

NHÂN LOẠI - GIÁC NGỘ - TÌNH THƯƠNG
MANKIND - ENLIGHTENMENT - LOVE (M.E.L.)
ỨNG DỤNG VÀ PHÁT TRIỂN NĂNG LƯỢNG VŨ TRỤ
UNIVERSAL ENERGY APPLICATION AND DEVELOPMENT
Website: mel.org.vn

BÀI GIẢNG THẦY LƯƠNG MINH ĐÁNG

Lớp 6 tại Belgium, ngày 25/12/1997

Prof. Dr. Sir Master LƯƠNG MINH ĐÁNG

D.Ac.,M.D.(T.M.),Ph.D.,D.Sc.,K.St.J. (Knight Commander)

Albert Schweitzer Award 2001

Founder of MANKIND - ENLIGHTENMENT - LOVE

SPIRITUAL HUMAN YOGA

TÂM LINH CON NGƯỜI THIỀN ĐỊNH

Khóa cấp 6

18/12/97 – 25/12/97

CHATEAU DU LAC – GENVAL – BELGIUM

18/12/97

Trước tiên tôi chào mừng tất cả anh chị em, khoảng bốn chục nước trên thế giới tập trung về Brussels này để học lớp 6. Trước khi học, ngày đầu tiên, khác hẳn những lớp khác, đây coi như là lớp cao nhất của ngành Nhân Điện của chúng ta. Sau trên tám năm rưỡi qua, ngành Nhân Điện chúng ta có toàn trên thế giới, tính tổng số từ cấp 1 tới cấp 6 này, thì khoảng trên 1 triệu anh chị em học viên. Riêng lớp 6 của ngành Nhân Điện, lớp cao nhất, thì khoảng trên hai ngàn ba trăm anh chị em. Đó là một điều rất tốt. Trong suốt tám năm rưỡi qua, ngành Nhân Điện đã phát triển toàn thế giới. Chắc chắn như anh chị em, trong suốt tám năm qua mà ngành Nhân Điện đạt được như thế này, đó là một số anh chị em trung tâm ở các nước trên thế giới, một số tình nguyện đi các nước khó khăn nhất, cũng như được tôi mở luân xa, dù tôi không gặp trực tiếp những anh chị em đó, nhưng gián tiếp tôi mở luân xa bằng telephone, hiện tại bây giờ cũng khoảng được 40 000 người toàn cầu. Đó là một điều tốt cho các nước mà tôi chưa có điều kiện, chưa có thời gian đến quốc gia đó giúp cho tất cả anh chị em học lớp 4. Tuy nhiên sau khi một số anh chị em được khai mở luân xa 100% ở các nước trên thế giới rồi, thì đóng góp giúp cho hàng triệu người, hàng chục triệu người bớt đau bớt bệnh. Đây là một điều tốt cho ngành Nhân Điện bây giờ và cho tương lai.

Đó là những kết quả sơ khởi mà ngành Nhân Điện chúng ta đạt được. Bây giờ đây, anh chị em sẽ học lớp cao nhất. Chắc chắn là lớp này sẽ đóng góp ít nhiều cho gia đình, cho quốc gia anh chị em, đi xa hơn nữa có thể đóng góp giúp cho tất cả các nước trên thế giới cần đến chúng ta, cần đến anh chị em. Nếu anh chị em vì lòng nhân đạo, vì tình thương thì anh chị em nên sẵn sàng bỏ công bỏ sức đóng góp, đó là một điều tốt cho anh chị em, cho bây giờ và cho tương lai.

Lớp 6 này đặc biệt hơn những lớp học khác. Có nghĩa là anh chị em sẽ được tôi tặng cho mỗi người một cái kim tự tháp nhỏ. Và chính cái kim tự tháp nhỏ này và sự luyện tập của anh chị em để anh chị em biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ hầu đáp ứng nhu cầu bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình của mình và đi xa hơn nữa, giúp các nước trên thế giới bây giờ và cho tương lai.

Như anh chị em thấy, tình hình thế giới đang căng thẳng nhiều mặt: lương thực thực phẩm, hoa màu, kinh tế và những nhiệt độ bất thường, làm cho các dân tộc khác trên thế giới bị đau, bị bệnh, và nhiều hình thức khác nhau. Ngành Nhân Điện chúng ta nói chung, có một số anh chị em học được lớp 5.1, lớp 5.2 và lớp 6 đóng góp rất nhiều trong thời gian trên 2 năm qua. Một số anh chị em chặn đứng những trường hợp thiên tai nhỏ, những trường hợp khó khăn cho quốc gia, trường hợp lương thực thực phẩm, và những trường hợp đau bệnh khác, mà ngành Nhân Điện chúng ta nói chung và một số anh chị em đã tốt nghiệp lớp 5.1 nói riêng, đã đóng góp rất nhiều cho các dân tộc khác trên thế giới, gần nhất đây là dân tộc của anh chị em và gia đình của anh chị em.

Do đó trước khi học lớp 6 này, tôi sẽ yêu cầu ban tổ chức tặng cho mỗi anh chị em một cái kim tự tháp, và cũng chính ngày hôm nay, sau khi anh chị em nhận được kim tự tháp và một cái pin, tôi sẽ bắt đầu hướng dẫn cho anh chị em trong vấn đề tập kim tự tháp. Tuy nhiên trong số lớp học này có một số anh chị em đã học lớp 6 rồi, có nghĩa là anh chị em quên đem kim tự tháp, cũng không thành vấn đề. Tại những công thức mà tôi dạy cho lớp 6 này, cũng như những lớp 6 vừa rồi, thì anh chị em về, sẽ thực tập bằng kim tự tháp của mình, giống như anh chị em tập kim tự tháp ở lớp 6 này. Do đó anh chị em yên tâm. Dù cho có đem theo, hoặc không có đem theo thì sẽ coi tôi hướng dẫn kỹ thuật để luyện tập kim tự tháp. Chắc chắn không có trở ngại gì cho anh chị em hết.

Bây giờ tôi dành cho 15 – 20 phút để anh chị em nhận kim tự tháp, rồi sau đó tôi sẽ bắt đầu hướng dẫn cho anh chị em. Tôi yêu cầu ban tổ chức tặng cho anh chị em mỗi người một kim tự tháp và cái pin. Ban tổ chức sẽ lần lượt phát cho anh chị em. Anh chị em nào dự thính thì đừng có lấy, sẽ thiếu. Tất cả anh chị em dự thính, nếu có quên kim tự tháp cũng không sao, nhưng đừng có lấy, vì không có đủ. Cái số này dành riêng cho anh chị em học viên mới, còn cũ thì chỉ học thôi. Tất cả anh chị em dự thính ngoài trước này, anh chị em nào có mang kim tự tháp thì thôi, còn anh chị em nào không có mang, đưa tay lên ... Bây giờ mấy người mà không có mang kim tự tháp, tôi cho mượn. Học xong rồi, trả lại nhe! Mấy người trên kia cũng vậy, người nào mà quên đem theo, tôi cho mượn, mấy người thông dịch đó.

Bây giờ tất cả mỗi một người được tôi tặng cho một cái kim tự tháp nhỏ. Cái kim tự tháp nhỏ này đối với ở ngoài thị trường thì nó không có giá trị, và đối với tất cả những người khác, nếu không có học Nhân Điện này, cũng không có giá trị. Kể cả anh chị em nếu không học lớp 6, nếu có kim tự tháp này cũng không biết cách sử dụng và cũng không có giá trị.

Kim tự tháp này đặc biệt là dành riêng cho một số anh chị em học lớp 6, trong thời gian học. Do đó tôi tặng kim tự tháp này, cũng có nhiều ý nghĩa lắm.

Thứ nhất, để anh chị em thực tập. Cái thứ hai, kim tự tháp này, khi tôi đưa cho anh chị em coi như thế này, thì tất cả mỗi một lần tập, và mỗi một lần tôi hướng dẫn cho thì không biết bao nhiêu điện từ ngoài đi vô trong kim tự tháp này. Ngược lại là sự luyện tập của anh chị em sẽ được tác dụng trong vấn đề điện năng của kim tự tháp vào trong cơ thể của anh chị em. Và chính trong cơ thể của anh chị em hòa hợp với điện năng trong kim tự tháp này, sẽ là một. Do đó sẽ tạo cho anh chị em một sức mạnh. Chính sức mạnh này đây là để bảo vệ cho anh chị em và giúp các nước trên thế giới, ngay cả quốc gia của chúng ta đang ở.

Vì chỗ đó trong suốt thời gian học này, mỗi một ngày anh chị em cố gắng giữ, và tôi hy vọng rằng anh chị em đừng làm mất. Mất thì không có kim tự tháp nữa đâu. Tại vì số học viên thì có hạn, chỉ có một số rất ít, tôi cho một số anh chị em dự thính lớp 6 này mượn tạm thời tại đây. Trong tương lai, trường hợp bất khả kháng, anh chị em nào bị thất thoát thì lúc đó, những người khác mới order từ bên Italy giao cho anh chị em, chứ không có liền được. Vì chỗ đó trong suốt thời gian này, anh chị em cố gắng giữ. Và sau lớp học này cũng vậy. Nếu anh chị em thấy không bị trở ngại nhiều, thì có thể mua một cái bao, mang theo. Tại vì trong tương lai, anh chị em đi bất cứ nơi nào, anh chị em cũng có thể dùng cái kim tự tháp này, sử dụng cho mình và giúp cho những trường hợp khác.

Do đó, thì trong lớp 6 này, tôi trình bày với anh chị em trong vấn đề trị bệnh, truyền năng lượng, những hình thức đó thì mỗi ngày, cái năng lượng trong kim tự tháp này vô không biết bao nhiêu trong cơ thể của anh chị em. Và chính cái kim tự tháp này, khi anh chị em tập luyện thì nó sẽ thu hút cái Năng Lượng Vũ Trụ vô trong kim tự tháp này, và tạo sức mạnh cho anh chị em, qua sự luyện tập đó.

Do đó, anh chị em yên tâm, khỏi cần phải trị bệnh, hoặc cũng khỏi cần tôi truyền năng lực. Đây là năng lực vô biên. Và trong tương lai, chính chúng ta, chính anh chị em, biết cách sử dụng cái nguyên tắc, điều khiển cái kim tự tháp nhỏ này thu hút cái Năng Lượng Vũ Trụ. Và chính cái này tạo ra năng lượng cho mình, và mình phù hợp với điện năng trong này. Thì chắc chắn chúng ta sẽ có sức mạnh mà tôi vừa trình bày với anh chị em.

Do đó thì trong thời gian này anh chị em cố gắng, mỗi một lần đi học, mang kim tự tháp này. Và mỗi một lần anh chị em ăn uống, thì cũng cẩn thận, nên mang kim tự tháp này, chứ không khéo, anh chị em bỏ ra, rồi mất, không có kim tự tháp để học. Tuy nhiên, khi không có kim tự tháp để học, thì anh chị em phải “commande”, hoặc anh chị em mua cái khác, thì mất thời gian của anh chị em luyện tập. Vì chỗ đó tôi nhắc nhở, ngày đầu tiên, cố gắng để nghe, để hiểu, để biết và đừng có bận tâm nữa.

Bây giờ đây, lớp 6 này là lớp cao nhất của ngành Nhân Điện của chúng ta, do đó thì anh chị em nêu ra câu hỏi, trong lãnh vực nghiên cứu kim tự tháp, nguyên

tắc trị bệnh, nguyên tắc sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ dành riêng cho lớp 6 mà thôi. Nói tóm lại, lớp 6 này là lớp 6 dành riêng cho anh chị em phải thực tập và nghiên cứu bằng cái luân xa 6 của mình. Và chính cái lớp này đây cũng tạo cái năng lực cho luân xa 6 của anh chị em càng ngày càng mạnh, để anh chị em kích thích hai cái tuyến tuyến yên, tuyến tùng đầu tiên của anh chị em, bảo vệ sức khỏe cho mình và giúp cho người khác, trong lãnh vực nghiên cứu luân xa 6, nghiên cứu kim tự tháp. Tôi mong rằng, những gì mà trước kia anh chị em trị bệnh lớp 5.1, cũng bổ túc được, lớp 5.2 cũng bổ túc được. Còn những gì mà anh chị em học lớp 5 trước kia, mỗi lần trị bệnh, anh chị em phải dùng công thức lớp 5. Bây giờ tôi khuyên, anh chị em đừng hỏi những cái đó nữa, mất thời gian. Anh chị em học nhiều chừng nào tốt chừng đó. Tuy nhiên thì cũng không có thể trong thời gian ngắn nhất, trong vòng 8 ngày mà anh chị em sẽ học hết toàn bộ. Nhưng mà ít ra thì một số anh chị em nêu ra câu hỏi, một số anh chị em được tôi giải đáp và một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình hiểu biết thêm, để đóng góp giúp cho mình và cho người khác. Mặc dù thời gian ngắn, nhưng mà so cái sự luyện tập và qua sự trình bày của tôi với một số anh chị em nghiên cứu khoa học bên Hoa Kỳ, thì chắc chắn nó có tác dụng rất nhiều trong lãnh vực chúng ta biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ, biết cách tạo cái Năng Lượng Vũ Trụ bằng hình thức một kim tự tháp rất nhỏ này, chẳng những tạo cho mình sức mạnh, và chính cái sức mạnh này, chúng ta biết cách sử dụng để đáp ứng nhu cầu giúp cho quả địa cầu chúng ta đang ở. Hoặc trong tương lai, anh chị em sẽ giúp ngoài quả địa cầu chúng ta bằng hình thức, những trận mưa to, gió lớn, những lần tuyết rơi, những ảnh hưởng thời tiết mà gây khó khăn cho các nước trên thế giới, trong đó có quốc gia của chúng ta đang ở, quốc gia của anh chị em định cư, và chính quốc gia của mình, thì anh chị em có thể giúp được trong lãnh vực, nếu anh chị em biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ.

Qua câu chuyện vừa rồi, thì khi tôi đặt chân tới đây cách nay 2 ngày về trước, tôi đi máy bay từ Á châu tôi đến Âu châu này, mây tràn ngập. Mà khi tôi đến phi trường bên Bỉ này rồi thì ban tổ chức ở đây nói có lẽ tuần tới, là ngày hôm qua với bữa nay, có thể có tuyết. Nhưng mà tôi thì tôi sử dụng – cá nhân của tôi và với khả năng của tôi – tôi nói tôi không thích có mây, tôi thích có ánh sáng cho nó tốt tươi. Chắc có lẽ là Thượng Đế cũng thương, do đó theo lời yêu cầu của tôi, mây nó tan hết. Và ngày hôm kia là ngày thứ nhì tôi tới, thì trời sáng, có mặt trời nguyên ngày. Đó là một điều tốt cho tôi, cho cá nhân tôi, mà điều tốt cho nguyên cái nước Bỉ này. Và ngày hôm qua, tôi ra ngoài đường, tôi thấy xe nó rải muối, tôi nói tôi cũng không có chịu tuyết, tại ở xứ tôi, xứ tuyết. Vì chỗ đó tôi yêu cầu, thôi đừng có tuyết, đừng tôi đi chơi cho nó vui, thì ngày hôm qua không có tuyết. Thì ngày hôm nay cũng vậy, tôi hy vọng trong cái thời gian này, thời tiết tốt cho chúng ta, để anh chị em học hỏi nghiên cứu, mặc dù tôi biết rằng đôi khi có tuyết là để

giúp cho những người trồng lương thực thực phẩm, làm ruộng, hoa màu, có ảnh hưởng tuyết thì tốt hơn, nhưng có thể đền bù lại một thời gian khác, hoặc thay vì tuyết nhiều thì tuyết ít, hoặc có tuyết thì tan liền. Một trong những trường hợp đó thì tôi muốn trong thời gian này, anh chị em sẽ ít có bị tuyết. Tuy nhiên, cũng có một số anh chị em ở vùng nóng, anh chị em chưa biết tuyết là gì hết. Anh chị em muốn cầu chớ tuyết xuống, nó trở ngại như vậy, đừng anh chị em bóc tuyết chơi. Thật sự thì trong này có một số anh chị em Mỹ châu, một số Âu châu. Số ở Á châu chưa biết tuyết, trông cho qua đây để cái mùa Noel này được cầm tuyết. Nhưng mà nếu có tuyết chút đỉnh thì anh chị em vui, mà tuyết nhiều anh chị em không có vui đâu. Tại vì anh chị em chưa có biết tuyết, nó lạnh lắm. Do đó trong cái vấn đề này thì nó phức tạp, nhưng mà thôi, để bây giờ Thượng Đế quyết định đi. Nhưng chắc chắn số dĩ tôi trình bày với anh chị em vài nét như vậy, là chúng ta biết cách sử dụng sixième sens, luân xa 6, và biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ để đáp ứng nhu cầu. Tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh mà mình giúp cho dân tộc mình, giúp cho các dân tộc khác trong vấn đề nhiệt độ, khó khăn vô cùng cho chúng ta, nóng và lạnh. Những nhiệt độ đó thì chắc chắn thì anh chị em sẽ bị ảnh hưởng rất nhiều, chẳng những quốc gia của chúng ta mà toàn châu, châu này liên hệ đến châu khác. Do đó tùy hoàn cảnh, tùy trường hợp và mục đích chính của chúng ta, làm thế nào con người ta ít có bị tổn thương, ít có bị gây thiệt hại, ít có bị gây chết chóc trong bất cứ trường hợp nào. Đó là nhiệm vụ chúng ta, được Thượng Đế giúp cho một năng lực mạnh. Và chính cái năng lực đó, Thượng Đế dạy cho chúng ta một cái kỹ thuật, một công thức đơn sơ, đơn giản mà đầy đủ kết quả để đáp ứng nhu cầu giúp cho chúng ta và giúp cho người khác vượt qua mọi trở ngại, mọi khó khăn cho cái chu kỳ cuối thế kỷ 20 này, toàn thế giới đang bị ảnh hưởng dưới mọi hình thức khác nhau. Bất cứ hình thức nào chúng ta cũng bị trở ngại hết, nhưng mà chúng ta được may mắn, chúng ta được cái khả năng này, ngoài vấn đề chúng ta bảo vệ cho mình rồi, giúp cho gia đình mình rồi, chúng ta có thể giúp các quốc gia khác, các dân tộc khác trên thế giới bằng năng lực của mình, bằng cái quyền năng khả năng mà Thượng Đế cho chúng ta, và sự luyện tập, huấn luyện của các Đấng dạy cho chúng ta. Thì chắc chắn những niềm vui, những kết quả, chẳng những mang lại ích lợi cho mình, cho gia đình mình, cho dân tộc mình, mà cho các dân tộc khác trên thế giới nữa.

Tôi hy vọng rằng, cuối năm nay có một điều tốt cho chúng ta là ở Âu châu mở thêm được một lớp 6 này. Tổng cộng từ trước tới giờ, chỉ có năm rồi tới năm nay, là đúng tròn một năm, mà khoảng trên hai ngàn ba trăm anh chị em học được lớp 6. Thì chắc chắn trong cái chu kỳ cuối thế kỷ 20 này, một số anh chị em bên Âu châu lo ngại, một số anh chị em bên Úc châu, Á châu, Phi châu và Mỹ châu, nói tóm lại năm châu đều lo ngại hết. Nhưng trong năm châu này thì hầu hết các anh chị em cũng ít nhiều học lớp 6 rất nhiều, do đó có thể anh chị em sẽ bảo vệ châu, quốc gia của chúng ta ở trong cái tình trạng khó khăn cuối thế kỷ 20 này, mà

các nhà khoa học trên thế giới, các vị lãnh đạo quốc gia trên thế giới và nhiều môi trường khác đang lo ngại cho cuối thế kỷ 20 này, có nhiều chuyện xảy ra cho nhân loại. Vì chỗ đó, Á châu, tôi đào tạo một lớp dành riêng cho Á châu, Úc châu và vùng phụ cận. Bên Âu châu tôi đào tạo một lớp, thì cũng như bên Á châu, một số anh chị em bên Mỹ châu qua đây học rất ít. Nhưng một số bên Mỹ châu qua Á châu học rất nhiều, cộng thêm vào đó thì các nước phụ cận của Á châu, Âu châu và Phi châu đến đây học.

Thì tôi hy vọng rằng sự học hỏi của mình, mục đích học hỏi của mình để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc, trong dân tộc đó có gia đình chúng ta. Hoặc giúp dân tộc mà anh chị em đang định cư, thì trong đó có liên hệ nhiều gia đình của chúng ta, nhiều dân tộc của chúng ta cùng chung định cư một quốc gia. Do đó thì anh chị em phải cố gắng, với khả năng của anh chị em có được, với sự luyện tập của anh chị em đạt được những kết quả. Chính những kết quả này đem lại niềm vui cho mình, và gia đình chúng ta và cho dân tộc chúng ta đang định cư.

Tôi hy vọng rằng, cuối năm nay, sau khi anh chị em học xong lớp này, thì năm 1998 tới đây, anh chị em trở về quốc gia của mình, trở về dân tộc của chúng ta, trở về dân tộc của anh chị em định cư, thì chắc chắn cái môi trường 98 sẽ thay đổi rất lớn cho thế giới. Và chính cái môi trường thay đổi lớn nhất của thế giới đây, chúng ta sẽ có dịp và có cơ hội đóng góp. Đóng góp đây là bảo vệ dân tộc của chúng ta, dân tộc của anh chị em và các dân tộc khác trên thế giới cần đến anh chị em. Thì chúng ta sẽ thực hiện. Rồi lúc đó thì anh chị em sẽ thấy được cái tác dụng, anh chị em bỏ công bỏ sức anh chị em học hỏi. Mục đích là anh chị em nghĩ rằng lo cho gia đình của mình, lo cá nhân cho mình. Nhưng thật sự mục đích chánh mà Thượng Đế ban cho chúng ta là giúp cho dân tộc của anh chị em và các dân tộc khác trên thế giới mà chúng ta đóng góp. Tôi hy vọng lớp học này sẽ mang lại những hình thức tốt đẹp cho tất cả anh chị em, và chính lớp học này thì anh chị em sẽ bỏ công bỏ sức rất nhiều để đóng góp cho mọi người, mọi giới, mọi quốc gia, mọi dân tộc.

Gần 2 năm qua, từ khi tôi bắt đầu dạy cho anh chị em học lớp luân xa 6 để trị bệnh, thì có một số anh chị em mang lại kết quả rất khả quan. Trong đó thì có một số anh chị em khoa học cũng thích học hỏi nghiên cứu. Và tôi thì tôi cũng muốn giới thiệu cho một số anh chị em khoa học để đóng góp cho thế giới, đóng góp cho nhân loại, chứ không phải đóng góp cho tôi, mà cũng không phải cho anh chị em. Đây là mục đích chung vì nhân loại. Đây là mục đích chung vì nhân loại mà Thượng Đế ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng. Vì chỗ đó thì anh chị em làm nhiều, anh chị em sẽ được cái nhiều. Anh chị em thực hiện nhiều thì chắc chắn Thượng Đế sẽ thưởng công cho anh chị em.

Tuy nhiên, hơn 8 năm qua, ngành Nhân Điện chúng ta ra đời. Và 2 năm nay, bắt đầu tôi dạy cho anh chị em biết cách sử dụng luân xa 6. Cũng như tôi trình bày với một số anh chị em khoa học bên Mỹ châu, bên Âu châu, bên Á châu, và các nước khác trên thế giới, biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại. Nhưng điểm sau cùng, tính cho tới ngày hôm nay là tám năm rưỡi của ngành Nhân Điện ra đời, 2 năm tôi hướng dẫn cho anh chị em sử dụng luân xa 6, thì tới giờ phút sau cùng, tới giờ phút này thì chúng ta được cái may mắn nhất: tất cả những sự nghiên cứu mà anh chị em đóng góp, đó là một số nghiên cứu trong lãnh vực khoa học bên Âu châu, bên Mỹ châu, Á châu, thì tất cả những chiều hướng đó là để anh chị em biết cách học hỏi, biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ.

Mục đích của chúng ta là làm thế nào để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, thì tới giờ phút này, ngành Nhân Điện chúng ta đạt được có một cái thôi, còn tất cả các cái thì đang chờ đợi người ta nghiên cứu. Mặc dù là anh chị em bỏ công bỏ sức nghiên cứu rất nhiều để mong rằng đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người, nhưng tất cả các nhà khoa học trên thế giới bác bỏ hết. Chúng ta không có đạt được một phần trăm nào kết quả, ngoại trừ sự thành công của chúng ta bằng hai bàn tay không. Họ không căn cứ vào chúng ta biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ, mà bằng hai bàn tay không, và bằng sixième sens của chúng ta, bằng cái kim tự tháp, anh chị em tiếp thu Năng Lượng Vũ Trụ này, trị bệnh. Chúng ta chỉ đạt được có một lãnh vực thôi. Tất cả những lãnh vực khoa học khác, bên Mỹ châu, bên Âu châu và các nước khác bác bỏ hết, không có một kết quả cụ thể nào cho một số anh chị em khoa học nghiên cứu. Đó là chúng ta đạt được kết quả trị bệnh Sida, Aids. Ngoài ra, những lãnh vực khác không có giá trị. Trong khi đó, chúng ta được may mắn nhất, vùng Á châu, đạt được hiệu quả rất cao, bằng lương thực thực phẩm và hoa màu, chúng ta đạt được 70%. Ngoài ra thì chúng ta đạt được 100% trong lãnh vực điều trị bệnh Sida, mà hiện tại Liên Hiệp Quốc đang chú ý. Còn tất cả những cơn lao của anh chị em từ trước tới giờ, anh chị em muốn đóng góp với ngành Nhân Điện để giúp cho cái Năng Lượng Vũ Trụ, biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ đáp ứng nhu cầu giúp cho tế bào ung thư, tế bào da, chất độc trong nước, không có giá trị gì hết. Thứ nhất là anh chị em không có tiếng tăm gì hết. Thứ hai thì những sự nghiên cứu đó, người ta đã nghiên cứu rồi, mà chưa đạt được kết quả, thì đối với mình – người ta nghiên cứu 100 năm chưa đạt được kết quả - thì chúng ta nghiên cứu có 7 năm, đâu có đạt được kết quả, và gần nhất 2 năm, không có đạt được kết quả gì hết. Coi như từ trước tới giờ, anh chị em làm, zero %.

Tôi hy vọng, bây giờ anh chị em đừng có cần nghiên cứu trong lãnh vực khoa học nữa. Anh chị em trị bệnh Sida, tôi sẽ cho anh chị em cái năng lực kỳ này. Tôi chỉ cho anh chị em nghiên cứu cái này và anh chị em tập trung vào hai điểm:

bệnh Sida, bệnh Aids, và lương thực thực phẩm toàn thế giới, mỗi một châu tôi sẽ dạy riêng cho anh chị em, tăng cường cái này đi, đây là hàng đầu thế giới. Tất cả mọi người đều phải cần lương thực thực phẩm. Tất cả mọi người muốn hết đau hết bệnh. Còn những lãnh vực nghiên cứu tế bào này, tế bào kia, tế bào ung thư, tế bào vi trùng này, vi trùng kia, chất độc trong nước: không có giá trị.

Bây giờ, giá trị hàng đầu, mục tiêu của chúng ta: thứ nhất, giải quyết những bệnh trạng khó khăn nhất, bệnh Sida. Thứ hai, bệnh si ke ma túy, toàn thế giới trị không được. Thứ ba, anh chị em phải nghiên cứu lương thực thực phẩm, hoa màu. Đó là ba cái điểm chánh của chúng ta, bây giờ và cho tương lai để đáp ứng nhu cầu giúp cho người ta hết bệnh hết đau, giúp cho người ta có lương thực thực phẩm ăn, đó là hàng đầu của ngành Nhân Điện chúng ta. Còn tất cả các cái thì thôi, anh chị em bỏ đi. Hai trăm năm người ta không thành công rồi, mình nói có hai năm làm sao thành công được. Những cái dự án mà anh chị em nghiên cứu, tôi khuyên những anh chị em nào coi laboratoire, nghiên cứu vi trùng ung thư da, ung thư tế bào hay những hệ thống thần kinh thì trong phạm vi của anh chị em, có thể thực hiện được. Còn mục tiêu của ngành Nhân Điện chúng ta mà tôi vừa trình bày, biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ giúp cho hết bệnh Sida, biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ giúp cho người ta hết bệnh si ke ma túy, biết cách sử dụng năng lượng giúp cho lương thực thực phẩm toàn thế giới không có bị đói, đó là mục tiêu hàng đầu của chúng ta, bây giờ và đến cuối thế kỷ này.

Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như vậy là qua kinh nghiệm 2 năm qua, chúng ta đạt được những kết quả đáng kể mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Rồi đây, người ta sẽ bỏ tiền, bỏ bạc nghiên cứu, mà khôn phải nghiên cứu trong tế bào ung thư hay tế bào da, hay là chất độc trong nước đâu. Người ta sẽ nghiên cứu lương thực thực phẩm. Đó là một số anh chị em trong này, tôi biết có một số nghiên cứu lương thực thực phẩm cho thế giới nói chung, cho Âu châu nói riêng. Do đó tôi mời một số anh chị em khoa học đến đây để học, để biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ này để đáp ứng nhu cầu giúp lương thực thực phẩm không bị bế tắc. Tôi mời một số anh chị em có công, có sức mà đóng góp để trị bệnh cho người ta bằng bệnh Sida, bằng bệnh si ke ma túy thì chúng ta đã đạt được rồi, mà bằng xương bằng thịt, bằng con người. Mặc dù các laboratoire, các vị nghiên cứu, coi những người này vẫn còn con vi trùng. Được rồi. Điều nghiên cứu những người bệnh Sida còn vi trùng, chuyện đó không quan trọng. Cái quan trọng là anh chị em đã chứng minh được, một người đáng lẽ là chết, một người đáng lẽ là không có quyền có vợ, có chồng vì sẽ nhiễm trùng bệnh Sida, thì ngược lại người đó không chết, đi làm việc được, có vợ được, có chồng được, mà sanh con ra, đứa con đó không bị nhiễm trùng. Đó là kết quả của ngành Nhân Điện chúng ta. Còn việc nghiên cứu của các nhà khoa học trên thế giới, của các nhà nghiên cứu vi trùng học, các nhà nghiên cứu tế bào, chuyện đó của những người khoa học, chúng ta

không có bàn tới. Chúng ta làm thế nào giúp cho người bị bệnh, không có ăn ở vợ chồng được, mà lại ăn ở vợ chồng được, có người yêu được, mà không bị bệnh, không bị lây, sanh con ra không bị nhiễm trùng, không bị bệnh tật, không có vi trùng Sida xâm nhập làm cho đứa trẻ bị bệnh bị đau. Đó là kết quả của chúng ta. Còn những gì thì các nhà khoa học họ nghiên cứu, thì là việc của họ, không phải việc chúng ta. Ngoại trừ trường hợp ở Chiang Mai, Thái Lan, thì đứng hàng đầu trên thế giới bằng hai mươi hai cái hồ sơ những người bệnh Sida gần chết, thì Liên Hiệp Quốc đang chú ý 22 cái hồ sơ đặc biệt này. Tôi sẽ trình Liên Hiệp Quốc trong vấn đề 22 cái hồ sơ bệnh Sida. Còn tất cả từ trước tới giờ chúng ta làm, coi như không có giá trị gì hết. Tuy nhiên, chúng ta giúp hàng chục triệu người hết bệnh, hết đau. Chúng ta giúp vùng Đông Nam Á, phát triển nông, lâm, ngư, nghiệp, đạt được 70% tổng sản lượng, lương thực thực phẩm, đó là cây lúa, hoa màu. Đó là nhu cầu cần thiết giúp cho nhân loại sống, thì chúng ta đạt được kết quả này. Thì tôi hy vọng rằng, một số anh chị em nghiên cứu vấn đề lương thực thực phẩm, thì bây giờ đây, vấn đề mà 100 năm nay rồi, 200 năm nay rồi, các nhà khoa học nghiên cứu bế tắc, thì chúng ta mới có hai năm, làm sao chúng ta giỏi hơn người khác được? Do đó, thôi chúng ta chịu thua đi. Nhưng mà chúng ta chịu thua trong lãnh vực khoa học, nhưng mà chúng ta đạt được cái lương thực thực phẩm nuôi nhân loại. Chúng ta giúp cho người bệnh Sida mà toàn thế giới đang bế tắc, thì chúng ta lại được cái này. Thì chúng ta cũng được may mắn, cái lô an ủi này. Nhưng lô an ủi được thế giới công nhận, Liên Hiệp Quốc công nhận. Cái này là một điều tốt cho ngành Nhân Điện chúng ta bây giờ và tương lai.

Vì chỗ đó, trong suốt 2 năm qua, có một số anh chị em khoa học nghiên cứu vi trùng ung thư, vi trùng da, chất độc trong nước, bởi vậy, những nhà khoa học xóa hết mình là đúng rồi. Người ta nghiên cứu 200 năm rồi, người ta bỏ hàng tỷ đô la, hàng chục tỷ đô la nghiên cứu không kết quả, thì mình không đáp ứng nhu cầu được. Thì bây giờ, việc nghiên cứu, thì ngành Nhân Điện của chúng ta, tôi khuyên một số anh chị em khoa học trong lớp học này, bên Mỹ châu, Úc châu, Âu châu, Á châu, tôi khuyên đừng có nghiên cứu nữa, mà *chúng ta phải thực hiện*. Bằng cái Năng Lượng Vũ Trụ để đóng góp giúp cho lương thực thực phẩm hoa màu đạt được 70%. Giúp cho người bệnh hết đau hết bệnh. Biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ để tránh tình trạng bị vấn đề thiên tai, bị bão tố, bị vấn đề thời tiết nóng, hoặc lạnh, và những hình thức khác nhau, thì chúng ta chặn đứng cái này là thực tế giúp nhân loại. Còn phần nghiên cứu thì ngành Nhân Điện chúng ta, thứ nhất là nghèo quá, thứ nhì là không có phương tiện, thứ ba thì chúng ta đơn sơ quá, không ai chú ý tới đâu. Nghiên cứu thì chúng ta nhường lại cho những người nghiên cứu trong lãnh vực khoa học mà không phải là ngành Nhân Điện chúng ta. Nhưng chúng ta sẽ thực hiện, chúng ta sẽ làm, còn việc nghiên cứu thì các nhà khoa học trên thế giới nghiên cứu. Còn chúng ta thực hiện, thực hành thì chúng ta làm. Rồi những sự kết quả của chúng ta, của anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực Năng

Lượng Vũ Trụ để đáp ứng cho người ta hết bệnh Sida, hết bệnh Sỉ ke ma túy, đóng góp giúp lương thực thực phẩm, hoa màu tốt tươi, vấn đề nhiệt độ giảm bớt, không gây ảnh hưởng cho nhân loại, đó là nhiệm vụ của chúng ta.

Do đó thì coi như lớp 6 này, tôi khuyên anh chị em khoa học trong ngành Nhân Điện chúng ta, những sự nghiên cứu laboratoire, thì anh chị em nhường lại cho những người khác, mà chúng ta không có cơ hội này, tại vì chúng ta chưa có đủ khả năng này. Khi nào, Liên Hiệp Quốc xét thấy, mời chúng ta nghiên cứu, thì chúng ta sẽ vô Liên Hiệp Quốc nghiên cứu, chúng ta khỏi lo gì hết. Chứ bây giờ chúng ta nghiên cứu thì, thứ nhất chúng ta không nằm trong hội khoa học, không có giá trị gì. Họ thấy mình vô danh tiểu tốt, họ coi mình không có gì hết trơn. Tại mình mới có 2 năm, họ đâu biết mình là gì. Mặc dù anh chị em là khoa học, có giỏi ở nước nào cũng vậy, nhưng mà nghiên cứu khoa học, không có tên tuổi, họ coi anh chị em là zero, họ nói anh chị em là giả. Anh chị em không có giá trị gì hết. Họ coi anh chị em là giống như người xa lạ nào đó, mặc dù anh chị em có học thiệt, nhưng mà họ coi anh chị em không ra gì. Thứ nhất mình không nằm trong hội khoa học, họ không có tin nhiệm mình. Thứ hai, anh chị em viết hay lắm, nhưng mà anh chị em thực hiện không được, cũng không có giá trị. Bây giờ đây, mình viết thì dở, nhưng mình thực hành hay. Thì bây giờ phần thực hành thì mình đi, còn phần nghiên cứu thì tôi khuyên tất cả anh chị em lớp học này, anh chị em chấm dứt, đừng nghiên cứu, mà nhường lại cho người khác nghiên cứu. Chúng ta nghiên cứu cái Năng Lượng Vũ Trụ, biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ, dùng cái sixieme sens, giúp cho cây bông này tốt tươi, anh chị em thấy, anh chị em vui. Giúp cho lương thực thực phẩm hoa màu để nuôi sống chúng ta, nuôi sống người khác. Giúp cho vấn đề thiên tai không bị gió to, gió lớn. Không bị nhiệt độ quá lạnh, làm cho chúng ta bị chết. Không bị nhiệt độ quá nóng, làm cho chúng ta cũng bị chết. Những hình thức này, chúng ta thực tế giúp cho nhân loại. Và cái điều quan trọng nhất, thì “ai bệnh Sida, lại đây”. Năm bữa, hết bệnh, bảy bữa hết bệnh. Ai bệnh Sỉ ke ma túy, bữa thứ nhất, bữa thứ nhì, hết bệnh. Cái nhiệm vụ này chúng ta làm, phần nghiên cứu thì chúng ta sẽ nhường lại cho những người nghiên cứu đi trước chúng ta 100 năm hoặc 50 năm. Bây giờ, thay vì nghiên cứu trong cái máy, hình thức này, hình thức khác, thì bây giờ anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng bằng cái kim tự tháp này. Chính cái Năng Lượng Vũ Trụ này, anh chị em sẽ giúp cho người ta hết bệnh hết đau đi, giúp lương thực thực phẩm hoa màu, thời tiết đi, nóng lạnh cho nó điều hòa đi. Đây là một điều mà chúng ta thực tế nhất. Tại vì chúng ta thực hành, thực hiện, phải thực tế. Còn vấn đề nghiên cứu, trừu tượng thì chúng ta sẽ nhường lại cho những nhà khoa học, mà không phải trong ngành Nhân Điện của chúng ta. Ngoài trừ trường hợp trong tương lai, Liên Hiệp Quốc biết anh chị em có khả năng, mời anh chị em vô trong Liên Hiệp Quốc, thì lúc đó chúng ta khỏi phải giới thiệu rồi. Khi mà Liên Hiệp Quốc mời chúng ta vô nghiên cứu thì chừng đó anh chị em khỏi giới thiệu. Liên Hiệp Quốc giới thiệu có

giá trị. Tôi giới thiệu cho anh chị em, không có giá trị gì hết. Mặc dù anh chị em bỏ công, bỏ sức, mà tôi giới thiệu cho anh chị em không có giá trị, họ nói mấy người này không biết gì hết. Không biết thiệt. Tại mình đâu có nằm trong khoa học đâu mà biết. Chê mình là đúng, chứ không phải sai. Vì chỗ đó, tôi biết họ chê mình, thì tôi bỏ hết. Tôi nói đợi khi nào mà Liên Hiệp Quốc mới chúng ta, mời anh chị em, mà Liên Hiệp Quốc giới thiệu là hàng tỷ người nghe. Còn anh chị em tự giới thiệu cho mình, ông Thầy giới thiệu cho anh chị em, họ nói giả, không có tên, giả. Mà giả thiệt, không có tên. Anh chị em nghiên cứu mà dấu tên thì chắc chắn là giả rồi. Họ nói giả 100%. Mà thiệt, không có tên, nó nói chắc mấy thằng này viết mà không biết gì. Chứ nếu mà biết thì phải xưng tên. Dù cho nghiên cứu dở hay giỏi, cũng phải đề tên. Còn không có tên họ nói mình giả, mà giả thiệt.

Do đó, tôi khuyên anh chị em, cái mục tiêu sau cùng của chúng ta, tôi vừa nói cho anh chị em, là biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ đáp ứng nhu cầu lương thực thực phẩm nuôi toàn thế giới. Biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ giải quyết trong vấn đề bệnh Sida, bệnh Sùi mả túy. Biết cách sử dụng Năng Lượng Vũ Trụ để đáp ứng nhu cầu chặn đứng những thiên tai, bảo vệ gia đình của chúng ta, dân tộc của anh chị em, trong vấn đề nhiệt độ, trong vấn đề bị mưa to, gió lớn, trong vấn đề không khí bị ô nhiễm.

Bây giờ kim tự tháp này, tôi thí dụ, anh chị em ngồi tập, anh chị em ngồi như thế nào cũng được, lấy cái ly cũng được nếu tiện, luôn luôn tập kim tự tháp, để cho nó vừa cái tầm mắt của anh chị em, để cao cũng được, nhưng tôi e rằng anh chị em ngược sẽ mỏi cổ, còn để vậy thì không mỏi cổ. Tiện nhất là kê để vừa tầm mắt, luôn luôn cái mặt này, hướng về mặt của anh chị em, cái cạnh này ở phía ngoài. Bây giờ anh chị em để hết lên đi. Khi để thì nhớ, sẽ *nhìn từ phía dưới, lên tới thẳng trên*. Có thể để đồng hồ alarm 5 phút tới đa. Nhưng mà khi nhìn như vậy trong vòng 30 giây, tới phút 40 giây hoặc 45 giây, mà nóng quá, anh chị em chịu đựng không được thì anh chị em stop liền. Anh chị em để kim tự tháp xuống.

Mỗi ngày anh chị em *tập hai lần tới đa*. Buổi sáng trước khi anh chị em đi làm, nếu có thời gian rảnh thì bỏ cho mình 5 phút tập, buổi tối trước khi ngủ, anh chị em tập, *từ 30 giây tới thiểu, và tới đa 5 phút*. Thì tôi khuyên thế nào, anh chị em cố gắng nghe như thế đó. Tại vừa rồi, tôi đi qua Á châu tôi dạy học, tôi kêu anh chị em ngày đầu tiên, về nhìn thế này từ 30 giây tới 5 phút. Mới có 1 phút, nóng quá, họ thích quá, họ tập tới 10 phút, 15 phút. Anh chị em biết tác hại tác dụng như thế nào không? Anh chị em tập là một điều tốt, nhưng khả năng của anh chị em chịu đựng đâu có được, tại dòng điện từ đây đưa vô đây (kim tự tháp), đây chạy ngược về cái luân xa 6 của anh chị em, cái đầu giống để 10 kilo, 20 kilo sắt trên này, nó nặng. Ba ngày sau, bắt đầu ngày thứ hai, tôi kêu tập 30 giây, lấy ra. Ngày thứ nhì, 30 giây lấy ra. Và ngày thứ ba, 30 giây lấy ra, thì dòng điện hòa hợp, cái đầu nhẹ trở lại liền. Mà tôi nói, tôi dặn, anh chị em đừng có thử nhe. Thử cái đầu

nó nặng, nó mệt lắm. Tôi biết tâm lý của anh chị em, khi mà anh chị em thấy điện nhiều quá, thích, tập, thử, thấy điện nhiều không sao đâu, vẫn được, không có gì hết, nhưng cái đầu nặng, khó chịu. Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em, nếu anh chị em tập như thế này 30 giây tới 1 phút mà nóng, vừa đủ điện thì stop liền, đừng tập nữa, rồi sáng hôm sau tập. Bây giờ anh chị em tập đi, rồi sẽ thấy thay đổi liền. Tối nay, ngày đầu tiên học, về tập đi, rồi ngày mai anh chị em thấy, cơ thể khác liền, điện năng khác liền và sức mạnh của anh chị em khác liền. Tất cả những bệnh trạng của anh chị em, tôi không dám nói bất 100%, mà trong suốt thời gian 8 ngày này, bắt đầu ngày hôm nay anh chị em tập, thì đừng có lo ngại. Có thể sẽ bị đau nhức, có thể bị khó chịu và những sự đau nhức khó chịu đó, mỗi buổi tối trước khi đi ngủ, 30 giây tới 5 phút. Mỗi buổi sáng, trước khi ra xe bus đến đây học, tối thiểu 30 giây, tối đa 5 phút. Tập đi, rồi anh chị em thấy những kết quả của cơ thể. Tôi biết trước, tôi khuyên, nếu có đau, có nhức, hay hình thức này, hình thức khác, thì anh chị em đừng có lo ngại. *Đây là điện năng sẽ hòa hợp vô cơ thể của anh chị em, để trong tương lai anh chị em phải phù hợp điện năng vũ trụ. Mà khi anh chị em phù hợp với điện năng vũ trụ thì anh chị em sẽ giải quyết vấn đề bệnh trạng của anh chị em.*

Vì chỗ tập trung vào một điểm này, *tuyến yên và tuyến tùng sẽ kích thích.* Mà chính cái tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em kích thích rồi, thì anh chị em sẽ tạo được những chất kích thích tố, nó hòa hợp với cơ thể của anh chị em làm hệ thần kinh co thắt, co dẫn. Chính những hệ thần kinh co thắt, co dẫn này tạo ra những kích thích tố này để bảo vệ sức khỏe cho anh chị em. Do đó cái điện cực mạnh này là để giúp cho cơ thể của anh chị em quân bình trở lại. Chứ đừng có nghĩ rằng, sao mà mới có qua đây một bữa, hai bữa, mà sao nhức mình, nhức tay, nhức chân, toàn bộ hệ thần kinh. Anh chị em đừng có lo ngại cái này. Nó sẽ thay đổi toàn bộ. Vì chỗ thay đổi toàn bộ rồi, thì anh chị em sẽ được cái năng lực mạnh này, mỗi ngày tiếp tục cuộc hành trình tập luyện. Và chính sự tập luyện của anh chị em mang lại sức khỏe cho mình, giúp cho mình bây giờ và tương lai. Và cuộc đời của anh chị em sẽ thay đổi. Bây giờ đây, nếu có máy chụp hình, mỗi người chụp một tấm hình đi. Chụp để dành, rồi 3 tháng sau, 2 tháng sau, 1 tháng sau, chụp thêm cái hình nữa, mà mặc y bộ đồ đó nhe. Chứ mặc bộ đồ khác, anh chị em nói tại bộ đồ. So hai cái hình, thấy khác liền. Khác thiệt, khác đây là trẻ đó. Mà khỏe đó, thành ra đừng có lo cái này. Sẽ thấy được tác dụng trong vòng 1 tháng, tới 2 tháng, biết kết quả liền. Đó là tôi trình bày rõ rệt cho anh chị em biết cách sử dụng năng lượng.

Tôi khuyên anh chị em, trong thời gian học thì anh chị em bận rộn lắm. Đừng nói là trưa này ông Thầy cho tôi nghỉ 45 phút, lát nữa đây tôi ra ăn mau mau, uống cà phê mau mau, trong vòng 15 phút, còn nửa giờ tôi vô trong chỗ nào tôi ngồi tôi tập. Đừng có tập, gấp quá. Từ từ ... Cuộc đời của anh chị em còn tới một hai trăm năm lận, thủng thẳng từ từ tập. Từ từ nhe, đừng có nóng. Tối về tập, là

thời gian thoải mái nhất, trước khi anh chị em ngủ, tập một lần. Tối thiểu 30 giây, tối đa 5 phút. Chứ đừng nói kệ ông Thầy, đằng xa chắc không sao đâu. Ông Thầy ở phòng ông xa lắm, mình ở dưới đất, muốn tập mấy lần cũng được. Tập mình sẽ đau đầu đó. Tôi giải thích rõ ràng, tập sẽ thấy được cái tác dụng khi tập cái này. Một hình thức, đường đời thì anh chị em thấy nó khó khăn rồi. Mà đi xa, cái đường đạo nó càng khó khăn trăm chiều nữa. Vì chỗ đó, anh chị em *làm sao hợp nhất cái linh hồn và thể xác, nhập một lại*. Mà anh chị em học từ lớp 5, lớp 5.1, lớp 5.2, linh hồn, thể xác của anh chị em nó xa hoài. Bây giờ đây, chính là cái này, linh hồn thể xác anh chị em nhập một lại, trong vòng 30 giây, trong vòng 5 phút. Đây là khi linh hồn và thể xác anh chị em nhập lại, *đó là chân lý*. Mà chân lý có một, là sức mạnh vô biên để mình giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta. Vì chỗ đó anh chị em hợp nhất linh hồn thể xác như một. Là linh hồn anh chị em học lớp 3, trong cuốn sách tôi có dẫn giải, Thiên Địa Nhân, ở trên là Thượng Đế, đây là con người, ở dưới là đất, chúng ta đứng. Nếu mà Thiên, Địa, Nhân hợp nhất lại thì chắc chắn đó là một sức mạnh rất lớn. Sức mạnh rất lớn mà tôi trình bày với anh chị em bằng hai hình thức, linh hồn và thể xác chúng ta hợp lại. Đó là tạo sức mạnh mà chúng ta giúp cho mọi người. Và đây là một cái đường đạo cao nhất, chúng ta hợp nhất với Thượng Đế. Tại vì linh hồn chúng ta là linh hồn của Thượng Đế, một phần rất nhỏ của Thượng Đế và thể xác chúng ta, bằng lương thực thực phẩm nuôi, thì anh chị em ít khi nào hợp nhất với Thượng Đế được. Bây giờ chính là cái kim tự tháp này đây, chính cái Năng Lượng Vũ Trụ này đây, nó sẽ vô đây. Và chính cái sự luyện tập của anh chị em, cái sixieme sens của anh chị em mạnh đây, anh chị em sẽ hòa hợp lại cái Năng Lượng Vũ Trụ này, bằng sức mạnh của Thượng Đế để cho chúng ta, chúng ta sẽ hợp nhất linh hồn, thể xác vào một điểm: chân lý. Chúng ta sẽ tập được điểm này. Và những phương tiện từ trước tới bây giờ, ở đời cũng như trong đạo, những phương tiện để chúng ta tìm chân lý, thì bây giờ đây, lớp 6, tôi trả lời cho anh chị em, đó là phương tiện tìm chân lý mà chúng ta đạt được một thời gian ngắn nhất, để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại ở cuối thế kỷ 20 này, nó bị nhiễu loạn, nhiễu loạn. Do đó thì chúng ta phải cố gắng học cái này, chúng ta cố gắng tập cái này. Đây là quyền lợi của nhân loại, quyền lợi của dân tộc, gia đình chúng ta. Thì tôi khuyên anh chị em, mỗi một người chúng ta cố gắng học hỏi để bảo vệ cho mình. Chắc chắn cuối thế kỷ 20 này, chúng ta khỏi có lo lắng trong vấn đề thiên tai, bệnh hoạn, đau yếu, chết chóc. Mà nhiệm vụ đó là nhiệm vụ chúng ta đóng góp giúp cho nhân loại.

Có một số anh chị em học lớp 6 đầu tiên, hoặc học lớp 6 vừa rồi, gia đình của anh chị em, những người đau ốm bệnh hoạn, thay đổi môi trường hết. Thay đổi từ thể xác của chúng ta. Thay đổi những trường hợp của gia đình của anh chị em bị khó khăn dưới mọi trường hợp khác nhau. Đó là một điểm mà anh chị em biết cách nghiên cứu, biết cách sử dụng cái Năng Lượng Vũ Trụ, mà biết cách tạo cái năng lượng của chúng ta bằng kim tự tháp này, để giúp cho mình, giúp cho người khác.

Anh chị em, mặc dù học lớp 6 này, là lớp thứ tư, nhưng mà anh chị em may mắn hơn những người học lớp 6 đầu tiên có mặt ở đây, họ không có biết cách thực tập cái này. Tuy nhiên, mặc dù tôi dạy thời gian nhiều, nhưng sự học hỏi tôi dẫn giải rất nhiều cho một số anh chị em học lớp 6 đầu tiên. Bây giờ những anh chị em học lớp 6 đầu tiên chưa có cái điều kiện được tôi hướng dẫn thực tập, nghiên cứu bằng 30 giây tới 5 phút bằng kim tự tháp này. Ngày hôm nay một số anh chị em học lớp 6 đầu tiên có cơ hội tập giống như anh chị em để tạo cái năng lực của mình, và tạo thêm sự hiểu biết của mình để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Và đây là buổi đầu tiên mà tôi chỉ cho anh chị em tập cái này. Thì ngày hôm nay về, anh chị em tập đi, thì sẽ thấy những cái tác dụng, cái năng lượng vô trong chúng ta.

Một điều tôi khuyên, đừng bao giờ tập nhiều, khi một phút hoặc một phút rưỡi, hoặc trong vòng 30 giây mà điện năng vô luân xa 6, vô đầu của anh chị em nhiều quá thì anh chị em phải stop liền. Nếu anh chị em thích quá thì sáng ngày hôm sau tập lại cũng được. Nhưng mà tập cũng tối thiểu 30 giây, tối đa 5 phút. *Mỗi một ngày anh chị em chỉ tập 2 lần: buổi tối trước khi anh chị em đi ngủ, buổi sáng trước khi đi làm.*

Sở dĩ tôi chỉ như vậy, *mỗi sáng trước khi đi làm, tập cho mình 30 giây thôi, anh chị em sẽ giải quyết mọi vấn đề khó khăn của anh chị em trong ngày đó. Tối trước khi đi ngủ, trước khi đi ngủ, tôi khuyên tập 30 giây tới 5 phút, để làm gì? Để khi cái thể xác của anh chị em ngủ rồi, chính cái linh hồn của anh chị em tiếp tục cuộc hành trình học hỏi nghiên cứu cái Năng Lượng Vũ Trụ mà được Thượng Đế dạy thêm cho thể xác chúng ta trong giấc ngủ, nhưng linh hồn được Thượng Đế dạy tiếp nữa.* Một điều hay nhất là cái này. Đời thì anh chị em giúp cho người ta mọi sự việc xảy ra trong ngày đó. Đạo thì tối đi ngủ, anh chị em được Thượng Đế và các Đấng dạy cho đường đạo để anh chị em mình mãi sáng suốt thêm, để giúp cho mình, giúp cho người khác.

Đây là một cái phương tiện mà từ trước tới giờ ít có người nào thực hiện được. Sở dĩ cuối thế kỷ 20 này, vào thời kỳ này, tôi lấy những kim tự tháp này là một hình thức luyện tập cho anh chị em, để tôi hướng dẫn cho anh chị em sự luyện tập này, mang lợi ích cho nhân loại. Mà nếu chúng ta không thực hiện, chúng ta không tập thì làm sao chúng ta giúp cho nhân loại? Dùng cái danh từ nhân loại thì anh chị em thấy rườm rà, chứ thật sự nhận loại đó chính là dân tộc của chúng ta, dân tộc của anh chị em, gia đình của chúng ta. Vì chúng ta phải bảo vệ dân tộc của chúng ta, bảo vệ gia đình chúng ta mà chúng ta cố gắng học cái này. Chắc chắn đem lại niềm vui cho mọi người, trong đó niềm vui trước tiên là của mình và ánh sáng trước tiên là của chúng ta, của anh chị em.

Do đó thì tôi khuyên anh chị em cố gắng học hỏi, nghiên cứu. Ngày đầu tiên thì tôi sẽ trình bày với anh chị em trong vấn đề *kỹ thuật thực tập*. Và những ngày kế tiếp đây, ngoài vấn đề chỉ dẫn, tôi sẽ giúp ý kiến cho nhiều môi trường mà từ trước tới giờ anh chị em học bị bế tắc, thì tôi sẽ giải quyết cho anh chị em. Tôi trả lời cho anh chị em, chúng ta kết hợp lại với kinh nghiệm để đáp ứng nhu cầu mục đích chúng ta là giúp nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc chúng ta.

Thôi, trên 1 tiếng đồng hồ rồi, tôi trình bày với anh chị em vài nét. Bây giờ đây phần kế tiếp, để tôi cho anh chị em nêu câu hỏi, để biết được một phần cái tác dụng tập cái kim tự tháp này. Và tại sao có năng lực, tại sao tập đơn sơ đơn giản vậy mà đạt được nhiều hình thức? Đó là những câu hỏi, tôi muốn gợi ra ý để cho anh chị em hiểu một phần để nêu ra câu hỏi. Tuy nhiên, cũng có một số anh chị em trong lớp học này, anh chị em nghiên cứu sách vở trong lĩnh vực tâm linh, trong lĩnh vực kim tự tháp, trong lĩnh vực Ai Cập rất nhiều, nhưng chưa có câu giải đáp. Tôi hy vọng rằng, khi anh chị em nêu ra câu hỏi trong lĩnh vực Ai Cập, kim tự tháp, thì tôi sẽ đóng góp giúp ý kiến cho anh chị em. Anh chị em lấy những ý kiến này về cố gắng nghiên cứu thêm để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người.

Mỗi một khu vực tôi sẽ cho hỏi lần lượt. Hai bên, mỗi một bên ba người. Chính giữa này đông thì tôi cho hỏi sáu người. Lần lượt, anh chị em đưa tay lên, tôi chỉ anh chị em nào thì đứng dậy, nêu ra câu hỏi. Nhưng mà lớp 6 này anh chị em đừng có hỏi nhiều. Tối đa 2 câu thôi, nhưng mà 2 câu là 2 câu nhẹ. Chứ đừng hỏi 2 câu chánh, rồi 1 câu chánh có 3 câu phụ, thành ra hỏi 8 câu. Tôi thấy nhiều lớp học: “Thầy ơi, cho hỏi 2 câu: một câu hỏi chánh có 4 câu hỏi phụ”. Mà 2 câu hỏi chánh, 8 câu hỏi phụ. Thành ra anh chị em hỏi 10 câu, tội nghiệp cho những người khác. Do đó, thời gian đâu có nhiều, anh chị em hỏi 2 câu thì 2 câu thôi, hoặc 2 câu đó có 1 câu phụ thì được, chứ đừng 2 câu chánh mà 8 câu phụ, thì người ta đâu có thời gian hỏi. Bây giờ thì tôi cho bên tay mặt hỏi trước, 3 người, lần lượt bên này rồi tới bên này nêu ra câu hỏi, tôi trả lời.

1. *Xin chào Thầy và cảm ơn Thầy về những lời dạy dỗ và con rất sung sướng được dự lớp này, chúng con từ Malta. Câu đầu tiên của con, trong việc thực tập nhìn vào kim tự tháp, chúng con có phải tập trung vào luân xa 6 và 7 trước khi nhìn vào kim tự tháp? Câu hỏi thứ hai, bắt đầu từ bây giờ, sau khi học lớp 6, chúng con có nên tiếp tục thiền định nữa hay không? Xin cảm ơn Thầy.*

Trước kia anh chị em học lớp 1, lớp 2, lớp 3, lớp 4, lớp 5 và lớp cao hơn. Mỗi một lần anh chị em tĩnh tâm thì tối thiểu là 5 phút và tối đa là 30 phút, suốt trong quá trình học ngành Nhân Điện, từ lớp 1 tới lớp 5.2. Đó là những phương tiện mà

anh chị em tìm chân lý. Đó là một phương tiện để hợp nhất với Thượng Đế và các Đấng thiêng liêng cao cả. Bây giờ đây khi anh chị em học tới lớp 6 này, anh chị em sẽ dùng cái kim tự tháp này, sẽ tập trung vào một điểm, từ 30 giây tới 5 phút. Trong thời gian này, nếu cơ thể nóng quá coi như anh chị em hợp nhất rồi, anh chị em không có bị chi phối bởi ngoại cảnh và bối cảnh gì hết. Đôi khi có một số học viên, thay vì tôi cho 30 giây, 5 giây thôi, 10 giây thôi chịu đựng không được. Chưa tới 30 giây thì người học viên đó stop liền. Bởi năng lượng quá mạnh, vì chỗ đó người học viên chịu đựng không được, stop. Đó là một điểm rất tốt cho người học viên đó. Tuy nhiên, chúng ta, anh chị em mỗi người có một việc luyện tập khác nhau. Do đó tôi khuyên trước khi tập luyện, anh chị em khởi cần nghỉ luân xa 6, 7 gì hết. Khởi nghỉ. Anh chị em *tập trung về một điểm, mở mắt*. Mở mắt, tập luyện thì điện năng ở ngoài vô biên, sẽ vô kim tự tháp này. Khi mà tôi tặng cho kim tự tháp này, sáng nay, tôi kêu đưa lên tập, thì tất cả điện năng vô toàn bộ. Tuy nhiên, một số dự thính, đứng nghĩ rằng tôi cho anh chị em mượn, rồi mai một tôi lấy lại, rồi anh chị em nói là không có kim tự tháp, không có điện. Những cái kim tự tháp của anh chị em là chính đích thân tôi cầm tay, tôi tặng cho anh chị em ở lớp 6 đầu tiên. Do đó thì bây giờ anh chị em yên tâm, trong vấn đề luyện tập, tôi nhắc lại, khởi cần nghỉ luân xa 6, 7. Và *chính lúc anh chị em nhìn vô đây mà không còn bị chi phối bởi ngoại cảnh và bối cảnh, là anh chị em thiền, siêu thiền định*. Thì tất cả những vị thiền sư trên thế giới, từ trước tới giờ, mỗi lần ngồi tịnh tâm thiền đều phải nhắm mắt. Anh chị em học viên học ngành Nhân Điện bắt đầu học lớp 4, sự thiền định tôi khuyên nên cố gắng tập đừng nhắm mắt, mở mắt. Thì một số anh chị em đạt được. Bây giờ đây, anh chị em học lớp 6 rồi, mà lớp 6 này anh chị em muốn thiền, nếu tôi chỉ cho thiền nhắm mắt, anh chị em cũng không nhắm mắt đâu. Đó là anh chị em siêu về vấn đề thiền định mà từ trước tới giờ sách vở không dạy được cái này đâu. Sở dĩ tôi dạy từ lớp 5, 5.1, 5.2, anh chị em thiền định mà không có nhắm mắt, hoặc có một số đôi khi mở mắt ra sẽ bị chi phối, phải nhắm mắt lại. Bây giờ đây, khi mà anh chị em vô lớp 6 học rồi, bây giờ anh chị em thiền định mà quen rồi, nghĩa là thiền định phải mở mắt. Bây giờ ngược lại muốn tạo cho mình nhắm mắt, cũng không có thời gian mà nhắm mắt được, bởi cái này là cái phương tiện tìm chân lý cao nhất. Mà cái phương tiện tìm chân lý cao nhất, anh chị em nhắm mắt, thì đâu có thấy kim tự tháp, thay vì nhìn đây là nhắm mắt, làm sao được? Vì chỗ đó muốn nhắm mắt cũng không được. Đó là một lối, *ngành Nhân Điện chúng ta dạy phương pháp thiền, siêu thiền định, mà từ trước tới giờ quả địa cầu chúng ta chưa ai dạy*. Chưa có một vị thiền sư nào dạy được hết. Mà *cũng chưa có vị thiền sư nào thực hiện được*. Bởi những công thức,, những mật mã mà chôn dấu trong kim tự tháp này, bây giờ tôi lấy ra để tôi dạy cho anh chị em, *dạy cho anh chị em tìm chân lý, ngộ đạo, mà anh chị em sẽ không có bị chi phối bởi ngoại cảnh và bối cảnh, bằng hình thức anh chị em chỉ cần tập trung vô kim tự tháp, từ 30 giây tới 5 phút*. Tất cả trong thời gian đó là thời gian chân lý – thể xác và linh hồn anh chị em nhập làm một. Sau câu trả lời này thì anh chị em suy nghĩ đi, sẽ thấy.

Có một số anh chị em nghiên cứu thiền định, có một số nghiên cứu tâm linh, có một số anh chị em học hỏi những vị thầy từ trước tới giờ, có những vị thầy nào nhìn hình ảnh phía trước mà không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh không? Ngoại trừ trường hợp mấy ông đó học thôi miên, thì con mắt để như thế này, sợ nếu tập trung để chỗ khác thì chắc chắn sẽ bị chi phối, do đó phải tập trung như vậy. Nhưng nếu anh chị em ngồi trên hội trường dạy học cho người ta, đi hội nghị với người ta, trò chuyện với người ta mà mắt cứ đứng tròn, thôi miên như vậy thì người ta thấy anh chị em người ta sợ, sẽ trốn liền. Vì chỗ đó cái phương cách của chúng ta, siêu thiền định, hợp nhất với Thượng Đế - linh hồn, thể xác chúng ta là một - là tạo cho chúng ta năng lực. Chính với năng lực này chúng ta sẽ giải quyết mọi vấn đề, mà vấn đề khó khăn nhất là anh chị em bị chi phối. Bây giờ sẽ không còn bị chi phối nữa. Vì chỗ đó thì anh chị em nên tập cái này, mỗi một ngày từ 30 giây tới 5 phút. Mỗi sáng một lần, buổi tối một lần. Tuy nhiên, nếu anh chị em thiền định quen rồi, ngoài vấn đề tập kim tự tháp buổi tối một lần và buổi sáng một lần, thì nếu rảnh rỗi nữa, thử tập, thí dụ từ 30 giây tới 5 phút. Rồi trong vòng nửa tiếng đồng hồ tiếp hoặc 1 tiếng đồng hồ sau, anh chị em ngồi thiền định như hồi xưa, theo cách của anh chị em chứ không phải của ngành Nhân Điện, có nghĩa là cũng nhắm mắt lại thiền định, anh chị em sẽ thấy. Thấy cái sự khó chịu của cơ thể anh chị em. Còn nếu anh chị em mở mắt thiền định đi nữa, thì cũng thấy khó chịu trong cơ thể. Bởi vì năng lực của anh chị em nhiều quá, mà anh chị em thiền định thì chắc chắn anh chị em chịu đựng không được. Tuy nhiên, nếu chịu đựng được, nếu thích thiền thì cái đó không có gì trở ngại. Đây không có cấm trong vấn đề anh chị em thiền thêm. Ngoài vấn đề tập kim tự tháp rồi, thiền định theo của mình, theo cái phương cách của mình, theo sự ý thích của mình thiền định thì không có gì trở ngại.

Tôi nhắc lại, khi anh chị em thiền định, ngồi nhắm mắt tịnh tâm theo sự thiền định của anh chị em từ trước, hoặc thiền định mở mắt theo ngành Nhân Điện, tôi chỉ khuyên một điều: *nếu anh chị em vừa thiền định mà cơ thể nóng quá, thì stop liền, không cơ thể chịu không được.* Mà ngừng liền thì khỏi cần hít vô thở ra. Tại vì nếu hít vô thở ra thì năng lực này sẽ được thải ra ngoài, thì sẽ không phù hợp điện năng kim tự tháp được. Khi anh chị em tập kim tự tháp, điện năng mạnh. Vì chỗ đó mà khi ngồi thiền định, điện năng của anh chị em rất mạnh. Từ từ, *điện năng khi thiền định sẽ hòa hợp với điện năng cơ thể của anh chị em và điện năng ở ngoài,* thì sẽ không còn lo ngại vấn đề nóng nhiều nữa. Với điều kiện là anh chị em phải stop liền. Còn anh chị em không nghe tôi, thấy ngồi sao điện năng nhiều, thích quá, ngồi hoài, một hồi, mùa lạnh, dù anh chị em cởi áo ra cũng bị nực, mùa nóng vô phòng tắm nước lạnh, cũng còn nực như thường. Tôi giải thích rõ ràng mục này. Do đó, tôi mong rằng anh chị em sẽ hiểu được cái này, cố gắng đừng có vi phạm. Vi phạm thì cơ thể sẽ khó chịu.

Tôi giải thích rõ ràng qua câu hỏi của người học viên này, lấy đề tài kinh nghiệm học hỏi, về, tùy hoàn cảnh mà thực tập, có như vậy thì giúp cho mình được kết quả mỹ mãn trong vấn đề *luyện tập tạo Năng Lượng Vũ Trụ cho phù hợp với cơ thể mình, để chúng ta đóng góp giúp cho mình và giúp cho người khác.*

2. *Xin cảm ơn Thầy là con được học hỏi ở đây với Thầy. Con cảm nhận được mỗi ngày có sự hiện diện của Thầy ở cạnh bên con và Thầy giúp tất cả nhân loại. Con muốn hỏi Thầy 2 câu hỏi. Câu thứ nhất, khi chúng con giúp những trận thiên tai thì có nên tập với kim tự tháp trước hay việc này không quan trọng? Câu thứ nhì ... con quên rồi.*

Trừ trường hợp là anh chị em bận rộn, nhưng tôi thấy anh chị em đâu có bận rộn gì. *Tốt hơn hết, mỗi buổi tối anh chị em ít nhất phải tập một lần.* Tại vì tối trước khi đi ngủ tập một lần thì anh chị em sẽ hợp nhất cái năng lượng vũ trụ bằng kim tự tháp này, đó là cái thể xác của anh chị em học. Ngoài khi ngủ rồi, chính cái linh hồn của anh chị em sẽ được Thượng Đế, các đấng sẽ dạy cho trong đường đạo, để anh chị em giải quyết đường đời, giúp đường đời. Đó là cái thể xác và linh hồn của anh chị em. Tuy nhiên, mỗi buổi sáng, khi tôi khuyên anh chị em dành riêng cho chúng ta 30 giây tới 5 phút thôi, anh chị em chỉ cần tập cái kim tự tháp 30 giây tới 5 phút thôi, trong ngày đó anh chị em sẽ giải quyết mọi vấn đề. Chứ bây giờ đây, anh chị em đang ngồi bureau làm việc, anh chị em đang làm trong văn phòng, ở ngoài đang xáo trộn này kia. Kim tự tháp thì để ở nhà rồi, làm sao anh chị em tập được? Lúc đó thì anh chị em sẽ dùng sixième sens của mình, sẽ cản trở vấn đề ... gió lớn quá, dùng sixième sens của mình tập trung ra ngoài. Đó là trường hợp bất khả kháng, chẳng đặng đừng, anh chị em không có phương tiện nào hết. Không còn kịp thời gian mà anh chị em nhìn kim tự tháp 30 giây nữa. Vì chỗ đó, *anh chị em dùng sixième sens của mình, tập trung vào một điểm, và có thể là đưa ngọn gió, thay vì tập trung vào điểm đông, thì đưa thẳng lên không gian để giúp cho chỗ đó không bị thiên tai, tôi thí dụ, không có bị gió mạnh.*

Tuy nhiên nếu anh chị em kỹ - có một số, sau khi tôi tặng kim tự tháp, mua một cái bao mang theo – mấy bà mấy cô đi đâu mang cái giỏ đựng cơm, trong cái giỏ đựng cơm có kim tự tháp này. Rồi đi làm việc, để cái này cho chắc ăn, bảo đảm. Mà cái này, tôi nói thật sự là *bảo đảm thiệt*. Vì chỗ đó, có một số mấy ông thì bỏ trên xe hơi, đăng đi xe hơi mà có gì trở ngại thì mấy ông đưa kim tự tháp ra, đường mà có kẹt xe, mấy ông tính dùng cái năng lượng này để giải quyết xe cộ, cho mấy ông đi làm không có trễ. Cũng có, tôi biết, cũng nhiều lắm. Cái đó là tâm lý chung của anh chị em, nhưng mà nó sẽ có tác dụng thiệt. Đó là tâm lý của anh chị em nhưng mà nó có tác dụng thiệt. Do đó, thì tôi khuyên anh chị em, không phải cần thiết phải đem kim tự tháp này. Tuy nhiên nếu thích đem cái này theo

đặng có những trường hợp xảy ra bất khả kháng, anh chị em vẫn dùng được. Và cái này anh chị em sẽ để ở nhà, cũng sẽ dùng được. Do đó, tôi *khuyên anh chị em mỗi buổi sáng dành riêng cho mình 30 giây tới 5 phút, là lý do anh chị em sẽ giải quyết được trong ngày đó những cái khó khăn*. Tôi giải thích cho rõ ràng, anh chị em yên tâm. Vì chỗ anh chị em sử dụng liền, mà kim tự tháp thì anh chị em đâu có nhớ mang theo. Thì những trường hợp xảy ra bất khả kháng, chúng ta, anh chị em đều sử dụng giống như công thức mà tôi vừa trình bày với anh chị em.

Bây giờ, thí dụ, anh chị em làm việc trong sở, anh chị em điều khiển 200 người, 500 người, 1000 người. Cùng một lúc, trong sở bị bệnh dịch tả, nằm la liệt hết, ói, mửa, làm sao emergency được, làm sao ambulance lại chở hết được? Thì *lúc đó, anh chị em chỉ dùng sixième sens của mình, anh chị em sẽ hóa giải hết, chứ lúc đó kim tự tháp ở đâu để đưa ra nhìn 30 giây tới 5 phút? Kim tự tháp để ở nhà rồi, quên mang theo rồi*. Vì chỗ đó trước khi đi làm tôi khuyên nên tập 30 giây tới 5 phút, là lý do đó, để anh chị em chặn đứng những trường hợp xảy ra, bệnh hoạn, đau yếu mà chúng ta giải quyết bằng emergency, bằng sixième sens, bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em thực tập được, bằng cái năng lượng vũ trụ mà biết cách sử dụng thì anh chị em sẽ hóa giải những trường hợp khó khăn đó, thì những người trong cơ sở của anh chị em, hoặc không phải cơ sở của anh chị em, anh chị em vẫn giúp được như thường. Thí dụ anh chị em vô tiệm ăn, cùng một lúc, trong tiệm ăn bị trúng độc, 100 – 200 người. Lúc đó thì đâu có kim tự tháp đâu để mà sử dụng? Lúc đó thì chính là lúc anh chị em sử dụng sixième sens của mình, luân xa 6 của mình hóa giải cho người ta.

3. *Trước hết có học viên này xin cảm ơn Thầy đã cho cô dự lớp sáu này. Khi cô dự lớp 5.1 tại Turin, lúc đó cô dự thính, sau khi Thầy truyền điện trong lớp học thì có cảm nhận trong người rất là đau đớn và sợ hãi. Cô cảm nhận sự đau đớn, mệt mỏi và sợ hãi này, trong vòng 2 ngày. Tất cả cơ thể đều run rẩy trong vòng 2 ngày. Sau đó nhiều tháng, thì từ từ cô này cảm nhận thấy đỡ hơn, nhưng có cảm nhận như trong thân thể của cô như được phát ra từ những nguyên tử và cô cảm thấy tim cô rất lớn. Cô xin hỏi những ý tưởng và cảm nhận này sau khi Thầy truyền điện, có phải là những cảm nhận thật sự hay không? Hay là do sự sợ hãi mà ra? Vì cô thấy trong ý tưởng đó, cô cảm thấy như cô có thể chuyển cơ thể của cô đi vào không gian, hoặc đi ra nơi khác, hoặc có thể tạo ra vật chất được. Xin hỏi Thầy đây có phải là những ý tưởng thật hay không?*

Khi anh chị em học từ lớp 1 tới lớp sáu này rồi, và gần như một số học lớp 5.1, 5.2, những hình thức học được cho tới bây giờ vô ngồi học lớp sáu này, anh chị em sẽ vượt qua những trở ngại, những khó khăn gặp phải bằng hình thức anh chị

em bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, ngày đầu tiên học lớp sáu này và mãi lớp học này, cũng như trong tương lai, mỗi lần tập kim tự tháp, anh chị em sẽ không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. *Chính cái sức mạnh này tạo cho hai cái tuyến yên tuyến tùng trên não bộ của chúng ta tiết ra những chất kích thích tố, tạo sức mạnh cho chúng ta không bệnh không đau, giúp cho chúng ta không có già nua.* Vì chỗ đó thì hệ thần kinh của anh chị em sẽ thay đổi toàn bộ để phù hợp với cơ thể mới, với năng lượng mới. Và chính cơ thể của anh chị em đây, theo nguyên tắc từ trước tới giờ, anh chị em càng ngày càng lớn tuổi thì anh chị em sẽ già nua, sẽ cần cõ, sẽ bị cong lưng, những khớp xương sẽ yếu dần và những bộ phận trong cơ thể sẽ không còn hoạt động mạnh nữa. Bây giờ đây, nó sẽ thay đổi môi trường bằng hình thức *năng lượng vũ trụ sẽ nuôi dưỡng cơ thể, qua sự luyện tập của anh chị em.* Chẳng những anh chị em đạt được rồi, anh chị em giúp cho người khác được. Qua kinh nghiệm những lớp học qua, lớp 5.1, lớp 5.2 hoặc lớp 5, tôi truyền điện cho anh chị em, có một số bệnh nhân được may mắn lắm, trong khi học lớp 5, trong vòng 3 ngày đầu tiên, mắt không thấy, tai không nghe, chỉ cần 3 ngày đầu tiên học lớp 5, mỗi ngày tôi chỉ truyền điện có một lần thôi, ngày thứ tư, mắt thì không cần mang kiếng, tai thì lấy máy nghe ra. Đó là một điều tốt, tiếp thu được điện năng của tôi, giúp cho người đó hết bệnh hết đau.

Qua câu hỏi của học viên này thì không có sự tưởng tượng. Tôi dẫn giải cho nhiều lần ở lớp 5, lớp 5.1, lớp 5.2. Khi điện năng vũ trụ vô cơ thể chúng ta, luân lưu, nó sẽ thay đổi môi trường trong hệ thống mạch máu, hệ thống thần kinh chúng ta. Chính sự thay đổi đó tạo cho chúng ta một sức mạnh, và tạo cho chúng ta bớt bệnh, bớt đau, thay đổi môi trường trong cơ thể của chúng ta. Bây giờ đây, anh chị em học lớp sáu, thì chính cái năng lượng vũ trụ mà từ trước tới giờ anh chị em sử dụng chưa có đúng mức, có nghĩa là, anh chị em bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh khi tịnh tâm, khi thiền định, ít nhiều thì anh chị em bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Bây giờ, anh chị em học lớp sáu này, những kỹ thuật mà tôi hướng dẫn về thiền định, tịnh tâm, siêu thiền định, siêu tịnh tâm, trong thời gian ngắn nhất: 30 giây, 1 phút, 5 phút, thì anh chị em sẽ không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh nữa. *Chính khi anh chị em không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, linh hồn và thể xác của anh chị em mới nhập một lại. Đó là chân lý.* Mà chân lý thì có sức mạnh vô biên, anh chị em sẽ giải quyết mọi vấn đề khó khăn của anh chị em, của quả địa cầu này và mọi nơi rất dễ dàng. Đây là một sự thật. Bước đầu tiên mà anh chị em tìm được chân lý trong vòng 30 giây tới 5 phút. Nếu chân lý này, nếu năng lượng vũ trụ này, nếu linh hồn thể xác này anh chị em nhập một, *mà sử dụng ngoài vấn đề 5 phút, 1 giờ, 2 giờ, thì chính trong tương lai đây, thể xác và linh hồn của anh chị em hợp nhất lại, giống như một ánh sáng, một không khí. Lúc đó thì chắc chắn năng lượng của chúng ta sẽ đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng.* Và nếu chúng ta thực tập được như thế này, cái thể xác chúng ta hợp nhất với linh hồn chúng ta, nó *nhẹ nhõm* như thế này thì chúng ta sẽ di chuyển rất dễ dàng. Đó là trong tương lai. Tại

những bài học này tôi đã học cách nay năm năm về trước rồi, và chính những bài học này, cách nay hai ngàn năm về trước, bằng cái mặt mã kim tự tháp này, bằng sự dấu kín trong kim tự tháp này. Bây giờ đây, sau mấy trăm ngàn năm, chúng ta sẽ lấy ra thực hiện. *Nhưng điều kỳ diệu này là điều kiện cộng với cái năng lực vũ trụ, với sự luyện tập của chúng ta.* Ngoài năng lượng vũ trụ, sự luyện tập của chúng ta, thì chúng ta được cái may mắn được các đấng thiêng liêng cao cả, Thượng Đế, đấng tối cao, sẽ giúp chúng ta *làm thế nào vượt ra ngoài không gian bằng một thể xác nhẹ như linh hồn chúng ta.* Điều đó thì trong tương lai của thế kỷ 21, có thể bắt đầu tôi sẽ dạy cho anh chị em. Tôi hy vọng rằng, nếu không có gì trở ngại, nếu thời gian cho phép và nếu có duyên lành, một trong ba cái “nếu” đó, thì đầu năm tôi có chương trình của tôi, tôi không có nghỉ đâu. Tôi bây giờ tôi không nghỉ đâu. Thời gian rảnh rỗi của tôi, thay vì tôi đi nơi này hoặc nơi khác, tôi đi chơi, tôi đi du lịch, tôi đâu có nghỉ đâu. Tôi đâu có thời gian đâu mà nghỉ. Chắc chắn một số anh chị em học lớp sáu đầu tiên, lớp sáu thứ hai hay thứ ba và ngày hôm nay là lớp sáu thứ tư, một trong bốn lớp sáu đó, thế nào trước sau sau trước tôi cũng sẽ mời khoảng chừng 100 người, mời không phải đi học mà đi họp, mời đi nghiên cứu. Không phải nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, không phải họp để bàn trong vấn đề dạy học, mà tôi muốn đào tạo một số anh chị em đó hiểu thêm nữa. Hiểu thêm nữa để nó phù hợp với cái chương trình của thế kỷ 21, phù hợp với cái chương trình của cuối thế kỷ 20 này, gây nhiều trở ngại, và chính anh chị em đó cùng tôi, cùng với tất cả anh chị em học lớp sáu, nắm tay đóng góp. Chắc có lẽ là tôi cũng đang dự trù chuyện đó. Một tuần lễ. Một tuần lễ thì cũng có một số anh chị em đã ngồi với tôi rồi, đã từng ngồi với tôi 8 tiếng một ngày, 10 tiếng cũng có, đôi khi 12 tiếng đồng hồ cũng có. Đôi khi từ 9 giờ sáng nói chuyện tới 12 giờ khuya cũng có, không có thời gian nhất định. Cái chuyện đó thì chúng ta đã làm rồi, đã học rồi. Tôi hy vọng, chưa biết, trong khoảng thời gian nào thích hợp nhất, tôi nghỉ một tuần lễ đó, và chính cái thời gian đó thì chắc chắn anh chị em sẽ được tôi điện thoại, hoặc tôi sẽ nhờ đại diện của tôi tại Âu châu điện thoại, đại diện của tôi tại Úc châu điện thoại, đại diện của tôi tại Á châu điện thoại, đại diện của tôi tại Phi châu điện thoại, thì tôi sẽ mời 100 anh chị em đó tập trung về một điểm để chúng ta học hỏi nghiên cứu trong lãnh vực mới, mà lãnh vực đó là để phù hợp với cuối thế kỷ 20 này và thế kỷ 21. Qua câu hỏi học viên này, thì tôi trình bày với anh chị em, cũng như bước đầu tiên bắt đầu học lớp sáu này thì tôi sẽ dẫn giải một câu chuyện bằng hình thức *anh chị em thực tập tiếp thu năng lượng vũ trụ, và chính cái năng lượng vũ trụ này sẽ hòa hợp với tất cả cơ thể của anh chị em, sẽ thay đổi môi trường hết.*

4. *Kính thưa Thầy cô này xin hỏi ý nghĩa tâm linh của hình dạng của kim tự tháp này, vì sao có 3 mặt, vì sao số kích thước là như vậy? Sự cân đối, cân bằng của kim tự tháp này, những màu sắc, những tầng và đường kẻ trên kim tự tháp, có ý nghĩa tâm linh nào không?*

Tất cả kim tự tháp từ Ai Cập và các nước trên thế giới, anh chị em có thấy khi nào kim tự tháp được thực hiện với 3 mặt không? 4 mặt hết, không có ai thực hiện 3 mặt hết. Nhưng tại sao tôi thực hiện kim tự tháp 3 mặt, tôi dùng con số 3 mặt, tại sao kim tự tháp này tôi không vẽ hình tượng trưng cho 15 đường hay 14 đường hay 12 đường hay 16 đường, mà là 13 tầng? Đó là cái thứ nhất. Cái thứ hai: tại sao kim tự tháp này, tôi không thực hiện là 6 tầng hay 4 tầng hay 5 tầng, thí dụ, mà kích thước lại giống hệt như nhau? Đó là những con số mà trong tương lai tôi sẽ dạy cho anh chị em, bằng sự tính những con số nó phù hợp để thu hút cái năng lượng vũ trụ. Bằng những con số mà chúng ta biết cách sử dụng được, thì chúng ta sử dụng cái môi trường năng lượng vũ trụ không có giới hạn và bất cứ môi trường nào và trường hợp nào chúng ta cũng sử dụng được. Đó là trong tương lai của thế kỷ 21. Bây giờ, lần lần những mặt mã trong kim tự tháp, tôi lấy ra. Chính những mặt mã trong kim tự tháp, tôi lấy ra, dần dần tôi sẽ dạy cho anh chị em lớp sáu cái môi trường vượt ra ngoài không gian và thời gian. Có nghĩa là *anh chị em hợp nhất với Thượng Đế, anh chị em tìm chân lý trong một khoảnh khắc, thì đó là một sức mạnh tạo cho mình sống lâu, tạo cho mình sống lâu để mình phục vụ nhân loại*, mà ngành Nhân Điện chúng ta đã thực hiện, từ lớp sáu trở lên.

Bây giờ đây anh chị em bước chân vô học lớp sáu rồi, thì anh chị em sẽ thấy cái môi trường đầu tiên, ngày đầu tiên mà tôi hướng dẫn cho anh chị em đây. Chính ngày đầu tiên này, tối nay anh chị em thực tập thì anh chị em sẽ thấy được *những thay đổi trong cơ thể của mình*. Và tôi chỉ nhắc cho anh chị em một điều, khi mà anh chị em biết rằng cái năng lượng vũ trụ vô biên, nếu chúng ta biết cách sử dụng, phải xài cho đúng cách. Nếu anh chị em không xài đúng cách thì sẽ bị khó chịu, làm cho anh chị em mệt, làm cho anh chị em khó chịu, mà hồi này tôi có dẫn giải. Có nghĩa là, vừa đủ thì stop chứ sử dụng quá mức thì anh chị em sẽ khó chịu, mà làm cho mệt trong cơ thể của mình.

Do đó, tôi khuyên anh chị em, trong lãnh vực nghiên cứu kim tự tháp và những hình ảnh này là tượng trưng số 13 mà trong nhiều lớp học tôi đã dẫn giải. *13 tầng là con số ngoài không gian. 13 tầng là tượng trưng cho cái năng lượng vũ trụ. 13 tầng là không khí mà chúng ta biết cách sử dụng không khí, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ thì chúng ta sẽ đáp ứng nhu cầu giúp cho chúng ta, giúp cho nhiều môi trường khác nhau chứ không phải một môi trường đặt tay trị bệnh, hay dùng sixième sens trị bệnh cho người ta ở gần hay ở xa. Cái đó là không phải. Mà cái chánh, chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, mà chính cái năng lượng vũ trụ này, chúng ta sẽ hóa giải, chúng ta sẽ thực hiện nhiều cái môi trường khác nhau, chứ không phải chỉ một môi trường trị bệnh mà thôi. Những con số, những hình ảnh thì tượng trưng. Còn những hình ảnh kim tự tháp này là hình ảnh vẽ. Đây là một cái kim tự tháp, cũng là giả, bằng plastic, bằng mica, nhưng mà*

chúng ta biết cách sử dụng, chúng ta biết cách truyền, chúng ta biết cách thực tập, thì chính cái này mang lại cái năng lực cho mình, với điều kiện là anh chị em phải học lớp sáu này. Và tôi cũng khuyên anh chị em một điều, qua câu hỏi của học viên này, những con số, kim tự tháp ba mặt, đó là dành riêng cho anh chị em, tôi tặng cho anh chị em, anh chị em về tập. *Chỉ có hai người được tập thôi, đó là chồng hoặc vợ của anh chị em, cùng một lớp học với anh chị em.* Đôi khi kim tự tháp của anh chị em bỏ quên, anh chị em lấy của người vợ. Đôi khi người vợ bỏ quên, anh chị em lấy của người chồng tập. Chứ đừng có lấy cái này, rồi nói thôi, bây giờ chồng tôi chưa học, nhưng đưa cho ông tập. Đưa cho ông tập, ông tập là ông “nằm” luôn. Hay vợ tôi mới học tới lớp 5 thôi, nhưng đưa vợ tập cho nó vui, bà tập, rồi bà “nằm” luôn. Không được kết quả gì hết. Tôi nói là những anh chị em trong ngành Nhân Điện, học lớp 5.1, 5.2. Còn mấy người trong gia đình, thấy thích quá, đưa cho họ tập, họ coi cái này, coi nhiều chừng nào, thấy mica nhiều chừng đó. Coi nhiều chừng nào thấy những lần gạch nhiều chừng đó, chứ ngoài ra không biết gì hết. Ý tôi muốn nói đây, nếu một số anh chị em vô tình mà đưa cho những người không có học ngành Nhân Điện, đưa cái này là giống cục mica, không khác gì hết. Tại họ đâu có biết gì. Họ nhìn vào, thấy cái này sao đẹp quá, coi như một món quà, quà giáng sinh, đem về nhà chơi, không có tác dụng. Vì chỗ đó thì tôi dẫn giải rõ cho anh chị em, thấy nó đơn giản vậy, nếu chúng ta biết cách sử dụng thì tạo năng lực này, giúp cho mình, giúp cho người khác. Không biết cách sử dụng thì chẳng những không có đem lại giúp đỡ cho mình, mà năng lực làm cho chúng ta khó chịu. Đó là hình thức một số anh chị em học ngành Nhân Điện chúng ta. Còn với những anh chị em khác, tôi vừa trình bày, sẽ không có giá trị gì hết, họ không biết gì hết. Đó là những người chưa bao giờ học ngành Nhân Điện thì chắc chắn sẽ không có mang kết quả gì hết, và không có thực tiễn gì hết. Coi như là chuyện bình thường. Anh chị em đừng có nghĩ rằng, đôi khi gia đình không có học, họ nghe anh chị em học, họ lấy về bắt chước. Anh chị em đi làm, mấy người hiếu kỳ, ở nhà họ lấy họ nhìn. Họ nhìn tới nhìn lui. Anh chị em để bài, họ coi, coi bài mà chưa học Nhân Điện gì hết, chưa có mở luân xa gì hết. Coi tới coi lui, họ mệt, họ ngủ. Không có gì hết. Không có dính dấp gì cái này hết. Coi như kim tự tháp là cục mica, không dính dấp gì, anh chị em đừng lo ngại.

Tôi cũng biết tâm lý của anh chị em, anh chị em đi làm mà hồi hộp: “trời ơi, mấy đứa con của tôi phá lắm, không biết tôi đi làm, ở nhà nó có lấy kim tự tháp nó phá không, hoặc vợ tôi hiếu kỳ lắm, không biết nó có lấy tập không? Chồng tôi hiếu kỳ lắm, không biết nó có tập không? Mà nó tập, không biết có tác dụng gì không?” Zero percent (0%), không có gì hết, đừng có lo. Yên tâm cái này.

5/ Trước hết, bà này xin nói là lúc nào cũng vui khi gặp được Thầy. Bà xin hỏi, khi chúng ta hợp nhất được với chân lý thì chúng ta có thể dùng cái tượng đá

nhỏ bằng cách nào. Khi dùng tượng đá nhỏ, có cách nào để chúng ta có thể giữ được sự ý thức về vũ trụ trong nhiều chiều khác nhau?

Bà xin hỏi Thầy sự khác biệt giữa tượng đá nhỏ của Thầy và tượng đá của bà có?

Anh chị em nghe tôi trình bày. Tượng đá mà tôi có, anh chị em biết đó là tượng đồ cổ bên Ai Cập. Thật sự đối với người thường thì không có giá trị gì hết, coi như một vật đồ cổ, tất cả mọi người đều mua được.

Tuy nhiên, nếu một vật đồ cổ không có bị ảnh hưởng vấn đề những ông thầy truyền những phép tắc vô, thì không thành vấn đề. Đôi khi ông thầy sẽ truyền những phép tắc vô đó, nếu anh chị em không có khả năng mà giữ tượng đá đó, sẽ nguy hiểm cho anh chị em. Tại vì anh chị em không biết cách sử dụng. Nếu biết cách sử dụng thì không thành vấn đề, đối với ngành Nhân Điện chúng ta.

Do đó tượng đá của tôi, khi trao tặng cho tôi, tôi đặt lên tay tôi, tôi nhìn cái tượng đá thì tất cả những năng lực vô tượng đá đó. Cũng như kim tự tháp này, tôi sẽ truyền năng lực cho anh chị em, thì anh chị em đã sử dụng năng lượng vũ trụ rồi, anh chị em biết sử dụng sixième sens của mình rồi, anh chị em đã tạo cái năng lượng vũ trụ giúp cho mình trong lãnh vực trị bệnh rồi, do đó anh chị em tiếp tục tập cái này để tạo cho mình một cái năng lực mạnh, bằng hình thức anh chị em tìm chân lý trong một thời gian ngắn nhất. Được rồi, tất cả những môi trường khác thì anh chị em sử dụng được, với điều kiện, bây giờ đây, tôi tập cho anh chị em 30 giây, 5 phút. Trong tương lai anh chị em không tập cái kim tự tháp này, cũng được 30 giây, 5 phút mà không bị chi phối. Ý tôi muốn nói, linh hồn thể xác của anh chị em hợp nhất mà không cần sự luyện tập bằng kim tự tháp này, từ 30 giây tới 5 phút. Dần dần tới 1 phút, 15 phút, 20 phút. Thì những phút đó, anh chị em tạo ra môi trường nào cũng được, giúp cho hình thức nào cũng được. Và chính cái môi trường này – cái ly không này, nếu trong tương lai biết cách sử dụng, thì trong cái ly này có chất, hoặc chất tốt, hoặc chất xấu, tôi thí dụ, hoặc những cái ly này, không phải anh chị em biến thể nó, nhưng anh chị em có thể di chuyển nó được, bằng cái năng lực của anh chị em. Nhưng chúng ta thì chưa thực hiện được cái này, bằng một sự giống như hát thuật. Bây giờ, thí dụ: đây là cái ly, anh chị em biết cách sử dụng thì anh chị em hóa giải cái ly này đi một tốc độ nhanh nhất, cũng như thể xác của chúng ta. Mà tốc độ nhanh nhất thì anh chị em tưởng rằng ly này bị bể, bị mất, nhưng thật sự là với tốc độ nhanh nhất. Cũng như thể xác thì nặng, linh hồn thì nhẹ bằng không khí, đi bằng tốc độ ánh sáng hoặc nhanh hơn tốc độ ánh sáng. Trong tương lai anh chị em biết cách sử dụng, thì việc di chuyển những món vật bằng hình thức này thì đâu có khó khăn cho anh chị em. Việc gì chúng ta làm cũng được.

Cũng như cách nay 3 năm về trước, anh chị em đâu biết cách sử dụng luân xa 6 trị bệnh đầng xa cũng như đầng gầng. Anh chị em hoàn toàn không biết gì hết. Nhưng sau hai năm trở lại đây, sau khi tôi dạy lớp 5.1, anh chị em biết cách sử dụng luân xa 6 (sixième sens) của mình, tạo năng lực cho mình, giúp cho mình hết bệnh, hết đau. Chính cái năng lực này anh chị em truyền đi, nhanh hơn tốc độ ánh sáng, do đó mới trị bệnh từ điểm A tới điểm Z mà không bị trở ngại gì hết. Mà hai năm qua, một số đã sử dụng cái năng lượng vũ trụ bằng luân xa 6 của mình, tạo cái môi trường cho mình giúp cho người khác bớt bệnh, bớt đau. Thì dần dần đây, tôi mong rằng anh chị em sẽ học được những cái nguyên tắc, những điều kiện của từng lớp học, chúng ta học hỏi được, có kinh nghiệm được thì những lớp cao hơn, những lớp trong tương lai đây, lần lượt sẽ hướng dẫn cho anh chị em những khả năng đặc biệt để đáp ứng nhu cầu, hầu giúp cho tất cả mọi người, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Thì anh chị em sẽ thay đổi tất cả các môi trường, với điều kiện là anh chị em phải có năng lực mạnh. Anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ đúng cách thì sẽ thay đổi môi trường rất dễ dàng, không có gì khó khăn. Bây giờ đây, bước đầu tiên và cũng lần đầu tiên, anh chị em tạo cái năng lực cho mình bằng cái kim tự tháp nhỏ, bằng sức luyện tập của cơ thể của anh chị em, để hòa hợp lại. Rồi dần dần anh chị em sẽ càng giỏi thêm. Sự giỏi và khả năng quyền năng anh chị em tiếp thu được, bởi năng lượng vũ trụ, sự luyện tập của anh chị em, thì anh chị em sẽ hóa giải nhiều cái môi trường khác nhau. Anh chị em đừng bận tâm cái này, chắc chắn là chúng ta làm được, nhưng không phải thời điểm này. Có thể năm tới đây, có thể cuối thế kỷ này và đầu thế kỷ tới, chắc chắn lần lượt chúng ta sẽ học để đáp ứng nhu cầu, giúp cho tất cả mọi người, trong đó có gia đình và cá nhân chúng ta được hưởng.

Riêng phần cái tượng đá của bà này, cũng là một cái tượng giống như cái tượng của tôi, nhưng khác biệt là lớn quá, mà từ Ai Cập mang tới, hoặc địa điểm nào đó, mà bà học viên này ở Malta, có lần đã đưa cho tôi coi ở Malta. Nhưng tôi thấy cái tượng đó thì cũng như bao nhiêu tượng khác ở viện bảo tàng bên Ai Cập hay viện bảo tàng khác. Những hình thức đó là những ông thầy muốn luyện tập cái tượng đó bằng cái sự luyện tập của mình. Bằng những năng lực do những vị thầy tạo ra để cái hình ảnh đó tập trung. Thì bây giờ đây, chúng ta sẽ lấy những công thức bí mật trong kim tự tháp mà hàng nhiều thế kỷ về trước chúng ta áp dụng, mà không cần hình ảnh đó. Bây giờ trình độ căn cơ của nhân loại khác rồi, không phải giống như mấy ông thầy hồi trước. Hồi xưa phải cần hình ảnh ông thầy, hình ảnh này, hình ảnh kia, tập trung vào một điểm. Bây giờ chúng ta biết cách sử dụng bằng này. Một vật vô tri vô giác. Đối với người ngoài thì không có giá trị gì hết. Nhưng đối với chúng ta nó có giá trị vô cùng. Bằng hình thức tiếp thu năng lượng vũ trụ, giúp cho mình, giúp cho người khác. Thì chắc chắn trong tương lai, chính này sẽ đáp ứng nhu cầu trên rất nhiều mặt cho chúng ta, giúp cho chúng ta, giúp cho người khác mà không cần những hình ảnh mà tôi đã trình bày với anh chị em.

Tại vì những hình ảnh đó là cách nay không biết bao nhiêu trăm thế kỷ rồi, những ông thầy muốn tạo ra những hình ảnh đó, nhưng bây giờ không phù hợp với thời kỳ này nữa. Phù hợp với thời kỳ này, là bằng vật này, bằng hình thức này. Mọi người thì không biết nhưng chúng ta biết, thì chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện được. Còn những hình ảnh đó, bây giờ anh chị em mang cái tượng đá này đi nước này nước kia người ta sẽ sợ anh chị em. Người ta nói ông thầy nào đây, có những hình ảnh này, có bùa, phép tắc? Người ta sẽ sợ mình. Do đó, anh chị em mang cái này đi, coi như là một vật vô tri vô giác, một hình ảnh anh chị em thích nghiên cứu. Nhưng nếu biết cách sử dụng, anh chị em hóa giải được nhiều vấn đề. Chẳng những giúp cho mình, còn giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn.

Nói tóm lại, trong tương lai, anh chị em cố gắng học thêm. Khi anh chị em đạt được chân lý trong thời gian nhiều nhất cho mình, thì chính thời gian đó, chúng ta sẽ hóa giải nhiều chuyện khác nhau. Dù việc đó lớn, chúng ta vẫn hóa giải được, đừng nói những việc nhỏ.

Tôi hy vọng rằng mỗi thời kỳ anh chị em học một lớp, mỗi thời kỳ anh chị em có dịp nghiên cứu thì đáp ứng nhu cầu, giúp cho nhiều người, nhiều giới, nhiều quốc gia, nhiều môi trường khác nhau, chúng ta sẽ thực hiện được và đóng góp giúp được.

Sáng nay tôi nói rồi, bây giờ anh chị em học lớp sáu, sáng nay sở dĩ tôi tặng trước kim tự tháp, khi anh chị em đưa kim tự tháp lên lúc tôi hướng dẫn, là tất cả điện năng trong kim tự tháp có kế bên anh chị em rồi. Ngoài ra, mỗi ngày tôi dạy học, tôi thí dụ, mỗi lần tôi thí dụ tôi nói kim tự tháp phải tập từ dưới lên trên, tôi thí dụ với kim tự tháp này, là một hình thức không biết bao nhiêu điện năng. Tôi biết trước, sức của kim tự tháp chịu đựng có giới hạn, điện năng của vũ trụ và điện năng trong kim tự tháp này vô giới hạn, do đó có một số cơ thể của anh chị em sẽ chịu đựng không được. Nhưng mà, không có vấn đề khó khăn. Anh chị em sẽ quen dần trong vấn đề tập kim tự tháp có năng lượng mạnh. Vì chỗ đó, trong lớp học, tôi hướng dẫn cho kim tự tháp bằng kim tự tháp này, về nhà mỗi tối và mỗi buổi sáng, kim tự tháp tập để quen dần năng lượng vũ trụ, phía ngoài vũ trụ phù hợp với cơ thể của anh chị em. Do đó yên tâm. Có một số anh chị em hỏi tôi có truyền năng lực không? Hồi xưa tôi truyền 30 giây, 1 phút. Bây giờ mỗi ngày không biết bao nhiêu lần. Ngoài vấn đề đó, thì mỗi buổi tối, 30 giây tới 5 phút, buổi sáng một lần, buổi tối một lần, hai lần, biết bao nhiêu điện năng. Tôi e rằng cơ thể anh chị em chịu đựng không được. Tuy nhiên, mặc dầu chịu đựng không được, nhưng sẽ quen dần. Vì chỗ đó, sáng nay, trước khi tôi hướng dẫn dạy, tôi luôn luôn nhắc nhở. Khi anh chị em tập kim tự tháp này trong vòng 30 giây, sau 30 giây đó, cơ thể nóng hoặc 1 phút luân xa 6 nóng quá, thì stop liền. Có như vậy thì nó sẽ quân bình cơ thể bằng cái năng lượng vũ trụ, hòa hợp với cơ thể của anh chị em, từ từ quen dần, thì chắc chắn chúng ta không có lo lắng và trở ngại trong vấn đề năng lượng vũ trụ

tập. Vì chỗ đó, một lần nữa tôi nhắc, anh chị em đừng lo lắng vấn đề bệnh, đừng lo lắng vấn đề thiếu năng lượng. Tôi chỉ lo ngại cho anh chị em là năng lượng vô nhiều quá mà sức của anh chị em chịu đựng không được, làm cho anh chị em mệt. Nhưng sự mệt nhọc này đừng có lo lắng, nó sẽ quen dần, nó sẽ phù hợp với năng lượng vũ trụ trong cơ thể của anh chị em. Chắc chắn trong tương lai, chính cái năng lượng này sẽ tạo sức mạnh cho anh chị em. Và chính cái năng lượng này kích thích tuyến yên tuyến tùng, tiết ra những kích thích tố, bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, giúp cho lâu già, chống già nua, tạo cho anh chị em sức mạnh. Chính sức mạnh này, anh chị em sẽ giúp cho mình, giúp cho nhiều người khác trong nhiều lãnh vực khác nhau, không phải trong lãnh vực trị bệnh không mà thôi.

Do đó, một lần nữa, tôi khuyên anh chị em, không cần thiết tôi phải truyền năng lực cho anh chị em đâu. Và chính anh chị em đây, trong tương lai, anh chị em dùng sixième sens của mình, anh chị em truyền năng lực cho người ta. Anh chị em trị bệnh tập thể cho người ta. Anh chị em sẽ mở luân xa tập thể cho người ta. Mà điều này đòi hỏi anh chị em học lớp sáu. Vì chỗ đó, mỗi một ngày, kim tự tháp, tôi đưa qua, đưa lại, đưa thẳng, truyền điện cho anh chị em. Luôn luôn điện năng sẽ vô luân xa 6, tạo cho anh chị em sức mạnh này.

Sau khi mãn lớp học này, anh chị em chỉ cần ngồi đây thôi, học trò một ngàn, hai ngàn, ba ngàn người, trong tương lai, anh chị em chỉ cần *nhắm mắt* như thế này thôi, trong vòng 1 phút, anh chị em mở mắt ra, anh chị em *mở luân xa 30%, 60% trong vòng 1 phút, năm ngàn người, mười ngàn người*, không có gì trở ngại hết. Đó là tương lai, sau lớp học này, không có xa đâu.

Ngoài ra, kỳ này tôi đặc biệt, đáng lẽ tôi chưa nói tới, nhưng kỳ này đặc biệt. Tôi dành riêng cho Âu châu, thứ nhất là bên Paris, Pháp, tất cả những danh sách những lớp từ trước tới giờ, từ 5.1, 5.2, lớp 6, ngoại trừ lớp sáu vừa rồi tại Á châu, Đông nam châu Á, người Việt nam tôi nghĩ là ít, nhưng chiếm hết 45% học lớp sáu. 40% người Thái Lan, 15% tất cả các nước khác tới. Đó là một điều tốt. Nhưng ngược lại, trong lớp sáu này đây, người Pháp chiếm 35%, đó là một điều tốt. Tất cả 65% thì tất cả các nước khác tập trung lại học đây. Tôi thấy Pháp, Hòa Lan, Bỉ và các nước phụ cận thì rất nhiều, nhưng tổng kết lại hết, nước Pháp chiếm 35% thì là một điều tốt cho dân tộc Pháp và đất nước Pháp. Anh chị em bỏ công, bỏ sức nghiên cứu. Vì chỗ đó, tôi chưa nói tới, nhưng tôi sẽ quyết định ngày hôm nay cho anh chị em niềm vui. Mặc dầu anh chị em Pháp, mặc dầu anh chị em là Á châu, nhưng cũng là Tây, tại quốc tịch Tây rồi. Vì chỗ đó, tôi đặt tất cả những người Việt nam ở Pháp, những người “Pháp” ở bên Tây, phải nói cho rõ, chứ không lẽ nói Pháp ở Pháp. Pháp ở bên Tây mà Việt nam ở bên Pháp. Nói cho nó vui, chứ Tây với Pháp thì giống nhau. Thành ra Pháp, Tây hay Paris gì đó, nói tóm lại nguyên nước Pháp, tôi sẽ ưu tiên cho anh chị em dạy lớp 1, một ngày, mở luân xa bằng luân xa 6. Lớp 2, mở luân xa bằng sixième sens. Tôi thấy anh chị em đóng

góp nghiên cứu trong ngành Nhân Điện rất nhiều, do đó tôi cho tất cả anh chị em bên Pháp, sau khi tốt nghiệp lớp sáu, tôi sẽ cho dạy lớp 3 phần lý thuyết 100%. Anh chị em muốn dạy bao nhiêu cũng được. Tôi cho anh chị em dạy hết. Tất cả, muốn khai mở luân xa, chỉ có trung tâm bà Germaine chịu trách nhiệm thu nhận học trò của anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết, tổ chức danh sách rồi tại trung tâm bà Germaine sẽ mở luân xa. Anh chị em cần gửi danh sách cho bà Germaine, rồi bà Germaine phải đưa qua Đức, qua Bỉ, qua Hòa Lan, nếu tại Pháp không có tổ chức. Còn nếu Paris tổ chức thì bà Germaine sẽ tổ chức cái này. Tôi cho ưu tiên, anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết rồi, lấy 40%, 60% đưa cho bà Germaine để bà tổ chức mở luân xa. Bà sẽ liên lạc với trung tâm Bỉ, hay Hòa Lan hay bên Geneve hay Zurich, bà sẽ đưa học trò tới đó để được mở luân xa.

Ưu tiên bên Pháp, tôi cho dạy lớp 1, lớp 2 không giới hạn. Lớp 3 phần lý thuyết cũng không giới hạn. Anh chị em dạy đi. Tất cả quản trị vấn đề bằng cấp, bà Germaine chịu trách nhiệm ký cái này. Bà sẽ lấy 60%. Riêng anh chị em dạy, muốn phòng, phương tiện gì đó, lớp 1, lớp 2 thì anh chị em giữ. Lớp 3 thì anh chị em giao cho bà Germaine 60%. Nhưng chứng chỉ lớp 1, lớp 2 thì đưa cho bà Germaine, bà chịu trách nhiệm vấn đề chứng chỉ lớp 2. Đặc biệt cho bên Tây, đóng góp rất nhiều, mà công bà Germaine, lần đầu tiên tôi cho bà dạy lớp 3 phần lý thuyết, bà dạy 2000 người. Bà dạy hay lắm, thành ra tôi cho bà dạy, tới giờ này Tây mới tồn tại. Kỳ này tôi cho bà quản trị tiếp.

Trung tâm bà Germaine, chắc có lẽ phải tăng cường thêm đăng quản trị vụ này. Phần dạy học thì bỏ túc sau, bây giờ anh chị em bắt đầu học tiếp.

6/ Bà nay xin hỏi, thứ nhất về vấn đề khi chúng ta truyền năng lượng. Nếu chúng ta có sự liên hệ với gia đình, cũng như với những người khác với tất cả nhân loại, và với những linh hồn chung quanh, hoặc linh hồn của các đấng, thì việc gì xảy ra khi chúng ta truyền năng lượng vũ trụ đến một người nào đó? Khi đó, dòng điện chỉ liên hệ đến người mà chúng ta truyền điện hay liên hệ đến tất cả những người và linh hồn khác chung quanh?

Câu hỏi thứ nhì cũng liên quan như câu hỏi thứ nhất, nhưng bây giờ thì về quả địa cầu. Nếu chúng ta phải nâng cao quả địa lên một lần rung cao hơn, thì có sự liên hệ gì đến những hệ thống tinh văn khác trong vũ trụ, có ảnh hưởng nào đến những gì ở ngoài vũ trụ không?

Cuối cùng, bà muốn cảm ơn Thầy về tất cả những sự dạy dỗ của Thầy.

Tôi giải thích cho nghe. Bây giờ, anh chị em biết, ngành Nhân Điện chúng ta 8 năm rưỡi qua, tỷ số rất đông trên các nước trên thế giới. Khoảng 60 nước trên thế giới có học trò của ngành Nhân Điện và hầu hết các lớp lớn đều có các nước

trên thế giới học. Do đó mỗi một lần tổ chức lớp 5.2, lớp sáu, ít nhất có 10 ngôn ngữ khác nhau. Mười ngôn ngữ khác nhau thì có mười quốc gia trên thế giới học cái này và nhiều quốc gia khác được nghe mười ngôn ngữ đó, để đáp ứng nhu cầu giúp cho dân tộc quốc gia đó và các dân tộc phụ cận của quốc gia đó. Đó là một điều tốt cho ngành Nhân Điện của chúng ta đóng góp giúp nhân loại.

Như anh chị em thấy gần hai năm qua, tôi nhớ vào tháng 12, năm 1995 tại Geneve, lớp luân xa 6 đầu tiên tôi dạy để anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để đáp ứng nhu cầu giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Thì trong hai năm qua đạt được không biết bao nhiêu kết quả. Kết quả to lớn nhất, đó là về bệnh sida tại trung tâm Chiang Mai, Thái Lan, làm nổi bật trong lãnh vực trị bệnh của ngành Nhân Điện chúng ta, có tầm mức quốc tế. Chưa bao giờ có, ngành y khoa bổ sung, ngành y khoa hiện tại, ngành y khoa từ trước cũng như sau này, chưa bao giờ ai thực hiện được, và cũng chưa có một công thức nào, và cũng chưa có một loại thuốc nào để chặn đứng bệnh sida, chưa nói tới vấn đề trị hết bệnh sida. Mặc dầu một hồ sơ tồi, nhưng chúng ta tổng kết trong 22 cái hồ sơ đặc biệt đó, ngoài ra các nước khác rất nhiều bệnh nhân, nhưng họ sợ tiếng tăm, tên tuổi. Cái đó không quan trọng. Điều quan trọng của chúng ta, làm thế nào chúng ta giải quyết được bệnh trạng khó khăn nhất, nan giải nhất cho thế giới, mà chúng ta đóng góp được, đó là sự thành công đáng kể trong ngành Nhân Điện của chúng ta, trong suốt 8 năm rưỡi qua.

Vì chỗ đó, càng ngày chúng ta càng phát triển mạnh. Khi chúng ta phát triển mạnh, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ. Như anh chị em biết, có lần tôi tiếp xúc với một số nhà khoa học Mỹ bên Hoa kỳ. Họ dùng công thức năng lượng vũ trụ, nguyên lý vật lý mà từ trước tới giờ các nhà khoa học trên thế giới đã nghiên cứu, luôn luôn bị chặn đứng bởi những làn sóng điện ngoài vũ trụ, do đó còn bị giới hạn trong những hình thức tôi thường trình bày với anh chị em ở những lớp học khác – nguyên tử, phân tử và những phân tử nhỏ nằm ngoài không gian mà những làn sóng điện chặn đứng lại. Riêng ngành Nhân Điện chúng ta không đủ phương tiện nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, không đủ nghiên cứu trong lãnh vực vật lý, nhưng anh chị em không phải là nhà khoa học. Anh chị em là một người bình thường, buôn bán, làm ăn, kỹ nghệ, công nhân, thợ thuyền, kỹ sư, bác sĩ, nha khoa, dược sĩ ... nhưng anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, xuyên không gian và thời gian. Có nghĩa là *anh chị em biết dùng luân xa 6 của mình điều khiển cái năng lượng vũ trụ đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng*. Do đó thì anh chị em mới trị bệnh đặng xa được. Giúp người ta hết bệnh hết đau được. Giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em tạo ra, giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu tốt tươi, đạt được tỷ số rất cao. Đó là sự thành công ở bước đầu tiên của ngành Nhân Điện của chúng ta. Anh chị em không phải là nhà khoa học giỏi trên thế giới của các nước, mà anh chị em thực hiện được. Thì

đây, trong tương lai, chính anh chị em đây, và chính anh chị em là những nhà khoa học đây, anh chị em có lòng từ bi, bác ái giúp cho mọi người, đóng góp giúp nhân loại, thì những gì anh chị em học hỏi nghiên cứu được, những gì anh chị em sử dụng trong năng lượng vũ trụ được, thì đáp ứng nhu cầu, chắc chắn chúng ta sẽ đóng góp giúp cho nhân loại không bị cảnh khổ sở, chết chóc, đói khổ, mà việc này chắc chắn là chúng ta sẽ thực hiện được. Mặc dầu bây giờ chưa đạt được 100%, nhưng mà ít ra chúng ta cũng đạt được 50 -70% rồi, trong vấn đề lương thực, thực phẩm, hoa màu, đau ốm, bệnh hoạn.

Đó là tiếng nói của chúng ta ít nhiều cũng được các nước trên thế giới chú ý, quan trọng nhất là Liên hiệp quốc. Vừa rồi, tôi đi họp bên Colombo, mặc dầu tôi không có trực tiếp với cơ quan Liên hiệp quốc, nhưng hầu hết những người đại diện cho Liên hiệp quốc họp ở Sri.Lanka, Colombo rất nhiều. Những câu trình bày của tôi, những sự việc tôi làm và đệ trình với Liên hiệp quốc thì chắc chắn trong tương lai chưa biết như thế nào, thời gian dài hay ngắn, chưa biết, chắc chắn họ sẽ chú ý chúng ta. Bằng những hồ sơ trị bệnh sida, Aids. Bằng những việc làm mà chúng ta đóng góp. Chưa có bao giờ trong ngành nghề nào toàn thế giới trị bệnh miễn phí, ngoại trừ trường hợp Hồng thập tự Quốc tế. Nhưng Hồng thập tự Quốc tế cũng còn bị giới hạn. Chúng ta thì vô giới hạn. Bằng những trung tâm, chi nhánh, bằng những cá nhân con người Nhân Điện toàn thế giới, đóng góp trị, mỗi một ngày không biết bao nhiêu triệu người, mà các trung tâm chi nhánh của chúng ta giúp rất nhiều. Đây là một tiếng nói rất có giá trị của tương lai, năm 1998 trở về sau.

Vì chỗ đó, trong tương lai đây, như anh chị em biết, khi nào người ta cần thì chúng ta cho, người ta không cần, đâu có được. Bây giờ, cái kim tự tháp tôi cho đây, tôi dạy đây, anh chị em học mới sử dụng được. Còn kim tự tháp này tôi cho người khác không phải ngành Nhân Điện thì họ coi đây là một việc tầm thường, không có giá trị gì hết. Đúng, không có giá trị đối với những người không hiểu biết. Nhưng có giá trị đối với chúng ta. Chính nhờ nó đây, một vật vô tri vô giác, một phương tiện chúng ta tìm chân lý, nếu chúng ta biết cách nghiên cứu, sử dụng, học hỏi thì chúng ta sẽ đạt được chân lý. Mà mục đích chúng ta đạt được chân lý để giúp nhân loại thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công.

Nói tóm lại, trong quả địa cầu này thì nó có liên hệ ít nhiều với chúng ta. Vì chỗ đó người A cũng như người B, bệnh hoạn đau yếu. Anh chị em biết người A cần điện năng, thì chính người A đó nhờ điện năng của anh chị em thì truyền cho người A, chắc chắn người A sẽ nhận được cent pour cent (100%). Người B, không cần, chối bỏ, thì chắc chắn khi chối bỏ, “fermer la porte”, đóng cửa lại rồi, thì đâu có ai vô được. Không ai vô được thì người đó thiệt thòi, chứ đâu phải mình thiệt thòi. Mình tới là để giúp, chứ đâu phải mình tới để lợi dụng người ta. Nếu họ “fermer la porte”, họ đóng cửa rồi thì cái đó thiệt thòi cho họ, không có thiệt thòi cho mình. Tuy nhiên cái tình thương bác ái, từ bi hỉ xả của anh chị em ngành Nhân

Điện chúng ta, nơi nào cần đến thì chúng ta giúp, nơi nào không cần đến thì ... chúng ta nên cho những người cần đến. Tại sao những người cần đến mà chúng ta không cho? Còn những người không cần đến thì chúng ta năn nỉ? Cái điều đó thì chắc chắn không được rồi. Do đó, khi anh chị em truyền điện cho một quốc gia nào bị tai nạn, một vùng nào bị thiên tai, thì những hột giống lành của những người đó, có nghĩa là những người đó biết tu, những người đó có tình thương thật sự, những người đó biết thương mọi người, thì chắc chắn những người đó sẽ được hưởng. Tại vì chúng ta là hột giống tình thương, thì nó phù hợp với hột giống tình thương. Còn những người mà không có hột giống tình thương thì họ đâu có nhờ hột giống tình thương. Vì chỗ đó họ từ chối. Họ chối bỏ hột giống tình thương thì tự họ quyết định cuộc đời của họ. Mình không có thể nào giúp được hết.

Thượng Đế là đáng tối cao. Thượng Đế thì cho quyền con người. Nếu tin Thượng Đế thì Thượng Đế giúp. Không tin Thượng Đế thì đành chịu vậy. Nhưng Thượng Đế là đáng tối cao, tôi cũng như anh chị em tôn thờ Thượng Đế, đáng tối cao, nhưng chưa bao giờ anh chị em thấy đáng tối cao hết. Chưa bao giờ anh chị em thấy Thượng Đế hết. Chúng ta chỉ nghe nói. Chúng ta chỉ nghe nói một nhân vật Thượng Đế, đáng tối cao. Tôi cũng vậy, anh chị em cũng vậy, thì chúng ta chỉ biết cái quyền năng khả năng mà nhân loại làm không được, coi như là Thượng Đế. Nhưng Thượng Đế thì vô hình, vô tướng. Anh chị em tin Thượng Đế là một điều tốt. Nhưng anh chị em tin thiệt hay tin giả đây? Hay là có một số người lợi dụng Thượng Đế rồi che đậy việc làm của mình, muốn mình bằng Thượng Đế? Cái điều đó là chính mình sẽ chôn vùi cái thể xác của mình. Một điều mà cách nay hai trăm ngàn năm về trước, một số anh chị em khoa học ở châu Atlantis, một số coi Thượng Đế không bằng mình, nhưng vẫn dùng danh từ Thượng Đế để che mặt thế gian. Nhưng mà lỗi lầm của người đó là không tin Thượng Đế. Do đó phải bị đưa xuống dưới lòng biển, cách nay hai trăm ngàn năm về trước rồi.

Bây giờ đây, lại tiếp tục cuộc hành trình đó nữa. Có nghĩa là, trước miệng thì nói tin Thượng Đế, nhưng thật sự coi mình cao hơn Thượng Đế thì chắc chắn trước sau sau trước, cũng xuống dưới lòng biển một lần thứ hai nữa. Chắc chắn cái điều này. Gạt mình được, gạt bè bạn được, gạt gia đình được, gạt ông Thầy Đáng được, nhưng mà gạt Thượng Đế đâu có được. Mà gạt Thượng Đế thì Thượng Đế không có trả thù, tự mình nhảy vô lòng biển mình chết, chứ không ai giết mình hết. Mình tự sát. Gạt ai cũng được chứ gạt Thượng Đế đâu có được.

Vì chỗ đó, trong tương lai chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, bằng tình thương bác ái, bằng từ bi hỷ xả, thì chúng ta sẽ chan hòa cho tất cả mọi người. Tại sai trong số mười ngàn người, anh chị em dùng luân xa 6 thương hết mười ngàn người. Nhưng trong đó có tám ngàn năm trăm người có hột giống bồ đề tình thương mà anh chị em cho người ta, kết hợp lại, thì chắc chắn anh chị em sẽ cứu sống người đó. Một ngàn năm trăm người, không có hột giống tình thương,

không chấp nhận cái tình thương hột giống bồ đề mà Thượng Đế ban cho. Chối bỏ thì chắc chắn người đó sẽ bị hủy diệt. Tại người đó chứ không phải tại các đấng. Các đấng thì sẵn sàng cho hết. Nhưng người đó không có chấp nhận thì tự họ chết, mình đâu có cứu được. Thượng Đế không cứu được, tôi, anh chị em, làm sao cứu được? Thành ra đành chịu. Nhưng mà, Thượng Đế cũng thương lắm. Thương đây là thương cái linh hồn. Giúp linh hồn để tái kiếp bằng một thể xác khác, tạo dựng một thể xác tốt để giúp cho mọi người, chứ Thượng Đế không bao giờ bỏ. Thượng Đế có thể bỏ thể xác, giúp thể xác không được, nhưng luôn luôn Thượng Đế thương linh hồn. Tại linh hồn chính là con Thượng Đế, Thượng Đế đâu có bỏ được. Do đó, Thượng Đế sẽ cứu linh hồn mà không cứu thể xác được, mà lý do tôi vừa trình bày.

Trong tương lai đây, chính cái năng lượng vũ trụ này, là một cái năng lượng mạnh của Thượng Đế. Chúng ta, là một linh hồn nhỏ nằm ở trong hệ thống của Thượng Đế. Chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng mới này, là bằng hình thức quyền năng khả năng của Thượng Đế cho chúng ta, chúng ta điều khiển, chúng ta học hỏi, chúng ta biết cách nghiên cứu. Thì chính cái linh hồn nhỏ của chúng ta nó kết hợp với linh hồn lớn của Thượng Đế bằng khối sáng, kết hợp lại, hòa đồng lại, thì việc gì chúng ta làm cũng được hết.

Tôi chỉ ngại, là những người khác, vô tình, họ chối bỏ khối sáng lớn, họ nghĩ rằng họ lớn hơn khối sáng lớn. Thì chính họ sẽ hủy diệt cái này. Mà một số anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta vô tình hay cố ý, tôi không biết, chối bỏ thì tự họ giết họ, chứ không ai giết họ đâu. Anh chị em không có quyền giết họ. Tôi cũng không có quyền giết họ, mà Thượng Đế cũng không có quyền giết họ. Chỉ họ tự giết họ, mà Thượng Đế giúp không được, chỉ giúp linh hồn tái kiếp bằng thể xác khác. Có như vậy thì nó phù hợp với đường hướng mới, giúp cho tất cả nhân loại trên thế giới này.

Anh chị em thấy, từ trước tới giờ, bốn mươi năm cuộc đời, năm mươi năm cuộc đời, ba mươi năm cuộc đời, anh chị em ra phục vụ cho xã hội, anh chị em thấy không, chỉ cần nóng lạnh thôi, anh chị em phải tốn một quan, hai quan, năm quan, anh chị em mua viên thuốc uống vô, hết bệnh hết đau. Nhưng tại sao tôi đào tạo anh chị em, có khả năng trị bệnh, giúp không biết bao nhiêu ngàn người hết bệnh hết đau, mà không lấy đồng bạc nào, thì người ta sẽ đánh dấu hỏi, người ta sẽ ngạc nhiên. Tại sao vậy? Tại vì đường hướng chúng ta là lấy cái tình thương để xóa những đau khổ của nhân loại, mà đường hướng đó Thượng Đế ban cho chúng ta, thì đâu có lý do gì chúng ta sẽ lấy tiền. Ngoại trừ trường hợp anh chị em học. Cũng như đường hướng dạy học trong tương lai, những người học viên đó muốn có khả năng trị bệnh, bảo vệ cho mình, làm công quả công đức giúp cho người khác, thì ít ra cũng phải đóng góp một số tiền tối thiểu để lo chuẩn bị cho những người đó học. Anh chị em đâu có tiền nhiều. Anh chị em mượn phòng học, dạy học. Thì

những dây chuyền giúp đỡ lẫn nhau, tốn kém thì ít mà việc làm thì nhiều, sức khỏe thì đầy đủ, thì anh chị em thấy, đường hướng chúng ta đi trong tương lai như thế nào. Tại vì có một số người không ý thức được, nghĩ rằng mình hay, nghĩ rằng mình giỏi, nghĩ rằng mình hơn tất cả mọi người, đó là tự mình sẽ hủy diệt mình.

Tôi hy vọng rằng, sau lớp học này, anh chị em về cố gắng đi, giúp đỡ cho mọi người đi, *tại tình thương hiện tại của những năm kế tiếp, không khí bị ô nhiễm tràn ngập cho năm châu bốn biển. Ngoài vấn đề không khí bị ô nhiễm rồi, vấn đề nhiệt độ thay đổi bất thường. Con người ta thì đâu có chịu đựng được.* Vừa đang lạnh đây, trở lại nóng. Vừa đang nóng đây, trở lại lạnh. Thì con người ta chịu đựng đâu có được. Nội vấn đề thời tiết nóng lạnh thôi, thì làm cho không biết bao nhiêu trường hợp bị đau, bị bệnh. Thì chính vào những trường hợp đó chúng ta sẽ ra tay, chúng ta sẽ giúp mọi người. *Bước nhỏ, bước đầu tiên, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ giúp cho người ta hết bệnh, hết đau, giúp cho lương thực thực phẩm, hoa màu tốt tươi, giúp cho không khí không có bị ô nhiễm.* Những hình thức đó, chúng ta học càng ngày càng cao hơn nữa. Mà khi chúng ta học càng ngày càng cao, chúng ta biết cách nghiên cứu rồi, thì cái môi trường nào chúng ta làm cũng được. Nguyên cả quả địa cầu chúng ta làm cũng được. Ra ngoài quả địa cầu, chúng ta làm cũng được. Chúng ta đã từng làm rồi. Anh chị em đã học lớp 5.1, anh chị em thực hiện rồi. Anh chị em học lớp 5.2 thì đã thực hiện rồi, đã được những kết quả mà giúp cho mọi người rồi. Bây giờ đây, anh chị em học lớp sáu, thì chắc chắn anh chị em sẽ có kỹ thuật tối tân, bằng kim tự tháp này, bằng sức mạnh này, bằng chân lý này, mà anh chị em đạt được. Mà khi anh chị em đạt được thì chắc chắn anh chị em đâu có bỏ người thân của anh chị em được. Anh chị em đâu có bỏ dân tộc của anh chị em được, anh chị em đâu có bỏ những người khác cần đến anh chị em được. Thì việc làm chúng ta trong tương lai, đó là việc làm cao quý nhất mà môi trường nào chúng ta cũng thực hiện được, với ý định là giúp cho nhân loại, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Chứ đừng bao giờ chúng ta học cao rồi chúng ta tự tôn tự đại. Biết bao nhiêu lần ở các lớp học, lớp 5, 5.1, 5.2 và lớp sáu, tôi nói tôi là Thầy, mà luôn luôn “sát đất”. Ngược lại, bây giờ học trò tôi, tôi mới dạy lớp 5 thôi, họ muốn dạy tới lớp 7 rồi. Họ mới học tới lớp sáu thôi, họ muốn làm thầy của ông thầy rồi. Thì làm sao được? Phát xuất, chưa biết cái gì hết, ông Thầy dạy từ lúc mở luân xa cấp 1. Ông Thầy đào tạo học tới lớp sáu rồi, mà coi ông Thầy không bằng mình. Mà luôn luôn ông Thầy là đứng dưới đất rồi, mà có đưa ông Thầy dưới đất thì đâu có chỗ nào nữa. Ông Thầy đã sát đất rồi. Mà có đưa ông Thầy sát đất, ông Thầy sát đất rồi, đâu có bao giờ ông Thầy nói trên cao đâu mà đưa ông Thầy sát đất? Vô tình, họ tự họ chết mà họ không biết cái này. Họ mới tới lớp sáu à, tưởng mình là hay, tưởng mình là giỏi, coi ông Thầy không bằng mình. Mà ông Thầy luôn luôn tuyên bố là ông Thầy sát đất không, chứ ông Thầy đâu có bao giờ nói cao đâu. Thì đưa như thế nào cũng được. Nhưng mà có làm được không? Cái điều quan trọng là có làm được không?

Vì chỗ đó, anh chị em thông cảm cho những người đó, cái đầu họ thì lớn, nhưng ý nghĩ họ có bao nhiêu đây à. Gặp những trường hợp này xảy ra, nếu có trong tương lai, anh chị em nên giúp những người đó. Những người đó đáng lẽ đầu óc họ nở ra, ngược lại đầu óc họ bọ teo lại rồi. Teo lại thì chỉ có anh chị em mới giúp cho họ nở ra thôi, chứ bây giờ đâu có ai giúp được. Tôi đâu có ở gần đâu tôi giúp. Thì anh chị em ở gần nhất, gặp những trường hợp này xảy ra nếu có, thì anh chị em nên mở cái mạch máu họ nở ra, để giúp cho họ trở lại bình thường. Với điều kiện là họ hưởng được. Còn họ hưởng không được, họ chết thì anh chị em giúp linh hồn họ tái kiếp thể xác khác rất dễ dàng. Tại vì bây giờ họ zero % rồi. Mà zero % thì anh chị em học lớp 3 giúp cũng được chứ đừng nói lớp sáu, chuyện này đâu có khó đối với anh chị em.

Tôi hy vọng rằng trong tương lai, nếu gặp những trường hợp này xảy ra, mà người ta kêu cứu thì anh chị em chỉ cứu linh hồn thôi, thể xác Thượng Đế cứu không được, tôi cứu không được thì anh chị em chắc chắn là cứu không được. Thôi anh chị em chỉ giúp linh hồn cho tái kiếp bằng một thể xác khác, linh hồn phù hợp với thể xác, giống như chúng ta, đóng góp giúp nhân loại.

Đó, tôi giải thích, do đó, anh chị em yên tâm đi. Chắc chắn việc làm gì chúng ta làm cũng được, dưới điều kiện chúng ta thương mọi người. Chúng ta đem cái tình thương cho tất cả mọi người, trong đó có dân tộc, gia đình, và cá nhân chúng ta hưởng. Thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công trong mọi lãnh vực khác nhau.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi giải thích cho anh chị em. Chắc chắn là một điều sung sướng nhất cho người học viên này. Tất cả anh chị em, ngay cả tôi cũng sung sướng nữa. Tại vì luôn luôn, mình đem ánh sáng, tình thương Thượng Đế ban cho mình, mình chan hòa cho mọi người, mà mọi người vui thì làm sao anh chị em buồn được? Mọi người buồn thì anh chị em buồn, chứ mọi người vui thì chắc chắn là một niềm vui sướng cho mình, đem tình thương bác ái, ánh sáng trao cho những người đó. Mà chính tình thương, bác ái, ánh sáng của Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta chan hòa. Đó là một niềm vui chung, cá nhân anh chị em, gia đình anh chị em, dân tộc của anh chị em, và các dân tộc khác trên thế giới, giống như cá nhân của chúng ta, có tình thương ánh sáng thì tôi hỏi anh chị em, đâu có cảnh nào mà sung sướng bằng cảnh mà chúng ta thực hiện, đó là cảnh niết bàn ở trần gian, đó là khối sáng ở trần gian mà chúng ta theo đường hướng của Thượng Đế, của các đấng, dẫn dắt chúng ta, thực hiện cho chúng ta và giúp cho tất cả mọi người giống như chúng ta. Đó là niềm vui chung cho quả địa cầu mà trong tương lai chính người học viên này và anh chị em, tôi, nắm tay lại, kết hợp, giúp cho tất cả mọi người giống như đường hướng Thượng Đế đề ra cho chúng ta thực hiện.

7/ Kính thưa Thầy, cô học viên này xin hỏi: cô rất thương tất cả các đồng loại, nhân loại và động vật. Cô xin hỏi Thầy có cách nào có thể giúp những động vật, chẳng hạn như những con người cô có, hoặc động vật khác mà cô có?

Cách nay 8 tháng về trước, tôi thì thường đi Á châu dạy học rồi tới Âu châu. Nhưng bên Âu châu thì ít có vấn đề về động vật hơn ở Á châu, vì chỗ đó mỗi lần tôi đi các quốc gia nào hoặc tôi đi châu nào mà động vật bị thiệt hại, mặc dầu động vật thì không có đáng kể, nhưng mỗi lần chết thì từ mười triệu con, hai chục triệu con, tôi thấy cũng tội nghiệp lắm. Tôi tội nghiệp thì tôi cứu sống nó. Trước sau trước nó cũng chết, thà là cứu sống nó để nó không truyền nhiễm những động vật khác.

Anh chị em yên tâm. Trong tương lai chúng ta sẽ giúp được cái này. Lương thực, thực phẩm, hoa màu, không khí, con người, chúng ta giúp được thì vấn đề động vật của anh chị em dễ lắm. Nếu nó có bị bệnh, bị đau, anh chị em thương nó, giúp cho nó, đâu có gì khó khăn. *Chỉ cần dùng sixième sens nhìn, nó hết bệnh.* Dễ lắm. Thì đây, trong những ngày tới tôi sẽ chỉ cách trị bệnh con người, bằng cá nhân, bằng tập thể, linh hồn bất tử bất diệt, linh hồn xấu, linh hồn tốt. Những hình thức đó chắc chắn tôi sẽ hướng dẫn cho toàn bộ. Đừng lo cái này.

Bây giờ ngày đầu tiên vào buổi sáng, tôi muốn dẫn giải cho anh chị em nhiều câu chuyện bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng sự anh chị em học hỏi, bằng sự anh chị em tập luyện bằng kim tự tháp. Những câu hỏi của học viên này chắc chắn trong suốt thời gian khóa học này tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em hết, trong vấn đề cung cách trị bệnh cho người, giúp cho động vật không bị ô nhiễm, không bị chết ngộp, không bị bệnh dịch và không bị những trường hợp khó khăn xảy ra cho động vật, thực vật và những thứ khác. Tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em toàn bộ, theo phương cách của người Âu châu. Người Âu châu thực hiện khác, người Á châu thực hiện khác. Có một số nước tôi đâu có dạy vấn đề trồng trọt. Tại nước đó không có trồng trọt được gì, ngoài vấn đề ăn rồi đi làm. Tôi chỉ cho họ vấn đề bông hoa cho đẹp thôi, chứ đâu có đất, làm sao trồng trọt được. Mỗi một quốc gia, mỗi một vùng tôi dạy khác nhau. Do đó thì có thể anh chị em ở Âu châu thì áp dụng của Âu châu, ở Á châu thì áp dụng của Á châu. Tuy nhiên tôi cũng dạy hết cho biết những căn bản thôi, nét chánh bên Âu châu thì thực hiện theo Âu châu, sẽ đạt được những kết quả mong muốn hơn.

Những ngày kế tiếp đây, tôi sẵn sàng từng ngày một, từng giai đoạn một, tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em phương cách trị bệnh cho mọi người. Phương cách

giúp cho động vật không bị ô nhiễm. Tôi sẽ lần lượt trình bày hết cho anh chị em. Bây giờ, qua câu hỏi đầu tiên cũng như qua sự trả lời của tôi, tôi mong rằng anh chị em cố gắng thực hiện cái này, bằng hình thức anh chị em tập luyện, tạo cái năng lực ra để làm cái gì, giúp cho ai, thực hiện cái chương trình gì? Đó là những bài giảng đầu tiên, cũng như những ngày kế tiếp. Tôi hy vọng anh chị em sẽ nêu ra câu hỏi trong lãnh vực này. Chắc chắn khi anh chị em tạo được cái năng lực này rồi thì chúng ta giải quyết tất cả mọi vấn đề. Còn vấn đề động vật thì chúng ta giải quyết không khó khăn đâu. Do đó người học viên này yên tâm. Chẳng những giúp cho động vật của mình - tôi thí dụ bà này nuôi 4 con ngựa, nếu bà ra đồng, bà thấy chừng 40 con ngựa bệnh, bà dùng năng lực trong vòng 1 phút tới 3 phút thôi, thay vì 4 con ngựa bà hết bệnh, thì 36 con ngựa kia hết đau luôn – tôi thí dụ, nhưng cái này có thiệt. Đó là những ngày sau tôi sẽ dạy những cung cách trị bệnh.

8/ Kính thưa Thầy, cô này rất là vui đã được học tại đây. Cô xin hỏi về vấn đề năng lượng vũ trụ. Có thể nào chúng ta dùng năng lượng vũ trụ trong việc trị bệnh để tăng thêm phần hữu hiệu của những phương pháp trị liệu khác, chẳng hạn như châm cứu hoặc như dùng cách chất bông hoa (Bach flower), cây cỏ (herbs)? Đặc biệt là nếu áp dụng kim tự tháp thì sự trị bệnh bằng những phương pháp trị liệu khác có được tăng phần hữu hiệu không?

Bây giờ anh chị em học lớp sáu rồi, khi tôi hướng dẫn cho tập kim tự tháp này, tạo cho mình một sức mạnh bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em tiếp thu được vô kim tự tháp này, và vô cơ thể của anh chị em. Năng lượng vũ trụ trong kim tự tháp này hòa hợp, trung gian giữa năng lượng vũ trụ và cơ thể của anh chị em. Vì chỗ đó tạo cho chúng ta một sức mạnh. Chính sức mạnh này, chúng ta sẽ làm trong nhiều môi trường khác nhau, bằng hình thức những cách trị bệnh khác nhau. Trước kia anh chị em trị bệnh mỗi lần xa 30 giây. Qua ngày mai đây, tôi sẽ chỉ công thức mới, đặc biệt cho anh chị em không có tốn thời gian nhiều, *chỉ cần một phút tối đa, anh chị em có thể trị không biết bao nhiêu người, không có giới hạn.*

Tuy nhiên trong lãnh vực châm cứu, y khoa, khoa học thì chắc chắn anh chị em sẽ thực hiện được. Những vấn đề khác thì tôi chưa có hướng dẫn. Thí dụ, bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, bác sĩ đông y, châm cứu, những hình thức đó, anh chị em sẽ có một sức mạnh vô biên bằng sixième sens của mình, bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em tiếp thu mỗi ngày hai lần, 30 giây cho buổi sáng và 30 giây cho buổi tối. Thì những năng lực này sẽ tạo cho anh chị em sức mạnh và anh chị em hóa giải trong vấn đề đau ốm bệnh hoạn, bằng châm cứu với cây kim đưa vô cơ thể người ta, bằng thuốc men mà anh chị em chế ra, anh chị em uống hoặc bán, dưới

mọi hình thức. Nếu anh chị em uống thuốc đau tim, thì hệ thống tim, não bộ sẽ nở mạch máu ra. Tuy nhiên nó sẽ ảnh hưởng bộ phận tiêu hóa của anh chị em, bằng cái thận của anh chị em đau, bao tử bị bệnh, gan nhức, tôi thí dụ. Những loại thuốc uống, phù hợp với hệ thần kinh của anh chị em thì nó sẽ không phù hợp với những bộ phận khác trong cơ thể. Tuy nhiên, *với năng lực của anh chị em có, anh chị em hóa giải viên thuốc trị tim, giúp cho tim và hệ thần kinh hết bệnh, ngoài ra sẽ không có những chất độc làm hư hại bao tử anh chị em, hư hại ruột, hư hại thận, hoặc hư hại gan.* Việc này anh chị em chắc chắn sẽ thực hiện được.

Những việc mà anh chị em kết hợp năng lượng vũ trụ này với cách trị bằng bông hoa, trị thuốc đông y, tây y, thì lần lượt tôi sẽ chỉ để anh chị em áp dụng đúng cách, phương cách nào trị cũng được hết, ngoại trừ trường hợp những phương cách khác mà tôi chưa dạy. Những phương cách nào mà tôi dạy, anh chị em áp dụng thì chắc chắn anh chị em giúp cho người bệnh rất dễ dàng. Vì khi anh chị em vô học lớp sáu này, có một số dược sĩ chế thuốc, một số bác sĩ cho thuốc người ta uống và một số anh chị em đông y, tây y, châm cứu, giải phẫu, chắc chắn anh chị em sẽ kết hợp bằng cái năng lượng vũ trụ tạo trong kim tự tháp này. Tôi thí dụ, anh chị em đặt kim tự tháp vô trong này, anh chị em truyền như thế này, tập. Từ năng lượng mạnh ở kim tự tháp này hóa giải những chất thuốc không phù hợp, giúp cho viên thuốc hoặc những loại thuốc uống, giúp cho người uống được mạnh khỏe, bớt bệnh, bớt đau mà không bị ảnh hưởng những bộ phận khác. Đó là một số anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ hóa giải những viên thuốc mà không phù hợp với cơ thể chúng ta, giúp cho cơ thể hết bệnh mà không ảnh hưởng những bộ phận khác. Đó là một sự kết quả mà hầu hết một số anh chị em bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ thực hiện, giúp cho không biết bao nhiêu bệnh nhân rồi. Thì chắc chắn lớp học này cũng không ngoại lệ, cũng như các lớp học khác, tôi sẽ dẫn giải đầy đủ những nguyên tắc, những điều kiện khi anh chị em học xong, về gia đình áp dụng, chắc chắn giúp cho mọi người không có bị trở ngại, bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em biết cách sử dụng.

9/ Ông này chỉ xin có một câu hỏi nhỏ. Tại sao ở dưới đáy kim tự tháp lại có một cái nắp mà mình có thể mở ra được? Vì hiếu kỳ nên ông hỏi.

Sở dĩ có cái nắp, trong tương lai ... bây giờ thì tôi tập cho anh chị em hợp nhất với cái năng lượng vũ trụ. Trong tương lai, thì vật nhỏ này - bây giờ tôi chưa biết có thể năm tới, có thể năm 99 hoặc cuối thế kỷ này thì chính với cái nắp này đây, anh chị em sẽ bỏ những vật trong này thí nghiệm. Mà những vật thí nghiệm đó bây giờ tôi chưa dạy, nhưng cũng chuẩn bị cho anh chị em trước. Tại dù muốn, dù không thì anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ này rồi, tạo cho mình

sức mạnh rồi. Chính với cái năng lượng vũ trụ này, anh chị em sẽ thay đổi môi trường chung quanh của quả địa cầu. Lúc đó anh chị em sẽ bỏ vào kim tự tháp, đóng lại. Để đây, truyền điện nơ, từ đây xuống đây, thì chắc chắn trong này sẽ đổi. Chương trình đó tôi chưa dạy, nhưng tôi chuẩn bị. Nếu bây giờ tôi không chuẩn bị cho anh chị em, mai mốt làm sao anh chị em dùng cái này được? Thành ra tôi biết trước, tôi dự trù trước, tôi tặng cho anh chị em mà tôi dự trù trước. Một năm tới, hai năm tới đây, anh chị em sẽ thực hiện cái chương trình nghiên cứu. Chứ còn lúc đó, anh chị em tháo cái này ra thì nó sẽ hư, mà hư thì xài đâu có được.

Mục đích của tôi làm cái nắp này, trong tương lai, năm tới hoặc năm sau đây, hoặc hai năm tới đây, anh chị em sẽ nghiên cứu, từ vật nhỏ thành vật lớn. Và sau khi anh chị em nghiên cứu rồi, anh chị em làm cái thùng lớn, để cái kim tự tháp nhỏ vô, chỉ cần nhìn từ dưới lên trên, ở dưới này hóa giải hết. Trước đó thì anh chị em phải thí nghiệm vật nhỏ trước. Những vật nhỏ nếu thí nghiệm thành công thì anh chị em sẽ thí nghiệm những vật lớn, bằng cái năng lượng mà anh chị em biết cách sử dụng, anh chị em thực hiện cái này. Đó là lý do tôi làm cái vòng tròn dưới này.

10/ Kính chào Thầy, và chào tất cả mọi người. Câu hỏi của tôi là về cơ cấu mà kim tự tháp này đã được thực hiện. Có ba mặt, ba góc cạnh và đây có sự liên hệ đến điều Thầy vừa mới giải thích, đó là Thiện, Địa, Nhân. Đó là sự hợp nhất. Trên kim tự tháp này cũng có 13 tầng, thì số 4 cộng với số 3 là 7. Mà 7 tượng trưng cho 7 luân xa. Vậy ông xin hỏi số 7 này có một ý nghĩa nào không, ý nghĩa đưa cho chúng ta hiểu đến rằng chúng ta vượt qua khỏi cái khái niệm của luân xa, có phải như vậy hay không?

Anh chị em nghe tôi trả lời. Bây giờ tôi chưa dạy con số – 3, 4, 13, 4, 3, 2, 1, tôi chưa dạy. Nhưng tôi giải thích: tầng thứ 13, là con số của ngành Nhân Điện của chúng ta, mà hầu hết Á châu, Âu châu, Mỹ châu rất sợ sử dụng số 13. Vì chỗ đó, tôi muốn cho anh chị em biết, giải thích số 13 là tượng trưng cho năng lượng vũ trụ, tượng trưng cho quyền năng khả năng của các đấng thiêng liêng cao cả. Vì chỗ đó chúng ta đi ngoài quả địa cầu, đi ra ngoài không gian. Ngoài không gian là cái năng lượng vũ trụ, là không khí, là số 13, để chúng ta nhìn vô trong quả địa cầu, thấy thiếu sót cái gì, chúng ta bổ túc, chúng ta giúp đỡ, bằng hình thức chúng ta tạo cái năng lượng vũ trụ. Chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, đáp ứng nhu cầu giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, con người bị bệnh, bị đau, ... điều mà chúng ta giải quyết từ hơn tám năm qua.

Bây giờ đây, những con số thì chưa thể nào mà tôi giải thích cho anh chị em được, chưa dạy được. Tại những con số rất khó khăn mà anh chị em *phải sắp cho nó phù hợp, như vậy nó mới tác dụng được*. Nếu anh chị em sắp không có phù hợp thì chắc chắn nó không có tác dụng. Vì lý do đó mà tôi chưa có dạy con số cho anh chị em. Mà tôi chỉ dạy anh chị em những kỹ thuật, phương cách tiếp thu cái năng lượng vũ trụ, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ. Khi mà anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ rồi, dần dần anh chị em hợp nhất Thiên, Địa, Nhân, anh chị em hợp nhất chân lý. Cái chân lý này, anh chị em giữ thời gian nhiều chừng nào, thì anh chị em sẽ giải quyết nhiều vấn đề khó khăn rất dễ dàng chừng đó. Vì chỗ đó, tôi muốn đào tạo, muốn hướng dẫn cho anh chị em những công thức đặc biệt nhất, gần nhất, đơn giản nhất, không có rườm rà, không có gây xáo trộn cho đầu óc của anh chị em. Chẳng những vậy mà tạo điều kiện cho anh chị em năng lực rất mạnh để nó phù hợp cuối thế kỷ này, mà chúng ta đóng góp giúp cho toàn nhân loại không có bị vấn đề thiên tai xảy ra, làm cho hàng triệu người, hàng trăm triệu người, hoặc hàng tỷ người sẽ chết chóc trong vấn đề khó khăn mọi mặt ở quả địa cầu chúng ta, gây ra bởi con người và sẽ làm thiệt hại cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này. Mà hầu hết các nước trên thế giới cũng đang lo ngại. Sách vở ghi chép, tiên tri cũng ghi chú, kinh thánh cũng thường nói tới, thì những lo lắng của nhân loại, đó là nhiệm vụ của chúng ta đóng góp để giải quyết những tình trạng khó khăn mà bây giờ đến cuối thế kỷ 20 này nhân loại sẽ bị gánh hậu quả. Mà chính chúng ta là người sẽ thực hiện và đóng góp giúp cho nhân loại, do Thượng Đế tạo ra cho chúng ta cái năng lực mạnh, giúp cho chúng ta cái nguyên tắc, kỹ thuật học hỏi nghiên cứu. Chính cái học hỏi nghiên cứu này mà chúng ta đạt được, thì chúng ta mới đầy đủ khả năng giúp cho tất cả mọi người.

Tôi hy vọng rằng anh chị em ý thức được cái này thì anh chị em nên nghiên cứu bây giờ đi. Còn việc con số mà anh chị em tính thì tôi chưa dạy. Qua câu hỏi của học viên này, có thể trong tương lai, một hai năm tới đây, khi nào chương trình tôi dạy cho anh chị em bằng con số, anh chị em thực hiện nó phù hợp với cái năng lượng vũ trụ, phù hợp với thời tiết, phù hợp với không gian, thì lúc đó anh chị em học, sẽ không có muộn. Mà khi học thì anh chị em đem áp dụng giúp cho mình, giúp cho người khác rất dễ dàng.

Bây giờ tôi dạy cho anh chị em từng bước một, tạo cho anh chị em có khả năng từng bước một. Khả năng anh chị em càng ngày càng cao. Khi càng ngày càng cao, anh chị em chứng minh bằng con số, anh chị em cộng trừ nhân chia, sắp theo con số nó phù hợp với năng lượng vũ trụ, thì chắc chắn chính lúc đó là anh chị em sẽ tạo cái môi trường. Mà cái môi trường đó anh chị em không có tốn kém nhiều. Tôi thí dụ, các nước trên thế giới sử dụng telephone, satellite, dưới mọi hình thức phải cần sáu cái satellite ngoài không gian để truyền điện nói chuyện với năm châu bốn biển. Kinh tế, chính trị, quân sự, nhiều môi trường khác bằng

satellite. Satellite trở ngại thì con người sẽ bị thiệt thòi. Satellite ngoài không gian bị trở ngại, satellite dưới biển, nếu cùng một lúc, hai cái satellite, vừa ở ngoài không gian vừa dưới biển bị cô lập, chỉ hai cái trong sáu cái bị mất thăng bằng, bất khả dụng, thì anh chị em biết thiệt thòi tới mức độ nào không? Anh chị em thiệt thòi thì ít nhưng thế giới thiệt thòi sẽ nhiều, dưới mọi hình thức khác nhau.

Trong tương lai đây, nếu anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, biết tính bằng con số, anh chị em tạo bằng năng lực, hai hệ thống này, một đài thu, một đài phát, tôi thí dụ. Đây là đài thu, đây là đài phát, anh chị em đâu cần ra ngoài không gian, tốn hàng tỷ đôla? Đâu cần xuống biển tốn hàng tỷ đôla? Nếu anh chị em biết cách sử dụng, anh chị em chỉ đặt lên một ngọn núi chừng 500 thước thôi, 1000 thước thôi, ra ngoài không gian anh chị em sẽ tiếp thu bằng năng lực này, anh chị em thu các cái, và chính cái năng lực này, anh chị em sẽ phát ra năm châu bốn biển. Không có tốn kém nhiều. Tại vì chúng ta còn dở quá. Thì chúng ta phải dùng satellite ngoài không gian, chúng ta tiếp thu những đài thu đài phát dưới biển, do đó còn tốn kém không biết bao nhiêu tỷ. Mà nếu trở ngại thì con người sẽ chết. Thì trong tương lai đây, chính chúng ta đây, một số anh chị em nghiên cứu đây sẽ thực hiện cái chương trình đài thu đài phát, đâu có tốn kém nhiều mà cũng không ai phá được. Anh chị em có thể làm một trăm cái đài này ở dưới núi này, cái này hư, có cái khác, thay thế liền mà không tốn kém nhiều. Tôi cũng dự trù chương trình này rồi, chứ không phải chưa dự trù đâu. Và cũng có một số anh chị em khoa học trên quả địa cầu chúng ta cũng dự trù rồi. Nhưng mà chưa thực hiện đâu. *Đến khi nào, nhân loại ý thức được đường tu, nhân loại biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ thì chính cái đài thu đài phát này – bây giờ anh chị em gọi điện thoại một tháng là hai trăm quan, một ngàn quan – trong tương lai, mỗi tháng xài có năm quan thôi*, anh chị em giàu vô song, tôi thí dụ. Đó là trường hợp của tương lai của thế kỷ 21. Còn hai ba năm nữa thôi, không có nhiều đâu.

Do đó anh chị em yên tâm. Bây giờ từng bước một, chúng ta cố gắng học đi, chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ đi. Trong tương lai thì chúng ta sẽ sử dụng cái năng lượng vũ trụ này trong nhiều môi trường khác nhau. Chứ không phải chỉ vấn đề lương thực thực phẩm, hoa màu, sức khỏe, là hết. Không phải vậy đâu, còn nhiều thứ khác lắm. Mà nhiều thứ khác, đó là sự học hỏi, nghiên cứu của anh chị em, chúng ta, của tất cả anh chị em và tôi nắm tay lại thực hiện chương trình giúp cho nhân loại ấm no hạnh phúc thật sự, bằng cái màu cờ của mình, tình thương bác ái bằng con rồng con phụng, đó là xã hội loài người chúng ta, và cái kim tự tháp màu xanh đậm này là phát triển nghiên cứu tâm linh của nhân loại. Chắc chắn chúng ta sẽ không có bị thiệt thòi. Nhưng bây giờ thì chưa đúng cách. Có nghĩa là chúng ta học thời gian rất ngắn mà đạt được kết quả rất cao. Do đó có một số anh chị em nghĩ rằng nó không có giá trị. Phải rồi, không có giá trị là đúng. Tại vì người ta phải tốn kém 80 năm, 100 năm, nghiên cứu chưa thành công. Anh

chị em chỉ tốn có hai năm thôi. Bắt đầu tôi dạy lớp 5.1 là cách nay hai năm. Nhưng thật sự anh chị em học tổng cộng lại có 15 ngày, chưa được một tháng. Trong khi đó 80 năm, 100 năm người ta làm chưa được, anh chị em học có 15 ngày, anh chị em làm được. Do đó có một số anh chị em chán nản, bỏ cuộc, là anh chị em khinh thường, bỏ cuộc, thì tự mình chứ không ai xúi hết. Tại vì anh chị em thấy dễ quá, mà kết quả nhanh quá, thì có một số bỏ cuộc.

Những kết quả mà ngành Nhân Điện gặt hái được, thì trong tương lai anh chị em học thời gian ngắn nhất, đã đạt được kết quả mà suốt gần hai năm qua. Thì bây giờ đây chúng ta tiếp tục học hỏi nghiên cứu, tạo cái năng lực mạnh này, anh chị em giúp cho nhiều môi trường khác nhau, càng ngày càng kết quả cao hơn, thì anh chị em biết chúng ta sẽ đi về đâu rồi.

Anh chị em yên tâm. Dù muốn, dù không, con số nó không quan trọng. Quan trọng bây giờ đây, chúng ta biết cách nghiên cứu phát triển thực tập, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ để đáp ứng nhiều cái môi trường khác nhau, mà môi trường đó là chúng ta sẽ đóng góp giúp cho nhân loại. Đó là mục đích của chúng ta. Thì những gì tôi hướng dẫn cho anh chị em ở lớp này, đây là ngày đầu tiên, nhưng những ngày kế tiếp đây còn nhiều cái đề tài nữa, và nhiều đề tài khác nhau và nhiều môi trường khác nhau. Tôi mong rằng anh chị em sẽ ghi chú kỹ, nghe cho đầy đủ, về học hỏi và nghiên cứu thêm, thì chắc chắn đem ích lợi cho mình, giúp cho quốc gia mình và giúp cho các quốc gia khác trên thế giới cần đến chúng ta. Do đó qua câu hỏi của học viên này, anh chị em yên tâm đi, anh chị em khoan học con số mà nên học cái nguyên tắc, cái điều kiện thực hiện, nghiên cứu, phát triển, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, thì chắc chắn sẽ đem ích lợi gần nhất cho chúng ta, và bảo vệ chúng ta không có bị thiệt thòi cuối thế kỷ 20 này mà các người đang lo ngại. Riêng ngành Nhân Điện chúng ta, tôi khuyên tất cả anh chị em trong một năm qua đừng có lo ngại vấn đề chết chóc, thiên tai. Thay vì thời gian lo ngại đó, chúng ta ráng toàn bộ học hỏi nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu, những gì khó khăn gặp phải, chúng ta sẽ giải quyết được cho chính chúng ta, gia đình chúng ta, dân tộc chúng ta, và đi xa hơn nữa, anh chị em có thể đóng góp giúp cho các dân tộc khác trên thế giới. Điều đó, anh chị em cũng như tôi và mọi người trên thế gian này đều mong muốn. Đó là ích lợi việc làm của chúng ta.

11/ Cô này xin hỏi Thầy ý nghĩa của sự tự vận và có sự liên hệ nào đến nghiệp lực, luân hồi hay không? Câu hỏi thứ hai, mỗi chúng ta đều có cách cư xử khác nhau, sự nóng giận hay phiền muộn, tất cả đều khác nhau hết. Cô xin hỏi Thầy, trong tương lai, thời đại mới, nhân loại sẽ có cách cư xử và sẽ có tánh tình khác hơn hiện tại hay không?

Tôi nhắc cho anh chị em biết trong vấn đề tự sát, tự tử. Đôi khi có hai lãnh vực, vừa là xã hội làm cho người ta chán nản cuộc sống, người ta hủy hoại cuộc đời. Đó là vấn đề xã hội. Bây giờ tôi nói linh hồn, tôi nói hai mặt, luôn luôn tôi giải thích cho anh chị em hai mặt. Tôi giải thích mặt đời, anh chị em chán nản cuộc sống làm cho anh chị em bị hình thức này, hình thức khác, làm cho tự vận, bỏ cuộc đời này. Anh chị em trốn tránh trách nhiệm cuộc đời này để anh chị em lập cuộc đời khác. Có nghĩa là anh chị em đi qua bên kia cửa tử, rồi trở lại một thể xác khác. Đó là việc ở đời của anh chị em.

Tuy nhiên, khi anh chị em có trách nhiệm với xã hội loài người, khi linh hồn của anh chị em chưa có hoàn thành nhiệm vụ giúp cho nhân loại, thì chính hình thức này là anh chị em không có thể nào giúp cho người ta được. Anh chị em cứ nghĩ rằng linh hồn mình xuống dưới trần gian này, có năng lực mạnh, có quyền năng khả năng cao, mà tại sao anh chị em không giúp cho tất cả mọi người đau khổ dưới trần gian này. Lý do đó làm anh chị em cũng muốn chết. Hoàn cảnh thứ nhì là tôi. Tại sao tương lai tôi có, địa vị tôi có, tiền tài tôi có, danh vọng tôi có, bằng cấp tôi có. Nói tóm lại, ở ngoài đời tôi không có thiếu cái gì hết. Nhưng tôi vẫn không thích sống. Khả năng tôi thì có giới hạn. Thời gian tôi thì cũng có giới hạn. Tôi đâu có giúp năm châu bốn biển được. Đôi khi, tôi nói thiệt với anh chị em, tôi qua Tây ban nha, tôi thấy tôi ở trên lầu cao, tôi nói: “tôi nhảy xuống tôi chết, là tôi khỏe”. Mà tôi chết thì tôi khỏe rồi, học trò tôi buồn, mà học trò tôi buồn thì những người khác không được vui. Vì chỗ đó, tôi ráng, tôi sống tiếp. Ráng sống tiếp, tôi giúp cho anh chị em. Tôi đâu có thiếu cái gì. Nhưng tôi thấy tôi không có sung sướng. Sở dĩ tôi không sung sướng là vì biết bao nhiêu người khổ. Đâu có phải tôi có tiền bạc, có danh vọng, có địa vị giàu sang, hay bằng cấp cao, là sung sướng. Tôi không có sung sướng cái này. Vì chỗ đó mà tôi muốn chết. Lý do là tôi giúp không được mà tôi muốn chết. Nhưng mà đâu có được. Thượng Đế, các đấng nói: “con có khả năng bao nhiêu thì con giúp bấy nhiêu. Trong tương lai con giúp được nhiều chừng nào tốt chừng đó. Chứ bây giờ con chết thì đâu có giúp ai được. Không có giúp cho con được, không giúp người khác được”. Vì chỗ đó, tôi ý thức được. Các đấng, Thượng Đế chặn, không cho tôi chết.

Đó là giai đoạn thứ hai, là linh hồn chúng ta thấy nhân loại khổ nhiều quá, chúng ta chịu không được, chúng ta muốn chết. Đó là mặt đạo. Vì chỗ đó, anh chị em đừng có căn cứ vào thế nào là chết cho nó đúng, thế nào chết là sai. Nó có hai mặt. Tuy nhiên khi anh chị em có trách nhiệm với nhân loại rồi, anh chị em phục vụ nhân loại thì anh chị em khó chết lắm. Muốn chết, chết cũng không được. Thượng Đế đào tạo anh chị em để giúp cho mọi người, anh chị em chết, thì giúp ai đây? Mọi người đâu không thấy, thấy gia đình của anh chị em, con cháu của anh chị em, dân tộc của anh chị em và các dân tộc khác cần tới anh chị em, thì làm sao anh chị em chết được? Đó là vấn đề chết, có hai cách.

Còn riêng anh chị em không có trách nhiệm, mà anh chị em thấy chán nản cuộc sống, chán nản gia đình, chán nản xã hội, đó là chuyện cá nhân của anh chị em. Đó là chuyện linh hồn bình thường, thì miễn bàn. Tưởng rằng chết họ tái kiếp được. Nhưng họ đâu có tái kiếp được. Họ cũng phải chờ thời gian, chứ đâu phải chết là tái kiếp được liền. Biết bao nhiêu linh hồn khác cũng giống như chúng ta, đang chờ đợi tái kiếp, thì đâu có lý do gì anh chị em chết mà tái kiếp được liền. Ngoại trừ trường hợp chúng ta may mắn, chúng ta không có học Nhân Điện, mà chúng ta chết, được cái đại cơ duyên, những người được khai mở luân xa 100% ở cấp 3 trở lên, mà gặp chúng ta lúc chúng ta đang tự vận chết, thì chính cái sự liên hệ đó, người học cấp 3 được khai mở luân xa 100% trở lên thì chỉ cầu nguyện cho linh hồn đó thôi. Thì chắc chắn linh hồn của người đó tái kiếp người khác liền. Thì *khi tái kiếp người khác, linh hồn sẽ ý thức được liền*. Chết không có giải quyết được gì hết, mà phải sống. Thì lúc giai đoạn hai mà tái kiếp thành con người, người đó chắc chắn sẽ sống dai lắm, sẽ ý thức được sự chết không có giá trị, mà sẽ muốn có thể xác hợp tác lại với linh hồn để giúp cho mọi người. Thì thời kỳ thứ nhì đó, anh chị em muốn giúp linh hồn đó tái kiếp con người, thì chắc con người đó sống sẽ dai lắm. Tôi giải thích cho anh chị em hai mặt trong vấn đề chết bằng thể xác con người. Chết vì thương xót mọi người, không giúp được mà linh hồn muốn cho thể xác chết, nhưng đâu bao giờ Thượng Đế cho thể xác đó chết được.

Bây giờ anh chị em đâu có lo nữa. Trong tương lai, có hai ngàn ba trăm anh chị em, và nhiều lớp đây, chính anh chị em sẽ hóa giải nhiều cái môi trường lương thực, thực phẩm, hoa màu, không khí không bị ô nhiễm. Khi con người ta không bị bệnh, bị đau thì anh chị em đâu có thù, đâu có ghét ai, đâu có giận, đâu có hờn ai. Mà khi anh chị em không có đau là luôn luôn sức khỏe anh chị em tốt lành rồi. Chung quanh người ta không tốt thì anh chị em làm sao xấu được? Bây giờ chúng ta, một người tốt, mà người xấu chung quanh làm áp lực rất nhiều ảnh hưởng, làm sao anh chị em chịu đựng được? Anh chị em người tốt thiệt. Nhưng chung quanh mười người xấu, hai chục người xấu, thì anh chị em muốn tốt cũng khó tốt lắm. Mỗi ngày bao nhiêu cái chuyện xấu người ta nói ra, anh chị em tiếp thu. Anh chị em không có tiếp thu cái tốt nào, muốn trở thành người tốt cũng khó lắm. Xin lỗi, bây giờ anh chị em người xấu. Chung quanh anh chị em toàn là người tốt không, anh chị em không thể nào nghĩ xấu được. Người nào cũng lo cho anh chị em ăn, lo cho mặc, lo cho đi, lo cho đứng, lo tất cả các cái, anh chị em muốn xấu cũng không được. Trong tương lai, cái năng lượng vũ trụ này, chúng ta biết cách sử dụng, chúng ta hóa giải, đem tình thương ánh sáng cho mọi người. Chính tình thương ánh sáng cho mọi người đây là hạt giống bồ đề. Hạt giống bồ đề của Thượng Đế cho chúng ta thì chúng ta chan hòa cho những người khác. Thì dù cho người đó có xấu, cũng phải trở thành người tốt.

Trong tương lai của thế kỷ 21 thì chúng ta sống được cuộc đời như thế đó. Đó là cảnh niết bàn ở trần gian, mà nhân loại không biết bao nhiêu thời kỳ muốn đạt được nhưng mà chưa đạt được. Nhưng mà kỳ này đạt được. Tại sao vậy? Tại là một hình thức Thượng Đế giúp cho biết bao nhiêu người có quyền năng khả năng, chứ không phải giúp cho một người. Hai ngàn ba trăm anh chị em có thể sử dụng năng lượng vũ trụ được. Biết cách sử dụng kim tự tháp được, tạo cái năng lực được, giúp cho hàng triệu người, hàng trăm triệu người. Vì tình thương của anh chị em có thể được mà anh chị em chan hòa cho mọi người đó. Mấy người đó muốn xấu cũng không xấu được. Thì từ một người tốt trở người tốt hơn. Từ một người xấu thì trở lại một người tốt.

Trong tương lai, chắc chắn là cái cờ này chúng ta sẽ thực hiện được. Bằng sự giúp cho nhân loại an bình, ấm no hạnh phúc, bằng cái nền cờ. Tình thương bác ái bằng màu vàng, con rồng, con phụng. Và nghiên cứu phát triển tâm linh. Tất cả mọi người cùng một mục tiêu như vậy, và mọi người được hưởng như vậy thì anh chị em đâu còn tranh chấp gì nữa? Chỉ còn một cái là tu, để càng ngày càng phát triển tâm linh cao độ để giúp cho nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình chúng ta. Thì mọi người cùng một cái điểm chánh, mục tiêu chánh, thì tôi hỏi anh chị em, anh chị em muốn xấu cũng không được. Anh chị em phải trở thành một người tốt tại chung quanh tất cả mọi người đều tốt hết, thì họ đâu có xấu được? Chúng ta là người tốt hết thì chúng ta giúp người xấu, thì người xấu đâu có bao giờ trở thành người xấu được, mà trở lại người tốt, từ từ sẽ tốt, giống như chúng ta. Đó là mục đích đường hướng của chúng ta, bây giờ và trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện. Đi từng giai đoạn một, hầu giúp đỡ cho chúng ta trước, gia đình và dân tộc cũng như những người chung quanh chúng ta. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được cái điều này, thì chắc chắn đó là ánh sáng niềm vui ...

12/ Khi đi học bên Thụy sĩ thì Thầy có dạy cách làm sao ảnh hưởng trên các cây, rau cỏ và trái cây. Ông về áp dụng theo phương pháp Thầy đã dạy. Mỗi một tuần ông thực hiện một lần thì lần đầu tiên thí nghiệm ông có kết quả rất tốt. Sau lần thứ hai của cuộc thí nghiệm thì kết quả cũng rất tốt. Nhưng sau lần thứ ba của cuộc thí nghiệm đó thì tất cả cây, trái lá hoa trong nhà ông đều chết hết. Vậy thì ông xin hỏi Thầy, vì sao? Và ba lần thí nghiệm thực tập này, thì ông thấy trong nhà ông có rất là nhiều tiếng động, khiến ông không thể nào ngủ được. Và khi ông thức dậy thì bàn tay của ông có những vết máu khô. Ông xin hỏi Thầy điều này có ý nghĩa gì hay không?

Anh chị em biết, sáng nay tôi có hướng dẫn cho vấn đề tập kim tự tháp. Anh chị em nhớ, tối thiểu 30 giây, tối đa 5 phút. Khi anh chị em nhìn vô kim tự tháp

trong vòng 30 giây tới 1 phút, 2 phút, điện năng kim tự tháp đưa vô luân xa 6 của anh chị em, làm cho nóng, khó chịu, anh chị em stop liền. Nếu anh chị em không stop, tập thêm 5 phút, 10 phút, 15 phút, tôi thí dụ, thì những sức nóng này sẽ đưa vô đầu của anh chị em, làm cho trên đầu có thể bị nặng như để 5 ký. Tuy nhiên, nếu tiếp tục tập trong vòng ba ngày hoặc hai ngày nữa, mà tập đúng công thức, vừa có năng lực thì stop liền, thì trong vòng ba ngày, hoặc bốn ngày thì cái đầu sẽ nhẹ, trở lại quân bình như thường, không có gì trở ngại trong vấn đề tập.

Bây giờ đây anh chị em sẵn có năng lượng, nghĩ rằng thêm chút đỉnh không sao, hoặc để đồng hồ alarm, nhưng thay vì set giờ alarm thì set giờ ngủ, 5 phút, chờ hoài, thấy sao alarm không kêu, nhưng đâu phải set alarm, anh chị em set giờ ngủ. Vì chỗ đó, khi dòm lại thấy 15 phút rồi. Thành ra anh chị em tập cái này cũng phải cẩn thận. Tại vì học trò của tôi cũng bị rồi. Thay vì set alarm 5 phút, quên set giờ ngủ, 5 phút nó không reo, mà cứ để hoài, dòm lại thấy 15 phút. Cái đầu nóng quá, khó chịu quá. Ba ngày sau, bốn ngày sau mới quân bình trở lại. Anh chị em dùng cái năng lượng của luân xa 6, nhìn cây bông từ đây tới đây 3 phút hay 5 phút. Anh chị em đâu có đo lường 5 phút. Anh chị em vừa nhìn mà vừa nghĩ cây bông sao bữa nay nó đẹp quá, thay vì 3 phút, anh chị em nhìn một hồi tới 8 phút rưỡi. Lần thứ nhất thì anh chị em còn sử dụng đúng. Lần thứ nhì thấy tốt quá, mà tốt chừng nào dòm lâu chừng đó. Mà lâu thì thời gian nhiều, mà nhiều thì cho điện nhiều quá rồi bông chết hết. Lý do là vậy.

Đó là trường hợp thứ nhất ở đây. Trường hợp thứ nhì bên Thái Lan. Người đó học lớp 5.2. Tôi nói chưa được quyền sử dụng sixième sens, dùng năng lượng để giúp cho cây ăn trái đừng có sâu bọ nhiều quá. Lớp 5.2 đầu tiên tôi chưa có dạy. Người học trò đó không nghe lời tôi. Học mới lớp 5.2 thôi, tôi nói chưa có được. Lần đầu tiên tôi dạy chưa có đủ khả năng thì người đó thí nghiệm: sáng đứng 5 phút, dùng luân xa 6, dòm qua cây ăn trái, không biết bao nhiêu mẫu. Dòm ngày thứ nhất, dòm ngày thứ nhì, thứ ba, rồi tuần lễ thứ nhất, tuần lễ thứ nhì, thì tất cả lá cây nó rụng xuống hết. Mọi lần thì không có sâu, nhỏ thôi. Truyền điện ba lần thì sâu bầy lớn, bự như vậy, nó ăn hết, từ lá cây ăn xuống. Rụng hết, không còn cái nào hết. Rồi hỏi “tại sao vậy Thầy?”. Tôi nói tôi đâu có cho. Thay vì giết sâu thì nuôi con sâu nó bự thì nó ăn hết lá cây là phải rồi. Nguyên hết, không biết bao nhiêu mẫu trái cây, lá rụng xuống hết.

Sau đó, khi tôi dạy học, cho phép, thì lúc đó dùng cái năng lượng vũ trụ đúng nguyên tắc, chẳng những không có sâu mà sâu chết hết. Cây trái nó lên rất nhanh. Đó là những trường hợp tôi dẫn giải câu chuyện của người học viên này, sử dụng đôi khi nhiều năng lực quá, chẳng những năng lực đó giúp cho cây không tốt tươi mà làm cho cây nó chết.

Còn trong nhà mà có tiếng động thì anh chị em phải nhớ rằng nhiều khi anh chị em ngủ không được. Gió cũng làm tiếng động được. Tất cả đồ cũ gây tiếng động được, bên phòng kia cũng gây tiếng động được. Còn máu thì tôi khuyên anh chị em, nhiều khi tôi nói thiệt anh chị em ngủ không để ý, chứ nhiều khi những con vật nó vô trong giường mình nó ngủ, anh chị em đâu để ý. Anh chị em lạnh quá, vô trùm mền, đè nó, chảy máu, rồi dính vô anh chị em. Thức dậy thấy máu tưởng máu tay, chứ thật sự máu của mấy động vật trong cái mền của mình. Anh chị em quên giữ. Hoặc tự động nó vô, anh chị em đè nó, thì nó chết rồi. Không có gì hết. Lý do là vậy. Thành ra anh chị em về kiểm soát lại. Chứ không gây tiếng động bởi linh hồn này linh hồn khác, và thực tế là vậy. Tôi chỉ cho cái đó thực tế. Tại vì những gì anh chị em hỏi là tôi đã thông suốt hết rồi. Vì chỗ đó phải thực tế. Còn không có linh hồn nào mà vô thành máu trắng, máu đỏ được hết trơn. Mà không có linh hồn nào tạo ra tiếng động hết. Tôi giải thích nghe cho rõ ràng. Những kinh nghiệm đó tôi qua hết rồi, thành ra anh chị em nêu ra câu hỏi, tôi biết tôi trả lời, không có gì trở ngại đâu.

Bây giờ đây, anh chị em học lớp sáu, trong thời gian này anh chị em sẽ biết cách sử dụng cái kim tự tháp này. Anh chị em biết tạo cái năng lượng vũ trụ rồi, anh chị em biết cách sử dụng bằng hình thức sẽ đo dòng điện được. Bây giờ anh chị em khỏi cần dùng alarm. Cái công thức mới tôi dạy lớp sáu vừa rồi tại Thái Lan, khỏi cần dùng alarm nữa. Đôi khi dùng alarm, set giờ trật tới trật lui, hoặc đồng hồ đi trễ đi sớm, hoặc tới đó nó hết pin rồi, alarm đâu có kêu, nó ngưng hoài. Bây giờ tôi có công thức tôi sẽ dạy những ngày kế tiếp, khỏi cần dùng cái đồng hồ reo. Coi như alarm không bảo đảm, thứ nhất là hết pin. Tôi sẽ chỉ cho công thức để tập, khỏi cần dùng alarm mà sẽ đo được dòng điện vô trong anh chị em. Đó là những ngày kế tiếp.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi trả lời cho học viên này yên tâm. Nếu chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì chắc chắn cây cỏ, lương thực thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật, nó sẽ tốt tươi, không bị ảnh hưởng. Vì chỗ đó, lớp học này, tôi hy vọng những ngày tới đây, mỗi lần tôi dẫn giải cho anh chị em vấn đề giúp lương thực thực phẩm, động vật, thực vật, hoa màu, thời gian như thế nào thì anh chị em ghi chú cho kỹ, anh chị em thực hiện ít hơn nó tốt hơn là nhiều hơn. Chắc chắn là anh chị em sẽ thành công.

Những kinh nghiệm người học viên này nêu ra, như anh chị em thấy, khi chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, lần thứ nhất, lần thứ nhì, tạo sao nó tốt? Đó là lý do anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ đúng điều kiện, đúng nguyên tắc, thì chắc chắn cây này tốt tươi. Còn sử dụng quá mức thì nó chết hết. Đây là một kinh nghiệm của học viên này.

Trong tương lai, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ và chúng ta biết cách đó được cái năng lượng vũ trụ, thì anh chị em không có sợ thiếu. Tôi thí dụ, anh chị em nhìn từ đằng kia lại đây, tại sao hồi trước anh chị em nhìn trong vòng 30 giây, không ảnh hưởng gì hết, 40 giây cũng không ảnh hưởng gì hết. Bây giờ anh chị em học lớp sáu, anh chị em vừa nhìn từ đằng kia lại đây, có 5 – 7 giây, là cảm nhận được liền. Giống cũng như anh chị em trị bệnh vậy.

Những ngày kế tiếp đây, tôi dạy từng ngày một, từng môi trường và những thời gian của môi trường đó. Anh chị em ghi chú cho kỹ, về nhà áp dụng thì chắc chắn đem ích lợi cho mình và đem ích lợi cho tất cả những người khác, bây giờ và cho tương lai. Do đó thì người học viên này yên tâm đi. Chắc chắn là học viên này cũng thích trồng trọt, bông hoa hoặc nghiên cứu. Thì sau khi học lớp sáu này, học viên này chắc chắn thành công trong vấn đề trồng trọt lương thực, thực phẩm, hoa màu, hoặc những bông hoa, chắc chắn đem niềm vui lại cho học trò. Và anh chị em sẽ tặng trưởng, tái tục lại những cây. Tôi thí dụ, trong lớp học này có nhiều học viên của tôi. Theo nguyên tắc chung trong vấn đề thực vật, cắt cái rễ thì chắc chắn nó không lên được rồi. Cái này cắt cái đầu, bỏ cái rễ ra, lấy cái kia cặm vô, nó sống lại. Đó là một điều khó tin nhưng thật sự, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, anh chị em vừa cắt cái cây này thôi, lấy cái này trồng lên đất, truyền năng lực, cái cây nó sống lại. Mà sống tốt tươi, ra bông ra lá rất nhiều. Đó là những kết quả mà một số anh chị em học viên thí nghiệm bằng hình thức dùng cái năng lượng vũ trụ nuôi dưỡng những cây mà không có rễ thì vẫn sống.

Trong tương lai chắc chắn chúng ta sẽ đóng góp rất nhiều trong vấn đề lương thực thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi, động vật, thực vật. Chắc chắn đem ích lợi cho nhân loại. Điều đó chúng ta sẽ đóng góp và thực hiện được. Anh chị em yên tâm cái điểm này. Một lần nữa, tôi khuyên học viên này nên vui vẻ đi. Sau lớp học này tất cả những cây nào mà ông thấy chết, ông có thể giúp cho nó sống lại được. Đó là tạo niềm vui trở lại. Khi mà sống lại rồi thì đừng có truyền quá cái năng lượng, quá năng lượng nó chết thì hết cứu.

13/ Thầy có đề cập đến việc dạy học lớp 1, lớp 2, dạy một ngày và dùng luân xa 6 mở luân xa cho bên nước Pháp. Cô xin hỏi Thầy việc dạy học lớp 1, lớp 2 nơi những quốc gia khác thì như thế nào? Họ có thể dạy được trong vòng 1 ngày hay không?

Sáng nay tại có liên quan đến câu hỏi nên tôi trả lời. Anh chị em yên chí đi. những điều kiện dạy học, những nguyên tắc dạy học, chắc chắn tôi sẽ ưu tiên cho hết tất cả anh chị em học lớp sáu này. Những cái đó để những ngày sau đi. Bây giờ

bài vở còn nhiều lắm. Vấn đề dạy học thì ngắn gọn, đơn giản lắm. Tôi dạy cho anh chị em ngắn gọn, đơn giản và chính những tài liệu đó, tôi sẽ giúp cho tài liệu dạy học lớp 1, lớp 2, lớp 3. Anh chị em yên tâm cái phần này. Thì nước nào cũng vậy, từ từ sẽ hòa hợp lại hết. Phần dạy học thì chắc chắn tôi sẽ minh định rõ ràng. Chắc chắc anh chị em học lớp sáu, dù muốn dù không anh chị em lớp sáu thì biết tất cả mọi sự việc rồi, thì vấn đề điều kiện dạy học, tôi muốn cho anh chị em càng ngày càng phát triển mạnh hơn, để anh chị em còn ra giúp cho nhiều người nhiều giới. Chứ một mình tôi, tôi giúp đâu có nổi. Bây giờ, tôi không có thời gian nghỉ. Cuộc đời của tôi, thời gian nghỉ là tôi đi máy bay. Ngồi trên máy bay 16 tiếng, 18 tiếng anh chị em than mệt. Chứ tôi đi máy bay 24 tiếng, tôi than “tôi khỏe lắm”. Tại vì cái giờ đó là giờ rảnh rỗi nhất, giờ đó tôi thoải mái nhất, tôi nghỉ xả hơi trên máy bay. Nhà tôi là khách sạn, nghỉ xả hơi là máy bay. Thành ra ai đi máy bay mệt chứ tôi đi không mệt. Lúc đó tôi ngủ, tôi khỏe nhất. 18 tiếng tôi ngủ 12 tiếng. Còn dưới này tôi ngủ có 5 tiếng, mệt lắm.

Do đó thì anh chị em yên tâm đi. Chắc chắn ngoài Paris nước Pháp rồi, thì các nước khác, tôi sẽ cho đặc biệt, dạy lớp 1, lớp 2 không có giới hạn, đừng lo cái này. Yên chí. Rồi, cho nó khỏe, lo học đi.

14/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi, đối với những người mà họ không có được sự cảm nhận của dòng điện khi dòng điện trở lại, khi tập kim tự tháp, họ có thể ngồi tập trung vào kim tự tháp đến 5 phút. Có phải như vậy không?

Tôi nhắc cho anh chị em, bắt đầu tối nay và sáng mai. Tối nay nếu rảnh, anh chị em tập. Không rảnh không tập cũng được. Nhưng mà tôi biết tâm lý của anh chị em. Anh chị em bây giờ ngồi học đây, trông cho nó mau tối, để tập coi sao. Anh chị em cũng trông lắm. Ngồi đây nè, cứ trông từng giờ, từng giờ, cho đúng chín, mười giờ tối, đặng trước khi ngủ, tập một cái, cho nó chắc ăn.

Vì chỗ đó, khi để kim tự tháp cho nó phù hợp rồi, *tập từ 30 giây tới 5 phút.* 30 giây mà thấy không có gì, anh chị em cứ để đồng hồ alarm đi, 30 giây rồi tới 1 phút, 2 phút, 3 phút, 4 phút, 5 phút. *Đồng hồ alarm kêu thì anh chị em ngưng.* Đó là anh chị em không có cảm nhận gì. Nhưng anh chị em sẽ cảm nhận rất mạnh bằng *lân xa 6, bằng sixième sens của anh chị em bị nặng, bị nóng.* Mà đi tối nặng nhiều thì stop liền đi. Chứ để nặng quá, có nghĩa là điện vô nhiều quá, anh chị em chịu đựng không được. Anh chị em sẽ khó chịu thôi. Ngày mai vẫn học được như thường. Nhưng sáng mai thì tiếp tục tập 30 giây, rồi tối lại tập 30 giây, trong vòng một, hai ngày, anh chị em sẽ thải bớt cái năng lượng ra ngoài, giúp cho cái đầu quân bình trở lại. Không có gì trở ngại hết, mặc dầu cái đầu nặng, nhưng vẫn

không có bị mệt. Anh chị em vẫn ăn được, vẫn ngủ được, không có gì trở ngại hết. Tại vì điện năng này không phải là anh chị em bị bệnh, mà điện năng này để cho anh chị em phù hợp. Nhưng vì khả năng và cơ thể của anh chị em có giới hạn, vì chỗ đó, anh chị em khó chịu. Khó chịu là lúc anh chị em thức. Chứ lúc ngủ, vẫn được như thường. Do đó, tôi khuyên anh chị em, qua câu hỏi của học viên này, *tập tối đa là 5 phút*, thì chắc chắn không có gì trở ngại. Nếu anh chị em tập nhiều hơn 5 phút thì chính cái điện năng này vô cùng ngày càng nhiều, làm cho anh chị em khó chịu. Vì chỗ đó, *nếu anh chị em cảm nhận được trước 5 phút là một điều tốt*. Anh chị em biết dừng thì chắc chắn không có bị trở ngại gì hết trong vấn đề khó chịu, trong vấn đề đầu bị đau, đầu bị nặng. Không có trường hợp đó xảy ra nếu anh chị em biết cách stop, thì chắc chắn anh chị em sẽ từ từ phù hợp với năng lượng vũ trụ trong cơ thể của mình. Điều kiện này tốt cho anh chị em bây giờ và tương lai.

15/ Trước hết cô xin cảm ơn Thầy. Cô xin hỏi một câu hỏi liên quan đến vấn đề kinh nguyệt của phụ nữ. Bình thường thì chu kỳ kinh nguyệt của mấy phụ nữ kéo dài từ 5 tới 7 ngày. Riêng cô thì chu kỳ rất ngắn, từ 3 đến 4 ngày. Nhưng từ 4 tháng nay, chỉ còn một ngày mà thôi. Riêng cô thì cô nghĩ đây không phải là một điều không tốt vì hàng ngày cô tự trị cho cô. Cô nghĩ đây là một điều tốt, là kết quả và sự hữu hiệu của sự tự trị của cô. Thầy có thể xác nhận, đây có phải là một điều tốt theo như cô đã nghĩ hay không?

Vấn đề kinh nguyệt – theo nguyên tắc y học, y khoa - tôi không phải bác sĩ về đàn bà, mà tôi không phải bác sĩ y khoa nữa, nhưng theo nguyên tắc chung, khi có kinh kỳ hàng tháng, nhiều quá thì không tốt, mà ít quá thì cũng không tốt luôn. Có thể là bị ảnh hưởng vấn đề tử cung, buồng trứng, do đó thì lượng máu ít hơn khi có đường kinh. Tuy nhiên, nếu có ít ngày mà anh chị em cảm thấy trong cơ thể không có gì trở ngại hết, có nghĩa là không có bị đau lưng, đau bụng, tất cả chất máu hòa hợp bằng cái năng lượng, thải bớt ra ngoài giúp cho cơ thể không bị trở ngại và khỏe mạnh. Và trong tương lai đây, chính cái năng lượng vũ trụ sẽ tạo môi trường cho mấy bà mấy cô về vấn đề sanh sản. Bây giờ anh chị em phải uống thuốc, sợ bị có con, hay sợ không có con. Những môi trường tạo sự quân bình trong cơ thể người phụ nữ bằng chất thuốc, đó là vì trình độ y học của nhân loại chưa đạt được. *Trong tương lai, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì chúng ta sẽ giúp cho cơ thể người đàn bà không cần thuốc. Nếu thích có con thì có con. Bằng cái năng lượng nuôi dưỡng. Không thích có con thì cho cái năng lượng yếu dần đi, thì không đủ năng lực tạo trứng thành bào thai. Đó là trong tương lai của cuối thế kỷ này hoặc đầu thế kỷ tới.*

Anh chị em thấy có lẽ là lâu, nhưng không có lâu đâu. Trong kinh nghiệm vừa qua, có một số mấy bà mấy cô lớn tuổi có đường kinh trở lại, rất mạnh khỏe. Điều này là môi trường thay đổi tốt cho người đàn bà. Thay đổi tốt cho cơ thể tăng trưởng hoạt động. Trước kia có đường kinh 5 ngày, 7 ngày. Bây giờ anh chị em chỉ có đường kinh một ngày, hai ngày, không bị bệnh, bị đau, không bị ảnh hưởng trong cơ thể, thì chắc chắn chính điện năng này sẽ từ từ thay đổi cơ thể của anh chị em, bằng cách biết sử dụng năng lượng vũ trụ, thì từ môi trường đó, sẽ thay đổi toàn bộ cơ thể của anh chị em, chống già nua, chống bệnh hoạn, chống đau yếu và những bộ phận trong cơ thể của anh chị em sẽ thay đổi. Thay vì càng ngày càng cần cỗi hơn, càng đau ốm hơn, thì ngược lại càng ngày mạnh hơn. Đó là những yếu tố mà chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ cho tương lai, cơ thể người đàn bà cũng như cơ thể người đàn ông. Vì chỗ đó, trong tương lai của thế kỷ 21, chúng ta vẫn có con, không có con thì không có quan trọng tới nữa. Mà cái quan trọng là chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để cho phù hợp với cơ thể mình. Tự mình quyết định, có bầu 5 tháng, 4 tháng, 6 tháng, sanh ra, vẫn nuôi dưỡng được. Tại sao bây giờ nuôi dưỡng không được? Là tại vì nền y học chưa có đủ khả năng đem một đứa con trong vòng 5 tháng, 6 tháng ra, vì thiếu dưỡng khí, thiếu sức sống, những chất thiếu đó, nền khoa học hiện tại nghiên cứu chưa được. Trong tương lai, nếu anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ trong vấn đề bào thai thì nuôi dưỡng bằng năng lượng vũ trụ dễ dàng rồi, thì anh chị em đem đứa con đó ra sau 5 tháng. Thay vì nuôi 4 tháng nữa nó mới lớn được bao nhiêu đây, khi đem ra ngoài, chỉ cần dùng năng lượng vũ trụ nuôi dưỡng đứa bé trong vòng 1 tháng, nó sẽ bằng 9 tháng, sau khi sanh ra ở ngoài!

Đó là những môi trường của tương lai, chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện được. Thế kỷ 21 đây, mấy bà mấy cô khỏi lo nữa. Muốn sanh thì sanh. Không muốn sanh, không sanh. Khỏi cần tốn thuốc. Mà mai một đâu có thuốc đâu mà uống. Tại vì không bệnh. Không bệnh thì đâu có ai chế thuốc nữa. Thì chính anh chị em sẽ tạo cái năng lượng vũ trụ này để quân bình cơ thể của anh chị em, quân bình các bệnh hoạn, các đau yếu sự nuôi dưỡng trẻ em, sự sinh sản trẻ em, sự không sinh sản của mấy bà mấy cô. Đó là tương lai, nếu chúng ta biết cách sử dụng thì những môi trường này chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện được.

Sở dĩ tôi vừa trình bày như vậy, vì có một cặp vợ chồng đó là bác sĩ. Theo nguyên tắc y khoa thì hai vợ chồng bác sĩ đó phải có con rất dễ dàng, nhưng đó là cho người ta, riêng cho hai vợ chồng đó thì không thể có con được. Đúng ngày kinh kỳ, đúng ngày rụng trứng, đúng ngày ăn ở, tất cả những kết quả mà giữa người đàn ông, đàn bà ăn ở với nhau để tạo thành đứa con, nhưng họ vẫn không được kết quả. Bởi lẽ tinh trùng của người đàn ông thiếu cái năng lượng vũ trụ. Vì chỗ đó ăn bất cứ món tốt tươi có chất bổ nào, nhưng hoàn toàn thiếu chất năng lượng vũ trụ, do đó không bao giờ tích tụ được, để sanh một đứa con. Sau khi học lớp 3, lớp 4

ngành Nhân Điện, nghiên cứu năng lượng vũ trụ, biết cách tạo sức mạnh của người đàn ông, người đàn bà, thì bà đó, là bác sĩ, sanh được đứa con.

Trong gia đình tôi. Cháu tôi là bác sĩ nha khoa. Chồng cũng là bác sĩ nha khoa. Muốn sanh đứa con phải tốn một lần 1 500 đôla. Mà tốn ba lần, 4 500 đôla, vẫn sanh không được. Đó là cháu tôi. Tôi hỏi bây giờ muốn sanh con thiệt không? Được rồi, muốn sanh con thiệt, chịu khó học lớp 1, lớp 2, lớp 3 đi. Tôi mở luân xa 100% cho. Tôi trị cho, một tháng sau, mang bầu. Trong khi đó tốn 4 500 đôla, đi không biết bao nhiêu bác sĩ, châm tới châm lui, kiểm soát tới, kiểm soát lui, cho đau bụng, đau dạ mà phải đưa tiền cho người ta. Vẫn không có con như thường. Tôi chỉ cần cho hai vợ chồng học lớp 3, tôi truyền điện trong vòng 30 giây thôi, tôi rời khỏi đó, một tháng sau có bầu, sanh đứa con, gần một năm rồi.

Tôi hy vọng những trường hợp tương tự trong tương lai, đừng có lo lắng. Ngoại trừ trường hợp người học viên này nêu ra, khi có kinh ít ngày, kinh ít hoặc nhiều, làm cho anh chị em đau bụng, nhức lưng, làm cho khó chịu, những trường hợp đó thì sẽ bị bệnh. Còn nếu anh chị em bình thường thì điều đó sung sướng vì khỏi có bận tâm nhiều.

16/ Kính thưa Thầy, hồi nãy Thầy có nói sáng nay có nhiều đàn bà đặt câu hỏi hơn là đàn ông. Ông xin hỏi Thầy tại sao lại có nhiều phụ nữ học Nhân Điện hơn là phái nam? Vì sao lại có nhiều sự đầu thai vào thể xác của phụ nữ hơn? Và vì ông là phái nam, ông xin hỏi tại sao những linh hồn lại thích chọn những thể xác của phái nam để đầu thai? Sự lựa chọn này có liên hệ đến bà Thần Nút hay không? Và ông xin hỏi Thầy, hiện thân của bà Thần Nút có mặt trong lớp học hay không? Và Thầy có giới thiệu người đó cho chúng con hay không?

Ông cũng xin hỏi Thầy về sự kết hợp của tuyến tòng và tuyến yên. Sự kết hợp của hai tuyến này có liên hệ nào đến sức mạnh của hỏa xà (kundalini) hay không?

Cái thứ nhất tôi trả lời anh chị em, trong vấn đề đàn ông đàn bà. Trong tương lai người đàn bà sẽ tái kiếp nhiều lắm. Quả địa cầu của chúng ta đòi hỏi là phải sinh sản nhiều. Tuy nhiên không phải bắt buộc. Trong tương lai đàn bà sẽ tình nguyện sanh hoặc không sanh, đó là sự tình nguyện. Quả địa cầu của chúng ta muốn càng ngày càng tăng trưởng, số dĩ đàn bà nhiều, là Thượng Đế tạo môi trường cho nhân loại học, mà nhân loại ít có chịu nghiên cứu cái này lắm.

Có một số mấy ông từ trước tới giờ – tôi sẽ dẫn giải thích cho rõ – trong khoảng hai ba chục thế kỷ trở lại đây, hoặc năm mươi thế kỷ trở lại đây, luôn luôn người đàn ông muốn đứng đầu. Thật sự, sau mười thế kỷ trở lại, người đàn ông thì có hiện diện sức mạnh trước mặt xã hội, nhưng mà về tới gia đình, yếu lắm. Không có mạnh đâu. Hầu hết theo tổng số mà tôi biết được, từ 70 – 80% trước mặt mọi người thì cứng rắn lắm. Ở ngoài cứng rắn 100%, nhưng về tới gia đình thì còn có 10% sự cứng rắn. Tất cả những người đàn bà điều khiển hết. Đó là vấn đề xã hội. Vấn đề đàn bà thì sử dĩ Thượng Đế muốn tạo người đàn bà, luôn luôn muốn cho nhân loại *học tình thương của người đàn bà, cao quý nhất, đó là tình mẹ thương con*. Không có người mẹ nào không thương con hết. Có, nhưng ít lắm. Cũng đạt được từ 90 – 95% người đàn bà thương con. Vì chỗ đó, Thượng Đế muốn cho nhân loại phải học cái tình thương thật sự của người mẹ đối với người con. Mà ít có người nào chịu nghiên cứu cái này lắm. Vì chỗ đó, muốn tạo cho người đàn bà nhiều cái môi trường, luôn luôn người đàn bà sẽ đặt tình thương cho con cháu của chúng ta. Hết con tới cháu, hết rể tới dâu, hết dâu tới cháu nội, cháu ngoại, cháu cố, đủ thứ hết. Tất cả tình thương mà dành riêng cho người đàn bà. Thượng Đế muốn chúng ta phải học hỏi cái tình thương đó, *giống như tình thương bao la của Thượng Đế ban cho nhân loại*.

Người đàn bà thương, nhưng cũng ích kỷ. Ích kỷ đây là chỉ biết thương con mình thôi. Thương gia đình mình thôi. Con mình làm tốt mình thương đã đành rồi. Con mình làm xấu mình cũng thương, điều đó còn tốt hơn nữa. Nhưng mà ngược lại, con mình làm xấu thì mình thương nó, tại vì nó ngu si, mình cũng tha. Con người ta thì kết tội bốn lần, năm lần. Nói, sao con mẹ đó vô duyên, có thằng con vô duyên. Nhưng con mình thì vô duyên gấp năm lần, mình nói, con tôi nó hiền, tại vì nó ngu, nó không biết, nó còn trẻ. Nó sắp sửa có cháu ngoại, mà nói con mình trẻ hoài. Con của mình sắp sửa có cháu ngoại, mà nói con mình trẻ. Tại con mình hư. Nếu mình nói con mình hư thì kệt. “Coi nó vậy à, nhưng nó còn ngu lắm”, nhưng nó sắp sửa có cháu ngoại rồi. Mà nó sắp sửa có cháu ngoại là mình thuộc về bà cố rồi, mà mình cứ nói nó tốt hoài. Cái đó là điều hay, điều tốt. Nhưng nếu anh chị em biết thương con cháu của mình như con cháu của người ta thì đâu có chiến tranh xảy ra. Vì chỗ đó Thượng Đế muốn tạo cho đàn bà nhiều, đó là tình thương của người đàn bà, mà thật sự thương thiệt. Đàn ông áp dụng cũng như người đàn bà, thương giống như người đàn bà thương con, thì chắc chắn không có gì trở ngại hết. Chúng ta cũng vậy, anh chị em thử đi. Anh chị em thấy người đó làm lỗi, anh chị em nói, tội nghiệp nó quá, phải nó là con mình, mình giúp cho nó từ một người xấu trở lại người tốt. Tự nhiên người đó tốt, mình thì tốt hơn. Anh chị em suy nghĩ chút xíu thôi, thấy khỏe liền. Đó là cái xấu của người ta anh chị em bỏ ra, anh chị em lấy cái tốt của mình giúp cho nó từ người xấu trở lại người tốt. Đâu có gì trở ngại.

Vì chỗ đó trong tương lai càng ngày người đàn bà ở trên thế gian này càng nhiều. Có hai điểm: điểm thứ nhất là *đàn bà sanh sản* cho nhân loại, thêm mọi người để thực hiện những đường hướng của Thượng Đế. Điểm thứ hai là tạo cái môi trường *tình thương của người đàn bà*, chan hòa hết tất cả mọi trường hợp khác xảy ra. Thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được hai mặt. Vừa tình thương, vừa sinh ra những thế hệ mai sau. Mà những thế hệ mai sau là những người sẽ giỏi để đóng góp cho nhân loại. Vì chỗ đó *trong tương lai trách nhiệm người đàn bà rất nhiều*, mà cách nay 5 năm về trước khi tôi dạy lớp 3 đầu tiên ở Hoa kỳ tôi có dẫn giải cái này nhiều lần, từ 1990 trở về sau. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi tóm tắt lại cho anh chị em dễ hiểu.

Khi anh chị em biết cách *kích thích tuyến yên, tuyến tùng* thì nó có sức mạnh còn hơn *luân xa 1*. Chính cái sức mạnh này tạo ra cái môi trường *chống già nua, không bao giờ bị bệnh bị đau*, mà nó phù hợp với *nhiệt độ cơ thể của anh chị em, thay đổi những hệ thống thần kinh tế bào của anh chị em*. Thì nó còn mạnh hơn *luân xa số 1*, nếu anh chị em không biết cách, sức mạnh này có thể đốt cháy anh chị em mà không chống được. Chẳng những không có lợi cho anh chị em mà anh chị em sẽ bị điện loại bởi hình thức quá nóng khi hỏa xà bốc lên.

Đó là câu thứ hai mà tôi tóm tắt. Tuy nhiên, trong vấn đề *tuyến yên, tuyến tùng*, thì tương lai chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, từng bước một, từ từ hai cái tuyến này kích thích, sẽ phù hợp với cơ thể chúng ta, thay đổi trên những bộ phận trong cơ thể chúng ta, tạo sức mạnh, tạo sự sống lâu. Đó là sức mạnh và sống lâu để phục vụ nhân loại. Tôi giải thích ngắn gọn nhưng cũng đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em học.

(*chiều*)

Sau lớp đầu tiên ở tại Thái Lan và ba lớp sáu tiếp theo, cũng như những lớp khác, hoặc lớp 5.2, anh chị em thường nêu ra câu hỏi về bà Thần Nút. Tôi đây, anh chị em không hỏi mà hỏi bà Thần Nút hoài. Tôi nhắc lại, tôi đây, không chịu hỏi, hỏi bà Thần Nút hoài ...

Bây giờ tôi hỏi thiệt anh chị em. Anh chị em chịu tôi hay chịu bà Thần Nút, đưa tay lên đi? ủa, sao cười? Trời đất ơi ...

Thôi, bây giờ, anh chị em biết tôi từ lớp 3, khai mở *luân xa 100%*, học lớp 1, lớp 2, thì chỉ thấy hình ảnh tôi thôi, chưa biết mặt thật của tôi. Mặt thật của tôi, có một số anh chị em cũng học nhiều lớp rồi, lớp 3, lớp 4, lớp 5, 5.1, 5.2, lớp sáu, tổng cộng ít nhất thì anh chị em cũng gặp tôi biết bao nhiêu lần rồi. Do đó lần này là lần quan trọng nhất cho bây giờ, cho tương lai. Chắc chắn là có sự liên hệ giữa anh chị em và tôi rất nhiều, và tất cả linh hồn của anh chị em tới đây học lớp sáu.

Điều đó là điều quan trọng, tất cả anh chị em và tôi kết hợp lại để giúp cho nhân loại. Mọi người xuống dưới trần gian này, mục đích là muốn học hỏi, phát triển tìm chân lý để giúp nhân loại. Vì chỗ đó tất cả linh hồn của anh chị em, cũng như linh hồn tôi tình nguyện xuống đây để giúp, giúp cho nhân loại, trong cái cảnh đau khổ của cuối thế kỷ 20 này. Làm xong nhiệm vụ rồi, giúp cho nhân loại ý thức vấn đề tu, ý thức vấn đề tìm chân lý thì chúng ta, tôi dùng cái danh từ chúng ta là tôi và tất cả anh chị em, làm xong nhiệm vụ rồi thì chúng ta sẽ đi đến một chu kỳ khác, một nơi khác để chúng ta tiếp tục cuộc hành trình, thực hiện giúp nhân loại phát triển trong lãnh vực tu.

Dù bà Thần Nút đi nữa, các đấng thiêng liêng cao cả đi nữa, hoặc những người châu Atlantis, hoặc những người bên Ai Cập, hoặc những ông thầy giỏi nhất bên Ai Cập, và những người nghiên cứu bên châu Atlantis, suốt bao nhiêu triệu thế kỷ trở về trước, bao nhiêu chục năm trở về trước, thì cũng tái tục cuộc hành trình này. Nói tóm lại, tất cả những linh hồn giỏi từ trước muốn áp dụng giúp nhân loại ở quả địa cầu nhưng chưa bao giờ thực hiện được, bởi trình độ căn cơ của nhân loại quá thấp, trình độ tu của nhân loại quá thấp. Các đấng và chúng ta được may mắn trở về con đường giải thoát, đó là về gần nhất với Thượng Đế rồi, về gần với Chúa rồi, về gần với ông Phật rồi. Vì chỗ đó mà chúng ta phải tái tục con người lại, không phải chúng ta bị đày đọa, mà chúng ta cũng không phải từ thấp lên tới cao. Quá trình kiếp của chúng ta đã tu nhiều đời nhiều kiếp rồi, thì bây giờ chúng ta tái tục trở lại để giúp nhân loại.

Vì chỗ đó, cuối thế kỷ 20 này Thượng Đế biết con người sẽ hủy diệt nhân loại, phá hủy quả địa cầu này, làm cho nhân loại bị khổ, bị đau, bị chết. Thì thời kỳ sau cùng này, tất cả các kinh sách, tất cả những người nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, những nhà nghiên cứu tâm linh, những ông thầy chuyên môn coi thời cuộc, đó là những nhà tiên tri, suy đoán tất cả phải chìm đắm trong bể khổ, vào cuối thế kỷ 20 này. Bằng một danh từ đơn giản: là “tận thế”

Tận thế có nghĩa là, coi như bao việc mà con người làm ra để hủy diệt nhân loại thì đổ thừa là Thượng Đế. Nhưng Thượng Đế thì luôn luôn thương nhân loại. Muốn giúp cho nhân loại tồn tại trên quả địa cầu này để phát triển tâm linh và giúp cho thế hệ mai sau, chứ không bao giờ Thượng Đế hủy diệt con người. Do đó không bao giờ có tận thế, mà chỉ con người có ý đồ muốn hủy diệt nhân loại mà thôi. Vì chỗ đó tất cả những linh hồn tốt, linh hồn cao cả, những linh hồn có khả năng sẽ tái tục xuống trần gian này, thế kỷ 20 này để đóng góp xây dựng giúp nhân loại, giúp quả địa cầu không bị tiêu diệt con người ta, không bị tận thế, chết chóc. Vì chỗ đó, với một thời gian ngắn nhất mà Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả ban cho chúng ta – sở dĩ tôi dùng cái danh từ ban cho chúng ta, đó là ban cho tất cả anh chị em và tôi, kết hợp lại, chúng ta cùng nắm tay với nhau để thực hiện cái chương trình kế hoạch. Làm thế nào nhân loại không có khổ, không

chết, mà giúp nhân loại được an ổn tâm hồn và càng ngày phát triển càng cao về tâm linh để có dịp và có thời gian sống dài, sống lâu để giúp cho thế hệ mai sau. Chính thế hệ mai sau đó là con cháu của chúng ta trong tương lai. Do đó chúng ta phải cố gắng thực hiện.

Nếu chúng ta, anh chị em quá trình kiếp không có tu thì làm thế nào anh chị em học một thời gian ngắn nhất mà anh chị em đạt được những kết quả rất cao, mà những hiệu quả đó, chính là tôi và tất cả anh chị em đã thực hiện rất nhiều, giúp không biết bao nhiêu người, và giúp không biết bao nhiêu trường hợp đã đạt được kết quả. Vì chỗ đó chúng ta tiếp tục cuộc hành trình. Cuộc hành trình đây, vì nhân loại mà chúng ta thực hiện. Vì gia đình chúng ta bây giờ và con cháu của chúng ta ở thế hệ mai sau mà chúng ta phải làm. Để tương lai con cháu chúng ta sẽ được hưởng cái này và mọi người được hưởng cái này. Đó là điều mà Thượng Đế mong muốn. Đó là nhiệm vụ của chúng ta, ở trên cao tình nguyện xuống đây đóng góp để giúp nhân loại.

Tuy nhiên, cả một vấn đề khó khăn. Cách nay trên sáu năm về trước, vào mùa hè năm 1991, đó là tháng bảy, lần đầu tiên tôi đặt chân tới Ai Cập, mục đích tôi là để nghiên cứu phát triển tâm linh. Nhưng hoàn toàn bế tắc, và cũng không đạt được kết quả 100%. Bởi lẽ những linh hồn của những ông thầy giỏi nhất cũng chia hai bên. Một bên cũng còn không chịu giúp nhân loại. Một bên thì muốn bảo vệ những khả năng quyền năng chôn giấu trong kim tự tháp này. Họ mong rằng một ngày nào đó hoặc một thời gian nào đó, họ sẽ lấy ra thực hiện. Mà thời gian đó thì không phù hợp với thời gian này. Do đó Thượng Đế giúp cho tôi. Giúp cho tôi bằng hình thức đến Ai Cập để được những ông thầy giỏi nhất từ trước hướng dẫn cho tôi thiền, nhắc nhở cho tôi biết trong kim tự tháp có những mật mã gì, để lấy ra áp dụng giúp nhân loại. Mà sáu năm qua tôi đã thực hiện. Bây giờ đây, những vị thầy ý thức được trong vấn đề nhân loại quá khổ. Mà những vị thầy đó cũng muốn giúp cho nhân loại cách nay trên 50 000 năm về trước, nhưng mà bị bế tắc. Bây giờ đây, được may mắn, chúng ta, anh chị em và tôi tình nguyện, mục đích là giúp nhân loại. Những vị thầy đó biết được là *chúng ta thật tâm vì nhân loại chứ không phải vì quyền lợi riêng tư*.

Thì ngay từ bây giờ, *chính những vị thầy đó đã giúp cho chúng ta rất nhiều trong đường hướng chúng ta đi giúp nhân loại. Tuy nhiên cũng có nhiều linh hồn vẫn còn tự tôn, tự đại*.

Vì quyền lợi của nhân loại mà chúng ta làm chứ không phải vì quyền lợi cá nhân chúng ta. Do đó có một số anh chị em không ý thức được, nghĩ rằng mình là hay, nghĩ rằng mình là giỏi, nhưng quên rằng mình là một hạt cát trong sa mạc. Mình là một tia sáng nhỏ của Thượng Đế, chứ không phải mình là tia sáng của Thượng Đế. Vì chỗ đó họ lầm. Do đó tiếp tục cuộc hành trình, họ sẽ thật bại nữa.

Đi lại vấn đề, anh chị em và tôi, dù muốn dù không cũng có sự liên hệ chặt chẽ, nhiều đời nhiều kiếp, quá trình kiếp chúng ta đã tu rồi, thì chúng ta tình nguyện lại. Chúng ta tình nguyện lại. Không phải tôi là Thầy anh chị em đâu. Nhưng tôi được nhắc nhở trước anh chị em. những bài học mà tôi được nhắc nhở, tôi chia sẻ lại cho anh chị em để anh chị em ý thức được, bằng những mật mã kim tự tháp này. Anh chị em đã từng học với tôi, tôi đã từng hội thảo với anh chị em rồi. Thì chúng ta mỗi người có một trách nhiệm để giúp nhân loại. Nhưng tôi được may mắn hơn anh chị em, là những mật mã này đây, tôi tạo ra, tôi quên. Anh chị em tạo ra, anh chị em không nhớ. Chúng ta thì quên hết. Nhưng tôi được cái may mắn là tôi nhớ trước. Sở dĩ tôi nhớ trước những mật mã kim tự tháp này, tôi đem ra áp dụng và tôi nhắc cho anh chị em, thì chắc chắn làm sao anh chị em quên được? Mục đích của chúng ta, là giúp nhân loại cuối thế kỷ 20 này. Mục đích chúng ta là chặn đứng vấn đề thiên tai mà con người muốn hủy diệt nhân loại. Chúng ta không thành công cũng thành công, bởi đây, là quyền lợi của nhân loại. Bởi việc làm này là việc làm của Thượng Đế ban cho chúng ta, làm sao chúng ta thất bại được?

Tôi khuyên anh chị em, thời gian thì đâu còn dài nữa. Thời gian thì đã cảnh cáo nhân loại rồi. Con người đã cảnh cáo nhân loại rồi. *Hai năm, ba năm tới đây, tất cả quả địa cầu bị tiêu diệt dưới mọi hình thức.* Trong lãnh vực nào chúng ta chịu đựng cũng không được. *Thiên tai, núi, sông, biển, tràn ngập, nước non, lửa, đó là một hình thức làm cho anh chị em có thể chết đi sống lại. Có nơi còn nơi mất. Kinh tế mà kiệt quệ thì không có chỗ nào anh chị em trốn được hết. Không khí bị ô nhiễm bằng chất độc, chất phóng xạ, chắc chắn chúng ta sẽ chết trong một thời gian ngắn nhất. Nếu có sống cũng là thành phế nhân, không thể nào anh chị em phát triển trí óc, trí tuệ cho mình và con cái chúng ta được ...*

Bây giờ đây, thời gian không còn nữa. Chúng ta được may mắn, quyền năng khả năng mà Thượng Đế dạy cho chúng ta học, giúp cho chúng ta học trong thời gian ngắn nhất để đạt được những kết quả, mà chính kết quả này để đem đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Nhân loại là con cháu chúng ta, thế hệ mai sau. Bây giờ đây, cuộc đời chúng ta còn lại là hy sinh cho nhân loại. Gần nhất là bảo vệ gia đình, dân tộc của chúng ta. Đi xa hơn nữa thì bảo vệ các nước trên thế giới. Tôi hy vọng khóa này là khóa đặc biệt, tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em nhiều lắm. Hướng dẫn cho anh chị em nhiều cho anh chị em hiểu nhiều, có khả năng nhiều, mà *mục đích của chúng ta, đó là giúp nhân loại được an toàn cuối thế kỷ 20 này.*

Lớp học nào cũng vào mùa cuối năm và mùa giáng sinh, mà mọi người đáng lẽ là chung vui gia đình. *Nhưng anh chị em hy sinh. Hy sinh cho một thời gian ngắn để anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp toàn thể dân tộc, nhân loại, gia đình, cá nhân của anh chị em. Điều này rất quý cho tất cả anh chị em học lớp này.* Và tôi hy vọng rằng chính lớp này anh chị em sẽ đóng góp nhiều cho dân tộc của anh chị em, dân tộc chúng ta, và các dân tộc khác trên thế giới đang chờ đợi chúng ta để chúng

ta giúp đỡ. Thì những gì anh chị em học hỏi được, những gì tôi biết được, tôi được học thì tôi truyền lại cho tất cả anh chị em. Nói tóm lại, những gì anh chị em cần thiết tôi giải đáp, giải thích, trả lời trong mọi khía cạnh nào, với khả năng của tôi có sẵn, với sự hiểu biết của tôi, tôi sẽ trả lời tất cả những gì anh chị em nêu ra câu hỏi. Tôi mong rằng, chúng ta, anh chị em ý thức được cái điểm này mà cố gắng học hỏi, thực hiện, đạt cho bằng được kết quả. Đạt được kết quả nhiều chừng nào thì chúng ta sẽ đóng góp giúp nhân loại nhiều chừng đó. Và công quả công đức thì anh chị em đừng lo, chắc chắn Thượng Đế và các đấng sẽ ban hồng ân cho chúng ta, dân tộc chúng ta và giúp những người liên hệ chúng ta, bây giờ và cho tương lai. Nếu anh chị em ý thức được cái này, đó là niềm vui chung của tất cả anh chị em cũng như niềm vui chung của tôi và tất cả nhân loại trên thế giới. Hy vọng rằng anh chị em hiểu được câu này, anh chị em ý thức được thì thực hiện, chắc chắn mọi người sẽ sung sướng.

Tuy nhiên, anh chị em phải thông cảm cho một số bạn bè của anh chị em, họ quá kích, họ quá tự tôn, họ quá tự đại, họ coi Thượng Đế không bằng họ. Họ tự tôn tự đại tới cái mức mà họ không còn hiểu biết gì nữa. Gặp những trường hợp đó xảy ra thì anh chị em nên thương họ. Tại vì họ đi bước sau cùng rồi. Từ số một trăm mà trở lại zero, thì đâu còn gì nữa. Do đó, chúng ta thương những người không có liên hệ đến chúng ta, không phải bạn đồng hành với chúng ta, bị nạn chúng ta còn giúp được, chứ đừng nói chi bạn đồng hành với chúng ta. Vô tình hoặc cố ý, hoặc tự tôn, tự đại, coi mình hơn tất cả, nhưng chắc chắn những người đó sẽ bị thiệt thòi nhất. Giúp mình được phần nào hay phần đó. Cương vị tôi cũng vậy, mặc dầu tôi là Thầy, khả năng của tôi cũng có giới hạn chứ không phải vô giới hạn. Khả năng vô giới hạn, đó là Thượng Đế. Mà Thượng Đế giúp không được thì làm sao chúng ta giúp được? Tuy nhiên nếu Thượng Đế cho phép chúng ta, với khả năng chúng ta có được thì chúng ta giúp được phần nào hay phần đó, hoặc giúp toàn bộ, hoặc giúp năm chục, bảy chục, sáu chục, bốn chục phần trăm. Tùy cái cơ duyên người đó và tùy khả năng của mình, mà Thượng Đế cho phép thì chắc chắn chúng ta sẽ không bỏ những người vô tình hoặc cố ý mà làm xáo trộn cho họ, xáo trộn cho gia đình họ hoặc xáo trộn cho người khác. Thì điều này anh chị em phải thông cảm.

Khi anh chị em được tới lớp sáu này rồi, anh chị em nghiên cứu kim tự tháp này rồi, anh chị em dùng phương tiện giả tạo này để tìm cái chân lý thật. Khi tìm cái chân lý thật thì chắc chắn anh chị em sẽ thương những người mà không được may mắn hơn chúng ta, chúng ta sẽ giúp đỡ. Chắc chắn là anh chị em sẽ tạo niềm vui cho mình, và tạo niềm vui cho những người chung quanh. Khi anh chị em ý thức được điều này rồi thì chắc chắn anh chị em sẽ sung sướng lắm. Mà sung sướng thì còn một đường duy nhất: *tất cả, anh chị em và tôi cùng kết hợp nắm tay lại thực hiện cái chương trình giúp cho tất cả mọi người cần đến chúng ta. Đó là*

mục tiêu của ngành Nhân Điện, làm thế nào mọi người ý thức, phát triển, nghiên cứu, tìm chân lý như chúng ta tìm chân lý, thì chúng ta sẽ giúp mọi phương tiện cần thiết cho những người chung quanh. Những người chung quanh đi theo đường hướng giống như chúng ta tìm chân lý được, phục vụ cho nhân loại thì mọi người, mọi gia đình, mọi quốc gia giống như một mẫu số chung, thì chúng ta sẽ sung sướng vô cùng. Đó là cuối thế kỷ 20, chúng ta cùng gặp một điểm mà một điểm duy nhất đó là điểm tìm chân lý. Chỉ những người nào đem hột giống bồ đề reo rắc các nơi, và chỉ những hột giống bồ đề nở ra thì mới kết hợp và phù hợp với chúng ta. Còn những người nào mà không có thuộc hột giống bồ đề, chắc chắn chúng ta phải thay đổi một cây bồ đề khác, đó là một thể xác khác để nó phù hợp với cái thể xác bồ đề của chúng ta, thì chắc chắn nhân loại mới được tồn tại chứ chúng ta không có thể nào giúp toàn bộ 100% cho nhân loại được hết. Đó là cơ duyên của mỗi người. Đôi khi linh hồn giỏi quá, thể xác chậm quá, thể xác tự tôn tự đại quá, thì chính cái linh hồn này nhờ chúng ta, nhờ Thượng Đế giúp cho linh hồn tái kiếp bởi một thể xác khác để nó phù hợp với thể xác của chúng ta, kết hợp lại giúp nhân loại. Đó là sự kết quả của cuối thế kỷ 20 này.

Tôi mong rằng, anh chị em hiểu được lời nói của tôi ngày hôm nay và câu tôi vừa trả lời, cho anh chị em biết, anh chị em ý thức được thì chắc chắn cố gắng giúp cho mình trước, rồi giúp cho mọi người chung quanh. Thì việc này là việc làm cao quý mà Thượng Đế dành riêng cho chúng ta. *Nếu anh chị em tin tưởng quyền năng khả năng Thượng Đế ban cho chúng ta thì chúng ta cứ thực hiện đi, chúng ta khỏi cần đòi hỏi. Và chính cái phước đức mà Thượng Đế ban cho chúng ta, chẳng những riêng chúng ta mà nguyên gia đình chúng ta, những người sống cũng như những người chết, chưa được tái kiếp, chưa được đầu thai, chưa được về khối sáng, thì chắc chắn sẽ hưởng được việc làm của chúng ta. Mà chính việc làm của chúng ta đây thì mọi người trong gia đình, người sống cũng như người chết được hưởng. Những ngày kế tiếp đây, anh chị em sẽ được tôi giảng bài nhiều, trong vấn đề tại sao chúng ta hưởng được phước đức. Người sống thì được hưởng đã đành rồi. Người chết cũng được hưởng. Những gì hưởng được, bắt đầu ngày mai và những ngày kế tiếp, anh chị em sẽ lần lượt được tôi trả lời những câu hỏi học viên nêu ra hoặc tôi sẽ trình bày cho anh chị em vài nét trong lãnh vực nghiên cứu tâm linh để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Bây giờ trở lại vấn đề, tôi sẽ cho anh chị em tiếp tục nêu ra câu hỏi, để anh chị em có điều kiện nghiên cứu, có điều kiện học hỏi và tôi sẽ trả lời những câu hỏi nêu ra để anh chị em học thêm kinh nghiệm đáp ứng nhu cầu giúp cho mình và giúp cho những người khác.*

17/ Ông này xin hỏi Thầy về việc tập kim tự tháp, Thầy có dặn là nhìn từ dưới lên đỉnh. Chúng con cần nhìn từ dưới lên, nhiều lần, hay chỉ một lần?

Tôi nhắc cho anh chị em. Mỗi một ngày anh chị em tập từ 30 giây tới 5 phút, vào buổi sáng, trước khi đi làm. Sở dĩ tôi nói mỗi buổi sáng trước khi đi làm là cho anh chị em đi làm việc. Còn nếu không có đi làm việc thì tối trước khi đi ngủ, tập một lần. Tập trước khi đi ngủ. Chủ nhật thì anh chị em rảnh lắm, thứ bảy cũng rảnh lắm. Ngày lễ rảnh lắm, và rảnh nhứt là những người không có đi làm. Vì chỗ đó có thể anh chị em ngủ một giấc tới 11 giờ rưỡi trưa, cũng được, 12 giờ cũng được, anh chị em thức dậy, trước khi uống cà phê, anh chị em tập một lần nữa, 30 giây cũng được, tới 5 phút. Xong phần đó, thấy khỏe trong người rồi, uống cà phê vô, tiếp tục khỏe nữa, anh chị em “go around”, đi vòng vòng. Tại anh chị em đâu có làm gì, rảnh quá, anh chị em đi vòng vòng, rồi mệt thiệt mệt, trưa chiều, ngủ một giấc đi. Tối trước khi ngủ, anh chị em tập một lần nữa. Đó là hai lần. Nói tóm lại, trong vấn đề tập kim tự tháp này, mỗi một ngày anh chị em có thời gian, tập hai lần thôi. Tập một lần buổi sáng, và tập một lần vào buổi chiều.

Thưa Thầy, ý ông này muốn hỏi là khi mình tập trung vào một mặt của kim tự tháp, mình nhìn từ dưới lên tới đỉnh, nhìn từ dưới lên một lần hay nhiều lần?

Một câu hỏi tôi trả lời hai nghĩa. Không sao, được hết, bà con học, không có trật, tôi sửa qua được. Tôi nhắc cho anh chị em sáng một lần, chiều một lần, thời gian mà anh chị em nghỉ, tôi nhắc. Chứ anh chị em hỏi nữa, cũng vậy. Tôi biết trước sau gì anh chị em cũng hỏi à. Tại vì có một số anh chị em lớn tuổi, tôi nói không có đi làm, rồi sai bây giờ. Không có đi làm thì ngủ đi. Ngủ cho khỏe, thức dậy rồi tập. Ngày lễ thì đâu cần thiết phải 7 giờ sáng thức. Anh chị em nói thường thường 6 giờ sáng thức, tập. Ngày lễ, ông Thầy bắt tập 6 giờ sáng, anh chị em chịu đâu có được? Anh chị em cứ ngủ cho khỏe đi, 11 giờ thức dậy tập cũng được. Một công hai chuyện. Tôi trả lời cũng tròn vo à.

Tập kim tự tháp như thế này, trong vòng 5 phút, lâu lắm. Anh chị em đừng có lo tốc độ. Đây là đồng hồ alarm, set 5 phút. Anh chị em nhìn 30 giây, nếu nhìn có chậm lắm đi nữa, có thể 28 giây, tới đây hết rồi. *Anh chị em nhìn nhiều lần (từ dưới lên đỉnh) chứ không phải nhìn một lần trong vòng 30 giây*, không phải một lần trong vòng 2 phút hoặc 5 phút, mà có thể nhìn nhiều lần. Anh chị em tập trung ở dưới nhìn lên, ăn thua tốc độ của anh chị em, đi nhanh thì làm nhiều lần, đi ít thì ít lần. Có thể trong 5 phút anh chị em làm 10 lần. Có một số anh chị em chậm quá, chậm bao nhiêu giây cũng được, miễn thế nào tập trung từ dưới lên đây trong vòng 30 giây, 1 phút, nếu luân xa 6 nóng quá, khó chịu quá, thì stop liền. Một câu hỏi mà tôi trả lời hai việc, tại tôi nghe không rõ. Tôi trả lời như vậy anh chị em khỏi mất công hỏi nữa, đỡ mất thời gian chứ không có gì hết.

18/ Cô này xin có hai câu hỏi. Cô xin hỏi Thầy có một sự liên hệ nào giữa kim tự tháp vẽ trên lá cờ và kim tự tháp nhỏ vì về hình thù thì có sự khác biệt.

Cô rất là vui khi học được những lớp dùng luân xa 6 để trị bệnh. Cô có thể trị bệnh từ đằng xa, do đó cô không cần dùng dụng cụ, hoặc tay. Bây giờ thì cô thấy có kim tự tháp, thì tự nhiên mình lại có một nhu cầu là dụng cụ kim tự tháp. Cô không được hiểu rõ lắm. Có cách nào Thầy giải thích cho cô được không?

Tôi để kim tự tháp này, thì anh chị em cũng thấy có hai mặt, chứ đâu có thấy ba mặt được? Còn hình kim tự tháp này là một hình vẽ, thì khác với cái kim tự tháp bằng mica này. Không có sự chênh lệch.

Anh chị em dùng sixième sens, ngồi như thế này, truyền điện đằng gần cũng như đằng xa, trị bệnh, là một hình thức tập luyện cho anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, và anh chị em đưa điện năng đi ra ngoài không gian, đi thẳng tới người bệnh, không có bị chặn đứng bởi những làn sóng điện ngoài vũ trụ. Do đó anh chị em mới có đầy đủ khả năng giúp cho những người đằng xa hết bệnh hết đau. Bây giờ, đi thêm tới một giai đoạn nữa, anh chị em đâu có cần phải bối rối? Cái này là anh chị em sẽ làm ra nhiều thứ lắm, chứ không phải chỉ trong lãnh vực trị bệnh. Bây giờ tới cuối năm hai ngàn, mọi người còn bị bệnh bị đau. Anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh. Rồi trong tương lai, không khí không bị ô nhiễm, con người ta sống thiên nhiên, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì đâu còn bệnh còn đau, thì đâu có trị bệnh nữa? Do đó, trong lãnh vực bây giờ thì anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau bằng cái năng lượng vũ trụ. Trong tương lai anh chị em cũng biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ này rồi, anh chị em không còn giải quyết vấn đề bệnh đau nữa, mà giải quyết lương thực thực phẩm, hoa màu và những lãnh vực khác, mà trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện.

Cũng như sáng nay có học viên nêu ra câu hỏi, tại sao kim tự tháp có hình ảnh này. Để làm cái gì? Thì chính hình ảnh này và nắp đây này, trong tương lai anh chị em sẽ bỏ những vật lạ vô đây, đóng lại và nghiên cứu. Từ việc nghiên cứu nhỏ, tới việc nghiên cứu lớn, đó là tương lai của thế kỷ 20 này, hoặc đầu thế kỷ 21.

Đi lại vấn đề, bây giờ anh chị em tiếp tục dùng cái này, tiếp tục cuộc hành trình tập luyện. Tập luyện để không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Anh chị em hợp nhất Thiên, Địa, Nhân, hoặc hợp nhất linh hồn và thể xác của anh chị em. Khi anh chị em không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh nữa, lúc đó anh chị em tạo cho mình sức mạnh. Chính sức mạnh này, anh chị em sẽ giải quyết được tất cả mọi vấn đề ở ngoài vũ trụ cũng như trong vũ trụ. Chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ đó để đáp ứng nhu cầu, giải quyết mọi trường hợp khó khăn xảy

ra. Vì chỗ đó, thì ngay từ bây giờ, ở lớp sáu này, đây là một phương tiện giả, nhưng chúng ta sẽ tìm được chân lý thật. Chính cái chân lý thật này là một đường đạo mà nhân loại đang tìm kiếm đây. Mà nhân loại tìm kiếm không biết bao nhiêu thế kỷ rồi, chưa có công thức nào, dễ dàng, thực hiện ngắn, thời gian ngắn nhất, dễ dàng nhất, mà đạt được kết quả cao nhất. Chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người. Bây giờ chúng ta được may mắn, được Thượng Đế ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng, được Thượng Đế hướng dẫn cho chúng ta phương pháp tập luyện, đơn sơ, đơn giản, ngắn, gọn, nhưng đầy đủ khả năng để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Mà điều đó chúng ta đang thực hiện đây và chúng ta đã thực hiện, và tiếp tục thực hiện, để giúp nhân loại, trong đó có đại gia đình dân tộc và con cháu chúng ta ở thế hệ mai sau.

Do đó thì anh chị em còn bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, còn công ăn, còn việc làm, còn gia đình, còn biết bao nhiêu chuyện anh chị em phải lo. Thì chính cái này đây, làm cái phương tiện giải quyết cho anh chị em không có bận tâm những lo lắng đó. Chính mà anh chị em không bận tâm những lo lắng đó thì tạo cho mình một sức mạnh, mà sức mạnh đó, anh chị em giải quyết mọi vấn đề mà chúng ta phải thực hiện. Đó là vấn đề giúp nhân loại không bị thiệt thòi bất cứ trường hợp nào xảy ra, dù cho trường hợp đó là khó khăn nhất, chúng ta cũng có thể đóng góp giúp đỡ được. Vì chỗ đó, anh chị em muốn giúp được nhiều, muốn tạo cho mình cái quyền năng khả năng, tạo cho mình sức mạnh, thì một phương pháp, phương tiện đơn giản nhất mà anh chị em thực tập, thực hiện, đạt được những kết quả này, thì chắc chắn những kết quả này đem ích lợi cho mình, gia đình mình và tất cả những người khác. Do đó bắt buộc anh chị em phải tập. Đó là tôi hướng dẫn tập kim tự tháp này. Riêng cá nhân tôi, anh chị em tưởng tôi không có học? Anh chị em tưởng tôi không có thực hiện? Tôi học còn nhiều hơn anh chị em nữa. Tôi học lúc tôi gặp anh chị em, tôi học lúc tôi dạy học cho anh chị em, tôi học lúc tôi ngủ, và tôi học lúc tôi đi chơi, lúc tôi làm việc. Nói tóm lại, trong cuộc đời tôi, 24 trên 24 lúc nào tôi cũng học hết. Đi chơi cũng học, dạy học cũng học, tối ngủ cũng học và bất cứ trường hợp nào tôi cũng học. Học những kinh nghiệm đó để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người. Do đó, mặc dầu là tôi đi chơi với anh chị em, tôi trò chuyện, ăn uống với anh chị em, nhưng luôn luôn tôi thiền trong tư tưởng của tôi, anh chị em đâu có biết. Miệng tôi nói, tai tôi nghe và mắt tôi thì dòm anh chị em, nhưng cái đầu tôi, tôi vẫn thiền định được, tôi vẫn tiếp xúc các đấng được, tôi vẫn tịnh tâm được, mà anh chị em đâu có biết.

Thì trong tương lai đây, tôi sẽ giúp ý kiến cho anh chị em, trong kỹ thuật nghiên cứu cái này trước đi. Và khi anh chị em giỏi rồi thì không cần kim tự tháp này nữa. Mà khi không cần nữa thì cất, lúc nào tịnh tâm cũng được, lúc nào anh chị em cũng không có bị chi phối, thì chắc chắn lúc đó, anh chị em và tôi sẽ cùng nắm tay lại giúp một chương trình thật lớn, đó là cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này. Dù

muốn, dù không chúng ta không thực hiện cũng phải thực hiện. Tại chúng ta đã tình nguyện rồi thì chắc chắn vì ích lợi cho con cháu thế hệ mai sau, cho dân tộc chúng ta bây giờ và các dân tộc khác trên thế giới cần chúng ta giúp, thì chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện.

Vì chỗ đó, tôi giải thích cho anh chị em, cái này chúng ta sẽ xài suốt đời. Tôi thì tôi không có xài bằng cái này, nhưng tôi xài bằng cái đầu của tôi. Cái đầu của tôi luôn luôn tôi sẽ thực hiện trong cái chương trình tìm chân lý, luôn luôn hợp nhất chân lý để mục đích chánh là giúp nhân loại. Thì bước đầu tiên anh chị em học cái này đi. Biết đâu trong tương lai thế kỷ 21 tôi sẽ dạy những chương trình đặc biệt nữa. Chính lúc đó thì anh chị em đâu có cần kim tự tháp này, là vì anh chị em giỏi rồi. Như trước kia, anh chị em học từ lớp 1 tới lớp 5. Mỗi lần trị bệnh phải đặt tay, phải hít vô thở ra. Khi học tới giai đoạn lớp 5.1, đâu có cần hít vô thở ra, mà cũng không cần đặt tay nữa. Đâu cần một luân xa 2 phút nữa. Mà chỉ cần sixième sens của anh chị em, truyền điện 30 giây thôi, hết bệnh, hết đau, rất dễ dàng. Thì nhiều môi trường khác nhau thay đổi bởi anh chị em biết được cái kỹ thuật. Anh chị em có được cái năng lực, được cái quyền năng mà Thượng Đế ban cho. Thì chắc chắn năng lực và quyền năng khả năng này để đáp ứng nhu cầu sẽ giúp cho anh chị em để giúp cho người khác. Vì chỗ đó *tôi khuyên anh chị em phải tập kim tự tháp này*. Rồi khi nào, anh chị em có đầy đủ khả năng rồi, anh chị em sẽ không cần tập nữa. Chắc chắn anh chị em sẽ thực hiện chương trình khác giỏi hơn mà không cần phải luyện tập bằng kim tự tháp.

19/ Kính thưa Thầy ông này có hai câu hỏi. Trong sách thánh kinh có nói những lời tiên tri, ông đã đọc những câu văn trong thánh kinh, có ngụ ý như sau: trong thánh kinh có nói sau này sẽ có rất nhiều sự lo âu, và con người sẽ đi tìm hòa bình và sự an lạc, nhưng sẽ không thấy hòa bình và an lạc, sẽ có những sự xáo trộn và nguy hại, và nếu con người không làm cho giảm bớt hoặc chấm dứt sự nguy hại đó, có thể con người chúng ta sẽ bị tận thế và sẽ không bao giờ được cứu. Đó là ý nghĩa những câu thơ tiên tri ông đã đọc và xin hỏi Thầy.

Trong những câu thơ có nói thêm: trong thời gian khó khăn và xáo trộn đó, sẽ có những linh hồn cao, có những người sẽ đến để giúp và để ngăn chặn những sự xáo trộn đó. Vậy thì ông hỏi chúng con ở đây có thể được coi như là những người đến để chặn những sự nguy hại đó hay không?

Ông Edgar Cayce có nói là cuối thế kỷ 20, người ta sẽ tìm kiếm và sẽ khám phá ra rất nhiều bí mật ở dưới kim tự tháp. Ông xin hỏi, chuyện hai nhà bác học Mỹ đến kim tự tháp nghiên cứu, bị mất tích, có sự liên hệ nào với những lời tiên tri của Edgar Cayce không?

Vừa rồi tôi có trình bày với anh chị em vài nét trước khi tôi cho nêu câu hỏi, trong vấn đề những linh hồn xuống đây có trách nhiệm giúp nhân loại, đó là chúng ta, là anh chị em. Thì chắc chắn rằng dù muốn dù không chúng ta sẽ có một sự liên hệ. Nếu anh chị em không có sự liên hệ chặn đứng thì anh chị em đâu có học một thời gian ngắn nhưt, mà dùng cái luân xa 6 của mình, dùng cái sixième sens, đưa tư tưởng ra ngoài không gian, mà không bị chặn đứng bởi những làn sóng điện. Các nhà khoa học luôn luôn bị chặn đứng mà ngược lại, anh chị em không phải là nhà khoa học. Anh chị em dùng tư tưởng của mình, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, đưa từ điểm A tới điểm Z không có bị trở ngại. Đó là một kết quả ngoài sức tưởng tượng của các nhà khoa học trên thế giới, ngoài sức tưởng tượng của xã hội loài người nói chung.

Chắc chắn trong tương lai đây, anh chị em sẽ còn thực hiện nữa bằng hình thức chúng ta học hỏi được, bằng hình thức Thượng Đế ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng học hỏi nghiên cứu. Mục đích của chúng ta là đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Còn vì quyền lợi riêng tư ích kỷ cá nhân thì chắc chắn là anh chị em sẽ bị giới hạn. Mà giới hạn đó là chính chúng ta và những người thực hiện đó, chắc chắn sẽ bị thiệt thòi. Đây là quyền năng khả năng Thượng Đế ban cho chúng ta để giúp cho nhân loại, chứ không phải ban cho để chúng ta tự tôn, tự đại. Mà sự tự tôn, tự đại suốt mấy chục ngàn thế kỷ, mấy chục ngàn năm về trước bị hủy diệt rồi, bây giờ tiếp tục nữa thì làm sao mà thành công được?

Do đó thì anh chị em yên tâm. Trong kinh thánh thì nói cao siêu lắm, nhưng ít ra trong sự cao siêu đó cũng *có một lời giải đáp sau cùng*. Thượng Đế thì chưa xuống trần gian này, nhưng các đấng thiêng liêng cao cả, nhiều đời nhiều kiếp, bây giờ tái tục lại, những vị thầy rất giỏi bên châu Atlantis, những vị thầy rất giỏi bên Ai Cập và những vị thầy rất giỏi trên quả địa cầu này, mà suốt không biết bao nhiêu thế kỷ, bây giờ tái tục lại, cuối thế kỷ 20 này, *đó là chúng ta*.

Ý tôi muốn nói là chúng ta đây, chúng ta vì nhân loại, chúng ta phát triển đường tu, giúp nhân loại, nên chúng ta mới tái kiếp thành con người, mà chính con người chúng ta đây được nhắc nhở lại bài học cũ, được sự giải đáp, sự chỉ dẫn của các đấng thiêng liêng cao cả giúp, để chúng ta nhớ lại những việc làm của chúng ta đã bị thất bại. Bây giờ đây ý thức được cái khả năng quyền năng của chúng ta, phải cộng thêm cái sức mạnh của Thượng Đế và của các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta hoàn thành nhiệm vụ giúp nhân loại, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công.

Chúng ta đã thực hiện rồi. Một số anh chị em đã thực hiện bằng phương pháp trị bệnh, bằng phương pháp được khai mở luân xa 6, bằng phương pháp

ngiên cứu động vật, thực vật, hoa màu, mà anh chị em đã có kết quả rồi. Và trong tương lai đây, từ những kết quả sơ khởi, những kết quả nhỏ đi tới những kết quả lớn. Mà mục đích chúng ta là giúp nhân loại.

Thì chắc chắn chúng ta sẽ có sự liên hệ đó, mà Chúa và Kinh thánh đã biết trước chuyện này. Vì chỗ đó, Chúa và các đấng thiêng liêng cao cả biết được chuyện này. Chúng ta quên lãng hết, phải rồi. Quên lãng cách nay tám năm về trước, nhưng sau tám năm chúng ta đâu có quên lãng được. Các đấng giúp chúng ta ý thức. Các đấng giúp cho chúng ta cái phương cách học tập. Các đấng giúp chúng ta phương cách nghiên cứu học hỏi, thì dần dần trong tám năm qua, một số anh chị em ngồi học trong lớp học này đây, đi theo ngành Nhân Điện chúng ta tám năm qua rồi. Hơn tám năm qua rồi thì một số anh chị em cũng có ngồi trong hội trường này và một số anh chị em khác, bảy năm, sáu năm, năm năm, bốn năm, nhưng chung quy lại tất cả anh chị em đến ngành Nhân Điện này là mục đích giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc, giúp cho gia đình của chúng ta. Vì chỗ đó thì linh hồn của chúng ta chắc chắn là có một sự liên hệ, mà chúng ta đã tình nguyện xuống đây rồi, cũng như vừa rồi tôi trình bày với anh chị em. Và chính những linh hồn của chúng ta xuống đây, Thượng Đế đưa xuống đây, các đấng đưa xuống đây, là mục đích chúng ta hy sinh cuộc đời mình để đóng góp giúp nhân loại, trong đó có gia đình của chúng ta, dân tộc của chúng ta và con cháu của chúng ta ở thế hệ mai sau.

Anh chị em nêu ra câu hỏi này, tôi nhắc lại cho anh chị em biết, *nhiệm vụ chúng ta còn dài, việc làm chúng ta còn cao. Do đó chúng ta phải cố gắng học thế nào cho giỏi cho cao, để đáp ứng nhu cầu, để nó phù hợp với thời kỳ hiện tại.* Mà thời kỳ sau cùng này là ý đồ của con người muốn hủy diệt nhân loại. Thượng Đế, các đấng biết được cái này, mà chặn đứng bằng hình thức, qua nhiều lớp học tôi trình bày với anh chị em – có một số anh chị em khoa học bên Hoa kỳ đang quan tâm trong vấn đề chất độc ô nhiễm không khí. Một chất độc bỏ vô không khí một số lượng rất nhỏ mà có thể hàng triệu người chết trong một thời gian ngắn nhất. Chưa nói tới vấn đề khác. Vấn đề kinh tế, anh chị em sử dụng satellite, sáng nay có dịp tôi trình bày với anh chị em, bằng điện thoại, bằng máy điện toán, bằng computer, bằng những hệ thống điện tử, nhưng nếu cô lập trong vòng 4 tiếng đồng hồ thôi, thì anh chị em biết thiệt hại như thế nào không? Nếu thiệt hại trong vòng 24 tiếng đồng hồ, cô lập toàn bộ hệ thống satellite trên không, dưới nước, bao nhiêu đó anh chị em cũng đủ chết rồi. Không cần thuốc độc, không có sự nguyên tử, anh chị em không có sợ thiên tai, mà trong vòng 4 tiếng đồng hồ, anh chị em liên lạc bằng hệ thống viễn liên không được, tàu bè ngưng, máy bay ngưng, hệ thống computer cô lập toàn bộ, chắc chắn chúng ta sẽ chết. Chết vấn đề khủng hoảng tinh thần. Chết vấn đề liên hệ vật chất, xã hội, liên hệ con người. Thì làm

sao anh chị em chịu đựng được? Trong vòng 4 tiếng đồng hồ, kiệt quệ toàn bộ. Đó là đi tới giai đoạn sau cùng.

Do đó các đảng cũng biết được việc này, và các đảng cũng tính toán trước hết rồi. Tính toán đây là làm thế nào gặp những trường hợp khó khăn nhân loại gặp phải, thì chính chúng ta, anh chị em và tôi sẽ có một giải pháp dung hòa. Mà chính giải pháp đó sẽ giúp cho mọi người. Trong đó có dân tộc và gia đình chúng ta. Tôi hy vọng rằng, nếu anh chị em ý thức được điều này thì chúng ta cố gắng học hỏi, nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác không có bị trở ngại ở cuối thế kỷ 20 này, mà nhân loại sẽ bị khủng hoảng. Mà chính trong khủng hoảng đó là chúng ta sẽ giúp bằng cái năng lượng chúng ta có sẵn, bằng sự học hỏi, bằng sự nghiên cứu mà Thượng Đế ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng, chúng ta sẽ hóa giải cái này, giúp ổn định tinh thần, thể xác, vật chất của mọi người được bình thường trở lại. Đó là nhiệm vụ chúng ta.

Do đó thì qua kinh thánh của ông học viên này nghiên cứu, thật sự thì tôi không có rõ lắm, nhưng tôi phân tách từng đoạn một trách nhiệm của chúng ta mà Thượng Đế ban cho chúng ta quyền năng khả năng. Mà mục đích của Thượng Đế là muốn đào tạo chúng ta giỏi để giúp nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta, cho bây giờ và tương lai.

Có lần vào năm 1980, tôi trình bày với anh chị em nhiều lớp học qua, có hai nhà bác học Hoa kỳ đến kim tự tháp với một mục đích. Mục đích là để tìm những loại thuốc đặc biệt, họ nghĩ rằng sẽ tìm được ở dưới “basement” (hầm) của kim tự tháp. Do đó họ dùng những máy móc tối tân để tìm. Họ mong rằng sẽ tìm được những thuốc để trị bệnh sida, để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn bộ. Sở dĩ tôi biết được vì trong ba nhà bác học, một người còn sống sót lại, có lần gặp tôi, đó là cách nay 6 năm về trước sau khi tôi đi Ai Cập về. Tôi trình bày với anh chị em một đoạn này mà từ trước tới giờ tôi ít có trình bày. Khi ba nhà bác học đi máy bay từ ở Mỹ qua Âu châu, từ Âu châu đi qua Ai Cập, trên lộ trình đi máy bay thì có một người đàn bà rất đẹp, đi chung máy bay. Bà này ngồi trước hàng ghế của những nhà bác học. Khi máy bay đáp xuống, người đó mất tích, họ không thấy người đàn bà đó. Một điều đáng chú ý cho ba nhà bác học Hoa kỳ đó, là không thấy người đàn bà đó, nhưng khi đặt chân trước cửa kim tự tháp thì người đàn bà đó xuất hiện, và cho mỗi nhà bác học một miếng vải. Mà miếng vải đó người bác học ở tại Hoa kỳ, tiểu bang California có đưa cho tôi coi. Có mùi thơm tẩm vô miếng vải đó. Nhưng khi đưa miếng vải cho ba người rồi, thì hai nhà bác học vô, mất tích, đem theo miếng vải kia luôn. Vĩnh viễn từ đó tới sau, không gặp người đàn bà đó nữa. Mà người đàn bà đó, theo nét vẽ mà tôi thấy được, chính nhà bác học vẽ lại, là nét mặt của người Âu châu. Và những chất thơm ở trong cái khăn đó, chính nhà bác học đó tạo ra một chất thơm, mà hiện tại ông ta đang dùng.

Bây giờ tôi trình bày với anh chị em qua câu hỏi liên quan của những nhà bác học Hoa kỳ xuống lòng đất kim tự tháp để tìm những bảo vật. Tôi nói tiếp - khi hai nhà bác học mất tích, còn một người tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu, nhưng hoàn toàn thất bại, trở về nước. Trên đoạn đường đi từ Ai Cập đi ra phi trường, tiếp tục gặp người đàn bà đó, và lên máy bay, xuống phi trường ở Âu châu này, người đàn bà đó lại mất tích. Hình ảnh của người đàn bà đó luôn luôn in sâu vào tâm trí của nhà bác học đó. Chính người bác học đó vẽ lại hình đó, hiện tại đang để trong nhà của người bác học tại tiểu bang Cali, mà cách nay sáu năm về trước tôi có dịp đến đó. Thì đây là một sự thử thách của các đấng thiêng liêng cao cả, của những vị thầy giỏi bên Ai Cập muốn báo trước cho những người khoa học nhưng họ vẫn không tin. Vì chỗ họ không tin mà họ bị mất tích. Chứ nếu họ tin thì đâu có bị mất tích. Nhưng một điều may mắn nhất là người còn sống sót lại có dịp tiếp xúc với tôi sáu năm qua, trình bày những chương trình mà họ đi Ai Cập, để làm cái gì. Sau khi họ biết tôi đi Ai Cập, giống mục đích của họ là nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh, do đó thì nhà bác học đó mời tôi đến để dẫn giải một câu chuyện mà suốt hành trình ba nhà bác học Hoa kỳ đến Ai Cập đã cố gắng tìm những loại thuốc đặc biệt, đáp ứng nhu cầu bổ túc lãnh vực y khoa. Mà lãnh vực y khoa đó là bệnh sida, hàng đầu, nhưng hoàn toàn thất bại.

Sau khi tôi tiếp xúc với nhà bác học Hoa kỳ đó, tôi từ chối tất cả những gì tôi hiểu biết được. Sở dĩ tôi từ chối là bởi lẽ mục đích của những nhà bác học, cá nhân đó, muốn nghiên cứu một loại thuốc đặc biệt, chế ra để bán cho thị trường tự do. Nhưng hoàn toàn thất bại. Và cho tới ngày hôm nay, hai nhà bác học đó không có bao giờ trở về Hoa kỳ. Đó là mục đích của những nhà bác học Hoa kỳ đi xuống dưới lòng đất, xuống dưới hầm của kim tự tháp, bị mất tích. Mà những hầm đó thì chúng ta, tôi và anh chị em không được phép đến đó. Bởi lẽ chỉ dành riêng cho những nhà bác học được giấy giới thiệu của cơ quan khoa học thế giới, được sự chấp thuận của chánh phủ Ai Cập, mới xuống được.

Ngày hôm nay tôi bổ túc thêm một phần, tại sao những nhà bác học đến đó để làm gì, và tìm ta những cái gì mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Chắc chắn là hoàn toàn bế tắc từ năm 1980 tới bây giờ, và tiếp tục bế tắc, thất bại. Đó, là sự liên hệ của những nhà bác học Hoa kỳ xuống dưới lòng đất kim tự tháp để tìm những lý do mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Coi như cuộc hành trình của các nhà bác học sẽ không còn cơ hội để nghiên cứu phát triển trong lãnh vực tâm linh, trong lãnh vực khoa học của nền huyền bí Ai Cập.

20/ Kính thưa Thầy trước hết, học viên này xin cảm ơn Thầy. Ông có câu hỏi về linh hồn và sự tái kiếp. Linh hồn là gì? Nếu tất cả các linh hồn được hợp nhất lại thành một, thì tại sao mỗi một người lại có một linh hồn riêng? Và

nếu linh hồn chỉ có một thì nếu chúng ta hợp nhất lại được, thì tại sao có nhiều linh hồn khác nhau, có nhiều linh hồn nhìn nhận thấy nhau và tại sao có nhiều tầng lớp linh hồn?

Bây giờ, linh hồn thì không phải đàn ông hoặc đàn bà. Cũng không phải trai hay gái. Tôi giải thích cho anh chị em nhiều lần trong vấn đề linh hồn. Linh hồn là ánh sáng, linh hồn là không khí thì chắc chắn linh hồn là một chứ không có hai. Thể xác có nhiều tầng lớp khác nhau. Thể xác có phong tục, tập quán, dân tộc khác nhau, chứ linh hồn đâu có khác nhau. Linh hồn có một.

Nhưng tội nghiệp nhất cho những linh hồn mới tái kiếp đầu thai làm con người đầu tiên, hoặc sau vài lần đầu thai làm người, do đó không hiểu gì hết. Thiệt thòi nhất, vì chỗ đó bị thể xác bằng xương bằng thịt, bằng lương thực thực phẩm nuôi chúng ta, thành con người dẫn dắt linh hồn, đi vào trong bóng tối, không có ánh sáng, là không thể nào đi tìm đường tu được. Tuy nhiên cũng nhiều linh hồn được may mắn, tái kiếp một thể xác đó, cũng bằng lương thực thực phẩm nuôi, nhưng thể xác đó không bao giờ thích vật chất, dẫn linh hồn tiếp tục đi con đường ánh sáng. Mà con đường ánh sáng đó thì thay vì 10 năm, 20 năm linh hồn học mới được, trong vòng 1 năm thôi, linh hồn học không biết bao nhiêu cái tinh vi tinh hoa đó, giúp linh hồn càng ngày càng phát triển cao lên.

Do đó thì anh chị em đâu có biết được linh hồn thế nào là cao, thế nào là thấp, thế nào mới, thế nào là cũ. Vì chỗ đó, anh chị em thấy rằng mỗi một trình độ linh hồn khác nhau. Cũng như chúng ta, quá trình của chúng ta, nếu chúng ta mới tiếp tục tái kiếp thành một con người thì chắc chắn chúng ta không hiểu gì hết. Còn đủ thứ công chuyện, đủ thứ chuyện quá khứ, anh chị em nhớ lại. Đủ thứ trong vấn đề tương lai mà anh chị em không hiểu được. Do đó thiệt thòi cho linh hồn. Chứ thật sự mà linh hồn từ một tới muôn loài vạn vật mà thành con người là biết bao nhiêu lịch trình kiếp rồi.

Nhưng chúng ta thành con người rồi mà chúng ta tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu phát triển tâm linh thì chúng ta càng ngày càng giỏi. Cũng như tôi vừa trình bày với anh chị em, chúng ta được may mắn thì gặp một thể xác tốt, biết giúp linh hồn tu thì điều tốt. Còn nếu linh hồn chúng ta không may mắn mà chìm đắm trong bể khổ của trần gian vật chất thì chắc chắn linh hồn chúng ta bị thiệt thòi. Do đó thì linh hồn chúng ta phải học nhiều cái lịch trình khác nhau, từ người thấp nhất tới người cao nhất. Và khi anh chị em từ một người cao nhất thì anh chị em xuống dưới này, thì anh chị em biết tất cả mọi sự việc rồi. Anh chị em đâu cần học lại nữa. Do đó thì bao nhiêu lớp học qua của ngành Nhân Điện, tại sao không biết bao nhiêu tỷ người, mà ngành Nhân Điện của chúng ta mở luân xa 100% đâu có nhiều. Một số anh chị em học lớp 5.1 cũng không có nhiều, mà ít. Thì quá trình kiếp của

những người đó thì chưa tới cơ duyên để học được cái quyền năng khả năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta giúp nhân loại.

Tuy nhiên cuối thế kỷ 20 này, thời gian đâu còn nhiều nữa. Mà tỷ số học viên của ngành Nhân Điện của chúng ta từ lớp 5.1 thì đâu có bao nhiêu, đâu có đáp ứng nhu cầu mà giúp cho toàn thể nhân loại được. Tuy nhiên với khả năng có sẵn, chúng ta học hỏi được, vượt qua những trở ngại, những khó khăn gặp phải mà xã hội loài người đang gặp phải cuối thế kỷ 20 này, chính anh chị em thực hiện được, thực tập được, có đầy đủ năng lực, có đầy đủ khả năng, chính khả năng này để đáp ứng nhu cầu mà giúp cho tất cả mọi người. Thì việc làm chúng ta rất nhiều. Nhưng mà thời gian rất ít để anh chị em học hỏi. Vượt ra ngoài không gian thời gian, đó là nhờ linh hồn của chúng ta, nhiều đời, nhiều kiếp, anh chị em tu rồi, hiểu rồi, giỏi rồi, bây giờ tiếp tục xuống dưới trần gian này, cuối thế kỷ 20 này thời gian còn ngắn quá, 2 năm nữa, 3 năm nữa, chấm dứt. Chấm dứt của thế kỷ 20 này mà các nhà khoa học trên thế giới đang lo ngại, là sẽ chìm đắm trong bể khổ, là người ta bị hủy diệt.

Như anh chị em thấy, suốt 50 năm qua, các nhà khoa học toàn thế giới bỏ hàng ngàn tỷ đôla, đi ra ngoài không gian, mục đích là để đáp ứng nhu cầu nghiên cứu khoa học, để đáp ứng nhu cầu giúp cho quả địa cầu này. Nhưng phần sau cùng, sau 50 năm, tới giai đoạn sau cùng, một cái phần kết quả đau buồn nhất, các nhà khoa học trên thế giới tuyên bố là nhân loại sẽ bị hủy diệt 70 – 90% bởi lý do tận thế. Nghiên cứu quả địa cầu, nghiên cứu ngoài không gian để cuộc kết quả sau cùng là đưa nhân loại vào chỗ sau cùng, là chết. Hết. Bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ bạc nghiên cứu, đem lại kết quả cho nhân loại bằng sự chết chóc, bằng sự tận thế, bằng sự hủy diệt quả địa cầu bị tiêu diệt. Chấm dứt, hết rồi, đâu còn gì nữa? Thì anh chị em thấy, trong suốt 50 năm qua, bỏ hàng ngàn tỷ đôla để làm cái gì đây? Để mua sự chết chóc cho chúng ta, đem lại kết quả thiệt hại cho chúng ta? Là chúng ta đi vào cửa tử, không có cách nào cứu vãn cho chúng ta được hết. Anh chị em thấy không? Đau buồn nhất là con người của chúng ta. Vì chỗ đó, Thượng Đế biết được ý đồ của con người muốn hủy diệt quả địa cầu này, hủy diệt nhân loại, do đó mới tạo điều kiện cho chúng ta, đó là anh chị em và tôi, cố gắng học hỏi, nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu chặn đứng những sự việc xảy ra mà nhân loại sẽ bị đau khổ cuối thế kỷ 20 này.

Vì chỗ đó, anh chị em thấy, linh hồn của chúng ta nhiều từng lớp khác nhau. Khi anh chị em có trách nhiệm rồi thì một linh hồn có trách nhiệm, có thể là giúp hàng chục ngàn người được, hàng trăm ngàn người được, hàng triệu người được, không có gì trở ngại. Đó là nhiệm vụ anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta có đại cơ duyên, có duyên lành ở cuối thế kỷ 20 này được một may mắn là Thượng Đế ban cho chúng ta một việc làm cao quý. Mà chính việc làm đó là cứu nhân loại, chúng ta được may mắn nhận lãnh cái này.

Tôi hy vọng rằng anh chị em ý thức được điều này thì chắc chắn anh chị em cũng như tôi sẽ sung sướng nhận lãnh mà cố gắng học hỏi, nghiên cứu, thực hiện. Đây là quyền lợi của dân tộc chúng ta, quyền lợi của gia đình chúng ta và quyền lợi của các dân tộc khác trên thế giới. *Do đó chúng ta phải hy sinh cuộc đời này, có như vậy thì mới bảo vệ con cháu chúng ta ở thế kỷ 21 trở về sau được trọn vẹn ấm no hạnh phúc, và đường đời cũng như đường đạo sẽ được thông suốt.* Hy vọng rằng anh chị em ý thức được điều này, thì tôi và anh chị em ở thời kỳ này phải cố gắng hy sinh. Hy sinh để học hỏi, hy sinh để nghiên cứu cho con cháu chúng ta thế hệ mai sau được hưởng cái này. Vì chỗ đó, anh chị em thấy, linh hồn của chúng ta nhiều tầng lớp khác nhau. Khi anh chị em có trách nhiệm rồi thì một linh hồn có trách nhiệm, có thể là giúp hàng chục ngàn người được, hàng trăm ngàn người được, hàng triệu người được, không có gì trở ngại. Đó là nhiệm vụ anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta có đại cơ duyên, có duyên lành ở cuối thế kỷ 20 này được một may mắn là Thượng Đế ban cho chúng ta một việc làm cao quý. Mà chính việc làm đó là cứu nhân loại, chúng ta được may mắn nhận lãnh cái này.

Tôi hy vọng rằng anh chị em ý thức được điều này thì chắc chắn anh chị em cũng như tôi sẽ sung sướng nhận lãnh mà cố gắng học hỏi, nghiên cứu, thực hiện. Đây là quyền lợi của dân tộc chúng ta, quyền lợi của gia đình chúng ta và quyền lợi của các dân tộc khác trên thế giới. *Do đó chúng ta ở thế kỷ 21 này trở về sau được trọn vẹn ấm no hạnh phúc, và đường đời cũng như đường đạo sẽ được thông suốt.* Hy vọng rằng anh chị em ý thức được điều này, thì tôi và anh chị em ở thời kỳ này phải cố gắng hy sinh. Hy sinh để học hỏi, hy sinh để nghiên cứu cho con cháu chúng ta thế hệ mai sau được hưởng cái này. Vì chỗ đó chúng ta hy sinh một việc làm rất nhỏ, nhưng mà con cháu chúng ta hưởng một việc làm rất lớn, thì bắt buộc chúng ta phải làm. Chúng ta không làm, ai làm đây? Chúng ta không thực hiện thì ai thực hiện đây? Mà chúng ta không làm, không thực hiện thì người thiệt hại, đó là con cháu chúng ta chứ không phải người xa lạ. Do đó thì chúng ta ý thức được điều này thì còn một đường duy nhất, tôi và tất cả anh chị em cố gắng nắm tay lại thực hiện cho cuối thế kỷ 20 này không có bị hủy diệt, mà chúng ta sẽ được ấm no hạnh phúc thật sự và con cháu chúng ta thế hệ mai sau thực sự được ấm no và hạnh phúc.

21/ Kính thưa Thầy, ông này xin kể một kinh nghiệm của chính ông. Cách đây một năm ông đã học xong lớp dùng luân xa 6 và theo như Thầy dạy thì ông về bắt đầu thí nghiệm. Ông đã dùng luân xa 6 để tập trung tư tưởng và nhìn vào một chai nước. Và sau khi tập trung tư tưởng nhìn vào chai nước thì chai nước đó biến mất. Lúc đầu ông tưởng là ai đã lấy chai nước đó, hoặc do sự tưởng tượng của ông, nên ông thí nghiệm lại. Và ông lại dùng luân xa 6 để tập trung tư tưởng vào một chai nước khác. Nhưng kỳ này chai nước lại biến mất

nữa, lần thứ hai. Ông sợ quá, và ngưng, không thực tập thí nghiệm này nữa. Ông nghĩ ông đã làm một điều gì sai, có thể là ông đã đi quá trớn, do đó chai nước biến mất. Vậy, ông xin hỏi, bây giờ với kim tự tháp, nếu ông tập trung tư tưởng vào kim tự tháp, mà kim tự tháp biến mất, thì ông phải làm sao? Ông phải đợi cho kim tự tháp đó xuất hiện trở lại, hay làm sao? Hoặc mượn kim tự tháp khác?

Bây giờ tôi trả lời câu hỏi của học viên này kinh nghiệm.

Bắt đầu tháng 12 năm 1995, khóa luân xa 6 đầu tiên tôi dạy ở Geneve, tôi nhớ rõ lắm, cũng vào tháng 12 không. Thì khi tôi dạy, tới giờ phút này cũng vào tháng 12 năm 1997, coi như suốt hai năm trường, là lớp 5.1 và những lớp 5.2, và đây là lớp thứ tư của lớp sáu, lần đầu tiên tôi nghe nói điều này.

Tôi, tôi nói tôi là Thầy, mà cái chai nước này mà tôi tập trung, chai nước này vẫn còn y nguyên à. Không được. Nhưng cái này nếu thật sự mà nói, nếu chai nước này ông tập trung, dùng luân xa 6, thì ngoài sức tưởng tượng. Không bao giờ có trường hợp nào xảy ra, mà nếu có, là đại cơ duyên. Đại cơ duyên của ông.

Do đó sáng nay tôi có trình bày với anh chị em. Trong tương lai, tôi thí dụ, cái ly này thôi, nếu chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ mạnh, thì cái tốc độ của năng lượng vũ trụ này biến cái ly này thành một vật rất nhẹ bằng không khí, mà đi mất, ra ngoài không gian rất dễ dàng. Cái này thì tôi chưa dạy đâu. Và trong tương lai đi nữa, tôi nói là bây giờ tôi thực hiện cái chai này không được. Nhưng nếu tôi chú tâm vào một điểm, mà những vật lạ ngoài không gian, tôi di chuyển được. Tôi di chuyển được, do đó có nhiều lần ở các lớp học khác, cấp 3 tới cấp 5 bên Hoa kỳ cũng như các nước khác mà tôi dạy, tôi nói nếu ở đây đứng dạy học, ở đây chung quanh, có vùng biển, vùng núi rất nhiều, không có ai ở. Nếu vệ tinh nhân tạo hoặc hỏa tiễn mà bắn vô đây, thì với năng lực của tôi, có thể tôi sẽ giúp cái đầu đạn nguyên tử, thay vì rớt vô trong đất liền này thì đưa xuống biển. Hoặc thay vì rớt vô trong đất liền này thì nó đưa ra ngoài núi. Thì cái này được. Nhưng mà một vật trước mặt tôi, tôi nói thiệt với anh chị em, tôi chưa làm được. Mà tôi chưa có thí nghiệm việc này. Nhưng nếu học viên này tốt nghiệp lớp 5.1 mà làm được, thực hiện hai lần như vậy thì ngoài sức tưởng tượng, mà chương trình này tôi chưa dạy. Mặc dầu tôi biết. Cái chỗ tôi biết được, sáng nay tôi có dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện là trong tương lai, vật thể trước mặt của anh chị em, để vô đây, bằng kim tự tháp nhỏ này, tôi thí dụ, và anh chị em sẽ tập trung vào một điểm mà anh chị em nghiên cứu, vật thể trong này nó thay đổi. Mà khi thay đổi được thì tất cả các môi trường, anh chị em tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ thì anh chị em sẽ làm được những môi trường khác nhau, mà anh chị em giúp cho mọi người, chắc chắn chúng ta sẽ thành công.

Do đó nếu đây là một câu hỏi của người học viên này, nếu thật sự như vậy thì một điều may mắn cho học viên này, chứ không có gì trở ngại và không có làm gì sai hết. Đây là trong tương lai, tôi chưa dạy, nhưng công thức thì tôi biết rồi, nhưng tôi chưa dạy. Nếu học viên này may mắn như vậy thì chắc chắn là một điều tốt cho cá nhân học viên này và cho tương lai của ngành Nhân Điện chúng ta.

Do đó chỉ mới ngày đầu tiên tôi dạy, ngày hôm nay, và chỉ hai giờ đầu tiên thôi, trước khi nghỉ giải lao buổi sáng, tôi có một cái ý, tôi sẽ chọn ở Âu châu này một điểm, mà tôi sẽ mời 100 anh chị em đến. Tôi nhiều chương trình, nhưng tôi sẽ hủy chương trình ở Á châu. Nếu tôi nay tôi hủy bỏ chương trình bên Á châu được thì chắc chắn tôi sẽ về Âu châu này. Tôi cùng với 100 anh chị em lấy kim tự tháp ra nghiên cứu. Mà kim tự tháp đây là không phải kim tự tháp này đâu. Năm châu, tôi đặt 5 cái kim tự tháp lớn. Mỗi châu tôi để một cái kim tự tháp dạng tránh tình trạng thiên tai có thể xảy ra, làm cho nhân loại chết, thì tôi đã chặn đứng cho năm châu rồi. Châu A, châu Úc, châu Phi, châu Mỹ và châu Âu. Bây giờ tôi cũng đặt 5 kim tự tháp nữa. Sở dĩ tôi đặt thêm 5 cái kim tự tháp nữa, là 5 cái kim tự tháp double. Trong kim tự tháp lớn có kim tự tháp nhỏ, mà tôi đã thực hiện rồi. Có lẽ là đại cơ duyên, ngày mai hay một đây, tôi sẽ lấy cái kim tự tháp đó cho anh chị em coi. Tôi đặt rồi, và tôi mang về Việt nam một cái rồi, còn ở đây được bốn cái. Và bốn cái này đây, có thể là ngày mai, nếu không có gì trở ngại thì tôi sẽ lấy kim tự tháp lớn, tôi cho anh chị em coi. Đó là cơ duyên của anh chị em. Và tôi hy vọng rằng, nếu tôi bãi bỏ trong cái hội nghị của tôi bên Á châu rồi thì tôi về Âu châu này, tôi sẽ dành một tuần lễ đặc biệt. Tôi chưa biết trong lớp học này hoặc lớp học trước, nếu có duyên lành thì chắc chắn là tôi sẽ mời 100 người, không phải học mà để nghiên cứu, để học hỏi, để đáp ứng nhu cầu giúp cho cái tình trạng khó khăn xảy ra ở cuối thế kỷ này. Tôi hy vọng rằng trong lớp học này ít nhiều thì anh chị em cũng được dự lớp đó. Vì chỗ đó tôi chờ kết quả bữa nay với ngày mai, nếu tôi hủy bỏ bên Á châu, nếu được thì chắc chắn thì tôi sẽ thực hiện vào tháng 2 tại Âu châu này. Đó là lý do tôi muốn nghiên cứu, tại vì thời gian không còn nhiều nữa. Ngày hôm nay đây, lớp đầu tiên này, và không phải là người học lớp 5.2, không phải là người học lớp sáu, mà biết cách sử dụng cái kim tự tháp này để đáp ứng nhu cầu nghiên cứu nhiều lãnh vực khác nhau, trong nhiều lãnh vực đó, thì lãnh vực của học viên này nêu ra, tôi dự trù cho thế kỷ 21, đầu năm 2001, chứ không phải bây giờ. Nhưng bây giờ đây, qua hai lần nghiên cứu bằng sixième sens, bằng cái luân xa 6 mà người học viên này đạt được, đó là một điều tốt cho người học viên này. Không có gì trở ngại hết. Và điều tốt cho cá nhân cho học viên này, và trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện được cái này, để giúp cho cái tình trạng nhân loại không có bị khủng hoảng, không có bị bế tắc cuối thế kỷ 20 này. Mà việc làm đó chúng ta sẽ cố gắng học hỏi nghiên cứu.

Do đó thì tôi trả lời cho học viên này yên tâm, những việc làm này là ngoài sức tưởng tượng của ngành Nhân Điện của chúng ta, ngoài cái khả năng của tất cả học viên mà từ trước tới giờ tôi đào tạo từ lớp 5.1, tới lớp 6 này. Ngay cả anh chị em đã học lớp sáu, dự thính nhiều lần cũng chưa đạt được. Ngay cả tôi, tôi cũng chưa thực hiện được. Chưa thực hiện được là tôi không thể nào mà tôi di chuyển cái chai nước được, nhưng mà tôi di chuyển cái thể xác tôi được.

Cách nay năm năm về trước, tôi thiên, tôi tịnh tâm, linh hồn tôi rời khỏi thể xác – có nhiều lần tôi đã trình bày với anh chị em. Nhưng mà linh hồn tôi vượt ra ngoài thể xác tôi. Tôi nhìn lại cái gương của tôi thì thể xác tôi còn nằm. Và trong một tích tắc, thể xác của tôi rất nhẹ mà đi thẳng kết hợp với linh hồn của tôi ra ngoài không gian rất nhanh. Khi hợp nhứt thể xác với linh hồn rồi, thì tôi trở lại vị trí cũ, trong một thời gian ngắn nhứt. Đó là cách nay năm năm về trước tại Hoa kỳ, có lần tôi thực hiện cái này, đạt được những kết quả cao. Đó là các đấng muốn chứng minh cho tôi thấy rằng trong tương lai, nếu tôi được như vậy thì tôi đào tạo cho học viên cũng được như vậy, để anh chị em có cơ hội, có khả năng nhiều mới đóng góp giúp nhân loại không có bị bế tắc. Đó là việc làm của tôi, sau 20 năm tôi vừa học, tôi vừa hành, tôi vừa giúp cho người ta, thì tôi mới đạt được kết quả mà tôi vừa trình bày với anh chị em.

Nhưng một điều tốt nhứt là học viên của chúng ta chỉ cần học lớp 5.1 thôi, trong thời gian một năm qua mà thực hiện vấn đề nghiên cứu, dùng sixième sens mà biến mất chai nước hai lần. Đó là một điều tốt cho anh chị em trong tương lai, tôi muốn đào tạo anh chị em ngành Nhân Điện của chúng ta phải có những cái khả năng đặc biệt này. *Mà những khả năng đặc biệt này đáp ứng mục đích của chúng ta, để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công.* Vì nhân loại mà chúng ta thực hiện. Vì bảo vệ quả địa cầu, vì bảo vệ cho nhân loại thì chắc chắn chúng ta sẽ không bao giờ thất bại đâu. Tôi hy vọng rằng nếu có khả năng thì người học viên này tiếp tục đi. Đây là một cái kim tự tháp bằng một hình thức giả, đây cũng là một phương tiện giả, nhưng tạo cho chúng ta tìm được cái chân lý thật. Mà khi chân lý thật thì anh chị em đừng lo cái này biến mất. Không biến mất đâu. Như anh chị em thấy, nó không có giá trị với mọi người. Nó không có giá trị đối với những người học lớp khác, nhưng có giá trị đối với anh chị em, khi anh chị em tập trung vào một điểm, hợp nhứt rồi, thì chính đây là cái năng lực vô biên. Mà năng lực vô biên là năng lực của vũ trụ, mà khi anh chị em tiếp thu được, anh chị em hòa hợp được, anh chị em hợp nhứt lại được với năng lượng vũ trụ, sức mạnh này, thì chắc chắn chúng ta làm việc gì cũng được, chứ đừng nói di chuyển cái chai này.

Đây là sự trình bày kết quả của học viên này, đáng mừng cho người học viên này. Đó là một sự thành công của người học viên này, chịu khó học hỏi nghiên cứu, mà đạt được những kết quả cao độ, thì cứ việc tiếp tục đi, không có gì

trở ngại đâu. Nếu thật sự mà người học viên này dùng cái luân xa 6 của mình mà thực hiện cái chương trình này, cộng thêm cái này, rồi người học viên này tối nay tập, trở về nhà tập đi. Thì chắc chắn mang ích lợi cho người học viên này, và chắc chắn mang ích lợi cho vùng người học viên này ở. Tôi không làm thì người học viên này ở Tây Ban Nha hoặc ở Italy? Hỏi coi người học viên này ở nước nào? (trả lời: Tây ban nha). Đó là một điều tốt cho ông và nước của ông. Yolanda là vui về rồi đó. Tất cả anh chị em Tây ban nha, có một người học viên mà thực hiện như vậy, thì chắc chắn anh chị em ở Tây Ban Nha là sung sướng rồi. Do đó ngoài vấn đề Tây Ban Nha và các vùng khác thì chắc chắn sẽ đem niềm vui lại cho anh chị em, ên tâm điểm này. Do đó, một lần nữa tôi xác nhận với người học viên này, yên tâm. Nếu thực hiện chương trình đó được, thì anh chị em dùng cái kim tự tháp này thực hiện đi. Thì tôi biết rằng, bắt đầu, năm 1998 tới đây, nó có nhiều thay đổi rất lớn. Vì chỗ nhiều thay đổi rất lớn đó mà tôi muốn dự trù tháng 2 này tôi sẽ họp lại 100 anh chị em. Những người tốt nghiệp lớp sáu rồi, thì chính anh chị em đó, tôi sẽ nhờ đại diện của tôi ở các châu, sẽ mời anh chị em tới Âu châu này, dự hội nghị với tôi, nghiên cứu với tôi trong vòng một tuần lễ. Một tuần lễ đó thì không kể giờ giấc. Có thể một ngày 2 tiếng cũng có, mà có thể một ngày 18 tiếng cũng có, tùy hoàn cảnh, tùy sự việc mà chúng ta học hỏi nghiên cứu. Chắc chắn tuần lễ đó là anh chị em sẽ cùng với tôi học hỏi rất nhiều để đáp ứng nhu cầu giúp cho tình trạng sắp tới của cuối thế kỷ 20 này, gần như là 1998, vô cùng khó khăn cho toàn thế giới. Thì mục đích chúng ta là, tôi muốn hội anh chị em lại để nghiên cứu, để chặn đứng những khó khăn mà nhân loại sẽ gặp phải. Mà điều tốt nhất, tôi chọn ở Âu châu thì anh chị em Âu châu là sung sướng rồi. Thay vì tôi về Mỹ châu, Á châu, Úc châu, nhưng tôi về Âu châu là một niềm vui cho anh chị em rồi. Dù muốn dù không, tôi cũng cố gắng sắp đặt, nếu ngày hôm nay tôi hủy bỏ được thì chắc chắn trong số này tôi sẽ cho anh chị em biết, một số anh chị em sẽ cùng với tôi họp vào năm tới. Sau khi họp rồi thì chắc chắn việc làm của chúng ta sẽ nhiều lắm.

Một lần nữa, tôi khuyên học viên này đừng có lo ngại vấn đề kim tự tháp mất. Kim tự tháp không mất đâu. *Đây là kim tự tháp giả nhưng có năng lực mạnh. Năng lượng mạnh để bảo vệ chúng ta.* Năng lượng mạnh để chúng ta học hỏi nghiên cứu, để đem ích lợi cho mọi người thì anh chị em đừng có sợ. Mặc dầu kim tự tháp này nhẹ hơn chai nước, nhưng có sức mạnh vô biên. Do đó khỏi sợ mất kim tự tháp này. Mà chính với cái kim tự tháp này, chúng ta học hỏi nghiên cứu tạo cái năng lực mạnh cho chúng ta để giúp chúng ta thực hiện nhiều chương trình mà mục đích là giúp nhân loại. Chắc chắn chúng ta sẽ thành công. (những chuyện lạ bắt đầu xảy ra ...)

22/ Kính thưa Thầy, trước hết, bà này xin cảm ơn Thầy về công việc mà Thầy đang làm. Khi Thầy đề cập đến người đàn bà xuất hiện và biến mất ở Ai Cập,

thì bà hiểu liền là người đàn bà này đã đi vào chiều thứ tư. Kim tự tháp Thầy cho bà là ba chiều, mà chúng ta cần cái này, để chuyển qua chiều thứ tư.

Có một văn hóa ở miền nam châu Mỹ (S.America) đã biến mất hoàn toàn, không để lại một dấu vết gì, không tìm thấy mồ mả, xương người, hoặc dấu vết thiên tai gì cả, nhưng họ cùng nhau biến mất không để lại di tích. Ngày hôm nay, chúng ta hiểu rằng những người vào thời văn hóa này đã biết được phương cách mà Thầy đang dạy chúng con, là họ đã đi vào chiều thứ tư của không gian, đi với ánh sáng. Như Thầy đã dạy, với kim tự tháp này, chúng con sẽ có sức mạnh của ánh sáng, mà ngày hôm nay sự việc này có thể thực hiện được, và đây là những gì Thầy đang chuẩn bị cho chúng con.

Chúng ta cần, như Thầy đã luôn nhắc và đề cập đến, chúng ta cần phải có một tình thương chân thật, để mới có thể có khả năng làm được việc này, để có thể có năng lực, sức mạnh để đi từ không gian ba chiều qua không gian bốn chiều. Chúng ta cần phải có một trái tim mở rộng với tình thương chân thật. Chính điều này mới là thật sự những gì Thầy muốn cho chúng con ở đây. Con cảm nhận được rất nhiều tình thương bác ái từ Thầy được tỏa ra ở đây. Ánh sáng và năng lượng của tình thương bác ái được tỏa ra rất mạnh ở trong phòng này. Đây mới là phương cách mà Thầy đang chuẩn bị, giảng dạy cho chúng con, và con muốn cảm ơn Thầy rất nhiều về tất cả những công việc mà Thầy đang thực hiện cho văn hóa của chúng ta và cho quả địa cầu này.

Hỏi bà này ở đâu? Xứ nào?

Bà là người ở Israel (Do Thái)

Ở Do thái mà nói tiếng Mỹ rành quá.

Có lẽ bây giờ, lớp học của anh chị em, lớp học cuối năm nay và lớp học thứ tư của lớp sáu này, chắc anh chị em có đại cơ duyên lắm.

Do đó thì chắc chắn ngày mai, tôi sẽ đem kim tự tháp lớn ra. Mà kim tự tháp lớn này tôi nhờ trung tâm của ông Vanni, ở Torino bên Italy thực hiện. Và người thực hiện kim tự tháp cũng có ngôi học ở lớp học này, cũng là một đại cơ duyên. Hay nhất là ở trung tâm Torino, thực hiện cái kim tự tháp do tôi đặt, mà người thực hiện cũng là người học trò của ngành Nhân Điện. Như anh chị em thấy, qua câu chuyện này, tôi kể một câu chuyện này rất vui, nhưng cũng hữu ích cho anh chị em. Không phải là cảnh cáo, nhưng một câu chuyện vui thôi. Đó là sự hiện diện của hai người. Một người thì thực hiện kim tự tháp này, và một người được tôi nhờ đặt kim tự tháp. Khi mà tôi thực hiện 5 cái kim tự tháp lớn dành riêng cho năm châu, là ý tôi muốn mỗi một châu, tôi bảo vệ tình trạng sức khỏe, tình trạng không bị xáo trộn cho bất cứ người nào bị thiệt hại trong vấn đề thiên tai. Đó là ý của tôi. Tôi muốn bảo vệ cho năm châu, châu nào tôi cũng muốn bảo vệ hết. Chứ không

phải tôi bỏ một châu mà tôi lấy bốn châu. Hoặc tôi lấy ba châu mà tôi bỏ hai châu. Châu nào cũng giống nhau hết. Và tất cả năm châu, tôi tặng kim tự tháp giống một kích thước bằng nhau hết. Và tôi vẫn truyền năng lực hết, vô những kim tự tháp đó, để mỗi một kim tự tháp giữ một châu. Đó là ý của tôi như vậy.

Tuy nhiên, qua câu chuyện này, cũng tội nghiệp cho ông trung tâm trưởng của tôi ở bên Italy và tôi cũng tội nghiệp cho ông học trò tôi, học lớp 5.2 đã thực hiện kim tự tháp này. Hai người đó bàn với nhau, ông Thầy thì đặt 5 cái cho năm châu. Bây giờ mình muốn chắc ăn, bảo vệ Italy, nhà anh một cái, nhà tôi một cái cho nó chắc ăn. Thì ông làm thêm hai cái nữa. Nghề của ông này là chuyên môn làm bao nhiêu ngàn cái kim tự tháp cho tôi cũng được hết. Nhưng tôi đặt có 5 cái, thì ông làm tới cái thứ sáu bị hư. Ông nói chắc có lẽ là tay ông không khéo, ông làm thêm một cái nữa, đó là cái thứ nhì, cùng không được. Rồi tiếp tục ông làm như vậy, hình như 5 cái hay 7 cái nữa, không có cái nào làm được hết. Ông sợ quá, nói chắc ông Thầy, là tôi, chắc không cho, ngưng luôn. Thành ra khỏi làm. Nói tóm lại, bây giờ thì toàn kim tự tháp hư, mấy ông bỏ.

Vì chỗ đó, anh chị em thấy rằng, mặc dầu cái này là vô tri vô giác, nó không có giá trị gì đối với tất cả mọi người, nhưng nó là một phương tiện cho ngành Nhân Điện của chúng ta, anh chị em học cấp sáu, để nghiên cứu. Thì người học viên của tôi cũng tốt thôi, cũng muốn bảo vệ cho dân tộc của họ, cũng muốn bảo vệ gia đình của họ có sức mạnh. Nhưng mà, cái sức mạnh của kim tự tháp, cái năng lượng vũ trụ, cái quyền năng khả năng của Thượng Đế không cho phép thì chắc chắn làm không được. Đó là một sự thật, có hai người hiện diện trong này. Một người thì trung tâm trưởng tại Torino, Italy. Một người thì thực hiện kim tự tháp có ngôi trong lớp học này. Khi mà tôi nói ra đây, hai người đều cười hết. Trên kia, thì ông kia thông dịch, ông cười. Mà người dưới này thực hiện, hai người cùng cười hết. Thật sự là vậy. Anh chị em thấy không. Thấy nó đơn giản nhưng thực hiện không được.

Đi lại vấn đề, chắc có lẽ là anh chị em sẽ đại cơ duyên lắm. Tôi hy vọng rằng kim tự tháp này, trong lớp học này, anh chị em mang về, cộng thêm với cái năng lực mạnh, mà những bí mật nằm trong kim tự tháp nhỏ trong cái kim tự tháp lớn. Ngày mai đây tôi sẽ mang cái kim tự tháp đó cho anh chị em coi. Thì chắc chắn những kim tự tháp này mà tôi tặng cho anh chị em, điện năng vô biên. Chính cái điện năng này giúp cho anh chị em thực tập có kết quả, thời gian rất ngắn để đáp ứng nhu cầu cuối thế kỷ 20 này không có bị trở ngại.

Gần nhất, sau lớp học này, còn vồn vẹn một tuần lễ nữa là đổi qua 1998. Nhiều lớp học tôi có trình bày rồi, đầu năm 1998 là vô cùng khó khăn cho toàn thế giới, vấn đề nhiệt độ, lương thực thực phẩm, hoa màu và tất cả những khó khăn, không có riêng về châu nào hết, không riêng về quốc gia nào hết. Tôi hy vọng

rằng, ngày mai đây, khi tôi đem kim tự tháp ra, năng lực kim tự tháp này đáp ứng nhu cầu giúp cho kim tự tháp nhỏ của anh chị em có ngày hôm nay đây. Chính những năng lực này sẽ giúp cho chúng ta. Giúp cho anh chị em, tạo điều kiện cho anh chị em học hỏi nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu giúp cho dân tộc anh chị em, gia đình của anh chị em, đi xa hơn nữa, anh chị em có thể giúp các dân tộc khác trên thế giới cần đến chúng ta trong nhiều hình thức khác nhau. Mà hình thức khó khăn vô cùng cho năm 1998. Tôi chỉ dùng hai tiếng khó khăn mà thôi. Chứ không có thể nào tôi giải thích toàn bộ như thế nào. Nhưng khi anh chị em biết được khó khăn rồi, anh chị em có được khả năng rồi, anh chị em nghiên cứu được rồi, mà chính khả năng và chính sự nghiên cứu này đáp ứng nhu cầu, xóa hết những khó khăn đó để giúp cho anh chị em, giúp gia đình của anh chị em, giúp gia đình chúng ta, giúp cho dân tộc của chúng ta sẽ vượt qua những khó khăn đó để chúng ta cùng tiếp tục cuộc hành trình đóng góp giúp nhân loại. Trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Điều này là tôi mong muốn, bảo vệ cho chính anh chị em, gia đình của anh chị em vượt qua mọi khó khăn này để trong tương lai, chính anh chị em đây cùng gia đình của mình kết hợp lại làm một sự việc giúp cho dân tộc và giúp cho nhân loại của thế kỷ 21 trở về sau. Điều đó tôi mong muốn hơn ai hết. Thì chắc chắn rằng khi tôi mong muốn thì mục đích của tôi cũng như mục đích của anh chị em, vì quyền lợi của gia đình, vì quyền lợi của dân tộc thì anh chị em đâu có bỏ được. Mà nếu không bỏ được thì anh chị em cố gắng, thời gian còn lại của chúng ta đây, chúng ta cố gắng thực hiện đi, thì chắc chắn chúng ta sẽ đem lại ánh sáng và niềm vui cho mình, cho gia đình mình, cho dân tộc chúng ta, cho dân tộc anh chị em và các dân tộc khác trên thế giới được hưởng một ấm no hạnh phúc thật sự, được hưởng tình thương Thượng Đế ban cho thật sự và có điều kiện tiếp tục nghiên cứu, phát triển tìm chân lý thời gian ngắn nhất để chúng ta cùng kết hợp lại đóng góp giúp cho nhân loại thế hệ mai sau, giống như đường chúng ta bây giờ đi và tiếp tục cuộc hành trình đi. Tôi hy vọng rằng, qua sự trình bày của học viên này, qua sự trả lời của tôi, anh chị em ý thức được thì chắc chắn chúng ta cùng đồng tâm nhất trí kết hợp lại bảo vệ quả địa cầu chúng ta không có bị tổn thương và nhân loại sẽ không có bị chết chóc nhiều ở cuối thế kỷ 20 này. Anh chị em cũng có cơ duyên, do đó chắc chắn ngày mai anh chị em sẽ thấy tôi đặt cái kim tự tháp trước bàn cho anh chị em coi, vào buổi sáng. Đây là niềm vui chung cho anh chị em, để anh chị em biết được tại sao tôi thực hiện kim tự tháp. Và tôi cũng chưa có hứa, tại vì tôi sẽ đem về Hoa kỳ 2 cái. Còn 2 cái, tôi chưa biết nhe. Tôi chưa biết, trong suốt thời gian học này, tôi sẽ có 2 cái kim tự tháp, chưa biết sẽ tặng cho quốc gia nào. Và tôi cũng chưa biết tặng nơi nào. Bây giờ tôi thật sự chưa có ý tặng cho quốc gia nào hết. Nhưng quốc gia nào có đại cơ duyên thì tới ngày 25 là ngày Chúa Giáng Sinh, ngày đó là ngày mãn khóa, vào buổi chiều, 2 giờ 30, 2 giờ 45, ngày đó, nếu quốc gia nào có đại cơ duyên, tôi chưa biết, thì tôi sẽ tặng kim tự tháp đó. Tôi chỉ định anh chị em nào thì anh chị em đó lên lãnh cái kim tự tháp về quốc gia của anh chị em. Mà tới giờ này chưa biết quốc gia nào sẽ nhận lãnh.

Trước khi mãn khóa thì tôi sẽ tặng cho quốc gia đó, kim tự tháp mà ngày mai đây tôi sẽ cho anh chị em coi.

23/ Bà này xin cảm ơn Thầy. Bà có câu hỏi hơi về cá nhân của bà, nhưng xin trình bày với Thầy. Mỗi khi bà có bệnh nhân đến trị bệnh thì bà trị bệnh cho họ. Sau đó thì họ về nhà thì họ luôn thấy hình ảnh của bà này nói chuyện với họ. Bà không hiểu vì sao có sự việc này, xin Thầy giải thích. Và mỗi khi bà trị bệnh thì bà không biết đây có phải là một hiện tượng bình thường hay không, nhưng mỗi lần bà trị bệnh thì bà thấy có những hình ảnh của những đấng, màu trắng, luôn luôn bên cạnh các bệnh nhân. Bà không hiểu đây có phải là do sự tưởng tượng?

Có lẽ lớp học thứ tư của lớp sáu này có nhiều cái chương trình để tôi giải quyết, để năm 1998 anh chị em thực hiện, những khó khăn gặp phải, những gì mà anh chị em không thể biết được thì những chương trình đó, tôi dự trù hết. Sở dĩ tôi trình bày như vậy, là mấy năm về trước có một số anh chị em bên Hoa kỳ, mỗi lần họp, và có một số anh chị em bên Á châu, mỗi lần họp 50 người, 70 người, 100 người, cùng đồng tâm nhất trí để trao đổi, nghiên cứu trong lãnh vực trị bệnh, dạy học, thì cùng một lúc 50 người, 100 người, 200 người nghĩ tới tôi: “phải chi lúc này mà có ông Thầy tới dự hội với chúng ta thì ông Thầy nói chuyện, chắc có lẽ là vui lắm”. Thì cùng ý nghĩ như vậy, từ 50 tới 200 người cùng tập trung vào một điểm mong muốn ông Thầy tới. Lúc đó thì tôi đâu có ở Hoa kỳ, tôi đang dạy ở Âu châu, Á châu. Thì cùng lúc đó, hình ảnh của tôi, mặc bộ đồ dạy học như thế này, mà nhiều học trò biết tới, bởi vì tôi có mấy bộ đồ, tôi mặc qua mặc lại hoài, thành ra anh chị em dễ nhớ lắm. Tôi không có đồ nhiều. Tôi mặc có bốn bộ, mặc đi mặc lại có bốn bộ ạ, thành ra học trò dễ nhớ lắm. Vì chỗ đó học trò thấy tôi mặc bộ đồ mà thường dạy học, đi ngang, tôi chào như vậy. Tôi chào rồi tôi đi ra, tôi đi luôn. Mà không phải một lần, nhiều lần. Đó là tôi.

Thì trong tương lai cũng vậy. Bây giờ cái tình thương mà Thượng Đế ban cho anh chị em để anh chị em mang cái tình thương của Thượng Đế mà giúp cho người ta, anh chị em không có tình toán. Anh chị em thương thật, anh chị em giúp đỡ thật. Vì chỗ tình thương mà anh chị em giúp đỡ cho mọi người đó thì chắc chắn tình thương của anh chị em bao la, cộng lại sự thương mến của những người bệnh nhân, thì chắc chắn hình ảnh của anh chị em, thấy, đâu có gì khó khăn đâu. Hình ảnh của anh chị em đây là bằng cái năng lực cũng như tôi vừa trình bày, mà cái năng lực của tôi trong 200 người muốn gặp tôi, thì tập trung vào một điểm thì chính cái năng lực tôi cho anh chị em thấy, bằng cái năng lực ánh sáng này, bằng hình ảnh như thế này, chào như vậy, rồi tôi đi luôn.

Đi lại vấn đề, anh chị em được may mắn như thế đó, hoặc mỗi một lần trị bệnh mà anh chị em thấy được cái năng lực, hoặc thấy bằng con mắt, hoặc cảm nhận những dòng điện vô cơ thể của anh chị em qua những luân xa cao nhất, thì chắc chắn những hình ảnh đó, những năng lực đó để cho anh chị em cảm giác được, để cho anh chị em kích thích được. Anh chị em biết chắc chắn rằng ngoài vấn đề trị bệnh giúp cho người ta, thì chính cái năng lực này là Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta, do đó anh chị em thấy được, cảm nhận được. Đây là một điều tốt trong tương lai cho chúng ta.

Bây giờ qua câu hỏi của một học viên, mặc dầu cá nhân nhưng chung cho ngành Nhân Điện chúng ta học hỏi, lần thứ nhất học viên này nêu ra vấn đề tịnh tâm – luân xa 6, mất chai nước. Lần thứ nhì, năng lực này, anh chị em biết không, chúng ta là anh chị em và tôi, cách nay hai ngàn năm về trước, chúng ta đâu có cần cái thể xác này, lương thực thực phẩm này, chúng ta sống bằng ánh sáng. Chúng ta di chuyển tốc độ rất nhanh, chúng ta không có nặng nhọc bởi lương thực thực phẩm, bởi bộ quần áo này, bởi thể xác nặng nhọc này. Nhưng mà vì chúng ta thiếu niềm tin Thượng Đế là đấng tối cao, thiếu niềm tin các đấng tối cao, mà chúng ta bị học nhiều thời kỳ từ châu Atlantis tới Ai Cập, mà trở lại thời kỳ sau cùng này. Vì chỗ đó những bài học mà anh chị em vừa trình bày, chúng ta đã học hết rồi. Chúng ta thực hiện hết rồi. Chúng ta đã có kết quả rồi nhưng mà vì tôi và anh chị em thiếu niềm tin của các đấng thiêng liêng cao cả, do đó chúng ta bị hủy diệt. Bây giờ chúng ta ý thức, vì quyền lợi của nhân loại, chúng ta tin tưởng các đấng tối cao giúp cho chúng ta hoàn thành nhiệm vụ giúp cho nhân loại, thì chắc chắn những bài học đó không có xa lạ đối với chúng ta đâu. Tôi, và anh chị em sẽ nhớ lại những bài học đó. Trong tương lai, cũng như tôi vừa trình bày, thể xác và linh hồn chúng ta nhập một thì chúng ta di chuyển theo tốc độ ánh sáng, thì anh chị em đâu có khó khăn gì, việc gì anh chị em làm cũng được. Đó là cho tương lai thế kỷ 21 trở về sau.

19/12/97

Trong suốt thời gian hai năm qua, một số anh chị em bắt đầu học lớp 5.1 và tiếp tục học lớp 5.2, những tác dụng, những kết quả mà anh chị em gặt hái được trong vòng hai năm qua để biết được là ngành Nhân Điện của chúng ta trong tương lai sẽ đóng góp rất nhiều giúp cho nhân loại: giúp trong lãnh vực khoa học, giúp trong lãnh vực tâm linh. *Nhưng ngành Nhân Điện chúng ta chú trọng nhất là trong lãnh vực tâm linh.* Tuy nhiên có một số anh chị em trong lãnh vực khoa học, nếu có cơ hội, điều kiện thì tự đóng góp cho mình. Trong tương lai anh chị em cùng các nhà khoa học khác thích nghiên cứu, thích học hỏi phát triển trong ngành Nhân Điện chúng ta, thì chắc chắn tôi và tất cả anh chị em đồng loạt sẽ giúp với khả

năng của mình. Còn việc nghiên cứu trong lãnh vực khoa học thì chúng ta không có điều kiện, có nghĩa là không có điều kiện tài chánh, chưa có cơ sở nghiên cứu. Khi nào ngành Nhân Điện có điều kiện tài chánh, có dịp nghiên cứu trong lãnh vực khoa học thì lúc đó anh chị em có khả năng như thế nào thì sẽ thực hiện như thế đó, với mục đích là giúp nhân loại, chứ không phải cho cá nhân anh chị em, không phải cho ngành Nhân Điện riêng chúng ta. Vì chỗ đó, đó là trong tương lai, có thể là năm 98, 99 tới đây, các nhà tài phiệt, các nhà giàu, nếu họ thích nghiên cứu để kết hợp với chúng ta giúp cho nhân loại, giúp môi trường chung quanh. Lúc đó thì không có muộn. Bây giờ trong phạm vi của ngành Nhân Điện chúng ta, trong lớp sáu này, tôi muốn trình bày với anh chị em vài nét, tự tạo cho mình sức mạnh, giúp cho mình không có già. Chính sức mạnh này phục vụ cho nhân loại.

Do đó thì ngày hôm nay đây, tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em *phương pháp trị bệnh* đặc biệt, dành riêng cho lớp sáu. Ngoài vấn đề anh chị em trị bệnh cá nhân, anh chị em trị bệnh tập thể. Chính cái thể xác của chúng ta bằng hệ thống máu huyết, hệ thống thần kinh, thêm vào đó thì tuyến yên, tuyến tùng mà tôi thường nhắc nhở ở lớp 5.1, giúp cho anh chị em càng ngày càng kích thích thêm để tạo cho mình sức mạnh. Chính sức mạnh đó là phục vụ cho dân tộc, gia đình của chúng ta. Người được lợi nhất đó là chúng ta, cá nhân anh chị em. Vì chỗ đó thì anh chị em cố gắng. Ý tôi muốn nói cố gắng đây là tạo điều kiện cho mình, giúp cho mọi người bệnh ở gần cũng như xa. Giúp cho người khác hết bệnh thì đó là một lợi điểm cho mình, luôn luôn tuyến yên, tuyến tùng trong cơ thể của chúng ta, phát triển và kích thích. Đó là điều học hỏi, đó là sự việc mà anh chị em học lớp sáu này đây. Khi anh chị em ngồi học lớp sáu này, bài thì thuộc luân xa hết rồi. Những luân xa nào trực thuộc bộ phận nào thì đã thông suốt. Và những bệnh trạng thì ít ra anh chị em cũng đạt được 90 – 95%, những cơ cấu, bộ phận trong cơ thể, những chứng bệnh đau thì chắc chắn anh chị em sẽ đạt được 95%. Do đó thì không cần thiết anh chị em học những bài đó nữa. Những bài dễ thì học hết rồi.

Bây giờ đây, bắt đầu anh chị em học bài khó. Khi học bài khó, học lớp cao nữa thì đâu cần thiết phải học luân xa 3 là bộ phận tiêu hóa, luân xa 4 là bộ phận tim, luân xa 5 bộ phận hô hấp, tôi thí dụ. Những việc đó thì anh chị em thông suốt rồi, tôi đâu cần nhắc nữa. *Mà nhiệm vụ của anh chị em là anh chị em phải dạy lại cho người ta.* Do đó ngày hôm qua, tôi có trình bày vài nét phát triển ngành Nhân Điện sâu rộng bên Âu châu, ở vùng Pháp nói riêng, tôi sẽ cho anh chị em một cái chương trình đặc biệt. Kể từ mừng một tháng giêng, 1998, dạy phần lớp 3 lý thuyết như thế nào, dành riêng cho tất cả các trung tâm toàn thế giới, áp dụng theo nguyên tắc chung và những người nào tôi cho phép dạy lớp 3 phần lý thuyết thì anh chị em sẽ áp dụng từ mừng một tháng giêng, năm 1998. Và chính bài đó tôi sẽ phát cho tất cả anh chị em trong lớp học này. Bằng tiếng Việt, tiếng Anh, tiếng Pháp. Đó là tôi tóm tắt phần dạy học.

Phương pháp trị bệnh mới nhất dành riêng cho tất cả anh chị em học lớp sáu:

Khi anh chị em trị bệnh, trước kia thì mỗi một luân xa anh chị em dùng luân xa 6 của mình trị cho người ta có 30 giây. Bây giờ anh chị em nghe cho kỹ:

- **Trị cá nhân không đặt tay**, người bệnh ngồi trước mặt:

Anh chị em *ngĩ luân xa 6 và 7 của mình, tối đa là 30 giây*. Xong rồi, dùng luân xa 6 của mình, *ngĩ luân xa 6 của người ta*. Có 2 trường hợp. Trường hợp thứ nhất thì anh chị em sẽ kích thích tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em bằng luân xa 6 & 7. Sau đó dùng luân xa 6 của mình trị bệnh. Tất cả bệnh trạng, dù trong luân xa, dù ngoài luân xa, chỉ dùng luân xa 6 điều khiển luân xa 6 của người bệnh nhân mà thôi. Thì nguyên hệ thống thần kinh của người ta, từ trên xuống dưới, bằng sức mạnh của anh chị em, đưa thẳng vô từ đỉnh đầu, đưa thẳng xuống dưới tất cả bộ phận trong luân xa cũng như ngoài luân xa. Trị như vậy thêm 30 giây nữa. Tổng cộng một phút. Đó là trị cá nhân, trước mặt, không đặt tay.

- **Trị cá nhân đặt tay**

Có một số bệnh nhân, vấn đề tâm lý, họ thích anh chị em đặt tay. Khi đặt tay thì *đặt tay luân xa số 6, 7 của người ta*, anh chị em *ngĩ luân xa 6 và 7 của mình, tối đa là 30 giây*, lấy tay ra. *Rồi đặt tay vào luân xa 6 cho người ta, nhưng dùng luân xa 6 của mình nghĩ direct ngay luân xa 6 của người ta*. Tất cả hệ thống thần kinh của người ta, anh chị em sẽ trị hết, trong luân xa, ngoài luân xa, thêm 30 giây nữa. Tổng cộng tối đa một phút. Đó là trị cá nhân, đặt tay.

Trẻ em cũng vậy, người lớn cũng vậy. Lần thứ nhì anh chị em đặt tay vô luân xa 6, đôi khi người ta không cần 30 giây đâu, 5 giây, 10 giây có thể tay sẽ nóng liền. Mà tay nóng thì không cần thiết phải để 30 giây, tại điện mạnh quá. Nếu để 30 giây đôi khi luân xa 6 người ta bị nóng, đôi khi tay anh chị em bị nóng làm cho khó chịu. Trường hợp đó thì lấy tay ra liền. Thứ nhất là trị trẻ em dưới 12 tuổi. Vừa đặt tay là nóng liền. Thì anh chị em phải nhớ nguyên tắc. Khi trị bệnh đây là dùng năng lượng vũ trụ, do đó thì anh chị em đừng cần thiết tại sao 5 giây nóng quá, anh chị em cố gắng thêm. Nếu để thêm khi cảm nhận nóng thì chắc chắn anh chị em sẽ bị tay nóng và luân xa 6 người bệnh bị nóng. Họ sẽ không hết bệnh.

Anh chị em ghi chú cho kỹ, vì khi học lớp sáu này, những nguyên tắc, những điều kiện của anh chị em sẽ áp dụng bằng sức mạnh của anh chị em, mỗi ngày tập hai lần, mỗi lần từ 30 giây tới 5 phút bằng kim tự tháp. Vì chỗ đó năng lực của anh chị em mạnh. Mà khi mạnh, thì truyền rất nhanh, giúp cho người ta hết đau, hết bệnh bằng hình thức linh hồn - thể xác anh chị em là một. Mà khi anh chị em hợp nhất như vậy thì điện năng vô song, chứ không cần thiết phải 5 giây hay 10 giây. Đôi khi anh chị em vừa đặt tay vô, anh chị em nóng liền. Khi đặt tay vô luân xa 6 nóng liền phải lấy tay ra liền. Chứ nói, mới đặt có một giây, năm ba giây, rồi lấy ra thì làm sao hết bệnh. Hoặc người bệnh họ không biết, họ không biết anh chị em trị bệnh thế nào, anh chị em mới đặt tay, lấy ra, người bệnh nắm tay kéo lại, cái đó là nguy hiểm nhất cho người bệnh. Là người bệnh không hết đau mà ngược lại đôi khi dòng điện về nhiều quá làm cho anh chị em khó chịu.

Bây giờ không cần thiết luân xa nữa. Luân xa đó, từ số 2 tới số 7 để dành riêng cho anh chị em dạy học phần lý thuyết cho những người học cấp 1, cấp 2 và cấp 3. Sau đó rồi thì anh chị em sẽ mở luân xa cho người ta.

Bây giờ cố gắng ghi chú cho kỹ phần trị bệnh, để giúp cho anh chị em và người khác hết bệnh hết đau.

• **Trị bệnh tập thể**

Tôi khuyên trị số người nhiều chừng nào tốt chừng đó. Khi trị bệnh tập thể, số người thì *tối thiểu phải 10 người*. Chứ còn tập thể mà trị 2 người, 3 người, kỳ lắm. Hai ba người, mỗi người anh chị em tốn tối đa có một phút thôi. Năm người anh chị em tốn có năm phút thôi, tôi thí dụ. Bây giờ trị năm người 5 phút, trong tương lai không phải như vậy đâu, còn nhanh hơn nữa. Nhưng mà bây giờ học lớp sáu thì những điều kiện, những nguyên tắc mà tôi trình bày thì anh chị em nên áp dụng, chắc chắn anh chị em sẽ giúp người ta hết bệnh hết đau.

Bây giờ *trị tập thể*, trước mặt khi dạy học lớp một, lớp hai, lớp ba phần lý thuyết, dưới này là 1000 người, 2000 người, 3000 người cũng không quan trọng.

Ngồi như thế này, nhắm mắt lại, nghĩ luân xa 6, 7 của mình, tối đa là 30 giây. Sau đó stop liền. Dùng luân xa 6 của mình, không có nhìn luân xa 6 của từng người một, nghe cho kỹ cái này, khi trị bệnh tập thể, dùng luân xa 6 của mình truyền điện, tất cả dòng điện sẽ đi ra. Anh chị em sẽ cảm nhận giống như một luồng gió đưa. Có thể bước đầu tiên anh chị em chưa cảm nhận được. Và có một số sẽ cảm nhận được liền. Một số chưa cảm nhận thì trong tương lai, giống như ngoài sau có cái quạt máy mà đưa dòng điện thế này. Anh chị em vẫn để alarm 1 phút, tuy nhiên, khi quen rồi không cần thiết alarm nữa. Để ý, trước

khi alarm reo, *gần một phút, tất cả dòng điện sẽ trở về luân xa 6, cảm nhận thấy thì stop*, thì đồng hồ alarm vừa báo là một phút. Đó là tôi chỉ kinh nghiệm vấn đề trị bệnh tập thể, 50 người, 100 người hay là hơn 10 người. *Đó là trong một hội trường dạy học.*

- **Trị danh sách**

Trị danh sách, từ 10 người tới 50 người. Nhưng mà tôi biết tình trạng năm 1998 bệnh trạng không phải đơn giản, sẽ nhiều lắm. Tôi sẽ quyết định, *nếu có danh sách, mỗi danh sách 50 người, cộng lại thí dụ 10 danh sách là 500 người, chịu khó đọc một lần, một lần duy nhất thôi.* Danh sách từ một tới 50 người, và 10 danh sách, anh chị em *đặt mười cái danh sách trong một cái hộp*, hoặc không đặt hộp thì để 10 cái danh sách lên nhau. Mỗi ngày, dùng luân xa 6 của mình. Đây là mười danh sách, mỗi danh sách 50 người và trong tương lai hơn. *Mỗi ngày truyền điện vô 10 danh sách cho 500 người.* Hoặc 100 danh sách thì 5000 người, tôi thí dụ. Thì anh chị em truyền vô danh sách bệnh nhân cũng bằng luân xa 6, giống như trị bệnh tập thể. Có nghĩa là, cũng nghĩ luân xa 6, 7 của mình, nhưng khỏi cần nhắm mắt. Trị bệnh tập thể bằng danh sách thì không cần phải nhắm mắt. *Nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây. Sau đó dùng luân xa 6 nghĩ trong hộp 30 giây, tổng cộng một phút.* Khỏi cần nhắm mắt. Ghi chú cho rõ cái này. Trị trong vòng một phút, 10 danh sách, 100 danh sách, sẽ trị xong. Đó là những người không có trước mặt. Đó là danh sách.

Bây giờ đâu, phần kế tiếp là phần hình ảnh.

- **Trị bằng hình ảnh**

Khỏi cần tên tuổi gì hết. Tất cả là 100 tấm hình của người bệnh, bất cứ bệnh gì cũng được. Trị bệnh tập thể thì sẽ điều khiển hết những luân xa của người ta, nguyên cái hệ thần kinh của người ta. Do đó thì 50 tấm hình, 100 tấm hình, 500 tấm hình, 1000 tấm hình, *để nguyên thùng hình này. Tập trung vào một điểm, giống như trị danh sách.* Danh sách thì coi tên. Còn hình thì khỏi tên. Tất cả, coi rồi thì để đó. Trong tương lai người ta sẽ gửi về địa chỉ của anh chị em. Một trăm tấm hình, một ngàn tấm hình khác nhau của những người bệnh, thì anh chị em trị như vậy. Giống cũng như trị danh sách, lần lượt thì những người đó sẽ cho anh chị em biết trong vòng một tuần, hai tuần, ba tuần hết bệnh thì anh chị em lấy hình họ ra. Tuy nhiên, trong danh sách cũng như hình ảnh, những *bệnh nào nặng nhất*, có thể người ta chuẩn bị chết, hoặc nặng quá thì anh chị em chịu khó *để riêng ra.* Dành riêng cho họ mỗi ngày một phút. Năm người, mười người, hai chục người bệnh nặng, thí dụ, thì anh chị em trị để riêng ra. Để làm gì? Để anh chị em biết được *trong vòng một tuần lễ*, anh chị em trị bệnh người đó, coi điện năng họ còn hút vô không? Họ còn hút điện năng không? *Nếu điện năng còn thu thì anh chị em sẽ lấy hình đó để chung trong cái hộp, tiếp tục trị giúp người ta hết bệnh hết đau.* Còn trong vòng một tuần lễ đầu, anh chị em trị

bệnh mới có hai ngày, ba ngày, anh chị em vừa dùng luân xa 6 trị bệnh cho người ta, *dòng điện chạy ngược về, thay vì luân xa 6 của anh chị em nóng, thì ngược lại, luân xa 6 lạnh. Thì stop liền. Chắc chắn người đó không còn tiếp thu điện nữa, và thời gian ngắn nhất, có thể người đó sẽ chết.* Vì lý do đó, chúng ta sẽ ngưng.

Tôi chỉ rõ ràng phương cách trị bệnh tập thể, cá nhân, và những trường hợp bệnh nặng. Có như vậy thì anh chị em theo dõi, giúp cho người ta hết bệnh, hết đau rất dễ dàng. Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như vậy là trong tương lai, vấn đề thời tiết, không khí sẽ bị ô nhiễm. Vấn đề lương thực thực phẩm chúng ta ăn sẽ không có được trọn vẹn thì chúng ta sẽ bị bệnh, bị đau. Do đó thì chúng ta phải có một cái công thức trị bệnh, giúp cho cá nhân, giúp cho tập thể rất nhiều. Chứ bây giờ đây, mỗi một lần trị bệnh tập thể 50 người, rồi hàng chục ngàn người bị đau, hàng triệu người bị đau thì biết bao giờ, thời gian nào mà giúp cho người ta hết được? Do đó thì sẽ trị tập thể. Đó là trong vấn đề giúp cho mọi người hết bệnh hết đau.

Bây giờ tôi sẽ giúp cho trị cá nhân, tập thể, đó là trị bệnh thật. Còn trị bệnh giả, hay trị những linh hồn bất tử bất diệt, linh hồn thấp, linh hồn cao, thì ngày chót tôi sẽ dạy rõ ràng. Bây giờ thì cố gắng học phương cách mới, trị bệnh mới, thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp cho mọi người.

- **Đi xa lộ**

Đi xa lộ, lái xe, đâu có ngừng được, biết rằng đằng kia bị tai nạn rồi, không biết có chết người ta, chuyện đó không trở ngại gì hết. Đôi khi tai nạn xe hơi người ta đem đi hết rồi, thì anh chị em đâu có biết được? Khi chiếc xe anh chị em chạy ngang qua, anh chị em **trị emergency**, hướng về bên đó, bằng cách *nghĩ luân xa 6, 7 của mình, truyền điện giống như trị tập thể, trong vòng 30 giây thôi.* Điện của anh chị em bằng sixième sens truyền thẳng nơi mục tiêu đó, nếu có người ta thì tốt, không có người ta không có gì trở ngại hết. Nếu có người đó, thì có thể giúp cho người đó có đầy đủ sức để ambulance, xe cứu thương chở họ vô bệnh viện, trị bệnh tiếp cho người ta. Đó là một hình thức truyền năng lực này để kích thích thần kinh tế bào người đó, có đủ sức khỏe để di chuyển tới bệnh viện cho người ta trị bệnh.

Anh chị em ghi chú cho kỹ, phương cách trị bệnh mới này vô cùng quan trọng. Do đó mỗi ngày, thứ nhất tập luân xa 6, 7 của chúng ta, tuyến yên, tuyến tùng của chúng ta được mạnh. Chính sức mạnh mỗi ngày đây, anh chị em dùng luân xa 6 của mình trị bệnh tập thể, bất cứ trong trường hợp nào thì chúng ta cũng trị tập thể được hết. Cũng như ngày hôm qua, tôi trình bày, đôi khi anh chị em đi làm việc, đôi khi ăn tiệc, cùng một lúc người ta trúng độc, không biết bao nhiêu người. Hoặc trong không khí ô nhiễm trong một khu vực nào đó, làm cho *500, 700, 1000 người bị bệnh, bị đau, bị chết,* thì anh chị em khỏi cần

emergency gì hết. Với khả năng của anh chị em, của chúng ta, anh chị em chỉ cần *nghe tới đa 30 giây bằng luân xa 6, 7 của mình*. Sau đó dùng luân xa 6, giống như một cái đèn cực mạnh, bằng sức mạnh của sixième sens của mình, *bằng luân xa 6 của anh chị em mạnh thì nhìn tất cả những người đang bị trúng độc, bị ô nhiễm, thì họ sẽ tỉnh liền*. Không có gì trở ngại. Thì thay vì họ ói mửa, anh chị em dùng cái đó, người ta sẽ hết trúng độc liền. *Bằng luân xa 6, anh chị em nhìn tập trung vào một điểm thì chắc chắn hết liền*. Anh chị em nghe cho rõ. *Lúc đó không có nhắm mắt*. Hai cái nó khác nhau.

Nếu trị bệnh tập thể trong lớp học, luôn luôn phải nhắm mắt lại.

Nếu trị bệnh ngoài lớp học, khẩn cấp, dùng luân xa 6 emergency, đừng có nhắm mắt. Nhìn tất cả trong vòng 30 giây, tất cả năng lực sẽ truyền vô đó.

Anh chị em ghi chú kỹ cho phần này. Sở dĩ tôi nói anh chị em *nhắm mắt chỉ trường hợp trong lớp học*, để cho khi ngồi trong lớp học trị bệnh cho học viên, là các học viên của anh chị em sẽ tập trung về một điểm và chính cái điểm đó để *anh chị em sẽ cảm nhận được dòng điện đi khi trị bệnh, đủ điện thì dòng điện ngược về*. Đó là một hình thức anh chị em học hỏi trong lớp học, và giúp cho học viên sẽ tập trung vào một điểm cho anh chị em.

Bây giờ nghe cho kỹ: sau khi tôi dạy lớp sáu tại Thái Lan lần đầu tiên, tôi có tham khảo một số vấn đề. Tôi sẽ áp dụng một phương cách mới, mà phương cách mới đó tôi dạy cho anh chị em lớp sáu lần thứ nhì, lớp sáu lần thứ ba, và lần tư. Những nguyên tắc mới tôi sẽ nói thêm. Những kinh nghiệm một năm qua, tôi áp dụng theo hệ thần kinh và cái đầu của anh chị em. Tất cả tập trung vào những điểm luân xa 6, 7 thì nó liên quan tới những hệ thần kinh bên trái và bên phải, trên khối hai tai, kéo dài ra sau, đặt hai điểm. Bây giờ ghi lại:

- **Trị cá nhân cho một người**

Đặt tay lên luân xa 6, 7 của người bệnh, 30 giây. Khi đó thì nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Lấy tay ra. Rồi, đặt tay luân xa 6, cộng thêm vào hai điểm sau đầu, sau cục xương này, 30 giây, trước 30 giây nóng thì lấy ra.

Sở dĩ tôi trình bày từng nét một là vì trong lớp học này có mấy chục anh chị em học lớp sáu đầu tiên mà tôi chưa có dạy cái này. Bắt đầu lớp sáu thứ nhì, lớp sáu thứ ba thì tôi dạy trị bệnh theo nguyên tắc này, hữu hiệu vô cùng. Hết bệnh liền, trong vòng 2 ngày, 3 ngày, 4 ngày, hết bệnh. Đây là dành riêng cho anh chị em lớp sáu thôi. Tôi nhắc nhở, vì anh chị em nói ông Thầy dạy cái này hay quá, rồi về anh chị em dạy cho những người học lớp 5.1, hay 5.2, chỉ cho chồng, chỉ cho vợ, chỉ cho gia đình, chỉ cho bè bạn. Họ trị theo nguyên tắc anh chị em thì sẽ không hết bệnh. Dành riêng cho anh chị em học lớp sáu. Một số anh chị em học lớp sáu đầu tiên thì sẽ ghi chú phần này, để thống nhất trong vấn đề trị bệnh.

Nếu trị cá nhân thì nghĩ luân xa 6 và hai cục xương phía sau của người ta. Cá nhân một người trị cho một người. Phần này thì mới do đó ghi chú cho kỹ.

- **Trị tập thể** (trong lớp học, cho 10 người tối thiểu)

Anh chị em nhắm mắt nghĩ luân xa 6, 7 của mình xong, ngưng. Nghĩ luân xa 6 và hai điểm phía sau của mình.

Trị tập thể thì phải nghĩ luân xa 6 của mình và hai cục xương của mình, truyền cho người ta. Tôi nhắc lại một lần nữa.

Khi anh chị em nghĩ luân xa 6 và 7 của mình 30 giây rồi, thì nghĩ luân xa 6 và hai điểm sau đầu của mình.

- Ngoại trừ trường hợp **emergency**, như đang đi xe hơi, thấy ngoài xa lộ người ta bị tai nạn, thì *nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây, và cái luân xa 6 của anh chị em truyền cho người ta. Không có trị bệnh. Chỉ dùng sixième sens của mình truyền thẳng lại cái điểm đó, mặc dầu đi xa, nhưng vẫn truyền thẳng đến địa điểm đó để giúp cho người ta có đầy đủ sức khỏe để chở vô bệnh viện trị bệnh. Chứ anh chị em không có trị bệnh.*
- Tôi nhắc lại, khi nào trị bệnh tập thể thì nghĩ luân xa 6 và hai điểm phía sau đầu chúng ta.
- Khi nào emergency, khẩn cấp thì không có trị bệnh, anh chị em dùng luân xa 6 truyền điện cho người ta thôi, mà khởi nghĩ tới hai hệ thần kinh phía sau đầu của chúng ta

Bây giờ về thí nghiệm trị bệnh cho người ta. Tôi chỉ cho cái này kinh nghiệm hay lắm. Anh chị em *đặt tay lên luân xa 6, 7 của người ta. Xong lấy tay ra. Đặt tay luân xa số 6, cộng hai cục xương (hai điểm sau đầu), thì sẽ thấy hệ thần kinh cử động mạnh lắm. Hai ngón tay của anh chị em sẽ cử động mạnh lắm. Khi nào thấy hai hệ thần kinh cử động mạnh, thì chắc chắn người đó sẽ bị bệnh nhiều lắm. Rồi lần lượt, anh chị em sẽ trị ngày thứ nhất, ngày thứ nhì, ngày thứ ba, khi đặt tay vô mà hệ thần kinh không có cử động nhiều – nói tóm lại, giống như tim đập vậy – ngày đầu tiên trị bệnh thì hai hệ thần kinh trên đầu nó sẽ giống như tim đập mạnh.*

Nhưng tôi nhắc là đặt tay nhẹ chừng nào tốt chừng đó. Chứ đừng ấn mạnh vô. An mạnh không có tốt cho người ta. Đặt nhẹ thì sẽ cảm nhận được hệ thần kinh co thắt, cử động mạnh, thì chắc chắn người đó bị bệnh nhiều lắm. Rồi ngày thứ nhất tới ngày thứ ba, thứ tư, khi cũng đặt tay vô hai hệ thần kinh đó, nhưng nó không cử động nhiều thì biết người đó đã bớt bệnh, và dòng điện của anh chị em sẽ trở về nhanh lắm.

Đây là những kinh nghiệm đầu tiên mà tôi hướng dẫn cho, thì anh chị em ghi chú. Có nghĩa là từ giai đoạn một, dần dần sẽ kinh nghiệm, chứ không có

nghĩa là anh chị em sẽ hỏi tại sao tôi không cảm nhận được. Đừng hỏi tại sao mà anh chị em phải trị bệnh theo đúng nguyên tắc. Hoặc anh chị em cảm nhận được liền, hoặc một thời gian ngắn thì sẽ cảm nhận được. Sự cảm nhận không có quan trọng. Quan trọng là anh chị em sẽ trị bệnh cho đúng nguyên tắc, đúng kỹ thuật thì có như vậy mới đáp ứng nhu cầu giúp cho người ta hết bệnh hết đau, và sự chữa trị của mình. Những kinh nghiệm đó chắc chắn sẽ đem lại kết quả cho những người khác, và ích lợi cho anh chị em, không cần sử dụng điện quá nhiều, không cần thời gian quá nhiều. Có nghĩa là thay vì 30 giây, có thể cần 20 giây hoặc 15 giây thì đủ tác dụng. Đó là nguyên tắc chung mà tôi hướng dẫn từng chi tiết một.

Ngày hôm nay giờ này thì tôi dạy cho anh chị em như vậy, để rồi tôi sẽ cho anh chị em nêu ra những câu hỏi kinh nghiệm, lần lượt tôi trả lời, anh chị em ghi tiếp theo để tránh tình trạng lẫn lộn. Đây là khóa đầu tiên mà anh chị em học lớp sáu. Phần chữa trị bệnh thì mới quá. Do đó thì tôi sẽ cho anh chị em nêu câu hỏi để học thêm kinh nghiệm trong cái phương cách trị bệnh theo lớp sáu, dành riêng cho tất cả anh chị em. Một lần nữa, tôi khuyên anh chị em, đây là phương cách trị bệnh dành riêng cho anh chị em học lớp sáu mà thôi. Đừng có về nhắc cho người ta. Ngoại trừ trường hợp, nếu có gia đình, bè bạn, đã từng học lớp sáu đầu tiên tại Thái Lan, mà tôi chưa dạy nguyên tắc kỹ thuật mới trị bệnh, thì có thể anh chị em sẽ giúp ý kiến cho người đó, thì người đó trị theo nguyên tắc của anh chị em, thì được. Những người chưa học lớp sáu mà anh chị em chỉ cho họ thì chắc chắn họ sẽ không có kết quả. Tôi giải thích cho rõ ràng từng điểm một.

Bây giờ cho anh chị em nêu ra câu hỏi để anh chị em có kinh nghiệm một phần trong vấn đề trị bệnh phương cách mới, dành riêng cho anh chị em học lớp sáu.

24/ Kính thưa Thầy, cô này có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất cô xin hỏi lại về phương pháp trị bệnh mà Thầy vừa mới giải thích, cô không hiểu rõ. Theo như cô hiểu, trị bệnh theo phương pháp mới thì chúng ta phải nghĩ đến luân xa 6 và 7 của mình trong vòng 30 giây, sau đó nghĩ luân xa 6 của mình trong vòng 30 giây, có phải vậy hay không? Và cô xin hỏi chúng ta có thể nghĩ đến luân xa trong thời gian trên 30 giây được không? Có thể nào Thầy giải thích rõ hơn?

Cho đến bây giờ, cô nghĩ lúc nào cũng cần thiết có một phương pháp để trị làm sao để giữ quân bình cho các luân xa, bây giờ cô nghĩ chắc điều này không cần thiết nữa. Nhưng cô vẫn muốn xin hỏi lại, có cần thiết có một phương pháp để giữ sự quân bình cho các luân xa không?

Tôi giải thích cho anh chị em nghe. Bây giờ mới quá, chắc chắn là anh chị em chưa cảm nhận được dòng điện, mặc dầu dòng điện mạnh. Nhưng vì mới cho anh chị em, nên để đồng hồ alarm, một phút. Luôn luôn anh chị em nghĩ 30 giây là ít, không có kết quả. Vì chỗ đó, tôi thí dụ, tôi nhắc nhở anh chị em: đây là một cái đèn cực mạnh, 2500 watts. Cái tay của anh chị em thì có chút xíu vậy thôi, mà anh chị em vừa đưa ra ngoài là muốn giật rồi chứ đừng nói đặt tay vô đây, chắc chắn là tay anh chị em bị phỏng. Vì chỗ đó, không quan trọng 30 giây hoặc hơn 30 giây. Điều tôi muốn nói đây là tôi muốn tập cho anh chị em, cũng như ngày hôm qua tôi dạy anh chị em tập cái kim tự tháp vậy. Trước kia, anh chị em học lớp 1, lớp 2, mỗi lần tôi dạy cho anh chị em tịnh tâm, hít vô thở ra, nhắm mắt. Tôi khuyên đừng có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, mà anh chị em nghĩ đủ thứ hết. Học lớp 5 cũng còn suy nghĩ chứ đừng nói học lớp 1. Và ngày cả khi học lớp 5.1 thì anh chị em biết cách sử dụng sixième sens của anh chị em, thì bớt dần vấn đề lo nghĩ, bởi lẽ tôi cho anh chị em tập trung vào một điểm thì anh chị em không còn bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh nhiều. Và bây giờ, anh chị em học lớp sáu, bây giờ anh chị em muốn suy nghĩ cái việc khác cũng không được nữa. Tại kim tự tháp này là một cái phương tiện tìm chân lý, mà phương tiện tìm chân lý là một sức mạnh vô biên. Do đó khi anh chị em cầm kim tự tháp tập trung vào một điểm, ngó như thế này từ dưới lên trên 30 giây, 1 phút, 2 phút tới 5 phút, anh chị em muốn suy nghĩ gì cũng không được. Bởi lẽ dòng điện sẽ thu hút vô đây và chính anh chị em nhìn vô đây để đưa dòng điện về anh chị em, anh chị em muốn suy nghĩ gì cũng không được. Vượt ra ngoài suy nghĩ thì lúc đó chân lý đến với anh chị em. Linh hồn và thể xác anh chị em nhập một. Vì chỗ đó thì anh chị em mới có một sức mạnh để giúp cho mình và giúp cho người khác trong nguyên tắc trị bệnh và những nguyên tắc khác mà trong tương lai này anh chị em sẽ học tiếp.

Bây giờ tôi nhắc lại. Anh chị em đừng có nghĩ rằng 30 giây ít quá. 30 giây nhiều lắm chứ không có ít đâu. Nghe nói 30 giây thì tưởng ít chứ anh chị em chỉ cần 5 giây thôi. Nếu anh chị em hợp như giống như kim tự tháp này, trong 5 giây này anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, tất cả chuyện gì cũng giúp được. Nhưng tôi cho anh chị em trị bệnh trong một phút, chứ thật sự anh chị em chỉ có tập trung vào, một tích tắc, hai tích tắc thôi. Còn tất cả sau một tích tắc, hai tích tắc là anh chị em vẫn bị chi phối như thường. Do đó đừng nghĩ sao 30 giây luân xa 6 và 7, sao ít quá. Không có ít đâu. Tôi sẽ tập lần cho anh chị em. Từ lúc mà anh chị em trị bệnh một luân xa 5 phút, một luân xa 2 phút, một luân xa 30 giây. Bây giờ tất cả hệ thống bệnh trạng của người bệnh, tối đa là một phút. Sở dĩ được như vậy, vì mỗi một ngày anh chị em năng lực càng mạnh. Mỗi một ngày sự luyện tập của anh chị em có kết quả, thì chính cái năng lực mạnh thì giải quyết trong vấn đề bệnh

hoạn đau yếu, mà thời gian ngắn nhất, cũng như ngày hôm nay anh chị em học lớp sáu, trị tối đa là một phút.

Bây giờ tôi nhắc lại. Anh chị em nghĩ luân xa 6 và 7 của mình tối đa là 30 giây. Vừa nghĩ xong rồi, thì những giây còn lại thì trực tiếp trị bệnh tập thể cho bệnh nhân, trị bệnh cá nhân cho một người.

Do đó, tôi nhắc lại: khi anh chị em **trị cá nhân** cho một người, **không đặt tay**. *Nghĩ luân xa 6 và 7 của mình 30 giây*, vừa xong, trước 30 giây. Rồi luân xa 6 của mình, thay vì nhìn vô cơ thể người ta, thì *nhìn ngay luân xa 6 của họ và hai cái hệ thần kinh phía sau đầu của họ, trong vòng 30 giây nữa*. Anh chị em để alarm, khi xong 1 phút, thì ngưng. Đó là chưa quen.

Nhưng khi anh chị em ngồi như thế này trị bệnh cho người ta. Nghĩ luân xa 6, 7 của mình là một hình thức kích thích tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em có sức mạnh. Chính với sức mạnh này, lần thứ nhì dùng sixième sens của anh chị em nghĩ luân xa 6 của họ và hai cái hệ thần kinh sau đầu họ, trong vòng 30 giây còn lại. Trước 30 giây nếu cảm nhận thấy luân xa 6 của anh chị em nóng quá, anh chị em stop liền, nếu trước đồng hồ alarm reo. Hoặc nếu cảm nhận không được thì đồng hồ reo, anh chị em stop. Trị theo nguyên tắc mới này đi sẽ thấy những kết quả hữu hiệu khi trị bệnh cá nhân, không có đặt tay.

Bây giờ người bệnh nhân ngồi đây, anh chị em *đặt tay luân xa 6, 7 và liền lúc đó nghĩ luân xa 6, 7 của mình, vừa nghĩ xong 30 giây, lấy tay ra liền*. Lần thứ nhì, *đặt tay luân xa 6 của người bệnh, cộng với hai ngón tay đặt sau hai phía sau đầu của người bệnh*. Đặt như vậy thì *dùng luân xa 6 của mình nghĩ ngay luân xa 6 của họ, cùng một lúc*. Nếu vừa nghĩ xong mà tay nóng quá hoặc luân xa 6 của anh chị em nóng quá, làm cho anh chị em khó chịu, thì lấy tay ra, không cần thiết đợi alarm reo. Đó là nguyên tắc chung, một người trị cho một người.

Bây giờ tôi nhắc lại, **trị tập thể khi dạy học lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết**, tất cả học viên dưới này là 1000 người, anh chị em ngồi thế này. Nói “bà con chuẩn bị, tôi bắt đầu trị bệnh”. Anh chị em *nhắm mắt lại, nghĩ luân xa 6, 7 của mình*. Xong, dùng luân xa 6 của anh chị em nghĩ lại của mình, nghĩ luân xa 6 và hai hệ thần kinh sau đầu của mình, trong vòng 30 giây nữa, là một phút. Nếu cảm nhận dòng điện đưa về anh chị em rồi thì ngưng, lúc đó đồng hồ alarm reo, đúng một phút. Đó là tôi dành riêng cho tất cả anh chị em trị bệnh tập thể. Tôi giải thích trong vấn đề trị bệnh cá nhân.

Bây giờ, tôi giải thích cho, hai cái tuyến yên, tuyến tùng điều khiển nguyên hệ thần kinh của chúng ta, nguyên cơ thể chúng ta, giúp cho chúng ta hết bệnh hết đau bằng cách tiết ra những kích thích tố, giúp cho quân bình cơ thể và nơi nào thiếu những kích thích tố đó thì nó sẽ cung cấp những kích thích tố đó, giúp cho

người ta không bao giờ bị bệnh bị đau. Đó là bằng tuyến yên. Bằng tuyến tùng thì bây giờ tuyến tùng của anh chị em bị teo lại rồi, khi chúng ta trưởng thành. 18 tuổi tuyến tùng bị teo lại, vì chỗ đó càng ngày càng già, già, già, không trẻ lại được. Nhưng tuyến tùng, với cái năng lực, sức mạnh của mình, càng ngày anh chị em kích thích tuyến tùng, nó hoạt động thì sẽ thay đổi tất cả da và cơ thể của anh chị em. Tạo sức mạnh trong cơ thể và da căng thẳng, không nhăn, tế bào thay đổi. Con người ngày xưa bị nám, bị đen mặt, da xấu, thì bây giờ da sẽ đẹp lại.

Hồi trước, anh chị em học lớp 4, lớp 5, hoặc 5.1, 5.2, anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh, đó là những nguyên tắc anh chị em đã học qua hết rồi. Thì thuộc bài biết hết rồi. Bây giờ anh chị em học lớp sáu là lớp cao nhất của ngành Nhân Điện. Do đó bây giờ anh chị em là Thầy rồi. Mà anh chị em là Thầy là anh chị em mở luân xa giống như tôi. **Anh chị em dùng sixième sens mở luân xa tập thể một lần mười ngàn người, hai chục ngàn người của lớp 1, lớp 2**, không có gì khó khăn. Những cái đó thì tôi sẽ chỉ những ngày kế tiếp đây. Bây giờ, ngày hôm nay tôi dạy vấn đề trị bệnh. Tại vì mới quá, do đó anh chị em nêu ra câu hỏi, không có gì trở ngại hết. Và chính câu hỏi này, tôi trả lời cho một học viên thì tất cả học viên lớp sáu này ghi chú cho đầy đủ những kinh nghiệm để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người. Anh chị em đừng có lo ngại. Cứ hỏi đi, tại vì mới quá. Mà chính sự học hỏi thế này để đáp ứng nhu cầu, chẳng những giúp cho anh chị em kinh nghiệm, anh chị em giúp cho người khác kinh nghiệm, và giúp cho người ta bớt đau bớt bệnh trong tương lai, do đó thì đừng có ngần ngại hỏi. Những gì chưa có thông suốt được rõ ràng, thì đứng lên nêu câu hỏi đi, tôi sẵn sàng trả lời những kinh nghiệm này để về anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn. Chứ đừng nghĩ rằng, ông Thầy mới giảng rồi, tôi hỏi nữa, rồi ông Thầy có giận không. Tôi không có giận đâu. Anh chị em không biết, mới hỏi. Đôi khi có nhiều người không biết mà không dám hỏi, trông cho người ta hỏi, cái mình mừng. Tôi biết tâm lý chung của học trò là vậy. Coi vậy là anh chị em hỏi lần này, lát nữa tôi chỉ bên này, hỏi lần nữa, bên này vui lắm. Tại vì có một số anh chị em nghe đâu có rõ ràng lắm, nghe người ta hỏi lại lần thứ nhì, có một số nói, trời ơi sao hỏi hoài ... có một số thông suốt được liền, một số không thông suốt được thì nghe người ta hỏi lần thứ nhì, trong bụng cũng vui lắm.

Do đó thì yên tâm, tôi sẵn sàng trả lời tất cả câu hỏi, mặc dầu câu hỏi đó hỏi lần hai hoặc lần ba, tôi vẫn trả lời để anh chị em học kinh nghiệm rõ ràng, như vậy thì về mới thực hành, giúp cho hết được. Chứ còn không chịu hỏi, cứ giữ giữ hoài, hỏi: biết không? – Dạ không. Trời ơi, học mà hỏi: biết không? – Dạ không. Chết rồi. Thà hỏi hai, ba lần mà thuộc bài. Một đề tài mà ba người hỏi là chắc chắn anh chị em sẽ thuộc bài. Khỏi nghe cassette lại, thuộc rồi. Do đó thì đừng có ngần ngại hỏi. Tôi sẵn sàng trả lời tất cả những câu hỏi nêu ra, chẳng những một người học viên đó được mà toàn thể trong lớp học học được hết. Người học lớp sáu

mới, cũng như người học lớp sáu cũ. Sở dĩ tôi nói như vậy vì những người học lớp sáu cũ đâu có quyền được hỏi. Vì chỗ đó, học viên lớp sáu mới mà hỏi nhiều chừng nào thì học viên lớp sáu cũ vui lắm, vì không được hỏi, được nghe thôi. Do đó, những người lớp sáu cũ, sung sướng lắm khi những học viên lớp sáu mới hỏi nhiều chừng nào, họ sung sướng nhiều chừng đó. Đó là tâm lý chung của tất cả anh chị em ngồi hàng đầu, lớp sáu một.

25/ Cảm ơn Thầy, tôi rất vui được học ngày thứ hai hôm nay. Trong phần thông dịch, tôi không được hiểu rõ về vấn đề nhắm mắt và mở mắt. Trong khi trị bệnh tập thể, Thầy nói phải nhắm mắt. Lần đầu thì Thầy nói phải mở mắt. Khi trị bệnh một cái hộp danh sách thì có thể mở mắt hay nhắm mắt, tôi không có rõ cho lắm, xin Thầy giải thích lại một lần nữa.

Đây là mặc dầu tôi dạy rồi, nhưng mà học viên này không hiểu rõ lắm, do đó thì hỏi. Tôi trả lời cho nghe, anh chị em sẽ học luôn hết. Tại vì lần đầu tiên anh chị em học, do đó thì mỗi hai giờ đầu buổi sáng, anh chị em sẽ thông suốt hết để học đề tài khác. Tôi nhắc lại:

Khi ngồi dạy học, trị bệnh tập thể trong lớp học: Nhắm mắt

Ngoại trừ trường hợp *trị bệnh tập thể ngoài lớp học: mở mắt*. Khi ở ngoài công cộng trị bệnh, nếu nhắm mắt người ta tưởng anh chị em đọc bùa, đọc chú gì, không biết, rồi đôi khi những người không tốt họ thấy làm chuyện kỳ cục quá, họ lại họ hành hung thì không có thể nào anh chị em tránh được, tôi thí dụ. Chắc chắn là anh chị em giúp cho người ta thì không bao giờ có trường hợp đó xảy ra đâu. Do đó đôi khi hiểu kỳ, đôi khi những đứa trẻ con nó phá, vì chỗ đó, mỗi lần trị bệnh ngoài lớp học thì anh chị em vẫn mở mắt. Mở mắt thì anh chị em vẫn trị bệnh hữu hiệu như thường. Còn trong lớp học là ngành Nhân Điện của chúng ta. Thứ nhất, trị bệnh mà nhắm mắt như vậy thì điện năng vô song. Điện năng của anh chị em nhiều, hòa hợp với tất cả những người đang chuẩn bị mở luân xa, được học ngành Nhân Điện. Từ điểm anh chị em truyền điện cho những người học cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết, khi trị bệnh thì những người đó, trong tương lai sẽ giống như anh chị em, có nghĩa là họ sẽ từ từ học lớp cao hơn.

Tất cả những trường hợp trị bệnh, ngoài lớp học thì đều mở mắt hết.

Tất cả những trường hợp dạy học trong lớp học, từ 10 người tới bao nhiêu người cũng được, mỗi lần trị bệnh tập thể thì nhắm mắt lại, hết.

Cá nhân thì khỏi nhắm mắt. Mà luôn luôn mở mắt.

Song song việc mà học viên này nêu ra, đây là hầu hết các trung tâm ở các nước về đây học rất nhiều, do đó thì có một số trung tâm, mỗi ngày 50, 70, 80

bệnh nhân đến. Khi ngồi trong trung tâm của anh chị em, tập trung vào một giờ nào đó, 40 người vô, đóng cửa lại, nói: “tất cả ngồi trong này, tôi đứng đây trị bệnh tập thể cho 40 người”. Nếu có ghế thì cho họ ngồi, không có ghế thì để họ đứng. Anh chị em đứng hoặc ngồi cũng được. Không có bắt buộc anh chị em phải ngồi. Bệnh nhân nhiều quá thì để họ ngồi, anh chị em vẫn đứng như thế này, nói: “bây giờ bắt đầu tôi chuẩn bị trị bệnh tập thể cho anh chị em”. Im lặng rồi, anh chị em đứng và nhìn vô luân xa 6, 7 của mình. Xong rồi nghĩ luân xa 6 và hệ thần kinh sau đầu của mình, tổng cộng trong vòng một phút. Rồi 40 người này đi ra. 40 người khác vô. Anh chị em phải mở mắt như thường, khi ở trung tâm của anh chị em.

Tôi nhắc lại, ngoại trừ đứng ở lớp học dạy, thì khi trị bệnh tập thể, phải nhắm mắt.

Trung tâm của anh chị em thì có một số dạy lớp 1, lớp 2 cho người ta, nó khác, nếu anh chị em dạy học. Đó là học viên của chúng ta học lớp 1, lớp 2. Thì trung tâm của anh chị em 40 người đến học phần lý thuyết. Sau đó thì nếu trị bệnh tập thể cho tất cả, họ ngó thẳng lên, khi trị bệnh tập thể cho họ, 10 người, 20 người, 30 người, 40 người, anh chị em phải nhắm mắt lại.

Hai trường hợp khác nhau. *Dạy học thì trị bệnh tập thể, nhắm mắt.*

Trị bệnh tập thể không phải dạy học, thì mở mắt ra.

Nói tóm lại thì tôi tóm tắt lại cho dễ hiểu, là khi nào dạy học, trị bệnh tập thể nhắm mắt lại. Khi nào không dạy học, trị bệnh tập thể thì mở mắt ra. Hết.

26/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi về cách chẩn mạch, sau khi học lớp sáu, có gì khác biệt không hay vẫn chẩn mạch theo phương pháp đã học?

Bây giờ đâu có cần chẩn mạch gì nữa. Tại vì anh chị em điều khiển hết rồi. Tuy nhiên, anh chị em chẩn mạch cho thần kinh giả. Ngày thứ tám vào buổi sáng, tôi sẽ chỉ trong vấn đề anh chị em cảm nhận được những linh hồn bất tử bất diệt, từ cạnh luân xa 3 trở xuống. Những linh hồn tốt thì cạnh luân xa 3 trở lên, tôi sẽ dạy cho anh chị em những nguyên tắc này và kể cả linh hồn của ông bà tổ phụ chúng ta như thế nào, đó là ngày thứ tám vào buổi sáng.

Còn bây giờ, chẩn mạch. Tất cả những hệ thần kinh của chúng ta thì anh chị em đã biết hồi trước rồi. Anh chị em biết đau bao tử thì cảm nhận luân xa số 3. Đau gan cảm nhận luân xa số 3, đau phổi cảm nhận luân xa số 5. Anh chị em học từ đầu tới đuôi để làm gì? Anh chị em biết hết những bộ phận nào trực thuộc những luân xa nào, điện năng sẽ đưa vô hết từng bộ phận một, từng luân xa một, để giúp cho bộ phận hết bệnh hết đau.

Bây giờ đây, có một số anh chị em bị đau lỗ mũi, một số bị đau ngực, một số bị nhức tay, nhức chân. Thì những hình thức này sẽ được trị bệnh khi điện năng

đưa hết vô cơ thể người đó, ở trong cơ thể bị bệnh bị đau, thì chắc chắn dòng điện của anh chị em sẽ luân lưu từng bộ phận một, trong luân xa, ngoài luân xa.

Ngoại trừ trường hợp, có hai cái này, mà anh chị em sẽ tập trung vào một điểm. Trường hợp này là không có bệnh. Là muốn đẹp và muốn cao. Hai cái đó thì không có bệnh. Mà không có bệnh thì bây giờ trị cho nó “bệnh”, có nghĩa là căng chân không có nhức, mà trị cho nó nhức. Nếu sợ đau thì khỏi trị. Vì khi truyền điện thì anh chị em sẽ sợ đau, khỏi trị. Căng chân nếu muốn cho nó cao thì bắt buộc đau nhức, từ không có bệnh thành nó bệnh nó đau. Nhưng đau thì vẫn trị, cho nó hết đau. Có nghĩa là những người **muốn cho cao**, thì phải *nghĩ thêm luân xa 2 và nơi trên hậu môn*, để xương cao lên. Còn nếu đau nhức, thì dùng sixième sens trị bệnh, sẽ hết đau nhức.

Cái thứ hai, **muốn cho đẹp**. Có một số ăn hai lần, thì đi cầu hai lần, hay một lần. Còn nếu một ngày ăn bốn lần hay năm lần, mà đi một lần thì đâu có được. Thì nó dư nhiều lắm. Vì chỗ dư nhiều thì anh chị em trị chỗ này. *Cái tay đặt hai bên rún, hoặc nghĩ hai bên rún*, đặng nó đi nhiều lần, thải bớt chất dư trong này, giúp cho anh chị em nhỏ lại. Cái này muốn làm đẹp, mà làm đẹp thì tôi cho. Mà đẹp thì phải đặt tay vô đây.

Còn tất cả những trường hợp khác thì chỉ cần dùng luân xa 6 của mình nghĩ tới luân xa 6 của người đó và hai hệ thần kinh phía sau đầu của họ, đó là cho cá nhân. Tập thể thì nghĩ luân xa 6 của mình và hai hệ thần kinh phía sau đầu của mình.

Bây giờ khỏi có vấn đề chấn mạch. Tuy nhiên, có một số bệnh nặng, đi tới giai đoạn là 10 bữa, nửa tháng, bác sĩ nói là chết. Thì anh chị em phải cố gắng để riêng danh sách, 5 người hoặc 10 người, mỗi người dành riêng cho một phút.

Người thứ nhất, bệnh nặng. Anh chị em ngồi xuống, dùng luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 6, 7 của mình trước. Rồi dùng luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 6 với hai điểm của hệ thần kinh phía sau đầu của họ, coi lúc đó dòng điện trở về luân xa 6 của anh chị em có bị lạnh không? Hoặc hai cục xương đằng sau của anh chị em có bị lạnh không? Đó là trị đằng xa, nếu cảm thấy luân xa 6 của anh chị em lạnh, thì stop liền. Qua ngày hôm sau, đừng trị, khỏi trị luôn. Chắc chắn *khi người ta không tiếp thu điện năng của anh chị em, dòng điện lạnh trở về anh chị em*, đó là dòng điện của người chuẩn bị họ chết. Khỏi trị.

Tuy nhiên những người bệnh nặng mà vẫn trị được, dòng điện vẫn vô mà anh chị em không có bị lạnh, trong vòng 5 bữa, 7 bữa, dòng điện vẫn đi mà trở về rất nhanh, luân xa nóng thì thay vì danh sách rời, nên bỏ vô danh sách tập thể để trị, từ từ người ta hết bệnh.

Tôi giải thích rõ ràng cho anh chị em kiểm soát vấn đề những người bệnh nặng, coi chúng ta có giúp được không, hoặc giúp không được. Đó là những trường hợp mà anh chị em kiểm soát, và để học kinh nghiệm, người đó còn tiếp thu điện hoặc không. Những trường hợp bệnh nặng thì tôi khuyên để riêng ra, giúp cho người ta, học thêm kinh nghiệm này.

27/ Cô này xin hỏi về phương pháp trị bệnh tập thể với danh sách. Trong danh sách chúng ta có thể để tên những người không có bệnh, chúng ta vẫn truyền điện cho họ để giữ sức khỏe cho họ và để ngừa bệnh, có được hay không?

Bắt đầu từ tối hôm nay, chúng con áp dụng được hay chưa?

Chưa đâu, từ từ. Từ từ, anh chị em gấp quá, đâu có được. Học hết kinh nghiệm đi, thứ nhất. Thứ hai, mỗi một lần tôi dạy, mỗi ngày, tôi chỉ cần đưa ... tôi dạy, bằng dùng luân xa 6 tập kim tự tháp, tạo cho mình sức mạnh, thì mỗi ngày anh chị em chịu khó tập hai lần, đâu có gấp gì. Bây giờ thì vẫn trị phương pháp cũ. Sau khi tốt nghiệp rồi, sự hướng dẫn của tôi trong thời gian lớp học này cho đầy đủ kinh nghiệm đi, về anh chị em trị, đâu có muộn.

Trị cho những người bệnh. Còn những người không bệnh, anh chị em trị làm cái gì? Tuy nhiên muốn phòng bệnh cũng được. Tại vì trong cơ thể người ta không bệnh nhiều cũng bệnh ít, chắc chắn là vậy rồi. Nhưng không lẽ danh sách 500 người, anh chị em trị hoài, một tháng, hai tháng, ba tháng sao? *Danh sách trị tối đa là một tuần, hai tuần lấy tên ra.* Chứ đâu phải trị hoài, một ngày trị hoài, tuy nhiên bây giờ tôi nhắc lại, ai cũng thương gia đình hết. Được, điều đó tốt. Bây giờ anh chị em đâu biết gia đình ở xa của anh chị em có bị bệnh hay không bệnh? Được rồi, để danh sách, một phút, xong. Bên nội, bên ngoại, bên vợ, bên chồng, bên dâu, bên rể, đủ thứ xui gia. Để danh sách vậy, dành riêng cho một phút, không có gì trở ngại hết. Ít ra những người trong gia đình của mình, không bệnh nhiều cùng bệnh ít. Còn những người nào không bệnh thì cũng tốt hơn.

Qua câu hỏi của học viên này, bên Âu châu không biết sao, chứ bên tôi, Việt nam tôi, tính ra, tính tới tính lui, trời ơi, nội con cháu của mình, tính chưa hết rồi. Người nào mà có đông con, có mười xui gia, mỗi xui gia chừng bốn chục người, là bốn trăm người rồi. Anh chị em ghi danh sách mệt nghỉ. Đó là Việt nam. Không biết bên ngoại quốc thì sao. Bên ngoại quốc thì có hai đứa con thôi. Còn bên tôi thì có hai chục bên lận, chưa nói tới bà con của xui gia nữa, cháu nội cháu ngoại của xui gia nữa. Anh chị em lãnh hết thì một gia đình có một ngàn người à, không có nhiều. Thứ nhất gia đình nào mà có 10 đứa con, gia đình có 1000 người à. Nội 1000 người thì anh chị em lập danh sách 1000 tên, anh chị em cũng đủ mệt

rồi. Nhưng mà đây là một điều tốt, qua câu hỏi của học viên này, nếu anh chị em muốn giúp cho người ta, bệnh hay đầy đủ sức khỏe thì danh sách, truyền điện vô đó cũng được, không có gì trở ngại, với điều kiện anh chị em biết, cứ truyền điện đi, không có sao.

28/ Bà này xin hỏi: phương pháp trị các trẻ em có khác hay không?

Sáng tôi có hướng dẫn rồi, nhưng bây giờ tôi nhắc lại.

Nếu trị bệnh cho trẻ em không, thí dụ trị tập thể cho trẻ em, *có thể không tới một phút*. Tại vì trẻ em không cần thiết điện nhiều. Tuy nhiên, mỗi ngày tôi khuyên anh chị em tập kim tự tháp này từ 30 giây tới 5 phút, là lý do, anh chị em truyền điện cho người ta vừa đủ, thì người ta “fermer” (đóng) liền. Tôi thí dụ, trong lớp học này có trẻ em dưới 12 tuổi để trị bệnh. Thì khi anh chị em ngồi trị bệnh như thế này, nhắm mắt lại trị bệnh. Tất cả không phải ai cũng cần 10 kí lô điện, tôi thí dụ. Có người thì cần 10 kilô điện, có người cần 8 kí, có người cần 6 kí, có người cần 2 kí, và người không bị bệnh có thể cần nửa kí, tôi thí dụ. Vì chỗ đó dòng điện mà anh chị em truyền cho người ta vừa đủ thì stop liền, người đó stop liền, không có vô được. Qua câu hỏi của học viên này thì tôi khuyên anh chị em trị bệnh người lớn với trẻ em chung tất cả, không có gì trở ngại hết. Tuy nhiên, nếu trị cho trẻ em không, thì có thể truyền điện trong vòng 15 giây hoặc 20 giây, dòng điện sẽ về anh chị em liền, thì ngưng. Có hai cách, cách thứ nhất thì đừng có lo ngại vấn đề điện, dư hoặc thừa. Tại vì vừa đủ thì stop.

Điều kiện này, anh chị em học *lớp sáu ghi chú cho kỹ, cái này vô cùng quan trọng*: người ta dùng luân xa 6 truyền điện, tôi nói thí dụ, đây là người bệnh, người bệnh này bệnh nặng và có con đông lăm. Lớp 5.1, 5.2, lớp sáu, tổng cộng là 10 người trị, cùng trị cho bà này. Lớp 5.1 truyền người này, lớp 5.2 truyền, và lớp sáu trị cho người này. Rồi anh chị em cũng thương người ta quá, bè bạn anh chị em nói người đó bị tai nạn, anh chị em cũng truyền điện nữa. Tất cả trong vòng 10 người, học lớp 5.1, 5.2, lớp sáu, truyền điện cho người này. Người này không có gì trở ngại hết. Tuy nhiên, khi anh chị em học lớp sáu, anh chị em vô bệnh viện, nên cẩn thận cái này. Hỏi người bệnh rằng đã có ai trị bệnh cho chưa? Bằng truyền điện lớp 5.1, bằng truyền điện lớp 5.2, bằng trị bằng tay, có chưa? Nếu người bệnh này quen nhiều học trò học lớp 5.1, 5.2 mà *họ đã được chữa rồi, anh chị em đừng đặt tay vô*. Nếu anh chị em hỏi người bệnh, gia đình người bệnh mà có quen nhiều người trong ngành Nhân Điện thì anh chị em phải cẩn thận cái này. *Nếu muốn không có bị trở ngại thì dùng sixième sens của anh chị em, truyền điện cá nhân cho người này, thì được*. Còn nếu vô tình, anh chị em đặt tay vô truyền điện, trị luân xa 6, 7, lấy tay ra, đặt tay luân xa 6, cộng hai phía đằng sau, vừa lấy tay ra, điện năng

anh chị em thu hết. Thu hút tất cả điện năng của người bệnh này, mà người ta đã truyền rồi, anh chị em sẽ thu hết. Người này sẽ không hết bệnh.

Do đó thì anh chị em phải cẩn thận cái này, ngoại trừ trường hợp ở dưới nhà quê, ở chỗ hẻo lánh không có người nào Nhân Điện trị bệnh, gặp trường hợp đó anh chị em có thể đặt tay được. *Để giúp cho người ta không bị trở ngại, anh chị em học lớp sáu cẩn thận trong vấn đề trị bằng tay.* Tại vì tất cả những người bệnh mà trị bằng Nhân Điện rồi, anh chị em trị thêm bằng sixième sens của anh chị em, truyền điện cho người ta thì không có trở ngại. Tại vì đủ điện thì dòng điện retour (trả về) về anh chị em. Còn vô tình mà anh chị em đặt tay vô, chính lúc đặt tay vô, mà hồi sáng người ta trị bệnh bằng Nhân Điện rồi, anh chị em đặt tay vô thì điện mà hồi sáng người ta cho, bao nhiêu anh chị em hút hết.

Truyền điện bằng sixième sens thì không sao. Mà đặt tay truyền điện trị bệnh, thì anh chị em sẽ thu hút điện của người ta, họ sẽ không hết bệnh.

Tôi nhắc điểm này vô cùng quan trọng, dành riêng cho một số anh chị em lớp sáu, ghi chú kỹ phần này, để tránh tình trạng, để giúp cho người ta hết bệnh luôn. Chứ không khéo, thay vì người khác truyền điện cho người bệnh, ngược lại anh chị em đặt tay thì sẽ rút điện này lại, làm cho người ta không có hết bệnh, hết đau. Đó là lý do mà anh chị em học lớp sáu phải cẩn thận điểm này. Điểm này rất đặc biệt, rất quan trọng cho anh chị em, để giúp cho người ta không có bị trở ngại.

29/ Vì sao có sự khác biệt khi chúng ta trị người đã được truyền điện rồi, sự khác biệt khi đặt tay và khi truyền bằng luân xa 6, thì không thu hút điện năng về?

Tôi vừa giải thích rồi. Đây là một người bệnh, dòng điện vô hết rồi, anh chị em truyền điện thì nó “fermer”, điện không vô nữa. Còn tay của anh chị em, direct, tay khi đặt vô cơ thể của người bệnh, thì điện năng của người bệnh này có giới hạn. Cũng như trước kia, trị bệnh trong vòng 2 phút hoặc 30 giây. Khi 2 phút rồi, hoặc khi đặt tay vô luân xa người ta, dòng điện trả về đủ điện mà anh chị em cứ để hoài như vậy, thì điện năng sẽ hút về anh chị em hết, ở cấp nhỏ. Bây giờ, chính là hai cái tay của anh chị em bằng sức mạnh, điện năng rất nhiều, khi chạm vào cơ thể của người ta thì điện năng sẽ vô, anh chị em sẽ hút lại. Vì chỗ đó phải cẩn thận trong vấn đề trị bệnh, qua một số kinh nghiệm mà tôi hướng dẫn, một số kinh nghiệm trị bệnh, tại sao người ta không hết bệnh, là lý do đó. Nhiều trường hợp khác, mà tôi dẫn giải ở những lớp học khác.

Tôi nhắc lại một điểm, có một trường hợp đó, theo nguyên tắc chung, anh chị em học tới lớp 5, mỗi người bệnh tối đa 5 phút, tất cả bộ phận bị bệnh, trị trong vòng 5 phút thôi. Nhưng mà người học trò đó trị trong hai ngày. Bớt 70 – 80%,

nhưng qua ngày thứ ba, trị tới 45 phút, mỗi ngày trị 45 phút, trị ngày thứ nhất, người trị bệnh mệt, người bị bệnh không hết đau. Qua ngày thứ nhì, người bệnh thì nằm tại chỗ, người trị đi thẳng vô nhà thương luôn. Người trị 45 phút, hai lần, nằm mệt ở nhà 3 tháng, chờ tôi đến Á châu, tôi giúp hết bệnh. Còn người bệnh nặng, vô nhà thương trị hoài không hết bệnh. Vấn đề này tôi chỉ rõ ràng lắm, nhưng tại thương bà già quá, không nghe lời ông Thầy. Tại vì bà già nói trị 2, 3 phút, sao hà tiện quá vậy. Đứa con đâu có nghe lời ông Thầy, mà nghe lời bà già. Bà nói mấy trị chừng nào tốt chừng đó. Trị thì đưa thẳng vô bệnh viện luôn. Rồi bây giờ bà già chết rồi. Thương mà hại. Cái đó là nguyên tắc chung, tôi dạy rồi. Thay vì điện bao nhiêu, cho người đó. Hết bệnh rồi, truyền điện, bao nhiêu điện rút ra hết. Điện của bà thì mình cũng rút luôn hết, bà vô nhà thương, chết. Cho có một lấy ra một, bệnh trở lại, chết.

Vì chỗ tôi nhắc nhở nguyên tắc mà tôi đã nghiên cứu hết rồi, kinh nghiệm rồi. Tôi mong rằng anh chị em cố gắng nghiên cứu cho kỹ, đừng nghĩ rằng sao 15 giây ít quá, 20 giây ít quá. Điện năng này là điện năng của vũ trụ, vì chỗ đó nó có sức mạnh vô biên. Nhưng mà chúng ta cũng còn bị giới hạn chứ không phải vô giới hạn. Có nghĩa là, khi chúng ta trị bệnh 30 giây, khi trị bệnh một phút, thì ít nhiều anh chị em cũng bị chi phối. Mà khi chi phối thì dòng điện sẽ không đủ 100%, tuy nhiên, với sức mạnh anh chị em luyện tập bằng kim tự tháp này, mỗi ngày 30 giây tới 5 phút thì những hình ảnh này là tạo cho chúng ta sức mạnh và chính sức mạnh này giúp cho cơ thể người ta trở lại bình phục rất dễ dàng, trong thời gian rất ngắn. Tốt hơn hết, nếu biết rõ ràng người đó chưa có ai trị bệnh thì anh chị em có thể đặt tay được. Còn nếu chưa biết rõ ràng lắm thì anh chị em cũng giúp cho họ, bằng cách hữu hiệu nhất là truyền điện không đặt tay.

Qua sự việc này tôi chỉ cho kinh nghiệm. Nếu người bệnh này, hồi sáng này có 4 người truyền điện rồi. Anh chị em học lớp sáu, dùng luân xa 6 truyền điện. Vừa nghĩ luân xa 6, 7 thôi, vừa dùng luân xa 6 của anh chị em nghĩ luân xa 6 của người bệnh, cộng hai cái thần kinh phía sau đầu của họ, vừa nghĩ trong vòng 5 giây thôi, dòng điện trở ngược về liền, luân xa 6 của anh chị em nóng liền, stop. Biết chắc chắn là hồi sáng này người ta truyền điện nhiều rồi. Vì chỗ đó, dòng điện của anh chị em vừa vô là retour lại liền, anh chị em cảm nhận được liền, ngưng, khỏi truyền nữa. Truyền bao nhiêu nó cũng về anh chị em, không có vô được nữa.

Tôi giải thích cho cái này, một hình thức anh chị em sẽ cảm nhận được dòng điện truyền đi, dòng điện anh chị em sẽ tiếp nhận về, sự cảm nhận này là một sự học kinh nghiệm của chúng ta để đáp ứng nhu cầu giúp cho người bệnh mau hết bệnh và mau lành bệnh.

Còn vấn đề châm cứu, tôi thấy tốt cho anh chị em. Nhưng tôi sợ rằng có một số anh chị em chăm cứu trong này, tội nghiệp anh chị em lắm. Ít khách thì không

thành vấn đề. Nhiều khách thì tôi sợ không có thời gian rút kim ra. Tôi chỉ cho kinh nghiệm này cho một số học lớp sáu.

Châm cứu cái này, nhưng những kim phụ châm chung quanh thì để năm ba phút. Không lẽ vừa châm vô lấy ra liền thì người ta nói sao kỳ vậy. Bây giờ tôi chỉ: muốn hữu hiệu nhất, anh chị em *châm luân xa 6 cho họ*, rồi làm bộ châm hai, ba cây kim phụ, *châm phía sau này, châm bên này xong, lấy cái kim này ra*. Châm hai ba cây kim phụ cho nó vui thôi, để ba phút, năm phút cũng được. Tâm lý của những người bệnh, họ khoái châm để lâu hơn. Họ khoái mà mình châm lẹ thì kỳ. Những người nào thích tâm lý thì anh chị em châm hai ba cây kim phụ, châm đâu cũng được hết. Châm cây chánh rồi, làm bộ châm mấy cây phụ bên này, bên kia cũng được. Những kim phụ thì để 5 phút, kêu người ta lấy ra, hoặc anh chị em lấy ra. *Còn cây kim chánh, làm ơn dùm cho tôi, lấy ra liền*. Chứ để lâu không được à, nóng người ta chịu không được, mà anh chị em cũng chịu không được luôn, anh chị em bị nóng à. Kinh nghiệm chung cho tất cả anh chị em hành nghề châm cứu. Anh chị em không lấy ra liền cũng không được, người ta nói sao nóng quá. Thì dụ người ta không nói nóng, thì anh chị em tự động cũng bị nóng, anh chị em biết rồi, là phận sự của anh chị em phải rút ra.

Tôi giải thích để anh chị em thấy được cái tác dụng bởi sức mạnh của anh chị em qua sự luyện tập cái kim tự tháp nhỏ, và chính cái sức mạnh này sẽ truyền cho người bệnh mau hết bệnh, mau lành bệnh rất dễ dàng.

30/ Trước hết ông này xin cảm ơn Thầy và ông là một nhà châm cứu và ông cũng dùng thảo dược (Herbalist) cho bệnh nhân. Ông xin hỏi có phương pháp nào chúng ta có thể dùng năng lượng vũ trụ chấn mạch để biết bệnh nhân có dị ứng với loại thảo mộc nào hoặc loại thuốc nào, chất phẩm nào? Để chúng ta có thể tránh dùng những loại thuốc thảo mộc này hoặc những lương thực này?

Tất cả những bệnh trạng trong bộ phận hoặc ngoài bộ phận kể cả bị dị ứng, anh chị em đâu cần chấn mạch. Những năng lực mà anh chị em truyền cho người ta, họ bị dị ứng mũi, thí dụ, thì anh chị em sẽ trị bệnh bằng năng lượng vũ trụ, họ sẽ không còn bị dị ứng nữa, thì mỗi một năm họ đâu có bệnh. Họ bị đau gan, đau phổi, thì những chất kích thích tố không đủ cung ứng cho bộ phận gan, phổi, làm cho người ta bị đau gan, đau phổi, thì chính cái điện năng của anh chị em truyền điện vô bộ phận cho người ta, tiết ra những kích thích tố giúp cho bộ phận gan, phổi hết bệnh hết đau. Cái này là chúng ta đi vượt ra ngoài y khoa, khoa học. Bởi lẽ tất cả những bộ phận của người bệnh, chúng ta đều trị cho tiết ra được những

kích thích tố bằng hình thức điện năng truyền qua cho người ta, hết đau, hết bệnh. Còn phần chẩn bệnh, thì tôi khuyên anh chị em để cho những người bác sĩ, những người laboratoire, đó là những tình trạng bệnh nặng, để nhiệm vụ người ta đi nghiên cứu đi. nhiệm vụ của chúng ta là xóa tất cả những bệnh trạng đau yếu của những người bệnh. Chúng ta không cần phải nghiên cứu, chẩn mạch, tại vì trước kia sở dĩ tôi dạy cho chẩn mạch là trong tương lai, đâu phải tất cả mọi người học lớp sáu hết được. Đâu phải tất cả mọi người có năng lực giống như chúng ta được. Và chính cái năng lực này sẽ xóa tất cả bệnh trạng của những người bệnh. Do đó thì anh chị em phải học từ lớp 3, lớp 4, lớp 5, lớp 5.1. Để làm gì? Để trong tương lai anh chị em có điều kiện, anh chị em không có sức mạnh nhiều, có điều kiện chẩn mạch cho người đó, biết được bệnh trạng người đó mà giúp cho hữu hiệu. Bây giờ với cái sức mạnh này thì anh chị em sẽ hóa giải hết rồi. Hóa giải bằng hình thức từ ở gốc, là ở luân xa 6, 7, hệ thần kinh chánh, tiết ra những chất kích thích tố để nuôi dưỡng những bộ phận bị đau bị bệnh, giúp cho bộ phận bị đau bị bệnh hết bệnh hết đau, thì anh chị em đâu cần phải mục này. Đó là siêu trong vấn đề y học cho tương lai.

Qua câu hỏi này thì anh chị em nên nhớ rằng trong tương lai đây, gần như 1998, nhiệm vụ của anh chị em làm rất nhiều. Đó là anh chị em giúp gia đình của anh chị em, giúp dân tộc của anh chị em, giúp bè bạn của anh chị em, tất cả những người bệnh hoạn sẽ đến anh chị em. Tại vì theo trong lãnh vực y khoa hiện tại, thuốc men sẽ bị xáo trộn rất nhiều, bởi lẽ những chất thuốc, chất hóa học không đủ cung ứng để giết những loại vi trùng mới xâm nhập vô cơ thể người ta. Chế thuốc mạnh quá thì chưa được phép bán. Mà chế thuốc mạnh quá, uống vô, vi trùng chưa chết thì người ta chết trước rồi. Vì chỗ đó sẽ bị trở ngại trong vấn đề thuốc men.

Tôi hy vọng với ngành Nhân Điện của chúng ta để đáp ứng nhu cầu bảo vệ sức khỏe và một vài ngày tới đây, tôi sẽ giúp cho anh chị em bằng cái năng lực của mình để giảm những loại thuốc nào không phù hợp với cơ thể người ta, cho người ta uống, hết bệnh mà không bị ảnh hưởng những bộ phận khác. Mà một số anh chị em học lớp sáu đã thực hiện cái này rồi và giúp cho không biết bao nhiêu người bệnh hết đau, hết bệnh.

Tôi thí dụ trong trường hợp này điển hình như. Người đó học lớp sáu và là dược sĩ bên Hoa kỳ, chuyên môn cung cấp thuốc cho người ta uống. Theo nguyên tắc thì uống trụ sinh cho lành vết thương, hết bệnh, không bị hành bị đau. Nhưng ngược lại, bữa đó, người dược sĩ đó bệnh quá, mệt quá, làm việc nhiều quá. Thay vì lấy thuốc trụ sinh, thì không lấy thuốc trụ sinh. Mà nguyên tắc là phải uống trụ sinh. Người dược sĩ bữa đó mệt quá, cho bệnh nhân đó uống mỗi ngày 4 viên thuốc cảm. Uống 3 ngày hết bệnh. Cái tay của họ thôi, đưa thuốc cảm cho người đó uống, 3 ngày hết bệnh. Bác sĩ không biết làm sao trả lời. Đây là sự thật của một người dược sĩ bên Hoa kỳ. Đó là học trò của tôi. Sở dĩ được vậy là chính tôi chỉ cho

người đó dùng điện để hóa giải những chất độc trong thuốc. Chẳng những hóa giải chất độc trong thuốc mà còn giúp cho người đó hết bệnh, hết đau.

Một hai ngày tới đây tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em bằng cái năng lực của mình sẵn có, anh chị em sẽ hóa giải những chất thuốc nào không phù hợp với cơ thể người bệnh, cho người bệnh uống thuốc mà không ảnh hưởng bộ phận khác, mà bộ phận bị bệnh thì hết bệnh, hết đau, rất dễ dàng. Mà cái việc này chúng ta đã thực hiện rồi.

Còn vấn đề học viên này nêu câu hỏi, tôi nhắc cho anh chị em vấn đề chẩn mạch theo y học, thì để cho người ta làm đi, không gì trở ngại. Cũng như anh chị em biết trên thế giới này, vấn đề bệnh sida là bệnh hàng đầu. Mà ngành Nhân Điện chúng ta thì không có phương tiện thành lập cái laboratoire để khám nghiệm. Nhưng mà khi một người bệnh sắp chết, bệnh nặng, không ăn được, ngủ được, không làm việc được, coi như một người rất nặng, và có thể đi tới giai đoạn sau cùng, chết, thì ngành Nhân Điện của chúng ta giải quyết hết đau hết bệnh, đi làm việc trở lại, có vợ có chồng, có người yêu, ăn ở vợ chồng được, không có gì trở ngại. Và sanh con ra không bị nhiễm trùng. Nhưng lại laboratoire khám bệnh, vẫn còn bệnh. Chuyện đó là chuyện của những nhà khoa học. Còn việc của mình, từ một người mà không có vợ chồng được, từ một người không có người yêu được, mà trở lại ăn ở, không có bị bệnh, bị nhiễm trùng, sanh con được, an toàn đầy đủ sức khỏe, và đi làm việc trở lại. Đó là nhiệm vụ của mình. Còn nhiệm vụ của các người nghiên cứu laboratoire, chúng ta miễn bàn. Điều quan trọng nhất, chúng ta sẽ giúp từ một người bệnh nặng, trở lại một người có sức khỏe, thì đó là nhiệm vụ của chúng ta. Còn những nhiệm vụ khác, nghiên cứu, phát triển, chuyện đó của người ta. Mình không có ý kiến, tại vì mình không phải là trong lãnh vực nghiên cứu, trong lãnh vực ở laboratoire, viện bào chế, nghiên cứu vi trùng này hoặc vi trùng khác, chất độc này, chất độc khác. Nhưng mà nhiệm vụ của chúng ta, dùng cái năng lượng vũ trụ hóa giải những chất độc giúp cho người ta hết bệnh hết đau, đó là hàng đầu của chúng ta. Làm thế nào bảo vệ cho người ta đầy đủ sức khỏe, làm việc được, có cơm ăn, áo mặc, giúp cho gia đình họ, giúp cho họ hết bệnh, đó là nhiệm vụ của chúng ta. Còn những nhiệm vụ khác, chúng ta không có ý kiến, đó là nhiệm vụ của những người nghiên cứu vi trùng, viện bào chế, không dính dấp gì mình. Vì chúng ta không có phương tiện này, và cũng không có thời gian. Do đó thì tôi khuyên anh chị em, phần đó nhường lại cho những người nghiên cứu. Còn nhiệm vụ chúng ta, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ. Lấy năng lượng vũ trụ truyền cho người ta, giúp cho người ta bớt đau, bớt bệnh. Đó là một điều tốt thôi.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi bổ túc một lần nữa, anh chị em chúng ta biết được, sử dụng được năng lượng vũ trụ để hóa giải, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Đó là nhiệm vụ chúng ta. Tôi nhắc lại. Còn những nhiệm vụ khác thì nhường bớt cho người ta làm đi. Chúng ta chưa có điều kiện thì chúng ta chưa làm.

Khi nào, ngành Nhân Điện của chúng ta có đầy đủ viện nghiên cứu phù hợp với anh chị em nghiên cứu, thì anh chị em sẽ vô nghiên cứu, không có gì trở ngại hết. Đó là cho tương lai của ngành Nhân Điện. Bây giờ chúng ta nên cứu người sống trước và giúp cho họ đầy đủ sức khỏe trước đi. Còn việc đó thì cho tương lai.

31/ Khi trị một danh sách thì có phải đọc từng tên hay không? Và khi trị bệnh bằng hình ảnh thì chúng con có phải nhìn từng hình ảnh trước khi trị hay không?

Đây là *danh sách* bệnh nhân. Anh chị em *không cần đọc một ngày*. Mỗi ngày anh chị em đọc năm ngàn tên là anh chị em không có thời gian đọc đâu. Từ số người thứ nhất tới người số 500. Chứ mỗi ngày anh chị em đọc từng tên là không có thời gian. Từ A, B, C, D, tới người thứ 500, anh chị em bỏ vô đây. *Đọc một lần một thôi, bỏ vô thùng, đóng thùng lại, cất vô trong thùng. Mỗi ngày truyền vô hộp thôi. Nhìn vô hộp là trị bệnh 500 người.*

Còn *hình*, chắc chắn là thế nào anh chị em cũng coi rồi. Ít ra khi người ta gửi thơ tới anh chị em, anh chị em *thấy cái hình rồi, cất vô, cất vô, đóng hộp lại. Mỗi ngày truyền vô cái hộp*, để hộp trước mặt. Tôi khuyên để riêng tất cả những hình ảnh nào mà sẽ trị bệnh. Những hình ảnh nào không trị bệnh thì đừng có để chung vô trong hộp này. Danh sách này cũng vậy. Mỗi ngày lấy danh sách ra trị bệnh, một phút. Lấy cái hộp hình ra trị một phút, coi như hai phút. Anh chị em trị hai cái hộp, rất dễ dàng. Chứ không có nghĩa là mỗi ngày phải lấy ra đọc cho thuộc cái danh sách. Trời ơi, tôi thuộc cũng không nổi chứ đừng nói chi anh chị em. Mỗi ngày mà anh chị em cứ đọc hoài, vừa đọc danh sách xong, cái, hết giờ. Đâu phải năm chục. Năm chục đọc còn được. Năm chục đọc còn được. Mà mười ngàn, khỏi đọc rồi. Thay vì nhìn trước mặt trị bệnh tập thể trong lớp học, thì danh sách là một hình thức anh chị em truyền điện cho những người gửi tới, điện năng nó sẽ truyền cho những người bệnh đó. Chính những người bệnh đó, trong tương lai họ sẽ cảm nhận được sáng, trưa, chiều, tối, bất cứ thời gian nào và anh chị em đừng có lo.

Giờ này bên Âu châu thì 7 giờ sáng, bên Mỹ thì 12 giờ khuya. Dù cho người đó thức, ngủ hay bất cứ làm cái gì thì anh chị em truyền điện cũng được hết. Ngoại trừ trường hợp người đó chết. Vì chỗ đó, tôi khuyên trường hợp những người bệnh nặng thì để riêng ra, để trị trong thời gian một tuần lễ, anh chị em trị một tuần lễ, kiểm soát lại, coi người đó có nhận được điện không, có bớt không. Còn ngày đầu tiên mà anh chị em trị bệnh, điện vô ít quá, ngày thứ nhì mà điện trở ngược về anh chị em, lạnh quá thì thôi. Chắc chắn là chúng ta giúp không được, bởi lẽ người đó không có tiếp thu điện năng được thì làm thế nào anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau được? Do đó thì anh chị em ngưng trị bệnh. Mà ngưng trị thì một thời gian ngắn sau, chắc chắn họ sẽ chết. Tôi giải thích cho rõ ràng, ghi chú tùy theo

trường hợp, hoàn cảnh mà anh chị em thực hiện. Chắc chắn là chúng ta sẽ giúp cho mọi người bớt đau và hết bệnh.

32/ Kính thưa Thầy con có hai câu hỏi. Xin Thầy giải thích về sự liên quan giữa âm thanh, tiếng nhạc, âm vang và sự sáng tạo? Con xin cảm ơn Thầy từ đáy lòng của con về cái kim tự tháp mà Thầy đã trao tặng, vì nó đã trả lời những câu hỏi mà con đã hỏi Thầy, về sự hợp nhất với Thượng Đế (oneness with God). Xin cảm ơn Thầy.

Bây giờ anh chị em biết, trong lãnh vực khoa học, mà một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực khoa học ngoài không gian, điện năng của vũ trụ, từ trường của vũ trụ bị những làn sóng điện ngoài vũ trụ cản trở sự nghiên cứu trong lãnh vực khoa học. Hàng trăm năm nay rồi, hàng chục năm nay rồi, đó là sự trình bày của một số anh chị em khoa học bên Hoa kỳ, về những trở ngại làn sóng điện ngoài vũ trụ. Nhưng tại sao, anh chị em là người thường, anh chị em không phải là nhà khoa học mà sử dụng sixième sens, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ từ điểm A tới điểm Z mà không có trở ngại, và nó sẽ đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng. Chúng ta chưa có phương tiện nghiên cứu đúng mức, do đó chúng ta sẽ chờ và đợi. Mặc dầu chúng ta thực hành, thực hiện được kết quả, nhưng không có ai xác nhận cho chúng ta hết. Nhưng chính chúng ta đã thực hành, thực hiện giúp cho không biết bao nhiêu người hết bệnh, hết đau, ở gần cũng như ở xa. Và chính chúng ta thực hiện, trị bằng tay cho những người bệnh, bằng sự nghiên cứu kết quả trong lãnh vực y khoa. Chính chúng ta biết cách sử dụng năng lượng tạo ra lương thực thực phẩm, mà một số anh chị em trong ngành Nhân Điện đạt được những kết quả này. Đó là ngoài sức tưởng tượng của xã hội loài người, nhưng họ cũng chưa xác nhận được. Họ chưa chấp nhận được, bởi lẽ họ không chịu nghiên cứu. Vì chỗ đó trong tương lai chúng ta cứ tiếp tục cuộc hành trình sử dụng năng lượng vũ trụ giúp cho người ta hết bệnh, hết đau, giúp cho lương thực thực phẩm, hoa màu, giúp cho những trường hợp khác xảy ra trong tương lai và hiện tại. Mà khi các nhà khoa học trên thế giới chú ý, hợp tác, đóng góp với chúng ta, chúng ta đóng góp với những người đó, thì chắc chắn trong một tương lai không xa, cuối thế kỷ 20 này, sẽ sáng tỏ trong vấn đề ngành Nhân Điện chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ.

Lời nhạc, âm thanh, tiếng nhạc, đó là có thể nó phù hợp với tần số của chúng ta, để chúng ta có thể êm dịu hệ thần kinh, có thể giúp chúng ta hết bệnh, hết đau, có thể giúp cho chúng ta niềm vui, kích thích tuyến yên, tuyến tùng, kích thích hệ thần kinh chúng ta, làm cho bớt bệnh, bớt đau. Nhưng nó còn bị giới hạn. Bởi lẽ nó phù hợp nhạc với người này, mà không phù hợp tiếng nhạc với người khác. Và đôi khi chính tiếng nhạc này, thay vì người ta không bị bệnh, thì làm cho người ta bị bệnh. Đôi khi tiếng nhạc này lại làm cho người bị bệnh hết đau. Do đó

không phù hợp với mọi người. Còn năng lượng vũ trụ mà chúng ta đáp ứng nhu cầu đây, nó hòa hợp với tất cả những người ở thế gian này, cấu tạo bằng con người, bằng xương, bằng thịt. Ngoài con người bằng xương bằng thịt, thì còn nhiều lãnh vực khác chúng ta giúp cũng được. Hệ thống não bộ của con người, hệ thống não bộ của động vật, thực vật, cây cỏ lá hoa, và tất cả những loài vật ở quả địa cầu này, chúng ta sẽ dùng năng lượng vũ trụ này hóa giải và giúp được hết, mà không có bị trở ngại, hình thức này hoặc hình thức khác.

Cũng như tôi vừa trình bày, những âm thanh đằng xa vọng về làm cho chúng ta thương, làm chúng ta nhớ, làm chúng ta khỏe. Và chính những âm thanh đó làm chúng ta khổ, làm chúng ta bệnh, làm chúng ta đau. Mà một âm thanh thôi. Nhưng mà hai nghĩa. Hai cái tần số của hai người khác nhau, làm cho người tốt trở thành người xấu. Làm cho người xấu trở thành người tốt. Do đó tùy hoàn cảnh mà chúng ta sử dụng thì mới hợp lý hợp tình được. Anh chị em nghe thì tốt thiệt, nhưng người khác nghe thì không tốt. Điều này chúng ta nên tránh. *Tất cả những âm thanh, tiếng nhạc, lời ca, đều có giá trị với mọi tần số cùng băng tần của một số người mà không có giá trị với những tần số khác của những người khác.* Tôi khuyên anh chị em nó không ích lợi cái điểm này. Tuy nhiên, khi nào mà anh chị em dùng tiếng nhạc, lời ca, âm thanh, anh chị em giúp cho người ta được an ổn tinh thần, giúp cho người ta khỏe trong cơ thể thì anh chị em giúp, không có gì trở ngại. Tôi giải thích rõ ràng. Chứ đôi khi, người ta thích nghe nhạc êm dịu, mà anh chị em đem cái nhạc khó chịu quá, làm sao người ta nghe được? Hoặc người ta thích nhạc rộn rịp mà không thích nhạc êm dịu. Một trong hai trường hợp đó, tùy hoàn cảnh, tùy sự việc, anh chị em đem áp dụng đều giúp cho tất cả mọi người được hết, bất cứ trường hợp nào, với điều kiện đó phải phù hợp.

Nhưng ngành Nhân Điện chúng ta thì anh chị em biết, tất cả môi trường nào sử dụng cũng được hết. Tất cả những trường hợp nào chúng ta cũng sử dụng được hết, nếu chúng ta biết cách sử dụng. Với điều kiện là một phần anh chị em phải biết tự mình điều khiển mới được, có nghĩa là vừa đúng mà cung cấp cho người ta khi cảm nhận được. Vừa đúng cho người ta thì chắc chắn sẽ kết quả mỹ mãn 100%. Nếu không khéo, anh chị em trị nhiều quá, truyền điện nhiều quá, chẳng những không có tác dụng cho người ta mà đôi khi anh chị em bị mệt. Đó là những lý do mà các lớp học, bất cứ lớp nào tôi cũng dẫn giải rõ ràng trong vấn đề dùng năng lượng vũ trụ cho đúng mức. Chúng ta sẽ áp dụng đủ để giúp cho mọi người, mọi người đạt kết quả tốt mà chúng ta cũng sẽ được tốt.

Tôi hy vọng rằng lớp học này là lớp học cao nhất, những ý kiến của anh chị em, những câu anh chị em nêu ra mặc dầu ngoài lớp học này nữa, tôi cũng dẫn giải cho. Có một số, anh chị em dùng tiếng nhạc lời ca, dùng điệu âm nhạc, dùng âm thanh trị bệnh cho người ta thì cũng giúp không biết bao nhiêu người bớt bệnh bớt đau, bằng hình thức làm êm dịu hệ thần kinh của họ. Mà khi hệ thần kinh của

họ êm dịu thì cũng chắc chắn giải quyết một phần trong vấn đề tâm lý, y lý và bệnh lý cho người bệnh. Chứ không có nghĩa là mình dùng cái năng lượng vũ trụ thì hữu hiệu, còn người khác dùng không hữu hiệu. Nếu anh chị em nghĩ như vậy thì sai lầm. Do đó tôi giải thích từng lý do một. Tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh mà anh chị em đóng góp giúp cho mình, giúp cho người khác, không có gì trở ngại hết.

Thôi bây giờ thì bao nhiêu đó cũng đủ cho anh chị em buổi sáng, hai tiếng đồng hồ rồi. Anh chị em ra nghỉ trong vòng 45 phút, rồi tiếp tục vô học trở lại. Để anh chị em tỉnh rồi, vô sẽ được tôi trả lời những câu hỏi do học viên nêu ra, hoặc những đề tài tôi cho bổ túc thêm, học hỏi kinh nghiệm này. Tôi mong rằng sau giờ nghỉ này, sẽ tiếp tục vô học vui vẻ.

33/ Khi đi đến những chỗ đông người tụ họp chơi nhạc (concert) thì thường có những làn điện năng xấu và tiêu cực, thì ông muốn hỏi có thể nào ông giúp được bằng cách truyền những luồng điểm năng tốt để nâng cao trình độ hoặc làn sóng của điện năng để giúp cho môi trường đó?

Người học viên này làm việc trong đài truyền hình, và xin hỏi khi đang ngồi thu âm truyền hình thì có thể truyền điện năng cho tất cả những người xem truyền hình hay không?

Hỏi ông truyền điện để trị bệnh hay để làm gì?

Chỉ truyền năng lượng tốt cho họ thôi, không phải để trị bệnh.

Thứ nhất, trong vấn đề anh chị em trị bệnh tập thể cho tất cả bệnh trạng nào thì cũng được hết, nói tóm lại bệnh gì cũng được, ngoại trừ vấn đề si ke ma túy, thì trị riêng đi. Vì năng lực đó để dành riêng cho những người si ke ma túy. Đúng ra thì người ta không có bị bệnh. Nhưng khi hút si ke thì bộ phận trong cơ thể bị bệnh. Điều quan trọng nhất là cai cho họ. Sau phần đó thì anh chị em cho họ vô ngồi chung chỗ để trị bệnh tập thể, giống như trị sida, không có gì trở ngại.

Còn vấn đề chuyên viên trong đài truyền hình, bất cứ trong trường hợp nào anh chị em vẫn truyền điện cho người ta được. Có một điều đáng mừng cho anh chị em. Không phải tôi nói ra đây để khuyến khích, giới thiệu cho anh chị em học lớp cao càng tốt. Nhưng mà trước kia, anh chị em biểu diễn, trong một trăm người thì người ta sẽ chọn anh chị em là thứ 15 hoặc thứ 20. Bây giờ trong lối trình diễn cũng như thế này, nhưng có thể người ta sẽ coi anh chị em hàng thứ 3, thứ 4. Bởi lẽ cái năng lực của anh chị em thu hút người ta, làm cho người ta chú ý.

Sau lớp học này anh chị em sẽ thí nghiệm. Khi học lớp sáu rồi, mỗi ngày mà anh chị em dùng cái kim tự tháp này, thực tập 30 giây tới 5 phút, buổi tối một lần và buổi sáng một lần, và ngày thứ bảy, chủ nhật, khi đi shopping thì để ý cái này.

Có một số thích vô shopping vắng người, vì chỗ đông người thì anh chị em mệt. Thích vắng người cho khỏe, trong đó có tôi. Tôi thích tiệm nào ít người, tôi vô tôi lựa đồ cho dễ. Nhưng khi tôi bước vô shopping, tôi dòm tới dòm lui, chút xíu thôi, ngoài sau không biết bao nhiêu người đi theo tôi vô tiệm. Không phải đi theo tôi, coi tôi, mà cái năng lực của tôi thu hút cho mọi người đi vô đó, bằng cái năng lực của tôi mà họ thích thú, người ta cảm thấy dễ chịu. Trong khi đó tôi thấy đông quá, tôi khó chịu, tôi quăng đồ, tôi đi ra. Thì tất cả mọi người trong đó, dòm sơ qua, rồi đi ra luôn.

Anh chị em cũng vậy. Rồi anh chị em sẽ thấy được dòng điện qua sự năng lực của anh chị em, làm người ta thích, vì chỗ đó người ta đi theo. Theo dòng điện chứ không phải người ta thích hoặc thương anh chị em. Đừng có nghĩ đi ngoài sau này, mấy bà mấy cô đi theo, không phải vậy. Đó là cái dòng điện của anh chị em nó chan hòa, làm cho người ta thích.

Vì chỗ đó, qua câu hỏi của học viên này, thì khi lên truyền hình, chỉ cần một phút thôi, 30 giây thôi. Anh chị em vẫn có thể nói chuyện với người ta như thường – thí dụ anh chị em diễn thuyết, vẫn nói như thường – miệng nói, nhưng cái đầu tập giống như tôi đi. Trình diễn văn nghệ, hát, nhưng cái đầu *nghĩ luân xa 6, 7 trong 30 giây. Sau đó nghĩ luân xa 6 của anh chị em và hai cái hệ thần kinh sau đầu của anh chị em 30 giây.* Thì tất cả những người đó sung sướng nhưt. Chính dòng điện này anh chị em sẽ thu hút. Người ta sẽ thu hút được dòng điện của anh chị em cho người ta. Ngày xưa anh chị em ca thì người ta vỗ tay 40%, 50%, 60%. Bây giờ người ta vỗ tay 100%, và vỗ gấp 3 lần. Hoan nghênh là tại vì dòng điện của anh chị em cho người ta, họ thích. Bất cứ môi trường nào cũng vậy chứ không phải môi trường diễn thuyết hoặc lên truyền hình. Nếu anh chị em đọc tin tức, trước kia người ta không thích thú, bây giờ người ta sẽ thích hơn, bằng giọng nói của anh chị em truyền điện cho người ta. Không phải người ta thích con người mà thích dòng điện đó, chan hòa, êm dịu làm cho người ta dễ chịu. Đó là trong tương lai chắc chắn là chúng ta sẽ đạt được 90 – 95% cái này. Tất cả anh chị em, nhiều môi trường khác nhau, thi, thơ, văn, vẽ. Nói tóm trong ngành nghề nào của anh chị em, chính cái tay thực hiện thì người ta sẽ nhìn vào hình ảnh bởi dòng điện của anh chị em đưa vô hình ảnh đó, mà họ chú ý, nó có giá trị, thí dụ anh chị em vẽ. Tất cả ngành nghề nào, trong tương lai anh chị em sẽ được như vậy hết.

Học viên này cũng có ý tốt, khi lên truyền hình thì trong hàng trăm, hàng chục ngàn người đó, anh chị em truyền điện giúp cho người ta, họ thoải mái. Bất cứ trong cuộc họp nào cũng vậy. Thí dụ anh chị em ngồi trong hội trường. Anh chị em không cần ngồi trên cái bàn chủ tọa đâu. Anh chị em ngồi trong hội trường với người ta, có năm ngàn, mười ngàn người, ngồi trong hội trường dưới đó vẫn truyền điện cho người ta được như thường, trị bệnh tập thể cho người ta. Thí dụ cuộc hội nghị đó làm cho người ta mệt mỏi, thì anh chị em chỉ cần nghĩ luân xa 6, 7 trong 30

giây. Sau đó nghĩ luân xa 6 của anh chị em và hai điểm đằng sau đầu của anh chị em, 30 giây. Thì chính một phút đó anh chị em chan hòa tất cả những người trong hội trường, được thoải mái. Còn nếu anh chị em ngồi trên bàn chủ tọa thì khi anh chị em truyền điện người ta sẽ chú ý anh chị em nhiều nhất. *Bất cứ môi trường nào truyền điện cũng được, một hình thức là gieo hạt giống bồ đề trong lòng người ta để giúp cho người ta mạnh khỏe, giúp cho người ta luôn luôn phát triển vấn đề tâm linh.* Vì chỗ đó thì tất cả môi trường nào và trường hợp nào chúng ta cũng giúp được hết. Một người xấu có thể trở lại một người tốt, và một người tốt trở lại người tốt hơn. Đó là nhiệm vụ của chúng ta. Mà việc làm của anh chị em có ý nghĩa mà không có một người nào biết. Đó là một hình thức chúng ta giúp mọi người mà không cần sự trả ơn, sự hiểu biết của người ta. Vì thương người ta, vì muốn cho người ta trở thành người tốt, vì muốn giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe thì anh chị em thực hiện, chắc chắn nó sẽ dung hòa từ điểm nhỏ tới điểm lớn. Từ việc thành công nhỏ tới việc thành công lớn của anh chị em không có gì khó khăn hết. Tâm trí của anh chị em luôn luôn giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe, mạnh khỏe, giúp cho người ta có một cuộc sống mới, giúp cho người ta có một tình thương cao đẹp. Chính cái tình thương đó Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta chia sẻ cho tất cả mọi người. Việc làm này trong tương lai thì mọi người như một. Mọi người tạo cho mình một điều kiện giúp cho tất cả mọi người khác, mà không có quyền lợi riêng tư. Chắc chắn thì trong tương lai mọi người chung quanh sẽ có một niềm vui chung. Mà chính niềm vui chung của anh chị em thì nó sẽ không có xáo trộn bất cứ trong trường hợp nào hết.

Ngoài trừ trường hợp, cũng như tôi trình bày với anh chị em, trong lớp học này, 1000 người, tốt không, người xấu vô đây muốn làm chuyện xấu cũng không được. Thì người xấu đó, anh chị em sẽ giúp cho người ta trở thành người tốt, bởi lẽ chung quanh toàn người tốt không. Nhưng anh chị em đâu có cản được. Mỗi người một cách. Nhưng lần lượt, họ thấy cái xấu của họ mà chung sống với người tốt, họ thấy cái xấu của họ, tự động họ sẽ đổi. Anh chị em khỏi khuyên, tự động họ sẽ đổi. Tôi bổ túc thêm phần đó để anh chị em kinh nghiệm, bất cứ trong trường hợp nào anh chị em cũng có thể giúp được hết. Là ngành nghề hoặc không phải là ngành nghề của anh chị em, vẫn giúp được. Qua câu trả lời của tôi, tôi giúp cho ý kiến, kinh nghiệm này, tùy trường hợp tùy hoàn cảnh và bất cứ trường hợp nào, chúng ta đều giúp được hết.

34/ Bà này xin hỏi Thầy có phương pháp nào khác hơn nữa, để giúp cho quốc gia của bà (Israel), đang có rất nhiều vấn đề và xáo trộn. Cho đến bây giờ thì mỗi ngày họ tập trung tư tưởng tốt để nghĩ đến quốc gia trong 5 phút. Nhưng bây giờ thì có cách nào khác không?

Qua câu hỏi của học viên này, ở Do thái, thì ở các nước Đông nam châu Á có một số học viên học ngành Nhân Điện ở cấp 6 và lớp 5.2 rất nhiều. Qua trận thiên tai vừa rồi, qua sự ô nhiễm vừa rồi ở tại vùng Đông nam châu Á, gần như là Mã lai, Tân gia ba, Nam dương, Thái Lan và vùng phụ cận, thì mỗi lần đài truyền hình thông báo sẽ có trận thiên tai, những chất độc xâm nhập vô không khí làm cho quốc gia bị ô nhiễm, làm cho quốc gia bị bệnh, thì có một số anh chị em chặn đứng được bằng hình thức ngồi tập trung vào một điểm, đem kim tự tháp ra, tập trung vào một quốc gia đó. Đó là đề tài mà ở các nước Á châu thực hiện rồi. Đó là Thái Lan. Trong khi Việt nam bị ảnh hưởng vấn đề bão tố, tốc độ gió rất nhanh làm cho không biết bao nhiêu người chết, mất tích. Trận bão đó xuyên qua từ miền nam nước Việt, đi thẳng qua Thái Lan. Sau khi một số học viên ở Thái Lan biết được tin tức này từ đài truyền thanh, báo chí thông báo, họ cùng tập trung vào một điểm, thì thay vì ngọn gió đi thẳng vô Thái Lan, thì đi thẳng lên không gian, rất xa, do đó thì không có trở ngại trong vấn đề gió bão tập trung vô Thái Lan.

Và kế nữa, vùng ô nhiễm khói bên Nam dương đưa qua Mã lai và tập trung vào một điểm đi thẳng về Thái Lan. Thì sau khi một số anh chị em được đài truyền thanh, truyền hình thông báo, rằng những chất độc đó sẽ xâm nhập từ bên Mã lai qua Tân gia ba, rồi qua Thái Lan, làm ô nhiễm không khí, môi trường của đất nước Thái Lan, thì cùng lúc đó một số anh chị em cũng tập trung vào một điểm. Sau khi điện thoại cho đài khí tượng hỏi chất độc vô như thế nào, bao nhiêu, trong một thời gian ngắn nhất, trong vòng 5 phút, họ thực hiện. Sau nửa tiếng đồng hồ thì chính anh chị em ở Thái Lan đó điện thoại cho cơ quan khí tượng kiểm soát không khí, thì được biết tất cả những chất độc thay vì đi thẳng hướng gió vô Thái Lan, thì tất cả tan ra ngoài không gian và đi thẳng ngoài không gian. Đó là những trường hợp ở Á châu họ sử dụng cái kim tự tháp, sử dụng sixième sens chặn đứng giúp cho toàn thể đất nước Thái Lan. Cũng như trường hợp nước ngập. Có một số anh chị em cũng gửi tất cả dòng nước đi ra biển cả mà không bị nước ngập xâm nhập làm cho người ta bị ngập lụt, cũng ở Thái Lan.

Bây giờ đây, anh chị em nên nhớ rằng, nó sẽ xáo trộn. Thật sự là nó xáo trộn. Nhưng nó xáo trộn còn hơn là anh chị em nói muốn không xáo trộn. Giống như tình trạng nước A (tôi không muốn nói tên nước) bây giờ an toàn, không có xáo trộn vấn đề chính trị nhưng mà họ chỉ cần bỏ chất độc vô không khí, thì giữa xáo trộn chính trị và giữa chất độc vô không khí làm cho người ta bị bệnh, bị đau, bị chết, một trong hai trường hợp đó, anh chị em chọn trường hợp nào?

Cùng như vừa rồi, cách nay sáu tháng về trước, tất cả các nước Đông nam châu Á tập trung giúp tiền tài cho Mã lai bị hậu quả môi trường chất độc xâm nhập. Đất nước Mã lai không cần tiền, chỉ cần làm thế nào những chất độc đó rời khỏi đất nước của họ, họ an toàn, là bảo đảm rồi. Do đó thì chưa đến nỗi mà anh chị em phải lo ngại đâu. Họ có thể ảnh hưởng một nhóm, một người, nhưng mà

biết đâu, một nhóm một người đó chịu đựng một thời gian ngắn, sau đó sẽ ổn định toàn bộ hết, mà sẽ không có gây trở ngại cho chúng ta trong tương lai? Còn hơn là anh chị em bị hủy diệt bởi không khí ô nhiễm, bởi chất độc vô không khí làm cho chúng ta bị bệnh, bị đau, bị chết, dưới mọi hình thức khác nhau.

Tuy nhiên, anh chị em đừng có lo lắng lắm. Mỗi nơi nào, bất cứ nơi nào ở trên quả địa cầu này, khi tôi coi báo chí, coi truyền thanh hoặc thấy truyền hình, những xáo trộn bất cứ nơi nào, tôi sẵn sàng giúp, không đến nỗi phải nguy hiểm tới quốc gia hay tánh mạng nhiều người đâu. Bởi lẽ vừa rồi thì cũng có các nơi, tình trạng khó khăn ô nhiễm trong không khí, tình trạng khó khăn cho quốc gia xáo trộn, với tư cách của tôi, với khả năng của tôi sẵn có, được bao nhiêu thì tôi giúp bấy nhiêu cho quốc gia đó. Một điều tốt nữa thì anh chị em biết được sử dụng cái năng lượng vũ trụ, bảo vệ cho mình, bảo vệ cho quốc gia mình, giúp quốc gia khác, thì chắc cũng không đến nỗi nào phải thiệt hại đâu.

Bây giờ thiệt hại quan trọng nhất cho nhân loại là vấn đề kinh tế. Kinh tế mà kiệt quệ thì toàn thể sẽ chết. Chết hết vì điên chứ không phải chết thiệt. Sống cũng như chết. Vì chỗ đó, đó là hàng đầu chứ không phải vấn đề chính trị hay quân sự hàng đầu đâu. Anh chị em chưa biết được kinh tế như thế nào, nói là xuống, không đối, không khổ, phải rồi. Đó là kinh tế nhỏ giọt. Mà kinh tế trầm trọng cho thế giới nghĩa là cô lập hết toàn bộ hệ thống điện tử, hoàn toàn cô lập hết thì chắc chắn người giàu thì chết trước, người nghèo cũng theo người, chết luôn. Nhưng mà tình trạng xáo trộn chính trị ở các nước chưa có ảnh hưởng gì hết.

Nếu họ muốn thử, chừng 5 gram, 10 gram chất độc đưa vô không khí, thì lúc đó, chúng ta sẽ có cơ hội đóng góp giúp cho những người, không bị chết ngộp, không chết vì ô nhiễm không khí. Đó là chúng ta phải cố gắng thực hiện cái này. Chúng ta cố gắng thực tập cái này đi, để chúng ta có năng lực mạnh để chặn đứng những trường hợp mà có thể hàng chục triệu người, hàng trăm ngàn người chết trong khoảng thời gian ngắn nhất, một hai ngày, thì lúc đó chúng ta sẽ giúp đó. Chứ bây giờ chưa đến nỗi nào anh chị em phải lo lắng đâu.

Đất nước của anh chị em thì anh chị em sợ vấn đề chính trị. Đất nước khác thì bị ô nhiễm toàn bộ, có thể 20 năm sau vẫn còn chất độc làm cho người ta bị bệnh, bị đau, bị mất năng lực toàn nước. Năm chục triệu người, sáu chục triệu người, trong suốt phải 20 năm sau mới hết. So với vấn đề chính trị của anh chị em, ông này lên thủ tướng, ông kia lên tổng thống, năm tháng, ba tháng, bảy tháng, mười tháng, chưa ảnh hưởng gì đâu. Đó là vì quyền lợi của quốc gia, đừng có lo lắng cái này. Tuy nhiên với khả năng của anh chị em học được, có được, có thể anh chị em dùng luân xa 6, lấy cái tình thương của mình để chan hòa cho quốc gia của anh chị em ở, thì chắc chắn nó sẽ ổn định, chứ không có đến nỗi nào phải thiệt hại bởi hàng chục triệu người, hàng trăm ngàn người bị đau, bị bệnh, bị chết. Việc

này, chắc chắn anh chị em làm được và những việc lớn hơn nữa thì chắc chắn tôi sẽ đóng góp với anh chị em để giúp cho quốc gia anh chị em cũng như những quốc gia khác bị lâm nạn. Điều này tôi làm nhiều lần rồi, nhiều nơi rồi. Do đó thì anh chị em yên tâm đi. Với khả năng của anh chị em sẵn có bây giờ, anh chị em tạo năng lực của mình, về quốc gia của mình thức hiện đi. Thì đem lại niềm vui cho mình, cho dân tộc mình và cho vùng của anh chị em ở, không có gì trở ngại hết.

35/ Xin kính chào Thầy. Tôi có hai câu hỏi. Câu thứ nhất là về sự tự chữa trị. Tôi có thể coi như đã tự trị, khi tập trung vào kim tự tháp mỗi ngày hai lần? Câu thứ hai, về hai cực tương bên sau đầu mà chúng ta tập trung vào khi trị bệnh, ý nghĩa và sự quan trọng của hai điểm này là gì? Và vị trí chính xác là ở đâu?

Đây là sự luyện tập của anh chị em để hợp nhất vào một điểm, để anh chị em sẽ không bị chi phối. Mà chính hợp nhất vào một điểm đó là chân lý, là một sức mạnh vô giới hạn. Vì chỗ đó trong vòng 30 giây, nếu anh chị em tập trung vào một điểm 30 giây, chính sức mạnh này sẽ tạo – nếu trong cơ thể của anh chị em có bị bệnh, bị đau – sự giảm đau và hết bệnh. *Anh chị em khỏi cần trị bệnh. Tuy nhiên, trong tương lai, nếu anh chị em bệnh, thấy khó chịu quá, ngoài vấn đề luyện tập với kim tự tháp này rồi, thì anh chị em cũng có thể trị bệnh cá nhân cho mình.* Anh chị em trị cho cá nhân người ta thế nào thì trị mình như vậy. Đó là trị bệnh và tập luyện bằng cái kim tự tháp.

Bây giờ đây, một lần nữa tôi dẫn giải. Có hai cái dây treo hệ thần kinh liên quan trong bộ não của chúng ta. Anh chị em đặt đây cũng được, nói tóm lại, đừng có xuống dưới này quá thôi, đặt trên này. Vì hai hệ thần kinh chằng chịt hai bên, liên quan hệ thần kinh bên phải và bên trái, khi anh chị em kích thích hai hệ thần kinh này trong não bộ, ngoài hai tuyến yên, tuyến tùng rồi, những hệ thần kinh này nó liên quan tới bộ não và những bộ phận phụ ở trong cơ thể. Tuy nhiên, khi anh chị em điều khiển hệ thần kinh của mình bằng luân xa 6, 7 rồi, bằng hai cái tuyến yên, tuyến tùng này, chính cái sức mạnh này sẽ truyền cho người ta. Khi kích thích tuyến yên, tuyến tùng, thì cũng là một hình thức anh chị em kích thích tuyến yên, tuyến tùng cho người bệnh, giúp cho người bệnh hết bệnh, hết đau, mà phải qua sự trợ duyên của anh chị em bằng cái năng lực của mình. Vì chỗ đó anh chị em khỏi cần đặt tay vô những luân xa trực thuộc những bộ phận. Bây giờ đi thẳng bằng hình thức đó.

Mỗi một lần anh chị em truyền điện như vậy là một hình thức anh chị em kích thích tuyến yên, tuyến tùng của mình, mình truyền cho người ta và kích thích tuyến yên, tuyến tùng của người ta tiết ra những chất kích thích tố giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Với điều kiện là anh chị em phải điều khiển chứ người ta điều

khiến không được. Thì trong tương lai, dần dần một số anh chị em các nước khác học hỏi, nghiên cứu giống như anh chị em. Thì mọi người như một, mọi gia đình có nhiều người, thì chắc chắn trong tương lai chúng ta sẽ giải quyết trong vấn đề đau ốm bệnh hoạn. Chẳng những đau ốm bệnh hoạn rồi thì anh chị em có thể giúp những môi trường khác, mà chính cái môi trường đó là phải lo cho xã hội. Qua câu hỏi vừa rồi của người học viên ở đài truyền hình, nếu trong tương lai mà anh chị em có nhiều điều kiện gặp gỡ trực tiếp, gián tiếp, anh chị em truyền cái năng lực cho họ, đó là một hình thức anh chị em gieo hạt giống bồ đề, gieo hạt giống tình thương cho mọi người, thì mọi người sẽ đổi tư tưởng lại hết. Một người hung dữ sẽ trở lại hiền. Một người hiền trở thành một người tốt hơn. Lăn lợt như vậy, mỗi người một nhiệm vụ, một trách nhiệm, mỗi người đem tình thương của Thượng Đế ban cho mình, chan hòa cho tất cả mọi người, thì chắc chắn trật tự xã hội sẽ an bình vui vẻ.

Qua câu hỏi của học viên này thì tôi khuyên anh chị em, khi anh chị em có năng lực rồi, ngoài vấn đề bảo vệ cho chúng ta rồi, thì anh chị em sẽ giúp cho người khác dễ dàng. Bây giờ, anh chị em chúng ta học cái phương cách giải quyết làm thế nào cho người ta hết bệnh hết đau. Phần nghiên cứu, dành riêng cho một số anh chị em y học, y khoa, trong lãnh vực bệnh đau, sinh lý, y lý, bệnh lý và sinh vật và hệ thần kinh cấu tạo con người, dành riêng cho một số anh chị em bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ học cái đó. Riêng anh chị em nếu không nằm trong ngành y khoa thì anh chị em biết được những công thức, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ thì anh chị em giải quyết vấn đề hết đau, hết bệnh đi. Phần nghiên cứu thì nhường lại cho một số anh chị em đã học rồi, có khả năng rồi, thì để họ nghiên cứu.

Tuy nhiên cũng có một số anh chị em trong lãnh vực khoa học, nếu biết rằng trong năng lượng vũ trụ mà anh chị em sử dụng, đem ra áp dụng nghiên cứu trong lãnh vực khoa học của trong lãnh vực khoa học, nếu thành công thì anh chị em cứ thực hiện đi. Phần đó thì dành riêng cho khoa học của anh chị em chứ không phải dành riêng cho ngành Nhân Điện của chúng ta. Ngành Nhân Điện của chúng ta chờ đợi đi. Chờ đợi cơ quan quốc tế xét thấy nhu cầu ngành Nhân Điện chúng ta phát triển trong tầm mức y khoa, khoa học thì họ sẽ tạo dựng cho chúng ta một cái viện nghiên cứu lớn trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực y học. Thì lúc đó, chính anh chị em điều khiển những viện nghiên cứu khoa học đó và chính anh chị em sẽ nghiên cứu, chịu trách nhiệm điều khiển những viện nghiên cứu y học đó. Thì chắc chắn tạo điều kiện cho anh chị em nghiên cứu rất dễ dàng.

Riêng chúng ta nếu không nằm trong lãnh vực khoa học, y học, thì anh chị em có nhiều điều kiện làm lắm. Thứ nhất anh chị em biết cách sử dụng sixième sens. Thứ hai biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ giúp cho lương thực thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi, động vật, thực vật. Những thứ đó không cần thiết anh chị em phải nghiên cứu khoa học, mà chỉ cần dùng năng lượng vũ trụ nuôi dưỡng

lượng thực thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật đầy đủ sức sống. Cái đó là cũng được rồi. Những nhà khoa học, thực vật học, động vật học, họ sẽ nghiên cứu, dùng cái năng lượng vũ trụ, mình sẽ giúp ý kiến cho họ nghiên cứu. Nhiệm vụ chúng ta: nuôi sống, bảo vệ, không có chết chóc. Bảo vệ con người mạnh khỏe. Bảo vệ cho động vật, thực vật sống, giúp cho lương thực thực phẩm đầy đủ để nuôi con người. Đó là nhiệm vụ chúng ta, nhưng việc làm của chúng ta làm hoài không bao giờ hết. Thì mỗi người có một ngành nghề riêng. Ngành nghề của người nào thì người đó làm, thì chắc chắn sẽ không bao giờ bị thất bại. Anh chị em làm tổng quát, có nghĩa là anh chị em không phải chuyên môn nghiên cứu động vật thực vật, nông lâm ngư nghiệp, nhưng mà anh chị em có một việc đặc biệt là biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, thực hành đạt được những kết quả đó, đóng góp giúp cho nhân loại, đó là một việc làm rất lớn cho anh chị em, chứ không có nghĩa là anh chị em không có trách nhiệm, không có bổn phận. Chúng ta đều có một trách nhiệm, có một bổn phận cùng kết hợp với nhau, nắm tay nhau thực hiện. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng anh chị em là nhà khoa học, anh chị em giỏi. Giỏi mà không có người làm lúa, không có người nấu cơm cho anh chị em thì cái bằng cấp của anh chị em không bao giờ thành công được đâu. Anh chị em muốn học cho giỏi, phải ăn cơm, uống sữa, uống cà phê. Mà những người thực hiện đó là những người dốt hơn anh chị em. Nhưng không có người dốt thì chắc chắn anh chị em không có thành bác học đâu. Anh chị em phải nhớ điều này. Thành ra có một số anh chị em chê trách, nói “mầy làm ruộng, mầy ngu”. Nhờ những người ngu đó mà anh chị em mới thành tài. Không có mấy người ngu thì anh chị em cùng thành một người không có tài. Bởi lẽ anh chị em đâu có ăn được mà sống? Mà không sống được thì làm sao nghiên cứu được? Nếu chúng ta ý thức được cái này thì mỗi người ở trần gian này đều có trách nhiệm liên hệ chặt chẽ với nhau, giúp đỡ lẫn nhau chứ đừng có nghĩ rằng anh chị em là giỏi. Giỏi thiệt, giỏi là nhờ những người ngu dốt này. Nhờ những người tạo ra lương thực thực phẩm cho anh chị em ăn. Nhờ những người lo cho anh chị em uống cà phê, chứ không có người này, không có ly cà phê, là anh chị em không có viết cái gì được hết. Nước không biết nấu, thì làm sao pha cà phê? Mà đâu phải cà phê là thành sẵn đâu? Cà phê trồng, từ dưới hình thức cây, dưới hình thức hạt, đem ra nghiên cứu, xay. Thành một gói cà phê, cùng chết hết tám người rồi.

Bữa nay tôi giải thích cho nghe. Dù muốn dù không, anh chị em cũng học lớp sáu rồi, anh chị em cao rồi. Dù cho anh chị em cao, dù cho anh chị em thấp, thì tất cả mọi người có liên hệ với nhau hết. Mọi người đóng góp giúp cho nhau hết. Thành ra đường, anh chị em nói “ôi, mầy ngu dốt ...”. Nhờ người ngu dốt này, mới làm cho anh chị em cái phương tiện, làm cho anh chị em sử dụng nước, tôi xin lỗi anh chị em, áo anh chị em mặc, thứ nhất mùa nóng, mặc ba ngày chịu đựng được không? Chắc không được phải không? Một tháng là anh chị em chắc chê rồi. Mà nhờ cái người không biết chữ đó, họ giặt đồ, ủi đồ cho anh chị em, không có người

đó là anh chị em mặc đồ dơ suốt đời. Tại vì anh chị em đâu có biết giặt đồ. Vợ không biết giặt thì đồ làm sao biết giặt. Mà anh chị em có biết giặt đi nữa thì anh chị em cũng hôi à. Tại vì người ta giặt xà bông, phải xả hết nước. Anh chị em giặt xà bông, tưởng là xong rồi, phơi lên, mặc vô, rồi anh chị em bị ngứa mình, rồi anh chị em bị bệnh, bị đau.

Thành ra tất cả anh chị em, đừng ai kể công ai hết. Tôi, sợ dĩ tôi không dám kể công, mà thường thường tôi nói tôi sát đất không. Tôi sát đất thì đâu có chỗ nào anh chị em xô tôi ngã được. Tôi đứng thì còn xô tôi ngã được. Anh chị em làm sao, thì tôi cũng nằm sát đất rồi, sướng lắm. Tôi ngồi dưới này, ngồi dưới đất rồi, bây giờ đâu còn chỗ nào ngồi. Phải chi tôi ngồi trên cao anh chị em còn giựt ghế tôi té. Tôi ngồi dưới đất rồi, khỏi té. Sướng nhưt là cuộc đời như vậy. Anh chị em đâu có sợ té. Anh chị em ngồi cao mới té, ngồi dưới đất làm sao té nữa? Chắc chắn, mà có té, thì cũng như anh chị em nằm nghỉ, không có gì hết. Chứ mà anh chị em trên cao, nó kéo cái ghế là anh chị em bể cái đầu, gãy cái tay, gãy cái chân. Còn anh chị em ngồi dưới đất, bất quá thì nó xô xuống, nằm bãi cỏ, êm lưng, ngủ tiếp, khỏe. Tôi như vậy không à. Mà tôi không kể công ai hết. Do đó thì mình phải biết được cái này, mình sống vững lắm. Tại vì mỗi lần anh chị em chê người ta, thì cái xấu vô anh chị em. Mỗi lần anh chị em khen người ta, cái xấu anh chị em bỏ ra, anh chị em muốn cái nào? Tôi dạy đơn giản lắm.

Chê người ta tức nhiên là xấu rồi. Mà cái xấu người ta anh chị em đem vô đầu làm chi, cho anh chị em cực? Anh chị em khen người ta, cái xấu anh chị em bỏ ra, cái tốt cho vô. Cái tốt chen hết, cái đầu anh chị em tốt không, sướng quá! Sướng nhưt là cuộc đời của anh chị em tốt không, muốn xấu xấu cũng không được. Anh chị em tốt không thì làm sao xấu được?

Vấn đề công thì tất cả công quân bình hết. Thượng Đế, một đấng tối cao sắp đặt tinh vi lắm. Mỗi người liên hệ một người. Mỗi một người giúp một người, chứ không có người nào mà nói tôi giỏi hết. Nếu nói giỏi là sai. Anh chị em giỏi là nhờ mấy người đỡ giúp cho anh chị em trở thành người giỏi, chứ không có mấy người đỡ là chắc chắn chúng ta không có giỏi đâu. Do đó anh chị em ý thức được cái này, anh chị em khỏe, nhẹ trong người. Anh chị em không có kể công người ta, mà người khác kể công cũng không được. Mà anh chị em luôn luôn cảm ơn người ta, là điều tốt cho anh chị em và cho người ta. Luôn luôn cái đầu anh chị em tốt không, muốn nghĩ xấu cũng không được, tại cái đầu tốt không.

Đó, bài học thấy đơn giản lắm, nhưng mà học suốt đời chưa thuộc nhe. Cái bài học thì nó ngắn lắm nhưng học suốt đời chưa thuộc. Chứ không phải, anh chị em nói à, ôi, ông Thầy nói như vậy, mai tôi thuộc. Thuộc liền. Nhưng mà thuộc giờ đầu, giờ thứ nhì cái quên. Phút thứ nhất thì thuộc, phút thứ hai anh chị em quên. Thuộc liền? Ông Thầy nói thì nghe êm tai, thuộc liền. Nhưng mà thuộc bên này,

bên này bỏ ra, quên. Vì chỗ đó, thì qua sự hướng dẫn của tôi bằng kim tự tháp này, anh chị em nhìn 30 giây tới 5 phút. Anh chị em giữ vững 30 giây là chân lý đến với anh chị em. Từ thứ 31 tới thứ một giờ, anh chị em cứ giữ vững vấn đề chân lý đến, sức mạnh luôn luôn bên cạnh anh chị em thì chắc chắn là anh chị em sẽ giải quyết mọi vấn đề khó khăn nhất chúng ta giải quyết cũng được, chứ đừng nói vấn đề dễ thì càng giải quyết dễ hơn.

Qua câu hỏi của học viên này tôi thêm đề tài cho anh chị em học, chắc chắn là anh chị em sẽ sung sướng lắm. Cái lối dạy học của tôi không giống những người khác. Có nghĩa là anh chị em hỏi cái đó được không? Tôi nói được hết. Thì đâu có gì để học. Anh chị em hỏi được không? Tôi nói không. Hết. Thì đâu có gì để học. Nhưng dựa vào câu hỏi của anh chị em, một, tôi mới nhân ra ba. Mặc dầu tôi cho mỗi người nêu ra hai câu hỏi, nhưng một câu hỏi tôi chia ra sáu câu hỏi phụ. Nhưng tôi giải thích sáu câu hỏi phụ để cùng với một câu hỏi chánh, mà anh chị em học được bảy câu hỏi, chứ không phải một câu hỏi đâu. Vì chỗ đó, luôn luôn tôi nói anh chị em hỏi một câu hỏi thôi, hai câu hỏi thôi. Nhưng mà thật sự anh chị em hỏi hai câu, tôi trả lời mười bốn câu. Nhiều khi hai câu hỏi của anh chị em tôi trả lời hai chục câu, mà anh chị em không biết cái này. Tôi đưa qua cái đề tài từ A tới Z, liên tục anh chị em học hoài. Anh chị em sẽ nói: “sao ngộ quá, người đó sao hỏi có một câu mà ông Thầy trả lời tới hai chục câu”. Như vậy thì anh chị em học mới nhiều. Chứ người kia hỏi: được không? Hết. Được. Hỏi được không? Không. Rồi khỏe quá. Bye bye, hết. Hỏi biết gì không? Dạ không. Chỉ biết được không, không, được ... thì đâu có học được cái gì? Vì chỗ đó luôn luôn tôi hướng dẫn cho từ cấp 3, cấp 4, cấp 5 trở lên, luôn luôn tôi dạy cho anh chị em hai đề tài. Vừa đời, vừa đạo cho anh chị em học. Đời, để anh chị em giải quyết chuyện đời của anh chị em. Và đạo, anh chị em giải quyết linh hồn của anh chị em và giúp những linh hồn khác. Mà anh chị em để ý, từ cấp 3 trở lên là luôn luôn tôi dạy hai đề tài. Không bao giờ lớp học nào tôi dạy một đề tài trong lãnh vực trị bệnh, hoặc một đề tài trong lãnh vực tâm linh. Không có, luôn luôn song song hai đề tài. Do đó học viên của ngành Nhân Điện khi học bất cứ lớp nào thì cũng tiếp thu được hai cái đề tài, vừa đời, vừa đạo. *Đời, Đạo, anh chị em song tu.* Đời, Đạo anh chị em biết hết được thì đời mới giúp theo đời, mà đạo thì giúp theo đạo. Đời, Đạo anh chị em đều học được và giúp được hết. Đó là ngành Nhân Điện của chúng ta.

Tôi hy vọng rằng, trong tương lai, anh chị em học lớp càng ngày càng cao thì anh chị em dạy học giống như tôi vậy. Giống như tôi có nghĩa là cũng dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3, cũng giải thích đời như thế nào, và đạo như thế nào, để cho bao nhiêu người tập trung vào một điểm đó, càng ngày học viên của ngành Nhân Điện càng giỏi để phục vụ cho nhân loại, đóng góp giúp nhân loại trở về con đường ngắn nhất, đó là đường chân lý mà anh chị em và tôi đã học. Thì mọi người cùng học, chắc chắn anh chị em tạo niềm vui cho nhân loại, mà niềm vui cho nhân loại

rồi, coi như là niềm vui chung của chúng ta mà điều này chúng ta mong muốn, bởi qua lá cờ của ngành Nhân Điện chúng ta thực hiện, ấm no hạnh phúc, là nền cờ. Từ bi bác ái, cái màu vàng, và kim tự tháp màu xanh lá cây đậm, tượng trưng cho phát triển linh hồn của chúng ta tìm chân lý gần nhất để giúp những linh hồn khác tìm chân lý giống như chúng ta. Đó là sự thành công của chúng ta mà được các đấng trợ duyên để chúng ta giúp cho mọi người, trong đó có dân tộc, và gia đình con cháu chúng ta bây giờ và cho tương lai.

30/ Trong trường hợp có những vết thương của động vật cắn, hoặc những vết nám cháy trên da thì chúng ta có cần phải trị nơi vùng đó không? Trong trường hợp đó chúng ta dùng luân xa 6, có can thiệp tập trung tư tưởng nghĩ đến vùng đó hay không?

Tôi bổ túc: theo nguyên tắc chung, anh chị em trị phía bên trong của bộ phận để tiết ra những chất kích thích tố giúp cho bớt bệnh, bớt đau. Đó là nguyên tắc chung, không có bị vết thương. Bây giờ đây, qua câu hỏi của học viên này thì chúng ta cũng có thể trị bằng năng lượng vũ trụ đưa vô não bộ của chúng ta mà truyền điện qua cho những người bệnh, người đau, hết đau hết bệnh, cũng được, và cộng với những vết thương, những con động vật cắn, tôi chỉ cho:

Vết thương, nếu cá nhân, trị bằng luân xa 6 từ xa. Đấng xa nói người đó đang bị rấn cắn, đang bị thương, đang bị đau chỗ vùng da này, hoặc bất cứ nơi nào bị cắn, bị giải phẫu, bị lở. Thì *sau khi nghĩ luân xa 6, 7 của mình rồi. Nghĩ luân xa 6 và hai điểm phía sau đầu của bệnh nhân đó, cùng với điểm bị giải phẫu hoặc rấn cắn, điểm bị lở loét.* Anh chị em muốn giúp cho mau lành thì truyền điện: *nghĩ luân xa 6 + hai điểm phía sau đầu của bệnh nhân + chỗ bị thương, cùng một lượt.* Ở trong thì mau hết bệnh, còn ở ngoài thì mau lành. Tập trung vào vừa luân xa 6, vừa hai điểm sau đầu và vừa điểm vết thương, thì chắc chắn chỗ này mau lành, không bị nhiễm trùng.

Còn nếu trường hợp họ bị ung thư da hay nám da, không cần phải direct ngay đó, mà chỉ cần nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Nghĩ luân xa 6 và hai hệ thần kinh phía sau đầu của người bệnh nhân thì sẽ trị hết cơ thể của người ta.

Thí dụ một số anh chị em bị tiểu đường, giải phẫu thì vết thương lâu lành. Thì ngoài vấn đề trị bệnh kia, thì tập trung vào vết thương, giúp cho chỗ này mau lành và hết lở. Ghi chú kỹ cái này để giúp cho người ta mau hết bệnh. Thay vì trị phía trong, cơ thể cũng hết vậy, nhưng chậm hơn nếu không trị direct thêm vào chỗ vết thương.

Nha sĩ: theo nguyên tắc chung, nhổ răng cho người ta, làm bộ vịn cái đầu người ta, hai ngón tay, làm bộ đỡ cái đầu đằng sau, nhưng thật sự là hai cái tay của anh chị em để nhẹ hai điểm ở phía sau đầu của bệnh nhân. Sau khi nhổ răng, làm bộ chậm với bông gòn nhưng cùng lúc *ngó vô chỗ nhổ*, sau khi lấy bông gòn ra hết chảy máu. Lành liền, khỏi uống thuốc. Tại vì khi anh chị em đặt hai ngón tay lên hai điểm phía sau, nguyên hệ thần kinh của bộ phận răng sẽ lành hết. Và chậm bông gòn cho nó có thôi, đề vô đó chút xíu, khi lấy bông gòn ra, khỏi cho uống thuốc. Hoặc cho uống tượng trưng thôi. Thay vì uống nhiều thuốc, uống viên bổ vô, vì đâu có nhức đâu mà uống.

Anh chị em cũng vậy, nếu anh chị em đi vô nhổ răng, thì thay vì nằm, đưa tay xuống, thì để tay phía sau đầu, hai ngón tay vịn vào chỗ hai điểm sau đầu của mình. Nói với nha sĩ là tôi muốn để tay cho êm cái đầu của tôi. Trong khi nhổ cái răng để tay như vậy, 30 giây, để xuống, 5 phút sau hết nhức. Đi về, khỏe, khỏi uống thuốc. Nói với nha sĩ là không cần uống thuốc.

Đó là tôi lấy kinh nghiệm của tôi, tôi đã thực hiện, bảo đảm! Đừng có lo cái này.

37/ Kính thưa Thầy, bây giờ chúng con tập với kim tự tháp hai lần một ngày, vậy thì chúng con có được tiếp tục uống rượu hay không? Ông nghĩ trong xã hội, với bè bạn, khi dự tiệc đôi khi uống rượu thì xã giao.

Uống rượu tự do, không có cấm. Nhưng tôi chỉ, vẫn uống rượu ngon, vừa ít có say. Tuy nhiên cũng đừng uống nhiều quá, coi không được. Mà anh chị em muốn uống nhiều cũng không được đâu. Ly rượu này, nếu ăn tiệc thì họ cho rượu ngon, thì tốt rồi, rượu không ngon cũng được, nhưng chỉ cần nhìn vô đây, uống ngon liền, không say. Uống rượu không bao giờ say, mà làm cho ngon, dễ chịu, thoải mái. Anh chị em cứ thí nghiệm đi, sẽ thấy cái này.

Bây giờ tôi chỉ, thí nghiệm thôi. Anh chị em mua 3 chai rượu. Một chai dở, một chai vừa vừa, một chai ngon nhất. Anh chị em lấy cái chai dở nhất, rót vô đây, nhòm vô đó 30 giây thôi. Lát nữa uống, nếm. Sau đó lấy chai rượu mua mắc mà ngon nhất, đừng có truyền điện gì hết. Rồi rót một ly rượu này, uống thử thôi, coi rượu nào ngon? Tối nay làm liền cũng được. Trong này tôi thấy hình như mỗi một bàn họ cho một chai rượu phải không? Tôi biết trong này rượu chất không có ngon đâu. Tối nay, trong khách sạn này người ta cho anh chị em uống rượu, anh chị em uống đi. Ông Thầy bữa nay dạy, tối nay làm thử coi sao. 30 giây mình nhìn vô cái ly rượu, uống thử coi. Ngày hôm qua anh chị em nói, trời ơi rượu gì sao mà dở quá, tại vì ở nhà anh chị em uống rượu ngon không. Qua đây rượu ngon thì mắc lắm, đâu có cho uống rượu ngon. Người ta cho anh chị em uống rượu dở. Ngày hôm qua

anh chị em uống thấy nó dở quá. Tối nay, anh chị em cũng lấy rượu đó, thí nghiệm coi. Uống vô sẽ thấy khác liền. Vì chỗ đó, trong vấn đề giao dịch, làm ăn buôn bán, anh chị em uống rượu không có gì trở ngại đâu. Tránh tình trạng say, vì vấn đề làm ăn, không cần kim tự tháp nhe, cái này không có cần dùng tới kim tự tháp (tại vì ông này đưa cái kim tự tháp ra, để kim tự tháp ở nhà), anh chị em chỉ cầm ly rượu thôi. Khỏi cần tập kim tự tháp, chỉ cần nhìn ly rượu thôi, uống ly rượu này sẽ thấy khác ngày hôm qua.

Trưa nay cũng vậy, trưa nay có cho uống rượu không? Không? Vậy thì tối nay, uống ly rượu truyền điện vô, thấy khác liền. Trong vấn đề dịch vụ, buôn bán làm ăn, uống rượu không có gì trở ngại hết. Nếu anh chị em mạnh rượu thì thôi, còn nếu không mạnh rượu thì có thể truyền điện 30 giây trong này, giúp cho lượng rượu nó sẽ không mạnh, mà giúp cho cơ thể tốt và khỏe, không có gì trở ngại.

38/ Kính thưa Thầy, ông này xin hỏi, dân tộc thời Atlantis đã thất bại trong tất cả những công việc, không thành công được vì thiếu niềm tin. Thời kỳ này, Thầy nghĩ sẽ có sự thành công không? Với chúng con, có thể đạt được sự thành công hay không? Về việc sử dụng kim tự tháp hoặc tất cả vấn đề về sử dụng năng lượng vũ trụ ở một trình độ cao hơn, chúng con phải có một linh hồn trong sạch và một thể xác phải được trong sạch. Thì khi thực hành với kim tự tháp và năng lượng vũ trụ thì chúng con cần phải có một sự cố gắng để thanh lọc thể chất của chúng con không? Theo Thầy nghĩ, chúng con có đủ trình độ để kiểm chế và kiểm điểm tất cả tình trạng để tránh những hậu quả không tốt hay không? Và trong trường hợp chúng con không thực hành, không thực hiện được, mà chúng con làm một điều gì sai, thì Thầy có thể giúp để kiểm chế lại tình trạng đó hay không?

Tôi giải thích cho anh chị em nghe. Tôi giải thích cho anh chị em nhiều lớp rồi. Chúng ta là từ trên cao, chúng ta tình nguyện xuống để giúp nhân loại, trong nhân loại đó có đại gia đình dân tộc của chúng ta và con cháu của chúng ta trong những thế kỷ kế tiếp. Vì những thất bại mà chúng ta đã thua cuộc – suốt bao nhiêu thế kỷ rồi, hàng trăm ngàn năm rồi - chúng ta bị thất bại rồi. Tất cả con người của chúng ta là nhiều đời, nhiều kiếp trở thành con người rồi, và nhiều đời nhiều kiếp chúng ta ở với các đấng rồi, chứ không phải lần thứ nhất chúng ta thành con người, và cũng không phải lần thứ nhất mà chúng ta về với các đấng.

Vì chỗ đó, bây giờ thời kỳ sau cùng đây, tôi nhắc nhở cho anh chị em ngày hôm qua, cũng như những lớp học trước, tất cả chúng ta sẽ tập trung về một điểm ở nơi này để giải quyết trong vấn đề mà từ không biết bao nhiêu triệu thế kỷ đã

không thực hiện được. Theo lãnh vực nghiên cứu khoa học. Thì trong 6 tỷ năm qua chưa có lần nào được như lần này, có nghĩa là tất cả những linh hồn cao, linh hồn giỏi tập trung về ở cuối thế kỷ 20 này để giải quyết vấn đề giúp nhân loại trở về con đường giải thoát, con đường ánh sáng, mà thân thể con người không có nặng nhọc nữa, mà thân thể con người được hòa hợp với năng lượng vũ trụ. Đó là một ánh sáng, chúng ta di chuyển bất cứ nơi nào cũng được. Đó là dành riêng cho thế kỷ 21 trở về sau, chúng ta phải học.

Qua câu hỏi của học viên này, thì tại sao tôi thực hiện kim tự tháp này, không phải giống như lúc trước, và mục đích là những cái mật mã trong kim tự tháp nhỏ này, chính những mật mã này, tôi đem ra áp dụng cho cuối thế kỷ 20, để cho phù hợp với thời kỳ tới, mà chắc chắn nhân loại sẽ bị đau khổ, bởi con người muốn hủy diệt quả địa cầu này, con người muốn hủy diệt nhân loại, thì chúng ta sẽ thực hiện bằng cái kim tự tháp này. Như anh chị em thấy, chắc chắn chúng ta đâu có nhẹ nhàng được. Khi nào chúng ta hợp nhất linh hồn thể xác, mới nhẹ nhàng, di chuyển ngoài không gian dễ dàng, lúc đó anh chị em sẽ không có bị xáo trộn nữa. Tuy nhiên, cách nay hai trăm ngàn năm về trước, chúng ta vẫn bị xáo trộn bởi lòng tự tôn tự đại của chúng ta. Chúng ta thiếu niềm tin các đấng thiêng liêng cao cả do đó chúng ta mới bị thử thách cách đây 200 000 năm, 125 000 năm, 75 000 năm và 50 000 năm. Trong suốt quá trình không biết bao nhiêu thế kỷ, chắc chắn con đường đó sẽ trở lại. Nhưng trước kia thì bị thất bại bởi chúng ta thiếu niềm tin của các đấng thiêng liêng cao cả. Bây giờ, ngoài việc chúng ta sẽ làm để giúp nhân loại, cộng thêm với quyền năng khả năng mà các đấng thiêng liêng tối cao ban cho để giúp chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, thì nhiệm vụ này các đấng thiêng liêng cao cả muốn làm, và chính chúng ta, những linh hồn cũng tình nguyện xuống đây để thực hiện cái chương trình giúp cho nhân loại không bị thiên tai, không bị chết chóc. Mà chính nhân loại và linh hồn chúng ta sẽ bảo vệ thể xác chúng ta bây giờ, sống dai, sống lâu để phục vụ cho mình, cho nhân loại. Mà điều này chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện được, bởi lẽ việc này chúng ta làm rồi, cộng thêm với quyền lực khả năng tối cao của các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta, thì chúng ta sẽ thành công.

Qua câu hỏi này, thì không những học viên này, mà tôi cũng vậy. Đôi khi tôi còn ăn, tôi còn mặc, tôi là con người, sống dưới trần gian này, mặc dầu tôi là Thầy. Nhưng đôi khi, cách nay sáu năm về trước, tôi cũng bị nhiều việc thử thách của học trò, của xã hội, của gia đình, và những thử thách đó, đáng lẽ tôi là Thầy, tôi không nên bỏ cuộc. Nhưng tôi là con người, tôi vẫn muốn bỏ cuộc như thường. Nhưng mỗi một lần mà tôi muốn bỏ cuộc, tôi không muốn làm Thầy, tôi không muốn dạy cho người ta, tôi không muốn đi nơi này nơi khác, thì tôi làm gấp hai, gấp ba lần. Các đấng thử thách tôi, để tôi bỏ cuộc. Nhưng chẳng những tôi không bỏ cuộc, tôi làm gấp hai ba lần nhiều hơn. Do đó tôi không có thời gian nghỉ.

Nhưng ngược lại tôi được may mắn, tôi dạy học gấp hai ba lần, tôi đi nhiều quốc gia trên thế giới, đáng lẽ là tôi mệt, nhưng ngược lại tôi càng khỏe vô cùng. Sức khỏe của tôi để phục vụ cho tất cả các nước trên thế giới, đó là phục vụ cho học viên ngành Nhân Điện toàn thế giới. Đó là tôi. Riêng anh chị em, tôi cũng thông cảm. Có một số anh chị em, đôi khi học cao, lớp sáu hoặc lớp cao hơn, đôi khi anh chị em bị thử thách. *Thử thách thì anh chị em tức giận, buồn phiền, muốn bỏ tất cả các cái.* Nhưng anh chị em có trách nhiệm thì dù cho thử thách thế nào đi nữa, anh chị em cũng phải trở lại hội trường này, trở lại ngành Nhân Điện này, tiếp tục học giúp cho dân tộc, giúp cho nhân loại, giúp cho gia đình. Và cũng có một số anh chị em khác bỏ ngành Nhân Điện ba năm, bốn năm, năm năm. Sau khi ý thức được rồi, thì đến với tôi, tôi đâu có bỏ được? Những người khác, không phải học trò của tôi, mà tôi còn giúp khi họ lâm nguy, chứ đừng nói chỉ anh chị em và tôi có sự liên hệ với nhau, đã từng học chung, đã từng tình nguyện xuống đây giúp nhân loại, thì tôi đâu có bỏ anh chị em được? Anh chị em có thể là bỏ tôi, nhưng tôi đâu có bỏ anh chị em được? Tôi là Thầy, dù cho anh chị em có lỗi lầm đi nữa, anh chị em thừa tôi, chắc chắn tôi không ảnh hưởng gì. Không lẽ tôi là Thầy rồi tôi thừa lại ngược anh chị em, tôi truy tố anh chị em? Điều này đâu có xứng đáng với một người Thầy? Vì chỗ đó, tôi khoan hồng tất cả những người nào có thành kiến không tốt với tôi, tôi không bao giờ nghĩ tới. Mà tôi chỉ mong tất cả anh chị em nào, dù cho có lỗi ít, nhiều, dù cho gây xáo trộn, khi đến với tôi, tôi sẵn sàng giúp, chứ tôi đâu có bỏ được?

Do đó thì anh chị em cũng yên tâm. Nếu anh chị em tin tưởng tôi là Thầy, những trở ngại, những xáo trộn mà anh chị em gặp phải, nếu anh chị em ý thức được, thì anh chị em cố gắng, vì quyền lợi của nhân loại, vì quyền lợi của dân tộc, chứ không phải vì quyền lợi của ngành Nhân Điện, mà không phải vì quyền lợi của ông Thầy. Tôi đến các quốc gia khác trên thế giới, tôi hướng dẫn cho anh chị em để anh chị em phục vụ cho dân tộc của anh chị em, phục vụ gia đình của anh chị em, phục vụ nhân loại, chứ không phải phục vụ cho tôi, mà không phải phục vụ cho ngành Nhân Điện nữa. Nếu anh chị em nghĩ phục vụ cho tôi, phục vụ cho ngành Nhân Điện thì anh chị em đi sai nguyên tắc. Tôi khuyên anh chị em nên thay đổi đi. Nhưng cũng có một số anh chị em vô tình, tưởng rằng mình hay, mình giỏi, rồi mình thôn tính, mình muốn làm bá chủ. Chuyện này hai trăm ngàn năm về trước mình đã làm rồi, mình bị thất bại rồi. Bởi đây là không phải quyền lợi của mình, của cá nhân của mình, của một phe nhóm, mà quyền lợi của nhân loại. *Mà nếu anh chị em đặt trọng tâm quyền lợi của nhân loại thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công.* Còn anh chị em đặt cái trọng tâm quyền lợi của phe nhóm, của một số người thì chắc chắn, làm cái gì anh chị em cũng thất bại à. Ý đồ của anh chị em ngạo mạn, ý đồ tự tôn tự đại, ý đồ anh chị em coi con người không bằng mình thì chắc chắn anh chị em tự hủy diệt mình.

Tôi cũng thông cảm cho tất cả anh chị em nào, trước kia lỡ lầm, đi sai đường thì anh chị em trở lại, tôi sẵn sàng giúp. Nếu có tâm, có lòng như vậy thì chắc chắn Thượng Đế không bỏ anh chị em đâu, mà chắc chắn anh chị em sẽ trở về, trở về trong vinh quang chứ không phải trong thất bại. Tại vì khi anh chị em chối bỏ, anh chị em học những bài học cay đắng, những bài học thua thiệt, những bài học cay đắng thua thiệt đó là Thượng Đế cho anh chị em bài học rất giỏi, để anh chị em học được kinh nghiệm đó mà phục vụ cho nhân loại. Nếu anh chị em trở về phục vụ cho nhân loại thì chắc chắn anh chị em sẽ thành công. Còn anh chị em cứ nghĩ rằng anh chị em không cần phục vụ cho nhân loại, anh chị em muốn làm phe nhóm 5 người, 7 người, 10 người, anh chị em muốn làm bá chủ trong quốc gia của anh chị em, anh chị em muốn làm bá chủ toàn cầu thì chắc chắn anh chị em tự mình sẽ giết mình, không ai giết anh chị em được. Anh chị em vì nhân loại mà giúp, anh chị em vì mọi người mà giúp thì tất cả những người cùng một quan niệm với chúng ta kết hợp lại, đó là sức mạnh để giúp nhân loại. Còn anh chị em phe nhóm, anh chị em kéo người này về phe, kéo người kia về phe anh chị em, đó là thuộc về phe nhóm rồi. Đó là ích kỷ rồi. Quyền lợi riêng tư rồi. Quyền lợi ta đây tự tôn tự đại thì chắc chắn chính anh chị em sẽ hủy diệt mình chứ Thượng Đế không bao giờ hủy diệt anh chị em. Thượng Đế không bao giờ bỏ, chính anh chị em sẽ rời Thượng Đế. Qua câu hỏi của học viên này thì tôi trả lời cho anh chị em học kinh nghiệm. Tôi sẽ thông cảm cho anh chị em tại vì tôi thông cảm cho tôi rồi, tôi sẽ thông cảm cho tất cả những trường hợp của anh chị em. Anh chị em là con người, tôi cũng là con người, bằng xương bằng thịt. Đôi khi mình cũng bị ảnh hưởng nhiều ít. Nhưng mục đích của chúng ta nếu giúp nhân loại, đóng góp cho nhân loại thì chắc chắn những trở ngại của những người chung quanh sẽ làm chúng ta xóa rất nhanh và thức tỉnh rất dễ dàng. Và đó là đường đi đúng mức chúng ta để phục vụ cho dân tộc, cho nhân loại và gia đình chúng ta.

Đây là một niềm vui cho học viên này, cũng như niềm vui chung cho tất cả. Nếu mục đích chánh của anh chị em là vì nhân loại, vì dân tộc, vì gia đình, chắc chắn anh chị em sẽ thành công. Còn nếu chúng ta ích lợi riêng tư, phe nhóm, thì chắc chắn sẽ không thành công. Tại vì nếu tất cả chung vai chung sức, chung lực bảo vệ quả địa cầu, giúp nhân loại, thì thành công. Còn riêng rẽ thì chắc chắn anh chị em sẽ bị cô lập. Chính mình cô lập mình chứ không ai cô lập mình hết. Tại vì anh chị em không chơi với người ta. Anh chị em cao hơn người ta, làm sao người ta dám lại gần anh chị em? Tôi là Thầy, nếu cương vị tôi là Thầy mà cách nay 30 năm về trước, nếu tôi có tiếng thì chắc chắn tôi cũng sẽ tự tôn, tự đại hoặc tôi sẽ coi anh chị em không bằng tôi, tôi luôn luôn cao, tôi đi tới đâu là anh chị em phải đưa tôi lên. Cái đó là nguy hiểm vô cùng. Cái đó là 25 năm về trước, bài học này, ông Thầy vô hình đã dạy cho tôi rồi. Nếu mình nghĩ rằng mình cao, mình xa thì mình sẽ xa rời tất cả mọi người. Mà xa rời tất cả mọi người, mọi người sẽ sợ mình, mà mình không có giúp cho người ta được. Do đó, luôn luôn 8 năm vừa qua, lần

đầu tiên tôi tới Âu châu này, tôi không bao giờ tôi cho học trò tôi kêu tôi bằng Thầy. Nếu lớn, tôi kêu bằng anh, bằng chị, nhỏ hơn tôi, tôi kêu bằng em, chứ không bao giờ tôi kêu bằng Thầy. Coi như là bè bạn, coi như đàn anh, đàn em, đàn cháu. Đó là quan niệm của tôi cách nay 8 năm về trước, khi tôi đặt chân tới Âu châu này. Và lần đầu tiên tôi đến Bỉ này, tôi có một phiên họp, khoảng 250 anh chị em, người ngoại quốc có, người Việt nam có, được tôi thuyết trình lần đầu tiên về ngành Nhân Điện này, tại một bệnh viện ở tại nước Bỉ này.

Thì đi lại vấn đề, nếu tình thương cao cả mà anh chị em được Thượng Đế cho, thì mình sẽ chia sẻ cái tình thương cao cả của Thượng Đế cho mọi người, chắc chắn mình sẽ sung sướng lắm. Dù cho mình bị ảnh hưởng này, ảnh hưởng khác, nhưng mà tình thương cao cả của mình, mình giúp cho mọi người, thì anh chị em sẽ vượt qua những trở ngại, mà hàng rào cản làm cho anh chị em giảm đường tâm linh, làm cho anh chị em giảm đường giúp đỡ mọi người, thì những người đó không ảnh hưởng anh chị em được. Với điều kiện anh chị em có một tâm huyết thương nhân loại, thương dân tộc, thương gia đình, mà anh chị em phục vụ, thì không có một người nào làm lay chuyển anh chị em được. Do đó anh chị em yên tâm. Tôi sẽ giúp cho anh chị em phần này. Giúp cho anh chị em phần này, là nếu có một số người nào mà làm cho anh chị em bị xáo trộn, nếu anh chị em tin tưởng tôi là Thầy, thì dùng cái kim tự tháp này: “Thầy ơi, tôi có khó xử quá. Một bên đạo, một bên đời, một bên ảnh hưởng gia đình, một bên ảnh hưởng xã hội. Thầy có cách nào giúp tôi không?” Thì mỗi lần anh chị em tập trung 30 giây vào kim tự tháp này, chính cái năng lực này là chân lý, sẽ giúp cho anh chị em giải quyết những vấn đề khó khăn mà những người khác làm cho anh chị em lay chuyển, làm cho anh chị em xáo trộn tâm hồn, thì những tư tưởng không tốt đó sẽ xóa dần mà sẽ tạo cho anh chị em một chân lý, một sức mạnh, một ánh sáng niềm vui cho anh chị em, để anh chị em chan hòa giúp cho mọi người khác. Thì những hình thức khác không thể nào làm xáo trộn tâm hồn của anh chị em được hết, bởi lẽ là anh chị em mang tình thương Thượng Đế của mình giao cho người khác, giúp cho người khác thì chắc chắn chúng ta thành công.

Qua câu hỏi này và sự trả lời của tôi, tôi mong rằng anh chị em hiểu được cái này thì đừng có lo. Thời gian thì không còn nữa. Chúng ta, con người đã nhiều đời nhiều kiếp có đầy đủ khả năng rồi, từng ở châu Atlantis, từng ở bên Ai Cập, từng về với các đấng thiêng liêng cao cả rồi. Những việc này chúng ta đi qua hết rồi, thì bây giờ chúng ta tình nguyện xuống đây để giúp nhân loại, giúp dân tộc, giúp gia đình, giúp con cháu chúng ta, thì chúng ta vì quyền lợi ích kỷ riêng tư để làm cái gì nữa? Chúng ta muốn trèo cao để làm cái gì nữa? Chúng ta tự tôn tự đại để làm cái gì nữa? Những thứ đó chúng ta đi qua hết rồi. Anh chị em chưa có thì anh chị em muốn. Bây giờ chúng ta đã có hết rồi. Bây giờ anh chị em muốn một chiếc xe đẹp. Chiếc xe đẹp xài hết rồi. Mà chiếc xe xấu cũng xài rồi, thì xe đẹp xe

xấu xài cũng giống nhau. Bây giờ anh chị em muốn mười ngàn, thì các đấng cho anh chị em một trăm ngàn, thì anh chị em đâu cần mười ngàn nữa? Anh chị em không có tiền thì cần mười ngàn, bây giờ anh chị em có một trăm ngàn, anh chị em đâu cần mười ngàn nữa? Muốn mười ngàn lấy ra xài cũng được, muốn hai chục ngàn lấy ra xài cũng được, anh chị em đâu có sợ nữa? Không có tiền thì sợ, bây giờ có tiền anh chị em đâu có sợ nữa?

Ý tôi muốn nói đây, những việc gì chúng ta đã thực hiện, chúng ta đã đi qua hết rồi. Những gì chúng ta không có, chúng ta đã có hết rồi, thì bây giờ chúng ta muốn làm gì nữa? Trong khi hàng triệu người, hàng tỷ người đang đau khổ, mà anh chị em dành cái này, giựt cái kia, ta đây là giỏi, ta đây là hay ... Tôi tội nghiệp nhất cho một số người. Tôi là Thầy, 8 năm qua, tôi đi dạy các nước trên thế giới, mà họ lại nói: “ông Thầy bây giờ hết điện rồi”. Tôi, tôi còn chưa đo điện anh chị em được, anh chị em mức độ nào mà học trò đo điện tôi? “Ông Thầy hết điện rồi” ... Đó là tự mình muốn đưa mình lên, tự mình tự tôn tự đại. Cách nay năm mươi ngàn năm về trước, tự tôn tự đại, đã thất bại rồi. Bây giờ tiếp tục cuộc hành trình tự tôn tự đại nữa. Tôi là Thầy, tôi dạy trên thế giới mà một người bình thường, tự tôn tự đại, tự cho ta là nhà khoa học, ta là đo điện được người này được, người kia được. Ngay cả bản thân mình có đo điện được không, mà đo điện người ta? Anh chị em thấy vô lý nhất là cái này không? Đó là một hình thức muốn tự tôn tự đại mà. Muốn tách rời tất cả những bè bạn mình rồi, thì làm sao ai dám lại gần? Ông Thầy biết người đó điện yếu thì ông Thầy giúp người ta. Còn anh chị em chưa biết người ta, anh chị em nói “đi ra đi”. Anh chị em có đo khả năng của mình được không, mà anh chị đo người ta? Đó là mình muốn lên cao rồi. Trong khi ông Thầy thì luôn luôn hạ thấp xuống. Học trò muốn lên cao không. Thì bây giờ hỏi trước tiên, anh chị em đo điện này, anh chị em học ở đâu vậy? Học ông Thầy, làm sao anh chị em biết điện ông Thầy yếu? Lấy cái máy móc nào đo con người mà biết điện ông Thầy yếu? Còn lấy con người của anh chị em, anh chị em có khả năng bằng ông Thầy không, nếu có khả năng bằng ông Thầy thì đi các nước trên thế giới dạy học đi, được không, mở luân xa được không, dạy học được không? Họ không nghĩ cái này. Đó là một hình thức anh chị em tự tôn tự đại, coi Thượng Đế không bằng mình, coi mọi người không bằng mình. Trong khi hàng triệu người, hàng tỷ người đang đau khổ, mà tất cả anh chị em chúng ta, tôi và anh chị em nắm tay giúp mọi người, thì người ta tự tôn tự đại. Người ta nói là người ta có khả năng đo cái này, đo cái kia. Khỏi có khả năng. Nếu có khả năng ra giúp nhân loại đi. Đất nước anh chị em đang đau khổ. Anh chị em đi giúp những người đau khổ đi, đừng có đo điện. Anh chị em nói đo điện, mà người ta đau khổ anh chị em giúp không được. Người ta khổ đau anh chị em giúp không được, mà ngồi một chỗ, cứ đo điện hoài. Người ta hàng trăm hàng ngàn người đang đau khổ, đang chết chóc, đang bệnh hoạn, đang khổ sở, thì đi ra giúp cho người ta, nếu anh chị em giỏi. Ngồi một chỗ “điện anh này cao, điện anh này thấp..., điện anh này hết”, cái đó đâu có quan trọng.

Quan trọng là chịu khó đi ra ngoài giúp người ta không. Đi ra ngoài thì không chịu giúp người ta. Ngày tối ngồi nhà cứ đo điện không. Anh chị em thấy có lý không? Chính những người đó là xa rời mọi người, chứ không phải mọi người xa rời những người đó.

Đó là một điều đáng buồn nhất, là tự tôn tự đại, cuộc sống tự tôn tự đại, tiếp tục lại, năm mươi ngàn năm đã bị xóa dưới lòng biển rồi, đã bị xóa vào dĩ vãng rồi, bây giờ cũng giống như vậy nữa, thì tôi hỏi, làm sao kết quả được? Người ta đang đau khổ, không chịu giúp cho người ta. Người ta đang cần mình giúp đỡ, không chịu giúp, ngồi một chỗ, “điện anh này cao, điện anh này thấp, điện ông Thầy không có”. Tôi đâu có cần. Nếu tôi không có điện, tôi không dạy học là tôi sung sướng nhất, tôi nói thật anh chị em. Tôi đâu có muốn làm Thầy, nhưng mà đó là bổn phận, trách nhiệm của tôi, các đấng giao cho tôi. Tôi nói thật với anh chị em, tôi mà nghĩ là tôi sướng nhất. Tiền tài, danh vọng, địa vị, tôi có hết. Tôi đâu cần dạy học làm chi cho một tôi? Người ta từng mua tôi một năm hai chục triệu đôla, bốn chục triệu đôla, tôi đâu có cần. Được rồi, mỗi năm tôi lấy hai chục triệu đôla, anh chị em nào cần tôi, phải vô tám cái hàng rào mới được gặp tôi. Được, cái này dễ lắm. Cái cương vị tôi là Thầy, tôi làm cái này rất dễ, nhưng để làm cái gì? Người ta khổ quá, không giúp người ta, mà làm cái này để làm gì? Anh chị em hưởng như vậy đâu có sung sướng, đâu có tồn tại? Trong khi hàng triệu người, hàng tỷ người đang đau khổ, không giúp người ta, mình ngồi đó tự tôn tự đại hoài. Đó là tự mình giết mình mà mình không hay. Mình tưởng mình hay, mình giỏi, mình cao, mà mình giết mình. Mình tự mình xa rời tất cả bè bạn mình, tất cả xa rời những người thân yêu của mình, mà mình không biết.

Nhưng tôi vẫn thông cảm. Nếu những người đó ý thức cuộc lỗi lầm của họ, mà họ trở về con đường giúp đỡ cho mọi người đang đau khổ, thì chắc chắn những người đó sẽ trở lại con đường chánh đẳng chánh giác để giúp mọi người, không có gì trở ngại hết.

Học viên này hỏi, trong tương lai, nếu có xảy ra như vậy cho học viên này thì có cách nào? Tôi, giống như tình trạng với anh chị em, tôi cũng đau khổ, tôi cũng bị khó khăn, tôi cũng bị xáo trộn. Nhưng khi tôi bị như vậy, tôi ngồi như thế này, tôi tịnh tâm trong vòng 5 – 15 phút, điện năng các đấng dạy: “con chấp nhận đi, đây là quyền lợi nhân loại, đây là tình thương của Thượng Đế ban cho mọi người, đây là tình thương của các đấng thiêng liêng cao cả ban cho mọi người, thì con ráng cố gắng vượt qua mọi trở ngại đi. Vì tình thương của Thượng Đế, vì tình thương của con người, vì tình thương của con, con sẽ chấp nhận tất cả các cái này đi”, nên tiếp tục cuộc hành trình tôi đi nữa. Mọi lần, một năm tôi đi, tôi rời nhà một năm có sáu tháng thôi. Rồi lên được bảy tháng một năm. Rồi lên được tám tháng một năm. Bây giờ về nhà còn ba tháng, còn hai tháng, còn một tháng. Kỳ này tôi tính về nhà chơi một tháng, mà đủ thứ chuyện hết, ba tuần. Mà trong ba

tuần tôi không có ở nhà. Ba tuần đó, tôi đi chỗ này, chỗ kia. Nói tóm lại tôi về nhà được một tuần lễ hoặc hai tuần, tôi đi vòng vòng hết, tuần thứ ba, tiếp tục tôi đi nữa. Không biết năm tới tôi về nhà được mấy ngày? Bây giờ học trò càng ngày càng đông, quốc gia càng ngày càng nhiều. Cái điện thoại của tôi cũng không yên. Tôi vừa xuống phi trường, tôi lựa chỗ cửa sổ, tôi điện thoại mở luân xa cho người ta. Chỉ ngồi máy bay là yên thôi, tại máy bay thì điện thoại không được. Xuống máy bay là điện thoại mở luân xa, chỗ này 5 phút, chỗ kia một phút. Một lần không nhiều, chừng 100, 200, 50, 70 à. Có lần tôi mở luân xa, tôi đi từ bên Âu châu qua Thụy sĩ, vừa xuống máy bay, mở luân xa cho 1500 người bên nước Bạch ngan. 1500 người đang chờ, tôi dùng điện thoại cầm tay mở luân xa cho họ, giúp cho biết bao nhiêu người.

Đó, chúng ta nên giúp là giúp cái này. Mình giúp một ngàn người, không phải chỉ một ngàn người. Một ngàn người có thể giúp hàng chục ngàn người, hàng trăm ngàn người bớt đau bớt bệnh. Đó, việc này mình nên làm. Chứ đừng ngồi một chỗ, tôi đo điện người này cao, đo điện người kia thấp, trời ơi. Người ta là muốn chết rồi, khổ đây, không giúp người ta, cứ ngồi, cái miệng đo điện. Điện này không biết điện gì? Điện này chắc tòa báo “Paris mát” (Paris Match) quá. Tòa báo “Paris mát” là mấy người khủng hoảng tinh thần đó. Tại danh từ Việt nam tôi ưa nói tờ báo Paris mát, coi như không mấy bình thường đó. Anh chị em thấy không, nhưng mà anh chị em cũng thông cảm cái này. Nếu gặp những trường hợp đó xảy ra, người nào tôi không biết, họ yêu cầu anh chị em giúp, thì chúng ta sẵn sàng giúp. Lấy tình thương giúp đỡ, không phải để trả thù, lấy tình thương để giúp đỡ những người mà lầm đường lạc lối nhe. Chứ không phải lấy tình thương xóa bỏ hận thù. Họ đâu có thù mình, tại vì họ đi lạc đường thôi. Thì mình lấy tình thương dẫn họ đi đường chánh lại, đi cùng với anh chị em giúp người ta. Chứ không phải trả thù, nói trả thù, là trật. Mình chỉ lấy tình thương giúp cho họ trở về con đường cùng với chúng ta, nắm tay lại giúp mọi người. Cái đường này là chúng ta nên làm. Tại vì trong tương lai, con cháu chúng ta, gia đình chúng ta, dân tộc chúng ta và mọi người bè bạn chúng ta, cần chúng ta thì chúng ta giúp. Cái này là niềm vui chung của mình và niềm vui chung của mọi người.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi trình bày một số kinh nghiệm. Người học viên này hỏi, anh chị em học hỏi, tôi trả lời kinh nghiệm. Tất cả tôi và anh chị em nắm tay lại, phục vụ nhân loại. Đó là hàng đầu của ngành Nhân Điện chúng ta bây giờ và cho tương lai. Hết.

39/ Cảm ơn Thầy rất nhiều, tôi mong là Thầy sẽ đến Na Uy (Norway) năm 1998 nếu được, hiện có rất nhiều học trò đang chờ đợi Thầy ở đó. Tôi có hai câu hỏi. Tôi đang trị bệnh từ xa cho một người đàn bà ở Nauy, ở một thành

phố khác, nhưng người bệnh nhân cũng đang tự trị và bà cũng có nhờ trung tâm trị cho bà. Tôi và trung tâm chia nhau để trị cho bà này. Tôi xin hỏi Thầy, có lẽ tốt hơn nếu chỉ một mình tôi trị cho bà, với phương pháp mới học ở lớp này, vì được dùng kim tự tháp

Câu hỏi thứ hai là khi chúng con dùng luân xa 6 để đưa những trận bão hoặc hóa giải ô nhiễm không khí, vân vân, thì những sự ô nhiễm hoặc gió bão đó đi đến đâu? Có phải chúng ta đưa nó đi quá xứ khác hay đi đâu?

Tôi trả lời trong vấn đề trị bệnh trước. Theo nguyên tắc chung, nếu anh chị em biết sử dụng luân xa 6 trị bệnh đặng xa, dành riêng cho anh chị em học lớp 5.1, 5.2. Và bây giờ học lớp sáu, những hình thức trị bệnh thì một mình anh chị em trị được rồi. Hoặc lớp sáu, hoặc lớp 5.1, hoặc lớp 5.2. *Anh chị em biết cách sử dụng luân xa 6 trị bệnh đặng xa thì một người trị đủ rồi.* Anh chị em đâu cần thiết phải trị hai ba người, nó sẽ không có tác dụng. Do đó, thì anh chị em nghe lời khuyên của tôi, hoặc bà này, hoặc một người trong ở trung tâm nào đó, trị bằng luân xa 6 cũng được hết. *Chứ đừng có nhiều người trị.* Tưởng rằng nhiều người trị thì hết bệnh, thật sự không hết bệnh đâu. Đôi khi lẫn lộn, tưởng người này trị rồi, người kia tưởng người nọ trị rồi, ba người, A, B, C, mà người bệnh nhân này quen, tất cả ngày đó không có trị gì hết, vì người này tưởng người kia trị rồi. Do đó, thôi bây giờ người C trị 5 bữa, 5 bữa sau tôi mắc đi chơi, thôi người B trị. Năm bữa nữa người B đi chơi, người A trị đi. Như vậy thì tác dụng hơn, giúp cho người bệnh bớt bệnh bớt đau.

Còn vấn đề gửi gió đi, gửi sương đi, thì chưa. Chờ đi. Bữa nay là đề tài tôi hướng dẫn cho trị bệnh đặng gần, đặng xa. Và công thức mới trị bệnh, kết hợp với đề tài luyện tập với kim tự tháp này. Còn vấn đề giúp cho lương thực thực phẩm, hoa màu, thuốc men, hoặc bão to gió lớn thì sẽ có một đề tài khác khi nào tôi hướng dẫn đề tài đó thì anh chị em sẽ ghi đề tài ngày hôm đó. Lương thực như thế nào, thực phẩm như thế nào hoặc gửi gió đi như thế nào, bão tố đi như thế nào, thì anh chị em ghi như vậy để cho không có bị xáo trộn.

Như ngày hôm qua tôi hướng dẫn trong vấn đề luyện tập kim tự tháp. Ngày hôm nay buổi sáng này thì tôi hướng dẫn phương pháp trị bệnh để có những kết quả, kinh nghiệm gặt hái được sau khi trở về gia đình của mình, để giúp cho người khác hết bệnh hết đau bằng công thức trị bệnh mới, bằng đường hướng mới mà tôi hướng dẫn cho anh chị em, về trị bệnh cá nhân, trị bệnh tập thể, trị bệnh trong lớp học, trị bệnh ngoài lớp học. Những kinh nghiệm đó anh chị em ghi chú cho đầy đủ. Mỗi ngày một đề tài một, ngày nào tôi dạy đề tài nào thì anh chị em có thể hỏi đề tài đó. Tuy nhiên nếu có liên qua những đề tài khác thì tôi giải thích một phần.

Qua câu hỏi này thì chắc có thể ngày mai, hoặc chiều nay tôi sẽ dạy đề tài làm thế nào giúp những trường hợp xảy ra thiên tai, gió lớn, bão lớn hoặc lửa cháy. Tôi sẽ tổng kết lại một buổi, hướng dẫn cho anh chị em để anh chị em đủ bài vở hết, học cho dễ dàng.

Tiếp theo đây, tôi trình bày trong vấn đề trị bệnh, tôi khuyên nếu biết người bệnh nhân quen nhiều người thì anh chị em sẽ khuyên người bệnh nhân đó, nên mời một người trị thôi. Tâm lý của người bệnh nhân, họ muốn mau hết bệnh, mau hết đau, gia đình của họ muốn cho họ mau hết bệnh, do đó đôi khi phải mời 4 người, 3 người, 5 người trị bệnh. Như vậy thì sẽ không có tác dụng nhiều, đôi khi người này quên, người kia nhớ. Tốt hơn hết là anh chị em chỉ nhờ một người thôi, mà người đó chú tâm mỗi ngày trị cho bệnh nhân, chắc chắn sẽ giúp cho người bệnh nhân mau hết bệnh và mau lành bệnh hơn.

Đó là tôi giúp ý kiến để anh chị em dễ dàng trong vấn đề trị bệnh và để anh chị em khuyến khích người bệnh nên chọn một người nào thôi.

40/ Kính thưa Thầy, Thầy chưa nói đến vấn đề lọc máu, ở những lớp khác thì vấn đề này quan trọng. Bây giờ có cần lọc máu nữa hay không?

Trước kia lọc máu là một hình thức anh chị em truyền năng lượng vô máu để giúp cho lượng máu tốt. Bây giờ anh chị em chỉ cần điều khiển hai cái tuyến yên, tuyến tùng bởi sức mạnh của anh chị em có sẵn. Khi tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em kích thích rồi và anh chị em tạo năng lực mạnh rồi, chính cái năng lực này vô cơ thể của anh chị em, anh chị em truyền bằng cái sixième sens của mình, qua cơ thể của người bệnh, thì tất cả những cơ cấu trong cơ thể người đó sẽ luân chuyển hết, kích thích hết, bằng hai tuyến của mình kích thích được thì mới kích thích tuyến yên, tuyến tùng của người ta tiết ra những chất kích thích tố.

Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em cố gắng dành riêng cho mình 30 giây thôi, nếu anh chị em không có rảnh. Còn nếu anh chị em rảnh thì dành riêng cho mình mỗi ngày hai lần, mỗi lần 30 giây tới 5 phút. Lần thứ nhất vào buổi sáng, lần thứ nhì vào buổi tối trước khi đi ngủ. Đây là một công thức để luôn luôn bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, luôn luôn tạo sự kích thích tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em, trong người của anh chị em sẽ thoải mái lắm. Thoải mái bằng cái năng lực, giúp cho mình sức khỏe. Thoải mái bằng cái tuyến yên, tuyến tùng, giúp cho nó kích thích, chống vấn đề già nua, bảo vệ sức khỏe cho mình. Và chính cái sức khỏe này tạo cho anh chị em để anh chị em giúp cho người khác mau hết bệnh, mau lành bệnh. Do đó, sau khi anh chị em học lớp sáu rồi, trở về việc trị bệnh mà tôi hướng dẫn cho vấn đề trị bệnh cá nhân, trị bệnh tập thể, khỏi cần thiết phải lọc

máu, mà bằng kích thích tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em, bằng sự đặt tay luân xa số 6 và hai cái hệ thần kinh phía sau đầu cá nhân.

Đó là những yếu tố tôi hướng dẫn cho sáng nay, anh chị em ghi chú cho kỹ thì chắc chắn thực hiện giúp cho mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Sau lớp học này, về thí nghiệm thì anh chị em sẽ thấy được kết quả liền. Anh chị em chỉ cần đặt tay luân xa số 6, 7 xong, đặt luân xa 6 và hai ngón tay vô sau đầu, hai tới ba ngày anh chị em thấy người đó thay đổi liền. Và ngay cả anh chị em, không phải tôi nói ra đây là tôi giới thiệu để anh chị em đi học, tại vì anh chị em muốn học nhiều tôi cũng không có thời gian tôi dạy nhiều đâu. Bây giờ anh chị em học lớp sáu, cũng như ngày hôm qua, tôi giải thích – bữa nay thì chắc có lẽ anh chị em hơi tỉnh chút rồi, là anh chị em hết mệt lúc đi máy bay tới đây – ráng mỗi người chụp một cái hình để làm kỷ niệm đi. Rồi sau ba tháng, chụp lại một hình nữa, với bộ đồ này. Thì ba tháng thấy anh chị em đẹp ra, mà đẹp ra thì mấy ông cũng – đừng có thương quá mà ghen, rồi mấy bà cũng vậy, thương quá đừng có ghen nhe. Thương mà đừng có ghen mới hay, chứ thương mà ghen đâu có hay. “Sao lúc này anh đẹp trai quá? Lúc này sao thấy em đẹp quá!” hai cái đẹp. Đẹp đâu không thấy, thấy gây lộn, không thấy gì vui. Rồi nói tại vì học cái này, thôi đừng thêm học! Đừng gây, uổng lắm nhe. Tại vì người ta cần đẹp trai nhiều chừng nào tốt chừng đó, đừng có ghen. Đáng lẽ đẹp trai là anh chị em còn mừng chứ, tại sao ghen? Rồi mấy bà đáng lẽ đẹp gái, khỏi đi mỹ viện, anh chị em tại sao ghen? Phải mừng, phải không? Cái này là sự thật. Khi thấy khỏe ra, trẻ ra, đừng có ghen nhe. Anh chị em phải thông cảm cho mấy bà, mà mấy bà phải thông cảm cho mấy ông! Hai vợ chồng học là tôi thấy hay nhất đó. Sống nhưt. Không có ai ghen ai hết. Tại ông chồng cũng trẻ mà bà vợ cũng trẻ. Hai người trẻ hết, không người nào ghen người nào là sống nhưt.

Đôi khi, tôi biết có một số người ở bên Hoa kỳ cũng bốn mươi mấy tuổi rồi, không biết cách bảo vệ da, thành ra con người đen đúa, coi rầu khổ, mà nhà giàu, giàu lắm. Nhưng biết tại sao giàu mà xấu không? Tại vì họ đi làm ăn nhiều quá, không lo trang điểm, chứ không phải họ xấu, coi cũng được lắm, nhưng mà cũng không có đẹp lắm. Mà sau khi học Nhân Điện rồi, mặt mày trắng trẻo đẹp ra. Mấy người hỏi “tại sao mà chị ngộ vậy? Hồi xưa tôi thấy chị xấu lắm mà, sao bây giờ chị ngộ vậy?” – “Nhờ tôi học”. Bây giờ học lớp 1, 2, 3 cấp tốc, để tôi về Hoa kỳ mở luân xa cho họ. Họ cố gắng học lớp cao chừng nào để họ trẻ chừng đó. Thay vì sửa hoại, mà không đẹp. Mà họ học thì nó khỏe, không bệnh mà lại đẹp. Thành ra kéo nhau đi học là lý do vậy. Vì chỗ đó, tôi yêu cầu anh chị em, vợ mình đẹp mình mình mừng, chồng mình đẹp, mình cũng mừng. Anh chị em đừng có mừng quá rồi ghen, sẽ từ đẹp thì xấu lại à. Thành ra mình muốn cho đẹp, mình phải cười hoài thì đẹp. Chứ thấy người ta trẻ đẹp mà anh chị em nhăn hoài là anh chị em xấu đó. Tôi khuyên anh chị em nên bảo vệ sức khỏe của mình, nên vui. Đừng có ghen. Ghen

rầu rầu. Ghen là da sẽ nhăn hết, mà ghen thì không vui, buồn thì đâu có đẹp được! Do đó tôi khuyên anh chị em, nếu trẻ được thì tốt. Chồng mình trẻ được cũng tốt, mà vợ mình trẻ được cũng tốt. Tôi giúp ý kiến cho anh chị em (như vậy cho đỡ mệt)

41/ Sau lớp sáu này chúng con giúp những người đàn bà có thai bằng cách nào, để khi sanh cho dễ?

Hai đứa con sanh đôi, một đứa bị bệnh, chết. Một đứa còn sống, có ảnh hưởng gì? Nó có bệnh kỳ lạ, thì có coi như là bệnh thần kinh giả không?

Trường hợp thứ nhất thì cẩn thận, đừng có thực hiện giúp dùng luân xa 6 truyền điện từ bụng trên xuống bụng dưới, 3 lần, trước khi người đàn bà tới bệnh viện. Cũng có một số anh chị em hiếu kỳ, thử nghiệm, thì tội nghiệp cho người ta. Hoặc vô tình, ghét người ta, anh chị em làm cho trên đường đi người ta sanh tại xe hơi, không có sanh tại bệnh viện, thì không được, không sanh được đâu, ba ngày chưa sanh, tôi thí dụ vậy thôi.

Anh chị em học cái này để giúp cho người ta, nếu thử vì ghét người ta thì không có kết quả. Điều đó là điều nguy hiểm nhất cho mình. Vì chỗ đó mình học cái này là vì mình thương người ta, giúp người ta. Chứ không phải học cái này rồi ghét người ta, hại người ta, không được. Hại người ta thì không có kết quả gì hết.

Nếu sanh hai đứa con, một đứa chết vì bệnh, đứa còn lại nếu bị bệnh thì chúng ta truyền điện cho nó. Còn không bị bệnh thì không thành vấn đề. Tôi nhắc lại cho anh chị em biết, *không có trường hợp bệnh thần kinh giả dưới 12 tuổi*. Nếu có thí dụ, các đấng thiêng liêng cao cả, những linh hồn tốt xâm nhập thì anh chị em không có giúp gì được hết, dưới 12 tuổi không giúp được. Ghi kỹ cái này. Những ngày chót, tôi sẽ dẫn giải cho rõ ràng trong vấn đề linh hồn tốt, linh hồn cao, linh hồn thấp như thế nào, tôi sẽ dẫn giải cho rõ ngày cuối, để ghi chú đầy đủ, về thực hành, giúp cho mình. Ngay cả những linh hồn của ông bà tổ phụ của chúng ta, nếu đi tu tái kiếp rồi thì tốt. Chưa tu, chưa tái kiếp thì chúng ta sẽ giúp được phần này khi học được lớp sáu. Bởi lẽ, mỗi ngày anh chị em thực tập kim tự tháp, thì cầu nguyện cho linh hồn ông bà tổ phụ mình, nếu chưa tái kiếp đi tu thì tái kiếp đi tu hoặc tái kiếp trở thành con người khác, những cái đó tôi sẽ chỉ cho trong ngày cuối của lớp học này, vào buổi sáng ngày 25 tây.

Để trả lời tiếp. Bây giờ tôi sẽ giải thích tại sao đặt kim tự tháp lớn này:

Tôi sẽ trình bày với anh chị em về kim tự tháp này. Hiện tại tôi chưa biết kim tự tháp này tôi sẽ tặng cho quốc gia nào, vì tôi thực hiện bốn cái. Trong lớp

học này có khoảng 40 quốc gia trên thế giới về đây học, thì tôi chưa biết tặng quốc gia kim tự tháp này. Chính cái kim tự tháp này, tôi sẽ truyền điện vô đây, tôi sẽ tặng cho một nước, chưa biết nước nào, tại lớp học này.

Kim tự tháp này, trong tương lai sẽ có tác dụng nhiều năng lực mạnh để bảo vệ cho năm châu bốn biển. Do đó tôi sẽ đem hai cái về Hoa kỳ để tôi nghiên cứu. Sở dĩ tôi thực hiện kim tự tháp này, có kim tự tháp nhỏ ở trong – là vì trước kia tôi thực hiện năm cái kim tự tháp lớn, dưới này có hình tròn giống như kim tự tháp nhỏ của anh chị em – bây giờ tôi thực hiện kim tự tháp này. Sở dĩ tôi thực hiện kim tự tháp lớn với kim tự tháp nhỏ, là vì những bí mật trong kim tự tháp nhỏ, nằm ở trong kim tự tháp lớn, tôi lấy ra. Bí mật đây là *bí mật vô hình* chứ không phải bí mật bằng hình vẽ, bằng con số mật mã. Những bí mật vô hình này, tôi đem ra áp dụng để cho nó phù hợp cuối thế kỷ 20 này, để giúp cho nhân loại ít có bị chết chóc, ít có bị thiên tai, ít có bị tận thế nhiều, bởi lẽ là *quả địa cầu chúng ta phải cần nhân loại càng nhiều càng tốt để học hỏi nghiên cứu phát triển tâm linh, giúp cho nhân loại những thế kỷ mai sau*. Càng ngày càng nhiều nhân loại, chứ không phải để chết nhân loại. Đường hướng của Thượng Đế, khả năng quyền năng của các đấng thiêng liêng cao cả là luôn luôn muốn bảo vệ nhân loại, giúp nhân loại trường tồn vĩnh cửu, sống lâu, sống dài, chứ không phải muốn cho chết, ngắn thời gian vì bệnh đau. Vì chỗ đó nhiệm vụ của chúng ta sẽ bảo vệ cái này. Và chính cái năng lực này mà anh chị em sẽ có trong tương lai đây, và bảo vệ tất cả các nước trên thế giới, bảo vệ cho nhân loại.

Vì mục đích của Thượng Đế muốn bảo vệ nhân loại, do đó các đấng thiêng liêng cao cả và những vị thầy giúp cho tôi tìm được những mật mã vô hình trong kim tự tháp nhỏ này. Mặc dầu là vô hình nhưng trong kim tự tháp nhỏ này chứa đựng những mật mã vô hình, đem ra áp dụng bằng cái năng lực giúp cho anh chị em nhiều năng lực, giúp cho anh chị em hợp nhất linh hồn – thể xác của anh chị em, để tạo năng lực mạnh này giúp cho dân tộc, nhân loại, gia đình của chúng ta.

Vì chỗ đó, thấy nó đơn sơ đơn giản *nhưng theo những lần vẽ, những kích thước, theo chiều, sẽ tạo ra cái năng lực nếu chúng ta biết cách sử dụng, để bảo vệ cho mình và giúp cho người khác*. Tôi đưa cho anh chị em coi, tôi thực hiện 5 cái. Một cái tôi mang về Việt nam rồi. Chắc chắn cái thứ nhì này sẽ cho một quốc gia khác ở đây. Còn 3 cái còn lại, hai cái tôi mang về Hoa kỳ, một cái tôi chưa biết thế nào, có lẽ tôi sẽ đem đi nơi này hoặc nơi khác tôi dạy, việc đó tính sau. Do đó thì cái kim tự tháp này sẽ về một quốc gia trong lớp học này thì chắc chắn tôi sẽ giải thích cho quốc gia đó biết, để làm như thế nào, đặt nơi nào để làm cái gì. Tới giờ này, tôi nói thật với anh chị em tôi chưa biết quốc gia nào, nhưng chắc chắn là không phải Việt nam, tại vì quốc gia Việt nam, tôi gửi về một cái rồi. Cái này là cho quốc gia thứ nhì, mà chưa biết nơi nào. Chắc chắn là ngày 25 tây, buổi sáng thì tôi sẽ tặng cho một quốc gia, có học viên đang học ở đây.

Những năng lực có sẵn trong kim tự tháp nhỏ này, nằm trong kim tự tháp lớn, mà ngày hôm qua tôi trình bày. Trong kim tự tháp lớn, có những kim tự tháp nhỏ chứa những hình ảnh bí mật, mà trước kia, tôi, anh chị em đã thực hiện, kết quả rồi. Nhưng chúng ta thiếu niềm tin của các đấng thiêng liêng cao cả, do đó chúng ta bị xóa. Thì bây giờ chúng ta sẽ học lại cái này để giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc, giúp gia đình chúng ta. Thì chắc chắn anh chị em không sợ bị ảnh hưởng. Bây giờ các nước trên thế giới đang lo ngại dưới mọi hình thức: kinh tế, chính trị, quân sự, thiên tai và tất cả những hình thức mà quả địa cầu đang bị đe dọa. Cái quan trọng nhất là vấn đề nhiệt độ: nóng, lạnh, mưa, gió, tất cả những trường hợp đó làm cho mọi người sẽ bị bệnh bị đau dưới mọi hình thức khác nhau, thì chúng ta sẽ bị giải quyết được bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng những công thức vô hình mà các đấng thiêng liêng cao cả, những vị thầy đã dạy chúng ta, nhắc nhở chúng ta tìm lại cái tiềm năng khả năng của chúng ta, mà chúng ta đã có sẵn rồi. Chính cái tiềm năng khả năng của chúng ta có sẵn rồi, chúng ta sẽ được nhắc nhở lại thời kỳ này thì chúng ta thuộc bài, chúng ta thực hiện thì đem ích lợi cho mình, gia đình mình, quốc gia mình và các quốc gia khác trên thế giới. Mà nhiệm vụ đó Thượng Đế và các đấng giao cho chúng ta, đó là một điều hãnh diện nhất. Một điều sung sướng nhất là chúng ta làm việc với Thượng Đế, giao cho chúng ta đóng góp giúp nhân loại. Tôi hy vọng rằng trong thời gian này anh chị em học, thực tập kim tự tháp, qua câu hỏi nêu ra, qua sự trả lời kinh nghiệm của tôi, để chúng ta cùng kết hợp lại đóng góp xây dựng cho quả địa cầu không bị thương tổn, giúp cho nhân loại không bị thiệt thòi, không có bị chết chóc, và được an toàn cho tất cả các châu. Đó là một điều sung sướng. Chứ còn bây giờ mà đi tới giai đoạn sau cùng chúng ta chết hết, mọi người đều chết hết thì đâu còn ý nghĩa gì. Đâu có thực hiện đường hướng của Thượng Đế như thế nào. Đâu có được thực hiện con đường tâm linh như thế nào. Do đó Thượng Đế ban cho chúng ta một cái quyền năng khả năng để bảo vệ chúng ta, bảo vệ những người khác để giúp chúng ta sống mãi, sống dài, để thực hiện chương trình dài mà Thượng Đế đã giúp chúng ta để giúp cho thế hệ mai sau, đó là con cháu chúng ta được hưởng.

Tôi mong rằng, với hình ảnh kim tự tháp nhỏ này, chứa đựng những sự luyện tập, với những phương tiện giả này mà chúng ta tìm được chân lý thiết để đáp ứng nhu cầu một việc mà ngoài sức tưởng tượng của xã hội loài người, mà từ trước tới giờ chưa bao giờ có. Mà nếu có, thì là một điều tốt cho chúng ta. Khi chúng ta ý thức được, chúng ta biết được thì chúng ta cố gắng học hỏi nghiên cứu để bảo vệ cho chúng ta trước, bảo vệ gia đình chúng ta trước, sai đó dân tộc và các dân tộc khác trên thế giới cần đến chúng ta, thì chúng ta sẵn sàng giúp.

Đó là ý nghĩa của kim tự tháp này, tôi sẽ tặng cho một quốc gia ở trong lớp học này vào ngày 25 tây của cuối khóa này, đó là vào ngày Noel, chắc chắn quốc gia đó sung sướng nhất. Không phải là vấn đề bắt thăm. Mà vấn đề trong lớp học

này, vấn đề tôi thiên định, vấn đề tôi giúp. Chứ không phải anh chị em nói, thôi bây giờ đề nghị với ông Thầy, bốn chục nước, bắt thăm, ông Thầy bốc cái thăm nào ra thì lấy cái đó. Không phải vậy. Cái này là cho một quốc gia, cho một châu, thành ra quốc gia nào được hưởng, châu nào được hưởng thì sung sướng. Trong đầu tôi cũng biết chút đỉnh rồi, mà không biết phải không. Tôi cũng cố gắng đợi 6 ngày nữa. Yên chí. Tôi cho nêu ra một câu hỏi nữa.

42/ Xin cảm ơn Thầy đã cho tôi cơ hội đặt câu hỏi. Tôi có hai câu hỏi. Hôm qua Thầy có nói là Thầy chưa giải thích về số học, về những con số, nhưng tôi vẫn muốn hỏi về đề tài này. Vì khi tôi nhìn vào trong hình Ai Cập, tôi nhận được những con số và nghĩ đến những con số, tôi không biết phải làm gì với những con số đó, vì tôi không dùng được những mật mã mà tôi nhận được. Việc này làm tôi hơi buồn và bất lực vì tôi không thể phân tách những con số mật mã mà tôi nhận được, tôi không thể giúp ai được. Có thể nào Thầy dạy hoặc giúp tôi phân tách và hiểu được những con số trong thông điệp mà tôi nhận được từ những hình ảnh Ai Cập này, để tôi có thể giúp được cho mọi người.

Câu thứ nhì: Thầy có nói rằng trị những bệnh thần kinh thì khó khăn, và đây cũng là một kinh nghiệm của tôi. Câu hỏi của tôi là tại sao trị những bệnh này lại khó khăn và lý do đã tạo ra bệnh thần kinh trên phương diện tâm linh của linh hồn?

Những hình ảnh con số trong kim tự tháp này, chắc chắn là tôi chưa có dạy anh chị em đâu, nhưng tôi sẽ giải thích cho nghe.

Còn tất cả những bệnh thần kinh thiệt thì nếu tôi trả lời hai câu hỏi này, mất nửa giờ đồng hồ.

Mà tôi sợ trả lời nửa giờ đồng hồ cho hai câu này thì anh chị em đói bụng, và ở đây có giờ giấc đàng hoàng, vì chỗ đó, tạm thời, hai câu hỏi này tôi sẽ trả lời sau khi anh chị em nghỉ trưa, ăn cho no, lát nữa vô, tôi dạy. Vững bụng học, chứ bây giờ học thì đói bụng, mà trở ngại cho người ta. Trước khi tôi trả lời câu hỏi này, anh chị em ra ngoài nghỉ cho khỏe, ăn uống cho no, rồi trả lời.

Bây giờ tôi trả lời hai câu hỏi sáng.

Thứ nhất những con số hiện lên hình ảnh bên Ai Cập, mà người học viên này muốn học những con số đó để giải quyết vấn đề giúp cho mình, giúp cho những người khác được kết quả. Nhưng anh chị em thấy, ngày hôm nay là ngày thứ hai của lớp sáu thì anh chị em có học hết lớp sáu, tổng cộng từ trước tới giờ, từ lớp

1, tới lớp sáu này, tổng cộng tối đa 4 tuần lễ. Có một số học chương trình sau này tối đa là 3 tuần lễ hoặc ít hơn. Tổng số học viên thời gian quá ít, mà chúng ta đạt được những kết quả đáng kể, chẳng những giúp cho mình, giúp cho người khác trong lãnh vực học điều trị bệnh, dạy học, cho không biết bao nhiêu người. Ngoài vấn đề trị bệnh, anh chị em dạy học, còn những vấn đề khác nữa, có một số anh chị em ở Âu châu, Mỹ châu, Á châu, Úc châu đã thực hiện đem ích lợi cho xã hội, cho gia đình, cho cá nhân. Thời gian ngắn mà đạt được những kết quả to lớn như thế đó, thì anh chị em sẽ còn phải học thêm nữa. Học thêm để hiểu nhiều. Anh chị em may mắn hơn tôi, học có 3 tuần lễ thôi. Nhưng tôi vừa học, vừa thực hành 25 năm rồi, nhưng vẫn chưa chấm dứt. Mỗi ngày tôi phải vẫn học. Học những cái hay, những cái tốt, những cái xấu, mà ông thầy vô hình dạy tôi. Trong bất cứ trường hợp nào, sáng, trưa, chiều, tối, kể cả đi ngủ, tôi đều học hết. Sở dĩ ông thầy vô hình dạy cho tôi như vậy, là muốn đào tạo cho tôi càng ngày càng hiểu biết thêm nhiều hơn nữa để đáp ứng nhu cầu giúp ý kiến cho anh chị em, để anh chị em cùng với tôi hoàn thành nhiệm vụ giúp cho tất cả mọi người không có bị trong cơn ác mộng, khủng hoảng chết chóc, mà hầu hết nhân loại đều đang lo sợ. Gần nhất đây là ba năm qua, một số anh chị em các nước trên thế giới, một số những vị lãnh đạo quốc gia, một số nhà khoa học, các nhà nghiên cứu tâm linh đều lo lắng e ngại quả địa cầu chúng ta bị đe dọa bởi ảnh hưởng thời tiết, bởi ảnh hưởng chất độc trong không khí. Đó là con người tạo ra chứ không phải Thượng Đế, mà cũng không phải các đấng. Vì chỗ đó tôi cũng muốn dạy cho anh chị em, nhưng mà dạy nhiều quá, e rằng anh chị em sẽ thực hiện không có đúng nguyên tắc, hoặc đôi khi sơ xuất, thì chẳng những không đem kết quả cho mình, mà không đem ích lợi cho mọi người.

Do đó từng bước một – tôi cũng vậy, trong suốt 25 năm qua, tôi vừa học, tôi vừa nghiên cứu, và mỗi ngày tôi tiếp tục tôi học, nhưng mà tôi cũng đâu có hiểu hết được. Tôi cũng còn học nhiều lắm. Chứ nếu tôi hiểu biết hết toàn bộ thì tôi đâu có học nữa. Nhưng mà tôi vẫn học thêm. Học thêm những cái mới lạ, những cái thay đổi của con người. Ý tôi muốn nói vấn đề con người thay đổi đây, là linh hồn của con người thay đổi. Mà khi cái linh hồn của con người thay đổi trong chiều hướng tu, phát triển tâm linh, thì tôi phải đi theo từng bước một. Tôi phải chạy theo những linh hồn tu để tôi bắt kịp cái thời gian học hỏi thêm nữa. Có như vậy mới đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em được. Chứ bây giờ tôi đứng một chỗ thì tất cả linh hồn con người trên thế giới càng ngày càng vượt xa thì làm sao tôi chạy theo kịp mà tôi giúp cho anh chị em? Đó là lý do mà tôi phải học thêm, học hoài. Mỗi lần tôi học như vậy thì tôi sẽ tổ chức nhiều lớp đặc biệt, nhiều lớp cao để có điều kiện tôi giúp ý kiến cho một số anh chị em để anh chị em hoàn thành nhiệm vụ. Đôi khi, không phải trong lớp sáu, trong lớp 5, 5.1, 5.2, có nhiều linh hồn rất cao ngồi trong lớp học đó, muốn phát triển, nhưng mà không có thời gian. Tôi biết được điều này, nên ngoài vấn đề tôi trả lời câu hỏi nêu ra thì những vấn đề khác mà các anh chị em học lớp cao hơn, thí dụ, lớp 5.2, lớp sáu mà được dự thính

những lớp 5.1, những câu hỏi của học viên nêu ra từ những linh hồn cao muốn phát triển tâm linh mà chưa có cơ hội, mặc dầu mới học lớp 5.1 thôi, hoặc 5.2, nhưng nêu ra những câu hỏi có giá trị, thì chính lớp học đó học nhiều, ngoài ra số dự thính lớp sáu cũng được ý kiến từ người học viên nêu ra câu hỏi, qua sự trả lời kinh nghiệm của tôi để chúng ta học chung hết, đáp ứng nhu cầu giúp những trường hợp bế tắc mà chúng ta sẽ giải quyết được.

Cũng như lớp sáu này, hôm nay là ngày thứ hai, tôi cũng muốn cho anh chị em giỏi, tôi muốn anh chị em nghiên cứu cho đúng cách, tôi muốn cho anh chị em thực tập với thời gian ngắn nhất mà đạt được kết quả cao để đáp ứng nhu cầu cho bắt đầu năm 1998 trở về sau. Năm tới đây là năm vô cùng khó khăn cho toàn thế giới. Nhiều vấn đề xảy ra cho nhân loại. Tôi cũng biết, các nhà khoa học cũng lo ngại, các nhà nghiên cứu tâm linh cũng lo lắng, và kể cả những vị lãnh đạo quốc gia toàn thế giới cũng đang chú ý tới vấn đề thiên tai, vấn đề con người phải khổ sở dưới mọi hình thức khác nhau. Cũng như tôi trình bày nhiều lớp học qua ở lớp 5.1, lớp 5.2 và bây giờ lớp sáu. Với khả năng tôi có bao nhiêu thì tôi cố gắng tôi giúp bấy nhiêu. Có nghĩa là làm thế nào tránh tình trạng nhân loại bị khổ sở, chết chóc. Đó là hàng đầu tôi đang lo ngại. Khi mà tôi lo ngại nhiều chừng nào thì tôi cố gắng tôi học nhiều chừng đó, để tôi biết chặn đứng những trường hợp xảy ra để nhân loại bị đau khổ, mà điều này tôi không muốn. Cũng như Thượng Đế và các đấng cũng không muốn điều này. Vì chỗ đó, mục đích của chúng ta là đi theo đường hướng của các đấng thiêng liêng cao cả, các đấng thiêng liêng tối cao muốn giúp cho nhân loại. Chính chúng ta, anh chị em và tôi là những công cụ giúp đỡ với khả năng của mình học được, với khả năng mình có được, với quyền năng đức độ mà Thượng Đế và các đấng giúp cho chúng ta, thì chúng ta họp lại, thì sẽ giải quyết được vấn đề thiên tai có thể xảy ra, chúng ta có thể chặn đứng nhiều chừng nào tốt chừng đó. Nhân loại chết ít chừng nào tốt chừng đó. Ý của tôi, tôi không muốn cho nhân loại chết nhiều. Đó là mục tiêu của các đấng muốn giúp cho nhân loại. Thì chúng ta đi theo mục tiêu đó thì chắc chắn chúng ta cũng chấp nhận hy sinh cuộc đời mình để bảo vệ cho nhân loại không có bị cảnh chết chóc nhiều, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi muốn dạy cho anh chị em lắm, nhưng mà, trình độ của chúng ta, của tôi và anh chị em chưa có đạt được đúng mức để kết hợp lại những con số, để phù hợp với năng lượng vũ trụ, tạo ra những cái quyền năng mới mà chúng ta áp dụng được. Tuy nhiên, nói như vậy, nhưng qua hình ảnh này, bây giờ tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em trong suốt thời gian học lớp sáu này. Anh chị em cố gắng mỗi ngày dùng kim tự tháp này thực hiện, nghiên cứu từ 30 giây tới 5 phút, mỗi ngày tập hai lần. Tôi giúp ý kiến, *sau khi tập xong trong vòng 30 giây tới 5 phút*, anh chị em để kim tự tháp xuống. Nếu trong nhà anh chị em có những hình ảnh này, anh chị em sẽ nhìn vô hình ảnh. Trong 36 cái mật mã này,

cộng với những từng, từng thứ nhất, từng thứ nhì, từng thứ ba, từng thứ tư, từng thứ năm. Năm từng trong hình ảnh này, thì mỗi từng, anh chị em coi, *ngó từ trái sang phải. Cái mật mã nào, cái từng nào, cái người nào, dừng lại, tôi nói thí dụ như, 36 cái mật mã này, cái khung số tám anh chị em dừng lại, thì chắc chắn khung số tám có liên hệ với anh chị em.* Thì anh chị em *tiếp tục cuộc hành trình, có nghĩa là mỗi một lần, anh chị em tập kim tự tháp xong thì nhìn vô hình ảnh đó.* Rồi có dịp anh chị em biết được mười phần, tám phần rồi sáu phần, thì anh chị em *nêu ra câu hỏi, tôi sẽ trả lời cho anh chị em, bằng tư tưởng của mình, bằng sự tiếp xúc của tôi trực tiếp với anh chị em, tôi sẽ giúp cho anh chị em ý kiến.* Cái mục thứ tám nói cái gì, mà liên hệ với anh chị em trong tương lai anh chị em thực hiện. Đó là tôi thí dụ, trường hợp thứ nhất. Trường hợp thứ hai, trong này có năm từng. Từng thứ nhất, từng thứ nhì, từng thứ ba, từng thứ tư, và từng thứ năm. Trong năm từng này thì từng thứ ba có gồm nhiều mật mã và những hình ảnh của người đàn ông và người đàn bà. Thì khi từng thứ ba như vậy, thì anh chị em *coi cái khung số ba, hay số năm, anh chị em dừng lại. Anh chị em tập trung vào nơi đó mà không thể nào nhìn chỗ khác được.* Còn số ba hoặc con số năm, chú ý nhất thì anh chị em tập trung vào một điểm, nếu biết từng số ba là gì. Nếu anh chị em không biết, thì tối lại, anh chị em có thể *yêu cầu tôi giúp ý kiến bằng tư tưởng, coi từng số ba anh chị em nghĩ vậy có đúng không?* Thì tôi sẽ giúp cho anh chị em cái này. Đó là gián tiếp, bằng tư tưởng của tôi giúp ý kiến cho anh chị em. Tại vì không thể nào mà từng thứ ba hoặc cái khung thứ tám cho anh A, mà chị B sử dụng được. Hoặc cho chị C mà anh D sử dụng được. Vì lý do đó, chúng ta, tôi, không thể nào dạy tổng quát cho anh chị em hết được. Mà đó là trực tiếp cho anh chị em bằng khung số tám, bằng khung số ba, bằng từng số hai, thí dụ.

Những hình ảnh đó, trong tương lai – tôi hy vọng rằng mỗi ngày anh chị em tập cái năng lượng vũ trụ đi, khi năng lượng vũ trụ vô kim tự tháp tạo cho anh chị em sức mạnh, chính với sức mạnh này, anh chị em tiếp xúc với tôi rất dễ dàng – khi anh chị em tiếp xúc, dòng điện của anh chị em với dòng điện của tôi tiếp nối lại được rồi, thì anh chị em có thể tiếp xúc thêm với các đấng thiêng liêng cao cả mà anh chị em tôn thờ. Bên Công giáo, có thể anh chị em tiếp xúc với Chúa Giesu. Bên Phật giáo thì anh chị em có thể tiếp xúc với Phật Thích Ca hoặc các đấng thiêng liêng cao cả nào mà anh chị em tôn thờ, thì có thể tiếp xúc với các đấng đó để giúp ý kiến cho anh chị em trong vấn đề phát triển tâm linh, phát triển đường đạo, để anh chị em giúp đường đời. Thì chắc chắn trong tương lai anh chị em sẽ được cái này. Khi anh chị em tập cái năng lực này càng mạnh thì việc tiếp xúc hướng dẫn cho anh chị em đường đạo, không có gì trở ngại hết. Đó, tôi giúp ý kiến cho anh chị em.

Vì lý do đó mà tôi không thể nào dạy cho anh chị em bằng con số, anh chị em kết hợp được với năng lượng vũ trụ tạo cho sức mạnh. Trước tiên, tôi hướng dẫn cho anh chị em tạo cho mình sức mạnh này trước đi. Và chính sức mạnh này,

sẽ giúp cho anh chị em giải quyết nhiều vấn đề khó khăn và bất cứ trong trường hợp nào thì cũng có thể giải quyết được, *nếu anh chị em có sức mạnh luôn luôn lưu giữ bằng hình thức linh hồn thể xác nhập một lại. Bằng hình thức anh chị em luôn luôn giữ chân lý bên cạnh nhiều thời gian, nhiều giờ.* Thì chính thời gian đó, thời gian nhiều giữ chân lý của mình, thì *lúc đó anh chị em sẽ giải quyết nhiều vấn đề khó khăn dù lớn, dù nhỏ, anh chị em cũng giải quyết được.* Đó là tôi muốn hướng dẫn cho anh chị em gián tiếp. Mặc dầu, tôi nói là tôi không có dạy cho anh chị em. Mặc dầu tôi nói tôi không có chỉ con số cho anh chị em, nhưng mà tôi sẽ mở những chìa khóa đó cho anh chị em bằng những lời tôi vừa hướng dẫn cho anh chị em. Khi anh chị em thực hiện được thì việc con số hiện ra trong cái mật mã, hoặc những hình ảnh quen thuộc với anh chị em, trong tương lai chắc chắn anh chị em sẽ giải quyết được việc này. Anh chị em sẽ học được bằng con mắt thứ ba của anh chị em, bằng sixième sens của anh chị em. Bằng tiếp thu năng lượng do anh chị em thực hiện, do anh chị em tập, thì chính công lao của anh chị em tập được, thực hiện được thì sẽ hiểu biết được tất cả những sự việc mà anh chị em muốn đóng góp giúp nhân loại, thì chắc chắn anh chị em sẽ thành công.

Mặc dầu câu hỏi nêu ra, tôi nói không trả lời, chứ thật sự tôi dạy cho anh chị em hết rồi. Cái miệng tôi nói tôi không trả lời, nhưng thật sự đó là tôi chỉ cho anh chị em những công thức, mà anh chị em học, anh chị em tìm, anh chị em nghiên cứu, và tôi giúp cho một phần gián tiếp, nếu riêng anh chị em thích nghiên cứu trong hình ảnh Ai Cập bằng con số mà câu hỏi vừa được nêu ra. Anh chị em thấy không? Cái lối dạy của tôi không phải như người ta, tôi nói không chỉ, nhưng đó là những cái bí mật mà tôi chỉ cho anh chị em. Bây giờ anh chị em hỏi, công thức tôi chỉ cho anh chị em hết rồi. Mà chỉ có một cái là anh chị em *tập trung vào một điểm*, và tôi thêm cho một cái *chìa khóa* bằng cái *năng lực mà anh chị em tập*, và tôi thêm ý kiến cho anh chị em bằng *sự gián tiếp mà tôi hướng dẫn bằng linh hồn của tôi đến với anh chị em để giúp cho anh chị em hiểu thêm*, và *mục đích của anh chị em hiểu thêm là để giúp cho mọi người thì chắc chắn anh chị em sẽ học được dễ dàng*, và *chắc chắn anh chị em sẽ học được thành công.* Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Tiếp theo câu hỏi thứ hai. Anh chị em biết, khi hệ thần kinh của chúng ta bị ràng buộc, mất tự do con người, mất tự do linh hồn bởi luật lệ, bởi phong tục tập quán, bởi gia đình, bởi xã hội. Những luật lệ, phong tục tập quán, gia đình, xã hội, anh chị em lo nhiều quá. Anh chị em lo từ tiểu học, năm tuổi bởi cha mẹ, bởi bè bạn, bởi ảnh hưởng gia đình, bởi ảnh hưởng xã hội, anh chị em bắt buộc học thật nhiều lúc năm tuổi. Lên tới 10 tuổi thì hệ thần kinh bắt đầu yếu rồi. Lên tới 15 tuổi anh chị em tiếp tục học nữa, càng ngày càng yếu thêm. Lên tới 20 tuổi thì tốt nghiệp đại học, thành tài rồi, tất cả tập trung vào một điểm mà anh chị em cố gắng học cho giỏi đến 20 tuổi, thì hệ thần kinh của anh chị em từ từ tê liệt, và tuyền

tùng, đáng lẽ ra 15 tuổi mới teo lại, thì mới 12 tuổi, 14 tuổi, bắt đầu teo rồi. Thì khi ra trường, anh chị em cố gắng đứng đầu tất cả các lớp học, anh chị em là một học sinh giỏi, một học sinh thông minh, nhưng mà tuyến tùng của anh chị em co thắt lại. Tuyến yên tiết ra những kích thích tố quá ít, không đủ để bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, chống sự già nua. Đó là lý do làm cho anh chị em bị thần kinh thật. Ngoài vấn đề hệ thần kinh bị đau bị bệnh rồi, nó liên hệ trực tiếp bằng tuyến yên, tuyến rùng, không đủ chất kích thích tố để bảo vệ tất cả bộ phận trong cơ thể. Do đó một số bị thần kinh thiệt thì hầu hết những bộ phận khác yếu hết. Từ những bộ phận khác, những luân xa trong cơ thể yếu dần, qua hệ thần kinh yếu, đôi khi bị bệnh. Người ta bị nhẹ, nhưng khi anh chị em bị bệnh thì nặng hơn. Thuốc để giúp tăng trưởng, nhưng khi sử dụng thuốc nhiều quá, năm, bảy năm liên tục, thì chắc chắn tới năm thứ tám là anh chị em không còn sử dụng thuốc nữa, mà nguyên hệ thần kinh não bộ, trong cơ thể sẽ yếu dần. Và càng ngày càng nặng, tại sử dụng quá sức mình, vì chỗ đó sẽ bị bệnh thần kinh.

Thì ngành Nhân Điện không giống như thuốc. Có nghĩa là thuốc thì uống để nở hệ thần kinh, để giúp cho êm dịu. Nhưng khi hết thuốc thì hệ thần kinh có thắt lại. Ngành Nhân Điện của chúng ta thì anh chị em truyền điện vô, khi teo lại thì nó nở ra, và nở ra luôn. Từ từ sẽ nở bình thường, lượng máu luân lưu trong hệ thần kinh thì giúp hết đau, hết bệnh thần kinh. Mà khi hệ thần kinh điều hòa rồi thì sẽ giúp cho anh chị em tiết ra những kích thích tố, chẳng những không đau thần kinh mà những bộ phận trong cơ thể được sự nuôi dưỡng bằng chất kích thích tố, tuyến yên tiết ra. Chẳng những không có đau đầu mà còn hết đau hết bệnh những bộ phận khác.

Có một số học viên sau khi học lớp 5.1, 5.2, mỗi lần tôi truyền điện, trong đầu họ rất là nặng, khó chịu, nhức. Đó là những yếu tố kích thích hệ thần kinh của anh chị em, giúp cho hệ thần kinh mạnh, bằng tuyến yên, tuyến tùng kích thích. Từ chết dần mà được kích thích thì chắc chắn anh chị em sẽ khó chịu. Và có một số học lớp sáu, ngày đầu tiên hoặc những ngày kế tiếp, tôi yêu cầu anh chị em dùng luân xa 6 của mình tập từ 30 giây tới 5 phút, bằng kim tự tháp này, có một số thấy điện năng vô nhiều quá, thích quá, để hoài, liên tục 3 phút, 5 phút, thì dòng điện vô làm cho càng khó chịu hơn nữa, bởi sức mạnh của năng lượng vũ trụ mà hệ thống thần kinh thì chịu đựng có giới hạn. Tuy nhiên trong vòng hai ngày, ba ngày, sau khi điện năng vô nhiều quá, làm cho anh chị em khó chịu, tôi chỉ cách tập luyện, theo đúng nguyên tắc, thì xóa dần những năng lượng vô trong đầu não và giúp cho não trở lại bình thường. Thì những hiện tượng đó sẽ giúp cho rất nhiều trong não bộ của anh chị em, hệ thần kinh hoạt động bình thường, tạo hệ thần kinh mạnh, thì chính hệ thần kinh điều khiển trong cơ thể, giúp bớt bệnh và bớt đau. Vì chỗ đó, một số bị hệ thần kinh thì chúng ta giải quyết được bằng hình thức mỗi

ngày trị bệnh theo nguyên tắc, theo kỹ thuật từng lớp một thì chúng ta sẽ giải quyết được bệnh thần kinh thật.

Khi anh chị em học lớp cao, có đầy đủ năng lực rồi, chỉ cần dùng sixième sens truyền năng lực vô cho người bệnh đó, cá nhân hoặc tập thể. Chính cái năng lực anh chị em có được, sẽ giải quyết được cho tất cả những người bệnh hết bệnh hết đau, rất dễ dàng, không có gì khó khăn hết. Kể cả bệnh thần kinh hoặc những bệnh khác, chúng ta có thể giúp được hết.

Có một số anh chị em bác sĩ trong lớp học này nghiên cứu não bộ, hệ thần kinh và còn nhiều sự nghiên cứu khác nữa, chứ không phải qua sự trả lời vấn đề của tôi là đầy đủ. Sở dĩ tôi trả lời vấn đề để cho anh chị em khái niệm phần căn bản, năng lượng vũ trụ giải quyết cho tất cả những bệnh hệ thần kinh co thắt, bị teo lại. Riêng phần anh chị em y học, y khoa, chắc chắn anh chị em sẽ nghiên cứu nhiều hơn nữa. Tuy nhiên, khi tôi trình bày phần căn bản của hệ thần kinh, tôi hy vọng anh chị em có cơ hội, có điều kiện, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ này, có thể nghiên cứu thêm hơn nữa. Sự nghiên cứu của anh chị em để đáp ứng nhu cầu giúp cho nền y học được tốt đẹp hơn và giúp cho anh chị em có điều kiện nghiên cứu thêm để anh chị em giúp cho bộ óc con người, giúp hệ thần kinh con người bớt đau bớt bệnh, và ngành nghề của anh chị em đòi hỏi, cần đến sự việc này, thì chắc chắn anh chị em sẽ thành công để giúp cho ngành y khoa của anh chị em học tập, ngành y khoa của anh chị em nghiên cứu. Ngoài vấn đề nghiên cứu rồi, có thể giúp cho những người bệnh thần kinh, anh chị em giải quyết rất dễ dàng.

43/ Xin cảm ơn Thầy, con có hai câu hỏi. Thứ nhất, tại sao Thượng Đế lại tạo nên quả địa cầu và muôn loài, con người, trong khi Thượng Đế đã là một với vũ trụ rồi?

Thầy luôn nói họ phải trở lại con đường chánh, đó là trường Sinh học Nhân Điện. Đây có phải là con đường chánh duy nhất hay không? Xin cảm ơn Thầy.

Tôi trả lời cho anh chị em. Thượng Đế không phải chỉ tạo quả địa cầu chúng ta. Thượng Đế tạo ra nhiều quả địa cầu khác nhau, nhưng đặc biệt chỉ có quả địa cầu này có con người và sinh vật sống. Còn tất cả những quả địa cầu, hành tinh khác chưa bao giờ có con người. Do đó, đây là một cuộc thí nghiệm của Thượng Đế. Mà chúng ta là những người được Thượng Đế thí nghiệm. Anh chị em thấy, các nhà khoa học trên thế giới bỏ không biết bao nhiêu tỷ đôla để đi ra không gian, đi lên hành tinh này, hành tinh kia. Ra khỏi không gian đi tới mặt trăng. Tất

cả những nơi mà con người đi đến, ngoài những cục đá thì không có một vật thể nào đem về để nghiên cứu. Chỉ có quả địa cầu chúng ta, có muôn loài vạn vật, bằng xương bằng thịt, bằng lương thực thực phẩm. Đó là sự thí nghiệm của Thượng Đế để giúp chúng ta, đào tạo chúng ta cho thật giỏi. Thật giỏi thì chúng ta mới di chuyển lên vùng mà không có người ở, chúng ta lập nghiệp.

Cái trang sách 6 tỷ năm qua rồi, chưa có ai làm được, toàn là dùng gươm với dao giết động vật này, đôi khi giết con người tế thần.

Bây giờ thì chê người ta, nhưng thật sự biết đâu cách nay 200 năm về trước, chính chúng ta là người thực hành cái này? Mình đó. Chúng ta, anh chị em đó. Bây giờ anh chị em chê, nhưng thật sự đường đó chúng ta học cách nay 200 năm về trước rồi. Anh chị em nói người ta là ác. Nhưng biết đâu chừng những người ác đó là chúng ta, cách nay 200 năm về trước, mình thực hiện, mình không biết? Vì chỗ đó, Thượng Đế xóa không cho nhớ. Những dĩ vãng đem lại cho anh chị em đau buồn. Cho anh chị em biết dĩ vãng, anh chị em là ông vua, bà hoàng, mà bây giờ thấy mình là người bình thường, thì anh chị em buồn, cũng chết. Mà nếu cho thấy dĩ vãng là người ác độc thì bây giờ anh chị em cũng không mấy gì vui, cũng chết. Vì chỗ đó Thượng Đế bít lại hết, không cho anh chị em thấy gì. Tại vì trình độ căn cơ của chúng ta thấp quá. Chứ nếu trình độ căn cơ giỏi rồi, chúng ta biết tất cả mọi sự việc, ác, tốt, xấu, giống nhau thì đâu có chuyện gì xảy ra. Nhưng nhân loại thì học ít quá, không hiểu nhiều, cái nào tốt thì mình lãnh, cái nào xấu cho người ta. Khi gặp cái xấu anh chị em đâu có biết giải quyết. Anh chị em nói tại người ta xấu, tại người này, người kia. Nhưng ngược lại, đặt lại vấn đề, nếu là anh chị em thì anh chị em nghĩ như thế nào? Anh chị em không có giải đáp. Không bao giờ có câu giải đáp, tại không biết.

Bây giờ anh chị em nhà giàu, đi đâu cũng đi máy bay, xe hơi. Bây giờ kêu anh chị em chèo xuồng, chèo được không? Anh chị em chèo được, chứ tôi, tôi là người ở Việt nam, dân tộc tôi là chèo xuồng nhiều nhất, mà tôi chèo không được, kêu anh chị em chèo xuồng, làm sao anh chị em chèo được? Rồi bây giờ ngược lại, máy người Việt nam của tôi, bên Việt nam chuyên môn chèo xuồng, bây giờ biểu lên lái xe, anh chị em ngồi kế bên, dám đi không? Anh chị em nói: “giao mạng cho nó”, chắc chắn không dám đi rồi. Tại vì anh chị em sợ chết. Tôi cũng không dám đi, anh chị em gan thì đi chứ tôi chắc chắn tôi không dám đi rồi. Nói chung quy là anh chị em sợ. Mà phải sợ thiệt, tại vì anh chị em không bao giờ chịu cái nguy hiểm hết, anh chị em muốn “security”, an ninh. Cái nào tốt? Cái này của tôi. Xấu thì ai làm gì thì làm. Mà gặp cái xấu thì anh chị em chết trước. Bây giờ biểu tôi tập lội, không thêm tập lội. Nói: tôi giàu, đâu cần tập lội. Nhưng lúc đi vượt biên, ra sông vừa chìm ghe thoi, người ta đứng tới đây, anh chị em sợ quá, bơi một hồi, chết. Chứ nếu không sợ, đứng đó, từ từ đi vô, thì đâu có chết. Tại vì thấy nước sợ rồi, tưởng chết ngộp, chứ thật sự nếu đứng xuống, tới đây thoi, thì đâu có chết.

Tôi trình bày với anh chị em, khó khăn vô cùng. Khó khăn vô cùng cho con người. Đó là thực tế. Tôi dẫn giải cho từng câu chuyện thực tế, để anh chị em biết được rằng con người khó lắm, không dễ. Nếu chúng ta ý thức được, biết được thì sẽ giải quyết được tất cả mọi vấn đề. Vì chỗ đó Thượng Đế muốn cho anh chị em học hết bài này, tới bài khác, để cho anh chị em từ một người giỏi nhất, cao nhất, anh chị em xuống thấp nhất. Anh chị em học cái giỏi rồi, thì học cái dở. Đáng biết những người dở thiếu cái gì, mới giúp người ta được. Còn không học cái dở, làm sao biết dở?

Được rồi, tôi chỉ cái này. Biết anh chị em cũng hơi buồn ngủ rồi, tôi chỉ cái này anh chị em hết buồn ngủ. Anh chị em biết ghen là cái điều không tốt, mà vẫn ghen phải không? Biết ghen là anh chị em già, mà vẫn ghen. “Kệ nó, già thì già, miễn tôi ghen cái đã”. Rồi sau cùng mà ghen hoài không được, ngưng ghen rồi, dòm lại cái mặt thì già rồi. Phải tám năm về trước, mười năm về trước không ghen thì mặt càng ngày càng trẻ. Ghen riết tám năm sau, nhìn cái mặt lại, nói tại vì ghen, già quá. Thôi bây giờ đừng ghen, già rồi. Khi tạo nụ cười được thì anh chị em già rồi. “Trời ơi, phải dè, tôi đừng ghen”. Mà ghen rồi, phải dè gì nữa? Hỏi người ta can “thôi đừng ghen, kệ đi”, nếu lỡ rồi, không thương người này, thương người khác. Không, nhất định ghen à. Ghen cho bằng được. Chừng kết quả mà ghen không được rồi, dòm lại cái mặt, trẻ rồi. Nhưng mà an ủi, sau khi ý thức được, anh chị em học ngành Nhân Điện, anh chị em học lớp 3, lớp 4, mở luân xa, tự nhiên anh chị em trẻ ra, nói “thôi được rồi, tôi khỏi ghen, ông Thầy dạy hay quá, tôi khỏi ghen, tôi tiếp tục học cái này, học càng cao, càng ngày tôi càng trẻ lại”. Chụp cái hình, thấy đẹp trở lại. Sướng. Thôi kệ, bã đi đâu bã đi, thầy kệ bã. Ông đi đâu ông đi, thầy kệ ông. Miễn là cái năng lượng vũ trụ nuôi tôi, giúp cho tôi đầy đủ sức khỏe, tôi lo cho gia đình, lo con cái ăn học, tôi trẻ ra, được rồi. Khỏe. Nói chung quy là cũng vô đề tài, đi học Nhân Điện.

Nhờ vậy anh chị em không có buồn ngủ.

Vì chỗ đó Thượng Đế tạo ra con người chúng ta phải học hết, học mới biết để giúp cho tất cả mọi người được. Đó là lý do mà Thượng Đế muốn tạo con người bằng xương, bằng thịt, tạo sự thông minh, sự hiểu biết để chúng ta định cư một nơi khác, mà giúp một quả địa cầu khác không có người sống, không có sinh vật sống. Và chính chúng ta sẽ thực hiện cái đó, nhưng mà cộng hai tỷ năm nữa, chúng ta mới thực hiện cái này. Vì chỗ đó, tôi không muốn nhân loại chết, là lý do như vậy. Vì hiện tại, nhân loại phải tăng gấp 10 lần để sự hiểu biết, thông minh, đất chật mà chúng ta đầy đủ phương tiện ăn uống, đi lại, sinh sống, ấm no hạnh phúc, thật sự, phát triển tâm linh thật sự, thì lúc đó anh chị em đâu có sợ. Không sợ thì giỏi, lúc đó chúng ta mới đồng tâm nhất trí di chuyển quả địa cầu này tới một hành tinh khác, một quả địa cầu khác, lập nghiệp và giúp nơi đó có cuộc sống giống như ở đây.

Đó là ý của Thượng Đế muốn, mà chúng ta là người bị thí nghiệm. Chúng ta là người được học hỏi từ dưới thấp lên tới cao, rồi trên cao xuống lại thấp, nhiều lần như vậy, và khi anh chị em giỏi rồi, tất cả việc gì chúng ta làm cũng được. Đó là thời kỳ cuối thế kỷ 20 này, bắt đầu, một chương trình con người phải thông minh, vượt bậc hơn những con người thông minh cách nay hai ngàn năm về trước, đó là những người châu Atlantis, hoặc những người trước châu Atlantis rất giỏi. Anh sáng, con người, linh hồn, thể xác, nhập một, tạo ánh sáng, anh chị em di chuyển rất dễ dàng. Đó là lý do cuối thế kỷ này chúng ta được may mắn học cái chương trình mới dành riêng cho những thế kỷ mai sau, thế hệ mai sau, mà chúng ta giúp những người ở quả địa cầu khác. Đó là những người của chúng ta ở quả địa cầu này đi chuyển lên quả địa cầu khác lập nghiệp, giúp nơi đó có cuộc sống giống như chúng ta. Đó là ý của Thượng Đế muốn.

Thời gian thì dài thiệt. Nghe nói 2 tỷ năm thì dài thiệt. Nhưng nhiều lần tôi chứng minh cho con người phải thông minh ở lớp 5, lớp 5.1, lớp 5.2. Hiện tại con người ta ở ngoài tởn 80 năm. Anh chị em, một người bình thường, không phải là khoa học, anh chị em học 30 ngày, 20 ngày, 15 ngày, thì sẽ không có tởn công 80 năm, mà phải cần hai người học. Thì trong tương lai anh chị em sẽ còn vượt bậc nữa, có nghĩa là anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, mà khi năng lượng vũ trụ đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng, chắc chắn anh chị em sẽ có nhiều khả năng thêm nữa để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Do đó ngay từ bây giờ anh chị em chỉ cần kim tự tháp này, chỉ từ 30 giây tới 5 phút thôi, đây là một hình thức anh chị em tập luyện, vượt bậc ngoài thời gian và không gian, có như vậy thì trong tương lai mới giỏi được.

Bước đầu tiên tôi dạy ngành Nhân Điện, mỗi luân xa trị 5 phút. Tới bây giờ, trong 8 năm qua, không cần phải trị nhiều luân xa nữa, mà chỉ cần trong vòng một phút, giải quyết tất cả bệnh trạng của người bệnh người đau, bớt đau bớt bệnh. Thì vượt bậc. Ngoài vấn đề trị bệnh rồi, anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, sẽ còn sử dụng nhiều lãnh vực khác, giúp nhiều môi trường khác nữa, để trong tương lai chúng ta cùng kết hợp lại giúp nhân loại không sợ phải thiếu thốn, đói khổ, mà luôn luôn có cuộc sống ấm no hạnh phúc. Luôn luôn mọi người sẽ nhận lãnh tình thương bác ái của Thượng Đế ban cho và chúng ta sẽ chia sẻ cho những người khác. Đó là cảnh niết bàn, đó là khối sáng ở quả địa cầu, chúng ta thực hiện, được bàn tay Thượng Đế giúp đỡ cho nhân loại được hưởng ở đời Thượng nguồn Thánh đức. *Đó là thế kỷ mới, con người mới, bắt đầu từ thế kỷ 21 trở về sau.*

Tôi dẫn giải cho anh chị em trong vấn đề nhân loại mà Thượng Đế tạo ra để chúng ta học hỏi tất cả các cái. Nếu chúng ta ý thức được tại sao tốt, tại sao xấu, hai cái xấu, tốt là giữa linh hồn và thể xác chúng ta. Linh hồn chúng ta tốt lắm. Anh chị em đừng nghĩ linh hồn chúng ta xấu. Thể xác chúng ta thì xấu, tại vì thể xác cần ăn, cần mặc, còn tranh, còn dành, còn đẹp, còn xấu. Chứ linh hồn đâu có

ăn, đâu có mặc. Linh hồn chúng ta không ăn, không mặc thì luôn luôn linh hồn tốt không. Xấu đây là linh hồn mang tiếng thế xác xấu thôi. Chứ linh hồn không xấu. Linh hồn không ăn, không mặc thì đâu có đòi hỏi gì mà phải xấu. Không có tốn kém gì hết làm sao gọi là xấu được? Không có đòi hỏi cái gì hết, sao gọi là xấu được. Không có mịch lòng với ai được, làm sao xấu được? Mà không có nói chuyện với ai, làm sao xấu được? Chỉ chúng ta là con người, bằng xương bằng thịt, bằng lương thực thực phẩm nuôi chúng ta, thì chúng ta còn tranh chấp, còn xấu, còn tốt. Vì chỗ đó, tôi muốn anh chị em làm thế nào thực tập bằng kim tự tháp nhỏ này. Cái thể xác của chúng ta nhập lại linh hồn của chúng ta, thì tạo ra con người tốt, và con người tốt thì trong tương lai thể xác làm thế nào nghiên cứu để nhẹ như linh hồn, thì chúng ta di chuyển theo tốc độ ánh sáng, nhanh hơn tốc độ ánh sáng, thì đâu còn vấn đề tốt xấu nữa? Đó là bài học mà chúng ta học cho bây giờ và cho tương lai. Nói thì dễ lắm, nhưng khó khăn trăm chiều học hỏi. Mà nếu thấy khó khăn mà không học thì làm sao giúp người ta được? Vì chỗ đó, mà tôi, tôi học một cách khác. Anh chị em học với tôi, những gì tôi học được, ông thầy vô hình dạy cho tôi, những gì tôi nghiên cứu được, những mật mã, thì những bài học tôi học được, những mật mã tôi nghiên cứu được, tôi sẽ dạy cho tất cả anh chị em. Không có cái nào tôi dấu hết. Nói tóm lại là những gì anh chị em nêu ra câu hỏi, bất cứ trường hợp nào, tôi biết một trăm thì tôi trả lời cho anh chị em một trăm. Không bao giờ tôi dấu một điểm nào hết. Đó là tôi muốn anh chị em càng ngày càng giỏi để cùng nhau chúng ta kết hợp lại để giúp cho mọi người giống như chúng ta bây giờ, cho tương lai cũng vậy. Ý tôi muốn là vậy. Và Thượng Đế cũng đào tạo cho chúng ta là vậy. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời cho anh chị em.

Tiếp theo, đây không phải là duy nhất, có nhiều đường lắm. Đường nào cũng về với chân lý hết. Chứ không phải ngành Nhân Điện chúng ta là một đường duy nhất. Nhưng mỗi đường, một ngắn, một dài.

Tôi cũng như anh chị em, cách nay trước 25 năm về trước tôi không biết tu là gì hết. Tôi suy nghĩ đơn giản lắm. Tôi tưởng tu là mình phải cởi áo đời ra, mặc áo đạo vô chùa tu, vô nhà thờ tu. Quan niệm của tôi cách nay trên 25 năm về trước. Dân tộc của tôi cũng giống nhau hết, hoặc ăn chay, niệm Phật, cầu nguyện Chúa, cầu nguyện Phật, làm lành lánh dữ là tu. Cái đó thì đúng chứ không sai. Đúng cách nay 50 năm về trước. Nhưng sau 50 năm, không phải vậy. Sau khi tôi đi học rồi, tôi ra ngoại quốc nghiên cứu rồi, tôi mới thấy những Kinh thánh, Kinh Phật nói, “*quên mình để cứu người*” đó là ông Chúa nói. “*Tu hành*”. Hành đây là hành động giúp mọi người. Mà quan niệm của dân tộc Việt nam tôi tưởng tu là hành, hành là hành xác cho ốm chừng nào, cho cần cỗi chừng nào là hành cái xác để thành chánh đẳng chánh giác. Nhưng mà rốt cuộc hành cái xác, ốm đau quá, không có suy nghĩ gì được hết, chết. Tiếp tục tu trở lại nữa. Cũng như ông Phật Thích Ca cách nay 2540 năm về trước, nếu ông Phật Thích Ca không ý thức được

vấn đề ép xác, thì chắc chắn ông Phật Thích Ca không có thành chánh đẳng chánh giác. Sau khi ông Phật Thích Ca biết được hành xác là một cái điều vô lý nhứt, mình không đầy đủ sức khỏe thì làm sao mình tu được. Do đó thì bắt đầu ông Phật Thích Ca mới ý thức lại, ông ăn. Bảo vệ sức khỏe ông rồi, thì ông nghiên cứu được Phật Pháp, ông thành chánh đẳng chánh giác, ông về cõi niết bàn.

Phật giáo nguyên thủy bên Thái Lan thì nhịn ăn mặn, không bao giờ ăn chay. Tuy nhiên, trong Phật giáo cũng có nhiều Đại lão Hòa thượng, những chi nhánh khác thích ăn mặn, thích ăn chay. Chuyện ăn mặn, ăn chay không có quan trọng. Quan trọng là cái tư tưởng, cái tâm hồn của anh chị em có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh không. Anh chị em có bị khổ đau không, hay thoải mái trong tư tưởng mà tu luyện. Điều đó mới là điều chánh. Chứ không phải điều chánh là ăn chay, ăn mặn.

Tuy nhiên, vấn đề ăn chay, ăn mặn không quan trọng. Khẩu vị của người nào thích ăn chay thì ăn chay. Khẩu vị của người nào thích ăn mặn thì ăn mặn. Do đó Phật giáo nguyên thủy bên Thái Lan không bắt buộc ăn chay hay ăn mặn. Điều quan trọng là anh chị em phải thi hành đúng giáo lý để tìm chân lý. Thì quan niệm của tôi cũng như bao nhiêu người khác, nghĩ rằng tu là vô chùa.

Nhưng khi tôi học được ngành này rồi, được ông thầy vô hình dạy khi ngồi thiền thì những kinh nghiệm học hỏi được trong suốt 25 năm qua, tôi đem ra áp dụng giúp cho tất cả mọi anh chị em trong ngành của chúng ta. Bằng một đường tìm chân lý ngắn nhứt, là anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh, bối cảnh, bởi cái năng lượng vũ trụ trong kim tự tháp, tôi đem ra thực hiện. Khi trong kim tự tháp tôi đem ra thực hiện thì chắc chắn không có xa lạ đối với anh chị em đâu. Anh chị em cũng từng với tôi rồi, nhiều đời nhiều kiếp rồi. Từ châu Atlantis, từ bên Ai Cập, từ các quốc gia khác, thực hiện biết bao nhiêu chương trình mà mục đích của chúng ta là muốn giúp cho nhân loại không có bị tổn thương, giúp nhân loại sáng suốt trong đường tu, giúp nhân loại không chết. Do đó thế kỷ 20 này, tất cả linh hồn trong lớp học này, kể cả linh hồn tôi, chúng ta đã tình nguyện xuống dưới này rồi, cùng gặp nhau một điểm để nghiên cứu lại những gì chúng ta bỏ dở. Thì cuộc nghiên cứu bỏ dở đây, chính lúc này đây chúng ta sẽ kết hợp lại, thực hiện, nghiên cứu để chúng ta, tôi và tất cả anh chị em cùng một quan niệm tiếp thu tình thương bác ái của Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta chia sẻ cho mọi người và biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, biết cách thực hiện tạo cái năng lượng vũ trụ, giúp cho mình, giúp cho người khác trong mọi hoàn cảnh khác nhau, để đem nhân loại trở về ánh sáng, gần nhứt. Giúp cho nhân loại tìm chân lý thời gian ngắn nhứt. Vì chỗ đó mà chúng ta, tôi và anh chị em có công học hỏi, có công nghiên cứu để giúp cho mọi người, chứ không phải ngành Nhân Điện chúng ta là một đường duy nhứt đâu. Tất cả trên thế giới này biết bao nhiêu đường hướng, mục đích là trở về với khối sáng, trở về với Thượng Đế, giúp cho nhân loại. Nhưng mỗi ngành nghề,

mỗi thời kỳ và mỗi con người đi khác đường, và khác nhau. Mục đích thì muốn hưởng về Thượng Đế, nhưng nếu giúp cho người ta trở về Thượng Đế, khối sáng, tìm chân lý với mục tiêu cùng quan điểm thì chắc chắn sẽ tồn tại. Ngoại trừ trường hợp có một ý đồ riêng tư thì chắc chắn không có tồn tại đâu. Vì đường hướng của chúng ta là đường hướng giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho dân tộc, giúp cho nhân loại phát triển trong vấn đề tu, mà đường tu đó, anh chị em, chúng ta, tôi và anh chị em đang tiếp tục cuộc hành trình đi tiến thẳng. Nếu bè bạn nào, gia đình nào có cùng một quan điểm với chúng ta thì chúng ta kết hợp lại, nắm tay với nhau cùng đi suốt đoạn đường này. Còn những anh chị em nào không phù hợp với ta, đâu có oán trách được? Mỗi người có một tự do riêng, mà tự do đó Thượng Đế cho quyền tự do con người lựa chọn. Do đó thì anh chị em và tôi cùng một quan điểm. Vì chỗ đó tôi nắm tay người thứ nhì, và người thứ nhì nắm tay người thứ một triệu rồi. Trong tương lai những người một triệu đó sẽ nắm tay người hai chục triệu, ba chục triệu, tiếp nối cuộc hành trình, đó là một quan điểm, đem cái tình thương, đem cái khả năng quyền năng Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta, chúng ta chan hòa cho mọi người. Mà những người chúng ta chan hòa đó là gia đình ruột thịt của chúng ta, con cháu của chúng ta, chứ không ai xa lạ.

Vì chỗ đó, không phải ngành Nhân Điện là một đường chánh. Mà còn nhiều ngành nghề khác, nhiều môi trường khác. Nhưng mục đích chánh gần hay xa? Đó là mỗi từng lớp, mỗi thời kỳ, mỗi cơ duyên của mỗi người. Nhưng riêng ngành Nhân Điện chúng ta không đố kỵ ai hết. Bởi lẽ chúng ta muốn giúp cho tất cả mọi người trên thế giới này có một sức khỏe. Mà sức khỏe để giúp cho mọi người cùng một chí hướng, dẫn dắt cho những người khác trở về con đường giải thoát, dẫn dắt cho những người khác trở về ánh sáng, khối sáng, trở về một đường chân lý gần nhất. Vì chỗ đó, mỗi ngành nghề, chúng ta không đối kỵ, mà chúng ta có khả năng, chúng ta chỉ biết giúp đỡ những người nào cần đến chúng ta, bằng sự bảo vệ sức khỏe cho họ, bằng việc làm của chúng ta, bằng tình thương Thượng Đế ban cho chúng ta. Chúng ta chia sẻ cho những người nào cần đến chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ không từ chối. Còn mỗi ngành, mỗi nghề, mỗi một việc làm của mọi người, đó là cá nhân của người đó. Chúng ta không có quyền nói tới. Tuy nhiên nếu người đó thích hợp tác với mình, thì chúng ta sẵn sàng hợp tác với người đó để cùng một mục tiêu, một mục đích giúp nhân loại không chết, giúp nhân loại phát triển vấn đề tâm linh, giúp cho nhân loại tìm chân lý, giúp cho nhân loại một phương tiện tìm chân lý gần nhất về với Thượng Đế, đó là nhiệm vụ của chúng ta. Còn những việc khác mà mọi người làm thì chúng ta không có phê phán được. Chúng ta đừng nghĩ rằng chúng ta là số một, người ta số hai, số ba. Nếu anh chị em nghĩ vậy chúng ta sẽ trật. Chúng ta là một trong những môi trường khác nhau. Chúng ta là một trong những đường hướng khác nhau của những người khác nhau trên thế giới này. Chứ không phải con đường của chúng ta duy nhất. Nhưng mà

chúng ta sẽ giúp đỡ cho tất cả mọi người cần đến chúng ta bằng sức khỏe, bằng cái năng lượng chúng ta sử dụng được. Bằng cái sức khỏe mà chúng ta giúp cho mọi người, bằng cái năng lượng mà chúng ta giải quyết cho người ta lương thực thực phẩm, bằng cái năng lượng chúng ta giúp cho họ không bị thiên tai, không bị lửa cháy, không bị bão tố, không bị ảnh hưởng làm cho người ta chết. Điều này chúng ta sẽ giúp được. Còn đường hướng của mỗi người thì chúng ta không thể nào ép người ta được. Nhiệm vụ chúng ta là chỉ giúp đỡ thôi. Chúng ta là người sanh ra được sự hướng dẫn của Thượng Đế, được sự chỉ dạy của Thượng Đế. Thượng Đế ban cho chúng ta quyền năng khả năng để chúng ta giúp cho tất cả mọi người. Còn quyền tự do người ta lựa chọn, cái đường nào cũng được. Anh chị em đừng bắt buộc: “tôi giúp anh, anh phải đi theo tôi”. Không phải cái này. Cũng như tôi vậy. Tôi đến Âu châu, đất nước Bỉ này tôi dạy. Trong này có 40 nước tới đây học. Rồi sau tám ngày học rồi, thì bốn chục nước, anh chị em về lo quốc gia của anh chị em, về lo gia đình của anh chị em, về lo dân tộc của anh chị em. Rồi tôi rời khỏi Âu châu này, tôi sẽ về Mỹ châu tôi dạy. Rồi tất cả người tập trung về Mỹ châu học rồi, mỗi người về quốc gia của họ, về nơi họ ở, tiếp tục giúp quốc gia họ, giúp gia đình họ, chứ họ đâu có lo cho tôi. Mà tôi đâu có khả năng đi theo anh chị em, lo cho anh chị em được? Tôi chỉ có thời gian ngắn, 5 ngày, 3 ngày, 7 ngày, 8 ngày, tôi sẽ truyền cho anh chị em những khả năng tôi biết được, tôi giúp cho anh chị em khả năng này, để anh chị em luyện tập, để có khả năng đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho quốc gia mình, giúp cho dân tộc mình và giúp các dân tộc khác trên thế giới.

Đây là không phải là một đường duy nhất, mà nhiều đường khác nhau. Nhưng nhiệm vụ của chúng ta, có khả năng nhiều, có thời gian nhiều, thì ai kêu gọi tới, chúng ta sẵn sàng giúp. Đó là điều kiện của chúng ta. Còn những người khác muốn đi đường A, đường B, đó là chuyện của người ta. Nhưng chuyện chánh của chúng ta là sẽ giúp mọi người cần đến chúng ta, bằng cái năng lượng chúng ta có, bằng sức mạnh chúng ta có, bằng quyền năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ không từ chối. Đó là mục đích của chúng ta chứ không phải ngành Nhân Điện chúng ta, anh chị em ra nói “đường này là đường số một”. Nếu nói vậy là trật. Không bao giờ tôi nói ngành Nhân Điện số một hết. Nhưng mà ngành Nhân Điện sẽ giúp cho tất cả mọi người cần đến chúng ta, bảo vệ sức khỏe, đó là nhiệm vụ hàng đầu chúng ta phải lo, với điều kiện anh chị em có thời gian. Còn không có thời gian, không giúp cũng không có gì trở ngại hết. *Chứ không có nghĩa là, anh chị em học cái này rồi ông Thầy bắt buộc phải bỏ công ăn, việc làm, bỏ gia đình, bỏ tất cả các cái, anh chị em ra phục vụ nhân loại. Cái đó là sai nguyên tắc.*

Anh chị em có công, anh chị em giúp, thì Thượng Đế sẽ giúp cho anh chị em khả năng quyền năng, ban cho anh chị em phép lành, ban cho anh chị em phước đức để anh chị em tạo ra cho mình phước đức đó mà giúp người khác. Đó là do sự

lựa chọn của anh chị em chứ Thượng Đế không bắt buộc, mà ngay cả tôi cũng không bắt buộc.

Khi anh chị em có khả năng, có thời gian thì giúp. Còn không có thời gian, không giúp, không có gì trở ngại. Đó là điều tâm huyết của ngành Nhân Điện của chúng ta. Anh chị em phải nghe cho rõ cái này. Dù muốn dù không, bây giờ đây anh chị em học tới lớp sáu rồi. Anh chị em là những người học ngành Nhân Điện rất cao rồi, tôi muốn anh chị em ý thức được những điều này để trong tương lai có ai hỏi đến chúng ta, thì anh chị em nêu ra những mục đích chánh của mình, những đường hướng của mình giúp cho mọi người. Chứ đừng bao giờ, và tôi cũng khuyên đừng bao giờ nói ngành Nhân Điện là số một. Nếu anh chị em nói như vậy là trật hết. Trật hết đường của mình đi. Nhưng mà đường này, chúng ta sẽ giúp cho tất cả những người nào cần đến chúng ta, chúng ta sẵn sàng giúp, với điều kiện, chúng ta có thời gian.

Đó là câu thứ nhì tôi trả lời. Đáng lẽ ra câu này tôi còn nói nữa, mà nói nữa thì người khác không hỏi được. Nếu nói nữa thì có đề tài để nói hoài, anh chị em nghe, đôi khi cũng chán. Do đó cũng tạm đủ cho anh chị em học được bài học này rồi, để nhường lại cho người khác tiếp tục câu hỏi khác, để anh chị em tiếp tục học kinh nghiệm nhiều hơn nữa. Tạm thời ngưng, tuy nhiên nếu ngày mai mà anh chị em hỏi tới đề tài này nữa, thì tôi sẽ nói đề tài khác, chứ không phải giống như ngày hôm nay đâu. Nếu ngày mai có học viên nào hỏi, “tại sao Thượng Đế sanh con người, làm cái gì?”. Và ngành Nhân Điện chúng ta là ngành gì, để làm cái gì? Thì tôi sẽ trả lời khác, chứ không phải giống như vậy. Coi vậy chứ mỗi ngày trả lời khác hết. Không có sao y bản chánh. Không phải vậy, mà khác nữa, nhưng với điều kiện anh chị em hỏi. Còn nếu không hỏi thì tôi trả lời câu khác cho những người học viên khác nêu ra câu hỏi mới.

44/ Có nhiều người đã học Nhân Điện và họ tình nguyện đến những nhà dưỡng lão để giúp bệnh nhân. Con xin hỏi Thầy, họ có thể truyền điện giúp cho những người bệnh này hoặc có cách nào hữu hiệu nhất để giúp hay không?

Có thể nào bã truyền điện cho viện mồ côi trẻ em ở nước Romani không?

Anh chị em phục vụ trong bệnh viện, phục vụ cho những người lớn tuổi, viện dưỡng lão, đó là một điều kiện rất tốt cho anh chị em, giúp cho mọi người rất dễ dàng. Tôi thí dụ, anh chị em là y tá, mỗi một ngày phải chăm sóc 40 người lớn tuổi. Thì mỗi ngày dành riêng cho 40 người trong vòng một phút thôi, thì tất cả những người trong bệnh viện đó sẽ dễ dàng với anh chị em, không khó khăn. Thứ

nhứt là họ bớt đau, bớt bệnh. Thứ nhì là tất cả những người đó, mỗi ngày anh chị em truyền điện cho người ta, hồi xưa thì anh chị em bị những khó khăn của những người lớn tuổi, còn bây giờ sau khi học lớp sáu này, mỗi ngày truyền điện cho những người đó, nói tóm lại là anh chị em trị bệnh. Đừng cho họ biết, thì họ sẽ thay đổi lại. Thay đổi sức khỏe được tốt, thay đổi tánh tình được dễ dàng, vui vẻ của anh chị em là vui vẻ cho tất cả những người trong đó. Việc này anh chị em giúp là một điều rất tốt cho anh chị em. Một điều kiện thuận lợi cho anh chị em. Chẳng những thuận lợi cho anh chị em, mà sẽ giúp được 40 người đó vui vẻ. Khi gia đình họ đến thăm hoặc khi họ còn sống, họ sẽ vui vẻ cho tất cả mọi người chung quanh của họ, ngay cả những người chung sống với họ ở bệnh viện dưỡng lão. Chắc chắn là giúp cho người khác rất nhiều và rất hữu ích.

Riêng phần anh chị em dùng khả năng của mình truyền lại cho cô nhi viện, không được. Tại vì anh chị em phải đến đó để giúp. Tôi cũng vậy. Đất nước Việt nam, đất nước khác, khi anh chị em sử dụng năng lượng vũ trụ là sẽ giúp cho họ về thiên tai, đất nước của họ khó khăn, thì giúp được. Còn vấn đề bệnh hoạn thì không có thể nào giúp. Anh chị em nói viện mồ coi A, đâu phải chỉ có viện mồ coi A đâu? Năm cái viện mồ coi, anh chị em giúp cái A, rồi còn cái B, cái C, cái D anh chị em bỏ cho ai? Vậy là sai nguyên tắc. Không được.

Tuy nhiên, nếu muốn giúp cho viện mồ coi bị bệnh, bị đau, tôi thí dụ, bây giờ bên nước A, nước B nào đó, có 5 viện mồ coi. Mà cái viện mồ coi đó bị bệnh nhiều nhứt, thì anh chị em chịu khó đi, nếu có tiền thì chụp hình những người đó. Nếu không tiền, mà liên lạc được những người quản trị viện mồ coi đó, 300 em bé, 400 em bé bị bệnh bị đau. Đem cái danh sách đó, nhờ người đó gửi cho anh chị em, rồi mỗi ngày anh chị em truyền điện, trị bệnh bằng cái danh sách 300 người, 400 người đó. Không cần biết ở Romani hay nước nào hết, chỉ cần có danh sách này, truyền điện gửi tới, toàn là những trẻ em bị bệnh, thì sẽ căn cứ vào danh sách này, truyền điện cho, thì sẽ giúp cho dễ dàng. Chứ còn học xong, ngồi ở đây, nói để tôi truyền cho viện mồ coi bên Romani, không biết ai hết. Bữa nay truyền điện cho 400 đứa, thật sự nó di chuyển còn có 100, hoặc bữa nay truyền 400 đứa, mà nó đưa vô 150 đứa là 550 đứa, còn 150 đứa anh chị em bỏ cho ai đây? Tôi thí dụ. Thành ra anh chị em làm như vậy thì không có tác dụng, vì lý do đó.

Tuy nhiên, trong vấn đề thiên tai, trận bão thổi vô nước A, có thể dùng năng lực này, không biết nước A nằm hướng nào thì lấy bản đồ ra, nhìn vô bản đồ, truyền giúp cho người ta, tôi thí dụ.

Cũng như những trường hợp khác mà tôi muốn giúp cho các quốc gia khác, cũng vậy. Tôi chỉ cần tập trung vào một điểm ra không gian, điện năng của tôi sẽ đi tới điểm A đó, quốc gia A, B, C. Năng lực của tôi sẽ giúp cho nơi đó không có bị ô nhiễm không khí, không có bị chết ngộp bởi không khí ô nhiễm. Một trong

những trường hợp đó, chúng ta giúp được, anh chị em giúp được. Đó là thực tế, chứ còn anh chị em trừu tượng quá, muốn giúp cho người ta mà sai nguyên tắc, thì đâu có thể nào giúp được?

Cũng như tôi vừa thí dụ, bữa nay 300, lấy bớt 100, còn 200. Bữa nay 300, bỏ vô 200, rồi anh chị em lo trị 300, còn 200 đũa kia bỏ cho ai đây? Do đó thì tốt hơn hết, có liên lạc được bên quốc gia đó, thì yêu cầu họ biên cái danh sách, 300 người. Anh chị em *xếp danh sách lại để trong hộp, truyền điện cho 300 đũa bé này*, chắc chắn là giúp dễ dàng, không có gì khó khăn hết. Tôi giúp ý kiến như vậy. Lần lượt thì tạo điều kiện cho anh chị em giúp cho mọi người hết đau hết bệnh, giúp trẻ em bị bệnh bị đau, anh chị em trị bệnh tập thể không có gì khó khăn hết. Thực tế, rõ ràng, có như vậy mới giúp cho mọi người được kết quả mỹ mãn được.

Cho ông Việt nam hỏi đi, từ mấy hôm nay không có Việt nam hỏi, cho người Việt nam hỏi đi. Trời ơi, hỏi được không đây? Hỏi bệnh đau bao tử trị sao, thất hợng nghe em! Sợ nhất là hỏi bệnh đau bao tử, trị làm sao ... (*cười*)

45/ Thưa Thầy, con có một câu thắc mắc đã lâu rồi. Con có học một khóa 4. Sau đó khóa đó thì con nhìn vô cái hình lá cờ có kim tự tháp, thì đầu tiên có thấy xuất hiện một con mắt. Sau con nhìn vô con mắt đó thì con thấy xuất hiện một tấm hình một con mắt. Con nhìn tiếp vô con mắt đó thì con thấy xuất hiện một cái cổ mộ, thì con thấy những hình ảnh đó, con không biết tại sao con lại thấy những hình ảnh đó. Thầy có thể cắt nghĩa cho con được không?

Hồi em học lớp 4 phải không? Nhìn cái hình nào?

Hồi trước Thầy có 3 tấm hình, hình lá cờ, hình nhỏ thôi, như cái hình bà Sphinx.

À, mấy cái hình đó? Em nhìn vô thấy những hình ảnh đó? Bây giờ muốn biết hình ảnh đó là gì phải không?

Dạ, dạ.

Vậy hết phải không?

Dạ.

Bây giờ tất cả những hình ảnh này, có lần tôi trình bày với anh chị em. Tôi thí dụ đây là những hình ảnh giả hết. Giả, so tất cả với những người ngoài, hình ảnh này là giả, không có gì thật hết. Nhưng khi anh chị em học Nhân Điện rồi, có sự liên quan những hình ảnh kim tự tháp, hình này, hình này, anh chị em đưa tay

qua, đưa tay lại. Có một số nói đâu có cần, đưa tay qua, đưa tay lại, dòng điện đưa vô đây, dội ngược làm cho tay nóng. Nhưng đem hình khác thực hiện giống vậy thì không phải dòng điện này. Tại cái dòng điện của anh chị em thì có giới hạn, mà hình ảnh này thì có dòng điện khác, từ những mật mã này. Nếu anh chị em học trong này, khi anh chị em đưa tay qua, đưa tay lại thì dòng điện nó nóng hơn. Còn cái hình khác mà không phải hình này, thì đưa qua, đưa lại, dòng điện có một mà không phải ba. Mà cộng với hình ảnh này dòng điện sẽ tăng gấp 3 lần, tôi thí dụ để anh chị em dễ hiểu.

Qua hình ảnh giả này nếu anh chị em nghiên cứu, chắc chắn sẽ được nhiều kết quả, cũng như câu hỏi vừa rồi của học viên đưa ra, những con số trong hình này. Bây giờ đi lại vấn đề, người học viên này khi học mới tới lớp 4 thôi, nhìn hình ảnh kim tự tháp thì thấy những ngôi mộ, thấy được hình ảnh này, hình ảnh kia. Nếu thật sự thấy được như vậy là một điều tốt, mà không biết gì hết. Bởi lẽ anh chị em đâu có học đâu mà biết? Tuy nhiên, qua câu hỏi này, khi học viên này học lớp sáu, cũng nhìn hình kim tự tháp này, và đây cũng là một hình giả. Anh chị em tập cái này đi, muốn coi trong kim tự tháp có cái gì, anh chị em muốn tìm kiếm hoặc nghiên cứu trong kim tự tháp có cái gì, thì mỗi lần buổi tối, tập trung vào kim tự tháp 30 giây tới 5 phút, để kim tự tháp ra một bên. Lấy cái hình ảnh có cái kim tự tháp, lấy hình bà thần Nút này, lấy hình bốn mùa coi đi, nếu một trong ba hình, hình nào anh chị em thích nghiên cứu thì tập trung vào một điểm, coi trong đó có những gì. Cũng như người học viên này nêu ra, đó là những hình ảnh tích tụ trong kim tự tháp có thật cách nay năm mươi ngàn năm, ba mươi ngàn năm, hai mươi ngàn năm, mà anh chị em không hiểu gì hết. Thì đây, anh chị em học lớp sáu, anh chị em sẽ có cơ hội tìm kiếm, tìm hiểu, coi trong hình ảnh kim tự tháp đó ngôi mộ cổ là ai, có phải là anh chị em không, có phải là những người liên hệ với anh chị em không, có phải là những người từ trước cùng với anh chị em làm một sự việc không? Tôi thí dụ. Và những khuôn mặt, nhìn những ngôi mộ những xác ướp trong kim tự tháp, nhắc nhở cho anh chị em biết quá trình kiếp, ít nhiều thì anh chị em cũng có liên hệ tới kim tự tháp, mà tới giờ này anh chị em thấy hình ảnh đó mà không hiểu gì hết. Tại vì trình độ của chúng ta quá thấp, chưa có đủ khả năng nhận định được. Bây giờ sự luyện tập của anh chị em bằng cái năng lượng vũ trụ trong kim tự tháp, chúng ta tiếp thu năng lượng vũ trụ tạo cho chúng ta sức mạnh, và chính sức mạnh này tôi thường nhắc cho anh chị em. Nếu chúng ta có sức mạnh dồi dào rồi thì thấy những hình ảnh này, chúng ta sẽ nghiên cứu được, sẽ hiểu được. Những cái gì anh chị em muốn hiểu thêm, mà chưa hiểu, có thể yêu cầu tôi giúp ý kiến cho bằng gián tiếp để cho hiểu biết thêm. Bây giờ thí dụ, người học viên này trực tiếp với tôi hỏi, trong hình ảnh kim tự tháp này có ngôi cổ mộ, mà ngôi cổ mộ đây là ai, tượng trưng là cái gì? Tôi thí dụ. Chắc chắn là anh chị em không biết mới nêu ra câu hỏi này. Bằng tư tưởng của tôi, là *sixième sens của anh chị em nghĩ tới sixième sens của tôi để tôi giúp ý kiến cho*. Trong ngôi cổ mộ đó có xác ướp, đó là

tượng trưng cho những vị thầy thời xưa muốn bảo vệ thể xác mình, ướp xác mình, hy vọng mười ngàn năm, năm ngàn năm thể xác này sống lại. Đó là những công thức mà cách nay năm mươi ngàn năm, ba mươi ngàn năm những ông thầy muốn được như vậy, nhưng hoàn toàn không thực hiện được. Bởi lẽ những công thức đó không được ông thầy vô hình giúp thì chắc chắn làm thế nào giúp thể xác được, khi thể xác đó chết.

Bây giờ đây, chính chúng ta lấy công thức mà chúng ta đã bị trở ngại cách nay năm mươi ngàn năm về trước. Chúng ta, sử dĩ tôi dùng danh từ chúng ta là tôi và tất cả anh chị em từ trước muốn bảo vệ thể xác. Vì chỗ đó muốn giữ xác ướp này lại bằng những thuốc, những chất cực mạnh để bảo vệ thể xác, hy vọng rằng năm mươi ngàn năm sau, ba mươi ngàn năm sau linh hồn chúng ta sẽ nhập lại thể xác thành con người. Hoàn toàn thất bại. Bởi lẽ Thượng Đế không giúp chúng ta. Bởi lẽ các đấng thiêng liêng cao cả không giúp chúng ta, bởi lẽ chúng ta không muốn nhân loại mà chỉ muốn mình có khả năng đó, thì chúng ta bị đào thải, mà cách nay năm mươi ngàn năm tôi và anh chị em nằm chung trong cuộc, giống nhau hết. Bây giờ đây, chúng ta chấp nhận một ông thầy vô hình, chúng ta chấp nhận Thượng Đế, chúng ta chấp nhận các linh hồn cao cả giúp chúng ta thì chúng ta mới đem ra những công thức từ trước chúng ta thất bại. Để chi? Để chúng ta bảo vệ thể xác này, bằng xương, bằng thịt, bằng cơ thể vật chất, bằng sự kích thích tuyến yên, tuyến tùng. Thì cơ thể chúng ta 60 năm, 70 tuổi, bây giờ cơ thể chúng ta sẽ trở lại 30 tuổi, 20 tuổi. Đây là không phải khuôn mặt của anh chị em 60 tuổi mà trở lại 20 tuổi, nhưng mà đây là bộ phận trong cơ thể của anh chị em. Cái gan của anh chị em càng ngày càng lớn, càng ngày càng chai đây, thì ngược lại đáng lẽ bây giờ bị bệnh, bị đau, thì chính cái gan này sẽ tích tụ trở lại bằng chất kích thích tố tuyến yên của anh chị em tiết ra, tạo cho cái gan thay vì già nua, thay vì bệnh hoạn, thì cái gan trở lại hai chục tuổi. Cái bao tử của anh chị em càng ngày càng đau, càng bệnh, thì ngược lại cái bao tử trở lại thành 18 tuổi. Để cho anh chị em ăn những lương thực, thực phẩm mà không gây trở ngại cho anh chị em bị bệnh, bị đau. Ngoài những bộ phận khác, xương, gân, hệ thống thần kinh, anh chị em thay đổi toàn bộ hết. Thì anh chị em mới trở lại thành một người mới. Lúc đó thì anh chị em sẽ bảo vệ thể xác 100 năm, 120 năm, 200 năm, 300 năm, không có gì khó khăn hết. Anh chị em đâu có bệnh? Luôn luôn cơ thể tiết ra những kích thích tố thì bảo vệ cái thể xác sống 500 năm, 300 năm, đâu khó khăn gì.

Tôi e rằng chúng ta không biết cách sử dụng thì càng ngày càng làm cho cơ thể yếu dần, càng ngày bị bệnh, bị đau, thì chúng ta chết. Chứ nếu chúng ta biết cách bảo vệ thể xác chúng ta đâu có chết. Đó là những sự thất bại cách nay 50 000 năm về trước, tôi và tất cả anh chị em ngồi đây thất bại rồi. Bây giờ chính vì thất bại chúng ta học được một bài học rất quý giá là bảo vệ nhân loại, phục vụ cho Thượng Đế, phục vụ cho các đấng thiêng liêng tối cao. Mà khi chúng ta thực hiện

mục đích của Thượng Đế giúp cho nhân loại sống lâu, thì anh chị em phải sống lâu trước, anh chị em mới giúp thế hệ mai sau sống lâu như chúng ta, mà khỏi cần phải ướp xác nữa. Khỏi cần những vị thần linh bảo vệ thể xác chúng ta nữa, mà cách nay 50 000 năm, 30 000 năm tôi và anh chị em đã làm việc này rồi.

Câu hỏi này là để tôi nhắc lại sự việc cách nay mấy chục ngàn năm chúng ta đã một lần rồi và nhiều lần thực hiện rồi, nhưng hoàn toàn thất bại. Bây giờ thất bại đó chúng ta học hỏi được thì chúng ta sẽ bảo vệ thể xác chúng ta ở chu kỳ thế kỷ 21 trở về sau.

Do đó, nhiều lần tôi nhắc nhở cho anh chị em, là làm thế nào chúng ta cố gắng vượt qua khỏi thế kỷ 20 này để chúng ta trở thành con người mới ở thế kỷ 21, ít có bị bệnh, ít có bị đau. Anh chị em thấy, ít có bệnh đau thì làm sao chết được? Đó là lý do mà tôi nhắc cho anh chị em hoài. Đó là lý do mà tôi muốn anh chị em thực tập bằng cái kim tự tháp này, bằng sức mạnh này để bảo vệ cho mình để mình có cơ hội đóng góp giúp cho nhân loại thế hệ mai sau giống như chúng ta, ít có bị bệnh, ít có bị đau thì chắc chắn sẽ sống lâu.

Vì chỗ đó càng ngày chúng ta sanh sản nhiều, và giữ trẻ hoài, không bao giờ chết. Càng ngày càng tăng thêm tổng số lượng người để anh chị em học hỏi những cái hay, những cái giỏi của xã hội loài người để chúng ta có điều kiện đem nguyên cả địa cầu này định cư một hành tinh khác, giúp hành tinh khác có một cuộc sống có nhân loại, có con người giống như chúng ta ở quả địa cầu này. Có dịp thì anh chị em sẽ được tôi dẫn giải nhiều thêm nữa, và tôi hy vọng rằng mấy ngày nay tôi dạy lớp học này, mặc dầu mới có hai ngày, nhưng tôi muốn dạy nhiều lắm, muốn dạy cho anh chị em rất nhiều, nhưng thời gian có hạn. Tôi hy vọng sau lớp học này, hai tháng tới, tôi không có nghỉ tết nhiều và không có thời gian nhiều để nghỉ, do đó những thời gian rảnh rỗi thì tôi sẽ quyết định về Âu châu này nữa. Tôi về Âu châu này sẽ họp 100 anh chị em. Đó là không phải học mà đi họp để nghiên cứu bằng ba thứ tiếng thôi. Tiếng Anh, Pháp và tiếng Việt. Hy vọng anh chị em nào tiếng Anh, tiếng Pháp thông suốt thì chắc chắn sẽ có cơ hội, cơ duyên, tôi mời thì tới được cùng với tôi, tham khảo nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, bằng cái kim tự tháp, bằng những sự khó khăn của các nước trên thế giới mà chúng ta chuẩn bị để giúp đỡ nơi nào khó khăn nhất. Chúng ta sẽ chuẩn bị thế nào để chúng ta có thời gian kịp thời chặn đứng và giúp đỡ nơi đó bị khó khăn. Đó là mục tiêu của tôi cho năm 1998, và dành riêng cho một số anh chị em có cơ duyên với tôi thì chắc chắn anh chị em sẽ được mời tới. Tôi sẽ quyết định một địa điểm tại Âu châu này.

Kim tự tháp này tôi truyền điện rồi, nước nào có cơ duyên thì tôi tặng nước đó, nhưng mà 2 ngày nữa, chứ không phải đợi ngày 25 tây, lâu quá. Bây giờ tới đề tài khác. Tôi trả lời câu hỏi này có liên quan đến vấn đề trước kia, anh chị em thất bại. Bây giờ chúng ta biết cách để giữ thể xác thành công thì tôi khuyên anh chị

em nên cố gắng thực hiện thực hành, để bảo vệ sức khỏe chúng ta, bảo vệ thể xác chúng ta, không phải để chúng ta hưởng. Chúng ta bảo vệ thể xác sống dai để phục vụ cho nhân loại, trong đó có dân tộc của chúng ta, con cháu, chứ không phải nghĩ rằng bảo vệ sức khỏe cho chúng ta mạnh khỏe, thể xác này sống 100 năm, 150 năm, 200 năm rồi chúng ta hưởng thụ. Nếu anh chị em nghĩ vậy thì anh chị em chết trước. Nghĩ rằng phục vụ cho nhân loại trong đó có dân tộc, gia đình chúng ta thì chắc chắn anh chị em không chết đâu. Anh chị em chết thì lấy ai giúp gia đình của anh chị em? do đó bắt buộc anh chị em phải sống, để phục vụ lo gia đình, con cháu ở thế kỷ 21 trở về sau.

Đó là câu hỏi của học viên này. Cũng đỡ đó. Tôi tưởng học viên này quên, hỏi bệnh này bệnh kia, chứ hỏi vậy thì cũng là một đề tài hay cho học viên này, mà cũng đề tài khá cho 1000 anh chị em biết được cái kinh nghiệm mà 50 000 năm về trước anh chị em và tôi thất bại rồi. Bằng hai cái kim tự tháp này đây, chúng ta mà những người trong kim tự tháp này đây. Sở dĩ tôi nói “chúng ta” trong kim tự tháp nhỏ này, tất cả linh hồn của chúng ta nằm ở trong kim tự tháp lớn này, mà có công nghiên cứu làm thế nào bảo vệ thể xác bằng hình thức xác ướp, nghĩ rằng một thời gian mười ngàn, hai chục ngàn năm chúng ta sẽ lấy lại thể xác đó, nhưng hoàn toàn thất bại. Vì chỗ thất bại mà chúng ta tìm được một đường hướng mới là bảo vệ thể xác chúng ta, giữ thể xác chúng ta không cần ướp xác mà bảo vệ cái xác nguyên vẹn để chúng ta phục vụ nhân loại, chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Vì chỗ kim tự tháp này là tượng trưng cho sự nghiên cứu của chúng ta thành công để giúp nhân loại thì chắc chắn chúng ta sẽ không thất bại, giống cách nay 50 000 năm hoặc 30 000 năm về trước. Đó là tôi nhắc cho anh chị em biết để yên tâm mà cố gắng thực hiện, nghiên cứu chương trình mới của chúng ta bằng kim tự tháp này, bằng sức mạnh này, bằng sự nghiên cứu của mình để bảo vệ cho mình. Bảo vệ cho mình được thì mình sẽ bảo vệ cho con cháu thế hệ mai sau được, không có gì khó hết.

Đó là câu của người Việt nam. Hai ngày nay lần đầu tiên người Việt nam hỏi cái này tôi thấy cũng được. Hồi này người Việt nam đứng lên tôi sợ hỏi bệnh hoạn, đau bao tử sao, tôi nói chết rồi, không cách nào mà tôi trả lời được hết. Nhưng hỏi câu này rất hay, tất cả anh chị em học hết.

46/ Thưa Thầy, tôi có vài câu hỏi. Câu thứ nhất, về những người bị hôn mê (coma), nhưng người sẽ bị giải phẫu và những người đang bị chemotherapy. Lúc trước thì chúng con trị 2 lần một ngày, ở lớp sáu này thì có gì mới không?

Xin Thầy dạy cách trị qua điện thoại?

Tôi giải thích trong vấn đề trị bệnh, vấn đề **giải phẫu và chemotherapy** thì *chỉ trị một lần thôi khi học lớp sáu*. Ngoại trừ những người bị **hôn mê** thì chắc chắn *trị từ xa không có kết quả*. Đó là kinh nghiệm của tôi thấy. Do đó, dù cho học lớp sáu, *vẫn dùng tay để trị ít nhất từ 2 tới 5 phút*. Tại vì hệ thần kinh họ bị tê liệt rồi. Anh chị em không thể nào trị trong vòng một phút được, mà thí nghiệm bằng tay từ 2 tới 5 phút. *Nếu 2 phút, dòng điện vẫn hút thì để tới 5 phút*. Nếu 5 phút mà vẫn hút hoài, thì vẫn lấy tay ra, tối đa là 5 phút. Để tạo cái năng lực mạnh vô đầu óc của người ta, giúp cho hệ thống não bộ hoạt động trở lại. Khi tỉnh trở lại rồi, thì trị theo công thức lớp sáu, từ xa được. Còn hôn mê thì không trị từ xa được, không có tác dụng mà tác dụng bằng tay, để anh chị em đo lường được dòng điện nhập vô bao nhiêu. Giống như anh chị em giúp từ một người ở cõi chết trở về cõi sống. Nhờ công thức này, trị bằng tay chứ không trị từ xa bằng luân xa 6 được.

Những giải phẫu hoặc chemotherapy, thì vẫn trị từ xa được, theo công thức bình thường.

Riêng vấn đề **trị bằng telephone** cũng vậy. Mỗi lần người ta telephone là cho biết bệnh nhân và bệnh trạng. Nguyên Văn A, Nguyên Văn B, bệnh trạng đó. Khi biết bệnh rồi thì không cần chẩn mạch nữa. Ngoại trừ trường hợp người đó bị bệnh thần kinh giả thì tôi sẽ giải thích sau. Bây giờ những bệnh thiệt khi người ta báo là tôi bị bệnh này, đau tim, đau gan, đau phổi, mà đang bị giải phẫu chỗ bụng đây, ... thì ngoài *vấn đề trị luân xa 6, 7 và số 6 cộng với hai điểm ngoài sau đầu rồi, thì nghĩ nơi giải phẫu bên mặt, bên trái cho người đó, để giúp cho mau lành chỗ giải phẫu*. Đó là nguyên tắc chung mà hồi sáng tôi hướng dẫn.

Một điều đặc biệt nữa, trong tương lai tôi muốn giúp cho anh chị em cái này, nhưng anh chị em phải cố gắng. Bây giờ anh chị em ở xa gia đình, có người thân bị bệnh, bị đau hoặc bị **giải phẫu**. Có thể là anh chị em tới đó không được nhưng mà biết người đó giải phẫu, tôi thí dụ. Bây giờ bên này là 2 giờ trưa thì là 6 giờ sáng ở New York bắt đầu người thân của anh chị em giải phẫu, có thể thập tử nhất sinh, giải phẫu đi tới giai đoạn phải chết. Tôi thí dụ. Được rồi, nếu anh chị em thương gia đình, bên này là 5 giờ chiều, bên kia là 9 giờ giải phẫu, thì ở đây 4 giờ rưỡi, 4 giờ 45, *anh chị em đem kim tự tháp ra, tập trung 30 giây tới 5 phút. Tập trung rồi truyền điện thẳng tới người sắp sửa giải phẫu, ngay cái luân xa 6 của người đó*. Truyền điện thẳng vô người đó bằng luân xa 6 của anh chị em, trong vòng 30 giây. Không phải trị bệnh. *Chỉ truyền điện luân xa 6 của mình tới luân xa 6 người bệnh thôi, trong 30 giây*. Nếu anh chị em được may mắn nữa. Sau khi truyền điện như vậy rồi, nằm xuống ngủ được. *Nếu ngủ được là một điều may mắn cho anh chị em, trong vòng một tiếng, hai tiếng đồng hồ*. Thì lúc đó linh hồn của anh chị em có thể tiếp tục đến chỗ đó giúp cho người bệnh. Cái đó thì tôi làm được dễ dàng rồi.

Nhưng tôi muốn tập cho anh chị em để lấy tình thương thật sự của anh chị em thương gia đình đó là những người thân thuộc của anh chị em nhất, *linh hồn của anh chị em sẽ tới đó, giúp cho cuộc giải phẫu, thì có thể giúp người đó tai qua nạn khỏi, trong cuộc giải phẫu được an toàn.*

Tôi nhắc lại. Tôi thí dụ, *trước 15 phút cuộc giải phẫu bắt đầu ở một quốc gia nào đó, mà anh chị em biết được giờ giấc rõ ràng. Bên này, tập trung vào kim tự tháp 30 giây tới 5 phút, xong rồi để qua một bên. Dùng sixième sens truyền thẳng tới sixième sens của người sắp sửa giải phẫu, 30 giây, stop. Nằm xuống ngủ. Nếu ngủ được trong vòng 1 tiếng, 2 tiếng thì linh hồn của anh chị em xuất ra liền, đi tới địa điểm của cuộc giải phẫu đó. Và chính linh hồn của anh chị em có năng lực, giúp cho cuộc giải phẫu sẽ thành công, vượt qua những trở ngại, nguy hiểm mà người bệnh gặp phải. Anh chị em thử đi. Chính tôi thực hiện rồi. Bây giờ lớp này tôi dạy cho. Đó là cuộc giải phẫu của má tôi. Tôi đâu có về được. Tôi có khả năng, mà tôi biết cuộc giải phẫu đó là mười phần, má tôi chết hết chín phần. Má tôi bệnh nặng lắm, phải giải phẫu, trị không hết. Khi giải phẫu rồi thì lượng máu theo nguyên tắc chung, xuống tới bốn lần, truyền vô không kịp thì chết. Trong suốt thời gian mà người ta giải phẫu có một tiếng, nhưng má tôi giải phẫu 4 tiếng đồng hồ. Tôi biết tôi truyền điện bằng cách tôi vừa hướng dẫn cho anh chị em. Nhưng may mắn nhất tôi vừa truyền điện xong là tôi ngủ liền. Lúc tôi ngủ thì linh hồn của tôi tập trung về ngay điểm, nơi má tôi giải phẫu. Thì tôi giúp cuộc giải phẫu đó, mặc dầu là máu ra nhiều, mặc dầu má tôi lớn tuổi, nhưng an bình hết, không có gì trở ngại. Theo nguyên tắc chung những cuộc giải phẫu theo sự tính toán của bác sỹ y khoa bên Việt nam, thì thường 9/10 chết. Nhưng tại chúng ta có năng lực, khả năng đến đó giúp, thì cuộc giải phẫu hoàn thành, lượng máu mặc dầu xuống nhưng năng lực chúng ta nuôi dưỡng cái thể xác đó, giúp cho thể xác từ từ mạnh trở lại. Đó là kinh nghiệm của tôi, dạy cho anh chị em để anh chị em thương cha mẹ, thương người thân mình, gặp những trường hợp giải phẫu khó khăn, nguy hiểm thì chúng ta sẽ giúp bằng hình thức dùng năng lực của mình truyền vô đó, bằng linh hồn của anh chị em sẽ đến đó giúp thêm năng lực cho những anh chị em bác sỹ giải phẫu, cho người thân mình được an toàn.*

Anh chị em ghi chú kỹ phần này để đáp ứng nhu cầu giúp cho người bệnh bớt đau bớt bệnh. Má tôi thì bây giờ rất mạnh, hồi xưa thì bà yếu lắm. Sau cuộc giải phẫu bà rất mạnh. Đáng lẽ chết mà không chết. Đó là một điều đáng mừng cho tôi.

Tuy nhiên không có nghĩa là tôi dựa vào sự hiểu biết học hỏi, khả năng của tôi, tôi sẽ làm cho bà già tôi sống, không phải. Tôi cũng cầu nguyện với Thượng Đế như thường. Nếu có đại cơ duyên, tôi giúp cho má tôi được thì tốt. Còn nếu mà tôi hết duyên, hết số rồi, hết nghiệp ở trần gian này, nếu má tôi chết thì cũng là điều tốt không có gì trở ngại. Tại vì khi má tôi chết được tái kiếp như thường,

không có gì trở ngại hết. Má tôi coi vậy cũng được mở luân xa rồi. Bà cũng học tới lớp 3 mở luân xa, cũng được rồi. Mà nếu má tôi có chết thì cũng an ổn, linh hồn đi cũng nhẹ nhàng, không có gì trở ngại. Tôi không có buồn, chứ không phải má tôi chết tôi buồn, không phải vậy. Nhưng mà với khả năng của tôi có bao nhiêu, tôi thực hiện bấy nhiêu. Vì chỗ đó tôi hướng dẫn cho anh chị em những kỹ thuật này, những cách mà chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ này để đáp ứng nhu cầu giúp cho người thân mình, vượt qua những trở ngại, khó khăn, tai nạn đó, mà chúng ta có thể giúp được thì giúp, không có gì trở ngại hết. Đó là nguyên tắc mới nhất mà lớp sáu thứ tư này tôi hướng dẫn cho anh chị em. Hy vọng rằng anh chị em ghi chú, gặp những trường hợp tương tự này xảy ra, chúng ta có thể giúp được. Đây là trong gia đình của anh chị em. Tuy nhiên, trong gia đình người thân cũng vậy, chứ không có nghĩa là giúp gia đình không thôi. Bây giờ biết bạn bè của mình, liên hệ với mình, thân với mình, mà anh chị em biết cuộc giải phẫu vô cùng quan trọng, thì cũng có thể thực hiện chương trình này được. Chứ không phải má mình hay ba mình thôi. Người khác cũng được, bạn của mình cũng được, người thân cũng được. Nói tóm lại người quen biết cũng được. Nếu anh chị em biết chính xác rõ ràng như vậy thì sẽ thực hiện bằng cái năng lực kim tự tháp, truyền vô người đó, giúp cho người đó có một sức mạnh vô biên để vượt qua những nguy hiểm xảy ra cho người sắp sửa giải phẫu.

Tôi giải thích cho rõ ràng, anh chị em ghi chú kỹ. Đây là một đề tài mới dành riêng cho anh chị em học lớp sáu này, cũng như một số học lớp sáu dự thính, ghi chú kỹ phần này, gặp trường hợp này thì đem ra áp dụng, sẽ thấy được những kết quả mà anh chị em giúp cho thể xác.

Tại vì tôi không muốn cho người ta chết. Tại không muốn cho nhân loại chết. Mà bây giờ nhân loại có dữ, có ác, được rồi. *Sự dữ, ác không quan trọng. Cái quan trọng là làm thế nào tôi giữ cho mạng sống người ta lại, rồi tôi giúp cho những người dữ, những người ác chung sống với những người tốt, những người hiền, thì chắc chắn người dữ, người ác sẽ trở lại người tốt, người hiền, không có khó khăn.* Điều khó khăn nhất là tôi làm sao giữ cho nhân loại đừng có chết nhiều. Cái đó khó khăn cho tôi. Chứ còn xấu không có trở ngại đâu. Dữ tôi cho ở với người hiền, xấu tôi cho ở với người tốt. Chắc chắn người đó sẽ tốt. Người xấu tôi cho ở với người tốt, chắc chắn người đó tốt. Người dữ tôi cho ở với người hiền. Mà y dữ chừng nào tạo cho mà y nhiều chừng đó, thì họ muốn dữ, muốn xấu cũng không được. Khó khăn nhất là làm sao giúp cho năm châu bốn biển không có chết. Mà mục tiêu tôi là muốn giữ cho tất cả mọi người sống. Còn xấu hay ác, không có lo. Ac tôi cho thành hiền, dễ lắm. Mà xấu tôi cho thành người tốt, cũng không khó khăn. Mục đích của chúng ta là vậy. Vì chỗ đó, *khó khăn nhất của tôi là làm thế nào tôi học cho nhiều để tôi giúp cho người ta không có chết.* Bị vậy là người ta phản tôi hoài đó. Nhưng mà tôi không có buồn. Tại tôi muốn người ta sống mà. Tôi đâu có muốn người ta chết. Không giúp được nhiều người, giúp một người

cũng được. Giúp cho má người đó cũng được. Giúp một người cũng được rồi, đâu cần giúp nhiều. Họ có ghét tôi nữa, thì má họ bệnh nặng, họ đâu có bỏ má họ được? Họ giúp cho má họ. Thay vì tôi giúp cho má họ, tôi không giúp. Tôi giúp cho họ, để họ giúp cho má họ. Một người thôi, không cần giúp nhiều. Chứ bây giờ tôi ghét họ. Mà má họ bệnh thì tôi cũng phải giúp vậy. Thay vì má họ bệnh thì để cho họ giúp. Tôi thí dụ vậy.

Thành ra vấn đề dữ hay hiền, tốt hay xấu, không quan trọng. Quan trọng là giữ cho họ sống đi. Mà sống để làm cho người ta chứ không phải làm cho tôi. Đừng nghĩ rằng, ông Thầy này chắc có lẽ cho người ta sống hết, phục vụ cho ông Thầy. Khỏi, anh chị em người Hòa Lan, người Nam dương, người Bỉ, mỗi lần anh chị em đi theo tôi, tôi phải mượn thông dịch, tôi không có tiền mượn thông dịch đâu. Thôi anh chị em lo gia đình anh chị em đi. Đừng đi theo tôi. Đi theo tôi tôi không có tiền mượn thông dịch. Mà mỗi lần nói chuyện với anh chị em ra dẫu, ra dẫu hoài, đâu có được? Tôi quẹo mặt, anh chị em tưởng quẹo trái, cũng chết. Tôi nói tôi đi ngủ, anh chị em biểu tôi ăn, tôi ăn hoài sao được? Thành ra anh chị em thì lo cho mình thôi, chứ không có nghĩa là tôi giúp anh chị em sống, anh chị em đi theo tôi, theo tôi không có được đâu. Tại vì tôi nghe tiếng Hòa Lan không được, tôi nghe tiếng Tây không được, tôi nghe tiếng Bỉ không được. Thì anh chị em về lo quốc gia anh chị em đi. Tôi đi quốc gia khác, tôi lo tiếp nữa. Nghe cho rõ. Chứ không phải tôi giúp cho anh chị em, anh chị em nói, “cha, ông Thầy muốn mình sống là chắc để đi theo ông Thầy”. Đi theo tôi không được đâu. Tôi có cái giường một à. Hai người ngủ cũng chật nữa. Anh chị em thông cảm, giường của anh chị em, anh chị em ngủ đi. Nhà của anh chị em, anh chị em ở đi, đừng đi theo tôi.

47/ Xin cảm ơn Thầy cho tôi hỏi lần thứ nhì. Tôi nhận thấy sự linh tính (intuition) của những người chung quanh tôi được phát triển tốt và nhanh. Tôi cũng nhận thấy từ chính tôi, sự linh tính của tôi cũng được tăng trưởng khá nhanh. Nhưng tôi thường gặp khó khăn khi tôi dùng sự suy nghĩ của lý trí. Cái kim tự tháp này có thể nào sẽ giúp phần linh tính của tôi được bén nhạy hơn và tôi sẽ không bị phần lý trí của sự suy luận và suy nghĩ ảnh hưởng, làm tôi bị trở ngại. Tôi có thể sẽ dùng được một sự linh tính bén nhạy hơn và một cách dễ dàng hơn?

Khi tôi thấy những người bị chết thê thảm khi coi tin tức thế giới trên đài truyền hình thì tôi thắc mắc, không biết những linh hồn đó làm sao tiến về được với ánh sáng. Vì tôi biết rằng không có ai hiện diện ngay ở đó để giúp cho linh hồn của họ. Với trình độ của lớp sáu này, tôi có thể nào giúp cho những linh hồn của những người mà tôi thấy bị chết thảm khốc vì chiến tranh hoặc thiên tai qua đài truyền hình hay không?

Linh tính thuộc về linh hồn của anh chị em. Khi anh chị em suy nghĩ là trí óc của con người bằng xương bằng thịt, bằng vật chất của anh chị em, nên sẽ bị giới hạn. Do đó khi anh chị em thấy, sẵn dịp đây tôi chỉ, khi tập trung vào kim tự tháp này là tạo cái năng lực cho mình. Đó là chân lý, đó là ánh sáng, đó là linh hồn của anh chị em. Do đó anh chị em sẽ sáng suốt.

Đừng bao giờ suy nghĩ khi nghe người ta nói. Suy nghĩ thì anh chị em sẽ bị giới hạn. Đừng suy nghĩ thì chắc chắn anh chị em sẽ vô giới hạn. Điều này thì anh chị em nói là khó. Nhưng mà không khó đâu. Anh chị em tập dần sẽ quen.

Trong lớp học này có 1000 học viên, tôi đâu có biết anh chị em hỏi cái gì? Ngay cả người Việt nam hay tất cả ngoại quốc trong lớp này, bắt đầu ngày đầu tiên tôi dạy, nhiệm vụ tôi là chỉ sẽ giới thiệu hình ảnh này, hình ảnh kia, trong lớp sáu như thế này, dạy học như thế nào. Ngoài phần tôi giới thiệu rồi, trình bày rồi, tôi đâu có biết học viên nêu ra câu hỏi gì. Tôi chỉ anh A, người B, chị C. Tất cả những người đứng lên nêu câu hỏi, tôi thật sự không biết anh chị em hỏi gì hết, thì làm sao tôi soạn bài để trả lời? Nhưng anh chị em chỉ nêu ra câu hỏi thôi, qua phần thông dịch, tôi không bao giờ biết anh chị em sẽ hỏi nhiều hay ít? Mỗi lần tôi quên, tôi yêu cầu thông dịch nhắc lại cho tôi một chữ thôi, tôi biết hết câu văn của anh chị em hỏi gì và tôi biết anh chị em muốn hiểu cái gì rồi. Đó là tôi thấu vô bằng tư tưởng của anh chị em. Tư tưởng phát ra, tôi thấu vô tư tưởng của tôi và tôi phát tư tưởng của tôi ra. Đó là cái linh hồn của tôi chứ không phải thể xác của tôi. Nếu cái thể xác của tôi mỗi một lần anh chị em nêu ra câu hỏi, người thông dịch nói thế này, tôi nghe, tôi suy nghĩ, đó là của tôi. Mà khi tôi nghe, suy nghĩ, thì đâu còn thời gian trả lời cho anh chị em? Anh chị em hỏi 5 phút, người thông dịch nói 5 phút, tôi suy nghĩ 20 phút. Thì nội câu hỏi nêu ra với lối suy nghĩ của tôi nửa giờ thì mỗi ngày anh chị em học được bao nhiêu? Nêu hai câu hỏi là hết bài. Vì chỗ đó anh chị em nêu ra câu hỏi ngắn gọn, nhưng tôi chia ra 5 cái đề tài khác nhau để tôi dẫn giải cho anh chị em. Một câu hỏi 5 đề tài cho anh chị em học, hoặc 4, 6 đề tài. Đó là lối dạy của tôi. Đó là linh hồn của tôi tiếp thu và sáng suốt cái năng lượng vũ trụ nuôi linh hồn tôi. Do đó linh hồn tôi sẽ có nhiều đề tài dẫn giải một câu hỏi của anh chị em. *Linh hồn của chúng ta là vô giới hạn, khi linh hồn chúng ta giỏi. Còn thể xác chúng ta thì bị giới hạn. Do đó có một số linh hồn của anh chị em rất giỏi, anh chị em ngủ nằm chiêm bao. Thật sự không phải nằm chiêm bao đâu. Linh hồn báo thể xác biết trước, rằng ba ngày tới đây, ở đó có một sự việc xảy ra, cho anh chị em biết trước.* Đôi khi anh chị em tin, đôi khi không tin. Nhưng mà xảy ra thì nói “ờ, tôi nhớ rồi ... ba bữa trước tôi nằm chiêm bao”. Thật sự linh hồn của anh chị em rất giỏi, muốn đào tạo cho thể xác của anh chị em giỏi, do đó báo trước cho anh chị em hay, đó là một điều tốt cho linh hồn của những thể xác nào được cái linh hồn giỏi như thế. Vì chỗ đó khi anh chị em biết được rằng cái linh hồn chúng

ta giỏi rồi, chúng ta khỏi cần suy nghĩ nhiều. Nếu anh chị em suy nghĩ là cái của ta, cái của vật chất. Cái không suy nghĩ là cái của linh hồn. Sự sáng suốt của năng lượng vũ trụ là linh hồn chúng ta. Thì chúng ta biết linh hồn chúng ta giỏi thì sẽ học những cái giỏi này. Bằng hình thức: "anh nói đi ...", nhưng mình chỉ nghe một khúc chuyện thôi. Thí dụ người ta nói: "ngày mai đi xe bus tới trường học ...". Chuyện đi xe bus thì anh chị em đừng có nghĩ. Chuyện xe bus anh chị em lo đâu có dính dấp gì? Nhưng mà ngày mai, vô coi ông Thầy giảng những gì, mình cần hỏi cái gì thì ngày mai đây chuẩn bị nghe ông Thầy giảng bài. Hoặc mình muốn đề tài này, mình sẽ hỏi ông Thầy. Cái đó thì nên suy nghĩ. Mà khi suy nghĩ ngày mai mình hỏi đề tài nào cho hay để mình học được đường đạo mình giúp cho mình, giúp cho người khác. Thì anh chị em sẽ giỏi cái này. Chứ còn anh chị em nói: "ngày mai tôi ra khỏi khách sạn, tôi lên cái xe bus, rồi lên xe bus tôi đi vòng vòng thành phố, tôi thấy bán ở tiệm shopping này, kia..." Không có ích lợi gì hết trơn. Cái đó là của anh chị em nghĩ. Mà anh chị em suy nghĩ, ngày mai vô lớp học, ngày thứ ba của lớp sáu này, ông Thầy giảng, chắc có lẽ đường đạo hay lắm, mình làm thế nào cố gắng hỏi để phát triển tâm linh của mình, đường đạo phát triển, được ông Thầy dẫn giải những kinh nghiệm đó, mình học mình giúp cho người ta. Thì bắt đầu anh chị em sẽ nghĩ cái khác. Bắt đầu lên xe bus anh chị em nghĩ rồi. Cái đề tài, học cái này, làm sao cố gắng, thời gian thì ngắn quá, mình cố gắng nghe cho nhiều trong vấn đề phát triển tâm linh, khoa học. Mình ráng cố gắng tìm câu hỏi nào trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực tâm linh để ông Thầy dẫn giải cho học và giúp cho những người khác được ý nghĩa, thấu hiểu trong vấn đề đường đạo, thì chắc chắn mình sẽ sung sướng lắm. Lối nghĩ như vậy thì lên xe bus, anh chị em nghĩ khác liền. Vô lớp học, cái tư tưởng tốt của anh chị em phát ra, anh chị em đứng lên nêu câu hỏi, tôi chỉ ngay anh chị em, nêu câu hỏi, tôi giải đáp, anh chị em học, một ngàn người khác học theo. Tôi thí dụ vậy. Vì chỗ đó, luôn luôn tôi đào tạo: *những gì không cần thiết, anh chị em đừng có chứa trong đầu. Anh chị em thả bớt ra ngoài đi. Để cái đầu của chúng ta trong. Mà khi cái đầu trong là chúng ta hợp nhất, bằng cái năng lượng vũ trụ này đây.* Vì chỗ đó đây là một cái phương tiện giúp cho anh chị em bỏ những gì không cần thiết anh chị em đừng có giữ trong đầu mình nữa. Mà thả bớt ra ngoài. Những cái gì cần thiết thì để trong đây: đó là ánh sáng, đó là sự thông minh mà anh chị em cần giữ trong đầu bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em tập được đây, sẽ xóa dần hết những gì không cần thiết trong đầu, bỏ ra ngoài hết. *Khi lời nói người ta vô, anh chị em tiếp thu liền. Tiếp thu thì có câu giải đáp liền.* Giống như computer nhấn hai con số thì nó ra một chương trình vậy. Tôi thí dụ. Đó là một lối tôi muốn giúp cho anh chị em càng ngày càng giỏi trong tư tưởng. Tôi muốn giúp cho linh hồn anh chị em càng ngày càng giỏi bằng sự luyện tập này. Khi linh hồn giỏi thì giúp cho thể xác của chúng ta rất nhiều để hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ cho dân tộc của chúng ta, bảo vệ gia đình chúng ta, bảo vệ con cháu chúng ta trong tương lai.

Đó là những gì tôi học được, tôi biết được, tôi đem ra dạy hết cho anh chị em, hướng dẫn hết cho anh chị em để tôi mong rằng anh chị em giống như tôi, giỏi chứ không phải có nghĩa là tôi giỏi rồi tôi muốn anh chị em dở. Cái điều này không bao giờ tôi muốn. Tôi muốn anh chị em sẽ giỏi giống như tôi để cùng với tôi đóng góp lại giúp cho nhân loại. Điều này tôi muốn. Chứ không có nghĩa là tôi nói: tôi là ông Thầy, tôi có mười, tôi dạy anh chị em chín hoặc chín rưỡi. Tôi sẽ dạy cho anh chị em mười. Nhưng mà trình độ căn cơ của anh chị em hiểu được chín hoặc chín rưỡi hay mười? Cái đó là chuyện của anh chị em. Nhưng tôi dạy cùng một công thức, mười là mười. Tất cả người nào tôi cũng dạy mười hết. Chứ không bao giờ tôi nói là tôi có mười phần, tôi giữ một phần. Đâu phải của tôi đâu mà tôi giữ? Việc tinh vi, việc giỏi đây là của các đấng thiêng liêng cao cả. Cái quyền năng khả năng của Thượng Đế cho tôi bao nhiêu thì tôi dạy anh chị em bấy nhiêu. Đâu phải của tôi đâu mà tôi giữ? Cái bộ đồ này của tôi thì tôi giữ được. Tại tôi đưa cho thì anh chị em mặc thì đâu có vừa. Tôi thì ốm, anh chị em thì mập. Tôi mà mập, anh chị em ốm, mặc đâu có vừa nữa? Thành ra tôi mặc. Không lẽ bộ đồ của tôi đàn ông mà tôi đưa mấy bà mặc, mấy bà đâu có chịu? Mặc dầu mấy bà mà có thương ông Thầy thiệt, có nể ông Thầy thiệt, mà có đem về đi nữa thì cũng treo lên coi chứ đâu có mặc đi ngoài đường? Thứ nhất mấy chị đẹp nữa, làm sao dám mặc bộ đồ đàn ông đi ngoài đường? Người ta đâu có biết bộ đồ này của ai? Người ta tưởng anh chị em “không mấy bình thường”. Vì lý do đó, có bao nhiêu tôi dạy bấy nhiêu. Cái nào tôi giữ được tôi giữ, cái nào tôi không giữ được tôi cho anh chị em hết. Tại cái đó không phải của tôi. Của tôi thì tôi giữ. Còn cái không phải của tôi, tôi sẽ dạy cho anh chị em hết.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi mong rằng anh chị em ý thức được, thì từ từ sẽ biết được sự sáng suốt của linh hồn mình, sự thông minh của linh hồn mình, giúp cho thể xác mình, rất tốt. Đây là một điều tốt cho học viên này. Cũng như trong tương lai, những học viên khác, những trường hợp tương tự như vậy là tốt. Do đó anh chị em đừng suy nghĩ mà anh chị em để cho linh hồn mình suy nghĩ, để linh hồn giúp cho thể xác mình. Đó là một điều tốt mà tôi giúp ý kiến cho anh chị em. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Qua câu thứ hai, cái này thì khó khăn lắm, nhưng mà ... được rồi, bây giờ tôi chưa có trả lời liền cho anh chị em được. Có thể ngày mai, hoặc một hai ngày tới đây, để tôi coi tình trạng như thế nào, tôi sẽ nghĩ như thế nào, hoặc các đấng dạy tôi như thế nào, gặp những tình trạng khó khăn của nhân loại sắp xảy ra đây, mà nhiệm vụ chúng ta là muốn bảo vệ cho những người không có chết. Mà những người chết thì mình sẽ giúp như thế nào cho họ tái kiếp rất dễ dàng, không phải đợi chờ nữa. Cái đó tôi chưa trả lời vội. Có thể ngày mai đây tôi sẽ trả lời rõ ràng làm thế nào gặp những trường hợp thiên tai, chết oan ức, hoặc chết vấn đề chiến tranh dưới bất cứ hình thức nào mà họ chết, thì chúng ta giúp thể xác không được,

bởi chúng ta ở xa, thì chúng ta có thể nào giúp linh hồn không? Bởi lẽ từ năm 1997 trở về trước, kể từ trước những lớp sáu, tất cả những trường hợp chết mà không có người cầu nguyện thì không bao giờ linh hồn được đưa đi hết. Mặc dầu linh hồn còn luẩn quẩn ở đó, thể xác chưa chôn, chưa thiêu, chúng ta cũng giúp chưa được. Ngay cả tôi, tôi cũng giúp chưa được nữa.

Bây giờ qua câu hỏi của học viên này, qua sự hướng dẫn của tôi cách nay một tiếng đồng hồ, *ý của tôi là muốn cho tất cả anh chị em ở trên quả địa cầu này sẽ không có chết nhiều.* Bây giờ nếu trường hợp bất khả kháng, nhân loại, con người chết nhiều, thì chúng ta phải có một phương cách làm thế nào để cho nó hợp tình hợp lý mà tránh tình trạng những linh hồn khác khiếu nại. Bởi không phải những người đó chết rồi tái kiếp liền. Biết bao nhiêu linh hồn khác phải tái kiếp làm con người để giúp nhân loại. Muôn loài vạn vật, những người đã chết trước, chờ đợi chưa có tái kiếp con người, thì những người chết sau chưa đủ điều kiện làm thế nào mà chúng ta giúp được?

Tôi không có trả lời cho anh chị em. Trong một hai ngày tới đây, để tôi coi tình trạng như thế nào, qua sự nghiên cứu học hỏi của tôi như thế nào, tôi cầu nguyện, nghiên cứu trong cái năng lực vũ trụ như thế nào, sự hướng dẫn của các đấng như thế nào, để tôi giúp phần đó. Một hai ngày tới, tôi sẽ trả lời. Nếu tôi trả lời vội bây giờ thì những linh hồn ở ngoài chắc chắn là sẽ khiếu nại. Ý tôi nói là những linh hồn chết chưa tái kiếp, những linh hồn muôn loài vạn vật mà bắt đầu chuẩn bị thành người. Nếu vì lý do gì mà chúng ta giúp những linh hồn khác thì những linh hồn đó sẽ khiếu nại. Tại vì vấn đề những linh hồn khó lắm, đâu phải dễ đâu. Do đó tôi phải có sự hướng dẫn đàng hoàng, rõ ràng. Sự hướng dẫn đó, tôi mới chỉ cho anh chị em được. Chứ bây giờ tôi nói “được”, tối nay anh chị em coi truyền hình mà chỗ đó chết, anh chị em cầu nguyện họ tái kiếp đi tu, thì biết bao nhiêu linh hồn sẽ khiếu nại đây? Mà khiếu nại thì mình chịu đùng đâu có được? Đâu phải một linh hồn đâu. Hàng triệu linh hồn chờ đợi tái kiếp đi tu, tái kiếp thành con người. Mà bây giờ anh chị em phe đảng, anh chị em nói có khả năng, ông Thầy cho, làm như vậy. Thì người ta đòi nợ. Đòi nợ tôi không phải đòi nợ anh chị em! Mà đòi nợ tôi, làm sao tôi có tiền mà trả cho nổi? Tiền thì có thể tôi trả nợ được, chứ vấn đề nhân mạng làm sao tôi giúp cho người ta? Tôi phải cầu nguyện, hỏi lại chính xác, tôi mới giải đáp cho được. Đó là nguyên tắc chung. Chứ tôi không trả lời bừa bãi cái này đâu. Cái này nguy hiểm lắm. Cái này trở ngại cho tôi lắm, không thể nào tôi trả lời được.

Qua câu hỏi này, đâu phải tôi trả lời cho anh chị em được. Tôi cũng phải giới hạn chứ không phải tôi vô giới hạn. Con người tôi, tôi phải ngồi lại học. Các đấng dạy để coi giải quyết như thế nào cho nó ổn thỏa những linh hồn trước, những linh hồn sau, những linh hồn mới chết, những linh hồn chết rồi, những linh hồn mà quá trình kiếp chưa tái kiếp. Thì những khó khăn đó, tôi phải học lại, mới trả lời

được. Tại cái này tôi chưa học. Anh chị em nêu ra cái đề tài này mới quá, tôi chưa học, tôi chưa trả lời. Do đó thì tối nay, hoặc ngày mai tôi học, xong rồi tôi trả lời cho anh chị em. Đâu phải tôi giải quyết toàn bộ được. Tôi biết cái này là khó khăn cho những linh hồn khác, khó khăn cho tôi, làm sao tôi dám trả lời được? Tôi trả lời là tôi lãnh hết à. Cái đó là khó khăn lắm. Mà nếu tôi lãnh hết, thì mấy bà có bầu thay vì sanh một đứa, tôi cho sanh 5 đứa, đâu có được? Mấy bà cũng không chịu mà tôi cũng không chịu nữa. Do đó tôi tạm hoãn lại câu trả lời này. Ngày mai, ngày mốt, tôi học, tôi trả lời tiếp, chứ chưa học chưa trả lời được. Khó khăn lắm. Nhân loại khó khăn lắm. Anh chị em cũng thông cảm.

Đó là anh chị em thấy, tôi phải học đó. Tại cái nào tôi chưa biết thì tôi phải học. Học, tôi biết rồi, tôi mới dạy anh chị em. Vì chỗ đó chưa học anh chị em hỏi bất tử quá, tôi trả lời đâu có được. Thành ra anh chị em phải đợi. Mà đợi, chắc chắn anh chị em sẽ có kết quả, ngày mai hoặc một. Tôi học rồi tôi sẵn sàng trả lời anh chị em. Đó, anh chị em thấy không, lần đầu tiên anh chị em nêu câu hỏi này, tôi phải học lại đó. Tại vì anh chị em hỏi về linh hồn, nó khó khăn lắm. Không trả lời bừa bãi được. Thì tôi mong rằng anh chị em cũng vậy. Những cái nào anh chị em chưa biết thì anh chị em đừng có trả lời vội. Trả lời vội, người ta hỏi tiếp thì anh chị em không biết, người ta cũng không biết luôn. Thành ra không có học gì được hết. Đây là một đề tài cho anh chị em thấy được *khi linh hồn muốn tái kiếp, khi chúng ta muốn giúp linh hồn tái kiếp, cả một vấn đề khó khăn chứ không phải dễ như anh chị em tưởng*. Người chết trước mặt anh chị em, thì anh chị em cầu nguyện dễ dàng. Người chết xa anh chị em, thì cái này tôi phải học lại. Học rồi tôi mới dạy cho được.

Lần đầu tiên, học trò nêu câu hỏi này, tôi phải học lại tôi mới trả lời. Tại vì cái này là nguy hiểm lắm. Không bừa bãi được. Biết bao nhiêu linh hồn người ta tu, biết bao nhiêu linh hồn muốn trở thành con người, khó khăn. Mà bây giờ người ta vừa chết, anh chị em giúp liền, đó là sai nguyên tắc. Nhưng sẽ có nguyên tắc mới thì tôi sẽ chỉ cho anh chị em vào ngày mai, ngày mốt. Sau khi tôi học xong. Tôi học là “mấy ông” dạy cho tôi, chứ không ai dạy tôi. Tôi ngủ, tôi thiền, mấy ông dạy cho tôi. Chứ không phải mai tôi lật sách coi, rồi tôi dạy cho anh chị em. Tôi đâu có sách đâu mà học. Thành ra trên kia dạy cho tôi bao nhiêu, tôi dạy cho anh chị em bấy nhiêu.

Coi như tạm thời ngày thứ hai của lớp sáu chấm dứt. Hẹn ngày mai, tiếp tục tôi dạy cho anh chị em. Finish class. See you tomorrow. Ok? Bye bye Merci beaucoup. Thank you.

20/12/97.

Anh chị em có nhiều khả năng. Đây là Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả cho chúng ta. Cho để anh chị em phục vụ cho nhân loại, trong đó có dân tộc chúng ta, và gia đình chúng ta. Vì chỗ đó thì hai lớp sáu vừa qua có rất nhiều ý nghĩa. Mục đích chúng ta, xem như anh chị em thông suốt kinh thánh một phần để anh chị em phục vụ cho nhân loại. Bên Phật giáo, thì anh chị em hành động để giúp mọi người. Nói tóm lại các tôn giáo khác nhau, luôn luôn các đấng thiêng liêng cao cả muốn mình hy sinh cuộc đời mình để đóng góp cho gia đình, cho dân tộc, và cho nhân loại. Những lớp học nằm trong chu kỳ của mùa lễ này cũng có nhiều ý nghĩa mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Do đó thì chắc chắn rằng trong chúng ta, ít nhiều, chúng ta cũng đóng góp cho nhân loại, dân tộc và gia đình của chúng ta.

Như anh chị em thấy, thời gian cuối thế kỷ 20 này không còn bao lâu nữa hết, chỉ còn tối đa là 3 năm nữa. Trong 3 năm tới đây, biết bao nhiêu sự xáo trộn mà thế giới đang lo ngại. Trong vấn đề nhiệt độ, thời tiết, sẽ làm cho các nước trên thế giới sẽ không có thể nào chuẩn bị được. Các nhà nghiên cứu thiên văn, các nhà nghiên cứu nhiệt độ mà hầu hết các nước trên thế giới đang bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền để nghiên cứu, thật sự chưa có đạt được kết quả mong muốn của các nhà khoa học. Do đó thời kỳ sau cùng này, chỉ có một đường duy nhất, nếu không có giải quyết được thì nhân loại, tất cả mọi người sẽ chết về vấn đề thiên tai, vấn đề khác của quả địa cầu. Nội trong vấn đề nhiệt độ, chúng ta chịu không nổi rồi. Thời tiết thay đổi bất thường, lúc nóng, lúc lạnh, thì cơ thể con người đâu có phù hợp. Đôi khi lạnh trở lại nóng. Đôi khi ra ngoài nóng, trở lại lạnh. Những thời tiết làm con người thay đổi, không phù hợp kịp thời, kịp lúc với năng lượng vũ trụ, với không khí, thì bao nhiêu đó anh chị em cũng mất sức khỏe rồi, chứ đừng nói tới vấn đề khác. Tuy nhiên, chúng ta học được cái này, trước tiên là bảo vệ cho mình và bảo vệ cho gia đình anh chị em. Gần nhất là dân tộc của anh chị em và những người cùng với anh chị em đã từng chung sống hàng nhiều năm, đó là lối xóm, bè bạn, chắc chắn là anh chị em sẽ không có bỏ được.

Do đó thì tôi khuyên anh chị em, lớp học này là lớp học cao nhất của ngành Nhân Điện. Và chính lớp học này, chúng ta sẽ giải quyết một phần rất lớn cho những khó khăn của quả địa cầu, của trái đất. Mặc dầu chúng ta chưa đạt được 100%. Ít ra chúng ta cũng đóng góp được 50 – 60% trong vấn đề sức khỏe, trong vấn đề lương thực thực phẩm, trong vấn đề có thể chặn đứng những thiên tai khó khăn làm cho mọi người thiệt thòi, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Vì chỗ đó ngành Nhân Điện ra đời, mặc dầu đơn sơ nhất, sau cùng nhất sau các ngành nghề khác tính cho tới ngày hôm nay – tôi bắt đầu dạy học khoảng tám năm rưỡi – trong tám năm rưỡi qua, một số anh chị em bỏ công, bỏ sức đi học để giúp mọi người. Và chúng ta giải quyết cho không biết bao nhiêu triệu người trên thế giới bớt bệnh, bớt đau. Ngoài vấn đề bớt bệnh, bớt đau rồi, thì anh chị em còn giúp

nhiều lĩnh vực khác nhau nữa. Trong gia đình, xã hội, công ăn, việc làm, sức khỏe. Nói tóm lại, chúng ta mặc dầu tám năm rưỡi qua qua, chúng ta đóng góp chưa có đáng kể ở những ngành nghề khác cho hàng triệu người, hàng trăm triệu người, vì chúng ta đơn sơ, đơn giản, không có phương tiện. Chúng ta chỉ có phương tiện duy nhất, đó là cái năng lượng vũ trụ và hai bàn tay của chúng ta, và con người của chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thể nhân loại, nơi nào cần chúng ta, chúng ta giúp. Nơi nào chưa cần, thì chúng ta giúp nơi nào cần trước đi. Rồi trong tương lai những nơi nào cần thiết chắc chắn anh chị em sẽ phải giúp.

Bây giờ đây, tôi khuyên anh chị em học lớp sáu này, sở dĩ ngày đầu tiên tôi cho một số anh chị em bên Pháp dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết không giới hạn, là vì tôi tính trước rồi. Trong chu kỳ từ năm 1998 tới năm 2000, có thể là toàn thế giới sẽ nhờ chúng ta đi nơi này hoặc nơi khác để tạo điều kiện cho người ta học được lớp 1, lớp 2, lớp 3. Bây giờ đây, tính chung Âu châu thì có khoảng mấy trăm triệu người, đâu có nhiều. Nguyên An độ cũng là sáu bảy trăm triệu người rồi. Bên Trung quốc hằng tỷ người rồi, và các nước khác biết bao nhiêu trăm triệu người chưa được học ngành Nhân Điện.

Tôi tin rằng một số anh chị em học lớp sáu, lớp đầu tiên, lớp thứ nhì, lớp thứ ba, và lớp thứ tư: hai cái lớp mà tôi chú ý nhất là lớp thứ nhất và lớp thứ tư. Chắc chắn anh chị em sẽ nghiên cứu nhiều, học hỏi nhiều để đem ra tình nguyện giúp cho nhân loại, giúp cho các nước. Vì chỗ đó thì anh chị em cố gắng tiếp thu nhiều chừng nào tốt chừng đó trong lớp sáu này để trong tương lai đây, vào năm tới, tôi sẽ triệu tập một cái đại hội của ngành Nhân Điện chúng ta toàn thế giới, có thể là từ số mười ngàn tới hai chục ngàn người. Tôi sẽ dự định vào gần cuối năm. Hiện tại thì hội trường cũng như những tổ chức chưa được rõ ràng lắm, do đó tôi chưa có tuyên bố. Tuy nhiên khi tôi triệu tập như vậy thì chắc chắn một số anh chị em sẽ tình nguyện đi các nước giúp cho tất cả mọi người trên thế giới, bằng cấp 1, cấp 2, cấp 3, dành riêng cho tất cả anh chị em có điều kiện, có thời gian, thì chắc chắn lên đường giúp cho mọi người. Anh chị em học lớp sáu thì có đầy đủ khả năng trong lãnh vực nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, cộng vào đó Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả ban cho chúng ta, bàn cho anh chị em quyền năng khả năng để đáp ứng nhu cầu, anh chị em vừa dạy học, anh chị em vừa trị bệnh, chứ không phải dạy học không đâu. Ngoài vấn đề anh chị em đi các nước trên thế giới, anh chị em tạo điều kiện cho những người học viên học được cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết. Sau đó thì anh chị em có thể giúp hàng trăm, hàng triệu người bớt bệnh, bớt đau. Chắc chắn lúc đó thì tôi không có thời gian tôi đến những địa điểm mà anh chị em dạy học. Tuy nhiên, trong tương lai, chúng ta có thể dùng satellite bằng truyền hình, bằng điện thoại trực tiếp nơi đó, trực tiếp thu đài truyền hình để tôi khai mở luân xa. Có thể mỗi lần mở luân xa

từ năm chục tới một trăm ngàn người, chứ không phải như bây giờ mỗi lần tôi mở luân xa bằng satellite, bằng điện thoại, bằng tivi, mỗi lần một ngàn hoặc hai ngàn người, không phải vậy đâu, đó là trong tương lai.

Vì chỗ đó tôi nhắc nhở anh chị em học lớp sáu này. Ít nhiều thì anh chị em cũng có tình thương rộng rãi Thượng Đế ban cho chúng ta. Thì *chúng ta chia sẻ cái tình thương này cho tất cả mọi người cần đến chúng ta, bằng cách anh chị em dạy lớp 1, lớp 2, và lớp 3 phân lý thuyết*. Phần khai mở luân xa mà dành riêng cho một số học viên cấp 1, cấp 2 thì anh chị em đầy đủ khả năng rồi. Khi anh chị em khai mở luân xa cấp 1, cấp 2 cho những người học viên, thì người học viên đó cũng đủ khả năng để bảo vệ sức khỏe cho họ ở mức trung bình. Và có thể những người đó sẽ giúp đỡ những người khác bớt đau bớt bệnh, đó là những bệnh bình thường, cảm, cúm, ho, những bệnh nhẹ thì chúng ta có thể giải quyết toàn cầu. Và có thể giải quyết các nơi nào thiếu thuốc men, các nơi nào không đủ phương tiện y tế, chắc chắn chúng ta sẽ đi vào hạ tầng cơ sở, chúng ta sẽ đáp ứng nhu cầu việc này. Vì chỗ đó tôi không ngại bỏ công, bỏ sức, bỏ thời gian, cố gắng dạy nhiều lớp thêm nữa. Mục đích của tôi dạy là muốn đào tạo cho anh chị em càng ngày càng giỏi thêm để anh chị em cùng với tôi, cùng với tất cả mọi anh chị em khác nắm tay giúp quả địa cầu này trong cơn khó khăn nhất, bây giờ tới cuối thế kỷ 20 này. Nội việc chúng ta bảo vệ sức khỏe cho nhân loại thôi, cũng chưa đủ thời gian và chưa có đủ người để giúp chứ đừng nói lãnh vực khác. Tuy nhiên, khi anh chị em đi các nước trên thế giới, anh chị em giúp cho người ta tạo điều kiện cho học viên học cấp 1, cấp 2, cấp 3, ngoài lãnh vực đó, anh chị em chỉ cần đi một tuần lễ, hai tuần, ba tuần, bốn tuần. Trong thời gian anh chị em đi từ một tuần tới một tháng, ngoài vấn đề dạy học cho những người học viên rồi thì anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp không biết bao nhiêu triệu người hết bệnh hết đau. Anh chị em giúp không biết bao nhiêu, với các năng lực của anh chị em truyền cho lương thực thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật mà anh chị em giúp cho vùng đó, thì chắc chắn vùng đó sẽ sung sướng. Đó là mục tiêu của chúng ta.

Trong tương lai, khi các nước trên thế giới ý thức được việc này, khi Liên Hiệp Quốc ý thức được việc làm của chúng ta, việc làm của anh chị em, đóng góp giúp nhân loại thì chắc chắn chúng ta không có thời gian đâu. Vì trong tương lai, khi kinh tế thì không có được tốt lắm, công ăn việc làm thì không có được nhiều lắm, vì chỗ đó Thượng Đế muốn chúng ta có một quyền năng khả năng, giúp cho chúng ta có quyền năng khả năng để đáp ứng nhu cầu giúp cho năm 1998, 1999 và 2000. Ba năm tới đây là nhiệm vụ chúng ta rất nhiều. *Nếu anh chị em có công, có sức, có thời gian thì làm một việc này là làm một cái việc ý nghĩa*. Ý nghĩa tình thương bao la của Thượng Đế ban cho chúng ta. Chúng ta chia sẻ tình thương này cho tất cả mọi người hưởng giống như chúng ta thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được cho con người không bị ảnh hưởng thời tiết, ảnh hưởng vấn đề kinh tế,

con người sẽ không có lo lắng vấn đề lương thực, thực phẩm và con người ít chết. Nhiệm vụ chúng ta là vậy. Do đó thì tôi khuyên anh chị em, mỗi ngày của lớp học này, tôi sẽ nói cho anh chị em một đoạn trong vấn đề chúng ta. Sau khi học xong rồi, chúng ta có khả năng rồi, thì chắc chắn chúng ta phải *chuẩn bị* trước. Ý tôi muốn nói, chuẩn bị đây là *chuẩn bị anh chị em có cơ hội như thế nào thì đóng góp cho cơ hội đó*. Có nghĩa là không phải anh chị em phải đi nước này nước khác. Cái chuyện đi nước này nước khác thì tôi sẽ tuyên bố, anh chị em nào tình nguyện tôi sẵn sàng gửi anh chị em đi đến đó để giúp cho mọi người. Quốc gia và vùng phụ cận của anh chị em, đôi khi cũng chưa đủ thời gian để giúp, chứ đừng nói chi anh chị em đi các quốc gia khác. Tuy nhiên, cũng có nhiều anh chị em học viên, khi học xong rồi thì muốn tình nguyện đi các nước chậm tiến, các nước thiếu điều kiện, đến đó để giải quyết trong vấn đề trị bệnh, để giải quyết trong vấn đề dạy học. Chắc chắn trong tương lai đây những anh chị em đó sẽ đi đầu tiên để đóng góp dạy cho những học viên cấp 1, cấp 2, cấp 3. Hệ thống viễn liên, điện thoại thì không khó khăn lắm, vì chỗ đó, tôi muốn giúp cho một số anh chị em thực tập dạy cấp 3 phần lý thuyết bên Pháp. Và trong tương lai đây, các nơi khác cũng vậy chứ không phải riêng gì nước Pháp không. Tôi muốn anh chị em có một kinh nghiệm, một căn bản dạy học. Rồi lần lượt, anh chị em sẽ rời khỏi quốc gia của anh chị em, đi nhiều quốc gia khác. Chỉ cần dạy một thời gian ngắn nhất thôi, thì anh chị em liên lạc với tôi, tôi sẽ sắp chương trình điện thoại hoặc dùng satellite, tôi khai mở luân xa 100% cho những học viên của anh chị em dạy. Chắc chắn là không khó khăn. Đôi khi anh chị em biết, mỗi khi tôi dạy học rồi, cũng như lớp này, tôi tạm ngưng không có mở luân xa bằng điện thoại. Những lớp học trước, mỗi một ngày tôi vừa dạy học rồi, tôi có thể mở luân xa 3 lần, 4 lần, đôi khi tôi mở luân xa tới 7 lần, cho các nước trên thế giới mà tôi lỡ sắp chương trình. Tôi đâu có nghỉ. Buổi sáng tôi dạy học, trưa tôi nghỉ, trong thời gian nghỉ trưa, tôi mở luân xa cho người ta. Chiều lại thì giờ bị khác biệt, khuya rồi. Mở giờ thuận tiện nhất là giờ mà tôi nghỉ, tôi phải bỏ công, bỏ sức ra, một thời gian ngắn, tôi không có nghỉ 2 tiếng đồng hồ, mà tôi giải quyết được ba ngàn người được khai mở luân xa. Thì điều này đối với 2 tiếng, đâu có quan trọng. Quan trọng là tôi giúp một ngàn người, ba ngàn người được khai mở luân xa. Thì trong một tới ba ngàn người đó, giúp không biết bao nhiêu người hết bệnh, hết đau. Vì chỗ tôi phải hy sinh. Hy sinh việc nghỉ ngơi của tôi mà tôi đóng góp tôi giúp cho tất cả mọi người, thì việc hy sinh này có ý nghĩa.

Tôi hy vọng rằng, chúng ta, anh chị em học lớp này là lớp cao nhất, lớp sáu thì anh chị em cũng *chuẩn bị tư thế* là có thể anh chị em tình nguyện đóng góp giúp cho tất cả mọi người khác, tạo điều kiện cho các quốc gia khác học được lớp 1, lớp 2, lớp 3. Có thể khi tôi nói như vậy thì anh chị em nói “chắc tôi bận công ăn, việc làm”. Anh chị em không có bận đâu. Anh chị em sẽ rảnh lắm. Mà rảnh thì ngồi nhà, anh chị em sẽ buồn lắm. Mà anh chị em buồn thì chỉ có đi gặp tất cả mọi

người mà anh chị em dạy học cho người ta, trị bệnh cho người ta, vừa giúp người ta dạy học, trị bệnh, vừa đi du lịch, không có tốn kém nữa. Đó là tạo niềm vui cho anh chị em, càng ngày anh chị em càng trẻ thêm, không bao giờ mệt, không bao giờ già. Còn bây giờ đây, anh chị em không có công ăn, không có việc làm, ngày tối ngồi mà cứ chổng cằm như vậy hoài. Sáng ly cà phê, trưa ly cà phê, chiều ly cà phê, tối ly cà phê, bốn ly cà phê, ngủ không được, từ từ anh chị em buồn chán. Thay vì vậy thì anh chị em lấy công sức đi gặp bè bạn của mình, giúp cho mọi người, khai mở luân xa, trị bệnh, đi du lịch, thì biết bao nhiêu sự sung sướng của anh chị em.

Nhưng đây, câu nói của tôi là chắc chắn anh chị em sẽ được cái này. Tại vì tôi biết trong tương lai, kinh tế mà xuống thì đâu có công ăn việc làm, đâu có tiền đâu mà mua. Chỉ có một món quà vô giá nhất, một gia tài vô giá nhất mà Thượng Đế ban cho chúng ta, đó là hai bàn tay và cái luân xa 6 của anh chị em, để giúp cho tất cả mọi người. Đó là gia tài, vừa vật chất, vừa tinh thần, vừa thể xác, vừa linh hồn chúng ta, không phải bây giờ, mà trường tồn vĩnh viễn. Không phải một thời kỳ, một kiếp, mà nhiều kiếp. Vì chỗ đó tôi nhấn nhủ cho anh chị em ngày hôm nay đây, tôi mong rằng anh chị em ý thức được, anh chị em cũng chuẩn bị cái tư thế. **Chuẩn bị là anh chị em ráng học cho nhiều đi, biết nhiều đi.** Để anh chị em đóng góp giúp cho dân tộc của mình và có thời gian điều kiện thì anh chị em có thể giúp các dân tộc khác trên thế giới cần đến chúng ta.

Đó là lời vào đề của ngày thứ ba, lớp sáu này tôi dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện để anh chị em *chuẩn bị*. Bây giờ đây, bắt đầu anh chị em nêu ra câu hỏi. Tôi trả lời cho anh chị em, để tiếp tục anh chị em học nữa.

48/ Thưa Thầy, tôi có hai câu hỏi. Tôi có người chị có một đứa con gái 7 tháng vừa mới chết. Tôi muốn biết có phải đứa bé mất vì lý do là thể xác của đứa bé này không hòa hợp với linh hồn của nó, vì linh hồn thì muốn tiến hóa nhanh hơn là thể xác muốn? Hoặc vấn đề này xảy ra để cho gia đình của đứa bé học một bài học nào đó? Mẹ của đứa bé đã học lớp 4 rồi. Nếu vậy thì linh hồn của đứa bé gái này có thể tái kiếp được nhanh hơn không?

Xin Thầy nói thêm về Thầy. Bây giờ chúng con đã học lớp sáu rồi. Thật sự, Thầy là ai?

I am Master Luong Minh Dang

Bây giờ tôi trả lời cho anh chị em, có nhiều lý do lắm. Tôi dẫn giải câu chuyện này ba năm về trước. Có một số sanh đứa con ra thì nói là đứa con này

xấu, đứa con kia tốt, đứa con này không có phước, đứa con kia không có phước. Tất cả mọi người ở xã hội loài người ít có biết trong vấn đề này. Qua câu hỏi của học viên này, tôi dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện. Đôi khi anh chị em sanh ra đứa con tàn tật thì anh chị em và mọi người khác, ngay cả chính trong gia đình mình cũng vậy, nói “tại sao chị vô phước quá, chị sanh đứa con tàn tật”. Nhưng biết đâu đứa con tàn tật đó hy sinh cho nguyên gia đình đó để hưởng phước, mà chỉ một người bị tàn tật thôi. Đó là cái thứ nhất.

Cái thứ hai, biết đâu khi anh chị em sanh đứa con tàn tật, trong vòng 5 năm tới, 10 năm tới, chính đứa con tàn tật đó sẽ giúp gia đình của anh chị em không có bị nạn tai. Tại vì gia đình có đứa con tàn tật nên người ta lo di chuyển trước tiên, để giúp, mà giúp đứa trẻ đó thì những người trong gia đình được hưởng cái này. Thì lúc đó người ta mới thấy, là gia đình đó có phước. Chứ trước kia, khi danh đứa bé tàn tật thì anh chị em nói: “đứa đó vô phước, gia đình đó vô phước, không may mắn, ăn ở không có tốt nên sanh đứa con tàn tật”

Đó, tôi dẫn giải cho anh chị em. Thành ra chúng ta không có biết được đâu. Nhiều linh hồn xuống dưới trần gian này tình nguyện giúp cho nhân loại, tình nguyện giúp cho mọi người và tình nguyện giúp cho gia đình mà anh chị em đâu có biết được. Đôi khi những người tàn tật có một trách nhiệm rất lớn để giúp cho ý thức được cho 4 người thôi, 8 người thôi. Mà chính trong 4, trong 8 người đó khi ý thức được do đứa bé đó rồi thì sẽ thay đổi cuộc đời, giúp không biết bao nhiêu người. Đó là những linh hồn tốt, linh hồn cao, anh chị em đâu có biết được? Chúng ta đâu có biết được. Thành ra khi mà chúng ta không biết thì đừng có phê phán, tại sao, tại sao ... Bây giờ chính chúng ta hỏi ngược lại chúng ta có biết chúng ta chưa? Nếu chúng ta chưa biết chúng ta thì chúng ta không bao giờ phê phán một người nào được hết. Tất cả những lời phê phán đều trật hết. Ngoại trừ trường hợp có một việc trúng là anh chị em khen người ta tốt, là trúng thôi. Trúng hai cách: thứ nhất là anh chị em không có giận hờn. Thứ nhì thì những cái tốt của người ta mà anh chị em đem vô trong đầu của anh chị em, thì luôn luôn anh chị em sẽ trở thành người tốt. Tại vì những người nói xấu rồi, đã xấu, anh chị em biết cái đó không có tốt rồi, mà xấu, không tốt, thì anh chị em đem vô đầu làm chi? Làm cho anh chị em phải suy nghĩ, làm cho anh chị em phải xáo trộn, làm cho anh chị em phải giận hờn, làm cho anh chị em tức giận. Đó là những cái xấu, thì anh chị em nên bỏ qua đi. thì chắc chắn chúng ta sẽ trở thành một người tốt hoàn toàn.

Tôi nói thì rất dễ dàng, nhưng phần thực hiện vô cùng khó khăn. Nhưng nếu khó khăn mà anh chị em không chịu tập, thì biết chừng nào chúng ta mới được thành công? Do đó từ cấp 1 tới cấp 6, anh chị em học ngành Nhân Điện chúng ta là luôn luôn thay đổi môi trường rất nhiều. Tôi không có dám nói tôi dạy cho anh chị em đạt được 100% toàn bộ. Nhưng ít ra số học viên của ngành Nhân Điện đạt được từ 70 – 80%, đó là một con số rất cao. Tình thương của Thượng Đế ban cho chúng

ta, hột giống tình thương, hột giống bồ đề mà Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta muốn giữ cũng đâu có được. Chính cái hột giống tình thương này mình chan hòa cho gia đình mình, chan hòa cho những người khác, và tình thương mà chúng ta chan hòa thì chúng ta muốn giữ, giữ cũng không được. Vì tình thương đó mà chúng ta hóa giải gia đình, hóa giải bè bạn, giúp gia đình, giúp bè bạn, giúp biết bao nhiêu người rồi.

Qua câu hỏi của học viên này thì anh chị em hiểu rằng, đó là những lý do mà tôi vừa trình bày sơ. Bây giờ cái việc chánh, là cái linh hồn đứa bé này. Đôi khi đứa bé này sanh ra, thấy phải để sự nuôi dưỡng của gia đình 18 năm, 20 năm thì gia đình này không có làm gì được. Bận con, bận cái, bận gia đình, bận đứa bé đó. Thì linh hồn cao này, nói: “được rồi, tôi sanh ra theo ý của gia đình này, nhưng tôi sẽ giúp gia đình này làm một sự việc vô cùng quan trọng hơn”, và chính linh hồn đó sẽ tái kiếp một thể xác khác, và trong tương lai, chính cái thể xác thứ nhì sẽ trở lại gia đình này, đóng góp cùng gia đình này giúp một sự việc.

Anh chị em đừng nghĩ rằng, sanh ra tại vì bệnh, tại vì đau, hay lý do này lý do khác, rồi chết, rồi buồn. Không phải vậy. *Đó là những linh hồn mà Thượng Đế sắp đặt, hoặc những linh hồn cao, ý thức được, biết được gia đình này, dù muốn dù không phải có một trách nhiệm giúp người này hoặc người khác, hoặc trách nhiệm khác, mà nếu bởi ràng buộc của đứa bé này, sẽ làm không được.* Vì chỗ đó, linh hồn thấy được, sẽ tái kiếp thể xác khác rất dễ dàng. Ngay linh hồn đó điều khiển thể xác khác cũng được, chứ đừng nói chi anh chị em là cha mẹ hay gia đình mà học lớp 3, được khai mở luân xa 100%. Đứa bé đó có chết thì chúng ta giúp đâu có khó khăn gì.

Qua câu hỏi này tôi dẫn giải nhiều lắm chứ không phải một vấn đề đơn sơ, đơn giản. Còn nhiều chi tiết lắm, thì tôi muốn tóm tắt gọn lại, để cho anh chị em ý thức được rằng khi đứa trẻ có chết trẻ hay chết ngất, chúng ta không biết, đừng có phê phán – tại sao gia đình đó vậy? Tại sao gia đình đó thế kia? Chúng ta không phê phán. Đó là trách nhiệm, nhiệm vụ của linh hồn, đó là sự sắp đặt của các đấng thiêng liêng cao cả. Chúng ta chưa biết thì chắc chắn chúng ta đừng có bao giờ có ý kiến. Chắc chắn khi chúng ta có ý kiến, chúng ta không có ý kiến đúng 100% đâu.

Do đó tôi dẫn giải một câu chuyện như vậy cho anh chị em ý thức được rằng, khi chúng ta học được, biết được, nhiệm vụ chúng ta sẽ giúp cho mọi người, trong đó giúp gia đình chúng ta trước, giúp những người chung quanh và giúp dân tộc chúng ta. Chứ còn anh chị em học được mà ngày tối cứ ngồi đó, nói người này cao, người kia thấp, người này tốt, người kia xấu, là chắc chắn anh chị em không làm được gì hết. Học mà không chịu ra thực hành. Học mà ngồi đó cứ tính, cứ toán. Mà tính cái chuyện trật không. Mà tính cái trật thì bao nhiêu cái trật đưa vô

đầu mình, thì tính trật thì làm sao trúng được? Trật cộng với trật thì ra trật. Đã anh chị em làm trật rồi, ví dụ: cái ly này chịu đựng mực nước có 100 độ thôi. Anh chị em bỏ trong này 120 độ thì chắc chắn cái ly này bể. Mà bể thì đâu còn nữa. Ý tôi muốn nói là khi chúng ta học được thì chúng ta cố gắng trong phạm vi của mình, học được bao nhiêu thì ra đáp ứng nhu cầu giúp cho mình bấy nhiêu, giúp cho người khác bấy nhiêu, cái đó là hữu hiệu nhất. Còn phần khác, cái nào anh chị em thực hiện được thì anh chị em thực hiện. Cái nào thực hiện không được thì anh chị em chờ đến khi nào thực hiện được giúp cho người ta.

Cũng như ngày hôm qua, có một học viên nêu ra câu hỏi, cũng thương mọi người lắm, *khi nhìn truyền hình thấy người ta chết oan, ước như thế đó thì muốn giúp cho những linh hồn đó tái kiếp*, nhưng tối tôi học, KHÔNG ĐƯỢC. Tại vì hàng triệu, hàng chục triệu linh hồn đang chờ đợi tái kiếp, bởi muôn loài vạn vật, bởi những con người chết mà chờ đợi tái kiếp, thì làm sao nhóm đó giúp mình được?

Tuy nhiên, đôi khi trong nhóm đó người ta chết, chỉ cần một người học lớp 3 đi du lịch nơi vùng đó thôi, người ta thấy chết hàng trăm hay hàng ngàn người, thì một trăm hay một ngàn người chết oan đó, được cơ duyên với một người học ngành Nhân Điện chúng ta ở cấp 3, đầy đủ năng lực, thì cầu nguyện cho tất cả những người chết trước mặt họ tái kiếp đi tu. Họ đi tu liền. Đó là cơ duyên của những người đó. Vì chỗ đó, *tất cả việc gì cũng phải là cơ duyên để được hưởng cái đó*. Cũng như tôi vậy. Tôi tội nghiệp nhất là các nước xã hội chủ nghĩa bên Đông Âu. Tôi chỉ có đi đến được một nước thôi, là nước Hung gia lợi. Còn ngoài ra, nước khác chưa đi được. Tuy nhiên, mặc dầu tôi chưa đi được, cũng có một số anh chị em tình nguyện đi các nước để dạy cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết. Nhiều lần tôi mở luân xa bằng điện thoại cho các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu, và các nước xã hội khác nữa. Và trong tương lai, chắc chắn tôi sẽ còn nhiều việc làm nữa. Những việc làm đó là tôi giúp cho người ta được khai mở luân xa 100%.

Qua câu hỏi của học viên này và qua sự trả lời của tôi thì anh chị em nên nhớ rằng, trong tương lai, gặp những trường hợp đó, thì anh chị em biết cách sử dụng luân xa 6, mỗi ngày anh chị em tập bằng kim tự tháp này từ 30 giây tới 5 phút, buổi sáng cũng như buổi tối. Khi gặp những trường hợp đó xảy ra – khi làm việc đâu có mang kim tự tháp này. Khi làm việc và thấy báo chí đăng, coi truyền hình thấy những trường hợp đó xảy ra – thì *dùng sixième sens của mình gửi đến đó để tình trạng chiến tranh sẽ bớt thì giúp cho người ta đỡ chết trong tình trạng khó khăn*. Những điều kiện đó thì một hai ngày tới đây tôi sẽ giúp ý kiến cho làm thế nào anh chị em gửi năng lực tới đó để giúp cho nơi đó bớt căng thẳng và mọi người bớt đau khổ vấn đề đau ốm bệnh hoạn, chết chóc.

Qua câu hỏi thứ nhất của học viên này, chỉ có đề cập đến đưa nhỏ tại sao chết thôi, nhưng tôi dẫn giải cho anh chị em bốn câu chuyện nữa. Bốn câu chuyện để anh chị em học thêm kinh nghiệm này, để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình và giúp cho người khác. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ anh chị em hỏi về tôi, được rồi, hỏi tôi phải không?

Tôi mới nói, I am Master Lương Minh Đáng, old name. Now, new name, second name: **Kong King Khang**. Tên thứ nhì của tôi thì có một số anh chị em biết được, ngoài tên Lương Minh Đáng rồi.

Tôi mà thường xuyên anh chị em thấy, Dasira Narada, sở dĩ tôi đổi tên là các đấng cho tôi biết là bây giờ nếu tôi để tên đó, nó sẽ không còn phù hợp nữa. Và có một số các nước trên thế giới, một số tôn giáo trên thế giới nghĩ rằng tôi là đệ tử của ông Phật. Tôi là đại lão Hòa thượng hoặc tôi là ông Hòa thượng đứng dạy, thì việc tôi giúp người ta sẽ bị giới hạn.

Vì chỗ đó tôi sẽ đổi tên thứ nhì bằng cái tên Kong King Khang, là có nhiều ý nghĩa. Lúc tôi ngồi trên máy bay thiền định thì các đấng cho tôi bằng một cái tên mới, mà thay đổi tên cũ, để có một số các nước nghĩ rằng tôi không phải là Phật giáo. Tại vì Dasira Narada là tiếng phạn của Phật giáo. Đó là *tro tàn của Phật*. Xương cốt của Phật, vì chỗ đó tôi không muốn anh chị em hiểu lầm, tôi là đệ tử của Phật giáo, hoặc tôi là Phật giáo, rồi tôi đưa ra môn phái Phật giáo, tôi đi giảng đạo. Không bao giờ tôi nghĩ cái đó. Mà các đấng thấy rõ điều này. Do đó thay đổi tên tôi bằng một cái tên thứ nhì mà tôi vừa trình bày với anh chị em, tên là Kong King Khanh. Do đó tất cả anh chị em trong lớp học này, sở dĩ ngày hôm nay hỏi tôi là ai thì tôi sẽ giới thiệu tên thứ nhì của tôi. Trong tương lai tất cả mọi người học lớp sáu này, tôi sẽ tặng cho mỗi người tấm hình cũ, tên cũ, cộng thêm tên thứ nhì là tên mới.

Tôi dẫn giải tôi đổi tên là vậy.

Người ta cũng dành nhiều quá rồi. Ở Việt nam dành cái tên này nhiều quá rồi. Ở Mỹ dành cái tên. Được rồi, dành, tôi để, tôi nhường cái tên đó, coi làm được không? Cái tên, dành đâu có quan trọng. Quan trọng là làm được không? Dành tên, dành ông Tổ. Mà khi báo chí đăng lên thì sợ, trốn hết. Trốn hết. Ở Việt nam ngành Nhân Điện khó khăn lắm. Mỗi lần đăng tên ngành Nhân Điện bị cái này, cái kia, cái nọ, thì người mà lấy tên đó thì trốn hết: “cái này không phải tên của tôi”. Nhưng mà khi bên này phát triển, Việt nam không viết báo chữ thì: “tôi đây, tôi đây”. Còn báo chí mà chữ thì trốn hết, trốn, không có người nào dám nhận. “Không phải tôi”, hỏi: “phải anh không?” “Dạ không”. Chữ hồn mà đang phát triển cái này thì bên Việt nam, họ dành “tôi à, tôi à”. Chừng hỏi: “phải không?” “Dạ không”. Nếu phải tôi, là ở tù. Nên trốn hết. Anh chị em thấy không?

Bây giờ nếu muốn, tôi nhường lại tên đó. Cái tên không quan trọng. Quan trọng là mình có chịu khó đi làm việc giúp người ta không? Mình có khả năng quyền năng, mình có chịu khó giúp người ta không, hay là lấy cái tên để làm tiền người ta? Khi yên thì lấy cái tên làm tiền người ta. Còn hễ mà sống động một cái rồi, là trốn hết. Hỏi: “phải không?” “Dạ không, không, không”. Chứ nếu “phải” thì bị bắt ở tù. Mà phát triển được thì lấy cái tên làm tiền người ta. Làm tiền người ta trước sau trước người ta cũng biết à. Nội cái tên đưa ra, báo chí nó hỏi, thì đâu dám ra mặt. “Ông Tổ thứ nhất, Ông Tổ thứ nhì, không phải tên tôi à, tên tôi là Nguyễn Văn A, chứ không phải Dasira Narada, một hai ba gì hết ...” Mọi lần thì nói mình là Ông Tổ thứ nhất, Ông Tổ thứ nhì, ngon lành lắm. Báo mà nó ra rồi, thì: “không phải tôi”. Vậy thì lấy cái tên làm tiền người ta, đâu có ích lợi gì?

Tôi giải thích cho anh chị em nghe. Sở dĩ tôi đổi tên như vậy, anh chị em thấy rằng nó có một ý nghĩa đặc biệt. Tôi sẽ đi các nước trên thế giới tôi giúp, không có giới hạn, bởi lẽ có một số anh chị em hiểu lầm tôi là một ông hòa thượng, một người tu sĩ trong chùa đi ra, rồi bỏ cạo đầu, để tóc rồi mặc đồ này ... Tôi nói thiệt, tôi chưa bao giờ mặc cái áo vàng mà đưa qua đưa lại, tôi không biết mặc làm sao. Vì chỗ đó, các đấng thấy rõ con đường dài, không muốn mọi người trên thế giới nghĩ rằng ông thầy này phát xuất là một người tu sĩ trong chùa đi ra ngoài thế để giúp người ta. Không phải cái này. Để làm chi? Để tôi giúp cho tất cả mọi nhiều người hơn.

Qua câu chuyện này, cách nay 25 năm về trước, lần đầu tiên tôi học thiền, các đấng cũng dạy cho tôi. Trong tương lai tôi sẽ mặc bộ đồ này mà không mặc áo tu sĩ. Nếu tôi mặc áo tu sĩ thì chắc chắn sẽ giới hạn các nước trên thế giới mà tôi đến giúp. Vì chỗ đó tôi thích mặc bộ đồ này để tôi giúp các nước trên thế giới mà không đối kỵ bất cứ tôn giáo, bất cứ quốc gia nào, bất cứ sắc tộc nào, tôi có thể giúp được hết. Vì lý do đó, tôi đổi tên, người học viên này không biết. Nhưng trùng hợp người học viên này nêu câu hỏi, tôi là ai, tên gì, thì tôi mới trình bày cho anh chị em luôn. Tiện sẵn dịp này tôi vừa giới thiệu cho anh chị em rồi ngày mai đây hoặc ngày mốt đây, anh chị em ngồi yên tại chỗ, mỗi người tôi sẽ tặng cho một tấm cho nó vui. Để anh chị em biết tên thứ nhì của tôi.

Còn vấn đề linh hồn của tôi thì chắc chắn anh chị em ... chưa biết đâu. Tôi học, tôi thực hành, hai mươi năm sau, đó là tôi. Tôi vừa học, tôi dạy học, tôi trị bệnh, tôi giúp người ta tổng cộng hai mươi năm trường, tôi mới biết linh hồn tôi là ai, xuống dưới trần gian này với thể xác này, bây giờ để làm cái gì. Đó là tôi không được may mắn, nhưng anh chị em thì được may mắn hơn tôi. Anh chị em học có một tháng thôi, 30 ngày, anh chị em học được lớp sáu rồi. Mà trong thời gian lớp sáu đây, chắc chắn là tôi sẽ dạy cho anh chị em nghiên cứu, học hỏi, phát triển, tiếp xúc các đấng thiêng liêng cao cả. Các đấng thiêng liêng cao cả sẽ giúp cho anh chị em dạy trong vấn đề phát triển tâm linh, dạy cho anh chị em đường

đạo để giúp đường đời. Ngoài ra thì anh chị em có thể, vì vấn đề nhân loại, vì vấn đề học phát triển tâm linh để giúp mọi người, anh chị em có thể biết linh hồn của anh chị em là ai. Và các đấng cho biết anh chị em nhiệm vụ xuống trần gian làm cái gì.

Tôi hy vọng rằng lớp sáu này, anh chị em có thể thiên định, anh chị em có thể tiếp xúc các đấng thiêng liêng cao cả mà anh chị em tôn thờ nhất. Thí dụ anh chị em bên tôn giáo nào, tôn thờ đấng tối cao của anh chị em thì cầu nguyện đấng tối cao của anh chị em. Đấng tối cao của anh chị em sẽ dạy đường đạo cho anh chị em. Và chính đường đạo của anh chị em, anh chị em sẽ biết linh hồn của anh chị em làm cái gì, và xuống trần gian này làm cái gì. Chắc chắn ít ra thì anh chị em cũng phải biết trước hơn tôi. Có nghĩa là thay vì tôi hai mươi năm, anh chị em có thể là một năm, hai năm hoặc ba năm, hoặc thời gian ngắn nhất. Sau lớp học này, có thể anh chị em tịnh tâm, thiên định tiếp xúc các đấng thì các đấng sẽ hướng dẫn, chỉ dạy, để cho anh chị em biết được mình là ai, xuống trần gian làm cái gì. Thì chắc chắn sự việc đó anh chị em sẽ có nhiều thời gian nghiên cứu học hỏi, đóng góp giúp nhân loại được kết quả mỹ mãn hơn.

Riêng phần tôi, thì anh chị em thấy, từ trước tới giờ, tôi không bao giờ giới thiệu tôi là ai hết. Ngoài vấn đề tên thiệt của tôi. Không bao giờ tôi nói linh hồn tôi thế này, thế khác. May là ông Thầy sát đất, người ta xô hoài, mà xô đâu có được. Phải chi ông Thầy ngồi trên ghế, xô còn té được, đứng trên bàn, xô té được. May là ông Thầy sát đất, họ xô hoài, xô không được. Tại sát đất, đâu có xô tôi được. Tôi đâu có té? Tôi ngồi dưới đất, đâu có chỗ nào té? Mà nếu tôi có té, tôi nằm trên bãi cỏ, coi như cái nệm, êm lưng chứ không có gì hết. Họ đòi xô tôi hoài, tôi nói khỏi xô. Tôi ngồi sát đất rồi, xô tôi gì nữa? Tôi ngồi trên ghế, giựt cái ghế, tôi còn té được. Tôi ngồi trên bàn, kéo cái bàn tôi còn té được. Tôi ngồi dưới đất thì không có chỗ nào tôi té được. Bất quá anh chị em xô thì tôi nằm trên bãi cỏ, êm lưng, tôi ngủ tiếp. Không ăn thua gì hết. Tôi đâu có đau mình. Vậy mà họ cứ xô tôi hoài à, tôi nghiệp cho họ vậy. Đây là tôi tội nghiệp cho họ thôi. Khỏi xô, tôi ngồi dưới đất rồi, xô gì nữa? Tôi ngồi trên cao, xô tôi té được, ngồi dưới đất, khỏi xô. Đã ngồi sát đất, còn xô gì nữa?

Vì chỗ đó mà câu hỏi này không phải là lần thứ nhất, học viên hỏi tôi là ai? Nhiều lần lắm rồi. Anh chị em hỏi người khác thì tôi trả lời được. Hỏi tôi, tôi trả lời không được. Tôi trả lời tốt cũng không được. Trả lời xấu cũng không được. Nếu tôi trả lời xấu, anh chị em nói ông Thầy xấu làm sao dạy các nước trên thế giới được? Họ nói ông Thầy này xấu, gạt người ta. Mà gạt một nước thôi, gạt năm ba chục người thôi, đâu có gạt hàng triệu người, năm sáu chục nước? Đủ nước trên thế giới, làm sao tôi gạt được? Mà tôi nói tôi gạt người ta thì anh chị em không tin. Mà bây giờ tôi nói tôi cao thì thành ta tôi tự tôn tự đại. Thành ra tôi không nói gì hết. Câu trả lời này, tôi dành quyền tự do cho học viên tính chứ tôi tính không được. Anh chị

em cũng thông cảm cho tôi. Hỏi người khác thì tôi trả lời được. Hỏi tôi thì tôi nhờ anh chị em trả lời thế dùm tôi. Làm sao tôi trả lời? Phải chi anh chị em hỏi tôi làm cái gì, ăn cái gì, hay sao, tôi trả lời được. Hỏi tôi là ai? Để làm gì? Trời ơi! Từ lớp 1 tới lớp sáu, là Master Lương Minh Đáng. Ngày hôm nay, tên thứ hai. Kong King Khang. Tôi chỉ trả lời thực tế nhất. Còn những gì cao siêu thì tự anh chị em suy nghĩ, rồi tự anh chị em trả lời, tôi trả lời không được. Thông cảm dùm học viên này, và tất cả anh chị em lớp sáu này cũng thông cảm cho tôi. Không thể nào tôi trả lời tôi là ai được hết, mà anh chị em trả lời thế dùm cho tôi.

49/ Kính thưa Thầy, cô Thúy Nhi muốn xin hỏi Thầy, có thể nào Thầy nói rõ hơn về phương pháp trị bệnh khi khẩn cấp. Khi như cô hiểu, cô ghi là khi mình trị khẩn cấp thì trị 30 giây. Nhưng khi coi bài viết thì cô nghĩ là một phút. Xin Thầy giải thích lại – cách để chúng con phát triển trí thông minh của các trẻ em hoặc những đứa trẻ còn đi học, sau khi chúng con học xong lớp sáu.

Vấn đề trị tập thể, Thầy có nói khi chúng ta trị tập thể thì lấy danh sách hoặc tất cả hình ảnh bỏ vào một cái hộp và để cái kim tự tháp trên cái hộp đó. Cô không hiểu vì lý do nào chúng ta phải cần để cái kim tự tháp trên cái hộp đó? Theo như cô hiểu, kim tự tháp mà chúng con nhận được, đó là dùng để tập trung tư tưởng hoặc để giúp cho hai cái tuyến hoạt động được mạnh hơn và để giúp chúng con có thể bỏ được những ưu phiền ra và để tập trung tư tưởng. Vì sao chúng ta lại phải để cái kim tự tháp lên cái hộp đó? Vì chúng ta sẽ không có truyền năng lực vào trong cái hộp đó. Xin Thầy giải thích vì lý do nào chúng ta cần phải để cái kim tự tháp lên cái hộp danh sách hoặc hộp hình để trị bệnh.

Đó là ngày hôm nay, cô có 3 câu hỏi. Nhưng ngày mai, nếu mà Thầy cho phép cô hỏi nữa thì cô sẽ hỏi thêm nhiều câu hỏi khác.

Bây giờ nghĩ cho rõ cái này, anh chị em ghi chú cho kỹ:

Câu thứ nhất, khi anh chị em đi ăn tiệc, khi đi vô sở, anh chị em không có trị bệnh, mà bây giờ người ta ăn bị **trúng độc**. Vô nhà hàng, tất cả ăn bị trúng độc, ói mửa, có anh chị em ngồi đó. Anh chị em không có trị bệnh cho người ta. Anh chị em dùng sixième sens của mình, luân xa 6 của anh chị em, truyền điện 30 giây, người ta ngưng liền. Thay vì đặt tay, trị khẩn cấp, emergency, thì anh chị em dùng luân xa 6 nhìn 30 giây, người ta sẽ ngưng ói liền.

Trên đường đi **freeway (xa lộ)**, không phải trị bệnh, nghe cho rõ: khi đi freeway, đi ngang thấy **tai nạn** bên kia rồi, không biết còn người ta sống, hoặc chết như thế nào, cái đó đừng có quan tâm. Còn người cũng được, không còn người ta cũng được. Anh chị em chỉ cần dùng *sixième sens, luân xa 6* nghĩ nơi vùng bị tai nạn 30 giây, để giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe ambulance vô bệnh viện, trị bệnh cứu cấp cho người ta. Thời gian đó là anh chị em giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe để chở đến bệnh viện trị bệnh cho người ta.

Bây giờ muốn **trị bệnh trong số**: anh chị em là giám đốc, điều khiển 30, 40 người. Anh chị em trị bệnh cho người ta mà không cần cho người ta biết. Thí dụ, anh chị em ngồi làm việc, thật sự viết bài, nhưng *luân xa 6, 7 của anh chị em, nghĩ luân xa 6 và hai cái tuyến ở sau đầu của anh chị em, 30 giây nữa, là một phút*. Anh chị em đứng dậy, coi như tất cả trong ngày hôm đó, buổi sáng, anh chị em đã trị bệnh cho 30, 40 người. Thì nhân viên của anh chị em luôn luôn trong người thoải mái, khỏe vô cùng. Nếu người nào bệnh thì điện năng sẽ vô. Người nào không bệnh thì khỏe thêm.

Còn phần **giúp cho trẻ em thông minh**. Tôi đề nghị, lớp sáu này, anh chị em ghi chú cho kỹ: anh chị em biết rằng học lớp sáu này, anh chị em có đầy đủ năng lực mạnh. *Thay vì giúp cho nó thông minh thì phòng bệnh cho nó*. Nếu nó có bệnh thì hết bệnh liền. Nếu không có bệnh thì chính cái năng lực này tạo cho nó sức mạnh, thì sức mạnh này là để tạo cho nó thông minh. Anh chị em khỏi cần đặt tay luân xa 6, 7 cho nó nữa. Anh chị em vừa *kích thích tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em bằng luân xa số 6, số 7 của mình*. Song song việc đó, anh chị em sẽ truyền cho nó để giúp cho nó kích thích tuyến yên, tuyến tùng của nó. Càng ngày nó phát triển mạnh thì chắc chắn trong tương lai, con cháu chúng ta không có già trước tuổi đâu. Anh chị em có 4 đứa con, 2 đứa con, 3 đứa con. Mỗi một đứa con, anh chị em dành riêng cho nó một phút, nếu có đi học. Dùng *luân xa 6 của anh chị em, nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây*. Sau đó, dùng *luân xa 6 của anh chị em, nghĩ luân xa 6 và hai cái thần kinh sau đầu của nó, 30 giây*. Mỗi ngày anh chị em dành riêng cho con mình một phút đi. Thứ nhất, nó có bệnh, nó sẽ hết đau. Thứ nhì, nó không có bệnh thì anh chị em truyền cho nó, thì giúp cho nó phòng bệnh và giúp cho nó thông minh. Cái này rất dễ dàng. Cái này là công thức mới nữa.

Do đó những công thức mới thì anh chị em ghi chú cho kỹ. Ý tôi muốn nói ghi chú cho kỹ là những anh chị em ngồi hàng đầu, của lớp sáu đầu tiên chưa có, thì ghi chú cho kỹ để về thực hiện.

Có thể **trị bệnh trong lớp học cũng được**. Nếu anh chị em là cô giáo, thầy giáo, ngồi đây viết bài, thì tất cả những học sinh, 10 đứa, 20 đứa, 30 đứa, 50 đứa, không cần nói cho nó biết mà cũng không cần báo cho cha mẹ nó biết nữa. Đôi khi anh chị em báo cho cha mẹ nó biết, cha mẹ nó nói với những người cha mẹ khác,

thì sẽ gây xáo trộn cho anh chị em, gây xáo trộn cho học trò. Anh chị em thương học trò của mình, bị đau, thì mỗi ngày anh chị em chỉ cần, khi đang viết bài, suy nghĩ một phút thôi, thì giúp cho không biết bao nhiêu đứa học trò thông minh, không biết bao nhiêu đứa có đầy đủ sức khỏe và những đứa học trò sẽ ngoan ngoãn, nghe lời anh chị em, về gia đình thì nghe lời cha mẹ.

Đây là một điều tốt. Nhưng tôi khuyên anh chị em, đừng bao giờ cho bất cứ người mẹ nào biết hết. Nếu biết thì người mẹ này khác người mẹ kia. Phụ huynh này khác phụ huynh kia. Thì đôi khi người ta không biết anh chị em làm gì, sẽ xáo trộn cho anh chị em. Nhưng cái tâm của anh chị em thì tốt, vì thương muốn giúp những trẻ em học hỏi, muốn giúp những trẻ em không bị bệnh bị đau. Nhưng thương thì giúp, đừng có nói. Nói thì nguy hiểm cho anh chị em lắm. Những người hiểu được thì coi anh chị em là người tốt. Những người không hiểu được thì đôi khi nghĩ rằng anh chị em là phù thủy thì tội nghiệp cho anh chị em, chứ không gì hết. Do đó, giúp mà đừng bao giờ nói. Đó là một điều tốt. Rồi khi cha mẹ người ta biết được, sẽ nói: “tại sao cô giáo này dạy mà con tôi sao ngoan quá. Hồi trước con tôi nó không nghe lời tôi, nó bướng bỉnh, khó dạy trong gia đình, bây giờ học với cô giáo này, thầy giáo này, tại sao về con tôi nó giỏi quá, nó biết nghe lời cha mẹ, nó biết giúp đỡ gia đình, mà nó học càng ngày càng giỏi ...”, thì đó là một điều tốt cho anh chị em rồi. Đó là một hình thức mình giúp, không bao giờ khoe khoang. Thì càng ngày chính những người cha mẹ, chính những người phụ huynh của những đứa trẻ đó lại cảm ơn anh chị em. Chuyện đó anh chị em khỏi cần giải thích, cũng khỏi cần giới thiệu. Đó, tôi giải thích cho anh chị em biết, tôi hướng dẫn cho anh chị em biết.

Sở dĩ tôi trình bày như vậy, có thể một số trong lớp học này là giáo sư, giáo viên, thầy giáo, cô giáo, thì nếu thương học trò, tôi khuyên làm công thức đó. Chắc chắn anh chị em dạy mà khỏe. Chẳng những vậy, học trò lại thương anh chị em. Coi như anh chị em là cha mẹ thiệt, vâng lời cha mẹ. Đó là một điều tốt cho tương lai của các trường học, mà những thầy giáo, cô giáo được điều kiện này, giúp cho biết bao nhiêu học trò được trở thành con người tốt. Biết bao nhiêu học trò trở lại thông minh sáng suốt. Đó là đường chúng ta đi, ngoài xã hội, trong gia đình, ngoài gia đình chúng ta đều giúp được hết. Giúp là giúp như vậy.

Qua câu hỏi này, giúp cho trẻ em thông minh thì tôi có một công thức mới, dành riêng cho anh chị em học lớp sáu này. Tôi mong rằng anh chị em ghi chú cho kỹ để đáp ứng nhu cầu tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh anh chị em giúp. Chắc chắn là chúng ta sẽ thành công trong vấn đề giúp cho tất cả mọi người, trong đó con em chúng ta và con em học sinh mà anh chị em hướng dẫn, dạy học.

Đây nè, chị ơi, chị Nhi, con ơi. Cái kim tự tháp này – tôi nhắc lại - anh chị em đặt cái chỗ nào mà nó phù hợp với anh chị em. Chứ không phải tôi kêu anh chị em đặt lên cái thùng! Khỏi cần.

Đây là cái hộp giấy. Đóng lại sau khi bỏ danh sách vô. Kim tự tháp bỏ đằng kia chứ đâu có ai biểu bỏ lên cái thùng này làm chi? Sở dĩ tôi kêu anh chị em đóng thùng lại, vì đâu phải có 10 danh sách. Nhiều khi trang giấy này, cái hộp nhỏ mà anh chị em để hai chục, ba chục trang giấy thì nó nhiều, quên đóng cái hộp lại, qua ngày hôm sau, hai tờ giấy bay mất vì gió mạnh quá. Còn lại có 18 tờ, anh chị em trị có 18 tờ, 2 tờ này văng ra ngoài rồi, thì khỏi hưởng điện. Mà khỏi hưởng điện, người ta bệnh tiếp. Chứ không phải để cái hộp rồi đưa cái kim tự tháp để lên cái hộp. Không phải vậy. Khỏi lo. Nhớ chưa? Cái hình cũng vậy, mà cái danh sách cũng vậy, như chị Nhi “cháu”!

Anh chị em yên tâm. Không phải để kim tự tháp lên cái hộp. Khi tập kim tự tháp thì để lên cái nào mà cho nó ngang với anh chị em. Bất cứ vị trí nào cũng được, bất cứ nơi nào cũng được, chứ không đòi hỏi là anh chị em phải để một cái hộp cho đẹp hay để chỗ kia cho đẹp. Nói tóm lại, nếu cái tay anh chị em mỏi thì để cái gối lên cùi chỏ. Để chỗ nào mà cho nó thuận tiện nhất cho anh chị em và không bị ảnh hưởng di chuyển cái kim tự tháp thì được. Anh chị em ngồi bàn bureau, để cái ly đặt kim tự tháp lên, ngồi tập 30 giây tới 5 phút. Sống nhưt, cái này, không di chuyển kim tự tháp gì hết. Mà anh chị em yên tâm, khỏi sợ mỏi tay, mỏi chân gì hết. Cứ nhìn lên, nhìn lên dễ dàng. Còn nếu anh chị em không có bàn bureau ở nhà, thì để đầu giường. Còn hễ đầu giường không có thì ngồi dưới đất, giống như tôi, không ai xô anh chị em ngã được hết. Sống nhưt là ngồi dưới đất, không ai xô ngã hết đó. Thay vì anh chị em ngồi thiền như vậy, ai có xô anh chị em, cũng không sợ ngã, giống như tôi vậy, chắc ăn. Đó tôi chỉ, hai ba hình thức, làm thế nào mà anh chị em dễ dàng cho mình thôi, chứ đừng có khó khăn cho mình. Dễ dàng cho mình, tập cho nó thoải mái cho mình, mình tập nó sung sướng rồi. Không phải ràng buộc, phải làm hình thức này hình thức khác. Làm thế nào để mà dễ dàng nhưt anh chị em nhìn mà không bị trở ngại, vấn đề mệt mỏi hay vấn đề khó chịu, ngó xuống, ngó lên không được. Chỗ nào cũng được. Chứ không phải ông Thầy bắt buộc ngồi bàn bureau, ông Thầy bắt buộc phải ngồi ghế. Khỏi bắt buộc gì hết. Ngồi dưới đất, chắc ăn nhưt. Ngồi dưới đất là bảo đảm nhưt, cái đó là sống nhưt, không có gì trở ngại hết.

Xong rồi, bữa nay ba câu, chứ mai hỏi hai câu nữa, phải không?

50/ Hôm đầu tiên, Thầy có nói là Thầy có thể đi tới một chỗ khác bằng linh hồn của Thầy, và thể xác của Thầy cũng đi theo được. Tôi muốn hỏi có cách nào Thầy biểu diễn cái này tại đây, chẳng hạn như Thầy thực hiện thí nghiệm

này, đi một vài thước ở trên hội trường này, và cho chúng con thấy bằng cách nào Thầy làm việc này được?

Tôi có một giấc mơ, một tuần lễ trước lớp học này. Giấc mơ này là về một công thức trị bệnh mới, mà chúng ta cần phải hợp nhất người bệnh nhân với tình thương bác ái, với năng lượng vũ trụ. Chúng ta phải làm sao giúp người bệnh nhân hợp nhất với năng lượng vũ trụ, sau đó khi chúng ta đã hợp nhất được một lần rồi thì năng lượng vũ trụ sẽ luân lưu và ảnh hưởng luôn trong cơ thể người bệnh nhân đó, chỉ cần một lần trị bệnh thôi. Chúng ta phải có phần luyện tập phương pháp này để trị theo cách này. Ông thấy là chúng ta cần có kim tự tháp để nó bay bổng trong không khí và nó sẽ quay trước mặt của chúng ta. Ông xin hỏi Thầy nghĩ gì về giấc mơ của ông?

Ông cũng xin hỏi về những người bị mất tích. Sau khi chúng con học lớp này, thế tìm được và biết được những nơi mà những người bị mất tích đang ở đó, để giúp họ?

Tôi trả lời câu hỏi một. Cách nay năm năm về trước, vào năm 1992, sau hai mươi năm trường, lần thứ nhất, Thượng Đế các đấng tối cao cho tôi một bài học để trong tương lai của thế kỷ 21, tôi sẽ lấy những công thức ở bên kim tự tháp, lấy công thức ở bên Ai Cập, lấy công thức của châu Atlantis, mà tôi sẽ dạy cho tất cả mọi người, chứ không phải cho riêng tôi. Nhưng mà phải cho tôi biết trước. Từ trước tới giờ, suốt bao nhiêu năm nay, tôi vừa học ngành Nhân Điện này, tôi vừa trị bệnh, tôi vừa dạy học cho anh chị em, cũng như tôi học. Tôi không bao giờ cho anh chị em trong ngành Nhân Điện ngồi thiền tịnh tâm, xuất hồn ra. Nhưng cách nay năm năm về trước, đó là vào thời điểm sau hai mươi năm sau khi tôi học. Một buổi tối, tôi ngủ thì linh hồn tôi xuất ra – một điều tôi đổ kỵ, tôi không bao giờ chấp nhận hết – linh hồn tôi cũng sáng suốt lắm, khi linh hồn tôi xuất ra ngoài, tôi nói: “tại sao tôi dạy cho học trò, tôi không bao giờ cho học trò ngành Nhân Điện xuất hồn ra ngoài, mà tại sao linh hồn tôi lại xuất ra ngoài?” Lúc đó thì các đấng dạy cho tôi liền. Các đấng thiêng liêng cao cả, Thượng Đế dạy cho tôi: “sở dĩ mà cho linh hồn tôi xuất ra ngoài để dạy cho tôi một sự việc”. Tôi hỏi: “dạy sự việc gì, tôi đã dạy học trò là không bao giờ xuất hồn. Tại sao tôi là Thầy, mà tôi lại xuất hồn?” Điều này trái ngược với tôi, tôi không thích. Thì vừa đó, Thượng Đế dạy cho tôi: “cho con xuất hồn để con nhìn thấy cái thể xác con”. Cũng như bao nhiêu người khác ở trần gian này, khi xuất hồn ra thể xác phải nằm tại đó, không di chuyển được. Thì lúc đó tôi mới nhìn xuống dưới cái giường của tôi nằm. Chỗ tôi nằm thì cái thể xác tôi còn nguyên vẹn. Khi tôi nhìn rồi thì các đấng mới dạy cho tôi: “con coi đây”. Vừa nói “con coi”, thì thể xác của tôi bay tốc độ rất nhanh, hòa hợp với linh hồn tôi ra ngoài không gian. Tôi nhìn lại, mất thể xác. Khi tôi nhìn lại, thấy mất thể xác, thì chính lúc đó, cho tôi tỉnh giấc liền, tôi nằm ngay tại chỗ. Chỉ

một tích tắc thôi. Do đó thì cái linh hồn với thể xác của chúng ta – nếu trong tương lai chúng ta đạt được mức cao – thì có thể đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng, mà cách nay hai trăm ngàn năm về trước, những người châu Atlantis đã thực hiện được rồi. Mà vì quyền lợi riêng tư của châu Atlantis, không quảng bá giúp cho nhân loại. Nếu quảng bá giúp nhân loại, những vị thầy – đó là chúng ta – nếu không ích kỷ mà dạy cho nhân loại thì giờ này nhân loại đâu có khổ. Giờ này nhân loại đi bằng tốc độ ánh sáng và sự minh triết của nhân loại không phải như bây giờ đâu. Đó là sự ích kỷ của chúng ta cách nay hai trăm ngàn năm, trong đó có tôi và tất cả anh chị em ngồi lớp học này.

Bây giờ chúng ta ý thức được mà cách nay 5 năm về trước Thượng Đế đã dạy cho tôi, thì đó là một bài học mà chúng ta đã thất bại mấy trăm ngàn năm rồi. Bây giờ chính Thượng Đế sẽ dạy cho chúng ta, dạy cho tôi, để trong tương lai tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em. Anh chị em với tôi giống nhau, chứ không phải tôi cao, anh chị em thấp. Tôi di chuyển thể xác, linh hồn tôi được, thì anh chị em cũng được. Bây giờ anh chị em trị bệnh bằng công thức mới, giống như tôi vậy. Như vậy thì anh chị em mới giỏi, mới giúp nhân loại, giúp cho thế hệ mai sau, đó là con cháu của chúng ta trong tương lai. Vì chỗ đó, anh chị em phải giỏi giống như tôi.

Đó là một bài học cách nay 5 năm về trước, một lần cho tôi thấy, để thế kỷ 21 tôi không ngần ngại dạy cho anh chị em, giống như trường hợp tôi. Đó không phải là tôi tập, tôi luyện. Đó là để chỉ cho tôi một sự xuất hồn, đưa thể xác cùng linh hồn ra ngoài. Tới bây giờ, anh chị em kêu tôi làm, chắc chắn tôi làm không được rồi. Tại cái đó là thí nghiệm cho tôi thấy. Thượng Đế thí nghiệm cho tôi thấy.

Bây giờ đây, tôi nói thiệt, tôi ngồi đây, tôi biến mất, hoặc tôi đang đứng hổng trên không gian, anh chị em biết tác hại như thế nào không? Qua ngày hôm sau, anh chị em hết thấy tôi rồi. Khi tôi đang dạy học như thế này mà tôi có hào quang tỏa ra, hoặc tôi đứng ngoài không khí mà không bị trở ngại, thì qua ngày hôm sau, những cơ quan đầu não của thế giới sẽ tới hội trường này, mời tôi đi luôn. Là giữ tôi đó, bảo vệ an ninh tôi, không phải bắt tôi. Thì tôi không dạy lớp sáu này được. Thì vĩnh viễn anh chị em không bao giờ gặp tôi hết. Mà điều đó tôi biết trước, chứ không phải không biết trước.

Bây giờ, tôi cho anh chị em biết, các nước trên thế giới đang chú ý tôi. Nhưng mà tin tưởng tôi mới có năm chục thôi, năm chục chưa tin tưởng. Các đảng hay lắm. Các đảng vừa đưa tôi lên cao. Các nhà khoa học, các nước trên thế giới thấy tôi lên cao quá, vừa muốn lại bắt tôi, thì các đảng đưa tôi sát dưới đất. “Ông này dở quá, không bắt”. Chứ nếu mực của tôi mà đứng cao hoài thì giờ này tôi không có dạy lớp sáu cho anh chị em được đâu.

Nhưng tôi biết, thời gian tới, một năm, hai năm tới đây hoặc cuối thế kỷ này, chưa biết thời gian nào – vì chỗ đó tôi gấp rút dạy cho anh chị em nhiều lớp

sáu và cũng gấp rút dạy cho một số anh chị em có đầy đủ khả năng để trong thời gian tôi vắng mặt – trong thời gian người ta sẽ đem tôi đi nghiên cứu, đến tôi đi giúp cho tất cả các nước trên thế giới, thì lúc đó tôi sẽ giúp cho anh chị em trực tiếp bằng sixième sens. Thay vì điện thoại không được, tôi sẽ chỉ tiếp xúc với tôi bằng sixième sens để tôi giúp cho anh chị em hoàn thành nhiệm vụ khi anh chị em bị khó khăn, để anh chị em đóng góp cho nhân loại. Tôi cũng chuẩn bị trước cái đó rồi. Do đó thì bây giờ, việc mà anh chị em đòi hỏi không có khó đối với tôi đâu. Nhưng làm thì thời điểm này không có đúng. Tại trình độ căn cơ của nhân loại còn thấp quá. Khi chúng ta có quyền năng khả năng thì chính những nước trên thế giới sẽ nghĩ rằng mình sẽ thôn tính thế giới, sẽ thôn tính quốc gia này nọ. Do đó các đấng sẽ chặn lại hết.

Tôi có một hàng rào an ninh đặc biệt của các đấng chặn đứng cho tôi. Chỉ những người nào mà biết được tôi thì họ biết rất rõ. Còn những người nào mà biết tôi 50/50 thì biết rất ít. Vì chỗ đó tôi luôn luôn có hàng rào an ninh: gia đình, xã hội, công ăn, việc làm và kể cả tôi dạy học cho anh chị em, không ai biết đâu. Tôi vừa trình bày với anh chị em. Thượng Đế đưa tôi lên cao. Khi thấy quyền năng khả năng lên cao, mấy người vừa chụp bắt tôi thì Thượng Đế đưa tôi xuống liền. Dưới mọi hình thức khác nhau: công ăn, việc làm, đi đứng, xã hội, thì tất cả những cái đó là thử thách con người, để có biết ông Thầy là ai không? Nhưng người ta đâu có biết. Nếu họ biết tôi là ông Thầy giỏi thiệt, họ bắt tôi rồi. Đó là những con người suy nghĩ bằng trí óc, bằng con người, chứ nếu họ suy nghĩ bằng tâm linh, bằng linh hồn, họ giỏi thì chắc chắn họ không để tôi đi dạy ở ngoài này đâu.

Tại vì, như anh chị em biết, những cơ cấu tâm linh toàn thế giới rất nhiều, nhiều nước lắm, chứ không phải một nước đâu. Âu châu, Á châu, Úc châu, Mỹ châu, năm châu, đều có những cơ quan tâm linh rất cao, nhưng họ còn bị giới hạn. Chứ nếu họ không có giới hạn thì họ bắt tôi về quốc gia của họ để nghiên cứu phát triển tâm linh để giúp toàn thế giới rồi. Nhưng mà họ nghĩ tôi không có khả năng này. Mà tôi cũng đâu có cần cái này. Tôi sanh ra, tôi đi dạy học, tôi đi giúp, đó là nhiệm vụ của tôi giúp cho tất cả các nước trên thế giới. Khi nào nhu cầu cần thiết rồi lúc đó họ mới giữ tôi, họ mới mời tôi. Bây giờ chưa đủ thì không thể nào giữ tôi được đâu. Vì chỗ đó, đó là một hàng rào an ninh mà Thượng Đế chặn cho tôi. Tôi cũng trình bày với anh chị em, trong lớp sáu này, anh chị em thấy tôi nhiều lần rồi. Từ lớp 4 anh chị em thấy mặt tôi rồi, lớp 5, 5.1, 5.2. Tôi biết có một số anh chị em ngồi trong này nói: “ông Thầy sao bữa nay đi với người này, mai đi với người kia, ông Thầy sao nhiều bồ quá”. Nhờ cái “bồ” đó mà tôi không có chết đó. Nhờ cái “bồ”, đó là hàng rào an ninh của tôi. Tôi cũng thông cảm cho tất cả những người đi theo tôi, đó là hàng rào an ninh của tôi đó. Nếu tôi không có bồ thì giờ này tôi bị bắt rồi. Ông Thầy giỏi đâu có bồ nhiều. Nhờ ông Thầy không có giỏi, ông Thầy có bồ nhiều, thành ra không bắt tôi đó. Tôi nói thiệt, tôi cảm ơn, tôi đâu có gì đâu mà

dấu, mà tôi sợ. Mà ai đâu có biết tôi? Đó là hàng rào an ninh cho tôi, đâu có ai biết? Tôi nói thiệt, bữa nay anh chị em học lớp sáu, anh chị em học cao rồi, tôi đâu có gì tôi sợ anh chị em? Anh chị em không sợ tôi thôi, chứ làm sao tôi sợ anh chị em được? Tôi là Thầy anh chị em, tôi đâu có sợ anh chị em. Anh chị em đến thì tôi dạy, không đến không học được, thì anh chị em ráng chịu. Anh chị em đến trường thì tôi dạy. Anh chị em không đến trường, cái đó là một sự thiếu sót của anh chị em. Mà anh chị em không sợ tôi thì thôi, chứ làm sao tôi sợ anh chị em được? Tôi giúp anh chị em. Anh chị em giúp tôi, tôi còn không sợ anh chị em, chứ đừng nói tôi giúp anh chị em, làm sao tôi sợ anh chị em được?

Đó là hàng rào an ninh mà 5 năm nay, tôi nói thiệt với anh chị em, dưới mọi hình thức, là 100%. Tất cả những người đi theo tôi, nếu người nào thật tâm mà giúp nhân loại, thì chắc chắn người đó sẽ được Thượng Đế thưởng. Những người nào theo tôi mà quyền lợi riêng tư cá nhân là chắc chắn Thượng Đế không thưởng đâu. Hai cái khác nhau. Vì chỗ đó, anh chị em đừng có nghĩ rằng đi theo tôi là bồ ruột, hay bồ này ... rồi anh chị em sợ người đó sẽ làm cao. Những người nào đóng góp giúp nhân loại thì chắc chắn Thượng Đế sẽ thưởng công. Những người nào lợi dụng tôi là Thầy, đi theo tôi để được tiếng này, tiếng kia, tiếng nọ, thì chắc chắn tôi không đào thải, Thượng Đế cũng bác bỏ ra ngoài. Anh chị em biết, nhiều người đi theo tôi vì quyền lợi riêng tư cá nhân, vì chức vụ tôi cao, vì mọi người tôn sùng tôi, thì lợi dụng tôi. Tôi thương thiệt, nhưng mà Thượng Đế nói, không được con, lấy bỏ ra. Thượng Đế nói có hai câu thôi. Một là con đi giúp cho tất cả mọi người, hai là con đi theo người đó. Một trong hai điều kiện, con chọn điều kiện nào? Người mà tôi thương nhất, thì Thượng Đế đặt ra câu này. Mà người mà tôi thương nhất thì đặt điều kiện phải bỏ tất cả những trung tâm, không có dạy những trung tâm A, B, C, D. chỉ được dạy trung tâm K và H thôi. Tôi nói thà là hy sinh tình cảm. Tôi thương thiệt nhưng tôi vẫn bỏ như thường. Mục đích của tôi là dạy học, giúp cho tất cả mọi người chứ không phải mục đích của tôi là tình yêu, tình thương, hay bồ bịch. Đối với tôi không phải vậy. Thành ra tất cả mọi người lầm hết. Đi theo tôi lầm hết. Lầm cái chỗ này. Tôi là vì cái chung cho nhân loại chứ không phải vì tình cảm riêng tư của một người. Tôi là khác rồi. Vì chỗ đó ít người nào biết tôi lắm.

Bữa nay anh chị em học lớp sáu rồi, tôi nói cuộc đời sự nghiệp của tôi cho anh chị em nghe nhiều. Đó là một hàng rào an ninh. Đôi khi, họ nói tại sao ông thầy này kỳ cục quá. Đôi khi báo chí nó chửi tôi, là một hình thức hàng rào an ninh của tôi, anh chị em biết không? Tất cả báo chí mà ca tụng tôi thì giờ này tôi đâu có dạy lớp sáu được. Nhờ báo chí Âu châu, Mỹ châu, Á châu, Úc châu và tất cả các báo chí, chửi tôi, tất cả những người đó là hàng rào an ninh bảo vệ cho tôi hết. Không bao giờ tôi thù họ, tôi cảm ơn họ. Chứ nếu họ cứ ca tụng tôi hoài, thì giờ này tôi không có dạy lớp sáu được. Tôi không có dạy hai ngàn mấy trăm anh chị

em lớp sáu đâu. Đó là công cụ của tôi, đó là hàng rào an ninh kiên cố của tôi, mà Thượng Đế đặt ra. Thành ra báo chí, truyền thanh, truyền hình chửi tôi, đó là một hàng rào an ninh của tôi đó, anh chị em đừng có giận hờn người ta, anh chị em đừng có chửi người ta. Anh chị em phải cảm ơn người ta. Nhờ người ta chửi tôi, một hàng rào an ninh bảo vệ cho tôi, tôi mới có thời gian dạy cho anh chị em được. Chứ mỗi tháng, mỗi năm mà chỗ này ca tụng, ca tụng hoài, thì những người không tin cũng phải tin. Nghĩ là không có tin tôi, họ cũng phải tin. Họ tin tôi, họ bắt tôi, thì tôi không có dạy học cho anh chị em được. Cái đó là một sự tinh vi nhứt của Thượng Đế, một chương trình cao cả nhứt của các đấng thiêng liêng cao cả, bảo vệ an ninh cho tôi, không có điều kiện. Những chuyện xấu mà người ta đưa tôi, đó là hàng rào an ninh cho tôi đó. Chứ ông Thầy là tốt, ông Thầy ăn chay, niệm Phật, tôi đi tới đâu cũng ca tụng tôi, ca tụng tôi ..., tôi vừa tới phi trường người ta bắt tôi rồi. Người ta bắt tôi là tại vì tôi có tài, họ bắt tôi làm của riêng. Do đó, có hai nước đề nghị với tôi. Mỗi một năm cho tôi 20 triệu đôla. Mà nước này anh chị em không có tưởng tượng được. Tưởng là nghèo chứ mỗi năm cho tôi 20 triệu đôla, mà thương lượng với tôi ba lần. Hai lần ở bên Pháp, một lần ở Geneve, Thầy ơi, Thầy chỉ ký một cái thôi, mỗi năm tôi cho Thầy 20 triệu đôla. Lần thứ ba tôi từ chối, thì họ không có đề nghị nữa. Người đó hiện tại đang làm thủ tướng hay tổng thống gì đó. Hồi trước thì người đó làm bộ trưởng bộ tư pháp của một quốc gia, tôi miễn nói tên. Hồi trước đề nghị với tôi là bộ trưởng bộ tư pháp của một quốc gia, mỗi năm cho tôi 20 triệu đôla. Bây giờ hiện tại người đó đang làm thủ tướng hay tổng thống gì đó, tôi không biết. Nếu tôi ham tiền thì tôi đâu cần dạy học làm chi cho nó một tôi. Mỗi một năm, tôi về tôi điều khiển cái đó, tôi lấy 20 triệu đôla, tôi khỏi đi đâu hết, khỏi. Lúc đó tôi muốn một ngày 4 bồ cũng được chứ đừng nói 1 cô, tiền tôi nhiều quá mà. Cứ mỗi ngày 4 cô mới, một tháng 120 cô cũng dễ dàng ... nhưng đâu có ích lợi gì...

Bữa nay tôi nói cuộc đời của tôi đó. Hồi nãy học viên hỏi tôi là ai. Bây giờ tôi nói tôi là ai rồi. Hồi nãy thì tôi không trả lời, bây giờ tôi trả lời.

Tất cả anh chị em nói xấu tôi, nói tốt tôi, đó là hàng rào an ninh mà Thượng Đế đã sắp đặt, không ai biết tôi là ai hết. Bây giờ biết tôi là ai, cũng trễ rồi. Tôi dạy học anh chị em hết rồi. Bây giờ họ có bắt tôi, thì tôi cũng dạy cho anh chị em hết rồi. Tôi telephone cho anh chị em không được, bằng sixième sens (luân xa 6), tôi nói: “chị A, chị B, anh A, anh C, làm cái đó đi”, chắc chắn sẽ thành công.

Nếu năm 98 họ bắt tôi thì tôi cũng đào tạo được hai ngàn mấy trăm anh chị em rồi. Đủ giúp cho thế giới được. Tôi cũng nhẹ người tôi, bây giờ tôi bớt lo. Khóa này là khóa thứ tư của lớp sáu, tôi trình bày sự thật của tôi cho anh chị em nghe đó. Anh chị em có nghe, mà có bắt tôi, cũng không sao. Tôi khỏi lo rồi, tôi đã đào tạo mấy ngàn anh chị em, tôi đâu có lo nữa. Mấy ngàn anh chị em này có thể đáp ứng

nhu cầu giúp toàn thế giới không bị nạn tai, đó là một niềm vui của tôi, đó là sự thành công của tôi.

Đó, những việc làm của tôi cách nay 5 năm về trước, thì qua báo chí truyền thanh, truyền hình, đó là công cụ của Thượng Đế bảo vệ an ninh cho tôi đó, anh chị em biết không? Chứ không phải chửi tôi đâu. Chúng ta phải cảm ơn những người đó, tại họ bảo vệ ông Thầy này. Do đó ngày hôm nay tôi mới đứng hội trường này dạy cho anh chị em được lớp sáu này. Chứ nếu họ không bảo vệ an ninh cho tôi thì giờ này tôi bị bắt rồi, làm riêng tư của họ. Mà điều này tôi không muốn. Đó là tinh vi của Thượng Đế, tinh vi của các đấng thiêng liêng cao cả, hôm nay tôi trình bày với anh chị em đó. Thì tất cả báo chí, truyền thanh truyền hình mà nói xấu tôi hay chửi tôi, đó là một hàng rào an ninh của tôi, rất tốt.

Bây giờ tôi nói, đất nước tôi, Việt nam, chửi tôi. Cách nay 3 năm về trước đưa tôi lên thiệt cao. Sau ba năm, chửi tôi xuống. Mà đưa tôi lên, tôi đâu có ham. Ba năm sau chửi tôi. Bên kia, gia đình, bè bạn, học trò của tôi tức, tôi nói họ đừng có tức. Nếu mà không chửi tôi, mà tôi đi thông thả về Việt nam, người ghét tôi họ giết tôi chết rồi. Hoặc họ bắt tôi ở Việt nam, tôi đâu có qua ngoại quốc dạy học được? Nhờ nó chửi tôi, làm khó khăn tôi, tôi về nước không được, tôi giúp biết bao nhiêu người ở ngoại quốc này. Chứ mà tôi thấy coi bộ yên quá, êm xuôi quá, tôi về nước, trên đường đi, nó làm tôi bị tai nạn, bắt tôi, hay giết tôi, thì giờ này tôi đâu có dạy học? Bây giờ, tôi nói thiệt anh chị em, khóa này là khóa thứ tư của lớp sáu, coi như là tôi đạt được ý nguyện của tôi 80% rồi. Họ có bắt tôi làm của riêng, họ làm gì nữa. Thì chỉ cần tôi tiếp xúc với anh chị em, anh chị em tiếp xúc với tôi, thì anh chị em cũng có thể giúp các nước trên thế giới được rồi. Tôi khỏi lo cái này.

Và tôi thực hiện mấy cái kim tự tháp này, 5 kim tự tháp, tôi chuẩn bị rồi. Bốn cái kim tự tháp này, tôi lấy những bí mật ra, dạy cho anh chị em. Đó là những bí mật mà tôi với anh chị em nói chuyện bằng tư tưởng được, tôi sẽ giúp ý kiến, những khó khăn, trở ngại khi anh chị em thực hiện, bằng tư tưởng. Anh chị em tiếp xúc với tôi không được, nhưng điện tôi mạnh, tôi sẽ tiếp xúc với anh chị em, tôi giúp ý kiến để anh chị em hoàn thành nhiệm vụ giúp cho người ta không bị đau, bị chết, bị tai nạn. Tôi sẽ giúp cho anh chị em được cái việc này.

Ngày hôm nay tôi nói cho anh chị em nghe, là nỗi lòng của tôi nó xóa hết rồi. Anh chị em yên tâm đi, khỏi lo nữa. Bây giờ không có lo nữa, hết lo rồi. Mấy năm nay tôi lo, là lo người ta bắt tôi, người ta làm của riêng, người ta nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực tâm linh. Bây giờ tôi hết lo rồi. Thì anh chị em yên tâm đi. Dù cho anh chị em không tiếp xúc với tôi được, tôi sẽ tiếp xúc với anh chị em, tôi dẫn dắt trực tiếp hoặc gián tiếp, để anh chị em thực hiện giúp cho nhân loại trong đó có dân tộc, gia đình của anh chị em. Chắc chắn là dân tộc, gia

đình của anh chị em sẽ được bảo vệ, bằng hình thức, tôi sẽ dùng tư tưởng của tôi, nói chuyện giúp ý kiến cho anh chị em. Chắc chắn là việc này chúng ta sẽ làm được. Tất cả nỗi lo của tôi, tôi trút hết ra, giải bày cho anh chị em nghe. Đó là một điều mừng cho tất cả anh chị em. Nhưng tôi tội nghiệp cho những người, đến phút cuối cùng, được thành công rồi, lại bỏ cuộc, tôi tội nghiệp. Tôi nghiệp là tội nghiệp vậy thôi, nhưng hễ họ quay đầu trở lại thì tôi cũng giúp. Tôi có nói rồi, người lạ tôi còn giúp được, đừng nói chi, anh chị em là học trò của tôi, tôi đâu có bỏ được?

Qua câu hỏi của học viên ngày hôm qua, đó là một người bác sĩ bên Pháp, tôi luôn nhớ mặt ông bác sĩ đó. Ông cũng muốn giúp cho người ta, mặc dầu là người ghét ông. Nhưng mà ông muốn giúp cho người ta trở lại con đường tốt, đó là một câu hỏi của người bác sĩ Pháp hỏi ngày hôm qua. Bữa nay tôi trả lời cho anh chị em. Nếu một mai những người đó lầm đường lạc lối thì ông thầy có cách nào giúp người đó trở về không? Đó là người ta ghét ông bác sĩ này, mà ông bác sĩ ngược lại, thương ngược lại người ta. Tội nghiệp vậy. Những người ghét ông bác sĩ này, thay vì ông này thù người ta, thì ngược lại ông lại hỏi ý kiến ông Thầy để giúp ngược lại người ta, trở về con đường tốt. Tôi chỉ tội nghiệp vậy thôi. Tôi đi tới nơi nào, tôi dạy nơi đó. Xong rồi tôi lên đường. Nhưng anh chị em yên tâm đi. Lớp sáu này, chắc chắn anh chị em không tiếp xúc với tôi được, tôi sẽ tiếp xúc, giúp cho anh chị em. Bất cứ trong trường hợp khó khăn nào, anh chị em nếu có bị tai nạn – tôi thí dụ – khẩn cấp, mà anh chị em làm không được, anh chị em khỏi kêu tôi, tôi kêu anh chị em, tôi nói: “làm cái này đi, không có gì trở ngại đâu, cứ thẳng đường mà đi. Đi tới đó nhớ quẹo mặt. Quẹo mặt xong, quẹo trái, là thành công”. Anh chị em không muốn quẹo mặt tôi cũng chỉ cho quẹo mặt. Anh chị em không muốn quẹo trái tôi cũng biểu quẹo trái để an toàn cho anh chị em, để anh chị em giúp cho mọi người. Yên tâm cái này. Lớp này là lớp thứ tư của lớp sáu, chắc chắn anh chị em sẽ được niềm vui này và lớp này là cao nhất và được nghe tâm sự của tôi: 5 năm qua tôi lo ngại. Những hình thức tôi lo ngại thì bây giờ 80% tôi yên tâm rồi. Còn 20% không đáng kể. 70% ở xã hội loài người là chúng ta đạt thành công, đứng nói chi, bây giờ 80% rồi. Những thành công này, mục đích của chúng ta, anh chị em và tôi nắm tay lại giúp cho nhân loại. Tôi mừng là cùng với anh chị em kết hợp lại, nắm tay lại giúp nhân loại, điều đó là tôi mong muốn. Mà 4 năm qua tôi lo ngại, lo lắng là tôi không đủ thời gian tôi dạy cho anh chị em được. Bây giờ thì những lo lắng của tôi được rút hết rồi, tôi hết lo lắng rồi. Bởi một ngàn anh chị em cộng với một ngàn mấy trăm học trước, kết hợp lại với tôi và một số anh chị em khác trên thế giới, hợp lại, chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Vì nhân loại mà chúng ta phục vụ, vì đường hướng của Thượng Đế và đấng tối cao mà chúng ta làm, thì chắc chắn chúng ta không thất bại.

Sở dĩ hai trăm ngàn năm về trước chúng ta thất bại là chúng ta thiếu niềm tin các đấng thiêng liêng cao cả. Bây giờ chính Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả cho chúng ta quyền năng khả năng để chúng ta phục vụ nhân loại để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại không bị đau, bị chết, thì anh chị em làm sao không thành công được? Phải chi chúng ta làm quyền lợi riêng tư của phe nhóm, của một ngàn người anh chị em cộng với tôi thôi, còn ngoài ra chúng ta không biết người nào hết, thì chắc chắn chúng ta sẽ thất bại nữa. *Nhưng bây giờ, một ngàn anh chị em và trên một ngàn anh chị em khác, cộng với tôi kết hợp lại giúp cho toàn thể nhân loại, làm sao anh chị em thất bại được?* Đây là ý của Thượng Đế. Mà chúng ta phục vụ cho Thượng Đế, chúng ta là công cụ của Thượng Đế, làm sao chúng ta thất bại được. Nếu ích kỷ vì quyền lợi riêng tư, thì chúng ta sẽ tiếp tục thất bại. Nếu giúp chung cho nhân loại, chắc chắn chúng ta thành công. Anh chị em luôn nhớ câu này đi, để tôi, cùng tất cả anh chị em nắm tay lại thực hiện, chương trình cuối thế kỷ 20 này để giúp cho nhân loại không bị chết, 10%, 20%, 30%. Chết ít chừng nào tốt chừng đó. Tôi giải thích cho nghe, anh chị em yên tâm. Qua chỉ một câu hỏi thôi, tôi dẫn giải cho biết bao nhiêu bài học. *Những bí mật từ đó tới giờ tôi giữ kín trong lòng, biết bao nhiêu năm, bây giờ tôi mới đưa bí mật ra cho anh chị em.* Tại vì tôi thấy hết nguy hiểm, tôi mới đưa bí mật ra. Chứ cách nay hai năm về trước mà tôi đưa bí mật ra là họ bắt tôi rồi. Bây giờ nếu họ bắt tôi cũng không sao. Tôi dạy hết cho anh chị em rồi, anh chị em giỏi hết rồi, tôi đâu có sợ nữa? Tôi sợ thiếu cán bộ giỏi. Bây giờ cán bộ giỏi nhiều quá, tôi đâu có sợ. Hết sợ rồi. Sợ đây là tôi sợ chúng ta không có đủ người để giúp cho người khác. Bây giờ chúng ta đủ người rồi, bắt tôi cũng không sao. Đâu dám giết tôi, giết tôi đâu có ích lợi gì?

Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời. Biết bao nhiêu câu hỏi, chỉ cần tôi thay hình đổi dạng, tôi nói không biết bao nhiêu đề tài cho anh chị em học. Đó là một điều tốt cho anh chị em học lớp sáu này và điều sung sướng nhất của anh chị em. Sung sướng nhất của anh chị em là sung sướng của tôi đó! Tại tôi với anh chị em là một.

Câu hỏi thứ nhì. Bây giờ, cái đặc biệt nhất, trong này – chắc có lẽ linh hồn ông này cũng được lắm đó, nói cho anh chị em nghe, linh hồn của ông người Hòa Lan này chắc được lắm – những công thức mà ông nói: anh chị em thấy, đây là ngoài không gian, và kim tự tháp này, tôi hướng dẫn cho anh chị em tập luyện để anh chị em với năng lượng vũ trụ hợp nhất lại, linh hồn thể xác nhập một. Mà khi linh hồn và thể xác nhập một, tạo ra sức mạnh thì hóa giải tất cả bệnh trạng. Những người học lớp 5.1, 5.2 đâu có đủ khả năng điều khiển tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em tiết ra những kích thích tốt – giúp cho mình đã đành rồi – nhưng làm sao đủ khả năng giúp cho người khác?

Bây giờ, chính cái phương tiện này là anh chị em thực tập, giúp cho cái tuyến yên, tuyến tùng kích thích rồi, *chính sức mạnh này, anh chị em điều khiển cho*

người bệnh bằng cái tuyến yên, tuyến tủy của người bệnh tiết ra những chất kích thích tố, thì anh chị em đâu có cần phải trị luân xa số 2, số 3, số 4, số 5 nữa đâu? Hồi trước, chưa đủ khả năng, anh chị em không có điều khiển tuyến yên, tuyến tủy người ta được, do đó anh chị em phải đặt tay luân xa số 2, số 3, số 4, số 5, thí dụ. Bây giờ anh chị em mạnh rồi. Anh chị em chỉ cần điều khiển tuyến yên, tuyến tủy của anh chị em, và direct điều khiển tuyến yên, tuyến tủy của bệnh nhân đó thì sẽ giải quyết tất cả bệnh trạng của bệnh nhân đó. Đó là công thức mà cách nay mấy tuần lễ, học viên nằm chiêm bao thấy. Là đây. Đây là một công thức mới mà linh hồn người học viên này cho người học viên đó biết, trong tương lai sẽ có một phương cách đây, đó là những công thức mà chúng ta đã thực hiện cách nay năm chục ngàn năm về trước rồi. Đó là anh chị em và tôi, nhưng chúng ta đã bị xóa hết. Bây giờ được may mắn, nhắc lại. Tôi là người được nhắc trước, rồi tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em, để anh chị em biết được mà thực tập, để tạo cái năng lượng này giúp cho chúng ta không già, giúp cho chúng ta có sức mạnh, bảo vệ thể xác chúng ta, khỏi cần ướp xác nữa. Mà xác này là xác thật, không cần những chất hóa học ướp nữa. Không cần những vị thần linh bảo vệ thể xác nữa, mà chính chúng ta bảo vệ thể xác chúng ta, để giúp cho thể xác khác giống như chúng ta, không có bị chết sớm. Mà việc làm, thực hiện, nghiên cứu, thực tập, đây là kim tự tháp mà người học viên này, linh hồn nằm chiêm bao thấy, nhưng không biết rõ những điều kiện, những nguyên tắc. Thì chính những điều kiện, những nguyên tắc mà giải đáp cho học viên này là qua khóa học lớp sáu này. Vì chỗ đó, đây là một vật vô cùng quan trọng. Ở ngoài thì không quan trọng, nhưng đối với chúng ta vô cùng quan trọng. Chúng ta thực tập kim tự tháp này để tạo cái năng lực vũ trụ vô trong này và tạo năng lực vũ trụ đưa vô cơ thể chúng ta. Tuyến yên, tuyến tủy của chúng ta kích thích, chúng ta sẽ truyền cho những người bệnh, kích thích tuyến yên, tuyến tủy, chắc chắn họ đâu có bị bệnh bị đau nữa, mà đâu có già, đâu có chết sớm. Đó là nguyên tắc mà chúng ta thực hiện với kim tự tháp này. Đó là câu hỏi thứ hai.

Mặc dầu học viên này chưa hiểu gì hết, nhưng trong hai ngày qua và những ngày kế tiếp đây, mỗi ngày anh chị em về thực tập đi. Đây là công thức chúng ta thực hiện để giúp cho nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta, và những thế hệ mai sau, đó là con cháu chúng ta, nhiều thế kỷ kế tiếp đây, chứ không phải thế kỷ này là chấm dứt.

Anh chị em yên tâm đi. Ngày hôm nay mà tôi trút hết những gì mà tôi nói cho anh chị em, là chắc chắn trong vấn đề thiên tai, chúng ta không bị chết, bị chết ít lắm. Có thể chúng ta chỉ chết một phần triệu thôi. Trong ngành Nhân Điện chúng ta, có thể chết một phần triệu thôi. Một triệu người, chết chừng một người thôi, không nhiều. Thứ nhất, anh chị em học lớp cao chừng nào mà muốn giúp cho người ta nhiều chừng đó, thì anh chị em sẽ vượt qua mọi trở ngại hết, để anh chị

em đóng góp giúp nhân loại, thì chúng ta không bao giờ chết. Chẳng những anh chị em không chết, không bị tai nạn, rồi bảo vệ gia đình của anh chị em, bảo vệ bè bạn của anh chị em, bảo vệ xóm làng của anh chị em, bảo vệ dân tộc của anh chị em rất dễ dàng, ngoài ra anh chị em có thể bảo vệ các dân tộc khác trên thế giới nữa, chứ không phải trong dân tộc của chúng ta không. Anh chị em ở nơi nào thì bảo vệ nơi đó.

Qua câu hỏi thứ nhì của học viên này, trong giấc chiêm bao, đó là linh hồn của học viên này cũng biết được một phần, nhưng không có giải thích rõ ràng lắm. Thì bây giờ đây, chính cái linh hồn này dẫn dắt cái thể xác này tới học lớp sáu và được tôi dẫn giải một công thức mà tương lai nhân loại phải sử dụng cái này. Thì chúng ta phải sử dụng trước để rồi trong tương lai, chính chúng ta sẽ hướng dẫn bè bạn, gia đình, những người thân, tiếp tục cuộc hành trình học giúp như chúng ta. Thì mỗi người giống chúng ta hết, chắc chắn về trật tự xã hội, anh chị em khỏi cần luật lệ của xã hội, anh chị em khỏi cần bất cứ luật lệ nào. Chính chúng ta đặt ra luật lệ, tình thương cao cả của Thượng Đế ban cho chúng ta, thì luật lệ đó chan hòa tất cả những người khác, là một điều tốt, thì đâu có gì xấu mà anh chị em phải đặt ra luật lệ? Đó là luật lệ của Thượng Đế ban cho chúng ta, bằng tình thương thật sự, bằng từ bi bác ái thật sự. Thì khỏi có luật lệ con người nữa, mà chính luật lệ đó là luật lệ căn bản của Thượng Đế, căn bản của con người. Nếu mỗi người thực hiện được căn bản tình thương bao la đó thì khỏi cần luật lệ xã hội nữa. Không ai thù ai, không ai giết ai, không ai tranh chấp với ai hết, mà mỗi người có một nhiệm vụ đóng góp giúp cho nhân loại, thì anh chị em đâu có cần gì nữa? Luật lệ của Thượng Đế là có một luật lệ duy nhất dành riêng cho thế kỷ 21 đó thôi. Chắc chắn luật lệ đó là luật lệ sung sướng nhất, tại vì chúng ta nhận *luật tình thương cao cả*, chính tình thương cao cả mình chan hòa cho gia đình mình, cho bè bạn mình, cho dân tộc mình. Thì anh chị em thấy đâu cần luật lệ gì nữa, ngoài luật lệ này? Mà luật lệ này là sung sướng nhất, bảo vệ tài sản, tánh mạng, cuộc đời sự nghiệp của anh chị em. Thì không có luật lệ nào bằng luật lệ này đâu. Đó, áp dụng chỉ có một luật lệ cho nhân loại, cho thế giới, bắt đầu thế kỷ 21 trở về sau.

Câu hỏi thứ ba. Tôi dạy, anh chị em về thí nghiệm. Khi anh chị em biết người đó mất tích, coi cái hình của người đó. Thay vì chữa bệnh người ta, truyền điện, trị bệnh cho người ta, thì *coi hình để có cảm nhận được cái dòng điện của người này không*, được bao nhiêu. Anh chị em đo dòng điện, *nếu từ cạnh luân xa 3 trở xuống mà dòng điện luân lưu, thì anh chị em cầu nguyện cho họ đi luôn, đi tái kiếp, họ chết rồi*. Còn nếu đo dòng điện mà không cảm nhận từ cạnh luân xa 3 trở xuống, mà *dòng điện luân lưu từ cạnh luân xa 3 trở lên thì người này mất tích, hy vọng sẽ trở về*. Anh chị em cứ thử vậy. Còn địa điểm mất tích thì không thể nào biết được hết. Hy vọng anh chị em biết được người này còn sống hay chết. Sống thì hy vọng trở về. Chết thì anh chị em cầu nguyện cho họ tái kiếp đi tu luôn, thì anh

chị em sẽ cảm nhận. Tôi thì tôi nhìn hình ảnh, tôi biết người này mất tích mà chưa chết thôi. Chứ địa điểm, chỗ mất tích thì không được cái này. Chúng ta được phần này, an tâm giúp cho những người khác. Khi anh chị em cảm nhận từ luân xa 3 trở xuống, anh chị em nói khó trở về lắm, vì chết rồi, làm sao trở về? Khi cảm nhận, đó là chính người đó sẽ cho anh chị em biết người ta đã chết rồi. Mà người ta chết rồi, biết anh chị em có khả năng, nên yêu cầu anh chị em, thì anh chị em cũng giúp cũng như biết bao nhiêu người chết khác, chỉ cầu nguyện linh hồn người ta tái kiếp thì người ta tái kiếp rất dễ dàng. Tôi chỉ giúp anh chị em vậy thôi.

Hôm qua anh chị em thấy tôi đem kim tự tháp lớn. Hôm qua tôi thiền, để sáng nay tôi trả lời câu hỏi làm thế nào tôi giúp. Tôi là Thầy, ít khi nào tôi ngủ sớm lắm. Thường tôi làm việc cũng tới 12 giờ khuya, 1 giờ. Anh chị em biết, hồi hôm tôi ăn cơm, mà tôi ăn không được. Tôi buồn ngủ quá, ăn cơm mà không đủ no đó. Mắt tôi muốn nhắm hoài, đến nỗi tôi vừa ăn xong tôi về đánh răng rồi, tôi thay đồ, một phút sau, tôi đi mất luôn. Nằm xuống là tôi đi mất luôn. Ai làm gì mọi lần tôi cũng nghe, xé tờ giấy nhỏ tôi cũng nghe nữa. Mà hồi hôm qua, tôi vừa nằm xuống, tôi đi mất tiêu luôn! Nhưng lúc 10 giờ 25, có ông tây nào điện thoại ngay phòng tôi, bắt buộc tôi phải nghe điện thoại. Tôi nói lộn phòng, tôi để điện thoại xuống, một phút sau, tôi mất luôn. Tôi mất nữa, mất tới sáng. Thành ra lần đầu tiên bên Bỉ này tôi ngủ 9 tiếng rưỡi đồng hồ. Thường thường tôi ngủ 4, 5 tiếng, nhiều lắm 6 tiếng. Kỳ này tôi ngủ được 9 tiếng rưỡi đồng hồ. Nhờ 9 tiếng rưỡi đồng hồ đó, một quốc gia ở Âu châu được tôi tặng cái kim tự tháp. Bây giờ tôi cho anh chị em biết. Cái kim tự tháp mà ngày hôm qua tôi đưa cho anh chị em coi đó, thì vào ngày 25 tây buổi sáng, tôi sẽ tặng cho quốc gia Hòa Lan: ông Dick sẽ đại diện Hòa Lan lấy cái này. Tặng cho Hòa Lan.

Vậy là chắc chắn chẳng những anh chị em ở Hòa Lan hưởng, tất cả toàn Âu châu sẽ hưởng cái này. Nguyên Âu châu sẽ hưởng cái này. Tại vì tôi biết, ở Hòa Lan nước thấp lắm, tôi tới Hòa Lan, tôi cũng sợ nước ngập lắm. Thành ra tôi để kim tự tháp, nước không bao giờ tăng lên cao đâu. Tại tôi ưu ghé Hòa Lan lắm. Hòa Lan nước thấp, tôi phải chặn đứng cái này, chứ nước mà vô, nó cũng ngập tôi luôn... Cái đó tôi nói chơi thôi. Cái này tôi nói thiệt: không bao giờ nước ngập Hòa Lan đâu, yên chí! Tôi thường đi phi trường Hòa Lan, tôi thường ghé Hòa Lan. Chẳng những Hòa Lan mà tất cả vùng phụ cận ở Bỉ, ở Pháp, ở Đức, ở Thụy sĩ, tất cả vùng đó sẽ yên tâm. Đó là một cái kim tự tháp mới nhất, trong đó có nhiều mật mã chặn đứng vấn đề thiên tai, chặn đứng vấn đề nguy hiểm cho nguyên vùng, yên tâm cái này. Chưa xong.

Bây giờ đây, nhờ hôm tôi ngủ nhiều mà tôi tặng hai cái kim tự tháp, một nhỏ, một lớn cho Hòa Lan! Ngoài ra bây giờ trong lớp học này, lớp học này có lẽ là anh chị em sẽ cũng được may mắn lắm. Tại vì tôi qua Âu châu học thì hầu hết anh chị em Âu châu nghiên cứu nhiều. Bây giờ, những anh chị em nào thuộc thành

phần này sẽ ghi tên, địa chỉ, số điện thoại, để tôi sẽ mời anh chị em cũng tới Hòa Lan vào ngày 27 tháng 2, tới ngày 4 tây tháng 3. Có thể 9 giờ sáng bắt đầu, tôi sẽ nói chuyện với anh chị em, trưa chiều, lúc nào rảnh thì ra ăn cơm, xong vô mình nói chuyện tiếp. Thì có thể cho 6 ngày đó, tôi sẽ lựa 100 người. Những thành phần sau đây, có thể là được tôi mời: thứ nhất, anh chị em nghiên cứu khoa học; thứ nhì, anh chị em nghiên cứu tâm linh; thứ ba, anh chị em nghiên cứu Ai Cập. Những anh chị em nào thuộc việc nghiên cứu đó thì chắc chắn anh chị em sẽ được tôi mời. Mà chỉ có ba thứ tiếng thôi. Tiếng Việt, tiếng Anh và tiếng Pháp. Không có thông dịch nhiều. Nếu anh chị em nghe được tiếng Anh, tiếng Pháp thì tôi sẽ mời. Và một số anh chị em nghiên cứu Nông lâm ngư nghiệp, vấn đề trồng trọt, vấn đề năng lượng, thì tôi sẽ mời. Ngoài ra có một số anh chị em, đặc biệt, mà tôi biết trong lớp học này có một số, thì những anh chị em đó, nếu đi học được thì tôi sẽ căn cứ vào đó. Tôi sẽ cùng 100 người đó nghiên cứu trong vấn đề kim tự tháp. Sở dĩ tôi tặng bên Hòa Lan kim tự tháp đó, mục đích là đất nước Hòa Lan và các vùng phụ cận châu Âu sẽ được hưởng một phần. Tôi sẽ mời tất cả anh chị em nghiên cứu trong vấn đề kim tự tháp, nghiên cứu trong vấn đề Nông lâm ngư nghiệp, năng lượng vũ trụ và nghiên cứu khoa học, kim tự tháp. Tất cả những sự nghiên cứu trong vòng 6 ngày đó. Đây không phải học. Đây là một cuộc hội thảo chứ không phải học. Cuộc hội thảo thì anh chị em ăn mặc sao cũng được hết, cho nó thoải mái được rồi. Thì trong phòng họp chỉ có 100 người thôi, không nhiều, và có dịch ra tiếng Anh, tiếng Pháp.

Ngoài vấn đề nghiên cứu rồi, tôi sẽ giúp ý kiến cho anh chị em nhiều nữa, thời gian thì không có nhiều đâu. Theo nguyên tắc, tết dương lịch tôi về bên Hoa kỳ ăn tết. Nhưng năm nay tôi không có thời gian để ăn tết nữa. Vì chỗ đó tôi phải đi nhiều nơi, tôi họp chương trình của Á châu xong rồi, tôi sẽ qua Âu châu. Do đó sau khi tôi trình bày, tôi sẽ nhờ Dr.Dick thuê một khách sạn, chỗ tôi ở, và khoảng 100 anh chị em. Trong thời gian khóa học này, anh chị em cứ đưa tên lên. Có thể tôi sẽ điện thoại cho anh chị em hoặc tôi cho anh chị em biết trước. Liên lạc với Dr.Dick. Tất cả anh chị em tự túc. Tôi cũng tự túc luôn. Anh chị em đóng tiền sao thì tôi đóng tiền vậy. Chứ không phải anh chị em đóng tiền nhiều, tôi đóng ít. Tiền học phí thì không có. Chỉ cần tiền ăn uống, khách sạn của anh chị em thôi. Ngoài vấn đề tham khảo nghiên cứu thì tôi sẽ chỉ cho một số anh chị em những vấn đề khác, liên quan tới tương lai của năm 1998, 1999 và năm 2000. Đây coi như là một hội thảo. Hai năm về trước, tôi có một cuộc hội thảo bên Hòa Lan, vào tháng 5, 1996. Nếu anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, tâm linh, hoặc kim tự tháp, hoặc nghiên cứu trong lãnh vực nông lâm ngư nghiệp, thì tôi sẽ giúp ý kiến cho anh chị em nghiên cứu thêm, để anh chị em giúp cho mọi người. Ngoài ra những anh chị em đặc biệt thì tôi hỏi anh chị em đó. Tôi yêu cầu ghi tên, tuổi, nghề nghiệp và nghiên cứu thế nào, thì cho tôi biết để tôi mời vào ngày 26 tây. Tôi họp ở Á châu xong, sáng 26 tây tôi sẽ tới Hòa Lan, 27, 28, 1, 2, 3, 4, sở dĩ 4 là

chấm dứt, vì 6 tây tôi dành riêng cho ông Dick, làm tiếp, ông dạy lớp 3 phần lý thuyết, ông tổ chức lớp 3, lớp 4 của ông. Vì chỗ đó, 6 ngày cũng đầy đủ rồi. Mỗi ngày không biết bao nhiêu giờ. Có thể sáng bắt đầu 9 giờ, học hoài, cho nghỉ 15 phút, vô học tiếp, rồi trưa nghỉ một tiếng hay tiếng rưỡi gì đó, rồi học tiếp. Không có tính giờ giấc gì hết, cũng có thể tới 12 giờ khuya, hết. Không có nhiều đâu. Nhiều lắm là tới 12 giờ khuya thôi, hết. Tại vì chuẩn bị 1, 2 giờ ngủ, để 9 giờ sáng thức dậy, học nữa.

Ông Dr.Dick có việc làm nữa!

Còn mấy phút nữa, tôi nói tiếp. Tôi nói thêm vài ba phút nữa rồi anh chị em nghỉ. Đó là một may mắn, cơ duyên của lớp sáu này. Ngày đầu tiên, ở ngoài sau hội trường tôi đi thẳng vô đây, tôi biết linh hồn của tất cả anh chị em học lớp sáu này, nhiều linh hồn tình nguyện giúp cho nhân loại, nhiều lắm. Tại vì khi tôi vô, dòng điện của tôi nó khác. Tôi đo được dòng điện của tất cả anh chị em ngồi trong lớp sáu này, hầu hết tất cả anh chị em muốn đóng góp giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc của anh chị em. Vì chỗ đó, tôi rất vui mừng. Và vì chỗ tôi đo được dòng điện lớp học này, tôi mới trình bày cho anh chị em nỗi khổ tâm của tôi, 4 năm qua. Và tôi muốn cố gắng đào tạo cho anh chị em rất giỏi, trong lãnh vực này, để anh chị em đóng góp giúp cho các nước trên thế giới, trong đó có dân tộc chúng ta, gia đình chúng ta. Vì chỗ đó, tôi hy vọng rằng lớp sáu này anh chị em sẽ giúp cho nhiều người, nhiều quốc gia, nhiều dân tộc khác trên thế giới.

Tôi cũng muốn hầu hết anh chị em lớp sáu này sẽ dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3, càng nhiều càng tốt. Nhưng mà tôi ưu tiên cho Pháp là tôi muốn giúp cho nước Pháp. Trong tương lai một số anh chị em nước Pháp sẽ đi các nước trên thế giới nhiều lắm. Vì chỗ đó, tôi muốn cho anh chị em ở nước Pháp tập sự dạy học. Tuy nhiên, những anh chị em ở nước khác, lần lượt tôi sẽ cho anh chị em nguyên tắc, điều kiện mà anh chị em dạy học, rất dễ dàng, không khó đâu. Tại vì trong tương lai, trong số mấy ngàn học lớp sáu này, cũng chưa đủ tổng số người mà đi các nước trên thế giới dạy học lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết.

Trong lãnh vực Âu châu thì bên Pháp học nhiều nhất, thì tôi cho ưu tiên nước Pháp được dạy lớp 3 phần lý thuyết trước. Những tháng kế tiếp, tôi sẽ tham khảo với một số anh chị em trung tâm ở các nước, quan trọng nhất là tôi tham khảo với người đại diện của tôi ở Âu châu, là chị Minh Hiệp đây, sẽ đề nghị với tôi như thế nào, để dẫn giải cho người ta lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết trong quốc gia của mình. Ngoài quốc gia của mình, anh chị em có thể tình nguyện đi các nước Đông Âu, hoặc nước khác mà không có người học lớp sáu, anh chị em sẽ được mời đi qua đó giúp các nước đó dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết. Đó, trong tương lai, chương trình này càng ngày càng rộng rãi. Tôi mong rằng anh chị em học lớp sáu này, có thời gian nhiều thì chắc chắn anh chị em sẽ được trung tâm của địa

phương anh chị em ở, hoặc đại diện của tôi bên Âu châu sắp đặt chương trình, anh chị em thích tình nguyện đi dạy học thì chắc chắn sẽ được thỏa mãn trong vấn đề dạy học để giúp cho tất cả mọi người. Đây là một điều tốt cho chúng ta, bây giờ và tương lai. Tôi hy vọng lớp học này anh chị em sẽ giúp rất nhiều. Vì chỗ đó, lớp học này khác hẳn những lớp học trước. Không phải tôi dạy nhiều, nhưng những chi tiết, điều kiện, nguyên tắc, trở ngại gặp phải, khó khăn, những sự thành công, thì hầu hết lớp sáu này anh chị em sẽ hiểu nhiều hơn. Để làm cái gì? Để anh chị em biết được những kinh nghiệm này trong tương lai ra ngoài phục vụ giúp cho mọi người, sẽ không gặp trở ngại, khó khăn. Trường hợp anh chị em đi quốc gia nào, người ta đã phá, nói xấu, hình thức này, hình thức khác, anh chị em đừng nghe người ta. Tại sao anh chị em phải bị người ta điều khiển? Điều đó đừng có nên. Mà chính mình biết được nhiệm vụ của mình, việc làm của mình tốt cho nhân loại, tốt cho mọi người, thì anh chị em cứ trực tiếp con đường đi, chứ tại sao phải nghe lời một người điều khiển anh chị em, mà người đó không có giá trị gì giúp cho nhân loại và mọi người, tại sao anh chị em phải nghe người ta? Vì chỗ đó, anh chị em nên nghe anh chị em. Việc làm anh chị em thấy tốt để giúp cho mọi người thì anh chị em thẳng đường mà đi, chứ đừng vì một lý do gì người ta điều khiển anh chị em, anh chị em nghe người ta, đó là sự thiệt thòi của anh chị em. Mà người đó không có giá trị gì hết. Phải chi người đó là tôi anh chị em nghe còn được. Người đó bằng hoặc thấp hơn anh chị em, mà điều khiển anh chị em thì vô tình anh chị em học cao mà để một người thấp điều khiển. Đó là một sự thiệt thòi của anh chị em. Do đó tôi nhắc đi nhắc lại điều này để anh chị em yên tâm mà giúp cho mọi người ở cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết ở địa phương của anh chị em, cũng như phần lý thuyết mà trong tương lai anh chị em đi các nước khác giúp cho mọi người.

Bây giờ anh chị em ra uống cà phê cho khỏe, rồi vững tinh thần, vô nghe tôi giảng hai tiếng đồng hồ nữa.

51/ Xin Thầy giải thích sự khác biệt giữa linh tính (intuition) và sự tưởng tượng (imagination)

Bây giờ tôi giải thích. Cái thứ nhất, cơ thể của chúng ta bằng xương bằng thịt, lương thực thực phẩm nuôi dưỡng chúng ta, do đó chúng ta không biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, nên chúng ta 80 năm cuộc đời, 100 năm cuộc đời, thể xác này hủy bỏ thay thế một thể xác khác, mà suốt không biết bao nhiêu thế kỷ rồi, không có ai giữ được thể xác này hết. Nếu chúng ta biết cách - thể xác thì được nuôi dưỡng bằng lương thực thực phẩm rồi - thì chính cái năng lượng vũ trụ này sẽ bảo vệ thể xác này không bị bệnh, bị đau, bị chết. Mà cái đó là chương trình dành riêng cho thế kỷ 21 trở về sau. Chúng ta áp dụng những nguyên tắc, những điều

kiện, những công thức mà suốt bao nhiêu thế kỷ rồi chúng ta không thành công được. Bởi lẽ, vì hai cách: thứ nhất, từ trước chúng ta tự tôn tự đại, mặc dầu chúng ta giỏi; thứ hai, Thượng Đế muốn chúng ta phải học nhiều bài học từ cái giỏi nhất tới cái dở nhất. Đào tạo cho anh chị em nhiều lần, nhiều thời kỳ để anh chị em và chúng ta có được một kinh nghiệm dồi dào rồi, lúc đó sẽ bảo vệ thể xác chúng ta.

Do đó, thời kỳ của thế kỷ 21 tới đây, những công thức mà chúng ta đã nghiên cứu, đã đạt được thành công nhưng chưa được kết quả mỹ mãn, thì bằng kim tự tháp này chúng ta sử dụng. Do đó, những bí mật vô hình bằng tờ giấy này chôn giấu trong kim tự tháp nhỏ, đặt vô kim tự tháp lớn, mà tôi thực hiện, ngày hôm qua tôi trình bày với anh chị em, để anh chị em biết được trong tương lai ngành Nhân Điện chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ rồi, thì chẳng những bảo vệ thể xác chúng ta rất dễ dàng, mà bảo vệ những môi trường khác bằng năng lượng vũ trụ cũng sẽ không khó. Vì chỗ đó, công thức mà chúng ta đã bỏ dở không biết bao nhiêu chục ngàn năm, trăm ngàn năm, chúng ta mới lấy lại thực hiện. Nhưng sự thực hiện của chúng ta, ngoài sự thông minh hiểu biết của chúng ta rồi, ngoài khả năng tiên năng của chúng ta sẵn có rồi, sẽ kết hợp lại với cái quyền năng khả năng tối thượng của các đấng tối cao giúp cho chúng ta ý kiến, giữ cho chúng ta tồn tại thể xác, bảo vệ thể xác để chúng ta giúp cho tất cả các thể xác khác trong tương lai, càng nhiều để chúng ta kết hợp lại đưa quả địa cầu này di chuyển lên một quả địa cầu khác, mà chính những quả địa cầu đó không có sinh vật, loài người ở. Chính chúng ta sẽ thực hiện chương trình ở các quả địa cầu khác, ngoài quả địa cầu chúng ta đang ở đây, mà đường hướng này Thượng Đế đã muốn từ 6 tỷ năm.

Bây giờ, thời kỳ sau cùng, để chúng ta bảo vệ thể xác của chúng ta bằng lương thực, thực phẩm nuôi, bằng cái năng lượng vũ trụ nuôi, thì chúng ta bảo vệ được, thì chắc chắn thể xác với linh hồn chúng ta nhập lại một. Vì tốc độ của linh hồn đi rất nhanh, có thể bằng tốc độ ánh sáng hoặc hơn. Nếu cơ thể của chúng ta hòa hợp với linh hồn của chúng ta, chúng ta biết cách sử dụng thì thể xác chúng ta đi tốc độ bằng ánh sáng hoặc hơn ánh sáng, thì anh chị em đâu có bệnh, đâu có đau, đâu có chết? Thì việc gì anh chị em làm cũng được hết. Anh chị em sẽ bảo vệ nhiều môi trường khác nhau chứ không phải cần môi trường thể xác của chúng ta. nếu chúng ta biết cách sử dụng thì chuyện đó dễ dàng với chúng ta trong tương lai.

Từ thế kỷ 20 trở về trước, tư tưởng của chúng ta, bằng lương thực, thực phẩm, cái lối suy nghĩ của chúng ta có giới hạn bao nhiêu đây. Linh tính của chúng ta nhiều đời nhiều kiếp tu học rồi, nhiều đời nhiều kiếp đã thành chánh đẳng chánh giác rồi. Vì chỗ đó linh tính của chúng ta sẽ dồi dào. Linh hồn của chúng ta quá giỏi, nhưng bị ràng buộc bởi thể xác của chúng ta quá nặng trĩu. Tại vì lương thực, thực phẩm nuôi dưỡng mà không biết cách bảo vệ thể xác, không biết cách giữ thể xác lâu dài. Vì chỗ đó linh hồn bị nặng trĩu bởi thể xác này. Và chính

chúng ta thương cái thể xác của mình, thương thể xác mọi người, chúng ta mới tình nguyện, sự hiểu biết của chúng ta sẽ xóa dần bằng thể xác kém hiểu biết này, để linh hồn chúng ta càng ngày dần thể xác này thông minh, sáng suốt, bảo vệ thể xác này, giúp cho thể xác này nghiên cứu học hỏi để tạo thể xác này đi tới giai đoạn hợp nhất với linh hồn của chúng ta. Thì chắc chắn giữa linh hồn với thể xác của chúng ta nhập làm một, anh chị em tập luyện bằng kim tự tháp này. Khi anh chị em tập luyện trong vòng 30 giây tới 5 phút, anh chị em không bị chi phối ngoại cảnh, bối cảnh. Anh chị em hợp nhất linh hồn, thể xác. Đó là, anh chị em thấy thoải mái, sung sướng nhưt. Trong khi thoải mái, sung sướng nhưt trong vòng 30 giây tới 5 phút, và nếu, mỗi ngày 24 tiếng đồng hồ, chúng ta luôn luôn thoải mái và hợp nhất, luôn luôn chân lý đến với chúng ta bằng thể xác, bằng linh hồn chúng ta nhập một lại, thì không có cái nào bằng cái này. Và không có một cái gia tài nào, không một chức vị quyền lực nào bằng cái sự hợp nhất linh hồn, thể xác chúng ta, và luôn luôn chân lý đến với ta, là vì lý do đó.

Hai cách suy nghĩ khác nhau. Cách suy nghĩ của xã hội loài người bằng lương thực, thực phẩm, nó có giới hạn, cách suy nghĩ của linh hồn chúng ta càng ngày càng giỏi thì nó sẽ vô giới hạn để giúp cho sự giới hạn của thể xác này, thực tập, nghiên cứu, bảo vệ thể xác này trường tồn vĩnh cửu mà khỏi cần phải bỏ thể xác này, thay thế thể xác nhiều lần, thì sẽ mất thời gian tính.

Do đó trong 6 tỷ năm qua, con người ta thay đổi nhiều chiều hướng. Và cái đoạn sau cùng này là cái đoạn mà các đấng thiêng liêng cao cả, tối cao và những linh hồn chúng ta đã thành chánh đẳng chánh giác rồi, sẽ đầu thai trở lại ở thời kỳ cuối thế kỷ 20 này. Để những linh hồn này kết hợp lại với những linh hồn tối cao làm một sự việc giúp cho nhân loại không có bị thải thể xác này ra ngoài nữa, mà luôn luôn bảo vệ thể xác này và tiếp tục giúp cho những thể xác khác giống như thể xác mà chúng ta giữ được. Thì chắc chắn trong tương lai, việc đem quả địa cầu di chuyển một nơi khác sẽ không khó đối với chúng ta. Nhưng việc đó, chính chúng ta là người đầu tiên tình nguyện làm một sự việc cho thế hệ mai sau được hưởng, mà thế hệ mai sau, chính là con cháu chúng ta chứ không ai xa lạ hết. Nếu chúng ta không hy sinh, chúng ta không chịu học hỏi, không chịu nghiên cứu thì làm thế nào chúng ta giúp cho con cháu trong tương lai ở thế kỷ kế tiếp đây? Vì chỗ đó mà các đấng thiêng liêng tối cao đã hướng dẫn, giúp đỡ chúng ta, mang chúng ta cái quyền năng khả năng, tạo cho chúng ta điều kiện học hỏi nghiên cứu, để đạt được những cái khả quan, những cái khả năng đặc biệt của con người. Thì những khả năng đặc biệt này mới đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thể nhân loại hiện tại và tương lai, và giúp cho con cháu chúng ta ở những thế kỷ kế tiếp giống cũng như chúng ta ngày hôm nay, mà chúng ta bỏ công, bỏ sức học hỏi nghiên cứu, để đáp ứng nhu cầu, mục đích là bảo vệ con người không bao giờ chết, sống dai để

giúp cho những linh hồn khác tái kiếp bởi một thể xác mới, con người mới, bắt đầu thế kỷ 21 trở về sau.

Qua câu hỏi của học viên này thì tôi giải thích cho anh chị em rõ. Và bây giờ, chính linh hồn của chúng ta giỏi rồi, chúng ta sẽ bảo vệ thể xác chúng ta, giúp thể xác chúng ta, giữ vững thể xác chúng ta không bị hư hoại, không bị chết, không bị hư thối nữa, mà bảo vệ sức khỏe chúng ta càng ngày càng mạnh, càng ngày càng khỏe để đáp ứng nhu cầu. Mục đích chính là giúp nhân loại ở thế kỷ mai sau giống như hiện tại chúng ta đang học hỏi, nghiên cứu và giữ thể xác chúng ta.

Đó là câu trả lời, hai mặt tôi trả lời cho anh chị em. Thế nào là cái linh hồn, thế nào là thể xác, thế nào là sự hiểu biết của con người, thế nào là sự hiểu biết của linh hồn của chúng ta. Tôi dẫn giải rằng, khi anh chị em ý thức được như thế đó, thì cố gắng thực tập kim tự tháp. Anh chị em thấy đơn giản, đơn sơ, nhưng đầy đủ kết quả, hiệu năng cho bây giờ và cho tương lai, nhiều đời nhiều kiếp, chứ không phải đời này không.

Chúng ta học tập bằng cái kim tự tháp này, vì chúng ta còn dở. Có một số anh chị em sợ rằng, rủi trong thời gian này anh chị em chết, anh chị em để kim tự tháp cho ai? Hoặc rủi trong thời gian 5 năm, 3 năm, kim tự tháp bị thất lạc, anh chị em làm thế nào? Đó là nỗi lo lắng của một số anh chị em, sợ mất kim tự tháp, sợ chết, để kim tự tháp lại, ai hưởng? Đó là những câu hỏi học viên lớp sáu vừa qua đã nêu ra. Tôi biết dù muốn, dù không, anh chị em không dám hỏi, nhưng mà thay vào câu hỏi của anh chị em thì có câu trả lời của tôi, anh chị em khỏe nhất là khỏi hỏi chết để kim tự tháp cho ai, mất thì làm thế nào. Bây giờ quá mới, thì sự hy sinh của chính chúng ta đây đã đạt được những hình thức này cho bây giờ tới cuối thế kỷ 20. Khi bắt đầu thế kỷ 21, anh chị em giỏi rồi, thì khi giỏi rồi, anh chị em đâu có cần xài kim tự tháp nữa? Sixième sens mạnh thì đâu cần xài cái này nữa? Linh hồn thể xác của anh chị em nhập một rồi, anh chị em có quyền năng khả năng được rồi, thì đâu có cần phải dạy cho người ta bằng kim tự tháp nữa? Anh chị em chỉ cần truyền cái năng lực cho người ta thôi. Từ một người dở thành người giỏi rồi. Từ một người kém thông minh trở lại người thông minh rồi, thì anh chị em đâu có cần kim tự tháp nữa, vì anh chị em giỏi rồi. Mà khi giỏi rồi, anh chị em có khả năng rồi thì làm việc gì cũng được hết, chứ đừng nói chuyện anh chị em mới sanh đứa con 3 tháng, muốn cho nó thành 6 tháng, một năm, thành một tuổi, thành thông minh, rất dễ dàng. Tại vì, anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để nuôi dưỡng nhân loại, nuôi dưỡng trí thông minh, nuôi dưỡng linh hồn, nuôi dưỡng thể xác, thì việc lớn còn làm được, chứ đừng nói việc nhỏ, thì đâu có gì mà anh chị em phải bận tâm? Qua câu trả lời của tôi, để một số anh chị em đừng có lo lắng, bị mất kim tự tháp, chết giao cho ai, hoặc để lại có tác dụng gì không. Có tác dụng, với điều kiện, biết cách sử dụng, không có tác dụng, là những người không biết sử dụng. Ngay cả ngành Nhân Điện của chúng ta, nếu chưa học tới lớp sáu, mà nếu

sử dụng, tập luyện bữa bãi thì chắc chắn điện năng này vô sixième sens hoài, làm cho người học trò chịu đựng không được. Bởi lẽ chưa đủ khả năng. Đó là trong ngành Nhân Điện. Còn ngoài ngành Nhân Điện, anh chị em mang kim tự tháp này, bỏ quên trên máy bay, bỏ quên trên tàu, trên xe, họ đem về nhà chưng, hoặc lấy liệng. Đó là không có giá trị đối với người không biết. Nhưng nó có giá trị cho chúng ta, sự luyện tập tạo cái năng lượng cho mình, biết cách sử dụng cái năng lượng này để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình và giúp cho tất cả những người khác, bây giờ và cho tương lai. Câu hỏi ngắn gọn, đơn giản nhưng tôi trả lời sẽ dài dòng để bổ túc cho anh chị em biết phần kinh nghiệm đó mà học hỏi thêm để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình và giúp cho người khác.

52/ Trước hết, bà này xin cảm ơn Thầy. Trên truyền hình, phim ảnh, tất cả phim ảnh hoạt họa cho những đứa trẻ đều có mang một thông điệp. Đối với trẻ em đó thì chúng nó thấy rất là bình thường, nhưng khi người lớn thấy những thông điệp đó thì tỏ vẻ sợ hãi. Chẳng hạn như có những chuyện phim rất lạ, mà bà nghĩ rằng nên sợ hãi hơn là thích thú, như phim “contact”, nói về người từ hành tinh khác. Mà Thầy thì có giải thích cho chúng con rằng không có người từ hành tinh khác.

Khi bà nhìn hình ảnh Ai Cập bốn mùa để coi tử vi, thì bà thấy có cả một văn hóa xưa ở trong lòng quả đất. Nhưng Thầy có giải thích là ngoài quả địa cầu này, thì không có sự sống khác và loài người khác. Và riêng bà thì bà nhận được những thông điệp khác, xin hỏi Thầy vì sao bà lại nhận được những thông điệp đó? Bà rất là cảm động, bà người từ Tây Ban Nha đến và xin cảm ơn Thầy. Xin cảm ơn Thầy về sự chú ý mà Thầy đã đặc biệt cho các học viên Tây ban nha.

Bà có câu hỏi thứ hai, nhưng bà nghĩ sẽ không hỏi ở trong lớp này. Bà sẽ hỏi bằng tư tưởng thẳng đến Thầy.

Bà có một con chó, luôn luôn qua con chó này bà nhận được những thông điệp để liên lạc đến những người khác. Bà xin trình bày thêm, mẹ bà vừa mới mất, bà muốn bỏ hết tất cả, không đi học nữa. Nhưng một hôm bà đang đi dạo với con chó, thì bà cảm nhận thấy như có một sức mạnh, nói bà là phải đi học. Nên bà bỏ hết, bỏ gia đình để đến đây học. Bà xin cảm ơn Thầy về tất cả những gì Thầy đã dạy trong lớp này và về tất cả những gì bà đã cảm nhận được trong lớp này.

Tất cả những phim, hình ảnh này hình ảnh khác, nó chứa đựng cho tương lai, nhưng tại sao người lớn chúng ta, anh chị em lại sợ? Riêng trẻ em nó không sợ, tại

vì nó vô tư. Nó không biết cái tốt, nó không biết cái xấu, ảnh hưởng như thế nào. Cần nhất là sự hiểu kỳ, sự ngoài đời làm chưa được, nên nó thích thú.

Do đó, bây giờ lớp học này đây, tôi sẽ giúp ý kiến cho anh chị em hai mặt. Thứ nhất, kim tự tháp này là để giúp cho anh chị em luyện tập bởi cái năng lượng vũ trụ vô kim tự tháp này và tỏa vô trong sixième sens của chúng ta, luân xa 6, luân xa 7 của chúng ta. Và chính kim tự tháp này, nó hóa giải sự sợ sệt của anh chị em. Khi nó hóa giải sự sợ sệt của anh chị em trong vòng 30 giây tới 5 phút, và nếu anh chị em giữ vững không còn sợ sệt nữa bằng hợp nhất linh hồn, thể xác, bằng hợp nhất năng lượng vũ trụ này hai mươi bốn trên hai mươi tư trong một ngày, thì anh chị em sẽ giải quyết được tất cả mọi vấn đề khó khăn trên quả địa cầu này, được hết. Sở dĩ anh chị em giải quyết được từ việc nhỏ tới việc lớn không được thành công là tại vì linh hồn, thể xác của anh chị em bị ràng buộc những luật lệ của xã hội loài người, của tôn giáo, phong tục, tập quán. Chung quy là vì anh chị em sợ. Sợ thì anh chị em mất tự do thể xác, mất tự do linh hồn. Vì chỗ đó, làm sao anh chị em sáng suốt giúp cho cá nhân anh chị em được, thì làm thế nào anh chị em giúp cho người khác được? Nếu anh chị em không có sợ, cũng như không sợ trong vòng 30 giây này, trong vòng 5 phút này, khi luyện tập với kim tự tháp, anh chị em hợp nhất linh hồn với thể xác của anh chị em, năng lượng vũ trụ bao gồm nguyên thể xác của anh chị em. Mà năng lượng vũ trụ đây là điện năng của Thượng Đế, đây là hào quang bao gồm hết thể xác của anh chị em. Sự an toàn của anh chị em, cent pour cent (một trăm phần trăm), thì làm thế nào anh chị em sợ được?

Mục đích tôi hướng dẫn anh chị em luyện tập có hai trường hợp. Trường hợp thứ nhất là *bảo vệ sức khỏe cho anh chị em bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em tiếp thu được qua sự luyện tập của anh chị em*. Trường hợp thứ hai là *giải quyết cho anh chị em tất cả những trường hợp trên thế gian này, không có gì anh chị em phải đáng sợ hết*. Như vậy thì anh chị em mới hoàn thành những nhiệm vụ cao cả mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Dù cho việc lớn anh chị em làm cũng được, chứ đừng nói việc nhỏ mà anh chị em thực hiện không được. Đó là nhiệm vụ mà anh chị em học lớp sáu này, thực tập cho anh chị em bỏ bớt sự sợ sệt. *Anh chị em bỏ sự sợ sệt nhiều chừng nào thì anh chị em tự do nhiều chừng đó. Tự do thể xác, tự do linh hồn. Mà những tự do nhiều chừng nào thì anh chị em có nhiều sáng kiến, nhiều thông minh, nhiều ý chí, để giúp cho tất cả mọi trường hợp khó khăn gặp phải.*

Anh chị em suy nghĩ lại đi. Từ khi có sự hiểu biết, đó là từ lúc anh chị em biết đi đứng tới bây giờ, anh chị em chiếm không biết bao nhiêu phần trăm vấn đề sợ sệt. Người con sợ cho người mẹ, người mẹ sợ cho người con. Đủ thứ sợ, đủ thứ lo. Những thứ lo lắng, sợ sệt thì làm giảm đường của chúng ta đi, đó là đường tự do của thể xác và linh hồn. Đi cầu không được anh chị em cũng sợ. Đi cầu nhiều anh chị em cũng sợ. Đói thì cũng sợ, mà no cũng sợ. Cái gì cũng sợ hết trơn. Mặc đồ xấu anh chị em cũng sợ, mặc đồ đẹp anh chị em cũng sợ, cái gì anh chị em cũng sợ

hết. Anh chị em thấy có cái gì anh chị em không sợ không? Mất tự do con người, mất tự do linh hồn. Tôi nói nội vấn đề đi cầu không anh chị em cũng sợ nữa. Hễ đi cầu không được, phải ra nhà thương, mua thuốc, ra laboratoire mua thuốc về đi cầu. Anh chị em đi cầu nhiều, cũng sợ, phải mua thuốc chặn lại. Có một điểm một thôi, mất tự do rồi. Mà cái này, bắt buộc ai cũng vậy. Một điểm thôi. Thì biết bao nhiêu nỗi lo lắng sợ sệt, từ nhỏ tới bây giờ cũng còn sợ. Còn, chừng nào anh chị em chết mới hết sợ.

Vì chỗ đó tôi tập cho anh chị em bớt dần việc sợ sệt. Nghe nói ba năm tới thiên tai, ba năm tới tận thế. Tận thế chưa tới, tôi thấy anh chị em mua thuốc nhức đầu uống rồi. Mỗi ngày sợ tận thế, không biết chừng nào tới mình chết đây. Tận thế thì chưa tới mà tôi thấy mỗi ngày anh chị em phải ra tiệm thuốc tây mua 5 đồng thuốc nhức đầu, 5 đồng thuốc đau bụng. Nhức đầu thì tiết ra chất acid, chất acid thì làm đau bao tử. Tận thế thì chưa tới. Nhức đầu thì đau bụng, đau bụng thì nhức đầu. Có chút xíu thôi. Có một số anh chị em khi tôi đưa đề tài ra, nói, tôi không sợ. Con anh chị em vừa té cái anh chị em la người ta rồi. Mà anh chị em làm té, mà đổ thừa con mình, nói “mầy không cẩn thận”. Nó nhỏ, làm sao biết cẩn thận?

Tôi dạy anh chị em khoa học, tâm linh, xã hội, gia đình, dạy hết, mà anh chị em không giỏi thì thôi. Những thí dụ của tôi là những bài học kinh nghiệm, tôi học hỏi được, tôi truyền lại để anh chị em học hỏi, giúp cho anh chị em, gia đình anh chị em, xã hội. Đó, đây là một công thức đặc biệt, hai lãnh vực học cao siêu nhất, từ trước tới giờ chưa ai học được. Bằng cách, linh hồn, thể xác nhập một. Cái năng lượng vũ trụ này sẽ giúp linh hồn thể xác chúng ta nhập một lại. Và chính cái năng lượng vũ trụ này sẽ xóa hết những sợ sệt trong đầu của chúng ta, thì chúng ta sẽ làm được việc lớn. Chắc chắn chúng ta sẽ làm được việc lớn. Đó là lý do chúng ta học tập, từ lớp 1, tới lớp 5.2, cho tới ngày hôm nay anh chị em học lớp sáu, chính lớp sáu này là cải tạo anh chị em trở thành một người mới, đầy đủ sức khỏe, đầy đủ năng lực, thì anh chị em mới bảo vệ gia đình của anh chị em được, xã hội được và dân tộc của anh chị em được. Chứ nếu ngày tới anh chị em không có năng lực, bị đau, bị bệnh, bị ốm, sợ sệt đủ các cái thì làm sao? Chưa làm mà sợ rồi, thì làm sao hoàn thành việc nhỏ được, chứ đừng nói việc lớn.

Do đó lớp học này đào tạo anh chị em trở thành từ một người giỏi tới giỏi thêm. Từ người dở trở thành người giỏi. Như vậy thì mới có đầy đủ khả năng mà bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình mình, và bảo vệ các dân tộc khác trên thế giới, trong đó có dân tộc của anh chị em.

Một điều vui mừng, chúng ta được họp lại, được lấy ra những công thức cũ mà từ trước chúng ta bỏ quên rồi, chúng ta lấy lại, học tập, đó là một điều tốt cho

chúng ta và cho thế hệ mai sau. Mà thế hệ mai sau, đó chính con cháu chúng ta hưởng.

Do đó, qua câu hỏi những thông điệp bằng hình ảnh, bằng báo chí, bằng sự nhìn thấy của anh chị em, anh chị em có thể thay đổi cuộc đời của anh chị em. Do đó thì anh chị em mới tiếp tục cuộc hành trình học những cái phương tiện nhỏ nhất này mà đem những kết quả đáng kể cho cuộc đời mình và cuộc đời con cháu của chúng ta trong tương lai. Ngoài vấn đề của chúng ta rồi, chúng ta có thể giúp tất cả các nước trên thế giới cần chúng ta, giúp cho tất cả mọi người cần đến chúng ta, chúng ta sẵn sàng giúp đỡ, thì đem lại ích lợi, niềm vui, đem lại ánh sáng, niềm vui cho mình, cho mọi người. Đó là một cảnh thiên đàng ở trần gian mà Thượng Đế cũng như các đấng thiêng liêng cao cả muốn chúng ta thực hiện, muốn nhân loại được hưởng, muốn nhân loại không chết. Vì lợi ích cho nhân loại mà chúng ta phải cố gắng học hỏi, nghiên cứu, phát triển, để giúp.

Đó là qua câu hỏi của học viên người Tây Ban Nha này, qua sự trả lời chi tiết cho anh chị em ý thức một phần. Anh chị em nên bỏ những sợ sệt đó đi. Nhờ những thông điệp đó mà người học viên này không còn sợ sệt lo lắng nữa. Tiếp tục cuộc hành trình để đến Belgique này học được lớp sáu, để biết cách nghiên cứu học hỏi. Và sự học hỏi nghiên cứu này đem ích lợi chẳng những cho người học viên này, mà trong tương lai người học viên này sẽ đáp ứng nhu cầu giúp cho biết bao nhiêu người khác cần đến người học viên này giúp đỡ. Hoặc người học viên này sẽ giúp đỡ cho toàn thể gia đình cũng như tất cả các gia đình khác, đem lại ánh sáng và niềm vui cho mọi người. Đó là một điều tốt cho học viên này, cũng như những anh chị em học viên lớp sáu này và những anh chị em học viên lớp sáu trước mà đến dự thính. Tôi mong rằng tất cả anh chị em học viên lớp sáu, dù lớp thứ nhất hay lớp thứ tư thì nên áp dụng nguyên tắc học hỏi được, tạo cho mình quyền năng, khả năng để đóng góp giúp nhân loại. Đó là một điều tốt mà chúng ta thực hiện. Đó cũng là một điều may mắn, chúng ta được làm một công cụ của Thượng Đế để giúp cho mọi người. Đó là đường hưởng chung của Thượng Đế. Thượng Đế muốn nhân loại cùng giống nhau hết, cũng chia sẻ niềm vui, ánh sáng, tình thương. Nếu chúng ta nhận định được như thế đó, thực hiện như thế đó thì chắc chắn mọi người chung quanh, không có người nào khổ hết, và chính chúng ta sẽ cũng không khổ cũng như bao nhiêu người khác.

Đó là câu trả lời của tôi, cho một người học viên của Tây ban nha. Điều sung sướng nhất là ở các nơi khác tới đây học. Nhưng điều đáng buồn nhất là cho mấy người ở vùng mà không có tuyết, tại vì theo báo chí ở đây thì sẽ bị lạnh nhiều, sẽ bị tuyết rơi. Mấy người chưa bao giờ thấy tuyết, ý tôi muốn nói là mấy người Việt nam của tôi đó, chưa bao giờ lần nào thấy tuyết, hy vọng tới đây, nghe đài truyền hình nói có tuyết, vui lắm, mừng lắm, trông cho có tuyết. Nhưng ngược lại, tôi cũng người Việt nam vậy, tôi sống bên Mỹ tuyết nhiều quá, tôi cầu nguyện

đừng cho tuyết, đừng cho sương mù, miễn sao có ánh sáng cho tất cả mọi người vui. Anh chị em rảnh giờ trưa, đi vòng bờ hồ cũng khỏe. Vì chỗ đó anh chị em thấy mặt trời mọc nữa. Đáng lẽ là bữa nay tuyết đó, sương mù đó. Nhưng tôi cầu nguyện sao mà tuyết bay hết, thành ra mình thì vui nhiều, nhưng người Việt nam thì vui ít, tại vì họ không thấy được tuyết. Tôi thấy buổi sáng có sương mù là tôi không chịu, tôi gửi sương mù đi, đừng sương mù không có che ánh sáng mặt trời đó. Ánh sáng mặt trời rọi xuống thì anh chị em thấy vui vẻ. Tôi chịu như vậy. Ngoài giờ học, rảnh, anh chị em đi vòng bờ hồ chỗ này, nhìn thấy ánh sáng mặt trời, mặc dầu lạnh, mà vui. Còn hơn lạnh mà không có ánh sáng, buồn nữa. Tôi không muốn. Tôi được ba bữa rồi. Cũng ráng cầu nguyện tôi gửi đi hết, 5 bữa nữa, 8 bữa. Bữa thứ chín, tôi không bảo đảm à. Bữa thứ chín tôi không biết làm sao, nhưng tôi ráng từ giờ đến buổi thứ tám thôi. Bữa thứ chín mạnh người nào người nấy về hết rồi.

Đây là một hình thức tôi vừa dạy học cho anh chị em và tôi dùng cái năng lực của tôi, tôi truyền cho anh chị em. Thì trong tương lai, anh chị em sẽ sử dụng cái này và *sẽ có thể gửi đi những đám mây mù mà che ánh sáng mặt trời, làm chúng ta bị chết lạnh*. Mà cái này hai năm về trước tôi có trình bày rồi. Thì trong tương lai chính chúng ta, là anh chị em đây, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, biết cách thực hiện kim tự tháp này cho có năng lực. Chính với cái năng lực này, anh chị em sẽ gửi những đám mây mù đi ra ngoài không gian thật xa. Để anh chị em tạo ánh sáng mặt trời đưa xuống đây, mà chúng ta không bị chết lạnh, 40 độ trừ, 80 độ trừ, 100 độ trừ. Trong tương lai, chính là anh chị em thực hiện đó. Chính chúng ta, tôi và anh chị em sẽ thực hiện cái chương trình này nếu ánh sáng mặt trời bị đám mây mù che. Mà đám mây mù này là không bao giờ anh chị em thấy ánh sáng mặt trời và chính quả địa cầu chúng ta ở bị chết lạnh. Anh chị em và tôi, nắm tay lại, đưa những đám mây mù đi. Ba ngày nay, sở dĩ mặt trời trong là tôi gửi đi, là một hình thức tôi muốn cho anh chị em thấy được rằng, trong tương lai, tôi và anh chị em sẽ thực hiện cái này. Không phải giúp cho cá nhân mình, không phải giúp cho quốc gia mình mà giúp toàn thể nhân loại không có bị chết lạnh. Bởi những đám mây mù hàng tấn, hàng ngàn thước, hàng chục ngàn thước mà che ánh sáng mặt trời thì dưới này chúng ta sẽ chết lạnh. Anh chị em bên Bỉ thì chắc biết. Tôi thì không nghe truyền thanh được, tôi không hiểu tại “parler Irancais” không, tôi đâu có biết. Tôi chỉ nghe người ta nói lại là ở Bỉ này 3 ngày qua cũng như ngày hôm nay sẽ có sương mù, sẽ có tuyết rơi, lạnh. Lạnh thì anh chị em mặc áo lạnh, khỏi lo rồi. Nhưng tôi không chịu sương mù, mưa, và tuyết rơi. Mấy cái đó làm anh chị em di chuyển khó khăn lắm. Bây giờ thì mặc dầu lạnh thiệt, nhưng còn mặc áo đi vòng vòng bờ hồ được. Cũng tạo niềm vui cho anh chị em rồi. Mà mùa đông này tôi biết, tôi qua Bỉ này cũng bảy năm rồi, không bao giờ tháng 12 mà có ánh sáng mặt trời. Mà mấy ngày nay có ánh sáng mặt trời, một ngày cũng vui rồi, chứ đừng nói chi ba ngày. Rồi tiếp tục 5 ngày nữa có ánh sáng mặt trời nữa, thì vui rồi. Qua

ngày thứ chín, kệ nó tới đâu hay tới đó đi. Cần nhất 8 ngày anh chị em đi vòng bờ hồ là vui rồi. Anh chị em ở Bỉ phải mừng cái này, tại vì khách viếng đất nước của anh chị em mà ánh sáng mặt trời luôn rọi như vậy là người ta nói đất nước Bỉ là an bình. An bình là vui vẻ, khỏe khoắn nữa. Trong tương lai người ta sẽ tới đây nữa. Biết đâu chừng trong tương lai tôi tổ chức nữa, anh chị em tới đây nữa? Khách sạn này giàu nữa. Tôi nói là nói cho vui thôi.

Thật sự, trong tương lai, anh chị em chúng ta sẽ dùng năng lực này gửi đi những gì trở ngại cho nhân loại, những gì trở ngại thiệt thòi cho mọi người, chúng ta sẽ gửi những hình ảnh này đi, đem những hình ảnh tốt giúp cho nhân loại, bất cứ quốc gia nào chúng ta cũng có thể giúp được hết. Đó là đề tài tôi trả lời qua câu hỏi này, tôi thêm một phần vấn đề chúng ta trong tương lai biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bằng sixième sens của mình, bằng luân xa 6 của mình để mình gửi đi những gì không phù hợp, những gì không ích lợi cho nhân loại. Chúng ta sẽ giúp được cái phần này.

53/ Kính thưa Thầy, cô Alexandra trước hết xin cảm ơn Thầy và kính chào . Về đề tài liên lạc với các đấng thì cô rất thích và rất muốn học hỏi thêm. Trong hai lớp trước, Thầy đã dạy chúng con liên lạc với Thầy và các đấng để được học hỏi thêm về tâm linh. Lớp sáu này, muốn liên lạc với các đấng thì chúng con có tiếp tục liên lạc với cùng một cách như hai lớp trước không? Hay có một phương cách khác mà Thầy sẽ dạy. Thầy có nói các đấng vô hình có ở đây, xuất hiện và giúp. Cô có cảm nhận như có một sự hiện diện của các đấng. Thầy có thể nào giải thích thêm được không?

Qua lớp sáu này và qua câu hỏi của người học viên này, như anh chị em thấy, mỗi ngày tôi khuyên anh chị em tập kim tự tháp này. Và nếu anh chị em thích tiếp xúc các đấng, chắc chắn tôi sẽ giúp cho anh chị em phần này. Cũng như tôi vừa trình bày với anh chị em sáng nay, sau lớp sáu này, trong tương lai, tôi không còn lo lắng nhiều nữa, bởi lẽ tôi đào tạo trên hai ngàn anh chị em học lớp sáu. Ít ra trên hai ngàn anh chị em này sẽ đóng góp giúp cho tất cả năm châu bốn biển, chắc có lẽ là cũng không thiếu thốn nhiều cho lắm. Tuy nhiên, tôi cũng đào tạo thêm cho một số anh chị em có nhiều khả năng hơn nữa để đóng góp giúp cho nhân loại. Vì chỗ đó bây giờ đây, anh chị em cố gắng tập bằng luân xa 6 của mình với kim tự tháp nhỏ này. Sau phần tập vào buổi tối, anh chị em tập từ 30 giây tới 5 phút, anh chị em để kim tự tháp qua một bên. Anh chị em muốn tiếp xúc với các đấng thiêng liêng cao cả, có lần tôi dạy cho ở lớp 5.1, 5.2 hoặc lớp 5. Thì bây giờ, anh chị em tin tưởng các đấng thiêng liêng cao cả nào thì anh chị em cầu nguyện. Các đấng sẽ giúp cho anh chị em bằng tư tưởng của mình, bằng ngôn ngữ của

mình, bằng đường đạo, để cho anh chị em sáng suốt thêm trong vấn đề đường đạo, mà anh chị em giúp đường đời. Chắc chắn là dễ dàng hơn lúc học lớp 5.1, hoặc 5.2. Sau khi tập kim tự tháp xong 5 phút rồi, thì anh chị em để qua một bên. *Anh chị em tập trung vào một điểm và chắc chắn khi cầu nguyện tiếp xúc các đấng thiêng liêng cao cả của mình, tôi sẽ trợ duyên cho anh chị em. Bằng hình thức là điện năng của tôi sẽ giúp cho điện năng của anh chị em kết hợp với các đấng mà anh chị em tôn thờ, kính mến.* Thì các đấng đó sẽ hướng dẫn cho anh chị em được đạo để thực hiện chương trình giúp cho nhân loại. Điều này sẽ rất dễ dàng cho anh chị em, nếu anh chị em thích thì sẽ đạt được thành công. Có nghĩa là anh chị em cầu nguyện các đấng nào mà anh chị em tôn thờ nhất, thì cầu nguyện các đấng đó “giúp cho anh chị em phát triển đường đạo để anh chị em giúp đường đời”. Anh chị em chỉ cầu nguyện như vậy thôi, thì lúc đó dòng tư tưởng của anh chị em sẽ được hướng dẫn rất nhiều. Bằng đường đạo thì anh chị em phải thực hiện thế nào để giúp cho mọi người, giúp gia đình, giúp người khác. Thì tôi khuyên, anh chị em chỉ nêu ra đường đạo thôi. Tại vì nằm trong đường đạo, sẽ có muôn loài. Còn anh chị em hỏi đường đời thì có giới hạn. *Đường đạo thì nó bao gồm tất cả mọi sự việc hết, thì anh chị em sẽ học nhiều hơn.* Anh chị em học đường đời thì chỉ học một khía cạnh nhỏ, không có đáp ứng nhu cầu giúp cho mình được, chứ đừng nói giúp người khác. Do đó lời cầu nguyện của anh chị em trước đấng thiêng liêng cao cả của mình thì chắc chắn anh chị em sẽ được dạy dỗ bằng đường đạo. Mà đường đạo, tôi nhắc đi nhắc lại nhiều lần: đường đạo bao gồm tất cả, những đường gì cũng nằm trong đường đạo hết. Một lời cầu nguyện của anh chị em thôi, thì sẽ được dạy tổng quát. Và chỉ một lần dạy thôi, thì có thể anh chị em hỏi suốt cuộc đời của anh chị em, chưa hết. Đó là đường đạo, là đường dài. Vì chỗ đó, khi anh chị em tiếp xúc được các đấng, một lần một thôi. Thượng Đế, hoặc ông Chúa, hoặc ông Phật nói: “bây giờ, con phải làm như thế này”. “Làm như thế này để làm cái gì?” Tôi thí dụ, thì chỗ chữ “làm thế nào”, thì anh chị em sẽ hỏi liên tục suốt cuộc đời của anh chị em, cũng như tôi. Một lần duy nhất, tôi tiếp xúc với các đấng thiêng liêng cao cả, chỉ một câu thôi, “tại sao phải học đường đạo?” Tôi chỉ hỏi vậy thôi. “Học đường đạo để làm cái gì?”, tới bây giờ tôi học cũng chưa hết. Một câu một thôi, mà dạy suốt 25 năm trường rồi. Tôi chỉ hỏi một câu, học đường đạo để làm cái gì thôi. Thì suốt 25 năm tôi tiếp tục vẫn học. Thì anh chị em cũng vậy. Những cái gì tôi học được, tôi sẽ truyền cho anh chị em. Một câu hỏi của anh chị em được một sự trả lời của các đấng : “giúp cho con sáng tỏ đường đạo, con giúp đường đời”, thì các đấng thiêng liêng cao cả sẽ giúp cho anh chị em đường đạo. “Đường đạo, con phải làm cái này”. “làm cái này để làm cái gì?”. Một câu đó thôi, có thể anh chị em học suốt cuộc đời của anh chị em. Mỗi lần ngồi xuống tịnh tâm thì tiếp tục những cái gì anh chị em chưa hiểu, các đấng sẽ dạy tiếp hoài, dạy tiếp hết cuộc đời. Đời đời kiếp kiếp chứ không phải kiếp này không, chỉ một câu thôi.

Tôi hy vọng rằng, qua câu hỏi của học viên này, tất cả anh chị em ngoài vấn đề luyện tập kim tự tháp rồi, anh chị em tiếp xúc được các đấng thì các đấng sẽ dạy cho anh chị em đường đạo, để càng ngày anh chị em càng mở mang trí tuệ bằng thể xác, bằng linh hồn của anh chị em, càng ngày càng giỏi để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này và những thế kỷ kế tiếp.

54/ Con là Đinh Thị Phương Liên. Con xin cảm ơn Thầy. Thưa Thầy, con xin có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, là theo con biết, thì cái luân xa 7 phụ trách cho thể, luân xa 6 phụ trách về linh hồn. Như vậy khi Thầy dạy nghĩ về luân xa 6 và 7 thì con có cảm giác như có sự nhập lại của hai luân xa này. Cảm giác này có thật hay không?

Cái thứ hai nữa, là theo quan niệm của phương Đông, mà Thầy cũng có dạy đây, là có sự hòa hợp của Thiên, Địa, Nhân. Ở phương Đông có quan niệm là Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa, thì bây giờ Thầy dạy cho chúng con là tất cả mọi người thương yêu nhau để cùng làm việc, đó là cái nhân hòa. Nhưng thời tiết thì thay đổi, đó là một yếu tố của thiên không thời, không thuận lợi, lòng đất có những thay đổi. Địa không lợi, như vậy thì sự hợp nhất ở cuối thế kỷ 20 này có nghĩa là Thầy muốn hướng dẫn cho chúng con nghiên cứu một quy luật thay đổi vũ trụ khác, phải không? Con xin cảm ơn Thầy.

Trời ơi, lâu dữ à, mười mấy năm tôi không nghe được cái tiếng niệm nam Việt nam, mà nó chắc phác như vậy đó. Mười ba năm rồi. Dịch đi Thiên ơi, mười ba năm rồi Thầy chưa nghe được cái tiếng niệm nam mà chắc phác như vậy. Nói, có sao nghĩ vậy đó. Hay lắm, cơ mà ghe bè bạn qua, có bao nhiêu đây, hỏi một câu đó cũng được lắm. Tôi sợ mấy người Việt nam hỏi lắm. Mà hai bữa nay mấy người Việt nam hỏi cũng được, cũng đỡ, an ủi.

Qua câu hỏi của học viên này từ bên Việt nam qua, anh chị em biết, tôi là người Việt nam, mà tôi sợ Việt nam lắm. Tôi sợ Việt nam là, giả tử, học mà không thuộc bài, rồi nhiều khi hỏi: “chứ đau gan trị luân xa nào? Đau tim trị luân xa nào?” Tôi sợ cái đó lắm. Thành ra mỗi lần tôi chỉ, tôi thấy người Việt nam hỏi, tôi hồi hộp. Tôi hồi hộp sợ họ hỏi đỡ, mà tôi trả lời hay, không được. Hỏi đỡ thì làm sao tôi trả lời hay được? Nhưng hai bữa nay cũng được may mắn, người Việt nam kia hỏi cũng được, người này hỏi cũng được. Cái nào được thì tôi nói được. Cũng một điều may mắn cho người Việt nam, mà cho tôi, cho anh chị em nữa. Tại hỏi hay, tôi trả lời hay, mà trả lời hay thì anh chị em học hay, học giỏi chứ không có gì hết. Bây giờ yên tâm. Câu hỏi này hay lắm, tôi trả lời từng giai đoạn một, anh chị em học.

Bây giờ anh chị em nghe tôi giải thích. Như anh chị em biết, từ trước tới giờ, các nhà khoa học trên thế giới – từ không biết bao nhiêu thế kỷ rồi, gần như là năm mươi năm trở lại – khi các nhà khoa học nghĩ, tại sao con rắn nó không chết? Tại vì con rắn, theo lãnh vực khoa học nghiên cứu, tuyến tùng nó rất mạnh. Vì tuyến tùng nó rất mạnh, do đó nó biết cách điều khiển năng lượng vũ trụ, nó thay đổi da mà không bao giờ chết, mà sức mạnh nó vô song, nó không già, chết. Thì các nhà khoa học đang nghiên cứu trong lãnh vực tuyến tùng của con rắn, thì ngành Nhân Điện chúng ta vào tháng 12, năm 1995 tại Geneve, có khóa đầu tiên tôi hướng dẫn cho anh chị em dùng sixième sens của anh chị em để anh chị em trị bệnh đờng xa. Đó là một hình thức tôi giải thích hai cái tuyến yên, và tuyến tùng, để anh chị em kích thích tạo cho mình sức mạnh, và chống cho không già nua, và bảo vệ thể xác chúng ta không có bị chết, nếu hai cái tuyến đó được kết hợp lại.

Qua lớp 5.1, qua lớp 5.2, bây giờ tới lớp sáu đây, thì phương cách để cho anh chị em tập luyện cho không mất thời gian, nghĩa là khỏi cần thời gian chờ đợi lâu, sau khi bước chân vào học lớp sáu thì ngay lúc đó tôi tặng cho anh chị em kim tự tháp. Tôi hướng dẫn cho anh chị em phương pháp tập luyện để giúp tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em mạnh, bảo vệ thể xác anh chị em, giúp cho anh chị em hết đau hết bệnh. Ngoài ra, anh chị em điều khiển tuyến yên, tuyến tùng của những người bệnh, giúp cho họ bớt đau, bớt bệnh, bằng sự điều khiển của anh chị em, bằng cái năng lực của anh chị em có, giúp cho người bệnh bớt bệnh và bớt đau.

Luân xa số 6, số 7 mà chúng ta hợp nhất lại, mà thường nhắc nhở cho anh chị em, đó là: tuyến yên – nằm luân xa 7, và tuyến tùng – nằm luân xa 6. Nếu chúng ta biết cách kết hợp, biết cách kích thích thì chúng ta đâu có bệnh, đâu có chết, thì thể xác của chúng ta không bao giờ bị già. Anh chị em bị bệnh, bị đau, bị già, bị chết. Còn bây giờ không bị bệnh, bị đau, anh chị em đâu có già, đâu có chết? Đó là hai cái tuyến đặc biệt mà nhân loại cuối thế kỷ 20 này nghiên cứu qua những nhà khoa học. Ngành Nhân Điện cũng vậy, mới hai năm qua, nghiên cứu và được kết quả, những tác dụng mà một số anh chị em đã tốt nghiệp lớp 5.1, cho nông lâm ngư nghiệp, giúp cho người khác bớt đau, bớt bệnh, và nhiều trường hợp khác mà một số anh chị em học lớp 5.1 đã thực hiện kết quả. Từ năm tới bảy mươi phần trăm. Thì bây giờ, anh chị em học càng cao, vượt qua những lớp đó, thực hiện cái này để giúp cho tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em càng ngày càng kích thích thêm nữa, hoạt động thêm nữa, thì chắc chắn trong cơ thể của anh chị em sẽ thay đổi. Những bộ phận trong cơ thể sẽ thay đổi bằng những bộ phận tốt, trẻ lại, và chống già nua, bệnh hoạn nặng, chết chóc.

Đường hướng, việc làm và sự học hỏi của anh chị em bắt đầu từ lớp này đây. Chẳng những cho anh chị em rồi, mà anh chị em truyền cái năng lực của anh chị em có được cho những người khác hưởng phần này. Một hình thức là giúp cho

tuyến yên, tuyến tủy của họ kích thích được. Mặc dầu không bằng anh chị em, nhưng mà ít ra anh chị em có khả năng đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người khác giống như chúng ta. Rồi lần lượt, những người đó sẽ cùng học giống như anh chị em, từ lớp 1 tới lớp 6. Và những người đó tiếp tục giúp cho người khác. Lần lượt như vậy thì trong một thời gian dài, chắc chắn mọi người sẽ ý thức được, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ được, bảo vệ cho mình và giúp cho người khác. Đó là một sự dây chuyền, một sự liên tục, từ bây giờ đến về sau.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi giải thích cho anh chị em biết, đó là luân xa số 6, số 7 mà anh chị em đạt được tới ngày hôm nay, lớp sáu. Vì chỗ đó, không cần thiết anh chị em phải trị bệnh từng luân xa, mỗi luân xa 2 phút, 5 phút. Không cần thiết nữa. Mà sức mạnh của anh chị em hóa giải từ luân xa 6, 7, tuyến yên, tuyến tủy kích thích cho anh chị em, kích thích cho người bệnh, giúp cho người bệnh được tiết ra những kích thích tố bảo vệ cho thể xác người đó, giúp cho người đó hết bệnh hết đau, giúp cho người đó không có già. Chính chúng ta thực hiện việc này đây. Đó là tôi giải thích hai mặt. Vừa luân xa 6, luân xa 7, qua hai cái tuyến yên, tuyến tủy mà anh chị em đã từng học ở lớp 5.1 vừa rồi. Đó là tôi giải thích vài nét căn bản, đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em, chứ thật sự mà nói, theo sự nghiên cứu và trả lời hai câu hỏi này sẽ còn dài lắm. Tôi tóm tắt lại cho anh chị em, để biết được những khía cạnh mà chúng ta đang học rồi, chúng ta đang thực hiện và chúng ta tiếp tục tập dượt, để chúng ta càng ngày càng mạnh khỏe, giống như một con rắn không bao giờ chết, nếu nó không có bị tai nạn. Trong tương lai bộ phận chúng ta sẽ thay đổi. Bây giờ anh chị em ăn những chất cứng vô, có thể làm cho khó tiêu, nhưng mai một, sức mạnh của anh chị em có rồi, anh chị em kích thích tuyến yên, tuyến tủy được rồi, thì chính tuyến yên đó tiết ra những chất kích thích tố làm cho anh chị em hóa giải những chất mà khó tiêu trong bụng, tiêu rất dễ dàng, tôi thí dụ. Cũng như con rắn có sức mạnh, những xương con này, con kia, nó ăn vô, nó không bị ảnh hưởng gì hết. Những lông lá, những gì mà chúng ta phải cần bỏ ra, nó ăn hết, nó tiêu hết. Trong khi đó, cái lông gà mà vô bụng anh chị em, là anh chị em chịu không nổi. Xương gà mà đâm vô cổ là anh chị em chịu đựng không được. Xương cá nhỏ xíu, đâm vô cổ anh chị em chịu đựng không được. Tại vì anh chị em đâu có sức làm cho nó tiêu xương cá? Nếu anh chị em có sức, tuyến yên kích thích tiết ra những chất kích thích tố, xương cá, xương gà vừa tới đây, anh chị em nghĩ một cái, nó mềm, đưa xuống đây, ra ngoài luôn.

Trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện được những gì con rắn làm được. Chính chúng ta, con người sẽ thực hiện, bằng cách bây giờ anh chị em phải nghiên cứu cái này. Bằng cách tuyến tủy của anh chị em, tuyến yên của anh chị em sẽ thực hiện cái này. Chẳng những cho chúng ta, mà còn cho người khác.

Đó là tôi giải thích hai cái tuyến yên, tuyến tủy.

Bây giờ tôi giải thích tiếp, vấn đề phong tục tập quán của người phương Đông, để một số anh chị em bên Âu châu biết được phương Đông như thế nào. Một phần mặc dầu tôi nói ra đây, nhưng anh chị em cũng đã nghiên cứu một số sách vở rồi, nhưng tôi bổ túc rõ ràng hơn, người phương Đông như thế nào, trong đó có dân tộc Việt nam của chúng tôi. Tôi sẽ trình bày với anh chị em, từng nét một.

Có ba cái: Thiên, Địa, Nhân – trên có trời, dưới có đất. Chúng ta hợp nhứt loại. Tóm tắt lại, là con người của chúng ta thì bằng xương, bằng thịt, bằng vật chất. Thiên, Địa, anh chị em hợp nhứt lại, cũng như chúng ta linh hồn thể xác nhập một lại, thì sự minh mẫn sáng suốt của chúng ta sẽ đem ra áp dụng nghiên cứu. Hợp nhứt lại thì đóng góp giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta. Đó là Thiên, Địa, Nhân hợp nhứt lại. Linh hồn thể xác hợp nhứt lại bằng 30 giây tới 5 phút, tạo cho anh chị em một sức mạnh, niềm vui, tạo cho anh chị em ánh sáng và niềm vui này, anh chị em chan hòa cho mình và cho tất cả những người khác có ánh sáng niềm vui, thì không có vấn đề chiến tranh, trở ngại, xáo trộn nữa. Vì chỗ đó mà chúng ta phải tập luyện để chúng ta đạt được mức độ này, chúng ta sẽ giúp cho tất cả mọi người khác, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta. Đó là bằng sự hợp nhứt của linh hồn và thể xác.

Trong vấn đề phương Đông, như anh chị em thấy, có ba yếu tố. Ba yếu tố đây, Việt nam của chúng tôi, nếu hợp nhứt lại là thành zero, là Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa, đó là Thiêng liêng. Thiêng liêng là không khí, mà không khí là điện năng của vũ trụ. Điện năng của vũ trụ là Tâm linh. Tâm linh là coi như quyền năng khả năng tối thượng của các đấng tối cao. Tôi dịch từng giai đoạn một. Mỗi một danh từ khác nhau, nhưng chung quy là một. Đó là quyền năng khả năng tối thượng của các đấng tối cao. Bằng không khí, bằng năng lượng vũ trụ, bằng thiên thời, bằng địa lợi, bằng nhân hòa, mà danh từ của người phương Đông ưa dùng nhứt. Nếu ba yếu tố đó hợp nhứt lại thì anh chị em chắc chắn là thiêng liêng.

Yếu tố Thiên thời, là thiên cơ, thời tiết thuận lợi. Khi thời tiết lạnh thì anh chị em phải mặc thêm nhiều áo. Khi thời tiết nực thì anh chị em không mặc áo nhiều, và khi mùa thu tới thì anh chị em thấy sung sướng, mặc đồ như thế nào cũng được, không khí trong lành, giúp cho cơ thể anh chị em khỏe mạnh. Đó là cái thời tiết. Thiên thời đây là thời cơ cũng có, mà thời tiết cũng có. Nhưng tôi tổng quát lại, khi thời tiết trong lành, một mùa thu thì chắc chắn con người ta sẽ sống mãi, sống hoà, không biết đau, biết bệnh. Dung hòa trong cơ thể, hợp với cơ thể bằng mùa thu. Chắc chắn chúng ta sẽ hưởng cái này, bằng mùa thu, thiên thời.

Thiên thời cũng là thời cơ để đúng mức mà ra giúp nhân loại. Vì chỗ thời cơ đó mà Thượng Đế và các đấng không bao giờ cho tôi vượt ra ngoài, càng ngày càng cao hết. Cho anh chị em thấy tôi cao, rồi Thượng Đế đưa tôi xuống. Coi anh

chị em có tin tưởng tôi không? Thử thách coi tôi có buồn không? Hai mặt. Nếu anh chị em bỏ tôi thì lỗi anh chị em, không phải lỗi tôi. Tôi không bỏ anh chị em. Anh chị em bỏ tôi, là lỗi anh chị em. Mà nếu anh chị em bỏ tôi thì đâu có học được những lớp cao hơn để giúp cho mình, giúp cho người khác? Còn nếu anh chị em tin tưởng tôi: “kệ, ông Thầy cao thấp không quan trọng. Quan trọng là mình đến lớp học, mình học. Ông Thầy dạy bài cho mình, mình về áp dụng thực hiện để giúp cho mình, giúp gia đình, giúp nhân loại. Còn chuyện ông Thầy, ông Thầy làm gì thì làm, miễn ông dạy cho mình học là được rồi”. Nếu anh chị em nghĩ vậy là anh chị em càng ngày càng giỏi thêm, để đáp ứng nhu cầu giúp cho gia đình, giúp cho dân tộc và giúp cho nhân loại trong tương lai. Đó là anh chị em. Còn bây giờ anh chị em thấy tôi cao, anh chị em chạy, chạy theo. Rồi thấy phe nhóm của anh chị em nói đả phá ông Thầy, cái anh chị em đưa tôi xuống, anh chị em đi luôn. Lỗi anh chị em, chứ không phải lỗi tôi. Nhưng mà anh chị em làm lỗi, anh chị em trở về, tôi giúp anh chị em. Tôi thường nói cái này. Anh chị em bỏ tôi chứ tôi không bỏ anh chị em. Tôi đào tạo anh chị em, tôi thương anh chị em hết, làm sao tôi bỏ anh chị em được? Tôi có khả năng, tôi mở luân xa cho anh chị em, tôi đào tạo cho anh chị em giỏi để anh chị em giúp nhân loại, thì không có lý do gì tôi bỏ anh chị em được. Anh chị em có bỏ tôi thôi, chứ tôi không có bỏ anh chị em.

Đó là thiên thời chưa thuận lợi, tôi còn bị giới hạn, tôi bị hàng rào an ninh, người ta chửi tôi, cho tôi là xấu, nói tôi không tốt. Thì những cái đó là những người bảo vệ an ninh cho tôi, tôi cảm ơn những người đó chứ tôi không có ghét. Năm tới đây, tôi hết sợ rồi. Tại hàng rào an ninh tôi đi ra hết rồi. Tôi đứng vững trên thị trường quốc tế rồi. Thị trường quốc tế của tôi đứng vững là tất cả hai ngàn anh chị em học lớp sáu, và hàng triệu học viên toàn thế giới học được, thì giúp hàng trăm triệu, hàng tỷ người, tôi bớt lo rồi. Dù cho người ta có mời tôi đi nghiên cứu nơi này, nơi khác, tôi không lo nữa. Tại vì tôi có khả năng truyền đạt cho anh chị em. Tôi có khả năng trực tiếp bằng sixième sens của anh chị em. Điện năng của tôi, tôi sẽ truyền cho anh chị em để tôi giúp cho anh chị em giải quyết những vấn đề khó khăn nhất anh chị em gặp phải thì giải quyết được, không có bị trở ngại. Đó là một điều tôi đáng vui mừng, mà tôi không lo nữa.

Thì thời cơ nó chưa tới. Bây giờ thời cơ tới rồi. Thì thời cơ tới rồi, Thượng Đế để cho thời cơ, chúng ta thực hiện rồi thì không có một sự cản trở nào được hết. Nếu những người nào cản trở, vô tình tự họ giết họ, chứ không phải họ giết mình. Tại vì chúng ta có một triệu người, người ta có mười người, làm sao trong mười người mà chống một triệu người được? Không có lý do gì đánh bằng tay. Tôi nói thiệt, một triệu anh chị em, mỗi người cầm ly nước thôi, một triệu người của mình, nước anh chị em đổ, người kia cũng chết ngập nữa. Khởi đánh gì hết trơn. Đánh mắc công dơ tay. Mỗi người cầm ly nước. Tôi nói, một hai ba, một triệu ly nước, đổ cho mười người kia, mười người kia chết ngập.

Vì chỗ đó tôi an tâm. Thiên thời chưa có, thì năm tới sẽ có đây. Chỉ còn vốn vẹn có 10 ngày nữa. Hơn hai tuần nữa là thiên thời sẽ có, vào năm 1998. Tất cả những nước sẽ kêu gọi anh chị em để giúp cho người ta. Tôi biết trước điều này, do đó tôi mới triệu tập 100 anh chị em, để tôi phân chia anh chị em làm thế nào giúp nơi này nơi khác, làm thế nào anh chị em nghiên cứu cho trọn vẹn. Vì chỗ đó mà tôi mời 100 anh chị em, gặp tôi một tuần lễ vào ngày 27 tháng 2, tới ngày 4 tháng 3, năm 1998. Đó là thiên thời tới rồi. Học viên này yên tâm đi, đừng có lo. Học viên này, nỗi lo lắng là sợ tôi không có trở về nước giúp cho dân tộc Việt nam được, nhưng mà khỏi lo. Dân tộc Việt nam là một phần của nhân loại. Mà dân tộc Việt nam là một phần của Đông nam châu Á. Chúng ta giúp châu này được thì giúp châu khác được. Thì học viên này đừng có lo. Bề nào tôi cũng Việt nam rồi, mặc dầu tôi sống ở Hoa kỳ chứ tôi nói tiếng Việt rành rắm. Thì yên chí đi, tôi giúp nước khác được, tôi sẽ giúp Việt nam được, người học viên này đừng có lo. Đó là vấn đề thiên thời.

Địa lợi. Địa lợi là đất đai, hoa màu. Nếu anh chị em sống trên thế gian này mà địa lợi, đất đai, hoa màu, không có lương thực, thực phẩm, bằng đất đai nuôi dưỡng anh chị em thì anh chị em sẽ chết đi. Mặc dầu là anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, nhưng nó đòi hỏi anh chị em phải có lương thực, thực phẩm, hoa màu, anh chị em ăn. Nếu thiếu khúc bánh mì là anh chị em đói bụng à. Đó là anh chị em Âu châu. Mà Việt nam là thiếu chén cơm, anh chị em coi yếu rồi. Coi vậy à. Làm gì làm chứ ăn chén cơm cũng vững bụng. Còn anh chị em bên ngoại quốc làm gì làm, chứ có khúc bánh mì, cũng yên tâm. Còn hơn là ăn suop không, lỏng bụng rỗng rỗng. Mà có miếng bánh mì, cái anh chị em khỏe.

Vì chỗ đó, cần phải đòi hỏi anh chị em ở đất đai. Mà đất đai, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì đất đai xấu, anh chị em làm trở thành đất đai tốt. Tạo ra lương thực, thực phẩm giúp cho mọi người. Nhiệm vụ đó chúng ta làm được rồi. Đã kết quả rồi, khỏi lo. Đó là địa lợi.

Lợi là lợi cho nhân loại. Đất đai, hoa màu, anh chị em làm lợi cho nhân loại, bằng hình thức anh chị em biết cách sử dụng, bây giờ núi đá, anh chị em sử dụng cũng được. Nhưng đất đai thì xấu, anh chị em tạo đất đai tốt, thì tạo ra lương thực, thực phẩm, anh chị em khỏi sợ vấn đề thiếu thốn cái này. Mà khi anh chị em được một khả năng giúp cho người ta rồi, thời cơ mà đến, giúp cho người ta rồi, thì dù người ta có ghét anh chị em, cũng phải thương anh chị em. Tại vì người ta cần anh chị em, một ly nước, người ta cần một miếng bánh mì, mà anh chị em cho người ta mỗi ngày một ly nước, một miếng bánh mì thì người ta có ghét anh chị em, cũng thương anh chị em à. Người ta thương anh chị em là tại vì anh chị em giúp cho người ta không có bị đói. Giúp cho người ta không có khổ, giúp cho người ta sung sướng, giúp cho hạnh phúc, thì đó, anh chị em không có hòa cũng phải hòa. Chưa nói tới, cái đó là miếng ăn. Cũng chưa bằng người ta bệnh thập tử nhất sinh. “ Lại

đây đi”, 5 phút sau tỉnh lại, người ta quỳ, người ta lạy anh chị em. Khởi lạy, làm ơn giúp cho gia đình của anh đi. Khởi lạy, tôi đi rồi, khởi lạy tôi. Lạy gì nữa. Tôi đâu có đây đâu mà lạy?

Thì anh chị em đây, người ta bệnh thập tử nhất sinh, anh chị em nói, được rồi, tôi giúp cho 5 phút, 3 phút, hết bệnh, về lo gia đình, khởi theo tôi. Chứ anh chị em mà cho người ta theo, thì một ngàn người đi theo là anh chị em chết trước, chứ không phải mấy người đó chết.

Thì, Nhân không hòa cũng phải hòa. Nhân mà có khó khăn cách mấy thì chúng ta cũng sửa đổi bằng hình thức cho hòa. Hòa hợp một gia đình, hòa hợp một dân tộc, hòa hợp cho nhân loại, thì chúng ta là người hòa giải đây. Từ một người không tốt trở thành người tốt, từ người xấu trở thành người tốt, từ người dở tới người giỏi, từ người dữ trở lại người hiền. Đó là nhiệm vụ của chúng ta, là hóa giải tất cả các dân tộc khác trên thế giới bằng tình thương mà Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta chia sẻ cho tất cả mọi người đó, thì người đó không thương cũng phải thương. Tại người đó cần cái tình thương này. Tình thương này là giúp cho người ta hết bệnh đó. Chứ không phải tình thương mà anh chị em thương người ta, người ta thương anh chị em, không phải vậy. Tình thương giúp người ta hết bệnh hết đau, bảo vệ sức khỏe cho họ, lo cho gia đình họ, lo cho dân tộc họ, không bao giờ người ta ghét anh chị em đâu. Người ta phải cần tình thương này, cần sức sống này, người ta bảo vệ cho người ta, bảo vệ gia đình người ta, bảo vệ dân tộc người ta. Thì anh chị em không muốn hòa cũng hòa. Người ta không muốn hòa với anh chị em, người ta cũng muốn hòa với anh chị em. Ngoại trừ trường hợp trong một triệu người có một hai người đó, không đáng kể. Mà hai ba người đó linh hồn của họ điều khiển thể xác không được, thể xác không muốn sống thì mình giúp cho linh hồn đó thay đổi một thể xác khác, chứ sao bây giờ. Tại không muốn sống. Thượng Đế thì cho quyền tự do, mà họ không muốn sống thì mình giúp cho họ, giúp linh hồn họ tái kiếp bằng một thể xác khác, đó là thể xác mới, nó phù hợp với chúng ta, để cùng chúng ta nắm tay lại giúp cho mọi người ở tương lai. Cái đó cũng không khó đối với chúng ta. Chúng ta có khả năng giúp linh hồn đó tái kiếp với một thể xác khác rất dễ dàng, không có gì khó khăn hết.

Đó, tôi giải thích vấn đề thiên thời, địa lợi, nhân hòa của người phương Đông. Tôi tóm tắt lại, những bài giảng của tôi ngày hôm nay là tóm tắt thôi. Chứ một câu hỏi của anh chị em nêu ra, giống như trường hợp người bác sĩ Việt nam này nêu ra hai câu hỏi này, thấy nó đơn giản nhưng tôi giải đáp cho anh chị em ba ngày cũng chưa đủ nữa. Mà nếu giải đáp ba ngày thì anh chị em nói chắc người Việt nam cứ lo nói chuyện Việt nam không. Không, tôi không có vậy đâu. Tôi sẽ nhường lại cho những người khác hỏi thêm nữa, và những kinh nghiệm khác để anh chị em học hỏi thêm. Chứ không phải tôi lo nói vấn đề người phương Đông, lo trả lời những câu hỏi của Việt nam, vậy thì không công bằng. Vì chỗ đó, tôi tạm

thời ngưng ở đây, tôi cho người khác nêu ra câu hỏi mới. Có dịp anh chị em học thêm kinh nghiệm này đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn. Đó là sự khôn khéo của tôi, không muốn trả lời thêm đó. Phải nói vậy, anh chị em bắt bẻ không được. Tôi nhường cho người khác. Nhưng mà tôi không muốn trả lời nữa, hết giờ, làm sao anh chị em học cái khác được?

55/ Trước hết ông này xin cảm ơn Thầy về tất cả những gì Thầy đã dạy chúng con. Và thay mặt các học viên từ Hòa Lan, ông xin cảm ơn Thầy đã đề nghị đặt kim tự tháp tại Hòa Lan. Ông không biết Thầy đã có dự định đặt nơi nào chưa, riêng ông, ông có trung tâm nghiên cứu về tâm linh, thì ông sẵn sàng mở cửa để chấp nhận nếu Thầy dự định đặt kim tự tháp ở đó. Nhưng có lẽ ông nghĩ rằng Thầy cũng đã biết nơi nào Thầy sẽ đặt rồi.

Từ hai năm nay ông nhận thấy ông thay đổi rất nhiều, từ ngày học được với Thầy, ông thay đổi nhiều. Ông không cần đọc sách nhiều như trước nữa mà ông có thể tập sự hiểu biết qua sự thiền định. Qua sự thiền định, ông biết được chẳng hạn như đọc cuốn sách thì biết nơi nào cần đọc hoặc nơi nào là đúng. Và qua sự thiền định, ông biết được con đường nào là ông phải chọn lựa. Thì qua sự dạy dỗ và qua sự nghiên cứu của ông, thì ông nghiên cứu đúng vào ngày 11 tháng 8, năm 1999 vào lúc 11 giờ 08 phút, thì sẽ có một cuộc nhật thực nguyệt thực. Nhưng đây không phải là một điều quan trọng nhất. Điều quan trọng nhất là một sự phối hợp của các hành tinh. Và sự phối hợp của các hành tinh này sẽ tạo nên những điện năng rất là tiêu cực. Điện năng tiêu cực này sẽ là nguồn gốc để tạo nên những thiên tai, địa ách. Ông nghĩ rằng vào lúc thời điểm đó thì chúng con có thể giúp đỡ, khi xảy ra. Chúng con có thể gửi năng lượng tốt, chẳng hạn cho những vị nguyên thủ quốc gia. Chúng con có thể cố gắng dạy các lớp học, lớp 1, lớp 2, lớp 3 và chúng con có thể giúp bằng cách cầu nguyện.

Nhiều người có nhận thông điệp từ các đấng, và qua trung gian những người này, ông có hỏi các đấng. Ông hỏi các đấng trong cái hội “The White Brotherhood”(hội của các linh hồn cao trở lại để giúp), trong đó có đấng Hilarion và Jesus. Thì xin hỏi, có sự liên hệ nào giữa các đấng này với các đấng mà Thầy thường nhắc nhở hay không? Và các đấng đó có phải là Phật A Di Đà hay không? Và cũng có thể Thầy là đức Di Lạc Bồ Tát (Đức Maitreya), vì Thầy có tất cả cung cách, và qua công việc làm của Thầy, có thể Thầy là Đức Di Lạc trở lại?

Khi các đấng thiêng liêng cao cả xâm nhập vô một thể xác bình thường, một thể xác của những nhà y học, những nhà khoa học, những nhà ngoại giao, tôi thí

dụ, thì các đấng thiêng liêng cao cả không bao giờ xưng danh tánh hết. Tùy trình độ căn cơ của nhân loại ý thức được mà nhận định, chứ không bao giờ các đấng nói: “tôi là ông Phật, tôi là ông Chúa, hay tôi là các Đấng”. Những người nào xưng tôi là ông Phật, ông Chúa, là các Đấng, không bao giờ đó các đấng. Nếu là các đấng lớn, đâu cần xưng danh tánh. Mà các đấng là có nhiệm vụ giúp nhân loại chứ không phải các đấng xưng danh tánh. Những người xưng danh tánh, tôi không có ý kiến. Theo sự nhận xét của tôi là vậy. Tất cả mọi người, mỗi người đóng góp một trách nhiệm cho xã hội loài người để đưa loài người lên tới đỉnh cao và giúp cho tất cả đỉnh cao đó trở thành một khối sáng, và khối sáng đó giúp trở lại những người ở thấp, đưa quả địa cầu chúng ta về một nơi khác an toàn. Như vậy mới đúng định nghĩa như vậy. Còn những trường hợp khác thì tôi không có ý kiến. Vì chỗ không phải trong lãnh vực của tôi. Tất cả những tổ chức, những người có trách nhiệm nhận được các thông điệp của các đấng, đó là một điều rất tốt, mà họ không bao giờ nói các đấng đó là ai. Nhớ cái này. Nếu, họ xưng danh tánh, tôi là Chúa đây, tôi là Phật đây, tôi là các đấng thiêng liêng cao cả đây, thì chắc chắn không có. Tuy nhiên, các đấng chỉ nói một hình thức tôi là các đấng thiêng liêng cao cả, nhưng không xưng tên. Hoặc tôi là giống hình thức các đấng cao cả đó để tôi giúp nhân loại, thì cái đó có. Chứ riêng những đấng mà nói là: “tôi là Chúa đây, tôi là Phật đây, tôi là đấng thiêng liêng cao cả xuống thế gian này”, chắc chắn cái đó không có.

Tuy nhiên, mục đích chánh của chúng ta, mục đích chánh của nhân loại, là làm thế nào phát triển trong lãnh vực tâm linh để đưa quả địa cầu chúng ta về khối sáng an toàn. Về khối sáng mà không bị trở ngại dưới hình thức nào, đó là nhiệm vụ chung của ta, hy sinh cuộc đời mình để thực hiện. Thực hiện cho được kết quả để chúng ta được hưởng, gia đình chúng ta được hưởng, con cháu được hưởng, dân tộc chúng ta được hưởng và các dân tộc khác trên thế giới được hưởng. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được điều này, chắc chắn anh chị em sẽ hiểu được câu nói của tôi.

Cũng như anh chị em được tôi giải thích nhiều lần ở lớp 5, 5.1, 5.2, bây giờ vô lớp sáu này, thì chắc chắn hầu hết linh hồn anh chị em học ngành Nhân Điện ở cấp cao, đều là những linh hồn tốt hết. Tôi không phải ca tụng anh chị em. Nếu anh chị em không phải là linh hồn tốt, không phải linh hồn cao thì anh chị em đâu có học được những lớp cao để đóng góp giúp cho nhân loại? Tuy nhiên linh hồn chúng ta đôi khi bị sai lệch, bởi lẽ là chúng ta giỏi quá, giỏi quá từ trước. Giống cách nay hai trăm ngàn năm về trước, ở châu Atlatis, cách nay bảy mươi ngàn năm về trước, cách nay năm mươi ngàn năm về trước ở Ai Cập, chúng ta là những vị thầy giỏi hết. Nhưng chúng ta quá tự tôn tự đại, do đó Thượng Đế xóa chúng ta, quên hết những tự tôn, tự đại, để khi nào chúng ta ý thức được, chúng ta sẽ học lại bài học cũ, thêm bài học mới mà Thượng Đế cho chúng ta, chắc chắn chúng ta sẽ

thành công. Đó là bài học tôi và tất cả anh chị em ngồi lớp học này, cùng học chung bài học, cộng với quyền năng khả năng Thượng Đế ban cho, để chúng ta giúp nhân loại. Cuối thế kỷ 20 này chúng ta sẽ thành công, điểm mà tôi vừa trình bày. Nếu, chúng ta tiếp tục tự tôn, tự đại nữa, thì chắc chắn chính chúng ta sẽ xa rời mọi người chứ mọi người không xa rời chúng ta đâu. Mà khi anh chị em giúp cho người ta thì người ta sẽ thương mến anh chị em. Còn anh chị em tự tôn, tự đại, coi mình là hơn tất cả mọi người, thì người ta sẽ thấy anh chị em, người ta sợ lắm. Tại vì anh chị em quá cao, người ta quá thấp, làm sao người ta dám lại gần anh chị em? Thì tự nhiên anh chị em xa rời người ta. Chứ người ta không xa rời anh chị em. Nếu anh chị em giống như ông Thầy, ông Thầy luôn luôn ngồi dưới đất, vui không? Ông Thầy ngồi trên cao, anh chị em ngồi dưới đất, anh chị em đâu có vui. Còn bây giờ ông Thầy ngồi dưới đất rồi, anh chị em muốn ngồi trên cao, để ông Thầy phải quỳ gối lạy anh chị em, đứng bồng cho anh chị em, thì chắc chắn ông Thầy vừa thấy anh chị em cũng sợ, chứ đừng nói bè bạn thấy anh chị em, làm sao không sợ anh chị em được? Vì chỗ đó, chúng ta, nhiệm vụ sau cùng, chúng ta ý thức được đường đạo. Chúng ta ý thức được vấn đề tâm linh để đóng góp giúp nhân loại. Hầu hết các trung tâm nghiên cứu tâm linh của các nước trên thế giới, mục đích chánh là muốn giúp nhân loại không bị thiên tai, địa ách, tận thế, không bị hủy diệt con người. Một trong những người đó là có tôi, tôi muốn điều này nhiều nhất. Mỗi lần tôi nghe những nhà bác học tuyên bố trên thế giới, nhân loại sẽ bị ảnh hưởng thời tiết, không gian, thời gian sẽ bị thiên tai, 70 – 90% nhân loại bị chết. Tôi rầu lắm, tôi lo lắm. Tôi rầu, tôi lo, không biết tôi có đủ thời gian để tôi giúp cho tất cả mọi người vượt qua khỏi vấn đề thiên tai không? Tôi lại được một con số giải đáp, tôi được một bài học mà các đấng dạy cho tôi, tôi hy vọng rằng không phải 70 – 90% bị chết đâu. Tôi hy vọng từ 1 – 5% chết thôi. Tôi không muốn cho chết nhiều. Tại vì tôi biết trong tương lai quả địa cầu này sẽ tăng gấp năm, gấp mười lần nhân loại hiện tại có, hoặc nhiều hơn nữa. Thì vì chỗ đó mà tôi không muốn nhân loại chết ở cuối thế kỷ 20 này. Trừ trường hợp một số nhỏ không thích sống thì tôi sẽ giúp cho linh hồn đó tái kiếp bằng một thể xác mới, phục vụ nhân loại. Điều đó thì không khó cho tôi, mà cũng không khó đối với anh chị em. Điều này rất dễ cho chúng ta.

Đi lại vấn đề, như anh chị em biết, các nhà khoa học trên thế giới đang lo ngại cúng như việc học viên vừa trình bày. Nhật thực nguyệt thực không phải lần thứ nhất của quả địa cầu có. Nhưng lần này, theo lãnh vực khoa học nói những hành tinh này, hành tinh kia kết hợp lại tạo cái năng lực mạnh, và năng lực mạnh này làm cho chúng ta bị thiên tai, địa ách. Đó là theo sự nghiên cứu học hỏi của các nhà khoa học tuyên bố trên thế giới. Nhưng có phải thật không? Cái quan trọng là phải thật không? Tại sao tôi phải nói vậy? Nếu các nhà khoa học biết được vào ngày 11 tháng 8 năm 1999, cuộc nhật thực nguyệt thực này và bao nhiêu hành tinh khác tập trung một điểm, thì nếu anh chị em biết được sự việc này thì

giúp hóa giải cái này rất dễ dàng. Tại sao anh chị em biết được mà thực hiện không được? Đó, anh chị em phải đánh dấu hỏi cho thật lớn. Coi vào thời điểm đó có phải tại hành tinh này, hành tinh kia nọ làm xáo trộn năng lượng vũ trụ không? Hay là chính con người phá hủy những satellites, cho nhân loại sẽ bị chìm đắm trong bể khổ, toàn bộ? Điều này là điều nguy hiểm nhất cho nhân loại, chứ không phải hành tinh này, hành tinh kia trên không gian đâu. Các nhà khoa học chưa có nghiên cứu đúng mức mà những hành tinh này trở ngại, kết hợp lại tạo ra một sức mạnh nổ bùng trên không gian, rồi tạo sức nóng cho người ta chết. Nếu biết được như vậy thì anh chị em chặn đứng rất dễ dàng.

Không phải như vậy.

Thượng Đế biết được ý đồ của con người muốn hủy diệt nhân loại. Vì chỗ đó Thượng Đế mới tạo cho chúng ta, chỉ con người mới giúp con người được thôi. Mà con người muốn hủy diệt nhân loại thì chính con người sẽ chặn đứng con người không muốn hủy diệt nhân loại, bảo vệ an toàn cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này. Mà nhiệm vụ đó là anh chị em và tôi kết hợp lại. Bữa nay, tôi giải thích cho nghe. Tại vì anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực khoa học nhiều quá. Thì trong một số anh chị em nghiên cứu khoa học, nhưng có chắc chắn như vậy không? Không ai dám tuyên bố hết. Chỉ có tuyên bố một câu chánh: đổ thừa thiên tai, chấm dứt cuộc đời nhân loại. Con người giết nhân loại bằng đổ thừa thiên tai. Tất cả nhân loại chìm đắm trong bể khổ, chỉ dùng có hai tiếng “thiên tai”. Mà thiên tai là Trời, là Thượng Đế gây ra tai nạn giết con người. Mà Thượng Đế thì muốn bảo vệ cho anh chị em sống, muốn bảo vệ con người sống, chứ không bao giờ Thượng Đế giết con người hết. Thượng Đế tạo cho con người học hỏi thì không có lý do gì Thượng Đế giết con người hết. Nếu Thượng Đế giết con người thì giờ này chúng ta không có học được lớp sáu đâu. Anh chị em chết, tôi cũng không còn. Mà người chết trước là tôi, chứ không phải anh chị em.

Cách nay 25 năm về trước, Thượng Đế biết được ý đồ con người sẽ hủy diệt nhân loại, vì chỗ đó, Thượng Đế dạy tôi 25 năm về trước rồi, và cho tôi biết chương trình của tôi là làm thế nào đi ra ngoại quốc, đi ra thế giới để giúp việc này đây. Mà việc này là tất cả anh chị em trên thế giới, với tôi, nắm tay lại để giúp cho nhân loại không có bị thiên hại ở cuối thế kỷ 20 này. Mà những nhà tiên tri biết trước ý đồ của con người. Những Kinh thánh biết trước ý đồ của con người và những nhà khoa học mới biết đây, thì mọi việc lỡ rồi. Khi những nhà khoa học nghiên cứu, chế biến ra những hình thức này, hình thức khác để hủy diệt con người, mọi việc đã lỡ rồi. Tưởng rằng nghĩ chế ra để giúp nhân loại. Nhưng vô tình, họ chế ra để hủy diệt nhân loại mà họ không biết. Khi biết được thì tất cả mọi việc đã làm xong hết rồi. Nếu biết được cái lý này chứa chất độc thì các nhà nghiên cứu cái lý đâu có làm cái lý? Họ nghĩ rằng cái lý này chế ra là làm ly nước ngọt uống. Làm ly rượu uống. Phương tiện này là ly nước ngọt, ly rượu ngon, ly

nước tốt để người ta uống, chứ không phải cái ly này chứa chất độc, bắt người ta uống. Nhưng khi chế ra cái ly này rồi, bỏ toàn chất độc không, lỡ rồi. Bây giờ muốn lấy cái ly này lại không được. Ra hàng triệu cái ly rồi. Tôi dẫn giải cho anh chị em một phần thôi nhe. Vì chỗ đó, tại sao các nước trên thế giới thành lập ra những trung tâm nghiên cứu tâm linh, để tiếp thu những thông điệp của Thượng Đế để cảnh cáo nhân loại. Cảnh cáo nhân loại để cho nhân loại ý thức để hợp tác với con người, mà giúp nhân loại không có bị đau khổ. Đó là nhiệm vụ của chúng ta đó. Bữa nay tôi giải thích cho anh chị em nghe.

Tôi thì tôi không có nhận thông điệp như các viện nghiên cứu tâm linh khác. Tôi thì khi tôi ngủ, trong giấc ngủ, Thượng Đế dạy cho tôi trong giấc ngủ. Những gì tôi học cách nay 25 năm về trước, tôi học suốt 2 năm trường, tôi học hết rồi. Bài vở tôi học cách nay 25 năm hết rồi, chứ không phải bây giờ tôi mới học. Nhưng những gì để phù hợp với thời kỳ mới này thì các đấng sẽ dạy cho tôi bổ túc. Dạy cho tôi suốt 25 năm về trước rồi. Trong suốt 25 năm qua, tôi tiếp tục tôi học, linh hồn tôi bây giờ không dám noi 100%, ít ra cũng đạt được 90 – 95% rồi. Chỉ còn 5% còn lại, những cái gì cần phải giải quyết cho nó phù hợp, thì 5% còn lại đó Thượng Đế, các đấng tối cao đã dạy cho tôi thêm, chứ không phải tôi chưa học đâu. Giờ này tôi học đâu còn kịp nữa? Các đấng đào tạo rồi trước 25 năm rồi, và trong khoảng 25 năm tiếp tục bổ túc cho tôi những bài học hay, những bài học giỏi để đáp ứng nhu cầu mà tôi giúp cho anh chị em. Giúp cho anh chị em, để tôi cùng với anh chị em nắm tay lại với nhau, để thực hiện giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này không có để con người hủy diệt nhân loại. Đó là mục tiêu Thượng Đế biết trước. Vì chỗ đó mới đào tạo chúng ta, ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng để đáp ứng nhu cầu chặn đứng lại cuộc thiên tai này mà do con người đặt ra, thiên tai. Thật sự là con người chứ không phải thiên tai đâu. Con người hủy diệt nhân loại. Thượng Đế biết trước. Đó, bữa nay tôi trình bày với anh chị em như vậy, thì anh chị em yên tâm đi. Bây giờ anh chị em đừng có lo lắng nữa. Chúng ta được may mắn, được học, được nghiên cứu, được thực tập qua cái kim tự tháp này, qua cái năng lượng vũ trụ kết hợp với cơ thể chúng ta, linh hồn chúng ta, thể xác chúng ta nhập một lại, để chúng ta giải quyết cho nhân loại. Trong nhân loại có dân tộc, gia đình chúng ta, thì chắc chắn anh chị em yên tâm việc này, đừng có lo nữa.

Tôi bổ túc một phần, nếu anh chị em trong lãnh vực khoa học, chắc chắn khi nghe tôi nói cái này anh chị em sẽ suy nghĩ liền. Mà khi anh chị em suy nghĩ thì biết cái nào thiệt, cái nào giả liền. Cũng như học viên này, trước kia phải đọc nhiều sách vở. Có đoạn nói đúng, có đoạn nói sai, có điểm phải, có điểm quấy, không nhận định được. Khi mà anh chị em có dòng điện mạnh rồi, thì trong cuốn sách đó có 400 trang, 20 trang thiệt, 380 trang giả, thì anh chị em chỉ cần lấy 20 trang thiệt thôi, nghiên cứu sẽ đạt được kết quả để giúp cho mình, giúp cho người khác. Mà hầu hết các anh chị em trong ngành Nhân Điện chúng ta đều được cái

này. Đọc sách hiểu nhanh, hiểu lẹ, những cái nào thiết thì lấy ra áp dụng để giúp cho mình, giúp cho người khác. Những cái nào giả, không cần đọc, không cần nghiên cứu. Tại vì những cái giả đó không phù hợp với mình, thì anh chị em không cần tiếp thu những cái giả đó, mà anh chị em chỉ tiếp thu những cái thiết để đóng góp giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn. Qua câu hỏi của học viên này, qua sự trả lời của tôi đóng góp cho anh chị em một phần kinh nghiệm. Tôi mong rằng anh chị em là những nhà khoa học thì nên suy nghĩ lại đi. Anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh thì sẽ hiểu câu tôi nói. Anh chị em không phải trong lãnh vực tâm linh, nghiên cứu khoa học, thì ít ra anh chị em cũng được tôi trả lời những câu hỏi kinh nghiệm của những học trò, qua sự trả lời kinh nghiệm của tôi thì chắc chắn anh chị em cũng học được một phần rất nhiều, để anh chị em thực hiện, giúp cho mình, giúp cho người khác, để tránh trường hợp nạn tai xảy ra bây giờ tới cuối năm 2000. Gần nhất là vào tháng 8 năm 1999 tới đây, các nhà khoa học trên thế giới nói chung, các nhà khoa học ở Âu châu nói riêng, đang lo ngại trong tình trạng của năm 1999, con người ta sẽ bị chết.

Nhưng tôi cũng chuẩn bị hết rồi. Tôi chuẩn bị cho anh chị em bằng kim tự tháp nhỏ. Tôi chuẩn bị cho anh chị em bằng những cái kim tự tháp lớn. Tôi chuẩn bị cho anh chị em sử dụng sixième sens. Ngay tôi cũng chuẩn bị cho tôi để tôi giải quyết trong vấn đề khó khăn cho Âu châu, cho thế giới. Tôi lo hết việc này rồi. Tại vì các đấng giao cho tôi việc này để tôi đóng góp giúp cho nhân loại. Tôi kết hợp lại tất cả anh chị em trong ngành Nhân Điện chúng ta để đóng góp cuối thế kỷ 20 này, nhân loại chết ít chừng nào tốt chừng đó, chứ tôi không muốn cho nhân loại chết nhiều. Mà Thượng Đế cũng không muốn nhân loại chết nhiều? Vì chỗ đó, tôi mới bỏ công, bỏ sức, bỏ thời gian, tôi không ngại sự mệt nhọc của tôi, tôi không có ngại thời gian mà đáng lẽ là tôi phải nghỉ. Tôi phải lấy thời gian nghỉ của tôi, tôi không có làm những việc khác để tôi giúp cho anh chị em có được khả năng này, để đóng góp bảo vệ gia đình, dân tộc của anh chị em, và bảo vệ dân tộc khác trên thế giới cần đến chúng ta. Vì chỗ đó tôi bỏ thời gian nghỉ của tôi, tôi phục vụ giúp cho anh chị em. Giúp cho anh chị em là một hình thức tôi giúp cho gia đình của anh chị em, giúp cho dân tộc của anh chị em, và giúp cho các dân tộc khác trên thế giới cần tới chúng ta. Cần tới chúng ta thì chúng ta phải cố gắng thực hiện để giúp. Đó là điều mong muốn, Thượng Đế và tất cả nhân loại trên thế gian này, chứ không phải riêng tôi, không phải riêng cho anh chị em, mà tất cả nhân loại trên thế gian này không muốn trường hợp thiên tai xảy ra, mà hàng triệu người, hàng tỷ người phải thiệt mạng, vô cơ, vô lý.

Đó là phần giải đáp sau cùng của tôi cho học viên này.

Sau phần này thì tôi sẽ giới thiệu cho anh chị em cuốn sách này hay lắm. Cuốn sách này của người ta, không phải của tôi.

Tôi không biết viết sách, tôi không phải nhà văn, nhưng trong này thì anh chị em được đọc bằng tiếng Pháp, chưa được đọc bằng tiếng Anh. Đây là không phải giới thiệu sách cho tôi. Cuốn sách này gồm nhiều người có tên tuổi viết. Trong đó nhiều người viết nhiều trang lắm. Tôi thì tôi viết có hai trang thôi. Trong hai trang đó để cho anh chị em biết được ông Thầy của anh chị em viết hai trang đó. Người thực hiện cuốn sách này là học trò của chúng ta, đang học lớp sáu này. Thực hiện cuốn sách để anh chị em biết, chuẩn bị tư tưởng chúng ta, biết được những nhà có tiếng trên thế giới viết cuốn sách đó. Trong đó có Đức Đạt Lai Lạt-Ma, Bà Mẹ Theresa và nhiều nhân vật nổi tiếng. Trong đó có người không nổi tiếng, là tôi. Nhưng hai trang tôi viết thì cũng có đầy đủ ý nghĩa, cho anh chị em học một phần.

Theo tôi biết thì người học viên này, tất cả sách vở bán được, cho cơ quan từ thiện hết. Ông này có công chịu khó viết sách, chịu khó mời những nhà nổi tiếng trên thế giới viết để thành lập cuốn sách đó, tiền bán được sẽ giúp cho cơ quan từ thiện. Vì chỗ đó, ông này chỉ viết ra tiếng Pháp. Ông phải nhờ, người khác thông dịch lại tiếng Anh, và bây giờ đã thông dịch tiếng Anh rồi.

Anh chị em có thể mua cuốn sách này để nghiên cứu những lời văn của những người có tiếng trên thế giới, chứ không phải tôi. Cái thứ hai tiền bán sách này cho cơ quan từ thiện mà chúng ta cũng đóng góp một phần. Đây là một việc làm tốt cho người học viên này, cũng như tất cả anh chị em ngành Nhân Điện.

Hình như trưa nay, người học viên thực hiện cuốn sách này sẽ bán một số sách bằng tiếng Anh, tiếng Pháp. Anh chị em nào thích thì có thể mua đọc để biết được những người có tiếng trên thế giới viết như thế nào trong vấn đề trước khi chết, sau khi chết, hoặc chuẩn bị chết. Đó là những bài viết trong sách đó. Tôi bỏ tuc một phần của tôi để tôi chuẩn bị cho anh chị em biết được sự sống, sự chết như thế nào, có hai trang thôi. Trưa nay anh chị em có thể liên lạc với người thực hiện cuốn sách, đang ngồi trong lớp học này. Người này cũng tình nguyện giống như chúng ta vậy, đóng góp một phần tài chánh cho cơ quan từ thiện. Việc làm này có ý nghĩa, do đó tôi giới thiệu cho người này, để chúng ta đóng góp một phần cho cơ quan từ thiện. Và tiếng nói của những người viết sách có tiếng trên thế giới viết những gì. Thật sự tôi đọc đoạn của tôi thôi chứ mấy đoạn kia tôi đọc không được. Đoạn kia tiếng Anh, tiếng Pháp, mà chưa có người nào thông dịch cho tôi nghe, thành ra tôi chỉ biết của tôi thôi, tôi giới thiệu tôi một phần thôi. Nhưng chắc chắn anh chị em biết tiếng Pháp nhiều thì sẽ hiểu nhiều, biết tiếng Mỹ nhiều thì sẽ biết nhiều hơn tôi, tại vì anh chị em đọc hết cuốn sách, tôi đọc có hai trang thôi.

Nếu anh chị em thích, thì trưa nay, giờ nghỉ trưa, anh chị em có thể ra ngoài liên lạc với người tổ chức bán sách, sẽ giúp cho anh chị em mỗi người một cuốn sách. Thôi bây giờ đừng giới thiệu nữa, giới thiệu nữa, chết Thiệu ơi. Khởi giới

thiệt nữa như Thiện. Giới thiệu là phải ký tên là thất hợng Thầy. Thôi, khỏi nhe. Vạy thôi được rồi, nếu anh chị em thích thì trưa nay có thể thực hiện được rồi đó.

Bây giờ tiếp, đi lại vấn đề, chắc chắn rằng, anh chị em yên tâm, tôi biết sự việc xảy ra nhiều lắm. Vì chỗ đó thì mỗi một vùng có một cái duyên, một cái duyên là bảo vệ cho anh chị em. Tôi là người Việt nam định cư ở Hoa kỳ. Quan niệm của tôi là tôi muốn tất cả anh chị em phải về Hoa kỳ học hết. Đó là ý của tôi. Điều thứ hai, tôi muốn Việt nam là mẫu số chung, tại vì tôi là Việt nam. Đó là cá nhân của tôi, con người của tôi. Tôi muốn anh chị em phải về Hoa kỳ học chứ tôi không muốn đi đâu hết. Nhưng có một lần tôi qua Âu châu này, tôi đến một chỗ trang nghiêm, tôi tịnh tâm thiền định, thì chính các đấng thiêng liêng cao cả gửi cho tôi một cái thông điệp. Làm thế nào giúp cho Âu châu 5 năm. Tại vì tình trạng Âu châu sẽ khó khăn vô cùng, tôi phải giúp Âu châu 5 năm. Thì tôi tính đi tính lại, vào đầu năm 1993, cuối năm 97, thời điểm này là đúng 5 năm tôi giúp cho Âu châu. Mà khóa sau cùng của năm 1997 này cũng tại Âu châu và cũng tại ở Bỉ này. Nhưng mà sau 5 năm tôi giúp cho Âu châu, Á châu, Úc châu, Mỹ châu, và Phi châu, 5 năm rồi, tới thời điểm cuối năm nay, tôi thấy cũng chưa đủ. Tại vì tôi thấy tình trạng này, 5 năm chưa đủ, mặc dầu là không phải tôi cãi các đấng, không phải tôi không thi hành thông điệp, nhưng tại tôi thấy nếu mà tôi rời khỏi Âu châu này, tôi không trở lại Âu châu, chắc chắn nó sẽ còn nhiều cái trở ngại. Vì chỗ đó tôi biết trước. Tôi mới tặng cho cái kim tự tháp, mà trong kim tự tháp có nhiều năng lực tôi đặt tại Hòa Lan để giúp toàn thể Âu châu và vùng phụ cận này tránh tình trạng mà có thể xảy ra năm tới hoặc năm sau đây. Vì chỗ đó tôi biết trước mà tôi chặn đứng trước. Phần Á châu tôi cũng lo rồi, phần Úc châu tôi cũng lo rồi, phần Phi châu tôi cũng lo rồi. Phần Âu châu là quan trọng cho tương lai. Vì chỗ đó tôi mới tặng kim tự tháp cho Âu châu này. Đáng lẽ tôi đem về bên Úc châu, đem về Á châu nhưng tôi chưa đem về, tại chưa cần thiết, mà cần thiết ở Âu châu. Vì chỗ đó tôi mới đặt kim tự tháp lớn tại Âu châu, ở Hòa Lan nói riêng và toàn Âu châu vùng phụ cận nói chung. Và tôi sẽ nghiên cứu trong vòng 6 ngày, mỗi ngày có thể từ 8 tiếng hay 6 tiếng, hay 10 tiếng, 12 tiếng gì đó, nếu có thời gian nhiều, trong 100 anh chị em mà tôi mời đến tham khảo với tôi, hội họp với tôi, nghiên cứu với tôi, thì chắc chắn ích lợi cho toàn vùng Âu châu nói riêng và có thể toàn thế giới nói chung, cho tương lai của năm 98, 99 và năm 2000. Để tránh tình trạng xáo trộn nếu có xảy ra mà chúng ta có cơ hội chặn đứng được, chúng ta thực hiện để giúp cho toàn Âu châu nói riêng và tất cả các châu khác nói chung, bằng những bài tham khảo, bằng những hội họp của chúng ta, trong tương lai của tháng hai tới đây, chắc chắn ích lợi cho chúng ta và ích lợi cho mọi người. Chúng ta biết cách nghiên cứu, biết cách sử dụng thì chặn đứng mọi sự việc làm nguy hiểm cho nhân loại mà điều này tôi không mong muốn. Tôi luôn luôn muốn giúp cho nhân loại sống. Đó là điều kiện tiên quyết mà tôi muốn giúp đỡ không riêng về cho quốc gia nào. Đó là nhân loại nói chung. Vì chỗ tôi ý thức được trong vấn đề nhân loại nói chung, thì

Việt nam, người Pháp, Đức, tất cả dân tộc trên thế giới, bất cứ sắc tộc màu da nào đều cũng là con Thượng Đế. Tôi đâu phải vì quyền lợi riêng tư ích kỷ của tôi bên Mỹ, quyền lợi riêng tư của tôi ở dân tộc Việt nam? Nói tóm lại chỗ nào có duyên nhiều trước, chỗ nào có điều kiện tôi giúp trước thì chắc chắn tôi sẽ đến giúp trước. Còn chỗ nào chưa có duyên thì chắc chắn trước sau, sau trước tôi cũng có duyên gián tiếp bằng tư tưởng của tôi, bằng khả năng của tôi sẵn có tôi sẽ đáp ứng nhu cầu giúp nơi nào cần thiết. Tôi sẵn sàng đem tư tưởng của tôi, đem linh hồn tôi tới đó để giúp cho dân tộc đó, vùng đó, cũng không gì trở ngại. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng tại sao tôi giúp nước này mà không giúp nước khác. Tại sao tôi không giúp nước A mà giúp nước B? Tại sao tôi không giúp Á châu mà giúp Âu châu? Tại sao tôi không giúp Úc châu mà giúp Âu châu? Anh chị em đừng nghĩ cái đó. Tất cả mọi châu, ai cũng là con Thượng Đế hết. Thì chúng ta đóng góp, đóng công sức để giúp nhân loại, mà nhân loại đó là con Thượng Đế, thì chúng ta không có ngoại trừ dân tộc này hoặc dân tộc khác, nước này hoặc nước khác. Chúng ta có điều kiện, có thời gian, có khả năng ở nào nào giúp được thì sẽ giúp. Nơi nào chưa giúp được thì chúng ta chờ. Có điều kiện thời gian thì chúng ta tiếp tục giúp chứ không có nghĩa là chúng ta giúp nước này, mà bỏ nước khác. Lấy nước này làm chánh, lấy nước kia làm phụ, không có điều kiện đó. Điều kiện chúng ta là giúp chung hết, tất cả mọi người. Vì chỗ đó tôi quyết định rất mau, bởi tôi nhận được những thông điệp cần kíp lắm, tôi mới triệu tập.

Tháng hai, tôi vừa dạy xong bên Thái Lan, là có cuộc họp quan trọng bên Thái Lan. Sau đó tôi sẽ bay về bên này liền. Mà thời gian bay là tôi nghỉ trên máy bay. Qua ngày hôm sau là bắt đầu tôi họp với anh chị em, tham khảo hội họp liền. Thì vừa họp với anh chị em xong là bắt đầu tôi dạy tiếp. Tôi dạy tiếp ở Hòa Lan xong tôi đi nước khác chứ tôi không nghỉ. Những thời gian nghỉ đó, tôi cố gắng thu xếp bằng mọi giá, tôi sẽ tham khảo, hội họp với anh chị em, cùng với anh chị em kết hợp nghiên cứu một sự việc. Một sự việc ngoài mục đích của chúng ta. Mục đích của chúng ta là giúp nhân loại, chặn đứng những trở ngại, khó khăn mà nhân loại gặp phải. Những trở ngại, khó khăn mà quốc gia khác gặp phải. Đó là vấn đề thiên tai, trở ngại, bất cứ trường hợp trở ngại nào thì chúng ta biết cách sử dụng được, thì chúng ta có thể chặn đứng được. Mặc dầu không đạt được 100%, ít ra chúng ta cũng đạt được 50%, 60%, cũng còn hơn là không được phần trăm nào.

Ngoài vấn đề chúng ta chặn đứng được rồi thì chúng ta cũng có khả năng bảo vệ sức khỏe cho họ, bằng hình thức chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, hóa giải cho mọi người, giúp cho mọi người được hưởng năng lượng vũ trụ này để bảo vệ cho họ không bị chết, bị bệnh, bị đày, bị trở ngại dưới bất cứ trường hợp nào. Ai cũng là con Thượng Đế hết. Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em cố gắng học lớp này, ghi chú cho đầy đủ, thực hành cho được kết quả. Sự luyện tập của chúng ta là đem lại niềm vui chung cho mọi người. Sự kết hợp của chúng ta là đem lại

ánh sáng cho mọi người. Vì chỗ đó chúng ta phải cố gắng học hỏi, nghiên cứu, thực tập, bằng thể xác, bằng linh hồn của anh chị em. Vừa đời anh chị em cũng học, mà vừa đạo cũng học. Có như vậy anh chị em thông suốt hai mặt, mới giúp bất cứ trường hợp nào được. Đó là quan điểm của tôi cũng như tất cả anh chị em.

Tôi mong rằng anh chị em ý thức được điều này, thì chắc chắn sẽ đem ánh sáng, niềm vui cho mình trước, cho gia đình chúng ta, kể đó các dân tộc khác trên thế giới trong đó có dân tộc của chúng ta. Tôi mong rằng, lớp này, lớp mà tôi giảng nhiều nhất, nhiều đề tài mới nhất, nhiều chuyện lạ mới nhất, tôi mong rằng những đề tài mới này để đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em học hỏi những kinh nghiệm quý giá này, để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình trước tiên, gia đình mình, dân tộc mình và các dân tộc khác trên thế giới. Nếu mọi người cùng một quan điểm thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Vì nhân loại mà chúng ta phục vụ. Vì quốc gia, dân tộc chúng ta mà chúng ta làm. Vì con cháu chúng ta mà chúng ta thực hiện. Những nguyên tắc đó thì chúng ta sẽ thành công, anh chị em khỏi sợ thất bại nữa. Tôi chỉ e rằng có một số nào đó, vô tình hay cố ý, hoặc tinh thần yếu quá, bị người ta điều khiển thì tội nghiệp cho những người đó. Tuy nhiên nếu họ biết được tầm mức quan trọng vì nhân loại mà thực hiện, kết hợp với chúng ta, chắc chắn chúng ta sẽ hoan nghênh và chúng ta sẽ giúp những người đó, trở lại con đường chúng ta đi, giúp nhân loại, giúp dân tộc, giúp gia đình chúng ta.

Tạm thời buổi sáng này học bao nhiêu cũng đủ rồi. Bây giờ anh chị em nghỉ, ăn uống cho khỏe, rồi 2 giờ 45 vô học lại. Trước khi ăn rồi, anh chị em đi vòng vòng ở ngoài cho vui, cho khỏe đi. Trời này cũng tốt lắm. Coi như chấm dứt buổi sáng này.

Chiều

Trước khi tôi cho nêu câu hỏi, tôi trình bày về kim tự tháp này.

Chúng ta tập luyện, là không phải anh chị em nhìn bằng sixième sens, luân xa 6. Đây là nhìn bằng mắt thiệt. Luân xa 6 là con mắt thứ ba, con mắt giả. Anh chị em *nhìn bằng 2 con mắt của anh chị em, tập trung vào một điểm, nhìn từ dưới, ngó lên trong vòng 30 giây tới 5 phút*. Một số nghĩ rằng luân xa 6 trực chỉ ở một điểm, thật sự không phải vậy. Anh chị em nhìn lên, coi như tập trung bằng 3 con mắt, 2 con mắt thiệt, một con mắt sixième sens. Tôi nhắc, đây là *luyện tập để cho linh hồn, thể xác nhập một, cho cái năng lượng vũ trụ tiếp thu vô cơ thể của mình*. Do đó đừng có lo ngại nếu mắt bị nháy hay bụi. Đừng có trực chỉ ngó hoài, không chớp mắt, nước mắt chảy xuống. Ở đây, mình không có học thôi miên! Tôi bổ túc thêm một phần để dễ dàng cho anh chị em. Chứ không khéo anh chị em sợ quá, ngó như vậy hoài, một hồi nước mắt chảy xuống. Đó là nguyên tắc, để anh chị em

khỏi phải nêu ra câu hỏi, dễ dàng hơn trong vấn đề tập kim tự tháp cho được kết quả mỹ mãn.

Bây giờ, trên kia có 9 cái thùng, 9 anh chị em thông dịch viên. Có một số anh chị em học lớp sáu rồi thì chắc chắn sẽ không nêu câu hỏi. Tôi sẽ cho anh chị em thông dịch viên nào trên đó chưa học lớp sáu nêu ra câu hỏi, để tôi trả lời để học kinh nghiệm.

56/ Trước hết ông này xin cảm ơn Thầy đã cho ông có dịp đến đây học. Và xin hỏi, quả địa cầu, thế giới đang đi qua một sự thay đổi, có nhiều khó khăn. Xin hỏi Thầy, nếu tất cả đều cộng tác làm việc với nhau để phục vụ, thì quả địa cầu này sẽ có một bộ mặt nào?

Trước tiên, anh chị em bảo vệ từng quốc gia một, từng châu một để quả địa cầu chúng ta sẽ không bị thương tổn. Nhiều lần tôi thường nhắc câu này hoài. Con người muốn hủy diệt nhân loại. Thật sự ý tưởng của các nhà khoa học trên thế giới là học để phục vụ nhân loại. Nhưng những c bị ràng buộc bởi những luật lệ, những điều kiện, những nguyên tắc mà người khoa học bắt buộc phải làm. Làm, để phục vụ cho nhân loại. Nhưng ngược lại, làm mà ảnh hưởng không tốt cho nhân loại. Những điều kiện này các nhà khoa học không biết. Do đó đành phải chịu. Khi sự việc xảy ra rồi, những kết quả gặt hái là sự đau buồn cho nhân loại thì mọi việc đã thực hiện xong. Vì chỗ đó, chúng ta là con người như bao nhiêu người khác, chúng ta được may mắn, sau cùng của thế kỷ 20 này, các nhà khoa học trên thế giới, các vị lãnh đạo quốc gia trên thế giới đang lo ngại. Thì ngược lại chúng ta bỏ công bỏ sức, bỏ thời gian, cố gắng học hỏi, nghiên cứu, làm thế nào cố gắng bảo vệ gia đình mình, bảo vệ dân tộc của mình, đi xa hơn nữa, anh chị em có điều kiện giúp đỡ các dân tộc khác cần đến chúng ta trong tình trạng sắp xảy ra, nguy hiểm đến quả địa cầu, chưa biết nơi nào bị nhiều và chưa biết nơi nào bị ít.

Chúng ta đây là công cụ của Thượng Đế. Chúng ta tình nguyện để giúp nhân loại ở thế kỷ này, ở thời kỳ này thì chắc chắn chúng ta sẽ có nhiều cơ hội để phục vụ cho nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình chúng ta hưởng. Vì chỗ đó, trong khả năng của anh chị em cũng như khả năng của tôi – tôi cũng có khả năng giới hạn, ngược lại anh chị em cũng có khả năng giới hạn - anh chị em cố gắng học hỏi, nghiên cứu. Trước tiên là lo cho gia đình của mình và dân tộc của chúng ta. Đi xa hơn nữa thì các dân tộc khác. Nhưng mà tôi, tôi không thuộc về dân tộc, quốc gia nào hết. Tôi là của chung rồi. Của chung cho tất cả các dân tộc khác trên thế giới. Tôi đến nơi nào thì tôi giúp nơi đó nhiều nhất, khi xảy ra bất cứ trường hợp nào, với khả năng sẵn có của tôi. Mặc dầu nó giới hạn, nhưng khả năng tôi được bao nhiêu thì tôi giúp bấy nhiêu. Anh chị em cũng vậy. Mỗi người chúng ta nếu ý thức được điều đó, thì quốc gia của chúng ta sẽ được tốt, sẽ không bị ảnh hưởng

nhiều. Ngược lại, những quốc gia khác không có được may mắn, mà chính anh chị em là người phụ cận, ở gần nhất vùng đó thì chúng ta sẽ tập trung vào một điểm để giúp cho quốc gia đó không bị khó khăn, trở ngại, nguy hiểm cho mọi người. Việc làm đó chúng ta đóng góp, chắc chắn sẽ được thành công.

Tuy nhiên mấy ngày qua tôi trình bày, thời gian thì không có nhiều nữa. Vì chỗ đó, tôi bỏ những ngày nghỉ để tôi cố gắng thực hiện, giúp cho tất cả anh chị em có điều kiện, có thời gian để cùng với tôi hợp tác, học hỏi, nghiên cứu, hầu gặp những trường hợp khó khăn xảy ra, chúng ta cùng đồng tâm nhất trí để giải quyết vấn đề đó. Vì mọi người chúng ta phục vụ, vì nhân loại chúng ta làm việc, vì đường hướng của Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta, dạy cho chúng ta, cho chúng ta quyền năng để thực hiện. Điều này chúng ta sẽ đóng góp không ít cho dân tộc, gia đình chúng ta, đi xa hơn nữa cho nhân loại. Trong phạm vi khả năng chúng ta được bao nhiêu thì làm bấy nhiêu.

Qua câu hỏi học viên này, tôi hy vọng rằng nếu anh chị em ý thức được, anh chị em thương dân tộc của mình, thương gia đình của mình thì cố gắng học hỏi, nghiên cứu, phát triển trong mức độ anh chị em hiểu biết được. Đi xa hơn nữa, nếu chúng ta, anh chị em có duyên, có thể các đấng sẽ hướng dẫn cho anh chị em, dạy cho anh chị em. Mà khi các đấng dạy cho anh chị em, hướng dẫn cho anh chị em đường đạo để anh chị em sáng tỏ đường đời, đường đời có nguy hiểm, đường đời có trở ngại thì chúng ta đóng góp, chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được nhiều vấn đề khó khăn mà nhân loại gặp phải, dân tộc chúng ta gặp phải hoặc các dân tộc khác gặp phải. Điều này, nếu anh chị em ý thức giống như học viên này thì chúng ta khỏi có lo nhiều nữa. Chúng ta chỉ lo là lo thế nào nghiên cứu cho được kết quả, thành công, để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người gặp tình trạng khó khăn nhất, mà tình trạng đó, cuối thế kỷ này, chắc chắn nhân loại sẽ bị đe dọa. Mà gần nhất đây là năm 1998, 1999, vô cùng khó khăn, cho toàn cầu!

Tôi hy vọng rằng anh chị em hiểu được, cố gắng, tôi và tất cả anh chị em cố gắng nghiên cứu cho được kết quả mỹ mãn nhiều chừng nào tốt chừng đó, để đáp ứng nhu cầu giúp mọi người cần đến chúng ta. Trong đó chúng ta sẽ giúp gia đình mình trước tiên hết. Kế đó là dân tộc. Sau nữa, thì nếu có thời gian anh chị em mới giúp được các dân tộc khác trên thế giới, hoặc các dân tộc gần nhất với anh chị em.

57/ Trước hết bà xin cảm ơn Thầy, bà rất cảm động và bà xin trình bày là bà có một giấc mơ. Trong giấc mơ bà thấy có một hành lang. Trong hành lang thì có Thầy. Bà đi ngang qua, thấy Thầy, Thầy đứng đó, có vẻ rất là đang buồn phiền. Thầy đưa tay cho bà, và bà hôn bàn tay của Thầy. Bà thấy chân trái của Thầy có vẻ như là bị sưng. Thì bà cúi xuống hôn chân của Thầy. Sau

đó bà tiếp tục đi, thì Thầy cảm ơn bà và hết giấc mơ. Giấc mơ này có ý nghĩa gì không?

Từ một năm rưỡi nay, bà đã mất hai người chị và một người em. Bà rất đau khổ. Bà nghĩ bà đã làm những điều không đúng. Bà đã làm phiền chị và em của bà, nên lúc nào tâm bà cũng rất đau khổ. Bà xin Thầy có cách nào giúp bà để bớt sự đau khổ đó.

Và một lần nữa, bà xin cảm ơn Thầy.

Câu thứ nhất tôi trả lời, anh chị em nằm mơ hoài! Tôi dạy học chứ tôi đâu có giải giấc mơ. Ngoài trừ trường hợp anh chị em nằm giấc mơ mà thấy không thể nào giải thích được bài học, thì tôi trả lời. Mà thứ nhất, nằm mơ thấy tôi, còn khó giải thích nữa. Tôi nói rồi, hỏi của anh chị em, hỏi của người khác thì tôi sẽ trả lời. Nhưng khi hỏi tới tôi, tôi trả lời không được. Thông cảm. Coi như giấc mơ là một điều tốt. Luôn luôn anh chị em gặp những trường hợp khẩn cấp nào mà linh hồn của tôi luôn luôn bên cạnh anh chị em, thì chắc chắn tôi sẽ giúp cho anh chị em giải quyết mọi vấn đề. Cái đó anh chị em yên tâm.

Do đó có một số học viên lớp 5, 5.1, 5.2, hầu hết có một số anh chị em gặp những trường hợp khó khăn, nan giải thì chính lúc đó anh chị em yêu cầu tôi, tôi nghe được, biết được bằng linh hồn của tôi, thì tôi tập trung vào một điểm, đến đó để tôi giúp ý kiến cho anh chị em giải quyết những vấn đề khó khăn, anh chị em vượt qua được. Hầu hết các học viên đều nhờ tôi một cái điểm, cái năng lượng vũ trụ của tôi bằng cái linh hồn của tôi đến đó giúp cho anh chị em.

Câu thứ hai, ngày cuối cùng là ngày 25, buổi sáng tôi sẽ hướng dẫn về tất cả những linh hồn tốt, tất cả những linh hồn không được may mắn, chúng ta đều giúp được. Kể cả ông bà tổ phụ liên hệ trực tiếp, gián tiếp với chúng ta thì chắc chắn là chúng ta sẽ giúp được phần này, bằng sự học hỏi của chúng ta, bằng sự nghiên cứu của chúng ta, chúng ta sẽ giúp những linh hồn đó tái kiếp hoặc trở về khối sáng để phục vụ các đấng. Thì điều này không có khó. Đó là *sự liên hệ của chúng ta trong 4 đời*. Sau khi học xong cái này, anh chị em về gia đình thực hiện, chắc chắn anh chị em sẽ tạo niềm vui cho mình và giúp những linh hồn đó tái kiếp đi tu, hoặc giúp những linh hồn đó trở về con đường giải thoát, về ánh sáng, về niết bàn. Thì anh chị em sẽ nhẹ nhàng liền, đừng có lo cái này. Đó là nhờ sự việc mà anh chị em học hỏi, anh chị em nghiên cứu. Mà *mục đích của anh chị em học hỏi nghiên cứu là để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người, trong đó thì giúp cho gia đình mình trước. Người chết cũng như người sống, chúng ta giúp được*. Thì chắc chắn rằng anh chị em sẽ tạo niềm vui cho mình và giúp cho những người đó tái kiếp, sẽ tạo niềm vui cho những linh hồn đó. Anh chị em sẽ trọn vẹn. Việc đó tôi

sẽ hướng dẫn cho. Một số anh chị em đã học lớp sáu rồi, đã về gia đình thực hiện được rồi và đã đạt được những kết quả không có sự đau buồn nữa. Tôi mong rằng anh chị em lớp sáu này cũng vậy. Sau khi học xong rồi, những điều kiện, nguyên tắc mà tôi hướng dẫn cho anh chị em cầu nguyện, giúp linh hồn ông bà tổ phụ của mình 4 đời, có thể giải thoát được, có thể tái kiếp được, là một điều tốt. Nếu chẳng may chưa được giải thoát, chưa được tái kiếp thì chắc chắn chúng ta sẽ cầu nguyện, sẽ được toại nguyện này. Đó là giúp cho những người chết được trọn vẹn và giúp cho người sống được vui vẻ. Điều này chắc chắn anh chị em sẽ thực hiện giúp cho mình, giúp cho người khác không có gì trở ngại hết.

58/ Kính thưa Thầy, ông này xin có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, vì sao Thượng Đế lại chọn hình dạng kim tự tháp để tượng trưng cho sự học hỏi của chúng con? Vì sao không phải là một hình dạng khác?

Khi ông này tập luyện với kim tự tháp thì ông thấy có một hình ảnh con rồng nằm trong kim tự tháp. Ông xin hỏi đây có phải là do sự tưởng tượng hay không? Nếu không thì con rồng này có ý nghĩa gì hay không?

Kim tự tháp này, Thượng Đế không có tạo ra. Mà kim tự tháp này cách nay mấy trăm ngàn năm về trước rồi, người đầu tiên tạo kim tự tháp này là những người châu Atlantis. Sau đó những nghiên cứu đã được thành công, kết quả bằng con số, bằng năng lượng vũ trụ, bằng hình dạng kim tự tháp bốn mặt – không phải ba mặt - đã được thành công rất đáng kể, biết bao nhiêu trăm ngàn năm rồi. Sau đó những thất bại của những người châu Atlantis, trong đó có chúng ta, người của nhiều thế kỷ ở Atlantis, chúng ta cũng đã thành công rồi. Nhưng chúng ta vì thiếu sự tin, do đó chúng ta thất bại. Vì chỗ đó, lần lượt, từ châu Atlantis khi xuống lòng biển, di dân các nơi trên thế giới, và những vị thầy giỏi nhất tập trung vào một điểm ở Ai Cập, phát triển lại, nghiên cứu lại bằng kim tự tháp, không phải được xây dựng bằng tay, bằng nguyên lý, vật lý, mà được xây dựng bằng sixième sens, luân xa 6. Vì chỗ đó sức mạnh của người châu Atlantis xây dựng kim tự tháp rất dễ dàng. Nhưng cũng phải là kim tự tháp bốn mặt. Tại sao bây giờ đây, tôi lại không thực hiện kim tự tháp bốn mặt, mà thực hiện ba mặt? Đó là lý do của một chu kỳ mới, thay đổi một kế hoạch mới. Ba mặt đây tượng trưng cho bây giờ: Thiên, Địa, Nhân. Con người, Thượng Đế và Đất hợp nhất lại thì tạo ra sức mạnh. Trước kia những người châu Atlantis phải làm bốn mặt. Sau khi tôi nghiên cứu và được sự hướng dẫn của các đấng thiêng liêng cao cả và những vị thầy thì tôi mới thực hiện kim tự tháp này. Nhưng cách nay 5 năm về trước, tôi thực hiện không được. Bị trở ngại đủ vấn đề. Khi tôi thực hiện cái kim tự tháp giả cách nay 5 năm về trước, tôi bị bệnh 3 ngày, vì chưa đủ khả năng, vì chưa đủ năng lực. Mặc dầu là sau khi tôi đi

Ai Cập về, một năm sau đó, tôi cố gắng thực hiện kim tự tháp giả ba mặt, nhưng không thành công, vì bị trở ngại bởi sức mạnh của những vị thầy bên Ai Cập, không chấp nhận cho tôi thực hiện kim tự tháp ba mặt, mà cho tôi bệnh. Do đó tôi hủy bỏ, không thực hiện.

Đến sau cùng, thời kỳ này, là cuối năm 1996 vừa qua, tôi mới thực hiện được kim tự tháp ba mặt. Mục đích thì tặng cho một số anh chị em học lớp sáu đầu tiên, để chúng ta có dịp học hỏi nghiên cứu bằng kim tự tháp này. Bởi sức mạnh, bởi sự việc mà Thượng Đế và các đấng giúp cho tôi, tôi mới thực hiện được cái này. Đây là con người làm, không phải Thượng Đế làm.

Tại sao tôi không làm kim tự tháp bốn mặt, mà làm ba mặt? Đó là những công thức mà các đấng, những vị thầy dạy cho tôi *sửa đổi lại để chúng ta đạt được kết quả mỹ mãn*. Nếu thời kỳ này tôi thực hiện kim tự tháp bốn mặt giống các kim tự tháp bên Ai Cập và các kim tự tháp khác bốn mặt, thì chúng ta tiếp tục đường cũ nữa. Vì chỗ đó *khi tôi thực hiện kim tự tháp ba mặt, cũng có một số những vị thầy không chấp nhận*. Do đó có một số anh chị em *bỏ cuộc*. Nghĩ mình phải làm kim tự tháp bốn mặt. Cứ nghĩ mình là giỏi, mình hay, không cần thiết ai hết, chối bỏ tất cả các quyền năng khả năng các đấng tối cao, nghĩ mình là giỏi nữa. Đó là một số anh chị em, vô tình đi trở lại đường cũ, mà chắc chắn *đường cũ đã thất bại suốt mấy trăm ngàn năm rồi*. Chúng ta đi lại đường cũ nữa thì làm sao thành công được? *Vì chỗ đó chúng ta phải thay đổi cái mới. Cái mới đây là kim tự tháp ba mặt đây*. Tôi được sự hướng dẫn bằng kim tự tháp ba mặt.

Trong tương lai tôi sẽ chỉ cho anh chị em *tại sao tôi thực hiện kim tự tháp ba mặt, bằng con số nào, bằng năng lượng nào mà tạo kim tự tháp giả, mà học hỏi nghiên cứu, để lấy được cái thật*. Đó là chân lý, đó là năng lượng vũ trụ luân lưu trong đầu của chúng ta, cơ thể chúng ta, để chúng ta giúp cho mình, giúp cho người khác. Đó là những nguyên tắc mà trong tương lai dù muốn dù không anh chị em cũng phải học. Dù muốn dù không tôi cũng phải dạy cho anh chị em. Để anh chị em đạt được những kết quả tốt, những kết quả cao, anh chị em mới phục vụ cho nhân loại được. Chính là người châu Atlantis, *con người thực hiện*, chứ không phải Thượng Đế thực hiện. Trong tương lai đây tôi sẽ giải thích thêm tại sao kim tự tháp có ba mặt. Tôi hy vọng năm tới anh chị em có dịp gặp tôi.

Tôi cũng dự trù, nếu không có gì trở ngại thì tôi sẽ triệu tập tất cả anh chị em ngành Nhân Điện toàn thế giới để họp một cuộc họp về ngành Nhân Điện chúng ta đạt được những thành công kết quả. Đó là một cuộc họp quan trọng để tôi phân phối cho tất cả anh chị em nào tình nguyện đi các nước trên thế giới, thì anh chị em sẽ được một dịp tốt nữa, là giúp đỡ cho toàn thể nhân loại ở năm châu bốn biển, chứ không phải chỉ nơi quốc gia chúng ta ở.

Đó là một thời điểm vô cùng quan trọng cho 1998 và cho 1999. Cái cuộc họp đó, nếu các đấng thiêng liêng cao cả đồng ý, không có trở ngại không vấn đề vật chất, chấp nhận cho chúng ta hội họp bằng hình thức, Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa, thì lúc đó chúng ta sẽ triệu tập, ít nhất các bạn đồng hành từ mười ngàn tới hai chục ngàn người. Vì chỗ đó tôi muốn tìm một hội trường rất lớn, ít tốn kém, phương tiện đi dễ dàng, chúng ta sẽ kết hợp lại *một chương trình rộng lớn cho thế giới vào năm 1999*. Chắc chắn chúng ta cũng cố gắng. Phần tôi, tôi cố gắng rồi. Phần tất cả các trung tâm toàn thế giới cũng phải cố gắng tập họp về một điểm để giúp cho tất cả mấy chục ngàn anh chị em tới đó. Tạo điều kiện và giúp cho anh chị em một số điều kiện khác để anh chị em ra ngoài giúp cho thế giới, bằng cấp 1, cấp 2, cấp 3 và đi các nước trên thế giới để giúp những nơi nào khó khăn nhất gặp phải. Đó là chương trình của tôi, dự trù năm 1998 và 1999. Do đó cuộc họp tháng 2 tới đây là chúng ta sẽ bàn thảo nhiều kế hoạch, làm thế nào nghiên cứu cho đúng mức để đáp ứng nhu cầu tình trạng khó khăn nhất cho nhân loại vào năm 1999?

Đó là tôi giải thích vấn đề kim tự tháp một phần và nhiệm vụ của chúng ta một phần, cho bây giờ và cho tương lai. Đó là câu hỏi thứ nhất cho học viên này, chưa có đầy đủ lắm đâu. Nhưng tôi chưa có dạy cho anh chị em được bằng con số, tại sao tôi thực hiện con số kim tự tháp ba mặt. Chưa đến thời điểm để tôi dạy. Có nghĩa là chưa đúng lúc tôi dạy cho anh chị em hiểu rõ. Tuy nhiên dù muốn dù không, chính anh chị em, chính chúng ta sẽ tiếp tục học nữa. Học những con số mật mã, những con số bí mật, những chương trình thực hiện kim tự tháp này để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn cầu. Thì anh chị em sẽ được hiểu tại sao mà tôi chưa dạy bây giờ, mà đợi cho năm tới tôi sẽ chỉ cho anh chị em, là lý do đó.

Câu hỏi thứ hai, khi anh chị em tập trung vào một điểm, coi như linh hồn của anh chị em vô kim tự tháp. Anh chị em ngồi thiền, tịnh tâm, tập trung vào một điểm, sức mạnh của anh chị em tưởng tượng là con rồng, như mà anh chị em thấy con rồng vẽ màu vàng, đó là tình thương cao cả của các đấng tối cao giúp cho chúng ta tình thương này để chúng ta sẽ chia sẻ những tình thương cao cả của các đấng cho mọi người. Thì anh chị em sẽ đem lại ánh sáng niềm vui cho mình trước, sau đó ánh sáng niềm vui anh chị em giúp cho tất cả mọi người liên hệ tới anh chị em. Tôi mong rằng khi anh chị em được cái tình thương cao cả đó, anh chị em chia sẻ thì chắc chắn ánh sáng niềm vui luôn luôn luân lưu trong cơ thể anh chị em, luân lưu trong gia đình của anh chị em, luân lưu những người chung quanh, luân lưu dân tộc của anh chị em. Thì mỗi gia đình, dân tộc, quốc gia, đều giống nhau như vậy, đều nhận tình thương cao cả của Thượng Đế, của các đấng thiêng liêng tối cao, chắc chắn là điểm nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh để chúng ta và mọi người được an lành.

Đó là câu hỏi thứ nhì, mặc dầu tôi tóm gọn lại, nhưng đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em hỏi, thế nào là ngồi thiền, thế nào là anh chị em tịnh tâm, thế nào là

anh chị em tập trung tư tưởng vào kim tự tháp để anh chị em tập luyện, được thu nhận một tình thương cao cả của Thượng Đế ban cho chúng ta. Đây là sự luyện tập của mình đây. Trên phương diện luyện tập bằng phương tiện vật chất này, nhưng thật sự cái năng lượng vũ trụ là điện năng của Thượng Đế mà tôi thường dùng danh từ này ở cấp 5 cho anh chị em biết rồi. Bây giờ cấp sáu rồi, anh chị em biết rằng năng lượng vũ trụ là điện năng của Thượng Đế, là tình thương bao la. Anh sáng và niềm vui của Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta chia sẻ cho mọi người thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Thành công cho chúng ta và thành công cho tất cả mọi người sẽ được hưởng cái tình thương này.

Tôi mong rằng tất cả anh chị em luôn luôn sẽ nhận được tình thương cao cả của các đấng, của Thượng Đế, thì tất cả việc lớn, việc nhỏ gì chúng ta cũng thực hiện được hết. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được điều này thì trong tương lai đây, kim tự tháp này là một món quà quý nhất mà Thượng Đế ban cho chúng ta, để chúng ta tập. Qua câu trả lời này, thì tôi nảy ra, tôi nhận được một thông điệp. Chắc chắn là trong tương lai, ông Vanni, ở Italy, chuẩn bị. Bây giờ anh chị em học lớp sáu, tôi tặng cho anh chị em kim tự tháp này, bằng kích thước này, tôi mới nhận được thông điệp, chắc chắn là trong tương lai, 20 000, 10 000 anh chị em mà đến tập trung vào một điểm họp Đại hội, để bỏ công, bỏ sức tình nguyện đi các nước trên thế giới thì chắc chắn mỗi một người họp Đại hội toàn thế giới, tôi sẽ tặng cho mỗi người một kim tự tháp giống vậy. Kim tự tháp này thì dành riêng cho anh chị em học lớp sáu. Nhưng khi Đại hội từ 10 000 tới 20 000 người thì tôi nghiên cứu, tôi sẽ tặng cho mỗi người một cái kim tự tháp, để anh chị em đi các nước trên thế giới sử dụng bất cứ trường hợp nào cũng được hết. Đó là tương lai, năm tới. Anh chị em sẽ được tôi giải thích tại sao tôi tặng kim tự tháp.

Thì ông này thực hiện kim tự tháp – đừng ngó tôi ông ơi, ông ngó tôi ông cười, đừng có ngó tôi, ông Vanni, đừng có ngó tôi – nhiệm vụ của mấy ông là chuẩn bị, chở chừng 20 000 kim tự tháp đi tới một điểm, tặng cho học trò làm việc. Ông ngó tôi cười. Đừng có cười. Nhiệm vụ của ông thì ông ráng làm đi, đừng có cười, ông ơi. Đó là tương lai của năm 98, tôi hy vọng tất cả ở Đại hội, mỗi người sẽ nhận được kim tự tháp, không phải giống vậy, có thể là kích thước nhỏ hơn, và tôi sẽ tạo bằng con số kim tự tháp, tôi tặng cho anh chị em.

Đây là không phải tôi kêu gọi đi tới Đại hội. Đi cũng được, không đi cũng được, chứ không phải tôi nói cho kim tự tháp để đi dự Đại hội. Đó là duyên của anh chị em. Tổng số anh chị em hiện tại bây giờ là một hai trăm ngàn ở cấp cao. Mà so với số 10 000, 20 000 thì không có nhiều đâu. Nhiều khi anh chị em muốn, đi không được. Cũng như có một số học viên lớp sáu này, đăng ký rồi, nhiều người muốn học thì không được, tới giờ chót lại được vô chung kết. Nhiều người đóng tiền trước một năm rồi, nhưng tới giờ chót, ai học thì học, người đó ở nhà. Số duyên của người ta như vậy. Đúng là không có duyên. Tới giờ chót bỏ cuộc. Mà tự

mình bỏ cuộc. Không có duyên làm sao học được? Đừng nghĩ rằng anh chị em có tiền, có phương tiện, anh chị em học được, chưa chắc đâu. Tới giờ chót thì anh chị em sẽ bị cản trở dưới mọi hình thức. Người ta điều khiển anh chị em, anh chị em bị cản trở bởi người ta điều khiển, anh chị em bỏ cuộc. Thì đó là lỗi anh chị em chứ không phải lỗi người đó. Tội nghiệp nhất là cho mấy người này. Ngược lại, những người dự trù năm tới học thì tới giờ chót, hên xui may rủi, tới có chỗ thì học, không có chỗ đi về, mấy người đó lại được học. Đừng là phải duyên của mấy người đó không?

Nói tóm lại mục đích của tôi, mục đích của tất cả anh chị em, tất cả những mục đích này là phục vụ cho nhân loại thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công, không có gì trở ngại hết. Đó, tôi mong rằng anh chị em hiểu được câu tôi trình bày thì tôi hy sinh nhiều, anh chị em cũng cố gắng bỏ thời gian của mình với điều kiện anh chị em có thời gian. Cố gắng hy sinh, hợp với tôi. Chúng ta, tôi và anh chị em cùng nắm tay với nhau phục vụ cho nhân loại, mà phục vụ cho nhân loại thì, anh chị em biết, còn 3 năm nữa thôi, thời gian đâu còn nhiều.

Những nhà khoa học cảnh cáo thế giới rồi. Mà mỗi lần những nhà khoa học cảnh cáo thế giới thì ít ra họ nghiên cứu đạt được 70 – 80% rồi. Cảnh cáo nhân loại thì chắc chắn sự thiệt hại họ phải nắm vững rồi. Họ mới dám tuyên bố. Khi những nhà khoa học tuyên bố như vậy thì anh chị em đâu còn gì nữa phải nghĩ. *Chỉ còn một điều duy nhất, là bỏ công, bỏ sức, bỏ thời gian còn lại của chúng ta, cố gắng học hỏi, nghiên cứu để tạo được một sức mạnh, mà chính sức mạnh này phục vụ cho nhân loại, gia đình, dân tộc, thì chúng ta sẽ thành công, mà chúng ta khỏi phải sợ chết.* Có thể trong tương lai chúng ta sẽ giúp nhiều người, nhiều giới chứ không phải một người, một giới không mà thôi đâu.

Tôi hy vọng anh chị em ý thức được điều này, thời gian còn lại, anh chị em cố gắng giống như tôi vậy, cố gắng học hỏi thêm, nghiên cứu thêm, hầu để giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này không có bị tận thế, chết chóc nhiều. Đó là ý tưởng của tôi cũng như đường hướng của Thượng Đế, của các đấng muốn giữ cho nhân loại lại, không có bị chết. Chắc chắn những người không chết đó là gia đình, dân tộc của chúng ta và những người thân thương ruột thịt của ta.

Tôi hy vọng anh chị em hiểu được điều này, cố gắng, chúng ta nắm tay lại với nhau, xây dựng một hàng rào an ninh bảo vệ cho nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta.

59/ Kính thưa Thầy, Thầy cho phép ông người Lào hỏi nên ông run quá, ông quên hết, không biết phải nói gì nữa. Thật ra đêm hôm qua thì ông có rất

nhiều câu hỏi và sáng nay, ông có một vài câu trả lời. Trước hết ông xin cảm ơn Thầy.

Ông xin trình bày: theo phương pháp thiền Zen bên Nhật bản thì người đệ tử đến học với vị thầy, mang một cái chiếu theo, trải chiếu ra và ngồi trên đó thiền. Khi người đệ tử ngồi thiền và hiểu được chuyện rồi, sau đó cuốn chiếu và đứng dậy ra đi, nghĩa là người đệ tử chưa hiểu về sự thiền định. Lúc đó vị thầy cầm cây gậy quất đệ tử, và người đệ tử đó phải tiếp tục tập thiền lại cho đến khi hiểu được sự việc đó. Từ hình ảnh này, ông tự hỏi trước khi ông qua Bỉ – vì sao ông lại qua Bỉ này để học, qua đây để làm cái gì, để học cái gì? – khi xe đưa ông ra ga thì đứa con gái của ông có hỏi ông: “ba đi qua Bỉ để làm gì?” thì ông trả lời là ông đi qua Bỉ để học một lớp tâm linh cao hơn. Trong thời gian qua, ông có ngồi nói chuyện với con chó của ông, mà nước mắt của ông chảy ra, vì con chó của ông bị bệnh rất . Ông nói với con chó rằng bây giờ con chó này hết kiếp rồi, ông hy vọng và mong rằng con chó sẽ tái kiếp rất nhanh, và trong kiếp tới thì con chó sẽ tiếp tục đường tu. Sau đó ông đưa con chó đến bác sĩ thú y để kết thúc cuộc đời của nó. Ông muốn trình bày với Thầy điều này là vì thật tình ông không hiểu trong tâm của ông như thế nào. Một mặt thì ông muốn sự sống luôn luôn tiếp tục, vì riêng ông, ông đã bị mất một người con trai. Nhưng khi ông thấy con chó đau khổ thì ông lại có ý kết thúc cuộc sống của nó. Đôi khi ông bị mâu thuẫn và bàng hoàng, không rõ. Ông xin hỏi Thầy có cách nào cho ông một câu giải đáp, sáng tỏ, vì sao con đường tâm linh lại khó khăn như vậy? Đôi khi ông không hiểu được, xin Thầy giải thích cho ông.

Người học viên này nêu ra, tại sao người học trò bên Nhật bản ngồi thiền tịnh tâm, đi ra cảm ơn ông thầy. Theo nguyên tắc phong tục tập quán của người Đông nam châu Á, đó là vô lễ. Nhưng ông thầy thiền bên Nhật bản giỏi quá. Vì ông giỏi quá, ông không bao giờ cho đệ tử cảm ơn. Nếu đưa ra những luật lệ mà sợ sệt vậy thì người đệ tử không biết gì hết. Vì chỗ đó, nếu học được, biết được, thì sẵn sàng ra đi. Sự hiểu biết này giúp cho mọi người. Điều này quan trọng hơn là điều cảm ơn. Vì lý do đó mà ông thầy luôn luôn dặn đệ tử ráng ngồi thiền đi con, để các đấng thiêng liêng cao cả dạy cho con đường đạo. Mà khi sáng tỏ được đạo thì con ra phục vụ cho nhân loại, chứ khỏi cần cảm ơn ông thầy.

Nhiều lần tôi hướng dẫn cho anh chị em, từ lớp 4 đến bây giờ lớp sáu, điều quan trọng là mỗi lần tôi đến đây, tôi không có muốn anh chị em lưu luyến với tôi, bằng hình thức, anh chị em về đi, anh chị em đừng theo tôi. Theo tôi, tôi mắc công mướn thông dịch viên. Về lo bổn phận của anh chị em, lo dân tộc của anh chị em, lo gia đình của anh chị em. Tôi, có nhiệm vụ đến đây, tôi dạy cho anh chị em xong, rồi tôi đi. Anh chị em đừng lưu luyến tôi. Lưu luyến tôi thì sẽ không còn làm việc

được nữa, không giúp gia đình, không giúp xã hội được khi gặp chuyện lâm nguy. Vì chỗ đó khi gần mãn khóa học, tôi nói anh chị em về lo gia đình của anh chị em, chứ thật sự tôi cũng thương anh chị em lắm. Nhưng tôi thương đây là cái linh hồn của tôi, thương đây là năng lực của tôi luôn luôn bên cạnh anh chị em, để tôi giúp trong những trường hợp khó khăn nhất, mà anh chị em giải quyết không được. Tôi thương anh chị em bằng cách đó. Chứ không phải thương anh chị em, rồi kêu anh chị em theo tôi, không phải cái này. Thương kiểu đó là không đúng cách. Thương với khả năng của tôi, tôi truyền điện cho anh chị em, tạo cho anh chị em sức mạnh, vượt qua mọi khó khăn trở ngại. Chứ còn tôi đây, đặt điều kiện anh chị em phải như thế này, phải thế này, nội mà anh chị em sợ không, học cũng không được rồi.

Vì chỗ đó, tôi không muốn anh chị em sợ sệt bất cứ trường hợp nào, ngay cả trong lớp học cũng vậy. Có một số anh chị em nhát. Anh chị em sợ đưa tay lên hỏi. Nhưng anh chị em đừng có lo. Tôi đã hướng dẫn rồi. Anh chị em hỏi một câu, bè bạn nói tại sao anh chị em hỏi dở. Được rồi, tôi sẽ chuyển câu hỏi dở thành bốn câu hỏi hay, người ta vỗ tay. Bắt đầu hỏi thì sợ. Nghĩ rằng không biết tôi hỏi có đúng không, tôi hỏi có hay không, hay tôi hỏi có dở không, rồi bè bạn tôi cười tôi. Anh chị em đừng sợ cái này. Tôi chuyển câu hỏi từ đường đời tới đường đạo thì tất cả mọi người trong lớp học này nghe một câu hỏi dở, tôi trả lời bốn câu hỏi hay để tất cả mọi người học. Cái đó tôi chuyển được.

Do đó tôi hướng dẫn, muốn cho anh chị em giỏi mà không đặt một điều kiện, luật lệ nào hết. Chỉ có một điều kiện, tại tôi thương anh chị em tôi đặt điều kiện. Bây giờ đây tôi thí dụ ngoài đời, anh chị em cần một cái ly để uống nước, thay vì cầm chai uống cũng được, đâu có gì trở ngại. Tôi nói cầm cái chai uống, nhiều khi anh chị em bị sặc. Tôi đưa cái ly cho anh chị em đây. Tôi biết anh chị em uống nước bằng cái chai này, thì dễ lắm, uống được như thường dù không có ly. Nhưng đôi khi anh chị em mệt quá, cầm như vậy, sặc, chết. Anh chị em bị bệnh, bị đau. Do đó tôi nói thôi, tôi có ly nhiều lắm nè, tôi tặng cho anh chị em cái ly. Là tôi biết, trước sau, sau trước, anh chị em uống nước bằng cái này thì cũng bị sặc nước, đôi khi anh chị em chết luôn. Tôi sợ anh chị em chết, đau, bệnh, tôi tặng cho cái ly này liêng. Liêng, tôi chụp cái ly này, tôi nói người này cần, tôi cho người này. Anh chị em ngoan cố, uống kiểu kia, sặc, chết luôn. Nếu anh chị em không cần cái ly, trả tôi, tôi cho người khác.

Đó là lý do mà tôi không muốn anh chị em học từ lớp 1 tới lớp lớn mà bỏ, là tội nghiệp cho anh chị em. Anh chị em học hay bỏ là chuyện của anh chị em. Nhưng anh chị em là học trò tôi. Tôi biết công lao cực khổ của anh chị em học từ lớp nhỏ tới lớp lớn, là hy sinh rất nhiều, mặc dầu đây là quyền lợi của anh chị em, quyền lợi của gia đình anh chị em. Nhưng khi anh chị em bỏ cuộc, tôi đau lòng, là tôi thương anh chị em, tôi thương gia đình của anh chị em. Nhưng anh chị em bỏ cuộc. Tôi là ông Thầy, tôi kệ. Anh chị em bỏ cuộc, anh chị em ráng chịu, chuyện

của anh chị em, không phải chuyện của tôi. Nhưng đâu có được ... Nhưng cũng đành chịu.

Tuy nhiên, luôn luôn tôi nói với học trò, nhiều học trò phản tôi, tôi chỉ cần ký thôi, họ ở tù 20 năm. Ông quan tòa nói Thầy cứ việc ký đi, bỏ tù 20 năm. Tôi là Thầy, tôi bỏ tù học trò sao? Học trò có phản tôi, được rồi, phản đi, rồi chừng nào ăn năn tôi sẽ giúp tiếp. Chứ không có lý do gì người Thầy có đầy đủ khả năng, mà ký một chữ ký cho học trò mình ở tù 20 năm, mặc dầu nó làm bậy. Những cái luật lệ đó tôi bỏ hết, tôi khoan hồng hết. Tôi tha bổng hết.

Do đó ông thầy Nhật bổn dạy học trò, *đừng bao giờ sợ, sợ giảm đường tu. Mất tự do con người, mất tự do linh hồn thì anh chị em làm sao tu được?* Trong ngành Nhân Điện cũng vậy, không có một luật lệ nào đưa ra gây khó khăn cho anh chị em hết. Ngoại trừ tôi mở luân xa cho anh chị em, anh chị em không cần, bỏ, thì tôi lượm cái này. Tại vì ông thầy có dạy tôi: “cái này từ trước tới giờ chưa có. Cái này là cái quý giá, mà cho những người học trò, học trò không nhận mà liệng thì con lượm lại đi, con cho những người khác”. Hàng triệu người, muốn, chưa có được. Hàng trăm triệu người đang chờ thì chưa được. Anh chị em có mà liệng thì tôi phải lượm cái này. Cái này tôi biết là của quý, tôi phải lượm cho những người nào cần thiết. Mà hàng triệu người đang cần, trông chờ từng ngày từng phút, gặp mặt được ông Thầy. Hoặc trông chờ từng ngày, từng phút được ông Thầy mở luân xa bằng điện thoại. Biết bao nhiêu triệu người đang chờ. Mà anh chị em có của quý, anh chị em liệng, tôi thấy cái này là của quý, của Thượng Đế cho, tôi phải lượm lại, tôi phải chùi lại, tặng cho những người khác cần.

Vì lý do đó mà tôi chỉ khuyên anh chị em một điều. Nếu anh chị em thương mình, thương gia đình mình thì tất cả những gì anh chị em học được, mang lại kết quả niềm vui cho mình, thì anh chị em cố gắng tiếp tục cuộc hành trình đi, chắc chắn anh chị em sẽ đem ánh sáng niềm vui cho mình, cho gia đình mình. Ngoài ra không có luật lệ nào ràng buộc anh chị em hết. Như vậy anh chị em mới thoải mái trong tinh thần, thoải mái trong thể xác, mới phục vụ cho mình, giúp cho mọi người được.

Kể cả ngay vấn đề thiền cũng vậy. Tất cả những vị thiền sư dạy học trò bắt buộc phải ngồi như thế này, bán già, kiết già. Anh chị em trẻ thì còn tập được. Cỡ như anh chị em mà 50, 60 tuổi mới bắt đầu, mỗi ngày ngồi như vậy, ngày thứ nhất, ngày thứ nhì, thôi, anh chị em bỏ rồi. Tay chân anh chị em nhức nhối. Ngồi thiền một tiếp đồng hồ, thức dậy, ngồi dậy, nhiều khi còn té nữa. Những luật lệ này đâu có giá trị gì. Nhỏ thì còn được, chứ lớn như anh chị em, mà kêu ngồi thiền 2 tiếng đồng hồ, ngồi xong, đứng, dậy, té bể đầu. Kết quả thì chưa thấy gì, thấy anh chị em vô nhà thương rồi. Được rồi, tôi cần anh chị em ngồi như thế nào thoải mái thôi, 5 phút ở lớp một, lớp hai. Không có ràng buộc gì, đơn sơ, đơn giản mà đầy đủ

kết quả. Việc thiện là giúp cho anh chị em đạt được kết quả chứ không phải ràng buộc anh chị em phải ngồi như thế này, gồng mình, gồng tay. Tôi nói thiệt, hồi xưa mà ông thầy bắt tôi như vậy, là tôi không có học đâu. Nhờ ông thầy dễ dãi cho tôi, không có đặt điều kiện, thì tôi dạy cho anh chị em y hệt như ông thầy dạy tôi. Tôi nói đây là ông thầy vô hình đó. Làm thế nào con thoải mái, được rồi. Không cần ràng buộc phải luật lệ, ngồi bán già, kiết già, trọ căng tối, trọ căng lui, chuyện đó của người ta, không phải của con. Vì chỗ đó, tôi đâu có biết cái nào để ràng buộc anh chị em bởi những luật lệ. Tôi trình bày vài nét trong vấn đề ông thầy giỏi thì không bao giờ buộc đệ tử một luật lệ nào hết. Để cho đệ tử thoải mái học, đạt được kết quả giúp cho mọi người, trong đó có gia đình mình, dân tộc của chúng ta.

Khi anh chị em học được tới lớp 5 rồi, học được lớp tâm linh rồi, qua học lớp 5.1, luân xa sử dụng được, giúp cho người ta hết đau hết bệnh được, đó là một hình thức anh chị em tiếp thu cái tình thương bác ái Thượng Đế ban cho chúng ta. Anh chị em muốn cho con chó, con mèo nó phát triển vấn đề tâm linh, đó là anh chị em ý thức được đường đạo. Đường đạo anh chị em biết được, mới phân tách cái này. Còn nếu chưa ý thức được, thì vẫn thương nó, cố gắng làm thế nào để bảo vệ cho nó, cho nó sống dài, sống lâu. Mình thương nó mà mình hại nó. Hại nó thành động vật hoại. Nó không có điều kiện để phát triển vấn đề tâm linh. Nó chết theo đúng luật lệ, cho nó tái kiếp, chứ không có nghĩa là chó, mèo, heo, gà, vịt, anh chị em giúp nó, chặt đầu, chặt đầu, chặt đầu, chôn nó. Không phải vậy! Ý tôi muốn nói đây là nếu nó bệnh, anh chị em cần cho nó giải thoát thì anh chị em giúp linh hồn nó tái kiếp, chứ không phải nghe tôi nói rồi về, tất cả động vật trong nhà giết chết hết. Đó là sai nguyên tắc đó. Anh chị em phải đợi cho nó đúng thời cơ, nó bệnh, nó đau, nó chết thì được. Có một số câu chuyện tôi dẫn giải như vậy, có một số học trò tôi bên Thái Lan nói: “ngày hôm nay, Thầy ơi, con giết được 10 con ruồi, với 10 con muỗi. Mừng quá”. Hỏi: tại sao mừng? Nói: “tại Thầy dạy vậy, thì con giết 10 con ruồi, con giúp nó không thành con ruồi nữa, nó tái kiếp. Con muỗi thành con khác, bự hơn con muỗi”. Hơi sức nào mỗi ngày anh chị em phải đập từ con ruồi, con muỗi rồi cộng lại. Không phải như vậy. Cơ duyên mà giúp cho nó thì được, chứ ngày tối lo đập muỗi, đập ruồi hoại, anh chị em đâu có làm ăn gì được?

Đó là người học viên này ý thức được vấn đề đường đạo, ý thức được vấn đề tâm linh. Do đó người học viên này – đặc biệt nhất, khi đưa tay lên hỏi là tôi nhớ người này – tôi nhớ rõ, ông học từ lớp 3 ở Geneve, lớp 4, lớp 5, bất cứ lớp nào, tôi thấy ông này là tôi nhớ lý lịch, ông người Lào mà nói tiếng Pháp nữa. Tiếng Việt ông nói ít lắm, mỗi lần ông đưa tay là tôi ông. Tôi nhớ ông hồi học lớp 3, ông gặp tôi tại Geneve tới bây giờ. Tính đi tính lại cũng một hai năm rồi. Cái mặt thì tôi nhớ dai, chứ tên thì anh chị em cũng thông cảm. Cái tên của anh chị em dài quá, tôi đọc ít có nhớ tên lắm. Nhưng tôi nhớ mặt anh chị em ở đây, tôi nhớ hay lắm.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi trình bày cho anh chị em vài nét trong vấn đề thiển của người học trò. Trong vài nét tình thương của mình biết được, trong khi chúng ta học, chúng ta tiếp thu được cái tình thương cao cả của Thượng Đế, thì chính cái tình thương đó tạo cho chúng ta hiểu biết mọi sự việc, chúng ta giúp cho bản thân mình, giúp cho gia đình mình, giúp những người liên hệ bằng tình thương. Mặc dầu là anh chị em biết xa cách nó, anh chị em thương nó mà giúp linh hồn nó. Do đó anh chị em phải đổ lệ, đó là tại vì tình thương của anh chị em, với khả năng của mình không được nhiều lắm để giúp đỡ cho nó hoàn thành, mà chỉ biết thương để giúp đỡ linh hồn tái kiếp để tiến hóa trong lãnh vực tâm linh. Đó là một hình thức linh hồn của người học viên này và kể cả thể xác học viên này ý thức đường đạo, ý thức đường tâm linh.

60/ Kính thưa Thầy, bà này muốn chia sẻ với mọi người một kinh nghiệm rất đặc biệt của bà. Đối với bà thì sự kiện mà bà đã sống qua, coi như là một món quà rất quý giá. Vào tháng hai, năm nay, sau khi bà có một bệnh nhân đến để bà trị bệnh, thì sau khi bà chẩn mạch, bà bắt đầu trị trên luân xa của bệnh nhân. Khi bắt đầu trị – lúc nào cũng mở mắt – thì thấy trên đầu của bệnh nhân có một kim tự tháp thủy tinh. Từ kim tự tháp bằng thủy tinh đó, tỏa ra một cái năng lượng như màu của các cầu vòng, và năng lượng đó tỏa xuống như những làn khăn. Lúc đó bà có cảm nhận nơi hai điểm sau đầu, hai điểm mà Thầy nói trong lớp học kỳ này. Và từ sự cảm nhận ở hai điểm sau đầu, bà nhận được một sức mạnh rất là lớn, và sức mạnh này chuyển qua đến luân xa 4 của bà. Từ luân xa 4, sức mạnh này chuyển ra phía trước ngực và đi đến kim tự tháp thủy tinh mà bà thấy trên đầu người bệnh nhân. Lúc đó bà thấy có một điệu nhạc. Bà không nhớ lại điệu nhạc và không thể trình diễn hoặc ca lại điệu nhạc bà đã nghe. Sau đó, khi bà trị trên các luân xa xong thì bà tiếp tục lọc máu cho người bệnh nhân đó. Đối với bà đây là một kinh nghiệm rất là tuyệt đẹp mà bà đã được trải qua. Qua sự trình bày này, bà có câu hỏi. Có một sự liên hệ nào giữa luân xa 4 và hai điểm sau đầu hay không?

Trước khi tôi trả lời, tôi giới thiệu cái này hay lắm. Mời bà đứng dậy, tôi giới thiệu cho tất cả anh chị em nghe, tại sao tôi dạy lớp 5.1. Mời bà đứng dậy. Bây giờ tôi trình bày với anh chị em, tại sao tôi dạy lớp 5.1. Vào tháng 12 năm 1995, đáng lẽ là tôi chưa dạy, nhưng bà này, bà có tật, một cái tay, nhưng mà trị bệnh hay vô song. Bà đặt tay từ luân xa 2, 3, 4, 5, 7, mỗi ngày lọc máu trị bệnh, không biết bao nhiêu bệnh nhân. Mà mỗi lần bà trị bệnh, là hết bệnh. Trong cái chuyến tôi đi thăm trung tâm của anh Thiện, thì có bà này làm việc chỗ trung tâm của anh Thiện. Bà nói có cách nào giúp cho bà đừng có trị bằng tay không? Bà

vừa nghĩ tới vậy, tôi thấy bà có một cánh tay à. Tôi nói được rồi, để tôi suy nghĩ. Thì cùng lúc đó tôi suy nghĩ, tôi quyết định liền. Tôi nói bây giờ thời cơ là phải tới điểm, tôi phải giúp cho tất cả mọi người trong ngành Nhân Điện chúng ta biết cách sử dụng sixième sens đúng cách để trị bệnh bằng luân xa 6. Vì chỗ đó tôi quyết định kêu anh Thiện tổ chức lớp luân xa 6 liền lập tức, đó là vào tháng 12, năm 1995. Sau khi đó tôi bắt đầu dạy cho anh chị em lớp 5.1, lớp 5.2, cho tới bây giờ lớp sáu. Đó là lý do mà tôi thấy người học viên này trị bệnh rất giỏi, phương tiện không có, mới dùng luân xa 6. Việc này giúp cho người học viên này cũng như giúp cho tất cả các học viên khác trên thế giới được học lớp 5.1 từ tháng 12, năm 1995. Đó là vấn đề của chúng ta ở ngoài đời. Ngược lại tôi giúp những người đạo, hàng ngàn người ở Thái Lan, và những người đạo giữ giới, đàn ông không được đụng đàn bà, và ngược lại. Do đó luân xa 6 có tác dụng cho những người tu học, những nhà tu không được đụng khác phái, thì dùng luân xa 6 này giúp cũng không biết bao nhiêu người bệnh khác phái, mà phong tục tập quán của họ không cho phép.

Nếu tôi không thăm viếng tại Geneve, không có gặp tình trạng người học viên này thì chắc chắn giờ này tôi cũng chưa dạy anh chị em lớp sáu đâu. Đó là cơ duyên. Qua câu hỏi của học viên này thì chắc chắn học viên này có ít nhiều tình thương cao cả Thượng Đế ban cho học viên này. Do đó khi trị bệnh mới thấy được cái kim tự tháp nằm trên đỉnh đầu. Hai điểm này liên quan đến bộ não của con người, nó kết hợp toàn cơ thể của anh chị em. Thì trong tương lai đây, qua câu hỏi của học viên này, qua sự kinh nghiệm của một năm qua, một số anh chị em học lớp sáu được tôi hướng dẫn trị bệnh bằng luân xa 6, một cái tay đặt đây hoặc nghĩ luân xa 6, và hai hệ thần kinh phía sau đầu, một số giải quyết bệnh trạng rất nhanh. Mau hết bệnh, mau hết đau rất nhiều. Vì chỗ đó, chắc chắn người học viên này có cơ duyên với tình thương cao cả mà người học viên này nhận được của Thượng Đế mà chan hòa cho những người khác, bằng một cánh tay mà trị bệnh biết bao nhiêu người hết đau, hết bệnh. Vì chỗ đó thì liên hệ, linh hồn của chúng ta thì ngự trị ở tim, luân xa 4 này. Khi chúng ta nhận được cái tình thương cao cả thì chính con tim này sẽ không đổ kỵ ai hết. Anh chị em thương nhân loại, thương mọi người bằng cái đầu của chúng ta, đó là bằng thể xác, thì còn tính toán, cái tốt, cái xấu, cái nhiều, ít, phải, quấy. Nhưng anh chị em *thương bằng con tim là anh chị em thương bằng linh hồn thì anh chị em không có phân chia, thế nào là cao, thế nào là thấp, xấu, tốt*. Anh chị em thương để mà thương, thương để mà giúp đỡ, thương không có tình toán. Đó là tình thương cao cả mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Nếu chúng ta được tình thương không tính toán, không ích kỷ thì chúng ta sẽ giúp cho mình nhiều lắm. Chẳng những giúp cho mình rồi, còn giúp cho tất cả mọi người khác.

Qua câu hỏi của học viên này thì tôi nhấn mạnh rằng, khi chúng ta nhận được tình thương cao cả thì muôn loài chúng ta thương. Thương mà chúng ta giúp

không được, chúng ta phải tỏ cái tình thương bằng cái nước mắt của chúng ta. Bằng cái tình thương cao cả mà Thượng Đế ban cho, mà chúng ta giúp không được. Đó là lý do mà tại sao có một số anh chị em khác thương giúp đỡ không được mà tỏ vẻ ra khóc, đau buồn. Đau buồn là mình chưa có đủ khả năng nhiều, giúp cho người ta. Đau buồn là sự việc vậy, chứ không phải mình chán nản mình khóc. Hai cái sự việc khác nhau. Do đó, chắc chắn khi chúng ta đặt tay vô luân xa 6 và hai cái điểm này là tình thương chúng ta nhận được của Thượng Đế, thì chính cái tình thương này mà chúng ta truyền điện vô luân xa 6 cho người bệnh, giúp cho hệ thần kinh người bệnh hoạt động, điều hòa hệ thần kinh trên đầu và giúp cho bộ phận người đó hết bệnh, hết đau. Đó là một niềm vui của anh chị em, là giải quyết được vấn đề đau ốm bệnh hoạn, giúp cho người đó có đầy đủ sức khỏe để họ phục vụ cho nhân loại, cho gia đình, cho dân tộc, và giúp cho họ được hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng Đế giao phó cho họ. Vì lý do đó, có sự liên hệ tại sao luân xa 4 kết hợp lại những tuyến yên, tuyến tùng, hoặc những hệ thần kinh mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Đó là tình thương cao cả Thượng Đế ban cho chúng ta và chính tình thương đó chúng ta sẽ ban lại cho người khác. Trước khi ban người khác thì chính chúng ta ban cho chúng ta. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được như vậy, thì cố gắng thực hiện chương trình học hỏi nghiên cứu để giúp cho mọi người. Người này chỉ có một tay thôi, một tay bị tật rồi, nhưng vẫn cố gắng giúp. Thì bây giờ đây, chính người học viên này nhắc nhở cho tôi làm thế nào giúp cá nhân người học viên này. Sau khi tôi giúp cá nhân người học viên này, thì tôi dạy hàng ngàn người, hàng ngàn anh chị em học lớp 5.1 rồi, biết cách sử dụng luân xa 6 rồi. Hàng ngàn người học được lớp 5.2 rồi và bây giờ trên 2000 anh chị em học được lớp sáu, mà do chỉ một câu hỏi của người này thôi. Một câu yêu cầu tôi giúp đỡ thôi. Tôi thương quá, không biết làm sao giúp, thì tôi mới đưa ra một chương trình, một chương trình mà suốt hai năm qua tôi dạy từ lớp 5.1 tới ngày hôm nay là lớp sáu mà khoảng trên 2000 anh chị em học được.

Tôi mong rằng anh chị em ý thức được điều này và ý thức được trường hợp của người học viên này, thì chắc chắn anh chị em sẽ cùng với người học viên này, cùng với tôi, cùng với tất cả mọi người nắm tay lại hợp nhứt với nhau.

Khi chúng ta chưa nhận tình thương cao cả của Thượng Đế thì chúng ta còn phân chia. Mà *khi chúng ta nhận được tình thương cao cả của Thượng Đế thì chúng ta không còn phân chia nữa, chỉ biết hợp tác với nhau phục vụ cho nhân loại thôi.* Tại vì nhân loại, tất cả linh hồn của chúng ta là có một linh hồn thôi. Mà một linh hồn Đấng tối cao là Thượng Đế, ban cho mỗi người chúng ta một linh hồn, để chúng ta học những cái hay, những cái giỏi, những cái tốt, những cái xấu để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người. Vì lý do đó mà chúng ta không thể nào không giúp cho những người lạ hoặc quen. Nói tóm lại, đó là một đại gia đình nhân loại, chứ không phải dân tộc. Đây là một đại gia đình nhân loại. Vì chỗ đó chúng ta cố

gắng đừng có tranh chấp, đừng có hận thù. Anh chị em tranh chấp, anh chị em hận thù, coi như chúng ta hận thù gia đình chúng ta. Đây là đại gia đình nhân loại. Chỉ có một người, đó là người duy nhất ở ngoài cõi trần gian này là Đấng tối cao. Đấng tối cao ban cho chúng ta sức sống bằng không khí này. Mà chúng ta là những hạt cát, những không khí nhỏ nằm ở trong không khí lớn. Thì vô tình anh chị em giận hờn, chia rẽ, oán hận, thì chính chúng ta oán hận chúng ta. Tại chúng ta có một điểm mà sanh ra muôn loài. Mà điểm đó là Đấng tối cao ban cho chúng ta sức sống, sự hiểu biết.

Thì tôi cũng thông cảm cho tất cả nhân loại trên quả địa cầu này, ngày cả tôi cũng thông cảm cho tôi. Đôi khi chúng ta bị che, cái màn âm u, cái màn đen tối vô trong đầu chúng ta, thì làm sao chúng ta có ánh sáng được? Bây giờ, chúng ta từ từ sẽ mở cái màn tối ra để chúng ta thấy được ánh sáng. Đó là ánh sáng tình thương cao cả Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta giúp cho mọi người. Thì tôi hy vọng rằng: sau lớp học này và trong tương lai anh chị em ý thức được điều này, thì anh chị em có thể giúp cho dân tộc của mình, giúp cho gia đình của mình, giúp cho người khác bằng ánh sáng, bằng tình thương Thượng Đế ban cho chúng, mà anh chị em chan hòa. Tôi hy vọng rằng cuối thế kỷ 20 này nhân loại sẽ không có bị chết nhiều. Nhân loại sẽ không bị chết nhiều để nhân loại sống phục vụ cho nhân loại. Sống để kết hợp với nhân loại, giúp cho nhân loại ở thế kỷ này và những thế kỷ kế tiếp. Đường hướng này Thượng Đế muốn. Vì Thượng Đế muốn mới tạo cho chúng ta một quyền năng khả năng để chúng ta giúp nhân loại. Chứ nếu Thượng Đế không có tạo quyền năng khả năng cho chúng ta giúp nhân loại, thì giờ này chắc chắn tôi, và tất cả anh chị em chờ đợi năm tới đây, năm sau đây, chúng ta cùng về bên kia cửa tử. Chết hết rồi. Họ cảnh cáo rồi, chắc chắn là tôi cũng sống không nổi đâu. Mà tôi chết thì anh chị em cũng chết theo tôi. Hoặc anh chị em chết, tôi cũng bắt chước anh chị em, tôi cũng chết theo anh chị em. Chúng ta cùng chết vì một điểm đó.

Nhưng kỳ này được may mắn, Thượng Đế giúp cho chúng ta để giúp cho mình, giúp cho người khác, giúp nhân loại, thì tôi hy vọng rằng cuối thế kỷ 20 này nhân loại sẽ không có chết nhiều đâu. Trong đó có đại gia đình dân tộc của chúng ta, gia đình nhỏ hẹp của chúng ta, và bè bạn chúng ta. Sống để tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu phát triển tâm linh để giúp thế hệ mai sau. Thế hệ mai sau tôi thường nói, đó là con cháu chúng ta, đang chờ đợi chúng ta giúp tái kiếp, những thế kỷ kế tiếp, gần nhất là thế kỷ 21 trở về sau.

Qua câu hỏi này, qua sự trình bày của tôi, thì đó là tại sao tôi dạy học cho tới ngày hôm nay. Cũng may là có người học viên này đứng ra nêu câu hỏi để tôi giới thiệu cho người học viên này. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được cái này, chắc chắn là anh chị em đem ánh sáng niềm vui cho mình, cho gia đình mình, cho dân tộc mình và các dân tộc khác trên thế giới bây giờ và tương lai.

61/ Trước hết bà này xin cảm ơn Thầy về tất cả những gì Thầy đã đem lại cho con. Bà xin có hai câu hỏi. Có thể hai câu hỏi của bà không có được thông minh lắm, nhưng bà xin hỏi. Có cách nào trị những người đàn bà trong tuổi tất kinh? Những lúc đó trong người họ thay đổi và khó chịu.

Câu hỏi thứ hai, trong cuộc họp bên Hòa Lan, Thầy có dạy là những người nào có luân xa mở thì nên tránh đừng đụng vào xác chết. Bà xin hỏi nếu họ làm trong bệnh viện, cần chăm sóc xác đó thì làm sao?

Chắc chắn trong cơ thể mấy bà khi tất kinh thì ảnh hưởng xáo trộn trong cơ thể. Đối với chúng ta, dễ lắm. Mỗi ngày anh chị em dành một phút cho người đàn bà đó thôi. Chắc chắn họ sẽ quân bình cơ thể, sẽ dễ chịu, không có khó khăn và không bị trở ngại trong cơ thể. Mỗi ngày một phút, trị bằng sixième sens cũng được, trị bằng tay cũng được. Và nghĩ luân xa 6, 7 của mình, hoặc đặt tay luân xa 6, 7 của người bệnh nhưng nghĩ của mình. Sau đó đặt tay luân xa 6 và hai điểm phía sau đầu của họ, 30 giây nữa, là một phút. Từ từ người đó sẽ quân bình trở lại. Trước kia, anh chị em không có trị bằng luân xa 6, trị bằng tay thôi thì cũng đem áp dụng phương pháp của ngành Nhân Điện giải quyết không biết bao nhiêu trường hợp đó xảy ra rồi. Bây giờ anh chị em học lớp sáu thì tinh vi hơn nữa. Có nhiều năng lực hơn nữa. Do đó mỗi ngày anh chị em trị theo phương cách mà tôi vừa hướng dẫn, thì giúp cho cơ thể người đàn bà dễ dàng.

Nhiệm vụ của anh chị em chăm sóc những người bị chết, thì không có gì trở ngại hết. Ý tôi muốn nói, sau khi những người chết rồi thì nhiệm vụ của chúng ta là cầu nguyện cho người chết, không cần biết đàn ông hoặc đàn bà. Anh chị em cũng không cần biết tên, tuổi người đó. Nếu người đó may mắn tái kiếp liền thì là một điều tốt. Nếu chết mà chưa tái kiếp thì anh chị em chỉ đứng như thế này, cầu nguyện cho người chết đây, cầu nguyện linh hồn người chết tái kiếp đi tu. Thì linh hồn người đó tái kiếp liền. Theo nguyên tắc chung mà tôi biết được, người vừa chết rồi, chưa đem chôn, chưa đem thiêu thì linh hồn ở đây chờ cơ hội nếu thể xác sống thì linh hồn sẽ nhập vô liền. Mà nếu thể xác này không sống thì linh hồn chờ đợi thể xác đi, linh hồn đi. Khi chôn thiêu, thấy mất rồi thì linh hồn sẽ đi nơi khác mà không còn vương vấp thể xác này nữa. Vì chỗ đó có một số học viên nêu câu hỏi, khi chết nên thiêu hay chôn? Tôi nói, theo cá nhân tôi, tôi nói tôi, chết tôi yêu cầu thân nhân, gia đình tôi thiêu thể xác này, để cho linh hồn này không còn vương bận thể xác nữa. Anh chị em đem chôn, linh hồn tưởng còn sống sót lại, ở bên cạnh này hoài, chờ, chờ, 5, 10 năm, 20 năm, khi thể xác tan rã rồi, linh hồn mới đi. Hoặc linh hồn như thế này, gặp mấy ông thầy phù thủy giỏi dụ, đi theo,

ông cầm bả vô hũ, sai khiến, làm những việc không tốt hoặc những việc tốt thì tôi trình bày với anh chị em qua vài nét đó.

Nhiệm vụ của anh chị em trong bệnh viện thì không thành vấn đề. Nhưng anh chị em đừng đặt tay nơi luân xa làm chi nữa. Sở dĩ tôi trình bày vì có một số học trò, vô tình chứ không cố ý, thương quá, mà hại, hại cho mình. Người chết thì anh chị em đâu cứu sống được. Anh chị em cầu nguyện cái linh hồn người chết đi tái kiếp đi tu là một điều tốt, là giúp cho linh hồn được trọn vẹn về với Thượng Đế, về với các đấng hoặc tái kiếp con người để phục vụ cho nhân loại. Nhưng người học trò vì thương qua, đặt tay luân xa số 7, truyền điện. Truyền điện luân xa số 7, 5 phút. Người truyền điện nguyên cơ thể lạnh liền, nằm bốn tháng trường, mất năng lực bốn tháng trường, bệnh, vô bệnh viện, không trị được vì không biết bệnh gì hết. Bởi lẽ năng lực của anh chị em mà anh chị em truyền như vậy cho người chết, vô tình tất cả năng lực của anh chị em sẽ đưa cho người đó hết, anh chị em bị bệnh liền, mất năng lực liền. Điều đó tôi muốn nhắc nhở cho một số nên tránh tình trạng đặt tay vô luân xa 7, hoặc trị bệnh cho người đã chết rồi. Còn việc anh chị em làm, nhiệm vụ của anh chị em giúp cho thể xác chết, hoặc bác sĩ nghiên cứu, giải phẫu, thì không thành vấn đề. Còn truyền điện, lọc máu cho người đó thì không nên làm. Không có nên làm. Người chết thì không ảnh hưởng gì hết. Riêng người sống, anh chị em sẽ bị mất năng lực toàn bộ. Mà chỉ gặp tôi, tôi mới truyền năng lực đó, lấy lại quân bình cho anh chị em thôi. Ngoài ra không ai có khả năng làm được chuyện này hết. Do đó có người chết thì anh chị em cứ việc cầu nguyện cho họ. Còn riêng anh chị em có bổn phận, trách nhiệm, y tá y khoa thì không thành vấn đề khi giúp thể xác đó để chôn hoặc thiêu.

62/ Bà này xin cảm ơn về tất cả những gì Thầy đã dạy và xin cảm ơn Thầy đã bà hỏi. Từ khi bà bắt đầu học với Thầy, từ 1993 đến nay, thì mỗi lần bà đứng trước một quan tài hoặc bà biết người nào chết, hoặc đứng trước một người vừa mới chết thì luôn luôn bà kêu gọi Thầy để Thầy giúp linh hồn người đó được tu học. Khi bà coi truyền hình, tin tức và thấy những cảnh chết thê thảm thì bà cũng nghĩ rằng linh hồn người đó vẫn còn lẩn quẩn bên cạnh xác chết, nên mỗi lần bà thấy hình ảnh đó thì bà cũng vẫn kêu gọi Thầy giúp những linh hồn đó. Bà không biết bà làm điều đó có đúng không, nhưng bà đã làm rất nhiều lần.

Cũng như tôi trình bày sáng này, và qua câu hỏi của học viên ngày hôm qua, khi thấy trên truyền hình những người chết thì sáng nay tôi có trả lời rồi. Việc làm đó, anh chị em cầu nguyện là một điều tốt, nhưng chắc chắn sẽ không có thành công. Không thành công có nghĩa là, nếu trước mặt anh chị em, đó là cơ

duyên của anh chị em. Anh chị em cầu nguyện là chắc chắn người này tái kiếp đi tu rất dễ dàng, không có gì trở ngại. Riêng phần ở xa, không có thể xác trước mặt anh chị em, và những người chết không có ở trước mặt anh chị em, chỉ nhìn hình ảnh chết trên tivi thì chúng ta cầu nguyện nhưng không có giá trị gì. Anh chị em cầu nguyện là một điều tốt cho anh chị em thôi. Phần linh hồn tái kiếp là chắc chắn chưa được, chưa có cơ duyên. Nếu người đó đi rồi thì tốt, mà người đó chưa đi thì chưa có cơ duyên. Nói tóm lại chưa có được may mắn đó, chưa có được duyên lành mà anh chị em trực tiếp thấy người đó chết trước mặt anh chị em. Việc đó thì còn chờ, bởi lẽ đó là những quy luật bên kia cửa tử, bên kia cửa vô hình, mà tôi vừa biết được, học hỏi được đêm qua. Biết đâu một thời gian nào đó, có cơ duyên nào đó, những người đó sẽ được những người khác giúp cho tái kiếp rất dễ dàng. Trong tương lai cũng vậy, nếu anh chị em gặp những trường hợp đó xảy ra thì chúng ta cầu nguyện, là tình thương của anh chị em muốn giúp, nhưng thật sự những người đó chưa có duyên lành để chúng ta giúp đỡ. Riêng phần chúng ta thì không có gì trở ngại hết.

63/ Trước hết xin cảm ơn Thầy đã cho con được có mặt tại đây và xin cảm ơn Thầy về những gì Thầy đã dạy. Con xin hỏi hai câu hỏi về Ai Cập và kim tự tháp. Câu thứ nhất: sự liên hệ giữa con mắt thứ ba và tượng Sphinx của Ai Cập?

Câu thứ hai, là kim tự tháp mà Thầy đã thực hiện có 13 tầng và làn kể, có ý nghĩa gì hay không? Và các chiều hướng và các mặt có ý nghĩa không?

Sở dĩ một số bên Âu châu thường dùng cái sixième sens, hầu hết người ta nghĩ là con mắt thứ ba. Tại vì nó sẽ rọi sáng bằng con mắt thứ ba, mà con mắt thứ ba là con mắt vô hình, tượng trưng cho luân xa 6 của chúng ta. Vì chỗ đó nhân gian thường dùng con mắt thứ ba, tôi thường nói là luân xa 6 của mình, chứ thật sự chúng ta có hai con mắt thôi. Nhưng chúng ta biết kết hợp lại thì chính con mắt thứ ba này, nó sẽ rọi sáng bằng cái năng lực mà anh chị em học hỏi được, qua lớp 5.1, sử dụng luân xa 6 trị bệnh đầg gầ, đầg xa với điều kiện anh chị em phải có năng lực. Vì chỗ đó anh chị em nghĩ rằng khi anh chị em sử dụng luân xa 6 để trị bệnh, đó là mục đích tôi ngồi chỗ này, nhắm mắt lại truyền điện cho anh chị em. Tất cả là khả năng của tôi cũng giống như anh chị em, không hơn không kém. Nhưng tôi được may mắn hơn anh chị em là khi tôi ngồi truyền điện cho anh chị em, thì tất cả những điện năng của vũ trụ vô đây hết. Tại vì tôi chịu đựng được cái điện năng này. Điện năng của vũ trụ mà tôi thường trình bày với anh chị em là điện năng của Thượng Đế, truyền hết vô cơ thể tôi, sức của tôi chịu đựng, mới truyền ra hết trong hội trường này, mà không phải của tôi. Tôi là một cái bình biến

điện để nhận được một sức điện mạnh, mà sức điện mạnh đó tôi chịu đựng được, tôi mới chia sẻ cho tất cả anh chị em hết. Thượng Đế muốn cho điện năng direct tới anh chị em, cũng được lắm, nhưng mà sợ anh chị em chịu đựng không nổi. Vì chỗ đó phải qua trung gian tôi, để tôi truyền tất cả điện năng qua anh chị em bằng điện năng của Thượng Đế cho, không phải của tôi. Tôi đâu có đủ khả năng tôi làm cái này. Nhưng tôi được may mắn, Thượng Đế giao cho tôi trách nhiệm nhận những điện năng mạnh mà cung cấp cho tất cả anh chị em, đưa sức mạnh này vô luân xa 6 của anh chị em. Với sức mạnh này anh chị em mới truyền điện giúp cho người ta hết bệnh, hết đau, ở gần cũng như ở xa. Anh chị em có dịp học đầu tiên tại Geneve lớp 5.1, hoặc các lớp 5.1 ở Bỉ, hoặc ở Italy mà anh chị em đã có dịp học, có dịp tôi truyền điện với anh chị em. Đó là lý do mà thường lệ mọi người gọi là con mắt thứ ba, đó là sức mạnh của luân xa 6, anh chị em học từ lớp 5.1 tới bây giờ lớp sáu, anh chị em lại được một khả năng đặc biệt, nghiên cứu trong lãnh vực kim tự tháp tạo cho mình sức mạnh, để đóng góp giúp cho mình, giúp cho người khác bây giờ và cho tương lai, nhiều mặt khác nhau chứ không phải trong lãnh vực trị bệnh không mà thôi.

Nhiều lần tôi dẫn giải với anh chị em, bây giờ tới cuối thế kỷ 20 chúng ta còn trị bệnh bằng năng lượng vũ trụ. Khi thay đổi một chiều hướng mới, qua thế kỷ mới, con người không đau, không bệnh, nhiệt độ quân bình, không khí không ô nhiễm, lương thực thực phẩm thiên nhiên không có chất độc. Càng ngày anh chị em càng khỏe mạnh, bởi không khí trong lành nuôi dưỡng thì đâu có bệnh. Đâu có bệnh thì đâu có mở luân xa cho người ta, đâu có trị bệnh cho người ta. Nhưng chúng ta làm một việc khác, đó là phát triển tâm linh cho mọi người bằng cái năng lực của mình, giúp cho lương thực thực phẩm hoa màu, giúp muôn loài vạn vật, giúp cho mọi người không có lo lắng trong vấn đề thiếu ăn, thiếu mặc nữa. Đi tới giai đoạn mọi người cùng một quan điểm là phát triển tâm linh, giúp cho mọi người càng ngày kiến thức càng rộng, càng hay, càng giỏi. Anh chị em sẽ chế biến những thứ không cần thiết dùng máy móc, chẳng hạn như điện. Nếu có khả năng, chỉ cần truyền điện vô một năng lượng thôi, nguyên nước xài điện mà không tốn kém. Hai cái satellite, một đài thu, một đài phát. Đài thu nhận được, phát ra mà không tốn kém. Thay vì đem satellite ra không gian, tốn mười tỷ đôla, khỏi canh chừng phải cho người lên đó canh chừng. Cái này khỏi. Trong tương lai chúng ta sẽ thực hiện cái này, với điều kiện chúng ta giỏi thì chúng ta sẽ thực hiện dễ dàng. Chúng ta sẽ làm được việc này mà không tốn kém.

Khi chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ rồi thì chúng ta hóa giải hết tất cả các cái bằng cái sixième sens của mình, bằng luân xa 6 của mình, bằng con mắt thứ ba, đó là chính ánh sáng mà chúng ta tỏa ra bằng cái năng lực Thượng Đế ban cho chúng ta. Chúng ta sẽ giải quyết được tất cả mọi sự việc. Do đó thì con mắt thứ ba do người học viên này nêu ra, đó là sức mạnh của Thượng Đế ban cho

chúng ta. Chúng ta điều khiển hệ thần kinh của chúng ta và giúp cho hệ thần kinh của những người khác, không có học Nhân Điện cũng phát triển, cũng kích thích hoạt động, để bảo vệ sức khỏe, bảo vệ thể xác chống già nua. Trong tương lai chúng ta sẽ vượt bực, thì anh chị em đâu có cần mở luân xa, trị bệnh nữa?

Chỉ cần một cái là truyền điện thôi, thì tạo ra con, thiếu tháng, đủ tháng, chúng ta sanh rất dễ dàng, nuôi dưỡng cũng không khó khăn. Và chính chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì việc sanh con đẻ cái trong tương lai không khó khăn giống bây giờ đâu. Đó là con mắt thứ ba mà nhân gian thường nói tới, mà chúng ta sử dụng bây giờ và cho tương lai.

Cũng như trường hợp kim tự tháp bên Ai Cập, một triệu viên đá, mỗi viên đá từ hai tới ba tấn, làm thế nào xây dựng được? Nhân công thì có, thời gian thì có, nhưng lấy đá ở đâu mà làm? Phương tiện thì có một trăm ngàn người, tốn 20 năm xây dựng. Tôi nói: “được hết, cái gì nói nghe cũng được hết. Nhưng lấy đá đâu mà làm, không ai trả lời được. Sa mạc Sahara khoảng 100 cây số, không có núi, lấy đá ở đâu mà xây dựng kim tự tháp? Phương tiện nào mà đưa từng tảng đá một tấn, hai tấn lên cao để thành lập”. Tôi chỉ trả lời một câu, trước kia những người Ai Cập của anh chị em rất giỏi, chỉ cần dùng sixième sens, luân xa 6 tạo một kim tự tháp bây giờ vậy thôi. Nhưng kim tự tháp nhỏ thành kim tự tháp lớn, xây dựng chỗ nào cũng được. Đó là tương lai chúng ta sẽ thực hiện được. Nếu chúng ta thực hiện không được, tại sao một số học lớp 5.1 rồi, đây là học viên trong này, chỉ cần nhìn thôi, bông hai trăm cây thành một ngàn cây? Những cây rau cải bình thường bằng chất hóa học, lớn như vậy thôi, anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì lá cải sẽ lớn như vậy. Những thực vật bị chết, anh chị em chỉ nhìn, giúp cho nó sống lại. Đó là những kết quả sơ khởi mà một số anh chị em học ngành Nhân Điện sử dụng con mắt thứ ba, sử dụng năng lượng vũ trụ giúp cho cây lương thực thực phẩm tăng trưởng rất nhanh, không cần phân bón, mà nuôi dưỡng được. Thì *trong tương lai, từ việc kim tự tháp nhỏ, nhìn biến thể nó hóa lớn lên, chắc không khó đâu. Đó là cho tương lai thế kỷ 21 trở về sau.* Bây giờ cho anh chị em tập sự lần, những lương thực thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi, anh chị em làm được hết rồi thì trong tương lai, những việc nhỏ làm được thì chắc chắn những việc lớn sẽ thực hiện được. Nếu thực hiện không được, thì tại sao người ta tốn hàng tỷ đôla mà không có loại thuốc nào giải quyết bệnh sida được, mà ngược lại anh chị em chỉ cần sixième sens của mình, luân xa 6 của mình, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, anh chị em truyền điện vô người bệnh sida, hết bệnh, mà không có tốn đồng bạc nào hết? Chỉ tốn mỗi ngày một phút, hai phút thôi. Trong khi đó người ta tốn hàng tỷ đôla, không có đem một tác dụng nào giúp cho một người bệnh sida trở lại bình thường.

Đó là kết quả vì nhân loại mà chúng ta phục vụ, chứ không phải vì quyền lợi riêng tư mà chúng ta được hãnh diện cái này. Đó là tôi giải thích cho một phần, về con mắt thứ ba của chúng ta. Còn dài lắm, nhưng nhường cho người khác hỏi.

Kim tự tháp này là kim tự tháp giả. Mọi người biết giả nhưng chúng ta biết thiệt. Tôi tính bằng con số, bằng kích thước, mặc dầu là những nét vẽ giả, mặc dầu từ dưới lên trên là 13 tầng. Tất cả hình thức này là phương tiện giả tạo, nhưng tại sao phương tiện giả tạo mà anh chị em nhìn vô đây, từ 30 giây tới 5 phút, lại có một sức mạnh đưa vô trong luân xa 6 của anh chị em, để kích thích tuyến yên, tuyến tùng hoạt động mạnh. Tất cả những con số tôi kết hợp lại bằng số 13, và từng con số một, tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em sau. Nhưng tổng cộng lại hết, tất cả là đều số 13. Cũng một điều may mắn, gia đình của tôi trước kia đâu có biết được số 13 như thế nào. Tôi cũng không biết số 13 như thế nào, nhưng tên của tôi bây giờ, tên cũ cũng 13 chữ, mà tên mới bây giờ tôi thiên định, các đấng cho tôi tên mới cũng tổng cộng 13 chữ La Mã. Có một sự trùng hợp, chứ không phải tự tôi tạo ra mà cách nay năm mươi mấy năm về trước, má tôi tạo tên tôi ra, chứ không phải tôi tạo. Tên mới, tôi đang thiên định, các đấng biểu bây giờ phải đặt tên mới, tôi phải thức dậy liền, viết liền, chứ không tôi quên. Tôi viết lại, cộng trừ nhân chia, tôi thấy cũng 13 chữ.

Sáng nay tôi tặng cho mỗi người một tấm hình, bỏ túi. Tuy nhiên đó là một cái hình giả, cũng như bao nhiêu hình giả, cũng như kim tự tháp giả, nhưng mà nó có nhiều năng lực. *Nếu anh chị em tin tưởng tôi là Thầy, tôi luôn luôn bên cạnh anh chị em, khi nào anh chị em cần đến tôi, tôi sẵn sàng giúp bất cứ trong trường hợp nào xảy ra, khó khăn, anh chị em giải quyết không được thì yêu cầu tôi, tôi sẵn sàng giúp ý kiến, bằng tư tưởng, bằng năng lực của tôi, tôi giúp tư tưởng của anh chị em để anh chị em hoàn thành những việc khó khăn mà anh chị em gặp phải.* Anh chị em giải quyết dễ dàng, đừng sợ gì hết, đừng lo gì hết. Anh chị em khó khăn cho mình, trở ngại cho mình thì chỉ yêu cầu: “ông Thầy Đáng ời, nếu ông có nghe được tôi hoặc linh hồn ông có nghe được tôi, thì ông giúp ý kiến cho tôi giải quyết mọi vấn đề gặp phải”. Thì chắc chắn một tích tắc là anh chị em sẽ có ý kiến liền. Đó là tôi trực tiếp bằng tư tưởng của tôi qua bằng tư tưởng của anh chị em, bằng sixième sens của anh chị em. Đây, luôn tiện tôi chỉ cho anh chị em cái hình này ... xui rồi, không có hình đâu mà đưa.

Cái hình của tôi có hai mặt. Một cái hình thì mặc áo ra trường, một cái hình tôi mặc áo dài có cái hào quang. Anh chị em nhìn vô cái hình có hào quang thôi. Bằng sixième sens của anh chị em nghĩ tới sixième sens của tôi, bằng cái hình ảnh của tôi thì chắc chắn anh chị em sẽ contact với tôi bằng điện năng của tôi giúp cho anh chị em, giải quyết những vấn đề khó khăn mà anh chị em gặp phải. Hình này có hai mặt. Bên này mặt đời, anh chị em đừng xài. Tôi mặc áo ra trường để anh chị em biết niềm vui chung, nhưng đừng xài. Anh chị em nên xài mặt này. Mặt bên này quan trọng. Thứ nhất, là có tượng đá. Thứ nhì là có hào quang thiệt. Hào quang thiệt nhe. Nếu anh chị em muốn contact với tôi, muốn tôi giúp đỡ bằng cái sixième sens của anh chị em nhìn cái luân xa 6 của tôi. Chắc chắn tôi sẽ giúp cho anh chị em trong vấn đề ý kiến để giải quyết những khó khăn gặp phải của anh chị

em. Anh chị em bị hà hiếp, bị hiếp đáp, hoặc gặp những khó khăn trong gia đình mà giải quyết không được thì anh chị em dùng cái luân xa 6 của anh chị em, nhìn thẳng luân xa 6 của hình ảnh này, tạo ra một ý kiến cho anh chị em và đó là năng lực tôi sẽ truyền cho, anh chị em giải quyết ổn thỏa. Ngay cả anh chị em muốn giúp cho người khác cũng được chứ không phải trong gia đình mà thôi.

Anh chị em thấy bên cạnh, nói tội nghiệp người đó quá, khó khăn quá, làm thế nào giúp ý kiến cho người ta giải quyết. Anh chị em có thể nhờ tôi hợp tác với anh chị em, đến gia đình đó giúp cho mọi người. Hình đạo này mới có giá trị, có hào quang, có tượng đá. Chính hào quang, năng lực này sẽ giúp cho tôi, và giúp cho tất cả anh chị em gặp những trường hợp khó khăn gặp phải thì tôi sẽ giúp ý kiến cho, để giúp cho anh chị em hoàn thành những việc khó khăn nhất, thì mọi việc khó khăn đó sẽ trở thành một việc dễ dàng cho anh chị em.

21/12/98

Lớp này buổi sáng nào tôi thấy anh chị em vô sớm hết, tôi cũng tới sớm.

Bữa nay là ngày thứ tư rồi, học hết nửa lớp rồi. Tôi hy vọng rằng anh chị em học được lớp này về chắc chắn đem niềm vui lại cho tất cả anh chị em khác cũng như cho gia đình mình. Và chính lớp này đây, là lớp sẽ giúp cho anh chị em hiểu sâu rộng về hai khía cạnh: đời cũng như đạo. Có như vậy thì anh chị em mới giỏi mà đóng góp giúp cho tất cả mọi người, gia đình của anh chị em, dân tộc của anh chị em, đi xa hơn nữa, chắc chắn anh chị em có thời gian rảnh rỗi nhiều lắm. Chính thời gian rảnh rỗi đó, anh chị em sẽ đi nước này hoặc nước khác giúp cho mọi người. Toàn Âu châu này thì cũng chưa có đủ người để giúp Âu châu. Tuy nhiên thì cũng có một số anh chị em, mới có ngày thứ tư thôi, tình nguyện đi các nước trên thế giới, trong đó có nước mà ngành Nhân Điện chúng ta chưa có thành lập trung tâm. Anh chị em yên tâm. Dù muốn dù không, chương trình năm tới chắc chắn là các nước sẽ cần chúng ta.

Tôi đào tạo được trên hai ngàn anh chị em cấp sáu, lý do là tôi muốn cho tất cả anh chị em có thời gian, điều kiện, đi các nước nào cần đến ngành Nhân Điện, thì tôi sẵn sàng chấp nhận cho anh chị em đi đến đó. Hoặc về quê hương của anh chị em. Quê hương, ý tôi muốn nói quê hương của anh chị em là có thể anh chị em đi 10 năm, 20 năm, thứ nhất là vùng Đông nam châu Á, bên Bombay Ấn Độ, hoặc các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu. Bây giờ nếu anh chị em có dịp về quê hương, tôi sẽ cho phép anh chị em trong vấn đề dạy học cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết. Và tôi cũng cho anh chị em biết khi anh chị em đến đó rồi thì anh chị em cứ liên lạc một người đại diện cho tôi, tôi sẽ chỉ định. Đó là anh Thiện sẽ chịu trách nhiệm vấn đề Phi châu và các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu. Những nước xã hội

chủ nghĩa nào mà tham gia vào trong thị trường chung Âu châu thì có đại diện Âu châu của tôi là chị Minh Hiệp. Và phần Úc châu và Á châu thì tôi quy định rồi. Tất cả anh chị em trong tương lai, bất cứ đi nơi nào, có thể đánh fax hoặc điện thoại cho những người đại diện cho tôi sắp đặt. Chương trình mà anh chị em dạy học được, tôi sẽ mở luân xa cho tất cả học viên nào ở quốc gia mà anh chị em dạy xong phần lớp 3 lý thuyết để những học viên đó được khai mở luân xa 100%, tạo điều kiện cho một số học viên đó có khả năng bảo vệ sức khỏe cho mình và giúp cho người hết bệnh hết đau. Thời gian thì anh chị em phải cho tôi biết trước vài ngày. Trong thời gian vài ngày đó, anh Thiện hoặc chị Minh Hiệp hoặc những anh chị em khác liên lạc với tôi bằng fax, điện thoại, tôi sẽ tạo điều kiện cho anh chị em giúp cho người ta được mở luân xa 100%.

Trong tương lai, tình trạng sắp tới của năm 98, năm 99, trong chương trình Liên hiệp quốc yêu cầu chúng ta hoặc giúp cho chúng ta phương tiện đi các nước trên thế giới, thì việc làm chúng ta còn nhiều nữa. Thì tôi cũng dự trù rồi. Năm 1998 tới đây, tôi quyết định đang tìm một chỗ thật lớn, tôi mời tất cả anh chị em ít nhất từ cấp 4 trở lên tham dự Đại hội. Tôi sẽ cho một số anh chị em tình nguyện đi các nước trên thế giới. Những nước nào cần đến chúng ta hoặc nước nào anh chị em tình nguyện tới, đều được tôi chấp nhận, để anh chị em dạy học giúp cho người ta, ít nhất cũng được cấp 1, cấp 2, cấp 3, để những người đó có điều kiện bảo vệ sức khỏe. Có thể ngày thứ sáu, thứ bảy, chương trình này tôi sẽ quyết định rõ ràng cho anh chị em. Tôi sẽ cho cách thức anh chị em dạy cấp 1, cấp 2 như thế nào và cấp 3 phần lý thuyết như thế nào. Tôi sẽ yêu cầu trung tâm in ra chương trình bắt đầu ngày một tháng giêng, năm 1998 trở về sau dạy lý thuyết cấp 3 như thế nào. Tôi sẽ phát cho tất cả ở lớp học này. Những anh chị em nào dạy được trước thì tôi sẽ cho, giống như trường hợp tôi trình bày ngày đầu tiên bên Pháp. Tuy nhiên lần lượt tôi sẽ chấp nhận cho anh chị em dạy hết. Tại nhu cầu dạy cấp 3 phần lý thuyết khoảng trên hai ngàn người lớp sáu, thì cũng chưa đủ nhu cầu nữa. Tại vì đâu phải mười ngàn người, một trăm ngàn người. Trong tương lai hàng triệu người và hàng trăm quốc gia trên thế giới. Do đó có một số anh chị em thì bận. Một số thì có điều kiện, có thời gian, anh chị em sẽ được tôi gửi đi hoặc anh chị em tình nguyện đi, thì chắc chắn là điều tốt cho tất cả mọi người cần đến chúng ta giúp đỡ.

Đó là chương trình của ngành Nhân Điện bây giờ và cho tương lai. Vì chỗ đó tôi chuẩn bị một cuộc họp lớn để tôi phân chia thành phần. Anh chị em khoa học dạy cho anh chị em khoa học. Anh chị em không thuộc khoa học thì sẽ dạy cho những người không thuộc khoa học. Mà một số anh chị em sẽ tình nguyện giúp cho những người kém may mắn, có nghĩa là văn hóa không đủ, thì anh chị em phải dạy bằng hình. Có một số nước không biết chữ, chỉ nghe nói thôi. Không viết được gì hết. Những anh chị em đó mỗi lần dạy là phải đưa hình ảnh ra. Trong tương lai có những khóa đặc biệt đó để giúp và tạo điều kiện, có nhiều môi trường mà giúp

đủ thành phần trong xã hội, chứ không phải chỉ dành riêng cho người học cao hiểu rộng. Tuy nhiên trong y học, khoa học thì chắc chắn anh chị em sẽ lãnh phần này. Những anh chị em không thuộc khoa học thì sẽ lãnh phần giúp giúp cho những giới bình dân, thì đồng loạt chúng ta cùng giúp hết, đủ mọi thành phần xã hội, có như vậy mới công bằng. Việc anh chị em đi, trong tương lai, ngoài vấn đề dạy học rồi, còn những môi trường khác mà anh chị em giúp đỡ nữa, chứ không phải trong lãnh vực dạy học không thôi đâu. Chương trình, để ngày thứ bảy, tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em rõ ràng.

Tôi dẫn giải vài câu chuyện thế này, vì mới ba ngày thôi, có một số anh chị em tình nguyện rồi. Tình nguyện về quốc gia của anh chị em, tình nguyện đi nơi hẻo lánh, chưa có trung tâm Nhân Điện. Hầu hết những nơi đó thiếu thuốc thang, thiếu bác sĩ, nhà thương. Đó là điều tốt anh chị em tình nguyện đến đó. Chắc chắn là mọi người sẽ hoan nghênh anh chị em, chứ không phải riêng tôi. Quốc gia đó hoan nghênh anh chị em, bạn đồng hành hoan nghênh anh chị em, và những nơi anh chị em đến thì chắc chắn người ta sẽ hoan nghênh rất nhiều. Bởi chúng ta bỏ công, bỏ sức, bỏ thời gian đến đó giúp. Đó là một ý nghĩa sâu sắc, bây giờ và cho tương lai của ngành Nhân Điện chúng ta.

Tôi nhắc nhở vài lời, bây giờ học tiếp. Qua những câu hỏi, anh chị em đừng có lo lắng. Nếu câu hỏi dở hoặc không đúng, hoặc cá nhân, tất cả những câu hỏi nêu ra, tôi có thể chuyển hóa từ câu này qua câu khác để anh chị em học nhiều kinh nghiệm. Chứ không lẽ bây giờ tôi nói hoài như vậy thì anh chị em không có mấy gì vui. Dù chuyện riêng tư trong gia đình, biết đâu một câu trả lời của tôi để cho một ngàn anh chị em học những cái hay, những kinh nghiệm tốt để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác? Do đó một lần nữa tôi yêu cầu anh chị em mỗi một lần học viên đứng lên nêu câu hỏi thì anh chị em đừng có nghĩ rằng học viên đó hỏi dở. Tôi thường nói, câu đó, anh chị em nghĩ rằng dở, nhưng tôi sẽ thay đổi một câu rất hay cho một ngàn người học. Do đó anh chị em yên tâm, đừng có ngại ngùng gì hết. Bất cứ trường hợp nào anh chị em không hiểu thì nêu ra, chắc chắn tôi sẽ trả lời, tùy câu hỏi, trả lời dài hay ngắn, cái đó là tùy câu hỏi.

64/ Kính thưa Thầy, cô này xin trình bày một kinh nghiệm cô đã sống qua. Sau khi cô học ở Thái Lan, và trở về Tây Ban Nha có động đất. Lúc đó cô nghĩ ngay đến Thầy và nhờ Thầy giúp, thì động đất đó chấm dứt ngay. Cô muốn xin chia sẻ kinh nghiệm này cho mọi người.

Câu hỏi thứ nhất, Thầy có nói trong tương lai những người nào bị tật nguyền hoặc ngồi xe lăn đều có hy vọng được chữa lành. Có thật sự trong tương lai, những người ngồi xe lăn có hy vọng đi lại được hay không? Và những người

tật nguyên sẽ có bớt tật không? Chúng ta có một hy vọng thật sự nào hay không?

Câu hỏi thứ hai, Thầy có nói chúng ta nên phòng bệnh mỗi ngày và tự trị. Nếu trong ngày chúng ta bị thương hoặc bị đau, chúng ta có thể trị lần thứ hai được không? Cô xin Thầy giải thích rõ hơn về phương pháp trị khẩn cấp. Theo cô đã ghi thì nghĩ đến luân xa 6, 7 của mình, nhưng khi Thầy trả lời cho cô cháu của Thầy, Thầy nói trị 30 giây, nên cô hơi hoang mang, không hiểu rõ lắm.

Hy vọng rằng trong tương lai nếu chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ. Bây giờ những thực vật chết chúng ta cứu sống được bằng năng lượng vũ trụ. Những bệnh nặng hiện tại của thế giới này đang lo lắng thì chúng ta đã giải quyết được. Mặc dầu chưa đạt được 100%, nhưng ít ra chúng ta cũng đạt được từ 50 – 60%. Đó là một điều tốt cho ngành Nhân Điện bây giờ và cho tương lai.

Đó là anh chị em nghiên cứu chưa đúng mức. Một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ do những công thức của các nhà bác học trên thế giới quy định: những năng lượng vũ trụ thì bị giới hạn bởi những làn sóng điện chặn đứng. Riêng ngành Nhân Điện thì chưa có phương tiện để nghiên cứu làn sóng điện ngoài vũ trụ. Chưa được những máy đo tối tân. Tuy nhiên, với khả năng anh chị em gặt hái được trong những lớp học 5.1, 5.2 và lớp sáu, thì chính dòng điện của anh chị em đi thẳng từ A tới Z mà không có bị trở ngại. Người nhận dòng điện đó tiếp thu được dòng điện của anh chị em để giúp cho người đó hết bệnh hết đau. Tôi, tôi truyền điện thẳng từ Âu sang Á mà mở luân xa 100%, một số chỉ nhìn thấy tôi bằng truyền hình. Một số thì không thấy tôi trên truyền hình, chỉ nghe tiếng nói của tôi bằng telephone. Dòng điện trực tiếp direct vô không biết bao nhiêu người, khi được mở luân xa 100%. Đó là một điều tốt cho ngành Nhân Điện mới có phôi phai 8 năm qua.

Các nhà khoa học trên thế giới đã nghiên cứu hàng nhiều thế kỷ, chưa đạt được kết quả đáng kể. Chúng ta mới có 8 năm trường. Gần nhất là 2 năm nay, từ khi anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bằng sixième sens của mình, bằng luân xa 6 mà đạt được kết quả trong 2 năm nay. Thì trong tương lai, chỉ 3 năm nữa là cuối thế kỷ 20 này, biết bao nhiêu chuyện sẽ xảy ra ở quả địa cầu này, mà các nhà khoa học trên thế giới đang lo ngại. Trong khi các nhà khoa học trên thế giới đang lo ngại thì chính chúng ta, anh chị em và tôi cố gắng nghiên cứu, phát triển trong lãnh vực năng lượng vũ trụ để chúng ta giải quyết nhiều môi trường khác nhau. Gần nhất là lương thực thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật và con người. Chúng ta đã thực hiện và đã đạt được những kết quả đáng kể.

Đi xa hơn nữa, thì trong tương lai, tất cả bộ phận của anh chị em bị đau, bị bệnh, tàn tật, nhưng, nếu chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì những người tàn tật sẽ bình phục. Qua câu hỏi của học viên này, tôi nhớ cách nay 5 năm về trước, những người học ngành Nhân Điện chỉ cấp 4 thôi, mà người tàn tật thì vĩnh viễn không bao giờ thay đổi được, bởi họ có tật chân thấp, chân cao, ít nhất từ một tắc tới tắc rưỡi, vì họ có tật suốt 10 năm trường, đó là một người Lào ở Luzern. Sau khi học lớp 4 bên Hoa kỳ cách nay 4 năm về trước, họ nghĩ rằng họ chỉ trị trong lãnh vực hết đau, hết nhức thôi. Nhưng trong thời gian trị 3 tuần lễ, thì chân thấp tăng trưởng từ một tắc tới tắc rưỡi, hai cái chân bằng nhau. Cuộc đời sự nghiệp của người đó, họ cho hết người trị bệnh. Họ nói cuộc đời của họ tốn không biết bao nhiêu tiền, chân vẫn thấp, cao. Nhưng người học Nhân Điện cấp 4 thôi, trị trong vòng 3 tuần lễ, hai cái chân bằng nhau.

Đó là những kết quả mà anh chị em chưa biết cách nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ bằng cái tình thương của Thượng Đế ban cho chúng ta. Bằng điện năng hai bàn tay của anh chị em, truyền cho người đó, hết bệnh, hết đau. Đó là kết quả đáng kể, và nhiều kết quả đáng kể khác nữa.

Sau hai năm, chúng ta đã đạt được kết quả, bắt đầu anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì sẽ giúp không biết bao nhiêu bà con của mình, bè bạn của mình, từ đàng xa, anh chị em gửi điện năng tới đó giúp người đó hết bệnh hết đau rất dễ dàng. Trong tương lai chúng ta có cơ hội, điều kiện, nghiên cứu thêm năng lượng vũ trụ, đáp ứng nhu cầu giúp cho bệnh trạng, thì tôi hy vọng rằng chắc chắn anh chị em ngồi xe lăn có thể tái tục đi trở lại rất dễ dàng.

Tôi trình bày như vậy vì có một số anh chị em bị tàn tật. Khi ngồi lớp học tôi chỉ truyền điện trị bệnh tập thể thôi, ngày thứ nhất một phút, ngày thứ nhì một phút, đứng dậy. Tại sao tôi không thể trị tất cả anh chị em ngồi xe lăn cùng một lúc, tôi vừa trị bệnh, lần thứ nhất, lần thứ nhì, rồi đứng dậy hết? Nếu, tôi trị như vậy thì cũng như tôi trình bày hôm qua, những động tác mạnh như vậy thì toàn thế giới sẽ ngạc nhiên. Thì tôi bị cô lập làm của riêng họ. Vì chỗ đó, anh chị em thấy những người nào có duyên với tôi, tôi trị một lần hết bệnh liền. Và những trường hợp này rất nhiều ở lớp 4 và lớp 5. Và rất nhiều trường hợp ở các quốc gia khác. Người ta bị bệnh rất nhiều, nhưng khi tôi trị bệnh tập thể một lần, hai lần, lần thứ ba hết bệnh. Nhưng vì bảo vệ an ninh cho thể xác của tôi, do đó các đấng không cho tôi phải vượt cao. Vượt cao ngoài sức thì chắc chắn tôi sẽ không có đứng trên hội trường này dạy.

Tôi hy vọng rằng việc ngồi xe lăn, chắc chắn không có gì trở ngại trong tương lai đâu, bởi lẽ có một số anh chị em ngồi xe lăn không có cảm giác, nhưng khi chúng ta trị thì lại có cảm giác. Cảm giác được thì đó là một sự kết quả mà kích thích hệ thần kinh và tế bào. Trong tương lai những hệ thần kinh và tế bào kích

thích được rồi, thì chắc chắn người đó không đi được 100%, nhưng ít ra cũng được 70 hoặc 80%, tránh tình trạng đi xe lăn. Tôi giải thích những trường hợp tương tự, kết quả, thì tôi hy vọng đầu thế kỷ 21 hoặc cuối thế kỷ 20 này, chúng ta sẽ giải quyết nhiều bệnh trạng.

Mỗi ngày anh chị em thực tập tối thiểu 30 giây tới 5 phút bằng kim tự tháp, bằng phương tiện này. Sáng một lần, tối một lần. Một hình thức tập đây là tạo năng lực vô cơ thể cho mình. Nhưng một số anh chị em lo ngại, thì sau khi anh chị em tập cái này, rồi tự trị bệnh cho mình, hoặc phòng bệnh cho mình. Sau đó trong ngày, nếu bị tai nạn, té, hoặc bệnh khác thì vẫn giúp cho mình rất dễ dàng. Không có nghĩa là anh chị em tập cái này, trị bệnh cho mình rồi đi ra ngoài đường, rủ người ta đung anh chị em hoặc anh chị em đi trượt té, để căng sừng, không trị. Đó là một điều thiếu sót, không được. Anh chị em phải trị bệnh cho mình liền. Chứ anh chị em không trị bệnh, nói “ông Thầy dạy trị một ngày, sưng này để ngày mai trị”. Không phải! Nói tóm lại, bất cứ trong trường hợp nào thì cũng được hết, lần thứ hai, thứ ba, nếu trong ngày đó xảy ra nhiều bệnh, vẫn trị được như thường. Tuy nhiên, nếu anh chị em có sẵn kim tự tháp rồi, thì *tôi khuyên mỗi ngày anh chị em cố gắng tập hai lần, buổi sáng, trước khi làm việc, buổi tối trước khi ngủ. Chắc chắn anh chị em sẽ được bảo vệ. Cơ thể anh chị em có một sức mạnh. Chính sức mạnh này anh chị em ít có bị bệnh, ít có bị đau. Và chính sức mạnh này anh chị em gửi cái năng lượng vô người bệnh, giúp cho người bệnh mau lành bệnh.*

Cũng có một số anh chị em lo ngại. Nói bây giờ tôi tập kim tự tháp, tôi uống rượu được không? Tôi lựa cái thời gian mà anh chị em không có thể nào uống rượu được. Giờ mà trước khi đi ngủ, làm sao uống rượu được? Tôi lựa anh chị em thức dậy, tập 30 giây trước, anh chị em uống rượu cũng đâu có sao. Không lẽ 6 giờ sáng anh chị em uống rượu? Cũng được vậy, nhưng mà dành riêng cho mình 30 giây đi, tập xong rồi, ra uống rượu. Còn nếu tối mà anh chị em đi ăn tiệc, đi ăn tiệc rồi mà say quá, ngủ thì quên tập, cũng không có sao. Không có nghĩa là anh chị em phải cữ rượu. Công ăn, việc làm, xã giao, đi ăn đám cưới, đám tiệc, lỡ uống quá chén, anh chị em cứ ngủ đi, sáng tập, không có gì trở ngại đâu.

Tuy nhiên tôi có chỉ một công thức rồi, anh chị em đâu có lo. Nếu ngày hôm đó bè bạn rủ uống rượu nhiều quá, anh chị em biết trước, thì *mỗi một lần rượu đưa lên anh chị em nhìn, rồi uống. Vừa rượu ngon mà không say nữa.* Về tới nhà, chỉ cần uống một ly nước nóng, tỉnh liền. Hoặc về tắm, vừa xong, coi như rượu nó tan hết. Rượu tan thì trước khi ngủ, tập cái này 30 giây tới 5 phút, anh chị em ngủ ngon lành. Anh chị em đừng có lợi dụng cái vụ mà không say, mỗi ngày cứ uống 18, 20 ly. Uống hoài là anh chị em say rượu. Ý tôi muốn nói đây, là khi anh chị em đi ăn tiệc, thì sẽ dùng công thức nhìn vô ly rượu, uống vô, thứ nhất là rượu không có mạnh, và thứ nhì về nhà, tắm xong, trước khi đi ngủ tập cái này. Khỏe lắm.

Chắc có lẽ 3 ngày qua, một số về tập rồi, thì thấy năng lực của kim tự tháp vô trong người, thấy khác liền. Bằng sức khỏe, bằng điện năng, bằng giấc ngủ của anh chị em, tối cũng như sáng, con người sẽ thấy liền. Vì chỗ đó mà anh chị em không đi trễ. Tám giờ thiếu mười là anh chị em vô đủ hết rồi. Tôi đứng ở ngoài tôi chờ, trông cho anh chị em đủ tôi mới vô. Cái này là sung sướng nhưt. Đây là bảo vệ sức khỏe cho anh chị em. Trong mấy ngày qua, anh chị em tập kim tự tháp thì biết được cái tác dụng giúp cho thế nào rồi, thì anh chị em yên tâm. Nếu biết được tác dụng của năng lượng vũ trụ qua kim tự tháp này, đưa vô sixième sens của mình, thì chắc chắn trong tương lai, chính cái sixième sens này, chính cái luân xa 6 này bảo vệ sức khỏe cho anh chị em rồi, thì giúp cho người khác bớt bệnh bớt đau. Ngoài vấn đề đau bệnh, anh chị em còn dùng luân xa 6 sử dụng nhiều cách khác nhau để giúp cho tất cả mọi người mọi nơi.

Khẩn cấp là thế này: Emergncy, khẩn cấp, chứ không phải trị bệnh. Đi ngoài xa, vô tiệm ăn trong một nhà hàng, tất cả những người trúng độc hết. Lúc đó thì khỏi cần nghĩ luân xa 6, 7. *Chỉ dùng sixième sens nhìn cho họ.* Điện năng anh chị em giúp, người ta ngưng liền. **Tai nạn ngoài xa lộ**, không biết có người hoặc không, nhưng dù có, dù không, thì không cần nghĩ luân xa 6, 7 gì hết. Mà *sixième sens của anh chị em, nghĩ ngay nơi đó để giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe, chờ vô bệnh viện.* Cái này là anh chị em giúp sức khỏe cho người ta chứ không phải trị bệnh. Hai cái nó khác nhau. Vì chỗ đó đừng có lầm lẫn. Thay vì hồi trước emergency đặt luân xa 7, thì bây giờ khỏi cần nữa. Dùng sixième sens của mình, gửi năng lượng vô nơi đó để giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe, để xe cứu thương mới chở thẳng vô bệnh viện, không có trở ngại.

Trị bệnh thì phải nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Còn khẩn cấp thì khỏi nghĩ luân xa 6, 7 gì hết. Bây giờ chúng ta có năng lực mạnh, do đó sixième sens anh chị em gửi cái năng lực này để giúp cho người ta đầy đủ sức khỏe và chở thẳng vô bệnh viện trị bệnh cho họ.

65/ Kính thưa Thầy, cô này xin cảm ơn Thầy đã cho phép cô hỏi. Cô xin trình bày một kinh nghiệm. Sau khi học lớp 5, cô nhìn vào cái hình Ai Cập thì cô thấy có hình tam giác, và ánh sáng. Trong hình tam giác đó có hình ảnh của Thầy. Bây giờ thì cô hiểu được giá trị của kim tự tháp mà Thầy vừa cho chúng con.

Cô xin hỏi, trong tất cả những trường hợp khẩn cấp, nguy nan mà cô đã gặp thì lúc nào cô cũng kêu gọi Thầy đến. Mỗi khi cô kêu gọi Thầy thì cô thấy hình ảnh một con voi trắng đi gần đến cô, và tất cả sự khẩn cấp và nguy nan đều được giải quyết, đi qua một cách êm đẹp. Cô xin hỏi Thầy giải thích hình ảnh con voi trắng, có ý nghĩa gì hay không?

Có vậy thôi hả? Bây giờ, thôi, anh chị em nghĩ con voi trắng làm chi? Mà anh chị em khỏi nghĩ tôi cũng được. Vấn đề con voi trắng, là một hình ảnh tượng trưng cho một sức mạnh hiền hòa, coi như một người tu. Nhưng thôi, chúng ta đừng có nghĩ động vật.

Trước tiên, anh chị em nhìn cái kim tự tháp này, là hình ảnh của những vị thầy giỏi nhất từ châu Atlantis, trong đó là anh chị em, chúng ta. Đã từng ngồi trong kim tự tháp rồi, đã nhiều lần chúng ta xây dựng kim tự tháp rồi. Nhiều lần tập luyện rồi, nhưng mà vì chúng ta ích kỷ, do đó chúng ta khép kín trí óc lại, linh hồn chúng ta. Bây giờ chúng ta sẽ được cái may mắn, tập được lại. Khi anh chị em tập được lại – người ta tập hàng chục năm, hàng trăm năm, không được – chúng ta tập trong vòng một ngày, một phút, năm phút, chúng ta thành công rồi.

Một số người không thuộc trong ngành Nhân Điện, kim tự tháp này tập mỗi ngày 24 trên 24, ngày này qua ngày kia cũng không có tác dụng gì hết. Bởi những người đó không đã không có từng ở trong kim tự tháp, không có biết những nguyên tắc, điều kiện trong kim tự tháp thì làm thế nào nhìn kim tự tháp, điện năng đi vô luân xa 6 của mình, để kích thích hai tuyến yên, tuyến tùng, bằng cơ thể vật chất của mình, để bảo vệ cơ thể vật chất không có bị bệnh, bị đau, bị già, để thể xác này sẽ giúp nhân loại?

Chính cái này là sự nhắc nhở lại của chúng ta, mà nhiều lần chúng ta đã học, đã biết, thực hành đã được kết quả rồi. Nhưng mà vì quyền lợi riêng tư, không có chung cho nhân loại, do đó chúng ta bị bế tắc.

Qua những lớp học vừa rồi, cũng như lớp học này, bây giờ chúng ta nghĩ đến quyền lợi cho nhân loại, cho quốc gia, cho dân tộc thì chắc chắn chúng ta sẽ tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu để đóng góp giúp cho nhân loại, thì kỳ này đây, chúng ta sẽ thành công. Chắc chắn là thành công. Vì nhân loại chúng ta phục vụ, chứ không phải vì quyền lợi riêng tư của anh chị em, của ngành Nhân Điện mà chúng ta phục vụ, thì chắc chắn sẽ không thành công. Nhưng vì nhân loại, thì chúng ta sẽ thành công. Do đó thì anh chị em nên nhớ rằng *đây là sự nhắc nhở lại cuộc đời sự nghiệp của chúng ta. Chúng ta tiếp tục cuộc hành trình giúp cho nhân loại.* Qua câu chuyện người học viên này nêu ra, thì hình ảnh tôi cũng như tượng trưng cho tất cả những vị thầy bên Ai Cập. Một trong những vị thầy giỏi là tôi. Một trong những vị thầy mà từng hợp tác với tôi, đó là anh chị em. Đã từng ngồi trong kim tự tháp không biết bao nhiêu thời kỳ rồi, không biết bao nhiêu giai đoạn rồi, nhưng mà chúng ta vẫn ngoan cố, đó là tôi và tất cả anh chị em đều ngoan cố hết. Tôi cũng vậy. Mà khi chúng ta ý thức được lần sau cùng này, thì chính chúng ta sẽ tình nguyện dưới trần gian này một lần nữa, để nhắc nhở, học hỏi lại. Những gì chúng ta đã thất bại thì bây giờ chúng ta đem ra áp dụng với cái năng lực của các

đáng tối cao giúp cho chúng ta, thì chắc chắn chúng ta thành công, vì nhân loại, vì bảo vệ quả địa cầu. Chúng ta nghĩ rằng không cần thiết bảo vệ quả địa cầu, do đó chúng ta bế tắc. Thời kỳ sau cùng này, chúng ta có ý định bảo vệ quả địa cầu, giúp cho nhân loại không bị chết, khỏi cần ướp xác, mà thể xác này luôn luôn giữ nguyên vẹn để phục vụ cho nhân loại thì chắc chắn chúng ta tiếp tục thành công.

Đây là cái chung. *Trong cái chung, chắc chắn có cái riêng của mình, dân tộc, gia đình, mọi người, đó là cái riêng, nhưng cái riêng nằm trong cái chung.* Trước kia thì chúng ta nghĩ cái riêng, thì của một nhóm những vị thầy, một nhóm của chúng ta, năm trăm, bảy trăm, một ngàn người thôi. Anh chị em không cần biết bao nhiêu triệu người sẽ đau khổ. Chúng ta cứ nghĩ rằng một ngàn người của chúng ta sẽ được hưởng cái này. Nhưng chúng ta lầm. Tất cả chúng ta, anh chị em và tôi đều chết hết. Phải dùng những loại thuốc đặc biệt để ướp xác, hy vọng 500 năm, 5 000 năm, 3 000 năm chúng ta tái tục. Nhưng hoàn toàn mất tất cả. Mất thể xác, linh hồn thì chờ đợi. Bây giờ chúng ta ý thức được rồi, thì thể xác đâu cần ướp nữa? Chúng ta đâu có cần vô kim tự tháp nữa, đâu có cần chất hóa học bảo vệ thể xác nữa. Tất cả những cái đó hoàn toàn thất bại. Không có giá trị bằng cơ thể vật chất. Chúng ta biết cách sử dụng bằng năng lượng vũ trụ để bảo vệ thể xác chúng ta, sống dài, sống lâu, phục vụ nhân loại. Thì chắc chắn chu kỳ này, tôi và anh chị em cố gắng học lại trang sách cũ đi, để bảo vệ thể xác chúng ta, mà giúp cho nhân loại. Điều này là chắc chắn chúng ta thành công.

Kim tự tháp này là những cái đặc biệt nằm trong kim tự tháp nhỏ này. Những kim tự tháp nhỏ này là tất cả những linh hồn của những vị thầy từ xưa, vô trong kim tự tháp lớn để ngồi tịnh tâm, thiên định, để giúp cho tất cả mọi người, nhưng vẫn bị bế tắc, khi 50 000 năm về trước ông thầy lại tiếp tục cuộc hành trình thích vật chất, không thích vấn đề tâm linh, chối bỏ vấn đề tâm linh, nghĩ rằng vật chất tồn tại, vật chất sung sướng, nhưng tiếp tục thất bại nữa. Bây giờ chúng ta ý thức được điều này thì không có gì tốt bằng. Không có món quà quý nào bằng các đáng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta nhớ lại cái trang sách cũ, để chúng ta học cái trang sách cũ, để được thành công giúp cho mọi người. Đó là việc chúng ta, bây giờ và cho tương lai.

Qua câu hỏi của người Tây Ban Nha này thì tôi nhớ lại một câu chuyện. Cách nay 4 năm về trước, có dịp tôi đến Tây Ban Nha ở Cordoba. Tôi vô một cái đền cổ, anh chị em thì vô không được, du lịch vô không được. Tôi cũng vậy, nhưng may mắn cho tôi là người giữ đền cổ đó là học trò của tôi. Do đó đặc biệt mở chỗ ông vua và ông thầy ngồi thiên định để giúp. Thì ngày đó tôi được vô, học trò mở cửa cho tôi vô. Tôi đâu có biết phong tục tập quán của người Tây Ban Nha như thế nào, và đâu có biết thế kỷ 6, ông vua hoặc ông thầy đi như thế nào. Nhưng cung cách của tôi đi – trên lộ trình từ ngoài vô cái đền cổ đó, có nhiều cái cột lăm, tôi đi bên mặt, tôi ghé vô, tôi đi bên trái, tôi ghé vô. Ngày hôm đó tôi không phải đi bình

thường. Tôi đổi chiều, qua cái cột bên mặt tôi ngừng. Rồi đổi chiều cái cột thứ ba, tôi ngừng. Và cung cách tôi đi, không phải như vậy. Cung cách tôi đi, thì trong sách có ghi lại, cung cách của những ông vua hoặc những ông thầy mà cách nay 1 300 năm về trước, đi giống như tôi. Nói tóm lại, tượng trưng tôi trở lại một cái đến cổ mà cách nay một ngàn mấy trăm năm về trước, có lần tôi vô đó cầu nguyện. Đó là những người coi sách thuật lại, chứ tôi hoàn toàn không biết. Đó là cách nay 4 năm về trước, tôi ghé Cordoba, vô trong một cái thành, mà tôi dạy học. Trong cái thành đó thì có dịp học trò tôi hướng dẫn tôi vô trong một cái đền cổ coi nơi ông thầy và ông vua ngồi thiền.

Bây giờ đây, chúng ta cùng nhiều lần xuống trần gian giúp nhân loại rồi. Nhưng nhân loại thì không có chịu tu. Nhân loại nghĩ rằng vật chất tồn tại. Vì chỗ đó biết bao nhiêu thời kỳ, đến thời kỳ sau cùng này, Thượng Đế, các đấng tối cao sẽ cho nhân loại biết, những nhà khoa học cảnh cáo tất cả nhân loại phải bị hủy diệt toàn bộ. Khi biết hủy diệt thì chúng ta ý thức được. Nhờ việc nhân loại ý thức được thì chúng ta mới mở lại trang sách cũ để chúng ta học. Chúng ta đóng góp giúp nhân loại, bảo vệ nhân loại không có bị chết ở cuối thế kỷ 20 này. Vì chỗ đó, anh chị em cũng như tôi, nếu chúng ta biết được việc này thì còn một điểm duy nhất sau cùng. *Thời gian thì không còn dài nữa. Chúng ta cố gắng bỏ công, bỏ sức, để thực hiện. Đây là quyền lợi của nhân loại, của dân tộc chúng ta và quyền lợi con cháu chúng ta. Chúng ta phải thực hiện.*

Đó là câu hỏi của học viên này, tôi trả lời từng chi tiết một. Thêm vài phần mà sự hiểu biết của tôi, để anh chị em học hỏi kinh nghiệm. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được thì chúng ta cố gắng. Chúng ta, anh chị em và tôi, cố gắng nắm tay lại phục vụ cho nhân loại, trong đó có dân tộc, quốc gia chúng ta và con cháu chúng ta được hưởng, bây giờ và cho tương lai.

Tôi trả lời trong vấn đề trị bệnh trước. Cái thứ nhất, người lớn có thể là 30 giây, trẻ em có thể là 5 giây, 10 giây, 15 giây. Do đó mỗi lần trị bệnh cho trẻ em đặt tay hoặc dùng luân xa 6 cũng vậy. Đặt tay, thì khi vừa đặt vô, anh chị em dùng luân xa 6 của mình, điều khiển, nếu nóng, anh chị em lấy tay ra liền. Dùng luân xa 6, vừa nghĩ tới luân xa 6 và hai hệ thần kinh phía sau đầu, vừa 5 giây, 10 giây, nóng thì anh chị em ngưng liền. Đừng có trị nhiều. Bởi những trẻ em đó không cần điện năng nhiều, do đó sẽ trị ít. Tuy nhiên có một số trẻ em bệnh nặng quá, thí dụ bệnh ung thư máu, thì vẫn để 30 giây, bởi bệnh nặng. Đó là nguyên tắc chung.

Đôi khi người lớn cũng vậy, không có bệnh gì hết, mà lo quá, muốn phòng bệnh cho người lớn. Vừa truyền cho người lớn thôi, vừa nghĩ luân xa 6, 7 của mình, xong dùng luân xa 6 của mình nghĩ, trong vòng 5 giây, 10 giây nóng quá liền, thì người đó không có bệnh. Khởi cần trị nữa. Đôi khi nóng lạnh, nhức đầu, sổ mũi thì cần chỉ 5 giây, 10 giây là đủ điện giúp cho hết nóng lạnh, nhức đầu, thì stop liền.

Đó là nguyên tắc một công thức trị bệnh bằng luân xa 6, trẻ em, hoặc người lớn giống nhau.

Trong vấn đề chìa khóa Ai Cập. Nếu anh chị em có làm việc, thì luôn luôn chìa khóa của anh chị em là hai cạnh, hoặc một cạnh mà có nhiều khía. Mà chỉ có bên Tây, sử dụng cái coffre mà bỏ tiền vô ngân hàng, cái coffre có chìa khóa một cây thôi, mà nhiều khía. Chìa khóa luôn có hai cạnh để mở ra, bất cứ chìa khóa nào. Chìa khóa bên Ai Cập cũng hai khía, đó là dành riêng cho người đời sử dụng, và chìa khóa của người nào thì người đó mở. Giống như chìa khóa tủ sắt của anh chị em vậy. Nhưng tôi có một cái loại chìa khóa đặc biệt lắm. Chìa khóa của tôi đặt vô ống khóa nào tôi mở cũng được hết. Nhưng có một cạnh thôi. Một cạnh của chìa khóa của tôi sẽ mở được tất cả tủ sắt hết, và tất cả khóa nào khó khăn nhất tôi chỉ cần để cái chìa khóa của tôi, mở ra, ra liền. *Đó là chìa khóa Đạo mà chúng ta đang học đây.* Một chìa khóa đời thì của người nào người đó sử dụng. Mà chìa khóa Đạo thì anh chị em sẽ mở cho tất cả các cơ cấu hết. Vì chỗ đó, *nên tâm linh phát triển mạnh để anh chị em hiểu đường đời mà giúp đường đời.*

Qua những lớp học trước kia, lớp 5.1, 5.2 và lớp sáu, tôi có hướng dẫn khi ngồi thiền tịnh tâm, cầu nguyện các đấng tối cao mình tôn thờ nhất, hướng dẫn cho anh chị em đường đạo thì anh chị em giúp đường đời. Đó là chìa khóa đường đạo mà anh chị em học mở ra. Vì chỗ đó tất cả hệ thống bên Ai Cập, họ xóa hết chìa khóa một cạnh, mà dùng chìa khóa hai cạnh. Bởi lẽ vật chất còn nhiều quá, chưa ý thức được vấn đề tâm linh, do đó suốt 50 000 năm nay, đáng lẽ ra 50 000 năm bên Ai Cập sử dụng chìa khóa một cạnh thì bây giờ nhân loại bớt có đau khổ rồi. Nhưng mà tiếp tục dùng chìa khóa hai cạnh. Vì chỗ đó từ khi ông thầy lên làm vua tới bây giờ thì dùng chìa khóa hai cạnh thôi. Mà cửa cho đường đời không mà không mở cửa cho đường đạo. Do đó bế tắc.

Bây giờ chúng ta tái tục lại. Những vị thầy đó – anh chị em, chúng ta – bắt đầu sẽ sử dụng chìa khóa một cạnh, đó là chìa khóa đạo mà chúng ta giải quyết tất cả mọi trường hợp đời, cũng như anh chị em đã sử dụng rồi mà không biết. Nếu anh chị em không có sử dụng chìa khóa một cạnh thì đâu bao giờ mà chỉ cần hai bàn tay thôi, chỉ cần sixième sens thôi, chỉ ngó người này thôi, chỉ đặt tay cho người ta thôi, người ta hết bệnh, hết đau? Đó là chìa khóa đạo. Thì anh chị em sẽ mở cửa ngõ cho tất cả mọi trường hợp khó khăn ở đời, mà chúng ta đã giải quyết, con người hết bệnh, hết đau. Lương thực, thực phẩm, hoa màu và trong tương lai đây, chúng ta sẽ còn làm nhiều việc khác nữa bằng chìa khóa một cạnh, đó là chìa khóa đạo. Vì chỗ đó, *tôi hướng dẫn cho anh chị em sử dụng chìa khóa đạo cho đúng mức, có nghĩa là mỗi ngày anh chị em cố gắng tập trung, thực tập bằng kim tự tháp.* Bằng cái phương tiện giả tạo này mà chúng ta tìm chân lý, tìm được cái chìa khóa đạo. Đó là bằng 30 giây, 5 phút. Trong khoảng thời gian anh chị em tập 30 giây hoặc 5 phút này, đó là anh chị em *cầm được một chìa khóa đạo trong vòng 30 giây*

tới 5 phút. Nếu chúng ta biết cách giữ chìa khóa đạo này, trong một ngày 24 tiếng đồng hồ, anh chị em giữ 10 tiếng, 8 tiếng, 16 tiếng hoặc 24 tiếng thì chúng ta sẽ đạt được những thành công kết quả mà chúng ta học hỏi giúp cho nhân loại. Do đó mỗi lần anh chị em ngồi thiền định, tịnh tâm, tôi nhắc, nhắc nhở anh chị em, cố gắng cầu nguyện các đấng thiêng liêng cao cả mà anh chị em tôn thờ nhất. Chính các đấng đó sẽ giúp cho anh chị em trong vấn đề đường đạo. Đó là trực tiếp, gián tiếp. Anh chị em thông suốt đường đạo rồi thì giải quyết đường đời, không có khó khăn. Đó là chìa khóa một cạnh mà tôi mới giải thích cho anh chị em nghe.

66/ Trước hết, cô xin cảm ơn Thầy cho cô được hỏi. Bây giờ thì cô hiểu được Thầy là trung gian từ Thượng Đế mang tới cho chúng con món quà, Thầy đã cho chúng con kim tự tháp. Đây là một điều rất là quý và cô hiểu được đây là một món quà để chúng con bước thêm một bước tiến trên con đường tâm linh. Nhưng đôi khi trên con đường tâm linh cũng rất khó hiểu. Nên đôi khi cô không hiểu rõ, vì cô nhận thấy chẳng hạn như bên Phi châu thì luôn luôn có điều không tốt xảy ra mà chúng ta thường gọi là thiên tai, địa ách. Tại sao thiên tai, địa ách luôn luôn xảy ra tại những quốc gia này. Cô sẵn sàng tình nguyện đi giúp những nơi quốc gia và những vùng có nhiều thiên tai, địa ách hay xảy ra. Năm 1993, khi cô bắt đầu học Nhân Điện thì cô lúc nào cũng muốn được tình nguyện đi giúp những vùng, những quốc gia nào cần đến. Lúc đó thì cô có ý định là giúp. Nhưng qua phương cách là giúp với những người làm việc trong nhà thờ. Bây giờ học Nhân Điện thì cô hiểu rằng cô có thể giúp một cách tích cực và thiết thực hơn. Đó là giúp về vấn đề sức khỏe cho những người nào cần thiết. Cô xin hỏi, Thầy có nói về cuộc hội thảo 100 người trong một ngày gần đây, sang năm, và sẽ chỉ có dịch hai ngôn ngữ. Cô xin hỏi nếu vậy thì những người Tây Ban Nha sẽ không thể sự được. Xin hỏi Thầy, có thể nào có một giải pháp khác, nếu có học viên Tây Ban Nha đi dự?

Sau cùng, cô xin cảm ơn Thầy vì bây giờ, khi cô đọc những sách thánh kinh thì cô hiểu hơn rất nhiều và cô hiểu được tất cả mấy cái thông điệp, những ý nghĩa của Thượng Đế, ghi lại trong các sách thánh kinh.

Cách nay 3 năm về trước, trong vấn đề anh chị em thương Phi châu, tôi cũng thương Phi châu lắm. Và tôi thương tất cả các nước xã hội chủ nghĩa, không có được may mắn, có nghĩa là còn bị giới hạn trong vấn đề luật lệ của quốc gia đó. Vì chỗ đó tất cả các anh chị em, khi mà nói đi Phi châu, đi các nước xã hội chủ nghĩa, thì tôi chấp nhận cho anh chị em đi các quốc gia đó dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 không giới hạn. Đó là cách nay 3 năm về trước. Đó cũng vào khoảng năm 1994. Như anh chị em biết người có công đi đóng góp giúp cho Phi châu, đó là anh Thiện ở trung

tâm Geneve. Tôi và anh đó chấp nhận bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền bạc, bỏ người đến đó để đào tạo cho một số anh chị em ở các nước Phi châu, tạo điều kiện cho họ học, tối thiểu tới lớp 3. Và chúng ta cũng bỏ một số tiền, không phải đáng kể, nhưng ít ra cũng giúp cho anh chị em Phi châu được học lớp 4, lớp 5, 5.1, 5.2 và kể cả lớp sáu. An uống, phương tiện, đi đứng, tiền bạc thì trung tâm Geneve đài thọ toàn bộ. Sở dĩ chúng tôi làm như vậy là muốn cho chính những người ở Phi châu học được những lớp cao, về giúp đỡ cho tất cả các nước phụ cận. Việc làm đó của anh Thiện đã đóng góp rất nhiều trong 3 năm qua, trong vấn đề ở Phi châu. Bây giờ đây, chính anh Thiện nữa, tình nguyện đi các nước xã hội chủ nghĩa, Hungary và Liên xô. Hungary thì may mắn, tôi đến đó mở luân xa lần đầu tiên, 1 700 anh chị em, và sau đó khoảng 1 300 anh chị em học được lớp 4 năm nay. Cũng chính năm nay anh Thiện cũng tình nguyện đi Liên xô để hướng dẫn cấp 3 phần lý thuyết, mặc dầu tôi bận rộn nhưng tôi vừa xuống máy bay, tôi điện thoại mở luân xa cho khoảng 1 500 anh chị em ở tại nước Bạch Nga. Đây là một điều tốt cho các nước xã hội chủ nghĩa. Và các nước khác, cũng lần lượt có một số anh chị em đi đến đó, được hướng dẫn cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết, và tôi cũng từng mở luân xa cho học viên tại các nước đó. Ngoài Hungary, Bạch Nga và một số nước khác nữa, chẳng hạn như Ba lan, Roumanie và trong tương lai tiếp tục các nước xã hội chủ nghĩa lần lượt được tôi đến đó, hoặc tôi không có thời gian thì, ít ra, tôi cũng mở luân xa 100% cho các nước đó, tạo điều kiện cho một số anh chị em, có khả năng bảo vệ sức khỏe cho mình, và giúp cho người khác bớt đau, bớt bệnh. Đó là chương trình của chúng ta bây giờ và tới cuối thế kỷ 20 này.

Tất cả anh chị em chúng ta, nếu có thời gian rảnh rỗi, tình nguyện thì chắc chắn anh chị em sẽ đóng góp rất nhiều, giúp cho nhân loại có đầy đủ sức khỏe để đóng góp cho hạnh phúc tương lai của nhân loại. Đường hướng Thượng Đế luôn luôn muốn bảo vệ nhân loại, không muốn cho nhân loại bị chết bất cứ trong trường hợp nào. Việc đó, chúng ta được may mắn hơn những người khác. Có nghĩa là chúng ta được trao đổi bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng sức mạnh các đấng thiêng liêng cao cả cho chúng ta, chúng ta phục vụ thì chắc chắn chúng ta sẽ tồn tại. Tồn tại mãi mãi, nhiều đời, nhiều kiếp, chứ không phải cuối thế kỷ 20 này chấm dứt.

Anh chị em nghĩ rằng từ trước tới giờ, 50 năm nay, dân tộc Phi châu là đau khổ. Nhưng anh chị em biết chu kỳ của thế kỷ 21, nó sẽ thay đổi toàn bộ. Từ người khổ nhất, hàng thế kỷ, thì bây giờ có thể ở Phi châu sẽ đứng đầu thế giới, trong vấn đề kinh tế, buôn bán làm ăn. Bắt đầu thế kỷ 21, toàn cầu phải tập trung về đó. Thì đây, anh chị em thấy Phi châu là một nước nghèo cách nay nhiều thế kỷ, bằng sa mạc, không có gì quý giá, nhưng ngược lại, thế kỷ 21, chu kỳ sẽ thay đổi. Bốn châu, sẽ tập trung về một châu. Châu Á, châu Úc, châu Âu, châu Mỹ sẽ tập trung về châu Phi. Châu Phi muốn nghèo cũng không biết làm sao nghèo? Tôi biết chắc chắn rằng lòng đất của châu Phi, có nhiều tài nguyên, không ai để ý tới. Ba năm

về trước tôi có trình bày rồi. Mà không phải vì lý do đó mà tôi cho anh Thiện hay những người khác đi Phi châu giúp. Cái đó là tôi không có dính dấp vấn đề đó. Tôi chỉ thương những người Phi châu, không có được may mắn về thuốc men, phương tiện y tế, bệnh đau thì rất nhiều. Vì chỗ đó, anh Thiện với tôi mới họp lại, quyết định cho một số anh chị em tình nguyện đi Phi châu, dạy học trị bệnh, không có một điều kiện nào. Chẳng những không điều kiện mà còn bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền bạc, giúp cho phương tiện họ đi học những lớp cao. Vì tình thương Thượng Đế ban cho chúng tôi, vì quyền năng khả năng ban cho chúng tôi, chúng tôi tình nguyện đến đó giúp cho dân tộc Phi châu. Còn vấn đề kinh tế, cái đó là việc của Phi châu với mọi người, chúng tôi không có dính dấp gì vấn đề kinh tế hay giàu hay nghèo. Chúng tôi chỉ biết thương những người kém may mắn, giúp thôi. Khi nào bên đó đủ điều kiện thì tự túc, không có gì trở ngại. Chứ không có nghĩa là bây giờ tôi chuẩn bị, ông Thầy biết nước đó trong tương lai giàu lắm, bây giờ ông Thầy chuẩn bị cơ cấu sẵn, mai một qua đó hưởng. Không có hưởng được đâu. Đừng có nghĩ giàu, cũng không được nữa.

Chúng ta chỉ hưởng cái phước đức, chỉ hưởng cái quyền năng khả năng của Thượng Đế ban cho chúng ta. Chúng ta chỉ hưởng tình thương bao la của Thượng Đế ban cho chúng ta. Cái này mới giàu. Đây, một món quà vô giá, một gia tài vô giá mà Thượng Đế ban cho chúng ta, cái này mới quý giá. Tiền tài, vật chất, địa vị không có giá trị gì đâu. Đó, tôi giải thích, mục đích của anh Thiện giúp cho dân Phi châu là lý do tôi trình bày. Tôi hy vọng rằng, qua câu hỏi của học viên này, một số anh chị em ý thức được và cuối thế kỷ 20 này, chúng ta sẽ ban rải ra, với sự tình nguyện của anh chị em đóng góp, thì các nơi, các quốc gia, các châu đều có người học Nhân Điện để bảo vệ sức khỏe cho họ và đóng góp giúp cho những người khác kém may mắn sức khỏe, thì chúng ta sẽ đóng góp phần này cho nhân loại, bây giờ và cho tương lai thế kỷ 21 trở về sau.

Hiện tại trên thế giới này 700 triệu người xài tiếng Tây ban nha. Yên chí đi, những người Tây Ban Nha biết tiếng Mỹ nhiều lắm. Chẳng hạn như Yolanda, là Licita, và có một số khác, Mexico, Venezuela, Argentina cũng được. Bên Espagne cũng có người đi dự. Mỗi nước ít nhất cũng có vài người cùng ngôn ngữ để sau đó chính anh chị em đó thu băng, viết sách ra để anh chị em coi. Cũng như tháng 5, 1996, tôi có họp một số anh chị em, thì những sách vở đó có được bằng 3 thứ tiếng, tiếng Anh, Pháp và Việt. Anh chị em yên tâm đi, chắc chắn là những cuốn sách này khi họp rồi trong vòng 6 ngày thì tôi cũng cố gắng yêu cầu một số anh chị em nào có thời gian thì dịch ra nhiều thứ tiếng khác nhau. Tất cả là khoảng 60 quốc gia học lớp sáu, thì mỗi quốc gia vài người. Chừng hai người thôi, là 120 người rồi, dư 20 người rồi. Mặc dù trực tiếp không tới dự, nhưng gián tiếp 6 tháng sáu, hoặc một năm sau thì sẽ biết được những bài đó. Tới giờ chót thì trong này có hai người tôi muốn cho họ dự, nếu họ có rảnh thì đi. Ngoài ra danh sách anh chị em cứ đưa

lên, tôi sẽ coi cơ duyên người nào thì tôi sẽ mời người đó. Cuối khóa anh chị em sẽ biết hoặc tôi nhờ Minh Hiệp gửi thư đến anh chị em. Anh chị em có duyên thì chắc chắn sẽ tới đó học. Tôi muốn anh chị em ở đó, họp và ăn cùng nơi đó, chứ không có đi xa được. Tại đi xa không có thời gian nhiều. Khách sạn đó cũng đơn giản lắm, ăn ở đơn giản lắm. Anh chị em thấy cái phòng tôi ở, dở lắm, nhưng không quan trọng. Quan trọng là gặp anh chị em, học hỏi nghiên cứu, cái đó quan trọng. Tôi không có chịu khách sạn 5, 10 sao. Tôi ở khách sạn nhiều “sao” chừng nào tốt chừng đó. Khách sạn nhiều sao, có nghĩa là không có phương tiện gì hết, chứ không phải nhiều sao mà sang. Người ta thì 5 sao sang. Tôi ở khách sạn nhiều sao, là tại vì khách sạn của tôi dòm lên, thấy nhiều sao ngó lại tôi. Tôi ở đơn giản lắm. Tôi muốn anh chị em cùng với tôi họp lại nghiên cứu giúp cho mọi người, cái đó là hàng đầu. Chắc chắn anh chị em Tây Ban Nha sẽ được tôi mời.

67/ Ông này xin cảm ơn Thầy về những gì Thầy đã dạy chúng con và ông xin cảm ơn Thầy đã thức tỉnh tất cả chúng con. Ông không phải là nhà khoa học, cũng không phải là một bác sĩ. Ông là một người đầu bếp làm việc trong một khách sạn tại Paris. Ông xin có vài vấn đề trình bày, về lương thực thực phẩm. Lương thực thực phẩm đã mất đi những chất tốt như xưa. Khi ông nhận rau cỏ chở tới hotel để nấu ăn, thì bình thường, rau cỏ sau 6 tới 7 ngày mới bắt đầu hư. Nhưng bây giờ tất cả các rau cỏ, thì chỉ 48 giờ đồng hồ sau đã bắt đầu bị hư hỏng. Ông lấy ví dụ khác, tất cả cá, khi ông phải rửa hoặc cắt cá để nấu thì đôi khi mấy đầu ngón tay, khi đụng đến con cá thì bị ngứa và bị cảm thấy như có chất gì chích vào đầu ngón tay. Ông rửa tay nhưng đôi khi còn cảm nhận sự ngứa và chích trong bàn tay của ông. Ông xin hỏi Thầy, chúng ta phải làm gì trước trường hợp này, với những lương thực như vậy, chúng ta phải đối phó như thế nào? Làm sao chúng ta có thể chuyển được hay thay đổi được chất phẩm của tất cả lương thực thực phẩm này? Thầy nói trong tương lai, tất cả sẽ thay đổi, thì sẽ thay đổi như thế nào trong vấn đề lương thực? Tất cả lương thực sẽ thay đổi, hoặc là chúng ta chỉ cần một lương thực về tâm linh để nuôi dưỡng thể xác? Có thể nào Thầy giải thích cho chúng con?

Có một số anh chị em kỹ lắm. Một số anh chị em khoa học, bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, ở nhà uống nước, lọc chừng sáu lần. Anh chị em sợ nước bên Pháp, bên Bỉ nhiễm trùng, anh chị em lọc qua, lọc lại, lọc tối, lọc lui, sáu lần, ly nước thành tốt lành, anh chị em uống, khỏe quá. Được rồi, ở nhà thì làm vậy. Nhưng cái bệnh của anh chị em, khoá đi ăn nhà hàng. Phải không? Được rồi. “Cho tôi ly cà phê đi”. Chất chemical (hóa học) không. Anh chị em uống ly cà phê vô: “trời ơi, mọi lần tôi uống cà phê khỏe, bữa nay tôi uống cà phê về tôi nhưc đầu”. Vì chất chemical

không à. Họ đâu có rảnh mà lọc nước cho anh chị em sáu lần đâu. Họ lấy ra cho anh chị em uống liền. May mà nước sôi còn đỡ, chứ nấu nửa chín, nửa sôi, thày vì 100%, nấu chừng 60%, kê, bỏ vô uống. Uống vô, anh chị em chết, họ đâu có chết. Rồi Việt nam mình, khoái ăn hủ tiếu, mì, được rồi, ăn phở, hủ tiếu. Họ cho chemical không trong đó, nước sôi đổ vô, cho anh chị em ăn vô. Sao bữa hôm ăn ngon, bữa nay ăn xình bụng? Tất cả ra ngoài thị trường ăn – ở nhà thì còn giữ vệ sinh được – bước chân ra ngoài ăn là toàn chất độc với đồ nhiễm trùng không. Tôi dẫn giải nhiều câu chuyện lắm, nhưng tôi nói một đoạn thôi.

Anh chị em thấy chưa, nói tóm, lương thực thực phẩm, hoa màu toàn thế giới, hết 90%, tôi không dám nói nhiều, bị ô nhiễm hết. Ngoại trừ các nước nghèo, khổ, trong đó có nước tôi, coi vậy, gà thì cho nó ăn lúa, đem con gà ra, ăn ngon lành. Còn anh chị em ăn gà ở đây là chất chemical (hóa học) không. Có lần, tôi đi Sri Lanka – bên này hột gà, một trứng tôi cũng không dám ăn – qua đó tôi ăn một lần bốn trứng được, không sao. Tại hột gà thiệt. Mà nhiều khi tôi cũng bị lắm. Mấy khách sạn lớn, hột gà nguyên chất đâu có, họ commande từ bên Tây qua, tôi lắm, tôi ăn 3 trứng vô, tôi bệnh, chịu không nổi. Mọi lần tôi ăn 6 trứng không sao. Hở lại, thì là hột gà từ bên Tây chở qua. Mà từ bên Tây chở qua, hột gà toàn là hóa học không. Coi chừng, anh chị em vẫn lắm như thường à. Mình cứ nghĩ đi tới cái nước đó thì không có chất hóa học. Nhưng họ commande bên kia qua, toàn là hột gà “giả” không. Cách 4 năm về trước, toàn hột gà thiệt. Sau 4 năm tôi trở lại, ăn hột gà giả. Mọi lần tôi ăn 6 trứng, trong người tôi khỏe. Kỳ này tôi ăn 3 trứng, tự nhiên tôi mệt, tôi hỏi lại: “hột gà ở đâu vậy?” Họ nói lấy từ bên Tây qua. Mình bị lắm nữa. Thì lúc đó, anh chị em đã ăn rồi.

Tất cả lương thực thực phẩm bây giờ, coi như là xóa hết. Trong tương lai, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, sẽ xóa hết tất cả những chất hóa học, bằng sự nuôi dưỡng động vật, chỉ nhìn thôi, động vật nó lớn theo thời gian, rất nhanh. Không có tốn kém lương thực thực phẩm nuôi cho nó. Rau cỏ, phải bỏ phân bón, nếu biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, chỉ nhìn thôi, nuôi dưỡng toàn bộ, cây trái tốt tươi, không bị ô nhiễm chất hóa học nuôi dưỡng. Việc này anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta hai năm qua, đã thực hiện rồi. Thực hiện trong gia đình mình xài, ngoài thị trường buôn bán, có hết rồi. Anh chị em sẽ thay đổi môi trường bằng những con gà, trứng gà, những động vật nuôi dưỡng bằng chất hóa học, thì chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ giúp cho nó bằng lương thực rất ít, không có hóa học, nó ăn vô, nó khỏe mạnh, tốt lớn. Việc này chúng ta sẽ làm được. Ở Đài loan, họ đã tốn trên một tỷ đôla thiệt hại về vấn đề heo bị ô nhiễm, bị trúng độc. Tôi chỉ giúp trong vòng một phút thôi, quân bình trở lại liền, và những nơi khác cũng vậy. Tôi có giúp một số chăn nuôi bị ô nhiễm, làm động vật bị chết bao nhiêu chục ngàn con, tôi chỉ cho những người học viên, thì hết liền. Những thí nghiệm đơn giản đơn sơ, chúng ta đã thực hiện kết quả rồi thì những thí nghiệm

lớn trong tương lai đây, chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện được. Thì sẽ thay đổi môi trường ăn uống lương thực thực phẩm, hoa màu. Chúng ta sẽ làm được việc này, không có gì khó.

Nhưng bây giờ đây, trong vấn đề cạnh tranh kinh tế, ai cũng muốn kinh tế cao, muốn giàu. Được rồi, khi mà toàn bộ kinh tế nó sa sụp xuống hết, người có không có tiền mua phân bón, lúc đó mình sẽ dùng. Đâu có tiền mua thuốc sâu rầy, thì chúng ta sử dụng để giải quyết vấn đề phân bón, sâu rầy. Cây lúa, cây lương thực, thực phẩm hoa màu thì nuôi dưỡng bằng cái này. Những chăn nuôi, không có tiền mua, không có sự chế biến lương thực gia súc thì chúng ta nuôi bằng cách, tạo cái năng lượng vũ trụ và thức ăn đơn giản giúp cho động vật mạnh khỏe mà không bị ô nhiễm bằng những chất hóa học. Đó là tương lai chúng ta sẽ chuẩn bị chương trình này. Vì trong tương lai con người ta không có bệnh nữa. Không bệnh thì chúng ta phải thực hiện cái này nuôi nhân loại. Mà nhân loại trong tương lai đâu phải 6 tỷ người, mà có thể 10 tỷ, 20 tỷ, 30 tỷ, 50 tỷ người. Do đó, thì chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ mới đáp ứng nhu cầu đầy đủ lương thực thực phẩm, hoa màu nuôi cho nhân loại. Lúc đó việc chúng ta làm tiếp nữa, chứ không phải ngưng.

Tôi thì tôi cũng phải ăn. Mỗi một lần tôi đi các quốc gia Á châu, tôi cũng phải ăn tôm, ăn cua, ăn cá, ăn những thức ăn mà người ta gọi là ngon, người ta đãi mình. Anh chị em không ăn nhiều cũng phải ăn ít. Vì vấn đề xã giao anh chị em phải ăn. Nhưng toàn là chất độc không. Nhưng chúng ta, anh chị em và tôi được may mắn là chúng ta có sức đề kháng, do đó chúng ta ăn lương thực thực phẩm, hoa màu, ít có bị bệnh, bởi lý do là chúng ta có sức đề kháng. Nếu bình thường, ăn như tôi, đổi giờ, chắc chắn bệnh liền. Chịu đựng không được. Chịu đựng không được là thời gian thay đổi, giờ giấc thay đổi, bao tử thì không làm việc đúng theo nguyên tắc thời điểm. Ngoài ra những lương thực thực phẩm, toàn là những chất hóa học không, thì cơ thể của anh chị em đâu phải là mạnh, nhưng chúng ta được may mắn có sức đề kháng, vì chỗ đó chúng ta sẽ vượt qua những bệnh, đau ốm, mà những vi trùng xâm nhập bởi lương thực thực phẩm, hoa màu mà chúng ta ăn bị trúng độc. Vì chỗ đó thì tôi khuyên anh chị em, ăn thì phải ăn, nhưng mà tôi khuyên dành riêng cho mình 30 giây thôi, đừng có nhiều. Buổi sáng 30 giây, buổi tối 30 giây, nếu anh chị em không có thời gian. Thì chắc chắn anh chị em sẽ thực hiện cái này rất dễ dàng. Không có gì trở ngại. Mình lo bảo vệ mình trước. Và chính mình bảo vệ cho mình là sức mạnh hàng ngày của mình đây, gặp những trường hợp khẩn cấp, những trường hợp khó khăn thì chúng ta dùng sixième sens của mình, chúng ta dùng luân xa 6 của mình hóa giải cho người ta, trúng độc, giúp cho người ta hết bệnh, hết đau bằng một phút, bằng 30 giây, rất dễ dàng. Vì chỗ đó tôi khuyên anh chị em tập đây, là bảo vệ cho mình trước. Chính sức mạnh này, anh chị em giúp cho tất cả mọi người. Đó là tôi mong muốn.

Tôi khuyên anh chị em, thay vì anh chị em thiền 5 phút, 10 phút, bây giờ thì anh chị em dành riêng cho mình – trong vòng 24 tiếng đồng hồ, không lẽ anh chị em không dành cho mình một phút được sao? Mà nếu anh chị em không dành được thì thôi, cả một vấn đề thiếu sót. Tuy nhiên, nếu có cuộc tiệc nào mà anh chị em phải ăn uống thì anh chị em cứ ăn uống đi. Anh chị em thấy mà không được khỏe lắm, có nghĩa là anh chị em uống rượu nhiều, mà làm cho anh chị em không được khỏe thì cứ ngủ, sáng tập cũng không có gì trở ngại. Tôi hy vọng, nếu anh chị em có năng lực, thì uống rượu chắc ít có say lắm. Mà về tới, tắm nước nóng rồi, rượu rã hết, trước khi đi ngủ, dành riêng cho cá nhân mình 30 giây đi. Là anh chị em thấy tạo cho mình một sức khỏe để bảo vệ cho mình và giúp cho người khác. Chứ không phải tôi cấm anh chị em uống rượu. Tôi cũng uống rượu như thường. Tôi uống rượu nhẹ nhất hoặc không có độ thì tôi uống, có độ nhiều tôi cũng không dám uống nhiều, tôi sợ tôi say. Mặc dầu là tôi có năng lực thiệt, nhưng cũng sợ say như thường. Uống ít thì được, uống nhiều tôi cũng say, tại tôi đâu có sử dụng cái này. Tôi uống rượu không có độ. Mà nếu tôi truyền điện như vậy hoài, giống tôi uống nước lạnh, thay vì vậy, tôi uống nước lạnh tốt hơn. Do đó tôi không có truyền. Tôi chỉ cho anh chị em truyền điện là để cho anh chị em không có bị say rượu khi anh chị em ăn tiệc với người ta. Còn tôi thì tôi uống có chút xíu thôi, có độ ít, hoặc không có độ. Đó là trường hợp của tôi, thì anh chị em cũng vậy. Đừng có lo.

68/ Người học viên này nói khi học lớp 5.2, năng lực nhiều quá, hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng 3 hơi để thải bớt năng lượng ra ngoài. Bây giờ học lớp sáu thì làm thế nào cho khỏe khi lái xe?

Câu hỏi thứ nhì, nếu có ông phù thủy gửi bỏ bùa cho toàn gia đình, làm cho gia đình đó xáo trộn hết, thì học lớp sáu này có cách nào giúp cho gia đình bị bùa ngải không?

Câu hỏi thứ ba, là câu hỏi phụ. Câu này Thầy dạy bên Hoa kỳ, Thầy có hay nói một câu mà người học viên này nghe học viên ở St.Louis nói lại, là “chỉ nó mới biết nó thôi, ngoài nó không ai biết nó đâu. Mà những ai biết nó thì là Thầy của chúng nó”. Xin Thầy giải thích câu này có ngụ ý gì?

Bây giờ học lớp sáu rồi, vì chỗ học lớp sáu là tạo cho mình mỗi ngày hai lần năng lực. Lần thứ nhất vào buổi sáng trước khi đi làm việc, lần thứ nhì trước khi anh chị em ngủ, bằng cái năng lực này thì anh chị em không có bị mệt, khỏi thở ra. Tuy nhiên ngày đầu tiên tôi hướng dẫn, khi anh chị em ngồi xuống tập kim tự tháp này, thay vì từ 30 giây tới 5 phút, ngó từ dưới lên trên, đôi khi một phút nóng quá,

anh chị em tiếp tục tập phút thứ hai, phút thứ ba, phút thứ bốn và phút thứ năm. Năm phút thì tắt cả điện năng của kim tự tháp này vô trong đầu làm cái đầu anh chị em nặng, giống như để trên đầu 4, 5 ký sắt. Tuy nhiên thì không cách nào thải ra được hết. Và buổi chiều, đặt kim tự tháp lên tập tiếp. Tập trong vòng 30 giây thì sẽ nóng liền, ngưng liền. Anh chị em tập như vậy hai, ba lần thì tắt cả năng lượng sẽ quân bình trong đầu liền. Anh chị em không thải ra được mà phải giữ, bằng hình thức *tiếp tục tập kim tự tháp 30 giây mỗi lần, thì năng lượng trong đầu quân bình. Tôi khuyên đừng tập nhiều quá, cái đầu anh chị em sẽ nặng hoai, sẽ khó chịu lắm.* Thì tôi sẽ giải quyết bằng cái *tiếp tục tập, mà thời gian khác, một lần, hai lần, ba lần thì nó sẽ quân bình cơ thể trở lại.* Hít vô thở ra không có giá trị nữa. Bây giờ anh chị em khác rồi. Năng lượng này khác rồi chứ không phải năng lượng trước kia tập ở lớp 5.1, 5.2. Hồi trước thì tắt cả luân xa của anh chị em quay. Năng lượng nhiều, cơ thể lắc qua lắc lại. Bây giờ không phải hít vô thở ra nữa, mà *chính cái năng lực này sẽ tạo cái hệ thần kinh của anh chị em vững mạnh, tạo cho tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em kích thích rất nhanh.* Tuy nhiên nếu anh chị em cứ dồn dập như vậy hoai, thì anh chị em sẽ khó chịu, mà khi chịu thì tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em không kích thích điều hòa. Lúc chậm, lúc mau, mau quá thì anh chị em sẽ không có tác dụng. Vì chỗ đó *khi tập vừa đủ nóng thì anh chị em ngưng liền.* Ngoại trừ trường hợp vô tình để quá thời gian ấn định, có nghĩa là thay vì 30 giây, thay vì một phút, nóng, mà anh chị em không stop, quên, tập 2, 3, 4 phút. Chuyện đó thì sẽ giải quyết bằng tiếp tục tập những lần kế tiếp nữa đủ để nó thải bớt cái năng lượng ra ngoài. Nếu vô tình thì được chứ còn anh chị em cố ý, nói ông Thầy dạy như vậy, nhưng cứ ráng tập thêm đi, mỗi ngày tập càng nhiều càng tốt. Thay vì tuyến yên, tuyến tùng anh chị em kích thích, ngược lại tuyến yên, tuyến tùng nó “fermes”. Thì thay vì lâu già, ngược lại sao mới tháng đầu tiên không thấy, tháng sau thấy già quá, bị nó “fermes” lại rồi. Anh chị em tập nhiều quá, nó không kích thích được mà nó đóng lại luôn. Mà đóng luôn thì tháng trước, thì thấy mặt sao láng quá, tháng thứ nhì sao thấy mặt nhăn quá. Là già đi. Tập đúng nguyên tắc thì được. Dồn dập tập nhiều quá, thay vì người ta exercise chừng nửa tiếng, khỏe rồi, tuyến yên, tuyến tùng exercise nửa tiếng, thấy không bảo đảm, phải bốn tiếng. Tập ba ngày, qua ngày thứ tư, anh chị em nằm liệt giường, liệt chiếu luôn, mất năng lực hết. Đó là tôi thí dụ, cái gì cũng vậy. Tập đúng nguyên tắc, đúng kỹ thuật thì luôn luôn chúng ta sẽ bảo vệ được. Tôi mong rằng thực tập nghiên cứu đúng nguyên tắc, đúng kỹ thuật thì bảo vệ thân mình, và chính sức mạnh này sẽ giúp cho người khác.

Bây giờ tắt cả những vị phù thủy bỏ bùa trong nhà của người đó, anh chị em học lớp sáu, đâu có lo nữa. Tắt cả *bùa ngải trong nhà*, thì anh chị em vô nhà, trở ra anh chị em *kêu gọi tôi, là đi hết.* Đâu có gì trở ngại. Cái đó dễ dàng. Còn bây giờ đây, nếu từng người một mà bị bệnh, thì công thức đó ngày chót tôi dạy cho anh chị em. Bây giờ dạy, lẫn lộn lắm. Ngày chót để anh chị em học hết bài học rồi, tôi

sẽ chỉ cho trị bệnh thần kinh giả thế nào, linh hồn tốt thế nào, linh hồn dưới luân xa 3 như thế nào và các đấng thế nào. Tôi sẽ chỉ cho rõ ràng, anh chị em ghi chú đoạn chót đó, về thực hành, giúp cho mình, giúp cho người khác. Đó là câu hỏi thứ nhì tôi trả lời.

Câu hỏi thứ ba. Bây giờ đây, cuộc đời sự nghiệp của anh chị em, trong cơ thể anh chị em bị bệnh bị đau, trong cơ thể, chứ ngoài cơ thể thì chắc chắn người thứ hai cũng biết. Nếu có thọ thế nào người thứ hai cũng biết. Người đó là vợ hoặc chồng, không biết cũng phải biết. Có thọ chỗ kín chắc chắn người thứ ba không biết, chứ người thứ hai bảo đảm là biết. Vợ, chồng biết cái đó.

Ý tôi muốn nói đây, “chỉ nó biết nó, ngoài nó không ai biết nó”, là cái tư tưởng của người đó. Do đó nhiều lần tôi hướng dẫn ở những lớp 4, lớp 5 và cao hơn, anh chị em có thể dấu những bí mật trong đầu anh chị em được. Ngay cả anh chị em, dấu anh chị em cũng được. Anh chị em dấu cho tất cả mọi người, được hết. Ngay cả ông Thầy Đáng bằng xương bằng thịt, nghe cho rõ, bằng xương bằng thịt, anh chị em có thể dấu trong đầu anh chị em được. Nhưng dấu linh hồn ông Thầy Đáng không được. Ông Thầy Đáng biết. Biết mà không phải khoe khoang. Biết để giúp cho anh chị em trở thành một người tốt, giúp cho anh chị em trở thành người mạnh khỏe. Đối với cá nhân bằng xương, bằng thịt của ông Thầy Đáng thì khác, nhưng mà đối với linh hồn của ông Thầy Lương Minh Đáng biết những nỗi khổ của anh chị em để giúp cho anh chị em, chứ biết nỗi khổ của anh chị em để coi bói cho anh chị em sao? Không phải vậy. Hai cái nó khác nhau. Vì chỗ đó, anh chị em có dấu bất cứ người nào cũng được, dấu người bằng xương bằng thịt ông Thầy Đáng cũng được, nhưng mà linh hồn ông Thầy Đáng, anh chị em dấu không được. Ông Thầy Đáng giúp bằng trực tiếp không được thì gián tiếp, xoay chiều đối hướng cho anh chị em, lúc anh chị em ngủ. Để tôi giúp cho anh chị em sẽ giải quyết những nỗi khó khăn, những nỗi bận tâm, những gì anh chị em giải quyết không được, thì linh hồn ông Thầy Đáng sẽ đến giúp linh hồn anh chị em đây, giải quyết những trở ngại, những khó khăn để giúp cho anh chị em trở thành một người đầy đủ minh mẫn sáng suốt để giúp cho mình, giúp cho người khác được trọn vẹn. Chứ không có nghĩa là ông Thầy Đáng biết tánh xấu của anh chị em rồi ông Thầy Đáng cho anh chị em chết luôn. Không phải như vậy. Biết anh chị em nói dóc, ông Thầy Đáng vẫn cười à. Trời ơi, ở đời thì tôi cũng học hết rồi. Anh chị em nói dóc làm sao được? Anh chị em vừa nói dóc thì dòng điện của tôi nó chạm rồi, là biết anh chị em nói dóc rồi. Nhưng mà tôi cười à, tôi nói “hay quá, giỏi quá”. Hay, giỏi đó để tôi giúp cho anh chị em. Anh chị em tưởng kỳ này tôi dấu ông Thầy Đáng, bảo đảm. Không có bảo đảm đâu. Coi chứ tôi cũng bị néo như thường. Hoặc ngủ không được. Tôi cũng kêu thức dậy à. Anh chị em mà ngủ không được, tôi kêu anh chị em thức dậy đó. Đừng anh chị em đừng có nói dóc nữa. Khi nào anh chị em ngủ không được, anh chị em thức dậy là lý do vậy đó. Thành ra đừng nói dóc.

Qua câu hỏi của người học viên này, đã nói rồi, “chỉ có nó biết nó thôi, ngoài nó không ai biết nó đâu. Mà những người nào biết nó là thầy của nó”. Tôi là Thầy anh chị em phải rồi, còn gì nữa. Nếu tôi, Thầy anh chị em, mà tôi không biết anh chị em, làm sao tôi giúp anh chị em được? Vì chỗ đó, tôi biết anh chị em như vậy, tôi giúp, chứ tôi không bao giờ buộc tội anh chị em vì nói dóc. Tôi chỉ biết, tại vì cũng sợ, sợ đủ thứ hết, sợ người ta nghe, rồi mắc cỡ, rồi mình không được vui. Những nỗi sợ đó mà anh chị em nói dóc tôi, chứ ngoài ra anh chị em đâu có nói dóc gì tôi đâu. Anh chị em chỉ sợ à. Chứ bây giờ anh chị em đừng sợ, anh chị em nói “Thầy ơi, tôi nói thiệt ông Thầy, bây giờ như vậy, .., có cách nào giúp không?” Khỏi dấu đi. Ban ngày tôi dạy không được, ban đêm, ban đêm không được tôi đợi anh chị em ngủ. Ngủ tôi cũng chỉ anh chị em được. Thức dậy, ráng nhe. “Trời ơi, bữa nay tự nhiên sao mình nhớ, mình hết chuyện nói dóc, sao mình nói dóc với ông Thầy?”. Khi anh chị em biết rồi, thì nhắm mắt lại ngủ tiếp, mai khỏe, dậy, không nói dóc nữa, thì ngủ tiếp. Mà nếu tiếp tục nói dóc nữa, anh chị em phải suy nghĩ à. Mà anh chị em nói “ờ mình biết rồi, ông Thầy dạy mình rồi, thôi mình tiếp tục ngủ”. Ngủ khỏe, sáng thức dậy khỏe. Mai gặp ông Thầy, nói, “dạ cảm ơn Thầy”. Tôi nói, “làm cái gì cảm ơn tôi vậy?”. Tôi biết hết, nhưng tôi cũng vẫn cười. Không lẽ tôi nói thì mấy người chung quanh cười anh chị em, thành ra tôi nói “vậy hả?”, rồi ăn uống tiếp. Đó là những bài học hay lắm. Câu hỏi này, đáng lẽ tôi không có dạy. Nhưng học viên hỏi, thì tôi khuyên anh chị em: cứ tiếp tục việc dấu đi, không sao đâu. Dấu nhiều chừng nào tôi dạy nhiều chừng đó. Mà dấu nhiều chừng nào tôi cho anh chị em thức dậy nhiều chừng đó. Hễ muốn dấu thì thức. Chứ sao bây giờ? Hồi đó tới giờ, không bao giờ tôi dạy cái này hết. Bây giờ, tôi mới dạy thiệt cho anh chị em. Cái lớp này tôi dạy đặc biệt lắm, tôi dạy nhiều lắm. Mà lớp khác tôi không có dạy, tại đâu có hỏi đâu mà dạy. Anh chị em hỏi tôi mới dẫn dạy. Tôi biết chứ, nhiều người nói dóc, nói láo tôi, nhiều người ghét tôi, tôi vẫn cười như thường. Suy nghĩ đi, tại sao mình nói xấu ông Thầy mà ông Thầy cười hoài? Chứ không lẽ giết anh chị em sao? Làm cho anh chị em xấu thêm hay sao? Buộc tội anh chị em, anh chị em xấu thêm. Thà là cười. Anh chị em tự ăn năn hối cãi, mai mốt hết nói xấu à. Nói xấu tôi, tôi không xấu thì thôi chứ. Tại vì anh chị em nghĩ tôi xấu, tôi không xấu thì thôi. Mà nếu tôi có xấu, xấu của tôi, chứ đâu có xấu của anh chị em đâu mà anh chị em lo? Mà xấu của tôi đâu có dính dấp gì anh chị em đâu mà anh chị em sợ? Mà tôi cũng đâu có sợ. Chuyện tôi xấu là chuyện của tôi. Chứ có phải của anh chị em đâu? Mà anh chị em nói ra, giải bày không được. Chỉ có tôi giải quyết tôi được thôi, chứ anh chị em làm sao giải quyết chuyện của tôi được? Tôi là Thầy anh chị em, làm sao anh chị em giải quyết được?

Đó, thành ra cái nào tôi nói qua, nói lại cũng được hết. Tôi không buồn, không giận anh chị em, là lý do vậy. Chứ nếu tôi là người thường, nói thiệt với anh chị em, tôi cũng thanh toán anh chị em rồi đó. Nhưng tôi là Thầy làm sao tôi thanh toán được? Tôi biết anh chị em dở, xấu, tôi phải dạy anh chị em thành người tốt.

Không lẽ tôi biết anh chị em xấu, tôi làm cho anh chị em xấu nữa, thì đâm ra tôi không phải ông Thầy nữa.

Đó là lý do câu hỏi này nêu ra, tôi dẫn giải cho anh chị em một bài học quý giá, trong tương lai, tôi, anh chị em kết hợp lại, thành người tốt hết. An tiền là câu đó.

69/ Vào ngày chót của lớp 5.2 ở Geneve, Thầy có cho chúng con được ngồi thiền cùng với nhau 5 phút. Thì sự tập thiền chung đó đem lại kết quả rất tốt, rất nhiều người có được cảm giác như là được đưa lên một tầng độ cao, và cảm nhận được chân lý cao siêu trong những phút đó. Con hiểu khi tập luyện với kim tự tháp này chúng con có thể đạt được như vậy. Thời gian để đặt câu hỏi và để có những câu trả lời đều rất tốt, nhưng nếu chúng con có cơ hội được cùng nhau thiền định để cùng nhau tiến gần đến ánh sáng, sẽ là một điều rất hay cho lớp này.

Được rồi, ngày mai, tôi sẽ lấy một cái kim tự tháp thứ nhì nữa, tôi mới nhận được cái thông điệp, tôi sẽ lấy cái kim tự tháp thứ nhì, không phải cái vừa rồi. Ngày mai, ông Vanni sẽ đem một cái kim tự tháp thứ nhì, sẽ đổi vị trí cái bàn, để vị ngay đây, tôi ngồi đây, phía sau này. Tất cả anh chị em sẽ cầm kim tự tháp nhỏ của anh chị em, ngày mai nhớ đem theo. Sáng mai, tôi sẽ tập trung vào kim tự tháp lớn, anh chị em sẽ tập trung vào kim tự tháp nhỏ. Chừng nào trên này tôi nói ngưng, thì ở dưới anh chị em ngưng tập. Ngày mai, cho vui đi. Tôi sẽ tặng kim tự tháp lớn cho một nước thứ hai. Tại vì tôi coi như được cái thông điệp, phải tặng cái nước thứ hai. Mà nước thứ hai này chắc chắn trong tương lai sẽ kết hợp với nước khác, nhiều lắm. Vì chỗ đó bây giờ nước thứ nhất là bên Âu châu, nước thứ hai, thì, ngày mai nói. Bí mật. Chính cái kim tự tháp thứ nhì này, tôi sẽ tặng cho một nước nữa. Mà một nước này vô cùng quan trọng cho tương lai. Vì cái chỗ quan trọng cho tương lai, tôi sẽ tặng cho một nước thứ nhì đó. Sau khi tập xong ngày mai, tôi sẽ tặng cho nước thứ nhì.

Anh chị em sẽ tập trung từ dưới lên trên. Trên này tôi sẽ thiền định, tôi sẽ ngó lên kim tự tháp lớn, trong vòng 30 giây, 1 phút tới 5 phút. Lúc nào trên này tôi stop thì anh chị em stop. Thay vì thiền định, thì anh chị em tập trung vô kim tự tháp, tôi cũng tập trung vô kim tự tháp, truyền điện cho anh chị em. Do đó ngày mai, anh chị em nhớ đem theo kim tự tháp, đừng có quên. Sau phần đó rồi, anh chị em sẽ vui lắm. Thay vì thiền, trong vòng 30 giây tới 5 phút, chưa biết là bao nhiêu, coi khi nào tôi cảm thấy nóng, thì tôi ngưng. Có thể là 30 giây, có thể là 1 phút, 2, 3 phút thì đó, anh chị em sẽ sung sướng rồi.

Sau khi tôi hướng dẫn khoảng trên 5 000 anh chị em học lớp 5.2, từ Pattaya, Geneve, và các nơi khác, thì hiện tại tức số đó khoảng 40% học được lớp 6. Và tôi có đề nghị một số anh chị em trong lãnh vực nghiên cứu sách vở, nghiên cứu năng lượng vũ trụ, nghiên cứu trong ngành Nhân Điện chúng ta, thì có một số anh chị em các nơi viết nhiều cái luận án để chúng ta trình cho trường Đại học Colombo, xác nhận chúng ta có khả năng cũng như bao nhiêu phương pháp trị bệnh khác, thì chúng ta được công nhận. Do đó một số anh chị em viết, được tôi kiểm soát bài vở lại, và sách vở anh chị em đã ghi, tới giờ phút này khoảng 20 anh chị em đã được cấp bằng Doctor of Medicine và được bằng Tiến sĩ. Ngoài ra còn không biết bao nhiêu luận án gửi về, nhưng tôi chưa có dịp coi. Tôi hy vọng chuyến này tôi về Hoa kỳ trong vòng 3 tuần lễ tới, tôi sẽ nghiên cứu những cuốn sách đó, nếu có giá trị thì tôi sẽ gửi thẳng về trường Đại học Colombo để cho người ta xét để được cấp bằng cấp.

Trong ngành Nhân Điện chúng ta, ít nhiều thì anh chị em rất nhiều rất giỏi. Rất nhiều người nghiên cứu sách, thì tôi hy vọng nếu anh chị em có thời gian, có điều kiện thì cứ gửi sách lên, chắc chắn tôi coi bài, tôi chấm trước rồi tôi gửi trường Đại học sau. Việc đó thì tôi sẽ giúp cho anh chị em. Trong tương lai, mặc dầu cái bằng này là cái bằng ở đời, nó không bằng ở đạo. Tuy nhiên ở xã hội loài người thì căn cứ vào trình độ của chúng ta, căn cứ vào những bằng cấp để chúng ta làm việc. Do đó tôi sẵn sàng giúp cho tất cả anh chị em, nếu có viết sách, luận án thì cứ gửi thẳng về bên Mỹ, hoặc tôi đi nơi nào, anh chị em có thì đưa cho tôi, tiện nhất là tiếng Mỹ. Còn ngôn ngữ khác thì hơi khó. Đôi khi có người thông dịch được, đôi khi thông dịch không có người. Anh chị em viết bằng tiếng Mỹ thì tôi sẽ xét nhiều hơn. Đó là về phần anh chị em ngoại quốc. Riêng anh chị em Việt nam, nếu không đủ từ ngữ tiếng Mỹ, tuy nhiên nếu anh chị em muốn viết luận án thì viết bằng tiếng Việt cũng được. Phần thông dịch tôi sẽ nhờ một số anh chị em có đầy đủ khả năng thông dịch từ tiếng Việt ra tiếng Mỹ. Thì những luận án đó, nếu thiếu sót điểm gì tôi sẽ bỏ tức cho một phần. Để tôi giúp cho anh chị em có một cái khả năng tối thiểu, đó là bằng cấp, *để trong tương lai anh chị em sử dụng, giúp cho anh chị em và giúp cho mọi người trong vấn đề ngành Nhân Điện chúng ta, càng ngày càng phát triển rộng lớn.* Đó là cái thứ nhất, tôi muốn nêu ra, tạo điều kiện dễ dàng cho anh chị em.

Điều thứ hai, có một số học viên, mấy bữa nay cứ đưa hình cho Minh Hiệp hoài. Người học viên này yêu cầu đưa tận tay tôi. Bữa nay là ngày thứ hai, thứ ba gì không biết, tôi cầm cái hình này, tôi không biết học viên này chụp tôi lúc nào. Anh chị em phải giải thích cho tôi biết, tôi mới giải thích cho anh chị em nghe. Hình thì chụp tôi, mà tôi mặc complet vậy, chụp tôi thì ra hào quang với ánh sáng màu vàng, và màu trắng không. Bây giờ học viên nào chụp hình này, đứng dậy tôi. Who? Where are you from? Paris? North France? Hỏi bã chụp ở đâu, lúc nào?

Tại Geneve, lớp 5.2, mùa hè vừa qua. Khi Thầy đưa hình cái tượng đá, khi cô đến thì Thầy đã cất tượng đá rồi. Cô chụp hai cái hình liền với nhau. Hình đầu tiên thì Thầy mặc bộ đồ tay cầm tượng đá. Thì cô chụp thêm một cái nữa, cái hình thứ hai thì chỉ thấy có ánh sáng này thôi. Hai hình liền tiếp, hình đầu thì thấy Thầy cầm tượng đá. Hình sau thì chỉ có cái này thôi, ánh sáng này thôi. Cô có đưa cả một cuộn phim cho Minh Hiệp. Thưa Thầy, cô nói nếu mình nhìn kỹ cái hình, thì mình thấy những vòng tròn, tượng trưng cho năng lượng(energy)

Bây giờ tôi giải thích cho anh chị em nghe. Mỗi lần bất cứ anh chị em học lớp 4, lớp 5, lớp 5.1 và lớp 5.2, và mỗi lần tôi ngồi xuống như thế này để tôi truyền điện cho tất cả anh chị em thì điện năng mạnh lắm. Có một số anh chị em may mắn thì được thấy những ánh sáng màu trắng, màu vàng. Nhưng đặc biệt nhất, không hiểu tại sao, khi tôi đi qua đất nước Thụy sĩ, bên Lucern, Geneve, tất cả anh chị em chụp hình thì có những cái hiện tượng lạ. Đó là vào năm 1994, tôi dạy lớp 5 lần đầu tiên tại Lucern, thì 1 500 anh chị em học. Trong số đó có người từ Hòa Lan học, có ngồi lớp học này đây, chụp hình cũng như bao nhiêu máy chụp hình khác, khoảng 500 máy chụp hình, chụp lại được cái hình có hào quang. Mà cái hình hào quang, là vào năm 1994, tháng bảy. Và cũng tại Lucern, lần thứ nhì tôi đến đó, thì lại chụp tôi thấy cái hình sixième sens của tôi, luân xa 6 của tôi có một ánh sáng đi thẳng xuống. Và lần thứ ba, mặc dầu thì thấy không có rõ ràng hình ảnh tôi, nhưng đây là một cái máy bình thường, nhớ nhe, không phải là máy tối tân, mà chụp được thấy cái năng lượng. Tôi thì giống như anh chị em, nhưng cái năng lượng này là năng lượng của Thượng Đế, khi mà đưa xuống xâm nhập vô cơ thể của tôi, rồi tôi mới truyền điện cho anh chị em. Do đó, mỗi lần tôi truyền điện cho anh chị em bằng luân xa 6, bằng cái tượng đá mà tôi đưa cho anh chị em coi như vậy, là một hình thức truyền điện cho anh chị em. Thì những cái năng lực này, lúc tôi truyền điện cho anh chị em, năng lực của các đấng tối cao, đưa xuống. Vì chỗ đó một cái máy bình thường mà chụp một cái năng lực thật. Ngoài những năng lực này, tôi thấy những ánh hào quang ở xung quanh này rất nhiều và nhiều hào quang lắm chứ không phải một hào quang. Những máy bình thường mà chụp được như vậy thì đây, là quyền năng khả năng của các đấng thiêng liêng cao cả, chứng minh cho ngành Nhân Điện chúng ta thấy rằng, năng lượng vũ trụ là điện năng của các đấng, bao gồm cho tất cả lớp học của ngành Nhân Điện, đó là anh chị em được hưởng khi tôi truyền điện. Đây là một điều tốt cho chúng ta. Vì chỗ đó anh chị em mới có năng lực đầy đủ để giúp cho mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Qua những hình ảnh này là hình ảnh thứ ba, còn nhiều hình ảnh khác nữa ở Paris. Những hình ảnh lúc đó tôi đang giảng bài, lúc tôi đang dạy học thì một số anh chị em chụp hình thì thấy những hào quang xung quanh. Bên Hoa kỳ cũng có, Paris cũng có, và nhiều vùng khác cũng có rất nhiều hình ảnh có hào quang. Tôi xác nhận với anh chị em không phải hào quang của tôi. Điện năng của tôi thì có hạn. Hào quang của tôi thì chắc chắn không có rồi. Nhưng hào quang và điện năng của

Thượng Đế đưa xuống dưới này để chứng minh cho chúng ta thấy rằng, luôn luôn bên cạnh, chúng ta được các đấng thiêng liêng cao cả trao gửi cho năng lực này, bảo vệ chúng ta và chúng ta chia sẻ cho tất cả những người nào cần đến năng lực này để giúp cho mọi người. Đó là qua hình ảnh của người học viên này từ bên Pháp chụp, tại Geneve. Tội nghiệp cho người học viên này, 3 bữa, bữa nào cũng nhắc hết. Sáng nay thì lúc tôi ăn điểm tâm, Minh Hiệp đưa tôi hình này, nói tôi giải thích cho người này biết. Tôi phải hỏi rõ chụp lúc nào, thời kỳ nào, để tôi giải thích cho nghe rõ ràng. Đây là một hình ảnh thật, một cái máy bình thường, chụp được cái năng lượng của các đấng, mà không phải năng lượng của tôi. Tôi giải thích: năng lượng đây, hào quang đây, là các đấng cho chúng ta, trong đó, tôi nhận hết tất cả những năng lực mạnh, tôi truyền cho anh chị em, thì trong lớp học khi truyền điện, tôi và tất cả anh chị em đều hưởng chung hết. Qua hình ảnh này chắc có lẽ là người học viên này cũng vui lắm, và một số anh chị em trong lớp học này thấy được những tác dụng, những khả năng kỳ diệu mà Thượng Đế ban cho chúng ta để chúng ta làm một sự việc giúp cho nhân loại. Đó là niềm vui chung cho tất cả.

Kính thưa Thầy, cô này xin hỏi thêm, nếu mình nhìn cái hình, trong cái phần màu cam thì có một cái chấm trắng. Điểm trắng, điểm sáng, thì cô nói đối với cô khi cô nhìn, đây là luân xa 6 của Thầy. Và cô thấy đầu của Thầy, nhưng chỉ nhìn phần trên điểm sáng của cái hình mà thôi, cô xin hỏi Thầy có thể giải thích thêm không?

Anh chị em thấy, tôi bằng xương bằng thịt, bằng con người vật chất của tôi đây, khi năng lượng bao trùm lại hết, thì anh chị em đâu có thấy cái thể xác này. Lúc đó thể xác này hòa hợp bởi cái năng lượng vũ trụ, che đậy hết rồi, anh chị em không có thấy thể xác này, mà anh chị em thấy bằng cái năng lượng này, qua hình ảnh này. Trong tương lai, khi chúng ta được cái năng lượng mạnh bao trùm cơ thể, chúng ta hòa hợp lại với năng lượng vũ trụ, không ai thấy chúng ta hết. Và chúng ta di chuyển theo tốc độ của ánh sáng, theo tốc độ của linh hồn chúng ta, đi tốc độ rất nhanh. Đây là hình ảnh tượng trưng cho thế kỷ 21, chúng ta phải học hỏi, nghiên cứu để đạt được những thành quả mà chính cái năng lượng vũ trụ sẽ giúp chúng ta hoàn thành việc này. Những hình ảnh này nói lên một sự việc cho thế kỷ 21, bắt buộc ngành Nhân Điện chúng ta, anh chị em và tôi cố gắng thực hiện, cố gắng học hỏi, nghiên cứu. Chúng ta là bị giới hạn rồi, từ nhiều thế kỷ, nhưng thời kỳ sau cùng này, tôi nhắc đi, nhắc lại cho anh chị em nhiều lần, thời kỳ sau cùng này các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho chúng ta, để hoàn thành nhiệm vụ để chúng ta giúp cho tất cả mọi người. Vì chỗ đó chính cái năng lượng này là nuôi dưỡng chúng ta và chính năng lượng này chúng ta biết cách sử dụng thì chúng ta sẽ hòa hợp linh hồn, thể xác nhập một. *Trong tương lai đây, chính cái thân xác nặng này hòa hợp với năng lượng vũ trụ thì chúng ta sẽ có thể xác nhẹ đi, và chính thể xác nhẹ này hòa hợp với linh hồn chúng ta thì chúng ta di chuyển tốc độ rất nhanh*

để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người, bằng cái ánh sáng, mà người học viên này vừa chụp hình. Đó là trong tương lai, chính chúng ta bằng ánh sáng này, mà cách nay hai trăm ngàn năm về trước chúng ta đã có dịp như thế này rồi. Chứ không phải chưa đâu. Nhưng vì chúng ta quá tự tôn, tự đại, do đó Thượng Đế và các đấng tối cao đã xóa hết cho chúng ta. Bây giờ chúng ta bắt đầu lại một sự việc mà cách nay mấy trăm ngàn năm về trước, chúng ta đã thực hiện rồi nhưng không có tồn tại. Bây giờ, thời kỳ sau cùng, nếu chúng ta thực hiện được giống như cách nay mấy trăm ngàn năm về trước thì chúng ta sẽ giữ vững cái này cho thế hệ mai sau, nhiều tỷ người nữa, chứ không phải trong vòng 5 tỷ hoặc 3 tỷ người mà chấm dứt đâu. Vì lý do đó, những hình ảnh này, qua sự việc anh chị em học ngành Nhân Điện 8 năm qua, 6 năm qua, 3 năm qua, thì những kết quả gặt hái được, do những học viên này nêu ra, do những học viên này chụp được, do những học viên nghiên cứu được thì tôi hy vọng rằng, trong tương lai việc làm của mình chắc chắn là có ý nghĩa cho nhân loại. Thì chúng ta sẽ tồn tại mãi mãi, cho nhân loại được hưởng. Trong đó có chúng ta, gia đình chúng ta, và dân tộc chúng ta được hưởng. Coi như phần này, tôi giải thích một phần trong vấn đề hình ảnh mà qua học viên người Pháp này chụp được tại Geneve vào tháng 8 vừa rồi, tại lớp 5.2. Bây giờ tiếp tục nêu ra câu hỏi.

70/ Ông xin hỏi Thầy, mỗi một con người chúng ta đều có một sự thức tỉnh cho riêng chúng ta. Sự thức tỉnh đó sẽ đưa dần chúng ta đến sự hợp nhất của linh hồn và thể xác. Chính riêng bản thân ông, lúc nào ông cũng muốn học hỏi và tiến tới. Cho đến bây giờ ông đã có một quá trình học hỏi, qua sự thiền định và tịnh tâm mỗi buổi sáng. Bây giờ Thầy cho chúng con một dụng cụ rất quý, đó là kim tự tháp nhỏ, thì ông xin hỏi Thầy, sau ba ngày tập với kim tự tháp này, ông đã nhận thấy có một sự thay đổi. Giấc ngủ của ông rất là êm đềm và ông ngủ rất say. Ông biết rằng qua giấc ngủ đó, ông đã đi học hỏi tiếp tục. Nhưng khi thức dậy thì ông không nhớ rõ lắm. Ông xin hỏi về phần linh hồn và thể xác, nếu chúng ta chia ra, thì thể xác có một phần gọi là tiềm thức và phần thứ hai gọi là vô thức. Khi chúng ta học hỏi, học hỏi và tiến triển thì chúng ta học đến độ nào, coi như đạt đến một trình độ nào đó thì tất cả những sự học hỏi đó mới đạt đến trình độ ý thức? Khi chúng ta ý thức được, coi như chúng ta đã học hỏi, hiểu được. Có phải như vậy là đúng hay không? Và nếu chúng ta học và đạt được đến sự ý thức thì chúng ta cần sự kiên nhẫn. Có lẽ là ông hơi gấp rút, nhưng lúc nào ông cũng sẵn sàng mở cửa để tiếp nhận tất cả những sự học hỏi. Và ông xin hỏi Thầy, làm sao chúng ta có thể nối liền được cái ý thức và cái tiềm thức của chúng ta thành một?

Câu hỏi thứ hai, ông xin trình với Thầy, lúc nào ông cũng muốn ở trình độ của làn rung của sự hòa âm và tình thương, lúc nào ông cũng muốn giữ được tình trạng đó. Nhưng đôi khi ông cảm thấy rất là mong manh vì bên ngoài có rất nhiều điều kiện và yếu tố ảnh hưởng. Và ông xin hỏi Thầy, có phải là để giữ được trình độ đó, tình trạng đó, thì chúng ta lúc nào cũng phải giữ tình thương bác ái, và chúng ta lúc nào cũng phải đứng với làn ánh sáng? Thì muốn giữ tình thương bác ái và muốn ở dưới một cái ánh sáng đó, ông nghĩ chúng ta có hai cách. Chúng ta dùng kim tự tháp để tự tập cho chính bản thân mình, và phần thứ hai, chúng ta lúc nào cũng phải giữ như là một ngọn đèn, một ngọn nến, có nghĩa là luân xa 6 của chúng ta và tâm can chúng ta lúc nào phải hướng và chuyển tình thương cho người ngoài. Có phải như vậy là đúng không, và nếu không đúng thì có cách nào khác để giữ tất cả những gì mà chúng ta muốn giữ được ở trình độ cao?

Câu hỏi này là một đề tài học rất nhiều cho anh chị em. Như anh chị em thấy, bắt đầu từ lớp 1 tới lớp 5.2, tất cả sự luyện tập của anh chị em đó là một sự kinh nghiệm của anh chị em học hỏi, từ luân xa 2 tới luân xa 7. Bây giờ đây, anh chị em học tới lớp sáu rồi, thì vượt qua những gì mà học rồi, thì học lớp cao hơn. Do đó, thay vì anh chị em tịnh tâm trong vòng 5 phút tới 30 phút ở cấp 5.2, cấp 5.1, hoặc cấp 3. Bây giờ học lớp sáu, chỉ cần trong thời gian mỗi ngày 30 giây tới 5 phút thì nó tác động rất mạnh, bởi bằng năng lượng chúng ta, bởi bằng sự không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, để chúng ta hợp nhất linh hồn và thể xác. Có nghĩa là khi anh chị em hợp nhất linh hồn, thể xác, đó là anh chị em hợp nhất với Thượng Đế. Linh hồn của anh chị em là một tia sáng nhỏ của linh hồn Thượng Đế. Nếu hợp nhất được linh hồn của chúng ta là anh chị em hợp nhất với Thượng Đế, mà chúng ta là không phải Thượng Đế. Anh chị em đừng có tưởng là chúng ta Thượng Đế. Chúng ta là một phần của Thượng Đế, mà nếu chúng ta hợp nhất linh hồn, thể xác, là chúng ta một phần với Thượng Đế, hòa hợp lại tia sáng lớn, khối sáng lớn của Thượng Đế, thì sự hiểu biết mông mênh của chúng ta sẽ rộng rãi lắm. Do đó sự luyện tập thấy nó đơn sơ, đơn giản, thời gian ngắn gọn, nhưng mà vượt qua tất cả những việc thiền định từ trước tới giờ, tốn công, tốn sức, không biết bao nhiêu năm, đạt được phần kết quả thì rất ít, nhưng công lao tu tập thì rất nhiều. Tất cả những sự việc đó thì quá trình kiếp của chúng ta đã học hết rồi. Bây giờ chúng ta tái tục trở lại một con người bây giờ đây. Mà con người bây giờ là chuẩn bị con người mới. Con người mới để chu kỳ mới, chúng ta mới phù hợp lại cái năng lượng mới này, mới đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác. Qua câu hỏi của học viên này thì anh chị em thấy đó là sự luyện tập ngắn gọn, mà đầy đủ kết quả rất nhiều.

Đây là cái đề tài tôi thí dụ, mà có nhiều lần tôi thí dụ. Có lẽ là những lớp thấp, anh chị em chưa có hiểu nhiều. Bây giờ lớp sáu đây tôi lấy đề tài của tôi, thí dụ, anh chị em nghe cho rõ nghe. Khi tôi thí dụ cuộc đời của tôi thì giống như cuộc đời của anh chị em bây giờ trở về sau. Anh chị em nghe cho rõ:

Khi mà anh chị em dùng cái kim tự tháp này tập ở lớp sáu này, tôi thức tỉnh tất cả linh hồn của anh chị em, là những vị thầy cao rất giỏi từ châu Atlantis, từ bên Ai Cập, anh chị em trở về quả địa cầu này để đóng góp giúp quả địa cầu này, mà cách nay không biết bao nhiêu thế kỷ, chúng ta muốn mà chưa được. Bởi vì chúng ta nghĩ cái riêng mà không nghĩ cái chung. Bây giờ chúng ta sẽ nghĩ cái chung, thì chắc chắn trong cái chung này, tất cả anh chị em và tôi kết hợp lại thì giúp cho nhân loại. Chúng ta sẽ thành công việc này rất cao. Vì nhân loại, vì đường hướng của các đấng thiêng liêng cao cả mà chúng ta thực hiện thì chúng ta sẽ kết quả, mà nhiều lần tôi trình bày. Bây giờ đây, chính cái linh hồn của anh chị em trở về một nhiệm vụ cao cả để giúp cho nhân loại, do đó anh chị em tập trong vòng 30 giây, 5 phút. Và khi linh hồn của anh chị em giỏi rồi, thì anh chị em điều khiển cái thể xác theo ý của anh chị em, mà không phải theo ý của thể xác nữa. Chúng ta không còn theo ý của thể xác nữa, mà thể xác phải vâng lời cái linh hồn, để làm một việc cao cả, đó là giúp nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. bây giờ lấy đề tài của tôi. Trước kia, linh hồn tôi giỏi lắm. Nhưng khi tôi sanh ra một con người bằng xương, bằng thịt, cách nay năm mươi năm về trước, tôi không biết gì hết. Trước khi tôi bị bệnh, tôi học giỏi lắm. Nhưng sau khi bị bệnh thì cuộc đời sự nghiệp của tôi thay đổi, từ một người giỏi tới một người rất dở, không biết gì hết. Khi một người rất dở để cho tôi học tất cả những cái dở của người đời, và khi tôi học cái dở của người đời, tôi trở lại một người rất giỏi, để tôi dạy cho anh chị em. Ý tôi muốn nói đây là các đấng đào tạo linh hồn cho tôi từ một người rất giỏi, trở thành một người thiệt dở. Một người dở thì các đấng đào tạo một người giỏi, thì lúc đó, các đấng nhả ra. Linh hồn của tôi quyết định vận mạng của thể xác và giúp cho mọi người. Bây giờ, linh hồn của ông Thầy Lương Minh Đáng này cách nay 30 năm về trước là một người ngu, một người dốt. Nhưng sau 20 năm linh hồn ông Thầy Đáng học được rồi thì linh hồn ông Thầy Đáng rất giỏi. Do đó các đấng mới bỏ linh hồn ông Thầy Đáng, để quyết định vận mạng của cuộc đời sự nghiệp ông Thầy Đáng, và các đấng tách ra. *Từ năm 1992 trở lại đây, linh hồn không có các đấng, đây là linh hồn của ông Thầy Lương Minh Đáng.* Nhưng mà chính cái linh hồn này, Thượng Đế và các đấng đã dạy hết những bài rồi. Tuy nhiên đôi khi có những trường hợp đặc biệt, khó giải quyết, thì lúc đó các đấng thiêng liêng cao cả sẽ nhắc lại, nhắc một chữ thôi, tôi biết được một ngàn câu. Chữ không phải nhắc một ngàn câu, tôi biết một chữ. Thì linh hồn tôi nhắc một chữ, tôi biết một ngàn câu. Đôi khi anh chị em hỏi tràng gian đại hải, nhắc cho tôi một chữ thôi, tôi biết anh chị em muốn hỏi gì rồi. Trong tương lai anh chị em cũng giống như tôi vậy.

Bây giờ tôi nhắc lại, tiềm năng khả năng của linh hồn anh chị em có sẵn rồi, qua phương tiện giả tạo này, để tôi nhắc lại cho anh chị em những cái gì mà chúng ta đã hiểu biết, đã giỏi, đã thông minh rồi. Thì tôi chỉ cần nhắc sơ cho anh chị em thôi, bằng 30 giây, bằng 5 phút thì linh hồn anh chị em sẽ giỏi. Mà khi linh hồn anh chị em giỏi thì anh chị em không cần ông Thầy Đấng này nữa. Anh chị em cũng không cần các đấng nữa. Nhưng dù muốn dù không, tôi cũng là trực tiếp với anh chị em. Do đó tôi và tất cả anh chị em phải hợp sức lại, nắm tay lại, thì anh chị em mới hoàn thành nhiệm vụ giúp cho dân tộc, giúp cho gia đình của anh chị em. Còn nếu anh chị em chối bỏ, cũng như tôi chối bỏ Thượng Đế thì những cái bí mật, còn 5% lại, còn 10% lại, lấy ai giải quyết đây? Chính những bí mật đó thì chính Thượng Đế sẽ dạy tôi. Thì tôi mới hoàn thành nhiệm vụ Thượng Đế giao phó cho tôi. Cũng như tôi dạy cho anh chị em 100%, nhưng tại vì anh chị em bỏ nhiều quá, thời gian dài quá, anh chị em quên lãng. Do đó anh chị em cũng học được 90 – 95% thôi. Chứ tôi thì dạy 100%. Vì chỗ đó, những thiếu sót, những trở ngại, thắc mắc mà tôi đòi hỏi anh chị em, đôi khi tôi hợp với anh chị em, đôi khi tôi dạy học, mà có một số anh chị em bỏ công ăn, bỏ việc làm, đóng cửa phòng mạch, đến nghe tôi giảng bài ở lớp 3, lớp 4, lớp 5, mặc dầu anh chị em học lớp sáu. Mà tôi thấy có một số học viên, khi tôi dạy lớp 4, lớp 5, anh chị em lại nghe, đôi khi trong lớp 4, lớp 5 đó, có những linh hồn học viên rất giỏi, nêu ra câu hỏi cao hơn những lớp sáu. Đó là bằng chứng vừa rồi, tôi đi Torino, Italy dạy lớp 4 thôi. Những học viên đó nêu ra những câu hỏi mà lớp sáu không bao giờ anh chị em được tôi trả lời, và lớp sáu cũng không bao giờ nêu ra câu hỏi mà người lớp 4 vừa nêu ra câu hỏi. Đó là một bài học quý giá, một câu thôi, thì tất cả trong lớp học đó học được rất giỏi và những người dự thính biết được câu trả lời.

Bây giờ đây, thời gian thì không còn nhiều nữa, anh chị em đâu phải học 5 năm, 3 năm, 10 năm, đâu còn thời gian anh chị em học? Một thời gian ngắn nhất, anh chị em đạt được tình trạng mà từ 30 giây tới 5 phút rồi, sách vở trước kia anh chị em lật ra coi, anh chị em không hiểu nhiều, hoặc hiểu trật, thì ngược lại đây, trước khi học lớp sáu thì có một số anh chị em học lớp 5.1, 5.2, lật cuốn sách kinh thánh ra, lật cuốn sách nghiên cứu ra, cái nào phù hợp, thực hiện được giúp nhân loại thì anh chị em thực hiện được liền. Phần nào chưa thực hiện được thì để đó. Việc cần nhất thì đem ra áp dụng. Đó là sáng kiến của anh chị em. Đó là linh hồn của anh chị em học hỏi bằng trực tiếp, lời nói các đấng dạy cho bằng tư tưởng. Gián tiếp thì học trong giấc ngủ. Anh chị em nghĩ rằng không nhớ, quên, không phải đâu. Vô trong cái tiềm thức của anh chị em để khi cần thì lấy ra xài. Có nghĩa là chưa cần thiết thì anh chị em giữ đây. Cần thiết thì lúc đó anh chị em phát biểu ra, anh chị em nói ra, rồi anh chị em tự nghĩ, lúc này sao mình thông minh quá. Trước kia thì mình dở. Những cái thông minh, cái giỏi đó là anh chị em, trong tiềm thức khi ngủ, các đấng dạy, giữ như computer trong bộ óc nào của anh chị em đây. Khi nào cần lấy ra xài, không cần thì giữ đó. Nhưng mà không bao giờ bị mất. Đó

là lối dạy của các đấng thiêng liêng cao cả. Tôi giống như trường hợp học viên này và trong tương lai tất cả anh chị em học viên đều giống nhau.

Vì chỗ đó, mỗi ngày tại sao tôi khuyên tối trước khi đi ngủ, tập 30 giây, để làm chi? Trong giấc ngủ, không bao giờ suy nghĩ gì, và linh hồn anh chị em rời khỏi thể xác liền, học những đường đạo giỏi mà các đấng thiêng liêng cao cả dạy cho chúng ta, để đáp ứng nhu cầu kịp thời gian để chúng ta giúp nhân loại. Không phải như thời kỳ trước, phải tốn 30 năm, 40 năm, 50 năm học đạo. Bây giờ thời gian còn 3 năm nữa, mà chờ cho anh chị em học 10 năm, 20 năm thì tất cả mọi người chết, trong đó chúng ta chết, thì đâu có gì mà cứu vãn được? Do đó, thời kỳ sau cùng này, linh hồn chúng ta đã giỏi rồi, cái tiềm năng của chúng ta đã khá rồi, thì tôi chỉ cần nhắc lại cho anh chị em thôi, thì anh chị em sẽ hiểu, mà thực hành. Những bài học quý giá trong giấc ngủ, đó là một thời gian ngắn nhất, vượt ra ngoài thời gian và không gian, như vậy thì mới đáp ứng nhu cầu, anh chị em giỏi mới phục vụ nhân loại được, chứ còn ngoài đời, anh chị em học 80 năm, 60 năm. Trong giấc ngủ anh chị em học 1 giờ, bằng ở ngoài anh chị em học 1 năm. Thì những số giờ mà anh chị em ngủ, 5 tiếng, 7 tiếng, 6 tiếng, bằng người đời học 6 năm, đôi khi 6 năm học chưa được, mà anh chị em học trong một giấc ngủ, 5 tiếng đồng hồ. Đó là lý do tôi dẫn giải, tại sao anh chị em tập kim tự tháp, tại sao trong giấc ngủ tốt lành, để linh hồn anh chị em vượt ra ngoài không gian, các đấng dạy cho anh chị em, là lý do này: siêu khoa học, siêu hình học, đạt tới mức độ siêu thức, ngoài sách vở ghi chép từ trước tới giờ. Có như vậy thì mới kịp thời gian anh chị em giúp nhân loại được. Chứ còn học sách vở theo ngoài đời hoài, thì biết chừng nào anh chị em mới thành công? Rồi biết chừng nào mới đóng góp giúp nhân loại, giúp dân tộc, giúp gia đình anh chị em? Đó là lý do anh chị em dùng phương tiện này tập. Tôi dẫn giải câu hỏi của người học viên này đầy đủ chi tiết cho anh chị em biết bao nhiêu kinh nghiệm mà anh chị em đóng góp cho mình, cho gia đình mình, cho dân tộc mình, đi xa hơn nữa, các dân tộc trên thế giới. Vì chỗ đó mà chúng ta phải cần cái này, để chúng ta luyện tập. Để chúng ta trở lại một người với tiềm thức rất giỏi, mà chúng ta quên lãng. Chính cái này là sự nhắc nhở cái tiềm thức của anh chị em trở lại một con người hoàn toàn giỏi thật sự, anh chị em mới điều khiển cái thể xác của anh chị em làm theo ý của linh hồn, giúp cho nhân loại, mới thành công được.

Nếu anh chị em nghe cái thể xác này hoài, mà thể xác bằng xương, bằng thịt, 80 năm cuộc đời nó rã hết rồi, thì làm thế nào tồn tại mà giúp nhân loại được. Do đó công thức này là công thức để bảo vệ thể xác của anh chị em. Để linh hồn của anh chị em hoàn thành nhiệm vụ cao cả mà Thượng Đế giao cho chúng ta. Đó là vì nhân loại, chặn đứng con người không có hủy diệt nhân loại vào cuối thế kỷ 20 này, mà Thượng Đế cũng như các đấng thiêng liêng cao cả đã dạy cho chúng ta học, giúp cho chúng ta để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, để nhân loại ít bị chết, ít

bị đau khổ cuối thế kỷ 20 này. Một câu hỏi đơn sơ, đơn giản nhưng tôi trả lời đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em học hỏi kinh nghiệm này. Chắc chắn là câu trả lời của tôi đáng giá cho anh chị em học.

Bây giờ đây, tiếp theo, cuộc đời của anh chị em. Tôi thí dụ cuộc đời của tôi rồi. Cuộc đời của anh chị em bắt đầu từ ngay cái kim tự tháp này, mà anh chị em tập. Khi linh hồn của anh chị em giỏi rồi, tôi không gần anh chị em. Tuy nhiên những trường hợp bất khả kháng, anh chị em không thể nào giải quyết được, chỉ nhắc ông Thầy Đáng ơi giúp ý kiến cho tôi. Tôi cấp tốc đi vượt ngoài thời gian và không gian tới tâm trí của anh chị em mà tôi giúp ý kiến cho để anh chị em thực hiện liền. Cũng như tôi, bây giờ tôi đứng trước mặt anh chị em, tôi dạy học, anh chị em thấy là ông Thầy Đáng, bằng xương, bằng thịt, bằng lời nói của ông Thầy Đáng, nhưng mà tôi tiếp thu không biết bao nhiêu cái dữ kiện, cái thông điệp để tôi dạy cho anh chị em. Qua câu hỏi của một người mà tôi trả lời 5 câu, 3 câu, 4 câu. Đó là những thông điệp để dạy cho chúng ta, càng ngày càng giỏi, để anh chị em phục vụ nhân loại. Thì trong tương lai anh chị em cũng vậy. Tôi học như thế nào thì anh chị em học như thế đó. Tôi giỏi như thế nào thì trong tương lai anh chị em giỏi như thế đó, chứ không phải tôi nói một mình tôi giỏi rồi tất cả anh chị em dở. Điều này không được. Tôi giỏi là anh chị em phải giỏi. Giỏi để anh chị em phục vụ nhân loại. Còn anh chị em nghĩ rằng anh chị em giỏi, mà anh chị em tự tôn tự đại thì mình sẽ không có giỏi đâu. Mình sẽ không có vô giới hạn đâu. Mình sẽ bị giới hạn. Còn nếu anh chị em nghĩ rằng anh chị em giỏi, mà phục vụ nhân loại thì càng ngày anh chị em càng giỏi hơn. Có như vậy thì anh chị em mới đóng góp giúp nhân loại. Ý tôi muốn nói đây, là tôi nhắc nhở tất cả linh hồn của anh chị em có mặt ở đây, *anh chị em ý thức lại cái tiềm năng khả năng chúng ta có rồi, chúng ta phải đem ra áp dụng giúp cho nhân loại ở cuối thế kỷ 20 này.* Như vậy thì chúng ta chắc chắn sẽ thành công.

Do đó qua câu hỏi của học viên ở Geneve này, tôi hy vọng rằng, qua sự trả lời của tôi thì đóng góp ít nhiều kinh nghiệm để anh chị em cố gắng học hỏi, nghiên cứu, tu tập, để đạt được một thành công rất lớn, vì nhân loại chúng ta phục vụ, chắc chắn chúng ta sẽ thành công.

71/ Kính thưa Thầy, trước hết cô này xin cảm ơn Thầy và tất cả mọi người nơi đây. Cô xin trình bày với Thầy, hiện tại có rất nhiều vị thầy khác nhau dạy những môn về tâm linh. Cô xin hỏi Thầy, những người học viên theo học Nhân Điện tại đây mà cũng cùng theo những vị thầy khác và học nhiều phương pháp khác thì những luân xa của họ có bị ảnh hưởng nào hay không? Và nếu có, trong trường hợp đó thì chúng ta có thể giúp để luân xa họ quân bình lại hay không?

Câu hỏi thứ hai, tất cả những người thân trong gia đình của của đã học lớp Nhân Điện, bây giờ cô có thể để tên tất cả những người đã học trong Nhân Điện để cô trị bệnh theo danh sách hay là tốt hơn để họ tự trị lấy họ?

Tôi trả lời. Khi anh chị em học ngành Nhân Điện rồi, thì có một số anh chị em gặp tôi, họ sợ lắm, sợ như thế này. Họ nói: “thưa Thầy, bây giờ tôi có một người thầy giỏi lắm, mà tôi muốn theo phục vụ cho người thầy đó”. Tôi nói, đâu có gì trở ngại. Họ nghĩ rằng khi họ nói câu này tôi sẽ giận, hoặc tôi xua đuổi họ ra. Nhưng tôi trả lời là không có gì phiền hết. Tôi nói: “nếu bây giờ anh chị em thấy những người thầy nào giỏi, thì anh chị em cứ phục vụ đi. Anh chị em cứ thực hiện đi. Anh chị em đi theo cái đường hướng đó đi, không có gì trở ngại hết”. Tôi muốn cho anh chị em tìm những vị thầy giỏi để giúp cho anh chị em ý kiến trong vấn đề phát triển tâm linh, là một điều tốt hết. Tôi không có dành đệ tử, mà tôi cũng không có muốn dành anh chị em. Anh chị em thấy người nào hay thì anh chị em học cũng được hết. Tuy nhiên bất cứ học ông thầy nào cũng được. Nếu anh chị em thấy rằng ngành Nhân Điện này có khả năng, hay giúp cho anh chị em bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, hay bảo vệ sức khỏe cho thầy anh chị em, anh chị em áp dụng, vẫn có giá trị như thường. Cái này đặc biệt, không có đối kỵ gì hết. Tại vì anh chị em đi học, vấn đề đường tâm linh, nhưng luật lệ, những phong tục, những gì mà của ông thầy mới của anh chị em, thì vẫn đi theo. Tuy nhiên, nếu anh chị em vì bất cứ lý do gì mà bị bệnh bị đau, hoặc ông thầy của anh chị em bị đau, bị bệnh, nếu anh chị em còn tin tưởng ngành Nhân Điện này, dạy cho anh chị em để bảo vệ sức khỏe cho mình, bảo vệ sức khỏe cho người khác, thì anh chị em lấy ngành Nhân Điện này trị bệnh cho mình, trị bệnh cho ông thầy mình, trị bệnh cho những bạn đồng hành mình do ông thầy khác, vẫn được như thường. Tại vì anh chị em vẫn tôn trọng cái năng lực vũ trụ này, anh chị em bảo vệ cho mình, thì là điều tốt cho anh chị em, đâu có gì đâu.

Ngoại trừ trường hợp, anh chị em nói: “lúc này ông Thầy Đáng mất năng lực rồi, ông Thầy Đáng không xứng đáng rồi”... Mà học với ông Thầy Đáng từ lớp 1, tới lớp sáu mà nói như vậy, thì tự động anh chị em bỏ điện hết rồi. Anh chị em trả điện về cho ông Thầy Đáng hết rồi. Thì anh chị em còn zero %. Mà khi anh chị em còn zero %, thì linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập vào anh chị em, làm cho anh chị em bị thần kinh giả rất dễ dàng. Trong khi đó, thì người lớp 3 tới trị lại cho anh chị em, lấy thần kinh giả ra. Nghe tôi giải thích cho rõ ràng nghe. Tại vì anh chị em bỏ, chứ tôi đâu có lấy lại. Anh chị em bỏ, tôi biết cái này quý, tôi mới cầm hết cái này lại, tôi cho người ta. Thì anh chị em còn zero %. Mà zero%, anh chị em vô nghĩa địa, người ta nhập vô, anh chị em bị thần kinh giả, thấy vợ nói: “ôi sao bà này đi đâu đây?” Thầy chồng nói: “trời ơi, người này đi đâu đây?” Thầy má anh chị em nói: “bà già vô duyên này, đi đâu mà lại ở đây?” Nhưng mà má ruột của

mình, không biết. Tại vì thần kinh giả nó nhập vô rồi, thì đâu biết má mình là ai? Coi như người lạ hết. Tội nghiệp như vậy. Lúc đó người học cấp 3 nói, thôi, chệ ngồi xuống đây đi, đặt tay luân xa số 7, số 5 cho chị. Ngồi xuống đây đi, tôi nắm hai ngón chân chị. Rồi trở lại bình thường. Học lại lớp một. Đó là sự thật.

Còn anh chị em áp dụng cái này, giúp cho người khác, không có gì trở ngại hết. Cái đó tôi nói thiệt nhe. Còn muốn không học lại lớp một, không muốn có bị thần kinh giả, chỉ gặp Thầy: “Thầy ơi, cứu con, Thầy ơi, cứu em”. Được rồi, ngồi xuống đây, tôi chỉ cần đặt tay luân xa số 6, số 7 thôi. Linh hồn bất tử bất diệt đi theo tôi, đi tu hết, trở lại, học lớp sáu lại. Tiếp tục học lớp bảy nữa. Trong vòng 30 giây thôi, không cần nhiều. Với điều kiện là phải tôi điều chỉnh. Tại trả lại hết sách vở cho tôi rồi. Năng lực trả hết tôi rồi. Muốn lấy lại, thì đây, sách vở một chồng, tôi đưa lại, 15 giây, 30 giây, học lại thuộc bài liền. Còn nếu không lại tôi thì học lại từ lớp một tới lớp sáu. Đợi 8 năm nữa, học lớp sáu.

Do đó thì tất cả anh chị em học người nào, thầy nào cũng được, nếu anh chị em biết ngành này có giá trị, bảo vệ sức khỏe cho mình, giúp người khác, thì anh chị em yên tâm. Anh chị em đi theo hai thầy, bốn thầy, tám thầy cũng được. Tôi hoan nghênh anh chị em. Nếu học bất cứ ông thầy tâm linh nào dạy cho anh chị em đường đạo, tôi rất vui mừng. Anh chị em chọn được ông thầy nào đó, dạy thêm cho anh chị em đường đạo để anh chị em giúp đường đời, đó là tôi hoan nghênh hết mình. Còn việc anh chị em giữ ngành này lại, bảo vệ sức khỏe khi đau bệnh, hoặc giúp cho người khác thì người ta bệnh đau thì là điều tốt, không có gì trở ngại hết.

Còn bây giờ đây, anh chị em nói, gia đình học Nhân Điện nhiều, bây giờ anh chị em học lớp sáu, đôi khi gia đình họ trị luân xa số 6, số 7, số 2, số 3 hết rồi, rồi anh chị em truyền điện cho người ta nữa, thì đâu có được? Cũng được vậy, nhưng mà không có vô. Tại vì người ta học lớp 5.1, lớp 5 hoặc lớp 4, mỗi ngày tôi trị luân xa số 7, số 3 cho tôi, đau thận, hay đau gan, hay đau bao tử. Trị rồi lấy tay ra, điện vô đủ rồi. Thì anh chị em cũng được vậy, dùng sixième sens trị bằng danh sách, điện vô bao nhiêu ra hết, tại đủ điện rồi. Tuy nhiên, nếu người đó mà bữa đó vừa trị bệnh cho mình mà nghĩ công ăn, việc làm, bận tâm đủ chuyện hết, thay vì điện vô 100%, vô có 10% thôi. Thì lúc đó mà anh chị em truyền điện thì họ vô được 90% nữa. Cái này được. Còn nếu người ta không bị chi phối khi trị bệnh, điện vô 100%, anh chị em truyền vô bao nhiêu, retour lại anh chị em bấy nhiêu. Tôi khuyên trường hợp nào cũng được, ngoại trừ đừng đặt tay lên người đó. *Rủi người đó trị bệnh rồi, anh chị em đặt tay thêm, điện bao nhiêu anh chị em rút hết, người đó sẽ không hết bệnh.* Tôi giải thích cho rõ ràng trong vấn đề trị bệnh. Nếu muốn trị bệnh thì telephone, chị ba, chị tư, anh ba, anh bảy, anh sáu gì đó, thôi đừng trị nhe, bây giờ tôi học lớp sáu rồi, tôi chỉ cần một phút thôi, tôi trị toàn bộ gia đình, anh chị em đừng có trị gì hết. Đó là điều tốt cho những người đó, và điều tốt cho anh

chị em. Tôi giải thích rõ ràng hết, từng chi tiết một. Anh chị em áp dụng vậy thì không có gì trở ngại hết trong vấn đề giúp cho gia đình hết bệnh hết đau, hoặc giúp gia đình mình có sức khỏe thì điều tốt, không có gì lo lắng hết.

Tôi mong rằng anh chị em hiểu được, tùy hoàn cảnh, tùy trường hợp, anh chị em áp dụng, có như vậy thì mới giúp cho người ta được kết quả mỹ mãn.

72/ Trước hết cô xin trình Thầy, cách đây 3 tháng ông có một cuộc thí nghiệm. Ông xin trở lại vấn đề thiên nhiên và đất đai. Ông thí nghiệm dùng năng lượng vũ trụ để ảnh hưởng trên một vườn nho. Ông có người bạn có vườn nho, người này không hề biết về Nhân Điện. Và mùa vừa rồi thì nho bị hư hỏng. Có bệnh đặc biệt khiến cho nhựa nho không có lên được, nên nho không tăng trưởng và không ngọt. Ông chủ vườn rất lo vì lúc đó chỉ còn một tháng rưỡi trước mùa gặt. Khi ông này được mời vào uống rượu tại nhà ông bạn, thì ông có được dịp trị cho một người làm tại vườn nho đó. Ông chủ vườn nho hỏi ông làm cái gì vậy? Ông này giải thích rằng ông trị bằng Nhân Điện, cần trị thêm mấy ngày nữa thì người này mới có kết quả được. Và ông có bắt đầu giải thích sơ về khoa Nhân Điện và các lớp học khác nhau. Thì sau khi ông giải thích về ngành Nhân Điện, thì ông chủ vườn nho tự nhiên nói là, “thôi bây giờ ông giúp tôi đi, giúp với điện năng phương pháp Nhân Điện, giúp cho vườn nho tốt tươi hơn”. Vườn đó rộng lắm, vào khoảng 2 hecta. Đó là sau khi ông học viên này đã học lớp tâm linh (5.2) tại Geneve về. Ông áp dụng những gì Thầy đã dạy cho ông, tức nhiên mỗi ngày ông truyền năng lực, 5 phút và hai lần mỗi một tuần. Lần đầu, khi ông bắt đầu trị, thì ông đi chung quanh vườn nho để cho biết kích thước là bao nhiêu. Thì ông tiếp tục gửi năng lượng vũ trụ vào vườn nho đó. Đến lần thứ tư thì ông đứng trước vườn, và đi sâu vào vườn cỡ khoảng 10 thước. Thì ông cũng truyền điện theo cách bình thường, thì tự nhiên ông cảm thấy rùng mình, và rất lạnh mình. Nhưng ông vẫn tiếp tục trị, và sau đó ông tiếp tục trị cho đến mùa gặt hái nho. Ông chủ vườn nho quên hẳn là đã nhờ người học viên này giúp. Ông này nhắc lại: “ông có nhờ cách đây sáu, bảy tuần, ông có nhờ tôi giúp không? Cái vườn đó ra sao? Thì ông chủ vườn này nói: có điều rất lạ, ông không thể tưởng tượng được, không thể hiểu được, rằng cái mùa gặt hái rất tốt, nho rất tốt, và cái gì cũng thay đổi hết”. Mà một điều đặc biệt khác là khi ông truyền điện lần thứ tư, thì tất cả các vườn nho trong làng, đang bị ảnh hưởng cái bệnh của mùa đó, thì tất cả các bệnh đó đều tan biến hết.

Ông xin hỏi Thầy, tất nhiên công việc của ông không những chỉ ảnh hưởng trên một vườn nhỏ 2 hecta, mà còn ảnh hưởng trên những vườn khác nữa. Ông xin hỏi là sang năm, ông chủ này có những vườn lúa, nhờ ông này giúp

truyền năng lượng vũ trụ cho vườn lúa tốt tươi hơn được không? Ông xin hỏi Thầy ông có thể giúp không?

Câu hỏi thứ hai, về cuộc hội thảo sắp tới, mà Thầy sẽ hội họp 100 người, ông xin hỏi có liên hệ nào với 100 nhà bác học bị mất tích hay không?

Đây là một thí dụ của một người học viên lớp 5.2, không có tính trước nhưng vẫn áp dụng có kết quả như thường. Mặc dầu không phải ruộng của mình, cây trái của mình, nhưng chúng ta vẫn giúp được như thường. Đó là những cuộc thí nghiệm đơn sơ đơn giản, trong hai năm qua, một số anh chị em học lớp 5.1, và lớp 5.2, nếu anh chị em áp dụng đúng nguyên tắc, những gì tôi hướng dẫn, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công, giúp cho tất cả nông lâm ngư nghiệp, chứ không phải trong vấn đề trồng cây ăn trái hoặc rau cải chúng ta ăn.

Do đó thì năng lực của học viên này, theo nguyên tắc, người học viên đứng thế này, truyền điện cũng được rồi. Nhưng khi anh chị em học lớp sáu này, thực tập cái kim tự tháp này thì tôi sẽ có một công thức đặc biệt, vào hai ngày tới đây, tôi sẽ dạy cho anh chị em trong vấn đề dùng sixième sens của mình truyền điện cho cây lúa, cây lương thực, hoa màu, ngay cả những động vật mà trong tương lai nó sẽ bị ô nhiễm. Hàng triệu con, hàng chục triệu con, hàng trăm triệu động vật sẽ chết hết nếu chúng ta không có biết cách chữa trị. Nếu chúng ta không có dùng năng lượng vũ trụ thì lương thực, thực phẩm, chúng ta sẽ thiếu ăn. Tôi biết trước điều này. Một số anh chị em chăn nuôi sẽ lo ngại, một số người sẽ lo ngại. Nhưng mà cơ duyên thì tới, chúng ta sẵn sàng giúp, không có điều kiện gì hết. Chắc chắn chúng ta sẽ thành công, bằng vấn đề lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật, chúng ta sẽ giúp được hết. Và những kỹ thuật đó, hai ngày tới đây, tôi sẽ hướng dẫn.

Sở dĩ người học viên này, thay vì đứng như thế này, thì người học viên vô 10 thước truyền năng lượng. Chính cái năng lực, anh chị em không có đứng một chỗ truyền, đó ảnh hưởng. Thay vì dùng có 2 hecta, chẳng những khi đi như vậy thì di chuyển cái năng lượng truyền, thì nó liên quan tới những vùng phụ cận. Do đó những vùng phụ cận được may mắn, cái năng lượng của học viên này truyền cho những loại vi khuẩn, sâu bọ mà giết hại nhưng cây nho, đều chết hết. Do đó, chẳng những cây ăn trái không bị phá hại mà được nuôi dưỡng bằng cái năng lượng vũ trụ, do đó vùng phụ cận đó sẽ tốt tươi, bằng cây, lá nho.

Một số anh chị em thực hiện rất nhiều rồi, chứ không phải một người học viên này. Nhưng điều đáng mừng cho người trồng nho được may mắn, duyên lành, được người học trò này, một người bạn đến giúp, thì đây là một điều tốt, không có gì trở ngại bây giờ và cho tương lai. Tôi hướng dẫn kỹ thuật vấn đề trồng lúa, cũng không có khó, nhưng lỡ anh chị em muốn giúp thì giúp cho trọn vẹn. Hai lần là hai lần, ba lần là ba lần, bốn lần là bốn lần. Chứ anh chị em đừng có lúc vừa xong ba

lần, lần thứ tư, nó tăng trưởng, anh chị em bị bệnh, bị đau, bị đi du lịch, anh chị em bỏ, thì chẳng những không đạt được mà anh chị em thất thu nữa. Đó là thí dụ trường hợp bất khả kháng. Anh chị em có thể nhờ người cùng lớp truyền điện tiếp cho người ta, thì không có gì trở ngại hết. Trong vấn đề trồng trọt, hai bữa nữa, tôi sẽ giải thích cho anh chị em vấn đề trồng trọt, hoặc những vấn đề khác liên quan đến y học. Một số bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, làm cách nào để truyền điện vô những hình thức đó, để giúp cho thuốc men tốt hơn, giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi, sẽ đạt được những kết quả đó, giúp ích cho xã hội, mọi người? Điều đó chắc chắn là chúng ta sẽ thực hiện được. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Cách nay 17 năm về trước – mà nhiều lần ở lớp 5, tôi thường nói với anh chị em – có 100 nhà bác học toàn thế giới dùng chiếc tiềm thủy đỉnh xuống lòng đại dương, mất tích suốt 17 năm trường, chưa tìm ra vị trí con tàu. Bây giờ chưa biết con tàu, tiềm thủy đỉnh đó còn hay mất. Và 100 nhà bác học đó còn hay chết, chưa biết. Nhưng tôi hy vọng. Theo sự hiểu biết của tôi, tôi hy vọng 100 nhà bác học đó, có thể là trở về quả địa cầu chúng ta ở cuối thế kỷ 20 này để đóng góp, xây dựng phát triển trong lãnh vực khoa học giúp cho nhân loại. Tôi hy vọng những người đó có thể trở về đất liền. Tại sao vậy? Tại vì những người đó giỏi nhất trên quả địa cầu này, khi đi thám hiểm dưới lòng biển thì mất tích. Tất cả những nhà ngoại giao trên thế giới đi các nước, Đài Loan, Hồng Kông, Tibet, Hy Mã Lạp Sơn, Thái Lan, Singapore, Campuchia, Lào, ngay cả Việt nam. Thì một nhà ngoại giao đó biết tôi có khả năng, đến nhờ tôi cách nay 17 năm về trước, nhưng tôi từ chối. Bởi lẽ là tôi không có thể nào ra ngoại quốc hoặc giúp ý kiến. Tôi có hứa khi nào tôi ra ngoại quốc, thì tôi sẽ giúp. Nhưng sau 5 năm tôi mới được đi ra khỏi đất nước Việt nam, đó là vào năm 1985. Từ đó, người đó không có tiếp xúc với tôi, tới bây giờ tôi cũng không thể nào giúp. Tuy nhiên theo sự hiểu biết thiên định của tôi, thì tôi thấy con tàu đó chưa đến nổi nào. Trong số người đó, có thể là 5 tới 10 người sẽ chết bởi lý do họ lớn tuổi quá, lý do sức khỏe yếu. Còn lại ít nhất cũng từ 90 tới 95 người, sẽ còn sống sót lại. Hy vọng, chính những anh chị em đó mà trở về đất liền, chắc chắn sẽ giúp cho chúng ta phát triển trong lãnh vực khoa học rất nhiều. Đó là tôi hy vọng bây giờ tới cuối thế kỷ 20 này.

Sở dĩ tôi nói 100 người đi dự họp, không có trùng hợp với 100 nhà bác học. Tại vì tôi biết hội trường đó nhỏ lắm. Mà tôi không muốn anh chị em ở rải rác, đâu có thời gian nấu nướng. Sáng ăn, vô học. Trưa ăn, vô học. Chiều ăn, vô học. Tối buồn ngủ, uống cà phê, đi ngủ. Nghe cho rõ nghe. Tối mà anh chị em buồn ngủ, uống cà phê, rồi anh chị em ngủ. Anh chị em đừng có nói là tối uống cà phê ngủ không được. Không được cũng phải được à. Tại vì anh chị em mệt quá rồi. Anh chị em trông cho ông Thầy nói ngủ, là vô ngủ. Uống hai ly cà phê, ba ly cà phê, vẫn ngủ như thường, mệt quá rồi. Mà không mệt, bắt buộc cũng phải ngủ, bởi là khi anh chị em học với tôi, năng lực vô nhiều quá, bây giờ hai hay bốn ly cà phê hay

tám ly cà phê, anh chị em uống giống như nước lọc. Bởi cái năng lực kim tự tháp nhỏ, bởi cái năng lực kim tự tháp lớn mà tôi tặng cho bên Hòa Lan, thì những năng lực đó, mỗi ngày học nghiên cứu với tôi, anh chị em sẽ được tôi giải đáp, giải thích thì cái năng lực đó sẽ hóa giải hết trong cơ thể anh chị em, thành ra cà phê không có giá trị gì. Cà phê giống như nước lọc vậy. Nhưng mà uống cũng thấy ngon, chứ không phải mất mùi cà phê. Tại vì tôi cũng vậy, coi vậy chứ có cà phê cũng đỡ đỡ chút xíu thôi, không nhiều, nhưng không có không được. Tại nó quen rồi, mà không phải nghiện. Có thì uống chơi, không có thì thôi. Tôi là Thầy, mà nhiều khi tôi đi dạy học, nhiều trung tâm lo cho những người làm việc không, ông Thầy thì bỏ quên. Ông Thầy nói: “sáng đừng có đem nhiều, tôi không có ăn gì hết, 8 giờ sáng, làm ơn đem cho tôi ly cà phê thôi”. Lo cho nhân viên hết, ông Thầy thì bỏ quên. Tối giờ, bắt đầu đi dạy, họ hỏi “ông Thầy uống cà phê chưa?” “chưa!”. Đi dạy. Ly cà phê mà lo cho tôi không được nữa. Rồi tôi phải dạy, hai tiếng đồng hồ sau tôi mới được uống. Tôi thích uống cà phê, không cho cà phê thì tôi đâu có cách nào tôi uống được? Cà phê không có, nước không có, tôi đành chịu à. Vì chỗ đó, thì anh chị em đừng có cười. Tôi thì tôi nhiệt tình lắm. Tôi là Thầy, tôi nhiệt tình, tôi không có dấu gì hết. Luôn luôn trong cái tủ của tôi có hộp cà phê và đường, “secours”. Nếu mà trung tâm nào có quên, tôi cũng chịu khó nấu nước, hai phút, tôi có ly cà phê uống rồi. Thành ra anh chị em trung tâm khỏi lo cho tôi. Có thì tốt, không có tự động tôi lo. Luôn luôn trong cái ly của tôi phải có một hộp cà phê, mười gói, và bốn gói đường. Secours. Thiệt tình, tại một mình tôi, đâu có ai lo. Công chuyện người ta nhiều lắm, tôi không có trách cái này. Trung tâm lo biết bao nhiêu chuyện, lo đến nỗi, lo cho nhân viên mà quên ông Thầy. Bị ông Thầy ngồi trong phòng hoài, đâu có ra. Chừng mà thấy mặt ông Thầy, hỏi uống cà phê chưa? Đi dạy. Cái này tôi bị hoài à. Vì cái chỗ tôi bị hoài, tôi kinh nghiệm tôi mới đem những gói cà phê theo, mà nếu có quên, tôi dành 2 phút cho tôi, nấu nước sôi, tôi có cà phê uống. Đó là chuyện vui của cuộc đời của tôi. Tôi nói cho anh chị em nghe cho vui thôi. Chứ ngoài ra tôi không trách ai hết. Tôi không có trách, tôi chỉ nói cho anh chị em nghe cho vui thôi. Qua câu hỏi của học viên này, tôi hy vọng rằng anh chị em học được những kinh nghiệm này và chính kinh nghiệm này sẽ đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người. Anh chị em cố gắng học hỏi, nghiên cứu bằng cái kim tự tháp này để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người. Không phải bằng con người không, mà trong tương lai, tôi thường trình bày với anh chị em, lương thực thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật. Đó là những phương tiện giúp cho thể xác, bảo vệ thể xác cho có sức khỏe. Chúng ta giúp thể xác cho đầy đủ sức khỏe rồi, nhưng chúng ta cũng phải giúp cái thể xác có đầy đủ lương thực ăn, có như vậy thể xác mới làm việc giúp cho nhân loại được. Đó là đường hướng chúng ta, trong khía cạnh nào chúng ta giúp cũng được hết.

73/ Thầy có nói là tất cả là ở trong không khí, vậy thì Thượng Đế cũng là trong không khí. Mỗi khi bà nhìn một bầu trời, bất cứ bầu trời đó có một màu sắc nào, màu xanh hoặc màu xám, thì bất cứ lúc nào bà cũng thấy rất nhiều những điểm sáng, và những điểm sáng đó di chuyển lẫn nhau nhưng không bao giờ đụng nhau và không bao giờ gặp nhau. Bà xin nói với Thầy là tất cả những điểm sáng mà bà thấy, đó không phải là do sự tưởng tượng. Khi bà chú tâm nhìn bầu trời thì luôn luôn bà thấy những điểm sáng đó. Bà xin hỏi Thầy có phải những điểm sáng đó là năng lượng của vũ trụ hay không? Và có phải với những điểm sáng đó là trong tương lai con người mới sẽ dùng những điểm sáng đó là năng lượng vũ trụ để tạo ra vật chất và dùng điểm sáng đó để làm hoạt động tất cả các guồng máy, các máy móc?

Câu hỏi thứ hai, mỗi khi mà bà ở trong nơi nào mà có bóng tối, dù ở ngoài đường hoặc trong nhà, luôn luôn bà thấy có những ánh sáng chớp màu trắng. Bà không bao giờ đủ thời giờ để quay đầu kịp nhìn những ánh sáng chớp đó. Bà cũng xin nhắc lại với Thầy, chắc chắn là không phải do sự tưởng tượng.

Câu hỏi thứ ba, khi bà dự lớp học ở Geneve lần đầu tiên Thầy dạy cách dùng luân xa 6, thì có một ngày Thầy có vẻ không có vui, và Thầy có nói với một số học viên, nếu mà các học viên không thay đổi thì sẽ chết và đôi khi không thể luân hồi tái kiếp lại. Thì xin hỏi khi Thầy nói như vậy, có phải là Thầy nói về linh hồn những người đó hay không? Nếu mà linh hồn không có bất diệt bất tử, thì nếu chết mà không được tái kiếp lại, thì linh hồn không được trở lại, thì như vậy là Thượng Đế diệt một phần của Thượng Đế? Và phần thứ hai của câu hỏi này, những linh hồn nào mà chưa học hỏi, chưa hiểu biết được thì có phải đi lại tất cả quá trình tiến hóa hay không, tất nhiên là phải học lại từ đầu?

Phần chót, bà xin trình với Thầy, nếu Thầy có cơ hội đi ngang nhà bà, thì lúc nào cửa nhà bà cũng mở cửa để mời Thầy vào, vì số nhà bà rất là dễ nhớ, số nhà bà là số 13.

Tôi trả lời tổng quát hết. Năng lượng vũ trụ thì nuôi muôn loài vạn vật hết, đó là dùng danh từ của các nhà khoa học trên thế giới nhiều thế kỷ rồi. Nhưng làm cách lấy năng lượng vũ trụ tạo ra muôn loài? Cách nay 50 000 năm về trước chúng ta làm được rồi. Sau 50 000 năm nền tâm linh nhân loại càng ngày càng bế tắc, do đó không biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để tạo ra muôn loài. Bây giờ, bắt đầu cuối thế kỷ 20 này đây, một số anh chị em ngành Nhân Điện của chúng ta học hỏi được, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ và thí nghiệm được một phần, bằng con người hết đau hết bệnh, bằng lương thực thực phẩm, hoa màu, một số đã có công nghiên cứu, phát triển, đã đạt được kết quả đáng kể. Lần lượt tôi trình bà,

rồi đây, cuối thế kỷ 20 này và thế kỷ 21 tới đây, chúng ta càng ngày càng học thêm, càng ngày càng nghiên cứu thêm, càng ngày càng được sự chỉ dẫn của các đấng tối cao dạy cho chúng ta, biết cách sử dụng thêm năng lượng vũ trụ để tạo ra cơ thể vật chất mà chúng ta không phải cần tốn kém thời gian và không gian nhiều. Đó là cho tương lai của thế kỷ 21. Bây giờ tạm thời, chúng ta đã học được biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ trong hai năm qua. Chắc chắn những năm kế tiếp chúng ta học thêm nữa, chúng ta tạo điều kiện thêm nữa, nghiên cứu thêm nữa, chắc chắn chúng ta sẽ có nhiều thành công khác thường hơn nữa. Do đó, trong cái năng lượng vũ trụ nếu chúng ta biết cách nghiên cứu thêm thì chắc chắn đem lợi ích cho nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta được hưởng. Phần đó là bây giờ tới cuối thế kỷ 20 và thế kỷ 21. Tôi tóm tắt gọn lại để anh chị em dễ hiểu, qua những nét ánh sáng, năng lượng vũ trụ mà người học viên này thấy được, nhưng mà không có thể nào có thời gian để nghiên cứu thấy rõ ràng được. Bởi lý do là trình độ căn cơ của chúng ta chưa có đạt được cao, chứ trong tương lai, anh chị em nhắm mắt, mở mắt, anh chị em biết rồi. Chứ không phải thời gian là 5 giây, 30 giây, 1 phút, 5 phút. Không phải vậy đâu. Sở dĩ bây giờ chúng ta tập 30 giây tới 5 phút, bởi lý do là lần đầu tiên chúng ta sử dụng, thực tập cái năng lượng vũ trụ để đáp ứng nhu cầu bảo vệ sức khỏe cho con người, giúp con người bớt bệnh, bớt đau, và giúp nhiều lãnh vực khác của môi trường quả địa cầu chúng ta sinh sống: lương thực thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi. Mà những gì chúng ta đã thực hiện, đã giúp thì được kết quả rồi. Thì tương lai chắc chắn nó sẽ thay đổi nhiều môi trường khác nhau mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Đó là câu hỏi thứ nhất, tôi tóm gọn lại cho dễ hiểu.

Bây giờ anh chị em biết, về linh hồn – vào tháng 12, năm 1995, lớp đầu tiên tôi hướng dẫn cho anh chị em sử dụng luân xa 6 – tôi nói là cơ hội này chưa bao giờ có trong sách vở, và cũng chưa bao giờ thực hiện trong sách vở, từ khi anh chị em biết nghiên cứu sách vở cho tới bây giờ. Thì nếu sự nghiên cứu của chúng ta gần nhất là từ 10 000 năm trở lại, trên 5 000 năm trở lại đây thì có nhiều dân tộc khác trên quả địa cầu chúng ta, nhưng cũng chưa bao giờ thực hiện đường hướng này được. Vì chỗ đó tôi tiếc rằng, nếu một số anh chị em biết được điều kiện này mà anh chị em bỏ cuộc, đó là cái linh hồn của anh chị em không có được may mắn, bởi thể xác níu kéo cái linh hồn chìm đắm trong bể khổ, mà không cho linh hồn cơ hội phát triển tâm linh cao. Vì chỗ đó tôi nói, không phải Thượng Đế diệt linh hồn chúng ta, nhưng mà Thượng Đế chặn đứng linh hồn chúng ta, không cho chúng ta học hỏi nữa. Giống cũng như những vị thầy cách nay 50 000 năm, đó là chúng ta, đó là anh chị em, nghĩ rằng chúng ta ướp xác, hy vọng một ngày đó chúng ta sẽ hoàn xác lại, thành con người bằng xương, bằng thịt, để linh hồn chúng ta nhập vào thể xác lại, để thực hiện. Nhưng hoàn toàn thất bại suốt 50 000 năm rồi, 50 000 năm thì anh chị em thấy nó nhiều, chứ thật sự tính ra thời gian, không gian thì không bao nhiêu hết. Vì chỗ đó thì nếu linh hồn chúng ta được may mắn mà phát

triển tâm linh thì càng ngày anh chị em càng cao độ. Còn nếu linh hồn chúng ta không được may mắn, mà bị thể xác níu kéo hoài thì cũng được vậy, nhưng người ta đi trước một trăm ngàn năm, thì anh chị em đi sau một trăm ngàn năm. Nội có một năm thôi anh chị em cũng thua người ta rồi, chứ đừng nói năm chục ngàn năm hay một trăm ngàn năm. Vì lý do đó mà tôi mới khuyên tất cả anh chị em, nếu biết được điều này là một điều tốt, giúp cho mình, cho gia đình mình, cho dân tộc mình, giúp các dân tộc khác trên thế giới, thì chúng ta phải tiếp tục cuộc hành trình này, cố gắng học hỏi, nghiên cứu, đem lại ánh sáng niềm vui cho mình, cho mọi người. Đó là một câu mà tôi nhắc nhở cho anh chị em, lớp 5.1 đầu tiên tổ chức tại Geneve vào tháng 12, năm 1995. Chứ Thượng Đế thì không muốn cho bất cứ thể xác nào chết, chứ đừng nói linh hồn. Linh hồn là một tia sáng của Thượng Đế để giúp cho chúng ta học hỏi, bằng những thể xác. Nhưng mà Thượng Đế muốn giữ thể xác cho anh chị em trọn vẹn, nhưng mà con người thì ích kỷ quá. Vì chỗ đó thì suốt bao nhiêu thế kỷ chúng ta bị đào thải thể xác này qua thể xác khác, nhiều thời kỳ khác nhau, cho tới bây giờ thời kỳ cuối cùng này, chính Thượng Đế nhắc nhở cho chúng ta cố gắng bảo vệ thể xác cho mình và cố gắng bảo vệ thể xác cho những linh hồn khác, để cùng chúng ta kết hợp lại giữ vững thể xác, mà giúp cho nhân loại càng ngày càng tiến hóa tới mức độ cao. Mà nhiệm vụ đó chính là nhiệm vụ hàng đầu mà chúng ta hy sinh đi trước để dọn đường trước, giúp cho thế hệ mai sau. Và chính thế hệ mai sau đó là con cháu chúng ta. Đó là câu hỏi thứ nhì tôi giải thích cho anh chị em, đó là vấn đề linh hồn, tại sao tôi phải nhắc nhở như vậy.

Ngày hôm nay tôi cho mỗi anh chị em một tấm hình. Đây là sự nghiên cứu của các nhà nghiên cứu bên Hoa kỳ. Hình ảnh tượng trưng cho người ngồi thiền định, đó là anh chị em và chúng ta. Thì muôn loài vạn vật có từng cấp một. Núi nùng, sông nhị, cây cỏ, động vật, thực vật, tất cả những thứ đó, rồi nhiều đời nhiều kiếp, chúng ta mới thành con người. Khi chúng ta thành con người thì chúng ta ngồi thiền định để học hỏi những cái hay, những cái tốt của các đấng tối cao dạy cho chúng ta bằng sự thiền định, các đấng sẽ hướng dẫn, dạy cho chúng ta đường đạo để chúng ta giúp đường đời. Qua hình ảnh này mà tôi tặng cho anh chị em, đó là thời kỳ của chúng ta. Bắt đầu sơ khởi bằng không khí, bằng năng lượng vũ trụ thay đổi môi trường từ muôn loài vạn vật, núi, sông, cây cỏ, động vật, thực vật, những thứ này thì chúng ta đã học hết rồi. Khi chúng ta tái kiếp thành con người bằng xương, bằng thịt thì linh hồn chúng ta rất lớn. Để sự hiểu biết này, chúng ta tiến thẳng trên con đường tâm linh, tiến thẳng trên con đường chân lý, mà tất cả mọi người đều phải qua giai đoạn này. Đó là sự nghiên cứu của một số anh chị em phát triển tâm linh bên Hoa kỳ, thực hiện cái hình này. Vì lý do đó, anh chị em thấy, khi chúng ta thành con người rồi, mà chúng ta không ý thức, thì chúng ta sẽ chận đứng lại, chứ không có thể nào linh hồn tái kiếp lại bởi động vật, thực vật. Không bao giờ có trường hợp đó xảy ra. Nhưng mà linh hồn chúng ta thành con người rồi, thì

làm thế nào chúng ta tái tục thành con người nữa. Càng ngày càng giỏi, để đóng góp giúp nhân loại. Đó là đường hướng chúng ta đi.

Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em phải cố gắng từng bước một, càng ngày càng tiến xa, đừng đứng một chỗ. Khi đứng một chỗ, coi như là anh chị em đi sau người ta rất nhiều rồi. Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em đừng bao giờ bỏ những trường hợp hiếm có này xảy ra. Tôi nhắc nhở từ khi anh chị em biết cách sử dụng sixième sens, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bằng luân xa 6 của mình truyền đi không bị giới hạn, giúp cho mình, giúp cho người khác hết bệnh hết đau. Ngoài ra anh chị em sử dụng năng lượng vũ trụ giúp nhiều môi trường khác nhau ở quả địa cầu mà một số anh chị em đã thực hiện đã giúp đỡ rồi. Đó là câu mà tôi nhắc nhở cho anh chị em ở lớp 5.1 vào tháng 12 năm 1995 tại Geneve. Đó là những câu mà tôi luôn luôn nhắc nhở anh chị em. Chẳng những lớp đó mà nhiều lớp học khác trong lãnh vực nghiên cứu phát triển tâm linh. Luôn luôn tôi nhắc nhở điểm này, mong rằng linh hồn chúng ta càng ngày càng tiến thêm trên bước đường tâm linh rất cao để đóng góp giúp cho dân tộc, nhân loại và gia đình của chúng ta.

74/ Học viên này xin có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, cô xin hỏi cách trị bệnh những trẻ em dưới một tuổi, vì sau khi học lớp này điện rất mạnh, nên có trị khác không?

Câu hỏi thứ hai, người ta thường nói đến một thế giới song song. Có liên hệ nào giữa hai thế giới song song đó không? Thế giới vô hình, song song với thế giới hữu hình?

Vấn đề trị bệnh trẻ em, mới sanh cũng vậy. Mới sanh, thiếu tháng, mới sanh bị nhiễm trùng, bị tật, thì trị giống công thức người lớn. Tuy nhiên, năng lực không cần phải 30 giây. Đôi khi truyền 5 giây, 10 giây, đủ năng lực, sức nóng thì stop liền. Tuy nhiên, đứa trẻ sanh mới có 3 tháng thôi, nó cần năng lượng vũ trụ giúp để khỏe mạnh trong cơ thể, không bị nhiễm trùng, không bị tật, mà những dị tật có thể hóa giải, không có bị tật nữa, thì có thể 20 giây, 25 giây, 30 giây. Những trường hợp sẽ không giống nhau. Tuy nhiên, anh chị em có thể đo được dòng điện, cũng như tôi giải thích cho một số anh chị em trị bệnh bằng châm cứu. Vừa châm cây kim này xong, vừa châm cây kim kia, phải lấy cây này liền. Bởi không đầy 5 giây, 10 giây, thì sức nóng đó trở ngược lại thì giúp cho anh chị em lấy kim ra.

Bây giờ trị bệnh cho trẻ em, mặc dầu mới sanh, đôi khi bệnh nặng thì anh chị em phải cần 30 giây. Đôi khi bệnh nhẹ, cảm, sổ mũi, ọc sữa, thì có thể dùng 5 giây, điện retour anh chị em stop liền, hết bệnh. Thường thường mấy đứa trẻ bệnh nhẹ, anh chị em chỉ cần trị một lần, hai lần, bằng năng lượng vũ trụ trong vòng 5

giây, 10 giây, qua ngày thứ nhì hết bệnh. Không có lo lắng vấn đề này. Đó là rất dễ dàng cho những đứa trẻ mới sanh, mà bị bệnh bình thường, không bị bệnh nhiễm trùng, thì chúng ta chỉ cần một lần hoặc hai lần là hết bệnh.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi nhắc nhở cho một số anh chị em ở đây, và có dịp anh chị em trở về quốc gia, địa phương, gặp những trường hợp này xảy ra thì đừng có ngạc nhiên. Anh chị em học ngành Nhân Điện lớp cao, có đầy đủ khả năng để đóng góp giúp cho mình, giúp cho người khác vượt qua mọi trở ngại trong vấn đề đau ốm bệnh hoạn, và những bệnh thiệt. Và anh chị em cũng có đầy đủ khả năng giúp cho những bệnh giả, những linh hồn xấu, những linh hồn tốt mà xâm nhập vô thể xác làm cho người ta bị bệnh, hoặc giữ thể xác người đó, không cho người đó làm việc dưới bất cứ trường hợp nào mà nhiều linh hồn khác sẽ điều khiển cái linh hồn và thể xác của anh chị em. Nếu anh chị em có sức mạnh, thì không có một linh hồn nào điều khiển anh chị em được hết. *Nếu anh chị em yếu, không có sức mạnh, mất năng lực thì chắc chắn sẽ bị những linh hồn khác điều khiển, làm anh chị em xáo trộn cuộc đời, xáo trộn cho những người chung quanh, bằng hình thức, tư tưởng của anh chị em muốn chối bỏ quyền năng của Thượng Đế ban cho anh chị em.* Những linh hồn khác dựa vào cái đó, điều khiển anh chị em để hưởng anh chị em trở về con đường theo ý của những linh hồn đó, mà những linh hồn đó ít có giúp đỡ người ta lắm. Những linh hồn đó tự tôn, tự đại, coi mình là hơn tất cả mọi các cái. Vì chỗ đó mà không xâm nhập anh chị em được, bởi năng lực của anh chị em mạnh quá, không điều khiển anh chị em được, không điều khiển thể xác anh chị em được, thì họ phải chấp nhận tránh rời, tránh xa thể xác và linh hồn của anh chị em. Bây giờ đây, có một số anh chị em cách nay 5 năm về trước, lúc tôi chưa dạy lớp 5.1, chỉ dạy lớp 5, là lớp cao nhất của ngành Nhân Điện, sau khi không ý thức được bỏ cuộc, 5 năm sau, cuộc đời người đó đi đủ thầy, đủ hết, đi tất cả các nơi, bỏ cuộc, có nghĩa là bỏ Nhân Điện. Thì một điều may mắn nhất, đi biết bao nhiêu nơi tìm tôi không được, tới bước sau cùng thì ngay tại Hòa Lan, người học viên đi máy bay tới, tôi điều chỉnh. Thay vì nguyên tắc tôi điều chỉnh cho anh chị em 5 giây, 10 giây, 15 giây thôi, ngược lại, người học viên này tôi phải điều chỉnh hơn một phút. Tại vì học viên này không còn năng lực gì hết. Hoàn toàn còn zero%. Gây xáo trộn cho gia đình, biết bao nhiêu sự việc xảy ra. Khi tôi đặt tay truyền điện bằng luân xa 6, 7, trong vòng hơn một phút, người đó quân bình trở lại liền, và tiếp tục người đó học những lớp cao hơn, đóng góp giúp cho người đó và cho người khác. Vì chỗ đó, có một số anh chị em học lớp sáu, hoặc lớp 5.1, 5.2, *nếu ý tưởng không tốt, nếu anh chị em muốn bỏ cuộc, nếu dưới hình thức này, hình thức kia, anh chị em bị xáo trộn mà bỏ cuộc, đó là tự anh chị em bỏ năng lực của mình ra, mà sẽ bị ảnh hưởng những năng lực điều khiển anh chị em làm những việc thiếu suy nghĩ.* Điều đó chắc chắn là phải có rồi, mà những người học viên chúng ta cũng đã có rồi. Minh tội nghiệp những trường hợp đó.

Do đó, tôi khuyên ngày hôm qua cũng như ngày hôm nay, gặp những trường hợp đó xảy ra thì anh chị em nên thương hại hơn là anh chị em ghét. Và tôi hy vọng rằng những trường hợp đó nếu có xảy ra thì một ngày nào đó, có dịp tôi gặp, tôi sẵn sàng phục hồi năng lực lại, rất dễ dàng, không có gì khó khăn hết. Ngay cả những linh hồn nhỏ cũng có thể xâm nhập điều khiển linh hồn, thể xác của anh chị em, làm những chuyện không đúng, làm những chuyện mà từ trước tới giờ anh chị em cho là kỳ cục nhất, không bao giờ anh chị em làm, mà ngược lại, bây giờ anh chị em làm gấp nhiều lần hơn những người khác. Đó là không phải anh chị em rồi. Đó là những linh hồn muốn phá vỡ linh hồn và thể xác của anh chị em. Đó là tại vì tư tưởng của anh chị em chối bỏ những cái năng lực mà Thượng Đế ban cho chúng ta, quyền năng khả năng. Những gì ông Thầy dạy cho anh chị em, anh chị em chối bỏ, *coi như anh chị em bỏ tất cả rồi, thì đâu còn năng lực bảo vệ thể xác cho anh chị em được? Do đó những linh hồn nhỏ nhất cũng xâm nhập vô, phá anh chị em được.* Tôi giải thích cho, luôn luôn có hai chiều. Khi chúng ta mạnh thì càng ngày càng mạnh thêm. Mà khi chúng ta mạnh mà chúng ta bỏ, thì những sức mạnh, anh chị em còn gì nữa? Anh chị em là người bình thường. Mà bình thường thì giống như người bình thường khác, đâu có tác dụng gì chống đỡ những linh hồn, dù cho nhỏ nhất. Trước kia họ thấy anh chị em, họ tránh xa lắm, vì anh chị em có năng lực mạnh. Bây giờ năng lực mạnh anh chị em cởi ra rồi, thì linh hồn nhỏ nhất xâm nhập vô dễ dàng. Tại vì linh hồn của anh chị em yếu đuối quá, những năng lực mạnh mà từ trước linh hồn có, anh chị em bỏ hết rồi. Mà bỏ hết rồi thì tội nghiệp cho linh hồn, những linh hồn khác xâm nhập vô, điều khiển linh hồn, thể xác anh chị em, mà anh chị em không biết gì hết. Dùng danh từ của những người thiền định, gọi là Tẩu hỏa nhập ma, đó là linh hồn khác xâm nhập vô thể xác mình, điều khiển linh hồn và thể xác mình, làm những chuyện mà mình không bao giờ ngờ được. Do đó thì yên tâm đi. Khi anh chị em ý thức được sự luyện tập tạo cái năng lượng cho mình, tạo sức mạnh cho mình để đóng góp giúp cho gia đình mình, giúp cho dân tộc mình, giúp cho nhân loại thì chắc chắn anh chị em không bị bất cứ một linh hồn nào, dù thấp dù cao, xâm nhập anh chị em được hết. Bởi lẽ là chính cái năng lực này nuôi dưỡng để bảo vệ anh chị em, anh chị em giúp cho gia đình, xã hội, dân tộc và các nước trên thế giới, thì không có một mãnh lực nào và cũng không có một vị thầy phù thủy nào giỏi mà điều khiển anh chị em được hết. Đó là hai cái linh hồn song song với nhau. Giữa linh hồn của anh chị em đã được cái năng lực mạnh, giữa linh hồn ở ngoài sẽ luôn luôn muốn xâm nhập vô, muốn giữ thể xác của anh chị em làm một việc, nhưng mà không bao giờ nhập được hết. Đó là tôi giải thích cho rõ ràng.

Tuy nhiên có một số nước ở Đông nam châu Á, một số nước ở Phi châu, nhiều linh hồn tình nguyện mở cửa ngõ của thể xác mình ra cho tất cả linh hồn khác xâm nhập vô. Thì một thể xác của người đó có thể là mười cái linh hồn khác nhau, mà những linh hồn tốt không. Linh hồn một ra, hai vô, ba ra, bốn vô, năm ra,

sáu vô. Những trường hợp đó thể xác khó lòng lắm. Khó lòng anh chị em giải quyết. Rất nhiều thời gian thì mới giải quyết được hết, trừ trường hợp ai có thể đủ khả năng giải lời nguyện. Giải lời nguyện, sự chấp nhận của linh hồn đó, linh hồn khác xâm nhập vô không được. Lúc đó mới được, chứ chưa có người nào có khả năng giải lời nguyện, sự chấp nhận của linh hồn đó, thì vô phương cứu, khó cứu lắm. Đó là những trường hợp khó. Trong tương lai thì ngày thứ sáu, tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em rõ những linh hồn tốt, tại sao xâm nhập vô những thể xác mà anh chị em không thể nào giúp được. Anh chị em giúp linh hồn đó rồi, còn linh hồn khác vô. Tại vì hứa tới một trăm lẻ tám cái linh hồn khác vô lận. Một ngàn lẻ tám cái linh hồn khác vô, chứ không phải một linh hồn. Thì làm sao anh chị em giải quyết được? Giải người thứ nhất, người thứ ba. Giải người thứ ba, thì người thứ năm. Giải người thứ một ngàn, người thứ một ngàn lẻ một. Thành ra khó khăn lắm. Do đó, nếu anh chị em biết được cái này, học được cái này, thì anh chị em giữ vững tinh thần, linh hồn mình càng ngày càng mạnh, để mình đáp ứng nhu cầu, tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh mà chúng ta sẽ giúp. Chứ không phải hoàn cảnh nào anh chị em giúp cũng được. Khó lắm à. Không phải dễ đâu. Tôi giải thích cho anh chị em nghe những trường hợp khó khăn. Tuy nhiên chúng ta vẫn giúp được như thường, chứ không phải không giúp được. Nhưng tùy hoàn cảnh mà chúng ta giúp, chứ không phải hoàn cảnh nào anh chị em giúp cũng được. Những hoàn cảnh đó, những khó khăn đó, thì ngày thứ sáu đây, tôi sẽ dẫn giải cho rõ ràng, trong vấn đề đó, để anh chị em có điều kiện giúp cho tất cả mọi người gặp những trường hợp đó xảy ra.

75. Kính thưa Thầy, ông Eugene có ba câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, có thể nào Thầy giải thích thêm về hào quang trên cái hình chụp tại Lucern, năm 1994 được không? Và xin Thầy giải thích thêm vì trong hào quang có nhiều mặt người. Và xin Thầy giải thích về tên mới Kong King Khang?

Ông xin hỏi người trách nhiệm khi bà Nút phải từ chức là ai? Và câu hỏi thứ ba, có sự liên hệ nào giữa người thầy tâm linh muốn lấy ngôi của bà Nút, và Thầy hay không?

Người đứng lên hỏi tôi giới thiệu với anh chị em là ông An độ, bên Hòa Lan, và chính người này là chụp cái photo có hào quang. Người này chụp được mà không biết gì hết, ngoài vấn đề rửa hình ra, thấy hào quang, hết, chấm dứt.

Trong cái hình của tôi có cái hào quang, thì mỗi người nghĩ một cách. Do đó ăn thua trình độ điện năng của anh chị em sẽ đo được. Đo được hào quang tùy cách, muốn biết trong hình ảnh hào quang này là ai, thì tôi dạy cho, tôi không trả

lời. Cái nào của tôi, tôi có ít trả lời lắm. Anh chị em để cái hình trước mặt. *Nhìn cái hình từ 30 giây tới 5 phút, để cái hình ra. Tập trung vào một điểm, mà đứng ngó lên trán tôi, coi như tôi với anh chị em contact với nhau. Anh chị em ngó phía sau cái hình của tôi, bằng cái hào quang này thì anh chị em sẽ thấy rõ ai làm cái gì, tại sao có hào quang này.* Chắc chắn có liên quan đến vấn đề trong kim tự tháp và hình ảnh trong cái hào quang này. Mà mỗi một người sẽ biết một cách, nhưng tóm tắt lại thì có một điểm chánh thôi. Mà mọi người sẽ hiểu một cách khác nhau. Thay vì tôi trả lời thì tôi chỉ cho anh chị em công thức tự nhìn vô hình đó, thấy những hình ảnh đó thì sẽ biết được hình ảnh đó là ai, làm cái gì, tại sao không ở ngoài hào quang, mà hình ảnh nằm trong hào quang. Chắc chắn anh chị em sẽ biết. Thay vì tôi trả lời thì anh chị em nên tìm hiểu. Anh chị em dụ tôi không được đâu. Anh chị em dụ qua, dụ lại, tôi biết rồi, anh chị em cũng giỏi lắm. Không dụ tôi được đâu. Trả lời dễ quá, anh chị em học dễ. Phải cho khó một chút, mà khó chừng nào anh chị em sẽ giỏi chừng đó. Vì chỗ đó tôi không trả lời. Làm thế nào làm, anh chị em đổi qua, đổi lại, cái linh hồn anh chị em tôi biết giỏi lắm. Anh chị em đổi qua, đổi lại để tôi trả lời. Nhưng luôn luôn câu trả lời tôi nhường lại cho anh chị em, tôi khỏi trả lời. Nhưng mà tôi chỉ. Tôi chỉ cho anh chị em tìm. Đó là lối dạy của tôi, thành ra khó lắm. Người kể tôi còn không hiểu, làm sao anh chị em hiểu được. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ qua câu hỏi thứ hai. Như anh chị em biết, chắc chắn ông thầy có trong ngành Nhân Điện của chúng ta. Tại vì ông cũng như bà thần Nút, cũng như tất cả những vị thầy giỏi mà từ trước tới giờ muốn đóng góp xây dựng phát triển tâm linh. Nhưng mà ông thầy không phải ông tham quyền cố vị đâu. Ông tu hoài à. Ông thấy tu hoài mà cũng không có đạt được cái gì hết. Ông mới đổi một ý nghĩ. Ông nói: “mình tu hoài, làm thầy hoài, bây giờ mình đổi, mình làm vua thử coi sao”. Nhưng mà khi làm vua, ông còn chán hơn nữa. Không có gì hết. Ngoài vấn đề đi cho người ta hô. Đi cho người ta vạn tuế. Rồi mình mầy đi đâu cũng đeo đủ vàng hết, đi đâu cũng có người đi theo hết. Biết bao nhiêu người theo. Ông dòm lại, thấy chán quá. Trong khi ông làm thầy thì biết bao nhiêu người tôn sùng, còn khi làm vua rồi, dòm qua dòm lại, có bốn chục người, dòm qua dòm lại, thấy có tám chục người. Ông thấy ông buồn quá. Ông cũng chết luôn. Ông nói nhứt định kỳ sau này, không thể nào ông chịu làm vua hết. Ông tiếp tục làm thầy. Đó là ý nguyện của ông thầy đó, tôi biết. Vì chỗ đó, thì tất cả ông thầy đó, bà thần Nút, tất cả những vị thầy Ai Cập, dù cho làm vua, không làm vua, tất cả đều tái kiếp hết. Biết đâu trong đó anh chị em ngồi trong này. Mà ông thầy đó không có ở đây. Tôi biết thầy đó không có ở đây. Ông thầy ở chỗ khác. Đáng lẽ ông thầy đó kỳ này qua học lớp sáu nè. Nhưng kỳ này ông thầy đó xui, không được học. Mà ông thầy phải tái kiếp người khác, chứ không phải ông thầy giống râu dài, tóc bạc, không phải vậy. Ông thầy sẽ đổi hình dáng khác nhau. Nhưng mà tôi biết linh hồn của ông thầy đó tôi biết. Thì trong tương lai đây, chẳng những ông thầy đó, mà tất cả

những vị thầy khác có quyền năng khả năng tái kiếp bằng con người, bằng xương, bằng thịt, để đóng góp giúp nhân loại. Trong đó là chúng ta, anh chị em, và mọi người nắm tay với nhau mà thực hiện cái chương trình này.

Riêng cái tên của tôi, trước khi tôi dạy lớp sáu bên Hồng kong, trên chuyến máy bay từ Hòa Lan đi Hồng kong, thì đoạn đường máy bay đó, còn chừng nửa tiếng máy bay đáp thì tôi nhận được cái thông điệp, phải đổi tên tôi. Mà lý do tôi đổi tên, tôi trình bày hai ngày hôm qua rồi. Tên này có nhiều ý nghĩa lắm. Nếu ý nghĩa đường đạo, thì tôi tóm tắt: dòng sông Mekong có một dinh thự. Dinh thự này phát triển tâm linh cho toàn vùng Đông nam châu Á và các nước trên thế giới sẽ tập trung về đó nghiên cứu. Còn vấn đề đường đời: đây là một người giúp đỡ cho tất cả các vị nguyên thủ quốc gia toàn thế giới hướng về đường tu.

Tên đó có hai nghĩa. Đời thì giúp đỡ cho các vị lãnh đạo quốc gia toàn thế giới hướng về đường tu. Ý nghĩa đơn sơ đơn giản nhưng hay vô cùng, đó là bởi tên này tôi nhận được thông điệp Thượng Đế đã chỉ cho tôi, đổi tên để phù hợp với thời kỳ mới, tất cả mọi người trên thế giới này tập trung về một điểm, đó là nghiên cứu phát triển tâm linh. Tôi và anh chị em, và tất cả mọi người cùng nắm tay lại đóng góp để nghiên cứu. Chứ không phải tôi giỏi. Đừng nghĩ tôi giỏi. Tất cả những gì tôi dạy cho anh chị em là tôi học trước rồi, tôi mới hướng dẫn. Thì tất cả mọi người, tôi và anh chị em cùng nắm tay lại học những cái hay, những cái giỏi của các đấng thiêng liêng cao cả, của các đấng tối cao, dạy chúng ta những kỹ thuật, những sự thực tập, những sự nghiên cứu để đóng góp giúp nhân loại, chứ không phải của tôi, của các đấng. Tất cả những gì mà anh chị em học hỏi được, tất cả những gì tôi tiếp thu được là các đấng dạy cho chúng ta, trong đó dạy tôi và tất cả anh chị em, chứ không phải của tôi. Anh chị em đừng nghĩ như vậy.

Ngay cả hào quang. Khi chụp hình tôi có hào quang, tôi dẫn giải rồi, hào quang không phải của tôi. Tôi không có hào quang. Tôi giống như anh chị em, không có hào quang. Nhưng khi tôi dạy học, khi tôi truyền điện, chính cái hào quang này, là các đấng chứng minh. Khi tôi truyền điện, khi tôi dạy học thì có sự hiện diện của các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho tôi, cho tất cả anh chị em có đầy đủ quyền năng khả năng để đóng góp giúp nhân loại. Tôi minh định rõ ràng. Chứ anh chị em đừng nghĩ rằng, ông Thầy này có hào quang. Tôi không có hào quang gì hết. Phải nhớ là của Thượng Đế, của các đấng tối cao, mà không phải của tôi. Nhưng tôi đứng đây dạy thì Thượng Đế ở đây, các đấng tối cao đây, truyền điện cho tôi, cho tất cả anh chị em để tạo cho chúng ta một hình ảnh minh mẫn sáng suốt, thông minh, để chúng ta đóng góp giúp nhân loại. Tôi giải thích nhiều lần rồi, chứ không phải là lần thứ nhất mà tôi giải thích, về điện năng của tôi.

Rồi trong tương lai, chính anh chị em đây, khi đứng lên hội trường dạy học, khi ngồi xuống dùng sixième sens của anh chị em mở luân xa một lần 10 000

người, 5 000 người, bằng cấp một thôi, bằng cấp hai thôi, anh chị em chỉ cần nhắm mắt mở luân xa cho người ta. Tất cả lúc đó những người mở mắt sẽ thấy phía sau lưng anh chị em những vòng hào quang, ánh sáng. Mà anh chị em đừng nghĩ rằng của anh chị em. Chính là Thượng Đế sẽ ban khả năng quyền năng đây, anh chị em chia sẻ mở luân xa cho người ta. Và chính khi anh chị em ngồi trị bệnh tập thể, anh chị em nhắm mắt lại, tập trung vào một điểm, điện năng của anh chị em truyền tất cả điện năng, thì có một số những người bệnh sẽ nhìn phía sau anh chị em đây, có ánh sáng màu vàng, ánh sáng màu trắng, hay những hình ảnh này, trong tương lai anh chị em sẽ thấy được cái này, mà người ta thấy nơi anh chị em.

Anh chị em có công tu học, tu luyện nghiên cứu, thì quyền năng khả năng này chắc chắn Thượng Đế giúp cho chúng ta để chúng ta giúp nhân loại, chứ không phải để chúng ta tự tôn, tự đại. Nếu chúng ta nghĩ rằng tự tôn, tự đại, thì chúng ta sẽ mất nữa. Đây là tôi học được bao nhiêu tôi trình bày với anh chị em bao nhiêu. Những nghiên cứu và những học hỏi của tôi, tôi sẽ truyền lại cho anh chị em hết, tôi không có dấu. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được thì chắc chắn, chúng ta, anh chị em và tôi cùng nắm tay nhau giúp cho quả địa cầu ở cuối thế kỷ này, không có bị chết chóc, không có bị đe dọa. Đó là một niềm vui chung cho chúng ta. Đem ánh sáng niềm vui cá nhân mình, cho gia đình mình, cho dân tộc mình, cho các dân tộc khác trên thế giới.

Chiều

Trước khi anh chị em nêu câu hỏi, có một số anh chị em dùng luân xa 6 trị bệnh sì ke ma túy. Bây giờ đây, học lớp sáu, qua cuộc thí nghiệm sì ke ma túy, có nhiều loại. Có một số trị không đúng nguyên tắc, do đó người bệnh sì ke ma túy tiếp tục hút. Nhưng khi người nghiện sì ke ma túy tiếp tục hút, thì anh chị em chúng ta trị một lần nữa. Đôi khi có một số trường hợp, phải trị 2 lần, 3 lần. Bởi anh chị em trị sai nguyên tắc.

Bây giờ, anh chị em trị bệnh theo phương cách mới, có nghĩa là, nghĩ luân xa số 6, số 7 của mình rồi, thì nghĩ luân xa số 6 và 2 cái hệ thần kinh phía sau đầu chúng ta, bằng cá nhân, bằng tập thể. Anh chị em áp dụng, có hai trường hợp. Đôi khi người bệnh hút nhiều năm quá, nói tóm lại nghiện nặng, thì trị tối đa có thể là 2 phút:

Sì ke ma túy (nặng)

Đặt tay luân xa 6, 7 của người này, 30 giây. Cùng lúc đó thì anh chị em dùng luân xa 6 của mình, nghĩ đến luân xa 6, 7 của mình. Sau đó thì khởi cần đặt luân xa 6, 7 giống hồi trước nữa. Mà, đặt *luân xa 6 và hai điểm sau đầu của bệnh nhân.* Anh chị em trị bệnh bình thường, coi tác dụng người này hút nhiều hay ít, trong

vòng 30 giây. Khi 30 giây mà cái tay thu hút vô luân xa 6 hoặc hai ngón tay ở hai hệ thần kinh phía sau (nhớ đặt tay nhẹ chừng nào tốt chừng đó), *dòng điện hút tay hoài*, không lấy ra được, giống như có cục năm châm, có thể để trên nửa phút, tại vì bệnh nhân hút nhiều quá. *Có thể trên 30 giây, một phút rưỡi, nhưng tối đa không quá 2 phút*. Khi anh chị em trị một phút rồi, dòng điện hút vô, đúng 2 phút, tay nóng quá, lấy tay ra thì chắc chắn người này sẽ hết thuốc liền. Tuy nhiên nếu trong vòng 30 giây, cái tay nóng quá, làm anh chị em khó chịu, thì lấy tay ra. Thì người này sẽ hết hút liền.

Vấn đề hút, không phải vấn đề bệnh, mà nghiên nặng quá, vô sâu trong máu, thì trường hợp đó xảy ra, anh chị em phải có người đứng kế một bên. Người đứng kế bên, khi anh chị em truyền điện cho người bệnh rồi, họ ngất xỉu liền. Họ ngủ, thì anh chị em cũng ráng trị đúng nguyên tắc. Sau đó đỡ xuống cái ghế, để họ ngủ. Hoặc trị ngồi trên salon mà họ ngủ thì để họ ngủ yên đi. Lúc vừa đặt tay, nếu bệnh nhân có ngủ thì anh chị em để cho họ ngủ, không có gì trở ngại hết, mà trong thời gian truyền điện 30 giây, 1 phút, 1.5 phút, hoặc 2 phút, thì bệnh nhân tiếp tục ngủ. Vấn đề đổ mồ hôi cũng vậy. Đừng có lo ngại. Đừng có nghĩ rằng họ bị trở ngại vấn đề bệnh trạng, hay nín thở. Không phải. Tất cả những năng lực mà anh chị em truyền cho người sì ke ma túy, làm họ sẽ ngủ mê. Trong thời gian ngủ mê thì những chất độc thải ra ngoài bằng đổ mồ hôi, hoặc ngủ. Đừng lo ngại. Bệnh nhân thức dậy, tỉnh, hết nghiên. Tuy nhiên, anh chị em trị bệnh này cũng chưa có kinh nghiệm lắm, do đó thì tôi sẽ giải thích thêm. Gặp những trường hợp đó, trong vòng 10 bữa, nửa tháng, hoặc 5 ngày, 7 ngày, tôi thí dụ, trong thời gian 10 ngày, mà bệnh đó không hút, thì vĩnh viễn không hút luôn. Coi như hết bệnh. Tuy nhiên, có một số nghiên nặng quá, thì hút thêm lại. Thí dụ, nếu **hút thêm lần thứ hai nữa**, anh chị em *chỉ cần 30 giây thôi*. Đó là trường hợp đặc biệt, dành riêng cho những người nghiên sì ke ma túy.

Sì ke ma túy (lần thứ nhì): *đặt tay luân xa 6, 7, 30 giây*. Nghỉ 30 giây của mình. Sau đó, *đặt tay luân xa 6, hai ngón tay phía sau hệ thần kinh 30 giây*, lấy tay ra. Vĩnh viễn hết hút liền.

Đó là những kinh nghiệm vừa qua một số tốt nghiệp lớp sáu, có điều kiện giúp cho những người bệnh sì ke ma túy, theo công thức mới tôi vừa hướng dẫn, giúp cho người bệnh sì ke ma túy vĩnh viễn hết hút.

Những trường hợp mới bắt đầu hút, hoặc *hút số lượng ít*, thì chúng ta chỉ cần *một lần duy nhất*:

Sì ke ma túy (nhẹ):

Đặt tay luân xa 6, 7, anh chị em nghĩ của mình. Luân xa 6 và hai ngón tay phía sau đầu, trong vòng 30 giây, lấy tay ra. Người đó hết hút liền.

Sì ke ma túy (châm cứu):

Ba cây kim thôi. Nếu châm cứu rồi, vừa châm kim này, châm kim thứ nhì mà anh chị em nóng, hoặc bệnh nhân nóng, thì rút cây kim ra liền. Có thể châm nhiều cây phụ mà không ảnh hưởng cây kim chánh. Thì bây giờ hai cái tuyến trên này cũng vậy. Hồi trước thì châm luân xa 6, 7. Bây giờ ngược lại. *Chỉ cần một cây kim nơi luân xa 6 thôi.* Trước khi cầm kim châm cứu thì *nghĩ luân xa 6, 7 của mình trước.* Sau đó, thì dùng luân xa 6 của anh chị em, *châm cây kim ở luân xa 6 và hai cây kim ngoài sau, 3 cây, trong vòng 30 giây,* nếu người ta nóng quá, chịu không được, anh chị em rút ra liền, họ sẽ hết hút. Còn nếu 30 giây chịu đựng được, một phút chịu đựng được, thì anh chị em cũng để *tối đa 2 phút thôi.* Nếu trong vòng 2 phút, mà người bệnh nặng đó chịu đựng không được, thì rút cây kim liền. Thì hết hút liền. Còn nếu người ta chịu đựng được thì cũng tối đa 2 phút thôi, lấy cây kim ra.

Tôi nhắc lại cho rõ hơn: anh chị em bác sĩ hành nghề châm cứu, khi cầm cây kim châm cứu, thì nghĩ luân xa 6, 7 của anh chị em 30 giây, trong thời gian chờ đợi châm cứu bệnh nhân. Sau 30 giây rồi, anh chị em dùng sixième sens của anh chị em, châm cây kim cho người đó luân xa số 6, một cây. Sau đó châm một cây cho mỗi điểm phía sau đầu. Ba cây kim. Thì trong ba cây kim này, trong thời gian 30 giây, mà người nghiện sì ke ma túy nói tôi nóng quá, chịu đựng không được, thì anh chị em rút ra. Nếu trong thời gian châm cứu tới 2 phút, mà bệnh nhân không có kêu nóng gì hết, thì đúng 2 phút cũng phải lấy 3 cây kim ra.

Cái này là vấn đề quan trọng cho một số anh chị em châm cứu, để giúp những người nghiện sì ke ma túy hết nghiện rất dễ dàng. Tôi giải thích cho rõ ràng hết rồi. Cố gắng ghi chú cho kỹ. Chắc chắn năm tới anh chị em chắc có nhiều việc làm lắm. Kỳ này mỗi ngày có 100, mà kỳ tới mỗi ngày 200, thì anh chị em ràng mọc thêm hai cánh tay nữa, châm cứu cho người ta. Tôi thấy cái tình trạng này, mấy người châm cứu mệt lắm. Mệt là tại vì anh chị em châm thời gian thì ngắn, mà kết quả lại nhiều. Thì một số anh chị em hành nghề châm cứu chắc không có rảnh đâu. Ráng đi, không rảnh thứ bảy, chủ nhật cũng ráng nghỉ, chừng nửa ngày thôi. Nghe cho rõ: thứ bảy, chủ nhật nghỉ nửa ngày, chứ không phải nghỉ một ngày rưỡi à. Hai cái nó khác nhau. Bệnh nhân thì càng ngày càng đông, bởi anh chị em châm cứu bằng cái năng lượng vũ trụ rất hay, do đó thì bệnh nhân sẽ đến nhờ giúp nhiều.

76/ Có cách nào Thầy chỉ phương pháp trị bệnh trường hợp những con bò bị nhiễm, và những người ăn vào có thể bị bệnh lên tới óc, và chết trong thời gian rất ngắn.

Vấn đề lương thực thực phẩm, hoa màu, thì sẽ bị nhiều vấn đề xảy ra làm cho chúng ta bị bệnh bị đau. Thì còn một phương pháp duy nhất là mỗi ngày chúng ta trị bệnh để phòng bệnh cho chúng ta. Đó là một phương pháp duy nhất thôi. Chứ ngoài ra chưa có phương pháp nào hết. Tuy nhiên những ngày tới đây, ngoài vấn đề tôi hướng dẫn cho dùng năng lượng vũ trụ bảo vệ sức khỏe cho con người, giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, tôi sẽ giúp cho trường hợp những động vật bị ô nhiễm, bị chất độc xâm nhập làm cho những động vật đó bị bệnh bị đau, đồng loạt, thì tôi sẽ hướng dẫn và chỉ phương cách trị một vùng, hoặc trị toàn nước. Lúc đó tôi sẽ dẫn giải vài ngày tới đây. Còn vấn đề những tỉnh lẻ, đôi khi anh chị em ăn thịt bò hoặc ăn những thịt động vật từ nước khác gửi tới, mà bị bệnh bị đau, thì còn có một biện pháp duy nhất là chúng ta trị bệnh cho chúng ta mà thôi. Tuy nhiên, cũng như hai ngày trước, tôi có hướng dẫn, gặp những trường hợp khẩn cấp, có nghĩa là anh chị em ăn cơm trong nhà hàng, cùng một lúc, bảy tám chục người, hàng trăm người trong nhà hàng đều bị ói mửa, bởi những chất độc xâm nhập vô thực phẩm, thì lúc đó anh chị em không có phải trị bệnh khẩn cấp, mà chỉ dùng luân xa 6 của mình, giúp cho tất cả mọi người ngừng ói liền. Nói tóm lại, chính cái năng lực sixième sens của chúng ta, luân xa 6 của anh chị em, truyền điện cho tất cả những người đó đầy đủ sức khỏe, họ ngưng liền. Thì họ sẽ ra về mà không có ảnh hưởng gì hết. Họ ói thì anh chị em truyền điện, họ tỉnh, tất cả mọi người ra về, không phải đi đến bệnh viện hay ambulance chở.

Tuy nhiên nếu cùng đồng loạt một khu vực, một tỉnh nào đó, người ta bệnh giống hệt như vậy: 50 người, 500 người, 5 000 người, 10 000 người, 100 000 người, lúc đó chắc chắn bệnh viện không có chỗ chứa rồi. Lúc đó anh chị em sẽ trị bệnh tập thể. *Trị bệnh tập thể* thì không có cần trị từng người, mà chỉ cần ngồi một khu vực đó, 500 hay 700 người ngồi, anh chị em chỉ cần dùng luân xa 6 của mình, *ngồi luân xa 6, 7 của mình 30 giây*. Sau đó anh chị em dùng luân xa 6 của mình *ngồi luân xa 6 và hai cái điểm phía sau đầu của chúng ta*. Một hình thức, trong vòng 30 giây, anh chị em trị bệnh, tổng cộng là một phút. Rồi qua ngày hôm sau, anh chị em tiếp tục, yêu cầu bà con, hãy đến đông đủ giống như ngày hôm nay, để anh chị em trị bệnh. Anh chị em trị như vậy trong vòng 5 – 7 bữa, thì sẽ giải quyết tất cả những bệnh, những người cùng một bệnh, trúng độc mà có thể đi tới tánh mạng nguy hiểm. Tôi giải thích rõ ràng những trường hợp nào, anh chị em trị bệnh tập thể thì căn cứ vào tùy trường hợp, giúp cho tất cả mọi người.

77/ Kính thưa Thầy, ông này xin đọc những câu viết trong Kinh thánh, có ý nghĩa như sau: Lúc khởi đầu thì tất cả là với Thượng Đế. Tất cả là Thượng Đế. Tất cả đều đã được tạo nên do Thượng Đế và không có cái gì là không được tạo bởi Thượng Đế. Những câu đó có thể coi như là những lời của Đức Chúa Trời. Thì ông xin hỏi nếu dựa theo những câu này thì mình có thể nói tất cả những lời nói, âm

thanh, có thể được hiểu như lúc nguyên thủy của vũ trụ: tất cả chỉ là những âm thanh, đặc biệt, để tạo nên vật chất. Ông xin hỏi có một số âm thanh nào, nếu hòa hợp với năng lượng vũ trụ, có thể tạo nên tất cả? Tạo nên ánh sáng, vật chất và tạo mọi sự? Điều này có đúng hay không?

Bây giờ anh chị em nêu câu hỏi thì tôi đặt ngược lại. Tất cả cái năng lượng vũ trụ tạo ra muôn loài. Chứ không phải muôn loài hòa hợp với năng lượng vũ trụ tạo ra vật chất. Vì chỗ đó, có một số anh chị em hiểu lầm rằng cái kim tự tháp đây, những ông thầy giỏi nhất ngồi trong kim tự tháp thiên định, tập trung tư tưởng nghiên cứu, phát xuất từ điểm trong kim tự tháp này tỏa ánh sáng ra ngoài không gian. Nhưng sự thật không phải vậy. Kim tự tháp, là một ngôi nhỏ nhất nằm ở bãi sa mạc Sahara, nằm ở thành phố Cairo của đất nước Ai Cập. Nó chịu ảnh hưởng tất cả năng lượng vũ trụ bao trùm nguyên cái kim tự tháp này, và chính *những vị thầy trong kim tự tháp này ngồi thiên để tiếp thu cái năng lượng vũ trụ ở ngoài vô kim tự tháp và chuyển cho tất cả những người thầy trong kim tự tháp*. Chứ không có nghĩa là những người thầy trong kim tự tháp có khả năng đưa cái năng lực ra ngoài.

Câu hỏi của anh chị em nêu ra, trong Kinh thánh nói đúng chứ không sai. Nhưng anh chị em phải hiểu cái nghĩa ngược lại. Có nghĩa là, nếu anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì anh chị em tạo ra muôn loài. Anh chị em tạo ra tiếng hát, lời ca, bằng tiếng hát của anh chị em. Cũng như tôi đây, tôi không phải là ca sĩ. Nhưng tại sao mỗi lần có lớp, mà tôi ca, thì anh chị em nghe giọng ca của tôi, nó khác? Có hai cách. Khi tôi tập trung vào một điểm mà tôi ca bài hát để cho anh chị em nghe, lời ca của tôi nó khác. Có một số anh chị em học lớp 5 nói, ông Thầy sao ca hay quá. Có một số anh chị em học lớp sáu nói, ông Thầy sao ca hay quá. Có một số anh chị em học lớp 5.2, nói ông Thầy ca kỳ này dở hơn kỳ kia. Mà tôi xác nhận cái đó đúng. Tại vì mỗi lần tôi thử nghiệm, trong 10 bài ca tôi quyết định 3 bài ca, tôi truyền điện hết vô 3 bài ca, thì tất cả những bài ca đó rất hay. Tại lời ca hòa hợp với dòng điện của tôi, tôi tỏa ra không phải cho hết 10 bài ca, chỉ có hai bài hoặc ba bài tôi truyền điện. Ít có khi nào anh chị em để ý cái này lắm. Do đó, tại sao bài ca này, ca hay quá, mà kỳ trước ca lại dở? Đó là nhờ cái năng lượng vũ trụ mà chúng ta biết cách hòa hợp với tiếng ca, chúng ta sẽ được người chú ý. Ở đây cũng có một người ca sĩ, thường thường mà trước khi ca, chắc chắn rằng người ca sĩ đó ít nhiều cũng đem tiếng ca lời hát của mình, bằng cái năng lượng vũ trụ mà người ca sĩ này có. Do đó người ca sĩ này làm tất cả mọi người chú ý nhiều. Thường khi tôi đi dạy ở đâu, những lớp lớn, người ca sĩ này ưa dự thính lắm. Mà mỗi lần dự thính, tôi hát thì người ca sĩ đó, ít ra cũng tặng cho anh chị em hai bản. Mùa Noel này cũng như các mùa vừa rồi, thì lần này trung tâm của Belgique này cũng tổ chức Noel, thì hôm đó chắc tôi ca không có nhiều đâu. Bằng video của tôi

có 10 bản thôi. Tôi không ca được bản thứ 11. Ít nhất cũng là 10 bản, nhiều nhất là 12 bản. Đó là chương trình.

Vì chỗ đó, anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì sẽ chan hòa được hết, cũng như Kinh thánh đã nói. Ông Chúa Giesu, ông có quyền năng khả năng, mọi người thiếu ăn thì ông chỉ cần lấy năng lượng vũ trụ, tạo vật chất, bánh mì, lương thực cho bao nhiêu người ăn cũng được. Bây giờ chúng ta làm cũng được vậy, nhưng thời cơ chưa đến, bởi lẽ trình độ căn cơ của mình còn thấp quá. Do đó mình phải ráng cố gắng học. Học để thế kỷ 21, nếu thiếu lương thực thực phẩm, chính anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ mà tạo ra vật chất, bằng nước uống, bằng lương thực, ăn không bị ô nhiễm. Đó là môi trường của tương lai, thế kỷ 21 trở về sau.

Bây giờ chúng ta cố gắng học đi. chúng ta nhờ những cây lương thực thực phẩm, mà chúng ta tạo cho nó lớn, rồi trong tương lai, nếu chúng ta giỏi nữa thì biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ. Chính chúng ta lấy cái năng lượng vũ trụ tạo ra muôn loài, mà khỏi cần trồng trọt. Tôi giải thích anh chị em nghe cho rõ ràng. Kinh thánh nói đúng, chứ không sai đâu. Khi mà Thượng Đế cho chúng ta quyền năng khả năng, thì chính chúng ta lấy cái năng lượng vũ trụ mà Thượng Đế cho để tạo ra lương thực, thực phẩm, khỏi sợ lo đói khổ cho tương lai.

78/ Trước hết cô này xin hỏi Thầy trong tương lai sẽ như thế nào nếu tất cả loài người đạt đến trình độ của tình thương và bác ái cao? Chúng ta sẽ đi đến một thế giới khác tốt đẹp hơn khi chúng ta đạt được tới sự hợp nhất như vậy, thì chúng con có tiếp tục học hoài, dưới hình dạng này, thể xác này? Hay lúc đó con người sẽ được biến thể, tới một bằng tầng cao khác? Chẳng hạn như chỉ là ánh sáng hoặc tình thương mà thôi. Và cô xin hỏi, khi chúng ta, tất cả loài người đạt được đến một trình độ cao đó, thì lúc đó chỉ có một mà thôi, và con người sẽ thay đổi, thì tại sao chúng ta cứ phải tiếp tục học hoài? Học hoài và lúc nào cũng phải tiến triển theo đường này thì đến khi nào mới có sự thay đổi, và thay đổi như thế nào?

Câu hỏi thứ hai, mỗi lần cô nhìn vào hình kim tự tháp, hình dạng của nó thì cô thấy như cả một thế giới ở ngoài không gian. Màu vàng tượng trưng như là đất và quả địa cầu. Cô thấy như kim tự tháp nằm ở vùng Nam cực. Nam cực đối với cô là một châu. Cô hỏi Nam cực có phải là châu Atlantis hay không? Và chính châu đó có riêng một kim tự tháp hay không?

Lần lượt tôi trả lời cho anh chị em. Chúng ta trước kia đã có trình độ rất cao rồi. Chúng ta không cần cơ thể vật chất này, chúng ta bằng ánh sáng, bằng cái

năng lượng vũ trụ nuôi dưỡng chúng ta. Do đó chúng ta nghĩ rằng là chúng ta sẽ hay, sẽ giỏi dưới trần gian này. Do đó chúng ta không giúp những quốc gia khác, chúng ta chỉ lo cho một châu chúng ta, đó là những người châu Atlantis, những người đó là giỏi nhất, hơn các thời kỳ khác. Nếu chúng ta ý thức được khi chúng ta học hỏi đạt tới một trình độ biết ánh sáng và năng lượng nuôi dưỡng chúng ta, thì chúng ta tiếp tục cuộc hành trình này giúp cho nhân loại, thì giờ này ở quả địa cầu chúng ta toàn là ánh sáng chứ không phải là con người bằng xương, bằng thịt, bằng vật chất nuôi dưỡng. Nhưng vì chúng ta ích kỷ quá. Chúng ta nghĩ quyền lợi riêng mà không nghĩ quyền lợi chung cho nhân loại ở quả địa cầu này mà Thượng Đế đã đặt để ra cho chúng ta học hỏi. Vì chỗ đó, chúng ta bị bế tắc. Bây giờ chúng ta trở lại một con đường cũ. Mà con đường cũ này thì tốt đẹp hơn và mới hơn con đường trước kia. Có nghĩa là ngoài vấn đề chúng ta bắt đầu học lại, nhớ lại, thực hiện được kết quả. Từ kết quả nhỏ đem đến kết quả lớn để chúng ta đạt được một tốc độ, mà tốc độ của con người bằng xương, bằng thịt, bằng tốc độ của linh hồn, ánh sáng. Thời điểm đó mặc dầu là chưa tới, nhưng nếu chúng ta không học thì biết chừng nào chúng ta mới biết được mà trở về con đường cũ, như cách nay mấy trăm ngàn năm về trước chúng ta đã thực hiện rồi?

Bây giờ chúng ta bắt đầu. Những sự việc ở xã hội loài người thì tốn công, tốn sức, thời gian rất nhiều, nhưng ngược lại ngành Nhân Điện chúng ta, tốn công, tốn sức rất ít mà lại đạt được những kết quả, thu gặt được trong 8 năm qua. Và tiếp tục cuộc hành trình như thế này hoài thì chắc chắn thời gian dài nó sẽ rút ngắn lại. Rút ngắn để chúng ta đạt được một trình độ cao nhất bằng ánh sáng và không khí, hợp nhất thể xác và linh hồn chúng ta là Một. Thì lúc đó chúng ta thành công. Thành công ở quả địa cầu này rồi, thì chắc chắn, cũng như tôi trình bày, Thượng Đế thí nghiệm con người chúng ta để đạt được một trình độ cao, để chúng ta có thể di chuyển tới một quả địa cầu khác, một hành tinh khác để giúp cho toàn thể những hành tinh đó giống như chúng ta, có một sức sống bằng ánh sáng, bằng không khí, bằng năng lượng vũ trụ. Thời gian thì chắc chắn không phải đơn giản. Do đó một câu mà tôi thường trình bày với anh chị em. Đường đạo là đường dài vô tận. Mà chỉ vô tận đó khi nào anh chị em thấy chúng ta bằng xương bằng thịt, hòa hợp với năng lượng vũ trụ, hòa hợp với linh hồn chúng ta là một, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công, mà phải tốn 2 tỷ năm nữa.

Anh chị em nghe nói thời gian 2 tỷ năm thì dài, dài thật. Nhưng quả địa cầu chúng ta có sức sống, theo sự nghiên cứu của anh chị em khoa học, từ 6 tỷ năm rồi. Thì còn 2 tỷ năm nữa. Trong thời gian gần nhất đây là 8 năm qua, những gì mà chúng ta học hỏi được, những gì mà anh chị em nghiên cứu được, thời gian phải tốn 80 năm, 100 năm, đôi khi nhiều trăm năm. Nhưng anh chị em chỉ học tóm tắt ngắn gọn một thời gian 1 tháng, thì anh chị em – không đạt được 100% - nhưng ít ra cũng đạt được từ 50 tới 70%. Trong khi đó người ta bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ

bạc, kể cả bỏ nhân mạng, hàng trăm năm, hàng trăm tỷ đô la, hàng ngàn tỷ đô la, nhưng chưa đạt được kết quả. Anh chị em chỉ có hai bàn tay trắng, bằng khối óc tự nhiên của anh chị em, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ mà đạt được những kết quả này, thì trong tương lai, những thành quả khác nó sẽ từ đoạn dài tới đoạn ngắn, để chúng ta kết thúc một cuộc hành trình của nhân loại, để tiến hóa trong lãnh vực tâm linh, đó là ánh sáng và không khí bằng năng lượng vũ trụ.

Tôi giải thích tóm tắt lại cho anh chị em dễ hiểu. Chứ thật sự qua câu hỏi này, tôi dẫn giải những câu chuyện tương tự, thí dụ những trường hợp tương tự như thế này, chắc có lẽ là dài lắm. Do đó thì tạm thời, tôi giải thích một phần cho anh chị em, chúng ta sẽ về đâu. *Đó là mục đích chúng ta sẽ trở về con đường ánh sáng, chứ không phải con đường niết bàn mà Kinh Phật giáo thường nói.* Con đường ánh sáng là con đường niết bàn. Con đường ánh sáng là con đường của Thượng Đế. Con đường ánh sáng là con đường năng lượng vũ trụ mà chúng ta đang thực hành, thực hiện đây, sử dụng đây. Đó là con đường niết bàn. Con đường ánh sáng đó, mà chúng ta đang đi, và tiếp tục cuộc hành trình chúng ta đi, để đạt được những thành quả cho chúng ta, cho nhân loại, cho con cháu của chúng ta ở những thế kỷ kế tiếp đây. Do đó chúng ta phải cố gắng làm thế nào để bảo vệ thể xác này trường tồn vĩnh cửu để chúng ta tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu từ thể xác nặng nhọc này, biến thể thành một thể xác năng lượng vũ trụ bằng không khí, bằng linh hồn hợp nhứt với nhau, thì chắc chắn tốc độ này chúng ta sẽ đi ngoài thời gian và không gian, thì so hai tỷ năm còn lại, không có nhiều đâu. Tại vì khi anh chị em hòa hợp lại với năng lượng vũ trụ, hòa hợp với không khí, hòa hợp với linh hồn thì anh chị em đâu có tính thời gian và không gian hai tỷ năm. Mà thời gian đó là thời gian anh chị em sẽ thực hiện, giúp cho tất cả nhân loại ở quả địa cầu chúng ta đang ở và *những nơi khác không có người thì chúng ta sẽ đến đó để giúp những sinh vật tái tục thành một con người bằng xương bằng thịt và tạo cho những người bằng xương bằng thịt này ra ánh sáng.* Thì hòa hợp tất cả là một. Thời gian mà chúng ta học hỏi đây, đó là thời gian kết quả cho những thế kỷ kế tiếp hoặc hàng triệu thế kỷ, hoặc hàng trăm ngàn thế kỷ cho tương lai, mà bây giờ chúng ta là người tình nguyện để thực hiện và nghiên cứu việc này. Đó, tôi giải đáp cho câu hỏi thứ nhứt.

Bây giờ về vấn đề kim tự tháp. Anh chị em nêu ra trong vấn đề kim tự tháp thì sẽ có môi trường, tôi sẽ dẫn giải cho một câu chuyện, về kim tự tháp. Hiện tại, không biết bao nhiêu thế kỷ rồi, luôn luôn chúng ta chia vùng ra 5 châu. Nhiều vùng biển khác nhau, mà lượng nước – theo lãnh vực khoa học tính ra – chiếm ba phần tư (3/4) trên quả địa cầu chúng ta đang ở rồi. Còn lại chỉ một phần tư (1/4 đất) để chúng ta chung sống. Thì bây giờ đây, sẽ có một cuộc thay đổi, cũng như một số anh chị em đã được biết, theo những nhà khoa học nghiên cứu, hoặc theo một số trung tâm nghiên cứu tâm linh, biết được rằng trong tháng 8 năm 1999 sẽ có một cuộc nhật thực, nguyệt thực và những hành tinh khác nổi dậy lại, tạo ra một

sức nóng, có thể quả địa cầu chúng ta bị đe dọa mà nhân loại phải bị hủy diệt trong cuối thế kỷ 20 này, gần như là hai năm tới đây.

Do đó, anh chị em đừng có bận tâm. Theo sự học hỏi nghiên cứu của tôi, nhiều lần tôi trình bày, chúng ta cũng đừng có quan tâm vấn đề sức nóng, hoặc sức lạnh hủy diệt quả địa cầu, làm cho nhân loại chết. Những sự việc đó chúng ta đã học những công thức rồi, và tiếp tục chúng ta sẽ nghiên cứu những công thức đó, để gặp những trường hợp đáng tiếc xảy ra, thì chúng ta sẽ sử dụng những công thức này, để chặn đứng lại trong vấn đề sức nóng của ánh sáng mặt trời, sức lạnh của tuyết rơi.

Do đó tôi có trình bày ở cuốn sách, có dịp anh chị em có coi. Các Đấng thiêng liêng hay lắm, sắp đặt ổn định lắm. *Con người sẽ cho nổ những tảng băng ra Bắc cực, tan thành nước, tràn ngập nước biển và tràn ngập các vùng thung lũng. Tràn ngập những vùng đất mà chúng ta đang ở đây, Âu châu, Á châu, Úc châu, Phi châu và Mỹ châu.* Nội nước ngập thôi thì anh chị em cũng đủ chết rồi chứ đừng nói việc khác, đừng nói đến lạnh hoặc nóng. Tuy nhiên, khi tất cả những tảng băng bởi sức nóng ánh sáng mặt trời rọi xuống, làm tan, và *một số nguyên tử lực trong đó nổ, thì tất cả tảng băng toàn Bắc cực sẽ tan hết.* Song song việc đó thì sức nóng của ánh sáng mặt trời sẽ thu hút tất cả những lượng nước từ dưới biển do tảng băng tan ra, bốc lên thành mây, che ánh sáng mặt trời, chúng ta sẽ chết lạnh. Chết nóng chưa xong, bắt đầu chết lạnh. Thì trong thời gian đó, chúng ta, anh chị em đây, biết được công thức mà các Đấng thiêng liêng cao cả dạy chúng ta. *Chúng ta biết cách sử dụng cái Năng lượng vũ trụ, bằng sức mạnh của luân xa 6, chúng ta sẽ di chuyển tất cả các cụm mây dày nhất để đưa ra ngoài không gian thật xa, để đem lại ánh sáng mặt trời, trở lại quân bình. Chất ozone bị hỏng sẽ được vá lại.* Sức nóng ánh sáng mặt trời sẽ tích tụ trở lại quả địa cầu chúng ta, thì *tất cả thời tiết sẽ thay đổi hết.*

Cũng như những thí nghiệm vừa qua mà một số anh chị em học lớp 5.1, 5.2, lớp 6, gặp những trường hợp khó khăn mà anh chị em đã sử dụng, đưa những tảng mây khó khăn đi, đưa những trận gió bão rời khỏi nơi chỗ đó ra ngoài không gian thiệt xa để không ảnh hưởng tới nhân loại. Thì đó là nhiệm vụ của chúng ta trong tương lai sẽ thực hiện nếu trường hợp đó xảy ra cho năm 1999 thì anh chị em ngành Nhân Điện chúng ta, tôi và tất cả anh chị em nắm tay lại dùng cái năng lượng vũ trụ, chúng ta biết cách sử dụng thì chắc chắn chúng ta sẽ hóa giải cái này, thì lượng nước sẽ mất đi. *Lượng nước mất đi thì đất đai sẽ trở lại, giúp cho chúng ta có một lượng đất đai thêm nữa.*

Thế kỷ 21, anh chị em sẽ thấy rằng còn có 3 châu thôi, không phải 5 châu. Vì những vùng biển sẽ chia ra có 3 phần thôi. Thứ nhất là Thái bình Dương. Thứ nhì là Đại tây Dương. Thứ ba là Bắc băng Dương. Chỉ có 3 vùng biển cho quả địa cầu,

sẽ thay đổi còn có ba vùng biển thôi. Còn tất cả các cái, là để cho vùng đất, đất trôi lên, thành hoa màu tốt tươi bằng những khoảng đất, khi nước biển rút đi. Chắc chắn những vùng đất đó, là tốt tươi, giúp cho chúng ta có đầy đủ đất đai để xây dựng những cơ sở vật chất mà giúp cho nhân loại càng ngày càng phát triển càng đông cho thế giới, cho quả địa cầu, chứ không phải giống hiện tại có từ 6 tới 8 tỷ người.

Tôi trình bày cho anh chị em vài nét trong tương lai, mà chính những tương lai đó tôi thấy trước rồi tôi mới trình bày cho anh chị em. Cái này tôi cũng chưa dạy cho anh chị em lớp sáu một, lớp sáu thứ nhì, thứ ba, chưa dạy. Đây là lớp sáu thứ tư, tôi trình bày cho anh chị em, *sẽ còn lại ba vùng biển: Thái bình Dương, Đại tây Dương và Bắc băng Dương*. Và nước nổi sẽ ổn định hết, không có chiếm ba phần tư (3/4) đâu. Có thể là chiếm từ 35 tới 50% tối đa. Dành đất đai cho con người phát triển trong tương lai, không cần thiết lượng nước nhiều chiếm trên quả địa cầu. Theo sự nhận thấy của tôi. Do đó trong tương lai, những tảng băng mà đã tan rồi, *biết bao nhiêu hầm mỏ, biết bao nhiêu những vật quý từ ở tầng băng đưa lên, thì anh chị em khỏi có làm gì hết. Anh chị em chỉ nghiên cứu phát triển trong lãnh vực tâm linh thôi*. Khỏi sợ đói, khỏi sợ khổ, khỏi sợ không có chỗ ăn, chỗ ở. Lúc đó anh chị em dư thừa. Thì một điểm quan trọng nhất dư thừa cũng như lá cờ của chúng ta. Nền cờ này, màu này không có đúng lắm, tuy nhiên để giúp cho nhân loại ấm no hạnh phúc bằng cái màu cờ của chúng ta. Nền cờ, con rồng con phụng màu vàng này là tượng trưng cho tất cả nhân loại trong tương lai phải có tình thương bác ái thật sự, từ bi hỷ xả thật sự. Khi anh chị em ấm no hạnh phúc, có từ bi hỷ xả, tình thương bác ái, thì kim tự tháp này đây là tượng trưng cho sự huyền bí tâm linh của Ai Cập. Và những người trước kia đã nghiên cứu tất cả trong lãnh vực tâm linh, thì chúng ta sẽ tái tục lại. Chính chúng ta là người tái tục lại, thực hiện chương trình nghiên cứu phát triển tâm linh để giúp cho nhân loại thế kỷ mai sau. Chương trình chúng ta đưa ra như vậy, nếu thật sự chúng ta đạt được những kết quả đó, thì là cảnh Thiên đàng ở trần gian. Và chính lúc đó, linh hồn thể xác chúng ta bắt đầu sẽ có một diễn tiến mới. Từ từ thân hình của anh chị em 50 ký, di chuyển khó khăn, cũng thân hình này, nhưng anh chị em biết cách sử dụng, thay vì 50 ký thì anh chị em còn 40 ký, không phải ốm, vẫn 50 ký nhưng di chuyển rất dễ dàng. Thay vì bây giờ anh chị em nhẩy ra đây thì bị mệt. Nhưng ngược lại, từ đây nhẩy ra đằng kia, sẽ không bị mệt. Đó là thể xác của anh chị em di chuyển tốc độ rất nhanh mà không bị mệt, không có bị khó khăn. Chứ bây giờ anh chị em ngồi đây, tôi kêu anh chị em bỏ giầy ra, chạy ra ngoài lạnh chừng ba vòng, trở vô, là khỏi có ngồi đây học. Tại vì mình chưa có biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để giúp cho thể xác mình, do đó, anh chị em chạy 3 vòng, thấy mệt. Chứ mai một anh chị em chạy mười ngàn vòng, anh chị em thấy cũng khỏe nữa. Tại di chuyển thể xác của anh chị em nhẹ quá, anh chị em đâu có mệt.

Đó là của tương lai của thế kỷ 21, tôi trình bày cho anh chị em vài nét này, và chính lúc đó chúng ta thấy nó thoải mái thể xác và tâm hồn, thì lúc đó giữa linh hồn với thể xác nhập một không có gì khó khăn. Còn dài lắm nhưng bao nhiêu đó cũng đủ cho anh chị em rồi. Đây cũng là một đề tài mới dành riêng cho anh chị em học lớp sáu kỳ thứ tư này. Bằng hình thức tôi báo cho anh chị em thêm một việc nữa, đó là trong tương lai nước thì không có nhiều, nhưng đất đai sẽ nhiều nước, hoặc bằng số lượng nước. Nhưng chỉ có ba châu thôi, ba cái biển thôi, Thái bình Dương, Đại tây Dương, và Bắc băng Dương. Đó, theo tôi nhìn thấy rõ ràng trong tương lai hình ảnh đó. Thì những đất đai ở những miền Bắc cực, từ tảng băng, thành những đất tốt mà chúng ta sử dụng. Và những vùng biển bốc hơi nước lên, dành riêng cho một số đất đó cho nhân loại sai. Có nghĩa là thay vì 75% lượng nước chiếm, thì trong tương lai còn 40 – 50% tối đa lượng nước. Còn tất cả những phần khác thuộc về đất đai, để giúp cho chúng ta phát triển nghiên cứu.

Thôi, bao nhiêu đó cũng đủ lắm rồi. Bài học này là bài học quý giá cho anh chị em. Đây là cái bí mật mà tôi cho anh chị em biết ở lớp sáu này đó nhé. Chứ mấy lớp sáu kia chưa được. Vì chỗ đó thì luôn luôn tôi dạy, mấy người lớp sáu ngồi trước này, mỗi lần có điều kiện thì đi học để nghe thêm, đừng biết thêm, chứ ở nhà đâu có biết cái gì. Đó là anh chị em thì sung sướng nhưt, còn mấy người này thì sung sướng không có ít đâu. Tại vì học trước rồi, biết trước. Mấy người đó học thì anh chị em không biết. Ngược lại, những cái này thì anh chị em học, người ta biết, người ta tối. Nhưng mà điều kiện kim tự tháp tập thì giống nhau. Hồi trước tôi không có dạy cái này. Bây giờ được cái lợi điểm là tôi dạy cho anh chị em tập kim tự tháp này. Ngược lại những người học trước không có biết tập, chỉ biết dòm rồi truyền thôi. Bây giờ tôi cho tập. Mấy người học lớp sáu một vừa rồi đó, hợp tác lại, dự thính lớp này, bắt đầu tập, cũng giống anh chị em. Cũng mới tập được bốn bữa nay thôi, chứ hồi trước đâu có biết đâu mà tập. Đó là một điểm tốt cho anh chị em, mà cũng điều tốt cho mấy người này.

79/ Xin hỏi Thầy, ông không hiểu rõ lắm, làm sao có thể giúp những người bị nghiện nhẹ, chẳng hạn những người nghiện thuốc thì làm sao giúp họ cai thuốc?

Ngày hôm qua hay hôm kia, một người học viên có đề cập đến là trong lớp này thì ông nhận thấy có nhiều người lớn tuổi học hơn là người trẻ tuổi. Vậy ông xin hỏi Thầy có lý do nào giải thích được tình trạng này hay không?

Trong vấn đề hút thuốc, không có ngoại lệ. Đáng lẽ không có vấn đề cai thuốc. Quyền hút thuốc là quyền của người ta. Đôi khi có một số anh chị em nghĩ

rằng hút thuốc bị bệnh. Tôi thấy người đó hút thuốc 60 năm, họ vẫn mạnh khỏe như thường. Mà con cái cũng đầy đủ, không bao giờ họ bị bệnh gì hết. Họ cũng không ho nữa. Còn những người không hút thuốc tôi thấy ho hoài. Hễ lạnh tới là ho hen. Thời tiết đổi là ho hen. Mà ông đó hút thuốc 70 năm, thấy không có ho mà càng mạnh khỏe. Bây giờ làm sao? Giống trường hợp uống rượu, đâu có cai được.

Tuy nhiên, bây giờ anh chị em khỏi cần cầm điếu thuốc hút, thổi gì nữa. Nếu trường hợp người ta muốn anh chị em cai thuốc, thì anh chị em *ngồi đàn xa cũng được*. Đàn ông cai cho đàn bà cũng được. Đàn bà cai thuốc cho đàn ông cũng được, nếu anh chị em không biết hút thuốc. *Với điều kiện người ta chịu mới được*. Anh chị em tự động automatic mà cai người ta, không có giá trị. Quyền của người ta, làm sao được? Quyền của người ta thì mình không có vi phạm quyền đó. Anh chị em nhìn, truyền điện vô điếu thuốc 30 giây thôi. Nhớ, *sixième sens*, làm ơn dùm nhe, lúc người ta đang hút vậy nè, *sixième sens* của anh chị em, *truyền điện vô chỗ lửa cháy, điện vô điếu thuốc này, người ta hút vô thì sẽ bỏ thuốc*. Còn nếu anh chị em quên, mà nói, bữa đó không biết ông Thầy dạy truyền điện chỗ nào, anh chị em truyền điện chỗ người ta hút, thì thay vì không bỏ thuốc, họ nghiện thêm, tại vì ngon quá, hút nữa. Nếu anh chị em ghét người ta, thấy người này hút nhiều quá, muốn cho người ta hút thêm một ngày 3 gói, 4 gói nữa, anh chị em nói, được rồi, mầy mà hút thuốc, tao cho mầy hút thuốc thêm. Thay vì truyền vô chỗ lửa cháy, anh chị em truyền vô chỗ hút, thì chẳng những người ta không nghiện mà anh chị em nghiện. Tại vì bao nhiêu anh chị em ghét người ta, đưa về anh chị em, tự nhiên anh chị em mua thuốc, anh chị em hút. Thì không biết hút thì một ngày hút nửa gói trước, rồi từ từ anh chị em lên tới 3 gói một ngày. Cái này giúp cho người ta thì được, chứ nói thử để hại người ta, người ta thì không sao, anh chị em có sao đó. Là anh chị em bị đó. Cái này tôi nói thiệt à. Cái đó là phản nghịch lại. Đó là câu chuyện này, rồi tôi giải thích cho câu chuyện nữa.

Có một số anh chị em học được lớp 5.1, 5.2, theo nguyên tắc chung, luân xa 6 này là để anh chị em truyền cho người ta, dùng tình thương đem con về, đem những đứa con không nghe lời cha mẹ, chứ không phải dùng *sixième sens* rồi thương ông nào quá, làm cho ông đó thương, làm cho cô đó thương. Thương thiệt, chứ không phải không thiệt, nhưng mà thương rồi, chừng một tuần lễ sau thôi, hai tuần lễ sau mà quen rồi, tuần lễ thứ ba, anh chị em biết như thế nào không? Tuần lễ thứ ba thì anh chị em đang ngủ, nó đổ cho anh chị em nước mắt, mà nước mắt ớt trộn với tiêu, nó đổ vô lỗ mũi anh chị em. Anh chị em sặc. Tại lúc đó nó hết thương rồi. Tại vì người ta không có thương thiệt, mà anh chị em dùng luân xa 6 thì anh chị em ăn nước mắt với tiêu, nó đổ vô lỗ mũi chứ không đổ ở đâu hết. Anh chị em sặc ra máu, cái anh chị em bỏ người đó liền. Cái này có thiệt. Vì chỗ đó, anh chị em làm có tác dụng lắm, nhưng là hậu quả là anh chị em. Anh chị em làm thử coi, sẽ thấy được kết quả này. Cái chuyện này có rồi, có sự thật rồi. Vì chỗ đó,

khỏi cần dùng luân xa 6 gì hết, nếu hai người hợp với nhau, thì thương nhau. Có một người đó, telephone và nói thương người kia. Cô kia trả lời: “tôi ghét anh lắm, mà anh cứ điện thoại tôi hoài”. Ông kia nói: “được rồi mấy ghét tao, tao dùng sixième sens tao bắt mấy nói chuyện”. Người kia vừa giận, thì ông này dùng luân xa 6 điều khiến người kia, người kia vui liền. Vui, về quên chừng hai tuần thôi. Tuần thứ ba đi chơi ngon lành lắm. Tuần thứ tư tự nhiên cô đó cô ghét à. Cô đâm nước mắt ớt, thứ mà thiệt cay với tiêu, trộn lại, đổ vô lỗ mũi ông đó. Ông đó sặc máu, từ đó tới sau, thấy cô đó là tự động tránh, chứ khỏi luân xa 6 gì nữa. Trốn luôn. Không có giết, chỉ cho uống nước mắt ớt với tiêu thôi. Đổ lỗ mũi thôi, chứ không uống. Cái này là 100% thiệt. Những chuyện tôi giảng giải cho anh chị em là có thật.

Vấn đề cai thuốc, thì tôi giúp ý kiến như vậy, anh chị em có thể cai thuốc cho người ta rất dễ dàng, không có gì khó khăn hết.

Bây giờ anh chị em đừng có sợ người ta dùng luân xa 6. Mấy cô cũng đừng sợ, mấy ông có độc thân cũng đừng sợ nhé. Người ta không dùng luân xa 6 được đâu, anh chị em yên tâm cái này. Nếu người ta có ý không tốt thì chắc chắn không thành công, không ảnh hưởng gì hết, chắc chắn điều này. Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như vậy thì anh chị em đừng có lo ngại. Có một số anh chị em lo ngại, người ta học cái này, thực hiện cái này. Anh chị em thực hiện cái điều tốt thì anh chị em tạo phước đức cho mình, thể xác linh hồn mình càng ngày càng phát triển tâm linh, đường đời cũng như đường đạo, anh chị em sáng suốt. Nhưng anh chị em lợi dụng khả năng quyền năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta, thì chắc chắn anh chị em cũng thành công, nhưng thành công thì một nhưng thất bại tới mười. Vì chỗ đó tôi khuyên anh chị em trong cái môi trường nào cũng vậy, chúng ta học, học để nghiên cứu, để phát triển, để giúp cho mọi người, thì sự học hỏi này càng ngày chúng ta càng tinh tấn, càng cao thêm. Có như vậy thì anh chị em mới giúp cho người khác. Đó là nguyên tắc chung mà tôi muốn hướng dẫn. Anh chị em yên tâm mục này. Mục dùng luân xa 6, không bao giờ anh chị em lợi dụng. Lợi dụng cho mình thì được, nhưng lấy khả năng quyền năng của Thượng Đế mà thực hiện cái này là chắc chắn không thành công. Đó, tôi giải thích rõ ràng trong vấn đề, yên tâm mà sử dụng luân xa 6.

Đi lại vấn đề thì cai thuốc, người học viên này muốn giúp cho tất cả những người nào đồng ý cai thuốc, thì chỉ cần truyền điện vô trong đầu của tàn thuốc cháy, thì người đó bớt hút thuốc hoặc bỏ luôn. Đó là hình thức chúng ta giúp dưới điều kiện người đó đồng ý, chúng ta sẵn sàng giúp.

Cũng như bị sà ke ma túy cũng vậy. Nếu họ không đến cho anh chị em trị thì không thể nào giúp cho họ được. Người đó muốn cai, đến với anh chị em, châm cứu, đặt tay trị, hết liền, không có gì khó khăn hết.

Khi anh chị em nêu ra câu hỏi này, con trai, con gái, đàn ông, đàn bà, người trẻ, người già học, không có quan trọng. Đừng nghĩ rằng tôi lớn tuổi rồi, tôi không có khả năng. Biết đâu, anh chị em lớn tuổi mà vượt qua những trở ngại, những điều kiện sắp xảy ra, anh chị em tồn tại, có thể sống biết bao nhiêu năm mà không chết. Và một số trẻ tuổi, nghĩ rằng anh chị em trẻ, sống dai. Biết đâu chừng, rủi chẳng may, một hình thức nào đó mà anh chị em gây tai nạn, hoặc người ta gây tai nạn, thì anh chị em đâu còn trên quả địa cầu này. Vì lý do đó, người lớn hay nhỏ tuổi, không quan trọng. Quan trọng là cái linh hồn anh chị em tái kiếp thể xác này còn trách nhiệm không? Nếu còn trách nhiệm thì không bao giờ chết. Không bao giờ chết. Chẳng những không bao giờ chết mà một số anh chị em lớn tuổi mạnh khỏe ra, trẻ trung ra, để phục vụ cho gia đình, phục vụ cho dân tộc của anh chị em. Tạm thời tôi kể cho anh chị em nghe một câu chuyện, trong dòng dõi nhà vua, hiện tại ở trên thế gian này, chứ không phải chết rồi. Trong dòng dõi nhà vua, hầu hết những người lớn tuổi đều sợ đau bệnh. Khi họ được học ngành Nhân Điện này rồi thì chính họ bảo vệ cho họ, bảo vệ cho hoàng tộc họ. Điều đó thì dễ dàng rồi. Một điểm đặc biệt nhất, chính dòng dõi vua đó trình bày với tôi, theo nguyên tắc thì sai nguyên tắc, nhưng mà đã làm lỡ rồi. Sỡ dĩ sai nguyên tắc, nhưng mục đích chính không phải vì quyền lợi riêng tư, nhưng mà vì quyền lợi của một quốc gia. Trong một trận đấu ở Olympic vừa rồi tại Atlanta bên Hoa kỳ, thì những trận đấu của quốc gia đó đứng về hạng ba. Thì sau những trận đấu, luôn luôn về hạng ba, hạng nhì chứ không bao giờ đứng nhất. Thì người trong hoàng tộc đó, một người lớn tuổi lắm, trên 70 tuổi, chỉ cần ngồi dưới này, nhìn cái Tivi, thì đang cuộc tranh giải vô địch của thế giới, thì chính cái sixième sens, người đó học lớp 5.1, điều khiển người đang tranh giải, từ hạng ba lên hạng nhì, từ hạng nhì lên hạng nhất. Đoạt được huy chương vàng tại Olympic vừa rồi bên Atlanta bên Mỹ. Đó là điều quan trọng mà tôi muốn trình bày. Người hoàng tộc này không phải vì quyền lợi của người đó, nhưng mà người này muốn thí nghiệm cái năng lượng vũ trụ, mà chính người này trên 70 tuổi, điều khiển cái sixième sens, luân xa 6 bằng qua truyền hình. Trong khi đó thì bên Mỹ đang chiếu. Nước đó rất xa, mà điều khiển trên truyền hình, lại được thắng cuộc.

Sỡ dĩ tôi trình bày chứng minh cho anh chị em vậy, trong tương lai, nếu chúng ta, nếu chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, ở ngoài không gian, bao nhiêu xa, anh chị em chỉ cần ngồi thôi, điều khiển cũng được tác dụng, chứ không phải kể bên mới truyền điện được. Cũng như tôi hướng dẫn, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ để trị bệnh, anh chị em đâu có biết người A, người B. Hình ảnh thấy thôi, nhưng mà thật sự hình ảnh của người này bên Hoa kỳ, bên Á châu. Anh chị em chỉ ngồi bên Âu châu thôi, anh chị em để hình của người ở Á châu trong hộp này truyền điện cho người này thôi. Truyền điện vô cái hình giả, mà người thiệt bên kia hết bệnh. Đó là chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, truyền điện từ bên Âu châu, đi thẳng direct qua bên Á châu, bên Mỹ châu,

giúp cho người thiệt hết bệnh, hết đau bằng một hình ảnh giả. Đó là điểm đáng chú ý cho tương lai, và hiện tại mà ngành Nhân Điện chúng ta đã thực hiện gần hai năm nay, đã đạt được kết quả. Sở dĩ tôi thí dụ nhiều câu chuyện, trong tương lai bất cứ việc gì chúng ta làm cũng được, dưới điều kiện anh chị em chịu khó thực tập đi. Chính phương tiện giả tạm này, mà giúp cho chúng ta tìm chân lý thật, tìm cái năng lượng vũ trụ thật, để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho mọi người, chắc chắn chúng ta sẽ thành công.

80/ Trước hết ông xin cảm ơn Thầy đã cho phép ông hỏi. Sáng này Thầy có kể một câu chuyện là có một người học viên sau một thời gian học với Thầy thì bỏ đi tìm những người thầy khác. Và sau thời gian mấy năm thì người này đã mất năng lực và Thầy đã truyền lại năng lực cho người này. Ông xin hỏi Thầy đối với chúng con đã học với Thầy nhiều năm, riêng ông thì ông học từ năm 1992, ông xin hỏi Thầy tất cả chúng con trong phòng học này, chúng con có còn luân xa mở 100% hay không? Nếu trường hợp không thì Thầy có thể giúp chúng con hay không để cho chúng con thực tập với kim tự tháp có kết quả hơn?

Anh chị em vô ngồi học lớp sáu này rồi đó, thì chắc chắn anh chị em là cent pour cent, 100%. Mà tôi thí dụ nhe. Nếu anh chị em mà có mất năng lực đi nữa, mà đặt chân vô trong này ngồi lớp sáu, thì chắc chắn anh chị em cũng trở lại vị trí 100%. Tôi chỉ cần đưa kim tự tháp lên, tôi thí dụ cho anh chị em ngày đầu tiên thôi, tất cả linh hồn bất tử bất diệt mà có đi theo anh chị em cũng đứng ra ngoài hết. Tất cả anh chị em có bị mất năng lực, 30, hay 70 hay 100%, anh chị em cũng trở lại 100%. Ngoại trừ trường hợp, anh chị em học lớp 5.2 rồi, lớp này là lớp sáu, anh chị em chuẩn bị đi học, anh chị em nói ông Thầy này mất điện rồi, ông Thầy này không còn điện nữa. Đáng lẽ anh chị em dự thính, anh chị em học lớp sáu, anh chị em nói ông Thầy mất điện rồi, ông Thầy dạy không được, thì mình còn zero%. Đó là trong gia đình tôi, tôi tội nghiệp gia đình tôi, bà con của tôi. Đáng lẽ lên đường học lớp sáu, bệnh nặng, ngành Nhân Điện giúp, hết bệnh rồi, bây giờ tự động bỏ “ông Thầy mất năng lực rồi, ông Thầy không còn điện nữa, ông Thầy dạy không được”. Thì chính người đó còn zero% thì thuốc hết chữa rồi. Nhờ cái năng lượng vũ trụ mà hết đau, hết bệnh, bây giờ chính người này bỏ, rồi không còn tha thiết năng lượng vũ trụ thì năng lượng vũ trụ automatic, anh chị em tự bỏ, còn zero%. Thì bệnh trở lại là thuốc chữa không hết rồi. Thì buồn nhất là những người này, trong đó có bà con của tôi. Nhưng tôi cũng đành chịu à. Ngoại trừ người mà tôi thương nhất là má tôi thôi. Mà má tôi chắc chắn không bỏ rồi, bà học được mở luân xa 100%, bà nói khỏi cần học thêm, bao nhiêu đó đủ rồi, đừng bà chết bà về với Thiên đàng hoặc thành người khác, bà vui rồi, chứ không cần học cao. Còn anh

chị em nếu có mất năng lực mà trở vô đây học lớp sáu, kim tự tháp này có một năng lực rất mạnh cho anh chị em, cent pour cent trở lại liền. Tôi giải thích anh chị em nghe cho rõ.

Những ngày qua, tôi giải thích cho anh chị em, chúng ta đang học lớp sáu đây, chúng ta hủy bỏ tất cả cái năng lực này thì anh chị em còn zero pour cent. Cũng như tôi thí dụ cho anh chị em ngày hôm qua, khi cái ly này tôi giúp cho để uống nước, thì an toàn. Anh chị em không có ly này, uống nước cũng được vậy, nhưng cái chai anh chị em đưa vô như vậy thì sặc, đôi khi nguy hiểm tới tánh mạng. Bởi nước sặc đó mà làm cho anh chị em bị đau, bị bệnh, bị chết. Dù cho người thân của tôi, tôi cũng giúp không được, bởi lẽ Thượng Đế là đấng tối cao, mà bỏ Thượng Đế rồi, Thượng Đế giúp không được, tôi là người bình thường, tôi chỉ có bao nhiêu đây, Thượng Đế bao vòng như vậy, không giúp được, tôi bao nhiêu đây làm sao tôi giúp? Nhưng mà tôi có cách tôi giúp. Bằng hình thức, không phải tôi năn nỉ. Nếu tin tưởng tôi là Thầy, nếu tin tưởng tôi có khả năng, tôi chỉ cần đặt trong vòng 15 giây thôi, đặt luân xa số 6, số 7 thôi, tôi dùng sixième sens tôi truyền điện thì có 100% trở lại được như thường. Tất cả những trường hợp đó xảy ra, ngay cả những linh hồn bất tử bất diệt mà có xâm nhập đi nữa, thì lại tôi chỉ cần điều chỉnh trong vòng 15 giây thôi, thì tất cả linh hồn bất tử bất diệt không may mắn đó ngược lại được may mắn tôi đưa tái kiếp đi tu. Và người đó trở lại bình thường. Nhưng bây giờ làm sao? Ly nước liệng rồi, tôi lượm cái ly nước rồi. Thì phải lại tôi, tôi mới đưa lại cái ly nước. Bây giờ cái ly nước tôi giữ mà đi kiếm hoài, kiếm sao được? Anh chị em thấy không? Nhưng đó là cái duyên thôi. Tôi nói là nói vậy, chứ nếu dù cho người đứng hay bà con tôi, thân thuộc tôi mà nói, “Thầy ơi, có cách nào giúp?”. Tôi nói dễ lắm, 15 giây, ngồi xuống ghế đây, trở lại bình thường. Tôi có nhiều ly lắm. Cái ly này tôi cho người khác, tôi còn một ngàn cái ly khác. Mà tôi cho một ngàn cái ly khác, tôi còn một triệu cái ly khác. Muốn cái ly thì tôi đưa cái ly rất dễ dàng. Còn không muốn, trả cái ly, tôi cất, cho người khác tiếp.

Do đó thì học viên này cũng tội nghiệp. Học từ năm 92, 5 năm rồi, yên chí đi, không có sao đâu ông ơi. Tôi thấy ông là tôi vui rồi, tôi với Thiện bà con ông đó. Thành ra tôi thấy người Africa, tôi thương, ngộ lắm, không dính dấp gì tôi hết. Tôi nói thiệt à, người da đen ở Phi châu, Africa, hay bên Mỹ, bất cứ tôi đi nước nào, tôi thấy người da đen là tôi khoái à. Chắc hồi xưa tôi ở bên đó quá. Tôi với Thiện hồi đó chắc hai Thầy trò mình ở bên đó, thành ra tôi gặp người da đen, tôi thương. Tôi nghe Thiện mà đề nghị đi Africa, tôi vui liền. Ngộ vậy đó, không biết sao vậy? Chắc hồi xưa tôi da đen, thành ra tôi thấy da đen tôi thích lắm. Bởi vậy tôi giúp người da đen hoài. Bất cứ trường hợp nào khó khăn mà người da đen nói, “Thầy ơi, có cách nào giúp?” Tôi nói: “giúp cent pour cent”. Muốn học, muốn thực hiện, tôi cho 100% đi học.

Anh chị em yên tâm đi. Nếu anh chị em ý thức được đường đạo cũng như đường đời, thì chúng ta tiếp tục cuộc hành trình, chúng ta học, không phải vì quyền lợi của chúng ta, không phải quyền lợi của ngành Nhân Điện, mà đây là quyền lợi của nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình chúng ta. Do đó chúng ta học để hy sinh. Hy sinh cuộc đời mình để giúp cho dân tộc của mình. Hy sinh cuộc đời mình để giúp cho gia đình của mình. Hy sinh cuộc đời mình để giúp cho các dân tộc khác trên thế giới cần chúng ta. Chứ không phải vì quyền lợi riêng tư của tôi, của anh chị em, hay của phe nhóm. Tôi dạy anh chị em xong rồi, tôi lên đường. Tôi biết cái gì tôi dạy cho anh chị em cái đó. Để anh chị em tiếp thu được, anh chị em học được, người gần nhất đó là gia đình của anh chị em. Kế đó dân tộc của anh chị em, đi xa hơn nữa là dân tộc phụ cận anh chị em có thể giúp được. Bây giờ đây, bất cứ dân tộc nào trên thế giới, nếu bị tai nạn thì anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ rồi, bằng sixième sens của mình, bằng luân xa 6 của mình, anh chị em truyền điện giúp cho nó, mặc dầu không đạt được cent pour cent, nhưng ít ra cũng đạt được 40, 50, còn hơn là không được phần trăm nào. Đó là chúng ta đóng góp cho nhân loại, cho dân tộc và đóng góp cho mọi người cần đến chúng ta. Chúng ta vô tư giúp thì không có gì trở ngại hết.

Qua câu hỏi của học viên này, một lần nữa thì tôi xác nhận với học viên này cũng như tất cả anh chị em, đừng có lo. Bây giờ kim tự tháp này, anh chị em tập rồi thì về cố gắng tập đi. Tạo cho mình năng lực để mình giúp cho mọi người, trong đó có gia đình và dân tộc chúng ta. Một lần nữa tôi khuyên người học viên này cứ vui đi, không có sao đâu. Tôi thấy mặt ông cũng tốt lắm, không có đến nỗi gì mất đâu. Nếu mất thì ông cũng được cent pour cent trở lại như thường. Nhưng mà ông không có mất đâu mà sợ. Ông vui quá làm sao mất được.

81/ Kính chào Thầy, và Minh Hiệp. Tôi rất vui mừng được học ở đây. Da tôi trắng, tôi mong rằng điều này không có sao (cười). Tôi có hai câu hỏi.

Câu thứ nhất, tôi đang có một sự nan giải và phân đấu ở bên trong. Một là đi về miền quê sống cuộc sống thiên nhiên, hoặc ở lại thành phố và ráng tập sống êm đềm với chung quanh. Tôi cảm thấy chúng ta đang có một cuộc sống rất là ồn ào và lúc nào cũng vội vàng. Vì vậy nên có nhiều người học viên cũng muốn góp công, thực hiện những trung tâm để giúp người khác tìm được sự quân bình lại và tháo gỡ những sự đau buồn trong thế giới nhỏ bé của họ. Nhóm người này muốn kết hợp những tài năng của họ lại để cùng nhau giúp cho những người đang bị khủng hoảng trong đời sống. Tôi rất muốn làm chuyện đó. Nhưng cùng lúc đó tôi bị mâu thuẫn với chính tôi, là tôi phải sống hơi ẩn, vì con đường duy nhất mà mỗi người phải đi là con đường bên trong, để tự mình hiểu lấy mình. Có nghĩa là mình tách rời đám đông, để sống yên

bình với thiên nhiên hơn. Tôi muốn hỏi Thầy, Thầy nghĩ gì về sự này? Và có thể Thầy cho một ví dụ của một cuộc sống của một người nào đó?

Câu hỏi thứ hai là về kinh tế, có liên quan đến vấn đề vật chất và kinh tế. Thầy có thể nói gì về nền kinh tế hoặc có những khó khăn gì về nền kinh tế trên thế giới mà chúng ta sẽ gặp phải trong tương lai rất gần hay không?

Trước tiên tôi nói vấn đề da trắng. Dịch cái này cho họ cười. Thiện ơi.

Bây giờ đó, tôi thì tôi nhớ mặt rõ lắm, mà tôi ký giấy cho người ta đi học, tôi cũng nhớ rõ lắm. Người này thì da trắng thiệt, cũng có cảm tình với tôi lắm, nếu không có cảm tình tôi đâu có cho học lớp sáu này, bởi lẽ cổ chưa học lớp 5.2, mà tôi cho học trước một lớp. Tôi nhớ rõ lắm, đâu có người nào dấu được. Trong thời gian tôi đi ăn uống, mà ngồi riết trong thời gian chờ đợi tôi về tới khách sạn, ngồi hai ba tiếng đồng hồ để cố gắng gặp tôi một lần, để quyết định tôi cho phép học. Vì chỗ đó tôi thương người da trắng, chịu khó ngồi chờ đợi tôi ba tiếng đồng hồ, tôi ký cái đơn cho học lớp sáu. Lý do mà người da trắng được học lớp sáu này ngày hôm nay đó.

Bây giờ, ai cũng vậy. Khi ngành Nhân Điện chúng ta ra đời để học đóng góp giúp cho mình, giúp cho người khác thì có một số anh chị em muốn an nhàn. Ngay cả tôi cũng vậy. Tôi đây, cuộc đời sự nghiệp tôi, 25 năm trường rồi, một phần tư thế kỷ rồi, tôi vừa học, vừa thực hành, vừa giúp không biết bao nhiêu người, hàng triệu người trên thế giới, hàng chục triệu người hết đau hết bệnh, và biết bao nhiêu học trò tôi, trên 60 nước trên thế giới. Đôi khi tôi muốn trở về ẩn dật, giống như học viên này. Tôi muốn trở về một nơi nào mà xa xăm, không ai biết đến tôi. Rồi tôi tạo một công ăn việc làm mà không ai biết tôi là Thầy hết. Để tôi thí nghiệm coi cuộc đời của tôi, và tôi thí nghiệm ngoài xã hội, coi đối xử ngoài xã hội con người với con người như thế nào. Nhưng mà lỡ rồi. Lỡ một cái là tôi mang nợ với nhân loại rồi. Tôi mang nợ năm châu bốn biển rồi, tôi mang nợ tất cả mọi người cần tới tôi rồi, thành ra tôi an nhàn không được. Sở dĩ tôi trình bày như vậy, thì người học viên này cũng vậy, và tất cả anh chị em trong lớp học này cũng vậy. Nếu anh chị em không có trách nhiệm thì anh chị em đi nơi nào cũng được, thực hiện chương trình nào cũng được, nhưng nếu anh chị em có trách nhiệm thì Thượng Đế sẽ xoay chiều đối hưởng cho anh chị em phù hợp để anh chị em đóng góp giúp nhân loại. Mà điều này chúng ta không thể nào quyết định cuộc đời của mình được hết. Thứ nhất là anh chị em học tới lớp cao này. Không phải tôi nói ra đây thì anh chị em bỏ công ăn, việc làm, cơ sở rồi đi theo mục tiêu chánh mà giúp cho nhân loại. Không phải vậy. Nhưng dù muốn dù không, các đấng sẽ hay lắm. Thượng Đế sẽ hay lắm, tinh vi lắm. Sẽ xoay chiều đối hưởng làm thế nào cho anh

chị em phù hợp vào một điểm, mà điểm đó anh chị em giúp nhân loại, trong đó có dân tộc và gia đình của anh chị em, mà ổn thỏa, ổn định hết.

Bây giờ anh chị em là bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, anh chị em là tổng giám đốc, là cơ sở lớn, tất cả những cái đó, anh chị em không có bỏ được. Được rồi, Thượng Đế nói, đúng rồi chứ không sai đâu. Các anh chị em mình định như vậy là quyết định cuộc đời của mình, thì đúng 100% chứ không sai đâu. Dưới điều kiện, người đầu rảnh lại cho anh chị em làm, nhưng không có tiền trả, anh chị em làm không? Chắc chắn là anh chị em nói tôi đâu có rảnh tôi làm không như vậy. Nhưng mà không có người nào có tiền hết. Thì chắc chắn anh chị em khỏi có làm rảnh. Anh chị em làm vườn, chứ không làm rảnh được. Anh chị em bỏ tiền ra mua vật liệu, mượn cái nhà, nghe điện thoại, mà làm rảnh thì không có tiền trả, anh chị em làm không, chắc chắn allez sortie. Phải không? Bác sĩ cũng vậy. Anh chị em châm cứu, có thể giúp 3 bữa, 5 bữa, một ngày giúp 10 người, 5 người được. Mỗi ngày lại 300 người, châm cứu, dạ tôi không có tiền. Không tiền thì anh đi về chứ tôi đâu có rảnh, tôi còn nuôi con, nuôi vợ tôi, nuôi chồng tôi. Nhà cửa tôi phải ăn. Mà châm cứu không có tiền, thì làm ơn sortie again. Hai cái nhe.

Anh chị em dược sĩ, chế ra thuốc hay lắm, thuốc của anh chị em uống vô hết bệnh liền. Nhưng mà người ta không có tiền, lại bán chịu không? Dạ không! Đóng cửa tiệm luôn. Không có tiền. Anh chị em không dẹp cũng nghỉ.

Còn anh chị em sản xuất ra đồ, không thu tiền trả công nhân, công nhân nói “bye bye”, anh chị em fermer la porte, đóng cửa tiệm luôn. Chỉ có một chìa khóa nhỏ thôi, tiền anh chị em bị cô lập hết thì toàn bộ phá sản hết. Mà Thượng Đế hay lắm. Vì chỗ đó mà Thượng Đế tạo cho anh chị em một cái gia tài vô giá. Anh chị em không cần tiền sống, nhưng người ta cung cấp cho anh chị em tiền để sống, bởi lẽ anh chị em thương người ta, anh chị em giúp cho người ta, thì mỗi người cho anh chị em có một đồng thôi. Anh chị em nói, thôi một quan này, ăn thua gì, tôi không cần. Cần anh, cần lắm. Một cent cũng được nhe. Vì mỗi ngày anh chị em trị bệnh tập thể, một lần ba chục ngàn người, anh chị em có ba chục ngàn. Mọi lần anh chị em làm một ngàn đồng không có, bây giờ mỗi ngày, ba chục ngàn người, mỗi người cho một quan, mỗi ngày được ba chục ngàn quan. Một năm anh chị em có chín trăm ngàn quan, tiền xài không hết, cho người ta tiếp, làm công quả tiếp. Đó là một gia tài vô giá mà Thượng Đế sắp đặt cho anh chị em, mà anh chị em không biết. Tôi thí dụ cho anh chị em nghe.

Vì chỗ đó, người học viên này muốn ẩn dật, muốn an nhàn, không được đâu. Nếu anh chị em có trách nhiệm thì chắc chắn Thượng Đế sẽ xoay chiều đổi hướng để anh chị em phục vụ nhân loại. Nhưng Thượng Đế sẽ trả công sòng phẳng. Thượng Đế không có lợi dụng công việc làm của anh chị em đâu. Anh chị em làm nhiều hưởng nhiều, làm ít hưởng ít, anh chị em không làm cũng hưởng. Hưởng đây

là cho chồng, cho vợ, cho con của anh chị em, hết đau hết bệnh. Anh chị em hưởng cái này nè. Tôi phân tách cho rõ ràng. Do đó vấn đề chúng ta an nhàn, chắc có lẽ là người học viên này giống như tôi, không được an nhàn đâu. Bên cạnh chúng ta, bà con, dòng họ, bạn bè, gia đình ruột thịt, tất cả những người đó cần chúng ta giúp đỡ thì chúng ta ngồi đây an nhàn không được đâu. Dù cho ở thành thị, đồng quê, anh chị em an nhàn không được, bởi vì khi anh chị em về nhà quê, tính ẩn dật, không muốn tiếp xúc với ai hết, ngồi thiền định như thế này. Anh chị em nghĩ cuộc đời mình là ai, linh hồn mình xuống đây làm cái gì, thì chỉ nghĩ như vậy thôi. Ngoài ra anh chị em không muốn tiếp xúc với ai hết. Nhưng người quen thân của anh chị em nhất, kể bên bị bệnh, anh chị em nói không sao đâu, bệnh lại tôi trị cho, ba bữa hết bệnh. Người thứ nhứt thôi, thấy không sao. Chắc có một người, không có đáng kể nữa. Đi tới chỗ khác cũng vậy luôn. Anh chị em chỉ giúp một người thôi, không cần nhiều, thì trong tương lai một người đó sẽ nhân lên một triệu người tới mười triệu người. Bởi lẽ anh chị em có một cái quyền năng khả năng đặc biệt mà Thượng Đế ban cho, anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Anh chị em khỏi cần giới thiệu nhiều. Một người hết bệnh thôi, một triệu người đến, giúp tiếp. Chẳng những không có an nhàn mà lại bận rộn gấp trăm gấp ngàn lần ở thị trấn nữa. Thành ra anh chị em khỏi có trốn. Tôi ở Việt nam thì yên rồi, tôi qua đây làm chi? Anh chị em bên Đức thì yên ổn rồi, anh chị em qua bên Mỹ làm cái gì? Đi Thái Lan làm gì? Gặp tôi? Ở Hungary, Bulgary, Ba lan, tất cả các nước, ở đó yên rồi, ai biểu anh chị em qua bên Tây học làm chi? Ai biểu anh chị em đi qua Thái Lan học làm chi? Rồi bây giờ anh chị em vô ngồi nước Bỉ, học tiếp. Mà chưa nhe, còn học nữa. Học dài dài. Chừng nào tôi ngưng học thì anh chị em hết học. Mà tôi học hoài thì anh chị em học hoài. Anh chị em nói, chắc không chừng lớp sáu rồi, fermer la porte. Chưa đâu, open the door again. Đó là những gì tôi thấy được, biết trước được tôi trả lời cho một người học viên này và tôi trả lời trên một ngàn anh chị em có mặt hội trường này.

Bây giờ anh chị em nghe tôi nói vấn đề kinh tế:

Việc kinh tế Á châu, tôi biết trước cách nay 6 tháng. Không ai ngờ tới được hết. Một ngân hàng lớn nhứt nhì bên Nhật bỗng thất bại, bankrupcy, coi như khánh tận. Những ngân hàng nhỏ làm sao có đủ tiền mà để lo phát triển kinh tế. Cái nhu cầu người ta thì ít, mà sản xuất thì nhiều, thì không có sạt nghiệp thì cũng phải thất bại. Bởi lẽ nhân loại đâu còn tiền nữa. Đây là vấn đề kinh tế toàn thế giới sẽ giả tạo hết. Tiền tệ trong tương lai ở Âu châu, xài một thứ tiền, thì nước giàu nhứt, nước nghèo nhứt thì phải làm sao đây? Tất cả những cuộc kinh tế bây giờ tới cuối thế kỷ 20 là toàn giả tạo 100%. Không có người nào biết cái này hết. Đưa Á châu xuống, đưa Âu châu lên, đưa cho Âu châu xuống, đưa cho Mỹ châu lên, đưa cho Mỹ châu xuống, đưa cho Phi châu lên. Tất cả giả tạo hết, cuối thế kỷ 20 này toàn là giả tạo hết. Thành ra nền kinh tế hoàn toàn kiệt quệ toàn thế giới, tại cái cung

có, cái cầu không. Hai cái nó đối nghịch. Anh chị em sản xuất ra có người tiêu thụ thì được. Anh chị em sản xuất ra hàng triệu mà không có người tiêu thụ, thì sản xuất làm cái gì? Anh chị em cũng biết được việc này, nhưng đó là một sự giả tạo cho nền kinh tế của thế giới. Vì chỗ đó bây giờ đang sập tiệm ở Á châu. Rồi trong tương lai tới Âu châu, trong tương lai tới Mỹ châu. Rồi chỉ còn Phi châu. Mà Phi châu hồi đó tới giờ không bao giờ phát triển kinh tế, đưa nền kinh tế giả tạo cho Phi châu nữa. Phi châu có hầm mỏ, hầm kim cương, mỏ vàng uranium hay mỏ dầu, tất cả các cái đó là một đề tài cho người ta thay đổi chiều hướng, mà người ta không thấy cái kinh tế kiệt quệ, đi xuống. Ai cũng dành thị trường bên Trung quốc, một tỷ hai trăm triệu người. Được rồi, thì trường đông người, nhưng tiền đâu mà mua? Cơm gạo không có ăn, tiền đâu đi mua? Có, một tỷ năm trăm triệu người, được có một triệu người giàu thôi, một tỷ một trăm bốn mươi lăm triệu người không có tiền. Tất cả các nơi dành thị trường Trung hoa, người thì đông thiệt, giống như bên An độ. Tại sao không qua thị trường An độ dành? An độ bảy trăm triệu người, không có tiền. Trung hoa cũng vậy. Tất cả nền kinh tế của thế giới cuối thế kỷ 20 này, kinh tế giả tạo hết. Bây giờ tôi là người Mỹ, đồng đô la là cao nhất thế giới. Có thể là thứ nhì. Đó là bây giờ. Kinh tế của người Mỹ sẽ cao, giúp cho dân tộc Mỹ có công ăn việc làm, nhưng khi sản xuất ai xài đây? Làm ra ba chục ngàn chiếc máy bay, bán ba ngàn tỷ đô la. Nhưng máy bay có khách chở không? Khách có tiền đi máy bay không? Tôi thí dụ một hai trường hợp thôi. Tạo ra lương thực, thực phẩm, hồi xưa thì có thể ăn ổ bánh mì dài, mà ngon, hai hộp pate. Bây giờ anh chị em đâu có tiền, ăn có nửa ổ bánh mì thôi, có một phần tư hộp pate thôi. Mà pate mỗi tháng ra một triệu hộp pate. Mọi lần thì mỗi tháng ra một triệu. Bây giờ bán được có hai trăm ngàn, còn tám trăm ngàn dư thừa. Mà mỗi một tháng tám trăm ngàn hộp pate dư thừa, một năm thì được bao nhiêu triệu hộp pate, đổ xuống sông, anh chị em sạt nghiệp. Tôi chỉ nói cái nhỏ thôi.

Tôi nói cho nghe cái lớn đây: chuẩn bị nghe cái lớn!

Anh chị em giàu phải không? Anh chị em nghèo phải không? Giàu/ nghèo, anh chị em giống nhau hết. Khi sáu cái satellite ngoài không gian, một trong sáu cái, ba cái fermer thôi, ba cái bị hư thôi, ba cái bị trở ngại thôi, tất cả anh chị em, một người giàu giống như người nghèo, mà đôi khi người nghèo lại giàu hơn người giàu. Blocks hết. Anh chị em chỉ xài cái credit card không. Mà credit card, anh chị em đưa vô máy, nhảy ra, đưa vô máy, nhảy ra. Máy hư, anh chị em có zero, không có đồng bạc nào hết. Còn anh chị em nghèo, vậy mà cũng có năm bảy chục, một trăm, anh chị em còn mua đồ được. Còn credit card anh chị em đưa vô, nó đưa ra, đưa vô, đưa ra, zero. Đưa vô, cái lấy ra, zero. Mà người ngân hàng đâu dám đưa anh chị em tiền. Làm sao mà tính?

Tôi nói, trong tương lai, hệ thống điện tử, nếu mà không có khéo, thì tất cả toàn thế giới sẽ nghèo hết. Nhưng mà anh chị em được cái gia tài vô giá rồi, khỏi

lo. Hai bàn tay thôi. Mỗi ngày người ta cho anh chị em một cent thôi. Một ngày trị bệnh chừng mười ngàn người thôi, được mười ngàn cent. Được một ngàn đồng bạc, khỏe rồi. Trong khi đó một cent người ta không làm ra, anh chị em mỗi ngày có một ngàn. Đó là một cái gia tài vô giá mà Thượng Đế đã ban cho chúng ta mà anh chị em không bao giờ nghĩ tới. Khi người ta sạt nghiệp, khi người ta nghèo thì tất cả những người tu là giàu nứt. Bởi lẽ anh chị em làm không có tính toán. Người ta nghèo cũng ráng để cho anh chị em một cent. Mỗi ngày anh chị em giúp chừng mười ngàn người thôi, anh chị em có mười ngàn cent, là được một ngàn đô la, xài đâu có hết. Người ta một đồng, một cent không có, mà mỗi ngày anh chị em cứ vô một ngàn, một ngàn, mà không có tính toán, tự động người ta bỏ, một thùng vậy, thì lấy ra một ngàn đô la. Gia tài vô giá đó. Vì chỗ đó thì bây giờ tôi khuyên anh chị em nghe. Nếu anh chị em lỡ làm ăn thì anh chị em đừng có đầu tư nữa, tới đó thôi. Bất cứ trường hợp nào anh chị em đừng có đầu tư, bỏ tiền bao nhiêu coi như lỗ bao nhiêu. Bỏ ít lỗ ít, bỏ nhiều lỗ nhiều. Không bỏ cũng lỗ. Bị có cơ sở sẵn rồi. Từ cái lỗ ít tới lỗ nhiều. Không có giàu đâu, hết giàu rồi. Không phải những năm kinh tế phát triển về trước đâu. Bây giờ, cái cầu thì ít, mà cái cung thì nhiều quá rồi. Không có được, tôi thấy rồi. Tôi thấy hết tình hình thế giới rồi. Nguyên tình hình thế giới, mà tôi thấy cái việc ở Á châu trước 6 tháng về trước, lúc đó thì Nhật bản chưa khánh tận, Nam dương chưa khánh tận, Mã lai chưa khánh tận, Thái Lan chưa khánh tận, Singapore chưa khánh tận, ngay cả Đài loan chưa khánh tận. Tất cả các nước châu Á đều khánh tận hết. Một chiều đi xuống rõ rệt thì bây giờ ai có tiền bảo trợ đây? Bảo trợ một nước, được. Cùng một lúc mười nước. Mà nước Nhật bản là nước có tiền nhiều nhất, mà một ngân hàng lớn đang khánh tận thì anh chị em biết, những ngân hàng nhỏ, tiền đâu mà có?

Mấy chuyên viên kinh tế của thế giới đang lo ngại, trên cái đà đi xuống. Trong khi các nước trên thế giới đang lo ngại vấn đề kinh tế, Âu châu với Mỹ châu thì chưa lo ngại, anh chị em chưa lo ngại phải không? Anh chị em tính là thị trường chung châu Âu của anh chị em chắc ăn. Nội các nước giàu chan hòa nước nghèo không, anh chị em cũng sạt nghiệp rồi. Khởi nói vấn đề kinh tế. Anh chị em vô thị trường chung châu Âu phải không? Anh chị em xài tiền giống nhau? Được rồi, nước giàu mà bảo trợ nước nghèo không, thị trường Âu châu cũng sạt nghiệp rồi. Vì đâu có tiền. Mà một nước đâu phải năm chục ngàn người. Nước nào cũng mười triệu, hai chục triệu, ba chục triệu người.

Tại vì người này hỏi kinh tế, tôi chỉ cho vài nét nhỏ thôi. Còn những nét mới thì chưa đâu. Bây giờ anh chị em có tiền, có dám xài không? Mọi lần cách nay 3 năm về trước anh chị em vô shopping, đi ra cũng xài một ngàn đồng. Bây giờ cũng vô shopping vậy, vô ra, có một trăm bạc, không dám mua. Tiền đâu mà mua? Hàng hóa nó sale 50, 30, 70%, anh chị em ngó cho vui con mắt thôi, cũng muốn mua lắm, nhưng nghĩ lại mấy đứa con không có tiền xài, nghĩ lại gia đình không có

tiền xài, ngưng lại, không mua. Thì thay vì nó vô một ngàn thì bây giờ một trăm, không dám mua. Anh chị em mua đồ tầm bậy tầm bạ về cho nó vui thôi, chứ không dám mua nhiều. Mua nhiều đâu có chỗ chứa. Đó là kinh tế khó khăn toàn thế giới. Nhiều mặt lắm.

Các nhà khoa học trên thế giới cảnh cáo là tình trạng quả địa cầu. Quả địa cầu không đến nỗi nào đâu. Anh chị em chết một triệu cũng còn chín trăm triệu. Còn cái này chết một lần chín trăm triệu, không còn người nào hết. Thiên tai, nguyên tử, bắn một vùng đó, vùng đó một trăm ngàn, một triệu người chết, thì không thành vấn đề. Kinh tế kiệt quệ thì toàn thế giới, bốn, năm tỷ người, kiệt quệ, thì cái đó là một bước trầm trọng nhất, đáng lo ngại nhất cho thế giới. Do đó, bây giờ anh chị em chuẩn bị đi, đừng anh chị em không có lo kinh tế nữa. Anh chị em sẽ không có bị khủng hoảng, đau thần kinh khi kinh tế sa sút. Anh chị em không có bị đau thần kinh khi thấy người ta đói khổ. Chính lúc đó là lúc mà chúng ta dễ điều kiện thực hiện giúp cho tất cả mọi người không có bệnh hệ thần kinh, không có bị đau bị bệnh, bởi hệ thần kinh bị sa sút vì nền kinh tế sa sút. Tiền tệ không có, lương thực, thực phẩm hoa màu không có ăn. Chẳng những như vậy, bị ô nhiễm thì tôi hỏi anh chị em, sống cũng như chết. Lý do đó mà các nhà khoa học trên thế giới không bao giờ dám chứng minh cái này, chỉ đổ thừa tận thế, thiên tai, núi lửa nổ. Chỉ đổ thừa những thứ đó làm cho chúng ta quên lãng trong vấn đề kinh tế kiệt quệ toàn bộ của thế giới.

Qua câu hỏi của học viên này, thì tôi nhắc cho anh chị em biết tình trạng kinh tế của thế giới đang khó khăn vô cùng. Thì chúng ta phải cố gắng làm thế nào cho nó gọn trong vấn đề công ăn, việc làm của mình. Có như vậy thì chúng ta mới giữ vững được nề nếp của xã hội, hiện tại đang khó khăn kinh tế. Thêm vào đó, chúng ta có khả năng quyền năng Thượng Đế ban cho chúng ta rồi, đây là món quà quý nhất, đây là một gia tài vô giá mà Thượng Đế đã ban cho, chúng ta giúp nhân loại. Mà khi anh chị em giúp cho nhân loại thì chắc chắn nhân loại, mọi người sẽ giúp lại cho anh chị em. Mỗi người đóng góp cho anh chị em một cent thôi, một lát bánh mì thôi, mỗi ngày mười ngàn người thì cho anh chị em mười ngàn lát bánh mì, anh chị em biết bao nhiêu bánh mì để giúp cho người khác. Trong khi đó, tiền tệ không có, mỗi người cho anh chị em một cent, một cắc thôi. Một ngày mười ngàn cent thì biết bao nhiêu tiền. Nước thì không có uống. Nhưng mỗi một ngày người ta cho anh chị em một ly nước thôi. Mà mười ngàn người đem mười ngàn ly nước thì nước anh chị em dư sài.

Bây giờ thị trường Âu châu còn giàu, bởi nước Anh, Đức và các nước trên thị trường chung Âu châu có tiền thì giữ vững nền kinh tế, nhưng biết được bao lâu đây? Anh chị em sản xuất ra, tiêu thụ bên Á châu, mà Á châu thì không có tiền mua.

Đi lại vấn đề, những xáo trộn vấn đề tinh thần, kinh tế thì một phương pháp duy nhất mình cố gắng làm thế nào để bảo vệ sức khỏe cho mình đi, để tránh tình trạng khủng hoảng kinh tế mà làm cho mình đau đầu. Thì những kế hoạch mà chúng ta thực hiện đây, chẳng những bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình mình, bảo vệ cho dân tộc mình và giúp đỡ cho tất cả các dân tộc phụ cận anh chị em, một cuộc sống an bình mà không có nhức đầu. Đó là một cuộc sống thoải mái nhất, không bị lệ thuộc vấn đề kinh tế, giàu/nghèo. Chúng ta sống cuộc sống an nhàn bằng cái năng lượng vũ trụ nuôi dưỡng chúng ta thì chắc chắn chúng ta sẽ mạnh khỏe. Chính chúng ta mạnh khỏe đó thì chúng ta sáng suốt, sẽ giúp tất cả mọi người mà không được may mắn như chúng ta. Tôi hy vọng rằng, qua câu hỏi của học viên này, trong lãnh vực kinh tế và qua sự hiểu biết kinh tế của tôi một phần, của Đông nam châu Á, của Âu châu, của Mỹ châu và nước khác, thì tôi giúp ý kiến cho anh chị em thôi. Tuy nhiên, không phải là tuyệt đối. Chắc chắn là tương đối rồi, nhưng mà sự tương đối thì chúng ta cũng phải chuẩn bị, bằng cái năng lượng vũ trụ bảo vệ chúng ta, giúp chúng ta và gia đình chúng ta để vượt qua những tai nạn khó khăn đó, là bệnh hoạn, đau yếu. Chứ không phải tai nạn mà thiếu thốn vấn đề kinh tế. Anh chị em có thể ăn ba lát bánh mì, nhưng bây giờ cái anh chị em có thể ăn hai lát được. Và chính hai lát đó, anh chị em lấy cái sức lực mà giúp đỡ cho mọi người bớt bệnh bớt dư thừa thì sẽ tặng lại cho người khác. Mà người khác đó là gia đình, dân tộc của chúng ta chứ không ai xa lạ đâu.

Người học viên này không có sống an nhàn ở miền quê được đâu. Và không sống an nhàn ở thị trấn được đâu. Mà bây giờ với khả năng của người học viên này, nếu có thời gian rảnh thì nên giúp bè bạn mình đi, giúp gia đình mình đi. Đó là tạo niềm vui cho mình, tạo niềm vui cho mọi người. Đó là đường hướng tốt của Chúa. Tu hành: hành là hành động giúp mọi người. Thì ông Phật sẽ giúp cho anh chị em. Thượng Đế sẽ giúp cho anh chị em. Mà phước đức của ông Phật, ông Chúa, hoặc Thượng Đế cũng như các đấng thiêng liêng cao cả cho chúng ta thì vĩnh viễn chúng ta trường tồn vĩnh cửu, xài đời đời, kiếp kiếp chứ không phải trong một đời này là chấm dứt.

Do đó tôi khuyên anh chị em, nếu chúng ta ý thức được trong tình trạng xảy ra cuối thế kỷ này, tình trạng khó khăn chung cho nhân loại, thì chúng ta cố gắng thực hiện cái này, đóng góp cho mình, đóng góp cho dân tộc mình, đóng góp cho mọi người, bằng cái tình thương Thượng Đế ban cho chúng ta. Bằng cái bàn tay xoa dịu những nỗi đau đớn của mọi người, chắc chắn niềm vui chung thì chúng ta sẽ không bị ảnh hưởng đau đầu, bởi nhân loại khổ, kinh tế xuống, người ta không có tiền. Thì chính lúc đó là lúc mà các người khác sẽ nhờ đến chúng ta. Chúng ta sẽ giúp giải tỏa hết những nỗi khổ đau của những người khác, đó là một thời điểm mà một việc làm chúng ta phải chuẩn bị từ bây giờ để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người cần đến chúng ta, bắt đầu năm 1998 tới cuối thế kỷ 20 này, là ba năm

kế tiếp chắc chắn chúng ta sẽ nhiều việc làm, để chúng ta giúp cho tất cả mọi người.(nghe cái này, không mấy gì vui rồi)

Ráng đi, nếu không vui thì cũng phải ráng học cái này. Đặng cho có kết quả để giúp cho mình, giúp cho người khác. Chứ anh chị em không vui mà bỏ cuộc, là mình thiệt thòi, gia đình mình thiệt thòi nữa. Thành ra anh chị em phải ráng, tạo ánh sáng niềm vui cho mình để mình lo cho gia đình mình, lo cho bè bạn mình, lo cho dân tộc mình. Còn anh chị em chưa có khả năng nhiều thì khỏi lo cho người khác, lo cho mình trước đi.

Cho người Việt nam hỏi đi, cho người này hỏi, Dũng. Parlez vietnamien, nghe cho quen.

80/ Con kính chào Thầy, con có hai câu hỏi, xin Thầy giải đáp dùm cho con. Thưa Thầy, nếu trong thời gian con đi nghỉ hè một tuần, hai tuần hoặc một tháng, mà con không có mang kim tự tháp để tập một ngày hai lần, vì con sợ làm mất hay bị bỏ quên, con có thể chụp một tấm hình kim tự tháp nhỏ này để mang theo cho dễ không? Con có thể nhìn vào tấm hình này để tập có được không?

Câu hỏi thứ nhì, khi con ngồi tập, nhìn vào kim tự tháp, từ dưới lên trên, thì con thấy kim tự tháp nhỏ này từ từ lớn lên. Con không biết có phải bị hoa mắt hay không? Hiện tượng đó có ý nghĩa gì? Xin Thầy giảng cho con biết. Và khi con ngủ thì con thấy Thầy ở bên cạnh con, có phải Thầy đang dạy cho con học không? Xin cảm ơn Thầy.

Cái đó thuộc về hoa mắt thiệt rồi.

Nếu anh chị em đi sợ làm mất, khỏi đem theo cũng được. Nhưng theo ý kiến của tôi, tôi không bắt buộc anh chị em, chắc chắn trên đoạn đường anh chị em đi bằng máy bay, anh chị em đi bằng xe, đi bằng tàu, đi bằng xe lửa, đôi khi gặp những trường hợp bất khả kháng xảy ra anh chị em có thể dùng cái này, hóa giải được cho mình, mà giúp cho không biết bao nhiêu cái nạn tai xảy ra ở trên xe lửa, dưới tàu, trên xe hơi, ngay cả máy bay. Anh chị em sẽ thực hiện được. Tuy nhiên, nếu cảm thấy mang cái này làm cho anh chị em bức mình thì anh chị em để ở nhà đi, rồi trong thời gian đi xong, trở về tập cũng không có gì trở ngại hết. Đừng có lo cái này. Thích đem theo cũng được. Không thích đem cũng được, không có gì trở ngại hết. Nhưng đem theo thì lợi cho anh chị em. Chẳng những lợi cho anh chị em, mà còn lợi cho người khác. Nếu những trường hợp khó khăn có thể xảy ra. Còn những trường hợp không có xảy ra thì anh chị em lấy kim tự tháp này tập, cũng bảo vệ sức khỏe cho mình, và có thể giúp trong những trường hợp đặc biệt xảy ra mà anh chị em không có thể nào giúp được, thì lại giúp được. Tuy nhiên trong vấn đề

mang theo, không mang theo, đó là chuyện của anh chị em, chứ không phải của tôi. Bắt buộc cần cho anh chị em học, tôi tặng cho anh chị em, rồi anh chị em nói, mỗi lần mang theo mất tự do quá. Nhưng không tự do đâu. Chừng mà máy bay nó đảo qua, đảo lại, anh chị em mới điên đầu, nói “phải dè”, thì kim tự tháp ở nhà rồi. Thì anh chị em cùng với người ta, ói. Lúc đó anh chị em nói “phải dè”. Phải dè thì máy bay nó lật hai ba “tour” rồi. Cái này tôi nói thiệt. Có sao tôi nói vậy. Tại vì anh chị em hỏi, nhiệm vụ tôi là Thầy, tôi phải trả lời cho anh chị em hết. Mà tùy anh chị em quyết định chứ không phải tôi bắt buộc anh chị em đem theo. Cái này tôi không bắt buộc.

Câu thứ hai, bây giờ anh chị em chưa có tác dụng đâu. Bây giờ, khi nào mà anh chị em tập cái này, tập từ 30 giây, ngồi như thế này, cái tay để chỗ này mà nếu không còn biết anh chị em ngồi trên ghế hay bàn, không biết hai chân ở dưới đất hay trên không. Nói tóm lại, khi anh chị em hợp nhứt rồi, thì anh chị em ngồi như vậy, không có biết cơ thể nặng hay nhẹ gì hết. Mà vị trí ngồi đâu, cũng không biết. Cơ thể nhẹ nhàng, không có biết là cơ thể của anh chị em ở đâu. Theo nguyên tắc chung, ngồi vịn cái bàn, thì cảm nhận cái tay để ở cái bàn. Nhưng khi tập rồi, không biết cái tay đặt ngay cái bàn hay cái tay để trong không gian. Đó là một hình thức hợp nhứt lại với cái năng lượng vũ trụ, thì anh chị em không còn suy nghĩ gì hết, thì cái thân hình của anh chị em nhẹ nhàng. Đó là chân lý đến với anh chị em. Còn cái sức nóng cảm nhận được, đó là cái năng lực vũ trụ để cho anh chị em biết. Mà khi tịnh tâm hợp nhứt rồi, cái đường cao nhứt là cái đường anh chị em không có cảm nhận được khi ngồi cái ghế này, chân chạm vô cái ghế này mà không biết ngồi ở đâu, mặc dầu, cái lưng dựa vô thành ghế. Nhưng khi tập rồi thì không biết cái lưng dựa thành ghế. Nói tóm lại là anh chị em không có sự cảm nhận nào với hình thể. Trong tương lai anh chị em sẽ tập cái này, và sẽ đạt được cái này. Thì lúc đó mới được. Chứ còn tưởng tượng hình ảnh này, dòm lên dòm xuống, cái hình nhỏ tới hình lớn. Không có đâu. Cái đó là tự mình tưởng tượng chứ không có. Đó là câu hỏi thứ hai, tôi giải thích trong vấn đề kim tự tháp.

Riêng câu hỏi phụ của người học viên này. Có một số anh chị em nằm chiêm bao thấy tôi, có hai cách. Thường thường thấy tôi là tôi rầy nhiều hơn dạy. Phần dạy thì ít lắm, nhưng phần rầy thì nhiều. Tại vì khi tôi dạy anh chị em, tôi không cho anh chị em thấy. Cho anh chị em thấy anh chị em dễ người. Rầy cho anh chị em giỏi chứ không phải tôi ghét anh chị em. Anh chị em mà thấy tôi đứng kế bên là anh chị em chuẩn bị, tôi rầy đó. Mà rầy cho anh chị em càng giỏi chứ không phải tôi ghét mà tôi rầy. Anh chị em với tôi, đâu có gì đâu mà ghét. Tôi rầy là tôi muốn cho anh chị em càng ngày càng giỏi thêm. Chứ không phải tôi rầy, tôi đưa anh chị em xuống. Tôi nói, học cái này sai nguyên tắc rồi, không được đâu. Rầy là như vậy. Chỉ cái này nè, đưa vô đầu, anh chị em nhớ.

Vậy thì đừng có mong nằm chiêm bao gặp tôi nhe. Nhưng trước sau, sau trước cũng gặp tôi à. Tại vì nhiều khi anh chị em học trật, bị tôi rầy. Chắc anh chị em nói: thôi tối nay, tôi nằm chiêm bao thấy ai thì thấy, đừng thấy ông Thầy nhe! Khi mà anh chị em nghĩ như vậy, thì thấy tôi hoài. Ac nghiệt vậy. Mà thấy tôi hoài chừng nào thì anh chị em càng giỏi chừng đó. Nói đi, phải nói lại vậy. Thấy tôi, thì thật sự là tôi rầy anh chị em. Nhưng mà tôi chỉ cho anh chị em mấy bài học hay. Anh chị em phải nghe cho rõ. Cái rầy của tôi là tôi muốn dạy cho anh chị em càng ngày càng giỏi, càng ngày càng hay. Chứ không phải tôi tới rầy anh chị em, nói tôi tại sao không theo ý tôi ... không phải vậy. Trừ trường hợp mà anh chị em kỳ quá, tôi cũng vỗ nhẹ anh chị em thôi. Vỗ nhẹ, anh chị em tỉnh, thì hết. Ở đây coi vậy chứ nhiều người ưa bị tôi đánh lăm. Mà làm bộ dấu chứ tôi biết hết. Đánh mà anh chị em nên thân, còn hơn là không đánh, anh chị em hư, cũng vậy à. Đánh trong giấc ngủ đó. Tôi đánh anh chị em là một hình thức tôi truyền điện cho anh chị em đó, chịu không? Cái này thì khoái rồi. Very good? Mỗi lần mà đánh một cái là truyền điện, mạnh hơn. Thành ra bây giờ anh chị em chịu tôi đánh không? Nói vậy chứ, đừng đánh nhiều, không tốt. Tôi giải thích làm sao, giải thích qua, giải thích lại, tất cả học trò đều lợi hết, chỉ có tôi thiệt thòi nhất. Là tôi phải truyền điện cho anh chị em, tôi phải dạy cho anh chị em giỏi, tôi phải giải thích cho anh chị em nghe hết tất cả những cái đó. Mục đích của tôi là muốn cho anh chị em càng ngày càng mạnh, càng ngày càng giỏi, càng cao. Chứ tôi không có một cái ý nào, giả tử nói xấu tôi, tôi đánh anh chị em. Tại anh chị em nói xấu tôi, tôi đâu có nghe mà giận anh chị em? Tôi nói thiệt. Anh chị em chê tôi, nói xấu tôi, thật sự tôi không nghe. Không nghe thì làm sao tôi giận? Toàn là tôi nghe chuyện anh chị em nói tốt tôi không. Anh chị em nói “ông Thầy này kỳ”. Tôi nói không sao đâu, coi vậy chứ tôi dở lăm. Anh chị em khen tôi không. Tôi nghe anh chị em khen không, làm sao tôi giận? Mỗi một lần mà anh chị em chê tôi, thì coi như anh chị em khen tôi, làm sao tôi giận anh chị em được. Mỗi một lần anh chị em chê tôi, thì anh chị em giới thiệu, đưa tôi lên cao, làm sao tôi giận anh chị em được? Anh chị em bắt chước giống như tôi đi. Cái anh chị em khỏe à. Ai mệt thì mệt, kệ họ. Mình khỏe. Họ nói mình mà mình khỏe thì còn sướng hơn, mà người ta nói nặng anh chị em, anh chị em nghe, thì mệt, đằng kia khỏe. Tốt hơn hết, người ta nói xấu mình, mình cười. Họ nói sao kỳ vậy, sao cười? Cười đặng cho anh chị em mắc cỡ. Mà mắc cỡ thì anh chị em không có nói bậy nữa. Không nói bậy nữa, tôi khỏe, anh chị em khỏe. Dễ nhất là vậy. Anh chị em cố gắng học như tôi vậy đi. Chắc chắn anh chị em không bao giờ bị mệt hết. Chẳng những không biết mệt mà luôn luôn càng ngày điện càng mạnh, giúp cho cơ thể anh chị em được tốt. Tôi hy vọng rằng qua câu hỏi của người học viên này, cũng là một sự kinh nghiệm học hỏi, chứ không có nghĩa là tôi nói mỗi lần thấy tôi là tôi rầy la, không phải đâu. Một hình thức tôi luôn luôn bên cạnh giúp cho anh chị em, gặp những khó khăn. Vừa đánh anh chị em, vừa truyền điện cho anh chị em, vừa chỉ cho anh chị em tai qua nạn khỏi, biết rằng ba tháng tới, hai tháng tới, một tuần lễ tới đây, anh chị em sẽ gặp những trường hợp đó, anh

chị em nghe tiếng nói của tôi thôi, tôi nói, ở nhà làm việc nghe con, đừng có đi chơi. Anh chị em biết, anh chị em cãi lời tôi đi, là chết liền, bị tai nạn liền. Đó là một hình thức. Hai ba thứ lận. Vừa rầy, vừa truyền điện cho anh chị em mà vừa giúp cho anh chị em tai qua nạn khỏi trong cuộc hành trình mà anh chị em dự trù làm. Khi mà anh chị em thấy tôi, anh chị em ngưng liền. Tôi giải thích cho nghe, để đừng có nghĩ rằng, nói trời ơi, thôi đừng nằm chiêm bao thấy ông Thầy, thấy ông Thầy nguy hiểm quá. Ông đánh mình hoài chắc chịu không nổi. Nhưng đánh nhiều chừng nào thì điện nhiều chừng đó. Một hình thức đánh là tôi muốn giúp cho anh chị em vượt qua mọi trở ngại, mọi thử thách. Đó là tôi biết anh chị em sẽ cần tôi để giải quyết cho anh chị em nhiều vấn đề khó khăn. Vì chỗ đó tôi rầy, để cho anh chị em biết những khó khăn đó, anh chị em sẽ vượt qua khỏi, bằng hình thức tôi nói ba mà anh chị em biết mười. Tôi giải thích trong cuộc nằm chiêm bao mà thấy tôi, là tôi giải thích cho từng chi tiết một. Tôi giải thích tại sao anh chị em thấy tôi, thấy tôi để làm cái gì, rồi tôi giúp ý kiến gì. Đó là anh chị em nghĩ đến tôi, để giúp cho anh chị em một sự việc mà anh chị em không thể nào giải quyết được. Mà chính sự việc đó, tôi giải thích cho anh chị em bằng tư tưởng của mình, bằng lời nói của tôi trực tiếp với anh chị em, khi anh chị em thấy, thì anh chị em mới sáng suốt nhận định mà giải quyết những tình trạng này, giúp cho mình, giúp cho người khác không có bị trở ngại, bây giờ và cho tương lai.

Do đó thì trong vấn đề nằm chiêm bao, cũng có hai cái. Một cái thì tôi hướng dẫn cho anh chị em đường đạo. Một cái thì tôi giúp ý kiến cho anh chị em, giải quyết những khó khăn, những trở ngại cho anh chị em. Còn một cái nữa, anh chị em mà thương tôi quá, nằm chiêm bao thấy tôi hoài. Mà thấy tôi hoài, tôi bên cạnh anh chị em hoài, thì anh chị em phải ráng học. Có cái thứ ba. Tôi biết có một số học trò thương tôi lắm. Thương là thương ông Thầy nhiều hình thức khác nhau, chứ không phải một hình thức. Thì lúc đó, anh chị em sẽ được tôi đến với anh chị em nhiều. Bởi có thể là anh chị em muốn giúp cho nhiều người, nhưng bị trở ngại hình thức này, hình thức khác. Anh chị em muốn học cho nhiều, cho nhanh, cho lạ. Anh chị em thì có giới hạn, chứ đâu có vô giới hạn, do đó thì có thể một tuần lễ anh chị em thấy tôi ba lần, năm lần. Tôi biết chứ không phải không biết đâu. Vì chỗ đó mà tôi muốn giúp ý kiến cho anh chị em để anh chị em thanh toán mọi sự việc khác, mà anh chị em làm một sự việc lớn, giúp cho mọi người, giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc. Điều này tôi biết. Đó là sự liên hệ giữa dòng điện, giữa linh hồn của anh chị em và linh hồn tôi, để tôi giúp ý kiến cho anh chị em để giải quyết những việc khó khăn, những việc lớn ổn thỏa hết rồi, thì có cơ hội, điều kiện, anh chị em phát triển trong lãnh vực tâm linh, xã hội, gia đình. Có như vậy thì anh chị em mới an ổn mà tiếp tục cuộc hành trình giúp cho dân tộc, giúp cho nhân loại, giúp cho gia đình chúng ta.

Qua câu hỏi của học viên này, tôi trả lời một cái chánh của cá nhân người này. Tuy nhiên những cái nét chánh khác mà tôi vừa trình bày, là trong tương lai đây, anh chị em sẽ thấy những hình ảnh, ánh sáng của tôi bên cạnh với anh chị em để giúp ý kiến cho anh chị em hoàn thành những nhiệm vụ lớn. Mà nhiệm vụ lớn đó là mục đích giúp cho nhân loại không có bị chết chóc, không có bị thương tật, trở lại dưới bất cứ hình thức nào. Chúng ta muốn bảo vệ nhân loại, mọi người ít có bị thiên tai, chết chóc và nạn tai. Đó là luôn luôn tôi bên cạnh anh chị em. Bằng cái năng lượng của tôi, bằng hình dáng của tôi mà anh chị em thấy được. Bằng ánh sáng mà tôi đến bên cạnh với anh chị em, để kết hợp với anh chị em làm một sự việc giúp cho nhân loại.

Coi như là, tối đây, anh chị em cũng học tới ngày thứ tư, hết nửa đường lớp sáu rồi. Bây giờ thì chuẩn bị nghỉ cho khỏe. Lát nữa ăn cơm rồi lên xe bus về. Tối nay ráng nhớ tập cái này 30 giây tới 5 phút nhé. Còn anh chị em ở khách sạn này thì tối nay, đi đâu chơi đi, uống rượu thì uống, tối về cũng ráng tập 30 giây tới 5 phút đi. Rồi ngày mai tiếp tục học lại.

Ngày mai, ban tổ chức phải đem cái bàn lại đây. Ngày mai tôi nhờ để cái pyramid lớn. Ngày mai, anh chị em phải cố gắng vô sớm. Tám giờ thiếu mười, đầy đủ hết rồi. Tôi mong rằng ngày mai, 8 giờ thiếu 10, ngồi đây, tôi đặt kim tự tháp lớn, anh chị em nhớ đem kim tự tháp nhỏ, có thể cầm trên tay như vậy, nhìn từ dưới lên trên, từ 30 giây tới 5 phút. Trên đây thì tôi cũng nhìn từ dưới lên trên, từ 30 giây tới 5 phút bằng kim tự tháp lớn. Thời gian nào tôi thấy đủ điện rồi, tôi ngưng thì tất cả anh chị em ngưng. Tôi sẽ giải thích cho học trong vấn đề tập trung vào một điểm, tập bằng cái luân xa 6 của mình với kim tự tháp này. Sau phần đó rồi thì chắc chắn trong 40 quốc gia tới đây học, có một quốc gia sẽ vui mừng, tôi tặng cho cái kim tự tháp này cho quốc gia đó. Mà ngày mai tôi tuyên bố. Tối nay ngủ, coi có nằm chiêm bao giống như học viên này không. Coi ông Thầy tặng pyramid này cho ai. Rồi mai, trước khi tôi tặng, tôi hỏi anh chị em nào có nằm chiêm bao không? Kim tự tháp này biết tặng cho ai không? Rồi anh chị em nói coi trúng hay trật. Trúng thì vui và trật cũng vui luôn. Đó là bài học chung cho tất cả anh chị em.

22/12/9

Bây giờ sáng nay, anh chị em chuẩn bị, lát nữa đây, thay vì học thì có một số anh chị em thích, tôi cũng muốn thực tập vấn đề ngồi để anh chị em nhìn từ dưới lên trên. Tôi chưa biết, có thể 30 giây, 40 giây hoặc 1, 2, 3 phút. Nhưng cũng không có quá 5 phút đâu. Tại vì quá 5 phút thì chắc chắn chúng ta chịu không nổi. Có anh chị em nào quên mang kim tự tháp nhỏ không? Nếu quên là một điều thiếu sót cho anh chị em.

Trên này thì tôi truyền, nếu cảm thấy mỗi tay chịu không được, tôi thí dụ, đây là kim tự tháp nhỏ của anh chị em, nếu để như thế này, chịu đựng được thì được, để sao cho thoải mái thôi. Tôi nhắc lại, khi tôi nói bắt đầu, thì anh chị em để tư thế nào cũng được, miễn sao là không có mỗi tay thôi. Tuy nhiên tôi không nhất định số phút được là bao nhiêu, nhưng khi nào tôi nói chấm dứt, coi như cuộc thực tập chấm dứt. Tùy anh chị em, có thể một số sẽ ngó từ dưới lên trên chấm lăm. Và một số ngó từ dưới lên trên mau lăm. Vấn đề chậm mau không thành vấn đề, có thể ngó lên 5 lượt, 3 lượt hay 7 lượt, 10 lượt, tùy anh chị em.

Trước khi tôi tập trung luân xa 6 vào kim tự tháp này, tôi cũng nhắc cho anh chị em vài lời. Chắc chắn là điện năng của ngày hôm nay, khi tôi tập trung vào đây cũng như anh chị em tập trung vào một điểm, chúng ta cùng vào một điểm kim tự tháp để tạo năng lực mạnh cho mình, bằng hình thức kim tự tháp thu hút cái năng lượng vũ trụ và giúp cho chúng ta. Do đó thì chắc chắn ngày hôm nay có một số anh chị em đừng có bận tâm. Có bệnh, có đau hay làm cho anh chị em khó chịu trong đầu, hoặc nặng nhẹ, thì đừng lo. Tất cả những cái thay đổi môi trường đó, là giúp cho chúng ta phù hợp với cái năng lượng vũ trụ. Do đó có thay đổi đôi chút trong đầu của chúng ta, anh chị em đừng có lo ngại. Sự khó chịu đó để nó hòa hợp cái năng lượng vũ trụ bây giờ và cho tương lai. Càng ngày anh chị em sẽ càng thay đổi cái môi trường. Mà chính môi trường này là năng lượng vũ trụ cùng với điện năng của cơ thể, nó hòa hợp.

Bây giờ bắt đầu tập. Khi ngưng tập tôi cũng ngồi vị thế như thế này, tôi cho dưới đó chụp hình. Bây giờ chuẩn bị tập.

Rồi, bắt đầu.

(6 phút)

Tôi cho chụp hình trong một phút. Sau đó tôi dẫn giải cho anh chị em.

Sau khi anh chị em tập trung vào một điểm kim tự tháp, đáng lẽ ra điện còn luân lưu nữa chứ không phải hết đâu. Nhưng mà tôi biết, nếu tôi tiếp tục truyền thêm, anh chị em chịu đựng không được. Điện nó bao gồm nguyên cái lớp học này và rất mạnh bởi những kim tự tháp. Trong tương lai đây, chính một điểm này mà anh chị em sẽ thực hiện cá nhân cũng được. Nguyên nhóm cũng được. Tôi thí dụ ở một điểm A, anh chị em đang ở, tập trung 5 người, 10 người, cùng một điểm, anh chị em đưa kim tự tháp tập trung 30 giây, rồi gửi điện năng này ra ngoài không gian để đưa những cụm mây rời khỏi chỗ này, tạo cho anh chị em ánh sáng, tạo cho anh chị em sự ấm áp. Đó là nguyên tắc mà trong tương lai chúng ta sẽ sử dụng cái này. Một người cũng được, mười người cũng được. Anh chị em muốn gửi điện năng tới một điểm A để giúp cho điểm A không có bị trở ngại tình trạng khó khăn, bất cứ trong lãnh vực gì. Thí dụ tình trạng chiến tranh, thiên tai, trở ngại làm cho

mọi người đau khổ, thì lúc đó anh chị em có thể tập trung 5 tới 20 người, hoặc một nhóm họp lại. Thay vì họp lại ăn uống vào ngày cuối tuần hay những ngày lễ, hoặc trong thời kỳ mà các chỗ khác bị ảnh hưởng nhiều ít, thì chúng ta tập trung một điểm, mỗi anh chị em cầm một kim tự tháp nhỏ. Khi anh chị em tập trung vào một điểm kim tự tháp nhỏ trong vòng từ 30 giây tới 5 phút, sau phần đó thì đặt kim tự tháp xuống, để đó, rồi anh chị em sẽ gửi năng lực bằng luân xa 6 của mình đến vùng bị tai nạn đó. Thì chắc chắn vùng đó sẽ được tiếp thu bởi điện năng của chúng ta gửi, thì nó xoa dịu những nỗi đau khổ của vùng đó. Hoặc những trở ngại, những khó khăn của vùng đó sẽ bớt dần.

Sở dĩ ngày hôm nay tôi truyền điện vô kim tự tháp tập trung về một điểm cùng với anh chị em, thì bây giờ, tôi sẽ trình bày với anh chị em vài nét:

Ngày hôm qua tôi có trình bày với anh chị em một sự việc. Vô tình, cố ý, hoặc người đó thử, hoặc người đó cố ý thực hiện chương trình dùng luân xa 6 của mình để điều khiển một người cùng học với người đó, để được thương, được mến. Nhưng ngược lại, dùng cách đó thì không đúng nguyên tắc.

Bây giờ đây, chính cái thời điểm này là thời điểm mà anh chị em tập trung vô kim tự tháp này, dành riêng cho anh chị em lớp sáu, cùng như một số học lớp sáu trước, dự thính. Tất cả anh chị em tập trung vào một điểm cùng với tôi, ngày hôm nay, thì sau lớp học này, anh chị em về, sẽ thấy thay đổi. Thay đổi là một sự thay đổi vô cùng quan trọng cho ngành nghề anh chị em, cho cuộc đời sự nghiệp của anh chị em và cho việc làm của anh chị em. Bất cứ trong trường hợp nào thì anh chị em có khó khăn đi nữa, hoặc người ta có khó khăn với anh chị em đi nữa, thì nó sẽ dung hòa hết. Có một sự bình thản, có nghĩa là, biết thương yêu nhau, biết giúp đỡ lẫn nhau. Thương yêu là giúp đỡ. Tình thương để giúp đỡ, chứ không phải thương yêu giữa con trai, con gái. Ý tôi muốn nói đây, chính cái năng lực ngày hôm nay mà Thượng Đế ban cho chúng ta cái tình thương cao cả, tập trung vào một điểm kim tự tháp này, hòa hợp với tư tưởng của anh chị em là một. Vì chỗ đó bất cứ trong trường hợp nào thì anh chị em giải hòa cũng được. Tôi nói thí dụ. Hai người đang gây gổ với nhau. Anh chị em là người thứ ba, chỉ cần nói một tiếng cho người bên này hoặc người bên kia, thì tất cả sẽ giảng hòa êm đẹp. Không có xáo trộn rắc rối. Thì trước tiên, anh chị em sẽ về gia đình trước đi. Trước kia, con anh chị em có thể không nghe lời, bướng bỉnh. Bây giờ sau lớp học này, anh chị em có năng lực thì về thử gia đình mình trước đi. Coi con mình có nghe mình không. Con mình có biết thương yêu mình không, có thay đổi không. Trong gia đình anh chị em thấy trước, rồi ra ngoài xã hội thì anh chị em sẽ thấy thế nào. Khi anh chị em làm việc thì sẽ có cảm tình. Ở trên thì có cảm tình. Ở dưới cũng có cảm tình. Và tất cả những người chung quanh sẽ có cảm tình. Tôi không dám nói có cảm tình được 100%, nhưng mà ít nhất cũng được 80% trở lên. Đó là một điều tốt cho anh chị em. Trong tương lai thì chúng ta sẽ xoa dịu hòa hợp lại những tình thương cao

cả mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Bằng cái năng lực mà chúng ta tập ở kim tự tháp này. Chắc chắn là mỗi ngày anh chị em tập, thì mỗi một ngày cái năng lượng vũ trụ vô cơ thể anh chị em, mỗi một ngày tình thương cao cả mà Thượng Đế ban cho chúng ta thì chúng ta sẽ hòa giải, hòa hợp hết. Không có trường hợp nào khó khăn đối với anh chị em hết. Ngược lại, anh chị em sẽ giúp biết bao nhiêu người sẽ không có khó khăn. Những người mà anh chị em giúp đỡ là gia đình của anh chị em, sở làm, bè bạn của anh chị em, những người thân của anh chị em, tất cả những trường hợp đó chúng ta sẽ giải quyết được hết.

Sau khi lớp học này thì coi như chấm dứt ngày Giáng sinh, vào sau ngày đó một tuần lễ thì coi như qua năm mới rồi. Anh chị em sẽ thấy thay đổi môi trường, toàn cầu. Toàn cầu nhe! Ngược lại thì chúng ta, anh chị em, không biết như thế nào, tôi dạy lớp này là lớp thứ tư của lớp sáu. Lớp thứ nhất ở tại Thái Lan. Lớp thứ nhì tại Hồng Kong. Lớp thứ ba cũng ở Thái Lan. Lớp thứ tư thì tại đây. Nhưng một điều mà tôi nhận xét, trong bốn lớp qua, thì lớp này có nhiều đề tài lạ nhất xuất hiện. Bởi lẽ có thể là cái chu kỳ cuối năm 1997 này, tạo cho một lớp sáu này dành riêng cho một số anh chị em ở Âu châu, và một số ít ở các nơi khác tập trung về đây. Chắc chắn là trong tương lai Âu châu có nhiều triển vọng đem sự việc của chúng ta, anh chị em ở Âu châu này giúp cho năm châu bốn biển rất nhiều. Mặc dầu đây là lớp thứ tư, nhưng qua sự hướng dẫn, trả lời của tôi, những câu hỏi mà anh chị em nêu ra bốn ngày qua, không phải trình độ, nhưng mà linh hồn của chúng ta, Thượng Đế, các đấng tối cao đã giúp chúng ta nhiều trong vấn đề anh chị em nêu ra câu hỏi, trả lời. Để tôi cùng anh chị em học hỏi để đáp ứng nhu cầu giúp cho tình trạng khó khăn của nhân loại từ năm 1998 trở về sau. Do đó lớp này là may mắn nhất cho anh chị em, và cũng may mắn nhất cho những người dự thính lớp học này, có biết được hiểu được những kinh nghiệm tôi trả lời, cũng như những câu hỏi của học viên nêu ra, chắc chắn sẽ đem ích lợi cho tất cả mọi người trong lớp học này. Ngoài ra, lần đầu tiên tôi thực hiện cái chương trình này, bằng cách tôi và tất cả anh chị em tập trung về một điểm. Một điểm đó trong tương lai anh chị em tiếp xúc với tôi cũng dễ dàng. Mà ngược lại những anh chị em khó khăn thì tôi cũng trực tiếp bằng điện năng của tôi hòa hợp với điện năng của anh chị em, giúp cho anh chị em cũng không khó khăn. Do đó, ánh sáng và niềm vui chính mang cho anh chị em nhiều nhất. Và chính ánh sáng và niềm vui này, anh chị em sẽ mang về cho gia đình mình, những người chung quanh và những người liên hệ với chúng ta. Những người liên hệ với anh chị em thì chắc chắn ánh sáng niềm vui chan hòa hết, từ điểm nhỏ, lan rộng những điểm lớn, dân tộc và các quốc gia khác trên thế giới cũng như các quốc gia gần anh chị em. Tôi hy vọng, sau lớp học này, không phải anh chị em thay đổi mà môi trường xung quanh thay đổi. Môi trường thế giới thay đổi. Mà chính chúng ta là người trung gian để hóa giải những khó khăn của các nước, những trường hợp gia đình, bè bạn, công ăn, việc làm thì anh chị em sẽ thấy thay đổi môi trường toàn bộ. Thứ nhất là ngành nghề của anh chị

em, thì đương nhiên thay đổi một chiều hướng tốt rồi. Nhưng ngược lại, ngành nghề của người khác thì anh chị em cũng đáp ứng nhu cầu giúp. Đó là một điều tốt, mà hồi này tôi thấy cái dòng điện luôn luôn anh chị em tiếp nhận rất nhiều. Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em cố gắng, mỗi một ngày cố gắng bỏ thời gian cho mình 5 phút cũng được, 3 phút cũng được, có nghĩa là mỗi buổi sáng không có rảnh thì 30 giây tới 1, 2 phút cũng được, anh chị em stop. Và buổi tối trước khi đi ngủ cũng tập 30 giây, tới 2 phút cũng được, stop. Nhưng mà bây giờ sáng nay, tôi tập trung vào một điểm kim tự tháp nhỏ và lớn, anh chị em thì tập trung vào kim tự tháp, chắc chắn là cái đầu của anh chị em không có mấy gì bình thường đâu. Có nghĩa là điện năng vô nhiều quá. Vì chỗ đó thì tối nay, tôi khuyên anh chị em, nghỉ một bữa đi. Sáng mai sẽ tập lại. Nếu anh chị em muốn thử thì tối nay thử cũng được. Nhưng mà anh chị em nhìn trong 30 giây, tôi sợ điện năng vô nhiều quá, anh chị em khó chịu. Thì anh chị em thử đi. Nếu anh chị em nhìn được thì tốt. Còn nhìn không được thấy khó chịu thì ngưng liền. Không cần thiết phải 30 giây, 1 phút. Tối nay về chỉ nhìn kim tự tháp này coi. Cách nay bốn bữa trước, anh chị em nhìn từ 30 giây tới 5 phút. Bây giờ tối nay, thử coi có tập được 5 phút không. Nếu tập không được thì anh chị em stop liền. Anh chị em sẽ thấy khác thường, là cái đầu sẽ bị nặng, khó chịu. Khó chịu, nặng không quan trọng. Quan trọng là để cho điện năng của anh chị em phù hợp với điện năng của vũ trụ, thì chắc chắn chúng ta sẽ sung sướng điểm này để chúng ta phục vụ cho mình giúp cho tất cả mọi người. Tôi nhắn nhủ cho vài lời. Qua sự luyện tập kim tự tháp này, hy vọng lần này và lớp này, đặc biệt những lớp khác, và chính lớp này anh chị em sẽ bỏ công, bỏ sức rất nhiều cho tương lai. Mà tương lai gần nhất là 2 tuần tới đây. Chứ không phải dài đâu. Tại vì hết tuần này, tuần tới là qua năm tới rồi. Mà qua năm tới môi trường sẽ thay đổi hết rồi. Mà chính môi trường này tạo điều kiện chúng ta học, nghiên cứu, giúp đỡ. Vừa học, vừa nghiên cứu để giúp đỡ. Tại môi trường xung quanh thay đổi thì anh chị em có khả năng, được các đấng thiêng liêng cao cả ban cho chúng ta tình thương này, chính tình thương này anh chị em chan hòa cho mọi người. Người gần nhất là gia đình của anh chị em, dân tộc của anh chị em, đi xa hơn nữa các dân tộc khác gần phụ cận anh chị em, và các dân tộc xa, cũng như gần, anh chị em có thể đóng góp giúp cho mọi người. Ngay địa phương anh chị em ở, anh chị em tập trung một điểm vô kim tự tháp, gửi đi Á châu, Mỹ châu, Úc châu, Phi châu, không có gì trở ngại. Riêng Âu châu thì đương nhiên anh chị em phải thực hiện rồi. Ý tôi muốn nói đây ngoài châu anh chị em ở thì có gửi cái năng lượng này cho tất cả các châu khác bất cứ trong trường hợp nào xảy ra. Chắc chắn là anh chị em sẽ có việc làm.

Thì bây giờ tôi khuyên, anh chị em bận công ăn việc làm, nếu biết một địa điểm A, B, C nào đó bị tai nạn thì có thể cùng một lúc anh chị em không có tập trung được. Thí dụ nhà của anh chị em cách xa nhau 5, 10, 15 cây số. Anh chị em nói, bây giờ 7 giờ thiếu mười, còn 10 phút nữa tất cả mỗi một người đặt cái kim tự tháp ở nhà của mình. Tôi thí dụ ở Bể này. Bên Bể này có 120 người học lớp sáu

này. anh chị em biết địa điểm A của vùng đó bị tai nạn, cùng một lúc, anh chị em này liên lạc với nhau, thống nhất quyết định giờ, đúng 7 giờ, chúng ta sẽ tập trung vào kim tự tháp 30 giây tới 5 phút. Sau phần chấm dứt 5 phút rồi, là 7 giờ 05, tôi thí dụ. Thì 7 giờ 05, tất cả tư tưởng anh chị em hướng về điểm A xáo trộn, thì chắc chắn điểm A sẽ được chúng ta giúp bằng năng lượng vũ trụ, bằng tình thương của chúng ta thì nó sẽ hóa giải điểm A đó, không có bị trường hợp khó khăn, không có bị nặng mà trở lại dung hòa và nhẹ. Tuy nhiên nếu tình trạng muốn vừa giúp cho người ta, vừa nghiên cứu, thì anh chị em nói, “chị Minh hiệp ơi, tôi nghe nói trung tâm của chị cũng rộng lắm, có thể được 40 người không?” 40 cái ghế, ngói, cầm cái này tập trung về một điểm 5 phút rồi, thì tất cả dùng sixième sens gửi dòng điện về điểm A. Chắc chắn điểm A đó nhận được dòng điện của chúng ta, của anh chị em thì nó hóa giải liền. Ít gây thiệt hại cho vùng đó liền.

Chắc chắn là anh chị em không phải thử, mà anh chị em phải thực hành nhe. Hồi xưa tôi thường nói với anh chị em thử, nhưng mà bây giờ anh chị em không có thử đâu. Tại vì không phải một điểm, nhiều điểm lắm. Do đó, điểm nào có duyên trước thì làm trước. Điểm nào chưa có duyên thì từ từ làm. Chứ không có nghĩa là ngói tập trung vào một điểm này, rồi gửi điểm A mà bỏ điểm B. Đi lại vấn đề, truyền hình báo A, B, C, D, bốn điểm. Anh chị em ngói nhà, điện thoại các nơi, cùng tập trung cũng được. Sau 5 phút rồi, bây giờ chúng ta tập trung về điểm A, trong vòng 5 phút, gửi cho điểm A. (Sau đó, tập kim tự tháp một lần nữa), rồi trong vòng 5 phút, gửi cho điểm B (và tiếp tục tập) rồi trong vòng 5 phút, gửi cho điểm C. Hoặc ở nhà anh chị em. Anh chị em ngói trong phòng của anh chị em, có thể giúp cho bốn điểm A, B, C, D, mà 40 hoặc 50 anh chị em vừa điện thoại. Thì gửi điểm A xong, thì chúng ta bắt đầu qua điểm B, rồi bắt đầu điểm C, điểm D ... Bốn điểm đó, thì gửi những dòng điện rồi, 3 tiếng đồng hồ sau, nếu có tin tức mới, mở truyền hình ra coi, hoặc ngày hôm sau mở tin tức ra coi, coi môi trường thay đổi tới mức độ nào. Thì anh chị em thấy được kết quả mà chúng ta thực hiện giúp cho vùng đó bị thiên tai, khó khăn, trở ngại mà làm cho người ta phải khổ sở. Chính lúc đó anh chị em sẽ giúp, thì sẽ thấy được kết quả hiện hữu ngay lúc đó, ngay thời gian ngắn, hoặc ngày hôm sau. Tôi hướng dẫn cho rõ ràng.

Khi mà tôi hướng dẫn như vậy là chắc chắn chúng ta sẽ có nhiều việc làm giúp đỡ cho các nơi khác, không được may mắn, thì chúng ta cứ thực hiện đi. Chắc chắn là đem ích lợi cho anh chị em, mọi người. Đó là một hình thức mà Thượng Đế giao chúng ta nhiệm vụ, bắt đầu chúng ta làm chứ không phải thực tập, nhe. Năm 1998, chúng ta làm, chứ không phải thực tập. Hồi xưa thì tôi thường nói với anh chị em thử và tập. Bây giờ nhiệm vụ của chúng ta là bắt đầu làm. Không có thực tập nữa. Không có thời gian thực tập nữa. Anh chị em có thực tập là ở nhà, 30 giây tới 5 phút thôi. Mà năm 1998 này, anh chị em bắt đầu gửi đi, thực hiện, giúp. Đó là anh chị em bắt đầu làm rồi đó. Làm từ ít tới nhiều, chứ không phải làm từ nhiều tới

ít. Hai cái nó khác nhau. Bữa nay anh chị em làm một, mai làm ba, mốt làm bốn. Anh chị em đừng có lo không có thời gian. Anh chị em nói không có thời gian. Tôi cho anh chị em 24 tiếng đồng hồ không có làm việc gì hết, ngoài vấn đề làm cái này không. Coi coi anh chị em có thời gian không? Không lẽ anh chị em uống rượu hoài. Uống rượu cũng được, mà uống không say. Có lúc tôi nói thiệt nhe. Bây giờ anh chị em đang uống rượu, bàn tiệc 10 người. Mỗi người uống chừng nửa chai rượu thôi, không uống nhiều. Nửa chai thì anh chị em thấy cùng muốn ngà ngà cái mặt rồi, nghĩa là trong mình không thấy bình thường rồi. Nhưng mà vừa mở TV lên, anh chị em thấy điểm A mà đang xáo trộn, khó khăn gặp phải, tất cả những rượu của anh chị em tan liền. Cái này, anh chị em thử. Bữa tiệc nào, anh chị em uống rượu cho nhiều đi. Hai người một chai, uống vô mặt mày nóng, có thể trong cơ thể khó chịu bằng chất rượu. Mở TV lên coi. Anh chị em lật tờ báo coi đi. Tôi thí dụ. Thấy điểm A đó bây giờ đang xáo trộn gặp phải, người ta đang khổ sở, cầu cứu, đang cần giúp đỡ, anh chị em chỉ cần nghe như vậy thôi, bằng radio, bằng TV, bằng báo chí, đọc coi, tỉnh rượu liền. Lúc đó đó, thì chắc chắn anh chị em không có mang kim tự tháp rồi. Nhưng mà lúc đó thì anh chị em tỉnh rượu rồi, thì hẹn lại một giờ sau, hai giờ sau, thì dụ, anh chị em về nhà, tập trung vào một điểm thực hiện cái chương trình gửi điện năng này tới A, B, C, D. Đó, tôi giải thích cho từng chi tiết một, qua sự luyện tập này, chắc chắn là năm 1998 anh chị em sẽ sử dụng cái này nhiều nhưt. Trước tiên là cho anh chị em, kích thích tuyến yên, tuyến tùng, bảo vệ thể xác cho anh chị em, giúp cho anh chị em có sức khỏe. Cái thứ hai là anh chị em gửi những dòng điện tốt đến đến A, B, C, D để giúp cho người ta không có bị khó khăn, trở ngại dưới bất cứ trường hợp nào. Đó, tôi tóm tắt câu chuyện như thế đó để anh chị em bắt đầu làm.

Tôi suy nghĩ rồi, có ba châu mà ngày hôm qua tôi giải thích trong tương lai ở quả địa cầu chúng ta thay đổi. Không phải ba châu mà ba vùng biển. Vùng Pacific (Thái bình dương), vùng Atlatic, và vùng Aretic. Coi như là Thái bình dương, Đại tây dương và Bắc băng dương. Và vùng đó, trong tương lai sẽ tồn tại bảo vệ quả địa cầu chúng ta, giúp quả địa cầu chúng ta bằng cái lượng nước rút bớt, nhường phần đất lại cho nhân loại phát triển, nghiên cứu và có cuộc sống tốt. Đó là thời kỳ thế kỷ 21, theo tôi nghĩ. Có thể cuối thế kỷ 20 này chúng ta sẽ biết được chương trình đó và thay đổi môi trường, và một số anh chị em khoa học trên thế giới đang lo ngại. Vì chỗ đó, Thái bình dương, tôi gửi một cái kim tự tháp rồi. Tại vùng Đông nam châu Á, là Việt nam của tôi. Vùng Đại tây dương thì tôi sẽ mang hai cái này về Hoa kỳ. Còn một cái thì tôi sẽ giúp cho Đại tây dương là vùng Hòa Lan. Có sự liên hệ Bắc băng dương, thì cái kim tự tháp này, tôi sẽ gửi về cho Isarel. Thành ra ông Natan, đại diện Isarel, rình cái này về bên đó. Cái thứ nhưt. Bây giờ tôi chuẩn bị cho Thái bình dương rồi. tôi chuẩn bị cho Đại tây dương rồi, là ở bên Hòa Lan. Và bây giờ tôi chuẩn bị kim tự tháp này cho Bắc băng dương. Thì ba vùng biển này trong tương lai sẽ bảo vệ cho quả địa cầu chúng ta giữ vững. Bảo vệ quả địa

cầu chắc chắn chúng ta sẽ không bị ô nhiễm khi thay đổi vùng biển này. Tôi biết ba vùng biển này trong tương lai sẽ vô cùng quan trọng, giúp cho nhân loại phát triển. Phát triển con người, phát triển đất đai, và phát triển hoa màu. Cũng như lương thực, thực phẩm, cũng như hải sản trong tương lai, anh chị em ăn uống, con cá, con tôm không có bị ô nhiễm và chính dòng nước này sẽ giúp cho lương thực, thực phẩm chúng ta trông trọt, ngay cả động vật, thực vật, nó sẽ sống một cuộc sống an hòa, giống như nhân loại. Chúng ta không còn sợ vấn đề thời tiết, không sợ ô nhiễm môi trường, không sợ chất hóa học, không sợ chất độc ăn phải. Vì chỗ đó tôi chuẩn bị trước hết rồi. Tôi biết, tôi phải chuẩn bị trước, để tất cả tôi sẽ cố gắng với khả năng của tôi, để bảo vệ. Không bao giờ tôi muốn cho nhân loại chết nhiều. Mặc dầu trước đây, tôi có thể nói 15%, 10%. Nhưng sau khi tôi nhận thấy, nếu nhân loại mà chết 10% cũng nhiều chứ đừng nói là 30%. Vì chỗ đó, với khả năng của tôi, cố gắng hết sức mình, tôi đi nơi này nơi khác, muốn đào tạo anh chị em để đóng góp giúp nhân loại, trong đó, có dân tộc và gia đình của chúng ta. Vì chỗ đó, tôi sẽ giữ tối đa, con người không bị chết nhiều. Vì chỗ đó mà tôi chặn. Mặc dầu 5 châu tôi có 5 kim tự tháp rồi. Tôi bảo vệ cho 5 châu rồi. Tôi tránh tình trạng thiên tai có thể xảy ra. Bất cứ con người hay bất cứ từ đâu tới mà gây xáo trộn cho nhân loại chết, thiệt hại cho nhân loại thì tôi cũng chặn đứng rồi. Nhưng mà đây, tôi nhận được cái thông điệp, tôi phải chặn đứng ba cái vùng biển. Mà khi chúng ta chặn cái dòng biển rồi, thì vùng biển sẽ thay đổi cái môi trường rất lớn cho quả địa cầu tương lai. Vì chỗ đó tôi mới nhờ ông Vanni ở Italy thực hiện 5 cái kim tự tháp double này. Tại sao tôi đặt bên Hoa kỳ 2 cái? Không phải tôi ở Hoa kỳ tôi đặt 2 cái kim tự tháp. Theo tổ chức của các đảng thiêng liêng cao cả, mỗi một châu thì có một người cai quản trong lãnh vực vô hình. Mỗi một châu, châu Á, châu Úc, châu Phi, châu Mỹ và châu Âu, thì có một vị cai quản. Nhưng đặc biệt bên Hoa kỳ – mà cách nay 25 năm về trước, khi tôi thiêng định các đảng thiêng liêng cao cả đã hướng dẫn cho tôi – tại châu Mỹ có một người, coi như là một người thì coi một châu Mỹ rồi, thêm vào đó, người mà coi hết 5 châu cùng ở tại Hoa kỳ. Vì chỗ đó tôi đem về Hoa kỳ 2 cái kim tự tháp là lý do mà tôi cho anh chị em biết. Vì tất cả những ý kiến trong tương lai, người ở Hoa kỳ sẽ giúp ý kiến cho anh chị em nhiều lắm. Tôi nói cái người đây, là người vô hình, chứ không phải những vị lãnh đạo quốc gia, hay những vị giàu có. Ý tôi muốn nói đây là cái năng lực mà những vị vô hình sẽ giúp chúng ta trong vấn đề này. Dù muốn, dù không, tôi sẽ đi các nơi chứ không phải định cư một chỗ. Có nghĩa là tôi không phải định cư ở Hoa kỳ, ở Việt nam hay tôi không có định cư ở Âu châu, Á châu, Úc châu. Nhiệm vụ của tôi là đi năm châu bốn biển, trong những thời gian kế tiếp đây, tôi không có rảnh đâu. Và tôi cũng không có được nghỉ nhiều đâu. Việc tôi nghỉ là trên máy bay. Và tôi còn đi nhiều nữa. Mỗi một năm thì tôi đi 11 tháng, 10 tháng, 10 tháng rưỡi. Những năm tới đây, chắc có lẽ, là tôi còn đi nhiều hơn nữa. Chắc đi từ một tháng giêng 98 tới 31 tháng giêng 98 hết, rồi bắt đầu đi tiếp nữa. Tại vì bây giờ biết bao nhiêu người đang chờ đợi tôi. Tôi đi châu Âu thì tôi sẽ giúp toàn châu

Âu. Tôi đến Bỉ, tôi giúp toàn Âu châu. Tôi đi bên Phi châu, tôi giúp toàn Phi châu. Châu Âu khác, Âu châu khác. Anh chị em nghe cho rõ. Châu Âu tôi đến tôi giúp toàn châu Âu. Chứ không phải Âu châu, Âu châu thì có 10, 13 nước thôi. Còn châu Âu là toàn vùng. Tôi đi tới vùng Á châu, thì tôi giúp toàn châu Á chứ không phải Á châu. Nếu Á châu thì có 5 nước, mà châu Á thì toàn vùng. Tôi dùng danh từ cho anh chị em hiểu rõ. Tôi đến đây là tôi giúp toàn châu Âu, chứ không phải Âu châu. Mỹ châu thì coi như Nam mỹ, tất cả toàn vùng châu Mỹ. Anh chị em đừng có lo. Thứ nhất là anh chị em ở Argentine, Columbia, Venezuela, tất cả vùng Nam mỹ, Brazil, Chile, thì anh chị em đừng lo. Tại vì anh chị em thuộc việc nằm ở châu Mỹ rồi. Mà châu Mỹ có hai kim tự tháp. Một châu đó có sức mạnh bằng hai cái kim tự tháp rồi, tôi gánh vác rồi, đừng có lo. Thay vì tôi giao cho anh chị em, ngược lại tôi làm thì anh chị em sướng nhất rồi, còn gì nữa. Tôi sẽ không có đi nhiều được. Do đó thì tôi sẽ bảo vệ bằng những kim tự tháp, sức mạnh này bảo vệ vùng Thái bình dương, Đại tây dương và Bắc băng dương. Đó là lý do mà tôi trình bày với anh chị em, tương lai đây. Mà tương lai là hai tuần nữa. Đúng thời điểm tết dương lịch của mình, bắt đầu năm 1998 rồi. Mặc dầu tôi nói về Hoa kỳ nhưng tôi ở một thời gian ngắn thôi, tôi làm xong rồi tôi sẽ đi các nước. Tôi đi Úc châu, Á châu, Âu châu, Mỹ châu và Phi châu bắt đầu 98. Do đó thì anh chị em cũng chuẩn bị, tôi đi tới châu nào thì tôi sẽ giúp châu đó, mà giúp toàn châu. Vì chỗ đó tôi phải đi đủ năm châu. Tôi đi Úc châu trước. Sau đó tôi qua Á châu rồi tôi qua Âu châu. Âu châu xong rồi, có thể trên đường tôi sẽ ghé Phi châu. Chắc chắn người đi với tôi hạp nhất là Thiện, tại vì tôi với Thiện hạp Phi châu lắm. Chắc chắn tôi với Thiện thế nào cũng phải đi một chuyến Phi châu cho nó đủ 5 châu. Mà nói tới Phi châu thì tôi với Thiện vui lắm, không biết sao kỳ vậy. Tôi thì người da vàng. Mà nói tới Phi châu tôi thích lắm.

Coi như cục diện xong rồi, vào ngày 25 tới đây, buổi sáng, trước khi học trước tiên tôi sẽ tặng cho đại diện Hòa Lan, ông Dc.Dick. Kế tục thì ông Natan tôi tặng cho ông mang về bên Do thái. Coi như phần giải thích kim tự tháp chấm dứt. Bây giờ tiếp tục tôi cho nêu câu hỏi, bất cứ câu hỏi gì, học tiếp.

81/ Bà này xin có hai câu hỏi. Theo như bà hiểu thì mỗi một linh hồn khi tái kiếp thì có một nhiệm vụ của Thượng Đế giao cho. Và khi linh hồn được tái sanh thì phải tìm kiếm để biết xem nhiệm vụ của mình là gì. Có một số người sống cả cuộc đời, đến khi chết cũng không biết nhiệm vụ của mình là gì. Bà xin hỏi vì sao Thượng Đế lại đặt để ra cách đó, và vì sao rất khó đối với mỗi con người để nhận định được nhiệm vụ của mình?

Bà xin hỏi đôi khi bà có cảm nhận từ luân xa 3 đến luân xa 5. Bà biết sự cảm nhận này không phải là có sự hiện diện của linh hồn bất tử bất diệt. Vậy thì trong trường hợp bà cảm nhận thì phải làm như thế nào?

Chúng ta, anh chị em và tôi – tôi sẽ nói cuộc đời của tôi trước – linh hồn tôi chắc chắn là tái kiếp nhiều đời, nhiều kiếp rồi chứ không phải một kiếp. Nhưng cách nay 25 năm về trước tôi đâu có biết cái gì. Tôi dở lắm. Tôi dở cũng như bao nhiêu người dở khác. Nhưng khi tôi được học qua ông Thầy vô hình rồi, tôi học rồi, và thực hành, sau 20 năm, tôi mới biết linh hồn tôi là ai, để làm cái gì ở cuối thế kỷ 20 này và những thế kỷ kế tiếp. Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như vậy, là từ thế kỷ 20 trở về trước, Thượng Đế luôn luôn che bức màn ánh sáng của chúng ta. Bởi linh hồn chúng ta không biết. Nhưng khi linh hồn học quá giỏi rồi, thì chúng ta tự tôn tự đại, coi mình trên tất cả, không ai giúp cho mình hết. Đó là một điều thiếu sót mà nhân loại không biết bao nhiêu thời kỳ đã gặp phải và đang lãnh những sự thất bại. Chính những sự thất bại đó mà biết bao nhiêu thời kỳ, chúng ta học được, mà áp dụng cuối thế kỷ này để đem lại sự thành công giúp cho nhân loại. Mà đường chúng ta đang đi là do Thượng Đế và các đấng tối cao dẫn dắt. Nếu Thượng Đế và các đấng tối cao không dẫn dắt chúng ta, thì chúng ta đi vào một con đường cũ nữa. Có nghĩa là chúng ta chìm đắm trong bể khổ mà quên lãng những gì ở kiếp trước, kiếp này tiếp tục bắt đầu lại zero. Vì chỗ đó, cuối thế kỷ 20 này, tôi trình bày với anh chị em nhiều lần, là chúng ta được may mắn ở cuối thế kỷ 20 này, được một đường hướng mới của Thượng Đế, các đấng tối cao dẫn dắt, để chúng ta bảo vệ thể xác này dài lâu, để đóng góp giúp nhân loại, mà đường đó, chúng ta đang đi đây. Tất cả những sự quên lãng là ích lợi cho anh chị em học hỏi. Tuy nhiên anh chị em không có quên lãng đâu. Anh chị em giữ vững trong linh hồn. Giữ kiếp này tới kiếp khác. Nếu linh hồn anh chị em tu càng nhiều, thì anh chị em sẽ cảm hóa thể xác của chúng ta đi theo một đường hướng mới, có nghĩa là vì nhân loại chúng ta phục vụ. Chứ đừng có vì quyền lợi riêng tư, vì khả năng quyền năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta, mà chúng ta ảnh hưởng người khác. Chúng ta nói, chúng ta thế này, chúng ta thế kia, làm cho người ta sợ, làm cho người ta lo. thay vì người ta sợ, lo thì đường đạo người ta cao, đường đạo chúng ta lại xuống thấp. Chúng ta hiểu biết để giải thích cho người ta học, chứ không phải chúng ta hiểu biết để làm cho người ta sợ. Dù là anh chị em vô tình hay cố ý, mà cố ý là tôi đây là giỏi, tôi đây là ông thầy, ông thầy nói thế này, thế khác. Dùng danh từ Việt nam của tôi là “hù” người ta đó. Hù người ta, thì người ta lên. Người ta lên, còn từ từ mình xuống dần, mất tất cả, không biết gì hết. Tại ngày tối mình hù người ta không. Hù cho người ta sợ. Chẳng những người ta không sợ mà đường đạo người ta lên. Ngược lại mình hù cho người ta sợ, mà người ta không sợ. Từ từ mình sợ, tại mình đi xa rời ông Thầy rồi, xa rời tất cả các cái, không sợ mình cũng phải sợ. Vì lý do đó mà chúng ta quên lãng hết. Quên lãng để cho anh chị em học những bài học thất bại mà đạt được thành công. Trong đó có tôi. Do đó thì bây giờ chúng ta sáng suốt rồi, được cái may mắn, đường hướng các đấng tối cao dạy cho chúng ta. Vì chỗ đó thì anh chị em có quyền năng khả năng đặc biệt, học một thời

gian ngắn nhất để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho người khác. Bằng hình thức mỗi một lớp học, mà lớp học này là lớp cao nhất của ngành Nhân Điện chúng ta, chúng ta biết cách sử dụng cái này, tạo năng lực cho mình, giúp cho những người khác. Và trong tương lai chúng ta sẽ biết linh hồn mình xuống dưới trần gian với thể xác này làm việc gì để đóng góp giúp nhân loại. Dù muốn dù không cuối thế kỷ này, chắc chắn trong ngành Nhân Điện của chúng ta anh chị em học cấp cao sẽ hiểu được nhiệm vụ, linh hồn của chúng ta ở cuối thế kỷ này, những thế kỷ kế tiếp, thực hiện những cái gì để giúp cho mình, giúp cho người khác. Chắc chắn, điều này anh chị em sẽ thực hiện được và sẽ biết được.

Vì cái chỗ mà Thượng Đế muốn cho chúng ta quên lãng, những việc mà chúng ta làm tốt, những việc chúng ta làm xấu, để chúng ta quên lãng mà tiếp tục cuộc hành trình bây giờ, và học thêm để bỏ vô linh hồn chúng ta. Cũng như tôi trình bày với anh chị em nhiều lớp học. Chúng ta được may mắn bây giờ thì những ký ức nhiều đời nhiều kiếp chúng ta học hỏi rồi, từ thấp lên cao, từ cao xuống thấp nhiều lần rồi. Bây giờ chúng ta trở thành con người bằng xương bằng thịt ở thế kỷ 20 này, chúng ta được may mắn học thêm những quyền năng khả năng mà Thượng Đế và các đấng tối cao dạy cho chúng ta để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, thì sự hiểu biết của chúng ta sẽ mênh mênh. Mênh mênh bằng sự luyện tập, bằng sự nhắc nhở của Thượng Đế, các đấng tối cao giúp chúng ta, mở trí óc chúng ta, chúng ta sẽ nhờ tất cả. Người ta phải tốn 5 năm, 50 năm, anh chị em tốn 5 ngày, 10 ngày, 15 ngày, thì anh chị em vượt ra thời gian đó. Mà vượt ra thời gian một năm bằng người ta học 50 năm. Anh chị em học sáu tháng bằng người ta học ba chục năm. Thì những hình thức đó đáp ứng nhu cầu mục đích của chúng ta là giúp nhân loại. Do đó thì chúng ta sẽ được cái này. Và một công lao lớn nhất của linh hồn chúng ta nhiều đời nhiều kiếp học rồi, bây giờ chúng ta tái tục trở lại để giúp nhân loại. Do đó vấn đề thời gian, không gian không cần thiết cho chúng ta nữa. Mà chính chúng ta vượt ra ngoài thời gian và không gian để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại.

Từng bước một. Anh chị em học từ lớp 1 tới lớp 5.2, thì những đường hướng trị bệnh, giúp cho linh hồn tốt, giúp cho linh hồn không được may mắn, những điều kiện đó chúng ta đã giúp hết rồi. Bây giờ đây anh chị em cảm nhận linh hồn của mình hoặc linh hồn của người khác. Nhưng tôi khuyên anh chị em, biết để giúp chứ không phải biết rồi, để đó, rồi nói người này cao, người kia thấp. Ngay cả những người đó chưa biết mình là cái gì, mà mình đo điện cho người ta. Nói, người này sao cao quá, người kia thấp quá. Thật sự người đó là dốt nhất trong những người dốt. Ngay cả ông Thầy mình, là tôi, tôi đo điện của anh chị em để giúp cho anh chị em, chứ không phải đo điện để nói “anh này, anh kia”. Ngay cả bản thân của mình, mình không biết điện mình được bao nhiêu, mình có khả năng như thế nào mà đo điện cho người ta. Đó là một người dốt trong những người dốt. Dốt hơn

những người dốt. Tại vì người dốt mới nói như vậy, người giỏi không bao giờ nói như vậy. Dòng điện của mình, mình đo chưa được, mà đo dòng điện của người ta.

Tôi nói để anh chị em thấy rằng mình cố gắng mình học, nghiên cứu để giúp cho người ta thì anh chị em sẽ tồn tại, đường đạo càng ngày càng lên. Đường đời không muốn lên cũng phải lên. Lên đây, để anh chị em có khả năng giúp cho mọi người. Do đó thì người học viên này, khi cảm nhận được từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5, được rồi, tôi sẽ dẫn giải vào buổi sáng ngày 25, tất cả những linh hồn tốt xâm nhập vô một thể xác khác. Trong tương lai chúng ta sẽ tiếp xúc những người bạn đồng hành với chúng ta, người đó học hoặc không học ngành Nhân Điện, chúng như nói tóm lại, anh chị em trong tương lai sẽ tiếp xúc với một số những người nghiên cứu những trung tâm, những cơ sở nghiên cứu phát triển tâm linh. Mặc dầu người ta không biết ngành Nhân Điện là gì hết, người ta cũng không có biết điện của ngành Nhân Điện như thế nào hết, nhưng khi chúng ta tiếp chuyện, chúng ta sẽ biết được cái trung tâm nghiên cứu tâm linh đó, những người nghiên cứu tâm linh đó, mục đích những người đó để giúp cho mọi người, thì anh chị em sẽ đo được dòng điện. Người ta sẽ được các đấng thiêng liêng tối cao giúp cho người ta bằng cái điện năng nào. Mà khi anh chị em biết được thì coi chúng ta cùng hòa hợp với nhau, giúp nhân loại. Mặc dầu người đó, cơ quan đó không phải nằm trong ngành Nhân Điện, nhưng tiêu chí chánh là để giúp nhân loại, thì chắc chắn dòng điện của những người đó và của chúng ta sẽ hòa hợp lại, đóng góp giúp nhân loại. Đó là vào ngày 25 tôi sẽ dẫn giải rõ cho anh chị em biết, để có cơ hội hòa hợp với người ta, giúp cho mọi người, hoặc người khác giúp cho chúng ta, chứ không phải chúng ta giúp cho người đó không đâu.

Đi lại vấn đề, tôi hy vọng rằng, sáng nay tôi truyền điện cho anh chị em, mục tiêu của tôi muốn cho anh chị em biết, năm 1998, qua sự luyện tập bằng kim tự tháp nhỏ này, thì anh chị em sẽ được tôi hướng dẫn vào ngày chót, để anh chị em tìm hiểu mình, linh hồn mình, đóng góp giúp nhân loại cuối thế kỷ 20 này như thế nào. Và nếu anh chị em thật tâm, thật lòng muốn đóng góp giúp nhân loại thì chắc chắn anh chị em tìm hiểu linh hồn của anh chị em không khó đâu. Nếu, anh chị em tìm không được thì tôi sẽ giúp cho anh chị em phần này. Phần mà anh chị em tập trung về một điểm, tìm hiểu linh hồn của anh chị em, hòa hợp lại với cái điện năng tôi sẽ giúp cho. Chính cái sức mạnh này thì anh chị em sẽ tìm hiểu linh hồn mình là ai, làm cái gì cuối thế kỷ 20 này, để giúp cho dân tộc, nhân loại, gia đình của anh chị em, hoặc một nhiệm vụ gì khác, chắc chắn anh chị em sẽ hiểu. Tại vì thời gian không còn dài nữa. Mà nếu tôi không giúp cho anh chị em thì biết chừng nào mà anh chị em tìm được. Trong khi đó thì tôi không được may mắn như anh chị em, hai mươi năm trường. Còn nếu năm tới đây, tất cả tới năm tới thì tổng cộng lại từ trước tới giờ tôi dạy nhiều lắm là bắt đầu tôi dạy học năm 1989, tới 98 thì tổng cộng lại là 9 năm. Chính năm trong ngành Nhân Điện, nếu anh chị em đi

theo tôi từ lớp một mà tới lớp sáu, tới năm 98, thật sự là 9 năm. Trong khi đó tôi thì 20 năm. Tôi là Thầy mà sau 20 năm tôi mới biết. Nhiều anh chị em 7 năm, 2 năm mà đạt được như vậy thì linh hồn anh chị em nhiều đời nhiều kiếp tu rồi, thành ra đi đường tắt. Tôi phải đi đường vòng. Tại tôi là Thầy, tôi phải đi đường vòng. Nếu tôi là Thầy mà tôi không chịu đi đường vòng tôi học hết, thì giờ này anh chị em cũng chưa học đường tắt được đâu. Do đó thì một điều may mắn nhất là anh chị em đi tắt mà biết linh hồn mình là ai, để đóng góp giúp nhân loại, là lý do vậy. Chứ đừng nói: “ông Thầy, coi vậy chứ ông cũng dở lắm, chín năm, còn tôi thì hai năm”. Mà không có chín năm thì hai năm anh chị em không có được đâu. Không phải tôi bào chữa cho tôi, nhưng tôi nói vậy cho anh chị em nghe. Chứ không khéo anh chị em nói, trời ơi, coi vậy chứ ông Thầy dở lắm, học chín năm lận. Tôi không muốn anh chị em nói những cái điều này, không có may mắn cho anh chị em thôi. Chứ bây giờ anh chị em nói tôi dở sát đất, cũng không sao, tại tôi lỡ sát đất rồi. Nếu anh chị em có chê tôi sát đất, tôi cũng cười à. Tại luôn luôn tôi nói tôi ngồi sát đất, tôi sát đất rồi, mà anh chị em nói tôi sát đất thì đúng chứ không phải sai đâu. Mà trúng của anh chị em chứ không phải trúng của tôi. Trúng của anh chị em chứ không phải trúng người khác. Nghe cho rõ. Trúng hết, nhưng của anh chị em. Chứ không phải của người khác, mà cũng không phải của tôi. Thành ra tôi cười, đâu có gì tôi buồn. Trúng chứ, đâu có sai. Trúng của anh chị em. Tại anh chị em có bao nhiêu đây mà làm sao được. Phải anh chị em bực thì anh chị em hiểu. Anh chị em bao nhiêu đây, nói ông Thầy sát đất là đúng rồi, chứ đâu có sai, nhưng của anh chị em, mà không phải của người A, người B, không phải của tôi, thì tôi đâu có buồn, người khác cũng không buồn luôn. Mà người khác buồn, đó là sai nguyên tắc. Tại vì anh chị em khác, người ta khác. Người ta nói vậy, người ta có bao nhiêu đây, còn anh chị em bực như vậy, thì sao anh chị em nghe. Thành ra anh chị em đâu có nghe. Những người mà nói vậy thì kệ nó, không sao đâu, anh chị em đừng có buồn. Mà đừng nóng nữa. Tôi không nóng mà anh chị em nóng làm gì. Tôi là Thầy, anh chị em thương tôi, tôi cảm ơn. Tôi không nóng thì anh chị em bắt chước tôi, đừng có nóng. Thì vậy mới hay, chứ tôi không nóng mà anh chị em tức, anh chị em gây với người ta, không tốt đâu. Kệ, người ta có bao nhiêu đây, để người ta bao nhiêu đó đi. Chừng nào bằng anh chị em thì khác. Người ta thì bấy nhiêu, anh chị em thì như vậy, hơi sức nào anh chị em chấp nhất làm chi? Kệ nó, ai nói gì nói, miễn mình không có thì thôi.

Tôi dẫn giải một số kinh nghiệm khác, tôi mong rằng anh chị em cố gắng học hỏi, nghiên cứu để bảo vệ cho mình, điều quan trọng nhất. Tôi biết tâm lý một ngàn anh chị em trong lớp học này, hết 999 anh chị em muốn biết linh hồn mình là ai. Ngoại trừ một người đó không cần biết, đó là tôi. Tôi biết rồi còn biết làm chi nữa. Hy vọng rằng qua buổi sáng của lớp học này, tôi thực tập nghiên cứu kim tự tháp lớn cùng với tất cả anh chị em, chính dòng điện này sẽ giúp cho anh chị em rất nhiều cho tương lai. Mà tương lai hai tuần tới, chứ không phải tương lai dài.

Tương lai, hai tuần tới đây, anh chị em sẽ thực hiện, nghe cho rõ. Tương lai không phải 10 năm, 20 năm. Tương lai hai tuần tới đây, sau khi New Year rồi, bắt đầu ngày 2 tây, anh chị em thấy. Đồn dập. Anh chị em sẽ làm nhiều thứ lắm. Nó sẽ dồn dập, anh chị em ráng đi nhe. Vui Noel với tôi, vui tết Tây với gia đình đi. Hai tây, bắt đầu anh chị em bắt tay vào việc. Tại vì anh chị em thích mà, tôi biết. Tâm lý chung, thích, muốn biết linh hồn tôi là ai. Được rồi, New Year tôi cho anh chị em biết. Biết thì ráng làm nhe anh chị em. Cái đó tại anh chị em chứ không phải tại tôi à. Tại anh chị em thích. Mà khi anh chị em biết linh hồn của anh chị em, Thượng Đế, các đấng tối cao nói, con ơi, linh hồn con vậy, con vậy, con vậy nè, mà con nghỉ không được. Con làm nhiều con khỏe nhiều, con làm ít, con khỏe ít, con không làm thì không được khỏe. Anh chị em chọn cái nào? Cái quan trọng nhất tôi nói, làm nhiều thì khỏe nhiều. Làm ít thì khỏe ít. Mà không làm, ngồi một chỗ, anh chị em mệt. Cái đó ăn thua anh chị em chọn, tôi không có ý kiến cái này. Tôi giao công thức vậy, tùy anh chị em. Anh chị em muốn biết, muốn hiểu, thì anh chị em làm. Mà không làm mệt ráng chịu. Anh chị em ngồi một chỗ, chắc chắn theo lãnh vực khoa học, ngày tối mà anh chị em ngồi như vậy hoài, mà tôi hỏi ngồi vậy hoài, không mệt cũng mệt. Máu huyết không lưu thông, ăn uống không điều hòa, đi đứng không được thì anh chị em mệt. Còn anh chị em làm, đi tối đi lui, giống như anh chị em exercise vậy đó. Tôi thí dụ. Tất cả những gì tôi thí dụ là đúng hết.

82/ Ông này xin có ba câu hỏi.

Câu hỏi thứ nhất. Hôm qua Thầy có giải thích một phần trên cái hình mà chúng con vừa mới nhận được. Hình có một người ngồi thiền mà có các luân xa. Thầy có giải thích về phần ở dưới cuối cái hình, là có núi, cây thực vật, rồi động vật rồi đến con người. Thì ông xin Thầy giải thích thêm về những hình ảnh đó được không? Và xin hỏi hình này có liên hệ gì đến Nhân Điện hay không, và liên hệ gì đến con đường tâm linh hay không? Xin Thầy giải thích thêm về tâm linh? Và nguồn gốc của những hình ảnh này là từ chữ Phạn của thời xưa?

Câu hỏi thứ hai, vào cuộc họp bên Hòa Lan vào năm 1996, Thầy có dạy là chúng con nên lựa một con đường đi phía bên tay mặt, chứ đừng có lựa con đường đi phía tay trái. Xin Thầy giải thích, tại sao?

Câu hỏi thứ ba, Thầy có đề cập đến chìa khóa Ai Cập có hai cạnh và đề cập đến chìa khóa của Thầy thì có một cạnh. Xin hỏi Thầy, có thể nào Thầy giải thích thêm về chìa khóa một cạnh và ý nghĩa của nó?

Mấy cái này thì thật sự tôi có trả lời rồi. Nhưng bây giờ tôi trả lời nữa cho anh chị em học kinh nghiệm. Thứ nhất, anh chị em thấy hình ảnh, khi chúng ta thành con người là vô cùng khó khăn. Lịch trình kiếp mà Thượng Đế ban cho chúng ta, từ muôn loài vạn vật trở thành con người là một điều rất khó khăn. Khi chúng ta thành con người rồi, chúng ta trở về với Thượng Đế cả một vấn đề khó khăn nữa. Và khi chúng ta về với Thượng Đế, với các đấng tối cao rồi thì chúng ta thấy quyền năng khả năng có nhiều, chúng ta mới nhìn xuống dưới trần gian này, thấy nhân loại khổ. Trong đó là những người liên hệ với chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp, ông bà, tổ phụ, cha mẹ, anh chị em của chúng ta, khổ quá, chúng ta trên đó thấy không có sung sướng được. Tất cả chúng ta đều nhảy xuống đây hết. Bằng hình hài một con người để giúp con người. Mà con người đó là chính đại gia đình của chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp ở nhiều quốc gia khác trên thế giới. Tôi giải thích tóm tắt cho anh chị em biết. Đó là cuộc đời sự nghiệp của chúng ta bây giờ. Vì chỗ đó, qua cái hình ảnh đó, có viện nghiên cứu tâm linh bên Hoa kỳ thấy được những yếu tố đó, căn cứ vào những sách vở tiếng Phạn, tiếng An độ, để thực hiện cái chương trình khuyến khích cho con người cố gắng học. Học để trở thành con người tốt. Và khi thiên định như vậy để mong rằng được sự hiểu biết mong mệnh rộng rãi ngoài vũ trụ để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại. Nhưng hoàn toàn bế tắc suốt 50 năm trở về trước. Tại sao vậy? Tại vì khi anh chị em ngồi tịnh tâm như vậy thì để hệ thống thần kinh êm dịu, mà sự tiếp xúc với các đấng hướng dẫn cho anh chị em đường đạo thì quá ít. Vì chỗ đó luôn luôn bế tắc cho những vị thiền sư, mặc dầu ngồi thiền năm mươi năm, ba mươi năm, sáu mươi năm, nhưng vẫn trong vòng bế tắc. Chỉ có an ổn tâm hồn, sáng suốt nghiên cứu trong lãnh vực Phật pháp, trong lãnh vực giáo lý. Nghe cho rõ. Những vị thiền sư chỉ giúp ý kiến cho anh chị em một phương tiện tìm chân lý, chứ không phải những vị thiền sư là chân lý. Nếu anh chị em nghĩ rằng những vị thiền sư là chân lý, thì chắc chắn anh chị em không có tu được tới đâu hết. Và tôi, cũng không phải chân lý. Tôi sẽ giúp cho anh chị em một cái phương tiện để anh chị em và tôi cùng tìm chân lý bằng cái kim tự tháp này, chúng ta đi tắt mà tìm chân lý rất dễ dàng. Bằng hình thức linh hồn thể xác chúng ta nhập một để chúng ta hiểu biết sự mong mệnh trong quả địa cầu cũng như ngoài quả địa cầu. Có như vậy thì chúng ta mới đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại được. Mà việc này hai năm về trước, anh chị em ngồi trong lớp học này có thực hiện rồi. Mà tiếp thu năng lượng vũ trụ chan hòa giúp cho những người hết đau, hết bệnh, giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật, tất cả những hình thức đó anh chị em đã thực hiện hết rồi. Mặc dầu chưa đạt được 100% nhưng ít ra chúng ta cũng đạt được tối thiểu 50% tới 70%. Đó là một sự kết quả trong ngành Nhân Điện của chúng ta, một số anh chị em thực hiện giúp được. Thì trong tương lai đây chúng ta còn thực hiện nhiều cái vấn đề khác nữa để đóng góp giúp nhân loại. Do đó qua hình ảnh mà anh chị em thấy được, chúng ta vượt ra khỏi những hình ảnh đó rồi. Có nghĩa là, chúng ta đã tìm được cái phương tiện tìm chân lý rồi, và chính cái phương tiện đó chúng ta đã thực hành được kết quả rồi. Thì bây

giờ chúng ta tiếp tục học hỏi nghiên cứu tiếp để đóng góp giúp thêm nhân loại cuối thế kỷ 20 này và những thế kỷ kế tiếp. Những hình ảnh đó mà tôi tặng cho anh chị em nói lên rằng khi anh chị em học từ lớp 1 tới lớp 5, thì những hình ảnh đó anh chị em sẽ thông suốt. Lớp 5.1, 5.2 thì thêm một phần nữa, anh chị em sử dụng sixième sens được. Trong hình ảnh đó chỉ cần lớp 5 là thông suốt rồi. Khi anh chị em bước qua giai đoạn hai là giai đoạn học lớp 5.1, lớp 5.2 và lớp sáu đó là giai đoạn ngoài vấn đề ngồi tịnh tâm thiền định rồi. Do đó mỗi lần thiền định, theo nguyên tắc chung thì những người thiền sư khi thiền định là phải tập trung vào một điểm, phải nhắm mắt, không có suy nghĩ. Sở dĩ các vị thiền sư trên thế giới mỗi lần thiền, tịnh tâm, nhắm mắt, vì sợ mở mắt ra sẽ bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, thì tâm sẽ động, không có an ổn tâm hồn được. Riêng ngành Nhân Điện của chúng ta, bắt đầu anh chị em học lớp 4 thì tôi khuyên anh chị em mỗi lần tịnh tâm thì mở mắt ra. Anh chị em thấy những cảnh phía ngoài bằng cây bông, bằng hình ảnh này hoặc khác, anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Bởi lẽ anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh, do đó mới dùng sixième sens của mình, luân xa 6 của mình điều khiển các luân xa khác quay. Trong khi đó những vị thiền sư ngồi thiền sáu mươi năm, bảy mươi năm, luân xa chưa mở, thì làm thế nào mà luân xa quay được. Đó là những kết quả gặt hái được qua hình ảnh đó mà tôi trình bày với anh chị em. Đây là sự khuyên khích của những vị thiền sư trên thế giới cách nay 50 năm trở về trước, khuyến khích nhân loại cố gắng thiền, tịnh tâm, an ổn tâm hồn. Và chính đó là một phương tiện tìm chân lý nhưng tới giờ chưa bao giờ vị thiền sư nào được khai mở luân xa cent pour cent (100%). Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em như vậy, nhiều lớp học trước tôi có trình bày với anh chị em, một vị thiền sư Đại lão Hòa thượng, có thể là có tiếng như trên thế giới, và các nước trên thế giới tập trung về vị Đại lão Hòa thượng đó, giúp ý kiến rất nhiều trong vấn đề môi trường tu học, quốc gia, xã hội. Nhưng mà vị thiền sư đó chưa bao giờ được mở luân xa một trăm phần trăm. Chính tôi phải dùng bàn tay, tôi mở luân xa cho vị thiền sư đó, cách nay hai năm về trước, tại một quốc gia vùng Đông nam châu Á.

Qua cái hình ảnh này tôi giải thích để anh chị em hiểu một phần. Và khi tôi giải thích như vậy thì anh chị em sẽ thông suốt liền. Cuộc đời của linh hồn chúng ta từ đó về tới nơi thiền định, về nơi thiền định để được khai mở luân xa. Thì chính về nơi thiền định mà anh chị em tập trung ngồi thiền đó, thì việc tập trung ngồi thiền của chúng ta nó thay đổi cái môi trường, vượt ra ngoài một lãnh vực, đó là lãnh vực mới mà chúng ta tìm được chân lý, một con đường ngắn nhưt mà chúng ta phục vụ nhân loại. Và hiện tại chúng ta đang học và tiếp tục sự học hỏi nghiên cứu bằng phương tiện tìm chân lý, cái năng lượng vũ trụ luân lưu trong cơ thể của chúng ta, chúng ta hòa hợp linh hồn, thể xác chúng ta là một, thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết từ việc lớn tới việc nhỏ, không có gì trở ngại. Tôi tóm tắt câu chuyện hình ảnh đó, để cho anh chị em dễ hiểu. Chứ còn những hình ảnh đó là

những hình ảnh mà chúng ta đã học từ ở lớp 5, về trước rồi, tôi không có muốn dẫn giải nhiều. Bây giờ anh chị em học tới lớp sáu rồi, tôi tóm tắt lại những cái nét của hình ảnh đó để cho anh chị em tìm một phương tiện mới, mà phương tiện mới anh chị em đã thực hiện, thực hành, đã tìm chân lý được rồi. Chính cái chân lý đó phục vụ cho mình, cho gia đình mình, cho dân tộc anh chị em, cho các dân tộc khác trên thế giới. Thì chính cái phương tiện mới nhất này để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Do đó thì những hình ảnh đó để cho anh chị em biết một sự việc khi chúng ta thành một con người, vô cùng khó khăn chứ không phải đơn giản giống như những người khác nói đâu. Đó là tôi trình bày tóm lược lại qua hình ảnh đó, để anh chị em hiểu rõ. Tôi mong rằng khi anh chị em ý thức được, biết được thì thời gian còn lại chúng ta cố gắng nghiên cứu thực hiện đi, tạo cho năng lực vũ trụ đi, luân lưu trong cơ thể chúng ta đi. Cơ thể chúng ta nó hòa hợp với năng lượng vũ trụ đi. Chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết nhiều vấn đề. Trong nhiều vấn đề đó là vấn đề bảo vệ cho anh chị em, bảo vệ gia đình cho mình, bảo vệ dân tộc cho anh chị em là việc gần nhất mà anh chị em phải làm đầu năm 1998 tới đây.

Tôi thí dụ, cuộc đời của chúng ta sanh ra là người, Thượng Đế đặt để xuống đây. Đường đi thẳng, một bên quẹo mặt, một bên quẹo trái. Đường đi thẳng là chúng ta mới sanh ra. Thượng Đế và các đấng tối cao nói, “bây giờ con muốn đi theo đường đạo, con quẹo mặt đi con”. Khi mà sanh ra rồi, anh chị em nghèo cũng vậy, giàu cũng vậy, sanh ra cái mua cho con đồ chơi. Nó chưa biết gì hết, mua đồ chơi rồi. Lắc qua, lắc lại, mặc dầu nó không biết gì. Lắc qua đồ chơi, 2 đồng. Tại vì nó chưa biết. Lớn lên anh chị em mua 100. Mới sanh ra là anh chị em biểu, con ơi đừng bao giờ con quẹo đường mặt. Con quẹo đường mặt là ba má khổ sở lắm. Con lúc lắc đồ chơi đi, đặng con quẹo trái. Trong đó có tôi. Con tôi sanh ra, tôi sợ nó vô đi tu lắm. Hồi xưa tôi nói, thôi con làm gì thì làm, lỡ rồi, ba đâu có đi tu. Hồi xưa tôi đâu có đi tu. Tôi nói, thôi kệ, mấy ông tu, để cái chuyện mấy ổng con ơi. Còn con sanh ra, con đi chơi đi con. Con muốn cái gì ba mua cho cái đó, quẹo trái không. Đi trái nghe con, đừng bao giờ đi mặt. Tại vì tôi cũng đi trái, làm sao tôi biểu con tôi quẹo mặt được. Không bao giờ tôi cho nó quẹo mặt. Đi trái đi con. Chứ con mà quẹo mặt con vô ăn tương với cháo không à. Mà dầu con không có tóc, con cạo đầu. Đó là quan niệm của tôi cách nay ba mươi năm về trước đó. Tôi không bao giờ sanh con ra rồi muốn nó vô chùa, cạo đầu trọc, mặc áo dài, ăn chay. Theo ba, quẹo trái con, chắc ăn. Tôi, ba mươi năm về trước, chắc ăn lắm, tôi quẹo trái, không bao giờ tôi cho quẹo mặt. Tôi dẫn tụi con đi trái không. Chừng tôi đi nửa đường, lúc đó tôi mới học, tôi mới biết quẹo mặt là an toàn. Thì đi hết nửa đường rồi. Bây giờ tôi retour lại. Mà nếu đi vòng nữa thì xa lắm. Tôi nói, thôi bây giờ mình đi ngược lại, kệ, ai đi tới, mình đi ngược lại, con. Tôi dẫn con tôi đi ngược lại. Đi ngược lại, quẹo mặt cho nó nhanh. Thì quẹo mặt được mười năm nay. Mười năm nay thôi nhe, chứ không phải hai chục năm. Tôi thì 25 năm, nhưng mà con tôi thì có 10 năm nay thôi. Tại vì qua tới bên Mỹ tôi dạy học, tôi bắt nó quẹo ngược

lại. Thì anh chị em cũng vậy. Sinh ra là anh chị em quẹo trái không. Quẹo trái không, rồi 9 năm nay, anh chị em mới quẹo mặt đó. Gần như là 2 năm, gần như là một năm. Có một số anh chị em 9 năm, có một số 7 năm, có một số 6 năm, có một số mới có một năm à. Tôi thì đi bộ, lâu lắm. Anh chị em có tiền sẵn, đi bằng vệ tinh nhân tạo không, đi máy bay, từ điểm kia quẹo lại, có một năm, anh chị em tới, quẹo mặt. Anh chị em cùng đi đường với người ta. Người ta thì đi 9 năm, 10 năm, còn anh chị em có một năm tới rồi. Vì một năm tới, anh chị em mới vô đây học lớp sáu nè.

Sở dĩ tôi nói quẹo mặt lý do là chúng ta đi theo cái đường đạo. Mà đường đạo đây không phải vô chùa, không phải vô nhà thờ. *Đường đạo là phục vụ* cho mình, cho gia đình anh chị em, các dân tộc khác trên thế giới. Chứ không phải tôi kêu anh chị em, đường đạo – quan niệm của người Việt nam của tôi, đạo là vô chùa, cạo đầu trọc – trời ơi, tôi nói thiệt anh chị em. Cách nay 25 năm về trước, khi mà tôi ngồi nhắm mắt thiền định, ông Thầy nói đi tu, đi vô đường đạo. Tôi nói, “thôi thầy ơi, thôi, thôi, thôi, con không chịu đâu”. Cái gì chứ biểu đi tu, vô đường đạo, cạo đầu, mặc áo vàng, ăn chay là tôi nói, “thôi, thầy ăn chay thì thầy ăn đi, thầy tu chứ con không có tu, cái này tu không có được”. Ông nói, “không phải, tu là mặc cái này (áo đời), tu là mặc đồ này, để con ra phục vụ nhân loại chứ không phải thầy kêu con vô chùa tu, không phải vậy. Thầy lẽ vô chùa rồi, bây giờ thầy không cho con vô chùa đâu, vô chùa bây giờ không được con ơi. Vô chùa bây giờ nó có bao nhiêu đây à. Mà con ra ngoài thì bây nhiêu đây nè, nó dài lắm, thành ra con ra ngoài đi. Lỡ thầy vô chùa rồi, một đời của thầy vô chùa thôi. Thầy chết, kỳ tới thầy mặc đồ giống như con”. Thành ra tôi nói, à, vậy thì được. Vậy thì tôi chấp nhận. Vì lý do đó tôi mặc áo đời, mà tôi phục vụ đường đạo, *phục vụ đường đạo là chúng ta giúp cho tất cả mọi người tiến hóa trong lãnh vực tâm linh*. Đó mới thật sự là đường đạo, mà chúng ta giúp cái linh hồn của mình và giúp linh hồn người khác tiến hóa hóa trong lãnh vực tâm linh. Mà một số anh chị em trong lớp học này giúp hàng triệu linh hồn rồi. Đó là những linh hồn bất tử bất diệt mà anh chị em có cơ hội giúp cho những linh hồn đó tái kiếp thành con người. Đó là một công quả công đức rất lớn mà Thượng Đế và các đấng tối cao ban cho chúng ta, trong suốt quá trình mà anh chị em giúp cho những người bệnh, người đau bằng cái linh hồn bất tử bất diệt xâm nhập thể xác. Thì chính lúc đó anh chị em tạo cái điều kiện giúp cho linh hồn tái kiếp. Anh chị em thì được Thượng Đế và các đấng tối cao ban cho anh chị em phước đức, phép lành, để gia đình, con cháu anh chị em hưởng, và cho tương lai nhiều đời, nhiều kiếp hưởng, chứ không phải kiếp này không. Đó tôi tóm tắt lại, tại sao tôi kêu anh chị em quẹo đường mặt, mà không quẹo tay trái, là lý do vậy. Chứ không phải tôi kêu anh chị em quẹo đường mặt mà đừng quẹo trái, là không phải vậy. Bữa nay tôi giải thích rõ ràng qua câu hỏi của người học viên này, để cho anh chị em hiểu được một phần, tại sao tôi thường nói không có chịu quẹo mặt mà quẹo trái, là lý do tôi vừa trả lời cho anh chị em nghe.

Lâu lâu tôi đưa một câu cho anh chị em cười, học không có mệt, anh chị em khỏe lắm. Lối tôi dạy là giúp cho anh chị em càng ngày càng khỏe, không bao giờ mệt. Mặc dầu mấy anh chị em không mệt, chứ tôi mệt. Nhưng tôi thấy anh chị em cười, tôi hết mệt. Tôi đang mệt, tôi chọc cho anh chị em cười lên, tôi hết mệt. Tôi đang mệt, không lẽ tôi cười, kỳ. Thành ra tôi phải nói vài câu cho anh chị em cười, mà tôi thấy anh chị em cười, tôi vui, mà tôi vui thì tôi hết mệt. Anh chị em thấy không, mấy bữa nay anh chị em ngồi không à, tôi đứng, tôi đâu có được ngồi. Một ngày 6 tiếng đồng hồ tôi thấy anh chị em ngồi không, tôi đứng, không bao giờ tôi ngồi. Tôi đứng chừng 1 phút, 2 phút, tôi đứng dậy à. Anh chị em lợi hơn đó. Lợi một cái là anh chị em ngồi không, tôi, tôi đứng hoài. Bây giờ tôi trả lời câu hỏi thứ ba.

Chìa khóa có hai cạnh, đó là chìa khóa đời, thì anh chị em sẽ ra ngoài xã hội này, nhiều môi trường mà anh chị em phải đấu tranh để có cuộc sống bảo vệ cho cá nhân, gia đình và những môi trường khác có sự liên hệ. Đó là chìa khóa đời. Bất cứ môi trường nào cũng vậy. Anh chị em học ra trường, ngoài vấn đề sự thông minh, hiểu biết rồi, thì có thể nghiên cứu thêm trong lãnh vực khác, mà anh chị em phục vụ cho xã hội, cho gia đình và giúp cho những người khác, đó là một điều tốt của anh chị em. Đó là chìa khóa đời, mà luôn luôn tất cả mọi người ở xã hội loài người này đều dùng chìa khóa hai cạnh. Ngay cả tôi cũng vậy. Cách nay 25 năm về trước, tôi luôn luôn dùng chìa khóa đời, bằng sự hiểu biết thông minh của tôi, bằng con người của tôi để tôi phục vụ cho mọi người, trong đó có gia đình của tôi. Công ăn, việc làm, buôn bán, làm việc giúp đỡ. Tất cả những môi trường đó, tôi cũng như bao nhiêu người khác trên thế gian này, và anh chị em cũng vậy. Nhưng khi chúng ta bước vào đường đạo, có nghĩa là chúng ta cố gắng dùng cái phương tiện mà tìm chân lý thì trước tiên là phải nói tôn giáo. Tất cả tôn giáo trên thế giới có công rất nhiều giúp cho nhân loại một cái phương tiện tìm chân lý. Và những phương tiện đó thì anh chị em và tôi cũng học hết. Một cái phương tiện đó tới giờ phút này thì chúng ta mới ý thức được vấn đề chân lý, đường đạo, qua tôn giáo, qua sách vở, qua xã hội giúp cho chúng ta để chúng ta tìm được từ cái phương tiện giả tới phương tiện thật. Mà khi chúng ta dùng phương tiện giả mà được cái phương tiện thật thì chỉ có một đường duy nhất chúng ta cố gắng tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu, học hỏi, đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho nhân loại. Đó là đường hướng tôi và tất cả anh chị em cũng đang đi đây và tiếp tục cuộc hành trình đi, vì quyền lợi của nhân loại không bị chết trong cuối thế kỷ 20 này mà chúng ta phục vụ. Mà phục vụ cho nhân loại coi như phục vụ cho Thượng Đế. Chính chúng ta may mắn, đó là thời kỳ sau cùng này, nhận một công tác, mà công tác đó chính Thượng Đế giao cho chúng ta, chính công tác này là công tác cao cả mà Thượng Đế giúp cho chúng ta, chúng ta hoàn thành, nếu không có sự giúp đỡ của Thượng Đế và các đấng tối cao, thì công tác cao cả này chắc chắn chúng ta sẽ không có thực hiện nổi đâu. Vì công tác quá lớn, bảo vệ

nhân loại không có chết, bảo vệ nhân loại không có bị trở ngại dưới mọi hình thức, bị tai , thì điều này rất khó cho chúng ta. Nhưng mà chúng ta được may mắn. Chính cái quyền năng khả năng ngày hôm nay chúng ta có được thì Thượng Đế và các đấng tối cao giúp chúng ta, thì chúng ta đừng có sợ thất bại. Chúng ta chỉ bỏ thời gian của chúng ta ra, để chúng ta phục vụ. Chính người phục vụ đó là mình, mà người được hưởng cũng là mình và người kế tiếp là gia đình, con cháu, cha mẹ, ông bà chúng ta, kể đó dân tộc của chúng ta và các dân tộc khác trên thế giới. Do đó thì khi anh chị em cầm được một cái chìa khóa một cạnh là chìa khóa đạo, mà chính chìa khóa đời là một phương tiện giúp cho anh chị em tìm được chìa khóa đạo đây, vì chỗ đó anh chị em mới thông suốt, mới biết cách dùng năng lượng vũ trụ, đó là một cái chìa khóa đạo để anh chị em mở ngõ ra cho mình, bằng cái năng lực của mình giúp cho mọi người. Bằng cái năng lực của năng lượng vũ trụ thì anh chị em giúp cho muôn loài vạn vật ở quả địa cầu đang cần sự giúp đỡ của chúng ta, đang cần năng lượng của chúng ta tiếp thu ở ngoài vũ trụ, mà đưa vào đó, bằng hình thức lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật, trong tương lai chúng ta sử dụng. Mà chúng ta, anh chị em đã có sử dụng rồi. Vì chỗ đó chìa khóa đường đạo bắt đầu anh chị em thực hiện khóa này trở về sau, vô cùng quan trọng. Chìa khóa đạo mà Thượng Đế, các đấng cho chúng ta rồi, chúng ta phải cố gắng biết giữ gìn chìa khóa đó. Chứ chúng ta đừng có lợi dụng chìa khóa này. Chìa khóa đạo này là chìa khóa để phục vụ cho nhân loại, phục vụ cho dân tộc, phục vụ cho gia đình của chúng ta. Chứ không phải Thượng Đế, các đấng tối cao ban cho chúng ta chìa khóa đạo mà chúng ta tự tôn, tự đại thì chính chúng ta sẽ xa lìa người khác. Chính chúng ta sẽ xa lìa bạn bè của chúng ta, tất cả mọi người, thì anh chị em sẽ buồn lắm. Vì chỗ đó một số anh chị em vô tình hay cố ý, tôi chỉ thương hai, khi mà được cái quyền năng khả năng Thượng Đế cho mình, mình tự tôn tự đại, xa lìa tất cả bạn bè của mình, mình xa lìa ông Thầy, đó là một điều thiếu sót cho những người đó. Tôi chỉ tội nghiệp cho những người đó thôi, chứ tôi không oán trách giận hờn ai hết. Nhưng họ hiểu ít quá. Nếu họ chịu khó hiểu nhiều hơn nữa thì quyền lợi này là quyền lợi của nhân loại, của dân tộc, của gia đình mình, chứ không phải quyền lợi cá nhân mình, mà không phải quyền lợi của ông Thầy nữa. Nếu họ nghĩ như vậy thì họ hẹp hòi lắm. Mà họ hẹp hòi thì chắc chắn họ xa rời tất cả bè bạn của chúng ta. Thì cái đó đáng thương hơn là đáng ghét. Tôi hy vọng rằng những trường hợp đó xảy ra, những người đó biết quay đường trở về thì chắc chắn chẳng những anh chị em, mà kể cả tôi cũng cố gắng giúp đỡ cho họ, có cơ hội phát triển lại vấn đề chân lý, phát triển lại vấn đề tâm linh, để phục vụ chung, đó là phục vụ nhân loại. Đó là cái chìa khóa mà tôi dẫn giải qua câu chuyện này, cho người học viên này cũng như tất cả anh chị em khác, để được biết, mà anh chị em học hỏi kinh nghiệm, chúng ta tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu bằng kim tự tháp đây, để đóng góp giúp cho tất cả mọi người.

Sau câu hỏi này thì tôi nói với anh chị em vài lời. Như anh chị em thấy, khi mà tôi truyền điện cho anh chị em bằng kim tự tháp này và tôi cũng có chương trình cách nay hai ngày về trước, tôi sẽ cố gắng tổ chức một lớp học, mặc dầu là tôi không nghĩ. Lúc tôi nghĩ là trên máy bay 12 tiếng đồng hồ hoặc 14 tiếng, máy bay từ Á châu đi Âu châu. Sau khi tôi nghĩ máy bay rồi tôi xuống dưới đất, vô nhà của tôi nữa, là khách sạn nữa, rồi tôi bắt đầu sẽ họp với anh chị em. Một chiều hướng mới để tôi muốn giúp ý kiến cho một số anh chị em có cơ hội phát triển. Không phải tôi giúp 100 anh chị em này không, mà trong tương lai tôi sẽ giúp hết cho tất cả anh chị em. Nhưng mà 100 anh chị em này có duyên với tôi thì tôi sẽ họp trước. Một số khác thì chắc chắn trong tương lai anh chị em sẽ còn nhiều thời gian, nhiều dịp gặp tôi nữa. Chứ không có nghĩa là anh chị em học tới lớp sáu, chấm dứt. Không có đâu, anh chị em còn gặp tôi nhiều lần lắm. Để tôi cùng anh chị em họp lại giúp cho dân tộc, gia đình của anh chị em và các dân tộc khác trên thế giới. Do đó thì tôi sẽ họp ở Âu châu. Những trung tâm lớn ở Âu châu tôi sẽ mời đi họp hết. Thứ nhất bên Pháp, thứ nhì bên Bỉ, thứ ba ở Thụy sĩ, thứ tư ở Italy, thứ năm ở Tây ban nha, thứ sáu ở Do thái, thứ bảy thì bên Hungary, Bulgaria. Tất cả anh chị em nào trung tâm, nếu có thời gian thì chắc chắn tôi sẽ mời đi. Do đó thì những trung tâm lớn, anh chị em có thể ghi tên đi, gửi cho Minh hiệp, để tôi coi như thế nào tôi sẽ quyết định tôi cho anh chị em học vào ngày đó. Ngoài ra thì có một số anh chị em có khả năng, thì tôi mời để đóng góp với tất cả mọi người khác, trong chương trình nghiên cứu. Mà lúc đó tôi không có đứng. Tôi dạy học thì tôi đứng, còn buổi họp thì tôi ngồi. Mình tham khảo nghiên cứu, tôi không cần đứng được. Còn tôi dạy học thì tôi ngồi không được. Tôi ngồi chừng chút xíu thôi, tôi phải đứng dậy tôi dạy. Tại vì tôi ngồi tôi dạy, anh chị em đâu có nghe, đâu có thấy được. Thành ra anh chị em ngồi, tôi đứng. Lớp học nào cũng vậy, anh chị em thì sướng nhất, ngồi, tôi lại đứng. Lý do là vậy. Nếu có trong lớp học này thì ghi tên cho rõ ràng đi. Rồi tôi sẽ coi. Tôi có nhờ ông Dr.Dick liên lạc với khách sạn rồi. Tất cả tiền ăn uống đi lại, anh chị em chịu hết. Của tôi, tôi chịu của tôi. Nhưng không có học phí. Anh chị em đóng góp để ăn, học, nghiên cứu. Còn cái hội trường nếu có mượn trả tiền thì anh chị em hùn lại người chút đỉnh trả tiền hội trường, trong đó tôi cũng hùn trả tiền luôn. Tôi giống như anh chị em vậy à. Anh chị em sao, tôi vậy. Tôi nói vậy chứ nhiều khi tôi trả tiền cho anh chị em nữa. Tại nhiều khi anh chị em nói, dạ thưa Thầy, con không có tiền. Không lẽ bây giờ anh chị em tới đây tôi bỏ anh chị em. Tôi bị cái này hoài à. Tiền đó tôi chi hoài à. Học phí không có trả tiền, được miễn, mà phương tiện thì: “Thầy ráng Thầy lo, con hết tiền rồi”. Tội nghiệp lắm. Tiền hết rồi, bữa nay hết tiền rồi. Hết tiền không lẽ tôi cho đi bộ hoài, học không nổi thì mất công, thành ra tiền tôi cho luôn. Vụ này tôi rành lắm. Nhưng mà không sao, yên chí, mà ít thì được, chứ nhiều thì không được. Số ít thì được, chứ đừng có tưởng ông Thầy nói vậy, kỳ tới kêu cái đoàn chừng 80 người, 100 người đi. Thì anh chị em ráng chịu à, lúc đó tôi trốn trước. Mà tôi trốn trước thì

anh chị em trốn sau. Tại tôi trốn thì anh chị em đâu còn ở đây nữa mà học. Đây, lần này thôi nhe. Lần sau mà nếu có nữa thì cũng ít thôi, đừng nhiều.

Tôi có hai người, có lẽ hai người này có đại cơ duyên lắm. Tất cả những khóa học khó khăn nhất, hai người này đều phải cố gắng đi học hết. Tôi không biết hai người này ngành nghề gì nhưng qua lối trình bày của hai người này, tôi biết được. Người đàn ông mà cho tôi cái này nè. Ông này nè. You, I invite you go in February, if you have time. Người thứ hai, you, from Argentina. Nếu có thời gian thì tôi mời đi. Nếu đồng ý thì làm ơn đưa giấy cho Minh hiệp, tôi sắp đặt chỗ, chứ không có chỗ. Còn tất cả anh chị em khác, nộp đơn, tôi quyết định.

Anh chị em nào không đi họp thì sẽ được mỗi một người một quyển sách, tôi cố gắng thực hiện bằng ba thứ tiếng, Việt, Anh và Pháp. Nhiều lắm là cuối năm tới, hoặc trước, anh chị em đến mấy cái trung tâm, chắc chắn sẽ có mấy cuốn sách mà tôi họp với một số anh chị em nghiên cứu kim tự tháp và nhiều vấn đề khác, giúp cho tất cả mọi người.

83/ Kính thưa Thầy, xin Thầy giải thích về điện năng của Thượng Đế, của các đấng. Vì sao điện năng của các đấng và của Thượng Đế có thể tạo nên tất cả điện năng của con người. Thầy có thể giải thích tất cả sự tạo thành của điện năng đó ở trong thế giới vô hình của mỗi một con người. Chẳng hạn kim tự tháp có một sự quan trọng trong điện năng của mỗi con người. Trong tất cả các cơ cấu họp lại của thân thể con người, nếu kim tự tháp, đỉnh mà hướng về phía dưới, đó là tượng trưng cho điện năng của Thượng Đế. Nếu đỉnh mà đưa lên thì làm sao mà điện năng đó có thể chia sẻ trong con người chúng ta? Tất cả điện năng đó được chia ra trong tất cả các hoạt động của mỗi con người. Ý bà muốn nói là các hoạt động về vấn đề xúc cảm, cảm nhận, về tâm linh. Làm sao chúng ta có thể ý thức được về cái điện năng và năng lượng vũ trụ đó? Làm sao chúng ta có thể ý thức để biết được là sự thật là của năng lượng vũ trụ đó trong con người?

Một câu hỏi này thì tôi sẽ tóm tắt gọn cho anh chị em dễ hiểu. Trước khi tôi trả lời câu hỏi này thì tôi nói tổng quát, vấn đề hồi nãy tôi mời, trong đó Venezuela đừng có lo, Germany cũng sẽ đi nhe. Nhiều trung tâm quá, tôi không có nhớ hết, đừng nói ông Thầy bỏ quên, Venezuela nãy giờ tôi thấy ngó hoài. Anh chị em yên tâm. Tất cả các trung tâm lớn ở Âu châu, Nam Mỹ, hay vùng nào thì tôi sẽ mời hết. Nãy giờ nếu tôi không nói, anh chị em dịch không được, anh chị em cứ nhớ hoài, ông Thầy quên tôi. Không có quên đâu, yên chí.

Bây giờ tôi trả lời trong vấn đề điện năng. Sở dĩ tôi dạy cấp 3, khai mở luân xa 100%, theo nguyên tắc chung, nếu anh chị em tập trung vào một điểm mà có thời gian nghiên cứu thì chắc chắn anh chị em sẽ giỏi. Trong khi đó người ta học ba chục năm, hai chục năm, anh chị em học có năm ngày, mười ngày thôi, mà được như vậy. Vì chỗ đó tôi dạy dễ quá, kết quả nhanh quá, thì có một số anh chị em nói, cái này dễ, không cần nghiên cứu. Chứ thật sự, nếu ở cấp 3 khai mở luân xa 100%, qua sự anh chị em tiếp thu điện năng của vũ trụ mà truyền điện cho người ta thì anh chị em sẽ cảm nhận rất dễ dàng. Đó là cách nay 5 năm về trước, 6 năm về trước mà tôi hướng dẫn cấp 3 ở tại Hoa kỳ, có một số anh chị em nhạy bén lắm. Và cũng có một số anh chị em, tôi vừa mở luân xa 100% thôi, anh chị em ngồi học lớp 4 thì trong suốt lớp học thấy cái hào quang, cái năng lượng của các đấng xuống phía sau tôi rất nhiều. Bây giờ, anh chị em đi học lớp càng ngày càng cao, thì có nhiều kỹ thuật để biết được cái năng lượng vũ trụ nhiều, luân lưu trong cơ thể để anh chị em truyền cho người ta. Nếu anh chị em biết cách. Có nghĩa là khi anh chị em truyền điện cho người ta, anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, thì chính điện năng này, anh chị em truyền cho người ta, 100%, giúp cho người ta hết đau hết bệnh. Có một số anh chị em cũng thương người ta lắm, muốn giúp người ta hết bệnh. Khi ngồi trị bệnh cũng đặt tay vô luân xa người ta nhưng anh chị em bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, anh chị em chỉ truyền điện cho người ta có 40 – 50%. Do đó thì có một số bệnh nặng thời gian lâu hết bệnh hơn. Nếu anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì anh chị em sẽ cảm nhận toàn bộ. Sở dĩ chúng ta không cảm nhận được dòng điện nhiều, chúng ta không truyền điện được nhiều bởi chúng ta bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh rất nhiều. Do đó từng bước một, tôi tập cho anh chị em khi dùng luân xa 6 trị bệnh, thì anh chị em cứ nghĩ rằng sixième sens, tập trung vào một điểm thì ít có bị chi phối. Qua lớp 5.2, tôi hướng dẫn ngoài vấn đề trị bệnh rồi, anh chị em dùng luân xa 6 của mình điều khiển những cái lương thực thực phẩm, hoa màu, những trận thiên tai để hình thức tôi tạo cho anh chị em luôn luôn ít có bị chi phối để tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em càng ngày càng kích thích mạnh. Khi tuyến yên, tuyến tùng kích thích mạnh rồi thì bảo vệ sức khỏe chống già nua, anh chị em có năng lực mạnh thêm nữa để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhiều mặt. Trong đó mặt trị bệnh và những mặt khác mà anh chị em đã thực hiện rồi. Bây giờ, anh chị em học lớp sáu thì một phương tiện này, chúng ta không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh nhiều, do đó, tối, trước khi đi ngủ, tôi khuyên anh chị em nên tập từ 30 giây tới 5 phút. Sau đó anh chị em ngủ trong giấc ngủ an lành, bằng thể xác của anh chị em, bằng linh hồn thì được các đấng tối cao sẽ hướng dẫn cho anh chị em đường đạo, anh chị em giúp đường đời. Do đó càng ngày anh chị em càng giỏi hơn về linh hồn và thể xác của anh chị em được tuyến yên, tuyến tùng luôn luôn kích thích bảo vệ sức khỏe và giúp cho anh chị em chống già nua để anh chị em phục vụ cho nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc. Thêm vào nữa, buổi sáng trước khi đi làm, tôi khuyên anh chị em dành riêng cho mình 30 giây, 5 phút nữa, để trong ngày đó anh

chị em làm không biết mệt. Anh chị em minh mẫn, sáng suốt, nhiều ý kiến hay, giúp cho cá nhân mình, giúp cho bạn đồng hành, ngay cả ngành nghề của anh chị em không biết, cũng có thể giúp cho ngành nghề đó để hoàn thành những công việc mà bè bạn đang bị bế tắc. Vì chỗ đó, đây là một sự sáng suốt của anh chị em. Đây là một sự tập trung cái năng lực của vũ trụ vô trong cơ thể của anh chị em, thì anh chị em sẽ hiểu biết được tất cả mọi sự việc, giúp cho mình và giúp cho người khác. Tại vì anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ bằng hình thức anh chị em sẽ không có bị chi phối, thì cái năng lực này luân lưu sixième sens hòa hợp nguyên cơ thể của anh chị em, bằng hai cái tuyến yên, tuyến tùng kích thích. Khi kích thích thì tạo ra cái năng lực mạnh, thì tạo cho anh chị em sự thông minh hiểu biết rộng rãi, đáp ứng nhu cầu giúp cho mình và người khác. Thì từng bước một, từ giai đoạn một mà anh chị em học từ lớp một tới lớp sáu này, tôi giúp cho anh chị em tránh tình trạng bớt chi phối ngoại cảnh và bối cảnh. Càng bớt nhiều chừng nào, năng lực anh chị em càng mạnh chừng đó, để anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người. Vì lý do đó mà mỗi một thời kỳ, mỗi một lớp học, anh chị em học, tôi truyền điện cho anh chị em để tôi giúp cho anh chị em thêm phần năng lực mạnh, kích thích tuyến yên, tuyến tùng tạo cho anh chị em sức mạnh để anh chị em phục vụ cho mình, phục vụ cho gia đình và phục vụ cho mọi người khác ở quốc gia của chúng ta. Vì chỗ đó, người ta nghiên cứu 100 năm rồi, 200 năm rồi, chưa đạt được kết quả. Anh chị em học có một tháng thôi, hai tháng thôi, nhiều lắm, nếu tính theo con số mà gần nhất anh chị em học tối đa là một tháng trường, từ lớp 1 tới lớp sáu. Đó là những anh chị em học sau này. Trước kia thì có thể anh chị em học tối đa từ lớp 1 tới lớp sáu bây giờ, có hai tháng thôi, không hơn. Trong vòng hai tháng thì anh chị em hiểu biết bao nhiêu chuyện đời cũng như chuyện đạo. Trong khi đó người ta nghiên cứu năm chục năm, một trăm năm chưa đạt được 100%, chứ đừng nói 30, 40 hay 50%. Anh chị em trong vòng có hai tháng thôi, một số thông minh, thông suốt tất cả mọi sự việc, đời cũng như đạo, và một phương tiện tìm chân lý rất dễ dàng. Chính cái chân lý đó đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em để anh chị em giúp cho những người khác, trong đó có gia đình của mình và dân tộc của anh chị em.

Nếu chúng ta không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, nếu chúng ta biết cách thu hút năng lượng vũ trụ để kích thích tuyến yên, tuyến tùng bằng thể xác, bằng linh hồn của anh chị em, mỗi một ngày được các đấng tối cao dạy cho, thì anh chị em không giỏi cũng phải giỏi. Sự giỏi các đấng đào tạo để anh chị em phục vụ cho nhân loại thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Tôi tóm tắt lại hết, những vấn đề điện năng, những vấn đề cảm nhận được, những vấn đề mà anh chị em bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh, ngăn gọn mà đầy đủ ý nghĩa. Lối dạy của tôi không có dài dòng. Dài dòng thì anh chị em suy nghĩ nhiều lắm, đôi khi hiểu không được, bởi lý do dài dòng, hiểu nhiều nhưng không ích lợi gì hết. Tôi tóm tắt lại, tại sao kết quả, tại sao không kết quả. Tại sao cảm nhận được, tại sao không

cảm nhận được. Tại sao chúng ta có sức mạnh, thì tôi tóm tắt lại một bài resumes, tóm gọn lại một trang giấy, thay vì anh chị em coi một cuốn sách, anh chị em biết, thực hiện. Vừa dễ thời gian, vừa dễ hiểu, mà anh chị em có cơ hội thực hiện rất nhanh chóng, giúp cho mình, giúp người khác.

Qua câu hỏi này, nếu như người ta mà không có khả năng dạy học hoặc muốn câu giờ, đệ tử phải học cho nhiều ngày, nhiều giờ, để ông Thầy được cao, thì tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em ba tiếng đồng hồ. Mà ba tiếng đồng hồ rồi, anh chị em phải suy nghĩ ba chục tiếng đồng hồ. Thay vì ba tiếng đồng hồ, tôi tóm tắt lại trong vòng 5 phút, 7 phút, trong vòng một ngày, nửa ngày anh chị em thông suốt liền. Tôi không muốn anh chị em phí thời giờ. Những thời gian phí thời giờ đó thì anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người, còn quý hơn là anh chị em nghiên cứu mà không biết gì hết. Anh chị em học mà suy nghĩ, không hiểu gì hết, lối dạy của tôi không phải như vậy. Vì chỗ đó, khi anh chị em đến lớp học tôi tóm gọn lại, dễ hiểu, đầy đủ ý nghĩa để anh chị em thực hành có kết quả, giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn.

Có một số tôi cũng thông cảm. Người ta học sau, tôi dạy nhiều quá. Anh chị em học trước thì không nhiều. Anh chị em cũng ầm ỨC muốn đưa tay lên hỏi mà không dám, cũng thông cảm. Thì anh chị em lớp sáu mới, cũng thông cảm cho lớp sáu cũ. Mặc dù là tôi quy định chung, mỗi lần dự thính thì phải để cho người mới hỏi. Tuy nhiên mặc dầu thời gian lớp sáu cũ học tới 15 ngày, gấp hai lần anh chị em, nhưng so lại thì bằng có ba phần tư của anh chị em à. Tại vì phải qua hai lần thông dịch. Mỗi lần thông dịch tôi ngồi nghỉ, chờ thông dịch xong tôi mới dạy tiếp. Anh chị em thì khỏi chờ, tôi nói direct không chờ thông dịch. Thì thay vì anh chị em học 8 ngày, bằng mấy người kia học 20 ngày. Mà ngược lại mấy người kia học 15 ngày, tình lại có 6 ngày. Chẳng những vậy, anh chị em còn học nhiều hơn người ta. Vì chỗ đó anh chị em cũng thông cảm. Mặc dầu tôi nói không cho dự thính hỏi. Họ hỏi trực tiếp không được, thành ra hỏi gián tiếp, bằng cách gửi thư, miếng giấy nhỏ thôi. Thầy ơi, giúp cho con cái này, cái kia. Tôi không cho anh chị em biết câu hỏi nào nhưng tôi trình bày để giải đáp cho những người dự thính và thông báo cho anh chị em biết, tại sao phải vậy. Đôi khi những câu hỏi này hai, anh chị em muốn hỏi mà chưa có dịp hỏi, tôi thay thế trả lời cho người đó, cho anh chị em học.

Rồi, bây giờ tôi trả lời trong vấn đề nghiên cứu kim tự tháp. Sẵn dịp đây, thời gian thì không có nhiều được, nhưng đặc biệt lớp này thì tôi sẽ dạy cho nhiều hơn. Đáng lẽ hai ngày nay tôi muốn dạy cho cách thức anh chị em Nha sĩ, Dược sĩ, Bác sĩ và các Y sĩ đông y. Mỗi lần anh chị em bào chế thuốc, đưa thuốc cho bệnh nhân uống, nếu là bác sĩ Tây y, là Y sĩ đông y thì chắc chắn hiểu được những tác dụng của thuốc, nó phù hợp với bộ phận bị bệnh bị đau, hết bệnh hết đau, là đương nhiên rồi. Công thức chung của một số Dược sĩ, bào chế thuốc cho bệnh nhân uống để hết bệnh hết đau, hoặc tất cả anh chị em bác sĩ, định bệnh rõ ràng và cho uống

thuốc phù hợp để giúp cho bộ phận kia bớt đau, và hết bệnh. Thuốc bắc cũng vậy, những vị thuốc giúp cho quân bình cơ thể, âm dương. Nói tóm lại tất cả đều đúng nguyên tắc hết. Dù dược sĩ, bác sĩ đông y thì áp dụng đúng nguyên tắc sách vở anh chị em học từ trước tới giờ. Nhưng có một điều trở ngại lớn nhất mà anh chị em không có thể nào ngờ được, mà chính anh chị em cũng biết điều đó mà cũng không có thể nào giúp được. Có nghĩa là khi thuốc hợp với bộ phận tiêu hóa thì bộ phận tuần hoàn chắc chắn không hợp. Bộ phận tiêu hóa giải quyết hết rồi thì lại phải cho uống thuốc bộ phận tuần hoàn. Nhưng bộ phận tuần hoàn chừng nào bị đau vậy? Ba tháng sau, một tháng sau, bốn năm sau, hai năm sau. Đó là những yếu tố mà bắt buộc người bệnh nhân phải uống thuốc lần thứ hai cho bộ phận tuần hoàn. Sau khi uống thuốc cho bộ phận tuần hoàn rồi, một tháng sau, hết bệnh. Hai tháng sau, bốn tháng sau, bộ phận thần kinh, bắt buộc phải uống. Tại vì hệ thần kinh chứa thuốc nhiều quá, lượng thuốc vô nhiều quá làm hệ thần kinh làm việc rất nhiều, thì chắc chắn bị bệnh bị đau. Thì uống thuốc để nở hệ thần kinh ra. Để cho không đau đầu, nhức đầu, áp huyết cao. Mà uống nở thần kinh, thì bắt đầu anh chị em cho uống lại thuốc bộ phận tiêu hóa tiếp. Bộ phận thần đau, bao tử nó bệnh. Nói tóm lại. Nếu một người bệnh nhân mà uống thuốc chừng 6 tháng thôi, thì vĩnh viễn người bệnh nhân đó uống thuốc tới chừng nào chết, hết uống thuốc. Đó là nguyên tắc chung của xã hội loài người. Chắc chắn anh chị em khoa học biết điều này. Anh chị em không phải là Y khoa, đông y, dược sĩ thì đôi khi không hiểu. Có một số anh chị em dùng thuốc quá nhiều cũng được những kinh nghiệm mà tôi vừa trình bày. Đó là kinh nghiệm chung của những người sử dụng nhiều thuốc. Tôi trình bày với anh chị em một câu chuyện, trong gia đình tôi, cũng vui lắm, để cho anh chị em biết được kinh nghiệm. Tôi có người chị, học dở lắm. Học tới lớp 5 thôi, ở Việt nam. Từ nhỏ tới lớn, tiếng Tây thì không có rành, tiếng Mỹ thì không biết, nhưng nội bà nuôi 10 đứa con bà, cái tiếng Tây bà thuộc rành lắm. Tiếng Tây là tên những loại thuốc nào bà rành lắm. Uống cái gì, sáng uống bao nhiêu, chiều uống bao nhiêu, bà chị tôi rành lắm. Đến nỗi mà con ruột của bà là dược sĩ, bác sĩ, mỗi lần bệnh đem con lại cho má của người đó, là cháu ngoại của bà: “má ơi, cho uống thuốc gì, con của con bệnh quá, không biết thuốc nào cho uống”. Bị khủng hoảng thần kinh rồi. Con mình bệnh, con mình nóng ruột, không biết thuốc nào để uống. Đem cho bà má, bà nói, không sao đâu, cho vài giọt Tylenol, hết bệnh. Trong khi đó con bà chuyên môn bào chế thuốc cho người ta uống. Ai uống thì uống, chứ con của nó bệnh thì nó để cho má nó trị. Anh chị em sử dụng nhiều thuốc thì anh chị em sẽ biết được tác dụng của thuốc, kết quả, không kết quả, phù hợp với bộ phận này mà nghịch với bộ phận khác. Tới phần châm cứu, lúc trước anh chị em chưa học Nhân Điện, anh chị em châm cứu ít khách thì không có tiền. Mà nếu anh chị em châm cứu mà nhiều khách thì điện năng, cá nhân của anh chị em cho người bệnh, giúp cho người bệnh hết đau, hết bệnh, thì ngược lại anh chị em lại mệt. Chiều thì anh chị em mệt quá, uống miếng nước, đi ngủ, mai làm tiếp. Điện năng cho người ta tiếp nữa. Làm được chừng 3 năm, 4 năm cái người ta thì

hết bệnh nhiều lắm, nhưng ngược lại anh chị em lại đau. Chưa nói tới, anh chị em châm cứu cho người ta, lấy cây kim ta, chiều người ta tắm nước rút vô làm người ta bệnh thêm nữa. Mà những yếu tố này anh chị em châm cứu được kinh nghiệm này. Năm năm, mười năm về trước, nếu anh chị em thực hiện ngành châm cứu, chắc chắn anh chị em phải gặp những điều kiện mà tôi vừa trình bày. Sở dĩ tôi trình bày từng chi tiết một, từ y học, tây y, đông y, châm cứu, thì kết hợp lại ngành Nhân Điện. Sau khi anh chị em học được ngành Nhân Điện, được khai mở luân xa 100%, có một số ở cấp 3, cấp 4, cấp 5, châm cứu bằng Nhân Điện. Sau khi bàn tay có điện rồi, cầm cây kim châm cứu một thời gian ngắn nhứt, ít tổn kim nhứt mà hiệu quả nhiều nhứt, đó là 3, 4 năm qua, có một số anh chị em áp dụng Nhân Điện cộng với kết hợp châm cứu thì giúp không biết bao nhiêu người hết bệnh, hết đau bằng hình thức châm cứu một thời gian ngắn nhứt. Đó là những kết quả anh chị em thu gặt hái được 3, 4, 5 năm về trước cho tới bây giờ. Anh chị em được sĩ thì bào chế thuốc cho người ta uống. Anh chị em bác sĩ thì muốn đưa viên thuốc cho người ta uống cho người ta hết đau vĩnh viễn. Anh chị em là nha sĩ mỗi lần nhổ răng đau nhứt, cho người ta uống thuốc để mong không bị làm độc, không đau không nhứt. Thì những yếu tố đó tôi sẽ kết hợp lại, giúp cho anh chị em.

Phần y khoa

1. Cái kim tự tháp này, anh chị em tập. Tất cả *thuốc*, anh chị em để vào một cái thùng bất cứ bao nhiêu cũng được. Đây là thùng thuốc của anh chị em, *đặt cái kim tự tháp lên, nhìn từ 30 giây tới 5 phút*. Chính dòng điện này sẽ giúp cho thùng thuốc của anh chị em, từ 30 giây tối thiểu, 5 phút tối đa. Đôi khi thùng thuốc chỉ cần năng lượng một phút thôi, 2 phút thôi, 3 phút thôi, 4 phút thôi, nhưng *tối đa 5 phút*. Trong khi từ 30 giây tới 5 phút, thì dòng điện sẽ đưa xuống thùng thuốc này, tùy theo thuốc ít hay nhiều, thì điện năng sẽ cung cấp cho thuốc ít hay nhiều. Do đó thì trong vòng một phút, 2 phút thôi, 3 phút, điện năng cảm nhận bằng luân xa 6 thì ngưng. Khi cung cấp những thuốc đó cho bệnh nhân uống, hoặc bán thuốc, những bộ phận nào bị đau thì sẽ hết đau, hết bệnh. Và không ảnh hưởng những bộ phận khác. Tôi muốn nói đây là những việc thuốc mà anh chị em cho người ta uống, đau gan, thì giúp cho cái gan hết bệnh, hết đau bằng cái năng lượng vũ trụ kết hợp viên thuốc đau gan, giúp cho người này hết đau gan. Mà những bộ phận khác sẽ phù hợp, không có trở ngại gì hết. Một hình thức chúng ta kết hợp cái năng lượng vũ trụ cộng viên thuốc, giúp cho bệnh nhân uống, hết bệnh, hết đau, thời gian ngắn nhứt mà không ảnh hưởng những bộ phận khác. Đó là *nguyên tắc chung tôi muốn giúp cho một số anh chị em bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ*.

2. Riêng phần anh chị em dược sĩ, trong kho thuốc có thể một trăm thùng, một ngàn thùng thuốc thì đâu có để kim tự tháp thế này được.
 Đây là **kho thuốc** chất từ dưới lên, một ngàn thùng thuốc, tôi thí dụ, thì anh chị em nghe cho rõ phần này: *nhìn cái kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút*, để qua đây. Mở tủ thuốc ra, dùng sixième sens *nhìn nguyên kho thuốc*. Dùng sixième sens của mình tập trung về một điểm cho tất cả nguyên kho thuốc, *từ 5 phút tới 30 phút*. Khi thuốc nhận được đầy đủ điện năng cung cấp, thì dòng điện sẽ trở về anh chị em trong vòng 10 phút, 15 phút, 20 phút, tùy theo. Nhưng đừng quá 30 phút. Điện năng của anh chị em hòa hợp với tất cả thuốc đem ra bán thị trường giúp cho người ta hết bệnh, hết đau nhanh lắm và không ảnh hưởng những bộ phận khác. Của anh chị em thôi. Chứ đừng tới laboratoire nào làm. Đó là cho một số dược sĩ.
3. Một số đông y cũng vậy. Nếu mua thuốc nhiều quá thì cũng thực hiện giống như chương trình của anh chị em nha sĩ vậy. Tôi muốn giúp cho vấn đề thuốc, viên thuốc bào chế giúp cho người ta mau hết bệnh, mau lành bệnh, mà không ảnh hưởng những bộ phận khác. Anh chị em bác sĩ cũng vậy, nha sĩ nếu ít thuốc thì có thể để cái thùng thuốc. Thí dụ trong phòng của anh chị em có **10 tới 20 thùng thuốc**, tôi thí dụ. Thì sẽ tập kim tự tháp này trước, từ 30 giây tới 5 phút. Xong rồi để kim tự tháp này xuống. Dùng sixième sens truyền điện vô trong 10 thùng hoặc 20 thùng thuốc, cũng trong vòng từ 5 phút trở lên, không quá 30 phút. Chắc chắn không tới 30 phút rồi. Có thể 5 phút, có thể 10 phút. Thì dòng điện truyền hết vô những thùng thuốc này rồi, một lần thôi, rồi đem ra cung cấp cho những người bệnh nhân uống. Xong 10 thùng này đi rồi viện trợ 10 thùng thuốc khác, mới, thì áp dụng giống cũng như vậy. Dược sĩ, nha sĩ, ngay cả đông y cũng vậy. Thí dụ anh chị em mua đủ thứ thuốc, 180 vỉ hay 360 vỉ, chất vô nguyên cái kho, cây cỏ cũng , thì nhìn giống nguyên tắc trên, trước khi sắc thuốc cho người ta uống. Bằng cái năng lượng vũ trụ kết hợp với thuốc đông y, giúp cho người ta hết bệnh, hết đau mà không ảnh hưởng bộ phận khác.
4. Và có một số anh chị em chế thuốc bằng những **nguyên chất nước của bông hoa, cây cỏ**, thì áp dụng giống như tây y. Lượng thuốc ít thì để từng hộp. Thùng thuốc nhiều thì tập xong rồi, nhìn vô những thùng thuốc, truyền điện vừa đủ, dòng điện sẽ trở về trong luân xa 6 của anh chị em, ngưng. Thuốc anh chị em đem ra bán thị trường giúp cho người ta.

Tôi muốn anh chị em đóng góp giúp cho nhân loại hết bệnh hết đau mà không ảnh hưởng tới bộ phận khác. Đây là quyền lợi của nhân loại chứ không phải quyền lợi của anh chị em. Nhưng tôi muốn giúp cho ngành nghề của anh chị em,

còn vấn đề buôn bán làm ăn của anh chị em, chuyện đó tôi không biết tới, nhưng tôi giúp cho một phần này, có nghĩa là thuốc anh chị em bán ra thị trường là hữu hiệu nhất, bởi lẽ thuốc của anh chị em kết hợp với năng lượng vũ trụ giúp cho người ta rất nhanh. Điều đó tôi mong muốn. Anh chị em chịu khó đến đây học nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ để kết hợp lại những viên thuốc anh chị em chế ra, giúp cho người ta hết bệnh. Đó là một điều tốt cho anh chị em và tôi mong muốn rằng những người bệnh nặng sẽ không có chết, sẽ nhờ những viên thuốc của anh chị em cho. Nếu anh chị em có cơ duyên, anh chị em là bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ, thì tôi muốn giúp cho tất cả anh chị em đây có một điều kiện tạo cho người bệnh hết bệnh hết đau, không chết. Chứ còn buôn bán làm ăn, tiền của anh chị em, tôi nói thiệt, anh chị em mà có 5 triệu, 10 triệu, một ngày anh chị em ăn nhiều lắm là có 3 bữa thôi, không hơn. Còn mặc đồ có nhiều lắm thì mùa hè anh chị em mặc quần xà lỏn với áo cụt. Còn mùa lạnh mặc nhiều lắm là 3 bộ đồ thôi, chứ 6 bộ đồ anh chị em đi không nổi. Có tiền nhiều cũng vậy à. Mùa hè mà tôi kêu anh chị em mặc complet đi sa mạc, chắc chắn anh chị em không chịu nổi. Chỉ mặc quần xà lỏn áo thun thôi. Nói tóm lại, anh chị em học ngành Nhân Điện, cùng với tôi, nắm tay lại giúp cho mọi người. Còn vấn đề buôn bán làm ăn, có tiền nhiều, cơ sở nhiều, chuyện đó của anh chị em, không dính dấp gì tôi hết. Nhưng mà tôi sẵn sàng giúp cho anh chị em tạo điều kiện tốt cho anh chị em bằng viên thuốc anh chị em chế ra, bằng viên thuốc anh chị em cho người ta uống hết bệnh, hết đau. Đó là một điều tốt cho anh chị em, và một điều tốt giúp cho những người bệnh, hết bệnh hết đau, họ không bị chết. Sau lớp học này về, anh chị em áp dụng là chắc chắn giúp cho người ta không có gì trở ngại hết. Trong vấn đề chúng ta dùng cái năng lượng vũ trụ, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, để kết hợp những viên thuốc chế ra, cung cấp cho bệnh nhân, giúp cho bệnh nhân mau hết bệnh, mau lành bệnh. Đó là một niềm vui chung cho tất cả chúng ta, trong đó có tôi.

Phân Nông Lâm Ngư Nghiệp

Có một số anh chị em chuyên vấn đề nông nghiệp, làm vườn, làm ruộng, làm trái cây. Nguyên tắc mới của tôi hay lắm. Lương thực, thực phẩm, nếu **trồng ở nhà** bình thường thì khỏi cần sử dụng kim tự tháp gì hết. Trồng trên miếng đất, rau, cải, ở nhà ăn chơi, thì *mỗi buổi sáng, vừa tưới nước, vừa nhìn*, thì lương thực trồng ở nhà chơi, thứ nhất là ớt đó, thì thôi khỏi lo. trồng ớt không cay, mà tưới nước, nhìn vô bằng năng lượng nó cay gấp mười lần. Sương lắm, ớt kiếng cũng cay luôn. Anh chị em truyền năng lượng, mọi lần thì 40 trái ớt, bây giờ thì 400 trái ớt, không cay cũng thành cay nữa. Hay lắm. Cái đó là chắc chắn 100%. Chỉ nhìn cho nó vui thôi, đừng truyền điện. Truyền là “chật nhà” à! Anh chị em vô tình truyền điện theo những vườn mà trồng bán, thì anh chị em không có chỗ, cắt không kịp à. Sáng tưới nước, giống như tôi vậy đó. Tôi ở nhà, thường thường tôi về nhà mùa hè tôi chơi,

tôi chỉ nhìn thôi. Mà tôi nhìn chơi thôi, tưới nước, ba bữa sau, cắt không kịp. Vừa tưới nước rồi nhìn thôi. Coi như truyền điện vô cây rau, nó lên biết bao nhiêu. Phải lo cắt cho người ta. An đâu có hết, mà bán không ai mua hết, vì nhiều quá. Mà cắt nhiều chừng nào nó ra mau nhiều chừng đó. Không có dùng kim tự tháp.

1. **Rau cải, ớt trồng ở nhà:**

- Không cần dùng kim tự tháp
- Khi tưới cây, nhìn vô cây thôi

2. **Ruộng lúa:**

Bây giờ mẫu ruộng. Tôi đâu có biết mẫu ruộng của anh chị em bao nhiêu lớn. Nếu mẫu ruộng nhiều, lớn thì đem kim tự tháp ra ruộng. Để trên cái ly hoặc cầm tập, từ dưới lên trên, 30 giây tới 5 phút. Xong rồi nhìn miếng ruộng từ 5 phút tới 30 phút, bất cứ miếng ruộng bao nhiêu mẫu cũng được. Truyền hoài, dòng điện đi hoài, mà nó không có stop có nghĩa là nó không có trở về để làm cho luân xa 6 của anh chị em nóng. Bây giờ thì anh chị em chưa cảm nhận được dòng điện trở về, như gió nó chạy ngược về luân xa 6, thì stop. Hoặc truyền trong nửa giờ đồng hồ mà dòng điện vẫn tiếp tục hoài, không stop thì chắc chắn ruộng lúa của anh chị em nhiều mẫu lắm. Đến đổi mà 30 phút nó không stop. Tôi quy định *tối đa 30 phút*. 30 phút mà còn hút hoài thì anh chị em cũng phải stop, đừng có thực hiện nữa. Vừa qua ngày hôm sau thì làm 30 phút nữa. Còn nếu trong vòng 30 phút mà dòng điện, như gió nó trở về thì anh chị em ngưng liền. Bên Âu châu làm ruộng như vậy là mấy tháng thì có lúa?

One year

One year? Ua sao kỳ vậy? How many months? Ok, tôi chỉ cho anh chị em.

Khi nào anh chị em làm lúa 3 tháng, thì *mỗi một tháng truyền hai lần*, vào ngày 1 và ngày 15. Một tây truyền một lần. Nếu 30 phút truyền mà dòng điện chạy về thì một lần thôi. Nếu ngày thứ nhất 30 phút, mà điện vẫn đi hoài, không trở về, thì qua ngày thứ hai làm một lần nữa. Rồi sau 15 ngày, cũng lập lại như vậy. Thì làm *tối đa 6 lần*. Nếu ruộng lúa làm 3 tháng.

Nếu ruộng lúa làm 6 tháng thì làm gấp hai lần, có nghĩa là truyền 12 lần, chia ra làm vậy. Và khi làm lúa 3 tháng hoặc 6 tháng cũng vậy, truyền điện trong vòng 30 phút, nếu ruộng lúa ít. Còn ruộng nhiều quá thì điện ra hoài, 30 phút vẫn đi tiếp. Thì qua ngày hôm sau 30 phút nữa, *tối đa là 2 lần (liên tiếp)*. Nói tóm lại, ngày thứ nhất không đủ điện thì lập lại ngày thứ nhì. Nếu ruộng lúa nhiều mẫu quá, hàng ngàn mẫu, làm ruộng lúa 3 tháng mùa thì cần truyền 12 lần. Nếu làm 6 tháng mùa, thì phải truyền 24 lần.

Tôi nhắc lại:

- **Ruộng ít mẫu – cho mùa gặt 3 tháng:**

- Truyền sau khi gieo mạ: từ 5 phút – 30 phút, điện trở về thì stop
- 15 ngày sau: từ 5 phút – 30 phút, điện trở về thì stop
- Truyền điện tổng cộng: 6 lần
- ***Ruộng ít mẫu - cho mùa gặt 6 tháng:***
 - Truyền sau khi gieo mạ: từ 5 phút – 30 phút, điện trở về thì stop
 - 15 ngày sau: từ 5 phút – 30 phút, điện trở về thì stop
 - Truyền điện tổng cộng: 12 lần
- ***Ruộng nhiều mẫu cho 3 tháng mùa*** (10 ngàn mẫu, 5 ngàn mẫu, 3 ngàn mẫu)
 - Ngày thứ nhất: 30 phút, dòng điện còn đi hoài, thì
 - Ngày thứ nhì: 30 phút nữa (tối đa)
 - Sau 15 ngày lập lại như hai lần đầu
 - Truyền điện tổng cộng: 12 lần
- ***Ruộng nhiều mẫu, cho 6 tháng mùa:***
 - Ngày thứ nhất: 30 phút, dòng điện còn đi hoài
 - Ngày thứ nhì: 30 phút nữa (tối đa)
 - Sau 15 ngày lập lại như hai lần đầu
 - Truyền điện tổng cộng: 24 lần

Đây là ruộng lúa của bà con dòng họ, muốn giúp cho người ta cũng được. Nhưng tôi mong rằng anh chị em phải làm cái lịch trình cho rõ ràng. Khi truyền ruộng lúa thì phải đúng ngày, đúng giờ, tiếp tục truyền điện theo nguyên tắc. Bất cứ vì lý do gì mà anh chị em không có thể tiếp tục truyền điện được thì sẽ nhờ một người học lớp sáu giống như anh chị em, thay thế truyền điện trong lúc anh chị em vắng nhà. Có như vậy thì ruộng lúa sẽ tăng trưởng tốt tươi. Lúc sẽ tăng ít nhất từ 70 tới 100%. Ít nhất. Cái này là cái chung để cho anh chị em làm, giúp cho mình hoặc cho người khác cũng được. Tôi muốn đây là lương thực, thực phẩm hàng đầu cho thế giới, cho nhân loại. Do đó thì tôi sẽ ưu tiên cho anh chị em giúp cho mình cũng được, giúp cho người khác cũng được.

Trồng rau cải:

Trồng rau cải để bán thị trường – Lesgume/ Vegetable:

Nhiều mẫu: Đem kim tự tháp ra vườn, nhìn kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút. Để xuống. Chỉ cần nhìn một lần thôi, miếng vườn rau cải, tối đa từ 5 phút tới 30 phút. Tôi hy vọng vấn đề rau cải không có cần tới 30 phút đâu. Ngoại trừ hàng trăm mẫu, hay hàng ngàn mẫu thì dùng có thể tới 30 phút. Nguyên tắc thì trồng chừng 5 mẫu, 10 mẫu thì chừng 5 – 10 phút thôi. Do đó thì tôi cho tối thiểu 5 phút, tối đa 30 phút. Không hơn 30 phút được.

- Trồng rau một tháng ăn được: truyền một lần thôi

- Trồng rau hai tháng ăn được: truyền hai lần thôi
- Trồng rau ba tháng ăn được: truyền ba lần

Quy định này dành riêng cho Âu châu. Á châu tôi dạy khavs. Đừng áp dụng cho Á châu. Có một số nước Á châu tôi không có dạy được, chỗ đó không có làm ruộng, không có làm vườn, không có làm gì hết, ngoại vấn đề làm đá không à. Làm đá tôi giúp không được. Trồng bằng đá, đá nhỏ mài đá lớn, đá lớn mài đá nhỏ, đá nhỏ thành cục, thành ra tôi không có dạy được. Ý tôi muốn nói đây, có một số nước toàn là cửa đá ra không à, để làm cảnh này, cảnh kia bán cho người ta. Mấy cái đó thì tôi không có dạy được. Vì chỗ đó Á châu tôi dạy khác, Âu châu tôi dạy khác. Vấn đề làm ruộng, làm vườn khác, do đó tôi dạy riêng cái này.

Thí nghiệm thử một mùa, anh chị em thay bỏ phân, đừng bỏ phân. 10 mẫu legume, 9 mẫu bỏ phân, 1 mẫu đừng bỏ phân gì hết. Một mẫu thí nghiệm dùng luân xa 6, đừng dùng phân bón, thuốc sâu rầy gì hết. Còn 9 mẫu kia cứ việc dùng phân bón, chất hóa học, dùng thuốc sâu rầy. Rồi sẽ thấy cái tác dụng của một mẫu mà anh chị em truyền năng lượng và 9 mẫu kia xài phân hóa học. Còn lại, trong vòng một tới ba tháng, tùy theo legume trồng, thì sẽ biết được kết quả như thế nào. Và khi biết được kết quả như thế nào, kỳ tới đừng có tốn tiền phân bón nữa, thuốc sâu rầy nữa, mà truyền điện đúng nguyên tắc, chắc chắn sẽ giúp cây legume được tốt tươi. Bây giờ thì anh chị em chưa hỏi, nhưng tôi nói luôn. Anh chị em hỏi truyền lúc nào đây?

- Legume mới trồng, thì truyền điện.
Trồng rồi, truyền điện. Legume thì một tháng truyền một lần
- Ruộng lúa, khi bắt đầu gieo mạ rồi, truyền điện một lần. Số mẫu ít thì 30 phút. Số mẫu nhiều thì hai lần, một lần 30 phút. Rồi cách 15 ngày, truyền một lần nữa.

Lương thực, thực phẩm tôi chỉ cho anh chị em rồi. Bây giờ tới động vật. Đủ hết, học có một chút xíu mà đủ hết. Anh chị em học có 8 ngày mà biết đủ thứ hết. Bằng người ta nghiên cứu 100 năm chưa được. Học có 8 ngày mà biết hết.

Động vật 2 chân:

Bây giờ nuôi một chuồng gà, nói về chuồng gà trước. Gà, vịt, giống nhau. Loại hai chân, chim cũng được, miễn là hai chân. Hai chân mà động vật, chứ không phải là mình nhe! Bây giờ có thể anh chị em nuôi 5 ngàn, 10 ngàn, 20 ngàn con, được hết, muốn cho nó tăng trưởng mạnh, không bị nhiễm trùng, không có bị trúng gió, trúng độc. *Dùng kim tự tháp, tập 30 giây tới 5 phút.* Để xuống đó. Dùng sixième sens của anh chị em truyền tối đa 30 phút thôi. Tối thiểu 5 phút. Không cần biết bao nhiêu con gà. Anh chị em đứng như thế này, truyền điện bằng sixième sens. Dòng điện

sẽ đi, 5 phút, 10 phút, dòng điện chạy ngược về anh chị em, stop. Gà nuôi 3 tháng hay 6 tháng.

- Gà nuôi 3 tháng: truyền một lần thôi
- Gà nuôi 6 tháng: truyền hai lần thôi

Gà, vịt, anh chị em nuôi làm sao tôi không rành, nhưng tôi quy định, dưới 3 tháng thì truyền một lần thôi. Nuôi trên 3 tháng thì hai lần. Gà cho ăn ít mà mập nhiều. Khỏi cho nó uống thuốc ngừa mà không bao giờ bệnh hoặc bị trúng độc. Thay vì hồi xưa nuôi 3 tháng, thí dụ, gà có 1 ký rưỡi. Cho ăn lương thực y như vậy, bây giờ nuôi bằng năng lượng vũ trụ, thay vì 1 ký rưỡi, thành 3 ký. Nếu anh chị em sợ quá, thì tôi khuyên anh chị em, chuồng gà nào nuôi bằng thuốc, để riêng. Gà nào không nuôi bằng thuốc để riêng, thí nghiệm đi, coi phải vậy không. Anh chị em sẽ thấy tác dụng của sự thí nghiệm bằng cái năng lượng vũ trụ, nếu biết cách sử dụng, nuôi dưỡng động vật hai chân, con gà hoặc vịt.

Động vật 4 chân(trâu, bò, ngựa, heo, dê):

Đủ hết, nếu có nuôi khỉ cũng được, không sao, bị hai tay, hai chân, thành bốn chân. Trâu, bò, heo thì chắc chắn không phải nuôi trên 3 tháng rồi. Do đó những động vật nuôi:

- 6 tháng để đem ra bán thị trường: truyền 2 lần
- 1 năm để đem ra bán thị trường: truyền 4 lần (mỗi 3 tháng truyền 1 lần)
- Sau khi tập kim tự tháp xong, truyền *tối thiểu là 5 phút, tối đa 30 phút.*

Bây giờ anh chị em nghe cho rõ. Tôi thí dụ nước A, có bệnh dịch, tất cả những động vật hai chân bị ô nhiễm, bệnh tất cả con gà, con vịt, toàn nước, làm cho hàng chục triệu con chết vì nhiễm trùng, giống trường hợp Hồng kong vừa rồi. Hồng kong thì đất nước nhỏ, không quan trọng. Những anh chị em đất nước lớn, chăn nuôi gà vịt, mà gặp tình trạng xáo trộn như vậy thì:

Toàn nước A, động vật hai chân bị ô nhiễm:

Ngồi xuống. Kim tự tháp để trước mặt, nghĩ từ 30 giây tới 5 phút, ngưng. Mười phút sau, để kim tự tháp ra *lần thứ nhì*, tập trung vào kim tự tháp nhưng không có nhìn từ dưới lên trên, mà truyền nguyên đất nước A, từ bắc tới nam, tôi thí dụ. Nhìn vô kim tự tháp mà tập trung nghĩ đến đất nước A đang bị động vật hai chân bị dịch, trong vòng *5 phút*. Trong vòng 5 phút, nhìn vô kim tự tháp nhưng luân xa 6 hướng về nước A đang bị ô nhiễm. Chỉ cần một lần thôi.

Toàn nước A, động vật 4 chân bị ô nhiễm:

Ngồi xuống, tập kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút, ngó từ dưới lên trên. Sau đó, *tập trung vào một điểm nhìn vô trong kim tự tháp*, dùng sixième sens nghĩ trong kim tự tháp mà truyền điện vô nước A cho những động vật bị bệnh. Phải truyền trong vòng 15 phút. Tất cả động vật sẽ được giảm hết liền. Hết bị trúng độc, nhiễm trùng, mà người ta phải giết nó.

Những công thức này dùng được cho Europe, America, Mexico, Venezuela, S.America.

Những vấn đề nghiên cứu, hôn trước có một số anh chị em học lớp sáu. Một ở Kanchanaburi, thì tôi có đề nghị một số đề nghiên cứu. Nhưng bây giờ chưa đúng thời điểm để nghiên cứu. Chờ hai tháng nữa. Tôi sẽ lấy kim tự tháp lớp này, hướng dẫn cho anh chị em vấn đề nghiên cứu. Tạm thời đừng nghiên cứu, trong vấn đề màu sắc, chất mặn, chất ngọt hay đắng cay gì, tôi sẽ giúp vào tháng hai này. Sau khi tôi hướng dẫn và nghiên cứu rồi thì sách của buổi họp tháng hai sẽ được in ra toàn bộ, dành riêng cho một số anh chị em muốn mua sách, order thì một số anh chị em ở trung tâm bên Bỉ, sẽ thực hiện sách đó, anh chị em có thể mua về nghiên cứu.

Vườn cây ăn trái, cam, táo, xá lị, nho:

- Nhìn kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút
- Một năm: truyền 6 lần
- Mỗi hai tháng: truyền một lần
- Truyền từ 5 phút tới 30 phút

Vườn nho để làm rượu:

- Nhìn kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút
- Mỗi hai tháng: truyền một lần
- Truyền từ 5 phút tối thiểu, 30 phút tối đa (tùy theo lượng nho trồng)

Tôi biết có một số anh chị em thích nuôi cá lấm, dám mua một con cá 500 đôla, 1000 đôla. Tiền thì không dám xài, chứ cá thì dám mua, coi nó lợi chơi cho vui. Tôi cũng thông cảm hoàn cảnh của anh chị em. Tôi chia sẻ niềm vui của anh chị em. Tôi thì không có niềm vui, nhưng anh chị em thấy cá lợi mà vui, thì anh chị em sung sướng. Anh chị em sung sướng thì tạo cho những người khác vui, do đó tôi giúp ý kiến cho cái này để giúp cho cá trong hồ của anh chị em không có chết. Cá nuôi để bán, chưa được dùng công thức.

Cá cắn nhau, hư con mắt:

Không cần dùng tới kim tự tháp

- Ngó con mắt của nó, 30 giây thôi.

Cá lợi yếu, từ từ chết:

Truyền vô ngay cái đầu của con cá bị yếu, 30 giây.

Nguyên hồ cá:

- Tay vịn hồ cá, nhìn vô hồ, truyền điện vô nước, cá sẽ mạnh
Truyền khi nó bệnh thôi, đừng truyền điện nhiều, cá sẽ lớn quá, nứt hồ, phải thay hồ.

Học có 8 ngày, đường đời cũng học, đường đạo cũng học, rồi lo cho người ta hết bệnh hết đau, lo lương thực, thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi, rồi lo việc cho anh chị em vui nữa, là cá sống, cá lợi nhanh thì anh chị em vui. Đủ thứ chuyện hết. Ráng đi. Kỳ tới bán nhà đi học nữa. Tôi nói cho anh chị em vui thôi. Anh chị em với tôi chung một đường hướng rồi, chúng ta muốn có năng lực vũ trụ này để giúp nhân loại. Vì chỗ đó Thượng Đế ban cho chúng ta tình thương vô giá, chúng ta chan hòa cho nhân loại. Chúng ta chan hòa cho nhân loại được rồi, mà sẽ chan hòa muôn loài vạn vật: động vật, thực vật, hoa màu. Một hình thức giúp cho cây tăng trưởng để giúp cho nhân loại. Những loại động vật, thực vật, những lương thực, thực phẩm cũng đóng góp rất nhiều cho thể xác anh chị em mạnh khỏe. Khi thể xác mạnh khỏe rồi, sống dai thì phục vụ cho nhân loại. Thì trong tương lai, những động vật mà được chúng ta nuôi dưỡng bằng năng lượng vũ trụ sẽ có một hình thức tăng trưởng, phát triển tâm linh của linh hồn những động vật, nhanh hơn là thời gian ấn định. Tôi thí dụ, những động vật đó chết, bằng sự nuôi dưỡng của năng lượng vũ trụ, thay vì phải 10 kiếp hay 5 kiếp mới thành những động vật lớn hơn, thì thời gian ngắn nhất, có thể là 3 kiếp, 2 kiếp. Đó là một hình thức chúng ta vừa giúp cho động vật phát triển vấn đề linh hồn, nhanh, và chúng ta giúp cho linh hồn và thể xác của chúng ta có một thể xác mạnh. Thể xác mạnh thì sẽ có điều kiện sức khỏe để giúp cho tất cả muôn loài, trong đó những loài cung ứng cho chúng ta sức khỏe. Thì tất cả những linh hồn muôn loài vạn vật và chúng ta, đều có một trách nhiệm. Mỗi người trách nhiệm ít, hay nhiều, nhưng chung quy mục đích là muốn hướng dẫn cho nhân loại phát triển tâm linh thời gian ngắn nhất, về gần với Thượng Đế. Đó là đường hướng của chúng ta đang đi và tiếp tục cuộc hành trình đi. Do đó việc chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để chan hòa giúp cho muôn loài vạn vật là hình thức mà tôi vừa trình bày. Với những nét vừa qua, tôi mong rằng anh chị em sẽ cố gắng thực hiện, dù cho viên thuốc, cũng vậy, dù cho lương thực cũng vậy, dù cho động vật cũng vậy, chúng ta đều biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ này để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thể ở trong quả địa cầu chúng ta đang ở. Người hưởng nhiều nhất đó là nhân loại, là chúng ta, là anh chị em và cho nhân loại thế hệ mai sau, đó là thế kỷ 21 trở về sau, và nhiều thế kỷ kế tiếp nữa. Chúng ta còn tiếp tục nhiều thế kỷ nữa, để con cháu chúng ta sẽ hưởng được giống như chu kỳ hiện tại chúng ta hy sinh đi trước, để con cháu đi sau.

Coi như tạm thời tôi dẫn giải trong vấn đề sử dụng năng lượng vũ trụ giúp cho mình, giúp cho muôn loài. Bây giờ tiếp theo thì tôi sẽ cho anh chị em nêu câu hỏi, tiếp tục hỏi thêm bất cứ lãnh vực gì.

84/ Bà này có hai câu hỏi về những gì Thầy đã dạy hôm nay và hôm qua. Thầy dạy trị tập thể và bỏ những hình ảnh hoặc danh sách bệnh nhân vào cái thùng. Thì bà xin hỏi, nếu bên cạnh cái thùng này, chúng ta để một cái thùng khác, trong thùng đó chúng ta bỏ tất cả các địa chỉ của các trung tâm trên thế giới, và gửi điện năng vào cái thùng đó, để các trung tâm và các chi nhánh đều nhận được thêm điện năng, để có điện năng mạnh hơn. Vì bà nghĩ, như Thầy đã giải thích, mỗi khi Thầy vào cửa hàng thì có nhiều người đi vào theo cùng cửa hàng đó. Thì nếu chúng ta làm như vậy, thì mỗi khi chúng ta gửi điện năng đến trung tâm trị bệnh, thì lúc đó điện năng sẽ thu hút và chúng ta sẽ có nhiều người đến trị bệnh hơn, xin hỏi Thầy làm vậy có được không?

Câu hỏi thứ hai, về những người bị chết thảm khốc, khi chúng ta thấy trên truyền hình hoặc đọc tin tức thì chúng ta không thể giúp linh hồn của họ. Như vậy tôi thấy rằng hình thức những linh hồn đó kém may mắn hơn những linh hồn khác. Tôi nghĩ điều này cũng không đúng lắm theo chương trình của thiêng liêng. Vì nếu chúng ta không giúp họ được thì chắc có lẽ các đấng hoặc ai khác sẽ giúp họ được, vì không có linh hồn nào bị bỏ rơi mà không được sự giúp đỡ để qua một bước chuyển kiếp. Bà nghĩ rằng nếu chúng ta không giúp được thì có ai giúp được những linh hồn đó không?

Tôi trả lời từng câu một. Cái thứ nhất, tôi cũng thông cảm cho bà này lắm. Bà muốn giúp cho trung tâm, chi nhánh, nhưng anh chị em biết không, cái trung tâm, chi nhánh là những người học lớp sáu, giống như anh chị em. Năng lực còn mạnh, hơn anh chị em gửi tới nữa. Trung tâm, chi nhánh không giới thiệu, mà mỗi ngày có một số đi làm việc rồi, tối về ra làm từ chiều tới 11, 12 giờ đêm chưa về tới nhà. Theo nguyên tắc chung anh chị em chỉ cần ngồi xuống, trị tập thể 50, 30 người trong vòng 1 phút đứng dậy đi về hết rồi. Nhưng tâm lý chung, bệnh nhân không chịu vậy. Họ nói, thầy ơi, anh trung tâm trường ơi, chị ơi, làm ơn đặt tay dùm tôi chút xíu đi. Mỗi người có 1 phút thôi, 120 người, 2 tiếng đồng hồ. Hai tiếng đồng hồ trị bệnh, nói chuyện hai tiếng nữa, bốn tiếng. Từ 6 giờ chiều tới 10 giờ đêm, chưa ăn cơm, 120 người, không giới thiệu đó. Bây giờ đây, anh chị em kêu gọi người ta tới, 300 người, 200 người, thì cái trung tâm đó, một là sập, tại người ta đông quá. Hai nữa, người thầy trị bệnh, hoặc trung tâm trường mỗi ngày về tới khuya, chịu không nổi rồi, mặc dầu có năng lực nhiều. Nhưng nội nói chuyện với hỏi bệnh, trị bệnh, ăn cơm, hết nổi rồi. Qua ngày hôm sau, tiếp tục làm vậy. Làm vậy chừng 3 tháng 10 ngày, ngày thứ 3 tháng 11, fermer la porte. Very very mệt

quá. Biết rằng mình có khả năng truyền điện trong vòng một phút cho 500 người, 1000 người được. Nhưng tâm lý người bệnh, làm ơn nhính cho tôi một phút thôi. Đâu phải một người, 120 người, 2 giờ. Hỏi bệnh hoạn bớt không? Không bớt, đâu chỗ này, đâu chỗ kia. Thôi được rồi, đừng có hỏi. Đừng có hỏi không thì cũng 2 phút, 2 phút, 120 người, là 4 tiếng đồng hồ. Bốn tiếng đồng hồ là không có hỏi nhiều. Chưa nói tới, ah, ... tuần tới có học không, tuần sau học lớp mấy? Dạ, dạ, dạ, mỗi người 2 phút nữa, tổng cộng 4 tiếng đồng hồ, có 120 người.

Vì lý do đó, không phải là chúng ta từ chối, nhưng nỗi lo lắng của bà này là một điều tốt, nhưng ít nhất mỗi trung tâm cũng có 1 tới 2 người học lớp sáu. Thì những anh chị em đó luôn luôn mỗi ngày vừa trị bệnh, vừa dạy học, vừa giúp cho người ta những điều kiện này, điều kiện khác, mà hầu hết trung tâm ngành Nhân Điện đều mở cửa ít nhất 5 tới 6 ngày một tuần lễ. Có một số anh chị em rảnh quá, mở cửa chủ nhật giúp cho mấy người bệnh. Nói tóm lại, đôi khi trung tâm mở cửa một tuần 7 ngày. Ít nhất cũng buổi chiều làm từ hai tới bốn tiếng đồng hồ, ít nhất, tôi biết những cái trung tâm, có khi làm nhiều hơn nữa. Chiều 5 giờ mở cửa, tính là mở cửa tới 7 giờ xong. Mà nhiều khi tới 10 giờ. Tôi biết có một số trung tâm như vậy. Cũng có một số trung tâm không làm việc nhiều, có lẽ ít người trị bệnh, hoặc vùng đó ít người bệnh, do đó thì ít có làm việc nhiều. Nói tóm lại, tất cả trung tâm của ngành Nhân Điện toàn cầu đều đóng góp giúp hết. Vấn đề trị bệnh không cần khách đến. Khách đến chúng ta trị bệnh là khách có duyên lành. Ngoài vấn đề chúng ta trị bệnh rồi, chúng ta sẽ gieo hạt giống bồ đề, hạt giống tình thương của Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta ban cho những người có duyên lành đến với chúng ta. Đôi khi, người đó bệnh, tưởng là họ khổ sở, nhưng mà họ bị bệnh, bị đau, thì chính họ được gieo hạt giống bồ đề, hạt giống tình thương của Thượng Đế ban cho người đó, qua trung gian của những người trị bệnh, đó là anh chị em trung tâm, chi nhánh và các cá nhân của anh chị em đã gieo hạt giống bồ đề, tình thương của Thượng Đế cho người đó. Từ việc người đó bị bệnh, trở lại thay đổi con người, phát triển tâm linh, giúp cho họ, chẳng những giúp cho họ xong mà giúp gia đình họ. Đó là sợi dây duyên mà Thượng Đế tinh vi, hướng dẫn con người đi tới mức độ mà con người không bao giờ biết được Thượng Đế cho tình thương cao cả, mà chính anh chị em là người trung gian của Thượng Đế mà trao những tình thương vô giới hạn cho tất cả mọi người bệnh, mọi người đau đến với anh chị em. Việc này từ trước anh chị em không bao giờ nghĩ tới. Anh chị em cứ nghĩ rằng bệnh, lại đây tôi trị cho, xong đi về. Không phải vậy đâu. Ngoài vấn đề hết bệnh, hết đau, cái tình thương, hạt giống bồ đề mà Thượng Đế giao cho anh chị em, anh chị em giao cho từng người bệnh nhân. Thượng Đế giao cho anh chị em dạy cho từng người học cấp 1, từng người học cấp 2, từng người đau, người bệnh. Nói tóm lại, Thượng Đế sẽ đặt cho chúng ta trách nhiệm, giao cho chúng ta một nhiệm vụ mà từ trước tới giờ anh chị em không ngờ tới. Anh chị em làm biết bao nhiêu việc, từ việc dạy lớp 1, lớp 2, từ việc anh chị em truyền điện cho người ta, trị bệnh cho người ta, giúp cho

người ta, đó là tất cả tình thương Thượng Đế ban cho anh chị em mà anh chị em chia sẻ cho mọi người, mà từ trước tới giờ anh chị em không biết. Công quả công đức vô biên anh chị em làm mà không biết. Bây giờ tôi nhắc lại đây. Vì chỗ tôi nhắc lại cho ở đây, là biết làm gì không? Để anh chị em tiếp tục nữa, chứ không phải ngưng. Câu sau cùng, anh chị em làm tiếp, chứ không phải ngưng. Công quả công đức anh chị em lỡ làm rồi, nhận rồi, mà nhận nhiều quá, xài đâu có hết, anh chị em chia sẻ. Chia sẻ cho đâu? Vợ, con, gia đình, cha mẹ, những người thân thương ruột thịt của anh chị em, những bè bạn của anh chị em, những người trong sở và những người quốc gia của anh chị em. Anh chị em phải thực hiện. Lỡ rồi. Không có lý do gì anh chị em mua bộ đồ đẹp mà cất. Chắc chắn là phải mặc à. Anh chị em không mặc ít, cũng phải mặc nhiều. Rồi tiếp tục không phải thôi. Bộ đồ này, mặc rồi, năm lần, bảy lượt, bỏ ra, mua đồ khác nữa, là Thượng Đế cho quyền năng khả năng nữa, mua đồ khác đâu có đại gì cất. Cũng mặc đi. Mỗi một lần mặc, là mỗi một lần anh chị em truyền điện cho người ta đó. Tôi thí dụ thôi. Anh chị em biết làm tiếp ai hưởng không? Anh chị em hưởng, con anh chị em hưởng, gia đình anh chị em hưởng chứ không phải người khác hưởng đâu. Tại vì những phước đức mà anh chị em tạo ra bây giờ đây, là gia đình của anh chị em hưởng. Ông bà tổ phụ chúng ta hưởng, chứ không phải người khác hưởng. Vì chỗ đó anh chị em phải tiếp tục cuộc hành trình, bỏ không được. Bởi bà con mình, dòng họ mình, gia đình mình. Đó là lý do tôi trình bày. Thì nỗi lo lắng của học viên này rất tốt, nhưng qua lối trình bày của tôi, anh chị em yên tâm đi. Tất cả trung tâm chi nhánh toàn thế giới, chắc chắn anh chị em sẽ được cái này. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Thượng Đế công bằng lắm. Chúng ta nghĩ rằng Thượng Đế không công bằng, chứ Thượng Đế công bằng. Tất cả những người, làm nhiều hưởng nhiều, làm ít hưởng ít, không làm cũng được hưởng. Tại vì tất cả những khả năng mà Thượng Đế có được thì nếu Thượng Đế không cho anh chị em hưởng, anh chị em đâu có làm gì, nhưng cho hưởng cái sức của anh chị em. Hít vô không khí, đó là hơi thở của Thượng Đế luân lưu trong cơ thể của anh chị em, hòa hợp với năng lượng của cơ thể anh chị em mà bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, giúp cho anh chị em hết bệnh, hết đau. Và giúp cho anh chị em sức mạnh tạo ra của cải vật chất, lo cho gia đình và bản thân mình. Đó là sự công bằng của Thượng Đế, tất cả mọi người được hưởng hết.

Bây giờ, mỗi ngày người ta làm 4 tiếng đồng hồ, cực khổ để có tiền. Thì chắc chắn trong xã hội loài người, một giờ 10 đồng, 4 giờ là 40 đồng. Anh chị em làm nuôi ai? Nuôi cha mẹ, ông bà, con, cháu, nuôi gia đình. Rồi bây giờ anh chị em làm 40 đồng. Tôi nói, thôi, anh chị em làm ơn đưa cho tôi 39 đồng, tôi đi đánh bài. Anh chị em chịu không? Ngay cả má mình biểu, mình cũng không chịu, đừng nói chi người khác. Bây giờ làm 4 giờ, 40 đồng, đổ mồ hôi 4 tiếng đồng hồ. Nói, thôi,

đưa đây, đưa cho tôi 39 đồng, tôi đánh bài chơi, một đồng đem về xài cái gì xài, xài không được ráng chịu. Anh chị em chịu cái này không? Chắc chắn một ngàn người trong lớp học này, không người nào chịu. Ngày cả tôi, tôi cũng không chịu điều này. Phải chi anh chị em nói lấy 39 đồng, mượn làm ăn, buôn bán, có tiền anh chị em trả thêm, giúp cho người khác, còn may ra. Còn nói đưa cho tôi 39 đồng, đánh bài chơi. Còn anh chị em làm cực, thầy kệ anh chị em. Anh chị em chịu không? Đó là lý do tại sao tôi nói thí dụ như vậy, khi anh chị em làm công quả công đức thì Thượng Đế sẽ ban cho anh chị em công quả công đức. Còn anh chị em không chịu làm công quả công đức, hoặc chưa có điều kiện, chưa có thời gian làm thì chắc chắn anh chị em không hưởng cái này. Vì chỗ đó, chúng ta cũng biết thương vậy. Những động vật chết chúng ta còn biết thương, chứ đừng nói con người. Nhưng mỗi người một duyên nghiệp. Thì làm sao giúp được. Ngay cả gia đình ruột thịt của tôi bên Việt nam. Tôi dạy các nước trên thế giới ngành Nhân Điện, những người nào bị bệnh bị đau, tôi giúp cho hết đau hết bệnh. Không đi học thì cũng để tôi trị bệnh. Nhưng mà gia đình tôi nói tôi là ông thầy giả. Chuyên môn nói gạt người ta. Rồi chừng bệnh gần chết, nói, anh Ba ơi, cậu Ba ơi, cứu con. Tôi nói, được rồi, tôi cứu cho, tôi cứu cho \$1 000 đôla để mua cái hòm, miếng đất chôn. Hồi xưa bệnh tôi biểu đi học, không. Hồi đau, tôi biểu lại trị bệnh, không. Không bảo đảm, giả. Trong khi tôi đi dạy toàn thế giới, đi học hết. Người đau cũng như người bệnh, người mạnh khỏe cũng học, để bảo vệ sức khỏe gia đình. Họ nói thôi, dạy giả, chuyên môn gạt người ta không chứ dạy cái gì. Chừng chết, trời ơi, cứu con. Tôi nói được rồi, tôi cũng cứu vậy, biên cái check \$1000 tôi gửi, tôi cứu cho. Cứu trợ mua cái hòm, mua miếng đất đi chôn. Đến nỗi tới ngày đám ma, tôi nhờ người ta lại cầu nguyện linh hồn đi tu, không có một người nào học Nhân Điện lại được hết. Tôi bên này, tôi nói, thôi ráng chịu đựng đi con. Lỡ kiếp này không được thì chờ năm chục kiếp sau, tái kiếp. Bây giờ lỡ rồi. Đó là gia đình ruột thịt của tôi. Tôi lấy gia đình ruột thịt của tôi, chứng minh cho anh chị em thấy, đành chịu. Anh chị em thấy xiu tới cái độ mà tất cả học trò tôi ở Việt nam cũng đông, ở ngoại quốc cũng nhiều, mà lựa đúng lúc người đó chết, không có người nào học Nhân Điện lại hết. Tôi là Thầy, tôi giúp không được gia đình tôi thì làm sao những người khác tôi giúp được? Vì lý do đó mà tôi hướng dẫn cho anh chị em biết được rằng, không phải tôi không cho anh chị em thương, nhưng mà chúng ta không có khả năng, mà chúng ta làm như vậy là sai nguyên tắc của luật lệ của những người vô hình. Những người vô hình, hữu hình, ngay cả các đấng cũng vậy. Khi các đấng dạy cho chúng ta như thế nào thì chúng ta có khả năng thế đó. Tôi cũng vậy. Tôi có khả năng giới hạn chứ đâu phải vô giới hạn. Ngay cả những gia đình ruột thịt của tôi, nếu mà vì quyền lợi riêng tư thì tôi phải bảo vệ gia đình tôi. Nhưng làm vậy tôi đâu có bảo vệ được. Sai nguyên tắc tôi cũng không bảo vệ được. Vì chỗ đó thì anh chị em phải hiểu rằng chúng ta mỗi người có một trách nhiệm, một duyên nghiệp. Duyên nghiệp tốt chúng ta được hưởng thì chúng ta hưởng. Duyên nghiệp chúng ta có khả năng giúp người nào thì chắc chắn chúng ta sẽ giúp được người đó.

Còn duyên nghiệp chúng ta không giúp được thì chắc chắn chúng ta giúp không được. Kể cả gia đình của chúng ta cũng vậy. Sở dĩ tôi luôn luôn lấy đề tài gia đình tôi để chứng minh cho anh chị em thấy được rằng, nếu người ta không chấp nhận thì Thượng Đế cứu không được, mình người đời làm sao cứu được? Mặc dầu tôi là Thầy, tôi dạy hàng triệu học trò, nhưng mà không có vì lý do gì, tôi có khả năng mà tôi nói những người trong gia đình không có thi hành theo luật lệ của Thượng Đế, mà tôi vượt ra ngoài cái khả năng của tôi, hay là tôi không nghe lời Thượng Đế, mà làm sai nguyên tắc, thì điều đó không được. Thì chúng ta cũng thương vậy, nhưng mà biết đâu, khi chúng ta muốn, thì có một hai người nào cấp 3, họ đi du lịch ngay vùng đó, họ cầu nguyện cùng một lúc, không phải một người, có thể hàng ngàn người, hàng chục ngàn người đi giải thoát rất dễ dàng. Câu đó mà hai ngày qua, tôi có trình bày với anh chị em, tôi có trả lời cho anh chị em biết, thì anh chị em thương, tôi cũng biết thương vậy. Động vật chết chúng ta còn thương, đừng nói con người. Nhưng mà chúng ta còn bị giới hạn bởi luật lệ của các đấng thiêng liêng cao cả. Chúng ta không thể nào vượt ra ngoài giới hạn đó được. Mặc dầu Thượng Đế có quyền năng khả năng tối thượng, Thượng Đế sẵn sàng giúp. Nhưng giúp trong phạm vi mà phải thế này, thế này Thượng Đế mới giúp được. Còn bây giờ chối bỏ Thượng Đế, không cần thiết Thượng Đế thì chắc chắn Thượng Đế đâu có giúp được. Cũng như trong Kinh thánh nói, nếu muốn Chúa giúp, gõ cửa thì Chúa mới mở cửa giúp. Còn không có gõ cửa thì Chúa đâu có biết đâu mà giúp. Đó là Kinh thánh nói. Thì Thượng Đế cũng vậy, nếu cầu nguyện tới Thượng Đế thì sẵn sàng Thượng Đế giúp, không có gì trở ngại hết. Nhưng không biết Thượng Đế làm ai, không chịu học những chương trình mà của các đấng dạy cho chúng ta, rồi chừng mà chết, đòi cứu. Chết rồi mà còn cứu gì nữa. Hồi chưa chết kêu học không chịu học. Kêu tu không chịu tu. Chừng phút sau cùng rồi, cuộc đời chấm dứt rồi, cứu, cứu sao kịp nữa. Thượng Đế giúp cũng không được làm sao tôi giúp. Đó là lý do tôi lấy đề tài trong gia đình của tôi, để cho anh chị em học hỏi kinh nghiệm này, chắc chắn chúng ta là có tình thương rồi, tuy nhiên chúng ta giúp phần đó không được, nhưng mà chúng ta gửi tình thương này về một nơi đó, thay vì năm chục ngàn người chết, một trăm ngàn người tiếp tục chết nữa, thì chúng ta sẽ chặn đứng được bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng tình thương của Thượng Đế cho, chúng ta tập trung về một điểm, gửi tình thương về đó, thì vùng đó sẽ không làm cho người ta chết chóc nhiều. Việc đó thì chúng ta làm được. Thay vì chiến tranh, hàng trăm ngàn người phải hy sinh nữa, thì bây giờ chúng ta chặn đứng chiến tranh, họ không gây chiến tranh nữa, vì chúng ta giúp hàng trăm ngàn người, hàng triệu người không có phải chết chóc vì vấn đề chiến tranh, cái đó chúng ta giúp được. Chúng ta sẽ làm cái này đây, chẳng những anh chị em không làm, tôi cũng phải làm chuyện này. Làm như vậy thì mới đúng nguyên tắc, đúng đường hướng các đấng dạy chúng ta, chúng ta sẽ không vi phạm đường hướng đó. Qua câu hỏi của học viên này, tôi cũng thông cảm học viên này có một tình thương cao cả muốn giúp cho mọi người. Nhưng mà luật lệ đâu đó rõ ràng. Luật đời cũng có, luật đạo cũng

có. Do đó chúng ta biết được cái này, không có nên vi phạm. Vi phạm thì không ích lợi gì hết, mặc dù chúng ta thương thiệt. Qua câu chuyện này, tôi nhắc lại một câu chuyện ở Việt nam những người học lớp 2. Theo nguyên tắc chung thì ngành Nhân Điện ở lớp 2 chỉ trị những bệnh bình thường, và mỗi ngày trị 20 người. Nhưng mà người học cấp 2 điện năng nhiều quá, mỗi ngày trị 20 người. Qua ngày sau, 25 người. Ngay sau 30 – 40 người, tới 120 người mỗi ngày. Mà trị thì hết bệnh. Trong vòng 3 tháng, anh chị em biết hậu quả như thế nào không? Hậu quả thì tất cả bệnh nhân hết bệnh, nhưng người đó, trị ngày kế tiếp nữa, ngã xuống chết tại chỗ. Hai người, một người vừa chết rồi, người kia cũng chuẩn bị yếu sức, chuẩn bị chết. Thì ngay lúc đó có người bên Hoa kỳ về Việt nam thăm nhà, thì gặp trường hợp đó chỉ cần đặt tay vô giúp trong vòng 30 giây cho người kia thôi, người kia tỉnh trở lại liền. Còn người mà chết rồi, không kịp. Chỉ thương người ta giúp cho người ta thôi. Nhưng phải biết khả năng của mình có giới hạn, làm ngoài khả năng của mình thì chắc chắn khả năng của mình chịu đựng đâu có được. Tôi là Thầy, mỗi ngày có thể tôi ngủ 5 tiếng, 4 tiếng, 6 tiếng thì được, không có gì trở ngại. Nhưng mỗi một đêm mà tôi ngủ có nửa tiếng thôi, một tiếng thôi, chừng 3 tháng 10 ngày thì khỏi thấy tôi dạy học. Tôi nằm, tại chỗ, anh chị em lại thăm tôi thôi. Tôi đâu có chịu đựng được. Còn bây giờ đây, mỗi một ngày cho tôi ăn một chén cơm buổi trưa, một chén buổi sáng. Mà ngày đó không cho tôi ăn, thì tôi cũng mệt như thường. Mệt thì tôi chịu đựng được. Nhưng mà đói thì tôi chịu đựng không được. Cách nay 4 năm về trước tôi đến Tây ban nha, hồi xưa tôi dạy học, tôi ăn chay, không ăn mặn như bây giờ. Bên Tây Ban Nha đặc biệt lắm, cho tôi sáng ăn soup cà với bánh mì, trưa không có gì ăn hết, cho tôi ăn bánh mì với soup cà. Chiều nó đi ngó lại, ăn soup cà với bánh mì. Tối đó đói bụng, ăn bánh mì với soup cà. Một ngày tôi ăn có 4 bận à. Soup cà với bánh mì, bánh mì với soup cà, với cà phê đen, ngoài ra hết. Bữa mà tôi dạy chấm dứt lớp học rồi, tôi nói, anh chị em bên Tây Ban Nha làm ơn mua cho tôi một miếng sandwich với jambon. Tôi hết dạy, tôi ăn mặn. Xe lửa 6 giờ chạy, lớp học 4 giờ ngưng, tôi nói commande cho tôi một miếng sandwich với hai ba miếng jambon để tôi ăn mặn, tôi lên xe lửa tôi về, 5 giờ 55 chưa có khúc bánh mì. Tôi đành lên xe lửa uống nước chịu đựng từ chỗ đó về tới Madrid ăn luôn. Số mạng tôi vậy đó, làm sao bây giờ. Nhưng mà không sao, không có gì trở ngại hết. Tại người này đỡ thừa người kia, nhà bếp đóng cửa rồi, không ai làm hết, người này đỡ thừa người kia, lên xe lửa, hỏi ăn bánh mì chưa? Bánh mì đâu mà ăn. Mấy người trung tâm cũng lo cho tôi lắm. Hồi bánh mì chưa ra thì không hỏi. Chừng mà lên xe lửa rồi, hỏi này giờ Thầy ăn chưa? Có bánh mì đâu mà ăn? Lo xe cộ chở tôi đi thôi. Rồi bắt đầu chở tôi ra xe lửa, tôi lên đường đi. Đi tiếp. Nhưng tôi không có buồn. Tôi thí dụ những trường hợp này để cho anh chị em biết được cuộc đời nó vậy đó, không phải đơn giản đâu. Nhưng mà không bao giờ tôi buồn. Tôi nói một câu chuyện cho anh chị em vui, chứ không bao giờ tôi buồn. Do đó, thì bây giờ anh chị em cũng vậy, chúng ta cũng vậy, người nếu có duyên lành thì anh chị em đừng lo gì hết. Khi mà anh chị em có duyên lành thì các đấng

sẽ chuyển cho người đó giúp cho anh chị em không bị trở ngại dưới mọi hình thức khác nhau. Bây giờ anh chị em đang khổ, đang chết, nếu có tu thì Trời Phật, các đấng sẽ chuyển cho anh chị em một người nào đó, đến giúp anh chị em. Thay vì anh chị em chết, thay vì mất tất cả thì ngược lại anh chị em sẽ được có tất cả, mà không chết. Đó là công lao của linh hồn anh chị em, nhiều đời nhiều kiếp, anh chị em có tu và kiếp này Thượng Đế và các đấng biết anh chị em có trách nhiệm, thử thách đời sau cùng của anh chị em, là anh chị em sát đất rồi, khi nghĩ rằng anh chị em chết thì lúc đó Thượng Đế cầm cái bàn tay, đưa lên. Thay vì chết thì đưa anh chị em lên đài vinh quang, để anh chị em biết được cái vinh quang này đóng góp giúp nhân loại. Đó là anh chị em có trách nhiệm với nhân loại. Thì anh chị em yên tâm cái này. Người học viên này, tất cả anh chị em và ngay cả tôi cũng vậy. Luôn luôn chúng ta nhận được tình thương cao cả của Thượng Đế, chính tình thương này chúng ta sẽ chia sẻ tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh. Điều quan trọng nhất là tùy duyên lành của người đó được hưởng hoặc không được hưởng. Mình thì muốn giúp nhưng người đó không có duyên thì làm sao hưởng được. Những người mình không muốn giúp thì ngược lại người đó sẽ được cái duyên lành để được chúng ta giúp. Đó là một điều tốt, nếu anh chị em ý thức được thì anh chị em khỏe lắm. Anh chị em đừng có bận tâm nhiều. Khi bận tâm nhiều thì anh chị em suy nghĩ, mà suy nghĩ nhiều thì chắc chắn không có tốt cho chúng ta, cũng như trường hợp mà học viên này quá thương mọi người, mà không giúp được, thì đôi khi mình cũng thấy buồn. Ngay cả tôi cũng vậy. Khả năng của tôi có giới hạn. Bây giờ tôi muốn giúp cho hàng triệu hàng tỷ người cũng đâu có được. Tôi cũng muốn giúp lắm, nhiều khi tôi giúp không được tôi muốn chết cho rồi, đừng tôi khỏi thấy cảnh khổ, nhưng mà đâu có được. Nhưng mà các Đấng nói: “khoan con, trách nhiệm con còn nhiều lắm, con cứ giúp đi. Mười người này tới mười người khác, chứ không có lý do gì sức của con có hạn, mỗi lần con giúp một chuyện, cứ giúp mười người, thì mười lần được một trăm người, một trăm lần được mười ngàn người. Con cứ nhân như vậy đi, hết tháng này qua tháng kia”. Vì lý do đó mà các đấng không cho tôi nghỉ, cho tôi nghỉ trên máy bay không. Lúc mà tôi khỏe nhất là tôi đi máy bay đó. Thành ra anh chị em hỏi ông Thầy có mệt, đi máy bay không. Tôi nói khỏe. Hỏi sao ông Thầy khỏe. Tại vì tôi làm việc mệt quá, lên máy bay ngủ là tôi khỏe nhất rồi, tôi đâu có thức. Anh chị em thì ban ngày ngủ, lên máy bay thức. Chứ tôi ban ngày làm việc, tôi mệt rồi, tôi lên máy bay, ai làm gì làm, ai muốn dọn ăn gì thì ăn, tôi cần nhắm mắt tôi ngủ một giấc 10 tiếng đồng hồ, tôi khỏe rồi, tôi làm việc tiếp.

Qua câu hỏi của học viên này và qua những trường hợp tôi thí dụ, đó là một bài học để chúng ta học hỏi kinh nghiệm đáp ứng giúp cho mình và giúp cho người khác.

Khát nước mà anh chị em bắt tôi nói hoài, đến nổi rót nước cho tôi, tôi uống cũng không được. Anh chị em thấy không? Tôi dạy cho anh chị em, rót ly nước mà

hồi này tới giờ tôi nói hoài, nước tôi uống không được, đừng nói chi tôi ăn bánh mì. Bánh mì không đem lại phải rồi, cho tôi ăn bánh mì với soup cà chua hoài, tomate soup với bánh mì, tôi rót ly nước này giờ nói chuyện tôi quên uống luôn. Còn hoài, y nguyên, uống không được. Đâu có thời gian đâu mà uống. Nói hoài, nói hoài. Mà nói hoài quên khát nước luôn. Rót ly nước xong, để lại, y nguyên, khỏi uống.

85/ Cô này xin hỏi Thầy về cuộc hội thảo tại Hòa Lan. Cô mong rằng Thầy cũng lựa chọn một vài người bình thường, không có những bằng cấp. Vì cô nghĩ rằng những bằng cấp thì không có giá trị đối với Thượng Đế. Và cô xin hỏi, những thay đổi mà chúng ta sẽ trải qua, đó là những thay đổi nào, khi chúng ta hợp nhất được linh hồn với thể xác

Câu hỏi thứ hai, hồi này có một học viên hỏi về năng lượng vũ trụ trong cơ thể của con người, khi mà chúng ta cảm nhận thấy kim tự tháp. Nếu đỉnh đưa lên trên, hoặc đỉnh đưa xuống dưới, thì hồi này học viên có đề cập đến và có cảm nhận như vậy. Cô thấy Thầy chưa trả lời rõ câu hỏi đó. Cô xin hỏi lại, cũng phạm vi câu hỏi như vậy. Vì cô cũng có cảm nhận thấy như có một kim tự tháp ở trong đầu của cô và cô có cảm nhận như ở trên luân xa 4 nữa. Vậy thì cô hỏi Thầy, những cảm nhận đó là thế nào? Và cô có một bức hình, hình vẽ mà cô bạn ngồi bên cạnh đã vẽ. Cô xin trình với Thầy. Cô xin Thầy trả lời, dù Thầy có cần phải đánh chúng con để chúng con hiểu, thì cô cũng sẵn sàng chấp nhận.

Biết rằng bằng cấp không có giá trị gì hết. Tại vì anh chị em biết, thường thường tôi hướng dẫn cho anh chị em, đường đạo thì nó bao gồm đường đời, chứ không phải đường đời bảo vệ cái đường đạo. Không phải trong cái đường đời có đạo trong đó, mà trong đạo nó có đời. Anh chị em nghe rõ. Do đó thì cái đường đạo nó bao gồm sự thông minh, sáng suốt của đường đời thì chúng ta sẽ hiểu biết tất cả mọi sự việc. Sở dĩ mà tôi mời một số anh chị em, là một số đã đang nghiên cứu rồi. Thì chắc chắn những anh chị em nghiên cứu tôi sẽ đóng góp cho phần nghiên cứu được rõ ràng hơn, đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi anh chị em học lớp sáu, mỗi một anh chị em sẽ có một cuốn sách đó để tiếp tục nghiên cứu. Thứ nhất tôi muốn một số nhỏ đừng có nhiều thời gian học hỏi, để đáp ứng nhu cầu giải đáp cho tất cả anh chị em học viên toàn thế giới, chứ không phải trong 120 anh chị em biết mà thôi đâu. Vào tháng 5, 1996 vừa rồi, mặc dầu tôi họp trong thời gian bảy ngày, mỗi ngày từ 8 tới 10 tiếng, tùy thời gian, nhưng sau khi họp rồi thì những câu hỏi, những câu trả lời của tôi, đều phổ biến cuốn sách 400 trang, mà có dịp anh chị em đọc tiếng Pháp, tiếng Anh, và tiếng Việt. Thì phiên họp tới cũng vậy. Tôi muốn ít số lượng, để một số anh chị em nghiên cứu rồi, có dịp tiếp tục nghiên cứu, hoặc tôi

giúp ý kiến trong vấn đề nghiên cứu để được rõ ràng hơn. Anh chị em yên tâm đi, chắc chắn rằng anh chị em sẽ được cuốn sách đó, cuối năm nay. Hoặc sớm hơn nữa, có thể là ở lớp sáu, vào cuối tháng bảy 1998. Có dịp thì anh chị em sẽ dự thính, hy vọng cuốn sách đó thực hiện được thì anh chị em sẽ được. Vì chỗ đó, vấn đề bằng cấp đối với tôi không quan trọng. Nếu chúng ta biết đi sâu vào đường đạo rồi thì bằng cấp không có giá trị. Nhưng mà, ở đời này thì ít ra cũng có một căn bản tối thiểu để cho người ta thấy được, tin tưởng một phần. Người ta tin tưởng để mình giúp cho người ta. Chứ không phải có bằng cấp rồi khoe người ta, được cái này, cái kia. Đối với bằng cấp ở xã hội loài người không có giá trị gì đối với bằng cấp của thiên liêng cho chúng ta. Mà bằng cấp thiên liêng cho chúng ta, đó là tình thương cao cả mà Thượng Đế ban cho anh chị em một cái khả năng bằng hai bàn tay của anh chị em, bằng cái sixième sens anh chị em giúp cho muôn loài vạn vật, không biết bao nhiêu người. Cái đó quý gấp trăm ngàn lần bằng cấp hiện tại của xã hội loài người cấp cho anh chị em. Thì qua câu chuyện này, qua câu hỏi của học viên này, học viên đừng có hiểu lầm rằng tôi mời toàn là anh chị em có bằng cấp. Tuy nhiên trong số một số anh chị em đó, không phải có bằng cấp không. Có một số không có bằng cấp gì hết. Nhưng có công nghiên cứu phát triển trong lãnh vực ngành nghề Nhân Điện, trong lãnh vực nông lâm ngư nghiệp. Thì tôi mời để bổ túc thêm cho phần đó, để giúp cho anh chị em đó phát triển nông nghiệp, ngư nghiệp, để có điều kiện giúp cho nhân loại không có sợ thiếu thốn lương thực, thực phẩm. Trước sau gì học viên này cũng được cuốn sách mà chúng tôi nghiên cứu chung. Yên tâm phần đó.

Tiếp theo câu hỏi, khi anh chị em nhìn vô kim tự tháp, tôi trả lời tổng quát vấn đề điện năng. Khi nhìn kim tự tháp thì sẽ bị chi phối ngoại cảnh. Khi chi phối ngoại cảnh thì dòng điện sẽ không có liên tục cho sự cảm nhận từ đỉnh đầu xuống dưới chân. Và khi không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh thì dòng điện này nó luân lưu trong sixième sens của anh chị em, sẽ truyền hết từ trên đầu xuống dưới chân anh chị em bằng sự cảm nhận điện năng mà anh chị em thu hút được khi anh chị em tập kim tự tháp. Chúng ta vừa có điện nhiều, nhưng bị chi phối một cái, dòng điện sẽ ngưng liền. Cắt ngay đoạn đó liền và đoạn sau anh chị em không cảm nhận được. Tôi muốn trình bày những nét căn bản chánh, mà anh chị em hiểu được cái tác dụng điện năng như thế nào luân lưu như thế nào và cảm nhận như thế nào. Qua câu trả lời vừa rồi của tôi, để anh chị em học nhanh hơn một phần. Còn phần nghiên cứu thì sẽ còn nhiều lắm, đòi hỏi thời gian. Sự học hỏi đó là trong tương lai, anh chị em và tôi có dịp còn gặp nhiều lần nữa, để chúng ta kết hợp lại sự nghiên cứu giúp cho tất cả anh chị em và giúp cho mọi người.

Anh chị em thấy hình ảnh kim tự tháp trong đầu, qua hình vẽ của người bạn đó. Thì khi anh chị em tập trung vào một điểm, chính cái năng lượng của kim tự tháp đưa thẳng vô sixième sens của anh chị em, luân lưu trong não, vô cơ thể, đó

là vấn đề anh chị em luyện tập. Bằng thể xác, bằng sự hiểu biết, bằng phương tiện vật chất mà anh chị em tập luyện để thu hút năng lượng vũ trụ, đưa vô cơ thể của anh chị em. Tại sao luân xa 4 cảm nhận được? Tại sao luân xa 4 có chiều hướng khác thường. Nhiều lớp học trước kia, tôi có trình bày rằng luân xa 4 tượng trưng cho linh hồn chúng ta, ngự trị ở con tim. Khi nào con tim của chúng ta còn đập thì linh hồn còn ở thể xác này. Khi nào tim ngưng đập thì linh hồn chúng ta nhảy ra ngoài, chờ đợi thay đổi một thể xác khác. Nếu thể xác này bị hủy hoại. Còn nếu thể xác này có năng lực nào mạnh để giúp cho thể xác quân bình trở lại, thì linh hồn sẽ tiếp tục nhập vô thể xác bằng luân xa 4, thì cơ thể tiếp tục sống. Tại sao có một số anh chị em cảm nhận bằng luân xa 4, là lý do đó. Hoặc tại sao có một số anh chị em khi bị kích thích thì lại khóc. Cũng do từ luân xa 4 mà ra. Vì linh hồn thì muốn đóng góp nhiều, nhưng khả năng của anh chị em thì có giới hạn, bị ràng buộc bởi thể xác, bị ràng buộc bởi luật lệ gia đình, luật lệ xã hội. Những ràng buộc đó mà linh hồn anh chị em không có thoát khỏi ra được, giúp cho mọi người. Do đó thì anh chị em mượn nước mắt và sự cảm nhận bằng luân xa 4, để linh hồn được nói bằng tiếng nói, là thương nhiều mà giúp không được bao nhiêu. Tôi giải thích bằng sự khóc của anh chị em, bằng sự cảm nhận của luân xa 4, bằng sự tim đập mạnh. Đó là những lý do mà linh hồn của anh chị em không có thể nào có khả năng giúp cho nhiều người được. Riêng phần hình vẽ này thì vẽ thế nào cũng được. Tượng trưng cho sự học hỏi nghiên cứu của anh chị em bằng cái kim tự tháp này tập trung về một điểm và năng lực này sẽ giúp cho anh chị em, để có sức mạnh giúp cho mình, giúp cho người khác. Ngoài vấn đề tôi dạy cho anh chị em, lối dạy của tôi là truyền điện vô tư tưởng của anh chị em, tôi đưa những dòng điện vô tư tưởng của anh chị em bằng hình thức điện năng giữ trong đầu. Anh chị em nói tôi quên, tôi không nhớ, nhưng sẽ nhớ hết. Tất cả những gì tôi dạy ở lớp học này, anh chị em sẽ nhớ hoàn toàn 100%, phần của anh chị em. Nghe cho rõ. Phần của anh chị em thì sẽ nhớ hết. Phần của người khác thì không nhớ, nhưng sẽ giữ trong này. Khi nào cần thiết thì vẫn lấy ra xài được như thường. Chứ không phải là không nhớ đâu. Phần của anh chị em thì nhớ 100% cho bây giờ và cho tương lai. Phần của những người khác thì anh chị em vẫn giữ trong này. Tôi muốn giữ lưu trữ hồ sơ trong đầu óc của anh chị em. Khi nào người ta nói đoạn đó, thì chính lúc đó anh chị em mới lấy đoạn đó ra trình bày, có ý kiến với người ta. Thì lúc đó người ta nói tại sao, cái này không phải ngành nghề của chị mà chị giỏi vậy? Bởi vì anh chị em lưu giữ trong này rồi. Chờ cơ hội anh chị em lấy ra thực hiện, giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn. Lối dạy của tôi là vậy. Do đó tại sao quên, vì của người ta. Nhớ là của mình. Trong tương lai, anh chị em cũng vậy. Khi đứng lớp dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3, thì những hình thức đối khi học viên hỏi, anh chị em không biết, nhưng mà sau, anh chị em biết, thì sẽ trả lời được. Anh chị em minh mẫn sáng suốt là do sự luyện tập bằng kim tự tháp này, bằng cái năng lượng vũ trụ, dùng danh từ khoa học đề ra. Bằng cái tình thương cao cả Thượng Đế ban cho, chan hòa cho anh chị em, thì không biết cũng phải biết. Anh chị em biết để giúp cho người

ta, cho mọi người, giải quyết mọi sự việc mà người ta cần đến. Thì sự hiểu biết này Thượng Đế ban cho anh chị em, để anh chị em giúp cho người ta, thì anh chị em không biết cũng không được. Tôi mong rằng anh chị em hiểu được, thì sẽ nhớ hết liền. Lối dạy của tôi là hay vậy, tóm tắt lại hết, cho anh chị em hiểu biết, rồi tôi nhấn mạnh một điểm chánh, anh chị em nhớ luôn. Cái disse này để dành riêng cho trong óc của anh chị em. Bất cứ lúc nào sử dụng thì lấy sai cũng được hết.

Tôi tổng kết lại hết để anh chị em ý thức được một phần, qua câu hỏi này và bổ túc câu hỏi trước, thì tất cả tôi tóm tắt lại một điểm, bằng cái năng lượng vũ trụ, tại sao anh chị em cảm nhận được, tại sao cảm nhận không được. Tại sao phải cảm nhận luân xa này hoặc luân xa khác.

80/ Ông này xin hỏi Thầy về sự liên hệ giữa tất cả công việc của chúng con làm tại đây và Đức Mẹ Maria tại Lourdes. Thì một lần ông có hỏi bà vợ, thì bà vợ trả lời thế này, “mỗi lần bà nghĩ tới Đức Mẹ Maria thì bà nghĩ đến vợ của Thầy Đáng, là bà Đáng. Vì họ nghĩ rằng người vợ của Thầy mang một chức vụ rất khó khăn, không dễ”. Và ông cũng xin cảm ơn bà Đáng, Cô, lúc nào cô cũng rất là dễ mến. Ông nhớ rằng cách nay trên 5 năm, khi ông đi qua St.Louis học, thì lúc đó ông không đủ tiền và không đủ tiền ăn. Lúc đó ông được mời đến nhà Thầy và cô, và cô đã giúp ông. Và một lần nữa, ông xin cảm ơn cô.

Từ ngày ông bắt đầu học Nhân Điện, thì cũng như mọi học viên, lúc nào cũng tập tịnh tâm mỗi ngày. Có một lần ông cảm nhận thấy dòng điện đi từ luân xa 7 xuống luân xa 2. Ông thấy rất thoải mái và nói là rất vui vì thành công được. Lúc này hiển nhiên ông nghĩ, là làm sao có thể đưa được dòng năng lượng ngược lại, điều khiển thế nào để dòng năng lượng đưa đi lên lại đỉnh đầu, để luân xa quay một lần nữa, hoặc cảm nhận thêm. Thì lúc đó ông thấy năng lượng đưa từ dưới đi lên, nhưng ngưng tại nơi luân xa 4. Và lúc đó, ông thấy một cảm nhận rất mạnh, mà ông nhớ hoài. Lúc đó ông đã làm điều gì? Xin Thầy giải thích về những cảm nhận đó.

Sau năm 1995, bắt đầu tôi khai mở luân xa cho anh chị em bằng sixième sens, bằng luân xa 6, tôi mở luân xa tập thể cho tất cả anh chị em vào ngày 1, tháng giêng, 1995 trở về sau, tôi bắt đầu hướng dẫn cho anh chị em lớp 4, biết cách sử dụng luân xa 6 để điều khiển các luân xa khác cho nó quay. Tuy nhiên, trước khi tôi dạy cho lớp 4, dùng luân xa 6 của mình để điều khiển các luân xa khác quay, thì có một số học viên cấp 1, cấp 2, sau khi được khai mở luân xa 30% ở cấp 1, 60% ở cấp 2, thì tất cả sáu luân xa quay hết, nhưng không biết phân tác dụng thế nào. Do đó có một số thiên định, tịnh tâm, cấp 1, cấp 2, cơ thể lắc qua, lắc lại,

nhiều quá. Cơ thể nóng, không biết thế nào để thải bớt năng lượng. Tuy nhiên những học viên quen dần, ít thiền định thì năng lượng vũ trụ từ từ sẽ quân bình trong cơ thể mà không ảnh hưởng trong cơ thể. Vì họ có sức mạnh, trị bệnh rất hữu hiệu ở cấp 2, giúp cho người bệnh mau hết đau, hết bệnh.

Khi anh chị em không biết dòng điện luân lưu từ luân xa 2 tới luân xa 7, đó là một hình thức tất cả luân xa quay được. Mà cách nay 5 năm về trước ở Hoa kỳ, có lần tôi dạy lớp 3, lớp 4, anh chị em chưa biết quay luân xa là gì. Tại vì trình độ căn cơ của học viên quá thấp, do đó tôi chưa dạy tới. Tuy nhiên vẫn được luân xa quay, bởi cái năng lực mạnh thu hút được khi được khai mở luân xa 100%. Do đó những dòng điện mà anh chị em nghĩ rằng mình điều khiển, thật sự là tất cả các luân xa quay, đi lên, đi xuống nhiều lần, bởi năng lực mạnh đó. Khi anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, thì chính cái năng lượng vũ trụ luân lưu trong cơ thể, khi tới luân xa 4, ngừng lại, là một hình thức anh chị em đạt được kết quả một phần, mà chưa biết sử dụng thế nào. Tại sao không ngưng địa điểm khác, vì luân xa số 4 của anh chị em là linh hồn của chúng ta, do đó bị chặn ở đó. Khi tới luân xa 4 stop lại, đó là linh hồn của anh chị em rất vui mừng, khi đạt được cái năng lượng vũ trụ, mà đó chính là điện năng của Thượng Đế nhắc nhở cho linh hồn, giúp đỡ cho linh hồn của anh chị em có sức mạnh. Bây giờ đây, anh chị em tiếp tục tập luyện nữa, để năng lực càng mạnh, thì sẽ giải quyết nhiều vấn đề. Khi có năng lực mạnh, biết cách điều khiển năng lượng vũ trụ thì sẽ giúp muôn loài vạn vật, ngoài con người giúp cho hết bệnh hết đau. Ngay từ lớp sáu, làm thế nào chúng ta cố gắng tập thêm năng lực này. Chính năng lực này chúng ta sẽ sử dụng nhiều cách. Tôi thường giải thích, năng lượng vũ trụ là danh từ khoa học. Nhưng thật sự là điện năng của Thượng Đế, bao gồm ở vũ trụ này giúp cho chúng ta. mà khi chúng ta thu gặt hái được trong cơ thể, một hình thức linh hồn – thể xác nhập một. Và chính điện năng Thượng Đế luân lưu trong cơ thể, thì sẽ giải quyết mọi vấn đề và tôi trình bày mấy ngày qua. Qua câu hỏi học viên này, thì anh chị em cố gắng, thực tập năng lực này càng nhiều càng tốt. Lớp sáu này là lớp tạo ra cái năng lực, chúng ta hợp nhất lại linh hồn – thể xác, hợp nhất với điện năng của Thượng Đế để chúng ta có trách nhiệm giúp cho tất cả mọi người, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta. Qua câu trả lời của tôi, chắc hẳn học viên này sẽ thích thú, bởi trước kia học viên này chưa biết là gì hết. Nhưng có sự cảm nhận đặc biệt, cách nay 5 năm. Chẳng những học viên này mà tất cả học viên lớp sáu, cố gắng thực tập để tạo cái năng lực này vô cơ thể bằng luân xa 6 của mình, bằng luân xa 7 của mình, để kích thích 2 tuyến yên, tuyến tùng trong não, giúp chúng ta sức mạnh. Chính sức mạnh này thì chúng ta sẽ giúp những người khác không phải ngành Nhân Điện, cũng kích thích tuyến yên, tuyến tùng, để giúp cho người đó hết bệnh, hết đau, giúp người đó chống già. Tôi hy vọng anh chị em hiểu được, cố gắng thực tập để bảo vệ cho mình và giúp cho tất cả những người khác.

87/ Con xin cảm ơn Thầy đã cho con học được lớp này. Câu hỏi thứ nhất liên quan đến việc cầu nguyện ông bà tổ phụ được siêu thoát. Con có một thắc mắc lớn cho một người thân ở bên Việt nam, đã chết 20 năm. Sau khi hỏa táng, tro được đem vô chùa để giữ. Trước khi dán cái nắp lại ông sư có viết một lá bùa và đặt lên. Con xin Thầy dẫn giải ý nghĩa của việc làm này, và lá bùa này có gây trở ngại cho sự siêu thoát của linh hồn hay không? Nếu có thì con nhờ Thầy chỉ cách giúp cho linh hồn.

Câu hỏi thứ hai, có thể nào Thầy dẫn giải cho chúng con biết vai trò của hình vòng tròn của nắp đập dưới kim tự tháp nhỏ. Vòng tròn này, ngoài vai trò là cái nắp, có vai trò thu và phát các làn sóng hay không? Tại sao phải đặt cái mặt phẳng về phía mình? Có phải để cho 3 con mắt tập trung về con đường vô hình, nối liền trung tâm? Gần đây con có tham khảo một cuốn sách nói về các làn sóng tốt và xấu, phát ra bởi các hình biểu trong các vật thể. Hình vòng tròn nằm trên 3 cạnh có tác dụng thu hút tất cả các tuyến của vũ trụ, đồng thời cũng phát ra những làn sóng để thông tin. Khi con nhìn chỗ kim tự tháp ở lá cờ Nhân Điện, thì cái râu con rồng cũng có hình tượng như một làn sóng để ngay trên mũi của kim tự tháp. Và khi con nhìn vô hình Ai Cập, tượng trưng bà Thần Nút, con nhận xét một vòng trong đó, tượng trưng cho luân xa 6, nằm trước mũi và miệng, cũng chia cách bởi nhiều gạch thẳng. Mũi và miệng là tượng trưng cho hơi thở, cũng chia cách bởi nhiều gạch thẳng. Trên cái nền xanh, con suy đó là năng lượng vũ trụ mà Thầy thường nói là không khí, và mặt đạo đó là điện năng của Thượng Đế. Và khi chúng ta biết cách sử dụng đúng mức cái luân xa 6, năng lượng vũ trụ sẽ luân lưu trong cơ thể và bao bọc chúng ta giống như cái đường viền xanh bao bọc theo người của bà Thần Nút, và những gạch thẳng đứng, có phải là các băng tần của năng lượng vũ trụ, hay không? Xin Thầy sửa soạn dùm con.

Có một số quan niệm của các dân tộc khác trên thế giới, hầu hết là dân tộc An độ và Tích lan. Theo nguyên tắc cổ xưa để lại thì tất cả những người chết đều thiêu hết. Đó là noi gương theo ông Phật Thích Ca và những vị Đại lão hòa thượng. Khi ý thức thể xác này không còn tồn tại nữa, thì thiêu hủy để tránh tình trạng linh hồn luyến tiếc mà đầu thai không được. Linh hồn, không có bị các vị thầy bùa bắt để giúp hoặc hại người ta. Vì chỗ đó thì những người bên An độ, Tích lan, luôn luôn chết là thiêu. Tuy nhiên mỗi phong tục, tập quán thì riêng biệt hết. Mục đích dù chôn, dù thiêu, thì thể xác đó cũng không có giá trị gì hết. Tuy nhiên gia đình, phong tục, tập quán, xã hội, chúng ta không bàn tới. Chúng ta đi sâu vào vấn đề, có một số người Âu châu này, sau khi chết, đem thiêu. Có lần tôi có đi đám ma, của một người học trò bên Âu châu này, gia đình đem thiêu, tro rải xuống dưới lòng đất, bãi cỏ. Coi như chấm dứt, không còn luyến tiếc gì nữa hết. Người chết an

tâm không còn luyến tiếc gì, không có bị ông thầy phù thủy, thầy bùa bắt mà chuẩn bị chờ đợi đi tái kiếp, hoặc chuẩn bị được các đấng rước đi về phục vụ cho các đấng. Một trong hai trường hợp. Do đó thì có một số chết, thiêu, đem rải xuống sông, coi như mất tất cả, không còn gì hết. Chỉ còn là một linh hồn luân lưu ở ngoài không gian, để giúp linh hồn nhẹ nhàng, không còn vướng bận dưới trần gian, bất cứ trường hợp nào, để có cơ hội phát triển trong lãnh vực tâm linh. Nghĩa là tiếp tục một con người khác. Phong tục tập quán của ông bà tổ phụ toàn thế giới, bên Công giáo, khi chết cầu nguyện linh hồn của người chết về với Chúa. Bên Phật giáo thì ăn chay, niệm Phật, cầu nguyện cho về với niết bàn. Cái miệng thì anh chị em thương thiệt. Đó là điều tốt cho tất cả mọi người. Lòng anh chị em thương, nhưng mà ích kỷ quá. Chết thì đâu cần ở với anh chị em. Đó là những yếu tố, ràng buộc luật lệ, phong tục tập quán của con người, gây cho linh hồn đó triền miên lặn ngụp trong bể khổ, bị đày đọa triền miên. Dù đi theo với Chúa, với Phật, dù đi theo Thượng Đế, mà anh chị em cứ kêu gào hoài, ông Chúa cũng nháy xuống chứ nói gia đình mới chết. Ông Thượng Đế, ông Chúa, ông Phật, nhân loại đau khổ, Nam-mô-A-Di Đà Phật, Nam-mô-Bổn Sư Thích-Ca Mâu-Ni Phật, Nơn danh Cha-Con-Thánh-Thần,A-men. Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giesu xuống giúp con? Ông trên đó ngồi không yên, còn xuống đây giúp cho người ta. Nhưng mà ông thì có quyền năng khả năng. Còn anh chị em mới chết, làm sao có quyền năng khả năng được? Vì tiếng gọi của gia đình, vì tiếng gọi của mọi người mà nháy xuống đây, thì lặn ngụp trong bể khổ, mặc dầu tâm linh không có ăn, không có mặc, nhưng mỗi một cách bị hình phạt riêng biệt. Chưa nói tới gia đình cô này. Tới ông thầy, dán lá bùa lên, coi như ở tù tiếp. Vừa chết, rảnh nợ trần gian, lại bị ở tù tiếp. Nếu linh hồn đi theo vô trong hũ đó, thì chính ông thầy bùa dán lá bùa vô, ở tù. Tự nhiên, gia đình bắt cho gia đình ở tù. Rồi nói tại sao khổ, đau. Tại vì giúp cho linh hồn đi tu mà bắt ở tù, không khổ cũng phải khổ. Muốn cho linh hồn ông bà tổ phụ giải thoát đi tu, thì ngược lại anh chị em bắt bỏ tù. Cầu nguyện đáng lẽ là giải thoát, lên đó giúp cho anh chị em. Thì ngược lại kêu xuống, gia đình khổ hoài. Không khổ cũng phải khổ, khổ ít hoặc khổ nhiều. Ít có anh chị em biết cái này. Tôi sẽ dẫn giải cho anh chị em biết. Nếu thương thiệt thì cầu nguyện cho giải thoát. Đừng có luyến tiếc. Lúc sống còn không luyến tiếc, mà bây giờ chết anh chị em luyến tiếc cái gì. Phải chi hồi mà những người chết, xình bụng, anh chị em ôm, ở chung, thì thương thiệt. Bye, bye, hồi quá, thú quá, tôi chịu không được. Ông đi đi. Bà đi đi. Anh đi đi, chị đi đi. Đừng ở gần tôi. Anh chị em đâu có thương. Giúp phải đến nơi đến chốn, giúp nửa đoạn đường, rút cầu thang, người đó rớt xuống, anh chị em ngồi đó trong chờ hoài, người đó càng ngày càng khổ, khổ, khổ riết. Tới khi anh chị em chết, người đó khổ tiếp nữa.

Qua câu chuyện này, thì yên tâm đi. Sau lớp học này tôi sẽ chỉ cho một cung cách, anh chị em cầu nguyện cho ông bà tổ phụ, những người thân của mình, bốn đời, sẽ được giải thoát trở về con đường giải thoát, về với Thượng Đế, về với ông

Phật, về với ông Chúa, về với các Đấng thiêng liêng cao cả. Hoặc tái kiếp thành một con người để đóng góp giúp nhân loại trong tương lai, chính những người thân với mình sẽ hợp tác với mình giúp cho nhân loại. Biết đâu, những người thân mình sẽ tiếp nối một cuộc hành trình của mình, hoặc sẽ tái kiếp một gia đình khác, mà đến giúp cho chúng ta. Cũng như tôi. Bây giờ thì tôi nói tiếng Việt Nam giỏi lắm. Nhưng biết đâu chừng kiếp trước tôi ở bên Africa, thành ra do đó, tôi với Thiện, tôi qua bên này, tôi cũng Việt nam, Thiện cũng Việt nam, nhưng Thiện ơi, đi trước ngoại quốc đi. Tôi trước sau tôi cũng qua gặp Thiện, rồi chúng ta cùng kết hợp lại giúp Africa. Biết đâu chừng cách nay 80 năm về trước, tôi nói tiếng Africa không. Tôi đen, thiệt đen. Hai thầy trò dẫn nhau đi tới đây. Một người một nơi, mà tập trung lại, cũng tới đây rồi, giúp Africa tiếp. Thành ra tôi thấy da đen là tôi khoái.

Vì chỗ đó, ai cũng thương hết, ai cũng có ông bà tổ phụ thương. Thương thì cầu nguyện giải thoát là một điều tốt rồi, còn tiếc cái gì nữa? Được rồi, vào ngày lễ, ngày chết, thì tôn kính, dâng bông cho Thượng Đế, dâng bông cho ông Phật, hoặc dâng bông cho Thượng Đế, nhờ Thượng Đế, nhờ ông Chúa, nhờ ông Phật mà rước linh hồn của người thân tôi đi giải thoát. Nhờ các đấng thiêng liêng giúp cho linh hồn của gia đình tôi gần với Chúa, gần với đấng thiêng liêng, một điều tốt. Tuy nhiên thì anh chị em cắm cái bông lên bàn thờ của người chết cũng được. Tôi xin lỗi nhe, cái này tôi nói thiệt. Bây giờ anh chị em nói thương quá, hồi xưa ông nội, ông cố của tôi khoái ăn chả giò lắm, để tôi làm chả giò, làm con gà nấu cho ông cố, bà cố tôi ăn, ông già, ông cố tôi thích ăn đồ chay, không thích ăn đồ mặn, làm đồ chay triền miên. Bên này thì dọn mâm đồ chay cho ông bà, bên này dọn đồ mặn cho ông bà. Tôi nói thiệt, hai ông bà, bốn người ở trên mà hạ san xuống, đi từ từ, từ từ rồi mà ngồi ăn, nhà anh chị em cũng cho người ta, người ta cũng không dám ở. Mà anh chị em là người chết trước. Rồi người ta hỏi tại sao vậy? Nói, bữa đó đam giỗ, tôi cúng ông bà tôi, ông bà tôi xuống ngồi ăn ngon lành vậy nè, thành ra tôi bỏ nhà tôi đi. Lúc đó anh chị em nói, tôi cho nhà anh chị em ở. Cho cũng không lấy chứ đừng nói ở. Tôi nói thực tế đó. Anh chị em gan thì ở. Chứ tôi thì tôi đi lạ à. Tôi mà cúng ông bà tôi, mà ông bà tôi xuống, nói, Đấng ơi, bữa nay mày làm ăn ngon quá. Là tôi bỏ nhà tôi đi trước. Mặc dầu tôi là Thầy, tôi bỏ nhà đi trước, ai ở thì ở đi. Tôi nói chuyện thực tế đó.

Bây giờ yên tâm đi. Thời gian thì không còn nhiều nữa. Ba ngày nữa, chấm dứt lớp học. Ngay cả học viên vừa mới nêu câu hỏi và tất cả học viên khác, chỉ cần ba ngày nữa thôi là tôi chỉ cho anh chị em cung cách cầu nguyện. Thì tất cả linh hồn ông bà tổ phụ mình, vừa giải thoát, chưa đi tu, xin đi tu hết hoặc tái kiếp. Và anh chị em chỉ cầu nguyện cho các Đấng mà anh chị em tôn thờ, bằng một nghi lễ đơn sơ đơn giản, coi như mình kính Trời, Phật, kính ông bà tổ phụ, mình đưa linh hồn nếu chưa siêu thoát, thì giải thoát. Chưa tái kiếp đi tu thì đi tu. Chắc chắn anh chị em sẽ giải quyết được cái này, không có gì trở ngại hết. Sau 3 ngày nữa thì anh

chị em sẽ thực hiện cái này. Tuy nhiên phong tục, tập quán của anh chị em vẫn giữ, chứ đừng có bỏ. Tùy anh chị em. Tôi là Thầy, cách nay 25 năm về trước, mỗi lần tôi cúng ông bà tổ phụ, đó là phong tục, tập quán của gia đình tôi và dân tộc tôi, mỗi lần tết đến. New year China đó, tôi, một trong những người chuyên môi viết giấy tiền vàng bạc, để tên ông nội tôi, ông ngoại tôi, ông cố tôi chết, lãnh cái này về đi. Một bữa đó, tôi cũng đốt giấy tiền vàng bạc vậy, tôi đốt qua nhà, cháy nhà người ta. Ông bà không biết có nhận tiền vàng bạc không, nhưng nhà người ta cháy, người ta thừa, tôi bị ở tù. Phần ở tù thì chắc chắn rồi. Tại người ta nói tôi đốt nhà người ta, chứ thật sự tôi đốt giấy tiền vàng bạc. Đó là phong tục tập quán, của gia đình tôi, dân tộc tôi. Ông bà tổ phụ không biết có thấy được cái này không, chứ phần cháy nhà người ta, người ta thừa, tôi ở tù. Tuy nhiên tôi không làm cũng không được. Nếu tôi không làm thì má tôi buồn, gia đình tôi buồn. Vì chỗ đó mỗi năm tôi viết tiếp. Nhưng sau khi tôi học rồi, tôi cũng viết tiếp luôn. Nếu tôi không viết tiếp thì má tôi nói sao mà bắt hiểu, tại sao ông bà tổ phụ mà không biết thương, không cúng kiến. Tôi đốt mà trong lòng không bao giờ muốn. Tại tôi biết không có ai xài hết, ngoài vấn đề mấy người Tàu lấy tiền bỏ túi thôi. Người ta làm tiền giả, mình lấy tiền thiệt mua. Mua giấy giả đốt, thì mấy người Tàu giàu, còn mình thì mình sạt nghiệp. Tôi phải làm, đó là phong tục tập quán của người Việt tôi, của dân tộc tôi, tôi phải làm. Thành ra tôi khuyên anh chị em, đừng có bỏ. Biết là không xài, nhưng vẫn phải làm. Từ khi tôi qua Mỹ, tôi khỏe, khỏi lo nữa. Tại tôi xa má tôi, thành ra không lo cái này. Tất cả phong tục tập quán đó, tôi bỏ dần dần. Bên kia, nói vậy chứ má tôi cũng cúng như thường. Tết bây giờ, cũng chuẩn bị rồi, cúng lấy tiền thiệt mua tiền giả dâng đốt cho ông bà tôi xài, ông nội tôi xài, ông ngoại tôi xài, bà ngoài tôi xài. Tất cả những người đó xài. Tôi thấy người Tàu xài, mà xài tiền thiệt. Sở dĩ tôi trình bày những kinh nghiệm đặc biệt của phong tục, tập quán của mỗi dân tộc. Tuy nhiên, tùy anh chị em. Nhiệm vụ tôi trả lời, còn anh chị em thì phải tính làm sao cho nó trọn thôi, chứ tôi không có khi nào kêu anh chị em phải làm theo tôi, hoặc lấy, hoặc bỏ, không bao giờ có chuyện này. Qua câu hỏi của học viên này tôi trả lời kinh nghiệm cho yên tâm. Tùy hoàn cảnh, tùy sự việc mà thực hiện. Chứ không phải nghe tôi nói, anh chị em thực hiện theo thì sai nguyên tắc. Tuy nhiên, nếu nghe thấy cái nào phù hợp với anh chị em thì thực hiện. Không phải phù hợp thì không thực hiện cũng không có gì trở ngại.

Bây giờ làn sóng điện. Qua sự nghiên cứu của học viên này, tôi biết học viên này cũng trong lãnh vực khoa học. Vì chỗ đó người học viên này thích nghiên cứu sách vở, mà không được câu giải đáp. Tôi thì không rành coi sách. Nếu tôi có rành coi sách thì cũng không biết luôn. Tại vì chữ nghĩa tôi cũng yếu lắm. Tiếng Mỹ thì tôi không biết nhiều, tiếng Pháp cũng vậy. Tuy nhiên những người thông dịch với tôi, dịch tiếng Pháp trật tôi sửa chút đỉnh thôi. Tiếng Mỹ cũng vậy. Đôi khi dịch nhiều quá, lộn, tôi sửa chút đỉnh thôi. Tôi lựa lúc nào trật tôi sửa thôi. Thật sự tôi không giỏi. Tôi nghe dịch nếu trật thì anh chị em thực hành đâu có đúng. Có sao

tôi nói vậy. Do đó thì bây giờ đây, tôi sẽ giải thích cho anh chị em trong vấn đề, trong tương lai. Cái này thì anh chị em thấy đơn giản lắm, phía sau cũng đơn giản lắm. Tất cả những cái này là cái giả. Một cái phương tiện giả tạo mà chúng ta tìm chân lý thật. Bây giờ anh chị em học lớp sáu, mượn phương tiện này tập bằng cái kim tự tháp này, và cái nắp này đây, để trong tương lai có điều kiện thì tôi sẽ giúp cho ý kiến mà để những đồ vật để nghiên cứu. Anh chị em truyền năng lực vô, để tác dụng thế nào, đó là tương lai của năm tới và những năm kế tiếp. Và chính cái này đây, tại sao tôi không làm kim tự tháp cao lên, bự ra, dài hoặc nhỏ, mà tôi làm cái này? Thì qua sự tiếp nhận của tôi bằng thông điệp, thực hiện cái kim tự tháp này với mục đích là truyền cái năng lực vô đây bằng con số, bằng hình thể, mà tiếp thu được năng lượng vũ trụ, để đưa vô trong này, và chúng ta sẽ nhìn vô, tập trung một điểm để chúng ta tiếp nhận được, năng lượng vũ trụ bằng một kim tự tháp lớn, 3 kim tự tháp nhỏ mà anh chị em không để ý. Cái này đây là đây lại, để những vật thể mà trong tương lai anh chị em sẽ nghiên cứu. Khi cái này lấy ra, đây lại, thì tổng cộng anh chị em có được 4 kim tự tháp. Một cái chánh, cộng 3 cái phụ. Một cái đài thu, 3 cái đài phát. Đài thu thì bao la, rộng lớn của vũ trụ. Ba cái đài phát, thì trong tương lai, anh chị em sẽ phát ra nhiều cái lãnh vực khác nhau, anh chị em sẽ giúp nhiều môi trường khác nhau, chứ không phải một môi trường phát ra trong vấn đề giúp con người. Đó là những nét đặc thù mà anh chị em không biết được. Anh chị em thấy cái kim tự tháp, làm là làm cho nó có. Làm cho anh chị em tập. Chứ thật sự những cái thông điệp mà làm ra kim tự tháp này, không phải do tôi đặt ra, không phải do tôi quyết định, mà tôi nhận được thông điệp để thực hiện cái này, để giúp cho anh chị em tập, tạo cho anh chị em có năng lực mạnh để bảo vệ sức khỏe cho mình, giúp cho những người khác, bằng 4 kim tự tháp: 1 cái lớn, 3 cái nhỏ. Và chính những cái lần này là những làn sóng điện, chứ không phải tôi gạch 13 tần, hay 12 tần, 14 tần đâu. Những cái làn sóng điện này vượt ra ngoài không gian, không bị những làn sóng điện ở ngoài không gian chặn đứng lại. Đây là sức mạnh vô biên, vượt ra ngoài không gian, thời gian, do đó thì những làn sóng điện ở ngoài vũ trụ hiện tại, trong lãnh vực khoa học nghiên cứu thì sẽ bị chặn đứng bởi những làn sóng điện tốt, xấu, mạnh hoặc yếu. Nhưng làn sóng điện này, anh chị em đi thẳng, vượt ra tất cả những làn sóng điện khác, không có bị trở ngại bất cứ trường hợp nào, từ điểm A tới điểm Z, mà anh chị em đưa dòng điện này đi tới một điểm. Còn nhiều nữa ... trong lãnh vực khoa học, khi chúng ta biết sử dụng năng lượng vũ trụ, chúng ta không bị những làn sóng điện ngoài vũ trụ cản trở, cái đó thì qua sự nghiên cứu của những nhà khoa học, ít nhất một năm tới ba năm, chứ không phải trong vòng 5 phút, 3 phút mà tôi trình bày anh chị em đâu. Nhưng những việc đó thì sẽ dành riêng cho một số anh chị em khoa học, trong tương lai, sẽ biết cách nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ qua bài học của tôi hướng dẫn anh chị em đây. Và chính anh chị em, là những nhà khoa học trong ngành Nhân Điện, sẽ chứng minh, đóng góp cho những nhà khoa học, tại sao không bị bế tắc, tại sao bế tắc. Đó là chương trình nghiên cứu của

anh chị em trong tương lai. Bây giờ đây, qua câu hỏi của học viên này, tôi dẫn giải tóm lược một phần trong vấn đề mà hình kim tự tháp này, tạo năng lượng này, không bị cản trở bởi những năng lượng ở vũ trụ, để chúng ta đạt được mục tiêu. Mục tiêu đó là giúp nhân loại bảo vệ quả địa cầu, muôn loài vạn vật ở trong quả địa cầu này, mà chúng ta đang thực hiện. Và hai năm qua, một số học viên ngành Nhân Điện chúng ta đã thực hiện thành công từ 50-70% rồi. Đó, tôi tóm lược lại để anh chị em dễ hiểu thôi. Phần nghiên cứu sâu rộng hơn nữa thì chúng ta dành riêng cho một số anh chị em khoa học của ngành Nhân Điện của chúng ta trong tương lai.

Tiếp tục, theo sự hướng dẫn của tôi, tại sao, kim tự tháp không đặt như vậy. Nếu đặt như vậy thì dòng điện tập không được. Dòng điện này sẽ cản trở cho anh chị em, vì chỗ đó đổi chiều. Đổi chiều mặt phẳng này. Chính mặt phẳng này, anh chị em trực tiếp qua làn sóng điện phía sau này, tạo cái năng lượng. Chính năng lượng này sẽ đưa vô đây, đi thẳng vô anh chị em, bằng sixième sens của anh chị em, mà anh chị em sẽ không bị xáo trộn bởi những làn sóng điện chặn đứng. Nếu đổi ngược kim tự tháp thế này, anh chị em tập thì sẽ khó chịu lắm. Chính những làn sóng điện này sẽ cản trở cho anh chị em, tại vì làn sóng điện đó không phù hợp với chúng ta. Mà làn sóng điện này phù hợp với chúng ta bởi mặt phẳng này. Vì chỗ đó chúng ta tiếp thu cái năng lượng này rất mạnh, và phát ra những làn sóng rất mạnh mà không bị ràng buộc bởi những làn sóng điện ngoài không gian chặn đứng. Vì chỗ đó tôi khuyên anh chị em tập như vậy. Nhưng ngược lại, khi đặt kim tự tháp ở nhà, đặt trên cao hoặc chỗ nào phù hợp. Đặt cái mặt phẳng này phía ngoài cửa, không có đặt cái cạnh này. Sở dĩ tôi kêu đặt mặt phẳng này, vì tất cả năng lượng sẽ tập trung vào chỗ này mà không bị cản trở bởi cái lần này. Do đó, luôn luôn để trên cái tủ, cái bàn, khi ngó lên thì sẽ thấy cái mặt trước này. Anh chị em sẽ đặt cái mặt phẳng này cản trở những làn sóng điện, làm cho anh chị em khó chịu.

Còn nhiều lắm, nhưng tôi muốn tóm tắt cho anh chị em dễ hiểu, để tránh tình trạng anh chị em tập kim tự tháp lẫn lộn, hoặc để ngược chiều. Đó là mặt phẳng và mặt cạnh. Đừng có đặt cái cạnh trước cái mặt của mình. Đó là những cung cách tập luyện cũng như để kim tự tháp cho nó phù hợp với cái năng lượng.

Cách nat 3 ngày về trước, tôi có trình bày với anh chị em, hiện tại các nhà khoa học trên thế giới đang lo ngại có 6 cái satellite ngoài không gian, mà vệ tinh nhân tạo luân lưu trong vòng 24 tiếng trên 24 tiếng. Sáu tiếng đồng hồ sẽ đổi một tốp đi ra ngoài không gian để kiểm soát, bảo vệ hệ thống viễn liên bằng 6 cái satellite của thế giới. Điều khiển toàn cầu bằng sự liên lạc telephone và những hình thức khác trong vấn đề satellite. Cũng như tôi trình bày với anh chị em 4 ngày qua, nếu chúng ta biết cách sử dụng, chúng ta chỉ cần đặt lên một đỉnh núi, một cái đài thu, hai cái đài phát, có dịp tôi hướng dẫn cho anh chị em. Nếu chúng ta biết cách, chỉ cần thu vô đài phát, thu vô cái cột anten đó và phát ra hai cái anten trên

cái núi, thì tốn kém rất ít tiền bạc. Mà sự liên lạc rất dễ dàng bằng cái năng lực của anh chị em truyền vô trong cái cột thu đó, và anh chị em phát ra, hai cái làn sóng phát ra. Trong tương lai chúng ta sẽ ít tốn kém vấn đề tài chánh để nghiên cứu trong lãnh vực satellite, liên lạc bằng hệ thống điện thoại và ngay cả trong vấn đề điện năng của chúng ta sử dụng. Trong tương lai, chúng ta không cần ánh sáng mặt trời để tạo ra năng lượng. Chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng, anh chị em chỉ cần không khí, cần sức gió, tạo thành cái năng lượng xài không tốn kém, không bị ô nhiễm. Đó là trong tương lai, theo tôi biết, có một số anh chị em khoa học biết được, nghiên cứu việc này rồi nhưng trong vấn đề kinh tế, buôn bán làm ăn, chận đứng những sáng kiến của các nhà khoa học, không cho nghiên cứu trong lãnh vực không khí, sức gió, tạo năng lực bằng điện năng sử dụng, bị bác bỏ. Nếu những sự nghiên cứu đó đưa ra thì không biết bao nhiêu tỷ mỹ kim và không biết bao nhiêu người không có công ăn việc làm. Ngược lại, những người giàu thì không có cơ hội để phát triển giàu thêm. Vì chỗ đó, các nhà khoa học trên thế giới muôn giúp nhân loại đều bị chận đứng hết. Ngay cả tôi cũng vậy. Bây giờ tôi còn tự do nói chuyện với anh chị em, dạy lớn 5, lớp 6 đây. Biết đâu một hai năm tới đây, chiều hướng ngành Nhân Điện chúng ta phát triển quá mạnh, có đầy đủ khả năng để chận đứng hình thức này, hình thức khác, thì chắc chắn các người khác không cho tôi dạy đâu. Vì chỗ đó tôi muốn đào tạo cho anh chị em tập bằng kim tự tháp này, bằng sức mạnh này. Và chính sức mạnh của anh chị em tập được, cộng với điện năng của tôi, tôi sẽ kết hợp với anh chị em, tôi giúp ý kiến để anh chị em hoàn thành những nhiệm vụ khác, mà anh chị em không có cơ hội gần tôi. Mà bằng tư tưởng của tôi, bằng sự tận tâm, sự tập trung tư tưởng vào kim tự tháp này. Chính anh chị em tận tâm đó, và tôi sẽ truyền điện cho anh chị em để tôi cùng với anh chị em tiếp xúc bằng tư tưởng. Lúc đó thì những khó khăn, những trở ngại, những nguy hiểm, những gì anh chị em yêu cầu tôi giúp thì tôi giúp để cho anh chị em hoàn thành nhiệm vụ giúp cho người khác. Đó là tương lai. Bây giờ thì họ chưa tin tôi đâu. Tin 50, 40, 30%. Năm tới đây, bắt đầu họ tin tôi 60%, 70%, 80%. Mà khi họ tin tôi tới 80% là chắc chắn tôi hết dạy học. Có thể là năm 1999 tôi hết dạy học được. Bởi lý do, các nhà khoa học trên thế giới, các vị lãnh đạo quốc gia cần tôi hợp tác nghiên cứu thì lúc đó họ sẽ giữ an ninh cho tôi chứ không phải họ bỏ tù tôi. Mà coi giống như ở tù. Tôi đâu có ra ngoài được, đã gặp anh chị em được. Nhưng tôi sẽ tiếp xúc với anh chị em bằng tư tưởng của tôi được. Để tôi cùng với anh chị em xây dựng quả địa cầu giúp cho nhân loại không có chết. Tôi cũng phải chuẩn bị trước cho anh chị em. Có nghĩa là tôi cố gắng hướng dẫn cho anh chị em tập luyện để được thành công. Trong tương lai tôi và anh chị em có cơ hội tiếp xúc bằng tư tưởng, để chúng ta cùng kết hợp lại, nắm tay lại giúp cho nhân loại.

Đó là học viên này có sách vở, bằng hình vẽ thôi, bằng hình vẽ giống như những mật mã của trong hình ảnh của bà thần Nút này, nếu chúng ta biết cách sử dụng thì chúng ta đem áp dụng cũng được thành công. Cũng như vật này, vô tri, vô

giác. Không có gì đối với những người không học ngành Nhân Điện. Nhưng có giá trị với chúng ta, bởi chúng ta biết cách sử dụng bằng kim tự tháp giả tạo này. Bằng phương tiện giả tạo này, chúng ta tìm được cái thiết. Chính cái thiết đó đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho tất cả những người khác. Qua hình vẽ này, cũng như những hình vẽ trong cuốn sách mà người học viên này nêu ra, chắc chắn các nhà khoa học cũng nghiên cứu, nhưng còn bị giới hạn, bởi các làn sóng điện ngoài không gian chặn đứng những sự nghiên cứu của các nhà khoa học, bởi các nhà khoa học thiếu niềm tin. Cũng như cách nay mấy trăm ngàn năm về trước, thiếu niềm tin quyền năng khả năng của các đấng tối cao. Vì đó, hiện tại các nhà khoa học vẫn bế tắc trong vấn đề những làn sóng điện, trong khi đó, anh chị em, chúng ta không phải là nhà khoa học, mà chúng ta đi ra ngoài không gian bằng cái năng lượng vũ trụ tiếp thu được, bằng sự truyền điện của anh chị em, luân xa 6 của mình, anh chị em truyền điện không bị cản trở bởi những làn sóng điện. Do đó, anh chị em mới giúp cho người ta hết đau, hết bệnh ở xa, giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật không có bị bệnh, bị tổn thất, chẳng những vậy mà tăng trưởng còn nhiều hơn. Đó là việc làm chúng ta hai năm qua. Đi lại vấn đề thì hình ảnh này cũng như bao nhiêu hình ảnh khác mà người học viên này nghiên cứu bằng sách vở, thì trong tương lai tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em. Chỉ cần dựng một cây kim khí trên một ngọn núi, thì tất cả anh chị em sẽ tiếp thu cái năng lượng này, phát ra làn sóng, mà điện thoại rất dễ dàng, không cần phải tốn kém hệ thống viễn liên ra ngoài không gian, tốn hàng chục tỷ, hàng trăm tỷ đôla để thực hiện chương trình satellite liên lạc ngoài không gian. Việc đó hy vọng rằng thế kỷ 21 chúng ta sẽ thực hiện.

Còn nhiều vấn đề khác nữa. Cũng như có nhiều lớp học, tôi thường dẫn giải câu chuyện, tôi thí dụ chuyện có thật. Một người gãy cẳng. Cách nay 80 năm về trước, 100 năm về trước bị gãy chân, theo nguyên tắc y khoa, phải băng bột. Theo nguyên tắc y học anh chị em phải băng những loại thuốc để xương gãy liền lại. Nhưng mà có nhiều ông thầy bùa, nhiều thầy phù thủy trước kia cách nay 80 năm về trước, chỉ cần biết chân nào bị gãy, ở vùng nào, thì ông thầy bùa đó chỉ cần đặt cái tay vỗ nhẹ ở chân của ông ta, thì chân người gãy đó cách đó 100 cây số lành liền. Họ giỏi tới mức độ đó. Nhưng lần lần thì những cái giỏi đó đi theo những người chết hết, không có truyền thế hệ mai sau, bởi những ông thầy đó biết con cháu của mình không xứng đáng để truyền lại, do đó ông thầy sẽ giấu những bí mật đó, chết đem theo. Và cũng một lần cách nay khoảng bốn mươi mấy năm về trước, lúc tôi còn nhỏ, tôi còn nhớ. Một bệnh nhân đó bốn tuổi. Hai cái lỗ tay chảy mủ, chảy máu ra, không có thuốc nào uống hết. Không có loại trụ sinh nào chích hết. Chính mắt tôi thấy, ông thầy nói: “dễ lắm, đem lại đây”. Tôi thấy ông cầm cây nhang thơm, không có làm cái gì hết. Tôi theo dõi ông coi thấy ông đốt, đưa qua đưa lại cây nhang thơm, hết ra máu, hết ra mủ, lành luôn. Đó là chính mắt tôi thấy một ông thầy trị cho một đứa trẻ đó. Lúc đó tôi cũng có tám, chín tuổi, đứa trẻ đó

cũng ba, bốn tuổi à. Hai đưa trẻ hết. Ông vẽ bên này đâu chừng một phút, vẽ bên kia một phút. Ông cầm cây nhang đưa qua đưa lại, sao đó, chỗ này hết ra máu. Ông thầy, nói tao làm phước tau giúp cho mày hết bệnh. Rồi ông đi. Không có tốn một đồng bạc nào hết. Đó là những ông thầy phù thủy, thầy bùa trước kia học bùa để giúp cho nhân loại. Học bùa để giúp cho mọi người, chứ không phải học bùa để hại người ta. Quan niệm chung của tất cả mọi người trên thế giới, nghe thầy bùa là sợ. Hoặc nghe phù thủy là nghĩ họ dữ quá. Thật sự họ học những phép tắc cao, những quyền năng khả năng của Thượng Đế và các Đấng dạy cho những ông thầy đó để giúp nhân loại. Tuy nhiên, sau năm mươi năm trở lại đây, tình trạng khó khăn của nhân loại, do đó nhiều ông thầy bị gạt. Những gì mà ông thầy tưởng là thiệt thì người ta gạt ông thầy, làm cho ông thầy vô tình mà hại người ta, chứ thật sự ông thầy ít có hại người ta lắm. Chuyện đó không liên quan tới mình, nhưng tôi dẫn giải cho anh chị em một điểm. Những vị thầy phù thủy, thầy bùa, khi học cao hiểu rộng thì không bao giờ hại một người nào hết. Chỉ học để biết phục vụ cho nhân loại, giúp cho mọi người thôi. Đó là cái điều kiện cách nay gần năm mươi năm về trước, tôi thấy trước mắt và những người lớn tuổi hơn tôi thuật lại câu chuyện mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Qua câu chuyện đó, thì bây giờ cuộc đời thay đổi hết rồi. Một số anh chị em nghiên cứu tâm linh, một số nghiên cứu trong lãnh vực khoa học, tại sao những hình ảnh trong đá, có một năng lực mạnh, một làn sóng điện mạnh, tạo ra những sức mạnh đó giúp cho mọi người. Thì đó là trong sách vở ghi. Bây giờ đây, trong tương lai năm tới đây, năm 99 tới đây, người ta sẽ nói vấn đề kim tự tháp nhỏ bằng mica phát xuất từ Italy thực hiện, giúp cho hàng ngàn học viên của ngành Nhân Điện chúng ta. Tại sao một cái này giả tạo nhứt mà anh chị em tập lại có năng lực mạnh, giúp cho lương thực thực phẩm, hoa màu, con người, mạnh khỏe, không có bị đau ốm, không có bị ô nhiễm chất phóng xạ, không bị nhiễm chất độc trong không khí, mà anh chị em hóa giải bằng một kim tự tháp giả tạo này. Bằng một phương tiện giả tạo này không có giá trị gì hết cho mọi người không học ngành Nhân Điện, thì người ta sẽ nói vấn đề kim tự tháp 3 mặt. Từ trước tới giờ người ta nói kim tự tháp 4 mặt. Các kiến trúc sư, các nhà nghiên cứu kiến trúc sư bên Ai Cập và những nhà kiến trúc sư giỏi nhất bên Âu châu, Mỹ châu, Á châu, Úc châu và Nam châu, họ nghiên cứu kim tự tháp, làm thế nào xây dựng giống như kim tự tháp ở Ai Cập. Tới giờ phút này chưa có ai nghiên cứu được làm thế nào xây dựng kim tự tháp giống bên Ai Cập, đó là còn trong vòng nghiên cứu của các nhà kiến trúc. Việc đó thì chúng ta bỏ qua đi. Trong tương lai, người ta sẽ hỏi anh chị em, tại sao kim tự tháp nhỏ này, tại sao kim tự tháp hình dạng thế này mà tạo ra năng lực cho anh chị em, anh chị em giúp cho mọi người? Đó là đề tài của năm 1999. Những kim tự tháp này và những bài mà anh chị em học trong năm 1999, toàn thế giới sẽ đặc biệt chú ý kim tự tháp ba mặt, mà không phải 4 mặt, thì đó, thời gian thì đâu còn nhiều nữa, chỉ còn một năm thôi. Bây giờ cuối tháng này là coi như bắt đầu năm 98 rồi. Thì cuối năm tới, vốn vẹn 12 tháng nữa, thì năm 1999 sẽ được nói nhiều nhứt trong kim tự tháp bằng

mica 3 mặt này, bằng báo chí, bằng truyền thanh, bằng truyền hình, và bằng những sự quảng cáo của tất cả các nước, tại sao kim tự tháp 3 mặt, lối kiến trúc đơn sơ đơn giản, mà lại có năng lực mạnh để giúp cho nhân loại, thì người ta mới hiểu tại sao lại có cái này. Thì lúc đó chắc chắn là anh chị em không có rảnh rỗi. Khi các nước trên thế giới nghiên cứu kim tự tháp 3 mặt có năng lực, thì chắc chắn ngành Nhân Điện của chúng ta, anh chị em học lớp sáu trở lên không có rảnh rỗi. Người không rảnh nhiều nhất, phải làm nhiều nhất là bên Italy. Nhưng tôi khuyên ông Italy, người ta đặt bao nhiêu cũng không được đâu. Ngoại trừ ông Thầy đặt. Người ta cũng làm y hệt như vậy, nhưng mà không có điện thì cái mica thành như nylon, nylon thành mica. Còn tôi mà đặt cái mica này, thành điện, hai cái nó khác nhau nhe. Thành ra người ta đặt thì anh chị em hứa, đặt thì tôi làm, còn có điện hay không có điện thì tôi không biết. Phải hứa với người ta như vậy. Chứ người ta tưởng anh chị em đưa điện vô. Anh chị em đưa điện giả để thực hiện cái kim tự tháp thiết này. Thì do đó trong tương lai người ta có lại cái hăng của anh chị em đặt làm, thì muốn làm thế nào cũng được, còn phần bảo đảm có năng lực thì đừng bảo đảm à. Tại người ta nghĩ làm cái này sẽ có năng lực, chứ thật sự không có năng lực gì hết. Tuy nhiên nếu anh chị em xài thì tôi hướng dẫn khác. Tôi nói một câu chuyện cho vui. Đó là ông mà thực hiện cái kim tự tháp này mà ngồi đây và một người trung tâm ở Torino, Italy cũng ở đây, cũng muốn thực hiện 2 kim tự tháp lớn mà tôi đã đặt trước 5 cái, nhưng thực hiện hoài không được. Hư hoài thành ra buồn chán quá. Người thực hiện thì cũng không dám làm tiếp. Mà người trung tâm nói thôi khỏi làm. Đó là câu chuyện mà ông trung tâm trưởng bên Italy, Torino thuật lại cho tôi nghe, chứ tôi hoàn toàn không biết. Sau khi làm hư 5, 7 cái gì đó mới cho tôi biết. Chuyện đó thôi bỏ qua đi. Bây giờ tôi nói chuyện kế tiếp.

Tất cả tôi trình bày với anh chị em vấn đề kim tự tháp, bây giờ, hình này chắc có lẽ anh chị em sẽ ngạc nhiên lắm. Con phụng, con rồng: tôi có một người học trò bên Mỹ, họa sĩ rất giỏi, vẽ cái gì cũng được. Tôi mới yêu cầu người họa sĩ đó thực hiện cho tôi cái cờ, vẽ con rồng, con phụng này, thực hiện đúng 3 tháng. Nhưng có một điều lạ nhất, người họa sĩ này khi đặt tay vô vẽ con rồng thế này, ý người họa sĩ không đặt cái đuôi này nằm ở đây. Người họa sĩ muốn cái râu con rồng phải đưa ra đây, chứ không phải bao vòng lại cái kim tự tháp này. Nhưng không biết bàn tay vô hình nào, chính cái bàn tay người họa sĩ vẽ thay vì đi thẳng lên thì bắt vẽ như thế này. Đáng lẽ râu con rồng này phải đi ngược lên, chứ không phải đưa như vậy đâu. Nhưng không biết một cái lực vô hình nào bắt người họa sĩ phải vẽ con rồng từ đây, đi xuống đây, đưa qua đây. Để bao lại cái đầu kim tự tháp. Đó là một điều kỳ lạ mà cách nay 6 năm về trước, người họa sĩ chuẩn bị vẽ cái hình con rồng, con phụng thực hiện lá cờ của ngành Nhân Điện chúng ta cách nay 6 năm về trước. Đó là một điều lạ. Ngày hôm nay người học viên này nêu ra câu hỏi bằng hình ảnh này, là tất cả những hình ảnh giả, nhưng các đấng cho thiết, thì đưa những mặt mã trong những hình vẽ mà chúng ta thực hiện, chắc chắn những hình vẽ đó là tạo

năng lực cho mình học, bảo vệ cho mình bằng năng lực đó. Và chính năng lực đó chúng ta sẽ chan hòa cho những người khác bằng nhiều môi trường khác nhau, trong đó có môi trường trị bệnh và nhiều môi trường mà hai năm qua anh chị em thực hiện. Trong tương lai còn nhiều nữa. Qua câu hỏi học viên này tôi trả lời để anh chị em biết một số kinh nghiệm, để anh chị em biết được, còn học nữa, còn nghiên cứu nhiều nữa để chúng ta tạo cái năng lực càng nhiều thì chúng ta phục vụ cho nhân loại càng hữu hiệu hơn. Coi như tạm thời tôi ngưng phần này, để nhường cho anh chị em khác nêu câu hỏi. Tôi hy vọng rằng, năm tới đây, chắc chắn là một số anh chị em cùng với tôi họp lại nghiên cứu, và sau nghiên cứu rồi, tất cả anh chị em học lớp sáu, tôi hy vọng rằng mỗi người sẽ có một quyển sách bằng tiếng Anh, tiếng Pháp. Một số khá về sinh ngữ có thể dịch ra tiếng Ý, tiếng Tây Ban Nha, tiếng Đức. Dịch ra nhiều thứ tiếng để cho anh chị em tham khảo, chứ không phải trong vấn đề buôn bán. Tất cả sách vở mà anh chị em nghiên cứu, dịch ra là một hình thức để muốn giúp cho anh chị em nghiên cứu, tôi không có lấy đồng bạc nào, một cent nào hết. Tôi chỉ cho trung tâm này, trung tâm khác để thực hiện cuốn sách ra, lời chút đỉnh để trung tâm đó cho cơ quan từ thiện. Việc làm này là việc làm ý nghĩa cho một số trung tâm tình nguyện. Thứ nhất để cho sách vở anh chị em nghiên cứu. Thứ hai, số tiền dư được cho cơ quan từ thiện hết. Đó là một điều tốt cho tất cả các trung tâm thực hiện sách nghiên cứu của chúng ta để có điều kiện anh chị em học hỏi nghiên cứu, phát triển, giúp cho tất cả mọi người, chứ không phải chúng ta học, rồi ông Thầy dạy, dạy được rồi in sách bán thị trường cho nhiều, không phải đâu. Những người học trò của chúng ta là những người bạn của anh chị em. Tất cả những sách vở, dù viết cuộc đời của mình, dù viết tiểu sử, mục đích chánh, sau khi trang trải hết chi phí rồi, số tiền còn lại toàn là giúp cho cơ quan từ thiện không. Đó là một điều tốt cho những anh chị em nào cố gắng thực hiện như vậy, tôi cũng vậy, tôi sẵn sàng, những bài giảng của tôi cho anh chị em thông dịch, tất cả các thứ tiếng. Nếu mà anh chị em chia sẻ cho những người đó số tiền còn dư lại, cho cơ quan từ thiện là một điều tốt cho anh chị em, không có gì trở ngại hết. Và tôi sẵn sàng chấp nhận cho anh chị em thực hiện những ngôn ngữ khác nhau, bằng bài giảng của tôi để cho anh chị em tạo điều kiện có cơ hội học hỏi nghiên cứu giúp cho mình, giúp cho người khác.

Quyển 2

88/ Xin Thầy dạy cách thức giúp cho vườn cà phê? Và những loài khoai mì, những loại củ dưới đất? Và vai trò của người đàn bà?

Vườn cà phê thì căn cứ giống như lesgume. Thức ăn như cây **bắp**, thì thực hiện theo cây lúa. Tùy theo bắp nếu trồng 2 hay 3 tháng, thì áp dụng theo nguyên tắc trồng lúa, giống bên Âu châu. Riêng phần cây **cacao**, thì áp dụng theo lesgume. Tôi nhắc lại: khoai mì, tất cả khoai trồng dưới đất thì coi giống như lesgume. Hạt cacao, hạt cà phê thì giống như cây ăn trái. Cây bắp thì giống cây lúa mì, lúa mạch. Những củ khoai, trồng dưới đất, coi như lesgume.

Mấy bà mấy cô nghe cho kỹ, đem niềm vui cho mình thì ráng làm!

Hai mặt, về mặt đời thì anh chị em thấy tất cả các nước trên thế giới, hầu hết từ nhiều thời kỳ khác nhau, tôi không dám nói một trăm phần trăm, ít ra cũng tám mươi phần trăm. Có một số những vị nguyên thủ quốc gia, những vị vua, bỏ ngai vàng theo tiếng gọi của đàn bà, là tình thương của người đàn bà, đó là cái thứ nhất. Tất cả quyền lực của các nước trên thế giới là do đàn bà cầm đầu, mặc dầu đàn bà ở hậu trường. Tôi dẫn giải theo sự kinh nghiệm của tôi hiểu. Người đàn ông có quyền thế, nhưng sợ mất mặt, không dám quyết định. Người đàn bà thì có quyền thế, và làm áp lực người đàn ông được. Tất cả những luật lệ đưa ra là do người đàn bà ảnh hưởng người đàn ông hết 90%. Đó là mặt đời 100%. Mà từ trước tới giờ, qua sự kinh nghiệm của tôi đi làm việc, qua sự kinh nghiệm tôi coi sách vở, thì đàn bà ảnh hưởng 80-90%. Thứ nhất là những người có quyền thế thì chắc chắn là do người đàn bà lãnh đạo nhiều. Còn những người không có quyền thế thì người đàn bà đâu có lãnh đạo. Chồng mình làm ruộng thì mình làm cái gì, cũng đi làm ruộng. Ông đi làm ruộng thì có nước bà vác lúa về thôi, chứ ngoài ra không có làm gì hết. Chứ không lẽ bây giờ anh chị em vác khoai! Vác khoai nặng làm sao vác được. Mà chồng làm khoai thì chắc chắn anh chị em có rau ăn rồi. Đó là thí dụ ở đời.

Còn trong lãnh vực đạo, vì chỗ đó mà Thượng Đế đặt ra người đàn bà, tình vi lắm. Anh chị em không hiểu đâu. Một người đàn bà tượng trưng cho một tình thương cao cả của các đấng thiêng liêng cao cả. Chỉ có người mẹ thương người con thôi. Mà hết 95-98% người đàn bà thương con. Ngoại trừ người đàn bà không thương con là một số bị bệnh, thì quên lãng bốn phần trách nhiệm thôi. Chứ hầu hết, từ 95-98% đều thương con hết. Con mình tệ mình cũng thương, làm bậy hay không làm bậy, mình cũng thương luôn. Và mình cũng ưa bệnh lắm! Con mình thì làm bậy, nói tại vì nó ngu, nó dốt, nó không biết. Mà con mình sắp sửa có cháu ngoại rồi mà cứ nói ngu hoài à. Tại vì mình bệnh nó, nên mình nói vậy. Còn con người ta, mới 15, 16 tuổi, thì lại nói: “coi vậy mà sao nó không mấy gì khôn”. Nói

là nó gây xáo trộn cho con mình. Con mình thì có cháu ngoại rồi, mà mình nói con mình ngu. Còn con của người ta 16 tuổi, nó không có ngu, nó khôn, nó làm lỗi, mình kết tội nó. Còn con mình làm tội, tại nó ngu, nó không biết. Trời ơi, nó có cháu ngoại rồi, mà không biết gì nữa! Do đó có hai mặt. Người đàn bà luôn luôn là một điểm cho nhân loại ý thức được rằng, không có ai thương bằng tình mẹ thương con. Mà ít có nhân loại nào chịu học lắm. Mà ngay đàn bà biết mình như vậy, mà không chịu học, chỉ cho mình thôi. Còn người khác thì kệ, ai chết ráng chịu, miễn cho mình khỏe thôi. Thành ra, nói tóm lại, nhân loại ích kỷ, người đàn bà cũng ích kỷ. Vì tất cả những sự ích kỷ đó mà chúng ta chịu đau khổ biết bao nhiêu triệu thế kỷ, tới bây giờ đây đều đau khổ hết. Chứ nếu người đàn bà biết thương con, mà con người ta mình cũng thương, thì đâu có xảy ra chuyện. Con mình đánh con người ta, con mình thì 15 tuổi, con người ta 4 tuổi, mà nói con người ta lỗi, 4 tuổi biết gì mà làm bậy, 15 tuổi vẫn còn ngu, đừng nói 4 tuổi. Đó là một bài học, tôi dẫn giải. Nhưng Thượng Đế, các đấng tinh vi lắm. Nếu chúng ta biết cách áp dụng tình thương người mẹ thương đứa con thì mình không có khổ. Nhân loại không có khổ. Thì chính bài học đó để chúng ta áp dụng cuối thế kỷ 20 này đây. Tượng trưng một người đàn bà quyền lực mạnh nhất, mà không phải quyền lực chức vụ địa vị, không phải quyền lực sức mạnh, mà *quyền lực đây là một quyền lực tình thương cao cả của Thượng Đế*, tượng trưng cho một người đàn bà thương đứa con. Nếu chúng ta biết cách sử dụng tình thương cao cả cũng như người mẹ thương đứa con, thì nhân loại sẽ sung sướng. Thì đó là con đường chúng ta đang đi. Vì chỗ đó ngành Nhân Điện ra đời. Từ năm 1989, vào ngày 20 tháng bảy, năm 1989 tới bây giờ, trong suốt lịch trình mà tôi dạy học, tôi thấy theo kinh nghiệm, ngành Nhân Điện này ưu đãi cho tất cả những bệnh đàn bà nặng, mau hết bệnh nhưt, 80-90%. Và những bệnh khó trị nhưt, người đàn bà được ưu tiên trị hết đau. Cái đó là các đấng chứ không phải tôi. Tôi thì là đàn ông, đàn bà nào tôi cũng trị giống nhau. Nhưng hầu hết các bệnh ở các trung tâm toàn thế giới, thì đàn bà được trị bệnh hữu hiệu nhưt. Ngược lại ở các lớp học thì đàn bà cũng nhiều nhưt. Vì chỗ đó có một số anh chị em hỏi sao lớp này có nhiều đàn bà, hoặc một số nói đàn bà không nhiều mà thấy nhiều người lớn tuổi. Nhiều hay ít thì không có quan trọng. Quan trọng là học mà giúp cho mọi người. Điều đó mới là tốt. Chứ nhiều đàn ông, đàn bà học, không có quan trọng. Quan trọng là chúng ta học được để giúp cho mọi người.

Thì đây, đường hướng chúng ta là đường hướng Thượng Đế và các đấng thiêng liêng tối cao ban cho chúng ta tình thương cao cả, và chính tình thương cao cả này chúng ta chia sẻ cho mọi người, giống một tình thương của người đàn bà thương đứa con. Thì trong tương lai chính chúng ta, người đàn ông, cũng như đàn bà, sẽ áp dụng nguyên tắc người mẹ thương con. Đó là tình thương cao cả Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta giữ lại, chan hòa cho những người khác nhận được tình thương cao cả của các đấng tối cao, là nhân loại sẽ không có khổ nữa. Mà nhân loại không có khổ, dân tộc, gia đình chúng ta sẽ không có khổ. Những người

viết sách dẫn giải khác, chứ không dẫn giải như tôi đâu. Tôi hướng dẫn cho anh chị em đường đời, đường đạo. Mà đường đạo thì phù hợp cho tất cả mọi người, đàn ông cũng như đàn bà, dân tộc này cũng như dân tộc khác, chắc chắn nếu chúng ta áp dụng tình thương đó thì chúng ta sẽ chan hòa hết, không có một người nào phải đau khổ dưới trần gian, nếu chúng ta biết áp dụng một tình thương thật sự của người mẹ thương một đứa con, mà hầu hết chiếm hết 95 đến 98%.

89/ Ông này có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất là về cách truyền điện trên các thực vật. Nếu truyền điện trên cây cỏ, bông hoa, thì khi truyền điện, điện năng đó sẽ làm kích thích thêm những chất độc trong các loại cây, ta làm tăng trưởng lên hay chận đứng lại? Hay khi chúng ta truyền điện vào cây cỏ, thì những chất độc đó sẽ biến đi?

Câu hỏi thứ hai, sau khi học lớp 6, chúng con có thể mở luân xa cho các học viên lớp 1, và 2, thì xin Thầy giải thích cách mở luân xa từng người một và cách mở luân xa tập thể?

Trong vấn đề dạy học thì ngày chót tôi sẽ dạy cho anh chị em những điều kiện, những nguyên tắc trong vấn đề dạy học ở các nước, cho anh chị em cấp 6. Tôi sẽ quy định vào ngày chót, tôi sẽ tổng kết lại hết trong vấn đề đó.

Bây giờ, anh chị em biết cách thức tập thu hút cái năng lượng vũ trụ, là điều thứ nhất. Sau đó, thì anh chị em mới gửi năng lượng vũ trụ này vào trong con người cho hết bệnh hết đau, và giúp lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật tăng trưởng được. Đó là nhiệm vụ chúng ta cấp bách nhất để đúng chiều hướng, đúng thời kỳ mà chúng ta sẽ đóng góp giúp cho nhân loại vượt qua những trở ngại, những khó khăn mà nhân loại sẽ gặp phải, khi đi tới giai đoạn sau cùng là bệnh, đau và chết. Vì chỗ đó chúng ta không có thời gian để nghiên cứu, chứ thật sự mà nói, theo nguyên tắc chung, khi anh chị em truyền điện vô một con người, thì người này khác người kia, bộ phận này khác bộ phận kia, thì làm thế nào mà anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau được. Mặc dầu, tuyến yên thì tiết ra những chất kích thích tố để bảo vệ sức khỏe cho anh chị em chống già nua, bảo vệ thể xác không bị chết sớm. Một trong hai trường hợp đó thì cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em truyền thẳng vô bệnh nhân có nhiều chất. Mỗi một người một chất riêng biệt, mỗi một người tiếp thu cái năng lượng riêng biệt khác nhau, chứ không phải người này giống người kia, người kia giống người nọ. Bởi lẽ người đàn ông thì khác, người đàn bà thì khác. Người lớn tuổi thì khác, trẻ tuổi thì khác. Người bệnh nhiều thì khác, bệnh ít thì khác. Tất cả những khác biệt đó thì chúng ta phải đợi sự nghiên cứu của những nhà khoa học cuối thế kỷ 20 này. Các nhà khoa học cũng không có thời gian nghiên cứu đâu. Bây giờ chúng ta chỉ biết thực hành, biết cách thực hành để chận đứng những trường hợp khó khăn, giúp cho nhân loại từ bây giờ

tới cuối thế kỷ 20 này, cái đó là việc đứng hàng đầu của chúng ta. Thành ra chúng ta sẽ vượt qua những vấn đề nghiên cứu, ngưng lại những vấn đề nghiên cứu. Việc cấp tốc nhất là cứu cho người ta sống, cứu người ta hết bệnh hết đau. Cứu cho người ta có lương thực, thực phẩm ăn. Đó là hàng đầu của ngành Nhân Điện chúng ta. Phần kế tiếp là cuối thế kỷ 20 này, thì chắc chắn anh chị em khỏi cần nghiên cứu. Có một số chuyên viên đặc biệt nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, tại sao anh chị em truyền năng lực, được bao nhiêu ánh sáng, hào quang, được bao nhiêu sức lực mà người đó chịu đựng được. Và khi người đó bệnh thì năng lực như thế nào, hết bệnh năng lực thế nào. Và khi truyền năng lực cho người đó, thì nhiều ít như thế nào. Đó là tương lai, cuối thế kỷ 20 này, anh chị em trong lãnh vực khoa học sẽ nghiên cứu nhiều thời gian, chứ không phải trong thời gian 3 ngày, 5 ngày, tôi dạy học, anh chị em biết hết đâu. Sở dĩ tôi dạy tất công thức này, để đáp ứng nhu cầu, cho phù hợp với cuối thế kỷ 20 này, cần sức sống, cần sức khỏe. Vì chỗ đó chúng ta biết cách tập cái năng lượng vũ trụ bằng kim tự tháp giả này. Biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ truyền cho người này hết bệnh hết đau, truyền cho lương thực, thực phẩm, hoa màu tăng trưởng, để đầy đủ năng lượng vũ trụ, giúp cho nhân loại không bị đói cuối thế kỷ 20 này.

Theo nguyên tắc chung thì cây có nhiều chất tích tụ thành cây đó để có một sức sống, những chất đó thu hút cái năng lượng vũ trụ, rồi tiết ra những chất kích thích tốt, những loại tốt, những loại xấu để bảo vệ, giống như cơ thể chúng ta. nhưng tại sao năng lượng chúng ta sẽ hòa hợp lại thành cái cây tốt, mà không bị ảnh hưởng? Đó là những yếu tố mà trong tương lai các nhà nghiên cứu thực vật, động vật sẽ nghiên cứu, thì biết được trong lúc anh chị em truyền điện, năng lượng nào có những chất gì, mà tại sao cái cây tăng trưởng quá lớn. Động vật không bị bệnh bị đau mà tăng trưởng quá nhanh. Một trong những yếu tố mà tôi vừa trình bày, cuối thế kỷ 20 này, những chuyên viên của chúng ta sẽ nghiên cứu. Chứ bây giờ anh chị em và tôi cũng không có thời gian nghiên cứu. Nhưng tôi mời anh chị em họp vào tháng hai, năm 1998, tôi sẽ nghiên cứu những kết quả đặc biệt để đáp ứng nhu cầu cần thiết, khi những trường hợp xảy ra cho năm châu bốn biển thì chúng ta có phương cách chặn lại. Mục đích chúng ta chặn lại những thiên tai địa ách, những biến cố xảy ra để làm thế nào mà bảo vệ cho nhân loại không có chết, bảo vệ nhân loại không có khổ, không có đau, bảo vệ nhân loại không bị đói. *Chúng ta nghiên cứu để thực hiện*, còn phần nghiên cứu tiếp theo thì cuối thế kỷ 20 này. Không phải đơn sơ, đơn giản trong vòng 3 ngày, 8 ngày anh chị em học mà biết hết được. Biết được là biết cách thực tập, thực hành, truyền thôi, còn sự nghiên cứu thì nó dài lắm. Ba năm, hai năm, một năm, chứ không phải trong vòng 3 ngày, 5 ngày, 8 ngày. Trong tương lai, anh chị em sẽ được các nhà khoa học, các nhà trách nhiệm nghiên cứu để chứng minh trong cái năng lượng vũ trụ nó có nhiều chất để giúp cho muôn loài vạn vật, động, thực vật tăng trưởng, mà không bị mất mát. Việc đó tính sau. Việc gần nhất thì chúng ta cố gắng thực hành. *Hành*

động để giúp cho mọi người. Đó là việc hàng đầu chúng ta phải cấp bách lo học để đáp ứng nhu cầu phù hợp cuối thế kỷ 20 này, không bệnh, có lương thực ăn, không có sự chết chóc. Đó là chúng ta phải chuẩn bị ngay từ bây giờ.

Thưa Thầy, ý ông muốn hỏi là khi chúng ta truyền năng lượng vào cây ma túy thí dụ, thì năng lượng đó sẽ làm cây ma túy phát triển hay là chặn chất độc của cây này?

Anh chị em đâu có biết được. Bây giờ thì anh chị em sợ cây ma túy, tại vì bây giờ thị trường họ dùng ma túy. Trong tương lai chất ma túy không có hại cho chúng ta mà chẳng những sẽ giúp chúng ta đầy đủ sức khỏe, chứ không phải chất ma túy là chất giết người đâu. Bây giờ anh chị em nghĩ rằng chất ma túy sẽ hại người ta, nhưng biết đâu trong tương lai, chính chất ma túy này, sẽ giúp cho anh chị em tăng trưởng, mà không phải là chất độc. Khi anh chị em biết hóa giải chất độc thì chất ma túy đâu có ảnh hưởng gì anh chị em được. Bây giờ anh chị em chỉ cần một phút thôi, tất cả chất ma túy trong cơ thể người ta tan hết, thì những ma túy độc thì anh chị em đâu có sợ. Và sáng nay tôi có chỉ công thức dùng cái năng lượng này để giúp hóa giải những chất độc trong thuốc thành những chất tốt giúp cho cơ thể người ta hết bệnh hết đau, mà không ảnh hưởng bộ phận khác, thì anh chị em đừng lo cái này. Tất cả những cây lương thực, thực phẩm hay hoa màu, kể cả những cây thuốc, không có tác động cho mình đâu, mà nó sẽ phù hợp với mình. Yên tâm cái này. Và sự nghiên cứu đó thì chắc chắn trong tương lai các nhà nghiên cứu sẽ biết cách đo lường được những sự mà anh chị em thực hành bằng cái năng lượng vũ trụ, mà anh chị em tập được. Bằng cái năng lượng vũ trụ mà anh chị em biết cách sử dụng, đưa vô động vật, thực vật, lương thực thực phẩm, hoa màu, đó là trong tương lai cuối thế kỷ 20, nó sẽ có một bài toán giải đáp. Bây giờ, bài toán giải đáp thì nhường lại cho người khác. Mà bài toán thực hành, chính tôi và anh chị em phải lo bài toán thực hành đây nhe. Anh chị em và tôi, kết hợp thực hành sớm chừng nào tốt chừng đó để chặn đứng những trường hợp xảy ra khiến cho nhân loại phải đau khổ cuối thế kỷ 20 này. Đó là nhiệm vụ hàng đầu mà chúng ta phải lo.

90/ Học viên từ Malta này trước hết xin kính chào Thầy. Ông có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, Thầy có nói đến những vấn đề thiên tai, địa ách sắp sửa xảy ra trong một nơi trên toàn cầu, thì ông xin hỏi về vấn đề bên Malta. Malta là một đảo rất là nhỏ. Nếu mà tảng đá băng tan ra thì làm sao chúng con có thể giúp được hòn đảo này?

Câu hỏi thứ hai, ông xin hỏi về việc trị bệnh. Có một số người sau khi được trị, vài ngày sau đó thì thấy rất là khả quan, nhưng một tuần lễ sau đó thì các triệu chứng bệnh trở lại, và đôi khi bệnh hơn. Chẳng hạn trường hợp một đứa bé bị động kinh mà ông này có dịp trị. Thì sau khi trị vài ngày, sự động kinh bớt rất là nhiều, từ 7 tới

8 lần một ngày xuống có 2, 3 lần thôi. Ông tiếp tục trị vì đứa bé còn bệnh khác nữa. Sau một tuần thì đứa bé lại bị giật kinh như trước. Vì sao lại có trường hợp như vậy? Ông có nên tiếp tục trị hay không?

Tôi trả lời câu hỏi thứ nhất. Anh chị em biết rằng khi những tảng băng ở Bắc cực chảy xuống, thì có bàn tay của Thượng Đế, tinh vi lắm, anh chị em khỏi lo cái này. Nếu bàn tay của Thượng Đế không có tinh vi thì chắc chắn những tảng băng tan ra, tất cả đều ngập, chiếm vùng đất hết, thì chúng ta không có cơ hội mà sống sót đâu. Vì chỗ đó *khi cùng một lúc tảng băng tan bởi sức nóng, bởi những chất nguyên tử nổ*, chính sức nóng đó sẽ thu hút lượng nước lên không gian rất nhiều, làm chúng ta bị lạnh. Vừa nóng xong, lạnh. Thì chính cái lúc đó là lúc chúng ta phải sử dụng kim tự tháp. Chính lúc đó là chúng ta sử dụng cái sixième sens của mình, bởi cái luân xa 6 của mình sẽ thực hiện chương trình, tập trung vào điểm kim tự tháp đưa tất cả những cụm mây che ánh sáng mặt trời đi ra không gian thật xa, để tạo ánh sáng mặt trời trở lại. Thứ nhất, chất ozone bị hỏng thì lượng nước sẽ vá lại. Cái thứ hai thì ánh sáng mặt trời sẽ trở lại. Cái thứ ba thì vòng trái đất sẽ quay ngược trở lại. Thì những lượng nước mà thu hút lên trên rồi, cái lượng nước kia đáp ứng nhu cầu, giúp lại cho lòng đất này, thì lượng nước sẽ mất một phần tư nữa. Còn có hai phần tư ở quả địa cầu chúng ta, tất cả những gì mà tôi trình bày với anh chị em, Thượng Đế đã sắp đặt hết rồi. Mà những công thức mà Thượng Đế giúp ý kiến cho tôi, dạy cho tôi, mà tôi hướng dẫn cho anh chị em rồi, chính chúng ta đây, đóng góp trong vấn đề thiên tai có thể xảy ra vào năm 1999. Do đó thì ngay từ bây giờ của năm 97 và cho năm 98, chúng ta chuẩn bị, gặp những trường hợp đó xảy ra thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được. Tuy nhiên nói thì là nói vậy, nhưng mà biết đâu những thiên tai sẽ chặn đứng tất cả những hình thức khác nhau, mà không cần chúng ta phải dùng sixième sens này để anh chị em đưa những cụm mây này ra khỏi ngoài không gian thiệt xa, để giữ lại nhiệt độ ánh sáng mặt trời đưa vào lòng đất chúng ta an toàn. Anh chị em đừng lo cái này. Nhưng mà nhiệm vụ con người, chúng ta phải lo. Phải chuẩn bị. Đó là bổn phận, nhiệm vụ chúng ta phải lo chuẩn bị. Nhưng mà các đấng còn hay hơn nữa. Cũng như tôi trình bày với anh chị em, tại sao nhân loại phải dùng 6 cái satellite? Trong tương lai, chúng ta biết cách, chỉ cần một hệ thống anten lớn, hai hệ thống anten nhỏ để đưa hai cái đài phát ra, vấn đề liên lạc thế giới, chỉ cần thu hút cái năng lượng vũ trụ bằng cái anten này, đặt trên đỉnh núi 500 thước, 1000 thước, thì đầy đủ cái năng lực này thu hút những tiếng nói của anh chị em dưới đất đưa lên, và phát ra những làn sóng của anh chị em để cho những người khác ở năm châu bốn biển nghe. Đi tới giai đoạn đó thì anh chị em khỏi lo vấn đề tận thế. Anh chị em đừng có lo vấn đề tảng băng. Khi chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ thì thay vì cái tảng băng tan thì thành đá. Tôi có biết một số cây, thành đá cũng được. Thì tảng băng, tại sao không cho nó thành đá luôn mà để cho nó tan làm gì, tôi thí dụ. Nếu chúng ta có khả năng thì sẽ chặn đứng lại, những tảng băng này thành những miếng đất tốt, những

ngọn núi tốt. Chất độc chôn vùi dưới lòng biển, hóa giải bằng năng lực của chúng ta, hóa giải chất độc bằng chất tốt nuôi dưỡng miếng đất, trồng cây ăn trái, tốt tươi, cái này chắc cũng không khó. Nhưng nhiệm vụ của chúng ta phải chuẩn bị, tại vì nhân loại, tại vì khoa học, tại vì kinh thánh, tại vì những lời tiên tri cách nay sáu trăm năm về trước, một trăm năm về trước đã quy định và đã cảnh báo nhân loại. Nhiệm vụ của chúng ta, cũng là nhân loại, chúng ta phải chuẩn bị. Nhưng mà các đấng còn hay hơn nhân loại nữa. Còn hay hơn chúng ta nữa. Đây là những yếu tố cho anh chị em chuẩn bị phòng hờ thôi, cũng như anh chị em phòng bệnh thôi. Nhưng mà khi các đấng ra tay một cái thì chắc chắn anh chị em khỏi lo điều này. Tôi có trách nhiệm tôi lo. Mấy cái kim tự tháp này sẽ lo. Mà tôi đã chuẩn bị hết rồi. Nhưng nhiệm vụ của tôi phải dạy cho anh chị em học, để khi cần đến anh chị em giúp lương thực, thực phẩm, hoa màu, mà anh chị em khỏi cần phải chận gió, chận bão, chận mây gì hết. Anh chị em cũng đừng có lo những tảng băng tan ra rồi phải bị chết vì nước, đừng lo cái này. Tất cả những việc đó thì tôi có thông điệp hết rồi. Tôi nhận được thông điệp, tôi chuẩn bị hết rồi. Nhưng mà tôi muốn cho anh chị em những bài học này, những lớp học này, tôi dẫn giải cho anh chị em nghe, trong tương lai, chính người ta sẽ nghiên cứu anh chị em, là học trò của tôi. Anh chị em là học trò của tôi, mà sử dụng cái kim tự tháp giả này, mà anh chị em có năng lực, thì chắc chắn tôi cũng phải là như thế nào đây, mới có khả năng dạy cho anh chị em được. Chứ nếu tôi bình thường, làm sao tôi chỉ cho anh chị em thế này, mà tập có năng lực được. Đó là một công thức mà các đấng xoay chiều đổi hướng của các nhà khoa học trên thế giới, chú ý ngành Nhân Điện chúng ta bằng cái kim tự tháp 3 mặt, giả này, mà nó ảnh hưởng thiệt bằng cái năng lượng vũ trụ để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Đó là cái đề tài cuối thế kỷ 20 này sẽ đứng hàng đầu cho thế giới. Do đó thì anh chị em yên tâm, khỏi lo chết nữa, khỏi lo tai biến nữa. Bây giờ anh chị em có thời gian đây, ráng cố gắng nghiên cứu đi. Chính sự nghiên cứu thành công của anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho dân tộc, giúp cho nhân loại và giúp gia đình của anh chị em, khỏi lo chết, khỏi lo tận thế. Khi mà tôi nói vậy thì anh chị em yên tâm đi, khỏi lo tận thế. Lo thời gian còn lại nghiên cứu để bảo vệ cho mình, lương thực, thực phẩm, hoa màu. Lo nuôi con, nuôi cháu anh chị em. Bây giờ có cháu nội thì chuẩn bị nuôi cháu cố, cháu sơ, đủ thứ cháu hết. Mọi lần thì có 4 đời thôi. Bây giờ anh chị em 18 đời cũng chưa hết nữa. Thì anh chị em chuẩn bị ráng sống đi, đừng coi chừng cháu cố, cháu sơ, cháu sỏ, cháu sờ gì đó, đủ thứ hết. Bây giờ không phải bốn đời nữa mà bốn chục đời. Dài lắm, ráng sống đi. Anh chị em chết rồi ai coi chừng cho con cháu? Ráng sống đừng coi chừng con cháu, đừng con cháu mình làm việc, rồi mình cũng làm việc luôn, mình dạy con cháu mình làm việc giống như mình. Ráng đi, không có chết sớm đâu mà sợ, đừng có lo cái này. Khi mà tôi trình bày với anh chị em như vậy thì chắc chắn ảnh hưởng rất nhiều, bởi năng lượng vũ trụ mà Thượng Đế giao cho chúng ta những công thức lấy được ở kim tự tháp, để đáp ứng nhu cầu cách nay hai trăm ngàn năm về trước, chúng ta thực hiện sẽ có kết quả này, yên tâm.

Qua câu hỏi của học viên này, qua câu giải đáp của tôi thì chắc chắn anh chị em sẽ đem niềm vui lại cho mình. Anh chị em bây giờ cứ việc New year đi, cứ việc Christmas đi, Noel đi, không có phải lo đến vấn đề tận thế, không lo vấn đề nước ngập hay tảng đá băng, hay mưa to gió lớn, nhật thực nguyệt thực của năm 99, khỏi lo nữa. Chuyện đó tôi lo hết rồi, anh chị em đâu có lo nữa. Chẳng nào mà tôi chết thì anh chị em lo. Tôi chưa chết thì anh chị em đừng lo. Mà tôi không có chết đâu. Đừng có lo cái này. Câu sau cùng, yên chí đừng có lo. Tôi dám hứa với anh chị em là tám tới chín chục phần trăm không có thiên tai, tôi thấy rồi, yên chí đi, không có thiên tai đâu. Học cái này để anh chị em bảo vệ lương thực, thực phẩm, hoa màu để giúp nhân loại không có đói nê. Chứ cũng khỏi cần trị bệnh cho người ta mà cũng không có thiên tai đâu, anh chị em đừng lo cái này. Tôi biết không có thiên tai. Khi tôi nói như vậy là anh chị em yên tâm đi. Khi mà cái kim tự tháp tôi giao cho bên Hòa Lan rồi, và tôi giao cho bên Do thái một cái, thì tất cả 3 vùng biển đó, 3 vùng Thái bình dương, Đại tây dương, Bắc băng dương, thì chặn đứng hết. Cộng với 5 cái kim tự tháp ở năm châu, thì anh chị em yên tâm đi, khỏi lo. Thấy nó đơn giản nhưng có khả năng chặn đứng vấn đề thiên tai, giúp cho nhân loại không có chết. Trong tương lai anh chị em sẽ nhiều việc làm lắm. Việc làm anh chị em giúp cho nhân loại, hướng dẫn cho người ta biết cách sử dụng luân xa 6, biết cách thực hiện những chương trình với năng lượng vũ trụ, những trường hợp đó thì anh chị em sẽ thực hiện bây giờ tới cuối thế kỷ. Sau thế kỷ 20 này thì chúng ta làm một việc khác nữa, chứ không phải trong vấn đề nghiên cứu năng lượng vũ trụ, trị bệnh, lo cho lương thực, thực phẩm, hoa màu. Anh chị em học chương trình khác nữa. Do đó anh chị em yên tâm đi. Anh chị em đừng nghĩ rằng học xong lớp 6 này không bao giờ gặp ông Thầy nữa. Còn gặp nhiều lắm. Nhiều lần lắm chứ không phải một lần đâu. Anh chị em không gặp tôi, tôi cũng gặp anh chị em à. Không gặp trực tiếp cũng gặp gián tiếp, bằng giấc ngủ, bằng tư tưởng anh chị em. Nhưng sẽ gặp trực tiếp, không phải bằng giấc ngủ đâu, đừng có lo.

Bây giờ vấn đề trị bệnh. Những đứa bé bị động kinh lại như vậy, thì anh chị em sẽ cố gắng tiếp tục trị. Những trường hợp khó khăn mà những người trong gia đình của bệnh nhân, đôi khi giấu. Tôi trình bày với anh chị em nhiều kinh nghiệm xảy ra cho tất cả những người bệnh. Những người bệnh, bệnh nặng lắm, họ hết bệnh, hết đau. Mà đôi khi họ hết bệnh, anh chị em biết thế nào không? Họ nói: “anh chị em đâu có trị tôi, tôi hết bệnh nhờ tôi uống thuốc”. Đó là một sự thử thách của anh chị em, coi anh chị em giúp người ta, người ta chửi anh chị em, anh chị em có buồn không? Anh chị em chỉ trả lời đơn giản thôi. Nếu người bệnh nói anh chị em giúp không được, anh chị em nói thôi, tôi ngưng trị. Thì lúc đó người ta đổi thái độ liền, coi như vậy, cũng nhờ Nhân Điện, cũng bớt được ba bốn chục phần trăm. Tâm lý con người như vậy. Tại vì nói nhờ Nhân Điện thì kỳ. Nên nói nhờ tôi uống thuốc. Thông cảm cho người ta. Người ta muốn anh chị em trị bệnh, mà hết bệnh thì họ mắc cỡ, ngại. Tại người ta chửi anh chị em nhiều quá rồi, bây

giờ nhờ anh chị em trị thì phải nói như vậy. Nhưng khi anh chị em từ chối, thì người ta năn nỉ anh chị em. Một số khác, khi bớt bệnh rồi không biết dưỡng bệnh. Có nghĩa là, đang bệnh nặng, chúng ta giúp thì phải biết sức mình đang yếu, thì bây giờ ăn một chén cơm nhỏ, thì ăn thêm một chén lớn thôi. Nhưng ăn thêm tới ba chén. Thịt quay, gà quay, thịt vịt gì, ăn đủ thứ, ăn vô. Tôi nói thật, anh chị em mạnh, ăn vô cũng bệnh chứ đừng nói người bệnh mới hết. Đó là những yếu tố anh chị em phải thông cảm.

Do đó, dù cho anh chị em trị bệnh bớt rồi, người ta tái đi, tái lại thì anh chị em vẫn tiếp tục cuộc hành trình, giúp cho người ta như thường, mặc dầu người ta vi phạm hình thức này, hình thức khác. Người ta không biết lo sức khỏe, bảo vệ sức khỏe, làm bị bệnh thêm nữa, thì chúng ta là người có khả năng trị bệnh thì người ta cần đến anh chị em, nếu anh chị em có thời gian thì tiếp tục giúp cho người đó, thì từ từ họ sẽ hết bệnh. Nhưng mà anh chị em cũng phải giải thích cho người bệnh. Mới hết bệnh, mới hết đau, tôi khuyên đừng có làm việc nhiều, ăn uống cũng phải cẩn thận chút, đừng ăn nhiều, ăn từ từ đi, rồi tạo sức mạnh. Khi nào thể xác mạnh khỏe hoàn toàn rồi, thì lúc đó anh chị em làm việc, cũng được. Đó là lời khuyên của chúng ta. Tuy nhiên vấn đề tâm lý, người bệnh mới hết bệnh, thứ nhất, cha mẹ thấy con ăn được thì khoái lắm. Trong đó có tôi. Cách nay 30 năm về trước, con tôi đau, tôi biểu nó ăn. Tôi sơ suất chỗ này. Tôi nói đề tài của tôi, ai muốn hiểu sao hiểu. Hồi mà con mình không đau, nó đòi ăn cái này, đòi ăn cái kia, thì hà tiện tiền, không cho nó ăn. Chừng bệnh, bắt nó ăn, thì làm sao nó ăn được? Hồi con mình nó mạnh khỏe, xin: “ba ơi, cho con ăn tô hủ tiếu, tô mì”, thì lại nói “thôi đừng ăn, tốn tiền”. Chừng nó bệnh, mua bốn tô hủ tiếu, thì làm sao nó ăn? Chừng bệnh thì bao nhiêu tiền cũng ra hết, sợ con mình đau, chết, thành ra tiền bao nhiêu đưa ra hết “ăn đi con, ăn đi con”. Mà thằng nhỏ ăn đâu có nổi. Nó thấy là nó muốn ới rồi, làm sao nó ăn được? Dân tộc của tôi kỳ lắm, mà tôi nói về tôi, chứ không dám nói ai hết trơn. Hồi con mình khỏe, không cho nó ăn. Mà nó bệnh thì cho nó ăn. Anh chị em thấy vô lý không? Hồi nó chưa bệnh, thì “ba ơi, mua cho con kim tự tháp nhỏ này con chơi”, có 4 đồng bạc, không! Chừng nó bệnh, dám mua 300 đồng bạc “chơi đi con”. Mà nó bệnh, nó nằm chờ chết rồi, chơi gì nữa mà chơi. Hồi nó mạnh, cho nó 20 đồng bạc, cho nó vui, cho nó không bệnh, thì không cho. Chừng mà bệnh “con muốn cái gì?” con muốn xe tăng cũng mua nữa, xe hơi, mua súng cho chơi nữa. Nó bệnh mà muốn cái gì nữa. Chỉ: “má ơi, cháo, má ơi, cơm”. Ngoài ra không có đòi gì nữa. Đó, thì nếu anh chị em có tiền, thương con mình, thì nó muốn cái gì, với khả năng của anh chị em bao nhiêu, cho nó bao nhiêu, đừng nó vui, nó không có bệnh, mình khỏi lo. Để mình có cơ hội làm ra tiền nữa! Quan niệm tôi là vậy. Tôi nghèo thiệt, tôi có 100, tôi dám mua đồ chơi cho nó 80. Mà mua 80, năm phút nó phá hư hết à. Mà tôi vui, nó vui nữa, nó không bệnh. Còn hơn là không cho. Không cho, nó ra ngoài, nó chơi, bệnh hoạn, đau yếu, tốn 120, cũng vậy à. Thà là 80, nó chơi mà nó vui, mình vui, không có bệnh.

Do đó anh chị em muốn cho con anh chị em giỏi, thì phát triển trí thông minh nó bằng tuổi trẻ. Nó muốn gì, anh chị em có khả năng mua cho nó. Còn hơn là nó làm cái chuyện khác, anh chị em tốn kém nhiều hơn. Đó là vấn đề tâm lý chúng ta nuôi con cho nó giỏi. Chứ không phải tôi kêu anh chị em làm hình thức này, hình thức khác, không phải vậy đâu. Đó là sự khôn khéo của những gia đình biết cách nuôi con, mà giúp cho con chúng ta phát triển trong vấn đề trí tuệ, phát triển trong niềm vui của nó thì tất cả những sự học hành tiến bộ, chắc chắn nó sẽ vượt bậc. Trừ trường hợp chúng ta nghèo quá, thì mua đồ chơi mắc không được, thì mua đồ chơi rẻ, để làm thế nào tạo cho nó niềm vui, việc chăm sóc của nó được trọn vẹn. Đó là tôi, tôi lấy bài học của tôi, tôi đâu dám nói ai. Tôi nói tôi, cho chắc ăn, không dám nói ai hết trơn. Nói người ta, sợ mịch lòng. Nhiều khi anh chị em tự ái, trước mặt tôi thì cười, chứ sau lưng thì nói: “Thầy này vô duyên”. Mà vô duyên thiệt, chuyện của người ta mà nói, không vô duyên sao được. Nhưng bài học của tôi, tôi phải nói thôi. Chứ tôi không muốn nói ai tốt, ai xấu hết trơn. Tôi nói tôi cho bảo đảm. Tôi dạy đường đời xong, tôi dạy đường đạo. Đường đạo xong, tôi dạy đường đời. Đường đời xong, tôi dạy vấn đề trong gia đình, chuyện của tôi, để anh chị em học những kinh nghiệm này, tùy hoàn cảnh, tùy sự việc mà anh chị em áp dụng giúp cho con cháu mình càng ngày càng giỏi, càng thông minh, chứ ngoài ra tôi không có ý xấu gì hết. Đó là lý do tôi trả lời giúp ý kiến cho anh chị em vài nét để anh chị em có kinh nghiệm này, tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh mà anh chị em giúp cho con mình, chứ không phải giúp cho con tôi. Một câu hỏi của người học viên ở Malta này, tôi giải đáp luôn, đời, đạo, gia đình, xã hội, và con em của chúng ta. Tôi hy vọng rằng tôi giải đáp những câu hỏi này để giúp ý kiến cho anh chị em một phần, tùy hoàn cảnh, tùy sự việc mà anh chị em giúp cho con mình. Yên chí đi, mấy đứa nhỏ ở nhà nó nghe tôi dạy cái này nó mừng lắm. Chắc chắn kỳ này, anh chị em học xong, là đồ Noel, thay vì mua 40, anh chị em mua cho nó 200, cho nó xài, cho nó vui. Thì cái phần của anh chị em thì ráng làm thêm chút đỉnh giờ nữa thôi. Anh chị em vui, nó vui, thì tất cả mọi người vui. Chứ anh chị em có tiền, bỏ tú sắt, không có vui, cũng vậy à. Bây giờ tiền anh chị em bỏ tú sắt, anh chị em không vui, nó không vui. Thà anh chị em lấy tiền trong tú sắt ra, anh chị em mua món quà, nó vui, anh chị em vui, nó khỏe, anh chị em mạnh. Tất cả mọi người vui. Thì tại sao không lấy tiền mà tạo niềm vui cho mình, đặng cho mạnh khỏe. Đó là của tôi. Còn anh chị em muốn tính sao thì anh chị em tính.

Có một số anh chị em nêu ra câu hỏi này. Tôi giải thích cho anh chị em nghe. Một số anh chị em trong lớp 6 này hỏi hoài, không khi nào tôi trả lời hết. Lâu lắm rồi, trên một năm nay tôi không trả lời. Có một số câu hỏi nêu ra, bây giờ linh hồn của bà này, nếu giỏi, bà có thể xâm nhập một người A, người B, người C được không? Tôi trả lời: không những bà thần Nút này, mà anh chị em cũng vậy, trước mặt tôi đây. Bây giờ thì anh chị em thấy anh chị em dở lắm. Nhưng mà anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, biết cách tập cái này đây, cuối thế kỷ 20 này,

tới thế kỷ 21 đây, anh chị em và tôi, càng ngày càng cao lên. Khi mà linh hồn anh chị em càng ngày càng cao, anh chị em biết tất cả mọi sự việc rồi, thì chính linh hồn của anh chị em, linh hồn còn sống bây giờ đây, đi tới một điểm A, điểm B. Một đứa trẻ đó, một người đó thiếu sáng suốt, không thông minh lắm, thì anh chị em nhập vô thể xác người đó, giúp linh hồn người đó giỏi, giúp thể xác người đó giỏi cũng được. Chứ đừng nói Bà thần Nút này. Vì chỗ đó một linh hồn giỏi bất cứ vô thể xác nào cũng được. Tôi nói đó là những linh hồn giỏi. Bây giờ đây, có một số những vị thầy phù thủy muốn luyện những linh hồn từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5. Đó là những vị thần chuyên môn giữ những xác ướp bên Ai Cập. Những vị thần chuyên môn đi phù hộ cho tất cả anh chị em khi gặp hoạn nạn thì những vị thần đó chặn đứng lại, để giúp cho anh chị em không có bị tai nạn. Đó là những linh hồn tốt. Mà những linh hồn tốt không phải xâm nhập một người. Xâm nhập một, hai, năm, mười người cũng được. Chúng ta không phải là những vị thần, chúng ta không phải là các đấng thiêng liêng cao cả. Chúng ta là một con người. Nhưng quá trình kiếp của chúng ta, linh hồn của chúng ta nhiều đời nhiều kiếp tu rất nhiều rồi. Linh hồn chúng ta rất giỏi rồi, nhưng chúng ta bị chặn đứng do sự quên lãng, để chúng ta học hỏi thời kỳ này, qua những khổ đau của trần gian này. Mà chúng ta thấy những khổ đau đó mới đem tình thương giúp những sự khổ đau của nhân loại, để nhân loại khỏi khổ đau. Mà nhân loại được mang cái ánh sáng niềm vui, tình thương của Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta giúp cho mọi người. Những người đó là con em, gia đình của chúng ta, chứ không ai xa lạ. Do đó trong tương lai, chúng ta có đầy đủ năng lực, linh hồn chúng ta biết được tất cả mọi sự việc rồi, thì anh chị em nhập vô thể xác người khác, đưa vô thể xác người khác, thì không khó khăn gì hết. Nhưng anh chị em đã từng làm rồi mà anh chị em đâu có biết. Chắc có lẽ anh chị em ngạc nhiên lắm phải không? Tới giờ phút cuối cùng này, học lớp 6, tôi dẫn giải cho anh chị em. Chắc có lẽ anh chị em đã vô biết bao nhiêu thể xác rồi, anh chị em đâu có biết. Chắc có lẽ anh chị em ngạc nhiên lắm phải không? Đừng có ngạc nhiên. Anh chị em nghe tôi nói đây: khi anh chị em học được tới lớp 4, mỗi một anh chị em, tôi cho dạy học 10 người lớp 1, 10 người lớp 2. Là chính mà khi anh chị em khai mở luân xa cho những người học viên cấp 1, cấp 2, đó là linh hồn của anh chị em xâm nhập vô thể xác người ta, để giúp cho người ta thu hút cái năng lượng vũ trụ, tạo cho sức mạnh, bảo vệ sức mạnh cho người đó và bảo vệ sức mạnh cho người khác, bằng cách trị bệnh cho người ta, anh chị em đâu biết cái này. Anh chị em tưởng là người đó, nhưng làm sao được? Anh chị em mới được. Anh chị em được khai mở luân xa 100%, điện năng của anh chị em hợp nhất điện năng của Thượng Đế, thì anh chị em mới truyền vô người đó, thì chính linh hồn của anh chị em mới đưa vô linh hồn người đó, người đó làm mới được, chứ nếu không có thì làm không được đâu. Anh chị em làm cho không biết bao nhiêu ngàn người, mà anh chị em không biết. Thành ra những người nào bỏ cuộc, nghe tôi nói câu này, ăn năn thì muộn rồi. Chỉ còn một đường quay về gặp tôi, tôi truyền điện trong vòng 15 tới 30 giây, mới được phục hồi năng lực lại, để giúp cho mọi người

thôi. Tôi chưa có nói câu này. Thời điểm đã tới rồi. Thời gian không còn dài dòng nữa, mà tôi không dẫn anh chị em đi vòng nữa. Tôi cho anh chị em đi tắt, một điểm A. Gần tới đây nhân loại đau khổ nhiều lắm, chính vì nhân loại đau khổ mà tôi dạy cho anh chị em những đường tắt không, mà anh chị em không cần nghiên cứu, mà chỉ thực hành thôi. Để bảo vệ cho mình, bảo vệ cho gia đình anh chị em, bảo vệ cho con cháu anh chị em. Anh chị em đừng nói, “tôi giúp cho dân tộc tôi, tôi giúp cho nhân loại”. Không đâu. Gần nhất là giúp cho gia đình của anh chị em, con cháu của anh chị em. Anh chị em lo đi. Lo xong phần đó, thì anh chị em ra xã hội giúp cho dân tộc mình, giúp cho dân tộc nơi anh chị em định cư, giúp các dân tộc khác cần đến anh chị em, cần đến chúng ta, thì chúng ta thực hiện. Tôi dạy cho anh chị em thực hành, còn phần nghiên cứu thì anh chị em đừng nghiên cứu. Anh chị em không có đủ khả năng, và cũng không có đủ thời giờ nghiên cứu đâu. Anh chị em học được cái này, là cái phương cách thực hành để bảo vệ cho anh chị em, bảo vệ gia đình của anh chị em trước. Phần nghiên cứu, để cho người khác lo, chứ anh chị em không có thời gian nghiên cứu, ngay cả tôi cũng vậy. Tôi cũng không có thời gian nghiên cứu, mà để cho sự việc nó đi tới hoài. Tôi chỉ có thời gian hướng dẫn cho anh chị em thực hành, để cho nó đủ thời gian giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này không bị những đau khổ của trần gian mà nhân loại phải gặp phải. Đó, tôi giải thích cho anh chị em nghe. Qua câu hỏi của học viên này, đơn giản, đơn sơ, tôi trả lời, chắc có lẽ anh chị em ngạc nhiên lắm. Đừng có ngạc nhiên. Công chuyện nó tới rồi. Linh hồn của anh chị em quá giỏi rồi. Linh hồn chúng ta quá giỏi rồi. Chúng ta cầu nguyện với Thượng Đế, chúng ta xin với Thượng Đế, với các đấng tối cao cho chúng ta xuống đây giúp nhân loại, thì chúng ta không có lý do từ chối! Nếu anh chị em từ chối, đó là lỗi của anh chị em chứ không phải lỗi các đấng, mà không phải lỗi mọi người. Nếu anh chị em ý thức được, biết được điều chúng ta xuống đây để giúp nhân loại thì anh chị em không còn gì phải lo lắng nữa. Chỉ còn một điểm duy nhất, học được, thực hành được, giúp cho gia đình chúng ta, dân tộc chúng ta và các dân tộc khác, qua sự liên hệ nhiều đời, nhiều kiếp. Đó là đại gia đình của nhân loại mà từ trước chúng ta quên lãng. Mặc dầu chúng ta là con người khác, nhưng chúng ta đầy đủ khả năng giúp cho tất cả các nước khác. Mà chính những nước đó là những gia đình của chúng ta từ trước, chúng ta đã ở rồi, chúng ta đã chia sẻ rồi, thì bây giờ nhiệm vụ chúng ta là chan hòa hết. Nơi nào có duyên thì chắc chắn anh chị em đến đó giúp. Mà khi nào anh chị em có duyên đến nơi đó, thì chắc chắn nơi đó có sự liên hệ với anh chị em, nhiều đời, nhiều kiếp. Quá trình kiếp chúng ta có cùng một dòng giống, một quốc gia, một dân tộc đó rồi.

Coi như ngày hôm nay là ngày thứ 5, giờ này là giờ đặc biệt mà tôi trình bày cho anh chị em một nét, qua câu hỏi người học viên về linh hồn của bà thần Nút này. Mà linh hồn của chúng ta đã xâm nhập không biết bao nhiêu thể xác, giúp không biết bao nhiêu người, bằng cấp 1, cấp 2, bằng sự truyền điện giúp cho người

ta hết bệnh, hết đau, mà anh chị em không biết. Thì bây giờ anh chị em biết rồi. Thôi, tôi hẹn anh chị em ngày mai, tôi sẽ dạy tiếp nữa. Bây giờ thì anh chị em nghỉ cho khỏe. Tất cả anh chị em người Việt nam, ở Việt nam, tôi mời lên phòng hội để tôi gặp, trước khi xe bus đưa anh chị em về. Tôi hẹn anh chị em lại, buổi sáng lúc 8 giờ. Finish class, see you tomorrow. Good bye, Mereibeaucoup. Danke well. Arigato!

23/12/97

Trước khi anh chị em nêu câu hỏi, tôi nhắc qua đề tài ngày hôm qua.

Sở dĩ đây là lần đầu tiên, tính đi là 8 năm rồi, tôi dạy lớp sáu này là lớp sáu thứ tư, đây là lần đầu tiên tôi dạy chương trình mới, tôi giải thích trong vấn đề khi linh hồn chúng ta giỏi. Tôi biết chắc chắn rằng một số anh chị em không thông suốt được, và một số anh chị em thông suốt, do đó tôi bỏ tức lại. Anh chị em nào biết rồi thì ghi chú thêm, anh chị em nào chưa biết thì ghi chú. Tôi biết, hôm qua trong chừng 1000 người thì có 100 người biết. Mà 900 người tôi thấy là không biết. Tôi thấy đề tài mới quá, cũng thông cảm cho mấy anh chị em thông dịch. Mỗi một lần tôi đưa đề tài mới, mấy người thông dịch lọng cọng lắm. Phải thông dịch 2 lần mới thông suốt được. Do đó tôi cũng thông cảm cho tất cả, trong đó có tôi nữa, tại tôi dạy mới quá, mà dạy mới quá thì anh chị em đâu có theo kịp. Vì chỗ đó, tôi bỏ tức cho đầy đủ, anh chị em ghi chú, nếu có dịp tiếp xúc với mọi người khác, trình bày cho người ta nghe.

Ngày hôm qua, tôi có trình bày, khi linh hồn chúng ta giỏi, thì chúng ta sẽ xâm nhập vô thể xác người khác để giúp thể xác người đó, và thể xác người đó giúp cho linh hồn phát triển trong vấn đề tâm linh. Do đó, mỗi một lần anh chị em dạy học, anh chị em khai mở luân xa. Khi anh chị em mở luân xa cho người đó, thì linh hồn đó đi ra ngoài, linh hồn của anh chị em đi vô trong. Một số anh chị em sẽ hỏi, nếu linh hồn của mình đi vô trong để khai mở luân xa cho thể xác này, thì mình làm thế nào? Tôi giải thích thêm. Khi mà anh chị em *mở luân xa cho một người cấp 1, cấp 2*, lúc đó là anh chị em *hợp nhứt với linh hồn của Thượng Đế*. Khi anh chị em hợp nhứt linh hồn với Thượng Đế mà khai mở luân xa cho người ta, thì không có một linh hồn nào dám lại anh chị em hết. Hàng rào an ninh biết bao nhiêu, làm sao ai dám xâm nhập vô? Giống cũng như anh chị em đang hội họp trong hội đồng nội các, thì không có một người nào dám vô hết. Tại vì ở ngoài hàng rào biết bao nhiêu người giữ an ninh cho cuộc họp này. Thì chính linh hồn của chúng ta lúc đó hợp nhứt với các đấng, để anh chị em khai mở luân xa cho người học viên. Sau khi mở luân xa xong rồi thì linh hồn của anh chị em đi ra ngoài. Linh hồn đó trở vô. Lúc đó thì linh hồn này được may mắn nhứt, là chúng ta khai mở luân xa cho thể xác này, để thể xác này ý thức được, làm công quả, làm chuyện phước đức, mà

phước đức đó là người học viên cấp 1, cấp 2 này trị bệnh cho người ta, hoặc trị bệnh cá nhân cho thể xác này. Vì chỗ đó, linh hồn của chúng ta quá giỏi mà anh chị em không biết. Mặc dầu là chưa toàn bộ 100%, nhưng ít ra anh chị em có khả năng được hợp nhất với các Đấng, và Thượng Đế, mà anh chị em khai mở luân xa cho những người học viên, do đó người học viên mới được trị bệnh, mới giỏi, giúp cho người đỡ hết bệnh, hết đau và giúp cho người khác hết đau, hết bệnh. Mà từ trước tới giờ không bao giờ tôi dạy cái này. Bất cứ là lớp nào, ngay cả ba lần tôi dạy lớp sáu, chưa có lần tôi giải thích. Sở dĩ ngày hôm nay tôi giải thích, để tôi nhắc nhở linh hồn của anh chị em, đừng bao giờ tự tôn, tự đại, giống như cách nay 200 000 năm về trước, tôi và anh chị em coi chúng ta là cao hết, mà không thấy quyền năng khả năng của các đấng tối cao, vì chỗ đó chúng ta thất bại. Biết bao nhiêu thời kỳ rồi, bây giờ trở lại. Thời kỳ sau cùng, và chính thời kỳ sau cùng này là nhiệm vụ của chúng ta, đã bao nhiêu lần học thất bại rồi, tiếp tục cuộc hành trình giúp cho nhân loại, trong đó có đại gia đình dân tộc của chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp, ở nhiều quốc gia khác nhau. Do đó lần sau cùng này, anh chị em và tôi tình nguyện xuống trần gian này để đóng góp giúp cho nhân loại không bị chết chóc, không có bao giờ bỏ thể xác này, mà thể xác này giữ vững mãi mãi, để tiếp tục giúp cho những thế hệ mai sau, đó là con cháu của chúng ta trong tương lai.

Đó là trong lãnh vực linh hồn chúng ta giỏi, thì bất cứ thể xác nào anh chị em vô cũng được, bằng hình thức, mỗi một lần anh chị em dạy học, 10 người, 20 người, 50 người, 100 người, và mỗi lần anh chị em khai mở luân xa, là linh hồn anh chị em đi thẳng vô thể xác người đó, giúp thể xác người đó hết bệnh, hết đau, giúp cho linh hồn người đó phát triển vấn đề tâm linh. Đó là trong vấn đề linh hồn của anh chị em xâm nhập linh hồn người khác, khi anh chị em khai mở luân xa cho thể xác người đó.

Tiếp theo, trong vấn đề trị bệnh. Anh chị em có hai bàn tay này. Với khả năng của anh chị em, anh chị em trị bệnh cho mình cũng không được chứ đừng nói trị bệnh cho người này, người kia, bệnh nặng hay nhẹ, chắc chắn là không được rồi. Bây giờ anh chị em được khai mở luân xa 100%, học nhiều lớp, biết cách sử dụng Năng lượng vũ trụ, biết tạo năng lực của mình bằng sự luyện tập kim tự tháp này. Chính năng lực đó là điện năng của vũ trụ. Dùng danh từ khoa học – tôi thường nhắc – điện năng vũ trụ, đó là điện năng của Thượng Đế. Khi chúng ta tiếp thu điện năng của Thượng Đế vô cơ thể của chúng ta, bất cứ việc gì chúng ta làm cũng được chứ đừng nói trong vấn đề trị bệnh không. Do đó, hai năm qua, một số anh chị em đã tốt nghiệp lớp 5.1 cho tới bây giờ, anh chị em học lớp sáu. Thì trong suốt hai năm qua, biết bao nhiêu ngàn anh chị em đã thực hiện bằng năng lượng vũ trụ tiếp thu được, bằng điện năng của Thượng Đế luân lưu trong cơ thể. Do đó thì anh chị em trị bệnh giúp người ta mau hết bệnh, mau hết đau. Ngoài vấn đề trị bệnh thì anh chị em dùng cái năng lượng vũ trụ này, dùng điện năng của Thượng Đế giúp

lượng thực, thực phẩm, hoa màu và nhiều lãnh vực khác. Hầu hết các anh chị em tốt nghiệp lớp 5.1, giúp không biết bao nhiêu triệu người, giúp không biết bao nhiêu trường hợp xảy ra ở quả địa cầu này, trong vấn đề lương thực, thực phẩm, hoa màu và những trận thiên tai, mà một số anh chị em ngành Nhân điện ở các nước trên thế giới đã thực hành, đạt được kết quả từ 50 – 70%.

Tôi nhắc lại, mỗi một lần anh chị em *truyền điện cho người ta*, chính là *hột giống tình thương mà Thượng Đế ban cho anh chị em, anh chị em truyền cho người ta*. Thứ nhất, bảo vệ sức khỏe cho người ta. Thứ hai, giúp linh hồn của người đó thêm phần tình thương của Thượng Đế để linh hồn đó giúp cho thể xác đó ý thức thế nào là tốt, thế nào là xấu. Thế nào là đường đạo, thế nào là đường đời. Có như vậy anh chị em sẽ giúp được hai mặt. Mặt thứ nhất, giúp thể xác hết bệnh. Mặt thứ hai thì giúp linh hồn phát triển vấn đề tâm linh cao. Chỉ có Thượng Đế mới làm được việc này. Chỉ có điện năng Thượng Đế luân lưu trong cơ thể anh chị em, mới làm được việc này. Đó là hai việc mà từ trước tới giờ linh hồn anh chị em làm rất nhiều, mà anh chị em không biết. Thứ nhất, anh chị em khai mở luân xa. Thứ hai, anh chị em truyền điện cho người ta. Ngày hôm nay, anh chị em học lớp 6 và cũng ngày thứ sáu rồi, tôi tóm tắt lại hết những sự việc đó, để anh chị em ý thức biết được rằng, linh hồn của chúng ta không phải đơn giản vậy đâu. Nếu anh chị em quá trình kiếp không có tu học, thì giờ này chúng ta không được như vậy. *Do đó chúng ta phải thức tỉnh từ bây giờ*, chúng ta phải biết rằng hiện tại đây, nhân loại đang chìm đắm trong bể khổ trần gian, mà chính nhân loại đó là con cháu chúng ta, gia đình chúng ta, chứ không ai xa lạ. Nếu chúng ta bỏ, là vô tình chúng ta sẽ giết con cháu chúng ta. Do đó tôi nhắc nhở bằng cái xác của anh chị em, bằng linh hồn của anh chị em: không còn cơ hội nữa. *Cơ hội sau cùng đây là cơ hội quyết định linh hồn và thể xác chúng ta sống trường tồn vĩnh cửu*, để chúng ta đóng góp giúp nhân loại nhiều thế kỷ mai sau, chứ không phải chu kỳ thế kỷ này chấm dứt. Vì chỗ đó, tôi khuyên nếu anh chị em độc thân, thì cũng nghĩ tới ông bà, cha mẹ, tổ phụ của mình. Nếu độc thân thì cũng phải nghĩ đến các cháu, các anh chị em của anh chị em bây giờ. Đó là kiếp này. Ngoài kiếp này, thì anh chị em từ đâu tới, không phải lần thứ nhất chúng ta sanh ra là con người. Nhiều đời, nhiều kiếp ở các quốc gia khác rồi. Bây giờ, kiếp này đây là quốc gia A. Con người A. Trước kia thì anh chị em là từ con người B, C, D, E ... và Z rồi. Thì bây giờ chúng ta tiếp tục con đường A thì anh chị em phải nhớ lại, trước kia anh chị em ở đâu, làm cái gì, gia đình tổ phụ chúng ta là ai, tôi thí dụ. Nếu anh chị em ý thức được quá trình kiếp của chúng ta, cũng như quá trình kiếp linh hồn chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp tu, thì anh chị em phải lấy tình thương thật sự của Thượng Đế ban cho chúng ta, mà chúng ta chia sẻ những tình thương đó cho những người liên hệ, trước, cũng như sau này. Chứ đừng nghĩ rằng độc thân, không cần, rồi bỏ. Được rồi. Ba của anh chị em ở đâu? Ba anh chị em chết rồi, phải không? Má của anh chị em ở đâu? Chết rồi, phải không? Ông bà tổ phụ đâu? Chết rồi, phải không? Được rồi. Thì những

người chết đang cần sự giúp đỡ của anh chị em. Anh chị em bỏ cuộc thì những người đó không oán trách anh chị em, nhưng mà tội nghiệp nhất là linh hồn của anh chị em, tự tôn, tự đại, bị đẩy hai trăm ngàn năm nay rồi, bây giờ anh chị em muốn bị đẩy tới chừng nào nữa đây? Đó là tôi muốn nhắc nhở một số anh chị em bỏ cuộc, coi mình là hơn Thượng Đế, coi mình là muốn bao gồm vũ trụ này, coi mình là một nhóm phe cánh để hành động hình thức này, hình thức khác. Không hiểu biết được. Thì những người đó vô tình kéo những người khác. Tội nghiệp nhất là những người không hiểu mà đi theo họ. Tội nghiệp nhất là cái đó thôi. Đối với tôi, không thành vấn đề. Đối với tôi, anh chị em đi bao nhiêu cũng được. Anh chị em học bao nhiêu cũng được. Học nhiều tôi dạy nhiều. Học ít tôi dạy ít. Không học tôi sung sướng nhất, là tôi “retired” ... nghỉ xả hơi. Nhưng không bao giờ tôi nghỉ xả hơi. Tôi cũng muốn xả hơi lắm, nhưng xả hơi không được. Do đó, sở dĩ tôi nhắc để anh chị em ý thức lại, khi gặp những trường hợp xảy ra, của những người khác, mà không phải của anh chị em, thì anh chị em nên nhắc lời tôi hướng dẫn đây. Anh chị em giúp ý kiến cho họ bằng sự hướng dẫn của tôi, của lớp sáu này đây. Lớp 6 này là lớp đặc biệt nhất, từ trước tới giờ, 8 năm rưỡi rồi tôi chưa dạy. Lần đầu tiên tôi hướng dẫn cho anh chị em linh hồn của chúng ta như thế nào, để chúng ta giúp nhân loại. Nếu anh chị em ý thức được cái này thì không còn lo gì hết, không có sợ gì nữa hết. Chỉ còn một đường duy nhất là thẳng tiến một con đường. Vì đường hướng của Thượng Đế giúp cho chúng ta, vì đường hướng chúng ta giúp nhân loại để tránh tình trạng đau khổ của trần gian này, thì việc làm chúng ta sẽ không có thất bại. Ngoại trừ trường hợp, có một số anh chị em, trước nghĩ rằng ta đây là hay, ta đây là giỏi, ta đây là điều khiển, thôn tính người này, thôn tính người kia, đó là một điều thiếu sót của cá nhân người đó chứ không phải của anh chị em. Vì chỗ đó, tôi khuyên tất cả anh chị em, chúng ta phải nên thương hại, chúng ta chỉ giúp ý kiến thôi, còn những người đó ngoan cố thì họ chết, Thượng Đế cứu không được. Dù cho người đó là thầy giỏi nhất của châu Atlantis, Thượng Đế cứu không được, thì chúng ta một triệu học viên kéo lại cũng không được đâu. Tôi chỉ khuyên anh chị em nếu gặp những trường hợp đó thì nên khuyên giải thôi. Còn vấn đề người ta quyết định vận mạng cuộc đời, sự nghiệp của người ta, ngay cả linh hồn của người ta, thì nếu người ta quyết định con đường vô trong lò dầu rồi, thì Thượng Đế cứu không được. Đành chịu. Đó, tôi dẫn giải cho anh chị em như vậy, trong vài nét của lớp sáu này, là lớp 6 đặc biệt nhất. Tôi dẫn giải linh hồn của anh chị em. *Khi anh chị em ý thức được linh hồn của chúng ta xuống dưới trần gian là vì nhân loại, chứ không phải vì cá nhân chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công trong mọi trường hợp.* Và chúng ta sẽ có khả năng vô giới hạn để đóng góp giúp nhiều thời kỳ khác nhau, và những thời kỳ đó là con cháu và gia đình chúng ta chứ không ai xa lạ.

Đó, tôi nhắn nhủ anh chị em. Vì đề tài này quá mới, lần đầu tiên tôi hướng dẫn trong ngành Nhân điện chúng ta, và sự trả lời để tôi hướng dẫn cho anh chị em

biết kinh nghiệm này. Tôi mong rằng anh chị em hiểu được, thì đừng lo tận thế, đừng lo ảnh hưởng này, ảnh hưởng khác. Vì làm việc chung, vì anh chị em giúp nhân loại, thì chắc chắn Thượng Đế không có lý do gì để cho anh chị em chết. Ngoại trừ trường hợp, vì quyền lợi riêng tư ích kỷ hoặc vì quyền lợi phe nhóm thì cái đó là chuyện tôi không có ý kiến. Vấn đề thưởng hay phạt, do Thượng Đế, chứ tôi không có ý kiến. Nhưng mà khi anh chị em đóng góp một sự việc giúp cho nhân loại, đi đúng đường hướng của Thượng Đế thì chắc chắn anh chị em không có bao giờ bị trở ngại hết. Kể cả gia đình của anh chị em, Thượng Đế, các đấng cũng sẽ bảo vệ giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, để mình và gia đình có cơ hội đóng góp tiếp tục cuộc hành trình mà Thượng Đế dẫn dắt để chúng ta giúp cho nhân loại. Nói tóm lại, nhân loại đâu không thấy, thấy đại gia đình dân tộc của anh chị em, đại gia đình của anh chị em bây giờ, thời kỳ này và những thời kỳ kế tiếp. Dù muốn dù không, hầu hết cũng 70-80% anh chị em có vợ, có chồng, có con. Thì những vợ chồng, con cái đôi bên đó thì anh chị em sẽ liên hệ trực tiếp mà giúp đỡ cho thế hệ mai sau, đó là con cháu chúng ta đang chờ đợi chúng ta đây, thực hiện chương trình cao cả, để con cháu chúng ta ý thức được đường hướng chúng ta thực hành. Mọi gia đình, mọi quốc gia, mọi dân tộc, mọi châu, thực hiện giống như đường hướng Thượng Đế dạy chúng ta, thì chắc chắn nhân loại sống cuộc sống ánh sáng ở trần gian này, cảnh niết bàn ở trần gian này, và tất cả mọi người trên thế gian này sẽ nhận được ánh sáng, niềm vui ... thì anh chị em đâu còn lo nữa. Đó, tôi giải thích cho anh chị em hiểu được và cố gắng. Bây giờ thời gian không còn dài nữa. Cố gắng tiếp tục học hỏi nghiên cứu, đây là quyền lợi của mình, của gia đình chúng ta. Chúng ta không làm thì chắc chắn gia đình chúng ta không được hưởng.

Coi như phần này tôi giải thích để anh chị em ý thức thêm một đề tài mới, mà ngày hôm qua tôi biết rằng có một số anh chị em không hiểu rõ ràng lắm. Ngay cả những người thông dịch cũng lọng cọng, bối rối quá, chưa quen. Bây giờ có lẽ lần sau, chắc chắn mấy anh chị em thông dịch ở đây thông suốt, sẽ không bị trở ngại. Mấy anh chị em Tàu cũng vậy, ráng nghe dịch cho kỹ. Chứ hai Tàu tám, mà ba Tàu dịch hai tám Tàu là không được. Có mấy người Tàu ngồi ở đây, mai một dịch cho mấy người Tàu nghe đi. Viết vô đi, viết xong rồi về đốt đi. Chỉ ngô không, không viết thì làm sao thuộc bài? Tôi nhắc nhở mấy người China.

91/ Kính thưa Thầy, cô này xin có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, cô có một người bạn chụp hình. Khi chụp những cảnh thiên nhiên bất cứ hình ảnh gì, thì trên hình thường hiện ra hình ảnh của những con người, hoặc là những động vật. Cô xin hỏi sự việc này có ý nghĩa gì không, và tại sao lại có những sự xuất hiện như vậy? Câu hỏi thứ hai, cô xin hỏi rõ lại, khi chúng ta trị bệnh, thì bắt đầu nghĩ bằng luân xa 6 của chúng ta vào luân xa 6 và 7 của chính chúng ta trong vòng 30 giây, cô xin hỏi lại 30 giây đây là 30 giây tối đa, khi chúng ta cảm nhận nóng thì có thể ngưng trước

30 giây đó hay không? Câu hỏi thứ ba, cô xin hỏi về thời gian chúng ta cần để trị bệnh những con động vật trong nhà. Nếu trị từ đằng xa thì trị trong thời gian là bao lâu?

Trong vấn đề chụp những hình ảnh, đừng nghĩ rằng anh chị em chụp thấy hình ảnh này, hoặc khác. Nhiều ánh sáng có hình dung giống hệt như con người hay động vật, chứ thật sự không có gì hết. Máy chụp hình của chúng ta không có tối tân. Những máy chụp hình tối tân mà đo được hào quang, đo được cái năng lượng, đôi khi còn trật, thì những máy chụp hình của anh chị em chụp ngoài ánh sáng thiên nhiên, đó là một hình thể, thí dụ tương tự giống nhau, hoặc anh chị em làm rung máy chụp hình thì nó là khác rồi. Đó là vấn đề kỹ thuật, ở ngoài thiên nhiên, chứ thật sự không có gì hết. Ngoại trừ, không phải tôi nói tôi, ngoại trừ anh chị em chụp hình, chụp được ánh sáng cũng như người học trò này, chụp được hào quang. Tất cả những ánh sáng hào quang, các đấng cho anh chị em chụp, để anh chị em yên tâm rằng, luôn luôn trong lớp học của chúng ta, của anh chị em, mỗi một lần tôi truyền năng lực cho anh chị em, mỗi một lần tôi trị bệnh cho anh chị em, thì đó là các đấng thiêng liêng cao cả truyền năng lực. Tôi là một cái máy biến điện. Tôi nhận điện hết rồi tôi truyền điện cho tất cả anh chị em để chứng minh sự việc rằng, chúng ta, người học viên của ngành Nhân điện, ngay cả tôi, mỗi lần dạy học, mỗi lần truyền điện, mỗi lần trị bệnh, thì luôn luôn có những dòng điện của Thượng Đế ban rải cho tất cả những người học viên, năng lượng của các đấng thiêng liêng tối cao luôn luôn giúp đỡ cho chúng ta, để chúng ta có một khả năng đặc biệt này đóng góp giúp nhân loại. Vì chỗ đó, có một số anh chị em dùng máy bình thường thôi. Người ta thì mua máy 500, 700, 1000, 2000 đồng, ngược lại anh chị em mua máy chụp hình nhiều khi có 20 đồng, chụp cũng được hào quang. Đó là một điều may mắn các đấng muốn cho anh chị em thấy được sự hiện diện của các đấng, bằng cái năng lượng, bằng cái hào quang, để cho anh chị em yên tâm rằng luôn luôn bên cạnh chúng ta, luôn luôn bên cạnh anh chị em được các đấng theo giúp đỡ, bằng cái năng lượng vũ trụ, mà danh từ đó của khoa học, nhưng thật sự bằng điện năng của Thượng Đế, luân lưu trong cơ thể chúng ta, bên cạnh chúng ta, giúp chúng ta hoàn thành giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc và giúp gia đình chúng ta. Do đó những hình ảnh, thì đừng nghĩ rằng thấy những hình ảnh này, hình ảnh khác. Đôi khi là vấn đề thiên nhiên, đôi khi là vấn đề kỹ thuật của máy chụp hình mà thôi. Đó là câu hỏi thứ nhất. Tiếp câu thứ hai.

Trong vấn đề anh chị em trị bệnh. Khi trị bệnh thì tôi nói tối đa 30 giây. Tuy nhiên, thí dụ, anh chị em ngồi xuống chuẩn bị dùng luân xa 6, bắt đầu nghĩ đến luân xa 6, 7. Anh chị em không cần thiết 30 giây. Có thể 5 giây, 10 giây cũng được. Nhưng sở dĩ 5 giây, 10 giây là tôi tránh tình trạng đôi khi anh chị em quên hoài. Chứ anh chị em chỉ ngồi xuống bắt đầu nghĩ luân xa 6, 7. Mới bắt đầu nghĩ thôi, là qua hết 5 giây, 10 giây rồi. Thì khi anh chị em nghĩ, là hình thức giống như tịnh tâm. Vừa nghĩ luân xa 6, 7, một khoảnh khắc, thì dễ lắm. Trong 5 giây, 10

giây, 15, 20 giây, anh chị em ngưng cũng được. Anh chị em đo dòng điện trở ngược về không được, hoặc luân xa 6 không nóng được, không có cảm nhận được dòng điện khi trị bệnh, thì để alarm một phút. Mua đồng hồ alarm để trước mặt, thí dụ. Khi trị bệnh xong, được dòng điện đủ rồi, cảm nhận về luân xa nóng rồi, khi nóng, nhìn đồng hồ lại thì ngưng liền, thì biết là chưa tới một phút. Hoặc khi cảm nhận thấy bắt đầu hơi nóng rồi, anh chị em ngưng lại, thấy đồng hồ một phút thì stop. Đôi khi 5 giây, hay 3 giây, hay 2 giây, thì anh chị em đừng có ngại. Ý tôi muốn nói *tới đa là một phút*, đôi khi đồng hồ đi chậm hay đi mau, không quan trọng. Tôi không muốn anh chị em trị bệnh mà nghĩ, “không biết giây máy bay có trễ không? Không biết đi du lịch kỳ này được không?”... khi nhìn lại đồng hồ, thì thấy 2, 3 phút rồi. Vì chỗ đó, tôi muốn anh chị em đo bằng đồng hồ alarm một phút, đó là lý do. Tuy nhiên, khi chúng ta có năng lực mạnh rồi, chúng ta truyền điện cho người đó rồi, đầy đủ năng lực thì chúng ta sẽ cảm nhận được bằng dòng điện nóng của sixième sens của anh chị em, khi trị bệnh cá nhân. Còn trị bệnh tập thể thì dòng điện đi ra nhiều lắm, giống như gió bay. Và khi đủ, nó chạy ngược về anh chị em. Trong phòng họp này không có quạt máy. Nếu ngoài sau để quạt máy, ngoài trước để quạt máy, ngồi thấy quạt máy quay qua, cái đưa ra ngoài. Quạt máy quay ngược trở lại, đưa vô, anh chị em đứng dậy, dòm lại thấy quạt máy. Thành ra anh chị em muốn trị tập thể thì dòm trước, dòm sau coi có quạt máy không. Chứ quạt máy mà vừa đưa tới, thấy luồng điện đưa ra. Quạt máy quay ngược trở lại, thấy luồng điện đưa vô, tưởng là đủ rồi, ngưng. Nhìn lại thấy quạt máy quay chứ không phải mình. Cái này có. Thành ra tôi chỉ cho anh chị em. Thứ nhất là mấy thứ nóng đó. Anh chị em không xài máy lạnh, mà xài quạt máy. Còn trần nhà có quạt máy không. Quạt máy trần nhà mà nó quay qua, quay lại, anh chị em quay qua nói, trời ơi, bữa nay điện sao mạnh quá, sao có chút xíu, điện quay trở về. Nhìn lại trên này thì thấy 3 cái quạt máy! Cái này là thực tế, tôi phải dạy anh chị em thực tế mới được. Chứ để anh chị em nói, bữa nay sao điện tôi mạnh quá. Ba cái quạt máy nó đưa cùng một lúc, anh chị em mát quá. Ba quạt máy, đưa về cùng một lúc, anh chị em cũng mát quá. Nhìn lại, trên này có 3 cái quạt máy mà không thấy. Những cái lý do đó, đôi khi anh chị em không hiểu được. Những kinh nghiệm này tôi muốn chỉ cho rõ ràng, phải đo dòng điện thiệt của mình.

Câu hỏi thứ ba, vấn đề động vật. Tôi giải thích, nếu động vật anh chị em nuôi để bán, thì khác. Những công thức, tôi chỉ ngày hôm qua. Còn những động vật nuôi trong nhà, thí dụ nuôi bò, một hai con, còn bò nuôi để bán thì nó khác. Bò nuôi bán thì có chuồng, một lần 50 con, 100 con, 1000 con. Còn bò để vắt sữa, hay bò để cày ruộng thì cái đó dễ lắm, đâu cần trị cho nhiều. Bò vắt sữa, ít có bệnh lắm. Vì mỗi ngày tay của anh chị em vắt sữa, nó không có bệnh đâu, vì tay đầy điện. Tuy nhiên, nếu người khác vắt sữa, nó bệnh. Anh chị em *nhìn vô cái luân xa 6 của nó 30 giây thôi*. Thay vì mọi lần vắt có 3 lít sữa thôi, bây giờ truyền điện như vậy, có thể một ngày vắt được 5, 6 lít sữa. Thì khỏi trị bệnh, làm vậy thôi. Ý ngày hôm

qua, tôi muốn giúp ý kiến cho anh chị em, là trong vấn đề nuôi bò để bán. Còn bò đi cày, thì sáng, muốn cho nó đi cày mạnh, thì nhìn nó một chút. Anh chị em truyền điện con bò mỗi ngày cho nó 30 giây, thay vì trị bệnh, thì đừng trị bệnh. Thứ nhất là truyền điện cho nó. Thứ hai thì nó mạnh, có sữa nhiều. Đây không phải là mình muốn linh hồn nó thành con bò hoai. Đôi khi, tôi thí dụ, anh chị em nói tội nghiệp con bò này quá, mỗi ngày tôi truyền điện cho nó, nó cho sữa tôi nhiều quá, tôi muốn giữ nó hoai. Thay vì 5 năm nó chết, 10 năm nó chết, nhưng tôi giữ 15 năm. Không được đâu. Nếu đúng 5 năm nó chết, anh chị em truyền điện buổi sáng, tối lại, nó thì không bệnh, nhưng nhiều khi tối người ta bắt, người ta dẫn đi luôn. Hoặc tối thay vì nó trong chuồng, nó đi ra ngoài, đụng đầu vô gốc cây, nó ngã, chết. Mà tại bị thương chứ không phải tại bệnh. Nếu đúng số thì anh chị em giữ cũng không được. Tôi muốn giúp trường hợp một con bò mà bảo vệ vấn đề kinh tế của anh chị em, giúp gia đình của anh chị em, giúp cho người khác trong vấn đề uống sữa. Tại vì có một số nuôi bò để lấy sữa, để cày bừa, thì chúng ta giúp cái này rất dễ dàng. Còn ngày hôm qua, tôi chỉ trong vấn đề chăn nuôi, là để bán ra thị trường tự do.

92/ Ông này xin hỏi, ông luôn luôn có một đấng vô hình giúp ông. Chẳng hạn khi ông có một dự án chương trình gì, ông luôn luôn suy nghĩ là ta có nên làm hay không. Thì tiếng nói bên trong đầu dạy bảo ông là nên làm hoặc không nên. Ông lúc nào cũng nghe theo tiếng dạy bên trong chứ không làm theo ý ông. Ông xin hỏi ông làm như vậy thì có gì là không đúng không?

Tôi giải thích cho anh chị em ngày hôm qua, cũng như sáng nay tôi bổ túc cho anh chị em, linh hồn chúng ta luôn luôn được các đấng giúp đỡ. Cũng như linh hồn tôi vậy. Linh hồn tôi đi trước. Linh hồn của anh chị em tiếp tục cuộc hành trình đi, giống như linh hồn tôi. Có nghĩa là chúng ta từ trước, quá trình kiếp đã tu nhiều đời nhiều kiếp rồi. Chúng ta đã từng ở với các đấng thiêng liêng cao cả rồi. Bây giờ xuống đây, Thượng Đế và các đấng chỉ nhắc cho chúng ta, thì sẽ nhớ hết được liền. Đó là *tiềm năng sẵn có* của con người chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp, mà chúng ta quên lãng. Thì những người khác cũng giống anh chị em, nhưng không được may mắn như chúng ta, có nghĩa là họ tu ít. Vì chỗ đó, tiềm năng của họ, anh chị em nói thế nào họ cũng không hiểu hết. Riêng anh chị em, mỗi lần tôi đứng dạy học, tôi nhắc nhở, anh chị em nhớ liền. Nhớ để phục vụ cho mình, phục vụ cho mọi người. Do đó thì anh chị em biết rằng linh hồn của chúng ta là không phải dở, nhưng chúng ta quên lãng, bởi vì chúng ta ích kỷ. Bây giờ đây, chúng ta không còn ích kỷ nữa. Chúng ta đem linh hồn này để phục vụ cho nhân loại. Trong đó có gia đình, dân tộc của chúng ta thì chắc chắn chúng ta thành công. Nhiều lớp tôi trình bày, bây giờ tôi bổ túc lại. Qua việc làm của anh chị em, thì chắc chắn, nếu với khả năng của mình, thì mình không biết gì hết. Vì chỗ đó, anh chị em tin tưởng các đấng thiêng liêng cao cả của anh chị em giúp cho anh chị em. Được rồi. Nhưng tôi

nói cho nghe. Các đấng đứng kế bên anh chị em, giúp ý kiến cho anh chị em. Các đấng giúp bằng hình thức truyền năng lực cho tôi, tôi truyền năng lực cho anh chị em. Đó là quyền năng khả năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Sở dĩ tại sao không trực tiếp cho anh chị em, bởi vì anh chị em còn chứa tới 10 lặn. Tôi bây giờ chứa có 3. Tôi bỏ 7 rồi. Vì chỗ anh chị em còn chứa 10, do đó thì anh chị em cứ lo ngại các Đấng vô hình, Thượng Đế giúp cho hoài mà anh chị em cứ chứa 10 hoài. Bây giờ tôi nhắc cho anh chị em, bằng hình thức những lớp học. Anh chị em bỏ bớt, 1, 2, 3, 4, 5. Thì những lớp anh chị em vừa học rồi, tôi bỏ bớt cho anh chị em. Những gì mà anh chị em không cần thiết, anh chị em bỏ. Do đó lớp sau cùng này, tôi hy vọng là anh chị em dùng kim tự tháp này tập. Những gì không cần thiết trong đầu thì bỏ ra. Những gì cần thiết thì giữ lại. Ý tôi muốn nói, chúng ta có hai tuyến: tuyến yên, và tuyến tùng. Tôi nhắc lại trong vấn đề thể xác của chúng ta. Mỗi một lần anh chị em tạo ánh sáng niềm vui cho mình, anh chị em đâu có thù hận ai, anh chị em đâu có ghét ai. Hai tuyến yên, tuyến tùng nó kích thích như thế này, tiết ra những chất kích thích tố, giúp cho anh chị em đầy đủ sức khỏe khi anh chị em vui cười. Tuyến tùng của anh chị em kích thích tiết ra những chất kích thích tố, giúp cho tế bào da sẽ đẹp, giúp cho con người đẹp và mặt mày đẹp. Tại sao anh chị em không thực hiện cái này? Tất cả những niềm vui và ánh sáng, chờ đợi anh chị em bằng sự thực hành của anh chị em, bỏ bớt những gì không cần thiết, thì bỏ ra. Những gì cần thiết, anh chị em đem vô. Thì những cái tốt, anh chị em đem vô. Thì chắc chắn cái xấu của anh chị em phải từ từ bỏ ra hết. Những cái xấu của người ta, anh chị em biết xấu, mà cứ đem vô hoài, thì bắt buộc anh chị em nhớ cái xấu của người ta hoài. Thì anh chị em giữ, sẽ đau đầu, mà người ta lại không đau đầu. Sở dĩ tôi nhắc như vậy, chính là cái này, là việc làm của chúng ta, việc thực tập của chúng ta. Chúng ta đem năng lực này hóa giải hết những gì không cần thiết trong này, là những gì xấu của người ta anh chị em bỏ bớt ra ngoài. Chuyện xấu của người ta thì để người ta quyết định, để các đấng cộng trừ nhân chia, tính điểm, giúp cho họ. Anh chị em đâu có khả năng. Tôi dạy nhiều lớp. Cái quyền năng khả năng và vấn đề tốt hay xấu, mạnh hay yếu, chỉ có Thượng Đế là đấng tối cao. Tôi biết tôi cũng không dám làm. Tôi biết anh chị em xấu, thì nhiệm vụ tôi có khả năng, tôi chỉ giúp cho anh chị em, chứ tôi không có nói là anh này sao xấu quá, anh này sao yếu quá, anh này sao mạnh quá. Vô tình là mình muốn ngang hàng với Thượng Đế. Thượng Đế sẽ cho anh chị em xuống dưới lòng biển nữa. Chỉ có Thượng Đế mới quyết định việc này thôi. Tôi là Thầy, tôi biết anh chị em tốt, thì tôi giúp anh chị em tốt hơn. Tôi là Thầy, tôi biết anh chị em xấu, thì tôi giúp anh chị em xấu trở thành người tốt, chứ không có lý do gì, tôi nói anh chị em này xấu, bỏ cái này đi, theo cái này. Vậy là thay thế Thượng Đế sao? Vậy là mình muốn chứng minh mình là Thượng Đế rồi. Cái đó là một điều không được. Mà hầu hết học trò tôi phản, là vậy hết. Tôi dạy nhiều lớp, từ lớp 5, 5.1, 5.2, chỉ có Thượng Đế mới phê phán được, chỉ có Thượng Đế mới quyết định con người được. Mà dám nói rằng tôi thấy như thế này, tôi thấy kia, tôi thấy nọ, cái này mất, cái kia còn.

Không biết cái bản thân người đó còn hay mất, mà nói người ta mất hay còn. Đó là vượt ra ngoài, đó là tự tôn, tự đại, như cách nay hai trăm ngàn năm về trước, cách nay năm chục ngàn năm về trước, bây giờ tái tục, đường cũ trở lại nữa, thì chắc chắn không thành công đâu. Do đó, tôi khuyên anh chị em, chúng ta ý thức được cái này, chúng ta cố gắng thực hiện theo đường hướng mới, vì quyền lợi của dân tộc, vì quyền lợi của gia đình chúng ta, chúng ta thực hiện, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Qua câu hỏi này thì bây giờ đây, các đấng thiêng liêng cao cả bên cạnh luôn giúp linh hồn của anh chị em khi anh chị em làm việc. Bây giờ, anh chị em tin tưởng các đấng, tin ông Chúa. Khi viết bài thì cầu nguyện ông Chúa. Anh chị em tin ông Phật, thì cầu nguyện ông Phật. Anh chị em tin Thượng Đế thì cầu nguyện Thượng Đế. Chuyện đó là chuyện tốt của anh chị em. Nhưng mà, anh chị em tin ông Thượng Đế, là điều tốt, tin ông Phật, là điều tốt, tin ông Chúa, là điều tốt. Biết đâu ông Chúa, ông Phật đứng kế bên anh chị em để giúp cho anh chị em, mà anh chị em cứ cầu hoài. Ông đứng kế bên mà anh chị em không biết. Vì chỗ đó, tôi khuyên anh chị em, có năng lực rồi, thì cầu nguyện các đấng thiêng liêng cao cả, các đấng tối cao, anh chị em sẽ thấy. Gần nhất, cách nay 25 năm về trước, ông thầy có giảng cho tôi, mà tôi có dạy cho anh chị em, tôi hướng dẫn, trả lời cho anh chị em nhiều đoạn: trong tương lai của thế kỷ 21, *con người sẽ giúp con người, ngoài con người không ai giúp con người được!* Thì chính câu này, 25 năm về trước, tôi cãi lại ông thầy vô hình của tôi. Tôi nói, tôi chỉ tin ông Thượng Đế, tôi chỉ tin ông Phật, tại vì gia đình tôi theo ông Phật, thì tôi tin trời, tôi tin Phật. Đó là phong tục tập quán của dân tộc Á đông nói chung, và dân tộc Việt nam nói riêng, và cả gia đình của tôi. Gia đình tôi thì ông bà tôi luôn luôn thờ Phật, lạy Phật, ăn chay niệm Phật. Đó là phong tục tập quán của dân tộc Việt nam, hầu hết là 80% rồi. Thì trong 80% đó có gia đình của tôi. Vì chỗ đó, tôi chỉ biết Trời Phật thôi, ngoài ra tôi không biết ai hết. Tôi mới cãi ông thầy tôi, tôi nói chỉ có ông Phật với Thượng Đế giúp tôi thôi, chứ không có một người nào giúp tôi được hết. Thì ông mới giải thích cho tôi nghe như thế này. Ông nói: “con ơi, trong tương lai, linh hồn của Thượng Đế, linh hồn của ông Phật, linh hồn của các đấng sẽ xuống trần gian này bằng con người, bằng xương, bằng thịt. Mà những người nào tu mới biết người đó là ông Phật. Những người nào tu mới biết người đó là ông Chúa. Những người nào tu mới biết là Thượng Đế. Nhưng mà không bao giờ xưng tên, danh tánh. Có như vậy thì ông Phật, ông Chúa, Thượng Đế mới giúp cho nhân loại được. Mà nếu trong tương lai con học giỏi, con học cao thì con biết người nào là ông Phật, người nào là ông Chúa, người nào là ông Thượng Đế. Thì như vậy, thì con khỏi cầu. Mà chính người đó sẽ giúp nhân loại, chính người đó sẽ giúp mọi người” Lúc đó tôi bắt đầu ngưng. Mà nói thì nói, tôi vẫn tin như thường, tại phong tục tập quán, tại trí óc tôi chỉ có bao nhiêu đây, nhỏ lắm, có chút xíu. Mặc dầu nghe lời ông dạy, nhưng mà tôi, nói thì nói, chứ cũng Nam-Mô-A-Di-Đà-Phật. Tôi cũng ăn chay, tôi cũng tin ông Thượng Đế như thường à. Mặc dầu là ông dạy cho tôi rõ ràng, tôi biết hết, tôi tiếp thu rất dễ dàng, nhưng nói thì nói, tôi vẫn tin. Tại tôi quen rồi. Đầu óc tôi bao

nhiều đó là bao nhiêu đó, không thể nào tôi vượt ra khỏi đó. Cho tới bây giờ. Tôi nói thiệt anh chị em, cho tới bây giờ, đôi khi tôi xuống dưới Lourdes tôi chơi, thì tôi cũng lại viếng Đức Mẹ, tôi cũng vô nhà thờ, tôi cũng cầu nguyện Thượng Đế, tôi cũng cầu nguyện ông Chúa. Mặc dầu là tôi không phải Công giáo. Nhưng tôi tin tưởng rằng những người đó là đáng tối cao. Nếu những người đó không là đáng tối cao, thì ít ra cũng vài ngàn tuổi rồi, hơn ông bà tổ phụ mình nhiều lắm, thì chắc chắn những người đó có kinh nghiệm nhiều hơn ông bà tổ phụ mình nhiều đời, nhiều kiếp, nên tôi kính. Thì bây giờ đây, việc mà anh chị em tin tưởng là một điều tốt, nhưng trong tương lai chúng ta sẽ sáng suốt được. Chúng ta sáng suốt được thì biết được các đấng xuống với một hình hài con người giúp con người, thì chúng ta sẽ đo được dòng điện mà anh chị em học hỏi được bằng kim tự tháp này. Để chúng ta cùng với bạn đồng hành ở những viện tâm linh, ở những trung tâm tâm linh, anh chị em có dịp học hỏi, bàn trong lãnh vực đường đạo để giúp đường đời. Thì chắc chắn những dòng điện của bên kia, mặc dầu không học Nhân điện, anh chị em thì học Nhân điện, bên này, bốn bên. Anh chị em ngồi thế này, người trước mặt không có học Nhân điện, người bên này không học Nhân điện, người bên kia không học Nhân điện, 4 người, trong đó có anh chị em. Nhưng mà 4 người cùng một tư tưởng giúp cho nhân loại thì chắc chắn dòng điện của người A, mặc dầu không học Nhân điện, nhưng mà luôn luôn các đấng đứng kế bên. Người B, không học Nhân điện, các đấng thiêng liêng cao cả đứng kế một bên. Và người C, không học Nhân điện, cũng có các đấng tối cao đứng một bên. Để bốn người cùng thống nhất một ý chí để giúp cho nhân loại thì chắc chắn sẽ biết các đấng đó là ai, tối cao thế nào, bằng những luân xa mà anh chị em cảm nhận được, mà tôi đã hướng dẫn cho anh chị em từ cấp 3, tới bây giờ là cấp 6. Thì đó, không phải người, đó là các đấng. Đôi khi người đó là đấng, đôi khi là những năng lượng của các đấng bên cạnh người đó, để cùng anh chị em trò chuyện, nghiên cứu trong vấn đề tâm linh, chứ không có nghĩa là người đó là các đấng. Bây giờ anh chị em chưa có đủ khả năng để nhìn ra điện năng của người đó là ai. Tuy nhiên, với linh hồn của chúng ta, nhiều đời nhiều kiếp chúng ta tu rồi, thì chính Thượng Đế kỳ này sẽ giúp cho chúng ta: linh hồn của mình là ai, xuống trần gian làm cái gì. Thì sau khi anh chị em tập cái này đi, mãn khóa học tập đi, rồi anh chị em nhìn kỹ lại của mình, nhìn kỹ linh hồn của mình sẽ làm cái gì giúp cho nhân loại. Chắc chắn anh chị em sẽ hiểu được cái điều này, và *khi hiểu được linh hồn mình là ai, nhiệm vụ là gì, thì anh chị em khỏi lo gì hết. Chỉ một đường duy nhất là đóng góp giúp nhân loại*, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta.

Qua câu hỏi của học viên này, trong vấn đề nghề nghiệp của học viên, nhưng tôi dẫn giải cho một câu chuyện trong vấn đề chúng ta học hỏi, nghiên cứu, phát triển trong lãnh vực tâm linh. Bây giờ đây, chúng ta có năng lực rồi, chính năng lực này Thượng Đế cho anh chị em – tôi nhắc hoài – Thượng Đế cho anh chị em, nhưng tại vì anh chị em anh chị em còn nặng nhọc quá, do đó Thượng Đế không có

trực tiếp anh chị em, mà qua cái máy biến điện này. Tôi nhắc anh chị em nhiều lần, không phải của tôi. Đây là cái máy biến điện mà Thượng Đế ban cho chúng ta, đưa cho tôi, tôi truyền cho tất cả anh chị em hết. Tôi đưa hết, chứ tôi không có giữ lại. Nếu tôi giữ lại, tôi sẽ chịu không nổi. Tôi thì có giới hạn. Ông cho tôi một triệu, thì tôi đưa một triệu cho anh chị em hết, tôi lời có một thôi, anh chị em nhận một, tôi nhận hai. Tại do cái công của tôi. Ông nói sức tôi chịu đựng tới hai, để tôi tiếp thêm cái khác, tôi mới đưa cho anh chị em, chứ tôi đưa cho anh chị em hết, rồi tới phiên ông đưa thêm xuống, thì tôi ngã tại chỗ, tôi chết. Tôi chết thì đã đành khỏe rồi, nhưng mà anh chị em không được gì hết. Vì chỗ đó, luôn luôn ông đưa cho tôi một triệu thì tôi đưa cho một triệu người, nhưng tôi giữ cái một, reserve, guarantee, đăng tôi có hai, tôi có hai tôi mới tiếp cái kia được chứ. Vì chỗ đó tôi giữ được có một thôi, tôi hơn anh chị em có một thôi. Cái một đó là tôi tiếp điện, tôi giúp cho anh chị em nữa. Vì chỗ đó, tôi muốn dẫn giải nhiều câu chuyện từ trước tới giờ. Đây là sự học hỏi trong vấn đề tâm linh của tôi, những kinh nghiệm mà tôi chia sẻ cho anh chị em. Bây giờ đây, bên cạnh của anh chị em, bên cạnh của chúng ta, bên cạnh tôi, luôn luôn có các đấng giúp. Anh chị em làm một dự án, kiến trúc, dự án giúp cho tất cả mọi người trong lãnh vực nghiên cứu khoa học, nông lâm ngư nghiệp, để hoàn thành giúp nhân loại thì chắc chắn anh chị em sẽ thành công. Với linh hồn và sự hiểu biết của anh chị em, với sự luyện tập của anh chị em bằng kim tự tháp này, thì người bạn đồng hành của anh chị em – với mục đích chung là giúp nhân loại – là tôi. Thì bây giờ đây, anh chị em cứ làm thử đi. Tôi kêu anh chị em làm thử thôi. Luôn luôn tôi reserve cái một, mà chính cái một đó tôi giúp anh chị em. Thì bây giờ đây, anh chị em giống cũng như tôi, một mục đích chung là giúp nhân loại. Mà đường hướng của Thượng Đế đã ban cho chúng ta là cái khả năng, quyền năng. Do đó thì anh chị em cứ ngồi đây, nhìn kim tự tháp này, và để xuống. Anh chị em viết cái dự án, anh chị em làm cái chương trình để đóng góp giúp cho gia đình, giúp cho những người khác. Nếu anh chị em có quên hoặc có nhớ tôi, cũng được. Dù cho anh chị em nhớ, dù cho anh chị em quên, thì tôi sẽ tặng cho anh chị em một tấm hình. Hình của tôi, luôn luôn tôi giúp cho anh chị em bên cạnh, thì anh chị em với tôi, dùng sixième sens của anh chị em, *ngĩ đến sixième sens của tôi, tưởng tượng đến ông Thầy*. Nếu bỏ quên cái hình, hoặc thất lạc, hoặc mất, nếu anh chị em không nhớ cái mặt tôi dài hay ngang, thì cũng nhớ mụn ruồi phía tay mặt chứ đừng nhớ mụn ruồi phía tay trái..

Làm với tôi là mệt lắm. Tôi lẹ lắm, người nào làm chậm là tôi la. Vì tôi sợ tôi la người ta, tôi sợ tôi rầy người ta, mà tôi không học. Chứ tôi dòm qua, dòm lại, tôi học là tôi biết liền. Nhưng tôi không chịu học. Tôi học thì một việc làm của tôi nữa. Tôi không có nệ việc làm, nhưng tôi làm nhanh quá, thì người kế bên tôi làm, chịu không nổi. Tôi làm năm phút, mà họ làm nửa giờ, là chắc chắn bị tôi rầy. Mà bị rầy thì làm hư nữa. Thà tốt hơn hết, tôi không làm. Tuy nhiên, thí dụ tôi thì không biết cách sử dụng computer, nhưng khi nào anh chị em bị bế tắc, tôi chỉ cho

cái này. Anh chị em nói: “ ông Thầy ơi, ông Thầy nói là ông Thầy có khả năng, ông Thầy có điện năng, thôi ông Thầy giúp dùm cho tôi điều chỉnh cái computer này, làm thế nào trong ngành nghề của tôi, tôi làm giỏi, nhưng tại sao bị bế tắc”. Anh chị em nghĩ với sixième sens của anh chị em tới sixième sens của tôi, trong vòng 10-15 giây thôi, những gì anh chị em quên, những gì anh chị em làm không được thì tôi chỉ cho anh chị em. Tôi chỉ bằng tư tưởng nhưng cái tay anh chị em sẽ điều chỉnh. Được liền, dễ dàng. Mà nhiều khi khả năng, tiềm năng của anh chị em sẽ còn giỏi hơn nữa. Đáng lẽ anh chị em sửa chữ A, nhưng tôi kêu sửa chữ B, thì cái máy lại giỏi hơn. Là anh chị em có kinh nghiệm thêm hơn trong ngành nghề anh chị em làm. Mà cái này tôi đã dạy bằng tư tưởng nhiều rồi. Khi nào anh chị em không biết mới hỏi tôi. Còn biết rồi thì hỏi tôi làm gì? Anh chị em hỏi: “Thầy ơi, bữa nay con muốn uống ly rượu chát. Bữa nay con mới mua rượu chát ngon lắm, mà bữa nay con uống rượu chát này được không?” Nếu anh chị em mua mà chưa uống thì hỏi tôi. Còn uống xong hết rồi, để ly xuống, “ dạ thưa Thầy, bữa nay con mua rượu chát, mà con uống, như vậy có được không Thầy?” Uống rồi hỏi tôi làm gì nữa. Uống rồi, tốt hay xấu, phải hay quấy cũng vô bụng rồi. Phải chi anh chị em mua chai rượu, anh chị em không biết cai rượu này độc hay ngon, anh chị em hỏi tôi. Tôi nói rượu này ngon, uống đi, rượu này độc, đừng uống. Anh chị em uống hết vô rồi, mà còn hỏi uống được không Thầy? Uống rồi, chiều nằm trùm mền, bệnh. Anh chị em nói, sao kỳ vậy? Uống hết rồi, còn kỳ gì nữa. Nếu chưa uống, hỏi tôi, tôi nói là cái này rượu độc, đừng uống. Còn uống rồi, bây giờ hỏi tôi, Thầy ơi con uống được không? Uống rồi, mà hỏi cái gì nữa? Nhìn lại, ly rượu hết rồi. Chiều đến, anh chị em bệnh. Bệnh thì trị bệnh, hết đau. Anh chị em nói, sao kỳ vậy. Đâu có kỳ. Phải chi anh chị em chưa uống, hỏi tôi thì tôi trả lời nên uống hoặc không. Uống rồi thì đừng hỏi. Ý tôi muốn nói đây, việc gì anh chị em biết thì đừng hỏi tôi, hỏi tôi bằng thừa. Những việc nào chưa biết, mà gây trở ngại, gây khó khăn cho anh chị em, bị bế tắc trong đầu óc, suy nghĩ không được thì hỏi tôi, tôi giúp ý kiến cho. Tôi thí dụ, bây giờ cái dự án kiến trúc, anh chị em làm một, hai, ba, bốn, sáu ngăn. Tôi nói, sáu ngăn làm chi cho tốn tiền. Anh chị em làm bốn ngăn, chẳng những đẹp mà không tốn kém nữa. Mà công lại ít nữa. Đó, tôi giúp ý kiến vậy. Từ nay nó có sáu ngăn. Tôi nói cái hội trường này nhỏ, nếu làm sáu ngăn, thứ nhất là tốn tiền, thứ nhì là nó nặng, đôi khi nó sập, thứ ba, muốn cho đẹp thì làm bốn ngăn. Vừa đẹp, ít tốn kém, mà rẻ. Những yếu tố đo tôi chỉ cho được, mặc dù là anh chị em kiến trúc sư. Tôi không phải kiến trúc sư, nhưng tôi chỉ cho cái này được. Chỉ bằng tư tưởng à. Anh chị em sửa lại. Rồi sau khi anh chị em vẽ ra, thấy, hay quá, đẹp quá, ít tốn kém, mà chắc nữa, không sợ sập nhà bất tử nữa. Còn cái này, vừa tốn kém, vừa không đẹp, mà sợ sập nhà. Tôi giúp cái này nhiều lắm. Tôi nói thiệt với anh chị em, bị người mà hỏi cái này là kiến trúc sư, tôi nhớ mặt. Thành ra tôi chỉ cho ông đó, một công mà hai chuyện. Vừa giải đáp cho anh chị em hết, trình bày hết, vừa tôi chỉ vấn đề ông sẽ vẽ dự án kiến trúc, do đó thì chắc chắn ông sẽ vẽ giỏi, mà chắc chắn vừa đẹp, vừa rẻ, mà ít tốn kém, lại tốt nữa. Và tất cả anh chị

em khác cũng vậy, nếu sử dụng trong bất cứ ngành nghề gì của anh chị em, bị trở ngại, anh chị em yêu cầu bằng cái điện năng của sixième sens của mình cộng với sixième sens điện năng của tôi, tôi sẽ giúp cho anh chị em, giúp ý kiến trong đầu anh chị em, anh chị em thực hiện chương trình đầy đủ kết quả. Những gì mà tôi trình bày, tôi đã làm rồi, tôi đã giúp rồi. Tôi mong rằng nếu anh chị em tin tưởng tôi, cùng hợp tác với anh chị em, giúp cho anh chị em, thì việc mà tôi giúp không có gì trở ngại hết.

93/ Trước hết ông này xin cảm ơn Thầy, về tất cả những gì Thầy đã dạy, tất cả những tình thương mà Thầy đã cho chúng con, và đặc biệt cho nước Mẽ Tây Cơ và cho cả thế giới. Và ông xin cảm ơn Thầy về tất cả những gì Thầy đã giúp để chúng con có thể phát triển trên con đường tâm linh của chúng con. Ông xin hỏi Thầy câu hỏi thứ nhất: có thể nào Thầy giải thích lại cho chúng con hiểu rõ hơn về sự hợp nhất của linh hồn và thể xác. Với trình độ của ông và với ý tưởng mà ông có, ông nghĩ chắc ông chưa hiểu rõ lắm. Ông nghĩ, nếu chúng ta chưa có sự hợp nhất của linh hồn và thể xác thì không thể nào có sự sống được, tại vì tất cả sự sống cần phải có sự hợp nhất của linh hồn và thể xác. Ông xin Thầy giải thích cho rõ hơn. Câu hỏi thứ hai, ông xin hỏi về dự án mà Thầy có ý muốn giúp nước Mẽ Tây Cơ. Thầy cũng có ý muốn giúp chính ông và nhóm của ông cũng muốn giúp quốc gia của họ, mặc dù họ biết trong quốc gia của họ có rất nhiều vấn đề, nhưng lúc nào cũng mong muốn được giúp quốc gia của họ. Xin Thầy giải thích thêm về dự định giúp quốc gia Mẽ Tây Cơ.

Qua câu hỏi này, tôi giải thích cho anh chị em hiểu thêm trong vấn đề linh hồn, thể xác. Khi linh hồn của chúng ta xâm nhập vào một thể xác này, để đây là một căn nhà của linh hồn chúng ta. Tôi lấy đề tài của tôi cho dễ hiểu. Linh hồn của tôi, khi tôi chuyển kiếp thành một người đàn ông, bằng xương, bằng thịt, trước mặt anh chị em đây, thì chắc chắn hai cái có sự liên hệ với nhau. Thể xác này cũng cần linh hồn để giúp trong những trường hợp khó khăn gặp phải, đó là tai nạn. Và chính cái linh hồn này cũng phải nhờ cái thể xác này để hoàn thành nhiệm vụ giúp cho tất cả mọi người khác, bằng hành động, bằng việc làm. Chứ nếu linh hồn tôi không nhờ thể xác của người Lương Minh Đáng này thì làm sao tôi đi năm châu, bốn biển mà dạy cho anh chị em học được? Linh hồn của tôi, anh chị em đâu có biết tôi là ai. Mà linh hồn tôi bằng ánh sáng, bằng không khí, tôi đến đây, thì con mắt của anh chị em bằng xương, bằng thịt, thì che đậy anh chị em. Nếu linh hồn tôi giỏi, đứng đây anh chị em không biết tôi là ai hết. Mà linh hồn của tôi trình bày với anh chị em, anh chị em cũng không nghe được tiếng nói, không thấy hình dáng tôi, thì làm sao anh chị em học được? Do đó, linh hồn tôi phải nhờ một thể xác này, để thể xác này đi các nước trên thế giới giúp cho tất cả anh chị em, bằng đường đời, bằng đường đạo, bằng sự học hỏi, sự nghiên cứu, để anh chị em biết

được kỹ thuật học hỏi nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu, giúp cho thể xác anh chị em không bị tai nạn, không bị chết, không bị bệnh, bị đau. Giúp cho linh hồn của anh chị em phát triển tâm linh, giống cũng như linh hồn của người tên Lương Minh Đáng này đây. Vì chỗ đó thì có sự liên hệ. Nhưng một chuyện đáng buồn nhất cho linh hồn, có nghĩa là, xin lỗi, linh hồn mới tái kiếp thành con người. Cũng như hình ảnh mà anh chị em biết được, từ viện nghiên cứu tâm linh của Hoa kỳ, cách nay 50 năm về trước và các viện nghiên cứu tâm linh toàn thế giới cũng đồng một quan điểm. Chúng ta từ muôn loài vạn vật, mới trở thành con người, chứ không phải đương nhiên thành con người. Do đó, khi muôn loài vạn vật mới bắt đầu lần đầu tiên thành người, không biết gì hết. Tôi trình bày với người A đã nhiều đời nhiều kiếp thành con người, thì người A biết liền. Tôi trình bày với người C, mới muôn loài vạn vật trở thành con người, cái gì cũng không biết. Nói phải cũng nghe, nói quấy cũng nghe, nói đúng cũng nghe, nói sai cũng nghe. Những cái đó là những học hỏi kinh nghiệm thất bại, lần đầu tiên khi linh hồn đó thành con người. Học những cái thất bại, học những cái thành công. Để rồi những kiếp tới tiếp tục học những cái thất bại nữa. Thì những thất bại từ trước tới giờ, đến đời sau cùng, những thất bại mình biết được rồi, thì chắc chắn anh chị em sẽ không thất bại nữa, mà anh chị em phải thành công. Do đó hồi xưa, ông thầy vô hình của tôi có dạy một câu, hay lắm. Ông nói: *“bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ bạc, để học được bài học thất bại, chứ không phải để thành công”*. Nghe kỹ: bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ bạc, tất cả những thứ đó để anh chị em mua lại một cái sự học thất bại, chứ không phải học thành công. Thì khi cái đời này chúng ta học cái thất bại rồi, chắc chắn đời sau chúng ta sẽ thành công. Tôi giải thích sơ, bây giờ cái lý này, anh chị em cầm như vậy thì đâu có sao. Cái lý là cái lý nguyên vẹn. Anh chị em cầm cái này uống thì chắc chắn không có gì trở ngại hết. Nhưng mà nếu anh chị em không biết, làm bẻ cái lý này, nói thôi kệ, lý nào cũng được, anh chị em đổ uống rượu. Rượu thì ngon, nhưng môi anh chị em chảy máu. Tôi thí dụ. Vì chỗ đó, tôi dẫn giải cái linh hồn với thể xác nó có liên hệ với nhau. Linh hồn cũng phải cần thể xác, mà thể xác cũng cần linh hồn. Tuy nhiên khi nào linh hồn của chúng ta giỏi thì chúng ta sẽ điều khiển cái thể xác. Linh hồn chúng ta tốt để giúp cho mọi người kéo thể xác về, phục vụ chúng ta. Đó là linh hồn tốt. Tuy nhiên, cũng có nhiều linh hồn tốt, linh hồn giỏi, nhưng mà tự tôn tự đại thì bắt cái thể xác làm, mà gây xáo trộn cho thể xác đó, làm cho tất cả mọi người chê bai thể xác đó. Bằng hình thức là học trò tôi phản tôi. Có một số người, tôi tội nghiệp cho những người đi theo thôi. Còn người đó làm chuyện lỗi thì chuyện đó là thể xác của họ, linh hồn họ điều khiển thể xác họ. Tôi đâu có oán trách, giận hờn. Khi nào cái linh hồn đó ý thức được rồi, thì kéo cái thể xác đó, giúp thể xác đó. Cái thể xác đó chịu trách nhiệm, tại vì linh hồn quá tự tôn, tự đại. Còn nếu linh hồn chúng ta tốt, thì đâu bao giờ thể xác bị thiệt thòi như vậy. Nhưng nếu thể xác mà ngoan cố, chống lại linh hồn thì chắc linh hồn phải nghe thể xác. Nhưng mà thể xác cũng ham quá. Ham tiền tài, ham địa vị, ham chức vụ, ham mọi người tôn sùng, đưa mình lên. Trong khi đó, ông

Thầy của mình là tôi, ngồi sát đất, mà mấy người đó muốn lên trên cao. Thì chắc chắn là những người học trò sẽ kéo ghế, từ trên cao rút xuống. Không gãy xương cũng bẻ đầu. Vì chỗ đó tôi giải thích cho anh chị em rõ ràng trong vấn đề linh hồn, thể xác. Mà khi chúng ta học được bằng thể xác, hiểu biết, bằng lương thực, thực phẩm nuôi chúng ta thì sự hiểu biết có giới hạn. Cái linh hồn chúng ta tu tập thì vô giới hạn. Chính sự vô giới hạn này, vừa giúp cho thể xác mạnh khỏe, bảo vệ thể xác không chết, vừa giúp linh hồn chúng ta càng ngày càng giỏi, thì giữa thể xác và linh hồn kết hợp lại thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Mà mục đích chánh đó, mục đích chúng ta giúp nhân loại. Khi thể xác ý thức được bằng lương thực, thực phẩm nuôi dưỡng, khi linh hồn ý thức được bằng sự chia sẻ tình thương cao cả Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta ban cho mọi người, thì anh chị em thấy làm thế nào chúng ta thất bại được? Đó là anh chị em, đó là tôi. Tất cả anh chị em và tôi đây, nắm tay lại, một mục đích chung, vì nhân loại, vì dân tộc, vì gia đình thì chúng ta thực hiện, chắc chắn chúng ta thành công. Học viên bên Mexico này hỏi rất hay, thì tôi trình bày cho anh chị em đầy đủ, rõ ràng, linh hồn như thế nào, thể xác như thế nào, chúng ta tu học như thế nào, linh hồn nhờ thể xác như thế nào, và thể xác nhờ linh hồn như thế nào, tôi đã trả lời rồi.

Do đó, một cái kim tự tháp này, đặc biệt nhất, mà cách nay mấy chục ngàn năm về trước, hàng trăm ngàn năm về trước, những người châu Atlantis, là chúng ta, những người bên Ai Cập, là chúng ta, cứ nghĩ rằng chúng ta giỏi, sẽ bảo vệ thể xác được. Nhưng mà lầm. Tới giai đoạn sau cùng mà cách nay 50 000 năm về trước, chúng ta cứ nghĩ là chúng ta giỏi, chúng ta ướp xác lại, đợi 50 000 năm sau, 30 000 năm sau, linh hồn chúng ta tái kiếp lại thể xác, thể xác đứng dậy. Nhưng bị chôn vùi trong dĩ vãng. Thất bại một lần nữa. Bây giờ đây, chính chúng ta lấy cái mật mã, kế hoạch mà cách nay mấy trăm ngàn năm về trước, chúng ta thất bại, cộng thêm quyền năng khả năng tối thượng của các đấng tối cao để chúng ta giải quyết trong những công thức, bằng hình thức kim tự tháp này đây. Chính chúng ta đã từng ngồi trong kim tự tháp bảo vệ thể xác chúng ta, ướp xác để mong có ngày linh hồn trở lại. Hoàn toàn thất bại. Bây giờ cũng chính cái kim tự tháp nhỏ này đây, để giúp chúng ta bằng cái linh hồn, bằng cái thể xác. Linh hồn thì phát triển tâm linh cao, thể xác thì bảo vệ sức khỏe bằng tuyến yên, tuyến tùng mà chúng ta kích thích, thì anh chị em khỏi ướp xác nữa. Anh chị em không có bệnh nữa, không có già nữa, lâu chết, để kết hợp với linh hồn anh chị em nhiều đời, nhiều kiếp để tiếp tục phục vụ cho nhân loại. Đó là chu kỳ thế kỷ 20 này, chúng ta có kim tự tháp này. Từ cái kim tự tháp lớn đến cái kim tự tháp nhỏ, mà chúng ta thực hiện, bằng sự tu luyện thể xác, bằng sự tu luyện linh hồn, đó là công thức chúng ta bị bế tắc 200 000 năm về trước rồi. Anh chị em và tôi bị bế tắc rồi. Sở dĩ chúng ta bị bế tắc là vì chúng ta ích kỷ, do đó chúng ta bị bế tắc. Bây giờ chúng ta không có ích kỷ nữa. Không phải một mình tôi, tôi biết được, Thượng Đế dạy cho tôi, các đấng thiêng liêng cao cả tối cao dạy cho tôi, thì tôi biết gì, tôi sẽ truyền cho anh chị em

hết. Chứ không có lý do gì tôi biết, tôi nói thôi, kim tự tháp này tôi cho anh chị em tập, mai một anh chị em bằng tôi, không được. Nếu mà tôi nghĩ như vậy thì chắc chắn chẳng những tôi tập không được, mà tôi là người chết trước, chứ không phải anh chị em. Thì thời kỳ sau cùng này chúng ta hiểu được, ý thức được điều này rồi thì tất cả anh chị em chúng ta đây, ráng cố gắng kết hợp lại. Anh chị em đã học từ tới 1 tới lớp 6 rồi. Đời thì cũng học xong hết rồi, đạo thì anh chị em cũng học xong hết rồi. Đời thì anh chị em giúp cho người ta hết bệnh hết đau. Đạo thì anh chị em giúp cho linh hồn bất tử, bất diệt tái kiếp đi tu. Cái việc làm này hầu hết anh chị em lớp 6 này, làm rất nhiều. Giúp cho không biết bao nhiêu linh hồn tái kiếp. Giúp cho không biết bao nhiêu người hết bệnh hết đau. Bây giờ lo phần của mình đây. Anh chị em đây, chúng ta đây, tôi đây, bằng sự luyện tập thêm nữa cho thể xác mình, cho linh hồn mình. Khi anh chị em đạt được linh hồn, thể xác cao, bằng sự luyện tập kim tự tháp này, để làm cái gì? Để bảo vệ cho dân tộc của chúng ta, bảo vệ gia đình chúng ta ít có bị chết, ít có bị đau, và bảo vệ thể xác sống lâu dài, để giúp linh hồn càng ngày càng học giỏi thêm, mà không có sự quên lãng khi thể xác chết. Đó là nhiệm vụ của chúng ta, giúp cho gia đình mình, giúp cho dân tộc mình, và giúp cho các dân tộc khác trên thế giới cuối thế kỷ 20 này, và những thế kỷ kế tiếp.

Qua câu hỏi học viên này, qua sự trình bày này, đây cũng là lần đầu tiên và cũng là lớp 6 đặc biệt này mà tôi dạy toàn là chương trình mới, để cho anh chị em học được kinh nghiệm này để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người. Thời gian thì không còn nhiều nữa. Anh chị em gặp tôi năm nay, có thể gặp tôi năm tới, nhưng mà năm sau nữa có gặp không? Không gặp bằng xương bằng thịt, không gặp bằng lời nói, thì ít ra cũng gặp tôi bằng tư tưởng, bằng năng lực giữa anh chị em với tôi, tiếp xúc với nhau bằng sixième sens. Thì chắc chắn việc này chúng ta cũng càng gần thêm, chứ không có nghĩa là anh chị em không thấy tôi đứng lớp dạy, thì nghĩ rằng tôi xa anh chị em. Không có xa đâu. Luôn luôn bên cạnh với anh chị em. Kết hợp với anh chị em để chúng ta cùng đóng góp lại giúp nhân loại, chứ không khi nào tôi xa rời anh chị em, yên tâm cái này. Mục đích của chúng ta là tôi và anh chị em kết hợp lại, giúp nhân loại, giúp dân tộc, giúp gia đình chúng ta, thì không khi nào tôi bỏ anh chị em đâu. Những người không học Nhân điện, những người bị nạn tai, tôi còn đến giúp được, bằng linh hồn tôi, chứ đừng nói chi là anh chị em đã từng học với tôi, đã từng ngồi ghế với tôi, đã từng được tôi giảng bài, đã từng được tôi giúp ý kiến cho, thì không có lý do gì tôi bỏ anh chị em. Chỉ có một điều tôi ngại là anh chị em bỏ tôi thì có, chứ tôi không bỏ anh chị em đâu. Nhưng mà anh chị em có lẽ bỏ tôi rồi, anh chị em mà có ăn năn, hay ăn “củ kiệu”, hối cãi gì đó, thì anh chị em gặp tôi, thì tôi cũng giúp. Tại sao tôi nói “củ kiệu”, là tại vì ăn “củ năng” hết rồi. Củ năng là củ ăn ngọt. Anh chị em ăn năn là “ăn ngọt”. Nhưng mà khi anh chị em muốn ngọt trở lại thì chè hết rồi. Toàn là thứ cay đắng không. Vì chỗ đó tôi mới dẫn giải là “củ kiệu”. Ý tôi muốn nói đây, khi anh chị

em ăn năn là muốn ăn trở lại chén chè. Nhưng chè mọi lần tôi để đủ gia vị hết, anh chị em không chịu ăn, bây giờ lại ăn cái chén không, bằng đá, làm sao anh chị em ăn được, nó ác nghiệt chỗ này. Vì chỗ đó mà tôi ưa nói một câu, “củ năng không chịu ăn mà chịu ăn củ kiệu”, lý do vậy. Việt nam thì biết cái này chứ anh chị em ngoại quốc không biết, vì chỗ đó, chén chè không chịu ăn, mà ăn toàn là ớt với tiêu, bỏ nước mắm vô, làm sao anh chị em ăn nổi. Có nước sặc máu thôi, chứ không cách gì hết trơn. Tuy nhiên, khi những người đó đến với tôi, tôi không cho uống nước mát ớt, cay đâu. Tôi cho anh chị em uống từ nước lạnh, mà pha chút xíu bột ngọt thôi, uống từ cái đó, rồi tôi pha gia vị từ từ, cho anh chị em phục hồi trở lại, để anh chị em giúp gia đình của anh chị em, chứ không phải giúp cho tôi. Tôi nói là tôi nói vậy, chứ dù muốn dù không tôi cũng giúp. Tôi nói anh chị em rồi, người xa lạ tôi còn giúp được, chứ đừng nói anh chị em học trò tôi, làm sao tôi không giúp được, phải không? Nói cho vui vậy thôi, tôi biết không phải một người, nhiều người lắm. Nhiều người ở nhiều nước khác nhau, chứ không phải nước A. Tôi đi Âu châu, cũng có những người Âu châu. Tôi đi Á châu cũng có người ở Á châu. Tôi đi Mỹ châu cũng có người Mỹ châu. Tôi đi Úc châu cũng có người Úc châu. Chỉ có Phi châu chưa thôi, vì ít lắm. Không phải tôi bênh Phi châu, nhưng mà Phi châu ít lắm. Họ cần sự giúp đỡ của chúng ta, vì lý do đó mà mấy người Phi châu không bao giờ bỏ. Học được, người ta quý, bảo vệ giúp cho dân tộc của họ. Tại vì họ biết cái này quý, vì chỗ đó họ không có phản tôi. Phản cái gì? Tôi lo cho họ từng ly từng tí. Tôi bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ bạc, bỏ người đến đó giúp cho người ta, thì không có lý do gì người ta phản hết. Người ta mừng lắm. Tại vì người ta biết cái này là quý, bảo vệ sức khỏe cho người ta, giúp cho người ta, giúp cho dân tộc của người ta. Ngoại trừ trường hợp có một số anh chị em thấy dễ quá, rồi tụ tập, tụ 5, tụ 7 tưởng mình có quyền thế, mình lại gần ông Thầy quá, mình là gia đình của ông Thầy, chắc chắn người ta sẽ sợ mình. Sợ thiệt, anh chị em gần tôi, anh chị em là gia đình của tôi. Anh chị em phục vụ Nhân diện thì những người khác sẽ sợ anh chị em. Anh chị em mượn danh là gia đình của tôi, rồi kêu tụ tập lại, có quyền hạn rồi, sau đó bỏ ông Thầy ra, người ta sợ anh chị em, là vì sợ ông Thầy. Người ta sợ anh chị em là gia đình của ông Thầy, có khả năng thì người ta sợ. Anh chị em mà bỏ ông Thầy, người ta gặp mặt anh chị em, người ta không ngó nữa. Ý tôi muốn nói bà con tôi đó! Chắc chắn mấy chị em Tây, bên này, biết. Chị Mỹ Nga, là chị của tôi. Chị bà con, không phải chị ruột của tôi. Thành ra anh chị em đừng có lầm, bả thông dịch, bả nói chị ruột tôi, không có chị ruột, chị bà con. Tiếng Tây nói là “cousine”, bà con. Nhưng mà chị phản tôi. Anh chị em sợ chị là tại tôi. Tôi có quyền, tôi có khả năng, anh chị em sợ. Chứ chị bỏ tôi ra, những người học trò tôi thấy chị, không thềm ngó mặt. Thấy chị phản rồi. Mà học trò mà phản thầy, không bao giờ làm nên sự nghiệp hết. Tôi đào tạo chỉ từ zero. Bây giờ chị được mười, mà trở lại zero, tôi tội nghiệp cho chị thôi. Tôi thông báo cho tất cả anh chị em bên Tây biết. Bây giờ hiện tại chị “zero”, thì tất cả những linh hồn mà thấp nhất xâm nhập vô chị, chị sẽ điên. Chị ăn nói sẽ bừa bãi. Tôi thông báo cho

anh chị em biết, anh chị em cứ điện thoại cho bà nghe đi. Tôi là gia đình của chị, tôi trong gia đình, tôi vai em, chị là vai chị. Nhưng mà dù cho anh ruột của tôi, chị ruột của tôi, cậu ruột của tôi làm thất bại cũng chết như thường chứ đừng nói, chị là bà con. Tại chị bỏ tôi, chứ tôi không bỏ chị. Tôi đào tạo chị từ zero, mà bây giờ chị được như thế này, là nhờ công lao của ai? Bây giờ ngược lại, chị phản lại. Bây giờ anh chị em dạy học đào tạo cho người ta lớp 1, lớp 2, họ chửi anh chị em, anh chị em vui không? Tôi thì tôi vui. Tôi vui, vì tôi tội nghiệp cho những người đó, đầu óc bao nhiêu đây mà muốn bự, muốn thôn tính toàn nước Pháp, muốn cầm đầu hết nước Pháp. Tôi nói tôi là Thầy, tôi sát đất rồi, bà muốn thôn tính toàn nước Pháp, toàn các nước xã hội chủ nghĩa, anh chị em nhắm bà có khả năng không? Vì chỗ đó, bà thất bại đó. Tôi là Thầy, tôi không thôn tính ai hết. Tôi đi quốc gia nào tôi dạy quốc gia đó. Tôi đi đến nơi này tôi dạy rồi tôi đi. Tôi để cho anh chị em thực hành, thực hiện giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho dân tộc của anh chị em, rồi tôi đi nơi khác. Lịch trình tôi như vậy. Thì anh chị em thấy người đó có xứng đáng không? Nếu xứng đáng thì anh chị em tiếp tục đi theo bà đi. Rồi tự anh chị em sẽ quyết định cuộc đời của mình. Tuy nhiên nếu anh chị em thấy không đúng, cần tôi giúp đỡ, tôi sẵn sàng giúp đỡ cho anh chị em 100%. Ngay cả bà, bà nói bây giờ tôi ăn năn hối cải. Được rồi, trở về đi, tôi sẽ giúp bà. Chứ không có lý do gì bà bỏ tôi, tôi năn nỉ bà. Tôi là Thầy, tôi không có năn nỉ học trò. Học trò làm lỗi năn nỉ tôi, tôi sẽ khoan hồng, tôi giúp. Chứ không có lý do, tôi một người Thầy, mà học trò làm lỗi, tôi quỳ xuống. Cái đó không có. Ngay cả Thượng Đế cũng không có làm cái chuyện này. Tôi là học trò của Thượng Đế thì làm sao tôi làm được? Nếu tôi làm, tôi vi phạm luật lệ của Thượng Đế sao? Anh chị em chối bỏ Thượng Đế, anh chị em cầu Thượng Đế, Thượng Đế giúp cho anh chị em. Đã anh chị em chối bỏ Thượng Đế, rồi coi Thượng Đế không bằng mình, rồi làm sao? Thượng Đế thua mình rồi, Thượng Đế làm sao giúp được. Tôi là Thầy, bà chối bỏ tôi, tôi đỡ hơn bà, làm sao tôi giúp bà được? Nếu bà thấy tôi là Thầy, bà trở lại, tôi giúp bà. Người đứng, không phải học Nhân điện, tôi còn giúp, chứ đừng nói chỉ, chỉ học Nhân điện. Gia đình bỏ qua một bên đi. Trong vấn đề việc làm không có vấn đề gia đình. Nếu nghĩ vấn đề gia đình, mà tôi phải năn nỉ bà, cái chuyện đó không bao giờ có. Trong vấn đề bà làm lỗi, thì bà xin, tôi sẵn sàng giúp bà. Chắc chắn tôi nói câu này, một số anh chị em bên Tây hiểu được. Bà học bao nhiêu đây nè, bà đòi đo điện tôi. Bà đòi đo điện anh chị em. Bây giờ anh chị em hỏi ngược bà, bà biết điện bà như thế nào không? Một linh hồn nhỏ, bất tử bất diệt xâm nhập, bây giờ bà điên ở bên đó. Tại zero percent rồi. Tôi dạy cho anh chị em từ lớp 1 tới lớp 6 rồi. Những người nào mà chối bỏ Nhân điện thì zero percent. Những linh hồn thấp nhất vẫn vô như thường. Thì chính anh chị em học lớp 3 phải đặt luân xa số 5 và 7 cho bà, nếu bà bị tẩu hỏa nhập ma, nếu bà bị linh hồn khác xâm nhập bà, chỉ cần lớp 3 thôi, giúp cho bà 2 ngày. Đây không phải là tôi cảnh cáo, tôi chỉ rõ cho anh chị em biết. Từ một người zero tới một người cao như vậy, bà muốn thôn tính toàn nước Pháp hết. Muốn thôn tính các nước xã hội chủ nghĩa

Đông Âu hết, đâu có được. Tôi đây nè, tôi còn chưa có khả năng thế đó, mà bà muốn thôn tính như vậy, anh chị em thấy được không? Tôi không kết tội bà, nhưng tôi chỉ tội nghiệp cho bà thôi. Tội nghiệp cho bà mà tôi dẫn dắt cho bà 8 năm nay rồi. Con đường của bà là giúp không biết bao nhiêu người, giúp cuộc đời sự nghiệp, vừa tinh thần, vừa thể xác của bà, không biết cho bao nhiêu người. Bây giờ, bà nói, điện tôi không có. Anh chị em học lớp này sẽ mất luân xa. Hỏi bà luân xa còn không mà nói anh chị em mất? Bây giờ luân xa của bà còn không? Bà còn năng lực không, bà có khả năng không? Đây rồi, anh chị em sẽ về, sẽ thấy. Tất cả những người Nhân điện sẽ xa lìa bà, tại vì bà xa lìa người ta. Người ta sợ bà, nể bà vì còn trong cái Nhân điện giúp người ta. Người ta nể bà, vì bà là gia đình của ông Thầy. Bây giờ bà đi ra rồi, coi bà là “zero”. Zero cái năng lượng rồi. Tất cả những người chung quanh coi bà là zero luôn. Anh chị em cứ điện thoại cho bà trưa nay, chiều nay, thuật cho bà nghe đi. Để cho bà thức tỉnh lại. Khi nào bà viết thư tôi, bà cầu xin tôi, thì bà phải lại trước mặt tôi, tôi phải truyền điện cho bà mới được, chứ tôi không có truyền bằng sixième sens được. Tôi phải truyền cho bà 3 phút chứ không phải 15 giây. Mới phục hồi sức lực của bà được. Còn nếu không tới để tôi truyền điện thì coi như là zero, có thể năm tới bà bị tẩu hỏa nhập ma. Có thể bà đi ra ngoài đường, không mặc đồ. Tại linh hồn khác xâm nhập, không có chịu mặc đồ. Ở trần, ở trường đi chơi. Lúc đó đừng nói tại sao, tội nghiệp. Không có tội nghiệp đâu. Tại vì bà thích như vậy. Thì Thượng Đế sẽ cho bà làm như vậy. Để cảnh cáo cho linh hồn, thể xác bà biết. Bà tưởng rằng linh hồn của bà giỏi, thể xác giỏi. Giỏi hai trăm ngàn năm, bị đưa xuống lòng biển rồi. Bây giờ tiếp tục lại đường cũ nữa. Trong khi tất cả anh chị em, tôi, bỏ công, bỏ sức học hỏi nghiên cứu để giúp nhân loại, thì bà muốn thôn tính toàn bộ, làm ý đồ riêng của bà. Cái này là học để giúp nhân loại, cái này là cái chung, nhân loại. Chứ đâu phải của riêng của tôi, đâu phải của riêng của một nước nào đâu, một gia đình nào đâu. Đây là vì quyền lợi của nhân loại mà chúng ta cố gắng học hỏi, để chúng ta thực hiện giúp cho tất cả mọi người. Chứ không phải chúng ta học để gom lại phe nhóm, rồi làm bá chủ. Cái đó là chết lẹ lắm. Tôi nói thiệt, chết lẹ lắm. Sở dĩ qua câu hỏi của học viên này, tôi trình bày cho anh chị em trong vấn đề linh hồn thể xác chúng ta, khi chúng ta ý thức được, bằng sự luyện tập linh hồn và thể xác, thì chúng ta sẽ đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả toàn thể nhân loại, trong đó có dân tộc, gia đình chúng ta.

Qua câu hỏi của người học viên Mexico này, rất hay. Và một đề tài rất mới lạ để chúng ta học hỏi. Mà khi chúng ta học hỏi, biết được rồi, thời kỳ sau cùng này, linh hồn với thể xác chúng ta được may mắn nhất là hợp nhất lại, bằng sự kết hợp. Nghĩa là thể xác giúp cho linh hồn, linh hồn giúp thể xác được bằng sự luyện tập cá nhân, thể xác. Mà khi thể xác của chúng ta ngồi luyện tập như vậy, linh hồn chúng ta sung sướng biết bao nhiêu. Chúng ta luyện tập linh hồn càng cao, thể xác càng ngày càng mạnh, qua hai cái tuyến yên, tuyến tùng, trong lãnh vực khoa học,

mà kích thích thì luôn luôn sẽ bảo vệ thể xác chúng ta. Mà khi bảo vệ thể xác chúng ta, thì linh hồn chúng ta có được thể xác này trường tồn, chính cái linh hồn này ở trong thể xác này. Thì anh chị em biết cuộc đời của chúng ta là sung sướng nhất, chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người. Những người giỏi nhất là chúng ta, từ trước nghĩ rằng ướp xác thì bảo vệ được. Bây giờ ướp xác năm ngàn năm, mười ngàn năm, hai chục ngàn năm hay bao nhiêu ngàn năm thì coi như tan rã theo thời gian. Bây giờ chính thể xác thiệt đây, chính thể xác này bằng sự nuôi dưỡng của năng lượng vũ trụ, tạo ra lương thực, thực phẩm, hoa màu, thức ăn mà chúng ta ăn, thành con người đây. Nhưng tại sao chúng ta không biết cách lấy cái năng lượng vũ trụ này bảo vệ sức khỏe chúng ta, bảo vệ thể xác chúng ta sống trường tồn vĩnh cửu, đó là chúng ta ích kỷ, mấy trăm ngàn năm về trước. Bây giờ, hết ích kỷ rồi, vì chỗ đó, Thượng Đế mới chỉ cho chúng ta một công thức, lấy cái năng lượng vũ trụ tạo ra của cải vật chất, bảo vệ thể xác này, chắc chắn chúng ta khỏi ướp xác nữa. Chắc chắn trong tương lai, anh chị em và tôi, cùng một chí hướng, anh chị em, tôi, nắm tay lại, thực hiện giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình, dân tộc chúng ta. Chắc chắn chúng ta thành công. Đây là quyền lợi chung của nhân loại mà chúng ta thực hiện. Chứ không phải quyền lợi cá nhân của anh chị em, cá nhân của tôi, gia đình của anh chị em, gia đình của tôi. Mà vì nhân loại chúng ta phục vụ thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Qua câu hỏi này, trong vấn đề linh hồn và thể xác, tôi dẫn giải rõ cho biết, để học thêm. Và đây cũng là một đề tài mới. Hôm qua một đề tài mới rồi, bây giờ đề tài mới nữa. Nhưng mà, nếu anh chị em nghe không được rõ ràng lắm, thì trưa chiều, nêu ra câu hỏi tương tự như vậy, hoặc cần tôi giải thích thêm, thì tôi sẽ giải thích thêm cho anh chị em học. Tôi hy vọng rằng lần này thì anh chị em thông suốt nhiều, bởi lẽ những lần trước, mặc dầu tôi không có đi sâu vào chi tiết, nhưng tôi cũng giải thích cho một phần căn bản. Vì phần căn bản anh chị em hiểu được rồi, tôi thêm phần chi tiết, anh chị em sẽ nhớ liền. Không nhớ cũng phải giữ trong này để anh chị em thực hiện.

Bây giờ nước Mexico là ở gần với Mỹ nhất, dân tộc cũng nhiều. Nhưng anh chị em biết mấy năm qua thì nhiều chuyện xảy ra lắm. Nhiều chuyện xảy ra nhưng sau cùng lại, tôi mới biết tại sao xảy ra. Bây giờ tạm thời tôi không nói lỗi tại ai. Nhưng mà, khi mà con người ta muốn giúp cho người khác thì không có gì trở ngại hết. Cũng như câu thơ của người Việt nam, nêu ra cách nay 4 ngày về trước. Thiên thời, Địa lợi, Nhân hòa, thì chắc chắn đó là thiêng liêng. Thiên thời có, Địa lợi có, mà Nhân thì không hòa thì làm sao mà có được? Tất cả, do một người, mà làm xáo trộn hết toàn Venezuela và Mexico. Bây giờ tôi mới suy nghĩ, tôi mới biết được tại sao Mexico bị trở ngại, Venezuela bị trở ngại. Chỉ có một người thôi, gây xáo trộn toàn cầu, muốn thôn tính toàn thế giới. Thì ngay từ giai đoạn sau cùng mà được hưởng thì bị chặt đứt liền. Tôi không cần nói ai. Nhưng khi tôi nói ra đây, chắc chắn mấy anh chị em bên Venezuela, Mexico biết ai phá vỡ cuộc này. Mà muốn thôn tính Âu châu, Đông âu, Nam mỹ, Mỹ, Úc châu và ngay cả Phi châu. Chắc chắn

là Thượng Đế sẽ chặt liền. Cái ước vọng quá cao, trình độ thì quá thấp, mưu đồ quá cao, mà con người quá thấp, thì không thể nào làm được đâu. Mưu đồ cao, con người cao, giúp cho nhân loại, phục vụ nhân loại, thì chắc chắn sẽ thành công. Ý đồ cao, vì quyền lợi riêng tư phe nhóm, vì quyền lợi ích kỷ trong phe nhóm thì chắc chắn Thượng Đế chẳng những chặt một người, mà chặt nhiều người cùng phe đó, để cho họ ý thức được. Thế xác không dùng được thì có thể dùng linh hồn trong tương lai, để giúp cho nhân loại. Chứ không có lý do gì mà thế xác gây xáo trộn cho hàng triệu người, trong khi hàng triệu người muốn tu học, phát triển tâm linh, đời cũng như đạo, giúp cho dân tộc họ giúp dân tộc khác, thì chính người đó sẽ phá vỡ tất cả những cuộc này. Mình thì bỏ công bỏ sức đi dạy học để giúp đỡ cho người ta. Ngược lại bỏ công bỏ sức đi hại người ta. Giảm đường tu, thì chắc chắn là tôi cũng không khoan hồng nữa. Thượng Đế chắc chắn không khoan hồng đâu. Nhưng Thượng Đế giúp cho linh hồn tái kiếp bởi một thế xác khác tốt hơn, để giúp nhân loại. Còn thế xác đó hủy hoại rồi, không có xài tới nữa. Anh chị em Mexico yên chí đi. Tất cả những lần mà anh chị em tổ chức, dù nhiều, dù ít, dù trực tiếp bằng television, bằng satellite, thì tôi hy vọng rằng anh chị em tiếp tục thực hiện đi, tôi sẽ giúp toàn bộ bên Mexico và Venezuela. Do đó thì anh chị em nghe tôi nói câu này đi. Chắc chắn anh chị em vui lắm. Tôi với một số anh chị em Venezuela dự định, mà dự định này thiệt, cùng một lúc dạy lớp 3, lớp 4, lớp 5, lớp 5.1. Tôi bỏ hết thời gian dài, đi tới đảo Aruba, trực thuộc của đất nước Hòa Lan. Tôi cũng chưa biết tới cái đảo đó, nhưng phụ cận gần Nam mỹ. Do đó tôi chấp nhận cho anh chị em họp lại. Venezuela, Mexico, Argentina, Chile, Brazil, Colombia, Panama và vùng phụ cận đó, anh chị em có thể tập trung về đó 2 000 người. Tôi sẵn sàng bỏ ra đó hai tuần lễ, dạy cho anh chị em lớp 3, 4, 5, 5.1. Kể từ ngày 26 tây tháng sáu, tới ngày 4 tháng bảy. Trong suốt thời gian đó thì ông Dr.Dick, trung tâm trưởng ở Hòa Lan sẽ đích thân đến đảo Aruba đó, tổ chức kết hợp cho tất cả anh chị em vùng Nam mỹ sẽ về đó gặp tôi. Từ lớp 3, 4, 5, 5.1. Do đó thì ban tổ chức của Dr.Dick kết hợp lại với anh chị em vùng Nam mỹ. Nếu toàn Nam mỹ nếu thích học, thì tập trung về đó. Còn anh chị em nào thích đi du lịch thì tự túc đi. Tại vì tôi cũng lần đầu tiên. Do lời đề nghị của trung tâm Venezuela, tôi thấy hợp lý quá. Tôi sẵn sàng hy sinh bỏ thời gian, thay vì thời gian đó tôi nghỉ hè, tôi đến đó giúp 2 000 anh chị em. Quan trọng là tập trung lại hết tất cả anh chị em về đó, thì sẽ được cùng một lúc tôi dạy 3, 4, 5, 5.1. Tôi mong rằng, anh chị em về cho những người khác biết, muốn học cùng một lúc bốn lớp, thì về đảo Aruba. Và trong tương lai tôi còn giúp nhiều nữa, chứ không phải lần đó là đầu tiên đâu. Nhưng mà anh chị em Mexico nghèo, nhưng không bằng Việt nam tôi đâu. Việt nam tôi coi vậy, chứ nghèo lắm. Một đô la tính tiền Việt nam là 14000 đồng. Mexico hoặc Venezuela cũng còn hơn là Việt nam tôi, một đôla = 14000. Trời ơi, tội nghiệp vậy đó. Nhưng mà cơm ghe bè bạn, từ bên kia qua đây, không có tiền, tôi cho. Tôi cho Việt nam ít hơn tôi cho anh chị em, tôi thấy vậy. Việt nam nghèo mà cũng ráng vay nợ đi học. Còn anh chị em nghèo, cũng muốn vay nợ lắm, nhưng không ai cho vay, anh chị

em không có tiền, tôi cũng thông cảm. Tôi mong rằng anh chị em hợp tác với ông Dr.Dick đi. Tháng sáu, sau khi tôi dạy ở Hòa Lan xong, một hai ngày sau, tôi với ông Dr.Dick sẽ lên đường đi ra Aruba. Nghe tiếng Aruba là tôi vui rồi. Aruba, tôi tập hợp tất cả anh chị em ở Nam mỹ, để chúng ta có dịp học lớp 3, 4, 5, 5.1 để có đầy đủ khả năng về giúp cho quốc gia. Thì từ chỗ đó có thể là lan rộng ra. Trong tương lai tôi sẽ trở về Venezuela. Trong tương lai, tôi sẽ trở về Mexico. Trong tương lai tôi sẽ về Argentina, Chile, để các nước vùng Nam mỹ, tôi sẽ lần lượt sẽ có chương trình đi đến đó giúp các nước cao hơn.

94/ Thưa Thầy, ông này có hai câu hỏi. Câu thứ nhất là về linh hồn. Thầy có dạy chúng con nên tìm hiểu để biết rằng linh hồn của chúng ta là ai, nhưng ông có thắc mắc. Vì linh hồn là của Thượng Đế, vì vậy nên vô tận và không có biên giới. Và Thầy có dạy là linh hồn chỉ là một phần của khối sáng, chúng ta chỉ là một phần nhỏ của một hệ thống duy nhất đó. Đức Phật cũng có dạy rằng không có linh hồn cá nhân mà tất cả chỉ là một thiêng liêng. Nên học viên này không hiểu rõ lắm. Ông không làm sao hiểu được linh hồn của chúng ta, đây là một ý niệm rất là khó hiểu, và xin Thầy giải thích thêm về linh hồn?

Câu hỏi thứ hai, ông xin Thầy giải thích thêm, vì Thầy có nói khi nào chúng ta có bệnh nhân, giúp trị bệnh, thì có thể đôi khi chúng ta khuyên bệnh nhân về cách sống. Và ngày hôm nay, Thầy có dạy rằng khi chúng ta trị bệnh cho bệnh nhân thì cũng cần nói thêm, giúp họ để họ phát triển về vấn đề tâm linh, trên con đường tâm linh của họ. Hay chúng ta chỉ trị, còn phần cố gắng là do bệnh nhân thay đổi? Như vậy là ta có trách nhiệm về người bệnh nhân đến nhờ ta trị bệnh không? Và chính chúng ta, và nhóm chúng ta, có trách nhiệm giữa chúng ta hay không? Nếu như vậy, chúng ta có nên có một trách nhiệm dạy dỗ, khuyên nhủ lẫn nhau, và giúp đỡ lẫn nhau, giữa bạn đồng nghiệp, học trò của ta. Vậy chúng con có cần một cơ cấu tổ chức để thực hiện vấn đề này cho trọn vẹn không?

Câu hỏi thứ nhất dài lắm, tôi sẽ trả lời câu hỏi thứ hai trong vấn đề trị bệnh trước.

Khi chúng ta trị bệnh, thì giải thích cho bệnh nhân trong vấn đề ăn uống cần thận, trong vấn đề dừng phỉ sức khỏe quá độ. Bệnh nhân thì nên nghỉ xả hơi, nghỉ thời gian dài, đừng có làm việc quá nhiều. Ăn uống điều độ, đừng ăn uống nhiều quá, làm cơ thể chịu đựng không được thức ăn, hoặc sự suy nghĩ của anh chị em làm việc quá nhiều. Anh chị em khuyên thôi, còn phần người ta nghe, không nghe, là chuyện của người ta. Chúng ta chỉ giúp ý kiến thôi.

Cái thứ hai, tôi giải thích cho, để anh chị em đừng lầm. Chúng ta có một tình thương cao cả mà Thượng Đế ban cho chúng ta, mà danh từ Phật giáo thường nói là hạt giống bồ đề, là hạt giống tình tốt. Khi mà hạt giống bồ đề, tốt, thì đây là một miếng đất xấu, anh chị em bỏ hạt giống tốt lên, cộng thêm anh chị em chế nước vô

thì chắc chắn miếng đất có xấu đi nữa thì được hột giống tốt và sự chăm sóc của anh chị em bằng nước này, thì từ từ cây sẽ lên mau và tốt. Ý tôi muốn nói, mặc dầu người đó xấu, mặc dầu người đó không có tốt. Chuyện xấu tốt là chuyện của người ta, không phải chuyện của mình, nhưng mỗi lần anh chị em đặt tay trị bệnh cho bệnh nhân, anh chị em dùng sixième sens trị, một hình thức là anh chị em truyền điện vô. Mỗi lần truyền điện như vậy, coi như là hột giống bồ đề, hột giống tình thương, anh chị em reo rắc vào trong cơ thể người ta, vào tư tưởng, bằng xương, bằng thịt người ta. Mà khi mỗi lần truyền điện như vậy hoài, càng ngày càng nhiều hột giống bồ đề, càng ngày càng nhiều tình thương của anh chị em đối với người ta, thì người ta mà có chối bỏ tình thương của Thượng Đế, người ta chối bỏ tình thương của anh chị em bây giờ đi nữa, khi họ chết đi rồi, thì chính linh hồn đó cũng được cái tình thương của Thượng Đế cho anh chị em, anh chị em cho người ta. Thì tương lai, linh hồn đó tái kiếp một thể xác khác, sẽ giúp lại thể xác khác tốt lành hơn, tại thể xác này ngoan cố quá, tôi thí dụ. Chứ không có nghĩa rằng mỗi lần anh chị em trị bệnh rồi chúng ta trách nhiệm bởi thể xác, linh hồn đó. Không có. Chúng ta chỉ giúp thôi. Cái phần cải tạo lại là phận sự hiểu biết của cá nhân người đó, của thể xác người đó. Chắc chắn linh hồn sẽ biết được rồi, linh hồn là muốn luôn luôn hướng về đường phát triển tâm linh, đương tu, mà khi anh chị em truyền điện như vậy thì linh hồn đó thấy là một điều tốt cho linh hồn rồi. Nhưng mà thể xác, sở dĩ thể xác không nghe lời linh hồn được, là linh hồn quá thấp. Thì làm thế nào mà thể xác nghe lời linh hồn được. Vì chỗ đó, linh hồn giảm đường tu, hoặc bị chặn đứng đường tu, mà phải chờ thời kỳ khác, một chu kỳ khác, một thế kỷ khác. Do đó, nhiệm vụ của chúng ta giúp hai mặt. Vừa mặt đời thì giúp cho thể xác hết bệnh hết đau. Mà khi thể xác hết bệnh hết đau, suy nghĩ lại, tại sao người này không quan hệ với mình gì hết, tại sao mình bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, đi đủ thầy uống thuốc, đủ chỗ hết mà không hết bệnh. Nhưng ngược lại người này giúp cho mình mà không có đặt điều kiện gì hết. Đó là chúng ta, anh chị em. Thì người đó ít ra cũng suy nghĩ lại, tại sao đây? Thì khi họ hiểu lại thì họ sẽ tin các đấng thiêng liêng, bởi các đấng thiêng liêng cho mình cái tình thương này, mình chia sẻ cho người ta. Khi người ta nghĩ lại như vậy, thì một điều tốt rồi. Chắc chắn họ không thay đổi 100%, nhưng ít ra họ cũng thay đổi 30, 40, 50%, để giúp cho thể xác đó. Mà khi thể xác đó ý thức đường đạo, khi thể xác ý thức được các đấng thiêng liêng cao cả thì một phần kết quả chúng ta gặt hái được là giúp cho thể xác đó, và một phần linh hồn càng cao thêm nữa. Bởi thể xác ý thức được, là do chúng ta giúp. Việc chúng ta trị bệnh là giúp cho họ thôi. Chúng ta không có trách nhiệm gì hết. Quyền quyết định tối hậu là họ. Chứ không phải là chúng ta. Ngay cả anh chị em trong lớp học cũng vậy. Tôi là Thầy, tôi đứng trên hội trường này dạy cho anh chị em, qua những câu hỏi anh chị em nêu ra. Qua sự trả lời kinh nghiệm của tôi để cho anh chị em học hỏi. Tùy hoàn cảnh, tùy trường hợp mà anh chị em thực hiện. Chứ không có nghĩa là tôi nói một trăm, anh chị em thực hiện một trăm. Tuy nhiên, nếu hợp với hoàn cảnh của anh chị em, hợp với đường hướng của anh chị

em, phù hợp thì anh chị em thực hiện một trăm, đó là điều tốt cho anh chị em. Tuy nhiên, thì trong một ngàn anh chị em đây, mỗi một người một ý khác nhau. Và những câu hỏi tôi trả lời cho đây, những kinh nghiệm mà tôi trả lời cho anh chị em, tùy hoàn cảnh, tùy trường hợp, cái nào hợp với anh chị em thì làm, cái nào không hợp thì anh chị em để đó. Hoặc không hợp thì không làm, cũng không có gì trở ngại. Chứ không có nghĩa là mỗi câu hỏi nêu ra, tôi trả lời thì tôi bắt anh chị em đó phải nghe hết, hoặc một ngàn người nghe hết. Đó là sai nguyên tắc. Tại vì sự suy nghĩ của anh chị em, cái thể xác của mình, sự giúp đỡ của linh hồn giúp thể xác của anh chị em, thì anh chị em tự quyết định cuộc đời và vận mạng của mình, thì anh chị em sẽ thấy, cuộc đời vận mạng của anh chị em sẽ thay đổi một chiều hướng mới. Mà chiều hướng đó, mục đích đó anh chị em giúp nhân loại, thì chắc chắn dù muốn, dù không, Thượng Đế và các đấng sẽ xoay chiều đổi hướng cho anh chị em. Chính cuộc đời của anh chị em xoay chiều đổi hướng không được – Thượng Đế đâu không thấy – nhưng mà thật sự thì là linh hồn của anh chị em điều khiển anh chị em đó. Tại vì linh hồn của anh chị em quá giỏi rồi. Muốn cho thể xác này trường tồn vĩnh cửu, không muốn thể xác này hư hoại, bằng hình thức ướp xác, bằng hình thức bị bệnh, bị đau. Do đó linh hồn của anh chị em sẽ điều khiển thể xác của anh chị em theo chiều hướng của linh hồn. Thể xác muốn quẹo trái, linh hồn nói không được, đi thẳng. Thể xác muốn đi thẳng, linh hồn nói, không được, quẹo trái. Thì chúng ta chỉ một đường thôi, bắt buộc phải quẹo trái. Không đi thẳng được. Do đó trong vấn đề chúng ta trị bệnh, truyền năng lực, thì đó là nhiệm vụ chúng ta đóng góp giúp cho thể xác và linh hồn người bệnh thôi. Còn phần hiểu biết, phần quyết định cuộc đời của họ, để họ quyết định, chúng ta không có quyết định được, mà chúng ta cũng không có ý kiến nào ngoài sự quyết định của họ được hết. Đó là câu thứ nhì, tôi trả lời trước cho anh chị em nghe.

Bây giờ đây, tôi sẽ trả lời câu hỏi thứ nhất.

Tôi giải thích về linh hồn, thể xác chúng ta.

Linh hồn, có một. Một đây là cái một bao gồm vũ trụ. Một cái linh hồn cao, rồi mỗi một linh hồn nhỏ, muôn loài vạn vật và con người, thì là một tia sáng nhỏ của vũ trụ, một ánh sáng của Thượng Đế tạo thành hình hài của chúng ta, tạo thành muôn loài vạn vật. Đó là một tia sáng của vũ trụ, là một điện năng của Thượng Đế tạo thành muôn loài vạn vật, trong đó có chúng ta. Thì nếu chúng ta ý thức đường đạo, thì không thể nào chúng ta nói, xấu hay tốt được. Từ trong cái xấu, kinh nghiệm thất bại chúng ta sẽ trở lại một người tốt. Từ một người tốt, chúng ta học ngược lên cái xấu, để anh chị em biết được người đó xấu như thế nào, anh chị em giúp. Tôi tóm tắt vậy thôi, anh chị em biết hết rồi. Anh chị em ngộ được liền. Vì chỗ đó mà có Âm dương. Khi mà âm dương hợp nhất lại thì anh chị em thấy Âm giống như Dương, Dương giống như Âm, là một, thì đâu có sanh ra muôn loài. Vì chỗ mà con người chúng ta, vì trình độ căn cơ còn thấp quá, chúng ta còn phân biệt

âm dương, đàn ông, đàn bà. Là tại vì xã hội loài người đặt để ra, mới có âm dương. Chữ linh hồn chúng ta đâu có đàn ông, đàn bà. Không khí, anh chị em nằm không được, bốc không được. Anh chị em chỉ biết rằng ngoài không gian này có không khí, nhưng thấy không khí, không phải là muôn loài vạn vật. Không khí không phải là con người. Không khí là linh hồn, là điện năng của vũ trụ, là ánh sáng của Thượng Đế. Thì không khí là vô hình, mà vô hình thì không có hình tướng gì. Chúng ta sanh ở quả địa cầu bằng xương, bằng thịt, và chính cái không khí này tạo ra vật giả tạo này đây, bằng lương thực, thực phẩm, hoa màu và con người chúng ta. Mà chúng ta nghĩ là thiệt không. Tất cả là giả hết. Vì anh chị em giả, mới thấy toàn bộ giả hết, đâu có thiệt. Thiệt là chúng ta chết, linh hồn xuất ra ngoài hòa hợp với không khí, đó là thiệt. Nếu anh chị em biết được như vậy thì sẽ không có gây chiến tranh, sẽ không có gây hận thù. Mình thông cảm trình độ người ta như thế nào, anh chị em phải thương hại thế đó. Bây giờ anh chị em nói anh chị em khôn, phải rồi. Chắc chắn chúng ta, con người khôn, phải rồi. Chắc chắn chúng ta, con người khôn rồi. Con gà này sao nó ngu quá. Con vịt này sao nó ngu quá. Tại sao con gà mẹ sanh ra con gà con, gà con sanh ra gà cháu, mà gà cháu ăn ở với gà bà ngoại. Tôi thí dụ. Đó là trình độ căn cơ nó không biết. Nhưng mà thật sự, rốt cuộc dù cho con gà mẹ, dù cho con gà bà ngoại, hay dù cho con gà bà cố, cũng là con gà. Rồi xong cuộc đời, 5 năm, 3 năm, 7 năm, thì tất cả từ con gà tới con con gà bà cố, chết hết. Giả, đâu có giữ lại làm cái gì. Thì ngược, chúng ta nghĩ rằng chúng ta thông minh, nhưng thông minh bằng con rắn không? Chúng ta thông minh bằng con kiến không? Con kiến thì nó biết bảo tố, nó biết sụp đất, nó di chuyển. Còn chúng ta chờ sụp đất, chúng ta chết. Chúng ta chờ bão tố, chúng ta bị thương. Con chim nó biết lúc nào lạnh, thì nó di chuyển chỗ ấm. Còn anh chị em, đâu có biết lạnh, nóng. Sáng nay anh chị em nói, bữa nay tôi nực quá, tôi mặc áo thun, tôi ra đường. Ba tiếng đồng hồ sau, thời tiết đổ xuống lạnh, anh chị em về, uống thuốc cảm vô. Bệnh quá, tôi không ngờ, sáng tôi thấy nóng quá, trưa thì lạnh quá. Mà tôi tiếc tiền, chứ lúc mà lạnh tôi vô shopping tôi mua áo lạnh mặc vô, tôi không có bệnh. Tôi hạ tiện tiền, nhà tôi áo lạnh nhiều quá, không lẽ tôi mua nữa, uống tiền. Thà là về, anh chị em uống thuốc. Tại vì mua áo lạnh thì bốn ngàn bạc lận. Uống thuốc có hai chục đồng bạc à. Thành ra anh chị em cũng tiếc tiền, chứ không tiếc tiền thì khỏi uống thuốc rồi. Nhưng khi uống thuốc cảm rồi, nhiều khi thuốc cảm nặng quá, anh chị em bị tới 3 tháng 10 ngày. Tính ra tới tám chục ngàn, thay vì mua áo bốn ngàn, không chịu mua. Tốn tám chục ngàn, rồi nói “trời ơi, phải dè ...”. Phải dè, tốn tám chục ngàn rồi, phải dè gì nữa. Tôi thí dụ nhe. Thiệt, cái này thiệt không à. Đó là thực tế của con người đó. Vì chỗ đó, nếu chúng ta ý thức được thì không ai dở, không ai giỏi đâu. Mỗi một người có một trình độ. Con rắn nó bảo vệ cho nó, nó sống trường kỳ. Mặc dầu nó sanh ra con rắn con, nó ăn con rắn con. Mà con nào chạy thoát thì sống dài. Tôi thí dụ đó. Thì bây giờ, anh chị em, gia đình chúng ta, có vợ, có chồng, có con. Thì bây giờ, xin lỗi, mấy bà không có chồng, làm sao mấy bà sanh được? Được, anh chị em cấy tinh trùng vô, mà đây không biết con của

ai à. Muốn sanh con da đen, thì ra da vàng. Anh chị em muốn sanh đứa con da vàng, trắng, đen, lẫn lộn, không biết đứa con này thuộc cái nào đây? Anh chị em muốn, tôi nhứt định, muốn đứa con Á châu. Sanh ra không phải Á châu, không phải Âu châu, không phải Mỹ châu, không phải Phi châu. Lúc đó xanh có, trắng có, vàng có, đen có, đỏ có, ở trên, ở dưới khác biệt hết trơn hết trọi. Đó là tinh trùng kết hợp lại, làm cho đứa con anh chị em nhiều sắc da. Bên nay thì tóc nó thẳng, bên nay thì tóc nó quăn. Bây giờ làm sao? Mà ý anh chị em không phải như vậy. Tôi nói thiệt anh chị em, bây giờ da vàng mà lấy da vàng, sanh ra không thể nào mà da đen được hết. Mà da đen mà lấy da đen, không thể nào ra da vàng được. Chắc chắn đen à. Đó, tôi nói cho anh chị em nghe hết.

Vì chỗ đó, anh chị em biết được linh hồn của chúng ta là một, thì chắc chắn chúng ta sẽ thương hết, thì không có trở ngại. Tôi chỉ tóm lược lại. Do đó thì tất cả linh hồn là ánh sáng, là không khí, là năng lượng vũ trụ, thì chiết ra từng giai đoạn một. Nếu chúng ta biết cách, chúng ta từ ánh sáng này ra, mà chúng ta hòa hợp với ánh sáng này thì chắc chắn chúng ta sẽ bảo vệ thể xác chúng ta. Bảo vệ linh hồn chúng ta bằng cách, chúng ta thực tập kim tự tháp này. Đây là một ánh sáng lớn. Chúng ta một trong ánh sáng nhỏ, nằm trong ánh sáng lớn. Chúng ta hòa hợp với ánh sáng lớn, chịu đựng sức mạnh của ánh sáng lớn hòa hợp, thì chính sức mạnh tạo cho chúng ta bảo vệ thể xác, giúp linh hồn chúng ta và giúp những linh hồn khác giúp thể xác khác. Đó là bắt đầu thế kỷ 21 chúng ta sẽ thực hiện.

Bây giờ, chúng ta phải cố gắng học hỏi kinh nghiệm này, để đạt được này, để thế kỷ 21 chúng ta giúp cho con cháu chúng ta, giúp cho dân tộc chúng ta và giúp các dân tộc khác trên thế giới. Mà phương tiện giả tạo này tạo sức mạnh của chúng ta thiệt để chúng ta giúp nhân loại. Đó là những công thức mà từ trước tới giờ chúng ta không bao giờ thực hiện được. Bây giờ, chính cái quyền năng khả năng tối thượng của Thượng Đế và các đấng thiêng liêng cao cả tối cao, giúp cho chúng ta hoàn thành việc này, giúp cho chúng ta các công thức mà chúng ta thực tập này, để bảo vệ cho chúng ta trước, bảo vệ thể xác chúng ta, bảo vệ linh hồn chúng ta. Mà khi chúng ta bảo vệ thể xác, linh hồn chúng ta rồi, thì linh hồn thể xác người nào, chúng ta thực hiện cũng được, người nào chúng ta giúp cũng được hết. Nhưng người gần nhứt chúng ta đó là gia đình của mình, dân tộc của mình, đi xa hơn nữa là các dân tộc khác trên thế giới, mà hiện tại chúng ta đang thực hiện, thức hành đây, chúng ta đang học đây. Khi anh chị em ý thức được như vậy, đó là một điểm sáng nhỏ của chúng ta hòa hợp điểm sáng lớn. Chính cái sức mạnh của điểm sáng lớn này, chúng ta hòa hợp lại, thì chúng ta sẽ giúp những điểm sáng nhỏ, muôn loài vạn vật, động vật, thực vật, hoa màu mà ngày hôm qua tôi hướng dẫn cho anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng. Biết cách sử dụng cái luân xa 6 của anh chị em, truyền điện cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật, bằng sự nuôi dưỡng của năng lượng vũ trụ, thì giống như chúng ta, biết cách sử

dụng năng lượng vũ trụ tạo sức mạnh, bảo vệ thể xác không có chết, bảo vệ linh hồn chúng ta tiến hóa trong con đường tâm linh. Thì chính chúng ta cũng phải bảo vệ lương thực, thực phẩm, hoa màu bằng cái năng lực này, thì những hình thức đó chúng ta bắt đầu học bây giờ và cho tương lai. Có như vậy thì chúng ta mới đóng góp cho toàn thể nhân loại được. Chẳng những cho nhân loại mà tất cả muôn loài vạn vật trên quả địa cầu này, chúng ta có thể đóng góp giúp cho được. Đó là lý do mà hai năm qua, lần đầu tiên tôi dạy lớp 5.1. Và hầu hết các anh chị em học viên bắt đầu học lớp 5.1 tới bây giờ đã thực hiện, thực hành, đã đem lại niềm vui cho mình, đem ích lợi cho mọi người. Chẳng những ích lợi cho con người, mà giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu tốt tươi, giúp cho bao nhiêu sự vui cho mọi người. Bằng hình thức bông hoa tốt tươi, làm cho người ta vui. Lương thực, thực phẩm ăn không có bị ô nhiễm làm cho người ta đầy đủ sức khỏe.

Ngoài ra những trường hợp khác nữa, mà anh chị em giúp cho thể xác, giúp cho linh hồn không biết bao nhiêu người. Đó là đường hướng chúng ta đã học rồi, bây giờ tiếp tục học và tiếp tục nghiên cứu. Mà khi chúng ta học, chúng ta nghiên cứu rồi, đó là chính linh hồn chúng ta hòa hợp lại một linh hồn cao cả, mà linh hồn cao cả đó là linh hồn của Thượng Đế, mà chúng ta hòa nhập thì có sức mạnh để chúng ta giúp. Tôi giải thích cho anh chị em một phần thôi. Qua câu hỏi của học viên này, thật ra nếu giải thích trong vấn đề ánh sáng linh hồn nhỏ và những linh hồn khác hợp nhất là một, còn dài lắm, chứ không phải trong vòng 15-20 phút đâu. Còn dài lắm, có thể học lớp sáu này xong, rồi tới lớp bảy, rồi qua tới lớp tám, rồi anh chị em học tới lớp mười, tôi dạy cũng chưa hết nữa. Chỉ một câu hỏi này, tôi dạy tới lớp mười, chứ hết. Mà bây giờ tôi chưa dạy tới lớp bảy, nhưng tôi cũng tóm tắt gọn ngắn lại, đầy đủ ý nghĩa để anh chị em biết một phần căn bản linh hồn của chúng ta như thế nào, để trong tương lai chúng ta thực hiện giúp cho mình trước rồi giúp cho tất cả mọi người.

95/ Trước hết, bà này xin cảm ơn Thầy đã cho phép bà hỏi. Bà sợ quá, run hết, thành ra không nhớ gì hết. Phần thứ hai, bà xin cảm ơn Thầy vì Thầy đã giao cái kim tự tháp thứ hai cho nước Do thái, đây là một điều rất danh dự cho tất cả các học viên, nhưng bà chắc chắn rằng sẽ có rất nhiều công việc cho các học viên tại nước Do thái. Phần thứ ba, Thầy có nói rằng ngày 11 tháng 8, năm 1999 thì sẽ có nhật thực, nguyệt thực hoặc là có nhiều sự thay đổi. Một ngày trước đó, tức nhiên là ngày 10 tháng 8, là ngày sinh nhật của bà, ngày hôm đó bà sẽ được 50 tuổi, bà mong rằng Thầy có thể nào đến nước Do thái để giúp họ được hay không?

Câu hỏi tiếp, xin hỏi Thầy làm sao chúng ta có thể giúp tất cả những trận cháy rừng lớn, do núi lửa hoặc những lý do khác. Làm sao chúng ta có thể thanh lọc các nước bị ô nhiễm và khi có những nạn lụt thì làm sao chặn, đưa nước đi đến nơi nào? Và bà xin hỏi, nếu bà có một đấng nào luôn luôn đi theo bà dạy bà, thì tại sao lúc nào

bà cũng nghe như là có tiếng thổi bên tai, mà tiếng thổi đó rất là nhanh, thì làm sao có thể cho các đồng đội biết, nếu đó là các đồng đội thì các đồng đội có thể nói chậm lại, vì tiếng thổi bà nghe rất là nhanh.

Nói với bà, tôi thấy bà đứng lên là tôi thấy bà vui rồi. Thành ra tôi chỉ cho bà hỏi tôi trả lời kinh nghiệm để cho bà biết được kinh nghiệm và một số anh chị em khác học hỏi. Do đó từng câu hỏi tôi trả lời cho bà nghe.

Tôi thật sự là không có nghiên cứu trong lãnh vực khoa học. Và cũng không có biết ngày 11 tháng 8 năm 1999, trận nhật thực, nguyệt thực ở tại Paris, thật sự là tôi không biết. Tôi chỉ được biết một số anh chị em nghiên cứu khoa học, một số anh chị em nghiên cứu đài khí tượng qua sách vở, truyền thanh, truyền hình báo chí, mà họ cho tôi biết vào ngày 11 tháng 8 năm 99 sẽ có một trận nguyệt thực. Mà mấy ngày qua, có một người học viên ở lớp học này, có đề cập tới ngày đó, và theo báo chí khoa học, truyền thanh các nơi, là ảnh hưởng những hành tinh khác sẽ tập trung vào một điểm vào ngày đó. Vì ảnh hưởng đó là cho chúng ta bị nóng, bị trở ngại trên quả địa cầu. Đó là những tin tức, báo chí, truyền thanh, truyền hình và những nhà khí tượng đề ra. Nhưng tôi trình bày với anh chị em rồi. Thay vì các nhà khoa học nghiên cứu tới mức sau cùng, thì còn một câu trả lời duy nhất cho nhân loại là “tận thế”, mọi người đều chết chung hết, có một điểm, đó là điểm tận thế. Thì không có ai đổ thừa cho một người nào trách nhiệm hết. Trách nhiệm ở đời, trách nhiệm khoa học, trách nhiệm xã hội thì không có ai trách nhiệm hết. Chỉ có hai tiếng, Thượng Đế, thiên tai, do trời đặt để ra. Thì không đổ tội một người nào hết, không có một người nào có trách nhiệm hết. Do đó, tôi biết được điều này. Vì chỗ đó, anh chị em yên tâm đi. Dù trong lãnh vực nghiên cứu khoa học, dù trong lãnh vực nghiên cứu thiên văn để các nhà khoa học cảnh cáo nhân loại, hoặc thông báo cho nhân loại biết trước mà đề phòng, nhưng làm sao anh chị em đề phòng được? Anh chị em đâu có biết thời điểm nào bị tai nạn? Và anh chị em cũng đâu có biết thời khắc nào anh chị em sẽ lãnh những hậu quả đó mà mong chờ? Chúng ta là quả địa cầu này, trái đất xoay qua ánh sáng mặt trời, thì ánh sáng mặt trời rọi nơi nào chúng ta cũng chết. Anh chị em đâu biết mà chạy. Đôi khi sợ quá, thay vì đến điểm A, sợ quá đến điểm B. Mà chưa tới điểm B là anh chị em chết rồi. Vì chỗ đó thì anh chị em nên ở điểm A, tốt hơn là điểm B, tôi thí dụ. Qua câu hỏi trong lãnh vực nhật thực, nguyệt thực vào ngày 11 tháng 8, năm 1999, thì bây giờ đây, cũng như ngày hôm qua, tôi khuyên anh chị em đừng sợ nữa. Sau khi tôi hướng dẫn cho anh chị em lớp sáu này, những đề tài mới, tôi trả lời những kinh nghiệm mà anh chị em gặt hái được, cũng như tôi cũng sẽ được học giống như anh chị em. Khác anh chị em là tôi học lúc tôi dạy học, lúc tôi ngủ tôi học cũng được, lúc tôi đi chơi, lúc tôi ăn uống, tôi đều học được hết. Vì chỗ đó tôi biết được chắc chắn rằng cuối thế kỷ 20 này không có tận thế đâu. Dù cho vấn đề nhật thực nguyệt thực ảnh hưởng những hành tinh khác cùng một điểm, gây xáo trộn cho cái năng lượng ngoài vũ trụ, ảnh hưởng lớn cho quả địa cầu chúng ta, phần đó anh chị

em đừng lo ngại. Có lẽ, là Thượng Đế và các đấng tối cao đã giúp cho tôi cái chương trình nghiên cứu, học hỏi, phát triển để đáp ứng nhu cầu giảm bớt tình trạng nhân loại bị chết. Tình trạng mà năng lượng vũ trụ gây áp lực cho quả địa cầu chúng ta. Tôi được mấy ngày nay học, cũng như anh chị em, nhưng mỗi lần tôi học thì tôi nhận những thông điệp đều tốt hết. Những thông điệp tốt là một hình thức giúp cho chúng ta có điều kiện thuận tiện học hỏi, nghiên cứu, phát triển, để đáp ứng nhu cầu giúp những trường hợp xảy ra trong vấn đề thiên tai, mà các nhà khoa học đang cảnh cáo nhân loại, gần 5 năm nay. Do đó thiên tai vào ngày 11 tháng 8, 1999, anh chị em đừng lo ngại nữa. Anh chị em nên tập trung vào một điểm, là thực hiện nghiên cứu, thực tập bằng cái năng lượng vũ trụ trong kim tự tháp này, tiếp thu vô trong luân xa của anh chị em, để chúng ta được cái năng lực này để giải quyết những trường hợp khó khăn, “nếu có xảy ra”. Anh chị em nghe kỹ: *nếu có xảy ra*. Còn nếu, không có xảy ra thì cơ thể chúng ta, đầy đủ sức khỏe, bằng tuyến yên, tuyến tùng được kích thích để bảo vệ thể xác chúng ta, giúp cho linh hồn chúng ta càng ngày càng tiến hóa trong lãnh vực tâm linh. Đó là điều chúng ta thực hiện cho bây giờ và cho tương lai. Đó là câu hỏi, tôi tóm tắt lại, cho anh chị em yên tâm, cố gắng học hỏi, thực hiện để bảo vệ giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho dân tộc chúng ta, và các dân tộc khác cần đến chúng ta giúp. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Theo sự suy nghĩ của tôi, một hình thức cháy rừng, là một tai nạn nhỏ. Nhưng một tai nạn lớn khi cháy rừng là biết bao nhiêu chất hóa học xâm nhập vô trong khói, có thể làm hàng chục triệu người, hàng trăm triệu người bệnh. Bây giờ thì không có sao đâu, nhưng một năm, hai năm sau, ảnh hưởng không khí bị ô nhiễm chất hóa học trong trận cháy rừng, mà làm cho người ta càng ngày càng kiệt quệ, bằng cái năng lực của mình giới hạn, bằng sự ốm yếu của mình, bằng sự đau bệnh của mình, thì con người từ điểm mạnh, dần dần tới điểm yếu, mà bất khả dụng. Anh chị em tạo ra của cải vật chất, anh chị em buôn bán làm ăn lớn, khi mà anh chị em bị ô nhiễm, những chất độc trong không khí mà luân lưu trong cơ thể anh chị em, thì chưa phát hiện bây giờ đâu. Một năm sau, sáu tháng sau, hai năm sau, thì tất cả những chất độc đó luân lưu trong cơ thể của anh chị em, sẽ phá hại hết tất cả những cơ cấu trong cơ thể, làm cho con người bất khả dụng hoàn toàn. Có tiền sử dụng cũng không được, bởi là anh chị em đâu có đủ sức lực đâu mà sử dụng đồng tiền hoặc thể xác của anh chị em. Đó là lý do khó khăn nhất cho nhân loại bây giờ tới cuối thế kỷ 20 này. Họ chỉ cần một trận cháy rừng nhỏ, họ chỉ cần bỏ những chất độc rất ít, từ nguồn sông ở trên đổ xuống nguồn sông dưới, tất cả mọi người đều chết hết. Không chết thì cũng bệnh. Chết thì không được, sống thì không an toàn. Thì gây trở ngại cho anh chị em đã đành rồi, gây trở ngại cho tất cả những người chung quanh. Những dòng nước có chất độc đó sẽ làm ảnh hưởng môi trường xung quanh, lồng vô không khí, anh chị em chỉ cần hít vô, thở ra thôi, một ngày, hai ngày, ba ngày, anh chị em có thể chết liền. Đó là ở vùng gần. Ở vùng xa, ảnh

hưởng những chất độc đó, anh chị em sẽ giống cũng như bị cơ thể bất khả dụng, khám bệnh thì không thấy bệnh, nhưng càng ngày càng ốm dần, từ từ mất năng lực. An không được, ngủ không được, mà khám bệnh thì không thấy loại vi trùng nào xâm nhập vô cơ thể. Bởi lẽ vi trùng quá cực mạnh. Các nhà y học thì nghiên cứu những vi trùng mà 30 năm qua, 50 năm qua, chưa giải quyết được. Bây giờ đây, những loại vi trùng mới nhất là vi trùng bệnh sida, giải quyết cũng chưa xong nữa, mới quá, 10 năm. Thì cùng một lúc nhiều loại vi trùng khác mạnh hơn xâm nhập thì chắc chắn vi trùng cũ nghiên cứu chưa hết rồi, vi trùng mới càng ngày càng tiếp tục sinh sản hoài. Thì anh chị em đâu có đủ thời gian nghiên cứu. Anh chị em nghiên cứu 30 năm rồi, 50 năm rồi, kể cả vi trùng độc, kể cả thuốc uống. Bây giờ đây, những loại thuốc giết những con vi trùng độc cách nay 30 năm về trước, bây giờ những loại thuốc đó, các nhà khoa học, các nhà nghiên cứu thuốc cảnh cáo nhân loại, đó là những thuốc độc không. Trong những thuốc độc đó tôi có dùng thuốc độc đó rồi. Trước kia thì nói uống vô mạnh khỏe lắm. Nhưng sau 30 năm, thì các nhà khoa học mới nghiên cứu được loại thuốc cho hàng triệu người uống trên thế giới là thuốc độc. Anh chị em thấy, coi như mình là một công cụ để thí nghiệm tất cả các loại thuốc chế ra. Không phải tôi nói. Báo chí, truyền thanh, truyền hình của các nước trên thế giới nói. Đó là bên Hoa kỳ, cách nay 6 tháng về trước, có một số bệnh nhân khiếu nại, có một số nhà khoa học chứng minh, thì bây giờ anh chị em uống những viên thuốc này, chưa nghiên cứu đúng mức thì anh chị em cứ uống đi. Rồi 5 năm sau, 10 năm sau, 20 năm sau, nếu nó tốt thì điều may mắn, nếu không tốt thì cũng lỡ uống rồi. Và có một số hy sinh chết rồi. Do đó, thì tôi khuyên anh chị em, trong vấn đề cháy rừng, trong vấn đề nước độc thì anh chị em chắc chắn là chúng ta không có giải quyết được đâu, tại vì bỏ chất độc rồi.

Có một số bên Hoa kỳ lo ngại vấn đề này. Có một anh đó là một người y học, lo ngại rằng khi bỏ chất độc trong dòng sông của city New York, 2 gram chất độc – mà có nhiều lớp học tôi có giải thích – trong vòng 3 ngày, 7 triệu người sẽ chết. Nếu bỏ nửa ký thì chắc toàn nước Mỹ chắc không còn. Mà bây giờ biết đâu mà tránh đây? Chưa nói tới, những dòng sông Thái bình dương, Đại tây dương, Bắc băng dương, Nam băng dương, biết bao nhiêu chất độc đang chứa dưới đó. Nếu cái thùng an toàn thì không nói chi. Cái thùng không an toàn, lòng sông bị nứt, thùng chứa chất độc bị nứt, thì những chất độc đó luân lưu trong lòng biển, thì anh chị em biết thiệt hại tới mức độ nào? Đó là lương thực, thực phẩm, những thức ăn, tôm, cua, cá ... những thứ đó ăn chất độc rồi, chúng ta ăn những thứ đó, anh chị em không bệnh cũng bị đau. Thì bây giờ có một biện pháp duy nhất là chúng ta nên phòng ngừa ở gia đình, bằng hình thức, nếu anh chị em sợ, ngày nào nhớ thì làm. Nhưng tình trạng mà báo động cho thế giới, báo động cho quốc gia, *nước bị ô nhiễm toàn bộ*, thì có một biện pháp duy nhất là cái *robinet chánh* ở nhà, dẫn nước từ ở ngoài truyền vô nhà, anh chị em phải dùng *kim tự tháp*. Anh chị em *tập trung từ 30 giây tới 5 phút*, và chính sau 5 phút này, anh chị em đặt kim tự tháp này

xuống. *Truyền vô cái robinet nước của anh chị em bằng điện năng của anh chị em 5 phút nữa.* Ghi chú kỹ cái này. Đó là một sự an toàn cho anh chị em xài nước trong nhà, bằng nước tắm, bằng nước nóng, nước lạnh. Chỉ truyền vô cái robinet chánh thôi. Còn nữa, tôi biết tâm lý anh chị em, chắc chắn là anh chị em không có để ở ngoài đâu, một công hai chuyện, thế nào anh chị em cũng đặt robinet nước, chắc ăn. Vừa tập xong 30 giây tới 5 phút, cũng nghe lời ông Thầy vậy, hoặc không nghe lời ông Thầy đâu. Anh chị em muốn bảo vệ cho chắc ăn, bảo đảm nữa, anh chị em để đó, không có tập kim tự tháp nữa, mà dòm vô robinet nước chánh, truyền vô đó 5 phút nữa. Thay vì anh chị em đặt kim tự tháp ở ngoài, thì tiện nhất, đóng cái thùng bao cái robinet, đặng tiện nhất là *để cái kim tự tháp lên đó, nhìn vô, vừa truyền điện cho anh chị em, vừa truyền điện cho cái robinet.* Tôi biết chắc chắn trước sau, sau trước, anh chị em cũng làm cái việc này. Tôi nói là nói, chứ không chừng anh chị em về làm liền. Anh chị em dùng cái năng lực của mình để hóa giải chất độc cho gia đình mình xài, cái này được. Hoặc nếu anh chị em có rảnh, thứ nhất là anh chị em có vợ, nếu thương bà già vợ, hoặc sợ bà già vợ bắt con vợ, thì anh chị em học cái này, lại giúp cho bà già vợ mình, hoặc ông già vợ mình. Nói, ba ơi, để tình trạng này, để con là rể, làm cho ba má yên tâm, là con truyền điện vô nước, nước không bao giờ trúng độc. Chứ để rủi mà bà già vợ bệnh, thì bắt con vợ về lo cho bà thì mình không có vợ lo cho mình... vì chỗ đó, anh chị em không phải thương bà mà anh chị em thương mình. Thương mình, sợ vợ mình về lo cho ông già vợ, bà già vợ, thành ra mình lo cho ông già vợ, bà già vợ trước hơn, thì con vợ ở nhà lo cho mình. Một công ba chuyện. Anh chị em vui, ông già vợ vui, mọi người không trúng độc, mà người vui nhất là anh chị em. Cái người vui thứ nhì là vợ anh chị em, phải không? Nếu không phải là tôi chịu thua đó. Với điều kiện là anh chị em thương, chứ còn không thương là chuyện khác nữa. Không thương thì chuyện đó của anh chị em, không phải chuyện của tôi. Tôi nói chuyện này là nếu anh chị em thương. Còn không thương là chuyện của anh chị em, tôi không biết cái đó, không có ý kiến. Do đó, trong vấn đề nước là hàng đầu mà chúng ta phải thực hiện cái này.

Vấn đề thứ hai, vấn đề *lửa cháy*. Bây giờ nước A, điểm A bị cháy rừng, thì anh chị em tập trung, nếu biết được nhiều người. Cũng như những trận thiên tai lớn, anh chị em tập trung về một điểm, bằng telephone, tập hợp lại, 5 người, 10 người, 50 người, anh chị em tập hợp lại vào một điểm (*kim tự tháp*), 5 phút. Sau đó, anh chị em *gửi dòng điện từ 5 phút tới 30 phút*, nếu chỗ đó cháy nhiều hoặc cháy ít. Song song thì trong khói của rừng cháy đó, các nơi khác sẽ chữa lửa bằng chất hóa học. Chính chất hóa học đó làm cho chúng ta bệnh đau, bị bệnh, bị khó chịu. Vì chỗ đó một công hai chuyện, anh chị em vừa gửi năng lượng từ 5 phút tới 30 phút cho một cuộc cháy rừng, chặn đứng vấn đề cháy, giảm bớt chất ô nhiễm, chất độc trong trận cháy rừng đó, hòa vô không khí, làm cho không bị ô nhiễm không khí. Cá nhân hoặc tập thể cũng được. Cùng một thời điểm, anh chị em điện thoại cũng

được. Vào thời điểm đó anh chị em tập trung xong rồi, sau thời điểm đó gửi cái năng lực tới điểm A, điểm B nơi bị cháy rừng, thì chúng ta sẽ giúp được phần này. Giải quyết được hai mặt, vừa bớt cháy rừng, vừa không khí không ô nhiễm, giúp cho người ta không bị trúng độc bởi không khí ô nhiễm do chất hóa học trong lửa phát ra, luân lưu trong không khí.

Nước ngập, cũng vậy. Nước ngập vùng A, vùng B, thì anh chị em làm như cháy rừng. Cá nhân, tập thể, tập trung vào một điểm, mà điểm đó là điểm A, thì chắc chắn điểm A đó nước từ từ sẽ rút vô trong biển, đưa vô những sông để giúp bớt nạn lụt, để nước rút xuống, giúp cho người ta có nhà ở, không bị ảnh hưởng vấn đề nước lụt, không có chỗ ở, không có nơi ăn, hoặc bị bệnh, bị đau khi nước ngập. Đó là một hình thức mà tôi giúp ý kiến cho, tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh, sự kết hợp của anh chị em là một sự đóng góp giúp cho những trường hợp thiên tai để ít có bị thiệt hại cho nhân loại, cho vật chất. Tôi giải thích cho những trường hợp đó, anh chị em ghi chú cho kỹ. Tùy trường hợp sử dụng. Điều quan trọng nhất, hàng đầu cho chúng ta là vấn đề *nước*. Nếu nước sông, nước biển bị ô nhiễm thì chắc chắn trong không khí bị ô nhiễm dưới mọi hình thức, ngay cả nước giếng, thì muốn an toàn nhất, sẽ dùng công thức bằng kim tự tháp. Có một số tự bơm nước giếng xài, vẫn bị độc như thường. Vì chỗ đó, nếu anh chị em xài trong hệ thống của nước giếng, bơm lên hồ xài, thì tiện nhất. Anh chị em vừa thực hiện cái này, vừa đặt cái này lên hồ, truyền điện vô trong hồ nước từ giếng bơm lên, xài nước trong hồ đó an toàn. Có một số quốc gia xài nước giếng, thì áp dụng giống cũng như cái vòi nước robinet, từ trong nhà. Anh chị em không thể giúp hoàn toàn đâu, nhưng, cũng như đây là lượng nước từ ngoài vô, anh chị em chặn đứng bằng cái năng lượng này, thì mỗi ngày truyền như vậy, xài thì sẽ không có gì trở ngại.

Tôi giải thích, trong vấn đề nước là hàng đầu, rất khó khăn cho chúng ta, chúng ta phải cẩn thận sử dụng cái này, có như vậy chúng ta mới bảo vệ an toàn được trong vấn đề nước. Tuy nhiên, *lượng thực thực phẩm* mua về, khi mà bị ô nhiễm toàn bộ hết, anh chị em đâu có biết trong tủ lạnh có bị ô nhiễm không, hoặc ở trong freezer chứa lương thực. Thì anh chị em *truyền toàn bộ vô lương thực, thực phẩm ăn ở trong tủ lạnh, trong freezer, cũng từ 5 phút tới 30 phút*, nếu lương thực của anh chị em bị ô nhiễm nhiều thì chắc chắn điện năng sẽ cần nhiều. Mà cần nhiều thì dòng điện sẽ chạy hoài, chừng nào đủ điện nó chạy ngược về anh chị em, thì anh chị em stop. Chắc chắn lương thực anh chị em nấu sẽ không bị trúng độc, nhiễm trùng. Đó là trường hợp khi có báo động toàn cầu, sử dụng. Còn không báo động toàn cầu thì khỏi cần phải sử dụng cái đó. Không biết được thời gian nào có hoặc không, nhưng tôi sẽ dạy cho anh chị em chuẩn bị hết. Chúng ta có năng lực này thì chính chúng ta bảo vệ cho mình, gia đình mình trước đi. Có thời gian, có điều kiện, thì có thể đi tới gia đình khác, bà con mình, bè bạn mình, mình giúp cũng được chứ không phải chỉ trong gia đình của anh chị em thôi. Lúc đó phương

tiện dễ dàng thì anh chị em tới, khó khăn thì không tới, không giúp được, cũng không có gì trở ngại. Bất cứ trong trường hợp nào xảy ra, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng nuôi dưỡng con người rồi, nuôi dưỡng lương thực, thực phẩm, hoa màu rồi, thì chúng ta cũng có cách nuôi dưỡng thực phẩm chứa trong nhà để ăn, và chúng ta giúp cái lượng nước luân lưu trong nhà, có một loại nước trong lành, không bị ô nhiễm, sử dụng sẽ được an toàn. Những điều kiện, nguyên tắc, tôi hy vọng anh chị em ghi chú cho kỹ. Gặp trường hợp nào sử dụng trường hợp đó. Có như vậy thì chắc chắn anh chị em sẽ giúp cho mình và giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn.

Bây giờ, tôi chỉ cho anh chị em. Cái này hay lắm. Không có đấng thiêng liêng nào dạy cho anh chị em bằng tiếng nghe đâu. Anh chị em muốn thí nghiệm thì dễ lắm. Anh chị em học lớp sáu này rồi, ngồi xuống đây, mỗi ngày nghĩ luân xa số 6, số 7 của mình 30 giây. Sau đó nghĩ luân xa số 6 với 2 hệ thận kinh phía sau đầu. Nghĩ chừng 3 bữa, anh chị em hết nghe à. Biết tại sao vậy không? Tại vì lỗi tai anh chị em bệnh. Lỗi tai bình thường thì nghe gió có một. Lỗi tai bệnh nghe tới ba lặn. Hoặc gió người ta nghe ào ào. Còn anh chị em thì không nghe. Thuộc về lỗi tai bệnh rồi. Mà lỗi tai bệnh, trị bệnh thì hết nghe gió à. Chứ các đấng không có dùng gió dạy cho anh chị em đâu. *Các đấng thiêng liêng cao cả dạy cho anh chị em bằng tư tưởng.* Trong tương lai cái sixième sens của anh chị em với cái sixième sens của tôi mà contact lại, tôi dạy cho phải làm như thế này, thế này, ... Mà anh chị em đừng lo. Người Tây Ban Nha tôi sẽ nói tiếng Tây Ban Nha cho nghe. Anh chị em người Đức tôi sẽ nói tiếng Đức cho anh chị em nghe. Anh chị em người Bulgarie, tôi nói Bulgarie cho nghe. Hungary, tôi nói Hungary cho nghe. Chứ không phải tôi nói tiếng Việt nam, đừng có sợ anh chị em nghe không được. Nói tóm lại khi tôi hướng dẫn bằng sixième sens với anh chị em, anh chị em nghe ngôn ngữ nào giỏi nhất thì tôi sẽ truyền bằng ngôn ngữ đó cho anh chị em nghe. Chứ không phải tôi nói tiếng Việt, nghe được mà không hiểu. Thì ngược lại cũng vậy. Tư tưởng của anh chị em phát ra thì tôi biết. Cũng như câu hỏi của anh chị em nêu ra tràng gian, muốn hỏi gì thì hỏi. Tôi mà nghe từng chữ một, mỗi một chữ tôi suy nghĩ một phút thôi, thì mỗi ngày anh chị em học có hai câu, cái hết giờ, và bye, bye... Vì chỗ anh chị em hỏi 40 chữ, tôi nghe một chữ, tôi biết anh chị em muốn hỏi cái gì, tôi trình bày cho anh chị em hết. Đó là lý do vậy. Thì đi lại vấn đề anh chị em yên tâm đi. Những hình thức mà các đấng dạy cho trong tương lai, và trong tương lai anh chị em tiếp xúc với các đấng thì các đấng sẽ dạy cho anh chị em bằng tư tưởng trực tiếp. Anh chị em ngồi thế này. Các đấng dạy cho anh chị em đường đạo, thì không phải anh chị em suy nghĩ đâu. Tại anh chị em không biết, thì làm sao suy nghĩ được? Các đấng nói, đường đạo, con phải làm thế này, thế này ... Thì khi các đấng dạy cho anh chị em rồi, anh chị em cũng không hiểu luôn. Anh chị em hỏi, bây giờ Thượng Đế hoặc Chúa ơi, hoặc Phật ơi, Ngài có thể giúp cho tôi, tôi không hiểu nghĩ thế này. Giống như anh chị em hỏi tôi vậy. Cái nào không hiểu tôi giảng

nghĩa. Nhưng các đấng thì anh chị em chỉ hỏi một câu thôi, các đấng giải nghĩa dài lắm. Và trong câu hỏi dài mà các đấng trả lời thì mười phần anh chị em hiểu được bảy thôi, còn ba phần đó, anh chị em hỏi nữa. Hỏi nữa, các đấng trả lời cho anh chị em dài thiệt, anh chị em hiểu bảy, còn ba. Vì chỗ đó, liên tục, từ ngày này qua ngày kia, từ tháng này qua năm nọ, từ cuộc đời anh chị em bây giờ tới chết mới hết học. Đó là cuộc đời tôi, thì trong tương lai cuộc đời của anh chị em cũng vậy, chứ không phải ngưng đâu. Chừng nào anh chị em nhắm mắt, chết thiệt đó, cái linh hồn nhảy ra ngoài đó, là chấm dứt, hết học. Còn bây giờ chúng ta bằng xương, bằng thịt, bằng linh hồn, bằng thể xác, thì chúng ta học hoài. Anh chị em đừng nói chúng ta làm biếng học lắm. Được rồi, anh chị em làm biếng học phải không? Được rồi. Thì thay vì làm biếng học, nhưng siêng làm việc. Ban ngày làm rồi, tối anh chị em làm thêm, làm kế toán tính sổ sách thêm. Ban ngày thì làm 8 tiếng chưa đủ. Tối thay vì coi TV, anh chị em coi TV thì sợ tốn tiền điện, thay vì coi TV thì làm sổ sách. Anh chị em lãnh hết sổ sách kế toán làm. Được rồi, làm đi. Tôi cho anh chị em làm, không có gì trở ngại hết. Mọi lần thì mỗi một đêm anh chị em làm 2 tiếng, 3 tiếng, thay vì nghỉ anh chị em ráng làm. Được rồi, anh chị em nói tôi đâu có cần học, tôi chỉ cần làm kiếm tiền. Được rồi, làm đi. Thay vì 3 với 3 là 6, anh chị em dòm con số hoài, mọi lần thì hay lắm, rõ ràng lắm. Bây giờ 3 với 3, không biết tính bao nhiêu. Thôi chắc tôi mệt, nằm tôi nghỉ chừng 5 phút, tôi để đồng hồ reo. Đồng hồ reo một trăm tiếng, anh chị em ngủ tới sáng luôn. Chừng 3 lần như vậy là người ta không muốn cho anh chị em làm sổ sách nữa. Phải trả lại người ta. Cho anh chị em buồn ngủ à. Cho mất sụp hoài, làm việc không được? Thì còn nước nằm, mà nằm ngủ, ai muốn làm gì làm. Tại lúc anh chị em ngủ, linh hồn anh chị em đi mất rồi. Ai muốn kiêng anh chị em cũng được. Nếu làm biếng đó. Còn siêng thì lúc làm việc anh chị em học cũng được, giống như tôi. Tôi siêng thì muốn ngủ bao nhiêu, muốn thức bao nhiêu cũng được. Tại tôi vừa dạy học tôi vừa học bài của tôi. Khi mà tôi học bài, anh chị em hỏi, tôi đâu có nghe. Tôi nghe tôi không hiểu, thì tôi nghe làm chi? Hỏi đi, hỏi tiếng Anh, tiếng Pháp, hỏi đi. Lúc đó tôi học bài đó. Học bài vừa xong, anh chị em hỏi vừa dứt, tôi trả lời. Tôi lẹ lắm, anh chị em vừa hỏi thì tôi học bài. Học bài, bên này vừa thông dịch, tôi trả lời. Lối tôi học như vậy đó. Hỏi đi, tôi không thèm nghe, tôi đi tới, đi lui, không thèm nghe. Nghe tôi không hiểu, nghe làm gì? Anh chị em nói tiếng Đức, tiếng Tây, tiếng Anh, tiếng đủ thứ, tôi nghe không được. Mà tôi nghe không được, thì nghe làm gì? Tôi đi tới đi lui, tôi học bài. Vậy là không ai mất thời gian, mà tôi lại học nhiều hơn anh chị em. Tôi học hoài. Lối tôi học như vậy, thì anh chị em trong tương lai cũng vậy. Chứ đừng có cà nanh. Muốn học tôi cho học giống như tôi. Thì với điều kiện đừng có làm sổ sách thêm. Anh chị em làm sổ sách tôi cho anh chị em ngủ tiếp. Overtime, theo tiếng Mỹ. Việt nam là làm thêm, làm ngoài giờ đó. Anh chị em lo làm hoài, 7 với 7 là 14, cái đó biết rồi, mà anh chị em làm hoài. Mà làm hoài thì cho anh chị em ngủ, học dễ dàng nhất. Đó tôi thí dụ cho anh chị em nghe. Đó là trong tương lai tôi học thế nào, anh chị em học thế đó. Không phải tôi ép anh

chị em học. Tôi muốn cho anh chị em càng ngày càng giỏi để giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho những người khác. Điều đó là lý do tôi muốn anh chị em học hoài. Chứ không phải tôi nói tôi học nhiều, tôi thấy anh chị em học ít, tôi cà nanh, tôi bắt anh chị em học cho vui. Không phải vui đâu, cho anh chị em giỏi chứ không phải vui. Học đâu có gì vui, học cực thấy mệt mà vui cái gì! Nhưng mình giỏi, giỏi mới giúp người ta được. Anh chị em nghe rõ. Qua câu hỏi này tôi dẫn giải cho anh chị em, để được thêm một phần kinh nghiệm này. Mong rằng anh chị em hiểu được thì chúng ta chắc chắn là đóng góp, giúp cho mọi người. Mọi người giúp như thế nào thì chưa thấy, cần nhất là giúp anh chị em, gia đình mình trước. Tôi dạy cho anh chị em thì luôn luôn giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc. Nhưng mà thật sự nhân loại thì lâu lắm, mà dân tộc cũng lâu lắm. Cái chuyện mau nhất là anh chị em giúp cho gia đình của anh chị em, bên vợ, bên chồng, bên con, bên cháu, bên dâu, bên rể, cháu nội, cháu ngoại, trời ơi, gặp gia đình nào mà có mười người con, tổng cộng lại 180 người. Vì bà con của xui gia, bên trai. Bà con của xui gia, bên gái. Bà con của thằng rể mình, bà con với con dâu mình, trời ơi. Lúc mà mình không có tiếng, không có tiền, thì không ai nhìn mình hết. Chừng mà anh chị em có tiếng, có tiền rồi, lúc đó đủ bà con hết. Đến nỗi mà nhìn tôi, tôi cũng không biết người đó là ai hết. Nói bà con tôi. Hỏi hỏi nào? Nói, cách nay 45 năm về trước, tôi với anh học chung một trường. Trời ơi, sao tôi nhớ nỗi? Học tới năm sáu chục đứa, học tới ba bốn trăm đứa, làm sao tôi nhớ nỗi. Lúc đó đứa nào đứa nấy ở trần, ở ruộng, tắm sông, làm sao tôi nhớ được. Tôi nói tôi không nhớ được. Nhưng mà anh nhìn tôi thì tôi nhớ má anh thì tôi hy vọng tôi biết, chứ anh thì tôi không biết rồi. Tôi năm mươi mấy tuổi, nó năm mươi mấy tuổi, nói, tôi với anh hồi đó học chung trường, mà 50 năm về trước làm sao tôi nhớ được. Trừ trường hợp anh chị em ruột thịt mình nhớ chứ. Tại vì bây giờ tôi có tiếng, chứ hồi xưa ... đâu có nhìn tôi. Hồi xưa tôi nghèo, thấy tôi họ sợ, sợ tôi mượn tiền. Lúc mà tôi nghèo không dám nhìn tôi, sợ tôi mượn tiền. Mà tôi mượn tiền, tiền đâu tôi trả, thành ra họ tránh xa lắm. Bây giờ thì kể đủ chuyện hết, 50 năm về trước, 45 năm về trước, nhớ không? Lúc tôi với anh đi học, thằng kia nó đánh anh, tôi bên đó? Trời ơi, làm sao tôi nhớ được. Tôi nói tôi không nhớ! Tôi thí dụ cho anh chị em học cho vui thôi. Thật sự là vậy. Nhưng mà dù cho không quen, dù cho quen, dù cho người lạ, dù người thân, mình có khả năng, mình giúp người ta, cái đó là nhiệm vụ của mình. Nhưng mà tôi tội nghiệp cho họ vậy đó thôi. Chứ tôi nói: “thôi, khỏi kể, bây giờ bệnh, lại đây tôi dạy cho, tôi trị cho”. Chứ khỏi kể 50 năm về trước, tôi bị người ta đánh rồi “you” bệnh, khỏi kể cái đó, bây giờ ngồi đây. Bệnh tôi trị bệnh cho. Muốn học lớp 1, tôi mở luân xa cho. Học lớp 2, lớp 3, tôi cho học. Không có tiền tôi cho miễn phí, đừng có kể công. Khỏi kể gì hết. Ý người bạn của tôi kể, để cho tôi trị bệnh cho họ hết bệnh. Kể cho tôi đăng tôi cho học miễn phí. Tôi nói không có tiền phải không? Vô học đi, học, học học, học. Muốn học khóa nào cũng được, học xong rồi về giúp người ta. Người lạ tôi cũng giúp chứ đừng có kể mà cách nay 50 năm, 45 năm. Lâu lắm rồi, tôi nhớ không nỗi đâu. Thôi bây giờ muốn

học thì tôi giúp, khỏi kể công. Người đó tự nhiên khỏe à. Tôi nói bây giờ anh có giúp tôi thì tôi cũng giúp cho anh. Mà trước kia anh không có giúp tôi, tôi cũng giúp cho anh, ngồi đây tôi trị bệnh, rồi học. Những trường hợp đó mình phải thông cảm cho người ta. Những người lạ mình còn giúp được, chứ đừng nói những người thân hoặc những người gần mình, mặc dầu không có bà con, nhưng nhìn mình, mình cũng phải giúp cho người ta. Không nhìn, mình cũng giúp chứ đừng nói nhìn.

Kể vậy cho anh chị em đỡ mệt, thì anh chị em hăng, anh chị em học. Chứ để tôi dạy mà anh chị em cứ gục tới gục lui hoài. Mà tôi thấy đặc biệt cái lớp này không có gục nhe, có một hai người gục thôi. Ít có ngủ gục đó. Tôi dạy mấy lớp kia, anh chị em biết, sáng 8 giờ tôi dạy lớp 5.2, tôi biểu chuẩn bị, nhắm mắt lại tôi truyền điện, 8 giờ rưỡi ngủ rồi. Rồi mấy người kia nói, không có ngủ đâu, tôi thiền. Rồi mấy người kia nói, không phải thiền, tại Thầy truyền điện nhiều quá rồi, tôi khỏe quá, tôi ngủ. Đi học mà cứ đổ thừa điện truyền nhiều.

96/ Kính thưa Thầy, ông này xin có 2 câu hỏi. Câu thứ nhất, ông nghĩ đây là một câu hỏi mà nhiều người muốn hỏi. Ông xin cố gắng hỏi Thầy, Thầy có nói về một thế giới mới, con người mới, những tư tưởng mới và sự hợp nhất. Làm sao cho có tình thương bác ái, làm sao chúng ta không có tự tôn, tự đại, mà chúng ta bỏ tất cả những sự sợ hãi ra. Tất cả những khái niệm này thì ông có cảm tưởng như mọi người đều nghe, nhưng chúng con có cảm tưởng như chính chúng con là những người phạm lỗi, và có thể chưa thực hiện được những ý niệm này. Xin hỏi Thầy: tại sao rất nhiều người trong chúng con có cảm tưởng như là có sự phạm lỗi?

Câu hỏi thứ hai, sau nhiều ngày học ở đây, ông nghĩ rằng ông đã hiểu được rất nhiều từ những điều mà ông đã muốn được học hỏi, muốn được nghe sự giải thích từ khi ông học lớp 3. Ông muốn học hỏi rất là nhiều, muốn hiểu Thầy nhiều hơn, mà không cần phải qua những lời nói, hoặc không cần phải có sự thông dịch. Và khi dùng cơm, ông cũng có nói chuyện với nhiều học viên khác, và nhiều người cũng có ý muốn như ông là làm sao trong tương lai chúng con có thể học được mà không cần qua những lời nói. Xin hỏi Thầy khi nào có được những lớp học mà chúng con có thể hiểu được bằng sự thân giao cách cảm mà thôi?

Bây giờ anh chị em biết tại sao, con người mới, thế giới mới, ngôn ngữ mới, tư tưởng mới, tất cả những gì thay đổi mới. Nhưng mà tư tưởng chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp rồi, bị thất bại nhiều rồi, nên bây giờ sợ. Vì chỗ sợ đó, mới quá, không biết anh chị em có thực hiện được không, đó là linh hồn của chúng ta, chưa nói đến cái thể xác của chúng ta. Cái linh hồn của chúng ta đã thất bại nhiều rồi, từ chỗ thất bại lớn tới thất bại nhỏ, triền miên thất bại, thì tất cả những gì anh chị em làm, anh chị em cũng sợ thất bại hết. Vì chỗ anh chị em sợ thất bại mà e rằng anh chị em sẽ thực hiện không được, coi như mình, chúng ta sẽ phạm tội. Nhưng thật sự,

nếu chúng ta tiếp tục cuộc hành trình sợ nữa, thì chúng ta sẽ không có phát triển được con người, linh hồn chúng ta. Bởi linh hồn và thể xác chúng ta đã mất tự do nhiều đời, nhiều kiếp rồi.

Lương thực, thực phẩm là giả tạo. Năng lượng vũ trụ thì thiệt, nhưng mà tạo ra muôn loài vạn vật thì giả tạo, do đó anh chị em ăn những chất giả tạo, thì anh chị em phải sống giả tạo. Anh chị em không thể nào sống thiệt được hết. Đây là nói chung vấn đề bài học, chứ tôi không có nói anh này tốt nhiều, anh kia xấu ít hay xấu nhiều. Không phải cái này. Nhưng tôi phân tách từ giai đoạn một, tại sao con người lại sợ tội lỗi, là lý do vậy. Linh hồn chúng ta sợ tội lỗi rồi thì chúng ta mất tự do. Mất tự do thì anh chị em đâu có giúp thể xác được. Do đó thì cộng thêm vấn đề mà năng lượng vũ trụ tạo ra muôn loài vạn vật bằng cơ thể vật chất chúng ta đây là con người chúng ta, hoàn toàn giả hết. Nếu thiệt thì 50 000 năm trở lại đây và bây giờ, chúng ta giữ được rồi. Đâu có giữ được. Nó tan rã theo thời gian và không gian, khi con người ta không biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, làm cho thể xác chúng ta huy hoại. Rồi những vị thầy nghĩ rằng họ có quyền năng khả năng mới đem những phương tiện đặc biệt để ướp xác, hy vọng rằng 50 000 năm sau, 30 000 năm sau, chúng ta sẽ lấy thể xác đó thực hiện chương trình của chúng ta, nhưng hoàn toàn thất bại. Do đó, bây giờ đây, chúng ta học con người mới, tư tưởng mới, việc làm mới, năng lượng mới. Mà nếu chúng ta không học thì làm sao chúng ta biết được cái mới, để giúp cho chúng ta giúp người khác? Đó là lý do tôi và tất cả anh chị em cuối thế kỷ 20 này phải học. Học biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, để cải tạo con người chúng ta phù hợp với đường hướng mới mà Thượng Đế ban ra giúp cho nhân loại, càng ngày càng thông minh, càng giỏi hơn. Do đó anh chị em học cái này, thực hành cái này, tập cái này, vừa cho thể xác của anh chị em, vừa cho linh hồn anh chị em. Vừa cho thể xác anh chị em bảo vệ cái thể xác giả này thành cái thể xác thiệt, không bị hoại. Bằng cái linh hồn của anh chị em là tư tưởng của anh chị em càng ngày càng cao, để kết hợp với thể xác thiệt của anh chị em, cộng với linh hồn thiệt của anh chị em, thì chắc chắn thể xác không bao giờ bị hủy hoại nữa. Anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bảo vệ thể xác, không cần những chất hóa học, những chất đặc biệt ướp thể xác trường tồn vĩnh cửu, mà chỉ biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ bảo vệ thể xác được trọn vẹn. Giống như động vật mà tôi thường trình bày với anh chị em, đó là con rắn. Con rắn là động vật có tuổi thọ cao nhất. Nếu nó không bị tai nạn, không bị người ta giết, thì chắc chắn con rắn sống trên quả địa cầu này không bao giờ chết. Thì chúng ta cố gắng thực hiện giống như con rắn. Con rắn là một động vật lớn. Những động vật nhỏ nữa, nếu nó không có bị tai nạn, không bị chúng ta giết thì nó sống vài ngàn năm. Nhưng tại sao con người chúng ta không biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, mà chúng ta phải 80 năm cuộc đời, 100 năm cuộc đời, chúng ta lại chết? Đó là những cái thất bại triền miên, mà chúng ta sợ hãi. Chúng ta sợ hãi, tới cái đoạn sau cùng, cái thân giả tạm này cũng phải 80 năm cuộc đời, 100 năm cuộc đời, anh chị

em chết. Trong khi những động vật, như con gián, con rắn, nó không cần suy nghĩ, không sợ chết, biết cách thu hút năng lượng vũ trụ tạo cho mình thay đổi hệ thống da, thay đổi tế bào, sức mạnh thì không bao giờ bị bệnh, bị đau, bị chết. Con người chúng ta thông minh tuyệt đỉnh, con người bằng xương bằng thịt chúng ta cao độ. Linh hồn chúng ta giỏi. Nhưng mà sự thực hành chúng ta thì quá dở. Nếu, chúng ta thực hành giỏi thì đâu có chết 80 năm hoặc 100 năm. Nội tôi trình bày với anh chị em, cái xương con cá có chút xíu vậy thôi, ăn vô, đâm vô cổ, chịu không được, mà khắc ra, khắc vô hoài. Đi bác sĩ lấy ra. Trong khi đó, con rắn bầy lớn, nhỏ thôi, cuốn con gà, ăn vừa xương, vừa cánh, vừa lông, ăn hết nguyên con. Gặp con rắn mà bự, nguyên con cá xấu, nó có thể nuốt vô bụng luôn. Nó ăn con nai, ăn hết hai cái sừng đứng lên, chừng nào ăn sừng rụng xuống, nó nuốt vô luôn. Mình thì bằng tám con trâu đó, nhưng mình yếu xìu, 80 năm, rồi bye bye ... 100 năm, rồi bye bye ... Đói hoài. Bây giờ đây chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bằng công thức chúng ta học hỏi được. Trong suốt mấy chục ngàn năm về trước được hồng ân của Thượng Đế, của các đấng thiêng liêng tối cao giúp chúng ta, thì chúng ta sẽ bảo vệ thể xác này giống như con rắn. Mà anh chị em đừng có quan niệm rằng chúng ta không chết, là để hưởng vật chất. Nếu anh chị em quan niệm như vậy thì còn bị giới hạn nữa. Chúng ta *bảo vệ thể xác không chết để chúng ta phục vụ nhân loại, thì anh chị em giữ vững thể xác này hoài*, để linh hồn cùng thể xác của anh chị em đóng góp giúp nhân loại. Nhân loại thì xa vời lắm, nhưng chuyện gần nhất là anh chị em giúp gia đình của mình, con, cháu, gia đình của chúng ta đây. Chứ đừng nói giúp người ngoài. Mà mỗi người trong gia đình chúng ta được thực hiện như vậy thì chắc chắn xã hội, dân tộc, nhân loại hưởng cùng một mục tiêu. Cùng một mẫu số chung thì chắc chắn nhân loại đâu có khổ, đâu có chết sớm. Tôi giải thích trong vấn đề của con người, bằng xương, bằng thịt, mà anh chị em sợ. Do đó sợ thì giảm đường tu. Không có phát triển được thì làm sao anh chị em giữ thể xác anh chị em được? Người học viên này hỏi tại sao chúng ta sợ hoài. Tại vì anh chị em sợ cái thất bại nữa. *Vì chỗ sợ thất bại, nên giảm đường tu. Mất tự do linh hồn, mất tự do thể xác*. Không vượt ra ngoài linh hồn được, không vượt ra ngoài thể xác được. Chưa nói tới, chuyện của mình, chuyện của tôi, tôi lo chưa xong, chuyện xấu của tôi, tôi nói tôi cho chắc ăn, chuyện xấu của tôi tôi lo chưa xong, mà tôi lo chuyện xấu người ta hoài. Thì bao nhiêu cái xấu nó dồn dập vô đây hoài, làm sao mà tôi thành người tốt được. Bao nhiêu chuyện lo âu của tôi hoài, làm sao mà tôi có sáng kiến được. Cái lo âu của tôi, tôi lo chưa xong, tôi lo âu của anh chị em. Tôi thí dụ đề tài của tôi để anh chị em dễ học. Nhưng mà bây giờ đây, tôi là Thầy tôi khác biệt anh chị em. Tôi lo âu, tôi lo âu là không phải tôi ích kỷ. Tôi lo âu là tôi sợ không có đủ thời gian để tôi giúp toàn thể nhân loại được. Trong khi đó nhân loại thì quá đau khổ trên toàn thế giới. Tôi lo âu điểm này. Nhưng *khi chúng ta lo âu điểm này, thì ngược lại chúng ta càng ngày càng sáng suốt*. Còn chúng ta lo âu vấn đề sợ sệt, thiếu cơm ăn, thiếu áo mặc, thiếu nhà ở, thiếu phương tiện, thì càng ngày chúng ta sẽ ép cái thể xác lại, làm cho chúng ta bị già nua, làm chúng ta

không phát triển được tinh thần chúng ta, không phát triển được linh hồn chúng ta, nếu anh chị em nghĩ vật chất. Đó là bài học mà tôi muốn giải thích thêm để anh chị em xóa bỏ những gì không cần thiết trong đầu của chúng ta mà những gì cần thiết thì anh chị em sẽ đem vô, bằng hình thức học hỏi, nghiên cứu, phát triển, giúp nhân loại, giống như chúng ta không có bị chết, không có bị đau khổ. *Càng ngày anh chị em sẽ càng mạnh khỏe hơn để bảo vệ thể xác mình, giúp cho người khác. Đó là anh chị em vượt ra ngoài vấn đề ràng buộc, luật lệ.* Mà tự do linh hồn, tự nhiên sẽ thấy sáng suốt, sẽ thấy mạnh khỏe. Khi thể xác anh chị em tự do, khi linh hồn tự do thì việc gì anh chị em làm cũng được, việc gì giải quyết cũng được hết. Tôi tóm tắt lại, qua câu hỏi học viên này, tại sao mình nghĩ rằng mình có tội, mình thực hiện không được? Thì những gì học viên này nêu ra, do sự trả lời của tôi thì đóng góp cho anh chị em một phần kinh nghiệm này, anh chị em chỉ áp dụng câu tôi vừa trả lời, mà anh chị em áp dụng cho bây giờ, cho tương lai, thì anh chị em sẽ thấy cuộc đời anh chị em, sẽ khác liền.

Nếu anh chị em muốn thực hiện thì tối nay, hoặc hôm nay, anh chị em cứ thực hiện đi. Tối nay anh chị em rảnh, trước khi tập kim tự tháp, và sau khi tập kim tự tháp, thì anh chị em có một chương trình. Những gì không cần thiết từ trước tới giờ mà anh chị em giữ, anh chị em bỏ ra, đó cái thứ nhất. Cái thứ hai, ông Thầy nói, bây giờ cái tình trạng nhân loại sẽ không có bị thiên tai, tận diệt nữa, thì chúng ta làm kế hoạch nào để chúng ta giúp lương thực, thực phẩm, hoa màu, con người ý thức đường tu, đừng ham vật chất. Thì anh chị em tính bài toán trong đầu đi, tính bao nhiêu đó thôi. Cũng như anh chị em muốn học đường đạo, thì sẽ được những sự chỉ dẫn của các đấng. “Con ơi, nếu con thật tâm muốn giúp cho con người, giúp cho nhân loại không có chết chóc, giúp lương thực, thực phẩm, hoa màu và con người để sống để phục vụ cho nhân loại thì đây, Thầy sẽ chỉ con như thế này đây”. Thì cái tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em sẽ kích thích. Anh chị em sẽ thay đổi, con người sẽ thay đổi liền. Anh chị em thấy thoải mái, sung sướng vô cùng. Đó là tự do thể xác của anh chị em thiết. Tự do linh hồn của anh chị em thiết thì tự nhiên thoải mái liền. Những sáng kiến anh chị em thấy trần ngập vô trong óc, càng ngày càng mạnh thêm nữa, để cho anh chị em được có chương trình, có kế hoạch giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình của chúng ta, dân tộc của chúng ta. Nếu anh chị em không tin lời tôi nói, thì bữa nay đây, trưa nay đây, anh chị em ăn cơm xong, còn rảnh một giờ, nửa giờ, anh chị em ngồi suy tư đi, suy nghĩ những lời tôi nói đi, thì anh chị em sẽ thay đổi khác liền. Thay đổi ngay tức khắc liền, lúc mà suy nghĩ. Đó là những sự kết quả đem lại cho chúng ta. Là đem lại tự do cho thể xác của anh chị em, đem lại tự do linh hồn của anh chị em, mà anh chị em không có bị ràng buộc bởi luật lệ nào hết. Mà chính luật lệ này ràng buộc cho anh chị em làm cho anh chị em sợ, thì chúng ta bỏ cái ràng buộc này, thì tự nhiên thấy con người tự do, linh hồn tự do, thì anh chị em sẽ an nhiên, tự tại liền. Một bài học đơn sơ, đơn giản, mà đầy đủ kết quả, rất nhanh. Nếu anh chị em thực hiện như vậy hoài, giữ được nửa

giờ, giữ được một giờ, giữ nhiều giờ, mà giữ nguyên ngày 24 giờ đồng hồ, mà ngày này qua ngày kia, tuần này qua tháng nọ, tháng nọ qua năm kia. Thì anh chị em sẽ an nhiên, tự tại, sẽ giải quyết tất cả mọi vấn đề khó khăn nhất cuộc đời của anh chị em. Anh chị em giải quyết đã đành rồi, thì sẽ giải quyết những vấn đề khó khăn cho tất cả mọi người gần anh chị em, anh chị em cũng giúp. Hoặc người ta cần anh chị em giúp thì anh chị em sẽ giải quyết được hết mọi vấn đề. Qua câu hỏi của học viên này, trong vấn đề nghĩ mình có tội thì chính những có tội là tại mình hết, thì mình phải xóa bỏ hết, tập lại câu mà tôi vừa trả lời cho anh chị em. Đây là một kinh nghiệm quý giá mà anh chị em áp dụng, chắc chắn là anh chị em sẽ thành công. Tại việc này tôi cũng đã áp dụng rồi. Tôi biết được rồi, những thành công tốt đẹp của tôi rồi, tôi muốn truyền lại cho anh chị em những tốt đẹp này để anh chị em áp dụng cho mình, giúp cho gia đình của anh chị em. một câu hỏi thứ nhất thôi, đáng lẽ còn tiếp tục nữa. Nếu tôi nói hoài thì không có thời gian trả lời câu hỏi thứ nhì, và trả lời câu hỏi của những người khác. Do đó tạm thời ngưng ở đây, để tôi trả lời câu hỏi thứ hai, và tôi sẽ giúp ý kiến cho những người khác nữa. Còn phần kế tiếp nữa, có lẽ hy vọng lần tới hoặc lần sau, hoặc lần nào mà có duyên lành, anh chị em gặp tôi, tôi sẽ giải thích nữa.

Trong vấn đề anh chị em không có thời gian nhiều, tôi cũng biết. Cuối thế kỷ 20 này vô cùng khó khăn trong vấn đề thời gian và không gian. Ngay cả thời gian của tôi thì không có đủ thời gian để giúp cho tất cả các nước trên thế giới. Ngành Nhân điện chúng ta càng ngày càng phát triển, càng ngày càng nhiều người học, càng ngày càng nhiều quốc gia đòi hỏi sự học hỏi nghiên cứu trong lãnh vực nghiên cứu năng lượng vũ trụ để bảo vệ sức khỏe. Anh chị em thấy không, 5 năm trước là tôi không có rảnh rỗi. Mỗi năm tôi về Mỹ 3 tháng, thì ngược lại bây giờ, bây giờ mỗi năm tôi về Mỹ có 2 tuần, 3 tuần thôi. Không có thời gian nhiều. Mà mỗi lần tôi về Mỹ thì tôi cũng không được rảnh. Tôi phải dạy học, tôi phải tiếp xúc anh chị em, rồi tôi đi tiểu bang này, tiểu bang khác, tôi thăm trung tâm này, trung tâm kia, hết giờ. Coi như trong vấn đề rảnh rỗi trong gia đình thì ít lắm. Không có nhiều thời gian đâu. Do đó tôi cũng biết trước sự việc này, tôi mới khuyên anh chị em, cái lớp này, thay vì lớp sáu đầu tiên, tôi khuyên thì tôi thấy thời gian còn, nhưng mà tôi nhìn lại phía sau tôi, thì thời gian không đủ nữa. Do đó bắt đầu lớp sáu thứ nhì, lớp sáu thứ ba, và ngày hôm nay lớp sáu thứ bốn, tôi hướng dẫn cho anh chị em một cái *phương pháp ngăn nhất là tập luyện kim tự tháp*. Thứ nhất là *bảo vệ thể xác của anh chị em*, giữ thể xác cho anh chị em được an toàn. Thứ hai là *giúp cho linh hồn anh chị em phát triển*. Thứ ba là trong tương lai nếu bất cứ vì lý do gì, telephone, satellite không có hoạt động được tốt đẹp, không có hoạt động được 100%, nó bị giới hạn bởi vấn đề kỹ thuật, bởi vấn đề thời gian, bởi vấn đề thời tiết, và những kỹ thuật máy móc có thể là bị giới hạn, thì anh chị em đâu có thời gian mà điện thoại cho tôi. Anh chị em viết thư cho tôi, cái thư của anh chị em mà tới tôi rồi, thì mất thời gian tính rồi. Hồi xưa gửi thư 3 ngày, máy bay nó sẽ

Qua câu hỏi của học viên này, tôi giải đáp cho học viên này yên tâm, cũng như tất cả anh chị em học viên trong lớp học này, khi tôi giải đáp thì tùy trường hợp, tùy hoàn cảnh, cái nào phù hợp với anh chị em thì anh chị em thực hiện. Cái nào không phù hợp thì anh chị em để đó, hoặc không thực hiện cũng được, không có gì trở ngại. Chứ không có nghĩa là, tôi trả lời cho học viên này, học viên này nghe 100%, rồi tôi buộc anh chị em phải nghe 100%, không phải vậy đâu. Tùy sự suy nghĩ của anh chị em, tùy sự lựa chọn của anh chị em, hợp thì thực hiện, không hợp thì để đó, không có gì trở ngại hết.

97/ Trước hết ông này xin kính chào Thầy và xin có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, chúng ta có thể dùng kim tự tháp này để hợp nhất một người đàn ông và một người đàn bà? Câu hỏi thứ hai, ông xin trình với Thầy, hiện tại bây giờ những động vật như ếch và cá sấu đang bị sinh sản với những biến đổi thể xác. Đây có phải là những dấu hiệu của những sự thay đổi trên quả địa cầu mà Thầy nói đến không? Câu hỏi thứ ba, khi chúng con học ở lớp một, thì Thầy có dạy là chúng con phải có tình thương và bác ái thì chúng con mới có thể giúp trị bệnh. Tất cả tình thương là phải do từ tim, đó mới là tình thương thật sự. Và luân xa 4 cũng là nơi mà linh hồn ngự trị. Vậy thì có phải chính vì chúng ta cần phải có tình thương thật sự, thì linh hồn mới được tự do để xâm nhập vào một thể xác khác để giúp đỡ họ?

Tôi giải thích trong vấn đề dùng kim tự tháp, để anh chị em hợp nhất. Hợp nhất được, nghe tôi trả lời cho rõ. Anh chị em dùng kim tự tháp này, hợp nhất người đàn ông, đàn bà được, dễ dàng lắm, nhưng mà hợp nhất bằng tư tưởng, chứ không phải bằng thể xác! Thể xác anh chị em sẽ hợp nhất được với điều kiện là khi nào thể xác anh chị em nhẹ giống như linh hồn của anh chị em, thì sẽ hợp nhất được. Đó là tương lai của thế kỷ 21 về sau, chính tôi sẽ dạy cho anh chị em công thức này. Được, cái đó tôi học hết rồi. Nhưng sẽ đợi thời gian, *khi có một con người mới, một năng lực mới, và một chu kỳ mới thì tôi sẽ dạy cho anh chị em cái này.* Có thể là qua câu hỏi của học viên này, có thể là thánh hai, năm 1998 đây, tôi sẽ dạy cho anh chị em trong vấn đề kỹ thuật, làm thế nào mà anh chị em kích thích tuyến yên, tuyến tùng rất mạnh để cơ thể của anh chị em sẽ nhẹ nhàng, từ từ anh chị em hòa hợp với linh hồn của anh chị em. Qua câu hỏi, học viên này nhắc nhở cho tôi, cách nay sáu tháng về trước, vào một ngày thiền định, được Thượng Đế dạy cho tôi. Chính Thượng Đế dạy cho tôi học, để kích thích tuyến yên, tuyến tùng, mà trở thành con người mạnh khỏe, không bị ràng buộc bởi cái thể xác và linh hồn. Tôi phản đối. Khi Thượng Đế dạy, tôi biết rằng Thượng Đế là đáng tối cao. Nhưng tôi nói tôi là Thầy, tôi có hàng triệu học trò, 60 nước trên thế giới, tại sao Thượng Đế dạy cho tôi, mà tôi không chấp nhận, Thượng Đế hỏi tôi. Tôi trả lời như thế này, “cái trình độ căn cơ tôi là Thầy, tôi dạy các nước trên thế giới, phù hợp với Thượng Đế, phù hợp với các đấng thiêng liêng cao cả, nhưng mà chưa có phù hợp

với học trò ngành Nhân điện của chúng ta”. Bởi trình độ căn cơ của nhân loại nói chung, của ngành Nhân điện, có bao nhiêu đây, làm sao tôi giải thích được? Nếu tôi giải thích được, nếu tôi áp dụng được, thì cho tôi, nhưng tôi cũng không thích. Bởi vì vượt ngoài cái xã hội con người. Tầm mức cao quá mà trình độ nhân loại, ngay cả tôi, mà học trò bao nhiêu đây thì làm sao anh chị em dám thực hiện được. Nếu không khéo thì người ta nói ngành Nhân điện mình thế này, thế khác, dạy không đúng nguyên tắc. Nhưng mà tôi chưa áp dụng đâu. Tôi đợi khi nào mà anh chị em có đầy đủ khả năng, đầy đủ sự hiểu biết, anh chị em không còn ràng buộc bởi thể xác và linh hồn của anh chị em, và linh hồn thể xác của anh chị em tự do, thì lúc đó tôi dạy. Anh chị em hoạt động liền, và tức khắc tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em sẽ trở lại mạnh liền, anh chị em sẽ khỏi chết liền, và trẻ trở lại liền. Tôi học cách nay 6 tháng rồi. Nhưng mà vẫn không áp dụng. Chưa bao giờ tôi đề cập tới một người thứ hai nghe, và cũng không bao giờ tôi áp dụng trong chương trình mà tuyến yên, tuyến tùng phát triển mạnh giúp cho trẻ liền. Cái này tôi có học rồi, thì tôi hy vọng rằng khi tôi dạy học, anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ này, *anh chị em để cho tinh thần, để cho thể xác linh hồn của anh chị em tự do, không ràng buộc bởi bất cứ luật lệ nào, thì chắc chắn anh chị em sẽ tập rất dễ dàng.* Tôi còn bị ràng buộc bởi những học trò tôi quá ích kỷ. Tôi bị ràng buộc những hình thức mà không có đủ thời gian, không gian tôi giúp cho người ta. Do đó chính tôi trình bày với Thượng Đế, tạm thời, ngưng. Không dạy được. Mặc dầu Thượng Đế dạy cho tôi những bài học rất hay, để cho thế kỷ mới, con người mới, nhưng trình độ còn thấp quá. Người đi theo tôi 8 năm, 10 năm, chưa ý thức được. Hoặc cái lớp cao nhất, giúp hàng ngàn người, trị bệnh hàng chục ngàn người, mà bây giờ chưa ý thức được thì tôi hỏi làm sao tôi dạy học? Tuy nhiên, qua lớp học này rồi, qua sự hướng dẫn của tôi, tôi giúp cho anh chị em tập cái này thì anh chị em sẽ xóa lại hết tất cả những gì không cần thiết, anh chị em xóa hết. Đem lại sự tự do linh hồn, đem lại sự tự do thể xác, do đó tôi quyết định, tháng 2 này, tôi sẽ dạy 30% cái sự hiểu biết của tôi, do Thượng Đế dạy. Sự hiểu biết của tôi 100%, tôi dạy 30%, để cho một số anh chị em thực hành coi, rồi coi như thế nào. Được, tôi sẽ dạy tiếp một lớp học đặc biệt để cho anh chị em tiết ra những chất kích thích tố bằng tuyến yên, bằng tuyến tùng, bảo vệ thể xác của anh chị em, giúp cho anh chị em con người sẽ trẻ trở lại. Có nghĩ là anh chị em không bị già nua, mà sẽ giữ sắc thái này, giữ con người này trẻ hơn con người bây giờ. Chuyện này không có khó khăn đâu, tôi học hết rồi. Anh chị em chưa có thực hiện tuyến yên, tuyến tùng, mà anh chị em đã đạt được kết quả. Những khuôn mặt trước kia, anh chị em lo lắng, cần cỗi khó chịu. Bây giờ ngược lại, anh chị em chưa kích thích tuyến yên, tuyến tùng nhiều mà cái mặt chúng ta đã thay đổi một đường hướng tốt đẹp, mà làm mọi người chú ý, trong thời gian mà anh chị em học Nhân điện này. Khi mà anh chị em thật sự tự do thể xác, tự do linh hồn mà anh chị em hoạt động tuyến yên, tuyến tùng thì chắc chắn bộ mặt anh chị em còn trẻ hơn nữa, càng mạnh khỏe hơn nữa, và chính tôi là người thực hiện rồi, và chính những bộ phận trong cơ thể của tôi

thay đổi rồi. Nhưng tôi xin Thượng Đế, chưa dạy được, bởi lý do tôi vừa trình bày với anh chị em. Tôi hy vọng sau lớp học này trong vòng hai tháng tới nữa, sự luyện tập của anh chị em, một số anh chị em trong lớp học này được tôi mời đi học, một số anh chị em ở các lớp học khác, có lẽ là xa lắm, thứ nhất là Việt nam, thứ nhì là bên Á châu. Những người nào có duyên thì tôi sẽ mời tới, để tôi dạy 30% kích thích cấp tốc, thời gian ngắn để cho tuyển yên, tuyển tưng của anh chị em hoạt động mạnh, để cho anh chị em bỏ bớt vấn đề mất tự do của linh hồn, mất tự do của thể xác của anh chị em, anh chị em ý thức điều này thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Nhưng 120 anh chị em này tôi sẽ dạy trước, xin lỗi, 100 chữ quên, dám 120 lắm à.

Tất cả linh hồn thể xác chúng ta bị ràng buộc bởi mất tự do, chúng ta không có thực hiện được. Bây giờ đây, tôi hy vọng là chúng ta sẽ thực hiện được bằng cách có *tự do linh hồn, tự do thể xác*, thì tất cả mọi sự việc đó chúng ta sẽ giải quyết toàn bộ. Mỗi lần tôi họp là có một sự nghiên cứu đặc biệt. Phần này tôi không có viết trong sách đâu. Phần tôi hướng dẫn cho tất cả anh chị em, tôi sẽ không có viết trong sách. Để cho 120 anh chị em, 100 anh chị em có cơ hội học, thì mỗi người sẽ ghi một cái note riêng, bút riêng để tự học, tự nghiên cứu cho bản thân mình, thì chắc chắn đem ích lợi cho anh chị em. Sau đó trong thời gian tới, đó là vào mùa hè năm 1998, cuối tháng bảy, tôi sẽ tổ chức một lớp sáu tại Geneve. Chắc sau lớp sáu đó, thì tôi sẽ nghiên cứu cuối năm. Thì thay vì cuối năm tôi sẽ dạy lớp sáu nữa, nhưng cuối năm tôi sẽ dạy một lớp giống hết, nhưng tôi họp với anh chị em sáu ngày để tôi đào tạo cho một số anh chị em rất giỏi, anh chị em ra đáp ứng nhu cầu cho năm 1999 để phù hợp cuối thế kỷ 20. Tôi sẽ đào tạo lớp đó giỏi, chắc chắn là anh chị em yên chí đi, anh chị em học trước cũng phải nhập vô học sau. Thường thường học trước thì chịu thiệt thòi nhất, tại những bí mật tôi dạy sau không à. Bí mật phụ, tôi dạy sau, còn bí mật chánh tôi dạy trước, nghe cho rõ. Thành ra anh chị em không có người nào buồn. Bí mật tôi không dạy người trước mà tôi dạy người sau. Mà những câu hỏi của người sau lại giỏi hơn những câu hỏi của người trước, thành ra người cũ, người mới học giống nhau hết. Lối dạy tôi như vậy. Đi lại vấn đề, qua câu hỏi của học viên này thì anh chị em ý thức lại, trong tương lai tôi cố gắng, tôi giúp cho anh chị em một phần rất nhiều trong vấn đề anh chị em tiếp xúc với tôi bằng năng lượng vũ trụ, *tôi sẽ giúp cho anh chị em tự do tinh thần và thể xác của anh chị em*. Mà khi tinh thần, thể xác của anh chị em được tự do thì anh chị em sẽ giải quyết được mọi vấn đề. Do đó thì qua câu hỏi học viên này, chúng ta dùng kim tự tháp, chúng ta sẽ *hội nhập bằng cái tư tưởng người đàn ông, người đàn bà*, chứ không phải người đàn bà, người đàn ông nhập lại. Nhưng mà đây, tôi sẽ dạy cho anh chị em dùng kim tự tháp này, giải quyết vấn đề tự do thể xác, tự do linh hồn để anh chị em nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, tạo cho tuyển yên, tuyển tưng kích thích, giúp cho sức khỏe anh chị em, giúp cho càng ngày càng trẻ để anh chị

em phục vụ nhân loại. Mà chương trình đây tôi sẽ dạy 30% cho 100 anh chị em vào tháng hai tới đây, cùng với tôi đến khách sạn Hòa Lan để học hỏi nghiên cứu.

Anh chị em thấy những động vật, con sâu, con ếch, đó là những động vật, nó bị biến thể. Chuyến vừa rồi, tôi có dịp ghé Hồng kong 3 ngày, tôi có được coi truyền hình bên Hồng kong và sự sanh đẻ của một người đàn bà đó, sanh đứa bé ra, 2 tay, 3 cẳng, mà cái cẳng hoạt động. Có một cuộc triển lãm, một đứa bé sanh ra 3 cái chân, 2 cái tay. Thì anh chị em đổ thừa là thuốc, hình ảnh này, hình ảnh khác sanh ra dị tật. Nhưng trong tương lai, nếu chúng ta biết cách sử dụng năng lượng, thì việc sanh sản, việc nuôi dưỡng thì không có khó khăn đâu. Vì chỗ đó, trong cuốn sách họp ở Hòa Lan vào tháng 5, 1996, tôi có đề cập tới vấn đề sanh sản, không bắt buộc, cho tự do. Việc nuôi dưỡng con người, nuôi dưỡng muôn loài vạn vật, nuôi dưỡng cho quả địa cầu, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng thì chúng ta làm được hết, mà không ảnh hưởng tới vấn đề thuốc men làm người ta bị yếu dần, khó chịu. Do đó trong tương lai, động vật, thực vật thì anh chị em đã thực hiện rồi, tại sao hàng triệu con heo bị trúng độc chết, nội mà đem tiền đi chôn không, thì cũng biết bao nhiêu tiền, chứ đừng nói thiệt hại trong vấn đề kinh tế, tổn ít nhất là 30 tỷ tiền Đài loan, khoảng trên 1 tỷ đô la. Đó là mới dự trừ thôi, có thể là hơn nữa. Vấn đề tiền bạc tổn, vấn đề kinh tế thì không quan trọng. Quan trọng là lương thực, thực phẩm bị thiếu thốn. Chẳng những ô nhiễm môi trường chung quanh làm cho người ta bị bệnh, bị đau, bị chết, cái đó mới quan trọng, chứ không phải vấn đề thất thu một tỷ, hai tỷ đô la, cái đó không quan trọng. Tôi chỉ cần một phút thôi, tôi truyền cho toàn nước Đài loan thôi, trong vòng 2 tháng tới 3 tháng chấm dứt liền. Vấn đề kinh tế trở lại bình thường, động vật khỏe mạnh như thường, và phát triển kinh tế không có gì trở ngại. Không phải vấn đề kinh tế tài chánh, mà vấn đề tôi nêu ra đây là những động vật chết sẽ bị ô nhiễm, làm người ta bị bệnh, bị đau, ... sẽ chấm dứt tình trạng đó liền. Tôi chỉ cần một phút thôi. Thì anh chị em cũng vậy. Trong tương lai anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ đáp ứng nhu cầu tất cả mọi sự việc khác nhau. Ngay cả – xin lỗi, bây giờ nói thì anh chị em nói ăn cơm dưới đất, nói chuyện trên trời, hoặc chúng ta biết một mà nói mười – thì qua câu chuyện này tôi nhắc, cách nay 40 năm về trước, có một số anh chị em khoa học bị chết oan. Chỉ đưa những đề tài khoa học ra thì bị người ta bỏ bác, giết đi. Nhưng sau khi những nhà khoa học đó chết rồi, người ta lấy những công thức khoa học đó áp dụng, lại kết quả cho bây giờ, thì những người đó đã giết họ. Chắc có lẽ anh chị em coi sách ít nhiều thì cũng biết điều này. Thì bây giờ đây, cũng cách nay 50 năm về trước, gần nhất là 30 năm trở lại đây, mỗi một lần ông Thầy châm cứu bên Tàu qua châm cứu người ta, anh chị em nói giết người, gián tiếp giết người thực hiện tầm bậy, tầm bạ. Nhưng sau 30 năm, Âu châu, Mỹ châu, Á châu, Úc châu, hầu hết sử dụng châm cứu hết 80%. Bằng hình thức giải phẫu, hoặc châm những huyệt. Thì, bây giờ ngành Nhân điện chúng ta mới quá, 8 năm qua, anh chị em trị bệnh, dùng năng lượng giúp lương thực, thực phẩm, hoa màu, thì những

người kém hiểu biết, nói là chuyện tà ma. Nhưng tà ma, mà chứng bệnh, thì năn nỉ. Năn nỉ người học lớp hai, làm ơn, cứu dùm tôi. Người học lớp hai thương quá, trị một cái hết bệnh liền “có cách nào giúp tôi học được lớp 1, lớp 2, lớp 3 không?”, tôi miễn nói người nào hết. Nhưng mà người ta chưa có duyên, khi có duyên chúng ta chỉ cần biết giúp thôi. Chúng ta đừng có nói tại sao người ta chê, người ta ghét, người ta ganh ghét, hoặc nói xấu, nói tốt mình. Cần nhất, chúng ta có khả năng, chúng ta giúp khi người khác yêu cầu, là điều tốt rồi. Còn những cái nghĩ xấu của người ta thì mình miễn phê bình ở đây. Thì bây giờ đây, ngành Nhân điện chúng ta và một số anh chị em ngồi học lớp học này, từ tháng 12, năm 1995, lớp đầu tiên dùng luân xa 6 trị bệnh, thì học rồi, thực hành rồi, tạo được kết quả rồi, do đó tới ngày hôm nay, sau 2 năm, anh chị em vô hội trường này học lớp sáu, thì chắc chắn anh chị em sẽ biết được tác dụng như thế nào rồi. Dù cho anh chị em là khoa học, dù không phải nhà khoa học, anh chị em biết được tác dụng rồi, thì chắc chắn trong tương lai những tác dụng, những kết quả nhỏ đem lại những kết quả lớn trong tương lai thì chắc chắn chúng ta sẽ thực hành vì mục đích chung giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc, giúp cho gia đình, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công ở điểm này. Tôi nhắc đi, nhắc lại nhiều lần, nếu vì quyền lợi cá nhân thì chắc chắn chúng ta bị giới hạn. Nếu vì quyền lợi nhân loại, gia đình, dân tộc chúng ta thì chắc chắn chúng ta sẽ vô giới hạn và thành công tới mức độ cao. Đó, tôi giải thích cho anh chị em nghe rõ. Do đó vấn đề động vật, thực vật, con người, mà sanh sản, bị nhiều hình thức khác nhau, không phải một chu kỳ mới, không cần đâu, anh chị em chỉ cần nuôi dưỡng con gà 1 ký rưỡi trong 3 tháng. Cũng 3 tháng, anh chị em nuôi bằng năng lượng vũ trụ, 3 ký. Một cây cải 3 tháng, nửa ký. Cũng chính cây cải đó, 3 tháng, được 4 ký rưỡi. Chuyện này đâu có khó khăn gì. Nhưng mà con người của chúng ta, từ con người nặng nhọc bằng xương, bằng thịt, bằng lương thực, thực phẩm làm cho chúng ta bị nặng, thì chúng ta tạo thế nào cho con người nhẹ giống như linh hồn chúng ta thì mới sống dai được. Mà sống dai được mới phục vụ được, chứ không phải bây giờ chúng ta càng ngày càng nặng nhọc, mà di chuyển không được theo linh hồn chúng ta, thì chúng ta sẽ khó khăn, thì chúng ta sẽ chết dần, cũng như cuối thế kỷ 20 trở về trước. Bây giờ chu kỳ mới, thế giới mới, con người mới, thì chúng ta cũng bằng xương bằng thịt, cũng 40 ký, cũng 50 ký, nhưng biết cách điều khiển thể xác, linh hồn nhẹ nhõm, chúng ta di chuyển không bị trở ngại, thì chắc chắn anh chị em đâu có bệnh, đâu có đau. Đây rồi trong tương lai, anh chị em có dịp gặp tôi nữa. Nhưng khi anh chị em học lớp sáu, điều khiển cái này, tập, thì trong cơ thể nhiều bộ phận bị đau lắm. Đau đây, là không phải bị bệnh. Xương sườn, xương sống, xương tai, xương chân, những bộ phận bị đau, anh chị em tưởng bị bệnh, bị đau. Nó sẽ thay đổi môi trường hết, khi anh chị em tập cái này. Bởi khi anh chị em tập cái này, tuyến yên, tuyến tùng kích thích rồi, thì những bộ phận xương trước tiên, xương cẳng chân, tay, xương sườn, nói tóm hệ thống xương sẽ nhức toàn bộ. Nhức mà đi được, ăn được, ngủ được, không phải bị bệnh, đó là tăng trưởng sự thay đổi bằng xương của anh chị em. Ngoài ra những bộ phận của anh

chị em sẽ khó chịu. Những bộ phận sự thay đổi dần. Cái quan trọng là da. Xin lỗi, hồi xưa da của anh chị em đây. Anh chị em phải dùng kem để da mỏng, da đẹp. Bây giờ anh chị em da cũng dày lắm. Anh chị em không dùng kem, không dùng chất hóa học, mà da giống như trẻ em 8 tuổi, 10 tuổi, 15 tuổi. Nó mỏng, da đẹp, thay đổi con người mới, phù hợp bảo vệ cái xương, cái gân của anh chị em. Thì tất cả sau khi tập cái này, đừng lo ngại: “Thầy ơi, sau khi con học lớp sáu về, sao con người con nó mệt mỗi quá, con người nó nhức quá, khó chịu”. Tôi hỏi lại một câu: “muốn trẻ không?”, “dạ muốn, muốn”. Ráng chịu đau đi con, từ từ hết đau con sẽ trẻ lại. Chuyện đó Thầy đã qua rồi, thì học trò gặp như vậy, trùng với Thầy thì đừng có lo. Tôi phải dặn trước, chứ để anh chị em nói, “trời ơi, hồi tôi chưa học lớp sáu, trong người tôi sao khỏe”. Từ khi ông Thầy cho tôi học lớp sáu về, bắt tập mỗi ngày có 10 phút, mà sao trong người tôi nó mỗi mệt quá, khó chịu quá. Mỗi mệt, khó chịu, hồi trước anh chị em phải uống thuốc. Bây giờ mỗi mệt, khó chịu, đau xương, đau tay, đau chân quá, nhìn chỗ này 30 giây, 1, 2, 3, 4, phút, phút thứ 4 con mắt anh chị em lim dim rồi, phút 4 rưỡi anh chị em để kim tự tháp xuống đây, nằm xuống, làm một giấc tới sáng. Những chuyện đau nhức quên hết. Tiếp tục qua ngày mai, đau nữa. Tại vì cái năng lực vô, thay đổi con người. Từ một trái tim 60 tuổi, còn trái tim 40 tuổi, thì anh chị em chịu đau thêm chút xíu, đâu có thành vấn đề. Xương của anh chị em đáng lẽ là cong vô, thì bây giờ từ từ không cong, mà thẳng, giãn ra, chịu khó đau mà cái chân anh chị em đẹp. Thì kệ cũng ráng đau chút xíu đi. Cái xương sườn hồi trước thì đưa tới đưa lui, bây giờ sắp đặt cho ngay lại hết. Kệ, đau chút đỉnh, đâu có sao. Những lý do đó mà anh chị em sẽ thực tập bằng kim tự tháp này, chính cái năng lượng vũ trụ này sẽ vô cơ thể, thay đổi môi trường trong cơ thể. Chưa nói tới những thứ khác. Tôi nói bộ phận xương, gan bao tử. Những bộ phận khác tôi chưa nói đó. Để bữa chót nếu có duyên thì tôi nói, còn không có duyên thì tôi đợi anh chị em 100 người, tôi sẽ nói luôn, chứ bây giờ chưa nói. Tôi chỉ nói bộ phận, bộ phận này kia, da thôi, chưa nói tới bộ phận khác thay đổi môi trường, anh chị em không ngờ được đâu. Mà khi anh chị em biết được thì trẻ rồi. Với điều kiện là anh chị em tập cái này. Với điều kiện anh chị em chịu đau xương, đau đủ thứ, một hình thức thay đổi trong cơ thể. Chứ đừng nói, trời ơi, tôi tưởng tôi học lớp sáu về tôi khỏe, rồi cuộc tôi mệt quá. Không có mệt đâu. Thay đổi môi trường. Thí dụ anh chị em, hệ thống xương không điều hòa, sẽ điều chỉnh cho xương điều hòa. Xương của anh chị em mòn rồi, bây giờ tăng trưởng, chịu khó đau đi. Đau mà xương nó mọc ra, còn hơn là mòn. Tất cả môi trường trong cơ thể sẽ thay đổi khi anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bằng hình thức anh chị em tập luyện cái này đây, vô cơ thể của mình. Những gì lớp sáu đầu tiên học không được, thì anh chị em học lớp này. Những bí mật của anh chị em được tôi dạy đầu tiên thì những lớp này không được nghe. Nghe cho rõ ... Thành ra anh chị em lợi cái này. Anh chị em học cái này, biết hai cái mà người ta biết có một cái. Biết cái mới mà cái cũ không biết. Thí dụ tôi vẽ bản đồ thế giới, mấy người này đâu có học. Anh chị em biết chỗ nào còn, chỗ nào mất, chỗ nào tốt, chỗ nào xấu, anh chị

em yên tâm. Rồi tất cả những chỗ xấu tôi làm cho tốt hết, thành ra không có bị gì hết. Nhưng anh chị em phải học, mấy người này không học. Tại vì tôi lo hết rồi, đâu có trở ngại đâu mà sợ. Mà không có trở ngại tôi không có dạy. Hồi xưa anh chị em học lớp sáu một, tôi nói Âu châu, Mỹ châu, Á châu, Úc châu, những châu đó sẽ bị cái này, bị cái kia nọ. Bây giờ những chỗ bị, tôi gạch đi, tôi đưa hết, bây giờ lành hết, tôi đâu có dạy. Nhưng anh chị em thì được học. Tôi nói kể cả châu Atlantis mà chìm xuống đáy biển nữa. Nhưng mà anh chị em học lớp đầu tiên thì nghe được, còn mấy người này đâu có nghe. Nhưng mà rốt cuộc châu Atlantis mà chìm xuống biển, thì không có gì hết ngoài lòng đất ở dưới biển. Không có thì tôi dạy cho anh chị em làm chi? Có thì dạy, không có thì dạy làm chi? Tôi nói qua, nói lại, nói qua, nói lại, không ai hiểu gì hết? Có một mình tôi hiểu à. Nói qua, nói lại, không ai hiểu, có một mình tôi hiểu à. Thành ra anh chị em ngủ, mới học giống nhau hết. Không có người nào học nhiều học ít hết. Vô lớp học, học giống nhau hết, lối dạy hay vậy, không ai biết hết. Thấy chưa? Nhưng từ từ anh chị em tập cái này, sẽ biết! Tất cả những công thức này, tất cả bằng sixième sens của anh chị em vô đây, và sixième sens của tôi với của anh chị em direct. Những sự hiểu biết của tôi, tôi sẽ giúp cho anh chị em hiểu biết giống như tôi, thì tôi với anh chị em cùng hợp tác lại. Như vậy mới hoàn thành nhiệm vụ mà chúng ta tình nguyện xuống đóng góp giúp cho nhân loại. Đó, cái nhiệm vụ sau cùng, tôi và anh chị em kết hợp lại giúp nhân loại là mục tiêu bao nhiêu đó thôi. Qua câu hỏi của học viên này, qua câu trả lời kinh nghiệm của tôi biết được, tôi hướng dẫn cho anh chị em, tôi hy vọng rằng anh chị em ý thức được, thực tập được thì chắc chắn những kết quả đó đem niềm vui cho anh chị em, đem niềm vui cho tôi, đem niềm vui cho gia đình của anh chị em và những người chung quanh của anh chị em. Đó là ánh sáng và niềm vui. Dù cho chúng ta trước khi lên đoạn đầu đài hoặc trước khi chúng ta chết, thì luôn luôn chúng ta mang theo hình ảnh ánh sáng niềm vui cho mình. Chính ánh sáng niềm vui này là vĩnh viễn theo chúng ta mãi mãi, đời đời kiếp kiếp, chứ không phải một đời, một kiếp.

Hỏi có hai câu ngắn, tôi trả lời tám câu hỏi dài. Tôi thì cho anh chị em hỏi hai câu thôi, nhưng thật sự khi hỏi hai câu, tôi trả lời tới tám câu lận. Tôi trả lời trong đề tài, dựa vào những liên quan khác mà tôi trả lời thêm. Do đó mặc dầu tôi cho hỏi hai câu, chứ thật sự tôi thêm tám câu, hoặc thêm sáu câu. Đó là những đề tài phụ mà liên quan, một câu hỏi chánh, mà anh chị em không có ngờ được. Vì chỗ đó mà lối dạy của tôi, anh chị em học một thì sẽ hiểu năm. Anh chị em học hai thì sẽ hiểu mười là lý do vậy. Tại vì qua hai câu hỏi của học viên này, nếu tôi trả lời trong lãnh vực một phút hai phút, vậy là vậy, hết, thì anh chị em không biết gì. Tôi phải dẫn giải từng chi tiết một, tại sao phải vậy, tại sao phải vậy, liên quan như thế nào. Đó tôi giải từ điểm A tới điểm Z, cho anh chị em hiểu hết. Câu hỏi thứ nhất, một thành năm, hai thành mười. Lối dạy của tôi vậy. Tôi mong rằng trong tương lai anh chị em cũng vậy. Khi người ta nêu ra một câu hỏi, anh chị em đứng lớp, thì anh

chị em sẽ có nhiều sáng kiến bởi cái năng lực vũ trụ giúp cho anh chị em thông minh. Và sự thông minh này anh chị em giúp cho mình và giúp cho người khác, giống như tôi hướng dẫn, dạy học cho anh chị em vậy.

98/ Kính thưa Thầy, học viên này là người Brazil, hiện tại ở nước Ý, nhưng trong tương lai có thể về xứ Brasil. Ông này xin hỏi, Thầy có dạy là chúng con có thể truyền năng lượng vũ trụ để chặn đứng những thiên tai nếu có. Và ông xin hỏi vào ngày 25 tháng 12 là ngày Giáng sinh, chúng con có thể cùng nhau tập trung tư tưởng để gửi năng lượng vũ trụ, hoặc Thầy chưa cho phép vì ngày đó chưa chấm dứt lớp học, thì chúng con có thể nào vào ngày mùng một tháng giêng, đầu năm 1998, các học viên sẽ tập trung tư tưởng cùng một giờ nào, để truyền năng lượng cho tất cả quả địa cầu. Đây chỉ là một lời đề nghị, nếu Thầy cho phép, thì cho chúng con biết. Và Thầy cũng có nói nếu chúng con gửi năng lượng vũ trụ đến một điểm nào có thiên tai, chẳng hạn, thì chúng con có thể ở những nơi hoặc vùng khác nhau. Chỉ cần liên lạc quyết định một giờ nào đó. Vậy thì chúng con cần có một hệ thống, liên lạc với nhau khi có những thiên tai trên địa cầu, vì chúng con không thể nào hỏi ban tổ chức địa chỉ các học viên nên chúng con có thể nào họp nhau, và những người nào cần, thì có thể liên lạc với nhau. Ông biết rằng, khi có thiên tai lớn, Thầy cũng cho chúng con biết trước, nhưng đôi khi có những thiên tai nhỏ, những thiên tai ở nhiều nước, thì làm sao chúng con có thể liên lạc với nhau, để lúc đó, bất cứ ở nơi nào, chúng con có thể họp lại để chặn đứng những bệnh dịch hoặc những thiên tai?

Lời đề nghị đó không có gì trở ngại hết. Đó là vì quyền lợi của nhân loại, vì quyền lợi của quả địa cầu, thành ra vào đêm 25 tây, anh chị em tập trung vào một điểm, thí dụ lúc 11 giờ đêm, vào ngày 25 tây, tháng này, tập trung 1 phút, 2, 3 tới 5 phút, không thành vấn đề. 11 giờ đêm, tất cả anh chị em đem kim tự tháp này ra tập, trong vòng 30 giây tới 5 phút. Sau 5 phút đó rồi, thì 11 giờ tới 11 giờ rưỡi, thí dụ, chênh lệch 5, 3 phút không có quan trọng. Quan trọng là trong vòng nửa giờ, anh chị em gửi cho tất cả cái năng lực của anh chị em, từ 11 giờ 5 phút, tới 11 giờ 30, thí dụ, gửi tình thương hết, cho quả địa cầu chúng ta, không có gì trở ngại. Lời đề nghị này thì hợp tình, hợp lý nhất, mà tôi cũng mong muốn việc này. Qua lời đề nghị của người Ba tây này, anh chị em có thể cùng một điểm, nếu không có gì trở ngại, hướng về địa phương của anh chị em nơi nào cũng được, vào thời điểm của giờ Âu châu, đúng 11 giờ, anh chị em tập. Đó là ngày cuối khóa. Anh chị em nhìn hết năm châu, bốn biển, có thể ảnh hưởng rất lớn cho vấn đề quả địa cầu chúng ta. Đây là một hình thức tốt, không có gì trở ngại hết.

Đi lại vấn đề, câu thứ hai, anh chị em đâu cần tổ chức của trung tâm. Anh chị em đâu có cần danh sách. Tôi chỉ cho cái này. Còn nhanh hơn anh chị em hỏi trung tâm. Đôi khi danh sách, anh chị em bấm người này, người này đi vắng ... tôi chỉ cho anh chị em cách liên lạc của ngành Nhân điện. Anh chị em biết nước A, đang bị thiên tai. Anh chị em muốn giúp nước A, muốn gửi năng lượng vô nước A để giúp

cho nước A không bị thiên tai, dịch ách. Vừa nghĩ thôi, làm cách này đây? Được. Cá nhân trước, dùng kim tự tháp này, tập trung từ 30 giây tới 5 phút. Sau 5 phút, để xuống, suy nghĩ làm cách nào để đưa năng lượng của mình tới điểm A. Anh chị em cầm cái điện thoại. Chỉ cần gọi một người thôi. Nói bây giờ điểm A đang bị thiên tai, chúng ta, tôi với anh, hoặc tôi với họ, chỉ nói một câu thôi, “làm thế nào chúng ta tập trung về một điểm, giờ đó, vào buổi sáng mai, 8 giờ”, nếu chị có rảnh, anh có rảnh, ngày mai lúc 8 giờ sáng, hoặc 7 giờ sáng, hoặc 12 giờ trưa, chúng ta, khi nhìn kim tự tháp rồi, chúng ta gửi cái năng lượng tới điểm A, tôi thí dụ. Anh chị em chỉ nói một người thôi, một người thứ hai thôi, đừng nói nhiều. Thì chính người thứ hai đó sẽ thông báo cho tất cả anh chị em học lớp sáu, ít nhất là 80%. Cái này thông tin còn lạ nữa. Bằng dòng điện của anh chị em thì gọi người A, người A nhớ tới người B. Thì từ người A tới người B tới người Z, thì khoảng 80% những người học lớp 6 sẽ đồng loạt, vào sáng mai, đúng 8 giờ, giờ Âu châu, thì tất cả các nơi khác canh đúng giờ đó, truyền năng lực, thì sẽ vô biên. Anh chị em khỏi cần gọi điện thoại từng người. Gọi người thứ nhất thôi. Anh chị em làm thử, sẽ thấy nhanh lắm, lạ lắm. Cái này là sự thông tin hữu hiệu nhất của ngành Nhân điện của chúng ta, bằng điện thoại, bằng tư tưởng, chúng ta truyền thì tất cả trong khoảng thời gian đó, tất cả điện thoại các nơi sẽ nhận được hết, bằng người A chuyển cho người B, người B chuyển tới người Z, rất lạ. Một nước, chỉ cần gọi một người thôi, thì sẽ đây chuyển đạt được 80% những người lớp 6, rất dễ dàng. Anh chị em thực hiện đi, sẽ thấy kết quả này. Tại vì tư tưởng của mình có mục đích giúp cho nhân loại, giúp cho người ta không có bị thiên tai, giúp cho người ta được an toàn. Sự việc mà tư tưởng chúng ta nghĩ vậy, thì các đấng còn nhanh nữa. Khi tư tưởng chúng ta là một, hợp nhất với cùng tất cả tư tưởng của anh chị em học lớp 6, cần một cú điện thoại thứ nhất thôi, tất cả những cú điện thoại trong tương lai bao gồm bao gồm hết, từ nước này qua nước kia rất dễ dàng. Rồi như vậy thì quen dần. Mai một tới nước B, nước C, thì người khác chứ không phải anh chị em. Người khác nói với người thứ nhì, thì chính người thứ nhì đó thông báo cho anh chị em, bây giờ, thời điểm giờ New York, 8 giờ ở Mỹ, thì căn cứ cho biết trước 12 tiếng. Anh chị em nói, 12 giờ trưa ở New York, là 6 giờ chiều ở Âu châu, thì tất cả Âu châu toàn bộ sẽ tập trung về một điểm gửi về điểm B. Chắc chắn điểm B sẽ hưởng được cái này, giúp giải quyết cho điểm B không bị tai nạn nhiều. Khi tôi dẫn giải như vậy, là một đường hướng coi như tôi chuẩn bị hết cho anh chị em rồi, anh chị em chỉ đồng loạt một người nhấn một người thôi. Đôi khi, anh chị em nhấn người đó, tôi nói thí dụ cho anh chị em nghe chơi cho vui, anh chị em mới nhấn người bạn thôi, chừng một tiếng rưỡi đồng hồ sau, anh chị em nhận nhiều cú điện thoại: “nhận được chưa?”, “nhận được chưa?”... anh chị em tính thông báo cho người B thôi, nhưng sau một tiếng rưỡi đồng hồ, các nước khác, “nhận được chưa?” mà chính người đầu tiên thông báo là anh chị em chứ không phải người khác. Người mà lợi nhất, là anh chị em biết ai không? Công ty điện thoại AT&T, nó ăn tiền mình, nhưng ăn tiền mình ít lắm, có 3 đồng hay 5 đồng thôi, nhưng nó bỏ một lần một triệu. Anh chị em điện

thoại có 3 đồng bạc, 5 đồng bạc, anh chị em giúp không biết bao nhiêu người. Nhưng khi nó tốn tiền, tốn một lần một triệu. An có 3 đồng thôi, nhưng bỏ cho anh chị em một triệu, mà anh chị em giúp cho người ta. Thà là anh chị em tốn 3 đồng, lấy anh chị em một triệu giúp người ta, cái nào cũng lợi hết. Vừa giúp cho người ta không bị nạn tai, vừa anh chị em có tiền tài trợ cho người ta, chỉ cần điện thoại 3 đôla thôi. Đó là sự tinh vi của các đảng tổ chức như vậy. Yên tâm đi. Rồi anh chị em đừng có cười. Anh chị em nói, trời ơi, ông Thầy biết trước hết. Mình, người đầu tiên nghĩ ra cái này. Mình điện thoại cho người B. Không ngờ sau một tiếng rưỡi đồng hồ, không phải ở Bỉ, mà ở Pháp cũng gọi qua, ở Đức cũng gọi qua, ở Hòa Lan cũng gọi qua, rồi ở Việt nam cũng gọi qua nữa. Mà rốt cuộc người đầu tiên thông báo là anh chị em. Anh chị em thông báo đầu tiên người bạn ở nước Bỉ, mà một tiếng rưỡi đồng hồ sau, không biết bao nhiêu điện thoại, nhấc lên, “biết giờ đó chưa”, “biết giờ đó chưa” ... biết rồi, biết rồi, anh chị em vạch ra chương trình này, anh chị em không biết, ai biết bây giờ? Đó là lối tổ chức của các đảng thiêng liêng cao cả, hay cái này. Nếu anh chị em tính buôn bán làm ăn, thì bị trở ngại, điện thoại occupe, điện thoại bị cắt đường dây, người ta bận, công ăn, bận việc làm, không nghe. Mà cái này, thì người ta chuẩn bị đợi anh chị em gọi điện thoại tới để nghe. Tại tư tưởng của mình tốt, thì chắc chắn tư tưởng tốt hòa hợp những tư tưởng tốt, trong lành, thì Thượng Đế sẽ điều khiển hết hệ thống điện thoại, chỉ bắt cái điện thoại này thôi. Anh chị em cứ chuẩn bị chờ nghe reo, là của anh chị em đó. Bây giờ anh chị em có danh sách 40 người, 30 người, anh chị em điện thoại hết mất công lắm. Một người thôi ở một quốc gia anh chị em ở thôi. Nó lan rộng ra. Chắc chắn điểm này chúng ta sẽ thành công. Bởi vì đây là quyền lợi của tất cả nhân loại, quyền lợi của mọi người mà chúng ta muốn giúp, thì đó, ảnh hưởng vấn đề điện năng. Những người học lớp sáu sẽ cùng có dòng điện giống như anh chị em, hòa hợp lại, sự thông tin của mình nhanh nhất, trong vòng 1 tiếng, 2 tiếng đồng hồ, có thể là 80% anh chị em học Nhân điện các nơi sẽ biết được điều này, tập trung vào một điểm mà gửi vô đó, thì sướng nhất là cái này. Khi mà anh chị em thấy truyền hình, đang bị tai nạn vậy, rồi sau một ngày mà anh chị em truyền, sẽ thấy tại sao tự nhiên đang bị ảnh hưởng 100%, còn có 20% ảnh hưởng, 10% ảnh hưởng, tôi nói thiệt, cái đó là vô giá. Giá trị là sự gửi năng lượng của chúng ta đến vùng A, vùng B tai nạn, mà lại không bị nạn tai, người ta bớt, cái đó là một điểm tốt nhất cho mình. Cái đó là không thể nào anh chị em ngờ được hết, và chính cái phước đức đó, Thượng Đế ban cho anh chị em gấp trăm, gấp ngàn lần số tiền mà anh chị em có. Việc làm của chúng ta như vậy mới quý. Thì trong tương lai, tất cả anh chị em chúng ta đều là vậy hết. Có như vậy thì chúng ta mới đóng góp bảo vệ quả địa cầu chúng ta không bị đe dọa, và chính chúng ta sẽ là người được an toàn, gia đình chúng ta sẽ được bảo vệ. Khi mà anh chị em bảo vệ người khác thì chắc chắn người khác sẽ bảo vệ cho gia đình anh chị em, dân tộc của anh chị em. Đó là nguyên tắc của Thượng Đế dạy cho chúng ta. Đó là mục tiêu mà Thượng Đế hướng dẫn chúng ta, mọi người đều giống chúng ta hết, tất cả mọi người đều giống

hết, thì anh chị em thấy xã hội này vui biết bao nhiêu không, an toàn biết bao nhiêu không, anh chị em đâu có lo nữa? Do đó, một lần nữa, tôi khuyên anh chị em, đừng bao giờ sợ. Anh chị em sợ là mất tự do của cá nhân, con người, mất tự do của linh hồn. Bây giờ anh chị em sẽ *giải phóng tự do thể xác của anh chị em, tự do cái linh hồn của anh chị em để đóng góp giúp nhân loại*. Chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Anh chị em nhớ trong đầu đi. Giải phóng tự do cho thể xác. Giải phóng tự do cho linh hồn. Có như vậy thì anh chị em mới giúp gia đình mình được, giúp cho dân tộc mình được, giúp các dân tộc khác trên thế giới. Ý tôi muốn nói đây, giải phóng tự do để anh chị em tự do mà hành động giúp mọi người, chứ không có nghĩa là tôi biểu anh chị em giải phóng thể xác của anh chị em, giải phóng linh hồn của anh chị em, anh chị em nói tôi không cần ai hết, một mình tôi đi, tôi bỏ cha, bỏ mẹ, bỏ con, bỏ cái, bỏ gia đình tôi đi. Cái đó trật à. Không phải à. Giải phóng là anh chị em không bị ràng buộc bởi những việc làm tốt của anh chị em mà người ta chặn đứng lại, thì anh chị em giải phóng cái này. Nếu anh chị em biết được điều này điều tốt giúp cho nhân loại, giúp gia đình thì anh chị em tiến thẳng một đường đi, chứ không có nghĩa là giải phóng cái thể xác, giải phóng linh hồn, anh chị em bỏ tất cả, đi ra không gian, anh chị em ra ngoài, không có nhà ở, cái đó trật à. Cũng phải ăn no ngủ đàng hoàng, chứ không phải nghe nói giải phóng rồi bỏ nhà, nói tôi không cần nhà, tôi ngủ ngoài đầu đường xó chợ, gầm cầu, tối người ta xúc anh chị em đi, không biết ở đâu mà tìm à. Lúc đó tôi kiếm anh chị em cũng khó lắm à, không phải như vậy, nghe cho rõ. Tôi dạy kỹ lắm, đừng hiểu lầm. Anh chị em nói, “ôi, tôi nghe ông Thầy, tôi không cần nhà, tôi ra gầm cầu tôi ngủ”. Tối nó xúc anh chị em đó. Qua bữa sau hỏi chứ, chồng của con đi đâu mất tiêu rồi Thầy? Hỏi sao vậy? Không biết, tối ảnh ngủ gầm cầu, người ta đem đi rồi. Cái đó tôi không bảo đảm.

Vấn đề nước: Anh chị em lo ngại quá. Lo ngại vấn đề nước, thôi đóng cái thùng coi bộ chắc ăn. Tôi vừa vô tới, thấy anh chị em lo lắng vấn đề robinet nước. Cái ống nước ở ngoài mà dẫn vô trong nhà - anh chị em chỉ cầm kim tự tháp tập trước đi - khi tập rồi thì để kim tự tháp xuống, truyền bằng sixième sens chỗ nước bắt nguồn từ ngoài vô nhà. Tôi thấy anh chị em vẽ hình, cũng thông cảm cho anh chị em trong vấn đề nước.

Vấn đề kim tự tháp: Kim tự tháp này của tôi, để dạy, sao tôi không có làm rớt mà nó cũng mẻ từ từ? Tôi đưa lên, đưa xuống, không biết ở dưới này có làm rớt không, chứ tôi đâu có làm rớt đâu, mà tôi thấy nó cũng mẻ từ từ. Mấy cái mẻ này không sao đâu, anh chị em đừng sợ. Miễn sao nó đủ mặt để tập được rồi. Anh chị em thấy mẻ, một hai, sợ, lo đổi. Trừ trường hợp bị hư. Nhưng mỗi lần tôi đưa kim tự tháp lên truyền như vậy, thì sẽ vô kim tự tháp của anh chị em hết, dùng tập không có gì trở ngại, dù bị mẻ. Chứ mỗi một lần mẻ, muốn đổi, biết chừng nào cho

đủ. Tại số lượng không có dư nhiều. Đây, kim tự tháp của tôi, để dạy, không biết dưới này có làm rớt không mà tôi thấy cũng mẻ. Trong vấn đề kim tự tháp.

Vấn đề dùng thuốc: Có một số anh chị em nêu lên mấy cái thơ này, thì Minh hiệp có cho tôi biết để tôi dẫn giải, trả lời chung cho tất cả trong vấn đề dùng thuốc. Trong nhà anh chị em dùng thuốc ít, không đáng kể đâu. Sở dĩ tôi giúp cho anh chị em khác là thuốc hầu hết thuốc nhiều. *Bác sĩ, dược sĩ* có nhiều loại thuốc, nhiều thùng thuốc, *nhiều chục ngàn viên thuốc thì anh chị em truyền điện*. Còn anh chị em ở nhà, uống làm gì? Anh chị em mua thuốc để secours thôi. Vừa bị bệnh, anh chị em trị bệnh cho mình hết bệnh rồi, còn gì nữa mà uống thuốc. Thành ra vấn đề thuốc trong nhà thì đừng có lo ngại, cái đó không có đáng kể bao nhiêu đâu. Tuy nhiên, khi bệnh mà muốn cho bảo đảm hoặc quen dùng thuốc rồi, thì vừa trị bệnh cho mình, vừa uống thuốc, không có gì trở ngại hết.

Vấn đề sâu: Trồng bông, lương thực, thực phẩm, hoa màu, anh chị em đừng lo vấn đề sâu. Mỗi một khi mà điện giúp vô cây lương thực, thực phẩm, cây lesgume, cây ăn trái, tất cả *sâu không có phù hợp với năng lượng, nên chết hết*. Khởi cần tốn thuốc sâu rầy. Tuy nhiên vấn đề tâm lý, anh chị em trồng trọt thì sợ không dùng thuốc sâu rầy, sẽ bị sâu rầy ăn hại mùa màng, thì đây, một cuộc thí nghiệm, anh chị em cứ thử đi. Một cuộc thí nghiệm nhỏ, với một cuộc thí nghiệm lớn. Có nghĩa là, thí nghiệm nhỏ, những đất đai trồng, đừng có dùng phân bón, truyền điện, coi có bị sâu rầy không? Tuy nhiên anh chị em quen dùng thuốc rồi, đó là chuyện của anh chị em, tôi không có ý kiến. Nhưng mà tôi muốn anh chị em thí nghiệm. Và những cuộc thí nghiệm đó, khi nào anh chị em thấy không cần thuốc sâu rầy thì không dùng. Còn khi nào muốn dùng thì cũng không có trở ngại gì. Tùy anh chị em.

99/ Ông người Ý này có hai câu hỏi. Trước hết xin cảm ơn Thầy, và Thầy có nói với chúng con rằng, các linh hồn, mỗi linh hồn đều cần một thể xác để có thể học hỏi. Như vậy là những linh hồn gặp nhau qua một hình hài là thể xác, tất nhiên là một hình hài vật chất. Vậy thì những linh hồn nào chưa có một thể xác thì làm gì, và có những gì xảy ra cho những linh hồn mà không có thể xác để học hỏi?

Câu hỏi thứ hai, xin hỏi Thầy những linh hồn tình nguyện xuống để làm một công việc, một sứ mạng cho cuối thế kỷ này, thì có một số nào cố định hay không? Có một số linh hồn cố định, hay không có số cố định?

Thiệt thòi nhất, là những linh hồn muốn giúp nhân loại mà không có thể xác. Do đó thì có một số linh hồn nghĩ rằng về với khối sáng, về với Thượng Đế, về với niết bàn, thì chắc chắn là an nhiên, tự tại rồi. Nhưng an nhiên, tự tại đâu có được. Khi anh chị em thành một con người rồi, dù ít, dù nhiều, anh chị em cũng phải có tình cảm riêng tư, đó là ruột thịt gia đình của anh chị em. Hiện tại anh chị em sống cuộc sống đây, những người xa lạ đau khổ anh chị em còn biết thương, chứ đừng

nói những người gia đình của anh chị em, gia đình của chúng ta. Bây giờ anh chị em bằng thể xác con người ở Âu châu, đâu có biết được Á châu có những bà con ruột thịt. Nhưng khi anh chị em chết rồi, thì sẽ có cái năng lực, cái quyền năng khả năng của linh hồn tu giỏi rồi, anh chị em ở trên cao rồi, chúng ta trên cao rồi, mới nhìn lại quá trình kiếp của chúng ta, đời đời kiếp trước của chúng ta, biết bao nhiêu cuộc sống ở thế gian này, nhiều quốc gia khác, anh chị em mới nhìn những hình ảnh của những người thân thương bị thiệt thòi, khổ sở. Vì chỗ đó anh chị em đâu có yên được. Ông Phật cũng vậy. Ông Chúa cũng vậy. Vì thương nhân loại mà xuống trần gian giúp nhân loại. Rồi ông Phật trở về khối sáng, mà không phải một lần. Lịch trình kiếp của ông Phật, qua sự nghiên cứu giáo lý Phật giáo. Ông nhiều đời, nhiều kiếp lắm. Một người thiệt dữ, ông cũng có thực hiện tái kiếp. Một người thiệt giàu, ông cũng có tái kiếp. Một người thiệt nghèo, ông cũng có tái kiếp. Và một người quyền quý cao sang nhất cuộc đời sau cùng của ông, là hoàng tử Sidharta, bỏ tất cả ngai vàng, vợ đẹp, con ngoan, và biết bao nhiêu cung phi, mỹ nữ, ông bỏ tất cả để đi theo một con đường tu, để giải thoát. Nhưng khi ông Phật Thích Ca tu để giải thoát rồi, ông nhìn lại dưới trần gian, cũng vẫn chưa tu. Ông đi về trên kia. Biết đâu trong thời kỳ này ông có tái sanh bằng con người, bằng xương bằng thịt để ông thương nhân loại. Trong đó ông thương gần nhất là gia đình vợ con của ông, cha mẹ của ông, cha mẹ của ông nhiều đời nhiều kiếp, ở An độ và các nước khác trên thế giới. Do đó ông xuống, tái kiếp tình nguyện thành con người để ông đi hoằng hóa các nơi, giúp cho gia đình ông và giúp nhân loại, mà lời nguyện của ông: Sanh, Lão, Bệnh, Tử, nếu cha mẹ của ông giải quyết vấn đề Sanh, Lão, Bệnh, Tử thì điểm sau cùng là điểm bệnh. Anh chị em không có bệnh, không có chết, thì sẽ không có tái kiếp nhiều lần, nhiều đời, nhiều kiếp. Anh chị em chết thì mới tái kiếp nhiều đời, nhiều kiếp. Sanh, lão, bệnh, tử luân hồi. Bây giờ, ông tìm được chân lý rồi, ông hiểu được cái quyền năng khả năng của các đấng tối cao giúp cho ông rồi thì ông sẽ tái kiếp lại con người, để đóng góp giúp nhân loại, theo ý nguyện của ông cách nay 2 540 năm về trước, lúc ông chết. Ông thấy nhân loại khổ, ông đi tu. Nhưng mà tu rồi, đạt được rồi thì nhân loại cũng không thay đổi. Bây giờ đây, cuối thế kỷ 20 này đây, thì chính Đức Phật, ông sẽ tái kiếp con người để giúp nhân loại vượt qua vấn đề Sanh, Lão, Bệnh, Tử, là không có luân hồi tái kiếp nữa. Để chính con người này, sẽ giúp những con người khác, giống như chúng ta. Đó là lịch sử của ông Phật mà tôi có dịp nghiên cứu. Tôi có dịp học hỏi nghiên cứu, và tôi thiên định, những lời ông Phật dạy tôi trước kia, và những lời của các đấng thiêng liêng cao cả giúp cho tôi. Qua câu tôi vừa trình bày, thì chắc chắn ông Phật ở quả địa cầu này, cách nay mấy ngàn năm về trước, cũng bằng xương bằng thịt giống như chúng ta, nhưng mà ông chối bỏ những vật chất, mà đi tìm chân lý. Thì bây giờ đây, vật chất ông đã dư thừa lâu rồi. Tương lai sự nghiệp, ông cũng có dư thừa lâu rồi. Ông chối bỏ rồi, bây giờ mục đích sau cùng của ông, tái kiếp con người bằng xương bằng thịt giống như chúng ta đây để giúp cho nhân loại vượt qua trong vấn đề Sanh, Lão, Bệnh, Tử, không có luân hồi, tái

kiếp nhiều đời, nhiều kiếp nữa, mà muốn bảo vệ thể xác của chúng ta. Đó là sự đóng góp của ông Phật giúp cho nhân loại. Anh chị em nghe cho rõ: *đó là sự đóng góp của ông Phật giúp cho nhân loại, chứ không phải ông Phật xuống đây giúp hết toàn thể thế gian được.* Ông chỉ đóng góp thôi. Tại vì nhân loại bây giờ đông quá, 8 tỷ người. Cách nay 2 540 năm về trước nhân loại đâu có 8 tỷ, ít lắm. Bây giờ nhân loại tăng lên, thì một mình ông Phật làm đâu có nổi. Mặc dầu là có quyền năng khả năng, nhưng mà ông là con người giống như chúng ta đây, thì đâu có bao gồm hết được. Với khả năng của ông Phật từ trước, với khả năng của ông Phật tái kiếp bây giờ, thì có duyên nơi nào, ông tới nơi đó. Có duyên nước nào thì ông tới nước đó. Mà có duyên nước nào thì ông ở nước đó giúp cho nhân loại. Nhân loại thì chung, nhưng từng dân tộc một, từng quốc gia một, từng châu một, ông sẽ lần lượt đi. Ông đi các nơi đó để giúp cho nhân loại, theo ý nguyện của ông mà trước khi ông trở về niết bàn, trước khi ông trở về khối sáng. Ông muốn nhân loại trong tương lai sẽ không có tái kiếp nhiều lần, mà giữ thể xác này, mà chu kỳ này chính ông Phật sẽ đóng góp giúp cho nhân loại đó. Tôi giải thích cho anh chị em. Do đó thì tôi nhớ lại câu chuyện cách nay 25 năm về trước, ông Thầy nói *“trong tương lai của thế kỷ 21, chỉ con người mới giúp con người thôi, ngoài con người không có giúp con người được”.* Các đấng thì có quyền năng khả năng, mới truyền điện vô cho mình, nhập vô giúp cho cái linh hồn của mình có sức mạnh. Chính sức mạnh đó để giúp nhân loại. Vì chỗ đó linh hồn các đấng sẽ giúp cho mình bằng điện năng, để giúp linh hồn mình càng ngày càng giỏi, mới đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người. Đó là linh hồn của các đấng không cần thể xác, mà chỉ cần truyền điện thôi, giúp cho chúng ta thôi, giúp cho anh chị em thôi, thì chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện, thực hành giúp được cho tất cả mọi người. Đó, tôi giải thích một phần trong vấn đề linh hồn cần phải có thể xác để đóng góp giúp cho nhân loại là lý do vậy. Cũng cách nay 25 năm về trước, ông thầy vô hình dạy cho tôi ở trên cõi niết bàn thì yên nơi yên chốn rồi, nhưng dưới này nhân loại khổ quá, thì trên đó ngồi đâu có yên. Vì tiếng kêu than của nhân loại mà các đấng thiêng liêng cao cả, vì tình thương của Thượng Đế, nghĩ rằng các đấng phải xuống đây để đóng góp giúp cho nhân loại khỏi cảnh khổ đau. Nhân loại thì bị gạt nhiều quá rồi. Gạt biết bao nhiêu đời rồi, biết bao nhiêu kiếp rồi, bây giờ thì cơ hội sau cùng, là cơ hội các đấng thiêng liêng cao cả và những linh hồn cao cả xuống dưới này, những linh hồn giỏi xuống dưới này đặng không có còn sợ vấn đề lừa gạt nữa, mà chính những linh hồn của chúng ta đây ý thức được, chúng ta đóng góp giúp nhân loại. Để nhân loại khỏi bị lừa gạt nữa, mà đó là chính con cháu của chúng ta chứ không ai đâu. Vì nhân loại bị gạt mà mất quyền tự do của thể xác, mất quyền tự do của linh hồn, thì tôi hỏi anh chị em làm sao tiến hóa trong lãnh vực tâm linh được? Do đó các đấng sẽ xóa hết. Xóa trong vấn đề quyền tự do của con người, quyền tự do của linh hồn. Khi mà chúng ta có quyền tự do của linh hồn, có quyền tự do của con người thì chắc chắn chúng ta càng phát triển trong lãnh vực tâm linh rất cao. Tôi giải thích cho anh chị em điểm này. Tôi mong rằng anh chị em sẽ hiểu được, ý

thức được thì chắc chắn anh chị em chúng ta sẽ giúp được cho tất cả mọi người trên thế giới này. Vì lý do đó mà tôi giải thích cho anh chị em tất cả linh hồn đều phải cần một thể xác để phục vụ cho nhân loại, chỉ cùng một dòng giống, cùng một nguồn gốc thì chúng ta mới giúp được. Tuy nhiên, khi chúng ta thành con người rồi, thì chẳng những giúp cho người, mà giúp cho những linh hồn muôn loài vạn vật ở quả địa cầu này, chúng ta đều giúp được hết. Qua sự nghiên cứu học hỏi của anh chị em hai năm qua, anh chị em đóng góp giúp cho thực vật, động vật, hoa màu, bằng hình thức năng lượng vũ trụ. Mà năng lượng vũ trụ là tình thương cao cả của Thượng Đế giúp cho chúng ta, chúng ta chia sẻ muôn loài, trong đó chúng ta giúp cho nhân loại, đó là, dòng dõi, bà con của chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp, mà chúng ta quên lãng. Tôi giải thích trong vấn đề linh hồn thể xác. Tôi hy vọng rằng qua câu trả lời của tôi, anh chị em hiểu được thì chắc chắn là nghiên cứu học hỏi thành công. Mục đích chúng ta là giúp nhân loại, giúp dân tộc của chúng ta, và giúp đại gia đình của chúng ta.

Không có sự cố định. Bây giờ trong chúng ta, cũng như tôi trình bày nhiều lớp, cũng như lớp sáu này, tất cả chúng ta ý thức được linh hồn chúng ta đã giải thoát rồi, linh hồn chúng ta đã về niết bàn, với khối sáng, với Chúa, với Phật, với Thượng Đế rồi. Nhưng mà tôi thường nhắc, những sự liên hệ quả địa cầu này, chúng ta nhiều đời nhiều kiếp sống ở quả địa cầu này, nhân loại khổ quá, chúng ta tình nguyện xuống đây. Thì anh chị em hứa với Thượng Đế rồi, hứa với các đấng thiêng liêng cao cả rồi, thì anh chị em phải cố gắng giúp cho những người liên hệ mà chúng ta nhìn thấy quá đau khổ. Anh chị em còn tiếc rẻ cái gì nữa? Anh chị em muốn chết à? Anh chị em bỏ tất cả, đâu có được. Anh chị em đã học cao hiểu rộng rồi thì sự học cao hiểu rộng của anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc, đó là những người liên hệ từ trước của chúng ta, chứ đâu có phải bỏ cuộc giữa chừng được. Tuy nhiên, tôi mong rằng anh chị em hiểu được điều này, là con số không phải cố định, năm ngàn người hay năm triệu người, mà toàn thể nhân loại, là một. Như vậy thì chúng ta mới hợp nhất muôn loài vạn vật là một cái thể. Mà thể này là thể năng lượng vũ trụ, thì chúng ta được, con cháu chúng ta được, thế hệ mai sau được. Cũng như tôi, nếu cách nay 25 năm về trước tôi học, tôi không thực hành, tôi lo đi làm công, làm ăn, làm giàu, tôi bỏ tất cả anh chị em, không cần thiết dạy cho anh chị em học lớp 1 tới lớp 6. Không cần thiết dạy học, trị bệnh cho anh chị em, thì hiện giờ cục diện chưa biết như thế nào. Có lẽ người khổ sở nhất, người chết đầu tiên nhất là tôi, chứ không phải anh chị em. Tại vì tôi bỏ cuộc. Những lời hứa của tôi xuống trần gian này giúp nhân loại, những lời cầu nguyện của tôi với các đấng thiêng liêng cao cả, tôi tình nguyện xuống dưới này giúp cho nhân loại, nếu tôi bỏ cuộc thì chắc chắn người có tội là tôi chứ không phải anh chị em. Tại vì tôi hứa mà tôi không làm. Tôi bỏ ông bà, cha mẹ, tổ phụ, dân tộc, quốc gia hiện tại và trước kia, thì những lời hứa tôi bỏ thì chắc chắn người bị đọa đày, khổ sở nhất là tôi, dù tôi sống, dù tôi chết cũng bị khổ sở, chứ không

phải được an nhàn cũng như trước kia mà tôi chưa tình nguyện xuống giúp cho mọi người. Thì đi lại, tôi với anh chị em cùng giống nhau hết, không có khác. Vì chỗ đó, số lượng mà xuống trần gian này giúp nhân loại không có giới hạn. Không phải 6 tỷ người bây giờ, mà trong tương lai có thể là 10 tỷ, 50, 70 tỷ. Rồi ngoài vấn đề linh hồn của con người rồi, muôn loài vạn vật tái kiếp bằng lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật thực vật, đâu phải thành cây cải hoài cho anh chị em ăn, đâu phải thành con vịt hoài cho anh chị em ăn. Phải từ cây cải rồi thành con vịt hai chân, con gà hai cẳng, rồi tới con bò, con dê bốn cẳng, mới thành con khỉ, hai tay hai chân, rồi thành con người mình. Qua câu chuyện này thì tôi kể cho anh chị em một câu chuyện vui. Những nhà khoa học hiện tại và trước kia, cứ quan niệm rằng chúng ta nhân loại là từ loài khỉ thành. Thì đúng chứ không sai. Tôi thấy nó vẽ, con khỉ con, con khỉ vừa vừa, con khỉ già, con khỉ bà cố. Con khỉ bà cố chết thì thành con khỉ mặt dài, dài, dài riết thành mặt con người, là tôi, chứ không dám nói anh chị em, nói anh chị em sợ mịch lòng. Nhưng mà vẽ cái mặt y hệt như tôi, có hai tay, hai chân, cũng đứng dạy học như vậy. Nhưng mà tôi suy nghĩ, tôi nói những nhà khoa học nghiên cứu hay quá, tôi khen. Tôi vừa khen thì tôi suy nghĩ liền. Tôi nói, bây giờ hiện tại nhân loại mình 6 tỷ người, mà tôi suy nghĩ, tất cả những loài khỉ toàn thế giới này, nhiều lắm là có một tỷ con. Rồi 5 tỷ linh hồn kia là ai? Anh thành con người đây? Mà những nhà khoa học nhứt định là con khỉ, chứ ngoài con khỉ không ai thành người được. Mà khỉ ở đâu có nhiều vậy, tôi tính đi tính lại, có một tỷ à. Mà bây giờ 6 tỷ người rồi. Đó là một sự suy đoán của tôi thôi để tôi kể câu chuyện, qua sự nghiên cứu của các nhà khoa học, thì không phải là chỉ những loài khỉ đâu, nhưng muôn loài vạn vật. Chưa biết, đôi khi cái bông nó thành động vật. Nhưng cái bông này biết nuôi dưỡng bởi những người tu hành nhiều, thì thay vì cái bông này thành con gà, con dê hay con bò, thì thành con người.

Mấy ông thầy, đưa ra những cái lý do đó, để lấy tiền thiệt của mình mua tiền giả của ông, đốt giấy tiền vàng bạc cho người ta xài. Trong đó là mấy anh Ba tàu là nhiều lắm, mấy người tàu đừng có cười. Mấy người tàu là chuyên môn lấy tiền giả bán ra tiền thiệt xài không. Lấy giấy tiền vàng bạc, in giấy tiền giả, giấy 500, 1000, 10 000 đôla, mà ba bốn chục triệu, bán chừng 10 đôla thôi. Bốn chục triệu tiền giả, bán có 10 đôla à. Nhưng mà vốn thì có 1 đồng bạc thôi, lời 9 đồng, không có lời nhiều. Cứ mỗi một xấp lời được 9 đồng. Mà một triệu xấp thì lời 9 triệu đôla vậy à. Rồi mua nhà, mua cửa, nhà cao cửa rộng, vô đánh bài, thua hết. Rồi cầm nhà, bán nhà bán hết. Tại vì mình lấy tiền giả bán tiền thiệt xài mà. Tôi hỏi làm sao chịu nổi? Mà mấy người chết đâu có xài cái này. Đốt, cháy nhà người ta thì có chứ không ai xài hết. Chuyên môn, mấy anh ba. Mấy người nào ba tàu đừng có cười, trong đó tôi cũng 50/50 rồi. Năm chục là 50 Tàu, 50 Việt nam, chứ không phải 50 này, 50 kia, không phải vậy nhe.

Do đó, thì tôi đi lại vấn đề. Trong vấn đề linh hồn, nếu anh chị em ý thức được thì nên nhớ lại bốn phận trách nhiệm của mình xuống dưới trần gian này giúp nhân loại. Tôi tội nghiệp nhất, cái đoạn đường sắp tới nơi để giúp cho nhân loại rồi, để tiến hóa trong lãnh vực thể xác và linh hồn rồi, thì một số anh chị em bỏ cuộc. Trong số anh chị em bỏ cuộc đó, là những người bè bạn của tôi, những người học trò của tôi, những người thân tôi, tôi đau buồn nhất là vậy. Tôi tội nghiệp. Nhưng tôi hy vọng, một ngày nào đó, trong cái đường tu, họ biết được sự việc mà trở về thì chắc chắn nếu tôi có vắng mặt, thì anh chị em làm ơn giúp đùm. Không giúp nhiều thì giúp ít. Giúp ít thì anh chị em chờ cái cơ hội tôi tới, tôi gặp anh chị em đặng tôi với anh chị em giúp cho người ta. Anh chị em nghe cho rõ. Tôi thì không có thời gian nhiều. Thì trong thời gian tôi vắng mặt, nếu người ta nhờ anh chị em giúp thì anh chị em giúp được đi, 30% cũng được, 40% cũng được. Rồi sau đó thì tôi đến với anh chị em, tôi với anh chị em tiếp tục giúp cho người ta nữa. Chứ không lẽ bây giờ người ta đang tỉnh như vậy, rồi người ta bị mê. Anh chị em thấy ai cũng ăn mặc cho đẹp để hết trơn. Mùa hè thì ít ra cũng mặc quần đùi, áo thun, mà không lẽ mùa đông mà không mặc đồ, đi ra ngoài, thì coi không được rồi. Không được cái thể xác đã đành rồi, mà cơ thể bệnh nữa, tội nghiệp cho họ. Vì chỗ đó, anh chị em nhớ công thức nhe. Luân xa số 5, số 7, dành riêng cho anh chị em học từ lớp 5.2 trở lại. Riêng anh chị em học lớp 6 này đây, mai một tôi dạy. Anh chị em khỏi cần đặt tay, anh chị em *ngó người ta thôi*, cái anh chị em giúp người ta mặc đồ trở lại à. Tại vì mùa đông mà người ta không mặc đồ, tội nghiệp người ta lắm, đi rông rông ngoài đường, thứ nhất mặc áo rách, thứ nhì mặc quần mà không có ống nữa, thành ra khổ nữa, tôi sợ nhất là cái đó. Thành ra nếu mình ở ngoài, mình dùng luân xa 6 truyền người ta, đặng cho người ta mặc đồ ấm bảo vệ sức khỏe họ. Đó, tôi muốn nhấn nhủ anh chị em là lý do vậy, tôi đâu có gần những người đó được. Anh chị em ở gần những người đó, thì tốt nghiệp lớp 6 rồi, anh chị em áp dụng giúp người ta mà khỏi cần đặt tay, đặt chân gì hết. Không cần biết nói là tôi giúp anh, hay tôi giúp chị, đừng cần nói. Anh chị em chỉ nhìn thôi, giúp cho người ta, người ta về mặc áo liền. Khi trời lạnh mà người ta không mặc áo, anh chị em giúp người ta mặc áo, là người ta hết bệnh đó. Do đó, thì một lần nữa, tôi khuyên anh chị em, chúng ta lỡ tình nguyện xuống dưới này rồi, thì chúng ta cố gắng giúp cho mọi người. Người đó dù tốt thì chúng ta giúp tốt hơn. Người đó có xấu thì giúp trở lại người tốt. Người đó đi đường không đúng thì chúng ta giúp cho họ đi đường đúng lại. Đó là nhiệm vụ chúng ta, chứ chúng ta đừng có quyền lợi ích kỷ riêng tư nữa, đừng có hẹp hòi nữa, thì chắc chắn là chúng ta không có giúp cho người ta nhiều. Tôi mong rằng, qua câu giải đáp của tôi, tôi hy vọng rằng những trường hợp khó khăn bất cứ nơi nào xảy ra, anh chị em biết được, dù cho bạn đồng hành của chúng ta, dù không bạn đồng hành của chúng ta thì chúng ta cũng cố gắng giúp. Chúng ta vô tư giúp. Chúng ta không ích kỷ với những người khác nữa. Tôi mong rằng anh chị em ý thức điều này thì chắc chắn tôi và anh chị em sẽ đóng góp, nắm tay nhau giúp tất cả mọi trường hợp khó khăn của nhân loại, và giúp nhân loại tiến

hóa trong đường tu rất cao để những người đó cùng với chúng ta hợp tác lại giúp cho nhân loại, đó là con em, con cháu của chúng ta ở nhiều thời kỳ kế tiếp.

100/ Thưa Thầy trước nhất cô người Pháp này xin cảm ơn Thầy và chỉ có một câu hỏi. Chúng con có thể làm gì để tránh những đường điện cao thế đừng có ảnh hưởng trên lòng đất?

Bây giờ tôi trả lời trong vấn đề điện cao thế. Điện cao thế thì không ảnh hưởng dưới lòng đất này đâu. Nhưng điện cao thế nếu anh chị em ở vùng đó có thể sẽ bị ảnh hưởng. Điện cao thế có thể làm cho anh chị em bị mất năng lực, mất sức. Chúng ta thì yên tâm rồi, nhưng tội nghiệp nhất cho mấy đứa trẻ ở vùng có điện cao thế. Do đó đây là một điểm lợi mà chúng ta có thể giúp cho phục hồi cái năng lực những trẻ em bị điện cao thế hút, mà không có sức đề kháng trong mình, làm cho yếu dần. Thì mỗi một ngày, chúng ta sử dụng kim tự tháp này rồi thì dù con của mình, dù cho con người khác, anh chị em chỉ truyền điện cho nó một phút, chắc chắn giúp cho cơ thể nó có sức đề kháng, chống những điện cao thế mà làm cho nó bị bệnh, bị đau, mà các nhà khoa học không nghiên cứu được tại sao nó bệnh, nó đau. Tại dòng điện luân lưu trong cơ thể chúng ta là phải 37,5 độ tôi thí dụ, và cái lượng điện luân lưu trong cơ thể là phải 2000 kilowatt, tôi thí dụ. Nhưng bây giờ đây, nhiệt độ thì bình thường, nhưng mỗi ngày anh chị em mất dần, mất dần, mà các nhà khoa học không có thể nào đo được dòng điện tại sao người này bị bệnh. Bởi lý do điện cao thế thu hút cái năng lượng của anh chị em làm năng lượng sẽ yếu dần. Mà chính năng lượng yếu dần làm cho anh chị em bị bệnh. Không có người bác sĩ nào khám bệnh được hết. Tôi giải thích cho nghe. Do đó thì chỉ có một biện pháp duy nhất là chúng ta dùng kim tự tháp này, mỗi một ngày phòng bệnh hoặc trị bệnh cho những người, hoặc những trẻ em ở vùng điện cao thế, dù cho có bệnh, dù không bệnh cũng trị, bằng kim tự tháp này, để giúp cho họ đầy đủ sức khỏe. Một hình thức là anh chị em phòng bệnh cho họ. Trong cơ thể của những người sẽ có sức đề kháng bằng cái năng lực của anh chị em truyền, thì chắc chắn người đó ít có bệnh, và ít có đau, và ít có bị ảnh hưởng trong vấn đề điện cao thế thu hút năng lượng của mình. Chúng ta chỉ giúp vậy thôi. Còn vấn đề điện cao thế thì không có ảnh hưởng gì vấn đề trái đất chúng ta đâu. Trái đất chúng ta, anh chị em đừng nghĩ rằng tại điện cao thế, không phải đâu. Chôn dấu những loại đặc biệt dưới quả địa cầu, làm cho nổ quả địa cầu chúng ta. Chứ không phải ảnh hưởng vấn đề điện đâu. Bằng dưới sông, bằng trên bờ, bằng trong núi. Đây là tôi giải thích cho anh chị em nghe một câu chuyện, mà câu chuyện này anh chị em tin hoặc không tin, đó là chuyện của anh chị em. Nhưng tôi suy đoán tôi biết được. Những ngọn núi như thế này. Cái núi thì nó bự lắm, nó có chỗ đứng cao lắm. Nhưng dưới núi nó có ba ngàn thước vuông. Trong 3 000 thước vuông đó nó có 400 thước vuông có lỗ hổng, 2 600 thước vuông là một cái chân núi, tôi thí dụ thôi. Nếu trong 400 thước vuông mà cái lỗ hổng này bằng nước, chứa đựng, khoảng cách từ nước lên chân núi khoảng 10 thước, thì chắc chắn 10 thước nước

trong này, anh chị em lấy nước ra rất dễ dàng. Và sẽ tạo 400 thước vuông dưới chân núi này bằng một cơ sở to lớn. Tôi thí dụ, cơ sở to lớn, nếu đặt nguyên tử chơi thôi, chứ không phải bắn thiết, thì cái núi thành núi lửa. Nó văng từ dưới này lên trên này, núi lửa bay ra đá, bay ra tất cả, tất cả là hình thức núi lửa. Anh chị em chụp hình, chụp hình, chụp hình, ở trên chụp, ở dưới chụp, chụp, chụp, bán, núi lửa phun, núi lửa phun ra. Nhưng mà đây, một cơ sở bí mật an toàn nhất, không ai phá vỡ hết. Nằm ở trong núi lửa. Tôi nói chơi nhe. Nhiều khi có thiết. Đây là một cơ sở bí mật mà không có một người nào dội bom được hết, tại vì thí nghiệm bằng nguyên tử rồi. Đó là sự suy nghĩ của tôi, còn anh chị em, có lẽ là hay hơn tôi, thì anh chị em nói tôi suy nghĩ không đúng. Thì đúng, phải rồi, tại tôi biết bao nhiêu, thì suy nghĩ bao nhiêu, để tôi trình bày cho anh chị em vài nét những ngọn núi mà nổ. Những cơ cấu bí mật, mà không biết của ai. Mà nằm ở trong lòng núi như thế này thì anh chị em nghĩ thế nào đây. Chắc chắn anh chị em suy nghĩ không được. Tôi suy nghĩ không được làm sao anh chị em suy nghĩ được. Chút xíu vậy cho anh chị em thấy. Thành ra bây giờ anh chị em không có thể nào hiểu được đâu. Tất cả, dưới sông, trên bờ, trong núi, không biết nơi nào thiết, mà nơi nào giả. Không biết nơi nào có người mà không biết nơi nào không có người. Chỉ có một cái duy nhất là chúng ta học được, nghiên cứu được để chúng ta chống đỡ, giúp cho tất cả mọi người trong những trường hợp thiên tai có thể xảy ra, thì chắc chắn việc đó chúng ta làm được bao nhiêu, có khả năng bao nhiêu thì đóng góp giúp cho dân tộc, giúp cho gia đình và giúp cho nhân loại trong tương lai. Tôi hy vọng rằng anh chị em sẽ biết được những gì tôi nói, thì anh chị em suy nghĩ đi, sẽ thấy tất cả con người đều muốn thôn tính, muốn hủy diệt nhân loại, chứ Thượng Đế không có hủy diệt nhân loại đâu. Tôi rất buồn là mỗi lần nghe nói thiên tai địa ách, thiên tai, thiên là trời, tai là tai nạn. Mà tai nạn do trời đặt để ra không. Thượng Đế muốn giúp con người càng ngày càng giỏi, muốn bảo vệ con người, chứ Thượng Đế đâu có sanh con người để giết con người, để làm cái gì. Thượng Đế có quyền năng, khả năng để giúp con người, muôn loài tới phút này 6, 7 tỷ người, Thượng Đế cũng một lúc mà cho chết hết? Không bao giờ Thượng Đế làm chuyện đó. Thượng Đế thì biết bao nhiêu các người trên thế giới, có gì khó khăn nhất, cầu nguyện đáng tối cao giúp, thì Thượng Đế và các đấng tối cao thương nhân loại, giúp nhân loại. Chứ Thượng Đế và các đấng tối cao đâu bao giờ muốn hủy diệt nhân loại. Chỉ con người muốn hủy diệt nhân loại mà thôi. Do đó, qua câu hỏi này, qua sự trình bày của tôi, tôi mong rằng anh chị em ý thức được, thì cố gắng chúng ta học đi, nghiên cứu đi, để đáp ứng nhu cầu giúp cho chúng ta trước, sau đó, có thời gian điều kiện thì chúng ta giúp các nước khác cần đến chúng ta.

101/ Kính thưa Thầy, ông luật sư người Bỉ này xin hỏi hai câu. Thứ nhất, một người nghiện rượu mà muốn ngưng thì chúng ta có thể giúp được không, và giúp thế nào? Câu hỏi thứ hai, khi trị bệnh, thì đôi khi chúng ta trị bệnh xong, thì người bệnh nhân còn đau đớn nhiều về thể xác. Thì ông biết rằng không có tiếp tục trị nữa. Ông

không dám trị. Trong trường hợp đó thì ông gửi những tư tưởng rất tốt để giúp người bệnh nhân qua khỏi cơn đau. Ông xin hỏi, có cách nào chúng ta có thể giúp được những người bệnh nhân về sự đau đớn?

Trong vấn đề cai rượu, tôi trình bày trong vài lớp rồi, tôi không muốn nhắc lại. Đôi khi rượu cũng có thể bảo vệ sức khỏe cho người ta, giúp cho người ta sống lâu. Vì chỗ đó, chúng ta không có cai rượu 100%. Nếu người đó uống rượu nhiều quá, họ có thể là giảm rượu bằng hình thức anh chị em truyền điện vô ly rượu cho người ta. Dùng sixième sens của anh chị em *truyền điện trong vòng 30 giây*. Thì thay vì mỗi lần họ uống 8 ly rượu, thì có thể họ uống 2 ly hoặc 3 ly. Đó là sự giảm rượu, chứ không cai rượu hoàn toàn. Trong chất rượu có nhiều hình thức, nhiều cơ thể cần rượu mà sống dai. Một trong những người là trong gia đình tôi cũng có người đó. Mà tôi nhắc đi nhắc lại, không có ích lợi gì. Sáng cần nhứt, uống một ly rượu trắng thôi, trưa uống ly, chiều uống ly, tối trước khi đi ngủ uống một ly. Một ngày 4 ly rượu trắng. Mà rượu trắng bên Việt nam tôi 45 độ. Pha sirop với đường uống không. Một ngày bà uống 4 ly thôi, mà sống thêm bốn mươi mấy năm rồi. Năm nay bà tám mươi mấy tuổi rồi, mà uống rượu bốn chục năm về trước, ai trong gia đình cũng muốn bà chết, tôi cũng muốn bà chết luôn, lúc đó tôi chưa học. Tại bà uống rượu, bà chửi quá, làm sao chịu nổi. Bà chửi, gặp mặt là chửi. Chửi quá, đến nỗi mà con bà, tôi là cháu, tất cả trong gia đình muốn bà chết. Chẳng những bà không chết, mà bây giờ sống bốn mươi mấy năm nữa. Mỗi ngày uống 4 ly rượu, tiếp tục sống nữa, mạnh thiệt mạnh, khỏi cần ăn. Vì lý do đó, tạm thời, rượu này thì tôi cũng giúp cho anh chị em dùng sixième sens của mình cho người đó, thay vì uống mười, thì bớt bảy, bớt tám, còn 20, 30%, không cai hết được.

Trong vấn đề bệnh hoạn thì bây giờ, anh chị em thấy, khi người bệnh đã đau rồi, chúng ta phải biết rằng, tất cả hệ thần kinh bộ phận, bị đau, bị bệnh hết rồi, chắc chắn là đau nhức. Nhưng bây giờ, chúng ta phải cố gắng trị bệnh, trong thời gian 2, 3, 4 ngày, nếu có đau hơn, thì là một điều tốt. Họ đỡ đau rồi, bây giờ tiếp tục đau. Nhưng sau 3, 4 ngày đau thì tất cả hệ thần kinh họ bắt đầu nhận được dòng điện của mình, sự chữa trị của mình, thì sẽ giúp cho họ từ cái đau nhiều, tới bớt đau lại, và từ từ hết bệnh. Anh chị em cứ việc trị bệnh. Anh chị em đem hết tình thương của mình đi, đem hết sức lực của mình đi, với cái năng lượng vũ trụ anh chị em tiếp thu, cứ truyền điện cho người đó đi, đừng lo người đó bị đau, bị bệnh. Sự đau bệnh của người đó là một hình thức chúng ta sẽ giúp người đó tái tục trở lại, trở thành người khỏe, chứ còn bây giờ người đó đau quá, nhức quá, anh chị em lo cho người đó, không có đau, thì không có tác dụng gì. Tôi khuyên anh chị em, đừng có lo, mỗi ngày vẫn truyền điện cho họ, mà truyền điện cho họ thì chắc chắn 2, 3 ngày đầu họ đau, khó chịu lắm. Nhưng mà hai, ba ngày sau, tới ngày thứ tư, sau ngày thứ tư đó thì bắt đầu sẽ thấy cơn đau họ êm dịu lại, từ từ phục hồi thể xác, thì chắc chắn người đó sẽ bớt, thì họ sẽ bớt bệnh luôn. Chúng ta thương thì

chúng ta giúp, có ý tốt, đem hết sức lực của mình, đem hết tình thương gửi cho người bệnh, thì chắc chắn người bệnh đó sẽ bớt đau và hết bệnh.

102/ Kính thưa Thầy, bà này từ Malta, trước hết xin kính chào Thầy. Bà xin có câu hỏi về kim tự tháp. Ngày đầu tiên Thầy có dặn đừng tập kim tự tháp quá hai lần mỗi ngày. Và Thầy có dạy cho chúng con áp dụng và thực tập vào dùng kim tự tháp trong ngày và trong những công việc khác nhau. Vậy thì bà xin hỏi lại có thể nào cho chúng con hiểu rõ hơn, là chúng con có thể dùng kim tự tháp này nhiều lần, không có giới hạn mỗi ngày? Câu hỏi thứ hai, Thầy có giải thích là chương trình mà Thượng Đế đã đặt ra rất tinh vi nên chúng ta không nên lo xa về những thiên tai sắp tới. Vậy thì những kim tự tháp mà Thầy cho chúng con đây, có phải là Thầy sửa soạn cho chúng con một công việc nào khác. Những công việc mà chúng con phải học tập, có thể trong những lớp tới như lớp 7 hoặc lớp 10, hoặc lớp 13. Phần thứ ba của câu hỏi, sau lớp học này Thầy có cho học viên dạy lớp 3 phần lý thuyết không có giới hạn hay không? Trong trường hợp bà, bà rất sung sướng nếu có thể được đi qua bên Anh để dạy lớp 3 phần lý thuyết.

Vấn đề kim tự tháp, mỗi ngày anh chị em tập cho mình, sáng 5 phút tối đa, tối 5 phút tối đa, dành riêng cho mình, tạo năng lực cho mình, tạo cho hệ thần kinh của mình, hai cái tuyến yên, tuyến tùng kích thích, và luôn luôn sức mạnh để phù hợp với sức mạnh vũ trụ, nó luôn luôn thay đổi, chứ không phải một cái năng lượng bình thường đâu. Vì chỗ đó, nếu anh chị em không có tập thì sẽ không có phù hợp nhiều. Do đó thì tập để nó phù hợp với năng lượng và chúng ta sử dụng cái năng lượng cho nó đúng cách, và giúp cho mình, giúp cho người khác. Do đó, tôi khuyên anh chị em tập. Ngoài vấn đề mỗi ngày luyện tập cho mình hai lần rồi, bất cứ trong trường hợp khẩn cấp nào mà cần sử dụng kim tự tháp, thì vẫn đem áp dụng liền. Tôi thí dụ, mỗi ngày tập 2 lần rồi. Tình trạng báo động nước ngập, sẽ xâm chiếm tất cả các nguồn nước, làm cho nước uống sẽ bị ô nhiễm, thì mỗi ngày một lần, tập cái này nữa, truyền điện vô, bằng hình thức thêm điện năng truyền vô hệ thống nước, giúp cho hệ thống nước không bị trúng độc. Đó là phần gia đình. Tuy nhiên, trong 5 cái địa điểm, 3 cái địa điểm, 7 cái địa điểm mà anh chị em nhận được điện thoại, hoặc chính anh chị em biết, thì sau 5, 3 lần mà anh chị em tập trung vào một điểm, từ 30 giây tới 5 phút kim tự tháp rồi, anh chị em gửi điểm A, B, C, D và F. Những điểm mà anh chị em cần phải tập trung tư tưởng vào cái kim tự tháp bằng cái sức lực này, anh chị em truyền thẳng direct từ chỗ địa điểm kia, từ 5 phút tới 30 phút, không có gì trở ngại. Chứ không có nghĩa là mỗi ngày tập 2 lần, rồi những trường hợp xảy ra anh chị em không có được sử dụng. Không phải vậy. Sở dĩ tôi kêu anh chị em sử dụng, là tập cho mình. Còn gửi đi những năng lực mạnh, giúp cho từ điểm A tới điểm Z, hoặc giúp những vùng bị nạn tai, hoặc giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, chăn nuôi, động vật, thực vật thì sau phần tập luyện rồi, thì truyền direct cho những thứ này ở vùng A, vùng B bị tai nạn. Chúng ta có thể mỗi ngày thực hiện kim tự tháp 5 lần cũng được, 10 lần cũng được, sau

lần tập dợt, gửi điện năng thẳng ngay điểm mà anh chị em muốn. Tất cả những lần sau, ngoài 2 lần chúng ta tập, đều được hết, để chúng ta giúp mọi người. Yên tâm mà thực tập với kim tự tháp giúp cho mọi người trong trường hợp khó khăn.

Bây giờ, ở chu kỳ này và cuối thế kỷ 20, bắt đầu năm 1997, tôi hướng dẫn cho lớp sáu lần thứ hai, lớp sáu lần thứ ba, và đây lớp sáu lần thứ tư. Khi mà tôi tặng cho anh chị em kim tự tháp này, không phải để xài vĩnh viễn, đời đời kiếp kiếp đâu. Đây là một sự luyện tập. Có thể là anh chị em tập 6 tháng, 1 năm, 2 năm, 3 năm. Sau sự luyện tập đạt được những kết quả khả quan rồi, linh hồn thể xác anh chị em tập trung vào một điểm rồi, mà chính điểm này, anh chị em tập trong vòng 30 giây tới 5 phút, cũng như trước kia tôi phải ngồi thiền, ngồi thiền lúc làm việc, lúc nghỉ ngơi, lúc tôi ngủ, thì lúc đó tôi học. Nhưng khi tôi học rồi, tôi hiểu tất cả mọi sự việc rồi, các đấng đã dạy cho tôi hết rồi, thì tôi đâu có cần ngồi thiền nữa. Tuy nhiên, đôi khi có những trường hợp khó khăn tôi phải ngồi thiền. Hoặc đôi khi, tôi không muốn ngồi thiền mà các đấng khiến cho tôi phải ngồi thiền, nhắc nhở tôi phải ngồi thiền. Khi tôi ngồi thiền, tịnh tâm vậy, thì Thượng Đế và các đấng dạy cho tôi, bây giờ thời kỳ này, trong khoảng thời gian này có những chuyện xảy ra, con phải lo chuẩn bị. Để con đi đến điểm A, điểm B, hoặc ngồi từ điểm A này, con truyền cho điểm B để tránh tình trạng nhân loại khỏi phải đau khổ. Thì lúc đó tôi ngủ không được đâu, tôi phải thức. Tôi thức để nhận được những thông điệp chính thức mà các đấng dạy cho tôi. Và khi tôi ngủ trong ngủ mê thì tôi sẽ nhận được những thông điệp để dạy học, để tôi học kinh nghiệm. Hai hình thức mà tôi nhận thông điệp. Thông điệp trực tiếp thì chắc chắn có nhiều chuyện xảy ra ở quả địa cầu lắm, và có nhiều chuyện xảy ra cho năm châu lắm, thì tôi biết được liền. Tôi biết để tôi giúp cho tất cả những trường hợp khó khăn đó. Còn khi tôi ngủ, trong giấc ngủ, tôi nhận được thông điệp để tôi đưa vào ký ức của tôi, cũng như anh chị em vậy, để khi dạy học, khi anh chị em hỏi, tôi sẽ giúp ý kiến cho anh chị em, trả lời những kinh nghiệm tôi học hỏi được để đóng góp, giúp cho anh chị em sử dụng cái năng lực của mình cộng với sự nghiên cứu của tôi, giúp ý kiến của tôi, để anh chị em hoàn thành nhiệm vụ giúp cho tất cả mọi người được thành công.

Trong vấn đề kim tự tháp, khi anh chị em tập luyện cho thành công rồi, thì trong tương lai anh chị em sẽ để lại anh chị em này ở nhà, một vật kỷ niệm. Mà một vật kỷ niệm này đầy đủ năng lực cho anh chị em, trong nhà anh chị em. Chứ không phải vật kỷ niệm anh chị em bỏ quên, bỏ lãng. Không phải vậy. Những bài học dễ thì anh chị em học qua, những bài học khó thì anh chị em học tiếp, thì những bài dễ đây, hồi xưa anh chị em học lớp 1, lớp 2, lớp 3, lớp 4, anh chị em học qua hết rồi, bây giờ học tới lớp sáu, anh chị em nghiên cứu kim tự tháp, thì lần lượt tôi sẽ cho anh chị em dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3. Trong tương lai đây, biết đâu chừng trong tháng hai này, hoặc những lớp khác, tôi sẽ dạy cho anh chị em cái công thức, làm thế nào anh chị em dạy lớp 4. Tôi chỉ cần truyền điện cho một ngàn học viên

thôi, thì anh chị em đã từng dạy lớp 3, thì anh chị em sẽ dạy lớp 4. Thì anh chị em đừng có sợ học trò hỏi trong lãnh vực lớp 4. Học trò hỏi thì sự luyện tập, anh chị em đã tập bằng cái này rồi, sự thông minh đã biết rồi. Ngoài ra tôi sẽ truyền năng lực cho tất cả những anh chị em học viên đó và cái sixième sens của tôi luôn luôn sẽ gần với sixième sens của anh chị em. Anh chị em đứng lớp như thế này, hỏi, ai hỏi? Đưa ra, anh chị em trả lời thông suốt. Tôi đâu có thời gian dạy nhiều lớp 4, hay lớp 5. Đó là cho tương lai của năm 98, 99, tôi cố gắng hướng dẫn cho anh chị em, chỉ cho anh chị em cái công thức, cái nguyên tắc mà có thể là anh chị em dạy được lớp 4 và có thể nghiên cứu được sâu rộng, thì cũng có thể dạy lớp 5 được như thường. Không có gì trở ngại hết. Đó là trong tương lai của năm tới và năm sau đây. Lần lượt tôi muốn cho anh chị em càng ngày càng giỏi, anh chị em giúp, chứ một mình tôi làm sao tôi đi hết nổi. Đi không được rồi, bây giờ ngay cả có một số anh chị em vừa đề nghị dạy lớp 4 ở Tây ban nha, dùng satellite dạy lớp 4 cho các nước khác. Được, nhưng đủ tiền không? Satellite, người đóng góp, người không, người có ít, người có nhiều, người không có. Anh chị em thấy học viên một ngàn người, anh chị em nói trời ơi, chắc kỳ này tiền vô nhiều lắm. Nhưng thật sự đôi khi, cũng vừa trang trải vừa đủ, cũng vừa dư chút đỉnh để giúp cho những người khác. Có mặt anh chị em ngồi đây nè. Tiền thì đâu vô nhiều. Nhưng Thầy ơi, con chi phí hết. Còn bao nhiêu, mấy ngàn? Được, cho luôn. Nếu tôi lấy thì tiền đâu anh chị em giúp cho người khác. Cái này tôi cho hoài. Có sự hiện diện của anh chị em ngồi đây. Các nước Xã hội chủ nghĩa, các nước Phi châu thì khỏi nói rồi. Các các nước không phải Xã hội chủ nghĩa, tôi tạm thời không nói, anh chị em thấy thu vô thì thấy nhiều lắm, chi satellite, chi hội trường, đủ thứ hết, tổng cộng lại, còn số tiền quá nhỏ, tôi lấy cái gì bây giờ. Cho luôn, khỏi lấy. Tôi cho luôn để tôi khuyến khích cho anh chị em giúp cho tất cả những người khác mà thiếu điều kiện, để người đó được học ngành Nhân điện ở cấp 3, cấp 4. Và những người đó đóng góp giúp cho người khác hết bệnh, hết đau, một điều này trực tiếp thì anh chị em giúp cho người ta, nhưng gián tiếp, những cái gì tôi thực hiện được, tôi có khả năng, tôi bỏ hết, tôi giúp cho anh chị em để anh chị em giúp cho người khác. Cũng như lớp học này, anh chị em nói, cha, lớp học này chắc kỳ này ông Thầy vô tiền dữ lắm. Vô thì nhiều lắm, nhưng phần chi anh chị em không thấy. Nhưng phần miễn phí mà tôi cho anh chị em, ăn và ở, không có kể cái này. Anh chị em đi học, mỗi ngàn tốn hai ngàn phải không? Chẳng những anh chị em học không tốn tiền đã đành rồi, tôi phải bao khách sạn cho anh chị em ở nữa, trời ơi, chắc là số anh chị em hên, chắc linh hồn anh chị em tu cũng nhiều lắm. Chưa nói tới, “dạ con đủ hết”, nhưng tới đây thì thiếu, làm sao bây giờ. Dòm tới, dòm lui, không có ai hết, Thầy, Thầy lãnh nữa. Cái nào cũng Thầy lãnh hết. Nói tóm lại, Thầy lãnh không. Nhưng mà bây giờ tôi bỏ anh chị em, sao được bây giờ? Cơm ghe bè bạn, từ xa tới đây, anh chị em là người ngoại quốc, không có tiền tôi còn giúp, chứ đừng nói chi anh chị em người Việt. Nhưng mà lần này thôi nhe, lần sau đừng có kéo nhau năm bảy chục người, tôi không có bảo đảm à. Bây giờ thì năm, mười người được nhe. Chứ

anh chị em mà kéo năm bảy chục người, nói ông Thầy tốt lắm, cứ việc kéo qua đi, kéo qua anh chị em chết ráng chịu, lúc đó tôi không có nhìn anh chị em. Tôi đi chỗ khác. Trời ơi, năm ba người, năm mười người nghe được. Tôi sợ lắm. Tôi sợ lần này được năm người, lần sau đồn, là ông Thầy coi vậy chứ yên chí đi, cứ việc qua đại đi. Ông Thầy không có bỏ đâu. Kỳ tới tôi bỏ à. Anh chị em mà đi máy bay chẳng 50 người qua đây là có gì anh chị em ráng chịu. Năm người, mười người, tôi ráng, chứ 50 người thì anh chị em tự tức lo. Lo không được thì anh chị em đi bộ về Việt nam à. Chứ sao bây giờ? Sở dĩ tôi trình bày vài nét như vậy, anh chị em yên tâm đi, cố gắng giúp cho mọi người đi. Tôi sẵn sàng tôi giúp cho anh chị em, đừng có lo lắng vấn đề tài chánh. Đối với tôi cái tài chánh không quan trọng đâu. Cái quan trọng là anh chị em đóng góp giúp cho mọi người có cái khả năng để chúng ta cùng nắm tay lại giúp mọi người. Cái đó là điểm chánh, chứ không phải điểm chánh tiền. Đừng lo cái này. Ý tôi muốn nói đây thì tất cả trung tâm, bên nào cũng vậy, nước nào cũng vậy, thì nếu điều kiện mà khó khăn quá, thì tôi sẽ gửi người tới. Mà tôi có gửi rồi. Gửi dạy một lần, hai, ba ngàn người. Trời ơi, chắc kỳ này ông Thầy trúng số rồi. Trúng thiệt, trúng cho những người học trò đó. Trúng số mà học trò trúng số, chứ không phải tôi trúng số. Nhưng mà tôi giúp. Không phải tôi nói ra đây để tôi nói tôi tốt, xấu. Nhưng ý của tôi, tôi muốn cho anh chị em giúp cho dân tộc anh chị em nhiều chừng nào tốt, tôi sẵn sàng bỏ công, bỏ sức, bằng satellite, bằng điện thoại, bằng phương tiện tôi tới, anh chị em đừng lo cái này. Thứ nhất là các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu, tôi thường giúp nhiều lắm. Tuy nhiên những nước Tư bản chủ nghĩa, đủ điều kiện hết, nhưng đâu phải đủ hết. Có một số anh chị em không có tiền, nhưng tôi biết anh chị em học để giúp người ta thì anh chị em khỏi lo tài chánh. Tôi sẽ mời anh chị em tới đây. Có một số anh chị em tôi mời tới đây học. Mời tới đây học để anh chị em học được, anh chị em về quốc gia, anh chị em giúp, về dân tộc giúp, và giúp nhiều dân tộc khác. Vì chỗ đó tôi mời anh chị em tới đây để anh chị em học, không có tốn đồng bạc nào hết. Chẳng những không tốn đồng bạc nào mà tôi phải lo cho anh chị em đủ thứ chuyện nữa. Nhưng chuyện đó không quan trọng. Quan trọng là anh chị em học được, về giúp mọi người, đó là điều mà tôi mong muốn. Anh chị em các trung tâm cũng vậy. Anh chị em hợp tác đi. Một điều tốt cho chúng ta, có nghĩa là giúp dân tộc anh chị em nhiều chừng nào thì tốt chừng đó. Giúp cho mọi người bớt khổ đau nhiều chừng nào tốt chừng đó. Chứ không phải tiền tài, mà hàng đầu. Vì lý do anh chị em nghĩ tiền tài hàng đầu thì chắc chắn là chúng ta không có thành công đâu. Vì lý do đó tôi đi các nước trên thế giới, giúp nhiều nước trên thế giới, nhiều anh chị em khó khăn, là lý do vậy. Anh chị em nói tôi lấy tiền của anh chị em. Được, dư. Nhưng anh chị em phải nhớ rằng tôi đi Phi châu để làm cái gì? Tôi đi các nước Xã hội chủ nghĩa làm cái gì? Mà phương tiện chẳng những tôi đi, tôi lo, tôi cho tiền, cho bạc, cho người ta ăn học nữa. Đó là những tiền dư được thì tôi làm phước cho anh chị em mà anh chị em đâu có biết. Anh chị em học được, trị bệnh cho mình được, giúp cho người khác được. Tiền của anh chị em dư, tôi gửi cho người ta, tôi

giúp cho người ta, một hình thức tôi làm phước cho anh chị em đó. Tôi thì phước đức tôi nhiều rồi, tôi đâu cần phước đức nữa. Phước đức của tôi có, tôi chia sẻ cho tất cả mọi người. Mà phước đức chia sẻ là cho anh chị em đó, chứ không phải cho tôi đâu. Đáng lẽ ngày hôm nay anh chị em phải cụt bàn tay, nhưng mà rút cái móng tay thôi. Ba tuần sau mọc móng tay khác. Thì thay vì bữa nay anh chị em đứt một cánh tay, thì tôi cho anh chị em chảy máu tay thôi, 3 tiếng đồng hồ sau lành. Anh chị em có cái này, đưa vô đây một hồi, hết sưng, hết chảy máu. Đó là tôi tạo phước đức, tôi giúp phước đức cho anh chị em. Bây giờ anh chị em học lớp lớn rồi thì anh chị em phải biết những điều kiện này để tôi cùng anh chị em đóng góp giúp cho những người thiếu may mắn hơn chúng ta, chứ không có nghĩa là anh chị em may mắn thì được học, nghĩa là có tiền thì được học rồi những người không có tiền, không được học. Anh chị em đừng nghĩ vậy. Tôi muốn giúp cho những người không có tiền, mà luôn luôn họ nghĩ giúp cho mọi người thì chắc chắn người đó sẽ được tôi giúp đỡ. Kể cả anh chị em khoa học. Có một số trong lớp học này đây, anh chị em khoa học, anh chị em cố gắng có tiền đi học nhưng cố gắng thế nào cũng không có tiền. Nhưng tôi biết những trường hợp đó, tôi sẽ mời anh chị em tới đây học. Có một số anh chị em ngồi trong này đây, tôi mời anh chị em học là tôi muốn giúp cho anh chị em có khả năng. Và chính cái khả năng này anh chị em sẽ về đóng góp cho dân tộc của anh chị em hoặc dân tộc nào khó khăn, anh chị em đóng góp. Đó là một điều tốt cho anh chị em, không phải cho một mình anh chị em, mà cho tất cả những người mà anh chị em đến giúp. Việc làm của tôi như vậy đó, thì tôi mong rằng anh chị em hiểu giống tôi mà thực hiện. Thì chắc chắn trong tương lai chúng ta sẽ thành công mọi mặt, vì nhân loại, vì mọi người chúng ta giúp mà chúng ta thực hiện, thì chúng ta không bao giờ sợ thất bại đâu. Đó tôi giải thích cho anh chị em nghe những cái điểm chánh, mà anh chị em yên tâm đi, qua câu hỏi của người học viên này ở Malta.

Trong vấn đề dạy học thì anh chị em yên tâm. Chắc chắn là trong tương lai tôi có soạn sẵn cái chương trình vào đầu năm 1998 tới đây, tất cả chương trình sẽ ngắn gọn mà tôi chỉ cho công thức và nguyên tắc dạy học để cho anh chị em thu ngắn lại thời gian, giúp cho những người học viên, tạo cho những người học viên có điều kiện thời gian học, để tiếp thu rất nhanh, được hiểu quả rất cao, giúp cho bản thân mình và những người khác. Do đó anh chị em yên tâm. Không phải ngày đầu tiên tôi tuyên bố chấp nhận cho anh chị em ở Paris dạy. Nhưng sở dĩ tôi muốn vậy vì anh chị em học lớp 6 cũng nhiều. Do đó dân tộc ở Paris cũng thích học hỏi nghiên cứu, thì tôi cũng quyết định, bây giờ qua câu hỏi này vấn đề dạy học, thì tôi nói một phần, còn vấn đề dạy học tôi sẽ phát cho tất cả anh chị em học lớp 6 này mỗi người một bản dạy lớp 3 phần lý thuyết. Tôi sẽ quy định cho dạy thế nào, điều kiện thế nào, thì ngày 25 tôi sẽ quy định. Bây giờ tổ chức mới, để phù hợp với thời kỳ mới. Do đó thì có một số anh chị em biết rồi, có một số chưa biết, thì tôi sẽ nói anh chị em nghe trước. Còn phần dạy học lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết thì tôi

sẽ dạy cho anh chị em vào ngày 25 tây. Tôi sẽ cho anh chị em thí nghiệm hết, dạy lớp 3 phần lý thuyết. Mà điều kiện thì vào ngày 25 tôi sẽ chỉ.

Bây giờ tôi sẽ ký bốn cái nghị định quan trọng.

1. Thứ nhất, **vùng Âu châu**, tôi chỉ định cho chị Minh hiệp coi toàn vùng Âu châu. Tất cả những trở ngại, những thắc mắc mà anh chị em muốn liên lạc với tôi, khó khăn, thì anh chị em liên lạc ở vùng Âu châu với chị Minh hiệp, thì chị Minh hiệp sẽ báo cáo trực tiếp với tôi. Còn nếu anh chị em mà nóng ruột nữa thì có thể gửi bản sao cho Headquarter, cái đầu não của tôi bên Hoa kỳ. Đó là tôi chỉ định cho chị Minh hiệp đại diện tôi coi toàn Âu châu. Tôi không có thời gian trực tiếp với anh chị em, nhưng anh chị em trực tiếp với chị Minh hiệp, chị sẵn sàng báo cáo cho tôi, những trường hợp khẩn cấp thì chắc chắn tôi sẽ trả lời cho anh chị em được liền, để tránh tình trạng thất lạc, đó là dành riêng cho chị Minh hiệp coi toàn Âu châu.
2. Kế tiếp, trong Âu châu cũng có một người đại diện cho tôi, coi về vấn đề **Phi châu và các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu**, đó là anh Thiện, trung tâm trưởng ở Geneve, anh Thiện đã từng đưa người và chính đích thân anh Thiện đi các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu, và từng đi Africa để dạy học, mở luân xa. Tôi bổ nhiệm cho anh Thiện chịu trách nhiệm vấn đề toàn thể Phi châu và các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu, trong thời gian chuyển tiếp. Có nghĩa là trong thời gian tôi chờ đợi bên Phi châu lớn mạnh, bên các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu lớn mạnh, thì lúc đó anh Thiện sẽ giao quyền lại cho Phi châu. Lúc nào bên châu Phi lớn mạnh, và lúc nào bên cộng đồng của Cộng hòa của Xã hội chủ nghĩa Đông âu lớn mạnh thì tôi sẽ giao cho một người bên Xã hội chủ nghĩa Đông âu quản trị, trong thời gian một hai năm tới đây, dài hoặc ngắn, tùy theo học viên của anh chị em, tùy theo khả năng của Xã hội chủ nghĩa Đông âu ở các nước. Bước đầu tiên anh Thiện sẽ hy sinh cho hai miền, châu Phi và miền Xã hội chủ nghĩa Đông âu. Anh Thiện sẽ thực hiện kể từ ngày một giáng giêng, năm 1998.
3. Phần anh chị em bên **Úc châu** cũng vậy. Tôi sẽ lý một nghị định cho anh Linh và chị Sang chịu trách nhiệm Úc châu. Thì tất cả Úc châu phải trực tiếp liên lạc với anh Linh và chị Sang. Đó là 3 cái nghị định mà tôi ký. Còn phần Á châu với Mỹ châu, Mỹ châu là của tôi rồi, haedquarter. Còn phần Á châu, trong tương lai, tôi sẽ nghiên cứu, tôi viết quyết định. Tại nó không có liên quan tới anh chị em nhiều lắm. Nhưng tôi đang nghiên cứu, sẽ ký nghị định cho một người coi về Á châu.
4. Một nghị định nữa, là tạm thời bây giờ, người có công nhất trong ngành Nhân điện của chúng ta ở nước **pháp**, là bà Germaine Lambert. Vì chỗ đó bây giờ chị Mỹ nga, chắc có lẽ là chị không thích hợp với ngành Nhân điện nữa, do đó chị từ chức, mà chưa nói tôi nghe. Nhưng chị lo thủ tục pháp lý

để chị ngưng hoạt động hội S.H.Y ở Pháp. Do đó thì tạm thời tôi ký nghị định, người đại diện chính thức tại Pháp là bà Germaine Lambert. Tuy nhiên, đó là đại diện tôi tại Pháp, nhưng theo hệ thống Âu châu thì bà Germaine vẫn tiếp tục trực tiếp với Minh hiệp để giải quyết trong những vấn đề khó khăn bên Tây, trừ trường hợp những việc lớn thì tôi sẽ giúp cho bà Germaine. Những việc bình thường, tổ chức thì tất cả liên lạc với Minh hiệp, tại vì Minh hiệp biết tiếng Tây, bà Germaine thì biết tiếng Pháp. Người tiếng Tây, người tiếng Pháp thì dễ hơn. Tôi thì tôi không biết tiếng Tây, tiếng Pháp, do đó thì Minh hiệp đại diện Âu châu, để người tiếng Pháp, tiếng Tây nói cho dễ dàng.

Có một số anh chị em trong này từng làm Sub-center, là những chi nhánh của SHY tại Pháp, do chị Mỹ nga lãnh đạo. Bây giờ chị Mỹ nga không còn làm việc nữa, thì những anh chị em nào mà chi nhánh của chị Mỹ nga, yên tâm. Anh chị em tiếp tục làm việc nếu anh chị em thích. Chỉ cần ghi tên cho bà Germaine, chậm nhất là ngày 15 tháng giêng năm 1998, thì tôi hợp thức hóa toàn thể cho những chi nhánh. Để làm cái gì? Để những chi nhánh sẽ được dạy lớp 3 phần lý thuyết không có giới hạn. Tôi muốn như vậy, nếu anh chị em thích. Còn nếu anh chị em không thích thì anh chị em nghỉ luôn, cũng không có gì trở ngại. Chứ không có nghĩa là anh chị em nói tôi không thích hợp, không muốn làm. Dễ lắm, nếu không thích hợp, nghỉ xả hơi thì sướng nhất, không có gì trở ngại. Tôi dành mọi sự dễ dàng. Tôi muốn anh chị em đóng góp giúp cho dân tộc của anh chị em, giúp gia đình của anh chị em, tạo điều kiện cho anh chị em dạy được cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết, và trong tương lai có thể anh chị em giỏi nữa, tôi để cho anh chị em dạy lớp 4, trong tương lai. Do đó những anh chị em nào nằm những chi nhánh của SHY tại Pháp, thì tạm thời về Paris về Pháp, đệ đơn lên bà Germaine, nói tôi là sub center này, tôi ở số mấy, địa chỉ, và gửi bản sao cho tôi về St.Louis, thì chắc chắn anh chị em sẽ hợp thức hóa được liền. Anh chị em tiếp tục hoạt động. Gửi đơn cho bà Germaine liền sau khi học lớp 6 này. Và khi chính thức sub center rồi, tôi cho anh chị em dạy lớp 3, không giới hạn.

Còn bây giờ, một số anh chị em chưa có trung tâm, chưa có chi nhánh, thì tôi sẽ thử sức với anh chị em. Bước đầu tiên cho nước Pháp và tất cả các nước trên thế giới học lớp 6 này, tôi thử, cho anh chị em dạy thử, coi anh chị em dạy được không. Nếu dạy được, thì anh chị em hợp tác với trung tâm, với chi nhánh thì dạy lớp 1 một ngày. Lớp 2 một ngày. Lớp 3 một ngày. Chỉ có 3 ngày là dạy xong lớp 1, lớp 2, lớp 3, rất dễ dàng. Tôi sẽ đưa trực tiếp giấy chứng nhận với hình ảnh logo, bản chánh. Còn bản sao thì Minh hiệp dịch lại tiếng Tây, để bà Germaine đọc lại tiếng Pháp cho dễ dàng. Tôi thì không biết tiếng Pháp rồi, thì tôi phải nhờ Minh hiệp dịch tiếng Tây, để bà Germaine đọc để thi hành giúp cho tất cả anh chị em trung tâm, chi nhánh tương lai, của năm 1998 trở về sau. Riêng anh chị em bên Đức, hay bên nào cũng vậy, tất cả những điều kiện tôi sẽ tuyên bố, tôi thử coi anh chị em

dạy như thế nào. Được thì năm 1998 anh chị em tiếp tục dạy ở địa phương, đi xa hơn nữa có thể tình nguyện đi các nước khác. Tôi sẽ bổ nhiệm cho anh chị em đi. Tại vì tôi biết năm 1999 tất cả toàn thế giới sẽ cần anh chị em dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 rất nhiều. Và khi anh chị em đi, tôi có hai cái điện thoại, Âu châu, Á châu để anh chị em gọi. Một số anh chị em về Việt nam, 9 giờ sáng Việt nam, là 3 giờ sáng bên tôi. Điện thoại, lúc này Thầy khỏe không? Thầy làm gì đó? Thầy ngủ chứ làm cái gì, 3 giờ sáng kêu tôi dậy. Kêu tôi dậy 3 giờ sáng, mở luân xa. Trời ơi ... tôi ngủ mất nhắm, mất mở. Tôi nói, khoan, đợi tôi rửa mặt, súc miệng, kêu bà con tập hợp đi, nửa giờ sau tôi tỉnh mới được chứ. Tôi đang ngủ mà sao biết mở luân xa? Tôi súc miệng rửa mặt, sạch sẽ đàng hoàng, 3 giờ rưỡi sáng, tôi mở luân xa cho người ta. Nếu anh chị em tình nguyện dạy học, thì tôi cũng tình nguyện mở luân xa, mặc dầu tôi ngủ thiệt, nhưng tôi dành một tiếng, nửa tiếng, tôi thức dậy, tôi mở luân xa, tôi ngủ tiếp. Tôi ngủ dễ lắm. Tôi mở luân xa vừa xong, tôi để cái điện thoại, tôi nói, “chấm dứt”, rồi tôi ngủ. Anh chị em dám hy sinh giúp cho hàng trăm hàng ngàn người dạy học lớp 3, thì tôi hy sinh có nửa tiếng, một tiếng đồng hồ ngủ mà giúp được một ngàn người mở luân xa. Tôi nói thiệt, 300 người tôi cũng thức chứ đừng nói 1000 người. Chuyện làm tốt, làm sao tôi không giúp được? Anh chị em dám hy sinh dạy cho người khác để giúp họ hết đau hết bệnh, tạo niềm vui cho họ thì cái việc tôi ngủ nửa tiếng, không quan trọng. Hai cái điện thoại Á châu, Âu châu tôi mở 24 trên 24. Lúc nào anh chị em rảnh, anh chị em kêu cũng được. Anh chị em yên tâm vấn đề này, tôi trình bày vài nét. Ngày 25 tôi sẽ vô chi tiết hơn, tôi dạy cho anh chị em dạy lớp 1 thế nào, lớp 2 thế nào, lớp 3 bằng lý thuyết như thế nào. Thì tôi sẽ phát cho anh chị em những chương trình dạy lớp 3 cho dễ dàng.

103/ Trước hết ông xin cảm ơn Thầy và xin có hai câu hỏi, nhưng hai câu hỏi có thể tập hợp lại thành một câu. Phần thứ nhất, ông xin hỏi về sự liên hệ giữa các hoạt động sinh lý giữa người đàn ông, đàn bà và môn học của Thầy. Vì trong bài lớp 3, Thầy có viết rằng, nếu chúng ta có nhiều sinh lý quá, thì chúng ta có thể mất năng lực, và nếu không biết giữ năng lực của thể xác thì có thể chúng ta sẽ mất năng lực luôn. Ông xin hỏi làm cách nào để chúng ta có thể giữ được cái năng lực đó, để cho điện năng phát xuất từ luân xa 2 có thể được phát triển và đưa lên đến bộ óc. Ông có nghe là có nhiều vị thầy giải thích rằng, chúng ta nên tránh có vấn đề giao hợp sinh lý. Họ cố gắng tránh để dùng cái năng lượng đó đưa lên bộ óc để tạo ra những tế bào mới để giúp hệ thần kinh và óc não của chúng ta. Vậy thì ông xin hỏi, làm cách nào chúng ta có thể giữ được năng lực để đừng mất đi trong vấn đề giao hợp sinh lý?

Câu hỏi thứ hai, chúng con thường nghe nói đến luân xa một, và trong môn học này thì thường nghe nhắc đến luân xa một thì nguy hiểm, đừng hỏi đến hoặc đừng đến luân xa một. Điều này làm cho một số học viên rất là lo xa. Riêng chính ông, khi tập kim tự tháp, mỗi khi tập trung vào kim tự tháp, thì ông có cảm nhận nơi luân xa một. Và đôi khi trước khi đi ngủ, ông có cảm nhận nơi luân xa một, mặc dù ông

*không nghĩ đến. Ông hơi lo xa, và xin hỏi Thầy làm cách nào có thể giúp ông để
đừng có cảm nhận nơi luân xa một?*

Oui, tôi trả lời cho anh chị em cho rõ. Cái thứ nhất, trong vấn đề giao hợp sinh lý, nếu biết cách thì sẽ giỏi lắm. Anh chị em không cần tích tụ những năng lực sinh lý, đưa lên óc thì sẽ điên. Đó là sai nguyên tắc trong lãnh vực khoa học, mà sai nguyên tắc trong lãnh vực tâm linh. Không có một năng lực nào từ luân xa 2, mà cái tinh khí đưa lên đầu. Anh chị em sẽ bị điên chứ không phải minh mẫn sáng suốt. Lãnh vực nào anh chị em cũng trật hết. Lãnh vực khoa học thì không được rồi. Mà lãnh vực tâm linh, càng không được hơn. Tất cả cái đó nguy hiểm, làm cho anh chị em bị điên. Dù cho phí sinh lý, dù cho không phí sinh lý, mà anh chị em đem cái năng lực bằng tinh, khí, huyết đưa lên não, là anh chị em bị điên liền. Trong tương lai, chính bài học này Thượng Đế đã dạy cho tôi cách nay 6 tháng, mà tôi chưa bao giờ dạy cho anh chị em. Nếu anh chị em biết cách sử dụng thì anh chị em không bao giờ chết. Chẳng những không bao giờ chết, mà tuyến yên, tuyến tùng kích thích, càng ngày càng trẻ ra, mà bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, bằng cái năng lực mà Thượng Đế đã dạy cho tôi cách nay 6 tháng. Anh chị em đâu có đủ trình độ. Tôi cũng chưa đủ trình độ nữa. Vì chỗ đó, tôi xin Thượng Đế, khoan. Khoan hướng dẫn cho anh chị em. Chứ nếu chúng ta biết cách sử dụng trong vấn đề sinh lý giữa người nam và người nữ thì thân xác anh chị em không bao giờ bị hủy hoại. Tại vì anh chị em chưa biết cách sử dụng. Tôi chưa muốn đề cập tới, nhưng qua câu hỏi học viên này, tôi hy vọng tháng hai tới đây, tôi sẽ dạy cho 100 anh chị em 30%, để cho biết vài nét căn bản. Phần thực hành, chưa dạy. Khi nào anh chị em giỏi, có đủ điều kiện thì lúc đó tôi sẽ dạy tiếp, sau 30% đó. Đi lại vấn đề, thì trong sách, tôi nói khi nào anh chị em biết cách sử dụng vấn đề sinh lý đúng cách thì anh chị em sẽ tốt trong cơ thể. Còn nếu dư thừa, thì chính một số anh chị em không thích giao hợp vấn đề sinh lý thì sự dư thừa đó, anh chị em rảnh thì đi giúp cho người ta, bằng cách trị bệnh, bằng cách dạy học, để cho anh chị em giảm bớt cái năng lực đó, mà giúp cho người ta. Chứ đâu phải giảm bớt năng lực bằng cách đưa lên đầu, là chắc chắn anh chị em sẽ bị điên loạn liền. Tại vì không có cách nào đưa tinh, khí, huyết từ bộ phận sinh dục, đưa lên hệ thần kinh được. Hệ thần kinh của anh chị em tiết ra những kích thích tố để giúp bộ phận sinh dục, giúp những bộ phận trong cơ thể mạnh khỏe. Chứ đừng đưa ngược chiều, thì óc của anh chị em suy nghĩ. Óc suy nghĩ làm thế nào tinh, khí, huyết đưa lên đầu, chính lúc đó là anh chị em bị điên đó. Tôi giải thích cho anh chị em trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực tâm linh. Tôi khuyên – quyền tự do của anh chị em coi sách vở, nghiên cứu – nhưng phần hiểu biết của tôi, tôi trả lời cho anh chị em, để tránh tình trạng có thể xảy ra, làm cho nguy hiểm đến tánh mạng của anh chị em, cuộc đời của anh chị em. Đó là câu thứ nhất, tôi trả lời đơn giản, đơn sơ, nhưng trong tương lai tôi sẽ dạy nhiều trong vấn đề này, rõ ràng hơn, bởi lẽ trình độ, căn cơ của anh chị em ngành Nhân điện, ngay cả tôi, chưa có đủ cung ứng để thực hiện 100%. Tôi

hy vọng, năm tới và năm sau đây, có nghĩa là năm 98,99, chúng ta ý thức được thể nào là năng lượng vũ trụ, thế nào là sử dụng, kích thích tuyến yên, tuyến tùng để bảo vệ thân xác mình, giúp cho nhân loại. Lúc đó tôi sẽ dạy cho anh chị em toàn bộ. Tôi đã hứa rồi, có thể tôi sẽ hướng dẫn phần căn bản 30%, để cho anh chị em biết được làm thế nào kích thích tuyến yên, tuyến tùng hoạt động bình thường mà đem lại kết quả nhiều cho chúng ta. Việc đó tôi hứa thì tôi sẽ dạy 30% vào tháng hai năm 1998 tới đây tại Hòa Lan.

Như anh chị em biết, tất cả sách vở ghi từ 4000 năm trở về trước, cơ thể người ta luân lưu, có nhiều luân xa để kích thích giúp cho cơ thể quân bình, có một sức mạnh bảo vệ thể xác. Nhưng có giới hạn, 80 năm cuộc đời, 100 năm cuộc đời, chúng ta sẽ bỏ thể xác này, thay thế một thể xác khác. Bởi lẽ, chúng ta chưa biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để thay thế cái thể xác này. Bây giờ chúng ta biết được rồi, thì chắc chắn những công thức đó, bắt đầu chúng ta học hỏi nghiên cứu, và tiếp tục cuộc hành trình nghiên cứu. Mà khi chúng ta nghiên cứu được thành công rồi, thì chắc chắn chúng ta sẽ bảo vệ thể xác chúng ta cũng không khó, cho tương lai thế kỷ 21 trở về sau. Học viên này, luôn luôn từ học lớp 5 tới giờ, tôi biết, người học viên này từ lớp 5, tới bây giờ lớp 6 rồi, lớp 5, 5.1, 5.2, luôn luôn người học viên này cứ nghĩ rằng có cảm nhận nơi luân xa một. Không bao giờ cảm nhận được. Mà anh chị em cũng chưa có bao giờ cảm nhận được. Tại anh chị em muốn quá, tưởng tượng thôi, chứ không cảm nhận được. Đó là người học viên này, tôi biết, từ lớp 5, từng giúp cho trung tâm ở Luzern, từng gặp với tôi nói chuyện. Luôn luôn gặp tôi là nói chuyện về luân xa một. Tôi bác bỏ tới giờ này cũng còn nghĩ tới nữa. Không có thành công đâu, mà cũng không bao giờ có đâu.... Tôi khuyên học viên này nên quên đi. Nên bỏ đi. Không bao giờ cử động được. Bây giờ học viên này vác trên vai 50 lít nước nổi không? Tôi đưa cho trên vai 1 tấn nước, dám chịu nổi không? Chừng nào vác trên vai nổi một tấn nước đó, thì có luân xa 1 cảm nhận. Còn một tấn nước trên vai mà vác không nổi thì không bao giờ có luân xa một cảm nhận đâu. Một lần cuối cùng, tôi khuyên học viên này đừng bao giờ tưởng tượng nữa. Tại muốn quá, chứ đừng nói không muốn, nhưng mà không bao giờ được, cũng không bao giờ có. Tại vì anh chị em không có khả năng. Khi nào mà anh chị em gánh trên vai một tấn nước được, đi nhẹ nhàng, thì luân xa một của anh chị em sẽ cảm nhận được. Anh chị em gánh một tấn nước mà không có bị gãy vai, lúc đó thì luân xa một của anh chị em mới hơi hơi thôi, không biết được không, hơi hơi thôi ... Với điều kiện là đi với một tấn nước. Để tôi thức tỉnh cho học viên này. Học viên này cũng có lòng lắm. Cũng có lòng giúp cho mọi người lắm, nhưng lòng giúp cho mọi người thì muốn giúp cho mình trước. Mà giúp những chuyện làm không được, mà hỏi hoài. Đây là lần thứ tư rồi, chứ không phải lần thứ nhất. Đây là tôi nói để thức tỉnh anh chị em lại, chứ tôi không có ý gì hết. Vì chỗ đó, tôi nhắc lại, trong vấn đề sách vở ghi, không bao giờ có người nào thực hiện chương trình đó được. Mà cũng không bao giờ người nào khai mở luân xa số một được hết. Tại

vì anh chị em đâu có biết luân xa như thế nào mà mở. Mà anh chị em đâu có biết tác dụng như thế nào mà mở. Do đó, tôi có viết một đoạn trong cuốn sách lớp 3, tôi nói, nếu anh chị em biết cách sử dụng cái luân xa một, nếu tính nhiệt độ, mà anh chị em không kiểm chế được, tôi nói, 50 độ thôi, anh chị em cũng điên rồi. Chứ đừng nói 5 000 độ hay 10 000 độ. Vì lý do trong sách đó, tôi mới nói, sức mạnh có thể là 5 000 tới 10 000, nhưng mà nói quá để cho anh chị em đừng bao giờ nghĩ tới luân xa số một hết. Chứ trong cơ thể của anh chị em hiện tại, 50 độ thôi, là nó đốt cháy nguyên hệ thần kinh của anh chị em, sẽ điên loạn liền, trong lãnh vực khoa học. Trong lãnh vực tâm linh, nếu năng lực của anh chị em mạnh quá, anh chị em đi ngang qua luân xa số 4, đẩy cái linh hồn ra ngoài, thể xác như thế này, linh hồn khác sẽ xâm nhập vô, anh chị em sẽ điên loạn, bằng danh từ Tẩu hỏa nhập ma của những người thiền định. Tôi hy vọng, lần này là lần thứ tư, tôi mong rằng người học viên này đừng bao giờ nghĩ tới luân xa một gì hết. Cảm nhận luân xa 2, 3, 4, 5, 6, 7 thì được. Bây giờ cái quan trọng nhất, anh chị em học đây hai cái tuyến yên, tuyến tùng bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, giúp cho anh chị em không có chết, không có già, cái này nên làm. Còn luân xa 1, 2, 3, 4, quên tất cả những luân xa đó đi. Anh chị em đã học hết rồi, mà học từ luân xa 2, tới luân xa 5. Thì luân xa một, đừng nhắc nữa. Không có giá trị gì hết. Mà anh chị em cũng không có thực tập được đâu. Tất cả sách vở viết, những hình thức đó là khuyến khích cho anh chị em một đường không đúng, để gây trở ngại cho thể xác. Anh chị em ham muốn quá. Ham muốn, thì hệ thần kinh làm việc, làm việc, làm việc, nổ hệ thần kinh, anh chị em điên loạn liền. Qua câu hỏi của học viên này để tôi nhắc nhở một lần chót, là lần thứ tư. Tôi mong rằng lần tới, nếu có dịp đi qua bên Hòa Lan học lớp tháng 2 cũng vậy, hoặc có dịp tôi đại hội cũng vậy, hoặc những dịp khác, tôi có gặp học viên này thì thôi, đừng hỏi nữa. Nhưng mà hỏi nữa, tôi cũng vẫn trả lời vậy. Chừng nào gánh trên vai một tấn nước, đi không có đỡ, thì lúc đó luân xa một mới bắt đầu nhóm nhóm thôi, nhóm nhóm, ... có một phần triệu, chứ không phải một phần mười. Vậy thôi nhé. Học viên này thông cảm, tất cả anh chị em cũng vui. Học viên này cũng muốn tôi xác định rõ ràng, nhưng mà xác định trước hội trường này, lớp này là lớp sáu, lần thứ tư. Câu hỏi này được nêu ra lần thứ tư. Tôi nhớ rõ lắm. Mà lần nào tôi cũng nói không được, mà lần nào học viên này cũng nói tôi tập thấy cái này. Thấy đôi khi tưởng tượng quá, mất năng lực. Mà tôi truyền năng lực lại hết một lần rồi. Muốn cho luân xa một cảm nhận, đến nổi mà mất năng rồi. Thầy ơi con yếu quá, con mệt quá, tại vì con ham quá. Lại đây, tôi giúp hết rồi. Bây giờ tưởng tượng nữa. Nhưng mà không sao. Kỳ này tôi nhắc thì chắc chắn học viên này không bao giờ dám thực tập. Dùng cái này rồi thì chắc chắn luân xa một không cảm nhận đâu. 6, 7 cảm nhận nè. Chính ở đây mới giúp cho anh chị em luân xa số 5, 4, 3, 2, ngay cả luân xa 1 cũng ảnh hưởng. Luân xa 6, 7 giúp cho luân xa 1. Chứ không phải luân xa 1 giúp cho luân xa 6, 7. Anh chị em đừng có đi ngược chiều. Anh chị em phải đi xuôi chiều, từ trên xuống dưới. Như vậy mới được! Thôi được rồi. Qua câu hỏi học viên này cũng là một đề tài học hỏi cho anh chị em và giúp

cho học viên này sáng tỏ mà vui vẻ, cũng như tất cả anh chị em khác đừng bao giờ nghiên cứu luân xa một hết. Anh chị em cứ nghe tôi nhắc lại, khi nào anh chị em gánh trên vai một tấn nước, mà giống như một kim tự tháp nhẹ này, đi tới đi lui mà không đổ nước, thì lúc đó luân xa Một mới có nhóm, một phần triệu. Người ta một phần trăm, một phần mười, mình mới một phần triệu thôi. Mà chùng nào gánh một ngàn tấn nước trên này, thì mới có được mười phần triệu thôi. Lâu lắm, biết chùng nào mà được cái này? Thôi, tốt hơn hết thì đừng gánh nước, chắc ăn hơn, đừng cho thân hình càng ngày càng nhẹ, cùng với linh hồn mình nhập một lại, nó nhẹ hơn. Chứ anh chị em gánh nước nặng hoài, thể xác của anh chị em 50 ký là nặng rồi, mà gánh 1 tấn nước thì biết chùng nào mà linh hồn với thể xác của anh chị em nhập một được. Nặng quá, đi không nổi làm sao mà rinh thể xác vô cái linh hồn được? Tôi khuyên anh chị em, nên quên cái này đi. Tốt nhất, là tập kim tự tháp này, có sức mạnh, giúp cho mình, giúp cho người khác bằng cái sixième sens của mình, bằng luân xa 6 của mình, bằng luân xa 7 của mình, bằng hai tuyến yên, tuyến tùng kích thích, thì chắc chắn đem niềm vui cho anh chị em, đem ánh sáng cho anh chị em. Chính ánh sáng niềm vui của anh chị em tìm được thì anh chị em giúp cho mọi người, trong đó có gia đình của mình, gần nhất. Cái này nên làm, đừng nghĩ chuyện xa xôi nữa nhe, người học viên này!

104/ Kính thưa Thầy, ông này từ Do thái và có hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, khi ông thiền, dùng kim tự tháp, thì nếu ông tưởng tượng và vẽ một đường trong đầu, nối từ luân xa 6 tới những điểm và luân xa 7, thì thấy có hình dạng của cái kim tự tháp. Và rồi hai cái tuyến thì nằm trong cái kim tự tháp. Ông xin hỏi về sự liên hệ giữa kim tự tháp ông thấy trong đầu và cái của Thầy trao tặng, nếu có một sự liên hệ nào đó?

Câu hỏi thứ hai, hôm thứ sáu, Thầy có nhắc đến ánh sáng mặt trời. Theo ông biết thì trong thời cổ Ai Cập, mặt trời rất quan trọng và họ xây một đền đặc biệt để thờ mặt trời. Thầy có thể cho biết chúng ta tiếp thu được gì với ánh sáng mặt trời? Có phải là sự hiểu biết, hoặc sức mạnh của sự sống hay là cái gì khác, chẳng hạn? Ông nghĩ văn hóa của dân tộc Tncas và Maya ở Nam mỹ thì cũng cho mặt trời là rất quan trọng. Xin cảm ơn Thầy!

Hình ảnh của kim tự tháp này là giả tạo, do tôi thực hiện bằng con số, bằng kích thước để anh chị em tập, để tuyến yên, tuyến tùng được kích thích, để giúp cơ thể luôn luôn mạnh khỏe và tạo cho sức mạnh này để bảo vệ thể xác chúng ta không bị hủy hoại. Do đó chính kim tự tháp này sẽ giúp để sự luyện tập của chúng ta đạt được kết quả bằng thể xác mình. Khi, bằng thể xác, có đầy đủ năng lực để bảo vệ thể xác mình thì chắc chắn linh hồn sẽ cao để đáp ứng nhu cầu. Thể xác chúng ta điều khiển được, thì với linh hồn, chúng ta là một. Khi linh hồn với thể xác chúng ta là một rồi thì chắc chắn việc gì chúng ta làm cũng được, mà tôi đã nói trong nhiều lớp khác cũng như trong lớp sáu này, qua những ngày qua. Bây giờ

chính cái này là cái phương tiện, chúng ta không còn bị chi phối nữa, và chính cái này cũng là một cái phương tiện tạo cái năng lực, mà những công thức này, cách nay không biết bao nhiêu thế kỷ trở về trước, chúng ta đã từng làm rồi, nhưng bây giờ chúng ta quên lãng. Chúng ta sẽ lấy lại những công thức cũ, mà áp dụng để bảo vệ thể xác chúng ta, khỏi cần phải ướp xác, bằng cái năng lực vũ trụ nuôi dưỡng thể xác chúng ta, để giữ vững thể xác, và linh hồn luôn luôn ngự trị thể xác này giúp cho tất cả mọi người giống như chúng ta bây giờ và cho tương lai. Do đó thì hình ảnh người học viên này tưởng tượng, không có trật. Qua hình ảnh, từ đây lên tới đây, qua tuyến tùng, tuyến yên thì nằm ở trên, ở dưới. Nếu anh chị em vẽ ra cái bản đồ, thứ nhất, luân xa 7, thứ nhì luân xa 6 của anh chị em, thứ ba là hai hệ thần kinh trên đỉnh đầu này. Nếu anh chị em kết hợp lại thì sẽ thấy kim tự tháp 3 mặt. Vì chỗ đó, hai ngón tay của anh chị em đặt hai chỗ này, cộng luân xa 7, cộng luân xa 6, anh chị em vẽ ra, thì nằm trong phạm vi của kim tự tháp 3 cạnh này. Đó là một kim tự tháp trong đầu chúng ta khi chúng ta cảm nhận được, tiếp xúc được, thì **chính đây cái đỉnh đầu này là cái đài thu, đài phát rất cực mạnh để tiếp thu năng lượng vũ trụ**, mà bắt cái tuyến yên và tuyến tùng phải kích thích lại. Đó là liên quan. Qua câu hỏi học viên này, bằng sự tập luyện kim tự tháp thì tôi chỉ cho thấy rõ ràng: nếu vẽ thì đúng là 4 cái điểm làm ra cái tam giác 3 mặt. Thì chính cái kim tự tháp 3 mặt này, để tạo cái năng lực giúp cho cơ thể bằng xương, bằng thịt, bằng vật chất giả tạo của mình, để nó giữ vững thể xác giả tạo này, trường tồn vĩnh cửu, để luôn luôn linh hồn chúng ta không cần phải thay đổi nhiều thể xác khác, mà tiếp tục cuộc hành trình nhiều đời, nhiều kiếp giúp cho nhân loại, trong đó là giúp cho con cháu chúng ta và giúp cho tất cả mọi người khác cần đến chúng ta. Đó là kim tự tháp mà tôi dẫn giải cho. Ngày hôm qua cũng có một học viên ở dưới này, cũng có vẽ nhiều cái kim tự tháp trên đầu, nhưng tôi không có nói. Ngày hôm nay đây, qua học viên mà tôi nhớ mặt cách nay mấy năm về trước, có dịp tôi đi Do thái dạy học – tôi thì nhớ dai lắm, tên thì tôi không nhớ dai, nhưng mặt và quốc gia, và làm việc ở đâu, thì tôi nhớ dai. Tên thì anh chị em thông cảm, tên anh chị em khó đọc quá. Cũng như tên tôi vậy. Coi như vậy thấy cũng khó đọc lắm. Nhiều người kêu Đàng, nhiều người kêu Đúng ... Đông, đủ hết. Miễn tên nào thì tên, nhớ cái mặt phía tay mặt có mụn ruồi là được rồi. Đó là ông Thầy Đàng thiết – kim tự tháp này nó phù hợp với kim tự tháp trong đầu của anh chị em, mà bây giờ tôi mới dạy, chứ lớp đầu tiên tôi chưa có dạy.

Chắc anh chị em cũng ngạc nhiên lắm. Chính ánh sáng mặt trời có một sức nóng đốt cháy cho tất cả vi trùng hết. Và chính ánh sáng mặt trời cũng nuôi dưỡng cho muôn loài vạn vật sống. Nhưng mà *trong kim tự tháp này, có ánh sáng mặt trời*, anh chị em có biết không? Chắc cũng không biết luôn phải không? Đây, ánh sáng mặt trời, nằm trong kim tự tháp đây, bằng hình hài cái mặt trăng đây, âm, dương đây. Khi mặt trăng, mặt trời mà kết hợp lại như thế này, đây lại đây (cái nắp), là một kim tự tháp. Tôi làm kim tự tháp này có ý lắm, chứ không phải không.

Âm, dương có ở trong kim tự tháp này. Con người anh chị em sống bằng âm, dương. Thì chính cái này tạo thành một cái hình kim tự tháp này, để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người, mọi giới, cho chúng ta, cho thế giới đây, đầy đủ hết. Đầy đủ bằng công thức, đầy đủ bằng con số, mặc dầu tôi nói là tôi không có trình bày với anh chị em, nhưng những câu hỏi nào liên quan tới thì tôi sẽ dẫn giải. Mà khi anh chị em tập, thì biết như thế nào không? Vì chỗ đó, những công thức này là những công thức mà trước kia chúng ta đã học hết rồi, chúng ta biết hết rồi, nhưng chúng ta quên lãng. Bây giờ chúng ta lật lại trang sách cũ mà học đây nè. Anh chị em sẽ có đủ hết. Anh sáng, mặt trăng, mặt trời, anh chị em tập. Thì những trận cuồng phong mà tới che ánh sáng mặt trời thì chúng ta biết cách, sẽ đưa những cụm mây rời khỏi, tạo ra ánh sáng bằng cái kim tự tháp này. Chắc có lẽ anh chị em ngạc nhiên lắm. Ngày hôm nay là ngày thứ sáu, chỉ còn có vồn vẹn hai ngày nữa thôi, mà anh chị em học được những bí mật kim tự tháp, mà hàng năm, hàng chục ngàn năm, chưa ai học được. Tại mình đâu có dạy đâu mà học. Mình đâu có biết đâu mà mình dạy người ta. Bây giờ mình biết được rồi, mình học lại những bài cũ rồi rồi, để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này, không có bị trận chiến sau cùng, đó là trận chiến hủy diệt con người, tận thế. Do đó, câu kinh bên Phật giáo của tôi, phong tục tập quán của tôi, những ông thầy tiên tri cách nay 600 năm về trước, người Việt nam, giỏi lắm. Hầu hết dân tộc Việt nam đều biết tên người đó. Chỉ nói một câu thôi, “**bất chiến tự nhiên thành**”. Thường thường trong cuộc chiến tranh nào anh chị em cũng phải đổ máu, mới thành công. Nhưng mà bây giờ anh chị em khỏi có đánh gì hết, nhưng mà thành công mọi mặt, nhờ những công thức đơn sơ đơn giản, ngắn gọn này, mà chúng ta thực hiện đây. Đây là những bí mật cho anh chị em thấy, bằng cái *kim tự tháp* này, *bằng ánh sáng mặt trời, bằng ánh sáng mặt trăng và đây là tượng trưng cho hàng triệu vì sao, hàng triệu cái tinh tú, tập trung về một điểm này*. Tất cả chứa đựng bằng kim tự tháp này, mà không ai ngờ tới, anh chị em không ngờ tới. Anh chị em chuẩn bị mã khóa này thì anh chị em sẽ biết được cái mật mã này, cái bí mật này: hành tinh, mặt trời, mặt trăng, năng lượng, bằng con số tiếp thu năng lượng. Tất cả những mật mã này chung quy trong kim tự tháp nhỏ này thôi, không ai biết hết. Không ai thực hiện được hết. Đâu có công thức đâu mà thực hiện. Bữa nay, qua câu hỏi của học viên Do thái này, tôi mới dở thêm một cái màn bí mật cho anh chị em. Còn nhiều cái màn bí mật nữa, nếu anh chị em hỏi tôi trả lời. Chưa hỏi, chưa trả lời, để tôi đo trình độ của anh chị em, cái linh hồn của anh chị em có nhớ lại không. Nhớ, tôi giải thích thêm. Còn chưa nhớ thì chưa dạy. Cũng qua câu hỏi học viên hồi này, cũng như mấy ngày qua, sáng nay, tôi trả lời, Thượng Đế đã dạy cho tôi bằng vấn đề con người ta giải quyết vấn đề y lý, sinh lý để bảo vệ thể xác chúng ta không có bị hủy hoại. Chứ không phải lấy sinh lý để hủy hoại thể xác chúng ta. Hai cái nó khác nhau. Do đó thì những công thức nằm gói gọn trong kim tự tháp này, để dạy chúng ta học, dạy chúng ta tập, chúng ta mới bảo vệ thể xác mà khỏi cần những chất thuốc ướp xác, 50 000 năm, 30 000 năm, 5 000 năm, 10 000 năm nữa.

Đó là thời kỳ trước, không phù hợp với bây giờ nữa. Bây giờ, chính chúng ta lấy lại những công thức cũ, áp dụng thêm cái năng lượng vũ trụ, các đấng tối cao giúp chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công để phục vụ cho nhân loại. Trong đó có dân tộc và gia đình chúng ta nhiều đời, nhiều kiếp, và con cháu chúng ta trong tương lai. Cái này, trong này có năng lượng vũ trụ, hành tinh, tính tú, mặt trời, mặt trăng, năng lượng bằng con số, chúng ta thực tập, bằng sixième sens, bằng tuyến yên, tuyến tùng, tất cả tập trung vào kim tự tháp này, phù hợp với con người của anh chị em. Thì tập phải có kết quả, có khả năng, tại bài tập này mình học hết rồi. Nhưng mình bế tắc một chút xíu thôi, là mình ích kỷ. Bây giờ chúng ta không có ích kỷ nữa, chúng ta dẹp ích kỷ lại. Vì chỗ đó chúng ta mới đạt được thành công cái này. Đó là những duyên lành của một số anh chị em học được lớp sáu lần thứ tư này, và một số duyên lành tất cả anh chị em học lớp sáu lần thứ nhất, mà chưa có được tôi trình bày kim tự tháp, chi tiết. Thì bây giờ chính anh chị em học lớp sáu đầu tiên đây, sẽ được tôi trình bày chi tiết, trong kim tự tháp này, mà lớp sáu lần thứ nhì tạo Hồng kong, lớp sáu thứ ba tại Thái Lan cũng chưa được tôi dẫn giải giống lớp học này đâu. Cái này là lần đầu tiên tôi dẫn giải cho kim tự tháp này, bằng cái năng lượng, bằng con số. Mặc dầu tôi không nói bằng con số, nhưng tôi đã giải thích cho mấy ngày nay. Ngày hôm nay là ngày đặc biệt mà tôi giải thích cho anh chị em. Lớp sáu thứ hai không được. Lớp sáu thứ ba không được. Lớp sáu một cũng chưa được luôn. Đây lớp sáu thứ tư, được tôi dẫn giải, tại sao năng lượng này kết hợp với sixième sens chúng ta, bằng tuyến yên, bằng tuyến tùng, bằng hệ thần kinh, và bằng cái năng lượng những vì sao, những cái năng lượng của ánh sáng mặt trăng, ánh sáng mặt trời. Trong bồng tối thì anh chị em có ánh sáng mặt trăng. Ban ngày thì anh chị em có ánh sáng mặt trời, nó kết hợp lại, thì tôi hỏi anh chị em, anh chị em không giỏi cũng phải giỏi. Nó tích tụ bằng hình thức này để bảo vệ thể xác của anh chị em, không hư hoại, thì anh chị em mới có đầy đủ khả năng giúp cho tất cả mọi người. Đây là một câu trả lời, một câu hỏi quý giá của người bên Di thái. Chắc có lẽ tôi tặng một kim tự tháp lớn cho người Do thái, do đó linh hồn người Do thái mới thức tỉnh lại, nêu ra câu hỏi đặng tôi giải đáp bí mật trong kim tự tháp này để cho anh chị em học hỏi. Đây là điều tốt cho học viên này và điều tốt cho tất cả một ngàn anh chị em học viên mới, cũng như những người học viên cũ có dịp dự thính ngày hôm nay.

Bao nhiêu đây cũng tạm đủ cho anh chị em học ngày thứ sáu rồi. Bây giờ về nghỉ. Tối nay, có cơ hội tập tiếp. Anh chị em chỉ còn có một ngày rưỡi thôi. Ngày mai là ngày sau cùng. Ngày một là buổi sáng, anh chị em ráng học. Tôi mong rằng ngày mai và mốt, anh chị em nêu ra những câu hỏi mà bí mật, thì tôi sẵn sàng trả lời bí mật. Còn nếu anh chị em chưa có duyên hỏi những bí mật thì tôi tạm thời chờ, chừng nào anh chị em hỏi tiếp, tôi trả lời. Chứ không có lý do tôi dạy bí mật cho anh chị em. Tôi nhắc linh hồn của anh chị em giỏi rồi, anh chị em phải biết

những bí mật này, anh chị em hỏi, một ngàn người được nghe. Tạm thời ngày hôm nay, giờ này anh chị em nghỉ xả hơi, rồi mai tiếp tục học lại.

24/12/97.

Bữa nay là ngày thứ bảy rồi, coi như ngày hôm nay học xong, mai là tôi tổng kết lại hết, toàn bộ, mới đây thấm thoắt một tuần lễ rồi. Tôi cũng bỏ tức sơ vài điểm, có một số anh chị em không hiểu rõ.

1. Thứ nhất trong vấn đề **nước**, là hàng đầu, tạo sức sống cho chúng ta, cần nước. Thiếu lương thực thực phẩm thì anh chị em chịu đựng được. Thiếu nước thì chúng ta chịu đựng không được. Do đó, trong vấn đề nước, trong tình trạng coi như khẩn cấp, các nơi khác mà bị ô nhiễm nước toàn bộ, thì *mỗi ngày* anh chị em phải sử dụng một lần. Cứ mỗi ngày sử dụng một lần cho mình. Có thời gian thì đi vùng phụ cận, trực tiếp, chứ không thể nào truyền điện từ nơi này hay nơi khác.
2. Có một số anh chị em nêu ra vấn đề **cá, tôm**. Bây giờ cá, tôm, tôi chưa cho anh chị em thực hiện cái này. Vấn đề ong cũng vậy. Bây giờ hàng đầu của chúng ta là lương thực, thực phẩm, hoa màu. Thí dụ anh chị em nuôi ong để làm mật, hay nuôi cá, chương trình đó thì chưa có. Tôi chỉ giúp trong vấn đề thực hiện ở nhà để giúp thôi. Còn vấn đề cá tôm, hay ong thì tạm thời chưa. Trong tương lai nếu có điều kiện hoặc tôi hướng dẫn toàn bộ thì tôi thông báo cho trong vấn đề nuôi ong lấy mật hay nuôi tôm cá.
3. Còn vấn đề **lương thực, thực phẩm**, cây để ăn, lúa mì, tất cả khi trồng lúa, khi cái cây bắt đầu lên, từ hạt lúa gieo ra thành cây, và hầu hết vậy. Ở miền cao nguyên, họ không có trồng giống miền nam, ở đất đồng bằng. Do đó thì có một số nước trong hoàn cảnh đó. Thì bây giờ, tôi sẽ giúp: khi nào cây lúa lên thành cây, có một số lo ngại tuyết. Theo nguyên tắc chung, tuyết có ảnh hưởng, nhưng khi cây lúa lên, anh chị em cứ truyền điện đi. Trong khi truyền điện, đôi khi nhưng tuyết đó sẽ thành một chất tốt, giúp cho cây lương thực, thực phẩm của anh chị em được tốt hơn. Theo kinh nghiệm bên Hoa kỳ, thì chỗ nào không có tuyết thì vùng đó không có trúng mùa. Nếu có tuyết xuống, thì đất đai năm sau sẽ tốt tươi bằng cây lúa mì, lúa mạch, cây bắp. Còn nếu năm nay tuyết không có xuống thì chắc chắn năm tới thất mùa. Mặc dầu cũng y nguyên như trường hợp mỗi năm về trước, cũng có phân bón, cũng có thuốc sâu rầy, nhưng kết quả gặt hái thì ít hơn những năm có tuyết. Đó là kinh nghiệm của người làm nông ở Hoa kỳ. Riêng các nước không có tuyết thì không thành vấn đề. Nhưng ngược lại, có một số nước Đông âu, tuyết gấp năm, gấp ba lần ở Hoa kỳ. Vì chỗ đó, tôi khuyên thay vì lúc 3 tháng, tôi thí dụ. Nguyên tắc chung 3 tháng thì ngoài vấn đề tôi đã

hướng dẫn rồi, nếu *tuyết phủ dày, thì mỗi tuần anh chị em làm một lần, trong thời gian tuyết*. Ba tháng, thì một tháng là 4 lần. Thứ nhất giúp cho lượng tuyết không có phá cây lương thực. Thứ hai anh chị em nuôi dưỡng bằng cái năng lượng vũ trụ, thay vì tuyết là một chất làm hư hại nông nghiệp, thì ngược lại, tuyết cũng là đóng góp một phần, giống như phân bón vô cây lúa. Thì thực hiện ở các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu. Nếu tình trạng lạnh quá, ruộng lúa phải trồng thì thực hiện cái đó. Còn các nước khác thì đừng áp dụng vậy. Các nước không có tuyết, ngay cả Âu châu này cũng không có tuyết nhiều, cũng không có làm ruộng mà biết. Ý tôi muốn nói đây, có một số nước trồng trọt, mà gặp vấn đề tuyết thì thực hiện cái này, để bảo vệ cây lương thực, thực phẩm, hoa màu, cây lúa, lúa mì và cây bắp. Anh chị em ghi chú, mở ngoặc phần này, nếu **có tuyết**, thì thực hiện cái này. Nếu không có tuyết thì khỏi thực hiện thêm, mỗi tuần một lần, chỉ thực hiện theo công thức cũ. Đó là tôi tổng kết lại hết những bài anh chị em nêu ra, tôi muốn giúp thêm ý kiến.

4. Trong lớp học này cũng may mắn cho tất cả anh chị em, có nghĩa là, thứ nhất, từ trước tới giờ tôi chưa bao giờ dạy cho anh chị em bí mật kim tự tháp nhỏ này. Thứ hai, có một số đây, có một ông nào bên Hòa Lan, dùng công thức toán học, một học viên trong lớp học này dùng công thức toán học, kim tự tháp 4 mặt, trong suốt không biết bao nhiêu năm rồi, để mong đóng góp giúp cho nhân loại bằng sức mạnh chúng ta tạo được. Dùng kim tự tháp, nghiên cứu về sức khỏe, lương thực, thực phẩm, hoa màu, đã nghiên cứu 30 năm. Tôi hy vọng tháng 2 năm 98 đây, người học viên này sẽ đến tham khảo buổi họp, trong chương trình của năng lượng vũ trụ do kim tự tháp xuất ra. Như anh chị em biết, những công thức ở bên Ai Cập viết ra, thì chỉ biết có 30% thôi. Tuy nhiên sự nghiên cứu của họ 30% thì có một số anh chị em thực hiện, có được tác dụng bằng kim tự tháp giả, đúng con số, đúng kích thước, để tạo thành năng lực bảo vệ sức khỏe cho mình và bảo vệ sức khỏe cho muôn loài vạn vật. Đó là công thức của những người nghiên cứu sách, không biết bao nhiêu sách. Người học viên này có nghiên cứu một phần kim tự tháp đơn sơ, đơn giản của chúng ta, lại có tác dụng mạnh hơn những kim tự tháp 4 mặt mà sách vở đã ghi. Trong tương lai, chúng ta sẽ dùng kim tự tháp này giải quyết những vấn đề khó khăn. Mà khi chúng ta giải quyết vấn đề khó khăn rồi thì chắc chắn đem ích lợi cho mình, cho dân tộc mình, cho các dân tộc khác trên thế giới. Một điều tôi rất vui là người học viên này, ngoài vấn đề nghiên cứu trong ngành Nhân điện của chúng ta bây giờ và tương lai, thì ý người học viên này rất tốt, muốn giúp cho nhân loại toàn cầu. Có nghĩa là muốn giúp cho nhân loại không có học ngành Nhân điện, mà biết cách sử dụng kim tự tháp này để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thế giới. Điều này rất tốt. Tuy nhiên, tôi hy vọng, tất cả anh chị em ngành Nhân điện tới bây giờ và cho những năm kế tiếp, chúng ta biết cách sử dụng trọn

vẹn đi, chúng ta ý thức được đi, thì việc chúng ta truyền cho những người khác, không có khó. Tôi bỏ công 25 năm. Hai mươi ba năm trường tôi mới dạy vấn đề năng lượng vũ trụ. Hai mươi bốn năm trường tôi mới dạy cho anh chị em sử dụng kim tự tháp này. Và năm thứ hai mươi lăm, tôi mới nói bí mật kim tự tháp này, là ngày hôm qua. Suốt 25 năm trường, tôi vừa học, tôi vừa thực hành, tôi mới nói cho anh chị em bí mật trong này, thì anh chị em thấy thời gian tôi bỏ công, học đường đời, đường đạo để tôi đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Thì anh chị em đây, có một số anh chị em đi theo ngành Nhân điện 8 năm qua, 9 năm qua, 6 năm qua, 3 năm qua, gần như là một năm trở về trước, anh chị em chưa biết ngành Nhân điện là gì hết. Sau một năm anh chị em học liên tục những lớp học, và lớp học cao nhất bây giờ của anh chị em đây, là lớp sáu, thì anh chị em biết cách sử dụng. Sở dĩ tôi trình bày với anh chị em liên tục như vậy thì chắc chắn trong tương lai của năm 1998, 1999, 2000 đây, có nghĩa là cuối thế kỷ 20 này, trong một số anh chị em được học lớp sáu hoặc những lớp cao hơn, anh chị em tạo điều kiện cho mình nghiên cứu đúng mức, thì chắc chắn việc anh chị em giúp cho những người nghiên cứu kim tự tháp, đáp ứng nhu cầu giúp toàn thể nhân loại, chắc chắn cũng không có khó đâu. Ý tôi muốn nói, thì thay vì tôi nghiên cứu 25 năm, anh chị em học 9 năm, 6 năm, 3 năm, một năm, thì những năm anh chị em học rút ngắn lại của những thời kỳ sau này, thì trong tương lai, chúng ta có thể hướng dẫn một thời gian ngắn nhất, anh chị em dạy học ngắn nhất, tôi dạy học ngắn nhất thì người ta biết cách sử dụng kim tự tháp này, không khó. Người ta bỏ hàng trăm năm, anh chị em bỏ hàng chục năm, tôi 25 năm, anh chị em một năm tới 9 năm. Tất cả những gì người ta đi trước, ngay cả tôi, và anh chị em, chung quy lại thì một năm gần đây, một số biết cách nghiên cứu thực tập kim tự tháp này, đem ích lợi cho mình, đem ích lợi cho nhân loại. Những năm kế tiếp cuối thế kỷ này và đầu thế kỷ 21, chính anh chị em đã tạo được sức mạnh của mình, chính anh chị em đã học hỏi được, thì chắc chắn việc mà anh chị em truyền lại cho những người khác, cho nhân gian, cho dân tộc, cho nhân loại, thì chắc chắn thời gian sẽ ngắn hơn chúng ta đi trước. Tại vì chúng ta tình nguyện học hỏi, nghiên cứu, bỏ thời gian dài, thì để đáp ứng nhu cầu giúp cho thế hệ mai sau. Mà chính thế hệ mai sau đó là con cháu của chúng ta, gia đình chúng ta, dân tộc chúng ta và các dân tộc khác trên thế giới cần sự nghiên cứu này để đáp ứng giúp cho toàn cầu. Qua câu tôi trình bày với anh chị em, chắc chắn chúng ta, sẽ có trách nhiệm rất nhiều cho năm 1998 trở về sau, cuối thế kỷ 20 này. Như anh chị em biết, đây là món quà quý nhất mà Thượng Đế ban cho chúng ta, các lớp học trước cũng như lớp học này. Tôi thường nhắc cho anh chị em: sức khỏe là đứng hàng đầu. Song song sức khỏe của chúng ta đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người, mọi mặt khác nhau, tình trạng hiện tại kinh tế khó khăn, tôi thấy nhiều điểm mà anh chị em phải chú ý thế này: tại sao, nước Nhật, có

thể theo báo chí, sách vở đã ghi, từ 3 năm nay – kinh tế có thể là nhất nhì thế giới, vì người Nhật sản xuất ra tiêu dùng toàn thế giới, toàn là đồ Nhật. Nền kinh tế của Nhật lại cao – nhưng tại sao các công ty lớn, các ngân hàng lớn, bắt đầu từ năm 1998 lại bị khánh tận, bankruptcy? Thì anh chị em thấy, một nền kinh tế đang cao trở ngược lại, không có tiền, đóng cửa, vỡ nợ. Cái thứ hai, bên Hoa kỳ, tôi là người Mỹ, tôi thấy 5 năm qua, nền kinh tế từ từ nó xuống, nhưng không biết động lực nào, năm 1997 tự động lên. Thì theo sự tính toán của các nhà kinh tế bên Hoa kỳ, thì những cái order, buôn bán từ các nước trên thế giới đối với Hoa kỳ, phải 10 năm. Thì ngay lúc đó đồng đôla lên. Nhưng trong vòng 10 năm tới, năm nay, năm tới, thì các nước đó mua đôla của Mỹ, thì đáp ứng lấy vốn lại được không, có tiền trả không? Cái đó là nguy hiểm. Bây giờ đồng đôla đứng thứ nhứt nhì thế giới ở thị trường. Nhưng sản xuất nhiều, mà người tiêu thụ mua về bán không được, sử dụng không được. Phương tiện để chở người ta, mà không có người ta đi, tôi thí dụ. Chẳng hạn như mua chiếc xe hơi, xe lửa. Mua về chở người ta, có khách thì anh chị em có tiền. Anh chị em mua về chở khách thì mới có tiền. Mua chiếc máy bay về thì có khách mới có tiền trả. Những thứ, xe hơi, xe lửa, máy bay mua về, không ai đi hết. Đi xe đạp không. Thì từ quốc gia A tới quốc gia B, toàn bộ kinh tế, cuối thế kỷ này sẽ trầm trọng hàng đầu cho thế giới. Toàn thế giới, tôi thấy là kinh tế giả hết. Sản xuất có mà người tiêu dùng thì không. Không có tiền mua. Tiền lo lương thực, thực phẩm, không có tiền ăn, thì tiền đâu mua sắm. Trước kia thì phải mua xe tốt. Có thể mua năm ba bộ đồ mới. Bây giờ đồ mới thì mắc quá, tiền không có. Thay vì đồ mới mắc quá, không có tiền thì mặc đồ cũ, cũng vậy thôi. Chưa nói tới, những cái đồ mua 5 năm về trước, 3 năm về trước, 1 năm về trước thì nó hợp với bây giờ. Nhưng bây giờ nó sử dụng đồ cách nay 40 năm về trước, 35 năm về trước, thì đồ này anh chị em bỏ hết. Anh chị em mua lại đồ cũ mặc, mà 30 năm về trước. Hồi xưa 20 tuổi, anh chị em mặc rồi, bây giờ 50 tuổi, mặc đồ lại 20 tuổi. Mà tất cả đồ mà mua hồi 50 tuổi, đóng cửa, bỏ hết. Coi như đồ cũ, mua một ngàn, bán lại một trăm, cũng không ai mua. Trong khi đó, 20 tuổi thì mặc rồi, bây giờ 50 tuổi, sau 30 năm, đồ đó bỏ 30 năm rồi, bây giờ bỏ tiền gấp năm, gấp mười lần mua đồ 30 năm, mặc lại. Còn đồ anh chị em mới mua đây một hai ngàn, năm ba ngàn đôla một bộ đây, một năm về trước, năm nay bây giờ bán năm trăm, không ai mua hết. Mua thì năm ngàn, bán năm trăm không được. Đâu có ai mặc. Người ta mặc đồ cũ không. Mua thì năm ngàn, bán năm trăm không được. Đâu có ai mặc. Người ta mặc đồ cũ không. Anh chị em nói đồ này xấu quá, dở quá. Bây giờ thì đẹp quá, mới quá. Tại anh chị em theo thời trang, mà thời trang thì bỏ tiền ra mua. Vì chỗ đó, anh chị em đâu có tiền nhiều mà mua. Lớp mua mặc chưa hết, lại bỏ. Lớp đồ cũ, mua thành đồ mới để mặc. Tất cả những cái đó, anh chị em hết tiền. Tôi có một bộ mặc ba năm, khỏi mới cũ, kệ mode gì cũng được.

Mặc đồ cũ chắc ăn. Miễn sao cho tôi ấm, tôi khỏe được rồi. Sở dĩ tôi trình bày vài nét trong xã hội kinh tế cuối thế kỷ 20 này, ai cũng tính thị trường giỏi lắm. Nhưng họ quên rằng, không có ai có tiền để mua hết. Tất cả những nhà kinh tế trên thế giới đều hoàn toàn thất bại, bởi lẽ việc tính toán của họ hay lắm, nhưng mà ai có tiền mua đây? Ngân hàng thì không có tiền, dân thì không có tiền, quốc gia, chính phủ không có tiền. Thì sản xuất đồng loạt, mua thị trường, bỏ tiền ra mua. Ngân hàng cho vay, anh chị em thì làm việc ngon lành lắm. Mười năm, anh chị em vay dư, một triệu, một triệu ... 10 năm, tại credit của anh chị em có. Cái uy tín có, 10 năm làm việc rồi, mỗi người vay một triệu, một triệu mua nhà. Mua nhà xong, 3 năm sau, 2 năm sau, nó đóng cửa toàn bộ. Anh chị em không có tiền trả ngân hàng, thì ngân hàng không đóng cửa cũng phải đóng cửa. Mà ngân hàng sạt nghiệp thì anh chị em cũng đi ra khỏi nhà. Mà ngân hàng có lấy nhà lạo, bán cũng đâu có ai mua. Đó là những khó khăn lớn nhất mà cuối thế kỷ 20 này, khó khăn kinh tế đứng hàng đầu chứ không phải vấn đề chiến tranh nguyên tử, vấn đề chiến tranh vệ tinh nhân tạo, không phải chất độc giết người ta. Đó là một bài toán kinh tế mà tất cả các nhà kinh tế học toàn thế giới đang suy nghĩ, điên đầu, không có thể nào giải quyết được hết. Hồi xưa, mỗi người có một ngàn đôla, bỏ ngân hàng hết chín trăm, giữ một trăm. Bây giờ thấy ngân hàng nào cũng sập tiệm, tất cả mỗi người lấy chín trăm để ở nhà, bỏ ngân hàng có một trăm thì ngân hàng không sập tiệm cũng phải đóng cửa. Toàn là ngân hàng mượn tiền của anh chị em. Bây giờ anh chị em lấy tiền ra, tôi hỏi làm sao không sập tiền được? Đó là vài nét tôi trình bày sáng nay. Tôi hy vọng cái này đây, là món quà quý nhất mà Thượng Đế ban cho chúng ta, bằng sức khỏe, bằng hai bàn tay, bằng sixième sens, bằng kim tự tháp. Chúng ta tập được, dùng sixième sens này giúp cho vấn đề sức khỏe của chúng ta. Giúp vấn đề lương thực, thực phẩm, hoa màu và đây, chúng ta sẽ đóng góp cho nhân loại. Nhân loại đóng góp lại cho anh chị em một phần ngàn thôi, một phần trăm ngàn thôi là anh chị em thấy cũng sung sướng lắm rồi. Trong khi đó, mỗi người người ta kiếm một đôla không có. Một ngày người ta có thể cho anh chị em năm trăm, một ngàn đôla rất dễ dàng. Mà anh chị em không tính toán. Tôi nói mỗi người cho anh chị em một cent thôi. Một ngày mà anh chị em có mười ngàn người tới, mà mỗi người cho một cent, mỗi ngày anh chị em có một ngàn đồng. Tôi thí dụ thôi. Đó là món quà quý nhất, gia tài quý nhất mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Anh chị em nói, ông Thầy nói vậy, chứ tôi không cần. Cần, cần lắm. Bây giờ giàu thấy một cent không cần, mai một không ai có tiền. Có tiền xài không được. Tại đâu có giá trị đâu mà xài? Tình trạng kinh tế của Á châu đang kiệt quệ trầm trọng. Nhưng tôi cũng khuyên giải nhiều lần khi tôi đặt chân tới Á châu. Anh chị em đừng có sợ nghèo. Anh chị em chỉ sợ bị bệnh, bị đau, rồi làm ra của cải vật chất không được. Anh chị em nghèo mà có sức khỏe, còn anh chị

em giàu, mà một tháng 30 ngày vô nhà thương 29 ngày rưỡi rồi, không ăn không mặc, chỉ nằm, dùng cái máy, hít vô thở ra thôi. Rút cái máy ra thì anh chị em chết. Hoặc ô nhiễm không khí toàn nước, anh chị em mỗi ngày phải bịt miệng lại. An cũng bịt miệng, uống cũng bịt miệng, ngủ cũng bịt miệng luôn. Đi chỗ nào cũng bịt miệng thì đâu có sướng gì. Vì chỗ đó, tôi có khuyên nhủ một số anh chị em bên Á châu, gặp tình trạng kinh tế khó khăn thì chúng ta phải cố gắng, thu ngắn lại tình trạng chi tiêu của mình. Thay vì ăn đồ ngon thì ăn lại đồ dở. Thay vì mặc đồ đẹp thì mặc lại đồ không đẹp. Thì những số tiền dư thừa đó cũng đáp ứng nhu cầu để vượt qua khỏi tình trạng kinh tế khó khăn, để chúng ta tiến bước thêm một bước nữa là giúp cho mình, giúp cho người khác. Tuy nhiên, đây là món quà quý nhất giúp cho nhân loại đang trong sự đau khổ, về hai mặt. Kinh tế, sức khỏe, hai mặt chúng ta đều giúp được hết. Bây giờ đây, anh chị em nhà giàu nhiều quá, có tiền nhiều quá, nhưng nếu nước độc tới, chắc chắn không người nào dám uống nước hết. Uống cũng chết, mà không uống cũng chết. Uống nước thì sợ trúng độc, mà nhìn nước 3 ngày, 4 ngày, tới 7 ngày, da anh chị em khô hết, tới 10 ngày cái anh chị em nói: bye, bye ... chết. Nếu tình trạng nước ô nhiễm thì bài học của chúng ta và món gia tài vô giá để chúng ta cứu dân tộc, cứu gia đình, cứu nhân loại bằng sự nghiên cứu chúng ta ngày hôm nay đây. Tôi mong rằng anh chị em ý thức được là tôi thấy xa được, thì tôi giúp ý kiến, cố gắng thực hiện cái này đi. Chắc chắn là đem ích lợi cho mình và cho những người khác. Thường mỗi một năm tôi chỉ ngồi thiền để tôi nhận thông điệp có hai ngày. Ngày thứ nhất, ngày mừng một tháng giêng hàng năm. Ngày thứ hai, cũng mừng một tháng giêng của Tết người Á châu, âm lịch mừng một tháng giêng của Trung hoa và Việt nam. Có khi ngồi thiền 2 tiếng, 3 tiếng, một tiếng, tùy theo sự hướng dẫn của các đấng. Nhưng năm nay tôi lại ngồi thiền nhiều quá. Tôi ngồi thiền đây là tôi nhận những thông điệp đặc biệt để đáp ứng nhu cầu tình hình thế giới, mà tôi biết trước 6 tháng. Thường thường tôi ít có biết trước lắm, mà tôi cũng không thích biết trước nữa. Nhưng tình trạng khẩn trương thông báo cho tôi biết để tôi có chương trình các đấng sẽ dạy thêm cho tôi, tôi dạy cho anh chị em, càng ngày càng giỏi thêm đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người. Đi lại vấn đề, lớp 6 của anh chị em học là lớp thứ tư. *Lớp 6 thứ tư tôi dạy cho anh chị em nhiều cái kỹ thuật, nhiều cái bí mật.* Chắc chắn khi tôi dạy nhiều kỹ thuật, nhiều bí mật để anh chị em về đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác. Thì chắc chắn trong tương lai, năm tới đây và năm sau đây, cũng như bây giờ tới cuối thế kỷ 20 này, nhiều sự khó khăn cho thế giới, nhưng ngược lại chúng ta sẽ không có bị khó khăn đâu. Khi mà nhân loại bị khó khăn, *khi đường đời nó xuống rồi thì chính chúng ta là đường đạo, chúng ta lên.* Lên đây là không phải chúng ta vượt cao. Anh chị em đường đạo bao nhiêu đây thôi. Hồi xưa thì kinh tế lên cao, coi anh chị em không bằng ai.

Nhưng từ kinh tế nó xuống bằng anh chị em rồi, nó từ từ xuống, thì tự nhiên anh chị em cao, chứ không phải anh chị em nhảy vọt lên, không phải. Anh chị em vẫn đứng một mức thôi. Chân lý có một, không có hai. Luôn luôn đường đạo chúng ta giữ vững thế này, kinh tế muốn lên bao nhiêu thì lên. Lên rồi xuống, từ từ bằng anh chị em, từ từ xuống thấp hơn anh chị em. Vì chỗ đó anh chị em mới giúp người ta được. Khóa học này là khóa học đặc biệt mà từ trước tới giờ tôi dạy ngành Nhân điện hơn 25 năm qua. Và là khóa thứ tư của lớp sáu, khóa này cũng đặc biệt nhất là tôi dạy những kỹ thuật, những bí mật để anh chị em về bỏ công, bỏ sức nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình và giúp cho mọi người bây giờ và cuối thế kỷ 20 này. Xong giai đoạn này thì chúng ta còn đóng góp nhiều nữa. Tôi hy vọng rằng anh chị em hiểu được, biết được, trong khóa học này, sau khi khóa học này trở về trước, anh chị em cấp tốc áp dụng liền, tập liền, đừng bỏ. Đây là quyền lợi của anh chị em, và quyền lợi của anh chị em sẽ giúp mọi người. Trong đó có gia đình và dân tộc chúng ta thì anh chị em cố gắng thực tập, thời gian không có dài đâu. Nếu anh chị em bỏ qua một ngày, thì sẽ mất một ngày. Bỏ qua một giờ thì sẽ mất một giờ. Do đó thì cố gắng luyện tập để bảo vệ cho mình trước. Sau đó thì chúng ta mới có khả năng bảo vệ cho tất cả những người xung quanh chúng ta, mà gần nhất chúng ta là gia đình của mình. Tôi trình bày sơ vài nét. Bây giờ sáng nay tôi hy vọng rằng anh chị em cố gắng nêu ra những câu hỏi để tôi trả lời, với những kinh nghiệm của tôi, để đáp ứng nhu cầu giúp cho anh chị em, cũng như giúp cho người khác đạt được kết quả tốt đẹp cho khóa học này và cho những địa phương anh chị em sẽ về tới.

105/ Cô người Nhật này trước hết xin cảm ơn Thầy và xin trình bày là lần đầu tiên cô học lớp 3, ở St.Louis vào tháng 7 năm 1991, trong nhóm học viên từ bên Bỉ và Pháp quá, thì cố là người đầu tiên trong nhóm bước ra máy bay, cô nghe có một người nói, người này là người Nhật. Cô giật mình, tại sao biết cô là người Nhật? Cô không bao giờ ngờ rằng Thầy là Thầy chúng con mà đi đến phi trường để đón tất cả các học viên từ Âu châu qua. Cô không thể biết được là có Thầy đi đón, nên cô không biết sẽ được gặp Thầy tại phi trường, nên cô đã đi ngang Thầy mà không chào, không nói gì hết. Bây giờ còn xin lỗi Thầy vì ngày hôm đó cô đã không có chào Thầy khi đi ngang Thầy. Và sau lần đầu tiên đi qua St.Louis, thì 4 tháng sau cô trở lại St.Louis học lớp 4. Lần đầu tiên, lúc đó Thầy có trình bày cho cô biết về tất cả những thiên tai và những sự nguy hại có thể xảy ra trong tương lai. Và đặc biệt là với nước Nhật bốn, có thể biến vào lòng biển. Cô rất lo cho gia đình và cho quốc gia của cô. Nhưng ngày hôm nay, khi cô học ở đây, cô nghe Thầy nói tất cả những sự nguy hiểm sẽ được bớt. Thì cô rất là yên tâm, và xin cảm ơn Thầy về tất cả những điều này. Riêng cô, cô tập Yoga đã từ lâu, và khi cô học thiền thì cô biết rằng tất cả

vũ trụ là một đại vũ trụ, và con người là một tiểu vũ trụ. Khi cô nhận được kim tự tháp thì cô hiểu được khái niệm của đại vũ trụ và con người là một tiểu vũ trụ nằm trong đại vũ trụ. Cô xin trình bày là đối với cô, cô hiểu đại vũ trụ như một dòng sông, mà con người thì theo cái dòng sông đó cuốn đi. Nếu chúng ta biết tôn trọng dòng nước đi thì chúng ta sẽ sống hòa âm với tất cả vũ trụ. Cô xin hỏi Thầy, cô nghĩ như vậy có đúng hay không?

Tình trạng thế giới cuối năm 1996, đầu năm 1997, có một số anh chị em học viên lớp sáu đầu tiên, tôi thấy tình trạng thế giới nguy hiểm vô cùng, bằng thiên tại, tất cả những châu này, châu kia, châu nọ, đất này, đất kia sẽ ảnh hưởng rất lớn cho nhân loại, đó là cuối năm 1996. Nhưng tới năm 1997, để đáp ứng nhu cầu, để giúp cho nhân loại sống, kinh tế kiệt quệ, thì sẽ không ảnh hưởng tánh mạng của anh chị em. Thay vì kinh tế cao, mà chết thì đâu có xài được. Để một bài học này cho tất cả nhân loại thấy rằng kinh tế xuống hết, thì mới thấy được đường đạo lên cao. Chứ hồi xưa anh chị em nghĩ đường đời của anh chị em cao lắm. Kinh tế dồi dào, anh chị em có tiền mua cái gì cũng được hết. Rồi bây giờ kinh tế tới đây, đây thì cũng còn thấy có giá trị. Khi mà kinh tế xuống sát đất rồi, chính cái người này, mới giúp cho anh chị em, đưa cho lên từ từ, từ từ. Thì anh chị em mới thấy được rằng đường đạo mới có ý nghĩa. Chứ nếu kinh tế chưa xuống thì anh chị em vẫn bảo thủ anh chị em là hàng đầu. Vì chỗ đó Thượng Đế không cho anh chị em chết, Thượng Đế không cho nhân loại chết, không cho thiên tai, mà Thượng Đế cho anh chị em thấy từ một ngày xài tiền triệu đôla, bây giờ xuống xài một ngày 10 đôla. Thì chính cái người này đây, 10 đôla, mà bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, thì sẽ ý thức liền. Từ dưới đất, ý thức được lên tới đây. Mà tới đây thì anh chị em nhập một lại. Thì không tu cũng tu. Từ một người xa cơ thất thế, người ta giúp cho anh chị em có đầy đủ sức khỏe, lương thực thực phẩm ăn, tôi nói thiệt, anh chị em mà có ngoan cố cách mấy thì cũng tu. Thì tôi cho phần đó là hai tới năm phần trăm. Tối đa là 5%, tối thiểu 2%. Bài toán của Thượng Đế tính hay lắm. Do đó, tại sao hôm trước, tôi thực hiện cái kim tự tháp cho 5 châu, giống như cái kim tự tháp nhỏ này nhưng kích thước nó khác. Tại sao tôi thực hiện 5 cái kim tự tháp, một cái tôi đưa về Thái bình dương. Một cái tôi đưa về Đại tây dương. Một cái kim tự tháp tôi đưa về Bắc băng dương. Ba cái kim tự tháp đó, ba cái lớn gồm có ba cái nhỏ. Mà ba cái nhỏ nằm chung trong ba cái dòng nước, Thái bình dương, Đại tây dương, Bắc băng dương, sẽ được sự giúp đỡ do cái năng lượng vũ trụ bằng cái kim tự tháp lớp mà thu hút lại, giúp cho toàn cầu không có bị vấn đề thiên tai, chết chóc. Nhưng kinh tế là vật chất bình thường, 80 năm cuộc đời anh chị em sẽ bỏ, 100 năm cuộc đời thì anh chị em sẽ không còn sử dụng vật chất. Cái này thì đời đời mãi mãi anh chị em sử dụng. Do đó, tôi nhận được thông điệp, tôi cấp tốc phải nhờ ông trung tâm Torino, vợ chồng ông Vanni tại Torino, Italy, thực hiện cấp tốc 5 cái kim tự tháp, vừa nhỏ, vừa lớn. Thì một cái tôi tặng cho Hòa Lan, một cái tôi tặng cho bên Do thái. Thì chắc chắn trong tương lai, coi như 3 cái là cho 3 cái vùng biển Thái

bình dương, Đại tây dương và Bắc băng dương, để bảo vệ cho vùng biển không có bị ngập lụt dù có thay đổi thế nào, không có ngập lụt. Chẳng những vậy mà vùng biển sẽ nhường lại đất đai cho nhân loại ở, mà chính vùng biển, thay vì nước xấu thì trở lại nước tốt. Nó sẽ hóa giải những chất độc nằm trong biển, mà chúng ta bị ảnh hưởng không khí, chất nước, lương thực, thực phẩm, hoa màu, thì nó sẽ xóa hết tất cả những cái đó. Tôi cũng chuẩn bị trước, bây giờ tới cuối thế kỷ 20 này. Do đó, thà là cho kinh tế kiệt quệ, còn hơn là nhân loại chết. Anh chị em còn sống thì phát triển kinh tế được, còn chết thì đâu phát triển được. Đó là một bài học đo lường mà Thượng Đế đã cho tôi những thông điệp cấp tốc, tôi phải đi nơi này hoặc nơi khác để hướng dẫn cho anh chị em những kinh nghiệm này, để đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thể nhân loại, trong đó có gia đình, dân tộc và nguyên châu chúng ta ở. *Cái lớp học này là lớp học đặc biệt nhất, mà suốt 25 năm trường tôi vừa học, tôi vừa dạy.* Và cũng đặc biệt nhất trên 8 năm rưỡi qua, ngành Nhân điện chúng ta, *lần đầu tiên, tôi dạy lớp này đưa ra những cái bí mật, những công thức quá gấp rút,* đến nỗi tôi cũng không có chuẩn bị trước nữa. Thì tôi biết chắc chắn rằng anh chị em chúng ta, tôi và anh chị em sẽ có nhiều việc làm, nhiều sự nghiên cứu, để đáp ứng nhu cầu kịp thời cái thời gian mà giúp nhân loại không có bị chết. Mặc dầu kinh tế kiệt quệ, nhưng chúng ta giúp để không chết. Ngay lúc đó, chúng ta tạo lương thực, thực phẩm, hoa màu, sức khỏe, chúng ta cấp bách trong thời gian ngắn nhất mà đạt được những thành quả. Mà những thành quả 6 ngày qua, tôi có dạy cho anh chị em. Và hai năm qua, một số trong lớp học này cũng thực hành, thực hiện đã được kết quả rồi. Tôi hy vọng, lớp này lớp đặc biệt, công thức đặc biệt anh chị em thu lượm được, gặt hái được, học hỏi nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu tình thế trong tương lai đây, không có thời gian nhiều. Đó là câu trả lời của tôi qua người học viên người Nhật này. Thì chắc chắn không riêng gì dân tộc của Nhật, các dân tộc khác tôi thấy trên bản đồ xóa rất nhiều, nhưng được may mắn, thì để đáp ứng thay đổi một chiều hướng kinh tế xuống, con người ý thức đường đạo, thì chắc chắn khi kinh tế xuống thì anh chị em không còn bám víu vào đâu. Công ăn không có, việc làm không có, tiền bạc không có. Thì thời gian rảnh nhất anh chị em phải nghĩ đường đạo, thì cùng một điểm, tất cả nhân loại nghĩ về đường đạo thì tất cả những thiên tai sẽ “fermer” hết. Tư tưởng của anh chị em không còn bám víu vật chất, anh chị em muốn bám víu cũng không được. Đâu có vật chất đâu để bám víu? Thì còn một đường sau cùng đó, 95% nhân loại tập trung vào một điểm, điểm chân lý, đường đạo. Tất cả những trận thiên tai sẽ đóng cửa lại hết. Dù cho nguyên tử, dù cho con người muốn hủy diệt nhân loại, fermer hết, để đi tới một giai đoạn mới, mà Thượng Đế sắp đặt tinh vi. Anh chị em không muốn tu cũng phải tu. Anh chị em không hiền cũng phải hiền. Anh chị em không tốt cũng phải tốt, vì tất cả mọi người đều giống nhau hết, thì phải tốt, đâu có cách nào hơn? Hồi xưa chúng ta có tiền thì ít chơi với người nghèo lắm. Nhưng mà bây giờ ngược lại mình lại nhờ người nghèo nhiều hơn hết. Có tiền, cái gì cũng mượn hết. Nhắc cái ghế này, không nổi, cái ghế anh chị em ngồi mà anh chị em cũng nhắc không nổi

nữa, tại khi anh chị em ngồi người ta nhắc cho anh chị em không. Bây giờ người ta: chị cứ ngồi đi. Nhắc cho anh chị em. Anh chị em nghèo, không trả tiền, mà người ta giúp cho. Thì anh chị em không đổi lại cũng phải đổi. Người ta thương anh chị em quá, người ta giúp đỡ cho anh chị em quá, thì vì chỗ thương mà giúp đỡ anh chị em, thì anh chị em đâu thể không nghĩ tới người ta. Vì chỗ đó, công việc mà Thượng Đế sắp đặt cho chúng ta, và trật tự xã hội rất dễ dàng. Cái bàn tay Thượng Đế sắp đặt trong vòng 3 tháng, 6 tháng, xong. Nhân loại sắp đặt 6 tỷ năm, không xong. Bây giờ anh chị em là tỷ phú phải không? Được rồi. Anh chị em giàu lắm. Giàu thiệt với điều kiện satellite còn, computer còn, thì anh chị em mở cái chìa khóa coffre, vô ngân hàng lấy được. Nếu toàn bộ ferner hết, trong nhà anh chị em, tôi xin lỗi anh chị em như, anh chị em xài toàn credit card không. Credit card đưa vô, lấy ra, đưa vô lấy ra, credit card không có cạc bạc nào hết. Một các cũng không có đừng nói một đồng. Rồi những người nghèo, không có tiền nhiều, trong nhà mỗi người có một ngàn, một ngàn, một ngàn. Lúc đó người ta nói tôi cho anh một trăm, không cần điều kiện gì hết. Anh nghèo quá, tôi cho anh một trăm. Trong khi đó, thì lúc trước, anh chị em không bao giờ nghĩ rằng người mà nghèo như lại giúp cho anh chị em. Thì ngược lại bây giờ người này sẽ giúp cho anh chị em. Không có điều kiện à. Anh không có tiền, tôi cho anh một trăm xài. Tại vì tôi có một ngàn, chia cho anh một trăm thôi, tôi còn chín trăm lận. Thì lúc đó mới biết ai giàu hơn ai, ai có tình, ai có nghĩa hơn ai. Do đó cái bàn cờ của Thượng Đế sắp đặt hay lắm. Thì từ chỗ đó anh chị em thương lại những người này, người này thương anh chị em. Thì tất cả tình thương mà Thượng Đế ban cho chúng ta, chan hòa cho nhân loại 95%, thì tình thương của nhân loại được Thượng Đế cho thì tập trung vào một điểm, thì ba cái quả địa cầu này chúng ta bảo vệ cũng được chứ đừng nói một quả địa cầu bị thiên tai. Thượng Đế thì sắp đặt lạ lắm. Chúng ta thì tính tới, tính lui, lâu. Người ta bỏ một ngàn tỷ đôla để nghiên cứu thuốc, giúp cho người ta hết bệnh, hết đau bằng bệnh sida, tôi thí dụ. Anh chị em không có tổn gì hết. Tổn công, tổn sức đi học thôi. Anh chị em lấy tay đặt vô 3 tuần lễ, hết bệnh. Sở dĩ tôi trình bày vài nét như vậy, thì chắc chắn bây giờ cuối thế kỷ này, còn có 3 năm nữa thôi. Anh chị em và tôi, dù muốn dù không làm việc rất nhiều. Làm việc đây là làm việc cho gia đình của chúng ta, cho dân tộc chúng ta, và các dân tộc khác, chứ không phải chúng ta làm việc cho người khác, mà cho chúng ta hưởng. Do đó, anh chị em không làm cũng không được. Bên cạnh mình những người mà anh chị em thương như, lo lắng như, thì bắt buộc phải làm, phải lo cho những người thương như. Đó là nhiệm vụ của chúng ta. Chưa nói tới chúng ta tình nguyện xuống dưới trần gian này giúp cho nhân loại nữa. Qua câu hỏi này tôi dẫn giải thêm cho những kinh nghiệm. Tôi mong rằng những kinh nghiệm này để đáp ứng nhu cầu cho anh chị em học hỏi khóa này để về gia đình, về quốc gia, về dân tộc, anh chị em thực hiện, giúp cho nhân loại. Bây giờ anh chị em *đừng lo tài chánh nữa. Đừng lo kinh tế nữa. Anh chị em không thể nào lo được đâu.* Cái bàn cờ mà Thượng Đế đã sắp đặt cho nhân loại an bài rồi, thì anh chị em đừng có lo. Anh chị em giàu cũng đừng

có lo. Mà nghèo cũng đừng lo. Tất cả mọi người cũng sẽ một quan điểm, được nhận tình thương cao cả của Thượng Đế cho hết, chứ không có nghĩa là Thượng Đế cho người giàu mà không cho người nghèo. Không phải Thượng Đế cho những người học Nhân điện không, mà những người ngoài Nhân điện không cho. Cho hết. Cho để cải tạo một nhân loại mới, con người mới, bằng tư tưởng luôn luôn tốt hết. Cho là cho cái này. Không cho riêng ai hết. Anh chị em không nhận cũng phải nhận tại cái này anh chị em cần nhất. Cần từ một người tỷ phú mà cần một trăm đồng, sự giúp đỡ không tính toán của người bạn của anh chị em. Mà một trăm đồng này đối với anh chị em trước kia thì không có giá trị, nhưng nó sẽ có giá trị khi anh chị em không có tiền. Anh chị em đừng có nói không cần. Cần lắm. Bây giờ thì không cần. Cũng như nước, bây giờ tỷ phú mà không có nước nào uống được thì anh chị em phải cần cái người của chúng ta, đến đó đặt kim tự tháp vô, nhìn vô nước, lấy uống. Cái này phải cần nè. Không cần thì uống nước sẽ chết vì nước trúng độc. Chúng ta đã thực hiện chương trình của nhà mình rồi, thì chính cái ly nước uống, uống nửa ly thôi, còn nửa ly người ta dành uống. Tại không có nước uống. Mà tại sao nước của người ta uống thì trúng độc, còn nước của anh chị em, uống nửa ly, còn nửa ly không phải một người dành, mà 8 người dành. Rồi anh chị em nói, khỏi dành. Lại nhà tôi, mở robinet ra, uống, khỏi dành. Lúc đó nhà anh chị em, bè bạn tới đông lắm. Bè bạn tới đừng lấy nước tốt uống. Tôi thí dụ. Mà những thí dụ của tôi thì anh chị em phải chuẩn bị. Những trường hợp tốt thì khỏi lo. nhưng mà mình phải chuẩn bị trường hợp xấu mà xảy ra thì mình bảo vệ cho mình và giúp cho những người khác được an toàn.

106/ Ông này xin kính chào Thầy. Xin hỏi Thầy vấn đề áp dụng năng lượng vũ trụ bên hoa màu. Thì những người bên Cam bốt áp dụng theo phương pháp nào? Phương pháp Thầy dạy cho học viên bên Á châu hoặc theo Âu châu?

Câu hỏi thứ hai, ông xin hỏi, bên nước Miên, ông có đi dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3, ông dạy cho nhiều vị sư. Nhưng quốc gia này còn nhiều chiến tranh và có rất nhiều sự tiêu cực. Chẳng hạn như khi ông hoặc những học viên khác đi qua bên Lào trị bệnh, thì 80% những người bị bệnh, là bệnh thần kinh giả. Và một điều mà ông xin Thầy giúp, đó là làm sao giúp những người qua trị bệnh bên đó để đừng bị lây thần kinh giả. Đối với ông, ông thấy rằng những người trị bệnh thần kinh giả bên đó đều bị linh hồn nhập vào, bị lây, vậy xin Thầy giúp trong những trường hợp ở Miên này.

Câu hỏi thứ ba, từ khi ông vào học Nhân điện thì thấy có nhiều kết quả. Ông đã theo học đạo Phật từ rất lâu, nhưng bây giờ thì ông thấy kết quả của Nhân điện rất là lớn lao và vĩ đại và có thể bao gồm lại tất cả những giáo lý khác. Và ông xin Thầy giúp cho ông, vì khi ông giảng dạy hoặc ngồi trị bệnh thì có rất nhiều học viên từ những quốc gia, đạo lý khác, và đôi khi, khi họ bắt đầu học thì họ cũng không tin tưởng và không hiểu môn Nhân điện này, nhưng ông cảm nhận rằng, khi ông cầu xin Thượng Đế và các đấng, và cầu xin Thầy thì trong phòng học hoặc phòng hội đó, có

rất nhiều các đấng hiện diện, của tất cả các giáo lý khác nhau. Nhưng xin Thầy cho phép, khi ông gọi Thầy hoặc cầu nguyện Thầy, thì Thầy cho tất cả các đấng xuất hiện trong phòng học. Và mỗi một người đạo lý, và mỗi một học viên theo đạo lý hoặc đạo giáo của họ thì sẽ được sự chỉ dẫn và lời khuyên răn của các vị của họ thờ kính. Ông xin Thầy giúp trong vấn đề đó để cho những người này chấp nhận và đến học, và được mở luân xa.

Phần chót của câu hỏi, từ 6 ngày hôm nay, ông đến đây học, thì luôn luôn được liên lạc với Thượng Đế và Đức phật, thì ông thấy có một ông Thượng Đế lớn trong cái kim tự tháp, mặc một cái áo Ai Cập, ngồi trên một ngai vua màu xanh lá cây. Và ông hỏi vị trong kim tự tháp rằng ông có thể hỏi câu hỏi với Thầy được không, thì ông được sự trả lời là ông phải đợi đến ngày hôm nay, mới hỏi được. Ngoài ra bà vợ của ông cũng có một sự cảm nhận rất là khác lạ. Cái kim tự tháp lớn thì đối với bà vợ của ông như là một quả tim. Thì từ kim tự tháp lớn có một màu sắc đỏ đi ra. Đối với họ, cơ thể chúng ta như là một kim tự tháp, và bà vợ khi nhìn vào, sau đó bị rất là đau đớn. Bà có cảm nhận như có một trăm cái kim tự tháp đưa vào trong tim của bà. Bà rất sợ và bị đau đớn. Ngoài ra ông có xin trình bày thêm là cái kim tự tháp mà chúng ta nhận được, như là một ngôi sao ở trong vũ trụ. Tất cả những người nào mà nhận được kim tự tháp mà không có ngay thẳng hoặc không theo một con đường đúng thì có thể bị chết, hoặc có những điều không tốt. Vì đây là sứ mạng của Thượng Đế nên chúng con luôn luôn lúc nào cũng phải giữ sự ngay thẳng trên con đường chúng con đi.

Tôi trả lời từng câu hỏi một cho anh chị em. Cái thứ nhất, trong vấn đề trồng trọt thì tôi sẽ cho công thức của những người Á châu, làm ruộng, trồng hoa màu thì tôi dành riêng cho người Á châu khác, Âu châu khác. Tại hai địa lý nó khác nhau. Do đó tôi sẽ gửi tài liệu là tôi dạy bên Á châu cho người học viên này, để có dịp người học viên này qua bên Cambodia thực hiện chương trình giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu.

Anh chị em đi dạy học ở các nước, nên biết rằng tại vì anh chị em sợ quá. Tất cả những sự sợ sệt của anh chị em mà làm trở ngại trong vấn đề dạy học, trở ngại trong vấn đề trị bệnh. Khi anh chị em học lớp 3, tại sao ở Paris, ở các nước khác, những linh hồn bất tử bất diệt nhờ chúng ta đưa người ta đi tu, anh chị em nhớ rằng – những linh hồn đó biết chúng ta có khả năng, có tình thương bác ái mà Thượng Đế ban cho chúng ta giúp linh hồn tu, thì anh chị em một công, hai việc: việc thứ nhất, giúp thể xác hết bệnh, hết đau, trở lại con người bình thường. Việc thứ hai, thì giúp linh hồn bất tử, bất diệt đi tu thì hai người đều cảm ơn anh chị em hết – thì đâu có sợ sự hận thù đâu. Phải chi anh chị em nói bây giờ bắt linh hồn này, xâm nhập thể xác này, anh chị em bắt vô, bỏ vô hũ, dán lá bùa vô thì người ta thù anh chị em. Hoặc ông thầy của những người này thù anh chị em nè. Anh chị em giúp người ta, làm sao người ta thù được? Đó là anh chị em không hiểu rõ vấn

đề trị bệnh thần kinh giả. Mà cứ sợ hoài. Mỗi lần sợ, anh chị em đừng chân, tưởng người ta hại anh chị em, chứ người ta tới gần anh chị em người ra đi ra ngoài rồi. Anh chị em là một nam châm lớn. Anh chị em là một sức nóng thiêu đốt cho tất cả những người nào gần anh chị em, thì người ta đâu có điên gì lại gần anh chị em để bị cháy. Người ta đâu có điên gì, cục sắt nhỏ, mà cục sắt nhỏ này mất tự do. Tôi giải thích cho nhiều lần, từ lớp 3, lớp 4. Bây giờ anh chị em học lớp 5.1, 5.2, trở về sử sử của anh chị em, mà vùng Đông nam châu Á, Việt nam, Lào, Cam bốt, Thái Lan, cứ sợ hoài, thành anh chị em chùn chân. Rồi tưởng người ta nhập, người ta thấy anh chị em người ta trốn rồi, làm sao nhập được? Anh chị em có hàng rào an ninh. Cái linh hồn của anh chị em mà đưa cái thần kinh giả được, anh chị em tưởng của anh chị em? Tôi cũng chết chứ đừng nói anh chị em. Tôi đây, linh hồn tôi cũng chết chứ đừng nói linh hồn anh chị em. Nhưng mà tại sao anh chị em đưa cái linh hồn bất tử, bất diệt đi rất nhiều, khi anh chị em kêu gọi tôi? Tôi là một cái máy biến điện. Tôi là một sự tiếp thu điện năng của Thượng Đế ban cho tôi, tôi mới đưa cho anh chị em. Tôi và anh chị em hòa hợp với điện Thượng Đế, mời cái linh hồn đi rất dễ dàng. Mà những ông thầy bùa, những vị phù thủy, học chỉ tới đây, Thượng Đế thì tới tận đây. Tôi hỏi anh chị em có khi nào mà ông thầy bùa hại ông Phật chết không? Ông Phật dạy cho anh chị em bùa để anh chị em giúp cho nhân loại. Có khi nào học trò mà nói để kỳ này tôi hại cho ông Phật chết không? Thầy của mình, mà anh chị em nhắm hại nổi không? Hại nhiều chừng nào thì anh chị em chết chừng đó. Anh chị em hiểu vậy thì đâu có sợ. Cái phép này là cái phép của ông Phật dạy. Ông Phật thì hóa giải cho người ta, thì làm thế nào những ông thầy bùa, thầy ngãi, những linh hồn bất tử, bất diệt mà hại ông Phật được. Nếu anh chị em nghĩ như vậy thì đâu có sợ. Anh chị em nghĩ người ta phép thuật cao, anh chị em vừa nghĩ pháp thuật cao, cái nó hù anh chị em, anh chị em chạy. “Tôi nè, Thượng Đế giúp cho tôi nè. Linh hồn của tôi và Thượng Đế giúp cho tôi nè, ông Phật lại giải quyết cái này”, anh chị em mà nói như vậy, thì người ta chạy liền. Anh chị em lui thì nó tới, chừng anh chị em đi tới thì nó chạy. Đó, tôi cũng thông cảm cho anh chị em. Đôi khi anh chị em đi tới vùng bùa ngãi nhiều quá, anh chị em sợ. Tôi thí dụ cho anh chị em học luôn. Bây giờ anh chị em không có tiền, cầu nguyện trời phật cho chừng một ngàn đồng bạc. Một đồng không có mà cầu nguyện có một ngàn, rồi người đó cho anh chị em 3 ngàn, anh chị em đếm hoài. Có 3 ngàn đồng bạc, đếm tới đêm lui, không biết bao nhiêu, một cọc tiền. Một trăm không có mà bây giờ người ta cho 3 ngàn. Đếm, đếm, đếm, trời ơi, đếm đếm đếm, không biết bao nhiêu, đếm qua đếm lại, đếm hoài, có 3 ngàn. Mà nếu anh chị em giàu, ôi khỏi đếm, để cho mấy đứa nhỏ nó xài chơi, khỏi đếm. Còn anh chị em thì đâu có tiền, mà 3 ngàn, anh chị em đếm hoài, đếm qua, đếm lại, bốn tiếng đồng hồ, 3 ngàn đồng bạc đếm không xong. Ông kia để một thùng đồ, gửi thùng quà cho anh chị em. Giở ra quà không có mà có ba triệu sáu trăm ngàn đôla. Anh chị em chờ, luôn, 3 tháng chưa ngủ. Thứ nhất là anh chị em sợ người ta ăn cướp. Thì nhì sợ bị người ta giết. Nghèo thì sợ không có tiền. Có tiền rồi thì đếm không được. Mà

tiền nhiều quá thì anh chị em ..., tại sao con mắt thật vô vậy? – Dạ ngủ không được – Tại sao vậy? – Tiền nhiều quá, tôi sợ người ta ăn cướp. Qua câu chuyện này tôi dẫn giải cho anh chị em vui, để tiếp tục cuộc hành trình giúp người ta, đừng có sợ! Nghèo thì sợ đã đành. Giàu cũng sợ. Cái nào cũng sợ. Vì lý do đó mà anh chị em đặt vô, không biết lúc này sao đây. Anh chị em nói, được rồi, giúp cho đi, đi, đi. Ông thầy lại? Giúp ông thầy đi luôn. Thì đâu còn gì nữa mà anh chị em phải sợ. Trong vấn đề trị linh hồn bất tử bất diệt thì chúng ta, vừa hai mặt, đời thì giúp cho người đó hết bệnh, hết đau. Đạo thì chúng ta giúp tất cả linh hồn trở về con đường giải thoát, về khối sáng. Tất cả những công đức Thượng Đế ban cho anh chị em, ông Phật giúp cho anh chị em.

Còn đi dạy học. Tôi là người Việt nam, tôi đâu có biết phong tục, tập quán của anh chị em như thế nào, và tôi cũng không có biết phong tục, tập quán của tôn giáo của anh chị em như thế nào. Nhưng mà câu trả lời của tôi có tới 6 tôn giáo trong này. Tại câu trả lời của tôi 10 câu, 2 câu này của ông giáo lý này, 2 câu này của ông giáo lý này, 2 câu này của ông giáo lý này, 2 câu này của ông giáo lý này, 2 câu này của Thượng Đế. Trong mười, có 8 ông giáo chủ, còn 2 phần còn lại, Thượng Đế. Thì tất cả những câu giải đáp của tôi nằm trong giáo lý của 2 câu này của ông giáo lý này, 2 câu này của ông giáo lý này hết. Cộng thêm đó, là Thượng Đế giúp chúng ta nữa. Anh chị em không nghe, cũng phải nghe. Tôi nói thiệt. Của anh chị em, anh chị em không nghe, ai nghe bây giờ? Thành ra A nghe A, B nghe B, C nghe C, D nghe D. Mà không phải của tôi. Của giáo chủ của anh chị em, giúp ý kiến cho anh chị em. Ngoài ra được sự giúp đỡ của Thượng Đế giúp cho anh chị em nữa, thì anh chị em sẽ hiểu liền. Trong tương lai, anh chị em cũng vậy. Có một số anh chị em dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết, đôi khi học viên nêu ra câu hỏi, mà thật sự anh chị em không biết người đó hỏi cái gì. Nhưng khi anh chị em trả lời được, thì người giáo chủ của họ về. Họ nói trời ơi, chắc người này đạo chung với tôi à. Thật sự người này không có đạo gì hết. Hay là vấn đề dòng điện, khi người đó muốn thì chính anh chị em được dòng điện này, cộng dòng điện này thì giáo chủ nào cũng nhờ dòng điện này để giúp cho người đó. Mình là công cụ của người giáo chủ, chứ không phải mình là giáo chủ. Anh chị em đừng có nghĩ mình là giáo chủ. Mình là một công cụ của người giáo chủ đó muốn giúp cho một tín đồ đó hoàn thành nhiệm vụ, mà anh chị em trả lời. Còn ông kia nói người ta đâu có nghe được. Ông đứng đây, nói không được. Ông phải nhờ cái miệng của anh chị em, nói cho người đó nghe. Mình là một công cụ của giáo chủ để giúp cho tín đồ của giáo chủ đó hoàn thành nhiệm vụ của người đó làm việc, giúp cho họ, giúp gia đình họ, chứ không phải giúp cho mình, không phải giúp cho người khác. Nghe cho rõ. Tôi nói từng điểm một. Do đó, trong tương lai đây, tôi sẽ cho anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết. Anh chị em có khả năng, tôi cho anh chị em dạy lớp 4, tôi truyền điện cho anh chị em. Anh chị em dạy lớp 4 cho người ta đi. Rồi lần lần anh chị em giỏi nữa, tôi cho anh chị em dạy lớp 5 luôn. Đó là trong tương lai, cuối thế kỷ này.

Chứ không lẽ tôi dạy hoài. Càng ngày tôi phải cho anh chị em dạy chứ. Tôi chỉ cần một phút truyền điện thôi. “Dạy đi em”. Dạy giống như tôi. Vô dạy lớp 5, năm ngày, trời ơi, chắc con sợ lắm Thầy. Đừng có sợ, dạy đi con. Con trả lời không được, Thầy trả lời. Ai cũng nói, trời ơi, bữa nay ông Dr.Dick dạy hay quá, ông Dr.Dick đâu biết gì, ông Thầy Đáng đứng kế bên, tôi đâu có cho người ta thấy đâu. Bữa nay hỏi cái nào ông Dr.Dick cũng trả lời được. Ông Thầy Đáng đứng kế một bên đâu cho thấy. Dr.Thiện, hỏi, trả lời, trả lời, ngon lành, không thêm suy nghĩ. Đâu cần suy nghĩ. Dr.Thiện biết Thầy mình kế một bên rồi, khỏi suy nghĩ, cứ đi tới đi lui cho vui thôi. Kỳ này sao ông Thiện dạy lớp 4 hay quá. Ông Thiện sao dạy lớp 5 hay quá. Nhưng mà không thấy ông Thầy Đáng. Học trò mới đâu có biết. Học trò này thì còn may ra. Chứ học trò lớp 4, lớp 5, đâu có biết ông Thầy Đáng là ai. Thì trong tương lai tôi muốn đào tạo, không phải thấy cái bóng của tôi, mà điện năng của tôi sẽ truyền cho anh chị em, anh chị em giúp cho người ta. Cũng như điện năng mà tôi chan hòa cho anh chị em, anh chị em mở luân xa cấp 1, cấp 2, cent pour cent, dễ lắm, 30%, 60% rất dễ dàng. Càng ngày tôi muốn đào tạo cho anh chị em càng cao, càng giỏi. Để anh chị em đóng góp giúp cho nhân loại. Không lẽ tôi cho anh chị em lớp 1, lớp 2 hoài, rồi tới lớp 3 anh chị em ngưng. Rồi tôi dành tôi dạy hoài sao? Mà tôi đâu có thời gian tôi dạy. Do đó thì anh chị em chuẩn bị, học đi. Rồi năm tới tôi cho dạy. Chết. Không biết ai chết đây? Đó là trong vấn đề anh chị em dạy học.

Tôi thực hiện cái kim tự tháp, mấy ngày qua anh chị em được tôi cho coi. Trước kia thì kim tự tháp lớn giống như kim tự tháp nhỏ, cũng có ánh sáng, mặt trời và mặt trăng. Đó là tượng trưng cho âm dương, nằm ở trong vũ trụ chúng ta. Vì chỗ đó, tôi thực hiện kim tự tháp lớp double, để cho năm châu, chặn những trường hợp thiên tai, thì bây giờ đây, chính cái kim tự tháp mà tôi sẽ tặng cho bên Hòa Lan, bên Do thái, bên Á châu và bên Hoa kỳ, chính kim tự tháp này sẽ chặn đứng những thiên tai có thể xảy ra tràn ngập nước biển, mà chúng ta sẽ bị ở trong lòng biển. Vì chỗ đó, chính kim tự tháp này tạo một sức nóng để thu hút những dòng nước biển đưa lên không gian tạo thành mây, và chính cái kim tự tháp này, một sức mạnh đưa những cụm mây ra ngoài không gian thiết xa để giữ cho trái đất mình an toàn. Đâu có ai biết cái này. Một hình thức giả mà chúng ta biết cách sử dụng, là một hình thức thật. Do đó, thì anh chị em thấy những hình ảnh này và những sự việc mà anh chị em được khai mở luân xa, theo nguyên tắc khoa học thì không có giá trị gì. Nhưng theo nguyên tắc tâm linh, thì chính cái năng lực vũ trụ mà luân lưu trong cơ thể của anh chị em, thì việc mở luân xa đâu khó khăn gì. Do đó, thì anh chị em tiếp thu cái năng lượng vũ trụ khi anh chị em được khai mở luân xa, tạo sức khỏe cho mình, tạo sức mạnh cho mình, giúp người đó hết bệnh, hết đau rất dễ dàng. Do đó thì kim tự tháp có tác dụng, cũng như học viên nhà vật lý học đã trình bày, đã nghiên cứu ba năm qua bằng cái kim tự tháp trong sách vở viết. Nhưng nó có giới hạn. Bằng kim tự tháp 3 mặt, đơn sơ, đơn giản không cần

chứng minh, nhưng mà thực hành kết quả 70%. Hai cái sự việc khác nhau. Thì trong tương lai đây, chúng ta sẽ thực hiện, làm cách nào kết quả thêm nữa, đạt được tới 90-95%, 100%, mà mục đích chúng ta đạt được là giúp nhân loại, chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Tôi tóm tắt lại trong vấn đề kim tự tháp. Còn bây giờ, khi anh chị em thấy kim tự tháp có quyền năng khả năng, là quyền năng khả năng của các đấng tối cao. Các đấng tối cao có quyền năng khả năng bao gồm hết, nằm trong vị kim tự tháp này. Chúng ta, là những linh hồn từng ở với các đấng thiêng liêng cao cả rồi. Bây giờ chính chúng ta xuống đây, thì dòng điện của Thượng Đế, dòng điện của các đấng thiêng liêng cao cả tối cao, hòa hợp với chúng ta, giúp chúng ta, để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ này. Mà nhiệm vụ này mấy ông giao cho mình chứ mấy ông không có làm. Mình là người chịu trách nhiệm đây. Nhân loại, chúng ta là chịu trách nhiệm thực hiện cái này để giúp nhân loại. Chúng ta, con người, giúp con người. Đó là công thức mà cách nay 25 năm về trước, ông thầy vô hình dạy tôi một câu như thế đó, “*trong tương lai, con người sẽ giúp con người*”. Là lý do vậy. Các đấng thì cho chúng ta quyền năng, vì là các đấng tối cao đâu có cần làm. Mà con người trong phạm vi con người thì nó dễ lắm. Các đấng đâu cần ra tay. Các đấng cho chúng ta cái quyền năng khả năng để con người chúng ta giúp con người, “*làm đi con, con cứ làm đi, Thầy sẽ giúp con. Con thiếu cái gì, Thầy giúp con cái đó. Con muốn cái gì, Thầy giúp con cái đó. Còn làm đi. Đây là cùng đồng loại với con. Ngoài đồng loại của con là con cháu của con, là muôn loài vạn vật, là con cháu của con*”. Chúng ta giúp đồng loại đi, rồi giúp con cháu chúng ta là những linh hồn chuẩn bị đây. Những cây bông này chuẩn bị là con cháu chúng ta đây, đâu phải thành cây bông hoại, đâu phải thành đồng vật hoại. Rồi thành con người, mà con người là con cháu chúng ta bây giờ, chúng ta nuôi dưỡng nó bây giờ. Mai một nó thành người, nó là con cháu của chúng ta trong tương lai của những thế kỷ kế tiếp đây, chứ không phải thành cây bông cho anh chị em dòm hoại. Thành cây bông cho anh chị em dòm 3 tháng. Tách tụ cây bông, sau ba tháng, cây bông tan rã, thành những động vật khác, nó liên tục như vậy, đến khi nó thành con người, là con cháu chúng ta đó. Do đó đây là một cái năng lực mạnh mà chúng ta thực tập, thực hành, thực hiện, được sự giúp đỡ của các đấng thiêng liêng cao cả tối cao, giúp chúng ta. Chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Đó là câu hỏi phụ.

Thêm câu hỏi phụ của người vợ ông này nữa. Nhiều ngày qua tôi trình bày với anh chị em. Nếu linh hồn anh chị em có một tình thương rộng rãi để giúp mọi người, nhưng anh chị em còn bị giới hạn, do đó, thì những tình thương này thúc đẩy vô tim bằng linh hồn của anh chị em, nên bị khó chịu. Thì sự khó chịu đó, anh chị em biết được cái năng lượng vũ trụ vô linh hồn, vô tim của chúng ta, là thúc đẩy chúng ta tiếp tục cuộc hành trình, làm mà đừng sợ. Người chồng sợ, rồi người vợ sợ. Bây giờ đừng sợ. Tạo cho anh chị em sức mạnh, khả năng để anh chị em giúp con người, thì đừng sợ. Người chồng về nói, mình ơi, kỳ này tôi qua Campuchia, tôi

trị bệnh, thấy trị được 10 người, mà 100 người muốn theo tôi. Người chống thì sợ 10, chứ người vợ sợ tới 15 lạng. Vì chỗ đó, sức mạnh này làm cho anh chị em không có sợ, mà tiếp tục cuộc hành trình để giúp cho người sống hết bệnh, hết đau, giúp cho linh hồn chết tái kiếp thành con người, hoặc về với khối sáng, thì chúng ta làm một việc mà chưa bao giờ có trong lịch sử, một người bình thường mà giúp hai lãnh vực. Đời thì giúp người ta hết bệnh, hết đau. Đạo thì anh chị em đưa linh hồn bất tử, bất diệt không có khó. Trong khi đó, những ông thầy bùa, những vị phù thủy ở các nước trên thế giới, cao siêu biết bao nhiêu. Mỗi một lần muốn đưa linh hồn bất tử bất diệt, anh chị em phải bỏ tiền, bỏ bạc ra, mua lễ vật cúng kiến. Mọi thủ tục lễ vật thì người ta mới giúp cho linh hồn đó rời khỏi thể xác được. Đôi khi được, đôi khi không được. Nhiều ông thầy giỏi quá đưa linh hồn vô thể xác người ta. Gặp ông thầy dở, anh chị em cúng một ngàn, một trăm lần cũng không được. Phải đưa ông thầy cao hơn. Mà mỗi lần đưa ông thầy cao hơn, thì anh chị em tốn biết bao nhiêu thời gian, tốn biết bao nhiêu của cải vật chất, đôi khi được, đôi khi không được. Anh chị em chỉ có hai bàn tay trắng, chỉ cần sixième sens thôi, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, anh chị em giúp linh hồn bất tử bất diệt, một thời gian ngắn nhất, một phút tới năm phút, một ngày tới hai ngày, chấm dứt. Sở dĩ tôi nói một phút, ngày mai, tôi sẽ dạy cho tốn biết bao nhiêu, không có nhiều đâu. Chừng một phút, 30 giây thôi, chứ không phải 5 phút như đặt tay đâu. Mà anh chị em cũng khỏi đặt tay nữa. Đó là ngày mai tôi sẽ dạy ở cấp 6 này, trong vấn đề giúp cho linh hồn bất tử bất diệt, tốt hoặc xấu tùy trường hợp thế này đó, anh chị em giúp.

Qua câu hỏi của người Cambodia này sống tại Pháp, thì tôi sẽ giải đáp những câu hỏi cho người Cambodia này, để người này yên tâm, cũng như một số anh chị em lên đường đi các quốc gia khác, mà giúp linh hồn tái kiếp, thì anh chị em đừng có lo lắng gì hết. Anh chị em cứ quan niệm, nếu anh chị em tin ông Phật, ông Phật cho anh chị em cái phép này, anh chị em giúp cho người ta. Anh chị em tin Thượng Đế thì Thượng Đế cho anh chị em cái phép này anh chị em giúp người ta, chứ đâu có hại người ta đâu mà sợ. Trừ trường hợp, anh chị em đem linh hồn của người ta, nhốt lại, dán vô, thì anh chị em sợ. Còn anh chị em giúp cho người ta thì chắc chắn không bao giờ người ta có hành động gì xấu cho anh chị em hết.

107/ Trước hết cô này xin cảm ơn Thầy và xin nói là tất cả chúng con rất thương mến Thầy, và cũng xin cảm ơn người trung tâm trường bên Israel là ông Natan. Cô xin đề nghị, khi tất cả chúng con gửi điện năng của vũ trụ để giúp quả địa cầu thì nên tập trung tư tưởng để giúp cho màn ozone đang bị hở, vì cô rất quan tâm đến điều này. Câu hỏi thứ nhất, khi cô tập trung tư tưởng tập kim tự tháp, thì cô có cảm tưởng như cô đi vào kim tự tháp đó, và bay bổng. Lúc đó, cô thấy hình ảnh của 2 kim tự tháp. Một cái thì nằm bình thường và cái kia nằm ngược lại. Khi cô tiếp tục tập thiền thì cô có cảm nhận rằng 2 cái kim tự tháp này lồng vào nhau. Khi cô thấy 2 kim tự tháp này lồng vào nhau, một cái xuôi và một cái ngược thì cô cảm nhận

nhieu điện năng hơn. Và cô có cảm nhận là có một sự hợp nhất. Cô xin hỏi ý tưởng như vậy có đúng không?

Câu hỏi thứ hai, cô nhớ khi nhỏ cô có coi phim, có người dùng sức mạnh của luân xa 6. Cô còn thấy hình ảnh của 2 người đứng đối diện với nhau dùng luân xa 6 nâng những đồ vật hoặc làm điều gì đó. Cô xin hỏi Thầy chúng ta đã đạt đến trình độ đó trong quá khứ hay chưa? Và trong tương lai chúng ta có sẽ đạt đến trình độ đó hay không?

Qua câu hỏi học viên này, như anh chị em thấy, bây giờ, lần đầu tiên chúng ta tái tục lại, cách đây không biết bao nhiêu chục ngàn năm. Quá khứ anh chị em bỏ đi. Hiện tại và tương lai đây, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ này từ hai năm quan, anh chị em sử dụng cái năng lượng vũ trụ bằng kim tự tháp chưa đúng mức. Có nghĩa là chúng ta còn phôi thai quá. Vì chỗ đó, chúng ta bắt đầu cố gắng tập. Tập để đạt được những gì cách nay 50 000 năm mà một số những vị thầy – biết đâu trong những vị thầy đó là anh chị em ngồi trong lớp học này đây – chỉ cần sixième sens, chỉ cần dùng luân xa 6, anh chị em xây dựng kim tự tháp một thời gian ngắn nhất, không kể thời gian và không gian, anh chị em đặt lên một cái vị thế này, anh chị em nhìn từ kim tự tháp này, liên tục nó nở ra, thành một kim tự tháp lớn. Lớn cũng như bên Egypt mà không cần sự di chuyển hàng triệu tấn đá từ cách xa bay về, không phải vậy. Thì chúng ta đã sử dụng rồi, bằng cây lương thực, bằng hoa màu, bằng sixième sens của anh chị em gửi dòng điện từ điểm A tới điểm Z, giúp người ta hết bệnh, hết đau rồi. Bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng cái luân xa 6, chúng ta gửi đi giúp cho linh hồn bất tử bất diệt đằng xa, cũng đi được. Con người thì hết bệnh, hết đau rồi. Lương thực, thực phẩm, hoa màu, động vật, thực vật, những thứ đó, chúng ta đã thực hiện kết quả rồi. Thì trong tương lai đây, chính sixième sens càng ngày càng mạnh thì chúng ta tạo những vật chất hữu hình. Từ vật nhỏ anh chị em biến thể vật lớn thì dễ rồi. Trong khi đó, các nhà khoa học, từ vật lớn biến thể vật nhỏ, và từ vật nhỏ biến thể vật lớn không được. Bây giờ, chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, trong tương lai, từ vật thể nhỏ, anh chị em sẽ biến thành vật thể lớn. Đó là trong tương lai của thế kỷ 21 về sau, chúng ta sẽ học cái này. Do đó, thì bây giờ anh chị em phải tập dần đi! Tập dần để bảo vệ sức khỏe cho mình đi. Bảo vệ sức khỏe thể xác chúng ta. Thế kỷ 21 đây, chẳng những bảo vệ thể xác chúng ta, bảo vệ môi trường chung quanh, từ vật nhỏ biến thể thành vật lớn rất dễ dàng. Vì chỗ đó thì vào tháng 5, năm 1996, tôi có họp với một số bên Hòa Lan. Tôi nói trong tương lai, vấn đề sanh sản rất dễ. Anh chị em không đau, không bệnh, không tốn kém thuốc men nhiều. Do đó, trong vấn đề sanh sản, nền y học bây giờ chưa nghiên cứu đúng mức, do đó, bào thai phải để 8, 9 tháng, đem ra nuôi dưỡng mới được. Thì các nhà khoa học cũng nghiên cứu, đôi khi những bà sanh đứa con 6 tháng thì nuôi dưỡng bằng cái lồng kính. Trong tương lai khỏi lo cái này. Muốn sanh con cũng được mà không sanh cũng được, mà không có bị đau đớn, bởi anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, khi đưa

bé thành hình rồi thì chúng ta đem đứa bé thành con người rất dễ dàng. Tại vì những môi trường năng lượng vũ trụ, anh chị em biết nuôi dưỡng, nó tăng trưởng nhanh, thì trong vấn đề đứa con 3 tháng, 6 tháng, mà nuôi dưỡng lỏng kiếng, thì anh chị em chỉ nhìn thôi, thì nó lớn, không bị trở ngại sức khỏe. Đó là tôi nói 6 tháng. Vì nền khoa học hiện tại chưa nghiên cứu bộ óc con người. Chưa nghiên cứu thể xác con người và chưa biết cách nghiên cứu năng lượng vũ trụ, để nuôi dưỡng đứa bé. Mặc dầu, các nhà khoa học trên thế giới biết được rằng cái năng lượng vũ trụ sẽ bảo vệ sức khỏe cho mình, nuôi muôn loài vạn vật, nhưng không biết cách sử dụng, không biết cách thực hành. Chúng ta, anh chị em, không phải là những nhà khoa học, mà thực hành được, bằng cách tiếp thu cái năng lượng vũ trụ truyền cho những động vật, thực vật, lương thực, thực phẩm và con người, giúp cho con người hết bệnh, hết đau, giúp lương thực, thực phẩm hoa màu tốt tươi. Trong tương lai chúng ta giúp được cái này, thì chắc chắn những đứa trẻ chúng ta giúp đâu có khó. Vì chỗ đó, trong tương lai khỏe lắm. Bây giờ người ta thì sợ có bầu, bụng bự, đi nặng nhọc. Mai một có bầu nhỏ, nhìn đứa con mình, từ từ nó lớn. Dễ lắm. Với điều kiện là phải học, phải thực hành. Còn dễ mà không học, không thực hành, thì cũng như khó, không biết gì hết.

Đi lại vấn đề nghiên cứu kim tự tháp, ngôi thiên thì thấy hai kim tự tháp nhập một lại, chúng ta ngồi trong này tạo cái năng lực cho chúng ta. Bây giờ đây, qua câu hỏi này thì anh chị em thấy hai cái này có sức mạnh vô biên. Thì ngược lại, tôi dùng một cái kim tự tháp lớn, mà tôi sẽ tặng đất nước của anh chị em đây, và một cái kim tự tháp nhỏ nằm ở dưới lòng kim tự tháp lớn, tạo sức nóng hòa hợp lại. Khi bị lạnh, khi bị nước tràn ngập, và khi nước tràn ngập thì chính sức nóng của kim tự tháp này sẽ đưa cái này lên. Do đó anh chị em khỏi cần phải dùng sixième sens và chất ozone, mà để cho chất ozone cứ hỏng đi. Rồi chính những cụm mây từ hơi nước bốc lên sẽ vá chất ozone. Chắc chắn trong tương lai thời tiết bốn mùa sẽ thay đổi toàn bộ. Không còn bị nóng nữa, không còn bị lạnh nữa. Do sự học hỏi nghiên cứu những công thức mà từ trước những người châu Atlantis đã làm, những người bên Ai Cập đã làm. Bây giờ, chúng ta tái tục lại, chúng ta sẽ thực hiện chương trình này để đáp ứng nhu cầu giúp cho con người mới, quả địa cầu mới có sức sống mới, bằng không khí trong lành, mà người thực hiện đó là anh chị em chúng ta kết hợp lại. Anh chị em nói là lâu. Sáu tỷ năm rồi, không có lâu đâu. Nhiều đời, nhiều kiếp, nhiều lịch trình kiếp chúng ta tái đi tái lại rồi. Bây giờ thời gian đâu có xa nữa, 3 năm tới đây là chấm dứt nhiệm kỳ cuối thế kỷ 20 này, và cũng chính năm tới đây, biết bao nhiêu sự học hỏi, nghiên cứu. Anh chị em nghĩ rằng 3 năm chắc có lẽ mau hoặc lâu. Anh chị em đừng có nghĩ thời gian và không gian. Có khi bàn tay của các đấng thiêng liêng cao cả tối cao giúp, thì đây qua, đây lại, rất dễ dàng. Giống như tôi trình bày hồi sáng, trong vấn đề khủng hoảng kinh tế thế giới để cho con người ta ý thức được, nhận được tình thương cao cả của Thượng Đế 100%, thì con người sẽ trở lại tốt hết. Thì qua sự tập luyện học hỏi của

chúng ta, là mục đích muốn giúp cho nhân loại thu nhận tình thương cao cả của Thượng Đế chan hòa cho mình giúp cho mình, thì việc này không khó đối với chúng ta, bởi có bàn tay của các đấng thiêng liêng tối cao giúp chúng ta để hoàn thành nhiệm vụ, giúp nhân loại. Việc này thì không có khó. Việc luyện tập này là một hình thức bây giờ và cho tương lai, chứ không phải bây giờ không đâu. Khi mà việc luyện tập của anh chị em, thể xác nặng của chúng ta hòa hợp với linh hồn chúng ta nhẹ, chúng ta di chuyển, thì lúc đó anh chị em khỏi có lo gì hết. Và ngược lại thì chúng ta sẽ giúp cho những người khác, đó là con cháu của chúng ta cũng sẽ thực hiện giống như chúng ta. Cái thể xác chúng ta bằng xương, bằng thịt, không còn nặng nhọc nữa, mà hòa hợp với linh hồn chúng ta di chuyển nơi này, nơi khác để giúp cho muôn loài, trong đó là con người trước, kể đó là muôn loài vạn vật. Khi muôn loài vạn vật ý thức được năng lượng vũ trụ thì phát triển càng nhanh hơn,, càng nhanh hơn thì sẽ chuyển kiếp rất lẹ, phát triển tâm linh rất nhanh. Chúng ta sẽ có một công thức rất rõ ràng để tạo ra những môi trường đó. Tất cả mọi người, kể cả muôn loài vạn vật cùng một quan điểm ý thức được thế nào là chân lý, thế nào là năng lượng vũ trụ, thì lúc đó chúng ta sẽ di chuyển quả địa cầu, di dân một điểm khác, mà chúng ta lập nghiệp để giúp cho những quả địa cầu khác giống như con người chúng ta, rất giỏi. Đó là tương lai rất dài thì chúng ta sẽ thực nghiệm những kết quả. Chuyện gần nhất là giúp cho mình, giúp cho gia đình mình qua những nạn tai khó khăn nhất, mà các nhà khoa học trên thế giới đang kêu gọi, đang nhắc nhở chúng ta, đang cảnh cáo chúng ta, phải cẩn thận, phải chuẩn bị. Những cái chuẩn bị cẩn thận đó, thì đáp ứng nhu cầu, chúng ta cố gắng thực hiện, chắc chắn chúng ta đem ích lợi cho mình và ích lợi cho những người khác.

Qua câu hỏi này, thì anh chị em biết được những khả năng mà chúng ta đã đạt được, những sự nghiên cứu dù trực tiếp, hoặc gián tiếp, dù anh chị em thấy thật sự, dù nằm trong giấc mơ, tất cả những mục đích đó là mục đích chúng ta luyện tập để chúng ta thành công, giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta.

Bây giờ tôi giải thích, hình như hai kim tự tháp lồng vào nhau, giống hình cây cờ của bên Do thái phải không? Anh chị em Do thái yên tâm đi. Tôi gửi cái kim tự tháp double về anh chị em là đúng rồi đó. Đúng thời điểm dân Do thái rồi đó. Anh chị em yên chí. Thì có thể trong tương lai dân Do thái sẽ đóng góp tiếp cho nhân loại nữa. Tôi không biết cái cờ của anh chị em. Tôi nghĩ không biết phải không? Nếu thật sự hai cái kim tự tháp kết hợp lại giống cái cờ Do thái, thì cái kim tự tháp lớn và nhỏ và tôi tặng cho Do thái, có ý nghĩa cho bây giờ và cho tương lai. Tôi chỉ nói, ý nghĩa thôi nhe, rồi tương lai, chắc chắn tốt cho anh chị em rồi, yên tâm cái này. Chẳng những tốt cho anh chị em, mà có thể là tốt cho toàn vùng. Tôi chỉ trả lời vậy. Còn phần kế tiếp, thì anh chị em ràng về, học hỏi, nghiên cứu để giúp cho mình, giúp cho những người khác, hết.

108/ Kính thưa Thầy, ông này xin có 3 câu hỏi. Thầy có thường dạy chúng con, và đã nhiều lần Thầy nhắc là chỉ có con người mới giúp được con người. Và Thầy cũng có nói, các đấng cũng cần một thể xác trên quả địa cầu này để giúp con người. Nhưng ông nghĩ rằng các đấng có thể giúp chúng ta qua sự thiện định, qua những ý tưởng. Vậy thì ông xin có thể nào Thầy giải thích rõ lại cho ông, làm sao hiểu được, các đấng đôi khi cần một thể xác để giúp nhưng cũng giúp chúng ta trong tư tưởng và giấc mơ.

Câu hỏi thứ hai, Thầy có nói trong kim tự tháp Thầy cho, là một cái đài thu điện năng. Và nhìn kỹ thì sẽ có 3 cái kim tự tháp nhỏ. Ông nhìn kỹ trong đó rồi, thì chỉ kiếm được một phần rất nhỏ ở một góc cạnh, kích thước vào khoảng một ly. Và trên đỉnh thì cũng nhìn thấy một kim tự tháp nhỏ khác, và kích thước vào khoảng một ly. Thì không biết có đúng đó là 3 cái kim tự tháp nhỏ mà Thầy đề cập đến hay không? Và kim tự tháp, nếu là một đài thu, đài phát, thì sẽ phát vào hướng nào? Và sẽ phát điện năng tới một khoảng cách xa nào?

Trình độ căn cơ của ngành Nhân điện chúng ta quá thấp. Vì chỗ đó anh chị em phải bước lên, từ từ tập. Chứ thật sự, nếu anh chị em biết tác dụng của kim tự tháp này thì chắc chắn điện năng nó bao gồm nguyên quả địa cầu chúng ta chứ không phải có giới hạn đâu. Bây giờ anh chị em còn nặng nhọc thể xác, do đó, tôi hướng dẫn luyện tập kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút. Sau đó thì dùng khả năng của con người bằng xương, bằng thịt, bằng sự hiểu biết của anh chị em, từ 5 phút tới 30 phút, anh chị em truyền điện cho tất cả ruộng lúa, đồng bằng, tất cả năng lượng truyền từ điểm A tới điểm Z, nơi đó là một quốc gia bị thiên tai. Đó là anh chị em còn bị giới hạn bởi con người bằng xương, bằng thịt của anh chị em, còn nặng nhọc bởi kilo, bằng xác thân. Trong tương lai, khi anh chị em hòa hợp lại với năng lượng vũ trụ, hòa hợp với linh hồn chúng ta rồi, thì cái thể xác chúng ta sẽ di chuyển tốc độ giống như linh hồn, thì lúc đó cục diện nó khác, không phải vậy đâu. Cái sức mạnh kim tự tháp này, một hình thức là để anh chị em tập dợt, nhưng mà nếu chúng ta biết cách truyền vô, thì cái sức mạnh vô biên, để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhiều mặt trong quả địa cầu. Đây là tượng trưng cho sự tập luyện của một thể xác nặng nhọc. Khi chúng ta thành công rồi, chính kim tự tháp này tạo cho chúng ta một sức mạnh. Linh hồn thể xác chúng ta là nhập một. Do đó những hình ảnh này làm tượng trưng cho một đài thu, một đài phát. Con người ta nghiên cứu trong ba chiều. Thì có một số anh chị em nêu ra câu hỏi. Chiều thứ tư là gì? *Chiều thứ tư là chiều năng lượng vũ trụ, tượng trưng cho Thượng Đế.* Mà khi chúng ta biết cách tiếp thu chiều thứ tư vô cơ thể chúng ta, là điện năng của Thượng Đế luân lưu trong cơ thể chúng ta, thì chúng ta sẽ giải quyết mọi vấn đề. *Đỉnh đầu của kim tự tháp là chiều thứ tư.* Tất cả 3 cái kim tự tháp nhỏ là chiều thứ nhất, chiều thứ nhì, chiều thứ ba. Thiên Địa Nhân mà chúng ta ưa thường dùng nhất, đó là quả địa cầu chúng ta đang ở. Chỉ có chiều thứ tư, mới hóa giải cho tất cả 3 cái chiều khác, mà đang gặp trở ngại, đang gặp khó khăn suốt 6 tỷ năm rồi. Thì giờ phút sau cùng này,

chính là chiều thứ tư sẽ giải quyết mọi vấn đề, giúp cho nhân loại, giúp cho quả địa cầu trở lại một cuộc sống hoàn toàn mới, để phù hợp với năng lượng mới. Chẳng những ở quả địa cầu, mà nhiều quả địa cầu khác trong tương lai, thực hiện giống quả địa cầu chúng ta, mà Thượng Đế ban cho chúng ta cái hồng ân, dạy cho chúng ta biết cách thu hút cái năng lượng vũ trụ, sử dụng cái năng lượng vũ trụ đáp ứng nhu cầu, giúp cho một mẫu số chung, cho các quả địa cầu khác. Mẫu số đầu tiên để nghiên cứu, để học hỏi là quả địa cầu chúng ta, để thí nghiệm bằng con người, bằng lương thực, thực phẩm, đi tới giai đoạn sau cùng thì chúng ta sẽ hiểu biết tất cả mọi sự việc, thì chúng ta sẽ đi các nơi khác giống như quả địa cầu chúng ta thực hiện. Mà quả địa cầu này là mẫu số chung cho tương lai. Do đó thì qua nghiên cứu của học viên này, trong vấn đề vật lý, theo bài viết của ông thì tôi thấy những công thức vật lý, tôi thấy chắc chắn là không có gì trở ngại. Nhưng còn bị giới hạn một điểm, là chưa biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ vô trong cơ thể chúng ta, để chúng ta mở trí ra thực hiện. Thì bây giờ, một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực khoa học vật lý, cộng thêm biết cách thu hút cái năng lượng vũ trụ, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ thì sẽ giải quyết nhiều vấn đề, mà từ trước tới giờ anh chị em bị bế tắc. Thì cuối thế kỷ 20 này đây, chính anh chị em là người đóng góp cho nhà khoa học bị bế tắc, trong lãnh vực khoa học, trong lãnh vực vật lý, mà biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ. **Đó là chiều thứ tư** – mà Thượng Đế ban cho anh chị em để đóng góp giúp nhân loại trong tương lai. Và bây giờ thì anh chị em phải nghiên cứu. Tôi tóm tắt lại, gọn, nhưng đầy đủ sự hiểu biết của anh chị em, để thời gian tới đây anh chị em có dịp nghiên cứu.

Có một số anh chị em cũng nêu ra, siêu tế bào, tế bào điện ảnh. Bây giờ, anh chị em trước kia, từ 1995 trở về trước, chưa biết sử dụng năng lượng vũ trụ là gì. Ngoài vấn đề anh chị em khai mở luân xa, rồi đặt tay vô luân xa người ta, trị bệnh, hết. Nhưng nếu anh chị em học bên Hoa kỳ cách nay 7 năm về trước, tôi dạy lớp 3 ngành Nhân điện, trước khi mở luân xa 100%, tôi có dẫn giải cho anh chị em một câu chuyện, tôi nhắc lại: một ngàn cái môi học trong ngành Nhân điện chúng ta, cái môn học trị bệnh là mới có một thôi, còn 999 môn học khác, anh chị em chưa học. Thì bắt đầu, năm 1995 trở về cho đến bây giờ, thì những sự học hỏi nối tiếp càng ngày tôi dạy cho anh chị em càng có nhiều năng lượng thêm. Ngoài năng lượng trị bệnh rồi, anh chị em biết cái năng lượng này sử dụng mọi hình thức khác nhau, bằng sixième sens của anh chị em, thay đổi cái tế bào siêu điện ảnh mà chúng ta chìm đắm trong bể khổ, suốt 50 000 năm nay rồi. Bây giờ đây, anh chị em tiếp tục cuộc hành trình, mà sử dụng siêu tế bào điện ảnh, bằng hình thức cái linh hồn chúng ta rất giỏi, đào tạo giúp cho trí óc con người thay vì sử dụng 5%, thì bây giờ đây, chúng ta sử dụng 10, 15, 20, 50, 70%, đi tới giai đoạn siêu tế bào của anh chị em cent pour cent, hòa hợp với linh hồn của anh chị em, thì lúc đó thể xác của anh chị em nhẹ nhàng. Mà có đoạn, cách nay 8 năm về trước, tôi viết bài lớp 3, chúng ta có một siêu tế bào điện ảnh rất cực mạnh, vừa thu, vừa phát, vừa tạo ra

muôn loài, nhưng chúng ta bị chìm đắm trong bể khổ vật chất, mà chúng ta quên lãng. Bây giờ chính là tháng chạp năm 1995 đầu tiên, tôi dạy cho anh chị em kích thích 2 cái tuyến yên, tuyến tủy, giúp cho anh chị em tạo năng lực mạnh, giúp cho anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, và cho tới ngay hôm nay đây, chính cái này bổ túc thêm một phần, để tạo cho anh chị em sự học hỏi nghiên cứu thêm, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ thêm, để đáp ứng nhu cầu nhiều mặt. Trong đó thì siêu tế bào điện ảnh của chúng ta bắt đầu thực hiện từ tháng chạp năm 1995 vừa qua. Đó là bước đầu tiên, anh chị em mở màn một chu kỳ mới, phát triển nghiên cứu năng lượng vũ trụ, sử dụng sixième sens, bảo vệ sức khỏe cho mình, giúp tuyến yên, tuyến tủy của mình hoạt động, giúp cho người ta hết bệnh, hết đau bằng năng lượng từ gần chuyển đàng xa. Giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu, đạt được những kết quả trong hai năm qua. Tương lai đây, chúng ta sẽ càng ngày càng hoạt động siêu tế bào này. Chính siêu tế bào này là tượng trưng cho tuyến yên, tuyến tủy chúng ta hoạt động mạnh, thì luôn luôn thể xác được bảo vệ không bao giờ bị hư hoại. Ngoài ra con người chúng ta, 50 năm, 70 năm, 100 năm, thì vẫn giữ sắc thái con người này, bằng xương, bằng thịt, cũng như những động vật, rắn, sống 50 000 năm, 100 000 năm, nếu nó không có bị tai nạn, thì chắc chắn nó sống vĩnh viễn, có thể 6 tỷ năm, nó vẫn sống hoài. Thì chúng ta khôn hơn động vật, chúng ta biết cách nghiên cứu. Thì tôi hy vọng rằng những sự nghiên cứu trong tương lai và bây giờ đây, đáp ứng nhu cầu lại, *chúng ta bắt đầu sử dụng lại siêu tế bào này. Anh chị em nghĩ đến, là có.* Nếu anh chị em nghĩ mà không có, thì tại sao anh chị em chỉ cần truyền cái năng lực vô lương thực, thực phẩm, hoa màu, mà nhiều anh chị em đã thực hiện rồi. Chính lối suy nghĩ bằng sử dụng siêu tế bào, thì tự động cây này tốt tươi, không bị trở ngại. Ngoài vấn đề đó, thì sự lớn mạnh càng ngày càng to thêm, và sự kết quả hữu hiệu mà anh chị em trị bệnh cũng như nhiều vấn đề khác mà trong hai năm qua, anh chị em có dịp học hỏi nghiên cứu, phát triển và thực hành được kết quả, chứ không phải lời nói, lý thuyết, mà chính anh chị em thực thành, chứ không phải là những nhà khoa học. Đó là một điều để cho những nhà khoa học tương lai, nghiên cứu anh chị em. Tại sao anh chị em là người bình thường, mà biết cách sử dụng siêu tế bào điện ảnh, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi mặt của quả địa cầu đang bế tắc? Đó là những kết quả trong tương lai, một hai năm tới đây, các nhà khoa học sẽ thí nghiệm bộ óc của anh chị em, coi hiện tại, bộ óc sử dụng bao nhiêu phần trăm. Đó là câu trả lời của tôi, với một người học viên trong ngành vật lý, mà người học viên này đã nghiên cứu mấy chục năm qua. Một nhà vật lý thật sự, cũng có đóng góp làm thế nào nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, nghiên cứu sức mạnh kim tự tháp bốn mặt, và bây giờ chính người học viên này sẽ nghiên cứu kim tự tháp ba mặt. Mục đích của người học viên này là làm thế nào để đóng góp cho tất cả mọi người trên thế gian này biết cách nghiên cứu kim tự tháp, đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại, thì chắc chắn người học viên này cũng như chúng ta và những người học viên khác trong tương lai, chắc chắn sẽ thành công. Vì nhân loại

chúng ta phục vụ thì chắc chắn sẽ thành công, trong việc nghiên cứu này. Tôi hy vọng rằng anh chị em ý thức được điều này thì chắc chắn anh chị em sẽ sung sướng lắm.

Anh chị em nên nhớ rằng linh hồn chúng ta muốn giúp cho nhân loại, chúng ta phải cần thể xác. Chính con người bằng xương, bằng thịt, thì con người giúp con người. Sự hữu hình có hai cách. Vừa nguyên lý khoa học, vừa tư tưởng tâm lý con người. Do đó thì khi chúng ta đặt tay vô truyền điện, những người bệnh nhân biết rằng sixième sens của anh chị em thực hiện là một sức mạnh vô biên, nhưng người học trò, hoặc người bệnh muốn anh chị em đặt tay vô. Cũng như tôi vậy. Tôi là Thầy, anh chị em học lớp sáu rồi, thì anh chị em tự trị cho mình bằng sixième sens được rồi, hoặc nhờ ông Thầy là tôi, trị cho anh chị em bằng sixième sens. Nhưng anh chị em đâu có chịu. Thầy ơi, không gặp mặt Thầy, thì đăng xa Thầy truyền điện cho con được. Nếu có Thầy ở đây, Thầy làm ơn nhính chừng một phút thôi, đặt tay cho con. Chỉ cần đặt tay, thì khỏe. Mà đặt tay cũng vậy, mà truyền luân xa 6 cũng vậy. Nhưng Thầy chỉ cần đặt tay một phút, thì khỏe. Nhưng một người, một phút thì được. Tôi nghĩ có 45 phút à. Uống cà phê có 10 phút thôi. Còn dư 35 phút, mà vô chừng 50 người, coi như tôi không có nghĩ. Tôi thí dụ. Nhưng mà thay vì 50 người tôi chỉ nhìn một phút thôi, điện năng vô hết. Thầy ơi, giúp cho con một phút thôi, tôi thương một người, người thứ nhất vừa ra, người thứ nhì vô. Thầy ơi, giúp cho con một phút. Người thứ nhì vừa ra, người thứ ba vô. Cộng một hồi, 30 người, tới giờ đi, đi mau, tới giờ. Đó là vấn đề tâm lý. Vì chỗ đó, tôi giải thích, linh hồn chúng ta cần một thể xác để giúp cho nhân loại. Mà nhân loại không tin các đấng. Nhân loại không tin vô hình. Nhân loại không tin cái quyền năng khả năng này, do đó thì được rồi. Tôi sẽ cho một người bình thường nhất, không phải là khoa học, không phải là y học. Rồi cho anh chị em y học, y khoa, khoa học hỏi: tại sao kỳ vậy? Tôi học bác sĩ 20 năm, tôi hành nghề 10 năm, tôi hành nghề 20 năm, tổng cộng 40 năm, tôi trị không hết, còn đây là bệnh nhân của tôi, mà cách nay 5 năm về trước là mỗi tuần lễ đi lại tôi khám 3 lần. Bây giờ ngược lại đây, sau 5 năm tôi gặp người bệnh nhân này – bác sĩ bị bệnh? Lại đây. Đừng chích thuốc, mất công. Chỉ đưa vô một phút – sao kỳ vậy? Tôi uống thuốc thì không hết, mà sao chị làm cái gì? Chị có bùa hả? Không, tôi thu hút cái năng lượng vũ trụ, tôi giúp cho bác sĩ thôi. Rốt cuộc người bệnh nhân của mình 5 năm về trước không biết gì hết, sau 5 năm, mình lại là bệnh nhân của người bệnh nhân của mình. Mà người đó không biết y lý, bệnh lý, sinh vật, không biết gì hết. Chỉ cần biết cách thu hút cái năng lượng vũ trụ, truyền cho anh chị em. Đó là tinh vi của Thượng Đế, của các đấng thiêng liêng cao cả, mượn một thể xác con người, mà chính người đó là các đấng thiêng liêng cao cả, mọi người không biết. Bây giờ anh chị em, mở luân xa, bằng cái linh hồn của anh chị em xâm nhập. Không phải anh chị em chia cái linh hồn mình. Khi anh chị em xâm nhập vô thể xác người ta để khai mở luân xa người ta, cái linh hồn chúng ta với linh hồn Thượng Đế nhập một, mở luân xa cho họ trong

vòng 1 phút. Sau 1 phút linh hồn mình ra, trở về mình, linh hồn kia trở về đây, Thượng Đế lên trên không. Chứ không có chia sẻ. Linh hồn có một, không có chia sẻ. Và linh hồn các đấng thiêng liêng cao cả, cũng như tôi trình bày ngày hôm qua, biết đâu, trong cái nhân loại này, trong ngành Nhân điện chúng ta, và anh chị em ngồi trong này, biết bao nhiêu linh hồn tốt, linh hồn cao cả, linh hồn tối cao để xuống đây với một thể xác che đậy thế gian, không cho thế gian biết mình là ai, để mình đóng góp cho nhân loại. Đó là một sự tổ chức tinh vi của Thượng Đế, của các đấng thiêng liêng cao cả. Chứ bây giờ đây, cho anh chị em biết anh chị em là đấng thiêng liêng cao cả tối cao, cái gì anh chị em làm cũng được, thì chính cái lúc đó là lúc thiệt hại cho thể xác đó, bằng hình thức, người ta sẽ cô lập thể xác để làm của riêng tư của người ta. Thì thể xác đó không giúp được, thì làm sao giúp cho người khác. Do đó ngành Nhân điện chúng ta, dù muốn dù không, cuối thế kỷ 20 này sẽ phát triển rộng rãi tầm mức quốc tế, ai cũng cần đến hết, thì chắc chắn anh chị em sẽ không có bị làm khó, không có làm của riêng của người ta. Tôi cũng giống trường hợp anh chị em. Tại sao lúc Thượng Đế đưa tôi lên cao quá, coi tôi có ngạo mạn không. Lúc đưa tôi sát đất, coi tôi có buồn không. Tất cả chuyện cao tôi không cần ngạo mạn, mà sát đất thì tôi cũng không cần buồn. Tại tôi lỡ sát đất rồi. Vì mục tiêu sát đất mà tôi không bao giờ biết cao, thấp, buồn, vui, tôi không sợ cái này, không có lo cái này. Tại vì tôi tính cuộc đời của tôi là sát đất rồi, đâu có gì tôi buồn. Tôi nghèo rồi, nếu có nghèo thêm đâu có sao. Tôi thấy rồi, muốn thấp nữa, đâu có chỗ nào thấp nữa, hết rồi. Chỉ có cái thấp sau cùng nữa thôi, là tôi nhắm mắt, đưa tôi xuống dưới đất thôi, là hết thôi. Do đó, tôi đâu có gì phải sợ. Vì lý do đó mà linh hồn chúng ta muốn đóng góp giúp cho nhân loại thì phải cần thể xác. Chính cái thể xác này bằng con người, thì chúng ta giúp con người. Đó là các đấng tối cao cũng thành một con người được. Và các đấng tối cao ở ngoài xa giống như Thượng Đế, mà cái danh từ Thượng Đế tối cao đó, chúng ta hòa hợp với linh hồn Thượng Đế để xâm nhập vô thể xác đó, giúp cái thể xác đó mở luân xa, sau một phút đó, linh hồn chúng ta đi, linh hồn Thượng Đế trả về cho linh hồn chúng ta, rồi Thượng Đế đi, linh hồn đó trở về thì được khai mở luân xa. Chính cái linh hồn đó xâm nhập vô thể xác được mở luân xa đó, thì tiếp thu cái năng lượng vũ trụ 30% cấp 1, 60% cấp 2, 100% cấp 3. Thì chính cái linh hồn này hòa hợp cái thể xác, mà tiếp thu cái năng lượng vũ trụ, tiếp thu được hạt giống bồ đề của Thượng Đế, tiếp thu được hạt giống bồ đề tình thương của Thượng Đế, rồi mới tiếp thu cái năng lượng vũ trụ. Mà tôi thường nhắc cho anh chị em. Năng lượng vũ trụ là điện năng của Thượng Đế, hòa cùng với một dòng điện đây, thì chắc chắn sức mạnh này giúp cho mình hết bệnh, hết đau và giúp cho người khác hết đau, hết bệnh. Giống cũng như anh chị em xài điện. Cái máy điện 110V, gắn vô điện 110V thì hát radio được. Vô tình hay cố ý, hoặc không biết cách sử dụng, gắn vô điện 220V, chẳng những coi tivi không được mà bỏ tiền mua tivi khác. Cháy hết rồi. Vì chỗ đó tôi giải thích linh hồn cần thể xác như thế nào, nhưng mà các đấng tối cao đâu cần thể xác. Tôi đứng dạy học đây, anh chị em nói, lớp sáu này ông Thầy Đáng sao dạy hay quá.

Hồi trước dạy lớp sáu một ở Thái Lan, lớp sáu hai tôi cũng dự thính, lớp sáu ba cũng dự thính, mà không có lúc nào ông dạy hay bằng cái lớp này hết. Ai cũng nói ông Thầy Đáng giỏi. Tất cả câu hỏi của 1000 học viên trong này, hỏi câu nào ông Thầy Đáng cũng giải thích được hết. Nếu là cá nhân của ông Thầy Đáng – tôi nói thiệt, khi anh chị em hỏi – tôi nín thính, tôi đi thẳng vô phòng, tôi ngủ. Tôi đâu có biết mà trả lời. Anh chị em là những nhà khoa học, anh chị em nghiên cứu vật lý. Mà khoa học tôi không có học, vật lý tôi cũng không học, y học tôi cũng không học, mà anh chị em hỏi, tôi nói, đợi tôi đi, 3 năm sau tôi trả lời. Vì tôi phải về coi sách, 3 năm sau tôi mới trả lời được. Đó là tôi nói cuộc đời của thể xác Lương Minh Đáng này, bằng xương bằng thịt, cách nay 25 năm về trước – nghe cho rõ! Nhưng sau 25 năm khác à. Tại sau 25 năm, linh hồn của ông Thầy Đáng được các đấng dạy đủ hết. Từ khoa học, từ tâm linh, từ y học, từ tất cả, sau 25 năm tới giờ này, linh hồn ông Thầy Đáng sẽ giải quyết tất cả mọi sự việc, ngoại trừ trường hợp những cái nào bế tắc thì linh hồn Thầy Đáng nhận được cái thông điệp tiếp, giúp cho anh chị em để anh chị em biết được kinh nghiệm này giúp cho mọi người. Linh hồn của tôi cách nay 25 năm về trước dở lắm. Nhưng các đấng sẽ điều khiển thể xác của tôi, dạy linh hồn tôi, dạy sự hiểu biết của thể xác của tôi, thì trong suốt 25 năm qua, vừa học vừa thực hành, cho tới ngày hôm nay, những kinh nghiệm mà tôi học hỏi được, những kinh nghiệm mà các đấng tối cao đã dạy cho tôi, thì tôi không giỏi cũng phải giỏi. Đó là lý do các đấng thiêng liêng cao cả không cần thể xác của Lương Minh Đáng này, chỉ cần dạy linh hồn Lương Minh Đáng cho giỏi, thì linh hồn, thể xác của Lương Minh Đáng sẽ thông suốt để trả lời tất cả những câu hỏi của học viên nêu ra toàn thế giới, mà không cần hình hài này.

Tôi giải thích linh hồn cần thể xác như thế nào, linh hồn không cần thể xác như thế nào. Đó là lý do tôi vừa trả lời. Đi lại vấn đề, trong lớp học này tất cả linh hồn của anh chị em đã giỏi rồi, nhưng chúng ta quên lãng. Vì chúng ta quên lãng, mới nhập vô thể xác này, nếu người nào giỏi, chỉ nhắc linh hồn anh chị em thôi thì anh chị em sẽ biết liền. Vì chỗ đó trong thời gian qua, một số anh chị em đã học hỏi nghiên cứu được, từ lớp 1 tới lớp 5.2 anh chị em chưa biết sử dụng kim tự tháp này. Anh chị em mới vồn vện có một tuần lễ thôi, anh chị em vô học lớp này. Ngày đầu tiên tôi hướng dẫn cho anh chị em dùng kim tự tháp này để tập trung và tập, thì ngay ngày đầu tiên, tối lại thì có một số anh chị em tập. Khi tập thì cơ thể của anh chị em khác, bằng cái năng lượng vũ trụ anh chị em tiếp thu được qua kim tự tháp vô trong cái sixième sens của anh chị em, do đó tuyến yên, tuyến tùng của anh chị em kích thích, làm cho anh chị em thoải mái, dễ chịu. Đó là ngày đầu tiên tập. Thì trong tương lai mỗi ngày tập luyện, thì đem lại một kết quả khả quan cho anh chị em trước. Sau đó anh chị em sẽ giúp cho tất cả mọi người. Đây là quyền lợi của nhân loại, thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công trong vấn đề luyện tập được kết quả và không có bị trở ngại khi chúng ta giúp nhân loại. Tôi giải thích cho anh chị em vấn đề linh hồn của chúng ta cần một thể xác. Linh hồn các đấng

thiên liêng cao cả không cần một thể xác, nhưng mà giúp cho chúng ta được hoàn thành nhiệm vụ giúp cho nhân loại.

109/ Thưa Thầy con có câu hỏi về kim tự tháp. Hiện tại con có một thắc mắc. Từ khi Thầy cho tụi con kim tự tháp về thực hành. Hôm đó chúng con ngồi tập tập thể, thì sau khi đó thì chúng con quyết định là ngồi thiền chung. Trong lúc ngồi thiền, con thấy hình ảnh của con ngồi trong kim tự tháp và ở ngoài bao phủ, con thắc mắc là trên đỉnh đầu là Thầy, là năng lượng của vũ trụ, còn phía dưới 3 cạnh góc này là tính cách giống như là ngồi thiền, giống như Thầy ngồi thiền mở luân xa. Thì con nghĩ linh hồn của mọi người xuất từ Thượng Đế, thì nằm luân xa số 4, nhưng mà trong kim tự tháp có 4 góc, 4 cạnh. Thì trong đầu của con, lúc Thầy dạy tuyến yên,, tuyến tùng, thì luân xa số 6 con nghĩ là tư tưởng, tư tưởng nghĩ lên số 7 là hợp nhất với Thượng Đế. Rồi sau đầu có 2 cái tuyến, con cảm nhận được, con nghĩ là tuyến yên, tuyến tùng. Thì con mới nghĩ rằng, cái linh hồn số 4, mà số 4, Thầy nói dòng máu, động mạch và tĩnh mạch, thì cộng với linh hồn. Lúc hồi sáng Thầy dạy, thì con có cảm nhận, nghĩ tới quả tim, thì có một sức nóng nó hòa hợp lại thì con nghĩ là cái kim tự tháp có 4 góc, 4 cạnh. Thầy giảng ở dưới kim tự tháp có vòng tròn thì con về ngồi thiền, con nghĩ như lúc trước Thầy thường mở luân xa thì con thấy có 3 góc từ luân xa 2 và hai cái đầu gối, thì nó cũng là 3 góc, nhưng cái lỗ trống đó, con nghĩ là sự kết hợp điện của đất mà Thầy thường dạy. Linh hồn mình nằm số 4, thì con nghĩ động mạch và tĩnh mạch, và tượng trưng là trái tim, bằng không khí. Trong không khí có điện năng kết hợp lại cũng là số 4. Và trên đỉnh đầu hai cái tuyến yên, tuyến tùng mà Thầy dạy ở sau, thì con nghĩ là mặt đời, mặt đạo. Thượng Đế thì ở trên đỉnh đầu, Thầy cho điện năng xuống, dạy cho chúng con một mặt thì đời, một mặt thì đạo. Con thắc mắc không biết ý nghĩ con như vậy có đúng không. Mà con biết chắc chắn là sai, mà sai Thầy sửa cho đúng, tại tụi con màn thể xác con người có nhiều giới hạn. Bởi vậy con sợ rằng, có một việc con xin nói thật là con từng tự riêng tư suy nghĩ và tập, và cũng đã từng bị tẩu hỏa nhập ma trong ngành Nhân điện. Từ ngày khi mà Thầy giúp lại cho con trở bình thường, con sợ tập sai nữa. Xin Thầy chỉ dạy cho.

Sở dĩ người học viên Việt nam này đứng lên nêu câu hỏi, là anh chị em biết lý do tại sao không. Không phải sợ trật. Mà cũng không dám nói trúng nữa, bởi một lần thực tập ngoài sức tưởng tượng mình, bị tẩu hỏa nhập ma rồi, bây giờ hỏi là sợ tẩu hỏa nhập ma lần thứ hai nữa. Vì lý do run quá, không biết cách nào hỏi. Nhưng run mà hỏi hết câu hỏi, cũng hay rồi, như vậy thì coi như hết run. Nhờ sự luyện tập giúp cho chúng ta bớt run, bớt sợ sệt. Mặc dầu là nói sợ sệt, nhưng nêu câu hỏi liên quan tới vấn đề học, nêu câu hỏi liên quan tới vấn đề anh chị em thực tập thì chắc chắn sự run này, anh chị em sẽ bình tĩnh để anh chị em trình bày được những sự việc mà anh chị em tập được, hoặc anh chị em kinh nghiệm được, để tôi đóng góp phần kinh nghiệm này, về cho anh chị em tiếp tục cuộc hành trình thực tập, không có gì trở ngại hết. Thứ nhất, tôi trình bày với anh chị em, bây giờ

đây thì tôi tập cho anh chị em cá nhân. Trừ trường hợp thiên tai ở các nơi trên thế giới, nước A, nước B, nước C, thì chính thiên tai đó, anh chị em tập trung về một điểm ngồi chung lại bàn với nhau, rồi điện thoại cùng chung với nhau, cùng một thời điểm anh chị em tập kim tự tháp và cùng một thời gian mà anh chị em truyền cái tư tưởng tốt, truyền cái năng lượng tốt, truyền cái tình thương tốt của chúng ta đi tới A để giúp điểm A không bị trở ngại, thiệt thòi, tai nạn nhiều. Đó là lý do mà tôi dạy mấy ngày qua, gần nhất là ngày hôm qua. Nhưng tôi biết người học viên này kết hợp với một số Việt nam, muốn nghiên cứu ngoài cái này, có ảnh hưởng gì. Nhưng nghiên cứu, thấy những hiện tượng lạ, sợ quá. Bây giờ, sợ là đúng rồi. Tại vì hiện tượng này là anh chị em phải thông suốt tập dợt, cho quen đi. Năng lực vũ trụ của anh chị em vô giới hạn và biết sử dụng năng lượng vũ trụ trong mọi trường hợp khác nhau đi. Thì những hiện tượng sợ sệt, anh chị em thấy, tập được thì anh chị em không có sợ. Do đó thì người học viên này sợ là đúng rồi. Ngoài sức tưởng tượng của con người bằng xương, bằng thịt, thì làm sao không sợ được. Tuy nhiên thì anh chị em cứ tiếp tục nghe lời tôi, có nghĩa là mỗi ngày cố gắng thực tập, từ ít tới nhiều, từ kinh nghiệm ít tới kinh nghiệm nhiều, thì trong tương lai anh chị em sẽ biết được hiện tượng lạ, và chính hiện tượng lạ đó là bài học cho chúng ta học hỏi, để chúng ta tiến hóa về mặt thể xác, về mặt linh hồn. Vì chỗ học viên này gấp rút quá, ở đây thì xa nhà, xa mọi người, rảnh quá, không biết làm sao, mà thứ nhất là ngủ không được, tập trung tụ năm, tụ ba, tụ bảy, thí nghiệm, mà khi kết quả ngoài sức mình, đâm ra sợ. Sợ bị tẩu hỏa nhập ma nữa. Do đó thì đứng lên hỏi, thì không dám hỏi nhiều, mà không hỏi nhiều thì ầm ứ trong lòng, mà đứng hỏi thì muốn rút tim ra ngoài. Thì chứng minh bằng con số, bằng khả năng của mình. Bây giờ trước tiên đi, anh chị em chứng minh con số của mình bằng năng lượng của mình, bằng hình thức, mới chưa được bảy ngày, chưa ra trường thì anh chị em muốn vượt ra khỏi vấn đề nghiên cứu thử. Cái này mình tập thiệt, nghiên cứu thiệt để giúp cho cái việc thiệt của mình làm. Mà anh chị em nghiên cứu thử, thành ra anh chị em sợ là phải rồi. May mà có một trái tim, chứ ba trái tim, cũng rút ra ngoài luôn. Do đó thì yên tâm đi. Qua câu hỏi này, thì trong tương lai anh chị em cứ tiếp tục thực hiện từng bước một, từng thời gian một, chắc chắn ít nhiều thì anh chị em sẽ còn gặp tôi nữa, thì tôi sẽ bổ túc cho anh chị em bằng trực tiếp, khi gặp tôi ở lớp học hoặc trực tiếp khi anh chị em gặp tôi ở nơi công cộng, đến nhà anh chị em chơi, hoặc là gián tiếp trong giấc ngủ. Những hình thức tôi giúp ý kiến thì anh chị em sẽ biết rõ hơn trong vấn đề này, khỏi cần lo vấn đề tẩu hỏa nhập ma đâu. Cũng như tôi trình bày với anh chị em ngày đầu tiên, khi ngồi tập kim tự tháp thế này, trong vòng 30 giây tới 5 phút, có một số anh chị em đầu tiên thì sung sướng quá, điện năng vô nhiều quá, tập 10, 15 phút. Có một số anh chị em ở bên Hồng Kong tập 30 phút, tại họ thích quá, thích việc mới lạ, thích cái năng lượng vũ trụ. Khi mà họ tập 15 phút, 30 phút, cái đầu họ như thể 5, 7 ký sắt trên đầu, làm cho nặng khó chịu. Qua ngày hôm sau, hỏi tôi, ông Thầy ơi, có cách nào giúp. Tôi nói không có cách nào giúp hết. Bằng hình thức đem kim tự tháp tập lại 30 giây,

vừa đủ điện đưa xuống, ngày thứ nhất, 30 giây ngày thứ nhì, vừa đủ điện, đem xuống. Ngày thứ ba, cái đầu nhẹ liền. Mà anh chị em không bị tẩu hỏa nhập ma. Tuy nhiên thì tôi cũng dẫn giải nhiều lần. Nếu gặp những trường hợp xảy ra lần thứ nhất, thì cố gắng đừng để lần thứ hai. Nếu anh chị em để cho lần thứ hai, thứ ba, lần thứ tư, lần thứ năm, thì cái đầu của anh chị em có giới hạn, mà điện năng của vũ trụ vô giới hạn, thì làm cho anh chị em sẽ mất năng lực. Mà muốn phục hồi năng lực lại cũng lâu lắm. Vì lý do đó thì từng bước một, tập được 5 giây, 10 giây, 15 giây, thì khi nhìn vô kim tự tháp có sức nóng liền thì coi như anh chị em đâu có cần tập nữa.

Do đó qua học viên này, hình ảnh bằng con số, qua cơ thể, qua ngôi thiên đình của tôi, qua sự truyền điện của tôi, thì chung quy, đó là công thức của kim tự tháp tạo ra cái năng lực, và chính chúng ta thu hút cái năng lực này để giải quyết nhiều vấn đề trong đó có vấn đề khai mở luân xa cho anh chị em.

Tất cả những hình thức mà tôi ngôi truyền điện, trị bệnh, đó là chung quy những công thức, nếu coi thì giống hệt như một cái kim tự tháp tiếp thu cái năng lượng vũ trụ, và chính kim tự tháp này tiếp thu năng lượng vũ trụ và truyền sixième sens cho anh chị em. Đó là danh từ khoa học, để một số anh chị em nghiên cứu vật lý, nghiên cứu trong công thức toán học. Tuy nhiên trong vấn đề tâm linh, khi mà anh chị em tịnh tâm, không bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh rồi, cái tư tưởng của anh chị em hợp nhất với Thượng Đế rồi, thì chính điện năng của Thượng Đế mà cho chúng ta, cho tôi, tôi truyền cho tất cả anh chị em được hưởng cái này. Đó là một sức mạnh vô biên, bao nhiêu triệu người, bao nhiêu tỷ người cũng được, chứ đừng nói mở luân xa 500, 5 000 hay 1 000 hay 7 000. Cái đó không đáng kể.

Tôi trình bày tiếp, qua câu hỏi này, thì 3 ngày trước có một số học viên nêu ra, trong tương lai có thể những người bị đi đứng không được, ngồi xe lăn, có khi nào trở lại vị thế bình thường không. Không có gì trở ngại. Nếu chúng ta biết cách thể xác với linh hồn chúng ta hòa hợp lại một, thì vấn đề anh chị em đi không được, bị tê liệt, hoặc khó khăn di chuyển, thì cái này đâu có khó. Từ việc nhỏ anh chị em tạo việc lớn cũng được. Từ những bộ phận trong cơ thể già nua mà trở lại trẻ, mạnh, thì việc phục hồi đi đứng, đâu có khó khăn. Do đó thì thế kỷ 21 chúng ta sẽ giải quyết tất cả những bệnh trạng ở thế gian này, sẽ hết đau hết bệnh. Bằng một trận thay đổi năng lượng mới, chúng ta phù hợp thì sẽ mạnh khỏe. Thì đâu có vấn đề tật nguyên, đau ốm bệnh hoạn. Việc đó thì trong tương lai số người bị tàn tật đâu có nhiều, thì năng lượng chúng ta thì vô biên. Chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ này thay đổi nhiều môi trường khác nhau, thì môi trường sức khỏe, sẽ giải quyết đâu có khó. Vì chỗ đó, anh chị em tin tưởng. Trong tương lai những người bệnh đau, hoặc đi xe lăn, chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được. Tuy nhiên trong lãnh vực khoa học, những gì cắt đứt, bỏ, không cảm nhận được. Nhưng còn tay, còn chân, mặc dầu hệ thần kinh đứt. Chúng ta không phải biết cách nối hệ

thần kinh. Những hệ thần kinh phụ trên đầu, còn chân tay, những sự luân lưu máu, tế bào, huyết còn luân lưu được, thì chắc chắn chúng ta sẽ phục hồi. Tôi giải thích đơn giản thôi, có thể phản khoa học. Đúng, phản khoa học. Vì khoa học đâu có tới đâu mà không phản khoa học. Nếu khoa học mà học tới thì vấn đề cảm, số mũi nhức đầu, thì hết rồi. Nhưng uống 10 năm, qua năm thứ 11 uống tiếp. Nếu trong lãnh vực y học giỏi – anh chị em biết những phấn hoa này làm cho bị dị ứng – thì tại sao không chế loại thuốc nào mà uống một lần, hoặc hai lần là hết? Anh chị em cứ mỗi một lần tới mùa phấn hoa, thì phải ra pharmacie mua thuốc. Suốt 10 năm, suốt 20 năm, có khi suốt cuộc đời, mỗi lần bông phấn hoa mà tràn ngập ngoài đường thì chuẩn bị đi thẳng lại pharmacie, uống thuốc vô. Thì anh chị em thấy nền y khoa cho tới cuối thế kỷ 20 này, giải quyết được cái gì giúp cho nhân loại? Một khía cạnh thôi. Tôi không phải chê. Nhưng tại mình nghiên cứu chưa đúng mức. Thành ra do đó vấn đề dị ứng bông phấn, mũi thôi mà chưa giải quyết được thì làm sao ung thư giải quyết được? Những vi trùng cực mạnh xâm nhập vô thể xác, làm sao giải quyết? Đó là những cái thất bại, chưa có nghiên cứu đúng mức để đáp ứng nhu cầu con người? Bệnh nhẹ nhất là bệnh dị ứng. Thì bệnh dị ứng đây, có một số người trong lớp học này, uống thuốc 5 năm rồi, 10 năm rồi, uống hoài, mà cứ mỗi năm mùa bông phấn tới thì vẫn uống. Bây giờ đây, sau 3 năm anh chị em học cái này, bắt đầu học, thì vấn đề dị ứng còn có 1%, 5%, 10%. Thì cũng đạt được một kết quả mà không tốn vấn đề thuốc men, bởi năng lượng vũ trụ, nếu biết cách sử dụng, chuyện nhẹ nhất chúng ta làm được, và chuyện lớn nhất mà thế giới đang lo ngại không có thuốc trị hết bệnh, hoặc chận đứng, đó là bệnh sida. Ngành Nhân diện cũng giải quyết bệnh sida, một trường hợp thôi, chúng ta cũng đạt được kết quả hàng đầu chứ đừng nói nhiều trường hợp mà anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Từ một người bệnh nặng trở lại một người mạnh khỏe, có vợ, có con, có công ăn việc làm, trở lại bình thường, mà không đau, không chết. Đáng lẽ người đó phải chết. Sở dĩ tôi chứng minh nhiều trường hợp, để anh chị em biết trong tương lai, nếu chúng ta bỏ công, bỏ sức nghiên cứu thì sẽ đem lại kết quả. Mục đích chúng ta là giúp nhân loại, thì sẽ thành công tiếp. Do đó một số nếu đi xe lăn, anh chị em hy vọng đi. Bây giờ tới cuối thế kỷ, hy vọng là anh chị em biết cách sử dụng cái năng lượng, mạnh khỏe, đi đứng không bị trở ngại. Ngoại trừ anh chị em cụt chân thôi. Mà biết đâu, tôi chưa biết, nếu động vật, con cua, con tôm, chặt đứt cái càng, nó mọc được, thì mình đây, bây giờ thì tôi chưa dám nói, tại chưa thực hành, cái nào chưa thực hành tôi không dám nói. Nhưng mà nếu con cua, con tôm làm được, thì mình làm sao nghiên cứu đi. Bây giờ cái cẳng mình một bên một thước, một bên 9 tấc, mà nó cụt hết 3 tấc rồi, làm sao cho nó mọc 3 tấc nữa. Tôi hy vọng. Nếu mình có khả năng thì nghiên cứu cho nó mọc ra một cái chân đi. Cái chân thiệt chứ không phải chân giả. Rồi kết hợp với chân thiệt của mình, hòa lại cái số mà dư ra, thành hai cái chân thiệt, thì lúc đó ..., khó nói lắm. Bây giờ tại mình chưa nghiên cứu. Nhưng con động vật nó làm được thì tại sao mình làm không được? Qua sự nghiên cứu trong vấn đề thực vật, động vật, cái cây

thành đá sau 4 000 năm. Cái cây này 15 000 năm nó thánh cục đá, ở ngoài là vỏ cây, ở trong đá. Từ một cây thảo mộc mà biến thể thành đá. Có dịp anh chị em đi các viện bảo tàng, các nước trên thế giới chắc chắn sẽ biết cái này. Ở Đài loan, miền núi, thấy những cái cây, cửa ra, xung quanh thì cây, chính giữa là đá. Đó là sự thay đổi, luân chuyển từ thảo mộc tới vãn thạch, đá. Con người chúng ta nếu biết cách sử dụng, thì tay bị bệnh tật mà biết sử dụng năng lượng vũ trụ, sẽ thực hiện được. Do đó thì nghiên cứu động vật đi. Tại sao con rắn nó mạnh? Bây giờ mới nghiên cứu. Phải cách nay chừng 50 năm về trước, bỏ chừng một trăm tỷ đôla nghiên cứu tại sao con rắn mạnh, thì giờ này mình đâu có bệnh, có đau. Khi biết con rắn không có bệnh, đau, mà nó sống dai, thì chuẩn bị, những nhà khoa học, anh chị em chúng ta lên đường đi về nghĩa địa. Đúng là thời kỳ căn cơ nhân loại phải đi vào chỗ tuyệt đỉnh, chỗ tuyệt đỉnh sau cùng là đi về cái chết. Thì vì lý do đó, mà Thượng Đế giúp cho con người chúng ta có một quyền năng khả năng để chúng ta giải quyết cho nhân loại không có bị chết trong trận cuối thế kỷ 20 này. Mấy năm qua, gần nhất tôi đã hướng dẫn cho anh chị em, học lớp biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ bằng sixième sens của mình. Qua câu hỏi học viên này, tôi trả lời bổ túc, để anh chị em biết được một phần trong vấn đề tương lai của chúng ta bằng hình ảnh năng lượng vũ trụ, bằng hình ảnh con người, bằng sức sống con người để đáp ứng cho cái môi trường sẽ thay đổi toàn bộ. Tôi tóm tắt lại những cái gì dài, cho anh chị em dễ hiểu, dễ học, dễ thực hành, dễ nghiên cứu, để thời gian gần nhất, anh chị em đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người. Không có lý do gì tôi câu giờ, tôi bắt anh chị em phải học 3 tháng, 1 năm, thì mất thời gian tính và không đủ thời gian giúp cho nhân loại. Do đó tôi tóm tắt những gì tôi hướng dẫn được, biết được, anh chị em về thực tập, thực hành, đạt được kết quả ngay từ bây giờ để đỡ mất thời gian tính, mà có thời gian giúp nhân loại cuối thế kỷ 20 này, nhân loại thế giới bị khủng hoảng toàn cầu.

Chỉ có một câu hỏi về vấn đề hình ảnh sợ, mà tôi đưa dẫn giải những đề tài khác để anh chị em học. Thành ra đừng lo. Anh chị em nói, chắc không chừng học viên người Việt nam, ông Thầy thấy Việt nam muốn cho người Việt nam giỏi. Không phải đâu. Người Việt nam dở ẹc. Sợ quá, thành dở ẹc. Vì chỗ sợ, dở, thành ra, tôi mới bổ túc thêm những phần tiếp cho anh chị em học, để không sợ. Mà không sợ thì trở lại hay. Anh chị em hay thì người học viên này cũng không có dở đâu. Nói qua, nói lại người nào cũng giỏi hết. Do đó, tôi khuyên người học viên này, *đừng có tập trung vào kim tự tháp, năm bảy người nữa. Tập cho mình thôi. Rồi chừng nào có thiên tai tới, điểm A thì chúng ta tập trung một điểm gửi năng lượng, tình thương này cho điểm A, giúp điểm A đó. Thôi đừng tập nữa nhe. Tập nữa rồi sợ nữa, rồi không có Thầy thì không biết hỏi ai?*

110/ Cô này xin có hai câu hỏi. Cô xin Thầy giải thích về sự đau đớn. Sự đau đớn mà mỗi người phải trải qua, có ý nghĩa gì? Có ý nghĩa gì khi chúng ta bị những căn bệnh hành và làm cho chúng ta đau đớn về thân thể. Chẳng hạn cô này có trị cho

nhều bệnh nhân, và những bệnh nhân này trải qua rất nhiều sự đau đớn. Cô xin hỏi ý nghĩa của sự đau đớn đối với người bệnh là như thế nào? Và ý nghĩa của sự đau đớn đó cho người trị bệnh là thế nào? Và cô xin Thầy giải thích rộng hơn về tất cả sự đau đớn của một dân tộc, chẳng hạn như dân tộc Do thái khi họ trải qua sự tàn sát mấy triệu người lúc Đệ nhị thế chiến. Vì sao có sự đau khổ đó? Nhưng có một điều cô không hiểu, có nhiều người mặc dù bệnh hoạn đau đớn, nhưng đôi khi họ không muốn chấm dứt sự đau đớn đó, hình như họ muốn giữ căn bệnh và sự đau đớn đó. Riêng chính cá nhân của cô sau khi học lớp 1, thì cũng trải qua nhiều sự đau đớn, đau khổ. Ý nghĩa của tất cả những sự đau đớn, đau khổ mà cô phải trải qua? Mỗi một khi mà cô học lớp cao hơn, thì cô lại bị những sự đau đớn mà cô phải vượt qua.

Câu hỏi thứ hai, cô xin hỏi về vấn đề trị bệnh. Khi cô trị bệnh bằng luân xa 6 và 7, thì luôn luôn cô thấy chữ alpha. Chữ alpha thì như là chữ A trong bộ chữ Hy Lạp. Cô xin hỏi Thầy, có phải khi chúng ta trị bệnh bằng luân xa 6 và 7, có phải lúc đó chúng ta xuất ra những làn sóng điện alpha?

Qua câu hỏi này, tôi tóm tắt cho anh chị em biết, trong vấn đề đau khổ. Có hai yếu tố. Yếu tố thứ nhất: cái linh hồn tình nguyện vô giúp cái thể xác đau khổ để chịu sự đau khổ, giúp cho gia đình, đó là linh hồn tình nguyện vô một thể xác, mà làm cho thể xác đau khổ. Đó là *sự hy sinh của một linh hồn của một thể xác cho bao nhiêu người được hưởng*. Dù cho anh chị em trị bệnh thế nào người đó cũng vẫn bệnh, vẫn đau khổ. Qua câu hỏi của học viên này, cũng như một số những người khác, tại sao họ muốn hết đau hết bệnh, thì ngược lại một số bệnh nhân muốn giữ cái bệnh, cái đau của mình, không cần thiết phải hết đau, hết bệnh, mặc dầu muốn người ta trị bệnh? Đó là yếu tố thứ nhất. Yếu tố thứ hai, cũng có một sự thay đổi cuộc đời mình, bằng linh hồn mình giỏi, mình sẽ giúp cho cái thể xác đó đau, mặc dầu thể xác đó có khả năng, bất thể xác bị bệnh, bị đau để thể xác phải nghỉ ngơi mà suy nghĩ. Vật chất là vô thường. Không có thể nào giải quyết được hết. Mặc dầu anh chị em là một nhà khoa học, mặc dầu anh chị em là một nhà dược sĩ chế thuốc, hoặc một người bác sĩ giúp cho không biết bao nhiêu người hết bệnh, hết đau, nhưng ngược lại khi anh chị em đau thì không có thể nào uống thuốc nào được hết. Ngoài vấn đề *để thể xác đau để anh chị em ý thức được*. Khi mà anh chị em ý thức được thì anh chị em mới tìm ra một cái phương tiện tìm chân lý. Khi tìm được phương tiện tìm chân lý, thì anh chị em ý thức được, mà đóng góp giúp cho mình trước, giúp cho gia đình mình, kế đó giúp cho nhân loại. Thì có hai sự đau khổ mà Thượng Đế dành riêng cho chúng ta, để chúng ta thức tỉnh: một bên tình nghĩa hy sinh, một bên cho cuộc đời mình, sau đó mình giúp cho tất cả mọi người khác cần đến. Thì sự đau đớn có hai ý nghĩa. Tôi tóm lược lại cho anh chị em dễ hiểu. Chứ tôi nói dài dòng anh chị em không hiểu nhiều đâu. Thời gian thì không còn dài nữa. Chỉ còn mấy tiếng đồng hồ nữa là chấm dứt khóa học rồi. Nếu câu hỏi này tôi dẫn giải từng chi tiết một, có thể một tiếng đồng hồ. Anh chị em sẽ mất những câu

hỏi sau quý giá hơn. Vì chỗ đó, tôi tóm tắt, đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em dễ hiểu và thông suốt, về thực hành, thực hiện thì thấy cuộc đời anh chị em sẽ nhẹ liền. Và anh chị em giải quyết cho mọi người đến với anh chị em khi được anh chị em giải thích, thì người ta sẽ nhẹ thêm nữa. Đường đời người ta cũng thông suốt. Đường đạo người ta cũng thông suốt. Mặc dầu anh chị em chỉ cần nói 5 phút thôi, 10 phút thôi, giống như tôi trả lời cho anh chị em, thì chắc chắn người ta thức tỉnh liền. Người ta sẽ tìm phương tiện tìm chân lý liền để giúp cho họ, giúp cho gia đình họ, và giúp cho người khác trong tương lai. Lối dạy tôi ngắn gọn 2 phút thôi, nhưng anh chị em hiểu sâu sắc để giúp cho mình, giúp cho người khác. Trong khi đó những người khác có thể 10 năm, 15 năm chưa hiểu. Tôi chỉ nhắc cho anh chị em 2 phút thôi, chính 2 phút này, anh chị em thông suốt bằng 5 năm, 10 năm của người ta. Anh chị em không có bị bế tắc và người đến với anh chị em cũng không có bị bế tắc luôn. Đó là tổng quát vấn đề đau khổ thể xác của người bệnh đau, và thể xác của người trị bệnh. Riêng chúng ta, sự đau khổ là tại vì tình thương chúng ta nhiều quá. Chúng ta không có chan hòa hết được, vì chỗ đó chúng ta sẽ đau khổ. Sự đau khổ chúng ta có thể là hy sinh, để anh chị em không thấy những cảnh đau khổ của người ta làm cho anh chị em đau buồn. Mặc dầu anh chị em có khả năng thật, nhưng có giới hạn. Vì chỗ đó tình thương bao la Thượng Đế ban cho anh chị em, anh chị em chan hòa không được thì buồn chán, chết. Nhưng khi muốn chết, đâu có được. “Ngưng đi con. Con muốn làm, được rồi. Thượng Đế, các đấng sẽ tạo điều kiện cho con làm. Mà khi con làm thì con đừng than. Tại con muốn làm, thì làm mà đừng than”. Nhưng mà anh chị em đâu có than được. Mỗi một lần anh chị em giúp cho người ta, anh chị em đem ánh sáng niềm vui cho người ta, là chính anh chị em đem ánh sáng niềm vui cho mình thì đâu có than được. Đó là lý do tại sao anh chị em đau khổ khi trị bệnh cho người ta. Tôi cũng nhắc trong vòng một phút, để anh chị em hiểu được cái này, mà tiếp tục cuộc hành trình giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn. Ba phút thôi, anh chị em biết được tất cả, 5 năm, 10 năm học chưa xong. Tôi chỉ cho 3 phút, thức tỉnh liền. Đó là câu hỏi thứ nhất của người học viên này.

Khi anh chị em trị bệnh bằng luân xa 6, nghĩ là làn sóng này kia, tại vì tưởng tượng qua sách vở nghiên cứu của các nhà khoa học, làn sóng điện này, làn sóng điện khác. Tất cả những làn sóng điện của các nhà khoa học nghiên cứu đều bị chặn đứng bởi những sóng điện ở ngoài vũ trụ. Khi chúng ta dùng sixième, là sử dụng cái năng lượng vũ trụ để trị bệnh đặng gân, đặng xa, đây là điện năng của vũ trụ, là dùng danh từ khoa học. Nhưng thật sự điện năng này của Thượng Đế luân lưu trong cơ thể của anh chị em, vượt ra ngoài không gian, thời gian, đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng, mà không bị sự ngăn trở nào của dòng điện ngoài vũ trụ hết. Bởi dòng điện này quá mạnh, vượt ra ngoài không gian và thời gian. Đó là điện năng của Thượng Đế thì làm sao bị cản trở bởi điện ngoài không gian được. Điện ngoài không gian là Thượng Đế kiểm soát. Mà chính anh chị em truyền điện của Thượng

Để thì làm sao có điện năng nào chặn đứng được? Do đó từ điểm A tới điểm Z anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Từ điểm A tới điểm Z anh chị em giúp cho người ta không bị tai nạn. Từ điểm A tới điểm Z anh chị em giúp cho lương thực, thực phẩm, hoa màu cho nó tốt tươi mà không bị một cản trở nào của điện ngoài vũ trụ. Tôi giải thích cũng ngắn gọn, 30 giây, để tôi giải quyết cho anh chị em trong vấn đề khoa học, trong vấn đề tâm linh, điện năng của vũ trụ, điện năng của Thượng Đế, chung quy 30 giây thì anh chị em sẽ biết được cái này. Không có thời gian nhiều, tôi không có trả lời nhiều đâu. Tất cả giờ sau cùng của lớp học này, tôi trả lời ngắn gọn, tôi resume lại, ngắn gọn mà đầy đủ ý nghĩa cho anh chị em thực hành, thực hiện, anh chị em giúp cho mình, giúp cho người khác đạt được kết quả cao độ chứ không phải là anh chị em không thực hành, không thực hiện được, hoặc không kết quả. Lối dạy tôi tóm tắt để anh chị em dễ hiểu, dễ nhớ, dễ thực hành, đem lại kết quả cho mình, giúp người khác đạt được kết quả mỹ mãn.

Trước khi có những câu hỏi, tôi thấy cần trả lời cho tất cả anh chị em học:

- Cái thứ nhất, có một số anh chị em học lớp sáu này, nếu anh chị em biết rằng học lớp sáu là lớp giỏi nhất của ngành Nhân điện hiện tại bây giờ, giúp trong cái chung, đó là giúp tất cả toàn thể nhân loại trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Giúp này là giúp linh hồn tu, chứ không phải giúp thể xác tu. Nhưng mà linh hồn của anh chị em tu rồi, anh chị em sẽ bảo vệ thể xác của anh chị em, giúp cho toàn thể nhân loại, trong đó đại gia đình dân tộc của chúng ta, con cháu của chúng ta, nhân loại. Nếu thật tâm anh chị em suy nghĩ điều này là chánh, thì không có một cái điều kiện nào ràng buộc anh chị em được hết. Và không có một sự chặn đứng nào mà cao cả bằng sự việc mà anh chị em thực hành, thực hiện, vì nhân loại, vì gia đình, vì con cháu của chúng ta, thì không có một trở ngại nào. *Trở ngại là chính anh chị em mất quyền tự do của con người, mất quyền tự do của linh hồn, thì anh chị em nói bị trở ngại.* Chứ nếu anh chị em biết được đây là một món quà quý nhất Thượng Đế ban cho chúng ta để giúp nhân loại, giúp dân tộc, giúp tất cả toàn thể gia đình chúng ta, người sống cũng như người chết, *thì anh chị em vượt qua mọi trở ngại, mọi thử thách của gia đình.* Gia đình thuận, gia đình nghịch, thì anh chị em lấy một bản chánh: đại gia đình, đại dân tộc, anh chị em làm một chuyện lớn, mà trong khi đó anh chị em sẽ giúp lại những người mà thù anh chị em, ghét anh chị em, chống đối anh chị em, thì anh chị em giúp được, anh chị em sẽ vượt qua mọi trở ngại này. Qua câu hỏi học viên này, thì tôi thấy rằng tất cả học viên trong này, nhiều học viên bị trở ngại, thì anh chị em cứ suy nghĩ lại đi. Anh chị em cứ cân đo đi. Bên này, cái nào tốt, anh chị em bỏ vô một ký, cái nào xấu anh chị em bỏ ra. Giữa cái tốt và cái xấu, thì cái tốt bao nhiêu kilo, cái xấu bao nhiêu kilo, thấy cái tốt thì lấy. Chắc chắn lợi cho anh chị em bây giờ, cho tương lai. Lợi cho con

cháu anh chị em bây giờ, cho tương lai. Lợi cho ông bà tổ phụ mình quá trình kiếp đi tu được thì tốt, chưa đi tu thì chúng ta giúp cho ông bà tổ phụ chúng ta đi tu. Thì những cái lợi đó, anh chị em sẽ quyết định cuộc đời của mình. Anh chị em nêu ra câu hỏi, tôi dẫn giải và trả lời cho anh chị em. Phần quyết định là anh chị em. Chứ tôi biểu anh chị em lấy đi, bỏ đi, đó là của tôi. Nhưng tôi dẫn giải từ điểm một, rồi anh chị em tự suy nghĩ và quyết định cuộc đời của mình. Một câu sau cùng của tôi, có nghĩa là tôi giúp ý kiến cho anh chị em. Anh chị em phải tự do con người, tự do linh hồn, thì mới giải quyết tất cả mọi sự việc, giúp trong đó có đại gia đình dân tộc của chúng ta quá trình kiếp đã chết, trong tương lai con cháu chúng ta, hiện tại gia đình, ông bà cha mẹ, gia đình của chúng ta hưởng, thì anh chị em cứ cân đo đong, cái nào lợi thì anh chị em làm. Còn cái nào không lợi thì anh chị em đừng có nghe lời. Đây là tôi không phải bác bỏ người này hoặc người khác. Nhưng tôi phân tích rõ ràng cái nào lợi cho tất cả mọi người thì anh chị em làm. Trong đó có mình, có gia đình mình thì anh chị em làm. Còn anh chị em thấy không có lợi thì anh chị em bỏ. Không có gì trở ngại hết. Thay vì tôi trả lời được hoặc không, thì tôi trả lời bằng câu dẫn giải của tôi để tự anh chị em suy nghĩ, quyết định được sau khi tập cái này, có năng lượng rồi, thì tự anh chị em quyết định cuộc đời của mình. Vì quyền lợi của gia đình, vì quyền lợi của dân tộc, vì quyền lợi của ông bà tổ phụ, vì quyền lợi con cháu chúng ta, thì tùy anh chị em lựa chọn chứ tôi không có trả lời cái này.

- Vì tôi thấy những câu hỏi trong này cũng hay lắm, tôi sẽ giúp cho anh chị em cái này. Vấn đề anh chị em trị bệnh tập thể, là một điều tốt. Trong vấn đề trị bệnh tập thể, anh chị em thương người ta. Tôi cũng thương nhiều người, mà họ đâu cần tôi trị bệnh. Nhưng tôi thấy người ta bệnh đau, tôi chịu không được, vì chỗ đó tôi trị bệnh trong âm thầm. Cái vấn đề người ta cảm ơn, không quan trọng. Quan trọng nếu anh chị em thật tình, thương người ta, anh chị em ghi danh sách 50, 30, 70 đi, cứ truyền điện cho người ta. Đó là một điều tốt, giúp thể xác người ta hết bệnh, giúp linh hồn người ta được tiếp thu cái tình thương cao cả của các đấng thiêng liêng, thì chắc chắn người đó sẽ thay đổi. Chúng ta không cần phải nói “Nhờ tôi anh chị em mới được như vậy. Nhờ tôi anh chị em hết bệnh” Đừng có nói cái này. Nếu thật tâm muốn giúp cho người ta, thì một điều tốt. Qua câu hỏi của học viên trong này, “có cần cho người ta biết không?” không cần. Đôi khi anh chị em cho người ta biết, người ta ghét anh chị em. Chuyện này không thành vấn đề. Cái quan trọng là mình thương cái người đó, mình cho vô danh sách, biết họ bệnh, mình giúp họ. Đó là điều tốt cho mình, không có gì trở ngại hết.
- Có một số tập kim tự tháp, tôi nhắc rồi. Khi sau 30 giây điện năng vô sixième sens nhiều quá, làm cho nóng, làm cho khó chịu, chóng mặt, anh chị em stop đi. Đó là điện năng vô nhiều quá, anh chị em chưa có đủ khả năng chịu đựng được cái điện năng mạnh, do đó thì ngừng ngay cái lúc mà

cảm thấy khó chịu. Qua ngày hôm sau tập, thì từ từ, nó sẽ quân bình lại cho anh chị em, thì vấn đề chóng mặt, khó chịu không còn nữa. Đó, tôi trả lời chung cho tất cả anh chị em, những câu hỏi nêu ra.

- Còn vấn đề anh chị em nêu ra câu hỏi, là tại sao các đấng thiêng liêng cao cả, ông thần, ông thánh, đưa cái linh hồn bất tử bất diệt không được, ông thầy bùa, thầy ngãi đưa không được, mặc dầu là những vị phù thủy rất giỏi, nhưng mà anh chị em người thường mà tại sao anh chị em đưa linh hồn bất tử, bất diệt được? Tôi giải thích rồi. Tại vì khả năng của chúng ta thì có giới hạn. Nhưng khả năng quyền năng của Thượng Đế giúp cho linh hồn chúng ta, thì chính linh hồn chúng ta có sức mạnh mà giúp cho linh hồn này tài kiếp rất dễ dàng. Bằng điện năng của Thượng Đế chứ không phải của mình. Nếu anh chị em nghĩ là của anh chị em, là trật. Mình không có khả năng gì hết. Do đó, để tôi giải đáp chung cho anh chị em yên tâm rằng, tại sao anh chị em làm được việc đó, mà việc đó là Thượng Đế giúp cho anh chị em một cái phương tiện, anh chị em giúp cho người đó đi tu, công quả, công đức anh chị em được hưởng, chứ Thượng Đế đâu cần công quả, công đức làm gì? Giúp cho anh chị em thôi. Tôi giải thích để anh chị em yên tâm trong vấn đề này.
- Qua cái thơ của một người khoa học, sau khi học lớp 5.2 rồi, nghiên cứu tăng trưởng trong vấn đề tế bào ung thư để sự nghiên cứu khoa học đạt được kết quả, là một điều tốt. Thì anh chị em nên nhớ rằng, khi học lớp 6 này rồi, anh chị em sẽ tập cái này, do đó, tôi sẽ cho điều khiển bằng sixième sens của mình. Bây giờ đây, tất cả anh chị em để những cái hộp nghiên cứu tế bào. Mọi lần để hai hộp, thì bây giờ đặt 18, 20 hộp đi. Anh chị em tập trung vào một điểm từ 30 giây tới 5 phút. Trong vòng 1 phút, 2 phút, tôi thí dụ, dòng điện đủ rồi, trở ngược về luân xa 6 của anh chị em, anh chị em ngưng liền. Thì những tế bào trong hộp sẽ thay đổi môi trường, giúp cho sự nghiên cứu thành công hơn. Thì anh chị em trình bày với những cơ quan. Tại sao học về, biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ, thì anh chị em trình bày những gì học được, để có dịp đóng góp cho một số anh chị em khoa học, nếu họ thích nghiên cứu trong lãnh vực năng lượng vũ trụ mà anh chị em thực hiện được. Có dịp thì tạo điều kiện cho anh chị em để có cơ hội giúp cho sự nghiên cứu của anh chị em thành công, giúp cho nhân loại và giúp cho sự nghiên cứu với bạn đồng hành trong bệnh viện, có cơ hội này để phục vụ cho những người bệnh, và giúp cho sự nghiên cứu thành công.

Đó là tất cả câu hỏi của anh chị em nêu ra, qua sự thông dịch của chị Minh hiệp, thì tôi dẫn giải hết toàn bộ. Bây giờ đây, tôi cho anh chị em hỏi tiếp.

Tôi thấy anh chị em hỏi mà tôi mệt, nhiều quá. Tôi trả lời thì tôi không có mệt. Tôi thấy anh chị em hỏi mà tôi mệt. Tôi mệt là tại vì anh chị em hỏi không được, thành ra tôi mệt dùm cho anh chị em, chứ không phải tôi mệt nhe. Trời

ơi, nhiều quá, biết làm sao bây giờ. Dòm chỗ nào cũng không được. Chắc có lẽ điện chỗ nào hút ngay chỗ đó, chứ đưa tay nhiều quá.

111/ Câu hỏi thứ nhất, từ khi mà cô học Nhân điện thì thường trước khi cô đi ngủ, đôi khi cô cảm nhận như bộ óc của cô ra khỏi không gian và đi vào trong vũ trụ. Và điều này cô hay cảm nhận. Sáng nay khi cô tập trị bệnh, tập trung tư tưởng vào luân xa 6 và 7, cô cũng có cùng một cảm nhận như vậy. Cô xin hỏi, cảm nhận của cô có phải là một hình thức như cô xuất hồn hay rời ra khỏi thân thể?

Câu hỏi thứ hai, cô xin hỏi về những người bệnh nặng cần dùng thuốc, chẳng hạn như bị tiểu đường, thì có thể nào chúng ta dùng kim tự tháp hoặc phương pháp nào để ảnh hưởng trên cái thuốc của họ dùng hay không?

Tôi giải thích rồi, trong vấn đề tập trung tư tưởng, luyện tập bất cứ hình thức nào, linh hồn anh chị em chưa xuất ra được đâu. Và cái điều mà tôi không muốn cho tất cả anh chị em ngành Nhân điện, khi luyện tập xuất hồn. Khi nào, chúng ta có khả năng, thể xác và linh hồn chúng ta hợp nhứt lại, thì lúc đó linh hồn anh chị em mới xuất ra. Bây giờ chưa được. Tôi cũng cố gắng, tôi là người thực hành đầu tiên, trong tương lai tôi muốn dạy anh chị em trong vấn đề thể xác chúng ta nhẹ nhàng, không có vướng bận vật chất để chính cái thể xác chúng ta hòa hợp với linh hồn chúng ta nhẹ, thì chúng ta sẽ giải quyết nhiều vấn đề. Đó là từ thế kỷ 21 trở về sau, anh chị em sẽ bắt đầu học cái này, và tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em. Do đó thì tất cả những sự tịnh tâm mấy ngày qua tôi hướng dẫn tập kim tự tháp, để kim tự tháp trước mặt trong vòng 30 giây tới 5 phút. Mặc dầu 5 phút, nhưng anh chị em nhìn rồi, không cảm nhận được mình ngồi trên cái ghế hay cái bàn. Nói tóm lại, sự cảm nhận toàn thân, không biết vị trí ở đâu, cái tay, cái chân, cái mình. Đó là anh chị em hợp nhứt với Thượng Đế. Đó là anh chị em không còn biết thể xác như thế nào nữa. Chính lúc đó là thể xác linh hồn của anh chị em hòa hợp làm một. Trong tương lai, khi ngồi tịnh tâm hoặc không tịnh tâm, thể xác không cảm nhận được. Khi đi như vậy, không cảm nhận thể xác đi trên vị trí nào, mặc bộ đồ nặng hay nhẹ, nhiều hay ít, thì từ luyện tập đó, đi tới sự hợp nhứt với linh hồn thể xác, được nhẹ, thì lúc đó mới coi là một. Tôi khuyên anh chị em một lần nữa, không bao giờ có trường hợp mà linh hồn xuất ra ngoài thể xác đâu. Tất cả những sự việc đó chặn đứng để linh hồn và thể xác của anh chị em cùng một lúc học hỏi và nghiên cứu trong lãnh vực tìm cái năng lượng vũ trụ qua kim tự tháp, mà anh chị em sẽ về học và luyện tập đây. Đó là câu thứ nhứt, tôi dẫn giải để anh chị em yên tâm trong vấn đề tập kim tự tháp. Và linh hồn của anh chị em không bao giờ xuất ra, nhưng mà anh chị em tưởng tượng thì đó là của anh chị em. Nhưng mà linh hồn của chúng ta sẽ không có xuất ra khỏi thể xác.

Qua câu hỏi liên quan tới tất cả anh chị em dùng thuốc, có lần tôi trình bày ở lớp 5.1, 5.2 và có một số học lớp 5. Khi một người bệnh, chemotherapy trong 1 tháng, trong 1 tuần lễ, 7 ngày, đó là bệnh nặng, phải chemotherapy, thì mỗi ngày anh chị em phải trị 2 lần. Nếu trong vòng một tuần lễ, mỗi tuần lễ người bệnh chemotherapy một lần thì trước khi vô chemotherapy anh chị em trị một lần và sau khi chemotherapy, trị một lần nữa, để giúp cho cái năng lực của họ quân bình, mà không có sự nhiễm trùng hoặc không có sự chất độc xâm nhập vô cơ thể người bệnh, làm cho người bệnh yếu dần. Đó là cái nguyên tắc chung. Bây giờ, anh chị em bệnh phải uống thuốc tiểu đường hoặc uống thuốc nào cũng được, vừa uống thuốc, vừa trị bệnh cho mình đi hoặc nhờ người khác trị bệnh cho người đó đi. Thì chắc chắn thuốc đó sẽ giúp cho anh chị em mau hết bệnh, lành bệnh, mà không bị ảnh hưởng tới những bộ phận khác. Còn việc mà anh chị em *truyền điện vô một viên thuốc, không có tác dụng đau*. Ý tôi muốn giúp cho anh chị em đây, điện của chúng ta mạnh để truyền điện cho nhiều hộp thuốc, nhiều loại thuốc khác nhau mà dành riêng cho một số anh chị em bác sĩ, để giúp cho bệnh nhân hết bệnh, lành bệnh. Tôi giúp cho một số anh chị em được sĩ bào chế thuốc để những tác dụng thuốc hữu hiệu cho một số bộ phận hết bệnh, hết đau mà không ảnh hưởng bộ phận khác. Đó là tôi giúp cho anh chị em được sĩ, bác sĩ và nha sĩ. Tuy nhiên tôi nhắc lại một số anh chị em *nha sĩ* trong lớp học này. Tôi khuyên, trước khi *đưa thuốc vô thì truyền điện lần thứ hai*, người ta ra về thì khỏi cần uống thuốc đau nhức. Họ sẽ vui vẻ trở lại anh chị em nhiều lần, với điều kiện rằng người ta hư. Còn không hư thì họ không trở lại. Anh chị em làm hay quá, đâu có hư.

Còn anh chị em mà tới nha sĩ làm răng, thì trước khi làm răng, anh chị em trị cho mình trước. Dùng luân xa 6 hoặc lấy cái tay đỡ cái đầu chỗ 2 điểm đằng sau. Lấy cái tay ra hết đau, đi về. Người nha sĩ hỏi tại sao hay quá? – Không có hay, cái đó tôi biết bảo vệ cho tôi, còn phần của anh chị em ráng làm cái răng của tôi cho nó tốt, được rồi. Còn phần tôi không đau nhức thì kệ tôi. Mà nếu nha sĩ mà muốn biết thêm nữa, anh chị em cứ phân tách cho họ, họ bắt chước học giống như anh chị em. Mai mốt nha sĩ đó giúp người khác hết đau răng. Đó là cái môi trường của mình, không phải giới thiệu. Mình giúp cho người ta. Giúp cho người nha sĩ đó có khả năng giúp cho những người bệnh nhân. Thì tất cả những nha sĩ học hết để giúp cho những người đau răng. Được không nha sĩ? Hai ba người nha sĩ khoái cười. Bị tôi cũng có hoàn cảnh này rồi. Tôi lấy đề tài tôi, tôi dạy nha sĩ học trò tôi không à. Nha sĩ ruột của tôi, tôi có nha sĩ ruột ngồi trong lớp học này, thuốc tê chích người ta hai, ba mũi. Ông thầy chắc không sao đâu, chích tôi 7 mũi mà không tê. Thuốc tê mà chích cho tôi 7 mũi. Gặp anh chị em đó, không học Nhân điện, chích chừng 4 mũi là cái miệng của anh chị em méo qua bên này, uống nước chảy ra ngoài này hết. Người nha sĩ chích cho tôi 7 mũi, hỏi đau không Thầy? Đau. Có sao không Thầy? Không có sao, mà

không có tê. Trời ơi. Không có tê, không có, làm luôn. Bỏ, không làm luôn. Không tê, sao dám làm? Gân máu sưng, sao dám làm. Nha sỹ thấy gân máu sưng sợ lắm. Chích thuốc tê tính lấy gân. Mà chích thì hỏi đau không Thầy? Đau. Tê không Thầy? Hai mũi chưa tê, bảy mũi cũng chưa tê. Khỏi làm Thầy ơi. Khỏi làm, Thầy làm ơn Thầy về, Thầy ráng trị cho Thầy đi, cái hết đau.

112/ Kính thưa Thầy, cô này xin có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, cô xin hỏi về việc xây cất kim tự tháp thời xưa. Lúc đó họ xây với phương cách nào? Chúng ta cần biến vật thể ra, chẳng hạn như cô nghĩ, nếu chúng ta chuyển những tảng đá lớn, thì rất nặng, sẽ có sức hút của quả đất. Làm sao chúng ta có thể chuyển những tảng đá được. Thì chúng ta phải làm sao để một tảng đá lớn không còn sức nặng? Với luân xa 6 của chúng ta có thể làm hiện ra vật chất, cũng như ngược lại làm cho tất cả vật chất có thể biến đi để di chuyển được. Có phải như vậy không?

Câu hỏi thứ hai, cô xin hỏi trong trường hợp một người bị gãy chân, và được trị bệnh bằng một phương pháp, mà cô không rõ. Sau khi bị gãy chân thì chân bị ngắn và bị tật. Và được hai người trị. Một người trị theo phương pháp đặc biệt, và một người khác là bác sỹ trị. Khi người bác sỹ phụ vào để trị thì ông bác sỹ kéo chân cho người bệnh, cho chân dài ra. Ông đã kéo hai lần. Sau kinh nghiệm mà cô thấy, trong trường hợp này, thì cô hỏi chúng ta có thể nào dùng năng lượng vũ trụ để giúp trong trường hợp chân bị ngắn và làm cho chân dài ra như trường hợp mà cô mới trình bày hay không?

Câu hỏi thứ ba, khi cô đi Thái Lan ở Pattaya học lớp 5.2, thì cô bị bệnh, bị lây bệnh sốt rét. Cô bị đau bụng, cô tự trị nhưng không thấy hết. Ngược lại cô thấy tình trạng còn nặng hơn nên ngưng trị và đi nhờ một người khác trị bằng một phương pháp khác (phương pháp dùng tiếng vang để dội ngược lại), thì cô có được kết quả rất tốt, và hết bệnh. Nhưng đôi khi cô đi khám bác sỹ thì không còn vi khuẩn nữa. Nhưng triệu chứng bệnh thì vẫn còn trở lại. Cô hỏi Thầy làm sao giúp trường hợp của cô?

Câu hỏi thứ nhất, sáng nay tôi có trả lời rồi, nhưng tôi tóm tắt cho anh chị em, vì thời gian không có nhiều nữa. Thứ nhất, nếu chúng ta giỏi, biết cách sử dụng cái luân xa 6 của chúng ta thì từ kim tự tháp nhỏ anh chị em biến ra kim tự tháp lớn, bằng kim tự tháp nhỏ đặt ngay vị trí ở sa mạc. Dùng luân xa 6 biến thể kim tự tháp nhỏ thành kim tự tháp lớn rất dễ dàng. Chứ không có lý do gì một tảng đá một tấn, hai tấn, từ xa mà điều khiển về. Đó là xây dựng lối kiến trúc bằng sixième sens, bằng năng lượng vũ trụ tiếp thu được. Chính năng lượng vũ trụ này tạo ra vật chất, và chính vật chất này sẽ thực hiện kim tự tháp. Ai Cập đã thực hiện cách nay 50 000 năm về trước. Kim tự tháp đặt ở bãi sa mạc, mà chính sa mạc tại Ai Cập đó, lúc đó là một vùng biển rộng lớn, nước biển rút lên tạo thành một bãi cát, là sa mạc Sahara. Do đó nếu chúng ta muốn sử dụng thì chúng ta phải học, nghiên cứu, thực tập. Sự học hỏi, nghiên cứu thực tập của chúng ta mới đem lại kết

quả khả quan, chúng ta đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác trong tương lai.

Cách nay khoảng hơn 6 năm về trước tại tiểu bang Hoa kỳ, Cali, có một số anh chị em giải phẫu phổi, gan. Thì một số giải phẫu gan rồi, thì bị mất đi một phần. Nhưng ngược lại. Lúc đó thì tôi chưa dạy học nhiều, tôi mới dạy lớp cao nhất là lớp 3 thôi, thì chính anh chị em bị cắt mất một đoạn bộ phận bị bệnh, bị đau, thì trong thời gian trị 3 tháng. Sau khi thấy trong người khó chịu, mới rọi điện lại, thì lúc đó cái gan, cái phổi trở lại bình thường, không có sự mất mát như khi giải phẫu. Đó là một sự tăng trưởng bằng điện năng, trị bằng luân xa 6, kích thích cái gan, cái phổi, giúp cho nó trở lại bình thường.

Phần ở ngoài, thì tôi trình bày cách nay cũng 100 năm về trước, một ông thầy bùa rất giỏi. Người ta bị gãy chân, gãy tay, ông chỉ cần vỗ cái chân thôi, cách 100 cây số, người bệnh liền xương lại liền. Đó là họ biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ bằng cái phương pháp bùa ngải, họ điều khiển, giúp cho cơ thể người đó trở lại bình thường, không có bị gãy xương. Câu chuyện này cách nay 100 năm về trước tại Việt nam. Tôi nhắc lại, một đứa trẻ lúc đó 4 tuổi, tôi được 8, 9 tuổi, lỗ tai chảy máu, chảy mủ, chỉ cần vẽ hai, ba chữ thôi, là hết vĩnh viễn. Đó là những yếu tố – dùng danh từ khoa học – biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ. Dùng danh từ tâm linh là biết cách sử dụng điện năng của Thượng Đế giúp cho người đó, chỉ cần truyền vô cho người đó, hết đau liền, hết gãy chân liền.

Đi lại vấn đề, trong vấn đề y khoa, ngày đầu tiên tôi có dẫn giải một câu chuyện, người học trò học lớp 4, từ Thụy sĩ qua Hoa kỳ. Sau khi người đó trị bệnh cho một người, căng thấp, căng cao, một tắc rưỡi, hai tắc, trong vòng 3 tuần lễ, hai chân người đó bằng liền. Tất cả tài sản của người bệnh đó cho người trị bệnh hết. Người trị bệnh không chấp nhận, nhưng tôi yêu cầu cứ lấy cái đó, làm của cải giúp cho cơ quan từ thiện. Thì người đó chấp nhận, đó là cách nay 4, 5 năm về trước. Những kết quả mà chúng ta gặt hái được, bây giờ đây, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ dưới nhiều môi trường khác nhau, chúng ta sẽ giải quyết được mọi vấn đề. Thì trong tương lai đây, những trường hợp xảy ra, như tôi trình bày hồi nãy, những anh chị em đi xe lăn, có thể nếu chúng ta có kinh nghiệm nhiều hơn nữa, chúng ta sẽ giải quyết những người đi xe lăn, chắc chắn sẽ trở lại bình thường. Và những người có tật, chắc chắn chúng ta giải quyết không có khó khăn đâu. Nhưng mà phải nhờ sự học hỏi nghiên cứu của chúng ta, để biết cách kỹ thuật giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Đó là cho tương lai của cuối thế kỷ 20 này và thế kỷ 21 trở về sau.

Phần thứ ba, phần trị bệnh, tôi dẫn giải cho rõ ràng. Anh chị em là học viên học lớp 5.1, học lớp 5.2, học lớp 6. Tôi là Thầy, bây giờ nói tới tôi. Trong một chuyến vừa rồi, trước khi tôi tới đây, tôi ghé Hồng Kong 3 ngày để tôi lo những

việc trung tâm ở Á châu. Tôi ăn uống giống như người ta. Người ta không bệnh mà tôi lại đau. Tất cả những người trong bàn ăn không người nào bệnh, mà tôi lại đau. Mà những người đó học mới lớp 2, lớp 3, lớp 4, nhiều lắm là lớp 5. Tôi bệnh thiệt nhưng tôi biết cách trị bệnh nên hết liền. Nhưng cơ thể tôi bằng vật chất, tôi vẫn còn yếu. Nếu tôi ham ăn nữa, tôi bệnh tiếp. Nhưng tôi biết cái đó là vật nguy hiểm, không phù hợp với bao tử tôi, tôi chận, tôi ăn những thứ khác, phù hợp với cơ thể tôi, tôi ngưng bệnh liền. Ở Thái Lan, tại sao anh chị em bị bệnh? Có một số vi khuẩn bên Thái Lan mà chúng ta không ngờ được. Đó là những vật ăn lạ mà anh chị em thích ăn. Bằng lương thực, thực phẩm, hoa màu, bằng trái cây mà hầu hết một số qua Thái Lan ăn, đã biết cái này không tốt rồi, biết cái này bị bệnh, mà tội nghiệp lắm, vừa hết bệnh thì thêm ăn nữa. Ăn nữa thì bộ phận đã không hợp với sâu riêng rồi, thì ngưng đi. Không, anh chị em ăn nữa ký, biết như vậy thì đừng ăn. Không, vừa hết bệnh thì ăn hai ký rưỡi vô. Không bệnh, cũng đau. Khi cơ thể chúng ta bị bệnh rồi thì nên tránh những thức ăn nào không cần thiết, mà dù chúng ta có thèm thì phải nhịn ăn 5 bữa, 3 bữa, khi nào cơ thể mình mạnh khỏe mình tiếp tục ăn, không có gì trở ngại. Tuy nhiên người học viên này, tôi không biết như thế nào, chắc chắn bị yếu rồi. Ngoài ra trị bệnh cho mình mà thiếu niềm tin. Anh chị em nói phải dè, có phương pháp kia, phải dè tôi có người bạn tôi kể một bên trị thì hết. Lúc anh chị em trị bệnh cho mình bằng sixième sens, bằng cái tay đặt vô mà nghĩ phương pháp thứ hai không. Tất cả điện năng thu vô bên tay mặt, đưa ra bên tay trái hết. Tiếp tục anh chị em đau lại. Anh chị em trị bệnh cho người khác cũng được chứ đừng nói chỉ trị bệnh cho mình. Đó là cái thứ nhất. Cái thứ hai, anh chị em đau bụng quá, đặt luân xa số 3 cái tay, lấy ra, chiều thấy đau bụng quá, dùng luân xa 6 đặt vô lần thứ nhì, tối đặt nữa. Bị của mình, trị cho mình. Một ngày trị từ 3 tới 6 lần. Đó là tâm lý chung cho tất cả những người. Mình tự trị cho mình, điện vô bao nhiêu, lấy ra bao nhiêu. Cũng như uống viên thuốc, nhả ra, uống thuốc, nhả ra, bệnh, đau tiếp. Đó là những yếu tố tâm lý. Nếu trị bệnh cho người khác thế nào thì trị bệnh cho mình thế đó, thì chắc chắn chúng ta sẽ giải quyết được. Hầu hết một số anh chị em trị bệnh cho người ta hữu hiệu lắm. Tại sao vậy? Tại người ta gặp anh chị em có một phút, hai phút, người ta đi về. Người khác lại, trị một phút, hai phút, người ta đi về, hết. Còn anh chị em, rảnh thì ngồi, nhớ, trị hoài, đưa vô luân xa 3 hoài. Bao tử mà muốn không bệnh nó cũng bệnh nữa. Tại vì anh chị em vừa cho điện bao nhiêu, anh chị em lấy bên này, cho bên kia, ăn đồ ăn lạnh vô, đau bụng tiếp. Đó là những yếu tố tâm lý mà hầu hết tất cả anh chị em ngành Nhân điện của chúng ta, tại sao, trị bệnh cho người ta hữu hiệu, trị cho mình không hữu hiệu, là lý do, chúng ta truyền điện quá nhiều. Theo nguyên tắc chung, anh chị em không có cần trị bệnh cho mình đâu. Tại vì khi anh chị em nhìn cái này, đây là không phải tâm lý. Khi anh chị em ngồi thực tập từ 30 giây tới 5 phút, tất cả hệ thần kinh của anh chị em hoạt động. Trong đó có hai cái tuyến yên và tuyến tùng kích thích và hoạt động. Và chính hai cái tuyến này mà anh chị em truyền điện cho người khác hết bệnh, hết đau. Thì anh chị em đâu cần trị bệnh. Nhưng mà tâm lý

của chúng ta, tâm lý của mọi người, dù cho học tới mức độ nào đi nữa, gặp ông Thầy thì thì muốn ông Thầy đặt tay vô, giống như tôi trình bày sáng nay. Bây giờ anh chị em thử đi. Khởi cần gì hết. Tôi điều khiển luân xa số 6, số 7, tôi điều khiển tuyến yên, tuyến tụy, tiết ra những chất kích thích tố. Không có lý do gì đau hết. Anh chị em hết bệnh liền. Đó là một phần tâm lý. Mới chút xíu anh chị em sợ quá. Những cái lo lắng, những cái sợ, những cái tâm lý đó, mà tưởng anh chị em bệnh thiệt, chứ đôi khi anh chị em bệnh tâm lý, bệnh tưởng tượng. Bây giờ, về gia đình, những bệnh đau, bình thường, anh chị em tập đi, sáng 30 giây tới 5 phút, chiều 30 giây tới 5 phút đi. Thì anh chị em thấy trong cơ thể thế nào thì biết. Và tôi nhắc lại một lần nữa. Tại sao trước kia anh chị em không có đau, anh chị em học lớp sáu về thực tập kim tự tháp vô luân xa 6 này thì bị đau, tôi trình bày 3 ngày trước rồi, để tránh tình trạng anh chị em khởi lo ngại. Anh chị em muốn trẻ, muốn khỏe mạnh thì tất cả hệ thần kinh của anh chị em, xương và những bộ phận trong cơ thể hoàn toàn thay đổi hết. Từ khi anh chị em học lớp 5.1 tới bây giờ. Do đó thì hệ thống tuần hoàn, tiêu hóa, hô hấp, toàn bộ sẽ thay đổi hết, bằng những bộ phận mới. Mà những bộ phận đó phải kích thích làm cho anh chị em bị đau, bị bệnh, vì thay đổi cái bao tử, ruột, gan, thận, lá lách, trên này thì phổi, tim, cuống họng, tất cả hệ thống thần kinh trên não bộ của anh chị em thay đổi hết, làm cho anh chị em bị đau, bị nhức. Từ những bộ phận bị yếu, sẽ kích thích trở thành những bộ phận mạnh, do đó sẽ kích thích toàn bộ, bằng cái năng lực anh chị em tập được, bằng cái năng lực anh chị em thu hút được. Do đó thì anh chị em cẩn thận cái này. Không khéo thì anh chị em nói, sao kỳ quá, trước khi tôi đi học tôi mạnh quá, bây giờ sao tôi yếu quá. Thì từ cái mạnh tới cái yếu, là thay đổi toàn bộ cơ thể, để guồng máy trong cơ thể thay đổi mới. Tôi, 20 năm sau tôi mới được thay đổi. Đó là cách nay 5 năm về trước trong cơ thể tôi thay đổi toàn bộ, hệ thống thần kinh, hệ thống bộ phận tiêu hóa, hô hấp, tuần hoàn, xương, gân, tất cả hệ thống thay đổi hết. Tới bây giờ, năm 97, tôi đạt được 98%, không bị đau nhức như mọi lần nữa. Sở dĩ tôi trình bày để anh chị em yên tâm, và sự việc này tạo cho mình một sức mạnh. Mà sức mạnh này, anh chị em nghe cho rõ, sức mạnh này để phục vụ cho nhân loại, chứ đừng nghĩ rằng tôi có sức mạnh rồi tôi muốn đi ăn chơi cho thả dàng, tôi thức khuya, dậy sớm, đi thâu đêm suốt sáng, một tuần lễ tôi ăn bày ngày, mỗi một đêm tôi ngủ chừng ba tiếng, còn bao nhiêu tôi nhảy đầm hay ăn chơi hết. Thì 3 tháng sau thì thay vì người ta mạnh thì anh chị em vô nghĩa địa. Vô nghĩa địa là chết chứ không phải bệnh. Tôi nói đi, tôi nói lại cho rõ ràng. Thượng Đế ban cho chúng ta cái quyền năng, khả năng, cho anh chị em sự luyện tập để bảo vệ thể xác, giữ linh hồn anh chị em, tạo cho anh chị em sức mạnh để phục vụ nhân loại, trong đó là phục vụ gia đình, con cháu chúng ta, dân tộc chúng ta. Chứ không có nghĩa là anh chị em tạo lại sức mạnh cho mình, 20 tuổi rồi ăn chơi trác táng, thì chắc chắn người thiệt thòi nhất là mình. Tôi không dám nói cơ thể anh chị em sẽ thay đổi 20 tuổi, nhưng mà từ bộ phận trong tới bộ phận ngoài, da của anh chị em bây giờ dầy lắm. Anh chị em phải dùng kem. Mai một da anh chị em mỏng như đứa trẻ vậy. Mới

đụng vô chút thì bị đỏ, giống như 4 tuổi. Tại da muốn đẹp, thì nó mỏng. Mà da mỏng thì đụng nhẹ vô đau, đụng vô ngứa. Đó là da của tôi. Mấy người nói da của Thầy chắc có lẽ 6 tuổi. Tôi nói không phải, cộng 50 nữa. Tôi thì 56 nhưng cái da tôi có 6 hay 10 tuổi à. Thành tôi cầm vậy, đưa vậy, thì bị đỏ, giống như con nít mới sanh. Da tôi thay đổi hết rồi. Thành ra tôi da lóng lểm. Mấy người tưởng da ông Thầy chắc sài kem tốt lắm. Tôi không có sài kem gì hết. Có ăn cà rem thì có, chứ kem sài thì không có. An ice cream thì có. Tôi nói thiệt. Tất cả trong cơ thể tôi nó thay đổi hết rồi. Và da mỏng nhưng mạnh, chứ không phải giống như con nít. Thì bây giờ mình chưa thành con trần, con rắn, chưa thành con tôm lột, nhưng mà trong tương lai mình sẽ thành con trần, con rắn, nó lột, bằng hình thức, cái da mình thay đổi khi tắm. Trong tương lai anh chị em tắm trong bồn tắm, da không à. Tế bào da thay đổi vì chỗ đó da đẹp lắm – không phải tôi khoe – anh chị em, chứ không phải tôi, nhưng tôi đi trước rồi. Thì những kinh nghiệm của tôi, tôi giúp cho anh chị em, chứ anh chị em sẽ nói, tại sao tôi tắm sao ra da không vậy? Đó, những cái da xấu nó đưa ra ngoài, tế bào tái tục lại, giúp cho hoạt động làm cho da tốt. Đó là một trường hợp thay đổi trong cơ thể của anh chị em ra ngoài, và trong tương lai tóc của anh chị em sẽ mọc nhiều lắm. Tại vì tế bào giữ vững rồi thì tóc đâu có rụng. Những tế bào trên não mạnh rồi, giữ tóc của anh chị em. Tôi nói thì do đó, từ bây giờ lớp sáu rồi, anh chị em biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ, bảo vệ cho mình, lo cho mình đây. Vì chỗ đó thay đổi môi trường anh chị em đừng có sợ bệnh, đau, nhức. Tất cả những cái đó là thay đổi toàn bộ trong cơ thể, từ trên não bộ xuống dưới chân. Tôi thay đổi 5 năm rồi. Mà năm thứ ba, tôi nói cho anh chị em biết cho anh chị em mừng, bắt đầu thay đổi năm thứ ba, là tôi thay đổi hết 60-70%, từ bộ phận tôi yếu, tất cả trong bao tử, ruột gan, toàn bộ hệ thần kinh của tôi nó mạnh vô cùng. Làm việc nhiều không mệt, đi xa không mệt, ăn uống cái nào cũng không mệt. Nhưng bây giờ làm việc nhiều không mệt, mà khỏe mới kỳ cục. Tôi thí dụ cho nghe, đây là thí dụ thiệt. Thí dụ này ai hiểu thì hiểu, không hiểu, ráng chịu. Bây giờ anh chị em tập thể thao phải không? Cái này đưa lên, đưa xuống vậy phải không? Đưa lên đưa xuống một hồi thì thở ra thở vô, tại vì tập thể thao. Cái chai này anh chị em đưa 5 lần, 3 lần thì không sao, chứ đưa lên đưa xuống, một triệu lần hay mười ngàn lần, là anh chị em thở ra, thở nửa giờ đồng hồ. Bây giờ cũng cái chai như vậy, đưa lên đưa xuống, ngồi tập thể thao, vừa xong, anh chị em hít vô một hơi nhẹ, thở ra, một giây thôi, 5 giây thôi, hết mệt liền. Trái tim hết nhảy liền. Anh chị em chạy đua, nửa tiếng đồng hồ, một tiếng đồng hồ, thở quá mạnh. Một phút thôi, thở ra, là tim hết đập mạnh liền, khỏe liền. Ý tôi muốn nói, sức mạnh khi 20 tuổi, chạy thì không có mệt. Bây giờ 60 tuổi, 50 tuổi mà anh chị em chạy thì mệt hơn. Nhưng chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ trong vòng một tới năm giây, hết mệt liền. Anh chị em hít vô, thở ra một cái, là hết. Mà tự động chứ anh chị em không có điều khiển. Mấy bài hay này tôi dành tháng hai, tôi dạy cho. Đừng có nôn, có số được, có số không được. Số nào được thì ghi, số nào không được thì coi sách học. Không phải tôi giới thiệu. Anh chị em đi học nhiều tôi cực

chứ không phải tôi sống. Đây là tôi muốn đào tạo cho anh chị em một sự nghiên cứu đúng mức để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác. Do đó tôi mới bỏ thời gian ra. Tuần tới đây tôi sẽ về Hoa kỳ tôi liên lạc với bên Á châu. Nếu cuộc họp Á châu tôi thấy không quan trọng, không cần thiết tôi hủy bỏ cuộc họp đó, tôi về đây, tôi họp với anh chị em 10 ngày. Nếu có rảnh thì đi họp. Tôi bỏ họp bên Thái Lan nếu không quan trọng, tôi sẽ về đây. Yêu cầu ông Dick reserve sẵn trong tuần tới, tôi liên lạc với Thái Lan, nếu Á châu không cần thì vào ngày 23 tây tôi tới đây hoặc sớm hơn. Anh chị em mà tôi mới, cố gắng bỏ thời gian ra đến để tôi với anh chị em có thời gian dài mà nghiên cứu nhiều hơn, 6 ngày cũng không đủ, 10 ngày cũng không đủ. Nhưng tôi cố gắng thu xếp trong thời gian ngắn nhất, nhiều giờ nhất để tôi và tất cả anh chị em có điều kiện học hỏi nghiên cứu để đóng góp giúp cho thế hệ mai sau, đó là con cháu chúng ta, là chuyện gần nhất đây, là năm 1998, gần nhất là chúng ta phải thực hiện, thực hành giúp cho tất cả mọi trường hợp khó khăn nếu có xảy ra. Tôi dùng chữ **nếu** đây là chắc chắn không có nhiều cũng có ít xảy ra. Do đó thì chúng ta phải chuẩn bị những công thức, kỹ thuật mà chúng ta nghiên cứu học hỏi được để đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả mọi người, trong đó có mình và gia đình chúng ta hưởng.

113/ Bà này xin có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, bà xin hỏi Thầy về kim tự tháp và sáng nay khi Thầy có đưa cho chúng con hình của một học viên vẽ, hai cái tam giác, một cái ngược, một cái xuôi, thì bà có một ý nghĩ. Đây có phải là một phương cách cho chúng ta để giúp trong vấn đề thực hiện làm sao đạt đến một trình độ cao hơn. Vì Thầy có đề cập đến rằng trong tương lai, khi chúng con đạt được một trình độ cao hơn thì chúng con có thể đi vào trong không gian, khi cơ thể nhẹ nhàng thì có thể đi trong không gian được. Có thể dùng kim tự tháp này hoặc hình hai tam giác lồng vào nhau, giúp chúng con để đạt được điểm này? Xin Thầy giải thích thêm cho chúng con.

Câu hỏi thứ hai, khi Thầy nói đến nếu chúng ta hợp nhất được thì khi hợp nhất thể xác và linh hồn, thì thân thể chúng con sẽ nhẹ, nhưng Thầy giải thích cho chúng con biết nhẹ đây là nhẹ như thế nào? Nhẹ trong thể xác hay nhẹ trong ánh sáng?

Câu hỏi thứ ba, bà đã có ý định là sản xuất ra một số kim tự tháp 3 mặt để cho tất cả những người nào cần thì dùng giúp cho cơ thể họ. Bà biết kim tự tháp 3 mặt có năng lực rất mạnh và sẽ đem lại nhiều điều tốt cho người ta. Nên bà có dự định sản xuất một số kim tự tháp để cho bất cứ người nào cần để họ có thể hưởng những sự tốt đến với cơ thể họ. Nhưng một số người khuyên bà đừng nên làm vì kim tự tháp đó có rất nhiều năng lực, có thể không tốt cho bà hoặc cho những người nhận được. Bà xin Thầy cho ý kiến trong vấn đề này?

Qua 3 câu hỏi này thì dài lắm. Thời gian còn có 5 phút nữa. Tạm thời anh chị em nghỉ, lát nữa vô tôi sẽ trả lời cho. Chứ nếu tôi gấp rút trả lời thì không có đầy đủ. Tuy nhiên, qua câu hỏi này tôi cũng nhắc cho anh chị em biết, hồi nãy sở

dĩ tôi hỏi cái này có phải là cờ của bên Do thái không? Thì chính người Do thái xác nhận đây là 2 cái kim tự tháp, một cái lên, một cái xuống, tượng trưng là cờ của Do thái, đúng không? Đúng không, Nathan? Bây giờ, tôi cho anh chị em biết, lá cờ Do thái, tại sao mà ... lá cờ Do thái, đáng lẽ là thực hiện được. Giúp cho dân tộc Do thái được, nhưng mà tại sao mấy ngàn năm nay dân tộc Do thái không có thực hiện được? Bởi lẽ, lá cờ này thì thiệt, nhưng mà không có năng lực. Thành ra Do thái không hoạt động gì được hết. Bây giờ đây, cái này đất nước Do thái, không phải đất nước của tôi. Ai cũng con của Thượng Đế hết, dân tộc nào cũng con của Thượng Đế hết. Nếu dân tộc nào được cơ duyên hưởng thì dân tộc đó sẽ hưởng được bằng cái có năng lực thiệt kết hợp với lá cờ này chưa có năng lực, thì giúp cho lá cờ này có năng lực. Thì trong tương lai, có thể những cái khó khăn của Do thái, đất nước Do thái sẽ giải quyết được. Tôi chỉ giải đáp vậy thôi, chứ không chi tiết được. Những chi tiết thì anh chị em sẽ thấy kết quả sau khi người Do thái mang kim tự tháp này về đất nước Do thái. Tôi chỉ giải thích cho một phần đó thôi. Tuy nhiên 3 câu hỏi của học viên này dong dài lắm. Nếu tôi tóm tắt thì anh chị em sẽ học không đủ. Do đó sau khi anh chị em ăn cơm trưa xong, trưa nay sẽ được tôi giải đáp 3 câu hỏi này, có nhiều đề tài cho anh chị em học hỏi bây giờ và cho tương lai. Tôi hy vọng rằng trưa nay anh chị em ăn cơm, nghỉ cho khỏe, chiều nay ghi chú nhiều, học nhiều kinh nghiệm hơn nữa để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác.

Câu hỏi thứ nhất trong vấn đề kim tự tháp. Đầu tiên, anh chị em *thực tập kim tự tháp, để hợp nhất linh hồn và thể xác của anh chị em, có nghĩa là anh chị em ít có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh*. Khi anh chị em không có bị chi phối ngoại cảnh và bối cảnh thì anh chị em *có một sức mạnh* để thực hiện cái chương trình giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Song song tập được năng lực đó mạnh rồi, thì anh chị em tiếp tục tập, có nghĩa là vẫn tiếp tục tập, khi nào thấy cơ thể ngồi một địa điểm, mà không cảm nhận được cơ thể, từng bước một, lúc đó anh chị em càng gần với cái năng lượng vũ trụ, càng gần với linh hồn anh chị em và càng gần linh hồn Thượng Đế. Càng ngày thì sự luyện tập của anh chị em gần với chân lý, có nghĩa là anh chị em ít có bị chi phối chừng nào thì điện mạnh chừng đó. Điện năng của vũ trụ – dùng danh từ khoa học – là Thượng Đế luôn luôn luân lưu với anh chị em, dắt dìu trong cơ thể, giúp cho anh chị em thực hiện cái chương trình hết bệnh, hết đau cho người khác, và giúp những chương trình khác mà anh chị em học hỏi qua sự ngồi tịnh tâm, bằng cái kim tự tháp này.

Từng bước một, khi chúng ta đạt được những giai đoạn một, hai rồi, thì trong tương lai của thế kỷ 21, tôi cố gắng làm thế nào tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em bằng hình thức từng điểm một, và *cơ thể của anh chị em càng nhẹ nhàng, mà không nặng nhọc*. Từ chỗ cơ thể của anh chị em nhẹ nhàng, thì từ từ sẽ hợp nhất với linh hồn chúng ta, *chúng ta di chuyển tốc độ rất nhanh*. Thì lúc đó, bắt đầu thế kỷ 21

chúng ta sẽ không còn bệnh đau nữa. Cơ thể chúng ta nhẹ nhàng, luôn luôn chúng ta dùng bằng ánh sáng, bằng năng lượng, mà không phải bằng cơ thể vật chất. Mặc dầu cơ thể nuôi dưỡng bằng vật chất nhưng chúng ta biết cách bảo vệ cái vật chất này, thì chắc chắn chúng ta sẽ được kết quả, từng bước một. Từng bước một chúng ta tập thì nhẹ nhàng từ tinh thần, với thể xác của chúng ta trước. Đó là linh hồn thể xác của anh chị em tu tập, anh chị em luyện tập đạt được những mức đáng kể là giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Giúp những môi trường xung quanh của vũ trụ. Giai đoạn hai mà tôi vừa trình bày, là giai đoạn chúng ta thực tập, nhẹ nhàng thể xác, hòa hợp với linh hồn. Từ từ thể xác nhẹ dần thì chắc chắn đi tới giai đoạn mà tôi vừa trình bày, bằng tốc độ ánh sáng, thể xác và linh hồn chúng ta giống nhau. Cách nay mấy trăm ngàn năm về trước chúng ta đã thực hiện rồi, lúc thời kỳ chúng ta ở châu Atlantis chứ không phải Ai Cập. Thời kỳ thứ nhì, thứ ba ở Ai Cập, đó là cách nay 50 000 năm về trước, chúng ta giỏi lắm, nhưng chúng ta giỏi là bắt đầu giỏi của sự dở. Dở, không như cách nay 200 000 năm về trước, là anh chị em không có sử dụng thể xác được, không thể giúp thể xác giống như một ánh sáng được, mà anh chị em phải dùng ướp xác. Nhưng cũng vẫn không tồn tại. Chỉ tồn tại là vấn đề linh hồn thôi, còn thể xác của chúng ta vẫn bị mất tất cả, mà chúng ta không biết cách sử dụng thể xác. Do đó thể xác chúng ta bị hoại đi, là chết đi và mất theo thời gian. Vì chỗ đó chúng ta đã học hỏi được rồi, thì bây giờ chúng ta mới bắt đầu trở lại. Mới bắt đầu thời kỷ nguyên mà chúng ta dùng ánh sáng, sử dụng linh hồn, và dùng ánh sáng thay thế cho thể xác. Bây giờ chúng ta kết hợp lại để đi cái chương trình cách nay mấy ngàn năm về trước chúng ta thất bại bởi chúng ta thiếu niềm tin của các đấng tối cao. Chính với công thức cũ, chúng ta học lại, chúng ta thực hiện, cộng thêm với sự tin tưởng của các đấng tối cao giúp cho chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ hoàn thành. Thời gian dài hay ngắn đây là do các đấng định. Tuy nhiên trong thế kỷ 21 tới đây, còn 3 năm nữa, nhiều lần tôi trình bày với anh chị em, khi thế kỷ 21 tới đây, thời tiết thay đổi, con người thay đổi, *chu kỳ hoàn toàn mới hết, thì chính cái thay đổi mới đó, chúng ta mới thực hiện cái giai đoạn dùng năng lượng vũ trụ thực tập để tác dụng vô thể xác này, nó nhẹ nhàng.* Và tốc độ ánh sáng, tốc độ cái linh hồn và tốc độ thể xác vật chất chúng ta nhập lại là một, thì lúc đó chắc chắn là sự thành công của chúng ta, của nhân loại. Thời gian thì thấy dài nhưng mà nếu chúng ta không tập, không luyện thì làm thế nào mà kết quả được? Do đó, anh chị em dùng một thời gian ngắn nhất, sự luyện tập đã đạt được những kết quả đáng kể trong vòng 2 năm qua, thì hy vọng những năm tới đây, cuối thế kỷ 20 này, với những xáo trộn lớn của nhân loại, của quả địa cầu, chúng ta sẽ đóng góp vào những việc nghiên cứu, học hỏi được để đáp ứng nhu cầu cho những trường hợp khó khăn đó, chúng ta giải quyết từ việc nhỏ tới việc lớn thì chắc chắn trong tương lai bất cứ việc gì chúng ta cũng giải quyết được hết. Do đó, đây là một phương tiện chúng ta tìm chân lý, và chính cũng đây là một phương tiện giúp cho linh hồn, thể xác chúng ta được nhẹ

nhà. Qua hai câu hỏi thì nhập một lại, để anh chị em biết được. Nói tóm lại, việc luyện tập từ bây giờ cho tới cuối thế kỷ này, đó là giai đoạn một.

Cái việc thứ hai, từ thế kỷ 21 trở về sau, tất cả chúng ta không còn bận tâm vấn đề vật chất, công ăn, việc làm, vấn đề lương thực, thực phẩm, tất cả những thứ đó chúng ta sẽ hóa giải hết, bằng hình thức chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ chế biến những lương thực, thực phẩm rất nhanh, tốt, bảo vệ sức khỏe cho mình, bảo vệ sức khỏe cho người khác, thể xác không bị lệ thuộc vật chất, mà bị bệnh, bị đau nữa. Bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng linh hồn, bằng thể xác chúng ta biết hòa hợp lại bằng sự luyện tập của chúng ta, thì chắc chắn chúng ta sẽ nhẹ nhàng, từ thế kỷ 21 trở về sau. Chúng ta sẽ dẫn dắt tiếp nữa, đó là con cháu chúng ta, bằng lương thực, thực phẩm, bằng linh hồn nhỏ và con cháu chúng ta trong tương lai thành con người, thành nhân, tiếp tục con đường chúng ta đi cho những thế hệ kế tiếp trong tương lai. Con người sẽ sống cảnh niết bàn ở trần gian thật sự. Con người sẽ sử dụng ánh sáng thật sự ở trần gian này, mà không còn vấn đề tranh đua, chém giết, thù hằn lẫn nhau nữa. Chỉ có tình thương chan hòa với tình thương, thì tất cả nhân loại có một tình thương cao nhất, đó là Thượng Đế. Thì chúng ta sẽ không có bị xáo trộn, cũng như thế kỷ 20 trở về trước nữa. Đó là qua hai câu hỏi tôi tóm lược lại, cho anh chị em hiểu được rõ ràng trong vấn đề chúng ta luyện tập được kết quả, thể xác cũng như linh hồn, cũng như ánh sáng.

Bây giờ anh chị em sản xuất kim tự tháp cho người ta, buôn bán, chuyện đó của anh chị em, không có gì quan trọng hết. Nhưng mà anh chị em có sản xuất được không? Là cái thứ nhất. Nếu sản xuất được, thì có đưa cho người ta sử dụng được không? Là cái đoạn hai. Tôi trình bày với anh chị em buổi đầu tiên, thật sự mà nói, người sản xuất kim tự tháp hiện tại đang học lớp 6 giống như anh chị em đây. Mà người thực hiện là do tôi yêu cầu, đó là người trung tâm trường tại Torino là ông bà Vanni. Thật sự hai người đó có ý tốt, muốn bảo vệ năng lực trong nhà, muốn bảo vệ cho Italy, do đó phương tiện thì có sẵn, việc làm thì không khó khăn. Nhưng tất cả chương trình của người trung tâm này cũng như người thực hiện rất dễ dàng bằng cơ thể vật chất, làm trong vòng 1 tiếng, 2 tiếng đã hoàn thành kim tự tháp rồi. Nhưng mà không được kết quả. Tôi nghe nói làm thêm 7 hay 5 cái gì nữa, cái nào cũng hư hết. Những cái hư đó không thể nào đáp ứng nhu cầu mà giúp cho chúng ta được hết. Do đó người làm kim tự tháp cũng như người muốn thực hiện kim tự tháp đều bãi bỏ ý thực hiện kim tự tháp lớn, cái thứ nhất. Cái thứ hai, khi tôi đặt kim tự tháp này bên Italy, có một số nhà kinh doanh ở Thái Lan đặt một cái máy làm kim tự tháp bằng máy, chứ không phải bằng tay, 2 triệu đôla. Tôi đưa cái mẫu của Italy cho người bên Thái Lan làm, một cái làm cũng không được, mặc dầu là mua một cái máy tối tân từ ngoại quốc đem về để thực hiện làm kim tự tháp. Họ nghĩ rằng trong tương lai tôi sẽ đặt kim tự tháp nhiều lắm. Do đó họ mua cái máy 2 triệu đô đem về, làm thử một cái mẫu giống hệt như vậy, làm một trăm

cái hư một trăm cái, không có cái nào được hết. Trong khi đó, bên Italy, thời gian làm thì cũng nhiều, nhưng thực hiện được trên 2 000 cái này rồi, và cộng tất cả là được mấy cái lớn rồi. Bảy cái kim tự tháp lớn thì giống nhau và năm kim tự tháp sau cùng thì hai kiểu khác nhau. Sở dĩ tôi trình bày, cái này có năng lực đặc biệt, mà khi tôi thực hiện, mục đích thực hiện là giúp cho năm châu bốn biển, là muốn tặng cho một số anh chị em học cái này, lớp sáu để về thực tập. Tuy nhiên có một số cũng hiểu kỳ, nghĩ rằng người học lớp sáu tập được, chắc chắn người học lớp 5, 5.1, 5.1 tập được, nhưng hoàn toàn thật bại hết. Chẳng những tập không được mà đôi khi xáo trộn cái đầu, đôi khi làm cho khó chịu, bởi cái năng lực này tập không đúng cách hoặc chưa đủ điều kiện để tập, chưa đủ năng lực để tập, do đó sẽ bị bế tắc. Cũng như một số anh chị em học lớp 6 đầu tiên, thì thích quá, về thay vì tập 30 giây tới 5 phút, thì ngược lại tập 10, 15 phút. Chính người học viên tập quá số lượng, chịu đựng không nổi thì những người học viên khác làm sao tập được? Đó là trong lãnh vực của ngành Nhân điện chúng ta. Ngoài lãnh vực của ngành Nhân điện, họ không biết điện là gì hết, không biết kim tự tháp là gì hết, tập trung một điểm thì lát nữa, nước mắt chảy xuống, giống như một số không biết cách tập vấn đề thôi miên, làm cho khó chịu, làm cho chảy nước mắt, làm cho đau đầu, kết quả không đem lại ích lợi gì hết. Không phải tôi nói ra đây, là tôi không cho anh chị em làm. Ý của anh chị em riêng, tôi không có ý kiến. Còn việc anh chị em cho người ta tôi cũng không có ý kiến. Mà việc anh chị em bán tôi cũng không có ý kiến luôn. Nhưng phần tác dụng, tôi cũng không có ý kiến. Nói tóm lại, hoàn toàn tôi không có ý kiến gì hết. Mặc dầu là anh chị em muốn cái mẫu này hoặc cái mẫu khác, theo ý, đó là chuyện của anh chị em. Hoặc làm cái mẫu này cho người ta, tôi thí dụ, tôi cũng không có ý kiến luôn. Tại đâu phải của tôi, tôi cho đâu mà tôi có ý kiến. Chuyện của anh chị em cho là điều tốt rồi, nhưng mà người ta có thực hiện được không? Việc đó là điều anh chị em phải coi kỹ lại. Không khéo, anh chị em cho người ta, người ta không biết sử dụng. Chứ đừng nghĩ rằng anh chị em sản xuất cái này, rồi cho người ta, xáo trộn hết cái năng lượng này, không có đâu. Ngay những người thực hiện kim tự tháp này đây, chính người thực hiện muốn làm thêm cũng không được. Muốn làm thêm những kim tự tháp lớn, chưa được. Và những nhà muốn sản xuất kim tự tháp để cung cấp cho tôi, cũng bị trở ngại. Tuy nhiên, nếu anh chị em có đại cơ duyên, mà anh chị em làm giúp cho người ta thì cái việc đại cơ duyên của anh chị em. Phần tôi, tôi không có ý kiến. Nếu tôi kêu anh chị em làm đi, làm thì tôi phải có trách nhiệm tôi phải dạy cho người ta, mà làm sao tôi dạy hết được? Cái thứ hai, nếu anh chị em bán, thì vô tình tôi giúp cho anh chị em vấn đề tài chánh, nhưng bán được hoặc không được, tôi cũng không biết luôn. Do đó thì phần này, tôi nhường lại cho người học viên này, nếu thực hiện thì quyền tự do của học viên, tôi không có quyền cấm cản. Những lý do mà tôi trình bày, những kết quả, những thất bại, những chương trình mà tôi vừa nói là thật hết. Còn cơ duyên của anh chị em, muốn thực hiện giúp cho người ta, cho người ta, là chuyện của anh chị em, tôi không có ý kiến. Tôi dẫn giải hết những gì tôi hiểu

được, tôi biết được, thì tùy theo hoàn cảnh mà thực hiện hoặc không thực hiện, hoặc cho hoặc không cho, thì anh chị em đừng lo. Và một số học viên đừng lo ngại cái này. Cái này sản xuất ra hàng triệu cái, hàng chục triệu cái đưa cho mỗi người một cái, thì năng lực sẽ xáo trộn. Không có xáo trộn đâu. Đâu có năng lực đâu mà xáo trộn. Nylon cũng giống như mica vậy. Đây là có một học viên nghiên cứu trong lãnh vực vật lý, khoa học, biết rằng trong sách vở có kim tự tháp 4 mặt, mà người học viên hồi sáng có trình bày với tôi là đã nghiên cứu. Thì tác dụng để bảo vệ sức khỏe, hoa màu, cây lương thực, tác dụng rất ít. Trong thời gian gần nhất, nội trong năm nay, người học viên này biết được bạn mình học hỏi nghiên cứu và thấy được kim tự tháp 3 mặt, người học viên này nghiên cứu thì thấy được tác dụng từ kim tự tháp này, và sự nghiên cứu đạt được kết quả gấp nhiều lần hơn là kim tự tháp 4 mặt. Do đó cũng chính người học viên sáng nay, sẽ thực hiện nghiên cứu cái này để trong tương lai đáp ứng nhu cầu giúp cho tất cả những người không có học ngành Nhân điện. Thì qua sự trả lời của tôi sáng nay, tôi cũng hy vọng. Tôi thì học 20-25 năm, vừa học vừa thực hành. Anh chị em có người học 8 năm, 6 năm, 3 năm và 1 năm. Tôi hy vọng những năm tới đây, chúng ta, anh chị em có điều kiện, có thời gian học thêm nhiều nữa, nghiên cứu thêm nhiều nữa, đạt được những kết quả gặt hái được. Chính những kết quả mà chúng ta nghiên cứu đây có thể chúng ta truyền cho người khác chưa hiểu biết về kim tự tháp trong vòng 1 tuần, 2 tuần, 3 tuần hoặc 4 tuần, thí dụ. Thì những thời gian ngắn nhất để cho một số người biết cách nghiên cứu kim tự tháp, tạo cái năng lượng, bảo vệ sức khỏe cho những người đó và bảo vệ cho những người xung quanh. Thì chắc chắn thế kỷ 21 chúng ta sẽ giảm bớt thời gian, chứ không phải thời gian mà tôi học và hành 25 năm. Anh chị em thì 9 năm, 6 năm, 3 năm và ít nhất 1 năm, thí dụ. Đó là dành riêng cho thế kỷ 21. Tôi cũng hy vọng người học viên này cùng tất cả anh chị em trong đó có tôi, làm thế nào cho thế kỷ 21 chúng ta phải giảm thời gian ngắn nhất trong vấn đề nghiên cứu để đạt những thành quả, kết quả để đóng góp cho nhân loại càng ngày càng nhiều trên thế gian này, chứ không phải nhân loại hiện tại 6, 7, hoặc 8 tỷ người. Đó là lý do mà tôi cũng mong muốn, chứ không có nghĩa là tôi nói tôi dạy một mình tôi, anh chị em không có quyền chỉ dẫn cho người ta hoặc nghiên cứu. Trong tương lai tôi phải cần nhiều người giống như anh chị em, không phải là 2 ngàn người, mà có thể hàng trăm ngàn người, hàng triệu người để đáp ứng nhu cầu giúp cho hàng chục tỷ người trên thế giới này. Vì chỗ đó, chúng ta góp công, góp sức, học hỏi nghiên cứu phát triển, mục đích chính chúng ta là giúp cho nhân loại nhiều thế kỷ mai sau để đạt được những thành quả, giúp cho nhân loại không còn bận tâm, lo lắng, sợ sệt, mà phát triển nghiên cứu ánh sáng, chân lý, niềm vui cho mọi người, thì chắc chắn chúng ta sẽ sống một cảnh niết bàn ở trần gian, mà nhiều Kinh thánh đã nói. Thời kỳ sau cùng thì chúng ta sẽ được cái đó, những cái đó đạt được, thì chúng ta là người hy sinh đi đầu tiên. Sự học hỏi, sự thí nghiệm, sự đóng góp để cho thế hệ mai sau hưởng. Mà thế hệ mai sau chính đó là con cháu chúng ta.

114/ Trước hết bà người Pháp này xin cảm ơn Thầy, bà xin trình bày là chúng con rất vui mừng được học. Câu hỏi thứ nhất, Thầy có dạy cho chúng con là linh hồn cần một thể xác vật chất để có thể học hỏi và biểu lộ. Và Thầy cũng có giải nghĩa rằng các đấng hiện thân qua các thể xác để có thể giúp nhân loại. Và trong tương lai khi tất cả nhân loại học được những bài học tiến hóa thì dần dần thể xác sẽ nhẹ nhàng hơn? Và lúc đó có thể chúng con sẽ sống ở những địa cầu khác và sẽ có những đấng khác, có phải như vậy không? Theo sự tiến hóa, thì tất cả đều sẽ khác hết?

Câu hỏi thứ hai, khi học lớp Tâm linh, Thầy có dạy trước nhất là để giúp vùng nào bị nguy. Khi tập trung tư tưởng và liên lạc với Thầy bằng luân xa 6. Sau đó tập trung vào quốc gia nơi có nạn trong vòng 5 phút. Sau khi chúng con học lớp sáu thì chúng con có cách thực tập, trước hết là phải nhìn vào kim tự tháp, tới 5 phút là tối đa, và sau đó tập trung tư tưởng vào nơi quốc gia có nạn. Bà xin hỏi, vì lý do nào mà bây giờ cần phải tập trung tư tưởng vào vùng bị nạn trong một thời gian lâu hơn. Có phải thiên tai nặng hơn, hay là có lý do nào khác?

Tôi giải thích – trong vấn đề – trong tương lai, còn dài lắm. Nhưng mà trong tương lai mặc dầu thời gian dài, nhưng chúng ta không thực hiện thì biết chừng nào chúng ta mới đạt được những kết quả đó? Con cháu chúng ta hưởng việc này. Cũng như tôi trình bày mấy ngày qua, trong vấn đề chúng ta thực hiện, có thể là một trăm năm, nhưng các đấng xoay qua, xoay lại, một ngày, nửa ngày là hoàn tất trong một trăm năm. Khi các đấng giúp thì vượt ra ngoài thời gian và không gian, giống như anh chị em, chỉ cần 30 giây tới 1 phút thôi, cái dòng điện của anh chị em từ châu Âu đưa ra châu Mỹ, châu Á, giúp cho người châu Âu, châu Mỹ, châu Á hết bệnh liền. Đó là anh chị em người thường chứ đừng nói chỉ các đấng. Các đấng thì tinh vi hơn. Nhưng mà chắc chắn môi trường này thay đổi phù hợp cho toàn thế giới, toàn nhân loại. Cũng như tôi trình bày với anh chị em, bây giờ thì một người cao quá, một người thấp quá. Nếu các đấng cho tình thương hết, và xoay chiều đổi hướng hết, một mục đích sau cùng là anh chị em chỉ có nước và không khí để sống thôi, thì anh chị em phải thương với nhau. Anh chị em phải giúp đỡ lẫn nhau. Đó là mục đích Thượng Đế muốn thay đổi cái tư tưởng cứ giữ vững 95% này, 5% còn lại không hợp, 3% còn lại không hợp, thay đổi một thể xác khác, nó phù hợp với nhân loại, 95% có tình thương cao cả của Thượng Đế. Thì trong tương lai anh chị em đâu có lo nữa. Khi anh chị em có tình thương cao cả trong mọi người chúng ta rồi, thì anh chị em sẽ giải quyết mọi vấn đề, giữa con người với con người. Giữa con người với con người chỉ biết học hỏi phát triển tâm linh, để tạo cho một thể xác hòa hợp với ánh sáng và không khí, hòa hợp linh hồn chúng ta là một, thì anh chị em đâu có lo nữa. Anh chị em đâu có tranh dành nữa. Trước kia thì anh chị em đánh son này đẹp, phấn kia đẹp, cái này mắc, cái kia rẻ, quần áo thì 50 một bộ không mua, mua bộ 500, tiền nhiều quá không biết làm gì, 500 cũng chưa đẹp, mua 5 000, 7 000. Mai một ánh sáng với không khí không, anh chị em khỏi xài.

Bây giờ thì đi chậm chậm, khoe người ta, chứ mai mốt anh chị em đi nhanh như tốc độ ánh sáng, khỏi mặc, mặc đâu ai coi? Lúc đó đồ bán ế. Chuyện nhiều như là anh chị em chỉ nghiên cứu thôi. Lúc đó thì không mấy chùng người mà làm kim tự tháp giàu! Mấy người bán kim tự tháp giàu. Quần áo đâu ai coi, hết rồi. Đó là thay đổi cái môi trường, mà chỉ có Thượng Đế xoay chiều đổi hướng việc này, thì rất dễ dàng. Chúng ta thì làm hàng tỷ năm chưa thành công, hàng trăm ngàn năm chưa thành công. Nhưng Thượng Đế chỉ xoay qua, xoay lại một thời gian ngắn nhất, 5 tuần, 3 tuần, 2 tuần, 1 tuần, xong. Cũng như anh chị em bây giờ cũng vậy. Anh chị em thì học thời gian ngắn nhất, trong thời gian ngắn nhất anh chị em đạt được những kết quả, thì so lại đi, anh chị em và tôi giống nhau, mà đạt được những hình thức thế này, thì các đấng chắc có lẽ gấp trăm gấp triệu lần của mình, thì việc thay đổi anh chị em đừng lo. Trong tương lai, người thực hiện chương trình là mình, người giúp chúng ta là các đấng thiêng liêng cao cả tối cao giúp cho chúng ta. Chúng ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ này, không có khó khăn gì hết trong sự luyện tập của chúng ta, mà chúng ta thực hiện. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Câu thứ hai, tôi nhắc lại. Tôi đây, hồi xưa tôi cũng dở lắm. Khi tôi học, tôi thực hành, tôi cũng dở lắm. Tôi mặc dầu linh hồn tôi được các đấng thiêng liêng cao cả dạy cho tôi rồi, nhưng chưa có kinh nghiệm. Vì chỗ chưa có kinh nghiệm đó, mỗi ngày một giờ, bất cứ thời gian, không gian nào, tôi cũng được các đấng thiêng liêng cao cả dạy tôi học hết. Khi tôi học giỏi rồi, các đấng tách rời ra để cho linh hồn tôi tự quyết định. Thì lúc đó, tôi tự quyết định. Tuy nhiên, đôi khi những cái gì trở ngại thắc mắc, tôi không thể hiểu hoặc giải quyết được, thì tôi tịnh tâm, tôi thiền. Tôi được ông thầy vô hình dạy tiếp. Bây giờ đây, cách nay cũng trên một năm về trước, với một số anh chị em học lớp 5.2 tại Thái Lan, Pattaya tôi khuyến trong những trường hợp thiên tai địa ách, anh chị em tập trung một thời điểm, gửi cái năng lực đó, cộng với năng lực của tôi kết hợp lại, anh chị em gửi đi. Sau một năm, hơn một năm sau khi tôi dạy lớp sáu đầu tiên, cũng ở tại Thái Lan. *Dùng cái năng lực của kim tự tháp, tạo cho mình năng lực*, gửi đi bằng cái năng lực của mình tập được, bằng cái năng lực mà Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta giải quyết cho những người bệnh trong vấn đề thiên tai cũng có, lương thực, thực phẩm, hoa màu. Chúng ta cũng đã giải quyết, từ gần một năm nay, và đạt được những thành quả đáng kể, thứ nhất là vùng Đông nam châu Á, Á châu, trong vấn đề nông lâm ngư nghiệp, vấn đề sức khỏe, thì chúng ta đã đạt được rất nhiều rồi. Do đó, năm 1997 thì tôi bỏ thêm một thời gian để dạy lớp sáu này, là lớp sáu lần thứ tư. Hai lớp sáu kia thì tôi dạy mục đích giống nhau, nhưng đặc biệt lớp sáu này, thì tôi dạy khác hơn lớp sáu trước, bởi một số anh chị em Âu châu này nghiên cứu rất nhiều trong cái năng lượng vũ trụ, nghiên cứu rất nhiều trong cái phương cách kim tự tháp. Đó tôi hướng dẫn và trả lời những cái bí mật kim tự tháp, tại sao tạo ra năng lượng vũ trụ, bằng hình hài giả tạo này, nhưng với công thức thực hiện thì phù hợp với sự tiếp thu năng lượng vũ trụ, do đó, *mỗi lần tập cái kim tự tháp nhỏ này, tất*

cả năng lượng vũ trụ sẽ vô trong cơ thể của anh chị em bằng sức chịu đựng của anh chị em tập luyện được, thì lúc đó anh chị em mới gửi cái năng lực của mình tiếp thu được của vũ trụ, gửi vùng bị nạn tai, thì giúp vùng bị nạn tai bớt đau khổ. Cũng như tôi trình bày với anh chị em năm rồi, cũng như các năm trước, tôi nhìn lên bản đồ thế giới, tôi thấy đau buồn quá. Đau buồn chỗ còn, chỗ mất. Chỗ chết nhiều, chỗ chết ít. Vì chỗ đó tôi cũng cố gắng dạy, tạo điều kiện cho anh chị em nghiên cứu ngày càng nhiều, tạo cho anh chị em càng ngày có năng lực càng nhiều để chúng ta giải quyết trên bản đồ thế giới không phải bị tai nạn, bởi đất đai, hoa màu con người ta không bị chết chóc. Vì chỗ đó tôi cố gắng dạy và tạo cái năng lực mạnh này cho anh chị em để đáp ứng nhu cầu, anh chị em dùng cái năng lực mạnh mà Thượng Đế ban cho chúng ta qua sự luyện tập của anh chị em, để anh chị em giải quyết vùng đó. Thay vì bị nặng thì chúng ta sẽ giải quyết không có bị nặng, bị nhẹ và không trở ngại, để chúng ta giữ phần đất lại, giữ nhân loại lại, để đáp ứng nhu cầu, cùng với chúng ta học hỏi nghiên cứu tiến hóa, để có dịp chúng ta sẽ đi nơi khác lập nghiệp và giúp nơi đó có một cuộc sống có xã hội loài người giống như chúng ta ở quả địa cầu này bao nhiêu tỷ năm vậy. Đó là mục đích của Thượng Đế lấy chúng ta làm một sự thí nghiệm, lấy chúng ta để có sự học hỏi, lấy chúng ta được sự dạy dỗ của Thượng Đế và cũng chính chúng ta được Thượng Đế sẽ di chuyển các vùng khác mà giúp các vùng đó có cuộc sống loài người như chúng ta. Chẳng những như hỏa tinh, hoặc ánh sáng trên mặt trời, mặt trăng, tôi thí dụ những trường hợp đó trong tương lai. Thì bây giờ đây quả địa cầu chúng ta đang ở đây, thì sẽ được sự học hỏi, được sự thí nghiệm của Thượng Đế, huấn luyện của Thượng Đế và được sự luyện tập của chúng ta. Khi chúng ta thành công thì chắc chắn chúng ta sẽ di chuyển một chỗ khác để lập nghiệp, và chính chúng ta sẽ giúp nơi đó, bằng ánh sáng của chúng ta tập trung vào một điểm, đưa hết quả địa cầu này về một nơi mà nơi đó chưa có xã hội loài người ở. Đó là trong tương lai, có lần tôi có nói trong cuốn sách đó, hoặc có nhiều lần tôi trình bày với một số anh chị em trong cuộc tham khảo nghiên cứu trong lãnh vực tâm linh. Tôi trình bày hết cho anh chị em những gì tôi hiểu được, tôi biết được tôi trình bày. Tôi mong rằng anh chị em có sự đóng góp nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn cho cuối thế kỷ 20 này, không có bị vấn đề thiên tai. Do đó, thì tại sao anh chị em không có nghĩ 5 phút, 3 phút mà nghĩ 30 phút là lý do mà chúng ta muốn bảo vệ vùng A đang gặp nhiều khó khăn, có thể là tan rã toàn bộ. Đó là lý do tôi hướng dẫn anh chị em tập kim tự tháp này, và chúng ta gửi năng lực mạnh. Năng lực mạnh là chính tình thương cao cả Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta sẽ hóa giải vùng bị nạn tai để trở lại vùng an ổn.

115/ Kính chào Thầy, Thầy có kể về vị thầy của Thầy, ông Tổ Dasira Narada thứ 11. Khi Thầy đề cập đến vị thầy vô hình, có phải là Thầy nói đến vị thầy của Thầy không? Và chúng con có được nhận những sự dạy dỗ của vị thầy này hay không?

Câu hỏi thứ hai là về sự tiến hóa của linh hồn. Cho cơ thể vật chất này, Thầy có dạy cho chúng con dùng hệ thống các tuyến, tuyến tủy và tuyến yên để giúp cho linh hồn tiến hóa. Khi chúng ta tiến đến một mức cao là thể xác được nhẹ nhàng rồi, chúng ta có còn cần đến 2 cái tuyến này để giúp chúng ta tiến hóa thêm, hay sẽ có một hệ thống mới trong cơ thể chúng ta sẽ dùng đến? Xin cảm ơn Thầy.

Tôi giải thích cho anh chị em rồi, thế kỷ 20 trở về trước, tôi, tất cả anh chị em, chết đi sống lại, sống lại, chết đi, biết bao nhiêu đời, biết bao nhiêu kiếp rồi. Tới giờ sau cùng này, chúng ta tiếp tục thêm một điểm, mà điểm đó – ngay tại hội trường này, cái điểm, những lớp tôi dạy cho anh chị em học Nhân điện, đó là cái linh hồn chúng ta tập trung vào một điểm, điểm đó đó. Tất cả linh hồn của anh chị em ngành Nhân điện trong đó có tôi, sẽ hòa hợp lại học hỏi, nghiên cứu, phát triển trong lãnh vực những vị thầy vô hình dạy chúng ta để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, mà nhiệm vụ này Thượng Đế giao cho chúng ta. Chúng ta đã có kết quả rồi. Mấy ngày qua tôi trình bày với anh chị em những sự kết quả thành công của linh hồn chúng ta rồi, bây giờ chúng ta có đầy đủ khả năng, đầy đủ quyền năng kết hợp lại với quyền năng khả năng tối thượng của các đấng thiêng liêng cao cả. Thượng Đế ban cho chúng ta, chúng ta giúp cho nhân loại. Mà nhân loại đó là con cháu của chúng ta bây giờ và cho tương lai. Thì chúng ta đã thành rồi, anh chị em muốn thành cái gì nữa đây? Bây giờ chúng ta chỉ đến đây, để hoàn thành một nhiệm vụ là giúp cho nhân loại, là phát triển trong lãnh vực tâm linh, cùng với chúng ta trở về con đường giải thoát, là chúng ta sẽ về con đường ánh sáng. Đó là nhiệm vụ chúng ta đã hoàn thành. Vì chỗ đó thời kỳ này chúng ta đã giỏi rồi. Chúng ta mới biết bảo vệ thể xác. Trước kia chúng ta cũng giỏi, nhưng mà chúng ta tiếc cái xác chúng ta, dùng những chất hóa học, những chất đặc biệt để ướp xác chúng ta, chúng ta hy vọng rằng một ngày nào đó linh hồn chúng ta trở lại thể xác, nhưng mà thể xác muốn hủy hoại toàn bộ. Bây giờ đây, chúng ta sẽ ở với cái thể xác này bằng linh hồn giỏi, chúng ta biết cách giữ cái thể xác này càng lâu dài để chúng ta phục vụ, phục vụ đây là cho nhân loại. Khi nào chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, mà chúng ta sẽ giải quyết được, anh chị em giúp được một tỷ người, hai tỷ người, ba tỷ người, xong nhiệm vụ thì anh chị em trở về giải thoát, trở về khối sáng, mà chính khối sáng đó anh chị em cũng chưa yên. Nhìn lại phía sau, thế hệ mai sau, con cháu chúng ta tiếp tục nữa, thì dù anh chị em không muốn thành con người, thì chính với cái năng lực mạnh của anh chị em, anh chị em truyền thẳng direct những người mà anh chị em muốn giúp, trong khoảnh khắc, anh chị em dạy cho linh hồn người đó càng ngày càng giỏi, thì anh chị em sẽ rời khỏi cái linh hồn của người đó mà trở về con đường giải thoát nữa, bằng ánh sáng nữa. Tôi e rằng, khi anh chị em quen giúp đỡ nhân loại rồi, đã thành con người rồi, anh chị em thấy mặc dầu khổ thiệt, mặc dầu gây xáo trộn cho anh chị em thiệt, nhưng còn nói chuyện được, còn vui được. Còn anh chị em về trên kia, không nói gì hết. Tôi cũng vậy, vì chỗ đó chúng ta xuống dưới này, mặc dầu là anh chị em thấy khổ cực thiệt, nhưng mà đôi

khi anh chị em ngồi uống rượu đó, nói dóc chơi đó, vui cười thoải mái. Còn trên kia thì không khí không. Cũng buồn lắm. Vì chỗ buồn, vì chỗ anh chị em thấy người ta đau khổ, vì lý do mà anh chị em thương người ta, thấy người ta khổ nhiều hơn, anh chị em nhảy xuống đây. Còn chuyện buồn thì xuống đây anh chị em tạo niềm vui cho mình. Mà anh chị em cứ nói xuống đây là bể khổ của trần gian. Bể khổ của trần gian mà thấy được nhiều người, nhiều người xấu, nhiều người đẹp, anh chị em được đi nước này, nước kia du lịch. Ở trên kia không có đi nước nào, nhìn xuống mà tiếc. Tiếc, anh chị em nhảy xuống nữa. Nhảy xuống nữa. Anh chị em biết khổ mà nhảy xuống. Khi mà vui anh chị em không bao giờ sợ khổ. Mà lúc bắt đầu khổ, anh chị em nói tại sao, tại sao? Mà lúc anh chị em nhảy đầm, đâu có bao giờ khổ? Sướng quá, quên tất cả hết. Anh chị em đứng nghe điệu nhạc nhảy đầm một cái, là tất cả những khổ anh chị em bỏ hết. Lúc đó sung sướng nhưt. Rồi anh chị em học cái bài nhảy đầm đi. Khi đứng nhảy đầm có ánh sáng niềm vui, anh chị em giữ ánh sáng niềm vui hoài, trường hợp nào anh chị em cũng nghĩ tới nhảy đầm hết thì anh chị em đâu có khổ. Tại vì anh chị em buông nhảy đầm ra, anh chị em nói: “bây giờ làm mệt quá, khổ quá”. Thì lúc mà nhảy đầm thì giống như lúc làm mệt, lúc nào tôi cũng vui hết đó, thì anh chị em làm sao khổ được. Do đó chúng ta không có cần giải thoát đâu. Nhưng chúng ta làm xong nhiệm vụ, giúp cho tất cả mọi người theo cái chiều hướng mới rồi, chúng ta sẽ nhường lại cho những người đó để người đó giúp lại thế hệ mai sau. Cũng như tôi đây, cách nay 5 năm về trước, anh chị em đâu có biết dạy lớp 3 phần lý thuyết là gì? Anh chị em ráng cố gắng làm thế nào gặp ông Thầy, mở luận xa 100% là anh chị em vui rồi. Qua câu chuyện này, tôi thương tâm cho một số anh chị em bên Âu châu nhiều nhưt. Hồi xưa khó khăn lắm. Đôi khi trong những sự khó khăn của anh chị em đang ngồi lớp học này, từ Âu châu phải qua Hoa kỳ học, anh chị em sẽ bị đủ trở ngại hết. Trở ngại người đi trước, người đi sau, hành trình, mua chuộc. Tôi bên Mỹ hoàn toàn không biết gì hết. Gửi đơn đi học, 6 tháng sau, một năm sau, tôi không thấy cái đơn. Anh chị em thì đưa đơn trước, người ta đưa đơn sau, chừng gặp tôi thì một năm rưỡi chưa học. Hỏi Thầy ơi, nộp đơn một năm rưỡi rồi. Người ta nộp 3 tháng đi học. Anh chị em nộp một năm rưỡi, chưa đi học. Bởi những người áp phe, những người cận, thân, những người nịnh, thành ra mấy người kia cho đi, còn anh chị em đâu có nịnh, anh chị em đâu biết áp phe, ngồi ngồi chờ. Vì chỗ anh chị em đi sau, bây giờ anh chị em về trước. Những người áp phe người ta đi mất hết rồi. Học rồi, đi mất hết rồi. Còn anh chị em bị thiệt thòi, vì lý do học sau, bây giờ mới vô học lớp sáu, anh chị em giỏi hơn người ta. Đôi khi anh chị em đi sau mà về trước. Đôi khi người ta đi trước không có duyên, về sau, mà về ngã cụt, hết đường đi. Đụng plafond rồi đi đâu có được. Anh chị em thì biết cách, giở plafond lên, lên plafond đi trực thăng, đi nữa. Do đó thì qua câu hỏi của học viên này, thì chúng ta thực hiện đi, rồi hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta lên đường, không có gì trở ngại hết. Nhưng chắc chắn chúng ta sẽ có nhiều trách nhiệm giúp cho mọi người trong chiều hướng mới, nếu

chúng ta không có trách nhiệm thì chắc chắn giờ này tôi và anh chị em không có họp lại một điểm, mà tôi cùng với anh chị em nghiên cứu đâu.

Đi lại vấn đề, qua câu hỏi học viên này, chỉ còn một con đường duy nhất, chúng ta hiểu được, biết được thì chúng ta cố gắng thực hành, thực hiện, để đóng góp giúp cho nhân loại, cái điều kiện quan trọng nhất là năm tới và cuối thế kỷ 20 này, chúng ta sẽ giải quyết mọi vấn đề khó khăn cho nhân loại, đó là một sự đóng góp rất lớn cho chúng ta.

116/ Kính thưa Thầy, cô này xin có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, Thầy thường nhắc là có hai con đường. Một là con đường bên mặt, và hai là con đường bên trái. Đối với cô, nếu chúng ta queo mặt thì đó là con đường của ánh sáng và tình thương. Nếu chúng ta chọn con đường tay trái thì đó là tự ngăn cách, đó là con đường của sự tự tôn, tự đại, của sự nóng giận, sự sợ hãi, và sự phán xét những người khác. Thì tất nhiên chúng con phải có một sự lựa chọn. Nhưng đối với cô thì cũng khó khăn, vì mỗi ngày là một chuỗi dài của tất cả sự lựa chọn. Mỗi một ngày đôi khi cô thấy cô làm rất là nhiều điều lỗi, cô lo ra, không biết là cô có đi con đường đúng hay không? Và xin Thầy giải thích là làm sao chúng con có thể biết được, làm sao giúp chúng con để lúc nào chúng con cũng ở trên con đường đúng? Xin Thầy giải thích và giúp chúng con.

Câu hỏi thứ hai, Thầy cũng có đề cập rằng không có xấu và cũng không có cái tốt. Thì cái xấu và cái tốt là một. Và Thầy cũng có khuyên chúng con, đừng có queo trái, đi vào con đường đúng, đừng đi vào con đường sai. Vậy thì cô nghĩ rằng câu không có tốt có xấu, thì cũng thuộc vào như là công việc, một sự cố gắng để hợp nhất để đạt đến Thượng Đế. Thì tất nhiên chúng con phải tránh ... (mất đoạn nhỏ)

Thầy có nói loài người đã có 6 tỷ năm rồi mới đạt được trình độ cao hơn trước, và chúng con cần phải học hỏi 2 tỷ năm nữa thì mới đạt đến trình độ cao hơn. Một khi chúng ta đạt đến trình cao đó rồi thì chúng ta phải làm gì? Loài người sẽ phải làm gì? Lúc đó sẽ ngưng và nghỉ xả hơi, hay là lúc đó loài người sẽ có một chương trình khác? Nhưng với chương trình mới đó thì chúng con vẫn còn là giống người, hay là thế nào?

Thời gian không còn dài nữa, ngắn thôi, nhưng 3 câu hỏi này tôi tóm tắt lại hết, cho anh chị em đầy đủ ý nghĩa. Thứ nhất, trong vấn đề tôi nói là bóng tối, ánh sáng, cái tốt, cái xấu là một. Khi nào anh chị em thấy cái tốt, cái xấu là một thì anh chị em mới thành chánh đẳng, chánh giác được. Đó là lúc chúng ta nhắm mắt ở cõi đời này, bỏ thể xác này – từ thế kỷ 20 trở về trước – nghe cho rõ! Thế kỷ 20 trở về sau nó khác. Tại vì trong 3 năm tới đây, chúng ta sẽ thực tập bằng cái kim tự tháp này. Thể xác chúng ta bây giờ 50 kilo, thì trong tương lai nó nhẹ nhõm trong vòng 20 gram thôi, 50 gram thôi, 10 gram thôi. Nó bằng tương đương với cái linh hồn thì chúng ta nhẹ như cái này. Thì anh chị em đâu có thấy xấu hoặc tốt nữa? Đó

là anh chị em biết cách điều khiển thể xác của anh chị em bằng ánh sáng, bằng sức mạnh của năng lượng vũ trụ, bằng sức mạnh của điện năng của Thượng Đế thì anh chị em đâu còn phân tách tốt hoặc xấu, dữ và hiền nữa. Anh chị em đạt tới mức độ đó rồi, cách nay 200 000 năm về trước chúng ta đã đạt rồi, chứ không phải chưa đạt. Tại vì chúng ta quá ích kỷ, dành riêng cho chúng ta mà chúng ta không muốn giúp nhân loại, do đó Thượng Đế sẽ cô lập toàn bộ chúng ta, quyền năng khả năng tối thượng của đấng thiêng liêng cao cả cô lập chúng ta toàn bộ. Từ một ánh sáng mà tạo lại một hình hài nặng nhọc, nặng nhọc tới giờ phút này, là cuối thế kỷ 20 này chúng ta phải tiếp tục lại, hiểu được quyền lợi ánh sáng này, cái ánh sáng này là quyền lợi của nhân loại chứ không phải quyền lợi cá nhân, không phải quyền lợi cho dân tộc. Ai cũng là con của Thượng Đế hết. Ánh sáng thì nuôi muôn loài vạn vật. Mà nếu chúng ta ích kỷ, biết cách sử dụng ánh sáng riêng cho chúng ta, riêng cho dân tộc chúng ta, do đó nguyên cái châu Atlantis mà Thượng Đế đã cảnh cáo ba lần, đi xuống lòng biển. Lần sau cùng, mất tất cả. Và lần sau cùng đây, cách nay 70 000 năm về trước. Bây giờ chúng ta mới bắt đầu lại. Thời kỳ mà cách nay 200 000 năm về trước chúng ta đã được thành công rồi, chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ rồi, chúng ta tạo cái hình hài giả tạo này thành một ánh sáng rồi. Bây giờ chúng ta học lại, thì khi mà anh chị em đạt được cái đó thì đâu còn thấy tốt hay xấu nữa. Anh chị em không phải là trai, anh chị em không phải là gái nữa. Đó là ánh sáng của Thượng Đế, ánh sáng của tình thương mà tình thương thì thấy cái nào cũng thương hết. Thượng Đế thì người tốt cũng thương, người xấu Thượng Đế cũng thương. Người tốt lại gần Thượng Đế, sẽ thành tốt hơn. Người xấu đến gần Thượng Đế thì Thượng Đế sẽ tạo cho người xấu thành người tốt. Thì tất cả anh chị em phải đều về đường mặt (phải) hết. Anh chị em queo đường trái thì đi lâu quá rồi, chưa tới đường mặt. Khi anh chị em trở về, nói Thượng Đế ơi cứu con, giúp cho con về đường mặt. Đây nè, con lấy đây, đưa qua, con tới đây liền. Tôi tóm tắt lại thôi nhe. Cái đó gọn cho anh chị em. Còn bây giờ 2 tỷ năm, 6 tỷ năm, con người chúng ta bị ràng buộc bởi cơ thể vật chất, bởi hình thức này, hình thức khác. Bây giờ đây, chúng ta cũng đi tắt. Người ta đi bốn năm chục năm, một trăm năm. Anh chị em tốn 5 ngày, 10 ngày, 15 ngày. Một mình anh chị em thôi, không cần nhiều. Trong khi đó xã hội loài người tốn 100 năm, hai người, nhiều khi 150 năm, hai người, ba người, nhưng tới giờ này chưa đạt được kết quả 100%. Anh chị em thì đã đạt được kết quả 100%, mà chuyện nhỏ nhất đây là đưa linh hồn bất tử, bất diệt. Chuyện nhỏ nhất đây là cái bệnh, hiện tại nhân loại chưa giải quyết được. Chỉ hai lãnh vực đó, tôi thường nhắc đi, nhắc lại cho anh chị em hoài. Để tôi mong rằng anh chị em hiểu được việc làm của chúng ta, hiểu được ý nghĩa mà chúng ta học hỏi nghiên cứu để giúp nhân loại, thì anh chị em khỏi lo gì hết. Chỉ một điểm duy nhất là chúng ta làm thế nào mỗi ngày cố gắng thường xuyên luyện tập, để đúng thời điểm, cơ hội, chúng ta phát triển giúp cho nhân loại cần đến chúng ta, đó là sự mong đợi của chúng ta. Đó là sự thành công của chúng ta giúp nhân loại không có bị chết mà *giúp nhân loại thay đổi cái tư tưởng*, từ một

người tốt trở thành người tốt hơn. Từ một người xấu trở lại một người tốt. Từ một người không có tình thương thì giúp cho có tình thương. Từ một người có tình thương ít, giúp cho người ta tình thương nhiều. Thì chắc chắn trận tự xã hội do chúng ta đóng góp giúp nhân loại ở cuối thế kỷ 20 này. Qua câu hỏi này, nếu vấn đề trình bày chi tiết một, đôi khi nhiều quá, anh chị em nhớ không hết. Nhưng mà tôi tóm tắt lại một câu ngắn gọn. Sự việc xảy ra trước kia, sự việc bây giờ và cho tương lai, nếu anh chị em ý thức được thì không có sợ gì hết. Chỉ còn có một đường duy nhất chúng ta chọn là đường chúng ta nghiên cứu được thành công giúp cho nhân loại. Trong nhân loại có dân tộc và gia đình của chúng ta. Qua câu hỏi của học viên này thì sự nghiên cứu nhiều lắm. Tất cả những ngày trong lớp sáu này cũng như những lớp học trước kia, tôi dẫn giải cho hết từng chi tiết một. Sở dĩ tôi dẫn giải dài dòng là anh chị em mới quá, chưa hiểu được nhiều, chưa có dịp nghiên cứu nhiều. Thì tôi dẫn giải từ lớp 5.1, 5.2, bây giờ vô chung lớp sáu, trong sáu ngày qua, tất cả những câu hỏi anh chị em nêu ra, tôi trả lời hết rồi. Tôi tóm gọn lại một trang giấy, trong vòng sáu ngày qua, tám ngày qua thì anh chị em sẽ biết tất cả. Mà biết tất cả thì anh chị em sẽ học hỏi nghiên cứu thành công thời gian ngắn nhất. Chứ còn bây giờ tôi viết cho anh chị em một chồng sách như thế này, anh chị em nội mà thuộc sách không, mất thời gian rồi. Anh chị em vừa coi, vừa suy nghĩ, anh chị em vừa tính toán, thì thay vì một chồng sách như vậy tôi tóm gọn cho anh chị em 3 trang giấy. Ba trang giấy này anh chị em học tất. Học tất để làm gì? Để đủ thời gian thực hành đóng góp giúp nhân loại cuối thế kỷ 20 này, nhân loại sẽ bị đau khổ, đang bị chết chóc. Vì chỗ đó tôi tóm lược lại tất cả câu hỏi anh chị em nêu ra, bằng những trang giấy ngắn gọn, đầy đủ sự thực hành của anh chị em, đầy đủ sự nghiên cứu để đáp ứng nhu cầu anh chị em giúp cho nhân loại trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta. Ba câu hỏi thì dài lắm. Nếu mà anh chị em học lớp 5.1, và lớp 5.2 tôi sẽ dạy cho anh chị em dài lắm. Nhưng mà tôi nhớ tôi dạy hết rồi. Bây giờ tôi tóm tắt lại lớp 6, cho anh chị em, thay vì phải ôn bài, nhưng mà tôi ôn bài cho anh chị em một đoạn ngắn thôi, anh chị em thuộc hết. Khi mà tôi tóm tắt một đoạn ngắn thì tôi đưa vô computer trong đầu anh chị em, anh chị em nhớ hết. Chứ tôi nói tràng gian đại hải, nửa tiếng, một tiếng, hai tiếng, ba tiếng, vô, vô, vô, vô, ... hỏi nhớ không? Không nhớ. Bây giờ đây, 5 phút thôi, 3 phút thôi, 7 phút thôi. Những phút ngắn gọn này nhưng mà vô trong óc của anh chị em, bắt buộc anh chị em phải nhớ hết. Mà nhớ thì thực hành theo những cái nguyên tắc, những cái điều kiện, thì anh chị em sẽ đạt được những kết quả cao. Chính những kết quả cao này đóng góp giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này, mà nhân loại không có chết. Hết. Chứ nếu cái này tôi câu giờ, thì tôi câu bây giờ tới ngày mai, anh chị em không học thêm gì hết trơn. Anh chị em hỏi thì nhiều lắm, nhưng tôi tóm gọn 3 câu thành một câu trả lời ngắn gọn, resumes, tổng kết lại hết cho anh chị em, anh chị em khỏe quá. Thay vì anh chị em học bài, tôi học dùm cho anh chị em hết rồi. Tôi chỉ chỉ cho anh chị em mấy công thức thôi. Được không? Không được. Tốt không? Tốt. Xấu không? Xấu. Anh chị em chỉ cần cái số không, anh chị em đậu rồi, để

quá. Tôi làm bài cho anh chị em hết rồi. Bây giờ đúng không? Anh chị em để chữ đúng. Sai, anh chị em để chữ sai. Rồi. Chấm, mười trên mười. Tres Bien, very good. Very very very good. For everybody, not for me. Cho tất cả anh chị em chứ không phải cho tôi. Ngắn gọn, chứ đâu có thời gian nhiều. Qua câu hỏi học viên này, qua sự trả lời của tôi, học viên này sẽ thông suốt hết. Anh chị em về thực hành, thực hiện giúp cho mình, giúp cho người khác, trong đó có gia đình dân tộc của chúng ta. Un point final. Chấm xuống hàng, chứ không phải hết đâu. Un point a la ligne, chứ, chấm xuống hàng. (tôi nói lộn, không phải un point final, là chấm dứt, quên)

117/ Ông này xin có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, ông xin hỏi Thầy về các ảnh hưởng của cơ cấu, cơ trúc của ánh sáng trên chúng ta, trên quả địa cầu và trên sự tiến triển tâm linh của chúng ta?

Ông xin trình, NASA có chụp một cái hình trên hỏa tinh, thấy có những hình thù như kim tự tháp, vậy ông xin hỏi Thầy có ý kiến gì không?

Tại sao bây giờ nhân loại mới ý thức tìm những mật mã của kim tự tháp? Dù cho bằng hình giấy, dù cho bằng mica, dù cho bằng carton, mà thực hiện kim tự tháp. Ai cũng muốn thực hiện kim tự tháp để tạo một cái năng lực cho chính mình, bảo vệ cho chính mình, bảo vệ cho môi trường xung quanh của quả địa cầu. Ai cũng thực hiện được, nhưng mà tất cả công thức anh chị em biết được có một phần trăm, thì làm sao có kết quả được khi anh chị em thực hiện kim tự tháp dù thiệt, dù giả, dù đúng, dù sai? Vì chỗ đó một số anh chị em nghiên cứu mà có lần tôi trình bày với anh chị em. Trước kia, sách vở viết kim tự tháp có từ 5 000 năm. Sau này, viết kim tự tháp có từ 14 000 năm, chênh lệch 9 000 năm, thì tôi hỏi anh chị em làm sao có cơ hội mà nghiên cứu cho đúng cách được? Chưa nói tới những mật mã này, họ tạo ra những chữ trong cuốn sách cổ tự, họ tự đặt ra những mật mã đó, họ nghĩ rằng sẽ nghiên cứu thành công. Nhưng mà hoàn toàn, những mật mã đó, những cổ tự đó trật hết. Thì anh chị em làm sao nghiên cứu được? Tôi cũng vậy. Các nhà bác học Hoa kỳ cũng vậy, các nhà khoa học các nước trên thế giới đến Ai Cập, nghĩ rằng họ sẽ nghiên cứu sách vở viết ra, đọc cuốn sách ghép lại những chữ, những số, đưa công thức, nhưng trật. Tại vì không phải không nghiên cứu đúng, tại viết trật, làm sao anh chị em nghiên cứu trúng được? Vì chỗ đó tôi cũng thất bại, cũng như bao nhiêu người khác. Thì tôi trình bày với anh chị em những sự thất bại của tôi, tôi ngồi thiền định, thì tôi được dạy những công thức đó. Và chính công thức đó mà tôi đem áp dụng trong mấy năm qua, mà tôi dạy anh chị em trong ngành Nhân điện của chúng ta. Đi lại vấn đề, trong vấn đề các nhà khoa học trên thế giới, từng nói chụp được kim tự tháp dưới biển, chụp được kim tự tháp ngoài không gian. Tất cả mọi nơi đều nghiên cứu trong lãnh vực kim tự tháp tạo ra năng lượng. Nhưng mà đâu phải đơn giản vậy. *Nếu anh chị em không phải là người viết ra cái công thức này, thì chắc chắn anh chị em sẽ không hiểu đâu. Chỉ có người viết*

ra công thức này mới trở lại quả địa cầu, mới áp dụng công thức này đúng được. Và chính những công thức này cộng thêm với năng lực của Thượng Đế, các đấng thiêng liêng tối cao giúp cho chúng ta, thì chúng ta mới nhớ lại hết tất cả những công thức mà chúng ta thực hiện từ trước để đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, cái chung mà không phải cá nhân của chúng ta, hoặc dân tộc chúng ta nữa. Thì sự học hỏi nghiên cứu của chúng ta thời gian qua, trong 8 năm qua tôi dạy học ngành Nhân điện, gần nhất là hai năm nay chúng ta nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ rất nhiều, để chúng ta chuyển cái năng lượng vũ trụ này đi các nơi giúp cho chúng ta hết bệnh, hết đau và giúp những môi trường khác, mà trong 7 ngày qua tôi có trình bày với anh chị em ở lớp học này. Cũng như các lớp học trước của 5.1 và 5.2. Bây giờ đây, qua câu hỏi của học viên này, thì tôi trình bày, trong tương lai, chúng ta khỏi cần đi tốn kém hàng tỷ đôla, phải cần phương tiện tối tân từ quả địa cầu lên tới hành tinh này, lên ánh sáng mặt trời, lên cung trăng để tìm ra những cái nghiên cứu, đem xuống quả địa cầu chúng ta thực hiện. Trong khi đó anh chị em chỉ tốn có mấy chục đồng thôi, tôi mua tôi tặng cho anh chị em. Tôi đặt hàng tôi tặng cho anh chị em. Mà chính anh chị em cũng đơn sơ đơn giản bằng một cái hình hài kim tự tháp, một cái phương tiện không có giá trị đối với người khoa học, một phương tiện không có giá trị đối với những người có tiền, hoặc quyền thế. Đây là không có giá trị gì hết. Tuy nhiên chúng ta sẽ thực tập bằng những năng lượng của kim tự tháp này, chúng ta biết cách sử dụng thì chúng ta tạo năng lượng cho mình, và chính năng lượng này giúp cho mình và giúp muôn loài ở quả địa cầu chúng ta đang ở đây. Do đó ánh sáng mặt trời, không khí, tất cả những sự việc đó thì chúng ta sẽ nhường lại cho anh chị em khoa học, tại vì chúng ta không phải là khoa học, tuy nhiên chúng ta lại thực hành được, một điều trái ngược nhất mà các nhà khoa học trên thế giới đang suy nghĩ, đang lo ngại – tại sao người ta bỏ công, bỏ sức, bỏ tiền, bỏ bạc, bỏ thời gian nghiên cứu năm chục năm, một trăm năm, hy sinh không biết bao nhiêu người, bỏ không biết bao nhiêu tỷ đôla, đem lại những kết quả mà không gặt hái được giúp cho lãnh vực khoa học, giúp cho nhân loại – trong khi đó chúng ta không có tiền, không có bạc, không có phương tiện, những cái việc đó chúng ta thô sơ nhất, nói tóm lại là con người chúng ta bình thường nhất mà tại sao anh chị em thực hiện được? Đó là câu đầu đề cho thế giới năm 1998, sẽ chú ý anh chị em, chứ không phải chú ý tôi đâu. Tôi họ không cần tới đâu. Người ta sẽ nghiên cứu anh chị em. Người ta sẽ đặt vấn đề với anh chị em, tại vì chính anh chị em sẽ thực hành. Dựa vào những sự thực hành kết quả của anh chị em thì người ta sẽ nghiên cứu bằng bộ óc của anh chị em như thế nào, bằng việc làm của anh chị em như thế nào, và bằng sự nghiên cứu học hỏi của anh chị em thế nào, mà anh chị em đạt được những kết quả ngoài sức tưởng tượng của các nhà khoa học đã nghiên cứu 50 năm chưa được kết quả, 100 năm chưa được kết quả, mà ngược lại, anh chị em không biết gì nghiên cứu hết, chỉ biết cách thực hành, thực hiện, tu học, tu luyện bằng một cái phương tiện giả tạo này, bằng một cái phương tiện đơn sơ này, mà chứa hàm nhiều cái năng lực mạnh, anh chị em giải quyết vấn đề. Đó,

cũng là một cái đề tài lớn nhất, bắt đầu năm 1998, có thể là đại cơ duyên. Mà nếu đại cơ duyên tới rồi thì một số anh chị em trung tâm trong này đây, anh chị em nghe cho rõ nghe. Nếu vì quyền lợi của nhân loại, để tránh tình trạng nhân loại không có chết, thì cái đó là đứng hàng đầu cho thế giới. Sở dĩ tôi trình bày, anh chị em cũng đừng có lo nghe. Ý tôi muốn nói đây, nếu mà rủi ro, mà thời gian không cho phép tôi dạy học, thì tiền, cơ quan Liên hiệp quốc trả lại cho anh chị em gấp mười lần. Nếu mà anh chị em mà có bỏ tiền ra, đóng tiền chi phí, tiền deposit, tiền anh chị em mượn phòng, tiền anh chị em hoàn tới, hoàn lui, nếu thất thu một thì Liên hiệp quốc trả cho anh chị em mười. Tôi nói mười chứ nhiều khi trả một trăm lận. Nhưng mà mười thôi, nhiều quá xài không hết. Thành ra anh chị em yên tâm. Đó là trường hợp bất khả kháng. Thì trường hợp bất khả kháng, thì chắc chắn anh chị em không có rảnh ngồi tổ chức lớp học. Tại người ta rình anh chị em đi hết rồi. Người ta mời anh chị em đi hết rồi. Mà người ta mới anh chị em đi hết thì anh chị em đâu có thời gian mà tổ chức lớp học. Anh chị em đâu có thời gian mà lo huấn luyện. Tôi cũng đâu có thời gian để đứng dạy cho anh chị em. Do đó cuộc họp tháng hai này vô cùng quan trọng cho chúng ta. Ý tôi muốn nói chúng ta là tất cả anh chị em học ngành Nhân điện này nói chung, và nói riêng cho một số anh chị em đã học lớp sáu, thì anh chị em đóng góp nghiên cứu để giúp ích cho nhân loại từ năm 1998 trở về sau. Năm tới là năm vô cùng quan trọng cho toàn thế giới. Những cái trở ngại, những xáo trộn toàn cầu, do đó anh chị em phải chuẩn bị tinh thần, bằng kim tự tháp này 30 giây thôi, bằng kim tự tháp này 5 phút thôi. Nhưng *sự luyện tập của anh chị em 30 giây tới 5 phút, là tôi muốn cho tinh thần của anh chị em luôn luôn vững mạnh, không có bị sợ sệt bất cứ trường hợp nào xảy ra* đối với anh chị em, đối với gia đình của mình, đối với dân tộc của anh chị em đang ở, đối với dân tộc của chúng ta bị ảnh hưởng. Chúng ta không có bị chi phối thì sẽ vượt qua mọi trở ngại đó, thì chúng ta mới giúp người khác được. Những người không có học thì họ bị xáo trộn tinh thần, thể xác. *Anh chị em có học rồi, thì phải lấy cái năng lượng này dung hòa cho mình, mà dung hòa cho người khác, để không có bị ảnh hưởng vấn đề thần kinh, làm cho người ta sẽ bị điên loạn.* Đó là hàng đầu mà chúng ta phải cố gắng thực hiện. Thực hiện để giúp cho mọi người. Mọi người như thế nào thì không thấy, chứ chuyện gần nhất đó là gia đình của chúng ta, bè bạn chúng ta, dân tộc chúng ta đang ở, dân tộc của anh chị em, dân tộc của chúng ta sẽ không bị xáo trộn bởi tinh thần, bởi thể xác. Đó là một sự việc gần nhất chúng ta phải cố gắng thực hành, thực hiện, đạt được những kết quả này để đem giúp cho tất cả mọi người đang chờ đợi chúng ta. Đó là lý do tôi trình bày trong vấn đề tổ chức học lớp này, lớp khác. Tôi thì chương trình năm nay tôi cũng đưa anh chị em hết rồi. Có một số thì tôi sẽ hủy bỏ, tôi thấy không cần thiết. Đó có thể những duyên lành mà tôi không có tới đó được. Có một số thì tôi dự trù không có tới, hoặc không có chương trình, thì ngược lại những chỗ đó tôi sẽ chêm vào mà giúp cho anh chị em. Đó là duyên lành trong vấn đề huấn luyện dạy học giúp cho tất cả anh chị em. Đó là trường hợp không có gì trở ngại. Tuy nhiên, câu trả lời của

tôi vừa rồi thì trừ trường hợp bất khả kháng, tình trạng chung cho nhân loại thì không phải một mình tôi đâu, anh chị em và tôi sẽ kết hợp lại, đi nhiều nơi, nhiều nước, nhiều quốc gia, nhiều địa phương để đóng góp. Chúng ta sẽ xây dựng một quốc gia, một châu, một nước đó để được bảo đảm nhiều mặt khác nhau. Và chính những nơi đó là những thí điểm mà chúng ta giúp cho thế giới thấy được rằng ngành Nhân điện chúng ta không phải là một người làm, mà hàng trăm người làm, hàng ngàn người làm, hàng chục ngàn người, chứ không phải một người. Thì bây giờ đây đi lại vấn đề, qua câu hỏi học viên này, qua sự trả lời của tôi, tôi hy vọng rằng anh chị em sẽ hiểu được cái này, biết được cái này, mà chuẩn bị tinh thần mình. Chuẩn bị đây là chuẩn bị đóng góp giúp cho nhân loại, giúp cho dân tộc, giúp cho gia đình chúng ta, bắt đầu cuối thế kỷ này, gần nhất là năm 1998, còn một tuần nữa, là bắt đầu năm 1998 rồi. Anh chị em ráng về hưởng tết Tây đi, được chút nào hay chút đó đi. Sau phần đó, anh chị em có rảnh, tiếp tục lên đường giúp cho người ta. Anh chị em đừng có nói, Thầy ơi, tôi còn biết bao nhiêu công chuyện, công ăn, việc làm tôi làm chưa xong, tôi giải quyết chưa xong. Được rồi, tôi thì giải quyết cho anh chị em không được, anh chị em giải quyết cho anh chị em không được. Có người giải quyết cho anh chị em trọn vẹn lắm. Cái người đó là đứng trên chúng ta đó. Ông đó giải quyết cho mình dễ lắm, khỏi lo, anh chị em khỏi sợ. Để chúng ta rảnh tay, rảnh chân đóng góp giúp giúp nhân loại. Tôi chỉ tóm tắt cho anh chị em, qua câu hỏi của học viên này, tôi tóm tắt. Mặc dầu là tôi trả lời chưa hết, nhưng mà những câu trả lời kế tiếp cho anh chị em suy nghĩ là chắc chắn anh chị em sẽ hiểu nhiều hơn hết. Do đó thì anh chị em cố gắng, học hỏi nghiên cứu, tìm hiểu bằng cái kim tự tháp này, giúp cho anh chị em, giúp cho chúng ta.

118/ Ông này xin có 2 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, cách đây 2 ngày Thầy có chỉ dạy cách trị những động vật 2 chân, như gà, vịt, khi bị nhiễm dịch, nhưng Thầy không có nói thời gian trị là bao nhiêu. Xin Thầy chỉ cho chúng con bây giờ được không?

Câu hỏi thứ hai thì dài hơn. Thầy không có giải thích nhiều về kim tự tháp, nhưng Thầy bảo chúng con hỏi những câu hỏi về kim tự tháp. Những ngày cuối này thì chúng con càng nôn nóng học, và các câu hỏi rất hay. Thầy nghĩ là chúng con hiện tại chưa có đạt đủ trình độ để Thầy giải thích thêm về những sự kiện của kim tự tháp. Nhưng con nghĩ là chúng con đã sẵn sàng và đủ trình độ để hiểu thêm. Vì sao con nghĩ như vậy? Vì hiện tại đã có vài người trên thế giới đang dạy về kim tự tháp này. Mà Thầy thì gọi hình thể đó là kim tự tháp, nhưng đối với trong toán học thì họ gọi hình thể này là một hình thể có ba mặt tam giác nối lại với nhau, một hình thể đặc biệt. Đây là một trong sáu hình thể căn bản của sự sống ở mọi nơi. Sự hiểu biết về hình thể này đã được trình bày rồi. Ai cũng có thể tìm hiểu về hình thể này qua hệ thống internet. Bất cứ ai cũng có thể qua hệ thống internet, đánh chữ "Melchizedek" thì sẽ có các chi tiết về kim tự tháp. Ngoài khía cạnh khoa học, có một khía cạnh quan trọng hơn, liên hệ đến năng lượng vũ trụ, năng lượng con người, là mặt quan trọng thứ nhì của hình thể này là về vấn đề năng lượng, nhân điện.

Cũng như sáng nay có hai học viên đề cập đến một kim tự tháp với cái đỉnh đưa lên, và một kim tự tháp với đỉnh đưa xuống, và tạo thành “Ngôi sao của David”, hai chiều. Và đây là cách tạo thành từ trường Nhân điện, và cũng là một bí mật được giữ kín từ đây. Và từ trường nhân điện này nếu được quay ở một tốc độ càng nhanh, thì chúng ta có thể đạt tới tốc độ ánh sáng và sẽ đạt được “merkaba”(từ Do thái). “Merkaba” này được coi như là động cơ của linh hồn. Khi đạt được Merkaba, tốc độ của ánh sáng, chúng ta có thể di chuyển ở tốc độ ánh sáng, và như một vật lạ từ hành tinh khác đến, chúng ta có thể xuyên qua không gian, thời gian và có thể vượt qua những chiều khác. Đây là tất cả sự hiểu biết co hiệu ở trên quả địa cầu này. Câu hỏi của ông, có thể nào Thầy giải thích cho chúng con biết về sự liên hệ giữa kim tự tháp này và cái merkaba (trình độ linh hồn chúng con đạt được để có thể di chuyển trong không gian ở tốc độ ánh sáng)

Tôi nói có rồi, chắc có lẽ anh chị em nghe không rõ, nhưng tôi bổ túc lại. Tất cả những *động vật*, tôi đâu có biết anh chị em nuôi 50 con, 500 con, 5 000 con, hoặc 50 000 con. Đó là động vật hai chân, động vật bốn chân. Do đó, sau khi anh chị em tập kim tự tháp từ 30 giây tới 5 phút rồi, thì anh chị em để kim tự tháp qua một bên. Anh chị em truyền điện bằng sixième sens của mình, bằng số lượng gà, bằng số lượng bò, số lượng những động vật hai chân và bốn chân. Khi nào mà dòng điện đi tới rồi trở về anh chị em, làm cho luân xa 6 của anh chị em nóng, hoặc dòng điện cũng như khi trị bệnh tập thể, đi rất nhanh để những động vật đó hưởng điện, và đủ điện, dòng điện sẽ trở về. Vì chỗ đó tôi không có biết căn cứ vào số lượng bao nhiêu. Nhưng *tối đa 5 phút*, bất cứ bao nhiêu động vật. Nếu anh chị em có thể mười ngàn con, năm chục ngàn con, thì có thể sẽ sử dụng trong vòng 1 phút, nhiều hơn nữa thì sử dụng 2 phút, 3 phút, nhiều nơi nữa thì tối đa 5 phút mà thôi.

Ngoại trừ trường hợp mà tôi giải thích cho anh chị em vấn đề *cây lương thực, thực phẩm*, anh chị em trồng năm trăm mẫu, ba trăm mẫu, một ngàn mẫu, thì phải làm *6 lần hoặc 12 lần*, 12 hoặc 14 lần, thí dụ. Riêng phần động vật thì năng lực chúng ta mạnh lắm. Mỗi một linh hồn động vật thì không có đến nỗi mà hưởng cái năng lực nhiều. Tuy nhiên số lượng của anh chị em nuôi để cung cấp cho thị trường chung để buôn bán thì có thể là năm chục ngàn con, năm trăm ngàn con hoặc nhiều nữa, thì những số lượng nuôi dưỡng bằng năng lượng của anh chị em, anh chị em giúp cho những động vật đó không bị bệnh, bị đau, mà giúp cho nó mạnh và to lớn. Giúp cho thị trường được có lương thực, thực phẩm ăn. Qua câu hỏi này thì tôi hy vọng rằng anh chị em ghi chú cho kỹ, tùy trường hợp, tùy sự việc mà anh chị em giúp cho người ta, đem lại kết quả giúp cho mọi người, cũng như giúp cho động vật có lương thực, thực phẩm cho mọi người ăn và giúp cho động vật ít bị bệnh, bị đau, bị chết, sợ nhiễm trùng cho người khác. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời.

Bây giờ đây, câu hỏi thứ hai, tôi trả lời anh chị em. Câu hỏi thứ hai, đáng lý nếu tôi dẫn giải ra thì dài lắm, không phải đơn giản đâu. Tôi tóm tắt lại: quá trình kiếp linh hồn của chúng ta, của anh chị em, của tôi, tất cả những sự việc này là chúng ta đã học hết rồi, biết hết rồi. Chúng ta quên lãng trong tiền kiếp bởi chúng ta ích kỷ, thì bây giờ chúng ta sẽ xét lại trong vấn đề này, thì chúng ta thực tập. Người đầu tiên thực tập mà các đấng thiêng liêng cao cả cho tôi biết cách nay 5 năm về trước, linh hồn thể xác tôi đi nhanh hơn tốc độ ánh sáng, vượt ra ngoài không gian, một tích tắc, không bị trở ngại những hệ thống từ trường của vũ trụ cản trở, những làn sóng điện. Thì anh chị em cũng vậy. Từ mấy hôm nay tôi dẫn giải cho anh chị em dùng năng lượng vũ trụ bằng sixième sens của mình, anh chị em gửi đi cái năng lượng vũ trụ của anh chị em không có bị sự cản trở nào bằng từ trường vũ trụ, từ điểm A tới điểm Z thì sẽ đi nguyên vẹn mà sẽ không biến thể. Đó là việc làm của anh chị em giúp cho người ta hết bệnh, hết đau đằng xa, giúp cho lương thực, thực phẩm đặng gần và những hình thức khác mà anh chị em đã nghiên cứu thực hành hai năm qua. Đi lại vấn đề, *anh chị em tập cái này để anh chị em nhớ lại cuộc đời và sự nghiệp của anh chị em mấy chục ngàn năm về trước, mà khi anh chị em nhớ lại thì sẽ biết tất cả mọi sự việc.* Anh chị em ngồi đây, nhìn 30 giây tới 5 phút, để tất cả tư tưởng của anh chị em tập trung lại một điểm kim tự tháp này, mà nhiều lần chúng ta đã thực tập, thời kỳ sau cùng chúng ta bị thất bại. Khi chúng ta di dân từ châu Atlantis qua Ai Cập, nhiều đời, chúng ta không kết quả, thời kỳ sau cùng đây, chúng ta sẽ được cái này là nhắc nhở chúng ta bài học cũ. Do đó bây giờ anh chị em tập đi, nghiên cứu đi, thì những cái gì tôi trình bày với anh chị em trong tuần lễ qua, một số các nhà khoa học trên thế giới cũng đã dùng cái nguyên lý, vật lý, nguyên tắc khoa học, để điều khiển cái năng lượng vũ trụ, để đưa ra những công thức ngoài cái năng lượng vũ trụ, nhưng mà bị chặn đứng. Những sự chặn đứng đó thì làm giảm sự nghiên cứu của các nhà khoa học. Trong khi đó thì chúng ta không phải là nhà khoa học. Chúng ta sẽ không có bị trở ngại những làn sóng điện đó, mà một số anh chị em đã thực hiện. Thì tôi khuyên anh chị em, cái gì cũng vậy, người ta tốn công tốn sức một trăm năm nay rồi, năm chục năm nay rồi, không có được kết quả. Chúng ta, học một thời gian ngắn nhất, chúng ta đạt được những kết quả sơ khởi, để chúng ta tiến bước lên những kết quả to lớn, thì anh chị em phải học. Sức của anh chị em có hạn. Sức chúng ta có hạn thì chúng ta đâu có thể nào hiểu biết rộng rãi như vậy. Do đó tôi cũng nhắc nhở cho anh chị em, tôi có nỗi lo lắng nhiều hơn anh chị em. Tôi sợ không có đủ thời gian hướng dẫn cho anh chị em. Tôi sợ không đủ thời gian để tôi giúp cho anh chị em hoàn thành nhiệm vụ, do đó tôi mới bỏ những lớp học, những phiên họp không đáng kể, mặc dầu đối với người ta quan trọng. Đối với tôi không có quan trọng đâu. Quan trọng của tôi là giúp cho nhân loại. Quan trọng của tôi là trong ngành Nhân điện của chúng ta, tôi và anh chị em họp lại, để giải quyết một sự việc, giúp nhân loại. Chứ không phải tôi giúp ông vua, bà hoàng, giúp quốc gia này, quốc gia kia thịnh vượng, mà tôi bỏ hàng tỷ người, hàng triệu người, mà tôi không có họp với anh chị em, mà tôi ham

vấn đề đó. Không bao giờ có đâu. Vì chỗ đó, sáng nay tôi mới quyết định, có thể là trong phiên họp tới đây, có thể là 10 ngày, không phải là 6 ngày đâu. Và có thể hơn nữa, nếu số lượng nhiều ngày thì tôi sẽ cùng với anh chị em nghiên cứu đóng góp, để chúng ta tạo một sức mạnh thật sự, qua sự nghiên cứu của chúng ta, luyện tập chúng ta để đáp ứng nhu cầu giúp nhân loại. Anh chị em biết tại sao các nước trên thế giới thực hành, thực hiện không kết quả không? Những công thức trong sách vở, những công thức trong toán học, những công thức của những nhà khoa học tại sao anh chị em biết không có kết quả không? Vẫn một mực thiếu niềm tin của Thượng Đế. Do đó sự nghiên cứu không bao giờ kết quả. Chúng ta không có sự nghiên cứu nhưng mà chúng ta tin tưởng Thượng Đế, tin tưởng các đấng tối cao, vì chỗ đó, chúng ta được các đấng dạy chúng ta tất, không cần sự nghiên cứu, mà cần sự thực hành để đáp ứng nhu cầu chặn đứng lại cho nhân loại, không bị chết chóc, thương tổn. Đó là nhiệm vụ chúng ta làm. Sau khi chúng ta làm được việc này thì anh chị em chúng ta kết hợp lại với những nhà khoa học, tạo cho những nhà khoa học được cái môi trường thực hành được, thì chính những nhà khoa học đó biết được cái môi trường chúng ta hoạt động, cùng chúng ta kết hợp lại, coi như chúng ta dẫn dắt các nhà khoa học tin thêm một phần các đấng thiêng liêng cao cả, tin cái quyền năng khả năng của các đấng tối cao, thì họp lại, chắc chắn nhân loại sẽ sung sướng. Nếu những nhà khoa học không kết hợp thì chúng ta cũng không có bị thua thiệt gì đâu. Chúng ta cũng có đầy đủ cái phương tiện trong tương lai, và chúng ta cũng đầy đủ khả năng để học hỏi nghiên cứu phát triển. Chứ không có nghĩa là anh chị em nghĩ rằng chúng ta thực hành được, rồi không có người nghiên cứu, rồi anh chị em sợ thất bại. Không có thất bại đâu. Thất bại là người đời, chứ các đấng đâu có thất bại. Các đấng thì không có tiền, không có phương tiện, nhưng các đấng có cái quyền năng khả năng, mà tôi nhớ câu này cách nay 25 năm về trước, ông thầy vô hình dạy tôi, *“con ơi, chúng ta nghèo tiền, nghèo bạc, nghèo phương tiện, nhưng mà chúng ta biết cách thực hành để giúp nhân loại, cái này thì thắng tất cả mọi sự việc ở đời này”*. Câu đó cách nay 25 năm về trước tôi học, tôi nhắc lại cho anh chị em nghe để anh chị em yên tâm rằng, trong vấn đề chúng ta thực hành, và chính chúng ta đây sẽ có một điều kiện nghiên cứu tiếp trong lãnh vực khoa học, chứ không có nghĩa chúng ta thực hành suông, rồi chúng ta sẽ nghiên cứu không được, anh chị em đừng lo cái này. Tất cả mọi sự việc, Thượng Đế đã an bài, đã giúp chúng ta. Trong vấn đề thực hành thì việc nghiên cứu đâu có khó khăn. Khó khăn nhất là thực hành. Còn vấn đề nghiên cứu là cái phụ thuộc, mà chúng ta thực hành cái chánh được rồi, thì sự nghiên cứu đâu có khó khăn gì cho chúng ta trong tương lai. Do đó thì qua học viên này nghĩ rằng chúng ta chưa có khả năng. Tôi trình bày với anh chị em chúng ta đã từng có khả năng rồi. Cách nay bao nhiêu thế kỷ về trước chúng ta có khả năng rồi, bây giờ chúng ta học lại bài học này, để đáp ứng nhu cầu giúp cho mọi người, trong đó có gia đình chúng ta. Do đó thì bây giờ đây, sự quên lãng của chúng ta, thì từ từ anh chị em phải mở trí ra. Bây giờ anh chị em muốn mở trí mau phải không? Được rồi, anh chị em nghe

tôi nói đây: Bắt đầu ngày mai, sau lớp học này, **tất cả những cái ty hiềm, tất cả những cái giận dữ, tất cả những cái xấu của người ta - chứ không phải của mình – anh chị em bỏ ra hết đi.** Khi mà anh chị em bỏ ra hết, thì cái xấu của anh chị em tự động automatic bỏ ra. Thì anh chị em sẽ nhẹ nhàng cái thể xác, bắt đầu tập kim tự tháp đây. Từ thể xác của anh chị em nhẹ nhàng qua sự luyện tập kim tự tháp này, hai cái kết hợp lại thì anh chị em sẽ nhẹ nhàng, cùng với linh hồn của anh chị em sẽ đi ra ngoài không gian – thời gian rất dễ lắm. Anh chị em làm được cái này không? Cái này cái dễ nhất của anh chị em, anh chị em làm được không? Đừng nói chuyện khó. Nếu anh chị em làm được, ngày mai, tối nay, anh chị em làm đi. Anh chị em chỉ cần thử tối nay đi, rồi sáng mai thấy cơ thể khác liền. Khác liền, nó sẽ xoay chiều đối hướng cent pour cent, chứ không phải 90%. Nếu anh chị em không tin tôi thì tối nay thực hiện đi, anh chị em sẽ thấy. Từ trước tới giờ anh chị em chứa chấp những cái hận thù, cái xấu của người ta, cái ích kỷ của người ta, mà anh chị em biết cái xấu, ích kỷ của người ta, cái hận thù người ta, anh chị em đem vô đầu hoài, thì làm sao nhẹ nhàng tấm thân anh chị em được? Anh chị em bỏ đi. Cái này của người ta, không phải của mình. Tại sao anh chị em đem vô đầu của mình rồi than buồn, than khổ, than đau? Cái này của người ta, không phải của mình. Mà của người ta, trả lại cho người ta, đặng anh chị em khỏe. Của người ta, mà anh chị em cứ giữ hoài. Phải chi anh chị em giữ mà xài được, thì cũng nên xài, giữ. Anh chị em giữ, mà xài không được, mà giữ để làm cái gì cho thiệt thòi mình! Đó là công thức ngắn gọn nhất, mà anh chị em đạt được đạo đó. Được hôm nay thực hành, mai anh chị em sẽ đắc đạo. Đắc đạo thiệt. Tôi nói đắc đạo thiệt chứ không phải tôi giỡn với anh chị em, tôi không có nói chơi đâu. Cái này là quan trọng cuộc đời xã hội loài người chúng ta đó. Tối nay anh chị em thực hành, mai anh chị em đắc đạo. Đắc đạo đây là một sự ánh sáng và niềm vui luôn luôn trong cơ thể của anh chị em. Chính cái ánh sáng niềm vui này thì nó hòa hợp với tất cả ánh sáng, niềm vui của Thượng Đế, thì anh chị em sẽ chan hòa hết những người xung quanh. Cái người gần nhất đó là, ba má vợ của mình! Phải nói vậy chứ ba má mình thương mình rồi. Ba má vợ mình thương mình thì bảo đảm hơn. Đặng cho ông bà coi cháu ngoại mình chứ không phải gì hết. Chứ không phải mình thương ông bà đâu. Nghe cho rõ nghe. Mình dụ cho ông bà coi cháu ngoại cho mình rảnh rang, đi chơi với vợ mình. Trời ơi, tôi chỉ cho anh chị em cái này, bảo đảm nhất. Lỡ rồi, lỡ làm bà già vợ người ta thì ráng lãnh nuôi cháu ngoại, cháu ngoại không nuôi, ai nuôi bây giờ, không lẽ để người khác “oánh”, anh chị em cũng đứt ruột vậy. Thà là anh chị em nuôi, đỡ đứt ruột hơn. Tôi nói đi, nói lại ... mình cũng sướng nhất. Mình đàn ông mình cũng sướng nhất. Tôi chỉ cho anh chị em công thức này, nếu anh chị em không có học chung với bà già vợ thì thôi. Còn học chung bà già vợ, bà biết được còn thương anh chị em nữa. Còn những người nào mà không học chung bà già vợ, về nói với bà già vợ, bà già vợ vui liền. Chắc chắn, bảo đảm. Bài học này hay quá trời. Đó, qua câu hỏi học viên này, thì tôi dẫn giải anh chị em một câu chuyện vui

cười, để cho anh chị em thực hiện giúp cho mình, giúp cho mọi người. Thì đây đó là một công thức sau cùng mà tôi hướng dẫn cho anh chị em, chắc chắn anh chị em sẽ đạt được kết quả theo mong muốn của người học viên, người Mỹ, chắc có lẽ ông này bên Mỹ quá. Thì đó, bây giờ đây, anh chị em cố gắng thực hành, thực hiện, chắc chắn là anh chị em sẽ thành công. Mà tối nay anh chị em thực hành thì ngày mai anh chị em thành công liền.

- Bây giờ đây, coi như tạm thời lớp học này chỉ còn vồn vẹn có 25 phút thôi, người ca sĩ này, đặc biệt, đêm nay là mùa giáng sinh dành riêng cho tất cả anh chị em công giáo, không phải công giáo cũng hưởng được cái mùa Noel tại lớp học này, vừa có điện năng, vừa có bài hát của người học viên chung với chúng ta, tặng cho anh chị em những bài hát của mùa Noel. Do đó, thì tối nay, là đêm Noel, 24 tây, vì chỗ đó, thời gian chúng ta không có nhiều, người ca sĩ này đặc biệt mời một người nhạc sĩ có tiếng lên đánh đàn dương cầm để tạo tiếng ca, lời hát, tiếng đờn để chung vui với anh chị em trong ngày Noel, anh chị em học được lớp sáu này. Mà tôi trình bày với anh chị em, người ca sĩ này ca, là điện không. Tại vì người ca sĩ này học lớp sáu hai lần rồi, mà khi ca, tôi truyền điện cho người ca sĩ này, ca cho tất cả anh chị em hưởng một mùa giáng sinh an lành, thịnh vượng, cho anh chị em, cho gia đình anh chị em, bằng tiếng hát lời ca của người ca sĩ này, tôi sẽ truyền điện vô đó. Đó là tạo niềm vui cho anh chị em, tạo mùa giáng sinh vui vẻ cho mình.
- **Cô Nadia:** Kính thưa Thầy, cô Nadia có hai lý do vì sao bữa nay cô hát để tặng tất cả mọi người. Lý do thứ nhất là Thầy, là sự hiện diện của Thầy. Cô và tất cả chúng con ở đây lúc nào cũng đều mang ơn Thầy, và lúc nào chúng con cũng có sự kính mến và tình thương gửi đến Thầy. Chúng con rất là sung sướng được có mặt tại đây vào ngày Giáng sinh và chúng con xin trình bày rằng lớp học lớp sáu này là một lớp học rất là đặc biệt, mà Thầy đã dạy cho chúng con những điều rất cao, và từ xưa đến nay chúng con đã theo học Thầy, mà ngày hôm nay chúng con học được những điều rất cao. Một lần nữa, cô Nadia xin cảm ơn Thầy rất là nhiều. “Cô Nadia xin giải thích khi cô nói đây là lý do đầu tiên mà cô hát, là vì khi có sự hiện diện của Thầy tại đây, vì đây là sự thật. Thay vì cô được mời đi hát tại bên nước Áo, tại thủ đô Vienna, thay vì cô đến đó hát để được trả tiền thì cô đã lựa chọn và đã quyết định đến đây để hát trong lớp học này, vì tại đây, cô hát với tất cả tình thương và lòng thương. Vì tất cả chúng con ở đây là gia đình của cô, và tất cả các học viên ở đây là những khán giả mà cô quý mến nhất”. Trước khi cô hát, cô xin trình bày với Thầy và mọi người, cô muốn được chia sẻ nỗi vui của cô. Cô mới được ký một contract ngày 13 tháng 12 để hát tại bên nước Pháp, tại viện bảo tàng Louvres, nơi có kim tự tháp, sẽ có mặt những bộ trưởng của nước Pháp dự. Thành ra cô mong rằng, cô sẽ là

người trung gian để có thể truyền tất cả những làn rung và sự cao cả của năng lượng vũ trụ đến mọi người. Trước khi cô hát, cô xin giới thiệu ông Pascal là người đã được giải thưởng cao nhất tại trường quốc gia âm nhạc tại Paris. Cô xin cảm ơn tất cả ban tổ chức bên Bỉ đã tổ chức lớp học này và tất cả các thông dịch viên.

- **Những bài hát của cô Nadia.**

- Finish class

See you tomorrow

25/12/97

Silent Night

- Bữa nay coi như Giáng sinh. Gần hai năm nay rồi, theo tôi biết được, một số anh chị em coi đài truyền hình thông báo cho tôi, chứ tôi ít có thời gian coi truyền hình lắm. Như anh chị em thấy, suốt gần hai ngàn năm nay, ông Chúa ra đời, thì bây giờ đây là 1997 rồi, còn 3 năm nữa, coi như chấm dứt cuối thế kỷ 20. Theo tôi biết thì có một số anh chị em tín đồ Công giáo vừa cho tôi biết là Đức Giáo Hoàng, lần đầu tiên ca tụng dân Do thái đã để lại một ông Chúa. Ông Chúa giúp cho nhân loại phát triển vấn đề tu, tìm chân lý, một điều rất vui mừng cho tất cả anh chị em Do thái, chưa bao giờ nghe được cái này. Chắc có lẽ cơ duyên, do đó thì cách nay mấy ngày về trước, trong thời gian mà anh chị em học lớp sáu này, tôi có tặng cho một cái kim tự tháp, có lẽ bắt đầu từ năm nay, mùa Giáng sinh năm 1997 tới cuối thế kỷ 20 này, chắc chắn trong đất nước Do thái cũng như vùng phụ cận, và cho toàn thế giới chứ không riêng đất nước Do thái không. Do tuyên bố là đất nước Do thái để lại một ông Chúa giúp cho nhân loại được hơn hai ngàn năm nay, để tìm chân lý, phát triển đường đạo để về với Thượng Đế. Đây là một điều tốt, mà sáng nay hay tối hôm qua, đài CNN cho biết, trong ngày lễ Chúa Giáng Sinh, mà Đức Giáo Hoàng đọc diễn văn chào mừng toàn thể nhân loại thế giới. Chắc có lẽ là anh chị em ở Do thái bỏ công, bỏ sức đến đây học lớp sáu mang những niềm vui chung, chẳng những vui chung cho đất nước Do thái, niềm vui chung cho tất cả anh chị em Do thái, niềm vui chung cho tất cả anh chị em học lớp sáu, được tôi tặng hai cái kim tự tháp, thứ nhất là cho Hòa Lan, thứ nhì tôi tặng cho anh chị em đất nước Do thái, mang cái kim tự tháp này. Tôi mong rằng kim tự tháp này, mặc dầu là giả tạo, mặc dầu là con người thực hiện, nhưng với kích thước, với sự truyền điện, với sự tin tưởng của chúng ta, để nghiên cứu phát triển cái năng lượng này, chẳng những giúp cho đất nước Do thái, mà giúp toàn vùng. Tôi hy vọng chuyến đi này về, trước khi đầu năm mới 1998, anh chị em người Do thái đến đây học, trở về mang một tin vui, một niềm vui, mang một sức mạnh để giúp đỡ cho dân tộc của anh chị em. Trong tương lai anh chị em sẽ

giúp đỡ các dân tộc khác trên thế giới. Bây giờ tôi sẽ tặng cho anh cihijem. Tôi nhớ hết nhe. Kim tự tháp, cái nào đưa cho ai, cho ai, tôi nhớ hết, chứ không phải tôi không nhớ. Tôi tặng 2 người từ 2 năm trước.

1. Hòa Lan, thứ nhất: tôi mời ông Dr.Dick lên đây nhận cái kim tự tháp.
Do thái, thứ hai: tôi mời ông Natan, tôi tặng kim tự tháp này.
2. Tôi dành riêng cho một số trung tâm lớn và một số anh chị em nào có cơ duyên. Tôi mời đi Sri Lanka lãnh được một cái bằng cho hoàng gia Sri Lanka tặng tôi danh hiệu là một người thầy thuốc Đông y và Tây y kết hợp để giúp cho y học cổ truyền của Sri Lanka phát triển, và giúp cho tất cả mọi người bị bệnh, bị đau. Do đó được trường Đại học Colombo đề nghị chánh phủ của Colombo, trong hoàng gia những người nào đóng góp trong lãnh vực y học , tây học thì được phát bằng này. Do đó tôi sẽ tặng cho một số anh chị em trung tâm, mang cái này về treo ngay trung tâm của mình.

Dr. Dick, come here please.

Kế tục là tôi mời ông Natan, đại diện cho trung tâm bên Do thái, và người chính thức, coi như là một trung tâm duy nhất ở bên Do thái là ông Natan Amster, đại diện cho một số anh chị em bên Do thái qua đây học, được mang kim tự tháp về để tại quốc gia DO thái.

3. Tiếp theo, tôi cho anh chị em biết một nghị định mà mấy ngày qua tôi trình bày. Một số anh chị em đại diện bên Africa qua đây học lớp sáu, và một số anh chị em các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu đến học lớp sáu. Trong tương lai, tất cả anh chị em nào bên châu Phi, tất cả anh chị em nào ở các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu, chưa vô thị trường chung Au châu thì mọi trở ngại, mọi cần thiết, sẽ liên lạc với anh Thiện tại trung tâm Geneve.
4. Và một số anh chị em nằm trong thị trường chung Au châu và vùng phụ cận, mọi chi tiết cần thiết thì sẽ liên lạc với chị Minh hiệp, chị sẽ giải quyết cho tất cả anh chị em và chính anh Thiện cũng như chị Minh hiệp sẽ báo cáo đầy đủ chi tiết cho tôi trong những việc anh chị em cần thiết, sẽ được giải đáp cho anh chị em rõ ràng. Để tình trạng của tôi không có thời gian nhiều, mỗi một lần anh chị em tìm tôi hoặc một lần anh chị em báo cáo thì lâu lắm. Do đó thì luôn luôn anh Thiện và chị Minh hiệp trực tiếp liên lạc với tôi bất cứ tôi đi nơi nào và bất cứ tôi ở chỗ nào. Ngay từ bây giờ, anh chị em yên tâm. Tất cả anh chị em nào trực thuộc hai người đại diện tôi, thì mọi chi tiết cần thiết, nói tóm lại, thí dụ anh chị em trở ngại vấn đề trung tâm, thành lập trung tâm hoặc đề nghị hình thức này, hình thức khác thì anh chị em liên lạc hai người này, chắc chắn sẽ được sự trả lời thời gian ngắn nhất.
5. Chị Minh hiệp thì tôi đưa nghị định rồi. Bây giờ tôi mới anh Thiện lên đây nhận cái nghị định đại diện cho tôi tại châu Phi và các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu để giúp cho vùng châu Phi cũng như các trung tâm ở các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu. Mời anh Thiện lên đây.

6. Trong chương trình của các nước châu Âu, thì bây giờ có một sự thay đổi mới. Có nghĩa là hồi xưa thì bên Pháp, đất nước Pháp anh chị em học ngành Nhân điện rất nhiều. Do đó thì tôi có cho hai người, người thứ nhất là bà Germaine, người thứ nhì chị Mỹ nga, và một số bên chị Mỹ nga thì có trung tâm, chi nhánh rất nhiều. Ngược lại thì một số trung tâm, chi nhánh trực thuộc bà Germaine cũng không ít. Nói tóm lại, hầu hết nước Pháp có nhiều chi nhánh để giúp cho toàn nước Pháp có điều kiện thuận tiện học ngành Nhân điện. Bây giờ đây chị Mỹ nga vì lý do đặc biệt, chị không thích hợp với Nhân điện nữa, chị muốn về phục vụ ngành nghề của chị, bằng nghề văn hóa, dạy học. Do đó thì tạm thời tôi đề cử người đại diện chính thức tại Paris, nước Pháp là trung tâm của bà Germaine. Tuy nhiên, tất cả những chi nhánh nào trực thuộc chị Mỹ nga, nếu anh chị em có ngồi trong lớp học này, thì sau khi lớp học về, anh chị em nghỉ ăn Tết tây cho vui đi, rồi sau Tết tây ghi tên lại đầy đủ cho bà Germaine theo dõi, nếu anh chị em muốn hoạt động. Tôi chắc chắn rằng 1998 đây theo nhu cầu mới, chẳng những anh chị em dạy vùng Pháp mà có thể đi các vùng nào không có trung tâm thì được dạy cấp 1, cấp 2, cấp 3 không có giới hạn. Đó là dự định của tôi cho anh chị em nào có trung tâm hoặc chi nhánh bên Pháp. Ngoài ra tôi cũng có ký một số văn kiện đặc biệt dành riêng cho một số anh chị em có khả năng bên Pháp. Mặc dầu không có chi nhánh, mặc dầu không có trung tâm mà giúp không biết bao nhiêu người có điều kiện để học được lớp 3, lớp 4 thì anh chị em sẽ không thay đổi. Chính tôi sẽ ký bằng cách là tôi cho dạy lớp 3 phần lý thuyết không có giới hạn, bằng cái giấy phép tôi ký. Riêng một số chi nhánh, khi anh chị em đăng ký, ổn định do bà Germaine quản lý, chắc chắn anh chị em sẽ đăng ký trong vấn đề dạy học lớp 3 không có giới hạn và gửi những học viên đó đến bà Germaine, để bà tổ chức mở luân xa cấp 3, 100%, và cho phép tất cả học lớp 4. Đó là dự định chung cho những chi nhánh muốn làm việc trực thuộc với bà Germaine. Tuy nhiên nếu anh chị em cảm thấy chưa làm việc được thì khi nào làm việc được, sẽ xin bà Germaine, bà báo cáo cho Minh hiệp, Minh hiệp đề nghị với tôi, lúc đó tôi sẽ quyết định sau. Sau phần này, tôi mời bà Germaine, coi như đại diện của tôi tại nước Pháp lên nhận cái lệnh này để về thực hành.
7. Bây giờ tôi sẽ trình bày tiếp để tôi hướng dẫn cho anh chị em. Ngày hôm nay đây, coi như là sẽ chấm dứt lớp học lớp sáu này. Tôi sẽ cho tất cả anh chị em học lớp sáu và bất cứ nước nào, không riêng gì nước Pháp. Thay vì trước kia anh chị em học lớp 4, lớp 5 thì tôi tạo điều kiện cho anh chị em thực tập dạy lớp 1, lớp 2, mỗi một người dạy trong gia đình 20 người, vừa lớp 1 và 2. Bây giờ anh chị em học lớp sáu, nhưng trong tương lai của năm 1998, 1999, đòi hỏi tất cả ngành Nhân điện đáp ứng nhu cầu giúp cho toàn thể các nước trên thế giới cần đến việc học ngành Nhân điện cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết. Do đó thì tôi quyết định. Sau khi trở về gia đình của

anh chị em rồi, bất cứ quốc gia nào, mỗi một người tôi cho dạy 20 người trong gia đình. Có một số thì không có gia đình, thì dạy cho người bà con cũng được, và dạy cho người ngoài cũng được. Nói tóm lại, thì tôi cho ưu tiên dạy gia đình của anh chị em. Tuy nhiên, nếu dạy người ngoài hoặc gia đình, nếu người ta tình nguyện trả tiền anh chị em, thì tất cả những tu sĩ, anh chị em đừng lấy tiền, miễn 100%. Tất cả những người tàn tật, miễn 100% và cho tất cả người lớn tuổi từ 75 tuổi trở lên. Điều kiện thứ ta, ít có nhưng đôi khi có, những người nào bị bệnh nhiều quá mà họ không có tiền, thì anh chị em cũng miễn để cho người ta học được, khai mở luân xa giúp cho người ta hết đau, hết bệnh. Anh chị em không có lấy đồng bạc nào hết. Tuy nhiên nếu không có gặp những thành phần đó, anh chị em dạy học, mượn hội trường, hay chi phí sách vở phát cho người ta, những điều kiện chi phí đó, anh chị em sẽ thu học phí xong, lấy 40%, còn 60% anh chị em chuyển cho trung tâm của bà Germaine hoặc chuyển cho trung tâm ở Gerneve của anh Thiện, hoặc chuyển cho trung tâm ở Hòa Lan, hoặc Bỉ, hoặc Italy, Thụy sĩ Luzern, hoặc Tây ban nha. Bất cứ trung tâm nào mà tổ chức lớp 3 cho học viên đó, có quyền ghi tên, tôi Nguyễn Văn A, đã tốt nghiệp lớp sáu tại Bỉ, gửi 20 học viên này cho trung tâm mở luân xa, 40% thì anh chị em hưởng, còn 60% anh chị em gửi cho trung tâm để trung tâm tổ chức hội trường kết hợp lại để khai mở luân xa. Nói tóm lại những trung tâm nào mà tôi đi dạy lớp 3, lớp 4, anh chị em có quyền gửi học viên tới đó, tiền thì anh chị em thanh toán với trung tâm mà anh chị em gửi người tới. Bằng cấp thì anh chị em gửi trung tâm nào thì trung tâm đó sẽ lo bằng cấp cho những học viên đó. Tôi thí dụ anh chị em dạy 20 người, trong đó có 6 người tu sĩ, vừa những người bệnh hoặc handicap, hoặc lớn tuổi. Thì những người đó anh chị em đâu có lấy tiền. Còn 14 người kia anh chị em thu tiền, cũng gửi danh sách cho trung tâm 6 người này lý do lớn tuổi, tu sĩ, bệnh hoạn, miễn phí. Phần còn lại, tổng số tiền anh chị em thu lại được, chia ra lấy 40%, còn 60% giao cho trung tâm tổ chức để khai mở luân xa. Tôi quy định chung cho tất cả anh chị em học lớp sáu.

8. Sau khi anh chị em dạy được rồi, tôi thấy học viên khai mở luân xa được kết quả tốt đẹp rồi, thì chắc chắn anh chị em sẽ có chi nhánh. Mỗi chi nhánh thì dạy bao nhiêu người lớp 1, lớp 2, lớp 3 cũng được. Tôi quy định chung cho tất cả anh chị em nào chi nhánh trực thuộc trung tâm, chứ không phải những người ở ngoài. Tuy nhiên những anh chị em ở ngoài thích dạy học thì sẽ hợp tác với chi nhánh. Trong tương lai tôi sẽ quy định cho bà Germaine hoặc tôi đích thân đến đó, sẽ có một buổi dạy đặc biệt để cho anh chị em kinh nghiệm dạy học phần lớp 3 lý thuyết. Tôi thí dụ bây giờ bà Germaine có tất cả là 20 cái chi nhánh, mỗi chi nhánh có 4 người dạy, thì có 80 người. Tôi sẽ cố gắng tôi đi Âu châu, tôi qua Paris, tôi yêu cầu bà Germaine mở một lớp trong vòng một buổi sáng, tôi sẽ hướng dẫn cho anh chị em những lớp đặc

biệt đó, coi như lớp giảng huấn, để tập sự cho anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết cho có kinh nghiệm. Vì trong tương lai chính anh chị em học lớp giảng huấn đặc biệt tôi dạy đó, anh chị em sẽ đi các nước trên thế giới giúp cho người ta, không có gì trở ngại. Không phải bên Pháp, ngay cả bên Bỉ, Hòa Lan, Thụy sĩ, Italy, Tây ban nha, thì những chi nhánh nào có nhiều người dạy lớp 3 phần lý thuyết, thì tổ chức một ngày, tôi sẽ cố gắng đi vòng quanh Au châu, để tôi dạy cho anh chị em có điều kiện dạy lớp 3 phần lý thuyết cho vững vàng. Sau đó thì anh chị em sẽ đi ra các nước trên thế giới để dạy người ta. Đó là chung cho châu Au.

9. Vấn đề các nước châu Phi và xã hội chủ nghĩa vùng Đông âu, anh chị em mới quá. Do đó anh chị em cố gắng tổ chức lớp 3 đi, một lần, hai lần, ba lần. Những lần đó thì anh Thiện sẽ cố gắng đi qua các nước Đông âu dạy học cho anh chị em. Sau khi anh chị em thấy được anh Thiện dạy những kinh nghiệm đó thì tôi sẽ cho phép anh chị em. Trước khi tôi cho phép anh chijem, anh chị em có thể về Gerneve để học chung với những người thụ huấn ở Gerneve hoặc Luzern, sẽ họp lại 80 hoặc 100 người dạy lớp 3 phần lý thuyết, cộng với một số anh chị em ở châu Phi đến được, tập trung vào hội trường, 100, 200, 150, tôi sẽ dẫn giải trong vấn đề kinh nghiệm dạy lớp 3 phần lý thuyết. Do đó thì chương trình của năm 1998, có thể lần đầu tiên tôi đến đảo Aruba. Aruba nghe là vui rồi, tôi sẽ đến đó mở luân xa cho anh chị em vùng Nam mỹ, lớp 4, lớp 5 và lớp 5.1. Thì trong tương lai như vậy, tôi sẽ có chương trình, tôi sẽ dành 10 ngày, tôi đến các quốc gia xã hội chủ nghĩa Đông âu, tập trung về một điểm tôi sẽ dạy liên tục bốn lớp như vậy, để tạo điều kiện cho anh chị em có khả năng giúp cho mình và giúp cho những người khác.
10. Bây giờ tiếp theo đây, có một số anh chị em tốt nghiệp lớp sáu, tôi sẽ cho anh chị em dạy 20 người cấp 1, cấp 2, cấp 3 phần lý thuyết. Ngoài ra có một số anh chị em tình nguyện đi các nước, mà các nước đó không có trung tâm Nhân điện. Tôi thí dụ, bây giờ anh chị em về Brazil, thí dụ, Brazil thì chưa có trung tâm. Nếu anh chị em muốn thành lập cái trung tâm, chi nhánh thì anh chị em đệ đơn lên, tôi cứ xét tôi cho anh chị em mở. Và một số các nước khác, các nước nhỏ, mặc dầu nước nhỏ chưa có trung tâm thì anh chị em về cố gắng, dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết không có giới hạn. Nếu tổng số học trò đông, thì có thể anh chị em yêu cầu tôi hoặc trình với anh Thiện, hoặc chị Minh hiệp, cho tôi biết trước hai, ba ngày để ổn định tập trung một số người, 100, 200, 300, tôi sẽ mở luân xa tập thể cho tất cả anh chị em bằng điện thoại ở các quốc gia chưa có trung tâm mà anh chị em tình nguyện đến đó. Đó là tôi quy định cho tất cả anh chị em tình nguyện đi các nước, mà các nước đó không có trung tâm ngành Nhân điện chúng ta.

11. Song song việc đó thì trong tương lai, thì anh chị em sẽ sửa đổi lại danh hiệu SHY. Sở dĩ tôi kêu anh chị em sửa đổi lại tên như thế này, biết đâu trong năm 98, năm 99 đây, cơ quan tài trợ quốc tế, tôi chưa biết cơ quan nào. Nếu tài trợ cho ngành Nhân điện thì tất cả anh chị em mang cái danh hiệu, tôi sẽ giúp cho vấn đề tài chánh, để anh chị em có điều kiện đi các nước trên thế giới giúp cho người ta. Đó là trong tương lai. Nhưng bây giờ đây thì mình củng cố trong nội bộ của mình bằng hình thức tôi cho phép anh chị em dạy học để anh chị em có tài chánh đi nước này, nước khác, giúp cho nước khác kém may mắn hơn chúng ta. Đó là những người nghèo thiếu điều kiện thì anh chị em là người tình nguyện, thì tôi sẵn sàng cho điều kiện anh chị em đi rất dễ dàng. Một số anh chị em ở các nước đã lập thủ tục rồi thì trực tiếp liên lạc với Minh hiệp, để giúp ý kiến cho anh chị em trong mọi thủ tục hành chánh, cho nó hợp pháp để trong tương lai khi có được tài trợ của quốc tế thì chắc chắn anh chị em sẽ hưởng cái này. Do đó tất cả anh chị em chi nhánh bên Pháp, chi nhánh ở các nước khác cũng vậy, thì anh chị em trực thuộc trung tâm nào để trong tương lai, nếu có cơ quan quốc tế cho tiền thì tôi sẽ cho trung tâm đó, trung tâm đó cho mỗi một chi nhánh bao nhiêu để tạo điều kiện tài chánh cho anh chị em để đi giúp cho mọi người khác kém may mắn hơn chúng ta. Tôi nhắc lại, bây giờ chúng ta nội lo đi. Khi nào chúng ta được sự tài trợ thì chắc chắn anh chị em ngành Nhân điện toàn thế giới sẽ dùng số tiền này để giúp các nước kém may mắn.
12. Riêng phần ở Bắc Mỹ, bên Canada nhiều lần tổ chức không được, thì bữa nay chị mà đại diện tôi cho phép mở trung tâm ở Canada, tối nay ăn cơm với tôi, tôi sẽ trình bày thêm giúp ý kiến cho. Ngày mai rảnh thì liên lạc với Minh hiệp để giúp ý kiến này kia. Sau đó thì có thể anh chị em Canada gần Mỹ, trực tiếp liên lạc với trung tâm headquarter bên Hoa kỳ, thì sẽ được giúp đỡ trong vấn đề chuyên môn, kỹ thuật. Tôi quy định chung cho tất cả anh chị em hết rồi. Tôi mong rằng anh chị em áp dụng đúng nguyên tắc, tại trong chiều hướng mới, chiều hướng chúng ta sẽ đóng góp rất nhiều cho các nước bằng cách dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết giúp cho mọi người. Khi anh chị em dạy kinh nghiệm rồi thì trong tương lai anh chị em sẽ tình nguyện đi các nước dạy học, thì chắc chắn mang lợi ích cho tất cả những nước đó, và mang lợi ích sự kinh nghiệm của anh chị em. Tôi mong rằng anh chị em ghi chú cho đầy đủ, thực hiện để giúp cho tất cả mọi người cần đến chúng ta.
13. **Bây giờ anh chị em nghe cho rõ, ghi chú: Trong vấn đề dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết, áp dụng kể từ 1 tháng giêng, năm 1998:**
Tôi sẽ trở về Hoa kỳ, mà tôi trở về Hoa kỳ thì tất cả anh chị em ở quốc gia nào thì liên lạc quốc gia đó. Ở Gerneve liên lạc với anh Thiện. Anh chị em ở Luzern, liên lạc với anh Bửu. Italy liên lạc với ông Vanni. Tây Ban Nha

liên lạc với Yolanda. Bên venezuela liên lạc với bà Licita. Ở Bỉ thì liên lạc với Minh hiệp. Nói tóm lại, các trung tâm nào trực thuộc Âu châu, châu Phi và các nước Xã hội chủ nghĩa thì liên lạc với anh Thiện, để anh Thiện cung cấp cho anh chị em tài liệu bắt đầu 1 tháng giêng, năm 1998 thì sẽ thay đổi một chương trình đặc biệt. Tôi rút gọn lại, cái nào cần thiết thì anh chị em dạy, cái nào không cần thiết thì anh chị em không dạy. Tôi sẽ gửi tài liệu đi các nơi để anh chị em liên lạc trực tiếp những nơi đó, để nhận tài liệu dạy học, dễ dàng. Thí dụ ở Pháp, thì tất cả những điều kiện dạy học liên lạc với bà Germaine, nếu cần tài liệu dạy học. Hòa Lan thì ông Dick. Bỉ thì chị Minh hiệp. Italy thì ông Vanni. Tây Ban Nha thì Yolanda. Còn một số lẻ tẻ không thuộc châu nào nhưng thuộc quốc gia nào thì sẽ yêu cầu quốc gia đó. Riêng anh chị em ở Hoa kỳ thì khỏi lo, thư từ đi nhanh lắm. Ý tôi muốn nói đây, tất cả các nước ngoài Hoa kỳ thì sẽ liên lạc trực tiếp những trung tâm đó, chắc chắn trung tâm đó sẽ cung cấp cho. Sau Tết tây, bắt đầu 2 tháng giêng, làm riết tới 31 tháng chạp cũng được. Làm một năm thôi, rồi năm tới làm tiếp.

1) Anh chị em học *lớp sáu*, mỗi weekend, anh chị em *dạy cấp 1, cấp 2, một ngày*. Trước kia thì dạy cấp 1 phải ba ngày, cấp 2 dạy 3 ngày.

Bây giờ anh chị em dạy phần lý thuyết **cấp 1**, hoặc hai tiếng, hoặc bốn tiếng tùy theo học viên nhiều hay ít, nhưng nguyên tắc dạy cấp 1 hay cấp 2 cũng vậy. Anh chị em chỉ nói trong phạm vi cái luân xa nào ảnh hưởng bộ phận nào trị bệnh. Và những động tác hít vô thở ra luyện tập hằng ngày, và mỗi lần trị bệnh ở cấp 1 như thế nào, cấp 2 như thế nào. Đó là những nguyên tắc tóm gọn lại dạy hết, sau đó người cấp 1 họ hỏi, tùy theo học viên nhiều hay ít, hỏi coi như trong phạm vi trị bệnh, hoặc kỹ thuật, tập hít thở. Sau đó rồi thì anh chị em mở luân xa. Trong lớp học lớp 1, *dạy xong rồi, từ 10 người trở lên* bao nhiêu cũng được, anh chị em yêu cầu họ *đặt một tay luân xa 6, một tay luân xa 7*. Phần anh chị em ngồi trên này, nhắm mắt lại. Tôi chỉ mở như vậy cho năng lực mạnh: khi anh chị em mở luân xa, giống tôi vậy, hai cái tay tréo lại giống như kim tự tháp, *nhắm mắt lại mở luân xa tối đa trong vòng 1 phút*. Nếu vừa nhắm mắt lại mở luân xa mà cảm thấy trong vòng 15 hoặc 30 giây, luân xa 6 nóng quá, stop liền. Không cần để một phút. Nếu chưa cảm nhận gì thì cứ ngồi như thế này, dù bao nhiêu người cũng được nhưng phải từ 10 người trở lên, một phút, stop. Coi như xong mở luân xa cấp 1.

Qua ngày thứ nhì dạy phần lý thuyết *cấp 2*, những nguyên tắc, những điều kiện, những người học lớp 2 tốt nghiệp thì trị bệnh như thế nào, tập hít thở như thế nào. Xong phần đó anh chị em cho học viên nêu câu hỏi, sau đó cũng yêu cầu học viên đặt tay luân xa 6. Phần anh chị em thì cũng ngồi, tréo mấy ngón tay lại như thế này, ngồi sao cho thoải mái thôi, *nhắm mắt lại, mở*

luân xa trong vòng 10 giây, 15 giây, 20 giây, 30 giây, 1 phút, nếu *luân xa* 6 nóng, stop liền. Còn không cảm nhận được thì trong vòng 1 phút anh chị em ngưng, coi như lớp chấm dứt.

Ngày thứ nhất cấp 1, ngày thứ hai mở cấp 2. Chứ buổi sáng đừng dạy cấp 1 rồi buổi chiều dạy cấp 2, không có được. Tuy nhiên, anh chị em có nhiều địa điểm. Buổi sáng anh chị em dạy cấp 1 cho người ta ở địa điểm A. Thì địa điểm B này học trước, thì chiều dạy điểm B mở cấp 2 cũng được. Nhưng tôi mong rằng, tuần đó thì anh chị em dạy cấp 1 hết đi. Chứ không khéo anh chị em lẫn lộn. Mới dạy buổi sáng cấp 1, chiều dạy cấp 2, nhiều khi nó lẫn lộn cho anh chị em. Do đó thì dành weekend hoặc ngày thường nào, ngày thứ nhất thì dạy hai lớp, ba lớp cũng được, lớp 1 không. Rồi qua ngày hôm sau anh chị em dạy lớp 2 không, chứ đừng dạy trước, dạy sau, anh chị em phải đợi cùng một lúc. Bữa nay weekend này, tất cả thứ bảy, dạy lớp 1, buổi sáng, A, B, C, dạy lớp 1 hết. Đó là vấn đề kinh nghiệm dạy học dành cho anh chị em hướng dẫn cho người ta đạt được kết quả mỹ mãn. Đó là trong vấn đề dạy học.

Khi mở *luân xa* cho người ta rồi, nếu người ta thích **trị bệnh tập thể**, thì dễ lắm. Cũng trong lớp học này, anh chị em nói: “mở *luân xa* xong rồi, trước khi ra về, bây giờ ngồi xuống đây hết, tôi trị bệnh tập thể cho”. Yêu cầu người ta mở mắt, ngó thẳng lên anh chị em. Phần anh chị em, khi trị bệnh thì hai bàn tay khỏi để treo vậy, không cần thiết. Anh chị em ngồi tư thế cho thoải mái, *nhắm mắt lại*. Khi nhắm mắt lại thì nghĩ *luân xa* 6, 7 của mình. Vừa nghĩ *luân xa* 6, 7 mình, stop liền, 5 giây, 10 giây, 15 giây cũng được, nhưng tối đa 30 giây, thí dụ. Nói bà con chuẩn bị. Anh chị em nhắm mắt lại, nói, bắt đầu. Khi nói bắt đầu thì *nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Vừa nghĩ xong thì nghĩ luân xa 6 và hai hệ thần kinh phía sau đầu của anh chị em, tối đa 30 giây*. Tổng cộng hai lần là một phút. Anh chị em để alarm. Alarm te, te te, anh chị em ngưng. Hoặc alarm chưa kêu, nhưng thấy *luân xa* 6 nóng quá, nói, ngưng. Coi như trị bệnh xong, rồi. Cấp 1, trị bệnh tập thể cũng vậy. Cấp 2 trị bệnh tập thể cũng vậy. Đó là những nguyên tắc dành riêng cho anh chị em học lớp sáu này, bởi lẽ, mỗi một ngày anh chị em dùng cái kim tự tháp này thực tập. Chính cái năng lượng vũ trụ này sẽ giúp cho anh chị em khai mở *luân xa*, 6 *luân xa* cùng một lúc cho học viên cấp 1, 6 *luân xa* cùng một lúc cho học viên cấp 2, mà chỉ cần dạy một ngày thôi. Và vấn đề trị bệnh tập thể trước hội trường cũng vậy. Nhớ, trị bệnh tập thể trước hội trường thì phải nhắm mắt lại. Trị bệnh tập thể đằng xa thì khỏi nhắm mắt lại. Nhớ ghi chú cho rõ ràng điều kiện này. Lớp 1, lớp 2 dạy không có limit. Dạy bao nhiêu người cũng được. Tôi cho điều kiện cho những người học lớp sáu. Bây giờ học càng cao rồi, trong tương lai anh chị em sẽ đi còn nhiều nước nữa,

và khi dạy lớp 2 xong, anh chị em chỉ cần gửi danh sách cho trung tâm nào gần nhất. Trung tâm đó chịu khó in bằng cấp nhiều nhiều. Thay vì mọi lần in bằng cấp 1 000, thì chuẩn bị 5 000, 3 000, 7 000, 10 000 bằng cấp đi. Học trò sẽ gửi danh sách đến anh chị em nhiều, thì trung tâm trưởng ở vùng địa phương cấp bằng cấp, cấp 1, cấp 2. Mỗi bằng cấp, tùy theo hối xuất, có thể lên xuống bất thường. Tiền bằng cấp có thể lên, nhưng không nhiều. Phần cấp 1, cấp 2 tôi cho anh chị em dạy rồi, nhưng phần tiền bạc thì cũng đừng có lấy người ta, thứ nhất tu sĩ, thứ nhì 75 tuổi trở lên, thứ ba là bệnh hoạn, handicap. Anh chị em miễn phí 100% cho những người này. Còn nếu dạy nhiều quá, có chi phí thì đó là anh chị em lo. Hỏi trung tâm làm bằng cấp bao nhiêu, nếu 20, 30 bằng cấp thì anh chị em đưa tiền cho trung tâm để họ phát bằng cấp. Anh chị em nhận bằng cấp đó phát cho người ta.

Phần dạy học, thu học phí, tiền thuê khóa, chuyện đó của anh chị em, tự do. Anh chị em sẽ nhận được cuốn dạy cấp 1, cấp 2, thì chị Minh hiệp có thể cho toàn Âu châu, anh chị em liên lạc xin một bản đi. Rồi làm copy ra. Mỗi lần dạy học làm ơn, đừng có hà tiện. Copy cho người ta một bản. Còn nếu trung tâm có tổ chức đảng hoàng, in cuốn sách cấp 1, cấp 2, trị giá 5 quan, 3 quan, 7 quan, 10 quan gì đó. Tôi thí dụ, như bà Germaine, nếu có nhân viên, thực hiện một cuốn sách lớp 1, lớp 2. Thay vì cuốn sách đó bao nhiêu quan, anh chị em copy nhiều khi xấu quá. Mà bà Germaine có nhà in, bà in đẹp quá. Thì thay vì 15 quan ở ngoài, bà Germaine đưa cho anh chị em, 12, 14 quan, thì anh chị em đưa cho bà 20 quan cũng không sao. Vì vừa đẹp, vừa cho học trò cuốn sách đó để làm tài liệu tham khảo. Chứ in 2 tờ giấy, coi xong nó liệng. Hỏi, trị đau bao tử, kiếm giấy hoài, mất rồi. Ý tôi muốn nói vậy là tạm thời thì vậy. Nhưng trong tương lai, quỹ của trung tâm nào có tiền, thì thực hiện cuốn sách lớp 1, lớp 2 cho rõ ràng, bằng hình ảnh cho rõ ràng. Anh chị em in sách bao nhiêu tiền, số lượng nhiều thì rẻ, do đó những người anh chị em dạy cấp 1, cấp 2, anh chị em nói bây giờ tôi cần dạy 100, 200, 300, cứ lại bà Germaine lấy 100 cuốn, 200 cuốn, 300 cuốn cung cấp cho người ta. Hòa Lan, Ý, Đức, Thụy sĩ, nói tóm lại trung tâm nào thực hiện được cuốn sách cấp 1, cấp 2 cho đẹp thì yêu cầu những người lớp sáu này dạy học thì nên lấy những sách này cung cấp cho học viên. Trừ trường hợp trung tâm nào chưa có thì copy, mà coi cho nó được chút xíu. Trong tương lai không phải anh chị em dạy 10 người, 100 người, mà có thể 1 000 người, 2 000 người. Các trung tâm Nhân điện ở Âu châu hay các nước chuẩn bị những sách vở để giúp cho một số anh chị em dạy cấp 1, cấp 2.

Phần lớp 3: nếu vì lý do đặc biệt, anh chị em có 20 người mà toàn là những người bệnh nặng, mà đó là những người quen. Nếu đợi Thầy mà mở luân xa ở các trung tâm thì lâu lắm. Có cách nào Thầy giúp không? Âu châu thì liên

lạc với Minh hiệp. Châu Phi và các nước Xã hội chủ nghĩa Đông âu liên lạc với anh Thiện. Paris liên lạc với bà Germaine, tôi thí dụ. Thì trong 10 người, 20 người bệnh đặc biệt mà cần phải mở luân xa, anh chị em kêu gọi tôi, bằng telephone liên lạc với anh Thiện hoặc các trung tâm, hoặc Minh hiệp và các trung tâm. Chỉ cần liên lạc với tôi trước 3 ngày hoặc 4 ngày, anh chị em tập trung vào một điểm, tôi luôn luôn trong người có hai cái điện thoại. Tôi sẽ điện thoại, biểu anh chị em chuẩn bị, và khi mở luân xa bằng đường dây điện thoại. Tất cả những trường hợp trong tương lai tổ chức mở luân xa tập thể bằng điện thoại cho những người bệnh nặng, sau khi dạy xong phần lý thuyết cấp 3 rồi, thì đúng thời điểm mà tôi mở luân xa thì trước tiên anh chị em nên để cái hình tôi cho họ để. Hình nhỏ thôi, chứ đừng làm hình bự, nhiều khi người ta thấy người ta sợ lắm. Hình tượng trưng cho người ta thấy cái mặt tôi được rồi. Để hình đây, biểu *nhìn thẳng lên cái hình*, tôi mở luân xa cho. Anh chị em *gắn một cái máy điện thoại. Tôi nói bắt đầu thì lớp học im lặng hết. Tôi mở luân xa trong vòng 30 giây, 45 giây hoặc một phút. Tôi nói chấm dứt, anh chị em kêu bà con đặt tay xuống*. Bên kia tôi truyền điện cho anh chị em được khai mở luân xa trong vòng tối đa 1 phút. Sau phần mở luân xa bằng điện thoại chấm dứt rồi, thì anh chị em mở cái máy ra, tôi sẽ nói trong điện thoại, tôi nhấn tất cả anh chị em sau khi được khai mở luân xa 100%, thì điều kiện thứ như thế nào, tôi sẽ nói trong máy. Ngoại trừ trường hợp có một số nước, hệ thống khó khăn, hoặc vùng nhà quê hẻo lánh, anh chị em không có điều kiện nói, thì luôn luôn nhớ những điều kiện của người học lớp 3 phần lý thuyết, sau khi được khai mở luân xa 100% thì những điều kiện sau đây, nếu vì lý do mà tôi không có nói trong điện thoại được, hoặc giữa chừng tôi mở luân xa xong hệ thống điện thoại bị cúp, thì anh chị em ghi chú cho kỹ cái này.

tất cả những người vừa được ông Thầy mở luân xa 100%, mỗi một ngày trị bệnh bao nhiêu người cũng được. Và bệnh trạng nào thì anh chị em trị cũng được, ngoại trừ hai bệnh, mà người cấp 3 chưa trị. *Bệnh si ke ma túy, bệnh sida*, chỉ được trị trong *gia đình* mà thôi, ngoài gia đình không được trị. Đó là những nguyên tắc chung cho tất cả những anh chị em sau khi được khai mở luân xa ở cấp 3.

Điều kiện thứ hai, sau khi được khai mở luân xa 100% rồi, vấn đề tịnh tâm không có trở ngại. Thích thì *tịnh tâm, tối thiểu 5 phút, tối đa là 30 phút*. Trong thời gian tịnh tâm dài 30 phút, nếu cơ thể nóng quá, *khó chịu*, hoặc cơ thể run, một trong những trường hợp đó xảy ra, là điện năng vô cơ thể học viên nhiều quá, do đó người học viên bị nóng, bị lắc cơ thể. Thì yêu cầu học viên ngưng thiền liền, và phải dùng động tác *hít vô bằng mũi hơi ngắn, thở ra bằng miệng hơi dài, tối thiểu ba lần, để thải bớt năng lượng ra ngoài*. Yêu

cầu học viên đó ngưng, đừng tập thiền nữa. Qua ngày hôm sau, hãy tập tiếp. Nếu học viên nào tập thiền trong vòng 30 phút, có thể chịu đựng được, thì không có gì trở ngại. Nếu họ có nêu ra câu hỏi vậy, thì anh chị em trình bày rõ ràng và cũng nhắc nhở cho họ biết rằng. Chính luân xa được khai mở 100% thì ngồi thiền lâu điện năng vũ trụ sẽ vô cơ thể làm cho người đó bị nóng, bị khó chịu. Tuy nhiên, cũng nhắc lại nếu cơ thể của họ không có nóng, khó chịu thì không có gì trở ngại hết và khởi cần hít vô bằng mũi, thở ra bằng miệng.

Đó, tôi giải thích cho. Đó là những trường hợp tôi mở luân xa 100% bằng điện thoại, mà giữa chừng điện thoại bị hư, thì những lời sau của tôi, anh chị em sẽ dẫn giải cho những học viên biết để họ làm đúng quy định của chúng ta. Tuy nhiên vấn đề hệ thống liên lạc điện thoại bây giờ rất dễ dàng. Thì anh chị em chỉ cần mua cái máy điện thoại, bấm cái nút để tất cả học viên được nghe tiếng nói tôi, thì tốt. Còn không nghe tiếng nói tôi thì anh chị em vẫn truyền đạt lại những gì mà tôi hướng dẫn cho anh chị em, để cho họ thực hành, không có bị trở ngại trong vấn đề trị bệnh, trong vấn đề tịnh tâm thiền định.

Tôi nhắc lại đây đủ chi tiết dành riêng cho anh chị em học lớp sáu này. Bây giờ đây anh chị em phải nắm vững toàn bộ trong vấn đề khai mở luân xa cấp 1, cấp 2. Anh chị em hiểu rõ trong vấn đề dạy lớp 3 phần lý thuyết và cho mở luân xa từ đằng xa bằng điện thoại. Tôi tập sự dẫn cho anh chị em bây giờ, chứ trong tương lai đây, năm 1999, năm 2000, dù cho 2 000 anh chị em học lớp sáu, dù cho mười ngàn anh chị em học lớp sáu cũng không có đủ như cầu dạy toàn thế giới đâu. Do đó thì bây giờ khóa này, tôi dẫn giải cho anh chị em kỹ, tôi mong rằng anh chị em về dạy học cho đúng nguyên tắc, đúng kỹ thuật, đúng số lượng người dạy. Sau đó lần lượt tôi sẽ đi bên Pháp, Hòa Lan, Bỉ, Italy, hoặc thí dụ vùng phụ cận. Một số chuyên viên bên Hòa Lan, dạy cấp 3 nhiều, mà tôi tổ chức dạy ở Bỉ, thì anh chị em chịu khó đi một ngày thôi. Một buổi anh chị em sẽ được tôi dạy trong vấn đề giảng huấn kỹ thuật, anh chị em dạy cấp 3 phần lý thuyết cho được kết quả tốt. Tôi nhấn mạnh một lần nữa, tôi hy vọng, lần đầu tiên anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết thì cố gắng dạy, và chờ đợi tôi dạy lớp giảng huấn đặc biệt cho anh chị em. Vì năm tới thì chưa có phát triển nhiều đâu. Nhưng mà ít ra năm tới, ít nhất cũng phải 100 000 tới 200 000 người được khai mở luân xa. Và năm sau đây, qua hệ thống satellite, cùng một lúc tôi mở luân xa có thể đi tới hàng triệu người. Vì chỗ đó nhu cầu cần thiết mà tất cả anh chị em học lớp sáu, hai ngàn, năm ngàn, mười ngàn, cũng không có đủ nhu cầu. Nếu anh chị em tình nguyện dạy thì chắc chắn anh chị em dạy liên tục giống như tôi, không có thời gian nghỉ. Đó là những điều kiện, nguyên tắc, trong tương

lai tôi thấy được điều này. Do đó tôi hy vọng anh chị em lớp sáu ở Au châu này, ở lớp học này cố gắng về muốn dạy học thì nghiên cứu cho kỹ trong vấn đề dạy học, để giúp cho những học viên đạt được những thành quả, sau khi anh chị em dạy được cấp 1, cấp 2, hướng dẫn cấp 3 phần lý thuyết, họ nắm vững căn bản, họ điều trị bệnh cho họ, giúp cho người khác được kết quả mỹ mãn. Do đó tôi nhấn mạnh, anh chị em cố gắng nghiên cứu bài dạy cho rõ ràng, sau đó giúp cho người ta được kết quả. Cũng như anh chị em đã từng học lớp 3 rồi, thì bây giờ đây chính anh chị em sẽ nghiên cứu bài dạy, bổ túc lại trong bài dạy, và sự học hỏi của anh chị em từ trước, chắc chắn anh chị em sẽ đem lại kết quả cho những người mà anh chị em dạy học tương lai ở cấp 3 phần lý thuyết tới đây.

Ở đây thì có năm sáu bảy trăm người, nước Thổ Nhĩ Kỳ (Turkey), về lo chuẩn bị tết cho khỏe năm 97 đi. Rồi qua năm 98, anh chị em Thổ Nhĩ Kỳ có thể dạy chương trình mới. Minh hiệp sẽ qua đó và trước khi Minh hiệp đi thì đánh điện cho tôi, dạy xong buổi sáng, buổi trưa tôi sẽ điện thoại từ bên Mỹ mở luân xa, chiều Minh hiệp dạy tiếp. Tối Minh hiệp về Bỉ. Tôi giúp cho anh chị em ở Thổ Nhĩ Kỳ. Tất cả những nước nào trong tương lai cũng vậy, để tránh tình trạng mất thời gian của học viên, mất thời gian của những người dẫn dạy, thì ngày thứ nhất tới ngày thứ nhì dạy, tôi mở luân xa, tới anh chị em về.

Tất cả trung tâm Nhân điện toàn thế giới, các vùng về học, tôi hy vọng rằng, có thể từ tháng 7, 1998 sau khi tôi họp với anh chị em, tôi sẽ huấn luyện cho anh chị em. Tôi mở điện thoại 100% cho 500 người, 300 người. Sau khi mở luân xa rồi, thì anh chị em chuẩn bị, người nào học lớp 4 ngồi lại. Người nào không học lớp 4 thì đi ra ngoài, thì đăng xa tôi sẽ điện thoại tới, tôi nói bây giờ đặt tay luân xa chỗ nào chỗ nào, tôi truyền điện cho anh chị em một lần, và tôi truyền điện cho người ông hay bà thầy luân, tôi cho anh chị em tập sự dạy lớp 4, có được không? Những trở ngại, những thắc mắc thì tôi hy vọng sẽ truyền điện cho những anh chị em trung tâm trưởng có khả năng đầy đủ để giúp cho những người học lớp 4 trong tương lai. Để tôi đến tôi dạy lớp 5, 5.1. Đó là tôi sẽ áp dụng đầu tháng 7, 1998. Trước khi đó thì tôi sẽ dạy cho trung tâm về họp với tôi, để tôi cho anh chị em biết lớp 4 dạy thế nào, điều kiện thế nào, học viên thế nào, anh chị em trả lời thế nào. Hy vọng áp dụng 1 tháng 7, 1998 cho nó phù hợp, càng ngày học viên càng đông toàn thế giới, thì mục tiêu chúng ta là muốn giúp nhiều chừng nào tốt chừng đó, để học viên có cơ hội phát triển trong vấn đề lãnh vực điều trị bệnh, và tôi cũng muốn giúp cho anh chị em cơ hội dạy cao một chút, chứ bắt tôi dạy hoài, đâu có được. Anh chị em đi theo tôi 8 năm rồi, 7 năm rồi, 9 năm rồi, 6 năm rồi, anh chị em từng dạy học nhiều, bây giờ ráng học dạy nữa, thứ nhất là mấy người thông dịch trên đó, thông dịch này cũng vậy, chuẩn bị, bà Germaine cũng chuẩn bị luôn, đăng về dạy học.

Tôi nói mấy trung tâm lớn phải chuẩn bị dạy học. Coi như phần dạy học và phần tôi trình bày, phần tôi hướng dẫn những kỹ thuật, thì chắc chắn anh chị em nắm vững toàn bộ hết rồi. Coi như bây giờ ngưng phần này. Tôi dạy phần tiếp, chứ chưa nghỉ.

B) Chuẩn bị giai đoạn hai, nghe cho rõ

Công anh chị em học lớp sáu này, bỏ thời gian học lớp sáu này, và chính lớp sáu này anh chị em sẽ sử dụng cái kim tự tháp này, thực tập tạo cho mình một cái năng lực mạnh để giúp cho mình, giúp cho gia đình mình, giúp cho người khác. Bây giờ đây, anh chị em nghe cho kỹ, ghi chú cho đầy đủ: Trước tiên, thì cuộc đời của mình hiện tại, bây giờ, anh chị em chia ra bốn giai đoạn, bốn đời. Bốn đời trước, còn mấy đời sau khỏi. Mấy đời sau, thì ý tôi muốn nói, tương lai có thể đi theo hướng với mình. Chắc chắn những đời sau giỏi hơn bốn đời trước.

- 1) **Ông bà tổ phụ của mình, bốn đời.** Thí dụ, xin lỗi, ông bà, tổ phụ, bốn đời, coi như má mình, bà ngoại mình, bà cố mình, bà sơ mình (má của bà cố). Bà ngoại, grandmother rồi. Thêm một cái grandmother tiếp nữa, là hai. Thêm một cái grand nữa, là ba cái grand. Thì đó là tất cả bên nội, bên ngoại, anh chị em *cầu nguyện*. Nếu những người đó chết mà đi tu rồi thì tốt, về với Thượng Đế. Các đấng rồi thì tốt. Nếu chưa thì anh chị em cầu nguyện. Sau khi anh chị em trở về rồi, *thực tập cái kim tự tháp và đứng trước bàn thờ cầu nguyện*, hoặc không có bàn thờ, đứng đó cầu nguyện. Sau phần cầu nguyện cho tất cả bốn đời trong gia đình của mình, bên nội cũng như bên ngoại, chắc chắn là anh chị em không nhớ tên đâu. Tôi còn không nhớ tên, làm sao anh chị em nhớ tên được. Bà nội tôi còn nhớ tên, chứ bà cố thì tôi hết biết rồi. Mà nếu bà sơ tôi, tôi càng không biết luôn nữa. Anh chị em đứng trước bàn thờ hoặc ngồi cầu nguyện cũng được. Khi cầu nguyện – *cầu nguyện cho bốn đời liên hệ với anh chị em, bên ngoại cũng như bên nội*, nếu chưa có đi tu, chưa giải thoát, thì cầu nguyện *cho họ đi tu và đi giải thoát. Đi tu là tái kiếp con người để học hỏi giúp con người. Giải thoát thì về với Thượng Đế* hoặc các đấng, tùy theo linh hồn mà Thượng Đế sắp đặt, giúp cho *linh hồn tái kiếp* bởi một người khác để phục vụ cho nhân loại, nếu linh hồn đó thích. Nếu không thích thì *linh hồn đó có thể trở về học hỏi con đường đạo với các đấng thiêng liêng cao cả*. Một trong hai trường hợp, anh chị em cầu nguyện được hết. Sau phần cầu nguyện rồi thì theo nguyên tắc chung, anh chị em không cần cúng kiến, nhưng anh chị em mua bó bông, đem vô nhà thờ dâng cho Đức mẹ hay dâng cho Chúa, hay dâng cho Thượng Đế. Đó là theo nguyên tắc vấn đề của Công giáo. Hoặc những tôn giáo nào anh chị em tôn kính. Coi như anh chị em cảm ơn những vị mà anh chị em tôn thờ, anh chị em đặt bó bông. Bên Phật giáo cũng vậy. Sau khi anh chị em cầu nguyện rồi, đặt bó bông tượng trưng thôi, chứ đừng đặt bó bông bự. Coi như ngày

anh chị em cầu nguyện để tất cả những người liên hệ với mình bốn đời sẽ được đi tu hoặc tái kiếp. Vô chùa thì cúng một bó bông tượng trưng, coi như anh chị em tôn thờ kính nể các đấng thiêng liêng cao cả, những linh hồn của gia đình mình sẽ cùng với Chúa, cùng với Phật để đi tu. Coi như mình trả ơn các đấng thiêng liêng cao cả. Cái này không bắt buộc. Nhưng điều này, chúng ta là con cháu, thì coi như là kính nể. Còn anh chị em không có tiền. Được rồi, ra ngoài này cắt cái bông ngoài vườn, tượng trưng cũng được. Chứ không có nghĩa là mua bó bông 500, 300, 1000, không phải vậy. Ra ngoài rừng lấy cái bông dại, về cúng cũng được. Đó là sự tượng trưng thương mến của những linh hồn và sự kính nể của các đấng thiêng liêng cao cả. Có một số anh chị em, nói, không tin tưởng ai hết. Thì được rồi, anh chị em không tin tưởng ai, nhưng ít ra anh chị em cũng cắm cái bông, thương ông bà tổ phụ mình, cũng được. Chứ không bắt buộc anh chị em đi vô chùa, vô nhà thờ. Đôi khi anh chị em không có tôn giáo nào. Có nhiều học viên nói tôi không tin Thượng Đế, tôi không tin tất cả các đấng thiêng liêng cao cả. Tin tôi không? Tin tôi là được rồi, tin năng lượng vũ trụ? Thì lấy cái năng lượng vũ trụ mà đáp ứng nhu cầu giúp cho mình, giúp gia đình. Chứ tôi không cần thiết bắt buộc anh chị em phải tin người này, người kia, người nọ. Đó là một số anh chị em rất ít, không có trường hợp này thì chỉ tặng một cành bông, coi như ngày hôm nay là ngày mà được anh chị em cầu nguyện cho ông bà tổ phụ tái kiếp, đi tu. Sau phần đó, anh chị em thấy trong cơ thể thay đổi khác liền. Đây không phải là thay đổi vấn đề may mắn, tiền bạc, hay danh vọng địa vị. Nhưng coi gia đình hồi đó thế nào, thì bây giờ thấy gia đình của anh chị em thay đổi toàn bộ. Những người nào mà trước kia khó khăn thì dễ dàng. Những người trước kia rắc rối, thì lại tốt. Những người trước kia phải gặp những trở ngại, hình thức này, hình thức khác, sẽ được giải hòa. Anh chị em biết tại sao không? Anh chị em làm dưới này mà quên ông bà tổ phụ mình đang nhiều thứ chuyện. Thứ nhất là rắc rối linh hồn, thứ nhì là linh hồn bị ràng buộc đủ các cái hết. Chúng ta cầu nguyện như vậy thì tất cả mọi người về với khối sáng, về với Thượng Đế, với các đấng để tu học. Những ông bà tổ phụ tu học thì giúp cho chúng ta. Còn ông bà tổ phụ của chúng ta tình nguyện giúp nhân loại thì tái kiếp con người khác. Thì tất cả đóng góp con đường đạo hết. Mà đóng góp đường đạo thì Thượng Đế sẽ ban phước lành cho những người chết đã đành rồi, và chính người chết đó sẽ ban phước lành cho những người sống, đó là con cháu, là chúng ta. Thì anh chị em thấy sẽ thay đổi liền. Anh chị em về cứ thực hành đi. Anh chị em lựa ngày nào tốt cũng được. Công giáo thì có thể lựa ngày chủ nhật. Phật giáo thì lựa ngày nào tốt cũng được, không cần thiết 13, 14, 25 gì hết. Việt nam của tôi thì ưu kỵ lắm, ngày mừng năm, rồi 14, 23. Lựa mấy ngày đó ở nhà. Lựa mấy ngày đó chẳng ra ngoài. Vừa ra ngoài cái xe đụng. Nói trời ơi, một năm thì đi an toàn, mà mừng sáu đi bị xe đụng. Lúc đó khổ có đồ thừa mừng năm,

mừng sáu gì hết trơn. Tại tôi nói phong tục của tôi, anh chị em nghe cho vui thôi. Trong này có Việt nam thành ra tôi nói cho biết. Do đó, ngày nào cũng ngày của Thượng Đế hết. Điều quan trọng là mình làm cái việc tốt, thì chắc chắn mình sẽ được an toàn. Đó, tôi giải thích vấn đề cầu nguyện cho ông bà, tổ phụ chúng ta bốn đời. Tuy nhiên không phải bốn đời là chấm dứt. Con cháu chúng ta rủ nó đau, nó bệnh, nó chết, thí dụ, thì chúng ta cũng cầu nguyện được, chứ không phải chúng ta lo người cao không rồi người thấp bỏ, không phải vậy. Ý tôi muốn nói, sự liên hệ bốn đời chúng ta. Còn những đời sau, hoặc ngang hàng với chúng ta, mà rủ chẳng may bị bệnh, bị đau, bị chết, thì chúng ta vẫn cầu nguyện được như thường. Tất cả những người chết ngoài gia đình, chúng ta còn cầu nguyện được, chứ đừng nói chi bây giờ những người liên hệ với chúng ta. Ý tôi muốn nói là những người quá cố, chết không biết bao nhiêu năm rồi, bốn đời thì anh chị em nghĩ rằng có thể 100 năm, 200 năm, 80 năm, thì anh chị em đâu có nhớ. Tôi cũng không nhớ luôn. Nhưng khi tôi học rồi, biết được rồi thì tôi cầu nguyện, thì chắc chắn những linh hồn đó giải thoát mà giải thoát, cái người sung sướng nhất là chúng ta! Người chết thì sung sướng rồi, nhưng người sung sướng là anh chị em, nhẹ nhàng trong cơ thể. Không phải một mình anh chị em, con cháu anh chị em, liên hệ gia đình của anh chị em, tất cả mọi người cảm thấy một niềm vui trong cơ thể mình. Đó là một sự học của mình để mình giúp đỡ. Tuy nhiên, có nhiều trường hợp đặc biệt, mà kinh nghiệm qua rồi. Tôi cũng thương lắm, có người bà con nuôi một hai đứa con nuôi, ba đứa con nuôi, nuôi từ nhỏ tới lớn, mà người con nuôi này không biết ở đâu. Tôi thí dụ. Nhưng chẳng may ông bà cha mẹ nuôi đó chết. Mình là con, cầu nguyện không được. Không có liên hệ được. Tôi không biết cái này luật lệ các đấng tính thế nào mà cầu nguyện không được. Tuy nhiên, nói thì không được, anh chị em ráng làm công quả, công đức đi. Thì sự cầu nguyện của anh chị em, bây giờ thì chưa được liên, nhưng mà trong tương lai, do sự làm phước thiện của anh chị em, do sự tạo phước đức của anh chị em, thì anh chị em cầu nguyện hồi hướng cho những người đã nuôi mình, thì chắc chắn những người đó sẽ được trở về con đường giải thoát, về với ánh sáng, về với khối sáng cũng không có khó. Những người liên hệ với mình, anh chị em cầu nguyện, đi liền. Những người không có liên hệ với mình thì cầu nguyện hơi chậm. Bởi đó tôi khuyên anh chị em, nếu một trong những trường hợp tôi vừa trình bày anh chị em có gặp, anh chị em là má nuôi, là con nuôi, thì chỉ cầu nguyện cho những người quá cố đi, hy vọng việc làm của anh chị em là việc làm tốt, giúp cho mọi người, thì chính công quả, công đức mà anh chị em làm được, anh chị em cầu nguyện các đấng, các đấng sẽ hồi hướng những người mà thương anh chị em, nuôi anh chị em, thì cũng trở về con đường giải thoát, giống như ông bà tổ phụ chúng ta vậy. Tôi giải thích, để không khéo anh chị em nói, dạ con cầu nguyện hoài, mà sao con nằm chiêm bao,

con thấy hoài. Anh chị em đừng có mong thấy, thấy không có ích lợi gì cho anh chị em. Đây là những trường hợp ít có, nhưng có xảy ra trong ngành Nhân điện của chúng ta, trong những người học lớp sáu. Do đó tôi nói chung, tôi khuyên những gì anh chị em làm được, anh chị em dạy học được, anh chị em trị bệnh được, giúp cho người ta được, thì chính những công quả, công đức, phước đức của anh chị em tạo được, anh chị em hồi hướng cho những người nuôi dưỡng mình, chắc chắn người đó sẽ đi rất dễ dàng. Tôi giải thích cho anh chị em đầy đủ hết, trong lãnh vực chúng ta giúp cho những người khác, giúp cho gia đình chúng ta.

- 2) **Bây giờ phần anh chị em giúp cho người khác.** Anh chị em ghi chú cho kỹ: Anh chị em biết được những **linh hồn bất tử bất diệt** xâm nhập vô thể xác người ta, làm cho người ta bệnh, thì anh chị em cảm nhận từ luân xa 3 trở xuống. Trước kia anh chị em phải trị luân xa số 5, số 7, rồi nắm hai ngón chân. Bây giờ đâu, qua sự luyện tập của anh chị em bằng cái kim tự tháp này, bằng cái năng lực của anh chị em có, bằng cái năng lực của Thượng Đế cho anh chị em rất nhiều, thành ra anh chị em sẽ giúp cho linh hồn bất tử bất diệt rất dễ dàng, không khó khăn. *Đặt tay luân xa 6, 7 cho người đó. Hoặc nghĩ luân xa 6, 7 của mình, giống như trị bệnh vậy.* Nhưng muốn đưa linh hồn bất tử bất diệt, mà học yêu cầu mình, thì anh chị em *đặt luân xa 6, 7 nữa. Hai lần, trong vòng 30 giây. Đặt lần thứ nhất: 30 giây. Khi đặt lần thứ nhất 30 giây thì nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Lấy tay ra. Sau đó đặt luân xa 6, 7 của người bị thần kinh giả, nghĩ ngay luân xa số 6 của họ thôi, thì tất cả linh hồn đó xuất liền trong vòng 30 giây.* Hoàn thành.

Tôi nhắc lại: người bệnh thần kinh giả ngồi trước mặt. Anh chị em đặt tay vô luân xa 6, 7 của họ, nhưng *nghĩ luân xa 6, 7 của mình.* Lấy tay ra. Lần thứ nhì cũng đặt luân xa 6, 7 của người bệnh này, nhưng mà luân xa 6 của anh chị em *nghĩ đến luân xa 6 của người bệnh, 30 giây nữa.* Lấy tay ra, người đó hết đau. Một lần duy nhất thôi. Thì anh chị em sẽ giúp dễ dàng.

Bây giờ nghe cho rõ. Đáng lẽ bên Âu châu thì tôi không có dạy thêm công thức thứ nhì. Sở dĩ tôi không dạy công thức thứ nhì, là bên Á châu, Việt nam, Lào, Cambodia, Thái Lan và nguyên nước Đông nam châu Á thì bùa ngải rất nhiều, những ông thầy bùa rất nhiều, những vị phù thủy rất nhiều, do đó tôi cho anh chị em trị thần kinh giả ở đằng gần hay đằng xa. Bây giờ anh chị em nghe cho rõ. Tôi vừa dạy hình thức thần kinh giả, đặt tay. Bây giờ, **trị đằng xa thần kinh giả.** Khi anh chị em biết được những người bà con, những người quen mình đang bị thần kinh giả từ cạnh luân xa 3 trở xuống. Trước khi trị thì xác định rõ ràng, hỏi người đó, người đó nói có tên Nguyễn Văn A bị bệnh, thì anh chị em đo dòng điện. Khi nghe người khác kể lại người A bị thần kinh giả, xác nhận coi *có cảm nhận từ cạnh luân xa 3 trở xuống không.* Nếu cảm nhận, thì tôi chỉ cho công thức, anh chị em trị như thế này. Anh chị em ngồi tại nhà anh chị em ở bên Âu châu này, thí dụ, *mở*

mắt ra, dùng luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 6, 7 của mình, 30 giây. Dùng luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 6 của bệnh nhân đang xa, 30 giây, stop. Người kia hết bệnh thần kinh giả liền. Đó là trị thần kinh giả không có người bệnh trước mặt. **Tôi nhắc lại một lần nữa.** Anh chị em trị bệnh thần kinh giả ở đằng xa – ngồi ở nhà anh chị em. Khi muốn trị bệnh thần kinh giả ở đằng xa, thì *nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây, stop.* Lần thứ nhì, anh chị em dùng luân xa 6 của anh chị em, *nghĩ luân xa 6 của người bệnh ở đằng xa, 30 giây nữa, chấm dứt.* Coi như là người đó sẽ không bị thần kinh giả nữa.

Anh chị em muốn xác định người đó có hoặc không bị thần kinh giả, thì sau khi biết được người khác giới thiệu, hoặc người đó nói chuyện điện thoại với anh chị em, anh chị em cảm nhận rất nhiều từ cạnh luân xa 3 trở xuống, chắc chắn là bệnh thần kinh giả rồi. Thì anh chị em sẽ trị cho họ. Đó là từ cạnh luân xa 3 trở xuống. Ghi chú, cạnh luân xa 3 trở xuống, là có những linh hồn bất tử bất diệt. Xong phần này.

- 3) **Có những linh hồn tốt**, đó là những ông thầy phù thủy, ông thầy bùa, có những linh hồn tốt, đưa xâm nhập vô thể xác người ta để bảo vệ cho người ta, bảo vệ an toàn cho người đó, thì anh chị em sẽ cảm nhận được từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5. Nếu bảo vệ cho người đó thì anh chị em không có lý do gì trị bệnh cho người ta được. Đó là sự liên hệ của ông thầy đó, của linh hồn đó, của gia đình người đó, của thể xác người đó, thì chúng ta không có một phương cách nào trị được hết. Tại vì những linh hồn tốt của những vị phù thủy, những ông thầy bùa muốn giúp cho thể xác người đó, muốn giúp gia đình người đó, thì những vị thầy này có một năng lực mạnh, do đó đưa những *linh hồn rất cao để bảo vệ cho thể xác người đó.* **Chúng ta không giúp được.** Hoàn toàn không thể nào giúp được hết. Tôi là Thầy, tôi giúp cũng không được luôn. Đó là nguyên tắc chung cho những linh hồn tốt xâm nhập thể xác để bảo vệ gia đình người ta. Tất cả trường hợp này thì anh chị em nên từ chối. Tôi gặp trường hợp này tôi cũng từ chối luôn.

Tuy nhiên, có một số trường hợp đặc biệt mà anh chị em có thể giúp được, anh chị em **cảm nhận được từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5, mà người nhập vô thể xác đó chửi**, “Thượng Đế là không bằng tôi, ông Phật không bằng tôi, ông Chúa không bằng tôi”, thì chắc chắn linh hồn đó tốt thiệt, nhưng **coi Thượng Đế không bằng mình, coi Chúa không bằng mình, coi các đấng thiêng liêng cao cả không bằng mình, gây xáo trộn** cho thể xác đó, gây xáo trộn toàn gia đình đó, gây xáo trộn cho trật tự xã hội, thì anh chị em khỏi lo cái này. Chắc chắn khi anh chị em lại, thì linh hồn đó đem thể xác này dấu trong nhà, khi anh chị em vô tới nhà. Anh chị em vô tới, biết anh chị em có khả năng, thể xác thì được sự di chuyển của linh hồn tốt đó, nhưng linh hồn tốt đó tự tôn tự đại đem thể xác này vô trong phòng, đóng

cửa phòng lại. Anh chị em đâu có trị được. Theo nguyên tắc, **nếu người đó chịu ngồi đó**, thì có hai giai đoạn. Nếu linh hồn tốt xâm nhập vô thể xác người ta, mà tự tôn, tự đại, mà *chấp nhận ngồi* dưới này, thì *anh chị em trị: thứ nhất, là đặt tay luân xa 6, 7 của người đó. Khi đặt tay luân xa 6, 7 thì nghĩ luân xa 6, 7 của mình, 30 giây. Ngưng, lấy tay ra. Lần thứ nhì, đặt tay luân xa 6, 7 nữa, nhưng lần này thì luân xa 6 của anh chị em nghĩ luân xa 6 và 7 của người này, hai luân xa cùng một lúc, đặt như vậy, nghĩ 30 giây, lấy tay ra.* Người này hết bệnh liền. Đó là người này chịu ngồi, và những linh hồn khi chấp nhận cho chúng ta giúp cho linh hồn đó tái kiếp tiến hóa trong đường tu, đó là tốt cho hai bên, vừa tốt cho thể xác này, vừa tốt cho linh hồn. Mặc dầu họ biết là họ có khả năng, nhưng họ vi phạm những lỗi lầm mà không muốn, mà muốn đi tu, thì chắc chắn chúng ta sẽ giúp bằng hình thức này, họ đi tu liền.

Điều thứ hai là khó khăn. Khó khăn đây là khó khăn cho người bệnh nhân này. Những linh hồn đó không muốn cho chúng ta trị bệnh, **di chuyển thể xác người đó vô phòng, đóng cửa lại.** Không có sự hiện diện trước mặt của người đó, nhưng có sự hiện diện của anh chị em ở trong căn nhà đó. Khi tới nhà đó, thì thể xác vô trong buồng, đóng cửa lại. Anh chị em đừng có lo. Anh chị em vẫn ngồi ở ngoài này, ở trong đó người bị bệnh, có la, có hét, có chửi mắng gì, anh chị em đừng có thèm nghe. Anh chị em coi như không biết người đó nói gì. Anh chị em vẫn ngồi ở ngoài. *Khi ngồi ngoài này, mà người đó chửi anh chị em dữ lắm, coi như họ có quyền hành, chửi thế này, thế khác, anh chị em đừng có nghe lời chửi, không phải thể xác đâu, nhưng cái linh hồn đó tự tôn tự đại, gây xáo trộn trật tự.* Do đó, anh chị em ngồi trong nhà của người ta, *nghĩ luân xa 6, 7 của mình, 30 giây. Sau đó, stop. Một lần nữa, dùng luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 6, 7 của người bệnh nhân mà trốn trong phòng đó, 30 giây nữa.* Sau khi chấm dứt rồi, người kia mở cửa ra, nói chuyện với anh chị em, không có bệnh nữa.

Tôi nhắc thêm lần thứ hai nữa. Gặp trường hợp thể xác có những linh hồn tốt xâm nhập vô, phá hoại thể xác đó, phá trật tự xã hội, tự tôn, tự đại, coi các đấng không bằng mình, đó là những linh hồn không chịu đi tu, do đó hành thể xác này, để có dịp gặp chúng ta, mà *thể xác đó không cho trị bệnh trực tiếp, mà thể xác vô trong phòng.* Chúng ta ngồi ngay nhà của người bệnh đó, tư thế nào cũng được. Nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây, stop liền. Sau 30 giây rồi, dùng luân xa 6 của mình, nghĩ luân xa 6, 7 của người bệnh nhân, 30 giây nữa. Ngưng, thì người bệnh nhân hết bệnh liền.

Tôi giải thích rõ ràng trong vấn đề trị bệnh giúp cho linh hồn cao, tốt, bất tử, bất diệt, trở về với Thượng Đế, các đấng, tu hết. Một điều tốt cho những linh hồn đó và một điều tốt giúp cho thể xác hết bệnh, hết đau. Những công quả công đức mà anh chị em làm được, Thượng Đế sẽ ban phước lành cho anh chị em, phước đức cho anh chị em. Chứ chúng ta không có hại ai hết, mà chúng ta chỉ biết giúp thôi. Tại những linh hồn đó muốn về với Thượng Đế, thì chỉ có cơ hội này, chúng ta cầu nguyện với Thượng Đế, Thượng Đế sẽ giúp cho linh hồn trở về với Thượng Đế, tu tiếp để giúp cho mọi người. Hết. Anh chị em nghe cho rõ, ghi chú cho kỹ, không khéo, ghi chú không kỹ, nghe không rõ, trị sai nguyên tắc, thì người đó vẫn còn bệnh. Dù cho bệnh linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở xuống, dù cho linh hồn từ cạnh luân xa 3 trở lên, thì anh chị em giúp cũng không được nếu trị sai nguyên tắc. Vì chỗ đó tôi nhắc đi nhắc lại hai lần, để anh chị em nắm vững, ghi chú đầy đủ, để giúp những linh hồn xâm nhập thể xác người ta. Tất cả những đề tài anh chị em học lớp sáu, thì ngày hôm nay coi như ngày chót rồi, chỉ còn có mấy tiếng đồng hồ nữa, chấm dứt lớp học. Do đó thì tôi hướng dẫn cho anh chị em trước tiên là tập cái năng lực này mạnh. Sau đó giúp người sống, tạo điều kiện cho người sống, giúp muôn ở quả địa cầu này rồi, phần đó xong hết, trong bảy ngày qua. Ngày hôm nay buổi sáng này, thì sự luyện tập của anh chị em tạo cho mình sức mạnh này, thì giúp cho ông bà, tổ phụ mình trước, dù muốn, dù không, tất cả ông bà tổ phụ cũng liên hệ với chúng ta, do đó mình tính ở kiếp này, bốn đời. Trong vấn đề liên hệ trực tiếp bên nội cũng như bên ngoại, sanh thành chúng ta ra, đó coi như là tính hiếu của nhân loại con người, biết thương ông bà tổ phụ, thì mọi việc chúng ta cầu nguyện hết rồi. Đó là phần chúng ta, phần của gia đình chúng ta. Sau đó thì những linh hồn có duyên lành với chúng ta, chúng ta giúp những linh hồn, dù tốt hay dù xấu, mà muốn trở về với Thượng Đế, các đấng, thì với khả năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta, thì khả năng này kết hợp với khả năng Thượng Đế ban cho chúng ta, thì chúng ta cầu nguyện Thượng Đế và các đấng tối cao sẽ giúp những linh hồn này trở về với các đấng tối cao, và trở về với Thượng Đế đăng nghiên cứu phát triển học thêm đường đạo để chính những linh hồn này trong tương lai sẽ trở lại con người, hoặc trong tương lai những linh hồn giỏi này sẽ giúp lại chúng ta hoàn thành nhiệm vụ mà Thượng Đế giao phó, là giúp con người phát triển tìm chân lý, đạt được đường tu, trở về giải thoát, trở về con đường ánh sáng mà chúng ta đang đi, tiếp tục cuộc hành trình chúng ta đi. Coi như phần này là phần tổng kết hết những gì anh chị em học bảy ngày qua cho tới ngày hôm nay: người sống giúp rồi, người chết chúng ta cũng vẫn tiếp tục

giúp, dù cho linh hồn thế nào, chúng ta với khả năng của mình Thượng Đế ban cho, chúng ta đều giúp được hết. Mà phải giúp đúng nguyên tắc, chứ đừng nghĩ rằng, anh chị em thấy linh hồn tốt bảo vệ thể xác cho người này, anh chị em không muốn linh hồn tốt này xâm nhập thể xác người ta, mà anh chị em trị, là sai nguyên tắc. Anh chị em dùng luân xa 6, 7 của mình, nghĩ luân xa 6, 7 của người ta, đó là *vô tình anh chị em sẽ bị mất năng lực*. Nếu anh chị em giúp sai nguyên tắc, đó là lỗi anh chị em, không phải lỗi tôi à. Tôi nhắc kỹ cho anh chị em điều kiện này. Nhiều linh hồn tốt xâm nhập vô thể xác, giúp cho thể xác đó tu, không có lý do gì anh chị em đui người ta. Tôi có trình bày nhiều buổi học lúc trước, bây giờ nhà của anh chị em đang tổ chức buổi tiệc, mời toàn là quan khách lớn, bộ trưởng, tướng lãnh, ngồi ăn uống với anh chị em. Đó là tôi muốn nói những linh hồn tốt xâm nhập vô thể xác, thì một hình thức là tổng bộ trưởng, tướng lãnh, anh chị em mới 20 người ăn uống với anh chị em, người một ly rượu, nói, chúc mừng năm mới, chúc mừng giáng sinh. Anh chị em vừa nói chúc mừng xong, điện thoại kêu cảnh sát lại bắt mấy chục người này. Cảnh sát thấy mấy người này là đủ muốn ở tù rồi, làm sao bắt được? Rồi cảnh sát vô, không biết mấy người này là ai hết, hỏi ai đây?- tôi là bộ trưởng, tổng trưởng. Mấy người này đâu có làm cái gì đâu, làm sao bắt được. Thì thay vì bắt 20 người này, toàn là tướng lãnh với bộ trưởng không tướng lãnh, ngồi ăn uống với anh chị em. Đó là tôi muốn nói những linh hồn tốt xâm nhập vô thể xác, thì một hình thức là tổng bộ trưởng, tướng lãnh, anh chị em mới 20 người ăn uống với anh chị em, người một ly rượu, nói, chúc mừng năm mới, chúc mừng giáng sinh. Anh chị em vừa nói chúc mừng xong, điện thoại kêu cảnh sát lại bắt mấy chục người này. Cảnh sát thấy mấy người này là đủ muốn ở tù rồi, làm sao bắt được? Rồi cảnh sát vô, không biết mấy người này là ai hết, hỏi ai đây?- tôi là bộ trưởng, tổng trưởng. Mấy người này đâu có làm cái gì đâu, làm sao bắt được. Thì thay vì bắt 20 người này, toàn là tướng lãnh với bộ trưởng không tướng lãnh, ngồi ăn uống với anh chị em. Đó là tôi muốn nói những linh hồn tốt xâm nhập vô thể xác, thì một hình thức là tổng bộ trưởng, tướng lãnh, anh chị em mới 20 người ăn uống với anh chị em, người một ly rượu, nói, chúc mừng năm mới, chúc mừng giáng sinh. Anh chị em vừa nói chúc mừng xong, điện thoại kêu cảnh sát lại bắt mấy chục người này. Cảnh sát thấy mấy người này là đủ muốn ở tù rồi, làm sao bắt được? Rồi cảnh sát vô, không biết mấy người này là ai hết, hỏi ai đây?- tôi là bộ trưởng, tổng trưởng. Mấy người này đâu có làm cái gì đâu, làm sao bắt được. Thì thay vì bắt 20 người này, toàn là tướng lãnh với bộ trưởng không, mà người ta đâu

có làm gì mà cảnh sát bắt được? Anh chị em mời người ta uống rượu, chúc mừng năm mới, chúc mừng giáng sinh, thì thay vì cảnh sát bắt 20 người kia, thì chào 20 người. Bắt người nào, đó là anh chị em, công anh chị em vô khám. Là anh chị em bị mất năng lực đó. Tôi giải thích đời cho anh chị em nghe, giải thích đạo cho anh chị em nghe, để chi? Để những kinh nghiệm này, anh chị em đừng vi phạm. Đừng nghĩ rằng anh chị em có kim tự tháp, ông thầy dạy cho anh chị em, anh chị em có năng lực, mà vi phạm thì vẫn bị gạt như thường. Vi phạm ở đời thì anh chị em còn gỡ được. Mà vi phạm ở đạo, tâm linh, khó lắm. Vi phạm đời thì anh chị em có thể xóa lại những việc làm được. Còn vi phạm đạo, thứ nhất là các linh hồn cao, linh hồn tốt nữa, thì chúng ta tránh tình trạng đó, đừng vi phạm cái này. Anh chị em đừng có nóng ruột. Những linh hồn tốt xâm nhập vô thể xác người đó là bảo vệ thể xác người đó, không có cho người đó bị tai nạn. Người ta biết, ngày đó, tháng đó thể xác này mà ra ngoài, chắc chắn bị tai nạn, người ta giữ lại. Làm cho thể xác này bị bệnh, bị đau, nhưng mà để qua cái cơn hai ngày, ba ngày đó, thì thể xác ra ngoài an toàn, tôi thí dụ. Vì chỗ đó nếu chúng ta làm sai nguyên tắc thì chẳng những không giúp được thể xác đó, mà cũng không giúp thể xác mình, là một điều không tốt. Do đó **tôi nhấn mạnh** cái này, anh chị em ghi chú cho kỹ phần này: Đừng bao giờ anh chị em vi phạm. Ngay cả tôi là Thầy, tôi thực hiện không được, giúp không được, thì anh chị em có lý do gì giúp được. Đó là một điểm chánh, tôi nhấn mạnh để anh chị em ý thức được, đừng bao giờ vi phạm. Thì chắc chắn trong mọi trường hợp nào chúng ta giúp cũng được hết.

Nếu anh chị em dạy có 4-5 người, thí dụ, thì anh chị em sẽ **đặt tay mở luân xa** cho người ta. Nói tóm lại **dưới 10 người** thì mở luân xa bằng tay: *đặt tay vào luân xa 2, 3, 4, 5, trong vòng 30 giây, lấy tay ra.* Hoặc nếu vừa đặt vô, tay nóng quá thì cũng lấy ra liền. *Xong rồi đặt luân xa 6, 7 trong vòng 30 giây, lấy tay ra.* Đó là mở luân xa cá nhân. Tôi giải thích rõ ràng khi tôi *mở luân xa 100% tập thể bằng telephone từ đằng xa.* Có một số học viên, tay bị đau lúc học cấp 1, cấp 2. Có một số bị bệnh, cái tay với đặt không được. Thì *lấy cái tay của họ, để lên luân xa họ và vin cái tay họ.* Rủi cụt tay, thì anh chị em mở luân xa cho người ta. Còn nếu tôi mở luân xa 100% ở đằng xa mà học viên nào bị cụt một tay, thì tôi chỉ. Đỡ cái tay họ lên, đặt vô luân xa 6, 7 bằng tay họ. Còn nếu cụt hai tay thì phải đợi tôi. Nếu mà xui lắm, người đó cụt hai tay thì gặp tôi. Mà rủi cái tay của họ bị tật, thì anh chị em cũng kèm cái tay của họ, đặt ở luân xa 6 một ngón tay, luân

xa 7 một ngón tay, anh chị em vịn kèm cái tay của họ, để trong thời gian một phút, mở luân xa. Hai người cầm hai cái tay cũng được. Một người cầm cái tay giúp, người kia cầm cái tay giúp đặt lên luân xa của họ. Anh chị em cũng vậy, khi dạy lớp 1, lớp 2, mở luân xa cho người ta thì kêu người giúp lớp học với anh chị em, giúp cho học viên đặt cái tay lên luân xa 6, 7 để anh chị em mở cho người ta. Còn nếu khó khăn quá, không có người giúp, thì anh chị em mở tập thể hết rồi, những người đau tay, lên cho anh chị em *mở bằng tay. Luân xa 2, 3, 4, 5 và 6, 7 một phút.*

Nếu gia đình của anh chị em bệnh nặng quá, mà cần tôi mở luân xa bằng telephone, anh chị em chờ đợi lâu quá, thì một, hai người cũng được. Nhưng đừng lạm dụng. Bệnh nhẹ thì đừng lạm dụng. Đó là tôi có giúp một số anh chị em bên Argentina, tây Đức, đông Đức, những trường hợp mà người ta bị bệnh nặng quá, mà anh chị em dạy cho người ta lớp 1, lớp 2, xong rồi, lớp 3, tôi sẵn sàng mở luân xa cho người đó, với điều kiện người đó bệnh nặng, thì tôi giúp cho họ được khai mở luân xa 100%. Sau đó thì anh chị em giúp cho người đó, mau hết bệnh, mau lành bệnh, điều tốt, không có gì trở ngại hết. Anh chị em nghe cho rõ, tất cả những trường hợp, những chi tiết, tôi giúp cho anh chị em. Đây là một người cũng được, một người bệnh nặng quá, thì bây giờ đây, mình dạy cho lớp 1, lớp 2, lớp 3, hy vọng rằng khi mở luân xa lớp 3 100%, mình truyền điện giúp cho người ta hết bệnh, hết đau. Còn nếu thể xác họ quá tệ rồi, chúng ta không có giúp được, thì chúng ta cũng giúp được linh hồn. Có nghĩa là sau khi được khai mở luân xa 100%, người đó chết, anh chị em khỏi cầu nguyện, linh hồn tái kiếp liền. Để thay đổi một thể xác khác và chính linh hồn đó thay đổi một thể xác khác, một thời gian sau thì thể xác đó sẽ giúp cho người ta, bằng cái năng lực được khai mở luân xa 100%, thay đổi linh hồn đó càng cao hơn, để tạo một thể xác khác, để điều kiện thể xác mới đó giúp cho mọi người. Đường nào chúng ta giúp cũng được hết. Do đó, tôi giải thích rõ ràng, để anh chị em hiểu được một phần.

- Bây giờ đây, tối nay là bữa 25, bữa chót, có một số anh chị em hồi hôm nay, là trung tâm chánh, ăn cơm với tôi, thì tối nay có một số trung tâm phụ hoặc muốn thành lập trung tâm thì sẽ liên lạc với Minh hiệp để sắp đặt cho anh chị em. Thứ nhất là Canada, Argentina, Chile, những anh chị em muốn mở trung tâm mới, tối nay có thể ngồi ăn gần bàn của tôi, gần Minh hiệp, để Minh hiệp có thể thông dịch cho tôi, để tôi giúp anh chị em điều kiện thế nào cho dễ dàng. Bên nước Bạch nga, Hungary, Bulgary, Roumania, Cuba, tôi sẽ giải quyết cho nhiều vấn đề tối nay, ngồi ăn cơm gần với tôi tối nay luôn. Thực hiện thế nào, tiếp tục thực hiện hoặc bắt đầu, tôi sẽ giúp ý kiến để anh chị em hoàn thành việc tổ chức.

Tôi nói cho anh chị em nghe, tôi tổng quát cho anh chị em nghe hết rồi, thì bây giờ đây, nghe tôi nói, nói chung. Anh chị em học lớp sáu rồi, nhớ. Lớp này là lớp sáu. Lớp 5, 5.1, 5.2, forget, everything, forget ... Anh chị em quên đi, có nghĩa là không phải bỏ hết, mà anh chị em quên những công thức mà đã từng học từ lớp 3 tới lớp 5.2 đi. Nhưng nhớ để giúp ý kiến cho người ta, anh chị em nhớ để giúp cho người ta, chứ, trời ơi, giờ này mà anh chị em hỏi ... tôi xin lỗi, tôi không dám nói tên ai hết, tên ai kỳ. Lớp sáu, có đổi qua, đổi lại không? Trời ơi, tôi mà nói cái này, tôi cho anh chị em hỏi, có nước chắc chết luôn. Đưa qua, đưa lại, ... cầm ly nước uống... Tất cả những cái đó, bây giờ anh chị em có năng lực mạnh, bằng cái này rồi, anh chị em dùng sixième sens của mình, truyền vô. Ngay cả nước uống, anh chị em sắp sửa chết, anh chị em truyền cho nó bớt. Còn cái này ăn thua gì. Bây giờ anh chị em mà còn đâu có đổi tay qua, đổi tay lại, thì người ta chết hết rồi.

Khi anh chị em ăn tiệc, mà người ta trúng độc thì anh chị em dùng sixième sens này. Còn khi anh chị em ăn tiệc, mà anh chị em sợ quá, anh chị em sợ, sợ cho mình trước đi, đừng nói sợ cho người ta, nói sợ cho người ta, mắc cỡ lắm. Anh chị em sợ cho mình trúng độc, mà cũng sợ người ta trúng độc luôn. Mà trước khi người ta trúng độc, mình trúng độc trước, thành bảo vệ cho mình trước. Anh chị em vô ăn đám cưới phải không? Trong này có 10 bàn, 20 bàn, anh chị em muốn chắc ăn, *trước khi ăn, thì truyền điện hết cái phòng đi, cho nó bảo đảm*. Đặng khi dọn ăn, anh chị em không trúng độc, người ta cũng không trúng độc luôn, thì cái này được. Chứ để người ta trúng độc rồi anh chị em truyền vô làm gì nữa mà truyền? Mà tâm lý chung, tôi nói thiệt, bây giờ tôi dạy vậy đó, chứ vô tới đám cưới rồi, tay bắt mặt mừng, anh Tư, anh Ba, anh Hai, sao lúc này làm ăn sao? Làm ăn sao? Quên hết rồi. Chừng người ta ho, ho, lúc mới nhớ lại. Lúc đó mới truyền. Trời ơi ... Ở đây lớp học thì nhớ hết. Nhưng vừa vô tới, nói, lúc này sao, anh Tư khỏe không? Lúc này làm ăn khá không? Lúc này sao đeo đồng hồ tốt vậy? Sao hột xoàn bự vậy? Lo hột xoàn với vàng, với đồ mới không, chừng vô ngồi ăn, đâu có cần, nói chuyện tiếp. Rượu ngon, rượu dở, ăn vô, ói ào ào, lúc đó nhớ, thì tất cả mọi người về hết rồi, anh chị em cũng về luôn. Ói quá, ăn đâu có nổi, có nước về thôi. Thì tôi nói vậy, tôi biết hết, 90%, anh chị em quên hết. Không khi nào anh chị em nhớ được. Tại lâu quá, mà lâu lâu gặp một lần, mà hạp lại, làm sao anh chị em bỏ được? Lúc đó anh chị em hết nhớ rồi. Không có nhớ luân xa 6, 7, không có nhớ kim tự tháp gì hết. Anh chị em chỉ nhớ đồ ăn với rượu thôi, lo bao nhiêu đó không. Chừng một hồi thấy người ta nằm dài hết, thì anh chị em nhớ, lúc đó mới truyền cho người ta. Họ lên xe bus về hết. Đó, tôi dẫn giải đây là những sự thật, nhưng anh chị em đừng có lo. Khi chúng ta có năng lực, thì chúng ta sẽ giải quyết nhiều cái môi trường lắm, mà môi trường đó giúp cho chúng ta và giúp cho mọi người được không có bị trở ngại. Yên tâm vấn đề này. Tuy nhiên, anh

chị em học lớp này rồi, mới quá. Tám ngày qua, đâu có đủ kinh nghiệm. Tất cả những kinh nghiệm của mình học tại nhà, tại trung tâm, và học từ những người bệnh, những người đau, và những cuộc tiếp xúc của anh chị em trong ngành Nhân điện chùng ta. Ngoài ngành Nhân điện thì anh chị em học hỏi kinh nghiệm ngoài xã hội để anh chị em biết được, giúp cho tất cả mọi người. Thì chắc chắn điều này là điều tốt cho mình và điều tốt cho những người xung quanh được chúng ta giúp đỡ, hoặc những người xung quanh yêu cầu chúng ta giúp đỡ. Chúng ta có thời gian thì chắc chắn chúng ta giúp đỡ sẽ vui vẻ, kết quả.

Bữa nay tôi nhìn trời hoài. Đáng lẽ bữa nay là Noel, phải có tuyết rơi, có sương mù. Mà ngược lại, Thượng Đế thương chúng ta lắm, vì chỗ đó ngày Noel mà có nắng. Không bao giờ ở vùng Au châu nói chung, vùng Bỉ này, tôi đến nhiều lần lắm, không bao giờ mùa Giáng sinh mà không lạnh, không có tuyết, mà lại có nắng. Ít có lắm. Có mà ít lắm. Có lẽ là lần thứ nhất cũng như lần đầu. Không bao giờ có vụ có ánh sáng mặt trời. Không có sương mù, không có mây, không có lạnh, không có tuyết. Buồn nhất là mấy người từ Việt nam qua đây hy vọng thấy tuyết. Thôi ráng đi, về coi muối giống như tuyết là được rồi. Ở đây một ngàn cái kim tự tháp nhỏ, cộng hai kim tự tháp lớn mà tôi tặng cho Hòa Lan một cái và Do thái một cái. Bây giờ không có thể nào có tuyết được hết. Nóng quá làm sao có tuyết được. Mà sương mù cũng tan nữa. Nóng quá mà. Tất cả hình ảnh, mỗi lần anh chị em đưa kim tự tháp lên như vậy, thay vì anh chị em tiếp thu năng lượng, đưa vậy là có năng lượng vô song. Thứ nhất là tối một ngàn anh chị em tập, tuyết mà có muốn rơi, không biết làm sao rơi. Đến nỗi tuyết rơi không được, mà phải mưa. Mưa đặng tan mây hết. Là bữa nay đem ánh sáng mặt trời vào mùa Noel đầu tiên ở Au châu nói chung, ở Bỉ nói riêng. Lần đầu tiên ngày Noel này có ánh sáng mặt trời. Mỗi ngày, mỗi tối anh chị em đưa như vậy, sáng đưa như vậy, tất cả điện năng của anh chị em đưa ra ngoài, tuyết làm sao rơi được? Thành ra mưa. Mưa mà mưa cũng ít thôi, không dám mưa nhiều, mưa nhiều sợ anh chị em buồn. Mưa để tan mây hết, bữa nay có ánh sáng mặt trời cho anh chị em vui. Vui ngày Noel có ánh sáng mặt trời. Mặc dầu là nửa tiếng, một tiếng cũng được, chứ đừng nói nguyên ngày thì càng vui cho anh chị em. Cái này giả nè, mà chúng ta thực hiện thiệt. Để tôi chứng minh cho anh chị em thấy những trường hợp chúng ta thực tập như vậy, thì trong tương lai chính hình ảnh này tạo sức mạnh và sức mạnh này chúng ta sẽ đưa những cụm mây che ánh sáng mặt trời, đi ra ngoài không gian cho thiệt xa, để đem lại ánh sáng an bình cho quả địa cầu chúng ta ở. Trong đó thì chúng ta hưởng. Đó là một điều tốt cho tất cả mọi người, chứ không phải cho chúng ta, không phải cho một ngàn anh chị em ở đây, mà cho nguyên nước Bỉ, nguyên vùng phụ cận. Đặc biệt nhất ngày hôm nay đáng lẽ có sương mù, tuyết rơi, lạnh lùng trong đêm Chúa giáng sinh ra đời.

Năm nay có lẽ ông Đức giáo hoàng ca tụng dân tộc Do thái để lại một ông Chúa giúp cho nhân loại, điều này trùng hợp nhiều cái lắm. Có lẽ Thượng Đế sẽ cho chúng ta thấy quyền năng khả năng mà Thượng Đế dạy chúng ta. Chúng ta thực hiện vì nhân loại chứ không phải vì cá nhân, không phải vì dân tộc nào hết, và vì nhân loại, *để chứng minh cho anh chị em thấy, ngày đầu tiên, từ nhiều thế kỷ cũng như nhiều năm, chưa bao giờ có một ngày Noel tốt trời, có ánh sáng mặt trời.* Luôn luôn che đậy hết. Tám ngày qua, thì lượng mưa rất ít, anh chị em đi bờ hồ cũng bảy ngày rồi. Tôi nhớ có một ngày nào đó, buổi trưa, mưa ít ít thôi. Mà mưa ít, anh chị em cũng ráng mặc đồ lạnh mà đi, tại anh chị em khoái nhìn bờ hồ. Do đó trong suốt thời gian học, anh chị em sung sướng nhất. Trong lớp học thì học được nhiều. Ra lớp học thì nhìn cảnh thiên nhiên thiệt, không có tuyết. Tôi biết chỉ có 9 người Việt nam hơi buồn thôi, vì không thấy tuyết. Còn chín trăm chín mươi mấy anh chị em vui, là không thấy tuyết, vui rồi. Chín người này khó chịu, năm tới qua nữa. Mà qua đây không được, thì chịu khó đi Mỹ, chắc chắn thế nào cũng gặp à. Đó là niềm vui chung, và sự kết quả chúng ta học tập được, cũng như sự luyện tập nghiên cứu trong tám ngày qua bằng kim tự tháp này, nó có một năng lực đưa tất cả những cụm mây che ánh sáng mặt trời, mà giúp cho chúng ta một ánh sáng mặt trời vào ngày Noel, hôm nay. Tôi dạy năm rồi ở tại Thái Lan. Xứ đó la xứ nóng. Theo nguyên tắc thì xứ nóng phải có mặt trời. Nhưng mà không có mặt trời, lại lạnh. Ở đây, xứ lạnh, đáng lẽ không thấy ánh sáng mặt trời, mà ngược lại thấy ánh sáng mặt trời rõ. Hy vọng rằng ngày Noel này là một ngày cho anh chị em học lớp sáu nhớ mãi, để trong tương lai *bất cứ trường hợp nào xảy ra cho quả địa cầu, hoặc nước A, nước B, thì chúng ta sẽ dùng kim tự tháp này, dùng sixième sens này, dùng năng lượng này đưa tất cả những cụm mây ra ngoài không gian thiệt xa để bảo vệ cho quả địa cầu ấm áp, có ánh sáng để giúp cho tất cả mọi người không có bị thiệt thòi, thiệt hại dưới mọi hình thức khác nhau.* Điều này chắc chắn chúng ta sẽ thực hiện được qua ngày hôm nay là ngày vui nhất cho anh chị em học *lớp sáu tại Bỉ này, và đánh dấu một lớp đặc biệt nhất, mà từ trước tới giờ những cái bí mật tôi chưa dạy.* Đó là những điều tốt cho anh chị em học lớp sáu ngày hôm nay, và một điều Thượng Đế cũng như các đấng thiêng liêng cao cả, Chúa cũng như Phật *để chứng minh cho chúng ta thấy rằng khi chúng ta học như thế này, chúng ta tạo cái năng lực này, đưa lại ánh sáng.* Chính là ánh sáng này và niềm vui cho tất cả anh chị em, mà ngày Giáng sinh này tốt trời. Anh chị em ghi nhớ mãi, thì sẽ phục vụ cho nhân loại đắc lực hơn, trong đó có dân tộc và gia đình của chúng ta. Bởi lần nào tôi dạy học mà tôi thấy mặt trời không mấy gì tốt, tôi nhìn, không phải tôi coi trời đâu. Tôi nói, làm ơn đi xa xa chút đi. Để chừng nào mà tụi tôi học hết rồi, tụi tôi về nhà rồi, muốn làm gì làm. Đây là một kỷ niệm mà anh chị em không bao giờ quên được. Mà kỷ niệm này – nghe cho rõ – chính kỷ

niệm tốt trời này, anh chị em biết để làm cái gì không? Để cho anh chị em nghỉ bảy ngày nữa. Bắt đầu ngày hai tháng giêng, năm 1998, thay vì anh chị em làm việc 8 giờ, thì làm 16 giờ. Mà làm cho anh chị em, không phải làm cho tôi. Cái này anh chị em không có làm cho tôi. Anh chị em làm cho anh chị em. Tại vì anh chị em thích làm, khoái làm chứ không ai bắt buộc làm hết. Thì ráng làm. Nếu anh chị em nào có làm 12 giờ, 16 giờ, thấy cũng khỏe lắm. Càng làm nhiều chừng nào càng khỏe nhiều chừng đó, càng trẻ chừng đó. Tôi ra cái điều kiện như vậy. Anh chị em muốn làm cũng được, không làm cũng được, chứ không bắt buộc anh chị em làm. Nhưng mà làm thì làm cho anh chị em chứ không phải làm cho tôi, làm cho người khác. Thì anh chị em muốn làm cũng được, không làm cũng được. Làm nhiều cũng được, làm ít cũng được, ăn thua anh chị em. Đó, cái điều kiện tôi ra dễ lắm. Không có gì khó hết. Tất cả là cho anh chị em chứ không phải cho tôi. Thì đó, anh chị em cố gắng thực hiện. *Bây giờ ngày tốt trời đây, đánh dấu một sự thành công của anh chị em, bây giờ và cho tương lai.* Chứ không phải thành công cho tôi. Thành công cho anh chị em. Tại vì anh chị em làm nhiều, anh chị em hưởng nhiều. Chẳng những anh chị em hưởng nhiều rồi, gia đình anh chị em hưởng, những người xung quanh anh chị em hưởng, dân tộc của anh chị em hưởng, và đi xa hơn nữa anh chị em tình nguyện đi các nước trên thế giới, thì dân tộc khác được hưởng giống như chúng ta, giống như anh chị em. Đây là một điều tốt cho tất cả anh chị em, trong lớp học này. Lớp học này là lớp học thành công nhất từ trước tới giờ, kể từ ngày 20 tháng bảy, năm 1989. Bây giờ đây là 97. Trong tám năm rưỡi qua, cũng vào ngày 20 tháng này thì ngành Nhân điện chúng ta được may mắn nhất là cái lớp học này, anh chị em học rất nhiều, mà chắc chắn anh chị em sẽ mừng. Mừng nhiều, học nhiều thì tốt chừng đó. Nhưng ngược lại thì đáp ứng nhu cầu sự hiểu biết của anh chị em rộng rãi minh mông, để đáp ứng nhu cầu giúp cho dân tộc của chúng ta, gia đình của chúng ta, và các dân tộc khác trên thế giới đang cần chúng ta đây. Như chúng ta biết tình trạng thế giới bây giờ đang khủng hoảng rất nhiều. Mà vùng Đông nam châu Á là khủng hoảng nhiều nhất. Bây giờ anh chị em đây được may mắn là kết hợp với châu Mỹ, thì còn tương đối được. Bây giờ phần châu Á đang vô cùng khó khăn cho toàn châu Á chứ không riêng nước nào hết. Vì chỗ đó anh chị em biết được rằng chúng ta là may mắn nhất. Thì chúng ta lấy sự may mắn này cố gắng học hỏi, nghiên cứu, thực tập, đạt cho được những kết quả càng nhiều chừng nào tốt chừng đó, để đáp ứng nhu cầu anh chị em giúp cho Âu châu của chúng ta. Ngoài vấn đề Âu châu thì anh chị em có thể giúp những châu khác đang gặp khó khăn vô cùng. Kinh tế khó khăn, tiền tệ khó khăn, công ăn việc làm, có thể là toàn bộ bị cô lập hết, bởi lẽ không có tiền. Sản xuất các nơi đưa ra cũng không được. Thì nó có sự liên hệ từ Á châu đưa qua Âu châu, Á châu không có tiền, thì lấy tiền đâu mà thu nhập vô Âu

châu? Tuy nhiên cũng đỡ một phần vấn đề Âu châu kết hợp lại trong vấn đề thị trường chung Âu châu, Mỹ châu, thì anh chị em đứng vững trên thị trường của năm nay đây. Nhưng năm tới đây, năm sau đây, còn hai năm nữa, sẽ vô cùng khó khăn. Anh chị em sản xuất được, có khả năng chế biến được, ai xài đây? Đâu có tiền xài? Tôi thấy những chương trình của năm tới của các nước trên thế giới đang lo lắng vấn đề kinh tế toàn cầu. Nước Nhật là nước giàu nhất vấn đề kinh tế nhất nhì của thế giới, cách nay 5 năm về trước. Bây giờ sau 5 năm, những cơ sở lớn nhất nhì cũng bị khánh tận. Những ngân hàng hàng trăm ngàn tỷ đôla đang bị khánh tận luôn. Đáng lý ra thì ngân hàng lớn không có bị trường hợp này xảy ra, nhưng vẫn bị thất bại trong vấn đề kinh tế. Kinh tế nước Nhật đứng nhất nhì trước 5 năm về trước. Sau 5 năm, những nước đáng lẽ bị khánh tận, lại không. Thì ngược lại Nhật bỗng lại bị khánh tận. Tiền tệ, cơ sở, những công ty lớn khánh tận, từ lớn tới vừa vừa. Thì đây là một chiều hướng vô cùng nguy hiểm cho Đông nam châu Á. Bên Âu châu thì chưa ảnh hưởng nhiều, nhưng chúng ta cũng phải chuẩn bị. Gặp những trường hợp xảy ra thì chúng ta lo cho mình có một sức chịu đựng, có một khả năng đặc biệt rồi thì chính lúc đó chúng ta sẽ giúp cho mình, cho gia đình, cho dân tộc và các dân tộc khác trên thế giới, mà 1998 tới đây, chắc chắn là chúng ta sẽ phải cố gắng nhiều lắm mới thực hiện được. Cố gắng nhiều lắm mới giúp được cho tất cả mọi người, mọi giới, mọi quốc gia. *Chính ngày hôm nay là ngày Giáng sinh của Chúa ra đời, mà ngày hôm nay là ngày tốt nhất của Âu châu từ trước tới bây giờ, chưa có một ngày tốt trời như thế này. Thì chính ngày này là ngày thành công mà anh chị em bây giờ và cho tương lai đóng góp giúp nhân loại, giúp dân tộc, giúp gia đình của chúng ta.* Tôi hy vọng anh chị em ý thức điều này thì sẽ đóng góp nhiều thêm nữa. Để làm chi? Để cho nhân loại hưởng. Nhân loại hưởng thế nào chưa thấy, nhưng mà dân tộc của chúng ta, gia đình của chúng ta hưởng nhiều nhất. Tôi hy vọng anh chị em ý thức được điều này, thì cố gắng đi trong thời gian anh chị em về nhà sau lớp học này, thì anh chị em sẽ thay đổi toàn bộ cơ thể của anh chị em. Cũng như tôi trình bày mới ngày qua, chính sự thay đổi này là bảo vệ sức khỏe cho anh chị em, giúp cho anh chị em càng mạnh, càng trẻ ra để anh chị em phục vụ cho nhân loại. Và chính sức khỏe này đây cũng là một môi trường tốt để đáp ứng nhu cầu anh chị em giúp cho toàn thể mọi người mọi giới, không bị trở ngại trong năm 98 và cuối thế kỷ 20 này. Có nhiều khó khăn lắm. Những khó khăn này chắc chắn chúng ta sẽ vượt qua. Và tôi hy vọng rằng khi mà chúng ta vượt qua rồi thì chúng ta có thể giúp cho tất cả mọi trường hợp khác vượt qua giống như chúng ta. Thì anh chị em đừng lo cái này, anh chị em cố gắng thực hiện đi. Ngày hôm nay là ngày Chúa giáng sinh ra đời và ngày hôm nay cũng chính là ngày tốt trời nhất cho nước Bỉ nói riêng, và cho toàn vùng Âu châu nói chung, và riêng ngành Nhân diện chúng ta, *anh chị em thấy ánh sáng, tức*

nhiên khi có ánh sáng là có niềm vui. Chính ánh sáng này Thượng Đế cho chúng ta, cho dân tộc của chúng ta và các dân tộc trên thế giới cần đến chúng ta. Coi như là hai giờ đầu này tạm thời anh chị em cũng học quá nhiều rồi, hiểu nhiều rồi, biết nhiều rồi. Bây giờ tôi mời anh chị em ra ngoài uống cà phê cho khỏe, rồi tiếp tục hai giờ sau vô học lại nữa.

25/12/97

Sau khi nghỉ giải lao, có một số vấn đề. Chương trình quá mới cho anh chị em học lớp sáu, do đó có hơi không thông suốt, không rõ ràng lắm. Tôi nhắc lại và thêm những chi tiết cần thiết. Sau khi học lớp học này về, thì anh chị em áp dụng nghiên cứu, đạt được kết quả mỹ mãn hơn. Anh chị em nghe tôi giải thích đây:

- 1) Thứ nhất, trong vấn đề trị **thần kinh giả**: ở gần, hoặc ở xa cũng được. Nói tóm lại trị theo nguyên tắc, nếu bị thần kinh giả từ cạnh luân xa 3 trở xuống thì đặt tay luân xa 6, 7 của người bệnh nhân, nhưng *nghĩ luân xa 6, 7 của mình, lần thứ nhất 30 giây*, lấy tay ra. Lần thứ nhì cũng đặt tay lên luân xa 6, 7 của người bệnh nhân, nhưng dùng luân xa 6 của anh chị em, *nghĩ luân xa 6 của người này, 30 giây nữa*. Chấm dứt. Người trực tiếp hay gián tiếp ở xa cũng vậy, trị đúng nguyên tắc.

Trong vấn đề muốn xác định rõ ràng người đó có bị thần kinh giả không, do đó, điện thoại người đó, coi có cảm nhận từ cạnh luân xa 3 trở xuống không. Nếu cảm nhận thật, thì chắc chắn người đó bệnh thần kinh giả. Thì trị theo công thức mà tôi dạy, người đó sẽ hết bệnh thần kinh giả liền. Đó là trường hợp thứ nhất.

Trường hợp thứ hai, có người tên A giới thiệu một người trong gia đình tên B đang bị thần kinh giả, thì anh chị em tập trung vào luân xa 6 của anh chị em suy nghĩ trực tiếp tới đó, coi có cảm nhận được không ngay lúc đó. Nếu người B bị bệnh thần kinh giả thì anh chị em sẽ cảm nhận được từ cạnh luân xa 3 trở xuống liền. Nếu người B bị thần kinh giả thì anh chị em trị theo nguyên tắc mà tôi dạy, thì chắc chắn người đó hết bệnh. Chứ không có nghĩa là anh chị em điện thoại rồi yêu cầu người ta để điện thoại xuống, anh chị em trị bệnh. Không phải. Người ta điện thoại để anh chị em xác định được rõ ràng người ta bị bệnh thần kinh giả, cúp điện thoại. Không điện đàm nữa. Người ta tự do làm gì thì làm. Phần của anh chị em sau khi xác định được rõ ràng rồi, thì trị theo công thức của mình ở đằng xa, cũng như đang gần. Tôi nhắc lại trường hợp đằng xa: anh chị em nghĩ luân xa số 6, 7 của mình 30 giây. Kế tiếp anh chị em dùng luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 6 của người bệnh đằng kia, 30 giây nữa. Sau khi anh chị em chấm dứt thì người kia hết bệnh liền.

- 2) Riêng người bệnh thần kinh bị **linh hồn tốt xâm nhập, trị đằng xa không được**. Ghi chú phần này. Anh chị em được trị nếu đến nhà người đó. Trước mặt trực tiếp, anh chị em đặt tay vô. Không có trước mặt, người ta vô phòng, người ta trốn trong phòng trong khu vực căn nhà mà anh chị em đến đó, thì giúp được. Còn người đó bị thần kinh linh hồn từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5 mà người đó đằng xa, không có trực tiếp trước mặt, anh chị em trị không được. Tôi trị cũng không được luôn thì anh chị em đừng có trị cái đó, không có kết quả gì hết. Tôi giải thích rõ ràng, thực hành đúng nguyên tắc, không có bị trở ngại trong vấn đề giúp cho người ta bằng phương cách mới, dành riêng cho tất cả anh chị em tốt nghiệp lớp sáu.
- 3) **Dạy học lớp 1, lớp 2, vấn đề mở luân xa**. Phần lý thuyết dạy trong vòng 1 tiếng đồng hồ, giải thích tập tịnh tâm như thế nào, luân xa số 6, số 7 thế nào, luân xa số 5, số 4 thế nào, luân xa 3, 2 thế nào. Tùy theo học viên nhiều hay ít, có thể là nửa tiếng, 1 tiếng tùy theo học viên hiểu nhiều hay ít. Sau phần anh chị em dẫn giải lý thuyết rồi thì cho học viên nêu câu hỏi. Anh chị em đừng có phí thời gian nhiều. Chỉ trong phạm vi dạy tịnh tâm, dạy trị bệnh cấp 1, cấp 2, và phần lý thuyết tác dụng của các luân xa, chấm dứt, ngoài ra đừng có dạy cái gì hết. Và nếu anh chị em **mở luân xa tập thể thì từ 10 người trở lên**, ngồi thế này, *nhắm mắt lại*, để tay như vậy. Hai tay thì để thế này, một tay thì vẫn dùng sixième sens mở luân xa được như thường, không bắt buộc phải hai tay. Mở luân xa tập thể từ 10 người trở lên, yêu cầu học viên ngó thẳng lên anh chị em. Anh chị em nhắm mắt lại, truyền điện bằng sixième sens của anh chị em mở luân xa tập thể cho người ta, yêu cầu đặt luân xa 6, 7. Nếu anh chị em dạy học cá nhân, từ 1 người tới 5 người, thì anh chị em **mở luân xa cá nhân** cho họ bằng hình thức, *luân xa 2, 3, luân xa 4, 5*. Khi đặt bốn ngón tay vô bốn luân xa rồi, thì chỉ để trong vòng 30 giây tối đa thôi. Nếu vừa đặt bốn ngón tay vô mà cái tay anh chị em nóng quá, hoặc luân xa người ta khó chịu, chưa đầy 30 giây, thì vẫn lấy tay ra được. Ngoài trừ anh chị em không cảm nhận, thì để tối đa 30 giây, lấy bốn ngón tay ra. Coi như xong phần mở luân xa cho người đó cấp 1, hoặc cấp 2 giống nhau.
- 4) Có một số **dạy lớp 3** phần lý thuyết trong tương lai, anh chị em dạy 20 người. Ngày đầu tiên, thì người học viên lớp 2 nói tôi quên tập hít thở năm bữa, mười bữa. Trước khi dạy lớp 3 phần lý thuyết anh chị em kêu người nào bị mất năng lực, không có tập, đưa tay lên. Được rồi, tất cả những người bị *mất năng lực, đặt tay lên luân xa 6, 7*, anh chị em chỉ cần *15 giây thôi, truyền điện thì phục hồi lại luân xa 60% cho người ta*. Sau đó dạy phần lý thuyết cấp 3 và chờ tôi khai mở luân xa 100%. Phần

chỉnh luân xa giống như mở luân xa. *Anh chị em nhắm mắt*, phần học viên ngó thẳng lên anh chị em, trong vòng 15 giây stop, yêu cầu họ để tay xuống. Tiếp tục dạy lớp 3 phần lý thuyết, chờ đợi tôi khai mở luân xa 100% cho họ. Sở dĩ tôi hướng dẫn chi tiết đó là tôi cho anh chị em dạy lớp 1, lớp 2 một ngày, và lớp 3. Còn lớp vừa rồi, lớp thứ nhất ở bên Tây ban nha, ngoại trừ anh chị em đã dạy rồi, lớp thứ nhì, tôi cho dạy lớp 3, mà ít lắm. Tại vì tôi chỉ cho một số anh chị em về xứ của tôi. Xứ của tôi nhiều quận, nhiều tỉnh, nhiều làng nghèo lắm. Không có biết cái gì là cái gì hết. Không có phương tiện thuốc men, không có phương tiện thầy thuốc và thiếu những vật chất đó, thì tôi cho một số anh chị em đi vô chỗ khó khăn nhất, tình nguyện đến đó dạy. Thì tôi sẽ trực tiếp giúp cho những người đó. Đặc biệt lớp này, tôi cho anh chị em một ngàn người, thí nghiệm dạy trước 20 người. Trong tương lai anh chị em sẽ dạy nhiều nữa. Sở dĩ tôi cho vậy, tôi biết trong tương lai, chính người Âu châu đây, vùng phụ cận Âu châu sẽ đi các nước nhiều trên thế giới giúp cho người ta dạy cấp 1, cấp 2, và cấp 3 phần lý thuyết. Vì chỗ đó tôi mới chấp nhận cho anh chị em tập sự dạy trước tiên 20 người. Sau đó sẽ được tôi dạy lớp giảng huấn đặc biệt, dành riêng cho những người dạy cấp 3 phần lý thuyết, tạo điều kiện cho anh chị em hiểu biết thêm phần dạy học lớp 3 lý thuyết, để anh chị em đi các nước trên thế giới trong tương lai, giúp cho người ta học được phần lớp 3 lý thuyết này, và tôi sẽ mở luân xa 100% trực tiếp cho người ta, gặp mặt tôi, gián tiếp cho người ta bằng satellite, và điện thoại. Chúng ta sẽ giải quyết rất nhiều, giúp cho người khác được khai mở luân xa 100%.

Đó là những chi tiết, tôi bổ túc thêm trong vấn đề mở luân xa, điều chỉnh luân xa và trị bệnh thần kinh giả theo công thức mới dành riêng cho những người học lớp sáu vừa xong. Đó là những chi tiết cần thiết tôi bổ túc cho đầy đủ hết rồi. Tôi nghĩ rằng là chắc không có thiếu sót gì đâu. Tuy nhiên, trong những trường hợp tới, nếu anh chị em có quên, thí dụ, anh chị em có thể điện thoại trung tâm của mình, điện thoại cho Minh hiệp, hoặc đánh fax về St.Louis, tôi sẽ trả lời cho anh chị em bằng fax, hoặc Minh hiệp sẽ giải đáp cho bằng điện thoại, hoặc vùng nào có trung tâm lớn, anh chị em hỏi thì các trung tâm đó sẽ giúp ý kiến cho anh chị em, anh chị em thực hành, giúp cho tất cả mọi người đạt được kết quả tốt đẹp. Coi như xong hết tất cả bổ túc từ sáng tới giờ. Anh chị em học, giúp cho mình, giúp cho người khác bằng bệnh đau, bằng linh hồn tốt, bằng linh hồn của gia đình ông bà tổ phụ chúng ta, những hình thức đó, tôi tổng kết vào buổi sáng nay, coi như là lớp sáu quá đầy đủ rồi.

Bây giờ thời gian còn lại tôi chỉ cho mỗi một khu vực hai người thôi, để bổ túc những gì cần nêu câu hỏi, tôi giải đáp mỗi khu vực hai người. Người mới, người cũ gì cũng hỏi được.

119/ (Soraya) Thưa Thầy, con muốn hỏi Thầy hai câu. Câu thứ nhất, khi mình cầu cho bốn dòng tổ tiên mình đi tu, mình cầu bên mình thôi, hay là cầu bên vợ nữa? Câu thứ nhì, lúc con học ở St.Louis, thì Thầy có nói là giữa lớp 3 và lớp 5, trị chung với nhau, đừng đặng tới lớp sáu. Vậy điều kiện đó Thầy còn giữ hay không?

Tất cả từ trước tới giờ, tôi dạy cho anh chị em lớp 3, lớp 4, lớp 5, 5.1, 5.2, luôn luôn làm gì làm, nhưng phải nghe lời bà già vợ, hay thương bà già vợ, đặng bà già vợ lo cho con mình. Chứ không phải anh chị em thương, mà nói thương đâu. Anh chị em thương bà, để bà biết anh chị em thương bà rồi, bà lo cháu ngoại cho bà, mà cháu ngoại của bà là con của bà sanh ra, bà thương, đặng anh chị em khỏe một phần. Một công hai chuyện. Anh chị em thương thiệt, nhưng thương thiệt để bà thấy anh chị em lo cho bà, bà lo cho con anh chị em, là cháu ngoại của bà, mà bỏ không được. Cái đó là đương nhiên rồi. Nhưng mà, đó là dành riêng cho anh chị em từ lớp 3, tới lớp 5.2. Bây giờ nghe cho rõ: bây giờ anh chị em đạt được đường tu rồi, anh chị em giúp cho tất cả mọi linh hồn khác, chết thì giúp cũng được, còn sống thì anh chị em ... bên nội, bên ngoại, mặc dầu là vật chất giả tạo, nhưng nhờ bên nội, bên ngoại dùng lương thực, thực phẩm tạo ra tinh khí huyết, sanh ông bà, tổ phụ, cha mẹ chúng ta, thì chúng ta trả ơn tới bốn đời lận. Bốn đời, anh chị em làm công quả công đức nhiều lắm rồi, quá trình kiếp của anh chị em có tu rồi, thì anh chị em trả ơn trả nghĩa bốn đời, thì là quá nhiều rồi. Vì chỗ đó, thì coi như tạm thời, nếu anh chị em thương bên vợ, hoặc thương bên chồng cũng được, thì anh chị em làm công quả, công đức đi. Anh chị em ráng làm công quả, công đức để anh chị em **hồi hướng cho bên vợ, bên chồng, mà chỉ được cha mẹ thôi, còn ông bà thì khó lắm**. Nhiều lắm, anh chị em gánh đâu có nổi. Mà phước đức anh chị em đâu có nhiều để mà gánh hết tất cả những hình thức đó. Do đó, tôi khuyên, đây là mình giải thích cho chồng mình nghe, giải thích cho vợ mình nghe, với khả năng sẵn có, thì ông bà tổ phụ, công sanh thành dưỡng dục, ông bà tổ phụ chúng ta, thì chúng ta cầu nguyện. Riêng bên chồng, hoặc bên vợ của mình, thì anh chị em ráng làm những công quả, công đức đi, rồi anh chị em cầu nguyện cho ba má của người vợ đã chết, hoặc ba má người chồng đã chết. Anh chị em *cầu nguyện, nhưng phần bảo đảm 100%, thì chưa đi liền được đâu*. Do công đức, công quả của anh chị em làm được, sẽ được nhưng không được liền lập tức khi anh chị em cầu nguyện. Đó là câu hỏi bổ túc cho anh chị

em. Anh này người Việt nam, nhưng qua bên Tây lâu quá, nhiều khi tiếng Việt không giỏi bằng tiếng Pháp, nhưng hỏi vậy là cũng hay rồi. Đây đủ ý nghĩa rồi.

Cách nay năm năm về trước, tôi dạy tới lớp 5 là hết rồi. Chưa bao giờ tôi nghĩ dạy tới lớp 5.1, 5.2, giúp cho anh chị em nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ bằng sixième sens của mình bằng luân xa 6. Nhưng trong hai năm qua, tôi hướng dẫn cho lớp 5.1, lớp 5.2 và lớp 6, thì bây giờ chắc chắn khi anh chị em ý thức được đường đạo, mở luân xa 100%, luôn luôn Thượng Đế bên cạnh chúng ta để giúp cho chúng ta hết bệnh, hết đau. Bây giờ thì bốn lớp sáu rồi. Trong bốn lớp sáu này, đôi khi anh chị em cũng bị bệnh, tôi còn bị bệnh mà anh chị em không bệnh sao được. Chúng ta ăn lương thực, thực phẩm hoa màu toàn chất độc không, nhưng cơ thể chúng ta cũng có giới hạn, nhưng được may mắn chúng ta có sức đề kháng. Khi chúng ta bị bệnh, bị đau, chúng ta biết cách trị bệnh, hết bệnh, hết đau liền. Do đó, thì bây giờ dù cho anh chị em có bệnh, mà xung quanh có người lớp 3 trị bệnh cho anh chị em, đó là trường hợp bất khả kháng, nhưng được. Tuy nhiên, tôi không dám nói là anh chị em đạt được trong vấn đề sức khỏe hoàn toàn, nhưng ít ra mỗi ngày anh chị em chịu khó tập từ 30 giây tới 5 phút. Chính đây là sức mạnh, năng lượng để bảo vệ sức khỏe cho anh chị em trường tồn vĩnh cửu. Chẳng những bảo vệ sức khỏe cho anh chị em rồi, bảo vệ thể xác của anh chị em, trong tương lai thể xác không bị hủy hoại. Tại vì trong cơ thể của anh chị em thay đổi toàn bộ. Đó là lý do anh chị em tập được. Thì chắc chắn người cấp 3 trong tương lai muốn trị bệnh cho anh chị em cũng khó lắm. Bởi vì anh chị em đâu có bệnh đâu mà cần trị. Bây giờ đây, chúng ta cố gắng tập, thực hiện, cuối thế kỷ này chỉ còn vồn vẹn ba năm nữa, sức khỏe của anh chị em thì chắc cũng không đến nỗi gì. Do đó trong ba năm tới đây, sau khi chu kỳ thế kỷ 20 chấm dứt, thay đổi thế kỷ 21, thì chu kỳ mới của quả địa cầu mới, của thời tiết mới, con người mới, sống đồ thiên nhiên, thì chắc chắn anh chị em đâu có vấn đề trị bệnh nữa. Hết. Người khác còn không bị bệnh, người khác chưa học ngành Nhân điện còn không bị bệnh, thì chúng ta học ngành Nhân điện, chắc chắn không bị bệnh rồi. Do đó anh chị em yên tâm, và chúng ta sẽ giải quyết, vấn đề bệnh hoạn rất dễ dàng cho chúng ta và cho những người khác. Vậy là thỏa mãn rồi, hỏi bao nhiêu đó là xong rồi đó, khỏe. Coi vậy, thấy chưa, chị Phụng thấy không, coi vậy mà thương bà già vợ lắm. Thương mà không phải thương chị nhe. Tại vì muốn chị thương mấy đứa nhỏ, mấy đứa cháu ngoại của chị đó chị ơi.

120/ Ông Jacques xin có bốn câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, xin hỏi Thầy, khi bệnh nhân đến xin thuốc, thì người bác sĩ phải viết một toa thuốc. Và ông biết người bệnh nhân sẽ mang toa thuốc đó đến tiệm thuốc để mua. Thì có thể nào chúng ta truyền năng lượng vũ trụ trên toa thuốc, để giúp cho người bệnh nhân?

Câu hỏi thứ hai. Về khái niệm có một cái kim tự tháp ở trong đầu chúng ta. Ông nhận xét thấy trong cơ thể chúng ta, điểm nào cũng có thể chia thành 3 điểm hội lại thành một tam giác. Mỗi một cái huyết trong chân cừu, là có 3 điểm hội lại thành một tam giác. Tất cả trong người chúng ta đều có một cái văn bản là kim tự tháp hoặc hình tam giác 3 điểm. Có phải như vậy không?

Câu hỏi thứ ba, ông xin hỏi Thầy, tại sao Thượng Đế lại tạo ra con người với một cơ thể quá phức tạp, một cơ thể rất là nặng nhọc. Có lẽ thời Atlantis chúng ta đã làm nhiều điều sai lầm nên chúng ta có một cơ thể rất là nặng nhọc, mà chúng ta phải tập luyện để đến trình độ có cơ thể nhẹ nhàng hơn. Vì lý do nào mà cơ thể của loài người lại có sự phức tạp đó? Có nhiều phản ứng hóa học rất là khó khăn, làm sao chúng ta có thể đạt lên trình độ nhẹ nhàng hơn?

Câu hỏi thứ tư, ông xin hỏi Thầy, trong tương lai, có thể nào chúng ta có thể, với hai cặp mắt trần, nhìn xuyên qua thể xác và cơ thể của mỗi bệnh nhân và có thể biết được bệnh của người đó?

Tôi trả lời câu hỏi một. Bây giờ anh chị em trong này là bác sĩ nhiều, anh chị em không cho thuốc, mà cho toa thuốc. Thì thay vì cho toa thuốc, tôi chỉ, một công hai chuyện. Thứ nhất anh chị em truyền điện cho người đó ngay bây giờ. Thứ hai, anh chị em kêu thư ký ghi danh sách, ngày nay trị bao nhiêu người, biên 100 cái toa? Biên miếng giấy nhỏ tên của tất cả những người bệnh ngày hôm đó tới, Nguyễn Văn A bị bệnh đau phổi, Nguyễn Văn B bị bệnh đau tim, đau gan. Bỏ giấy vô cái hộp, anh chị em đem về nhà. Sáng trước khi tới phòng mạch, anh chị em cho điện vô, một phút thôi. Người đó tưởng anh chị em cho toa uống thuốc hết bệnh. Chứ thật sự anh chị em trị bệnh sixième sens của anh chị em. Một công ba chuyện, mà người đó không bao giờ biết. Người bán thuốc nói tôi cho uống thuốc hay quá. Ông bác sĩ viết toa cho tôi hay quá. Tất cả những cái hay đó, bao gồm cái sixième sens dành cho một phút, 100 người bệnh, đủ thứ bệnh, một công ba chuyện. Thường thì người ta một công hai chuyện, tôi thì một công ba chuyện. Anh chị em thấy cái này là sung sướng nhưt, thoải mái nhưt, bởi lẽ bệnh nhân đến, nói bác sĩ ơi, ông cho thuốc hay quá. Bệnh nhân khác mới ăn cắp cái toa tới người bác sĩ khác, biểu biên đúng cái toa này. Người bác sĩ thứ nhì cho cái toa thuốc giống

hết như thuốc anh chị em cho, uống vô, cái đau bụng. Đâu có truyền điện đầu, thành ra những người bệnh nhân khác, đi một người bác sĩ khác, mà ăn cấp công thức của anh chị em, tới ông bác sĩ khác, khỏi lại ông này, mắc lăm, lại đằng kia hai mươi lăm đồng, rẻ hơn. Cũng y hết cái bệnh đau gan, cũng cho thuốc gan vậy, mà người bệnh nhân thứ nhì lại ông bác sĩ thứ nhì cũng biên toa y hết như anh chị em vậy, cũng thuốc đau gan, Vitamin B, Vit C, Vit D, thí dụ, công thức giống, mỗi ngày 2 viên, sáng 2 viên, trưa 2 viên, chiều 2 viên. Mỗi ngày 6 viên, uống ba bữa, chờ người đó vô nhà thương luôn. Hai cái nó khác nhau. Tại vì người ta ăn cấp của anh chị em bằng thuốc thiệt, công thức trị bệnh thiệt, nhưng không có tác dụng, bởi vì đau gan nặng quá, lâu quá. Nó cần điện năng mà không cần thuốc, thành ra uống thuốc ba bữa vô, thì tưởng sao, cái gan sưng bự, vô nhà thương mổ. Cái này tôi nói thật. Thì, anh chị em chúng ta đây được cái may mắn học cái này, bảo vệ cho mình, giúp cho biết bao nhiêu bệnh nhân đến khi trị bệnh cho người ta, mà không bao giờ bệnh nhân biết anh chị em trị bằng phương cách nào, họ cứ nghĩ rằng anh chị em bác sĩ giỏi, họ nghĩ rằng thuốc hay. Tất cả những điều kiện đó thì hợp lại với năng lượng vũ trụ, giải quyết mọi vấn đề, mà mục đích của chúng ta là giúp cho bệnh nhân hết đau, hết bệnh. Đó là mục đích của chúng ta. Đó là câu hỏi thứ nhất tôi trả lời. Anh chị em hỏi truyền điện vô tờ giấy, được hay không? Nếu tôi nói không, hết. Thì đâu còn gì để học? Thí dụ, qua câu hỏi của học viên này, người này bác sĩ, hỏi bây giờ tôi kê toan, tôi truyền điện vô toa thuốc được không? Tôi nói được. Không. Hết. Thì đâu có hay. Tôi phải dẫn giải cho anh chị em từ cái đoạn này, đoạn này, anh chị em học kinh nghiệm này giúp cho mình, giúp cho người bệnh nhân của mình hết đau, hết bệnh.

Bây giờ kim tự tháp. Trong hệ thống của chúng ta. Thượng Đế ban cho thể xác chúng ta vô cùng phức tạp, để Thượng Đế thí nghiệm con người của chúng ta. Nhưng con người chúng ta giỏi quá, trước kia đâu có bệnh. Trước kia ánh sáng của anh chị em, mà ánh sáng dòm qua xuyên tường được. Bên kia bức tường, anh chị em ngó thấy được, chứ đừng nói trong cơ thể trước mặt. Nhưng mà vì chúng ta ích kỷ mà bị che lấp bằng cái màn vô minh này, làm cho chúng ta không có được thông minh lắm. Làm cho chúng ta không có giỏi lắm. Do đó các nhà khoa học trên thế giới viết sách vở cho chúng ta học ở thời kỳ này, tất cả những người khoa học giỏi nhất trên thế giới sử dụng bộ óc 5%, còn 95% không có sử dụng được. Đó là chúng ta bị bế tắc vì chúng ta hàng triệu thế kỷ về trước, hàng trăm ngàn năm về trước chúng ta ích kỷ. Do đó chúng ta bị che lấp cái màn vô hình này, không có giúp nhân loại. Vì chỗ đó, Thượng Đế muốn cho cấu tạo bằng xương, bằng thịt, bằng thể xác, để cho những nhà

khoa học nổi tiếng nhất trên thế giới nghiên cứu, có được không? Nhưng hoàn toàn bế tắc. Thượng Đế, các đấng thiêng liêng tối cao biết được sự bế tắc của xã hội loài người thì chính Thượng Đế sẽ tạo ra cái môi trường bằng năng lượng vũ trụ, biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ để bảo vệ cái thể xác của chúng ta mà không có bị hư hoại, bằng cái điện năng mà anh chị em áp dụng 8 năm qua. Gần nhất là 2 năm nay, chúng ta biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ dồi dào hơn nữa, giải quyết trong vấn đề thể xác con người, lương thực, thực phẩm, hoa màu có dịp anh chị em hai năm qua thực hiện. Tôi muốn tóm tắt như vậy thôi. Thì những khó khăn đó, con người ta thực hiện không được, mà chính cái năng lượng vũ trụ Thượng Đế tạo cho một người không phải là khoa học, không phải nghiên cứu, mà biết cách thực hành. Mà thực hành thì sẽ giải quyết được vấn đề. Mặc dầu các nhà khoa học cho là khó khăn, nhưng ngược lại chúng ta biết cách nghiên cứu cái năng lượng vũ trụ, giải quyết những vấn đề khó khăn mấy năm qua, mà chúng ta đã có công, góp công, góp sức, giúp cho biết bao nhiêu người bị bệnh, bị đau, và giúp nhiều trường hợp khác nhau, mà chúng ta đã kết quả rồi. Những sự khó khăn của nhân loại, con người thực hiện không được thì chính đây có bàn tay vô hình, đó là bàn tay của Thượng Đế và các đấng ban cho chúng ta cái quyền năng khả năng này, chúng ta sẽ giải quyết mọi vấn đề cuối thế kỷ 20 này, và những thế kỷ kế tiếp. Người thực hiện và người học hỏi, người nghiên cứu chính là anh chị em và chúng ta đây. Cơ thể của người ta thì khó khăn thiệt, nhưng mà đối với Thượng Đế thì không khó khăn, giải quyết một thời gian ngắn nhất, chúng ta đạt được những kết quả mà tôi vừa trình bày. Đó là câu hỏi thứ hai. Tôi trả lời tóm tắt ngắn gọn lại, nhưng đây đủ ý nghĩa cho anh chị em biết tại sao khó khăn, mà bây giờ chúng ta làm được. Đó là lý do, điện năng của Thượng Đế luân lưu trong cơ thể chúng ta, chúng ta sẽ giải quyết con người khó khăn này, mà bảo vệ con người này, thể xác này không bị hư hoại. Mặc dầu những ông thầy bên kim tự tháp cách nay 50 000 năm rất giỏi, nhưng vẫn giữ thể xác không được. Ngay cả 200 000 năm về trước, những người châu Atlantis tạo con người bằng ánh sáng, cũng giữ không được, bởi ích kỷ, vì chỗ đó bị xóa dần. Bây giờ, 200 năm trở lại đây, chúng ta bắt đầu. Bắt đầu sẽ thực hiện lại. Thì những cái gì thực hiện lại, bây giờ và tương lai, chắc chắn chúng ta đem kết quả lại cho mình và giúp cho nhân loại giống như chúng ta ở những thế kỷ kế tiếp. Đó là câu hỏi thứ hai tôi trả lời. Ngắn gọn, đây đủ ý nghĩa cho anh chị em học.

Đây là một người bác sĩ châm cứu, biết rằng kết hợp 3 cái huyết – sở dĩ anh chị em nói vậy thì tôi trả lời hơi dài dòng một điểm, cho anh chị em học thêm – chỗ nào cũng có thể tạo thành 3 cái huyết, nhiều cái kim tự

thấp trong người anh chị em. Nhưng được kết quả không? Cũng như anh chị em cộng trừ, muốn con số nào cũng được. Bây giờ anh chị em muốn 7 với 4 là 11. Mà muốn thành số 2 cũng được. Muốn thành zero cũng được. Muốn thành số 1 cũng được. Đó là ý của anh chị em. Mà ý của anh chị em chắc chắn không kết quả rồi. Toán công, $7 + 4$ là 11. Ai cũng nghĩ là 11. Nhưng mà anh chị em muốn đổi con số 11 ra con số 2 cũng được. $1 + 1$ là 2, ý của anh chị em. Rồi anh chị em thử bài, $1 + 1$ là 2, $1 - 1 = 0$. Thành ra có ba con số. Vừa là số 11, vừa là số 2, vừa là số 0. Nếu anh chị em cộng toán cộng thì 11. Mà đem bài toán cộng ngắn, thành số 2. Mà đem bài toán trừ, thành số 0. Đó là ý của anh chị em. Bây giờ 7 với 4, nhân ra thành 28. Thì thành con số 28. 7 mà chia cho 2, thành ra 3 mẩy. Tất cả, anh chị em tạo không. Mà anh chị em không biết được tác dụng số 4, số 7 như thế nào, áp dụng đúng, xài đúng cho số 4, số 7, để anh chị em tạo năng lực. Không ai biết cái này. Cái đó là tôi dạy anh chị em đó. Chứ bây giờ muốn 28, dễ. $4 \text{ lần } 7 = 28$. Đúng. Đúng 100%, của anh chị em. $4 \text{ với } 7 = 11$, cũng của anh chị em luôn. $4 \text{ với } 7 = 11$, $1 + 1 = 2$, của anh chị em luôn, $1 - 1 = 0$, cái nào cũng của anh chị em, không phải của các đấng, mà không phải những con số anh chị em tác dụng. Vì chỗ đó, anh chị em cứ hỏi tôi hoài. Thầy ơi, con số nó có tác dụng gì không? Anh chị em tính hết rồi, còn tác dụng gì nữa? Anh chị em muốn ra con số nào cũng được hết. 28 cũng được, 11 cũng được, số 1 cũng được, zero (0) cũng được, 2 cũng được. Tất cả những cái đó là bằng con số, anh chị em tính, bằng con số vật lý các nhà khoa học tính. Thành ra bị bế tắc hoài. Anh chị em không biết lấy số 4, số 7, kết hợp như thế nào, mà không phải số 2, không phải số 0, không phải số 11, mà không phải số 3.2, 3.3. Không ai biết cái này hết. Vì chỗ đó, những con ẩn số mà anh chị em chưa có học được là lý do mà tôi không dạy anh chị em. Thì trong tương lai tôi sẽ dạy cho anh chị em cái ẩn số, anh chị em xài số 4 trong lãnh vực nào, mà số 4 tượng trưng cái gì. Đó là những người cổ xưa viết mật mã mà có lần tôi vô mấy cái viện bảo tàng tôi thấy. Nếu mà số 4, anh chị em thấy rằng số 4, mà không phải số 4. Số 4 là số 77. Mà anh chị em biết số 4 là số 77 thì anh chị em mới thành công. Anh chị em nghĩ số 4 là số 4 hoài, làm sao anh chị em thành công được. Mà trong mật mã, người ta nói năm 1977, anh chị em thấy 194, nói chắc năm 1940, năm 1941, năm 1949, năm 1948, 1945, 1946, anh chị em cứ suy nghĩ hoài. 1900, chắc là 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49 ... tất cả trật hết. Mà 1977 mới ra cái con số này. Tại vì một số 4 nó cộng lại, hai cái số mà lật ngang vậy thành số 7. Bữa nay tôi vui miệng, tôi nói cho anh chị em nghe một chút thôi nhe. Không nói nhiều. Thành ra làm sao anh chị em trúng được? Thật sự trong số 4 có hai số 7, số 8 có hai zero. Thấy năm 1988, anh chị em nói nhứt định là năm 1988, chuẩn bị, cái mình sạt

nghiệp. Thí dụ thôi. Một hai con số thôi nhe. Thành ra anh chị em làm sao biết được. Đó là những con số ẩn số, làm sao anh chị em biết được. Anh chị em mất người thường, làm sao biết được? Anh chị em phải có sixième sens, mà sixième sens phải cộng cái này. Sixième sens của anh chị em bây giờ có bao nhiêu đây, chừng nào sixième sens anh chị em bao nhiêu đây, bao nhiêu đây, thì thấy được con số 2 sẽ thành 3, 1416, pi là anh chị em học trong lãnh vực khoa học. Chứ số 2, tìm hoài, số 2 của anh chị em, không bao giờ thành công. Cái số 2, bằng 3, 14, 16, bằng pi, mà anh chị em học khoa học. Trời ơi, anh chị em tìm hết cuộc đời này tới cuộc đời kia. Do đó mà các nhà khoa học bị thất bại cái chỗ, bằng con số này. Tôi chỉ nói hai ba con số cho anh chị em nghe. Còn nữa. Không phải số 2 bằng 3, 1416 đâu. Không phải số 4 bằng hai số 7 đâu nhe. Nhiều cái lắm. Bữa nay chỉ cho anh chị em một hai con số bí mật cho anh chị em thấy thôi. Còn nhiều con số bí mật khác, mà người đời đặt ra. Nhưng những người giỏi người ta viết vậy, anh chị em đâu có biết. Chết luôn đó. Ông này ông hay lắm. Ông muốn cho tôi hé màn bí mật đó. Ông này hỏi đặng tôi hé màn bí mật, bằng con số anh chị em nghe chơi cho vui đó. Chứ tôi ít có dạy bí mật lắm. Mà người nào muốn hé, tôi hé một hai cái cho anh chị em thấy. Chắc vui lắm phải không? Tại sao các nhà vật lý, tại sao các nhà khoa học tính bằng con số trật, là lý do này. Người ta học con số zero tới con số 9 là chấm dứt. Mà những mã số đó người đời để lại, là những mã số bí mật không. Thì làm sao anh chị em kết quả được? Anh chị em thực hành được? Bằng con số, một số nghiên cứu khoa học. Bằng con số, một số nghiên cứu vật lý, tính bằng con số của người đời tính, thành làm sao anh chị em phù hợp? Do đó anh chị em ra ngoài không gian bị cản trở. Những làn sóng điện cản trở ngoài không gian, các nhà khoa học, tại sao điểm A, nguyên tử, những chất nhỏ của phân tử đó, là hình thức tính bằng con số ở đời. Mà không tính con số đạo. Nếu anh chị em biết con số của đạo thì số 2, bằng 3, 1416, anh chị em thành công rồi. Hai bình phương (2^2), hai căn ba, hai căn bốn, nhưng trật hết. Tất cả con số 2 nó nằm ở vào r (pi), 3, 1416, nếu anh chị em biết áp dụng con số 2 đúng cách, thì anh chị em thành công rồi. Anh chị em không biết tính bằng số 2, bằng pi, anh chị em học trong lãnh vực khoa học. Tôi chỉ nói, số 4 bằng hai số 7. Nếu anh chị em đo lường được con số 4 bằng hai số 7 thì anh chị em đâu có thất bại. Tôi chỉ nói hai con số cho anh chị em thấy thôi, còn 7 con số khác, còn nhiều lắm. Anh chị em suy nghĩ coi. Số 2 là một cái hình thể bình phương, 3,1416, bằng cái pi. Anh chị em tính số 2 hoài, làm sao tính được? Mà trong 3, 1416, 14 thế nào, 16 thế nào, số 3 thế nào. Trong con số 3,1416 có ba con số anh chị em phải nghiên cứu cái này, thì anh chị em mới biết được. Chứ không phải tính bằng 3,1416, rồi kết hợp lại những công thức khoa học, vật lý,

thì anh chị em chận đứng sức gió, tốc độ ánh sáng, tốc độ nghiêng của mặt trời, ánh sáng mặt trời. Tất cả những cái đó thì anh chị em mới biết có một phần ngàn thôi, làm sao thành công được? Biết một phần ngàn thôi, chứ không phải một phần trăm, một phần mười. Tôi chỉ nói tóm tắt lại hai con số cho anh chị em thấy thôi, thì anh chị em kêu tôi dạy số, trời ơi, làm sao anh chị em học cho được? Làm sao anh chị em học cho được? Một con số 2, ra ba con số 3,1416, trong 3 14 16 thì nó có năm con số nữa, ba con số chánh, năm con số phụ. Tôi chỉ giải thích cho anh chị em con số 2 thôi, trời ơi, anh chị em học hoài chưa hết, chứ đừng nói tới số 1 hay số 4. Số 2 thôi, bằng 3,1416. Số 3 tượng trưng cái gì, 14 tượng trưng cái gì, 16 tượng trưng cái gì. Tất cả năm con số, anh chị em kết hợp lại, tượng trưng cái gì? Và bốn con số sau cùng, cộng lại tượng trưng cho cái gì? Bằng con số 3, chứng minh bốn con số kia. Trời ơi, tôi nói bao nhiêu đó thôi làm sao anh chị em thuộc bài? Nhưng mà anh chị em biết tính bằng con số đó thì ra kết quả bằng nguyên lý, vật lý liền. Tại sao áp xuất của nước? Tại sao áp xuất của không khí? Tại sao lực của vật lý? Anh chị em chỉ cần nghiên cứu số 2 thôi, là anh chị em thành công trong lãnh vực khoa học rồi. Trong tương lai tôi dạy cho anh chị em số 2 thôi là anh chị em học cũng đủ mệt rồi, chứ đừng nói học số 3, số 4, số 7 gì hết. Số 2, học ba tháng mười ngày chưa xong, đừng nói học tới số khác. Tôi khoải dùng ba tháng mười ngày, để một trăm ngày cho nó tròn, dùng chín mươi chín ngày, mất công lắm. Số 2 thôi, học ba tháng mười ngày chưa hết. Bây giờ anh chị em suy nghĩ đi. Tại sao các nhà khoa học thất bại là vậy. Số 2, nhưng bằng pi (3,1416), tôi cho anh chị em biết đó, bằng con số đó, mật mã đó. Nếu anh chị em biết đáp số (3 14 16) đi, anh chị em khoa học trong này nè, người Âu châu nè, anh chị em người Hoa kỳ nè, anh chị em nghiên cứu khoa học nè, nếu anh chị em giải được con số 2 bằng (3 14 16) thì anh chị em thành công trong vấn đề khoa học, vấn đề nguyên lý của anh chị em. Trong tương lai tôi sẽ giải bằng con số này, một hai con số cho anh chị em học thôi. Tại vì một con số học ba tháng mười ngày, mà tôi hợp với anh chị em có 6 ngày tới 10 ngày, làm sao đủ dạy con số 2 không? Thành ra chờ nữa. Đó là một hình thức tôi kêu anh chị em phải học hoài là vậy. Sáu ngày chưa đủ thì mười hai ngày. Mười ngày chưa đủ thì hai mươi bốn ngày. Hai mươi bốn ngày chưa đủ thì bốn mươi tám. Bốn mươi tám ngày chưa đủ thì ba tháng mười ngày. Mà ba tháng mười ngày, một số 2 cũng chưa đủ, chứ không phải đủ à. Vì chỗ đó tôi học hoài à. Bữa nay đáng lẽ khóa này là chấm dứt rồi, những mà anh chị em nôn nóng, nói, ông Thầy này sao ông khó quá, ông giữ bí mật quá, con số không mà ông cũng hà tiện. Mới có một con số thôi, ba tháng mười ngày rồi. Bây giờ kỳ này anh chị em chuẩn bị đi, ráng làm cho nhiều tiền đi, còn không ấy, mình coi đồ nào cũ mình

xài không được, bán, mình để dành tiền, mai một mình đi học tiếp nữa. Còn thấy đồ mới, anh chị em không cần thiết xài, anh chị em bán, học thêm nữa. Học, anh chị em lo ăn, lo ở, lo khách sạn, tôi không lo cho anh chị em nỗi đâu. Mạnh người nào người nấy lo. Anh chị em lo anh chị em. Tôi lo tôi. Tôi dạy cho anh chị em học, để anh chị em nghiên cứu, giúp cho mọi người. Tôi lo năm ba người thì được, một trăm người lo không nổi rồi. Tôi nói cho anh chị em những con số bí mật đó. Thành ra bây giờ anh chị em đừng có thắc mắc nữa. Bây giờ đây, anh chị em là khoa học bên Hoa kỳ, khoa học bên Âu châu, là khoa học ở Á châu, Phi châu, tất cả anh chị em suy nghĩ đi. Hồi xưa bây giờ anh chị em chứng minh số 2 phải không? Bây giờ anh chị em đổi công thức nhỏ lại thôi. Nghe ông Thầy Đáng nói số 2 bằng anh chị em cộng lại, tính toán bằng con số khoa học của anh chị em bằng pi (3 14 16), rồi cộng lại 14 16, cộng với 3. Rồi cộng 14, 16 chung lại, cộng số 3 riêng, thì anh chị em chứng minh bằng con số sẽ biết được kết quả. Muốn làm như vậy thì mỗi ngày ráng thực tập kim tự tháp đi, rồi chính cái năng lượng này sẽ giúp ý kiến cho anh chị em, tại sao số 2 mà không phải là số 2, bằng 3, 14, 16 thì chứng minh cái này có nhanh hơn hay không, có kết quả mau hơn không? Thì anh chị em làm thử thôi, thí nghiệm nhỏ thôi, mà qua cái thí dụ số 2 bằng 3 14 16, coi anh chị em chứng minh thế nào. Thay vì 2, thì anh chị em cộng 3 14 16 thử coi. Đó là tôi giúp ý kiến về thử đi, thì sẽ áp dụng. Và trong thời gian thử đó, bây giờ tháng mấy? Tôi không biết bữa nay tháng mấy nữa. Tháng 12. Trong vòng 2 tháng nữa, gặp tôi. Học tôi dạy hoài, tôi không biết ngày hôm nay ngày mấy nữa. Tôi nói thiệt anh chị em, tôi ở khách sạn này, trong 8 ngày qua tôi chưa bao giờ bước ra đường. Nhiều khi tôi ngồi trong này, tôi suy nghĩ tôi cũng không biết tôi ngồi ở khách sạn nào nữa. Tôi ngồi một mình, tự động tôi suy nghĩ, tôi đang ngồi khách sạn, mà không biết khách sạn nào đây, mà không biết quốc gia nào đây. Tôi không có thời gian suy nghĩ, tại tôi học hoài, tôi không có thời gian suy nghĩ tôi ở đâu, khách sạn nào, làm cái gì. Do đó, thì bây giờ đây, qua câu hỏi học viên này thì tôi chỉ nói sơ một điểm con số, tại sao tôi không dạy cho anh chị em bằng con số là những lý do mà tôi vừa trình bày với anh chị em. Tuy nhiên, trong tương lai tôi cố gắng dạy cho từng con số một, từng thời gian một, để cho anh chị em áp dụng đúng nguyên tắc, bằng con số phù hợp với năng lượng vũ trụ, giúp cho mình, giúp cho người khác. You, very happy? Tres Bien. Very good for you. Next time, February ok? Next year, next time, February 1998.

121/ Thưa Thầy, ông này có 3 câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất, Thầy có nói trong tương lai chúng ta không cần phải trị bệnh nữa, vì sẽ không có bệnh. Và Thầy có giải thích rằng nếu chúng ta có cảm nhận từ luân xa 3

đến luân xa 5, là người đó có những linh hồn tốt, có thể gây ra những bệnh hoạn. Đây có phải là trong tương lai, chúng ta có thể đưa tất cả những linh hồn gây ra bệnh hoạn, vì đó mà Thầy kết cuộc là trong tương lai chúng ta không cần trị bệnh, vì sẽ không còn bệnh?

Câu hỏi thứ nhì, về những linh hồn đi theo để bảo vệ một gia đình hay một người, thì ông xin hỏi Thầy những linh hồn từ luân xa 3 tới luân xa 5 từ đâu mà ra? Là của những người hay là ai, từ đâu có những linh hồn đó?

Và câu hỏi thứ ba, khi chúng ta gửi năng lượng vũ trụ tới một vùng bị tai biến, thì ảnh hưởng của năng lượng vũ trụ đó có ảnh hưởng đến vị thần bảo vệ quốc gia đó hay không?

Tôi nhắc cho anh chị em, thứ nhất, những linh hồn mà tốt, xâm nhập vô cơ thể chúng ta bằng luân xa số 3, số 5, mà gây ảnh hưởng trở ngại cho chúng ta, làm chúng ta bị bệnh, làm chúng ta khó chịu, thì khi linh hồn này đi, thể xác hết bệnh liền. Cái thể xác này bị bệnh là linh hồn điều khiển cho bị bệnh, bị đau, dưới mọi hình thức, để giúp bảo vệ thể xác này. Tuy nhiên khi linh hồn này không còn muốn giúp thể xác nữa, thì gây những trở ngại. Chính những linh hồn này biết là nếu gây trở ngại, sẽ có sự giúp đỡ của chúng ta, giúp cho linh hồn đó trở về con đường giải thoát, trở về con đường ánh sáng rất dễ, không có gì khó khăn. Đó là câu hỏi thứ nhất, tôi tóm lược lại cho anh chị em để hiểu.

Anh chị em nêu ra câu hỏi, những linh hồn đó là ai? Tôi giải thích cho anh chị em nghe. Có một số ông bà tổ phụ của mình đi tu cao quá rồi, không muốn giúp cho ai ngoài vấn đề giúp cho con cháu mình. Đó là sự tình nguyện của ông bà tổ phụ mình. Tuy nhiên, thời điểm chấm dứt, có nghĩa là không có thể nào giúp cho anh chị em được nữa. Đôi khi ông bà tổ phụ mình nói là tôi ông này, ông kia, ông nọ, để chi? Để biết rằng sự liên hệ của anh chị em với những người có đầy đủ khả năng, giúp linh hồn đó tái kiếp trở về giải thoát, về với các đấng, hoặc tái kiếp thành một con người, đó là đôi khi những linh hồn tốt đó, là ông bà tổ phụ của chúng ta, hoặc những linh hồn tốt có liên hệ với chúng ta từ trước, mà linh hồn đó xâm nhập vô thể xác, và giúp linh hồn chúng ta, giúp thể xác chúng ta. Đó là những linh hồn tốt. Đôi khi những vị phù thủy, những ông thầy bùa có đầy đủ khả năng huấn luyện những linh hồn tốt để bảo vệ thể xác cho người đó, giúp linh hồn đó. Đó là có sự liên hệ giữa linh hồn và thể xác chúng ta bằng những linh hồn tốt. Cũng như những ông thầy đào tạo những linh hồn tốt, những vị thần để giữ thể xác của những vị thầy đó, giữ thể xác của những vị vua bị chết, mà ướp xác, họ vẫn làm được như thường. Đó là những vị thần tốt, những linh hồn tốt, luôn luôn để bảo vệ thể xác bằng sự hướng dẫn của một vị thầy giỏi, mà vị

thầy đó là các vị thầy phù thủy, thầy bùa có đầy đủ khả năng, đức độ, để giúp cái đó mới được. Cũng như mấy ngày trước, tại sao ông thầy đó chỉ cần vỗ cái căng của ông thôi, thì người bị gãy xương một trăm cây số, lành liền. Hoặc những vị thầy đó chỉ cần vẽ hai ba chữ thôi, tất cả những bệnh trạng nặng, hết liền, trong một tích tắc, trong một phút. Đó là những linh hồn tốt, xây dựng, giúp đỡ cho thể xác và linh hồn của những người khác tiến hóa trong lãnh vực tâm linh. Đó cũng là một cái phương tiện những vị thần đó giúp đỡ cho chúng ta, bằng thể xác của chúng ta, bằng linh hồn của chúng ta. Đó, tôi giải thích cho anh chị em rõ ràng cái linh hồn từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5, là những linh hồn đó. Đó là câu hỏi thứ nhì.

Tiếp theo, câu hỏi thứ ba, như anh chị em biết, trong lớp học này, tôi có dẫn giải, hiện tại chúng ta là phân chia vùng theo sự hiểu biết của nhân loại không biết bao nhiêu thế kỷ nay, chia ra năm châu. Châu Á, châu Úc, châu Phi, châu Mỹ, châu Âu, có 5 châu. Thì theo sự phân chia hiện tại của bây giờ, thì có năm đấng tối cao để coi năm châu này. Trong năm đấng tối cao đó thì có một ông tối cao coi châu Mỹ. Ngoài vấn đề châu Mỹ thì có một ông nằm ở châu Mỹ luôn để giúp cho tất cả những châu khác, nếu bị trở ngại, thì ông châu Mỹ này sẽ giúp ý kiến để giúp cho những châu đó không bị trở ngại, khó khăn. Đó là theo nguyên tắc tổ chức của luật vô hình. Mỗi một vùng có một vị giúp cho vùng đó. Và vị coi ngoài vấn đề châu Mỹ, thì coi giúp ý kiến năm châu. Lối trình bày của các đấng vô hình, tôi học hỏi, tôi biết được, tôi trình bày. Bây giờ đây, năng lượng vũ trụ mà anh chị em tập bằng luân xa 6 của anh chị em vô kim tự tháp này, tôi thường nhắc cho anh chị em, năng lượng vũ trụ là danh từ khoa học. Năng lượng vũ trụ, dùng danh từ tâm linh, là điện năng của Thượng Đế. Khi anh chị em tập dùng cái này, điện năng của Thượng Đế càng ngày càng vô trong tư tưởng anh chị em nhiều, sixième sens của anh chị em nhiều, anh chị em có sức mạnh này. Chính sức mạnh này điện năng của Thượng Đế thì anh chị em đưa tới bên kia, thì vị thần bên kia có trách nhiệm hợp tác với năng lượng của anh chị em, mà giúp vùng đó an toàn. Bởi trách nhiệm của vị thần ở đó chịu trách nhiệm một vùng, và không ở vùng khác. Thì chắc chắn chúng ta đến đó, vị thần đó rất vui mừng, là coi như được một năng lượng tốt từ Thượng Đế chuyển qua, thì vị thần đó rất vui vẻ là giúp đỡ cho vị thần đó cai quản, mà thấy nhân loại không có bị khổ, vị thần đó rất sung sướng được sự hợp tác của chúng ta qua điện năng của Thượng Đế giúp cho chúng ta và giúp cho vị thần đó, cũng như vùng địa phương mà vị thần đó cai quản. Tất cả là một hết. Tất cả là một tình thương, tình yêu giúp cho nhân loại không có đau

khổ. Chúng ta, anh chị em, những vị thần đó, và các đấng thiêng liêng tối cao, Thượng Đế, muốn giúp cho vùng đó, thì chắc chắn là an toàn.

Tiếp theo đây, qua câu chuyện, tôi dẫn giải tiếp. Có một số ông thầy bùa, thầy ngải, chỉ hoạt động trong phạm vi của dân tộc của anh chị em thôi, vùng của anh chị em thôi. Anh chị em đi vùng khác không có giá trị. Thí dụ châu Á, anh chị em đem Âu châu không được. Châu Âu, anh chị em đi châu Phi, không được. Châu Phi, đi châu Mỹ, không có giá trị gì. Tuy nhiên, cũng có nhiều vị thầy giỏi, biết rằng không đủ khả năng đi tới vùng khác, nhưng đi tới vùng khác cũng ảnh hưởng. Nếu chuyện bình thường thôi, gặp bằng như những ông thầy thì không thành vấn đề, thua ông thầy thì không thành vấn đề, nhưng mà gặp những vị thầy khác mà giỏi hơn, thì ông thầy bên kia mất tất cả. Mất tất cả khả năng. Đó là lý do tôi giải thích cho anh chị em trong vấn đề bùa phép, nó cũng bị giới hạn, chứ không phải vô giới hạn. Nhưng mà tại sao ngành Nhân điện chúng ta, anh chị em đi châu nào, đi nước nào, đi xứ nào anh chị em thực hiện cũng được. Bởi năng lượng vũ trụ đây, điện năng của Thượng Đế ở vũ trụ là bao gồm hết năm châu, chứ không phải một châu. Vì chỗ năm châu đó thì anh chị em đi châu nào cũng được, đi quốc gia nào giúp cho người ta cũng được, không có gì trở ngại hết.

Tôi giải thích cho anh chị em đầy đủ chi tiết để cho anh chị em biết được một phần, linh hồn tốt thế nào, ai là linh hồn tốt, và chính cái năng lượng vũ trụ, điện năng của Thượng Đế tại sao chúng ta đến đó mà không có trở ngại này, trở ngại khác. Chẳng những vậy mà tất cả mọi người cùng đóng góp với chúng ta giúp cho nhân loại không có đau khổ. Ba câu hỏi, tôi trả lời trong vòng 5 phút, 7 phút thì anh chị em hiểu rất nhiều.

122/ Con xin cảm ơn Thầy đã cho con có cơ hội hỏi câu thứ hai. Trước khi hỏi thì con xin cảm ơn Thầy đã giúp cho các bác sĩ có năng lực để giúp trị bệnh cho bệnh nhân được mau hết. Con có một thắc mắc trong chương trình phát triển của thời gian, thì con thấy các nhà khoa học đã chứng minh, là sau bốn năm thì theo dương lịch, năm thứ tư sẽ có một ngày Nhuận, 366 ngày. Và theo âm lịch thì cứ bốn năm, sẽ có dư ra một tháng âm lịch. Như vậy, sự bốn năm mà dư ra một ngày theo dương lịch và dư ra một tháng theo âm lịch, thì có ảnh hưởng gì đến chiều thứ tư của không gian hay không? Cái thứ hai nữa, là nếu như các nhà khoa học mà nghiên cứu về ngày hoặc tháng của năm thứ tư này, thì có vén bí mật được vũ trụ hay không? Con xin hết.

- Ai vén bí mật? Những nhà khoa học vén bí mật hay là cô?
- Dạ, các nhà khoa học.

Trời ơi, phải nói cho rõ. Hỏi câu hỏi đó tới giờ tôi chưa bao giờ trả lời hết. Hỏi câu hỏi mới không. Lớp này là lớp đặc biệt, hỏi toàn cái khó khăn không. Dịch luôn đi Thiện, cho người ta nghe, rồi bắt đầu tôi trả lời.

Anh chị em thấy, trong lãnh vực khoa học, tôi chưa biết khoa học tính bằng con số như thế nào, và tính bằng số lượng thế nào, qua hình ảnh này mà một số anh chị em ở Âu châu, Mỹ châu và các vùng khác tính hình ảnh này này, qua một năm có 12 tháng, bằng tháng giêng, tháng hai, tượng trưng cho cái gì. Tháng hai tới tháng ba tượng trưng cho cái gì. Tháng tư, tháng sáu tượng trưng cho cái gì? Thì qua hình ảnh thấy được ở đây, anh chị em thực hiện coi bói toán, tử vi theo hình này. Hình ảnh tháng năm này, và hình ảnh những động vật này, tượng trưng ra ngoài không gian bằng những con sao, mà hầu hết anh chị em coi số tử vi, tượng trưng cho 108 vì sao. Do đó 108 vì sao, nhà họa sĩ mới vẽ lên. 108 vì sao, ở ngoài thì 64 vì sao, ở trong thì 44 vì sao, tổng cộng là 108 vì sao, của hình ảnh bà thần Nút này. Đó là tất cả sự suy nghĩ của xã hội loài người. Những nhà khoa học tính bằng con số, bằng thời gian, bằng tinh tú, những ánh sáng, do đó thì thực hiện một năm của bốn năm có chu kỳ một ngày. Ngày nhuận, đó là vào ngày 29. Và cứ bốn năm thì cũng kỳ nhuận của âm lịch. Nhưng đôi khi có ba năm nhuận, nhiều khi bốn năm nhuận, thì tôi không biết các ông khoa học tính như thế nào, tính ảnh hưởng hành tinh, sao, ánh sáng mặt trời, vấn đề mặt trăng, lượng nước biển liên quan tới hình ảnh này. Nhưng tất cả những công thức đó bằng con người tính. Do đó, cũng như tôi trình bày với anh chị em bằng con số, từ số zero tới số 9, nếu anh chị em biết được tác dụng con số nó thay đổi mà không phải con số thiệt, mà ẩn số, ngoài con số đó, còn nhiều con số khác. Nếu chúng ta biết nghiên cứu áp dụng thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Nhưng mà các nhà khoa học nghiên cứu không bao giờ thay đổi. Vì chỗ đó, càng ngày càng nghiên cứu nhiều chừng nào, càng bế tắc hoài. Bởi không có lối thoát. Không có ai chịu thay đổi một công thức khoa học hết. Nếu một nhà khoa học nào chịu khó nghiên cứu trong con số, mà thay đổi công thức khoa học, thì giờ này chúng ta đâu có khổ. Nếu biết cách thay đổi nghiên cứu khoa học thì đâu có cần phải ra ngoài không gian đi lên hành tinh này, hành tinh kia, đi lên tới cung trăng, mà đem lại những kết quả không có giúp gì cho nhân loại hết. Ngoài kết quả dùng satellite điện thoại, từ nước A tới nước B, hết, không có giúp nhân loại cuộc sống an bình, không có giúp nhân loại bảo vệ cái thể xác, bảo vệ linh hồn, bảo vệ sức khỏe, không có giúp được. Chỉ cần cái business, điện thoại nhiều chừng nào tốt chừng đó, hết. Vì chỗ đó âm lịch, dương lịch xài có 2 000 năm nay, trước 2 000 năm nay xài bằng cái gì? Tính 1997 năm, đó là tính theo dương lịch khi Chúa ra đời. Trước kia xài bằng cái gì? Người ta không xài âm lịch, dương lịch mà tính bằng hình ảnh này, bằng mật mã này, mà người ta giỏi vô song, người

ta có khả năng tối thượng, mà thế hệ mai sau đó là thế hệ của chúng ta, năm mươi ngàn năm, bây giờ mới bắt đầu tìm lại những công thức đó thì mất thời gian tính rồi. Chúng ta thì đâu có thời gian này, chúng ta cũng không có giàu, chúng ta cũng không có phương tiện, nhưng chúng ta được may mắn bởi ánh sáng, bởi điện năng của Thượng Đế giúp chúng ta, mở mang trí tuệ của chúng ta, giúp chúng ta nhớ lại cái tiềm năng, khả năng chúng ta đã có từ trước. Do đó thì sự học hỏi của chúng ta, anh chị em, thời gian ngắn nhất để đạt được những kết quả này để chúng ta giúp cuối thế kỷ 20 này và những thế kỷ kế tiếp, mà anh chị em khỏi cần phải tính bằng lịch. Tại chúng ta đi ra ngoài không gian, ngoài thời gian rồi, thì anh chị em tính bằng con số lịch: ngày, tháng, năm, giờ, đâu còn giá trị nữa. Đó là xã hội loài người mà 2 000 năm trở lại đây, tại vì trình độ căn cơ của mình thấp quá. Vì chỗ đó anh chị em tính bằng con số, những con số có ẩn số, không bao giờ anh chị em chịu nghiên cứu một con số, mà có ẩn số trong đó. Nếu anh chị em biết rằng trong con số có ẩn số mà anh chị em áp dụng được, nhân loại không có khổ. Bây giờ bắt đầu chúng ta mới biết được đây. Bây giờ chúng ta mới nghiên cứu đây, thì khi chúng ta biết được, nghiên cứu được, đó là các nhà khoa học. Sau khi được nghiên cứu một phần trong vấn đề vũ trụ, một lời tuyên bố của các nhà khoa học toàn thế giới, nhân loại yên tâm đi, trước sau, sau trước cuối thế kỷ 20 này, tôi và những nhà khoa học cùng tất cả anh chị em nắm tay lại, chết hết. Hết. Câu trả lời sau cùng, chết hết. Không còn ý nghĩa gì nữa hết. Thì sẽ xóa hết tất cả những cái gì mà dùng bằng lịch, bằng con số, bằng nghiên cứu khoa học, bằng nghiên cứu năng lực. Tôi chỉ trả lời ngắn gọn, vấn đề cho anh chị em thấy, thì các nhà khoa học hiện tại không có thay chiều đổi hướng gì được trong lãnh vực khoa học đâu. Mà chỉ chờ cơ hội, đó là cơ hội sau cùng của thế kỷ 20 này, để chuyển tiếp thế kỷ 21, có dịp chúng ta cùng các nhà khoa học nắm tay lại, nghiên cứu trong lãnh vực năng lượng vũ trụ, trong lãnh vực điện năng của Thượng Đế, trong lãnh vực chân lý, trong lãnh vực tâm linh, thì chắc chắn nhân loại sẽ không có bị khổ đau ở đầu thế kỷ 21 trở về sau. Tôi chỉ trả lời bao nhiêu đó, tóm tắt lại một câu của chúng ta, là chúng ta sẽ tồn tại để phát triển tâm linh cuối thế kỷ 20 này và thế kỷ 21 trở về sau, mà chúng ta không có bị hủy diệt, chúng ta không có bị chết, chúng ta không có bị tận thế, mà chúng ta vẫn sống bảo vệ linh hồn, bảo vệ thể xác chúng ta để giúp thế kỷ mai sau, thế hệ mai sau. Chính thế hệ đó là con cháu chúng ta, theo đường hướng chúng ta giúp nhân loại tiếp. Chấm dứt. Giải quyết hết toàn bộ. Giải quyết cho anh chị em bằng con số, giải quyết cho anh chị em hai ngàn năm trở lại đây, những cái khó khăn mà anh chị em nghiên cứu hoài không được, bây giờ tôi chỉ giải đáp cho anh chị em, tối anh chị em về suy nghĩ, thì đúng hay sai, anh chị em sẽ biết liền. Sở dĩ đúng hay sai, anh chị em sẽ tập bằng kim tự tháp này, tại sao anh chị em thấy những nhà khoa học bị bế tắc, đó là

gì? Những con số có nhiều ẩn số, mà những ẩn số các nhà khoa học không có chịu nghiên cứu, do đó chưa thành công. Bây giờ chúng ta biết được những ẩn số đó, thì trong tương lai, chúng ta sẽ học hỏi nghiên cứu, chúng ta thành công. Thành công cái nguyện ước của chúng ta là giúp nhân loại chứ không phải giúp cho chúng ta, không phải giúp cho dân tộc chúng ta mà giúp các dân tộc khác trên thế giới, đó là nhân loại.

123/ Kính chào Thầy, bà xin hỏi kim tự tháp 3 mặt này có phải là một sự biểu hiện của sự hợp nhất của 3 ngôi không? Và ba đại dương, ba châu, và ba mặt kim tự tháp có cùng một ý nghĩa hay không? Và sự hợp nhất mới, chân trời mới, quả đất mới và con người mới, đây có phải là sự hợp nhất với linh hồn của Chúa Jesus không, và có sự trùng hợp nào với sự xuất hiện lần thứ hai của Đức Jesus trên quả địa cầu này không?

Tất cả những con số ở trần gian này đều trùng hợp thôi, chứ không phải tượng trưng cái này. Không phải đâu. Tôi vừa trình bày với anh chị em rằng, nếu anh chị em biết số 4 là hai số 7. Nếu anh chị em biết số 2 là cái pi 3 14 16 trong lãnh vực toán học thì tất cả môi trường của thế giới này thay đổi hết. Những sự trùng hợp bằng 3 cạnh, bằng 4 khía, bằng linh hồn thể xác, bằng Thiên, Địa, Nhân, bằng ba ngôi của Công giáo, bằng ba ngôi của Phật giáo, những hình thức đó là sự trùng hợp bằng con số 3, thì anh chị em nghĩ là số 3, chứ thật sự số 3 không tượng trưng cho hình thức đó. Mà hình thức người ta dẫn dạy co từng cấp một. Cái cấp nào để chịu trách nhiệm cấp nào, hoặc cấp nào có khả năng với cấp nào để giúp cho người ta, đời cũng như đạo. Do đó chính là con người đặt để ra. Nếu chúng ta mà đạt được niết bàn, chúng ta được khối sáng, anh chị em là khối sáng, tôi là khối sáng, thì khối sáng giống nhau. Không có cấp. Cấp là con người phân chia ra, cấp là con người nghiên cứu chưa đúng mức. Còn chia cấp đó là sự phán đoán của xã hội loài người, bằng sự tính toán của xã hội loài người. Bằng lương thực, vật chất tạo con người. Bằng con người còn giới hạn. Vô giới hạn thì điện năng của vũ trụ, không khí thì không có cấp nào hết. Cái không khí này nuôi muôn loài vạn vật, tất cả muôn loài vạn vật đều phải cần không khí để sống. Thì chắc chắn là có một chứ không có hai. Nhưng mà, ở trong không khí thì có nhiều chất phù hợp với động vật, thực vật, con người, muôn loài vạn vật, thì anh chị em phải biết cách sử dụng không khí này, thì chan hòa mới được. Nhưng anh chị em đây, Thượng Đế ban cho chúng ta, ban cho anh chị em một cái khả năng thực hành, mà không có đủ thời gian để anh chị em học hỏi nghiên cứu bởi lý do là thời điểm không cho phép chúng ta nghiên cứu. Nếu tôi, anh chị em lo nghiên cứu không, thì chắc chắn không có thời gian giúp nhân loại cuối thế kỷ 20 này, con người hủy diệt nhân loại. Vì chỗ đó Thượng Đế không cho chúng ta thời gian nghiên cứu mà chỉ dạy chúng ta ngắn gọn để chúng ta thực hành, để đáp ứng nhu cầu giúp mọi người. Thì

cối thế kỷ 20 này đây, tất cả mọi người như một, tất cả mọi người đều có tình thương cao cả của Thượng Đế ban cho thì lúc đó sự nghiên cứu của anh chị em, bây giờ anh chị em nghiên cứu một hiểu ba, trong tương lai, anh chị em nghiên cứu một, hiểu một ngàn. Đó là lý trí, linh hồn, thể xác của anh chị em quá giỏi, cộng lại tất cả những người giỏi xung quanh anh chị em, thì sự nghiên cứu của anh chị em muốn dở cũng không được. Đó là lý do mà chúng ta phải cố gắng chặn đứng những thiên tai xảy ra, con người muốn hủy diệt nhân loại cuối thế kỷ 20. Và những yếu tố mà tôi trình bày với anh chị em đây, chắc chắn thế kỷ 21, chúng ta có nhiều điều kiện hơn để nghiên cứu bằng con số, bằng cái năng lượng vũ trụ, bằng sức mạnh của vũ trụ, bằng cái điện năng của Thượng Đế đưa vô từng người. Mỗi một người có một nhiệm vụ, một trách nhiệm, thì chúng ta sẽ lấy cái năng lượng này, cái trách nhiệm và nhiệm vụ chúng ta càng cao, thì chúng ta sẽ cần cái điện năng càng nhiều, thì lúc đó Thượng Đế sẽ cho anh chị em nhiều, để anh chị em phục vụ cho nhân loại. Đó là tôi muốn tóm tắt cho anh chị em qua câu hỏi này nếu thật sự thì giảng nghĩa lâu lắm, nhưng hết giờ rồi, mà lớp học cũng tàn rồi, nhưng tôi vẫn cố gắng giúp cho anh chị em những ý kiến hai giờ sau này, đặc biệt có bác sĩ này, đặc biệt có người Hungary này, những câu hỏi của anh chị em quý giá cho lớp học này, nhưng tôi trả lời ngắn gọn, để anh chị em tiếp thu rõ ràng, hiểu biết rõ ràng, để cuối thế kỷ này và thế kỷ 21 chúng ta sẽ thực hành. Hết.

124/ Kính thưa Thầy, vào lớp 5 ở bên Versailles, Paris, cuối tháng 9, 1997 thì bà này có dự thính. Bà nhớ Thầy có nói rằng trong tương lai, việc giải quyết bệnh sida rất dễ dàng, chỉ cần một hai lần trị bệnh là chúng ta sẽ giải quyết 90% của căn bệnh. Thì bà xin hỏi lớp học này, Thầy có dạy một kỹ thuật nào mới để trị bệnh Aids không?

Bây giờ tôi trả lời, ngắn gọn cho anh chị em. Bây giờ, anh chị em tập cái này đi. Thời kỳ cuối năm 1997, anh chị em bắt đầu chu kỳ của năm 1998 rồi. Trong tương lai anh chị em tạo cái năng lực này, trị bệnh sida thì sẽ thấy kết quả từ năm 1998 trở về sau. Qua đó thì tôi cho anh chị em sẽ dạy học cấp 1, cấp 2 không giới hạn. Cấp 3 phần lý thuyết dành riêng cho tất cả những người bệnh, bất cứ bệnh gì. Khi trị bệnh sida và các bệnh nặng khác rồi, anh chị em trị xong rồi, giúp cho người ta bằng khai mở luân xa cấp 1, cấp 2 rất dễ dàng cho anh chị em, rất dễ dàng thời gian cho những người bệnh. Sau đó thì anh chị em dạy lớp 3 đi, song song tôi vừa mở luân xa cho những người đó. Anh chị em vừa trị bệnh, chắc chắn chúng ta giải quyết bệnh sida không khó. Chính những kỹ thuật tinh vi này, mà dòng điện của anh chị em luân lưu vô những người trị bệnh sida, thì thay vì con vi trùng sida sẽ hoành hành cơ thể người ta, ngược lại, chúng ta biết cách sử dụng cái năng lượng vũ trụ này đưa vô những người bệnh sida, thì giúp con vi

trùng sida bảo vệ thể xác cho họ mà không hành hạ thể xác. Chúng ta thay chiều đổi hướng con vi trùng sida, tạo thành vi trùng làm một sức mạnh bảo vệ thể xác người đó, chấm dứt bệnh sida. Rồi đây anh chị em thấy. Một số anh chị em châm cứu, một số anh chị em bác sĩ, một số anh chị em trị bệnh bằng cái năng lượng vũ trụ thì sẽ thấy những báo cáo của toàn thế giới trong những trung tâm sida. Thì thay vì mỗi một năm sẽ tăng vọt, anh chị em thấy 1998, thay vì những người bệnh sida tăng vọt phần trăm thì ngược lại phần trăm sẽ giảm xuống. Chính anh chị em sẽ thực hiện cái này giúp cho tất cả mọi người trong trung tâm bệnh sida, ngoài trung tâm bệnh sida và những người bệnh sida được anh chị em giúp đỡ cá nhân, tập thể, vẫn được như thường. Nghe cho rõ. Bằng cá nhân, bằng tập thể vẫn được như thường. Trong một lớp học, anh chị em dạy học 400 người bệnh sida, anh chị em vừa dạy cho học lớp 1, lớp 2. Trong thời gian dạy lớp 1, lớp 2 anh chị em trị bệnh cho người ta. Anh chị em dạy lớp 3 phần lý thuyết, anh chị em trị bệnh cho người ta. Sau đó anh chị em liên lạc với tôi yêu cầu tôi mở luân xa cho họ, vừa mở luân xa họ, tôi không dám nói đạt được 100% trong vấn đề hết bệnh, nhưng mà ít ra cũng 70-80% người ta hết đau. Thì lúc đó anh chị em sẽ thấy – anh chị em đừng có sợ người bệnh sida lây anh chị em – chính cái năng lượng vũ trụ này giải quyết bệnh sida giúp cho tất cả mọi người trên thế giới, do đó thì anh chị em đừng có sợ. Nếu bệnh sida là lây thì chắc chắn người chết đầu tiên là tôi chứ không phải anh chị em đâu. Và tất cả những bệnh khác cũng vậy, nếu lây là người chết đầu tiên là tôi chứ không phải anh chị em. Chứ không phải giờ phút này tất cả anh chị em học được lớp sáu để đem ra áp dụng giúp cho mình, giúp cho người khác trong vấn đề bệnh hoạn. Ngoài vấn đề bệnh sida chúng ta cũng giúp được, vấn đề sida chúng ta giúp cũng được, vấn đề bệnh si ke ma túy chúng ta giúp cũng được. Nói tóm lại toàn bộ chúng ta sẽ giúp được hết để nó thay đổi môi trường, quan trọng từ năm 1998 và đến cuối thế kỷ 20. Có nghĩa là còn 3 năm nữa. Đó, tôi tổng kết hết những câu hỏi của anh chị em nêu ra, coi như phần chấm dứt lớp học này.

Tuy nhiên trước khi chấm dứt thì có những câu hỏi này anh chị em nêu ra, tôi muốn anh chị em được câu giải đáp của tôi, có một người nào đó nêu câu hỏi, chắc chắn 1000 người trong này sẽ thích cái này lắm. Mà anh chị em cứ mong chờ. Vì chỗ đó Minh hiệp sẽ tuyển ra 3 câu hỏi đặc biệt trong này. Mà 3 câu hỏi này tôi biết 1000 người trong này, hết 999 người thích rồi. Ngoại trừ mình tôi, tôi trả lời, thành ra tôi không thích, mà tôi phải trả lời cho anh chị em học. Coi như tôi không thích cái này, mà tôi phải trả lời. Nghe cho rõ. Mặc dầu tôi không thích, mà tôi trả lời cho anh chị em học. Bắt buộc tôi phải trả lời, vậy thôi, rồi, chuẩn bị. Bây giờ tôi trả lời mấy câu dễ trước, mấy câu khó sau.

1/ Cái thứ nhất phân trị bệnh:

- (a) Có một số anh chị em nêu ra những người bệnh **ung thư máu** (Leukemia), thay đổi tủy. Nói tóm lại không phải bệnh này, mà tất cả bệnh nào anh chị em cũng trị theo công thức mà đã học được, bằng luân xa 6, 7 của mình 30 giây, stop. 30 giây luân xa 6 và hai điểm đằng sau của mình, trị tập thể. Bằng cá nhân, nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây, nghĩ luân xa 6 của họ, cộng với hai điểm ngoài sau đầu của người ta. Tất cả bệnh nào cũng vậy hết. Ngoại trừ bệnh **hôn mê**. Thì anh chị em sẽ trị nhiều phút hơn, *trực tiếp* với anh chị em. Hy vọng người đó sau khi tỉnh hôn mê, thì trị công thức tôi vừa dạy cho anh chị em.
- (b) Những anh chị em bị **giải phẫu**, anh chị em muốn lành giải phẫu, thì nghĩ luân xa 6 và hai cái tuyến đằng sau của người ta, *song song* đó, *nghe ngay chỗ vết mổ*, thì giúp cho người ta mau lành vết mổ. Đó là công thức chung trị bệnh, không có thay đổi gì hết.
- (c) Một số thích đi cầu để **thải bớt cái mỡ** ra ngoài, thì ngoài vấn đề trị hai tay đặt ngoài cái rún người đó, thì *nghe hai vị trí rún hai bên*. Để người đó đi những chất mỡ ra ngoài, giúp cho họ không có to con.
- (d) Một số anh chị em **thấp muốn cho cao**, từ 12 tuổi tới 40 tuổi, thì anh chị em sẽ nghĩ thêm một phần nữa, để tăng trưởng. *Nghĩ luân xa 2 và sau hậu môn, cùng một lúc nghĩ luân xa 6 của họ và hai điểm đằng sau đầu, trong vòng 30 giây*, để kích thích cho xương tăng trưởng. Phần xương tăng trưởng có đau thì khỏi cần trị. Tại vì anh chị em trị trên này là nguyên hệ thần kinh đã ảnh hưởng hệ thống xương rồi, làm cho xương sẽ bớt đau.

2/ Qua câu hỏi thứ nhì, có một số anh chị em nếu ra cũng hay lắm. Ở sa mạc Sahara có lần tôi trình bày, trước kia là một vùng biển, sau khi vùng biển mất đi rồi thì để lại một bãi cát. Thì anh chị em đừng nghĩ rằng những người dùng luân xa 6 di chuyển một triệu tảng đá ở các vùng đá khác nhau, chồng chất thành kim tự tháp, không phải như vậy. Kim tự tháp này, theo sự nghiên cứu bằng sự thiên định của tôi, kim tự tháp này có một triệu viên đá, mỗi viên từ một tấc, tới hai tấc rưỡi, tùy theo viên đá lớn, nhỏ. Nhưng thật sự đá không phải từ các nơi tập trung về. Kim tự tháp trước kia không phải bao nhiêu đây đâu. Kim tự tháp 4 mặt có bao nhiêu đây thôi, nhưng những ông thầy biết cách sử dụng năng lượng vũ trụ *từ một kim tự tháp nhỏ, biến dần thành một kim tự tháp lớn bên Ai Cập*. Một điều sơ sót của những người viết sách. Kim tự tháp thì có nhiều chục ngàn năm, nhưng xác ướp có năm ngàn năm, ba ngàn năm. Thì trong khi kim tự tháp suốt mười một ngàn năm, không có người chết sao? Đó là lối viết sách của những nhà khảo cổ, thì tôi hỏi anh chị em làm thế nào đây, mà nghiên cứu cho được? Trong khi đó, ông vua, bà hoàng, không biết bao nhiêu chục ngàn năm, đã từng ở trong

kim tự tháp rồi, bao nhiêu ngôi mộ chôn rồi, nhưng họ nói những ngôi mộ, xác ướp có từ ba ngàn năm trở lại thôi. Trong khi đó ở Việt nam, Trung hoa và các nước khác, những bộ xương năm ngàn năm, bảy ngàn năm, mười ngàn năm. Ngược lại, kim tự tháp là một huyền bí, xác ướp có ba ngàn năm thôi. Tối đa là bốn ngàn năm, hết. Bởi những lý do đó có một số anh chị em khoa học, nghiên cứu tâm linh đến Ai Cập nghiên cứu không được là bởi lý do đó. Thì bây giờ, câu hỏi nêu ra, “trong tương lai nếu còn có ba vùng biển, Đại tây dương, Thái bình dương, Bắc băng dương, còn những vùng biển khác thì có thể ảnh hưởng trở thành vùng đất cho nhân loại ở? Người học viên này hỏi trong tương lai có khi nào sa mạc Sahara sẽ biến lại vùng biển, và thành xứ khác cho những người châu Atlantis trở lại?” Anh chị em biết người châu Atlantis là ai chưa? Anh chị em. Trở lại đâu nữa? Trở lại Bỉ rồi, Hòa Lan rồi, trở lại Đức rồi, trở lại Pháp rồi, trở lại Hungary, Bulgary, các nước Á châu, Âu châu, Mỹ châu hết rồi. Người châu Atlantis là chúng ta đó chứ không ai đâu. Tại vì hồi đó anh chị em chia rẽ quá, anh chị em nói nước châu Atlantis là số một, ngoài nước Atlantis thì không có ai hết. Vì chỗ đó chúng ta nói bye, bye, anh chị em đi miền Đông, tôi đi miền Tây, anh chị em đi miền Tây, tôi đi miền Nam, anh chị em đi miền Nam tôi đi miền Bắc. Tất cả Đông, Tây, Nam, Bắc chúng ta họp lại hội trường này để giúp đỡ cho người khác. Đó là chúng ta hết ích kỷ. Năm châu, ngồi lại. Vì chỗ chúng ta không ích kỷ, chúng ta mới họp lại, chia ra, người lỗ mũi sẹp, người lỗ mũi cao, tất cả lỗ mũi cao hay sẹp, hay xấu hay đẹp gì, cũng một mục tiêu chánh là giúp nhân loại, do đó chúng ta hết ích kỷ. Vì hết ích kỷ chúng ta mới được cái quyền năng khả năng Thượng Đế ban cho giúp cho nhân loại cuối thế kỷ 20 này, không có bị tận thế, không bị chết. Đó là lý do mà tôi giải đáp cho anh chị em, vấn đề sa mạc Sahara, vấn đề kim tự tháp, và những người châu Atlantis. Tóm lược lại, chắc chắn anh chị em sẽ hiểu được cái này hết rồi. Còn một câu hỏi nữa, tôi câu giờ tới giờ là vừa rồi.

3/ Có một số anh chị em thắc mắc hoài. Cái linh hồn bà này hoài. Linh hồn bà này là ai? Làm cái gì? Mà linh hồn trước khi làm bà vua Ai Cập thì là ai? Linh hồn của anh chị em, của tôi đó, giống hệt. Cũng tự tôn, tự đại lắm. Vì chỗ tự tôn, tự đại, cho bà làm bà vua, tự tôn, tự đại, ích kỷ, cho đàn bà làm bà vua đầu tiên bên Ai Cập. Bà thấy tôi tự tôn, tự đại quá, muốn đi tu. Muốn đi tu phát triển cho dân tộc Ai Cập và các dân tộc khác trên thế giới, là ý của bà. Nhưng ngược lại, thời kỳ cách nay mấy chục ngàn năm về trước, dân không chịu tu, muốn làm quyền lợi riêng tư. Do đó có một ông thầy, thay vì giúp cho dân tộc của Ai Cập, giúp cho dân tộc khác trên thế giới phát triển đường tu, ông thầy nói chán làm thầy quá, ngày tối cứ ngồi thiền hoài, dạy đệ tử hoài, ông nói thôi để làm vua thử cho biết. Tưởng sao, làm vua không được gì hết. Chẳng những làm vua không có đệ tử nhiều. Đi

ra phải có người ta giữ an ninh, mà mỗi lần đi ra ngoài phải mang cái mặt nạ giống như thú vật hoai. Ông nói:”sao tôi không làm thầy?” làm vua thì phong tục của người Ai Cập phải mang mặt nạ. Tôi là thầy, mọi lần tôi mặc đồ được lắm, sao bây giờ tôi là vua, phải mang mặt nạ? Mà mang mặt nạ thú. Ông nói tưởng làm vua sướng lắm, rốt cuộc làm vua không phải thành người mà thành thú. Ông chán, ông chết. Bà kia chết, hai người chết hết. Hẹn, hẹn 50 000 năm sau bây giờ mới tái kiếp. Mà tái kiếp rồi, đang hành động đây, mà cũng không chịu, cũng khoái làm sang, cũng khoái làm cao, làm này, kia nọ. Tu thì không bao nhiêu. Một người tu, không chịu tu tiếp, giữa chừng đứt đoạn. Một người không muốn tu, muốn tu, bây giờ tu, lại cũng chưa ý thức đường tu. Nói tóm lại, hiện thân bà này cũng chưa biết đường tu nhiều, thành ra ráng học đi. Chừng nào người đó tu được thì chắc chắn anh chị em sẽ gặp. Ý tôi muốn nói, là khi nào ý thức được đường tu thì người tu mà bỏ cuộc đó, là ông thầy, cũng rồi, cũng bỏ cuộc nữa rồi. Rồi mai mốt ông đó gặp anh chị em nè, mà anh chị em phải dạy lại ông thầy đó chứ tôi không dạy. Ông thầy mà bỏ cuộc, thì mai mốt mà ông thầy có thật sự, bị trở ngại thì anh chị em dạy. Tại vì anh chị em với ông giống nhau hồi xưa. Rồi bây giờ, thì ông cũng giúp cho anh chị em rồi. Mà giúp cho anh chị em rồi, bây giờ ông muốn làm thầy của tôi nữa. Thì mất. Thì mai mốt anh chị em chịu khó nghe. Dạy lớp 1, lớp 2, ngồi xuống đây, tôi mở luân xa giống như người ta. Ngồi xuống đây, mở luân xa cấp 1, mai, học cấp 2, tôi mở luân xa cấp 2 cho. Tại vì ông thầy, từ chỗ cao muốn trở lại xuống thấp, thì anh chị em học lớp sáu, có khả năng, thì giúp ông thầy đó chứ sao bây giờ. Còn cái bà này, có hiện thân ai đi nữa, bây giờ thì chưa đâu. Cũng ráng đi. Học mấy bài học tu cho thành rồi, hiểu biết nhiều, thì chắc chắn bà xuất hiện giúp cho anh chị em , giúp cho bà, giúp cho mọi người. Chứ tôi thì bà khỏi giúp rồi. Tôi giúp bà, không giúp thì thôi, chứ sao bà giúp tôi được? Tôi là Thầy, sao bà giúp tôi được? Bà đi theo học chung lớp học này, bà đi học đường đạo cho thông suốt đường đạo giúp đường đời, chứ bây giờ bà tính đường đời hoai, vô hoai, vụ vô hoai, bà chưa được. Chừng nào bà phải bỏ ngại vàng thiệt, bỏ sự nghiệp được thì mới được. Vì chỗ đó anh chị em chờ, trước sau, sau trước anh chị em cũng gặp. Gặp tôi không chịu, mà gặp bà đó hoai, thủng thẳng gặp, đâu gặp rút gì. Để chờ cho bà, đang học giống như anh chị em vậy. Chờ đi. Rầu anh chị em quá. Nhưng mà nói tóm lại, tất cả, dù cho bà này, dù cho anh chị em, chúng ta, thì luôn luôn chúng ta phải nghiên cứu đường đạo, để chúng ta cùng nắm tay lại giúp nhân loại. Ngoài trừ những người nào bỏ cuộc, thì chúng ta cũng không bỏ. Người lạ chúng ta còn giúp chứ đừng nói những người bỏ cuộc. Tôi hy vọng rằng, có một số anh chị em 5 năm về trước bỏ cuộc, 5 năm sau bỏ cuộc, những người bỏ cuộc thời gian dài, những người bỏ cuộc thời gian ngắn, nếu có trở lại, chúng ta phục hồi lại. Có một người đỡ còn hơn là không có người nào. Tôi

xin lỗi anh chị em, người đó bỏ cuộc, mà bây giờ cái bàn này có 9 người khiêng. Còn có 8 người khiêng, thiếu một người, bàn này di chuyển không nổi. Thì người bỏ cuộc lại xin khiêng cái bàn, không lẽ anh chị em không cho. Kệ, cho nó khiêng cái bàn, giúp lại cho nó, đâu có sao. Thì thay vì người lạ, mình đào tạo lâu lắm. Bây giờ người này cho khiêng cái bàn, mây ráng khiêng cái bàn cho tao ra ngoài kia đi, còn không mây chùi cái ghế cho tao đi, ra ngoài tao cho mây 15 giây, cái mây thành. Đã bị rồi, đã từng chui bàn, đã từng chui ghế rồi, từng sát đất rồi, mà lên được cái làm cha người ta nữa. Đàn bà mà muốn làm cha người ta, ác nghiệt vậy. Đàn bà mà không chịu làm má, làm cha không à. Mà làm cha ông Thầy mới chết chứ. Phải làm cha người khác cũng được, làm cha ông Thầy. Thành ra xuống nữa. Không biết kỳ này kỳ thứ ba rồi, không biết có xuống kỳ thứ tư không, hay là vĩnh viễn không bao giờ gặp nữa? Chưa biết. Ba lần rồi. Lần thứ tư, khoan hồng. Lần thứ nhì, tha thứ. Khoan hồng, tha thứ, giống nhau. Lần thứ ba, chưa biết sao? Một là mất tất cả, hai là ráng nữa đi, ráng chừng nào mình về khối sáng, rồi dưới này ở với khối tối cho vui. Mình thì ai cũng thương, người ta bỏ mình, mình đành chịu chứ sao bây giờ? Bây giờ biểu lên tàu hết, chở đi. Tàu mà tách bến, anh chị em đưa tay như vậy, làm sao? Có nước lợi sông, mà lợi sông cá sấu mần anh chị em rồi. Cá sấu không ăn anh chị em, cũng cá ăn anh chị em. Không cá voi cũng cá mập ăn anh chị em. Anh chị em làm môi cho cá mập ăn chứ sao? Tàu người ta đi rồi, anh chị em lợi ra, lợi thì cá mập ăn anh chị em, chứ ai ăn bây giờ. Cá mập đang thiếu môi, mà anh chị em lợi ra biển thì cá mập ăn anh chị em à. Nói để tôi phân tách cho anh chị em rõ ràng, cho vui thôi. Tất cả mục tiêu chúng ta, mọi người đều giúp hết. Với điều kiện người đó yêu cầu chúng ta, chúng ta sẵn sàng giúp. Nhớ. Anh chị em học cái này nhân đạo, bảo vệ cho mình, bảo vệ cho mọi người, bảo vệ cho dân tộc, cho nhân loại. Tất cả đường hướng là một chiều hướng con rồng, con phụng, tượng trưng cho tình thương bác ái, nhưng mà người ta chối bỏ tình thương bác ái của anh chị em, bây giờ anh chị em làm sao bây giờ đây? Không lẽ bây giờ anh chị em cõng một người được? Mà sức của anh chị em cõng một người, chứ cõng một ngàn người, sao được? Mà thứ nhất người ốm anh chị em còn cõng được, người mập thì anh chị em cõng người ta, người ta lên vai gãy xương thì làm sao đi. Người đó té gãy xương, anh chị em cũng gãy cẳng luôn, làm sao giúp người ta được. Phải cho ốm yếu cõng được, mập quá làm sao cõng. Mập mà vừa lên vai của anh chị em, người đó té gãy cẳng đã đành rồi, anh chị em gãy bả vai, hai người có tật hết, thì anh chị em đâu có giúp người ta được? Được rồi, tôi thì tôi cõng chắc không nổi rồi, đi bộ theo tôi, tôi giúp, chứ sao bây giờ? Tôi thí dụ thôi. Nhưng những trường hợp thí dụ, có thì cũng phải cố gắng giúp cho người ta. Anh chị em đừng có hận, thù, giận gì hết. Tất cả những người nào muốn chúng ta giúp thì chúng ta sẵn sàng giúp. Chúng ta cùng

mọi người nắm tay lại giúp nhân loại. Đó là một ý tốt cho ngành Nhân điện. Ngoại trừ trường hợp người ta từ chối, người ta không đồng ý thì thôi. Anh chị em không thể nào năn nỉ được đâu, làm sao năn nỉ được? Mình xuống tàu đi hết rồi, người ta nói đi tàu người ta bị ói, thà là để cá mập ăn, thì làm sao bây giờ? Anh chị em lên tàu rồi, dám nhảy lại xuống sông, dám không? Cá mập đang chờ. Chờ cái môi, mà môi nhảy xuống, cá mập ăn liền. Ở trên tàu, không có lý do gì anh chị em thấy người ta bị cá mập ăn, mà anh chị em cho cá mập ăn thêm, chần chẫn là không dám rồi. Tôi nói thí dụ cho anh chị em nghe chơi cho vui thôi.

Bây giờ mã khóa thì không còn bao nhiêu phút nữa, tôi trình bày cho anh chị em vài nét, qua hình ảnh này, thì trong tương lai đây, tất cả những phương tiện ở trần gian này, kể cả kim tự tháp này, đều là phương tiện giả hết. Bây giờ đây, nhờ cái phương tiện giả mà cuộc đời chúng ta học hỏi, nghiên cứu được rồi, chúng ta biết được tìm cái chân lý thật. Mà chân lý thật là cận kề chúng ta rồi, thì chúng ta sẽ bám víu chân lý thật này, cận kề chúng ta để chúng ta giữ vững cái chân lý này. Đó là giữ vững cái điện năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta. Cái này là chưa bao giờ có trong lịch sử xã hội loài người. *Lần đầu tiên nhân loại được nhận cái điện năng của Thượng Đế giúp cho con người, và con người giúp cho nhân loại.* Thì anh chị em nên nhớ rằng, không bao giờ có lần thứ hai xảy ra đâu. Chỉ một lần duy nhất, thì tôi mong rằng, nếu anh chị em tin tưởng Thượng Đế, anh chị em tin tưởng các đấng thiêng liêng cao cả tối cao giúp cho chúng ta cái điện năng, giúp cho chúng ta quyền năng khả năng giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình chúng ta, thì *anh chị em nên tiếp tục phải bám víu cái năng lực này, bám víu cái chân lý này, bám víu cái quyền năng khả năng mà Thượng Đế ban cho chúng ta, là một điều chúng ta có may mắn nhất trong trần gian này.* Tôi hy vọng rằng anh chị em sẽ bám víu cái này, để giúp cho nhân loại trong đó có gia đình chúng ta, một điều tốt cho bây giờ, và thế kỷ mai sau. Chẳng những cho thế xác chúng ta, mà đời đời kiếp kiếp cho linh hồn chúng ta, chứ không phải một đời chấm dứt. Vì chỗ đó mà tôi nhắc nhở cho anh chị em, đặc biệt lớp sáu này, đặc biệt hơn tất cả những lớp sáu về trước, và cũng là 8 năm rưỡi của ngành Nhân điện chúng ta, lần đầu tiên tôi nói những chuyện bí mật trong kim tự tháp cho anh chị em nghe. Những bí mật bằng con số cho anh chị em nghe. Qua câu hỏi của một số anh chị em nghiên cứu trong lãnh vực kim tự tháp, nghiên cứu trong lãnh vực con số, thì tôi chỉ nói hé ra một màn bí mật cho kim tự tháp thôi. Tuy nhiên, trong tương lai tôi còn gặp anh chị em nhiều lần nữa, cũng như anh chị em sẽ còn gặp tôi nhiều lần nữa, chúng ta sẽ kết hợp lại, nghiên cứu trong kim tự tháp những bí mật mà chúng ta chưa có thực hiện hết, thì chính những bí mật này anh chị em và tôi sẽ nghiên cứu thực hiện. Thì chắc chắn chúng ta sẽ thành công. Ngoài ta

chính trong bí mật kim tự tháp này sẽ giúp cho anh chị em nghiên cứu những con số mật mã, phù hợp với năng lượng vũ trụ, tạo cho chúng ta sức mạnh và sức mạnh đó để chúng ta đáp ứng nhu cầu giúp cho nhân loại, trong đó có gia đình và dân tộc của chúng ta. Tôi hy vọng rằng anh chị em hiểu được những điều này, thì những ngày tháng tới đây, anh chị em sẽ có dịp gặp tôi, thì chắc chắn tôi sẽ cùng với anh chị em nghiên cứu thêm trong lãnh vực năng lượng vũ trụ, năm tới đây. Năm tới đây là năm nghiên cứu, tất cả anh chị em có khả năng, tôi với anh chị em nghiên cứu. Nghiên cứu 10 ngày bằng anh chị em dạy một năm, chưa có đạt được bằng nghiên cứu 10 ngày. Tuy nhiên tôi cũng sẽ không bỏ cuộc. Tôi có thời gian thì cũng cố gắng nơi nào thuận tiện, tôi sẽ đến nơi đó giúp cho anh chị em được khai mở luân xa, bằng trực tiếp, bằng gián tiếp. Những lớp cao hơn để giúp cho anh chị em thêm sự nghiên cứu, để đóng góp giúp cho chúng ta, giúp cho nhân loại, giúp cho gia đình chúng ta được kết quả mỹ mãn. Tôi hy vọng rằng năm tới đây anh chị em sẽ còn nhiều dịp để gặp tôi nữa, chứ không phải lần này chấm dứt. Và tôi hy vọng, mỗi lần tôi tổ chức lớp sáu, nếu anh chị em có thời gian rảnh, với điều kiện những trung tâm tổ chức có chỗ, thì anh chị em nên đi nghe đi. Cái này ích lợi cho anh chị em lắm. Bây giờ và cho tương lai. Tiền tài thì anh chị em tạo ra được. Công ăn việc làm thì anh chị em tạo ra được. Nhưng anh chị em nghe những bài học, thì có tiền mua không được. Vì chỗ có tiền mua không được, thì tôi khuyên anh chị em nên cố gắng thực hiện cái này, bằng cách nên nghe nhiều lần những lớp dạy của tôi, tốt hơn cho anh chị em. Có một số có cơ duyên thì sẽ được đến đó để nghe. Nhưng năm tới tôi dự trù dạy hai lớp sáu thôi. Một lớp tại Geneve vào cuối tháng bảy và đầu tháng tám. Một lớp dự trù ở Á châu, nhưng phần Á châu không biết có thành hình được không, chưa biết. Nhưng phần Âu châu thì chắc chắn không có gì trở ngại rồi. Và lớp 5.2, 5.1 ở tại Âu châu rất nhiều cho năm 1998. Lớp 5.2 thì tôi sẽ về Italy. 5.1 thì tôi dạy ở Pháp, Hòa Lan và Bỉ. Hy vọng anh chị em ở Phi châu và các nước xã hội chủ nghĩa, những ngày rảnh rỗi của tôi, tôi phải cố gắng bỏ ra một ngày, hai ngày, tôi đến anh chị em đó, mở luân xa và dạy lớp 4 cho anh chị em. Tôi đang bàn thảo với anh Thiện rồi, hy vọng, mặc dầu thời gian ngắn, nhưng tôi đi qua tới đó, tạo điều kiện giúp cho anh chị em học được lớp 3, lớp 4 ở vùng anh chị em, để giúp cho anh chị em có nhiều năng lực, có nhiều khả năng để đáp ứng nhu cầu giúp cho gia đình và dân tộc của anh chị em cho năm 1998. Tôi khuyên thì khuyên vậy, nhưng phần gia đình của anh chị em còn nhiều công ăn, việc làm, nhiều cái trở ngại của anh chị em. Ý tôi muốn nói đây, là nếu anh chị em có thời gian, điều kiện, thì nên dự những lớp sáu, hoặc những lớp cao. Sự dự thính thì phải liên lạc với người trung tâm tổ chức, tôi thì không bao gồm hết được. Mỗi lần tổ chức lớp lớn, người trung tâm cho tôi có 15 cái ghế thôi. Tôi ký 15 chỗ, người thứ 16 là trung tâm quyết định được hay

không thôi. Tôi thì chỉ có 15 cái ghế danh dự thôi, đó là tôi mời một số anh chị em, cần tham khảo những anh chị em đó. Ghế thứ 16 thì do trung tâm quyết định. Coi còn chỗ hoặc hết chỗ. Đó, tôi giải thích, tôi hy vọng năm tới nếu có thời gian, điều kiện thì nên nghe lớp sáu ở tại Geneve. Chắc chắn mỗi một lần tôi dạy lớp sáu thì cũng có đề tài mới, đôi khi, để anh chị em có dịp học hỏi nghiên cứu. Nhưng đặc biệt nhất, vào tháng 2 này, chắc chắn có một số tôi sẽ mời tới. Tới ngày 10 tây tháng giêng, tôi mới quyết định được tôi bỏ cuộc họp bên Á châu, hoặc tôi không bỏ. Nếu tôi không bỏ cuộc họp Á châu, thì tôi vẫn giữ vững ngày 27 tây, tới 4 tây tháng ba. Họp 6 ngày. Còn nếu tôi hủy bỏ được buổi họp đó, không quan trọng, thì có thể họp thêm 4 ngày nữa, là 10 ngày.

Tôi nhấn nhủ, tối nay ăn cơm ban tổ chức sẽ có buổi ăn cơm ở đây. Do đó, tối nay một số trung tâm, mới hoặc cũ, chi nhánh, và một số tình nguyện đi các nước, để dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết, thì tối nay tôi sẽ có làm sẵn một số được dạy cấp 3 phần lý thuyết ở đâu, thời gian là bao nhiêu. Tôi sẽ cho anh chị em giấy tôi chấp thuận tôi cho dạy lớp 3 phần lý thuyết ở các quốc gia mà không có trung tâm, để anh chị em căn cứ vào quyết định của tôi mà copy, gửi danh sách cho trung tâm nào mà nơi đó có mở luân xa. Hoặc anh chị em cho tôi biết tên, để nghị định tôi ký cho dạy lớp 3, rồi liên lạc với Minh hiệp hay anh Thiện để tổ chức cuộc mở luân xa 100% cho những người mà anh chị em dạy, 50, 100, 200 mà tôi không đến đó.

Ý tôi muốn nói một số tình nguyện đi dạy các nơi, thì sẽ cần có giấy này, tôi sẽ ký cho anh chị em để cho anh chị em dạy cấp 3 phần lý thuyết, mà các nơi không có trung tâm Nhân điện, hoặc anh chị em chuẩn bị mở trung tâm, chi nhánh Nhân điện một nước mới, chẳng hạn như nước nào mới thì tôi sẽ giúp cho anh chị em để tạo điều kiện cho anh chị em thủ tục pháp lý, thì do anh Thiện và chị Minh hiệp sẽ giúp. Phần lý thuyết thực hành, dạy học thì chị Minh hiệp và anh Thiện sẽ giúp ý kiến cho anh chị em. Riêng một số đi các nước nhỏ, các nước chậm tiến, các nước chưa bao giờ có Nhân điện, chẳng hạn anh chị em về An độ, hay Nepal, hay nước nào, thí dụ, thì anh chị em sẽ trình bày với tôi, tôi cho anh chị em thời gian là một tháng, hai tháng, anh chị em đến đó để có cơ hội giúp cho những người đó học được lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết. Tôi sẽ khai mở luân xa 100% bằng điện thoại cho anh chị em, nhưng mà anh chị em phải liên lạc rõ ràng vấn đề hệ thống điện thoại, có như vậy không bị trở ngại mà mở luân xa cho tất cả những người được hưởng. Đó là nguyên tắc chung, tôi muốn giúp một số có điều kiện dạy học, giúp đỡ cho người khác.

Tối nay tôi sẽ ăn trong hội trường này cùng với tất cả anh chị em ở đây. Những trở ngại, những thắc mắc gì cần tôi giải quyết, hoặc giúp cho anh chị

em, thì tối nay sẽ gặp Minh hiệp hoặc anh Thiện, để tôi sẽ có kế hoạch giúp anh chị em. Riêng một số ở quốc gia đã có trung tâm Nhân điện rồi, có chi nhánh rồi, tôi hy vọng trong tương lai, năm 1999 trở về sai, ngành Nhân điện sẽ đi các nước trên thế giới nhiều để dạy lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết. Tôi hy vọng rằng, năm tới đây anh chị em dạy học có kinh nghiệm, để bổ túc phần tôi hướng dẫn cho lối giảng huấn cho được kết quả, ở trung tâm tôi đến anh chị em học lớp giảng huấn đó, thì chắc chắn sau khi học xong rồi, anh chị em dạy học ở nơi nào không có gì trở ngại. Ngành Nhân điện có tổ chức quy cũ trong các nước rồi. Do đó anh chị em phải theo nguyên tắc làm việc. Bây giờ anh chị em về Pháp, về quốc gia của anh chị em, mỗi người tôi cho thí nghiệm dạy 20 người. Sau đó, thấy dạy được, thì sẽ hợp tác với trung tâm, chi nhánh, hoặc mở trung tâm, mở chi nhánh, tùy địa phương. Nơi nào có chi nhánh rồi thì anh chị em đừng mở. Anh chị em mở nơi nào đông dân, mà không có chi nhánh, thì đề nghị trung tâm ở đó hoặc đại diện của tôi tại Âu châu, đại diện của tôi châu Phi hoặc các nước xã hội chủ nghĩa Đông âu, thì người đại diện sẽ đề nghị tôi, tôi sẽ bổ nhiệm cho anh chị em. Và khi tôi bổ nhiệm ký rồi, thì anh chị em sẽ được quyền dạy lớp 3 phần lý thuyết. Lớp 1, lớp 2, lớp 3 phần lý thuyết không có giới hạn. Đó là tôi quy định chung cho tất cả anh chị em nằm trong hệ thống có trung tâm, chi nhánh từ trước.

Tối đây là coi như chấm dứt lớp học rồi. Tuy nhiên, trưa nay, anh chị em chuẩn bị, sẽ hai phần. Phần thứ nhất tôi sẽ truyền điện cho anh chị em bằng lời ca của tôi. Tôi thì ca dở lắm. Nhưng điện của tôi mạnh, tôi truyền điện cho anh chị em. Trong cuốn băng của tôi có 10 bản thôi. Nhưng nếu có thời gian, tôi ca hai bản phụ mà không có tiếng nhạc. Mà khi tôi ca đợt đầu rồi, đợt thứ nhì thì người ca sĩ hôm qua chắc chắn cũng thích giúp vui khi có tôi ca. Do đó, sau khi người ca sĩ này ca giỏi thì anh chị em vỗ tay. Chắc chắn là phải vỗ tay rồi. Tôi ca dở hơn người ca sĩ này, anh chị em chắc vỗ tay gấp hai lần, tại vì tôi dở. Nhưng điện tôi mạnh, thành ra vỗ tay hai lần, để chia vui với người ca sĩ này, chứ không phải cho tôi. Xong, người ca sĩ này xuống nghỉ, tôi còn ca thêm 5 bản hoặc 7 bản nữa, tùy theo thời gian. Chiều nay, một buổi tổ chức linh đình nhất, vui vẻ nhất, là ngày Noel, ngày mãn khóa. Ngày mãn khóa này được tôi tặng cho 10 hoặc 12 bản nhạc, của tôi tặng cho anh chị em, để coi như là một kỷ niệm. Một lớp học lớp sáu có đầy đủ ý nghĩa ngày mãn khóa, là ngày Giáng sinh, chia vui với anh chị em bằng buổi văn nghệ đặc biệt, có người ca sĩ có tiếng giúp cho anh chị em. Ngoài người ca sĩ có tiếng này giúp cho anh chị em rồi, tôi đóng góp, phần của tôi ca dở, nhưng điện năng tôi muốn luân lưu cho toàn lớp học, anh chị em nhận được điện năng này.

Chiều

Trước khi nghe tôi hát, tôi còn bỏ tức một cái nữa, có một số anh chị em không có rõ cái này. Sở dĩ anh chị em không rõ, tôi cũng thông cảm cho tất cả anh chị em lớp học này, bởi vì lần đầu tiên lớp sáu thực hành.

- Trong vấn đề bệnh thần kinh giả, tôi nhắc lại một lần nữa, những người bị bệnh thần kinh giả từ cạnh luân xa 3 trở xuống, anh chị em trị đằng xa cũng như đằng gần, trực tiếp hoặc gián tiếp. Đặt tay luân xa số 6, 7 của người này, nhưng mà nghĩ luân xa 6, 7 của mình. Sau đó thì cũng đặt tay luân xa 6, 7 của người bệnh, nhưng mà dùng sixième sens của mình, luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 6 của người bệnh mà thôi. Mỗi lần 30 giây, chấm dứt. Trị đằng xa, cũng nghĩ luân xa 6, 7 của mình 30 giây. Sau đó dùng luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 6 đằng kia, 30 giây nữa, chấm dứt. Đó là bệnh thần kinh giả từ cạnh luân xa 3 trở xuống.
- Bị thần kinh nhưng do linh hồn tốt từ cạnh luân xa 3 tới luân xa 5: *chỉ trị trực tiếp* mà thôi, gián tiếp đằng xa không được. Gần nhất là trực tiếp, hoặc gián tiếp là người bệnh ngồi trong phòng, đóng cửa lại, mà anh chị em vô nhà người ta đang ở. Nếu người đó trước mặt, đặt tay luân xa 6, 7 của bệnh nhân, 30 giây, lấy tay ra. Đặt tay luân xa 6, 7 một lần nữa, mà dùng luân xa 6 của mình nghĩ luân xa số 6, 7, hai luân xa của bệnh nhân 30 giây nữa, chấm dứt. Trong thời gian 30 giây sau, tôi quên trình bày với anh chị em, anh chị em cũng chưa có khả năng này đâu. Khi đặt tay luân xa 6, 7 lần thứ nhì của người bệnh nhân, dùng luân xa 6 của mình nghĩ luân xa 6, 7 của người bệnh nhân này, anh chị em phải nói một câu, “*Ông Thầy Đáng ơi, cùng với tôi tiếp xúc, đưa linh hồn này đi*” là đi liền. Tại vì nếu quên cái này đi thì phải trị lần thứ hai. Do đó thì anh chị em sẽ gọi tôi với anh chị em kết hợp lại giúp cho linh hồn này tái kiếp. Đó là trực tiếp. Gián tiếp, người bệnh này vô phòng, fermer la porte, in the room, vô phòng đóng cửa lại, tiếng Việt, thì anh chị em cũng trị: nghĩ luân xa 6, 7 của mình trước, 30 giây, stop. Rồi dùng luân xa 6 của anh chị em, nghĩ người trong phòng đó, nghĩ luân xa 6, 7 của họ, 30 giây. Trong khi nghĩ luân xa 6, 7 của họ 30 giây, thì kêu gọi Ông Thầy Đáng ơi, tôi với ông Thầy Đáng kết hợp lại giúp cho linh hồn này tái kiếp, trở về với khối sáng, tái kiếp đi tu. Thì linh hồn đó cấp tốc đi liền. Thở xác trở ra chào anh chị em, say hello anh chị em liền, bonjour anh chị em liền, hết bệnh liền. Tôi giải thích, anh chị em nghe cho rõ ràng. Tôi bỏ tức một lần nữa để anh chị em ghi chú cho đầy đủ, chắc chắn anh chị em về thực hành theo nguyên tắc này, sẽ được giúp cho mình, giúp cho người khác hết bệnh, hết đau. Đó là xong phần này.

- Tôi tổng kết hết rồi, bây giờ chuẩn bị nghe tôi hát. Tôi hát dở lắm, tôi hát hay thì vỗ tay ít, mà hát dở phải vỗ tay hai lần. Đó là một hình thức tôi truyền điện cho anh chị em.

Mừng Giáng sinh 1997